

ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਮਿਕ ਸੰਖੇਪ ਨੰ. 6

ਕੁਲ ਪਾਤਰ - 606

ਲਿਖਤ ਕਾਲ - ਪੋਲੀ 'ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ'

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ - 1. 'ਅਸਲ' ਵਿਲੇਖਣ ਦੀ ਕਿਸਮ
'ਅਸਲ' ਵਿਲੇਖਣ 'ਅਸਲ' ਵਿਲੇਖਣ

2. 'ਅਸਲ' ਵਿਲੇਖਣ ਵਿਲੇਖਣ
'ਅਸਲ' ਵਿਲੇਖਣ ਵਿਲੇਖਣ
'ਅਸਲ' ਵਿਲੇਖਣ ਵਿਲੇਖਣ
'ਅਸਲ' ਵਿਲੇਖਣ ਵਿਲੇਖਣ

3. 'ਅਸਲ' ਵਿਲੇਖਣ ਵਿਲੇਖਣ
'ਅਸਲ' ਵਿਲੇਖਣ ਵਿਲੇਖਣ

ਅਸਲ ਵਿਲੇਖਣ - 'ਅਸਲ' ਵਿਲੇਖਣ
ਲਿਖਤ ਦੀ ਕਿਸਮ

✓

੧ ਅਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖੁ ਪਾਸਿ ਰਹਿ ਨਿਰੰਦਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੁਹਿਤਿ ਅਨੂ ਨਿਸੈਭੁ ਕੁਰਪੁ ਸਾਇ
 ਸੁਚੀ ਪਿਥੀ ਕਾਰਤ ਕਰਾ ਲਿਖ ਯਤੋ ਪਯੋਰ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥

੧੭ ਸਰਗ ਪਯੋਰ ੧
 ੧੮ ਮਲਾਰ ਪਯੋਰ ੧੧
 ੧੯ ਪੁਤੀ ਪਯੋਰ ੧੨
 ੨੦ ਸਲੋਕ ਸਹਸਰਿਤੀ ੧੧੩ ਪਯੋਰ
 ੨੧ ਸਲੋਕ ਦੁਹਰੇ ਦੁਪੀਥ
 ੨੨ ਰਾਮਕਲੀ ਰਤਨ ਮਲ ਪਯੋਰ ੧੧੪

੧ ਸੇਵਰੁ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥

੧ ਅਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖੁ ਪਾਸਿ ਰਹਿ ਨਿਰੰਦਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੁਹਿਤਿ ਅਨੂ ਨਿਸੈਭੁ ਕੁਰਪੁ ਸਾਇ

੧ ਸਿਰੀਰਗੁ ੧
 ੨ ਮਲੂ ਪਯੋਰ ੧੭
 ੩ ਗਉੜੀ ਪਯੋਰ ੨੩
 ੪ ਅਸਾ ਪਯੋਰ ੩੦
 ੫ ਗੁਜਰੀ ਪਯੋਰ ੪੮
 ੬ ਦਰੁਸ ਪਯੋਰ ੫੦
 ੭ ਸੋਹਿ ਪਯੋਰ ੫੨
 ੮ ਪਨਸਰੀ ਪਯੋਰ ੫੫
 ੯ ਤਿਲੀਗ ਪਯੋਰ ੫੮
 ੧੦ ਬੁਝੀ ਪਯੋਰ ੬੦
 ੧੧ ਬਿਲਾਦਲੁ ਪਯੋਰ ੬੪
 ੧੨ ਰਾਮਕਲੀ ਪਯੋਰ ੬੭
 ੧੩ ਮਲੂ ਪਯੋਰ ੭੭
 ੧੪ ਰੁਖਰੀ ਬਾਰਹ ਮਹਾ ਪਯੋਰ ੯੩
 ੧੫ ਰੋਹਉ ਪਯੋਰ ੯੫
 ੧੬ ਬਸੰਤ ਪਯੋਰ ੯੬

੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਇ
 ੧ ਮੇਰੀ ਤਮਦਰੁ ਸਹਿਰਿ ਰਤੀਤ ੭
 ੨ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਅਰਜਾ ਪਦੁਟ ੭
 ੩ ਲੇਖੇ ਲੇਖੇ ਲੇਖੇ ਲੇਖੇ ੭
 ੪ ਲਖ ਕੁਰ ਕੁਰ ਕੁਰ ਕੁਰ ੭
 ੫ ਅਮਲੁ ਗਲੇ ਲਖ ਕੁਰ ਕੁਰ ੭
 ੬ ਜਾਲਿ ਮੇਰੁ ਪਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾ ੭
 ੭ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮਿਠੇ ਮਨਿ ਮੈ ਸੁਣਿ ਮੈ ੮ ਪਯੋਰ
 ੮ ਕੁੰਗੁਰੀ ਕਹਿ ਅਰਤ ਨ ਕੀ ੮
 ੯ ਗੁਣ ਦੁਤੀ ਗੁਣ ਦੀਥ ਰੈ ਅਉ ੮
 ੧੦ ਅਦੁਹੁ ਭੋਟੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ੮
 ੧੧ ਭੁਲੀ ਸਗੀ ਜਿਉ ਬਗੀ ਹਉ ਮੈ ਮੁਈ ੮
 ੧੨ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਲਿ ਪਾਤੁ ਕਉ ਸਿ ੮
 ੧੩ ਪਿਗੁ ਜੀਵੁ ਦੋਹ ਗਣੀਤੁ ੮
 ੧੪ ਭੁੰਦੀ ਦੇਹ ਰੁਹਾਣੀ ਜਾਨੀਉ ੮ ਪਯੋਰ
 ੧੫ ਤਾਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭੁਇਆ ੮
 ੧੬ ਨਾਨਕ ਬੇਟੀ ਸਚ ਕੀਤੀ ਮੈ ੮
 ੧੭ ਸੁਣਿ ਮਾਠਿ ਮਤ੍ਰੀ ਪਸਾਇਆ ੮
 ੧੮ ਮਰਟੇ ਕੀ ਚਿਤਾਨੀ ਜੀਵੁ ਨ ਕੀ ੮

੧੯	ਏਹੁਮਨੋਸੁਰਬਲੋਭੀਅਲੋ	੯੬	੯	ਬਿਨੁਪਿਰਧਾਨਿਸੀਗਾਗੀਐ	੧੨
੨੦	ਇਕੁਤਿਭੁਪਿਅਰਦੀਸੇ	੧੦੫	੧੦	ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਜੇਮਿਲੈਪਈ	੧੩
੨੧	ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਅਰਿਗਾ	੧੦	੧੧	ਰੇਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਕਹਿਜੋਸੀ	੧੪
੨੨	ਭਰਮੇਭਹਿਨਾਦਿਏਦੈਜੇਭਦੈ	੧੦	੧੨	ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੈਭੁਲਾਈਐ	੧੫
੨੩	ਵਟਚੁਕਰਤੁਦਰਜਭੈ	੧੦	੧੩	ਬਿਸਨਾਮਇਅਮੇਹਣੀ	੧੬
੨੪	ਧਨਜੇਬਹੁਅਰਫੁਲਾਨਾ	੧੦	੧੪	ਰਾਮਨਾਮਿਅਨੁਬੋਧਿਅਅਦਰ	੧੭
੨੫	ਅਪੇਰਸੀਅਅਪਿਰਰੁਅ	੧੦	੧੫	ਚਿਤੋਦਿਸਹਿਧਉਲਹਰਬਗੇ	੧੮
੨੬	ਇਹੁਤਸੁਧਰੀਬੀਚੁਕਰਮ	੧੦	੧੬	ਭੁਗਰਦੇਖਿਭਰਵਟੇਪੇਈਅਭੈ	੧੯
੨੭	ਅਮਲੁਕਹਿਧਰਤੀਬੀਜੁ	੧੧੫	੧੭	ਮੁਕਤੁਕਹਿਘਰਿਬੈਸਟਨਿ	੨੦
੨੮	ਸੋਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਭੁ	੧੧	੧੮	ਜੋਗੀਅਚਰਿਜੋਗੀਅਭੁਭੋਗੀ	੨੧
੨੯	ਏਕੁਸੁਆਨੁਦਇਸੁਆਨੀ	੧੧	੧੯	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਹਰੇ	੨੨
੩੦	ਏਕੁਸੁਕਹਿਜੇਭੈਐਜੀ	੧੧	੨	ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਭੈਟਕੈਦਟਜ	੨੩
੩੧	ਭੁਦਗੀਅਇਦਾਨਾਬੀਨਐ	੧੧	੩	ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਭੈਟਕੈਦਟਜਗਿਅਮ	੨੪
੩੨	ਕੀਤਕਹਕਰੇਮਨੁਮਾ	੧੧	੪	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਝ	੨੫
੩੩	ਅਫੁਲਾਫੁਲਾਈਨਹਫੁਲੈ	੧੧		ਅਸਟਪਦੀ॥	੨੬
	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੧	ਸਬਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏ	੨੭
	ਅਸਟਪਦੀ॥			੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਰਸ	੨੮
੧	ਅਧਿਅਧਿਅਨੁਦਾਦਟਜਿ	੧੨	੧	ਗੁਰਦਤਾਗੁਰਹਿਦੈਘਰੁਗੁਰੁ	੨੯
੨	ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਈਅਸਗਈ	੧੨		੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੩੦
੩	ਅਪੇਗੁਣਅਪੇਕਥੈਅਪੈ	੧੨		ਗਗਉਣੀ ਚਉਪਦੇ	੩੧
੪	ਮਛੁਲੀਨੀਰੁਨਜਾਇਅਸ	੧੨	੧	ਭਉਮੁਚਭਾਰਦਰੁਭੇਲ	੩੨
੫	ਮਨਿਜੁਹੈਤਨਿਜੁਹੈਜਿਹ	੧੩	੨	ਭਉਘਰੁਘਰਿਭੁਭਉਭੁ	੩੩
੬	ਜਪੁਪੁਸੰਜਮੁਸਾਧੀਐ	੧੩	੩	ਮਤਮਭਿਪਿਤਸੰਤੋਖ	੩੪
੭	ਗੁਰਤੇਗਿਰਮਲਜਾਈਐ	੧੩	੪	ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸੇ	੩੫
੮	ਸੁਣਿਮਾਨੁਭੁਲੇਬਾਦਹੇਗੁਰ	੧੩	੫	ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੁਝੈਮਨੇਨਾਉ	੩੬

੬	ਜਾਤੇ ਜਾਇਕਾ ਤੇ ਮਾਧੈ	੨੩
੭	ਕਾਮਹੋਧਮਾਇਆ ਮਹਿਰੀ	੨੪
੮	ਉਲਟਿਕਿ ਮਥਾ ਕੁਮ	੨੪
੯	ਸਤਿਗੁਰਮਿਐ ਸੁਮਰ ਫੁਰਿ	੨੪
੧੦	ਕਿਰਪੁਪਇਆ ਜਹਮੇ ਟੈਕੋਇ	੨੪
੧੧	ਜਿਸਿਅਕਥਕਹਾਇਅ	੨੪
੧੨	ਜਾਮਿਮਹੈ ਤੈਗੁ ਟਹਿਤਕ	੨੪
੧੩	ਅਮਿਤਕਹਾਇਆ ਹਰੇਸੁਖ	੨੪
੧੪	ਅਦਰਪਿਹਰਮਏਕਜਾਨਾ	੨੪
੧੫	ਮੰਦ੍ਰਥੇਪਟਿਭੀਤਹਿਮੁੰਦ੍ਰ	੨੪
੧੬	ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੁਲਮਨਏ	੨੪
੧੭	ਕਤਕੀਮਾਇਬਾਪੁਕਰਕੇਹਕਿ	੨੪
੧੮	ਗੋਟਿਗਵਈਸੋਇਕੋਵੇਦ	੨੪
੧੯	ਹਰਣੀਹੋਵਧਨਦਸਾਕੰਦ	੨੪
੨੦	ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇ	੨੪
	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
	ਅਸਟਪਦੀਆ	
੧	ਨਿਪਿਸਿਪਿਨਿਗਲਨਮੁ	੨੬
੨	ਮਨੁਕੰਚਰੁਕਾਇਆਉਦਿਆ	੨੬
੩	ਨਮਨੁਮਹੈਨਕਾਰਜੁਹੇ	੨੬
੪	ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਮਨਹਸੁਰੁ	੨੬
੫	ਵੁਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤ	੨੬
੬	ਅਪਿਆਰਮਕਰਮਕਰੇਤ	੨੬
੭	ਖਮਗਹੀਕੁਤੁਮੀਲਮੀਤੇ	੨੭
੮	ਐਸੋਦਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਇ	੨੭

੯	ਬ੍ਰਹਮੇਨਾਸ਼ਕੀਆਜੀਜ	੨੭
੧੦	ਰੇਅਚੰਦਨੁਮੰਕਚਕੁਦਇ	੨੭
੧੧	ਸੇਵਏਕਨਜਾਨਸਿਅਦਿਹੇ	੨੭
੧੨	ਹਰੁਕਾਹਿਅਗੈਨਲੇਖੈਪਦੈ	੨੮
੧੩	ਹਉਮੈਕਰਤਭੀਨਹੀਜ	੨੮
੧੪	ਪ੍ਰਥਮੈਬਹਮਕਾਲੈਪਯ	੨੮
੧੫	ਬੋਲਹਿਸਾਭੁਆਥਿਆਨਹੀ	੨੮
੧੬	ਗਮਨਾਅਚਿਤੁਰਪੈਜਾਕ	੨੮
੧੭	ਜਿਉਗਈਕਉਗੋਟਿਈ	੨੮
੧੮	ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝਿਓਰਉ	੨੮
	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛੰਤ	
੧	ਮੁਪਰੈਟਿਦੇਹੇਲਈਆਜੀਉ	੩੦
੨	ਸੁਟਿਨਹਪਕੁਜੀਉਟੇਕ	੩੦
੩	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
	ਰਾਗੁਅਸਾਹਾ ਸੋਦਗੁ ਚਉਪਦੇ	
੧	ਸੋਦਹੁਤੇਰਕੇਹਸੇਘਰੁਕੇਹ	੩੦
੨	ਸੁਟਿਨਹਪਕੁਜੀਉਟੇਕ	੩੦
੩	ਅਖੀਜੀਵੀਦਿਸਰੇਮਰਿ	੩੦
੪	ਜੇਦਰਿਮਗਤੁਕੁਕਕੇਮਹ	੩੦
੫	ਤਲਮਵੀਹੇਘਟਕੇਘਟ	੩੦
੬	ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਗਤਿਧੁਨਿਤੇ	੩੦
੭	ਵੁਜਾਮਹਿਪਥਵਜੁਰਉ	੩੧
੮	ਪਉਣਉਪਾਇਧਰੀਸਕੁਧ	੩੧
੯	ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਥੇਲਿਬਿਸ	੩੧
੧੦	ਮੈਗੁਣਗਥਾਕੇਸਿਰਿਭ	੩੧

੧੦	ਸਰਿਨਾਮੁ ਮਨੈ ਮਰਿ	੩੧	੩੫	ਮਨੁ ਮੋਹੀ ਜੇਗੁ ਹਠੈ ਹੋਵੈ	੩੪
੧੧	ਗਿਹੁ ਬਨੁ ਸਮਾਜ ਰਿਸਹ	੩੧	੩੬	ਕੀਰਤੋ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਅ	੩੪
੧੨	ਏਕੋ ਸਰਦਰੁ ਕਮਲ ਅਨੂ	੩੧	੩੭	ਗੁਰ ਕਾ ਸਚ ਦਮ ਨੈਮਹਿ	੩੫ ਪਨੈ
੧੩	ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁ ਜਤਿ ਤੁ	੩੧	੩੮	ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆ	੩੫
੧੪	ਜੋਤਿ ਨ ਕੀਜਾ ਸੋ ਸਚੁ ਥੀਅ	੩੨ ਪਨੈ	੩੯	ਖੁਰਸਾਨੁ ਪਸਮਾਨ ਕੀਅ	੩੫
੧੫	ਇਕਿ ਅਵਹਿ ਇਕਿ ਨ ਵਹਿ	੩੨		੧੬ ਸਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੧੬	ਨਿਦਿ ਨੇਦਿ ਪਾਇ ਲਗਉ	੩੨		ਅਸਟ ਪਦੀਅ	
੧੭	ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਠ ਵਹਿ	੩੨	੧	ਉਤਰਿ ਅਟਪਟਿ ਸਰਦਰਿ	੩੫
੧੮	ਕੋਈ ਭੀ ਬਕਾਇਆ ਥਾਇ	੩੨	੨	ਸਾਭਿ ਜਪਸਭਿ ਤਪਸਭਰ	੩੫
੧੯	ਦੁਖ ਬਿਨੁ ਪੋਨ ਪੰਖ ਬਿਨਖੰ	੩੨	੩	ਲੇਖਾ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖ	੩੫
੨੦	ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਮਨ ਹੋਏ	੩੨	੪	ਏਕੁ ਮਹੈ ਪੰਚੇ ਅਲਿ ਰੋਦ	੩੬
੨੧	ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨਮੈ	੩੩ ਪਨੈ	੫	ਅਪ੍ਰਾਪੁ ਦੀਚਾਹੈ ਸੁਖ	੩੬
੨੨	ਕਾਜੀ ਗਾਗਰ ਚੋਹਿ ਦੁਹੇਲੀ	੩੩	੬	ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਅਾਨੁ ਪਿ	੩੬
੨੩	ਮੋਹੁ ਭਟਕੈ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ	੩੩	੭	ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੋ ਚੀਤਿਅ	੩੬
੨੪	ਅਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖੁ ਅ	੩੩	੮	ਮਨ ਮੈ ਹਲੁ ਸਾਕਤੁ ਦੇ	੩੭
੨੫	ਦਿਦਿਆ ਕੀਚਾ ਗੀਰਾਖ	੩੩	੯	ਤਨ ਬਿਨਸੇ ਧਨੁ ਕਾਕੇ	੩੭
੨੬	ਏਕ ਨਭ ਗੀਅ ਮੈ ਗੁਨ ਪੋ	੩੩	੧੦	ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਠਕੁਰ ਜਾ	੩੭
੨੭	ਧੇਰੁ ਕਰੈ ਪਨਖ ਗੀਇ	੩੩	੧੧	ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪ	੩੭
੨੮	ਨਕਿਸਕ ਪੁਤੁ ਨਕਿਸਕੀ	੩੩	੧੨	ਕਹਾ ਸੁਖੇ ਲਭ ਬੇਲਾਘੇ	੩੮
੨੯	ਤਿਤੁ ਸਰਦਰੁ ਹੈ ਭਈ ਅਭੇ	੩੪	੧੩	ਜੈ ਸੇ ਗੋਇ ਗੋਇ ਲੀ	੩੮
੩੦	ਛਿਆਘਰੁ ਛਿਆਗੁਰ	੩੪	੧੪	ਚਾਰੇ ਕੰਡਾ ਦੂਢੀਅ	੩੮
੩੧	ਲਖ ਲਖ ਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ	੩੪	੧੫	ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸਮਾਇ	੩੮
੩੨	ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖ	੩੪	੧੬	ਚਲੇ ਚਲ ਟਹਾਰ ਵਟ	੩੮
੩੩	ਦੇਵ ਗਿਆ ਦਰਸਨ ਕੋਤ	੩੪	੧੭	ਕਿਆ ਜੰਗ ਲਛੁ ਛੀਜਾ	੩੮
੩੪	ਗੀਤ ਰਿਪੰਚ ਭੁਪਤ ਮਨਿ	੩੪	੧੮	ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿਆ	੩੮

੧੬	ਗੁਣਗੁਣਾਪਰੇਰੁਰੀ	੩੮	੨	ਗੁਣਗੁਣੀਸਹੁਰਦਿ	੪੮
੨੦	ਕੋਰਾਮਾਪੁਰਾਖੀਐ	੩੮	੩	ਸੋਗੀਰੁਣਾਪੁਣਲਾਇ	੪੮
੨੧	ਮਹਾਰਾਉਪਰਿਗਾਇਸ	੩੮	੧	ਛੰਤਾ ਕਾਇਸਕੁਰੀਦਿਗ	੫੦
੨੨	ਅਫਟੁਜਾਣਕਉਰ	੪੦	੨	ਕਰੁਹੁਦਇਅਤੇਗਨ	੫੦
੨੩	ਪਨੀ ਸਸੈਸੋਇਸਿਸਟਿ	੪੦		ਅਲਾਹੁਟੀਆ	
੨੪	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੧	ਪਹੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਤਿ	੫੦
੧	ਛੰਤਾ ਮੁਧਜੇਬਾਗਿਬਾਲਕੁਇ	੪੧	੩	ਅਫਟੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀ	੫੧
੨	ਆਨਹੋਅਨਦੁਵਜੈਰੁਟ	੪੧	੩	ਸਚਸਿਰੰਦਾਸਚਾਜਾਣੀ	੫੧
੩	ਮੇਰਾਮੇਰਾਮਾਗਤਰਾਮ	੪੧	੪	ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮ	੫੧
੪	ਤੁਸਭਾਨੀਬਾਣੀਜਿਥੇਹ	੪੨	੫	ਬਾਬਾਅਇਆਰੇਉਰ	੫੨
੫	ਤੁਸੁਟਿਹਰਦਾਕਾਲਿਅ	੪੨		੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਰ			ਰਾਗੁਸੋਗਰੇ ਚਉਪਦੇ	
੧	ਭਲਿਹਗੀਗੁਰਮਾਪਟੇ	੪੨	੧	ਸਭਨਾਮਰਟਾਅਇਅ	੫੨
	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੨	ਮਨੁਹਲੀਕਿਰਸਾਟੀਕ	੫੨
	ਗੁਰਗੁਜਰੀ ਚਉਪਦੇ		੩	ਮਾਇਬਾਖੇਬੋਟਾਨੀਕਾ	੫੨
੧	ਤੇਰਾਨਾਕਰਾਚਰੁਟਾਹੀ	੪੨	੪	ਪੁਰੁਧਰੀਪੁਰੁਪਾਟੀਅ	੫੨
੨	ਅਭਰਮਾਨੇਰੇਬਾਮਾਪਿਜੇ	੪੨	੫	ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾ	੫੩
	ਅਸਟਪਟੀਅ		੬	ਅਲਖਅਪਰਮਗੰਮ	੫੩
੧	ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਚੇਰ	੪੨	੭	ਜਿਉਬੀਨਾਬਿਨੁਪਾਟੀ	੫੩
੨	ਕਦਾਕਦਨਜਾਚਹਿ	੪੨	੮	ਤੁਪ੍ਰਭਦਤਦਾਨਿਅਤਿ	੫੩
੩	ਐਜੀਜਾਨਮਿਮਰੇਆਦੈ	੪੨	੯	ਜਿਸੁਜਲਨਿਪਿਕਰਟਿ	੫੩
੪	ਐਜੀਨਾਹਮਉਤਮਨੀ	੪੨	੧੦	ਅਪਨਾਘਰੁਸਤਰਾਖ	੫੩
੫	ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਅਰਪਿਤੰਸਦੁ		੧੧	ਸਰਬਜੀਅਸਿਹਿਲੇਖੁ	੫੩
	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੧੨	ਜਾਤਿਸੁਭਾਟਤਦਤੀਗਾ	੫੪
	ਰਾਗੁਦਰਹੰਸੁ ਚਉਪਦੇ			ਅਸਟਪਟੀਆ	
੧	ਅਮਲੀਅਘਰੁਨਾਅੰਬਹੈ				

੧	ਦੁਬਿਧਾਨਪਤ੍ਰਹਿਰਿ	੫੪	੧	ਭਉਤੇਰਭਾਗਖਲਹੀ	੫੨
੨	ਅਸਮਾਨਸਾਬੰਧਨੀਰਾਈ		੨	ਇਹੁਤਨੁਮਇਮਾਪਹਿ	੫੨
੩	ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਅ	੫੪	੪	ਇਮਾਨਵੀਏਮਾਨੁ	੫੨
੪	ਤੂਕੁਟਦੇਤੋਨੇਰਮਲੇਰਾਈ	੫੫	੫	ਜੈਸੀਮੈਅਦੈਖਸਮਕੀ	੫੨
	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			ਅਸਟਪਦੀ॥	
	ਗੁਰਪਾਨਸਗੀ ਚਉਪਦੇ		੧	ਜਿਨਿਕੀਅਤਿਨਦੇਖਿਅ	੫੨
੧	ਜੀਉਰਹਤੁਰੈਆਪਣਾ	੫੫		੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚਉਪਦੇ	
੨	ਹਉਅਵਸੀਹਉਇਕ	੫੫	੧	ਗੁਰਸੁਹੀ	
੩	ਕਿਉਸਿਮਗੀਸਦਹਿ	੫੫	੧	ਭਾਭਾਏਬੈਸਿਧੁਪੁਦਹੁ	੫੨
੪	ਨਦਰਿਕਰੇਤਸਿਮਾਰਿ	੫੫	੨	ਅਤਰਿਦਸੈਨਬਪਉਚਾਏ	੫੨
੫	ਜੀਉਤਪਤੁਰੈਸਰੋਬਾ	੫੬	੩	ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਕਟਾ	੫੨
੬	ਬੇਹੁਸਲਾਹੈਚਿਰੁਨਹੀ	੫੬	੪	ਜਪਤਪ੍ਰਬੀਪੁਬੇਨੁਲਾਜਿ	੬੦
੭	ਕਾਇਆਕਾਹਦੁਸਨੁ	੫੬	੫	ਜਿਨਕਉਭੀਭੈਭਉਤਿਠਾਸ	੬੦
੮	ਕਉਨਾਹੀਜੇਗੁਨਾਹੀ	੫੬	੬	ਭਾਭਾਹਛਸੇਇਜੇਤਿਲੁ	੬੦
੯	ਗਗਨਮੈਭਯਕਟਿਚੰਦ	੫੬	੭	ਜੇਗੀਰੋਦੈਜੇਗਦੈਭਗੀ	੬੦
	ਅਸਟਪਦੀਅਮ॥		੮	ਜੇਗੁਨਖਿਥਾਜੇਗੁਨਰੰਭੇ	੬੦
੧	ਗੁਰਸਾਗਰਰਤਨਿਭਰ	੫੬	੯	ਕਦਣਤਰਾਜੀਕਦਣਤੁ	੬੦
੨	ਸਹਜਿਮਿਲੈਅਲਿਅ	੫੭		ਅਸਟਪਦੀਅਮ॥	
	ਛੰਗ॥		੧	ਸਭਿਅਦਗਣਮੈਲੁਣਨ	੬੦
੧	ਤੀਰਥਨਦਣਜਾਉ	੫੭	੨	ਕਚਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਬੇਛਾਨਿ	੬੦
੨	ਜੀਵਤੇਰੈਨਇਮਨਿਆ	੫੭	੩	ਸਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੀਰੁਗੁਰ	੬੧
੩	ਪਿਰਸੰਗਿਗੁਰਵੀਏਖਤ	੫੮	੪	ਜਿਉਆਰਣਿਲੋਹਪਾਇ	੬੧
	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੫	ਸਨਹੁਨਨਾਹੁਦਿਸਾਰਿ	੬੧
	ਤਿਲੰਗ॥			ਕੁਚਜੀ॥	
੧	ਯਕਅਰਜਗੁਨਤਮਧੇ	੫੮	੧	ਮੰਦੁਕਚਜੀਅੰਮਦੁਣਿਤੋ	੬੧

ਜਤੁਤ ਮੈਸਰੁ ਕੋਤੁ ਸਾਹਿ ੫੨
ਛੰਤਾ।
ਕੁਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈਸਤ ਪੋਈ ੫੨
ਰਾਮਪਰਸਾ ਜਨਾਮ ਏ ੫੨
ਅਫਹੁਸ ਜਨਾਹੁ ਏ ੫੨
ਜਿਨਿ ਕੀਆਤਿ ਨਿਦੋਖ ੫੨
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤੁ ਟੁਟ ਗਏ ੫੨
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਲਾਵੁ ਲਾਗੁ ਚਉਪਦੇ॥
ਕੁਲੁ ਲਤਾਗ ਕਹਹੁ ਏ ਮੀ ੫੩
ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਰਨੁ ਦੇਸੁ ਕਲੰਦ ੫੪
ਅਪੇਸ ਬਦੁਆਪੇ ਗੀਸ ੫੪
ਗੁਰਬਚਨੀ ਮਾਹੁ ਸਹਜਿ ੫੪
ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਨਿਕਟਿ ਦੇਸੈ ਦੇਖੈ ਸੁਭੰਸ ੫੪
ਮਨਕਾ ਕਹਿਅ ਮਨਸਾ ੫੪
ਬਿਤੀ।
ਏਕਮ ਏਕੰ ਕਾਗੁਨਿ ਰਾਲਾ ੫੫
ਛੰਤ ਦਖਣੀ॥
ਸੁੰਧਨ ਦੇਲੁ ਤੀਆਗੇਇ ੫੫
ਮੈਸਨਿ ਚਉਪਦਾ ਸਾਹਿ ੫੫
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਮਕਲੀ॥ ਚਉਪਦੇ॥
ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾ ਕਰ ੫੬
ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੇਗੀ ਪਸਾਰਿ ੫੬

ਜਿਹੁ ਦਰਦੁ ਸਹਿਕਦਨ ੫੬
ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਮੇਰੀ ਸੋਢੀ ੫੭
ਬੁਟਿ ਮਾਛਿ ਦੁਨਾਗ ਕੋਥੈ ੫੭
ਹਮਰੇ ਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪਰ ੫੭
ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਚਾਈ ੫੭
ਭੁਧੋ ਨੇਨਿ ਦੁਨ ਮਨੁ ਟੁਟੇਰ ੫੭
ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਹਿ ੫੭
ਜਾਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਪਾ ੫੭
ਛੰਦ ਨ੍ਰੋਜਨ ਮਾਕਰ ੫੭
ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਸੇਈ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹਹਿ ਸੇਤਰੇ ੫੮
ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਹਿ ਮਨੁ ੫੮
ਖਟੁ ਮਟੁ ਦੇਹੀ ਮਨੁ ਬੋਰਬੀ ੫੮
ਸਾਹਕਟਹਿ ਨਕਰਹਿ ਬੀ ੫੮
ਹਨਿਗੁ ਪੁਕਰਿ ਕਾਇ ੫੮
ਅੰਬਰਿ ਉਤਰੁ ਜਾਅਦਹੁ ੫੮
ਜਿਉ ਅਭਿਆਤਿ ਉਜਾਟ ੫੮
ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੀਜ ਸੁਸਾਚੁ ੫੮
ਅਉਹਾਰਿ ਸਤ ਮਨੁ ੭੦
ਦਖਣੀ ਆੰਕਾਗ॥
ਓਅੰਕਾਰੁ ਹਮਾਉਤ ਪਰਿ ੭੦
ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥
ਸਿਧਸਰੂ ਕਰਿਅਸਟਿ ੭੩
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰੂ॥ ਚਉਪਦੇ॥

੧	ਸਲੋਕੁ ਸਾਜਨਤੋਰੇਚਰਕਰੀ	੭੭
੨	ਪਿਛਤੁਰਗੀਸਦਫਾਨਮੁ	੭੭
੩	ਮਿਥਿਮਤਪਿਤਾਪਿਤੁ	੭੭
੪	ਕਰਣੀਕਗਦੁਮਨੁਮਸ	੭੭
੫	ਉਮਲਮਝੁਰਿਬਸਸਿਨਿਰ	੭੭
੬	ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਰੇ	੭੭
੭	ਸਖੀਸਰੇਲੀਗਰਬਗਰੇ	੭੭
੮	ਮੁਲੁਪਗੀਟੀਲਾਲਾਗੋਲਾ	੭੮
੯	ਕੋਈਅਖੈਰੁਰਨਕੋਕਰੇ	੭੮
੧੦	ਇਹੁਪਨੁਸਰਬਰਹਿਅ	੭੮
੧੧	ਸੁਰਸਰੁਸੋਸਿਲੈਸੋਮਸਰੁ	੭੮
੧੨	ਮਾਇਆਮੁਣੀਨਮਨਮੁ	੭੮
੧੩	ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਰ	੭੮
੧੪	ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੇਨੀਦਨ	੭੮

ਅਸਟਪਦੀਆ

੧	ਬੇਦਪੁਰਾਣਥਕੇਸੁਟੇਹਰੇ	੭੮
੨	ਬਿਪੁਬੇਹਿਥਾਲਾਦਿਆਦੀ	੭੮
੩	ਸਬਦਿਮਹੈਤਮਾਰਿਅਰੁਭਾਗੇ	੭੮
੪	ਸਾਚੀਕਥਕਮਦਟੀਹੋਰ	੭੮
੫	ਲਲੈਗਾਰਬੁਛੋਰਿਆ	੮੦
੬	ਪੁਕਮਭੁਇਆਰਹਟਾਨਹੀ	੮੦
੭	ਮਨਮਖੁਲਹਰਿਘਰੁਤਜਿ	੮੦
੮	ਮਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਉਪਾਏ	੮੧
੯	ਆਵਝਿਫੰਫਉਰੁਮਟੀਕਿ	੮੧
੧੦	ਨਭੈਣਾਭਰਜਾਣੀਆਨਾਸੇ	੮੧

੧੧	ਨਜਤਮੁਰਪਰੈਰੋਈ	੮੧
	ਸੋਲਰੇ॥	
੧	ਸਾਚਾਸਦੁਸੋਈਅਵਰੁਨ	੮੨
੨	ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲੁਅ	੮੨
੩	ਦੁਜੀਦੁਰਮਰਿਆਨੀਓ	੮੨
੪	ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰਾਮ	੮੩
੫	ਸਾਚੈਮੇਲੈਸਬਦਿਮਿਲਾ	੮੩
੬	ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਪੁਬਿ	੮੪
੭	ਕੋਤੇਜੁਗਦਰਤੈਗੁਬਾਰੇ	੮੪
੮	ਹਰਿਸਾਮੀਤਨਾਹੀਮੈ	੮੫
੯	ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਨੁਗਮੁ	੮੫
੧੦	ਘਰਿਹੁਰੇਮਨਮੁਗਧ	੮੬
੧੧	ਸਗਟਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵਤੁ	੮੬
੧੨	ਸਾਚੇਸਾਰਿਬੁਸਿਰਜਣ	੮੭
੧੩	ਕਾਇਆਨਗਰੁਨਗਰ	੮੭
੧੪	ਦਰਸਨੁਪਾਦਾਜੇਤੁਪੁ	੮੮
੧੫	ਅਰਬਦਨਰਬਦਪੁਪੁ	੮੮
੧੬	ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਨਿਰਾ	੮੮
੧੭	ਸੁੰਨਕਲਅਪਰੰਪਰਿ	੮੮
੧੮	ਜਹਦੇਖਤਹਦੀਨਦਇ	੮੮
੧੯	ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਪੁਰੇਜਨ	੮੯
੨੦	ਸਦੁਕਹਪੁਸਚੈਘਰਿ	੮੯
੨੧	ਕਾਮਰੂਪੁਪਰਹਰੁਪਰ	੮੯
੨੨	ਕੁਦਗਤਿਕਰਨੈਹਾਰਅ	੮੯
	ਤੁਖਰੀਛੰਗਾ ਬਾਰਮਾਹਾ	

1	ਸੁਰੂਟਾਕਿਰਤਕਰਮ	੮੬
2	ਚਿਲੇਪਹਰੈਰੈਟਸ	੮੭
3	ਰੁਚਰਿਆਲੀਮਕਿਉ	੮੮
4	ਕੁਲਾਦੈਕੁਲੀਕੁਲਿਉ	੮੯
5	ਮੇਰੇਲਾਲਗੀਲੇਰਮ	੯੦
6	ਦੁਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਮਤੁ	੯੧
ਮ. ਸ. ਗ. ਗ. ਗ. ਗ.		
ਸੇਵਾਦਾ ਚੁਪਦੇ।		
1	ਕੁਲੇਬਾਹਰਿਕਿਉਗੇ	੯੨
2	ਗੁਰਕੀਸਬਦਿਤਰੇਮੁਨਿਕੇ	੯੩
3	ਨਿਨਿਦਿਸਟਿਨਹੀਤਹੁਹੀ	੯੪
4	ਕੁੰਗੀਚਲਚਰਟਕਰ	੯੫
5	ਸਗਲੀਯੋਟੇਸੇਵਤਰ	੯੬
6	ਗੁਰਕੇਸੀਹਿਰਹੇਦਿਨੁਰ	੯੭
7	ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਪਤੁ	੯੮
8	ਜਗਨਹੇਮਪੁਨਤਪੁਪੁਜਾ	੯੯
ਅਸਟਪਦੀਆ।		
9	ਅਤਮਮਹਿਰਮਰਮਮਹਿ	੧੦੦
੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।		
ਬਖਸਤਾ। ਚੁਪਦੇ।		
9	ਮਹਾਮਹਾਮਾਧੀਚਰਿ	੧੦੧
2	ਗੁਰਿਆਣੀਲੇਸਰਸਬਸੀ	੧੦੨
3	ਸੁਣਿਨਾਕਚਉਕਾਕੀਚਨ	੧੦੩
4	ਬਸਤਉਤਾਰਿਦਿਲਬਰ	੧੦੪
5	ਸਗਲਕੁਦਨਤੇਰੀਮਾਇ	੧੦੫

6	ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁ	੧੦੬
7	ਆਪੇਕੁਦਗਤੇਕਰੇਸਾਜਿ	੧੦੭
8	ਸਾਹਿਬੁਤਾਦੈਸੇਵਕੁਸੇਵ	੧੦੮
9	ਸਾਲਗ੍ਰਾਮਬਿਪੁਪੁਜਿਮ	੧੦੯
10	ਸਾਹੁਰਵੀਦੁਬੁਸਤੁਕਿਉ	੧੧੦
11	ਰਾਜਬਾਲਕੁਨਗਰੀਕਾ	੧੧੧
12	ਸਾਚਸਾਹੁਗੁਰੁਸੁਖਦਾਰ	੧੧੨
ਅਸਟਪਦੀਆ।		
1	ਜਯੁਕਉਆਨਮੁਨਹੀਚੀ	੧੧੩
2	ਮਨਭੂਲਉਰੁਮਸਿਆ	੧੧੪
3	ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿ	੧੧੫
4	ਚਿਚਲੁਚੀਤੁਨਪਦੈਪਾ	੧੧੬
5	ਮਤਰੁਸਾਮੁਮਧੁਲੇਗਰ	੧੧੭
6	ਦੁਬਿਧਦੁਰਮਤਿਅੰਧਲੀ	੧੧੮
7	ਆਪੇਕੁਦਗਫੁਲਬੇਲ	੧੧੯
8	ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨ	੧੨੦
੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਸਾਹਿਗ। ਚੁਪਦੇ।		
9	ਅਪਨੇਠਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ	੧੨੧
2	ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖ	੧੨੨
3	ਕੁਰਿਨਹੀਮੇਰੇਪੁਰੁਪਿਆ	੧੨੩
ਅਸਟਪਦੀਆ।		
9	ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵੀਮੇਰੀ	੧੨੪
2	ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁ	੧੨੫
੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		

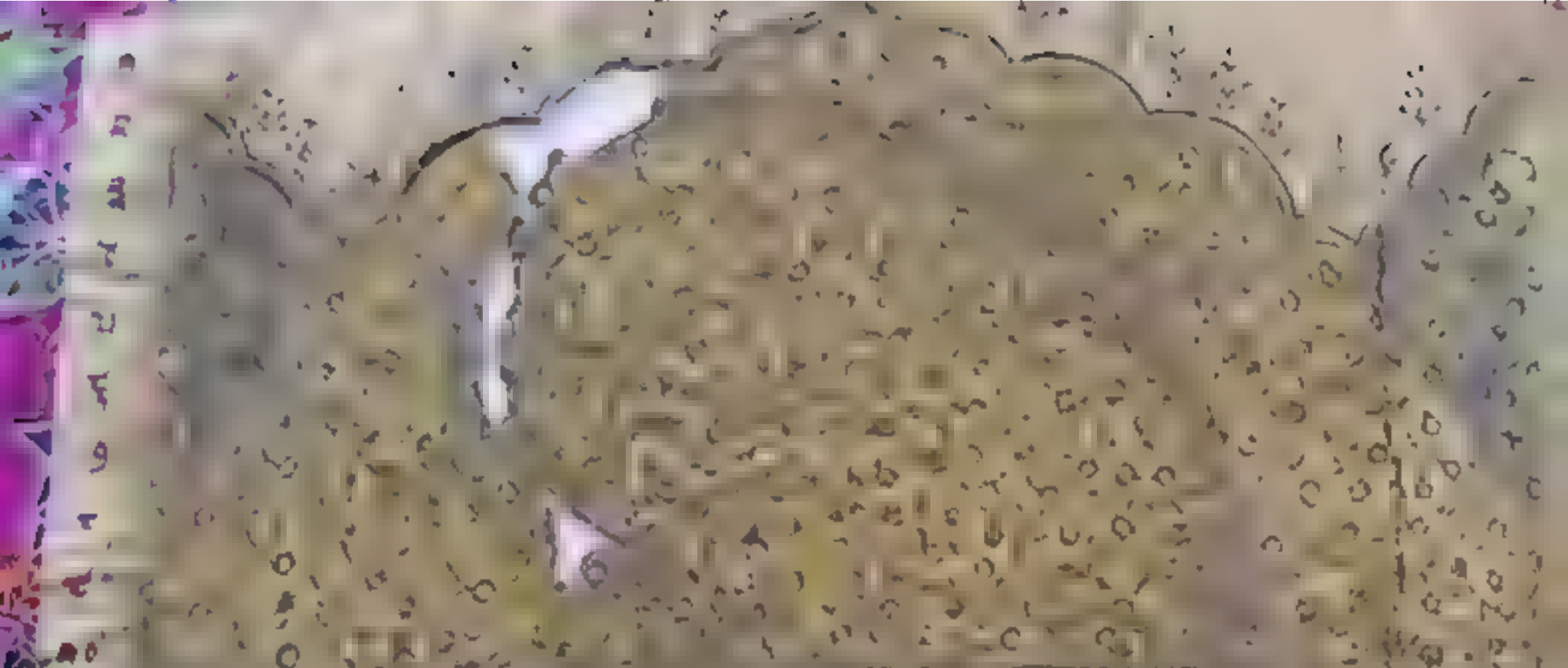
ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਵਿਪ੍ਰੀਤ	੧੦੦	੧	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦਿਵਿਆ	੧੦੫
ਖਾਲਸੇਦਾਸਸਾਹਿਬ	੧੦੦	੨	ਅਦੁਤਕੈਲੋਰਾਖਿਆ	੧੦੬
ਰਾਮਦੇਵੇਸ਼ਦੇਵਰਾਮਪੁਰੇ	੧੦੦	੩	ਦਿਸਟਿਬਿਕਰੀਬਿਕਰ	੧੧੦
ਸਾਦੀਸਰਸੋਤਮਾਨਹੀਰੇ	੧੦੦	੪	ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਪਾਇ	੧੧੦
ਜੋਗੇਸਰਪਰਕਾਸਾਹਿ	੧੦੧	੫	ਜਾਗਤੁਬਿਗਸੈਮੁੰਤੀਧ	੧੧੦
ਪਰਦਾਰਪਰਧਰੁਪਰ	੧੦੧	੬	ਮਸਟਿਕਰਉਮੁਰਖੁਜਾਗੇ	੧੧੦
ਪਦਪੈਪਤੀਜਦੇਜਾਗੇ	੧੦੧	੭	ਖਾਇਆਮੈਲੁਦਪਾਇ	੧੧੦
ਰੁਖਾਦੇਫੇਰਾਏਰੁਖਪੁਰ	੧੦੧	੮	ਗੀਤਨਦਹਰਖਚਤੁਰ	੧੧੦
ਰੁਖਮਹੁਤਮਰਣਹਰਿਗ	੧੦੧	੯	ਅੰਤਰੇਦੇਖਿਸਬਦਿਮਹੁ	੧੧੦
ਬਗੇਕਾਪਰਬੋਲੈਬੋਲ	੧੦੧	੧੦	ਬਾਹਿਮਹਿਰਦਲਖਪ	੧੧੧
ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਵਿਪ੍ਰੀਤ		੧੧	ਸੰਤਾਕੀਰੇਣੁਸਾਧਜਨਮ	੧੧੧
੧ ਚਕਦੀਨੈਨੀਦਿਨਹਿਚਾਏ	੧੦੧			
੨ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇ	੧੦੨	੧	ਦੁਬਿਧਬਏਗੀਮਨੁਦਓਰ	੧੧੧
੩ ਚਾਤੇਕਮੀਨਜਲਹੀਤੇ	੧੦੨	੨	ਮਾਇਆਮੇਰਸਗਲਜਗੁ	੧੧੧
੪ ਅਖਲੀਓਗੀਜਲਹਰਗ	੧੦੨	੩	ਨਿਦਲੀਕਰਮੁਰੁਏ	੧੧੧
੫ ਮਰਣਮੁਕਤਿਨਾਤੇਸਾਰਨ	੧੦੨	੪	ਗੋਤਮਤਪਅਹਿਲਿਆ	੧੧੨
੧੬ ਸਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ ਦਰਗ		੫	ਅਖਣਸੁਰਣਾਨਾਮੁ	੧੧੨
੧ ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਰਹ	੧੦੨	੬	ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਅੰਤਰ	੧੧੨
ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਵਿਪ੍ਰੀਤ		੭	ਇਕਿਧੁਰਿਬਖਸਿਲ	੧੧੨
੧ ਨਾਇਤੋਰੈਤਰਣਨਾਇਪਤਿ	੧੦੬			
੨ ਤੇਰਨਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਾਨ	੧੦੬	੧	ਪਵਿਪ੍ਰਸਤਕਸੀਧਿਆ	੧੧੩
੩ ਜੋਕਰਣਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮੇਏ	੧੦੬		ਸੋਲੋਕਦਰਤੋਦਧੀਕਾ	
੪ ਜਾਕੈਭੁਪੁਨਾਹੋਜਾਤੇਨਾਹੀ	੧੦੬	੧	ਉਤਰੀਪੈਰਹਰੀਗਹਿਰੀ	੧੧੩
੫ ਤਕਕਹਿਆਦਰਿਪਰਦਾਣ	੧੦੬	੨	ਜਿਤੁਦਰਿਲਖਮਹੰਮਦ	੧੧੪
੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੁਕੇਆਸੀਮਨ	੧੦੬			

3 ਬਾਏਅਤੁਸਿਅਬਖਕ ੧੧੪

੧ ਬਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਮਕਲੀਰਤਮਾਲਾ॥

੧ ਅਸਤੁਸਾਧਿਗਲਮੁਰ ੧੧੫

੨੧ ਕਰਮੀਅਦੈਪਰਤਦਗੀਮੇਖਦੁਆਰਾਨਕਏਦੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਾਚੇਅਗਾ॥੪॥ਬਪਿਆਰ
੨੨ ਜਾਣੀਕੀਤਨਹੋਇਆਪੇਅਪਨਿਰੰਜਨਸੋਇਆਜਿਨਸੇਦਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮਾਨਾ॥ਨਕਗਾਦੀ
੨੩ ਐਲੁਣੀਸਿਧਾਗਾਗੰਦੀਐਸੁਣੀਏ॥੧॥ਨਰਥਾ॥ਗੋਰਾਉ॥ਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਘਰਲੈਜਾਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
੨੪ ਦੁਖਗੁਰੂ॥ਦੇਵਦੁਰਮੁਖਿਗਰਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਈਸਰਗੁਰੋਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਰਬਤੀਸਾ॥ਗਾਜੇਰ
੨੫ ਜਿਣਾਅੰਗੀਕਰਣਕਥਾਜੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕਏ॥ਬੁਝੁੰਦਿਆਤੁਨਜੀਆਤਾ॥ਕੁਦਤੋਸੇਦੈ
੨੬ ਸਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਤੀਰਥਿਨਦਜੇਤਿਸੁਭਦ੍ਰਾਦਿਟੁਰਾਣੇਕਿਨਾਇਕਗੀ॥ਜੇਤੀਸਿਰਹੁਇਪਾਣੀਦੇਖਾਦੈ
੨੭ ਟੁਕਰਮਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ਅਤਿਦਿਚਿਰਤਨਜਦਾਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀ॥ਕਿਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇ
੨੮ ਦੇਹਬੁਝਈ॥ਸਭਨਜੀਅਕਾਇਕੁਦਤਸੇਮੈਦਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਰਾਹੇਅਰਜਾਹੋਦੁਖੀ
੨੯ ਹੋਇਯਦਾਖੰਡਾਦਿਚਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਉਰਖਾਇ॥ਸੁਕੀਰਤਿਜਗੀ॥ਇ॥
੩੦ ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਅਦੀਤਦਤਨਪੁਛੈਕੋਇ॥ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਸਿਦੋ॥ਦੋਸੁਪਗੇ॥ਨਾਨਕਨਿਰੰਗੁਟਿ
੩੧ ਗੁਣਕਰੇਗੁਣਦੰਤਿਅਗੁਣਦੋ॥ਤੇਹਕੋਇਨਸੁਣਈ॥ਜਿਤਿਸੁਗੁਣਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀ
੩੨ ਸੁਰਿਨਬਾਸੁਣਿੰਪਰਤਿਪਦਲਅਕਾਸਾ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਤਾ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾ॥
੩੩ ਨਾਭਕੁਰੁਤਸਦਦਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇਦਾ॥ਸੁਣਿਐ
੩੪ ਸੁਖਸਾਲਹਣਸੰਦਾ॥ਸੁਣਿਐਜੇਗੁਰੁਗਤਿਤਿਤੇਦਾ॥ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਦੇਦਾ॥ਨਾਨਕੁਰੁਤ
੩੫ ਸਦਾਦਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਣਿਐ॥ਨਾਨਕੁਰੁਤਸੁਣਿਐਜੇਗੁਰੁਗਤਿਤਿਤੇਦਾ॥

ਸਤਗੁਰੂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਸੁਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ੨
 ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਪ ਕਲਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

१ ਟੁਬਾਣੀਆਖਰਸਿਸੈਜੇਹੁਦਖਣਿ॥ਜਿਨੇਏਹਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ਤਿਵਲੁਮਏਉ
੨ ਵਡਿਦਪਾਹਿ॥ਜੇਤਕੀਤਾਤੇਤਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਜਾਹੀਕੋਬਾਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਦਣਕਹਈਚ
੩ ਹੁਦਾਰਿਅਜਕਏਕਦਰਾਜੇਤੁਧਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰਾ॥ਸੁਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧੯
੪ ॥ਭੁਨਿਐਹਥਪੈਰਤਨੁਦੇਹਾਪਾਣਿਧੋਤੇਉਤਰਸੁਖੇਹਾ॥ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪਵਹੋਇ॥ਦੇਸਾਭੁਣਲਈ
੫ ਐਉਚੁਧੋਣੇ॥ਕੁਰੀਐਮਤਿਪਾਪਕੈਸੀਗਾ॥ਉਚੁਧੋਪੈਨਵੈਕੈਗੀ॥ਪੁਨਿਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਹਿ॥ਕਥਿ
੬ ਕਾਨੋਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹਾ॥ਅਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਾ॥ਨਾਨਕਤੁਕਮੀਅਵਹੁਜਾਹਾ॥੨੦॥ਤੀ
੭ ਰਬੁਤਪਦਇਆਦਤੁਦਨਾ॥ਜੇਕੋਪਦੈਰਿਲਕਾਮਨਾ॥ਸੁਣਿਅਮਨਿਆਮਨਿਕੀਤਭਾਉ॥ਅੰਤਰਿ
੮ ਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਵਿਣੁਹੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸੁਅਸ
੯ ਤਿਆਬਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ॥ਸਤਿਸੁਹਾਣੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਕਦਣੁਸੁਦੇਖਾਦਖਤੁਕਦਣੁਕਦਣ
੧੦ ਬਿਤਕਦਣੁਦਹਾ॥ਕਦਣਿਸਿਰਤੀਮਾਹੁਕਦਣੁਜਿਤੋਰੇਅਅਕਾਰਾ॥ਦੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜੀ
੧੧ ਦੈਲੇਖੁਪਾਣਾ॥ਦਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਰੀਆ॥ਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖਕਰਾਣਾ॥ਬਿਤਿਦਰੁਨਜੇਗੀਜਾਣੈ
੧੨ ਤਿਮਾਹੁਨਕੋਣੀ॥ਜਕਰਤਾਸਿਰਗੀਕਉਸਾਜੇਅਪੇਜਾਣੈਸੋਈ॥ਕਿੰਦਕਰਿਆਖਾਕਿੰਦਸਾਲਾਹੀਕਿੰ
੧੩ ਉਦਰਗੀਕਿੰਦਜਾਣਾ॥ਨਨਕਅਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈ॥ਇਕਦੁਇਕਸਿਆਣਾ॥ਦਰੁਸਾਤੀ॥ਉਦੁਤੀ
੧੪ ਜਾਣੀਕੀਤਜਕਹੋਦੈ॥ਨਨਕਜੇਕੋਆਪੇਜਾਣੈਅਗੈਗਇਅਨਸੋਹੈ॥੨੧॥ਪਤਾਲਾਪਤਲਲਖ
੧੫ ਅਗਸਾਅਗਸਾ॥ਓਕਓਕਭਾਲਿਬਕੇਦੇਵਕਹਨਿ॥ਇਕਦਾਤਾ॥ਸਹਸਅਠਾਰਹਾਹਨਿਕਤੇਬ
੧੬ ਅਸੁਲੁਇਕਧਾਤਾ॥ਲੇਖਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਸੁ॥ਨਨਕਵਡਾਅਖੀਐਅਪੇਜਾਣੈ
੧੭ ਆਪੁ॥੨੨॥ਸਾਲਾਹੀਸਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ॥ਨਦੀਅਤੈਵਹਪਦਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅ
੧੮ ਹਿ॥ਸਮੁੰਦਸਹਸੁਲਤਨਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਸੁਧਨਾ॥ਕੀਰੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰ
੧੯ ਹਿ॥੨੩॥ਅੰਤੁਨਸਿਛਤੀਕਹਣਿਨਾਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਨਅੰਤਾ॥ਅੰਤੁਨਦੇਖਣਸੁਣਨਨਾ
੨੦ ਤੁਅੰਤੁਨਜਮੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਪੈਕੀਤਾਅਕਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਜਪੈਪਾਰਵਾਗਾ॥ਅੰਤਕਗਣਿ
੨੧ ਕੇਤੇਬਿਲਲਹਿ॥ਤਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ॥ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਬਹੁਤਕਹੀਐਬਹੁਤਹੋਇ॥
੨੨ ਵਡਸਾਹਿਬੁਓਚਾਬਾਉ॥ਉਚੈਉਪਰਿਉਚਾਨਉ॥ਏਵਡਉਚਹੋਵੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਉਚੈਕਉਜਾਣੈਸੋ
੨੩ ਇਅਜੇਵਡੁਅਪਿਜਾਣੈਆਪਿਅਪਿ॥ਨਨਕਨਦਗੀਕਰਮੀਦਾਤਿ॥੨੪॥ਬਹੁਤਕਰਮੁਲਿਖਿਅ
੨੪ ਨਜਾਣਿ॥ਵਡਵਾਤਾਤਿਲੁਨਮਾਇ॥ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੇਧਅਪਾਗਾ॥ਕੇਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਗਾਕੇ
੨੫ ਤੇਖਧਿਤੁਹਿਦੇਕਾਰਾ॥ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰਧਾਹਿ॥ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਕੇਤਿਆਦੁਖਭੁਖਸਦਮਾ

ਦੇਰਿਓਂਦੋਤੋਰੀਦਾਤਗਾਬੰਦਪਲਸੀਤੁਣੋਰੋਇਰੋਗਮਾਖਿਨਸਕੋਕੋਇਾਜੋਕੋਧਾਇਗਾ
ਕਣੇਪਾਇਓਇਓਜਾਣੇਜੋਤੀਅਮੁਰਿਖਾਇਆਪੇਜਾਣੇਆਪੇਦੇਇਆਮਾਖਰਿਸਿਓਕੋਈਕੋਇ
ਜਿਸੋਬਖਸੇਸਿਓਤਿਸਾਲਾਜਾਨਕਪਾਤਿਸਹੀਪਾਤਿਸਹਾਦਪਾਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਕ
ਪਗਾਅਮੁਲਦਪਗੀਏਅਮੁਲਰੰਗਗਾਅਮੁਲਅਦਰਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿਅਮੁਲੰਡਾਇਅ
ਮੁਲਸਮਾਹਿਅਮੁਲੁਧਰਮੁਅਮੁਲੁਦੀਬਣਾਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਦਣਾਅਮੁਲੁਬਖੀ
ਸਮੁਲੁਗੀਸਾਣਾਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣਾਅਮੁਲੇਅਮੁਲੁਅਖਿਅਨਜਾਣਾਅ
ਅਖਿਰੇਲਿਵਲਾਇਆਮਾਖਰਿਦੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣਾਅਖਿਰਿਪਰੇਕਰਹਿਦਖਿਅਣਾਅਖ
ਲਿਖਰੇਅਖਰਿਇਦਾਅਖਰਿਗੋਪੀਤੋਗੋਦੈਦਾਅਖਰਿਈਸਰੁਅਖਰਿਸਿਧਾਅਖਰਿ
ਭੇਦੀਤੇਰੁਧਾਅਖਰਿਦਾਨਦਾਅਖਰਿਦੇਦਾਅਖਰਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਦਾਕੇਤੇਅਖਰਿਅ
ਖਣਿਧਾਗਾਕੇਤੇਕਰਿਕਹਿਓਠਿਓਠਿਜਾਹਿਏਤੇਕੀਤੇਰੋਰਿਕਰੇਹਿਤਾਅਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇ
ਓਯੇਦਰੁਭਦੈਤੇਦਰੁਹੋਇਆਨਕਜਾਣੈਸਾਚਸੇਇਆਜੋਕੋਅਖੈਬੋਲੁਦਿਹਾਨੁਤਾਲਿਖੀਐਸਿ
ਗਾਦਰਾਗਾਦਾਗੁਨਏਸੇਦਰੁਕੇਹਾਸੇਅਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇਦਾਜੇਨਦਅਨੇਕ
ਅਖਖਕੇਤੇਦਦਣਾਗੇਕੇਤੇਗਾਪਗੀਸਿਉਕਰੀਅਨਿਕੇਤੋਗਾਦਣਹਗੇਗਾਦਹਿਤੁਹੋਪਉਣੁ
ਖਈਬੈਸਤਰੁਗਾਏਗਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇਗਾਗਾਦਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧ
ਸੁਦੀਰਗੇਗਾਗਾਦਹਿਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਦੀਸੋਹਨਿਜਦਸਦਗੇਗਾਗਾਦਹਿਇਦਇਦਾਸਟਿਥੈਠੇ
ਕਰਿਅਦਰਿਨਲੋਗਾਗਾਦਹਿਸਿਧਸਮਾਪੀਅਦਰਿਗਾਦਨਿਸਾਪਦਿਚਰੇਗਾਗਾਦਨਿਜਤੀਸਤੀ
ਭੋਖੀਗਾਦਹਿਦੀਰਕਰਗੇਗਾਗਾਦਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰੰਖੀਸਰਜਗੁਜੁਗੁਦੇਦਨਲੋਗਾਗਾਦਹਿਓ
ਲੀਅਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛੁਪਾਇਆਲੋਗਾਗਾਦਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਰਸਠਿਤੀਰਬਨਾਲੋ
ਗਾਦਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲੁਰੁਗਾਗਾਦਹਿਖਣਿਚਰੇਗਾਗਾਦਹਿਖੰਡਮੰਡਲਦਰਭੰਡਕਰਿਕਰਿਰਬੇਧਾਰੇ
ਸੁਦੀਰੁਧਨੇਗਾਗਾਦਹਿਜੇਤੁਧੁਭਾਦਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਏਰੋਰਿਕੇਤੇਗਾਗਾਦਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਅਦ
ਸਿਨਾਨਕਕੁਆਦੀਚਰੇਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈਹੈਕੁਰੀਹੈਸੀਜਾਇ
ਨਾਸੀਰਾਨਾਜਿਨਿਰਾਈਗਰੰਗੀਰੰਗੀਭਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਸਾਜਿਰਿਓਧਾਈ
ਕੀਕਰਿਦੇਸੀਕੀਤਾਅਪਣਾਜਿਦਤਿਸਦੀਦਰਿਅਈਜੇਤਿਸੁਭਦੈਸੇਈਕਰਸੀਹੁਕਮਨਕ
ਰੇਜਾਈਸੇਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਤਿਸਾਹਿਬਨਨਕਰਹਟਰਜਾਈਗਾਗਾਦਹਿਸੀਤੋਧੁਸਰਗੁਪ
ਤੋਲੀਸਿਧਾਨਕੀਕਰਕਿਓਬੁਭੁਭਿਮਾਭਿਥਕਕੁਰਮਾਚੀਕਾਇਆਪੁਰਾਤਿਤੁਭਮਾਤੀਤਿਯਾ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

[illegible]

ਕੁੰਤੀ ਤਾ ਮਹਿ ਮਾਹਿ ਤਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਦ ਬਨੇ ਜਾਹਿ ਨਾਉ ਹਿ ਮਹਿ ਨਰ ਗੋਚਰਿ ਚੰਨ ਕੋਰਾ ਮੁਖ ਸੋਮ
ਮਾਹਿ ਤਿਥੈ ਭੁਗਤ ਦਸਹਿ ਕੇ ਲੋਆ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦ ਸਚ ਮਨਿ ਸੋਇਆ ਸਚਿ ਕੰਤਿ ਦਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ
ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਦਰ ਭੰਡਾ ਜੇਕੋ ਕਸੈ ਤਾ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ਮਤਿ ਖੋਲੋਆ
ਜੋਆ ਮਾਕ ਗਾਜਿ ਦਯਾ ਦੁਖ ਮੁਤਿ ਦੇਵਤਿ ਦਕਾ ਗਾਏ ਖੋਦਿ ਗਸੈ ਕਰਿ ਫਿਰਿ ਚਾਹੁ ਨ ਨਕ ਕਧਨ ਕਰ
ਨਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਜਤੁ ਪਹਾ ਪੀਰ ਜੁਸੁ ਨਿਮਾਹੁ ॥ ਅਹ ਗਠਿ ਮਤਿ ਦੇਵੁ ਧਿਆਹੁ ॥ ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ
ਭੁਖਤਿ ॥ ਭਉ ਭਉ ਮੰਮਿਤੁ ਤਿਤੁ ਚਾਲਿ ॥ ਮਫੀ ਮੈ ਸਬ ਦੁਸਰੀ ਟਕਸਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰ
ਮੁਖਿ ਨਕ ਗਾਨ ਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਮਦਨੁ ਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾਮਾ
ਰਾਧਾ ਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਖਾ ਸੁਰ ਭਿਖੁ ਭਿਖਾਈ ਦਾਇਆ ॥ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਾ ਮਾਈ ਮਾਝਰਿ
ਮਾਈ ਮਾਝਰੇ ਧਰਮੁ ਰਹੁ ॥ ਰਿਧ ਕੰਗਰੀ ਸਾਧੋਆਪਣਿ ਕੋਨੈ ਵੈਕੇ ॥ ਦੁਗਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਗ
ਨੈ ਸਕਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ॥ ਛੁਟੀ ਨ ਲਿਖ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

[illegible]

१ ॥ ... ॥
 २ ॥ ... ॥
 ३ ॥ ... ॥
 ४ ॥ ... ॥
 ५ ॥ ... ॥
 ६ ॥ ... ॥
 ७ ॥ ... ॥
 ८ ॥ ... ॥
 ९ ॥ ... ॥
 १० ॥ ... ॥
 ११ ॥ ... ॥
 १२ ॥ ... ॥
 १३ ॥ ... ॥
 १४ ॥ ... ॥
 १५ ॥ ... ॥
 १६ ॥ ... ॥
 १७ ॥ ... ॥
 १८ ॥ ... ॥
 १९ ॥ ... ॥
 २० ॥ ... ॥

[illegible]

੧੬ ਸਾਡੇ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਗਗੁ ॥

੧ ਜਥੇ ਪਦੋ ॥ ਅਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸੇਤੀ ਤਮੰਦਰੁ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤਰੇਹਿ ਜਤੁ ਉਗਕਸਤੁ ਰੰਗੁ ਅਗਲ

੨ ਵਨਲੀਖਿ ਅਧੈ ਚਾਉ ॥ ਅਰੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਦੀਸੈ ਰੇ ਰਾਚਿ ਤਿਨ ਅਧੈ ਨ ਉਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਤ

੩ ਉਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਐਸਾ ਖਟਾਰੁ ਰੂਪੁ ਉਦੇਖਿ ਆ ਅਧਰੁ ਨਾਹੀ ਬਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਯਰਤੀ ਤਹਿ ਰੇ ਲਾਏ

੪ ਜਤਨੀ ਪਲਾਏ ਲਾਲ ਜਤਨੁ ਉਮੇਹ ਟੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਗੰਗਾ ਪਸਾਉ ॥ ਅਰੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਦੀਸੈ ਰੇ

੫ ਚਿਤਿ ਨ ਅਧੈ ਨ ਉਗ ॥ ੨ ॥ ਸਿਧੋ ਦੇਵ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਖਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਚੈ ਸਾਧੇ

੬ ਕੁਝ ਖੇਰੁ ਉਗ ॥ ਅਰੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਦੀਸੈ ਰੇ ਰਾਚਿ ਤਿਨ ਅਧੈ ਨ ਉਗ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵੇ ਮੇਲਿ ਲਸਕ

੭ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਦਾਉ ॥ ਅਰੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਦੀਸੈ ਰੇ ਰਾਚਿ ਤਿਨ

੮ ਅਧੈ ਨ ਉਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਪਦ ਟੁਪ

੯ ਅਠੁ ਅਪਿ ਅਉ ॥ ਚੰਦੁ ਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਣ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਦੈ

੧੦ ਕੇਦਰੁ ਆਖਾ ਨ ਉਗ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਜ ਬਾਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣ ਜੇ ਭੁਧੈ ਕਰੇ ਤਮ

੧੧ ਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਕਟੀ ਅਧਰੁ ਦਰਪੀ ਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀ ਆਰੁ ਸਮ ਸੇਤੀ

੧੨ ਲਿਜਾਉ ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਦੈ ਹਉ ਕੇਦਰੁ ਆਖਾ ਨ ਉਗ ॥ ੨ ॥ ਪਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭੁਧੈ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ

੧੩ ਉਗ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਅਧਉ ਨ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਥਾਉ ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਦੈ ਹਉ ਕੇਦਰੁ ਆਖਾ ਨ ਉਗ

੧੪ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪਰਿ ਪਤਿ ਕੀ ਚੈਰੁ ਉਗ ॥ ਅਸੁ ਤੇਟਿ ਨ ਅਧਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ

੧੫ ॥ ੨ ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਦੈ ਹਉ ਕੇਦਰੁ ਆਖਾ ਨ ਉਗ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਦੇ

੧੬ ਖੇਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਖਟਾ ਖਾਉ ॥ ਲੇਖੈ ਟਚਲਾਈ ਆਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਦੇਖਾਉ ॥ ਲੇਖੈ ਸਾਹਲ ਦਾ

੧੭ ਅਰਿ ਪੜੈ ਕਿ ਪੁਛਣ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਅਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥ ਅੰਧੈ ਨ ਮੁਖਿ ਸਾਹਿਅ ਨਾਤਿ ਸੁਏਹ

੧੮ ਚਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਣ ਮਰਣ ਜਾਇ ਕੈ ਐਬੈ ਖਜੈ ਕਾਲਾ ॥ ਜਿਥੈ ਬਹਿਸ ਮਸ਼ਾਈ ਮੋਰਿ ਬੈਠੈ ਕੋਇ

੧੯ ਲਿਓਨਾ ਲਿਓ ॥ ਰੇਵਣ ਦਲੇ ਜੇਤਵੈ ਸਭਿ ਬਨਹਿ ਪੰਡ ਪਗਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਅਟਿ

॥ ७
१
२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५
॥ ७

ਨੇਮਾ ਭੈਰੋਇਆ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅਕਹ ਠਿਨ ਦਰੁ ਰੋਇ। ਸਚਾ ਸਾਹਬੁ ਏਕ ਰੂਪੋ ਰਾਜੀ ਅਕੇਤੋਲੇ
ਏਨੀ ਚਾਨੀ ਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਪ੍ਰਮਤਿ ਨੀਚੀ। ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਬਿਦੁ ਤਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆਰੀ
ਸਾਜਿ ਬੈਨੀਚ ਸਮਾਲੀ ਅਨਿਤਿ ਬੈਨ ਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਏਕੁ ਤੁਕੁ ਦੁਹੁ ਰੁਹਿ ਖਾਧਾ ਮੁਰਦਾ ਰੁਪਾ ਪਰਨਿ ਦਾ ਪਰਮ ਸੁਖ ਸੁਖੀ ਅਗਨਿ ਕੇ ਪੁਚੈ ਰੁਲਾਹ ਸ
ਸਮਾਪੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਏਕ ਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬੋ ਬੋਲੀ ਐ ਪਤਿ ਰੋਇ। ਉਤਮ ਸੇਵ ਰਿਉਤ ਮਕਰੀ
ਅਦਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿਰੋਇ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਰਸੁ ਸੁਇਨ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾ ਮਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮ ਲਕੀ ਦਾਸਾ ਰਸੁ
ਘੋਰੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਰਸੁ ਮਾਸੁ। ਏਤੇ ਰਸ ਸਗੀਰ ਕੈ ਕੈ ਪਾਟਿ ਨਾਮ ਨਿਦਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਬੋ
ਏ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਸੋ ਬੋਲਿਅ ਪਰਦਾਣੁ। ਏਕ ਬੋਲਿ ਦਿਗੁ ਚਣਾ ਸੁਣਿ ਮੁਖ ਮਨ ਅਜਾਣਾ ਜੋਤਿ
ਸੁਭ ਦਿਸੇ ਭਲੇ ਰੋਗਿ ਕਿਹਾ ਣ ਦਥਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਤਿਨ ਪਤਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿ
ਆਸ ਮਾਇ। ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹਣਾ ਅਦਰੁ ਸੁਆਲਿ ਉਕਾਇ। ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਰਿ
ਦਰੀਨ ਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਮਲੁ ਗਲੇ ਲਾਕੁ ਰੁਕਾਵਿ ਤਦੇ
ਦਣਹ ਗੀ। ਮਤੀ ਮਰਣੁ ਦਿਸਹਿ ਅਖੁ ਸੀਕੀ ਤੀਤਿ ਨ ਚਾਗਿ। ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੇਠੀਆ ਰਾਣ
ਲਉਦਰ ਦਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਚੁ ਜਾਣਾ। ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਾਹ ਚਲੈ ਮਾ
ਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਸਚੁ ਸਰਗੁ ਰੁਬਾਹਰਾ ਜਿਸੁ ਦਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ। ਸੁਣਹਿ ਦਥਾਣਹਿ ਜੇਤੁ ਰੋਹ ਉਤਿਨ ਬ
ਲਹੈ ਜਾਉ। ਤਾਮਨੁ ਖੀਦ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਮਹ ਲੀਪਾ ਏ ਬਾਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਉ ਨੀਰ ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਤੁ ਪਰ
ਮਲੁ ਤੀ ਦਾਸੁ। ਤਾਮੁ ਪੁਰੋ ਦੇਉ ਜਲਾਲ ਧਰਤੀ ਇਕ ਦਾਤਾ। ਤੁਧ ਤਿਸੈ ਪਹਿਅ ਥੀ ਅਹਿ ਸੁਖ ਜਿਸੈ
ਦੁਖ ਸਿ। ३ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰੀ ਐ ਜ ਕੇਜੀ ਅਪਰਾਣਾ। ਤਿਸੁ ਦਿਨੁ ਸਭੁ ਅਪਦਿ ਤੈ ਜੇਤਾ ਪੇਨ
ਦੁਖਾ ਰੋਗਿ ਗਲਾਸ ਭਿਭੁਈਅ ਤੁਧ ਭਾਏ ਪਰਦਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਜਲਿ ਸੋਹੁ ਪਾਸਿ ਮਸੁਕਹਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਹੁ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾ ਗੀ ਗੁਰ ਪਾਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀ
ਚਗੁ। ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਪਰਦਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣਾ। ਜਿਥੈ ਲੇਖ
ਮਗੀ ਐ ਤਿਥੈ ਰੋਇ ਸਚਾਨੀਸਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਦਰਿ ਨਾਈਆ ਸਦ ਬੁਖੀਆ ਸਦ ਚ
ਉਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਸਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾਨਾਉ। ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਪਾਈ ਐ ਨਹੀ ਗਲੀ ਦਉ ਦੁਆਉ
॥ ੨ ॥ ਏਕ ਅਦਹਿ ਏਕ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰਖੀ ਅਹਿਨਾਉ ਸਲਾਹ। ਏਕਿਉ ਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਏਕ ਨ ਦਰੇ ਦਰਦ
ਨਾਮੁ ਗੋਗਇ ਅਜਾਣੀ ਐ ਦਿਨੁ ਠਾਏ ਦੇਹਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਭੈ ਤੇਰੈ ਰੁਹ ਮਹਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹਾਗਾ
ਹਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨੇ ਦੇਰੈ ਠੇਧੇਹਾ ਨਾਨਕ ਉਠਿ ਚਲਿਅ ਸਾਭਿ ਰੂਪੇ ਤੇਨੇਹਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਸਿਰੀਗਪਤਿਸਾਰੀ १ ॥ ਸਹਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਲੇਟੇਪਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿ
ਬੋਲਣਾਮਰਣਨਵਕੀਏਛੁਤੀਹਮੰਮਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਬਾਬਹੋਰੁਖਠ
੨ ਖੁਸੀਖੁਆਗੁਜਿਤੁਖਧੋਤਰੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਦਿਕਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁ
੩ ਤਾਸੁਪੈਦੀਸਤੁਦਾਨਾਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁਕਮਰਬੰਦਸੀਤੋਖਕਾਪ
੪ ਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਬਾਬਹੋਰੁਖਧੋਤਰੁਖੁਸੀਖੁਆਗੁਜਿਤੁਪੈਧੋਤਰੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲ
੫ ਹਿਦਿਕਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਰੇਭੁਸੁਣਤੇਰੀਵਟਾਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਗ
੬ ਤੇਰਾਬੰਦਗੁਣਪਤੁਦਾਨਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥ ੩॥ ਬਾਬਹੋਰੁਚਕੁ
੭ ਟਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁਜਿਤੁਚਕੁਐਤਰੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਦਿਕਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਰਮੰਦਰ
੮ ਖੁਸੀਨਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਦਾਗੁਕਮੁਸੇਈਤੁਪੁਭਵਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਬਦੁਤੁਅਪਹੁਨਾਨਕਸ
੯ ਚਾਪਤਿਸਾਹੁਪਾਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਗੁ॥ ੪॥ ਬਾਬਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁਜਿਤੁਸੁਤੈਤਰੁਪੀੜੀਐ
੧੦ ਮਨਮਹਿਚਲਹਿਦਿਕਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੪॥ ੭॥ ਸਿਰੀਗਪਤਿਸਾਰੀ १ ॥ ਭੰਗਕੀਕ
੧੧ ਇਆਰਤਨਕੀਲਿਤਾਮਗਰਿਦਸੁਤਿਸਾਸੁਮਅਠਸਠਿਤੀਰਥਿਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਪਾਟਿਮਤਿ
੧੨ ਦਿਗਾਸਾਉਤੁਮਤੀਸਾਲਹਟਾਸਚਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ ੧॥ ਬਾਬਹੋਰਮਤਿਹੋਰੇਗਾਜੇਸਉਦੇਰਕਮ
੧੩ ਏਐਕੁਕੁਣੁਕੁਣੁਜੇਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁਨਾਉਸਦਾਏਅਪ
੧੪ ਠਹੋਦੈਸਿਪੁਸੁਮਾਗੁਜਾਪਾਤਿਲੇਖੈਨਪਦੈਸਭਾਪੁਜਖੁਆਗੁ॥ ੨॥ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਬਖੀਪਾਐ
੧੫ ਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਓਨਾਮੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ਨਾਉਪੁਜੀਐਨਾਉਮਨੀ
੧੬ ਐਅਖੰਤੁਸਦਾਸਚੁਸੇਇ॥ ੩॥ ਖੇਰੁਖੇਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹੋਇ॥ ਜਲੀਆਸਭਾਸਿਆਣਪ
੧੭ ਉਠੀਚਲਿਅਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਦਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕਿਅਹੋਇ॥ ੪॥ ੮॥ ਸਿਰੀਗ
੧੮ ਗੁਪਤਿਸਾਰੀ १ ॥ ਗੁਠਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀਸੂਰਿਜੇਲੇਰੁਹਿਦਰੁਕਾਮਣੀਨ
੨੦ ਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੁਰਿਗਾਨਾਬੇਨੀਨਤੁਲਹਤਾਪਾਈਐਪਿਰਕੁਰਿ॥ ੧॥ ਘੋਰਕੁਰਪੁਰੈਤਖਤਿਅੰਗੇ
੨੧ ਲਾਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਦੁਅਤੇਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰੁਹਰਿਮੰਦਰੁਸੇਹਟਾਤਿਸੁਮਹਿਮ
੨੨ ਠਕਲਾਲਾਮੇਤੀਹੀਰਾਨਿਰਮਲੀਕੰਚਨਕੋਟਹੀਸਲਾ॥ ਬਿਨੁਪਉਣੀਗਾਨੁਕਿਉਚਕੁਉਗੁਰਹਰਿਧਿ
੨੩ ਅਨਾਨਿਹਾਲ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਉਣੀਬੇਨੀਗੁਰੁਗੁਰੁਤੁਲਹਾਰਿਨਾਉ॥ ਗੁਰਸਰਸਾਗਰੁਬੋਧੇਗੁਰਤੀਲਖ
੨੪ ਵਹਿਆਉ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਉਜਲੀਸਤਸਰਨਾਵਣਜਾਉ॥ ੩॥ ਪੁਰੋਪੁਰਾਮਾਖੀਐਪੁਰੈਤਖਤੀਨੰਦ
੨੫ ਪੁਰੈਬਾਨੀਸੁਹਵਣੈਪੁਰੈਆਸਨਿਰਾਸਾਨਾਨਕਪੁਰਾਜੇਮਿਲੈਕਉਘੁਧੈਗੁਣਤਾਸਾ॥ ੪॥ ੯॥ ੯

ਸਿਰਗੁਪਤਿਸਾਹੀ १ ॥ ਅਦਰੁਏਣੇਗਲਿਅਲਹਅੰਕਿਸਹੇਲੁਨੀਅਹਾਮਿਲਿਕੇ १
ਗਲਿਕੁਟੀਅਸੰਮਥਕੰਤਕੀਅਹਾਸਚੇਸਹਿਬਸਭਿਗੁਣਅਉਗੁਣਸਭਿਅਸਾਹਾ ॥੧॥ਕਰ ੨
ਜਾਤੁਕੇਤੇਰੇਜੇਗਿਏਕੁਸਬਦੁਬੀਚਾਗੀਐਜਾਤੁਤਕਿਅੰਰੇਗਿ ॥੧॥ਗਹਉਜਾਇਪਛਹੁਸੇਹਗ ੩
ਵਿਤੁਸੀਗਦਿਅਕਿਨੀਗੁਣਿਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸੀਗੀਅਮਿਠਬੋਲਣਿਪਿਰੁਗੀਸਲੂਤਮਿਲੇ ੪
ਜਗੁਕਾਸਬਦੁਸੁਣਿ ॥੨॥ਕੇਤੀਅਤੇਗੀਕੁਦਰਤੀਕੇਦਰੁਤੇਗੀਵਤਿਕੇਤੇਤੇਰੇਜੀਅਜੰਤਸਿਠ ੫
ਉਕਰਹਿਦਿਨੁਗਤਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗੁਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿ ॥੩॥ਸਚੁਮਿਲੈਸਚੁਉਪਜੈਸਚਮਹਿਸ ੬
ਜਿਸਮਾਇਸੁਰਤਿਰੇਦੈਪਤਿਉਗਦੈਗੁਰਬਚਨੀਕੁਉਖਾਇਨਾਨਕਸਚਪਾਤਿਸਾਹੁਅਪੇਲਏਮਿ ੭
ਸੁਣਿ ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰਗੁਪਤਿਸਾਹੀ १ ॥ ਭਲੀਸਹੀਜਿਉਬਗੀਹਉਮੈਮੁਣੀਘਰ ੮
ਜਾਤੁਲਗੇਠਿਰਚਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਦੇਸਹਾਕਲਪਤਿਅਗੀਬਾਦਿਹੈਸਚਦੇਪਰਦਹਾ ॥੧॥ਮਨ ੯
ਜੇਦੁਮਿਲੈਕੁਉਜਾਇਭ੍ਰੋਬੇਨੁਨਿਰਭਉਕਿਉਥੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ ॥੧॥ਗਹਉਕੇਤ ੧੦
ਅਪਣੁਆਖੀਐਆਖਣਿਤੋਟਿਨਹੋਇਅੰਗਣਵਲੇਕੇਤਰੇਦਤਾਏਕੋਸੋਇਜਿਸਕੋਜੀਅਪਰ ੧੧
ਠਹੈਮਨਿਦਸਿਐਸੁਖੁਹੋਇ ॥੨॥ਜਗੁਸੁਪਨਾਬਜੀਬਨਿਖਿਨਮਹਿਖੇਲੁਖਿਲਾਇਸੀਜੋਗੀਮਿਲਿ ੧੨
ਏਕੋਸੇਦਿਜੋਗੀਉਠਿਜਾਇਜੇਤਿਸੁਭਾਣਸੋਥੀਐਅਦਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁ ੧੩
ਕੇਸਹੀਐਸਚੁਦਖਰੁਸਚੁਰਸਿਜਿਨੀਸਚੁਦਣਜਿਅਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਸੇਨਾਨਕਦਸਤੁਪਛਾਣ ੧੪
ਜਿਸਰੁਸਉਦਾਜਿਸੁਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰਗੁਪਤਿਸਾਹੀ १ ॥ ਧਾਤੁਮਿਲੈਠੁਨਿਧਾਤੁਕ ੧੫
ਉਸਿਠਤੀਸਿਠਤਿਸਮਾਇਲਾਲੁਗੁਲਾਲੁਗਹਬਰਾਸਚਾਰੰਗਚੜਾਉਸਚੁਮਿਲੈਸੰਤੋਖੀਅਹਰਿ ੧੬
ਰੀਪਏਕੈਭਉ ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁਸੰਤਸਭਾਗੁਰਪਾਣੀਐਮੁਕਤਿਪਦਾਰਭੁਧੇਣੁ ॥੧॥ਰ ੧੭
ਦੁਇਉਚਉਬਾਹੁਸੁਹਾਦਣਾਉਪਰਿਮਹਲਮੁਰਗਿਸਚੁਕਰਣੀਦੇਪਾਣੀਐਦਰੁਘਰਮਹਲੁਪਿਅਹਰਿ ੧੮
ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਸਮਸੁਣੀਐਅਤਮੁਰਮੁਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ਵਿਥਿਧਿਕਰਮਕਮਾਣੀਅਹਿਅਸਾਅੰਦੇ ੧੯
ਸੋਇਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਤਿਕੁਟੀਛੁਟਸੀਸਹਜਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋਇਨਿਜਪਰਿਮਹਲੁਪਛਾਣੀਐ ੨੦
ਵਰਿਕਰੇਮਲੁਧੋਇ ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲੁਨਉਤਰੈਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਘਰਦਸੁਏਕੋਸਬਦੁਦਿਚਾਗੀ ੨੧
ਜਿਅਦਰੁਤਿਅਗੈਆਸੁਨਾਨਕਦੇਖਿਦਿਖਾਣੀਐਹਉਸਦਬਾਇਹਰੈਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀ ੨੨
ਗੁਪਤਿਸਾਹੀ १ ॥ ਪਿਗੁਜੀਵਣੁਦੋਹਾਗਣੀਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇਕਲਰਕੇਗੀਕੀਪਜਿਉਅਹਿ ੨੩
ਜਿਕਿਰਿਠਹਿਪਾਇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਖੁਨਾਥੀਐਪਰਿਬਿਨੁਦੁਖਨਜਾਇ ॥੧॥ਸੁੰਧੇਪਿਰਬਿਨੁ ੨੪
ਕਿਆਸੀਗਾਗਾਵਰਿਘਰਿਦੋਈਨਾਲਹੈਦਰਗਹਸੁਨੁਖੁਆਹੁ ॥੧॥ਗਹਉਆਪਿਸੁਜਾਣੁਨਭਲ ੨੫

੦ ਇਸਚਾਦਰੁ ਸੇਰਸਾਣੁ ਪਹਿਲਾ ਸਰਤੀਸਾ ਪਿਕੈ ਸਦੁ ਨਾ ਮੁਦੇ ਦਾਣਾ ਨਉ ਨਿਪਿਓ ਪਜੈ ਨਾ ਮੁਦੇ ਕੁਕ
੧ ਰਹਿ ਪਦੈ ਪੀਸਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਅ ਤਿਸੁ ਚਰੁ ਮਚਾਣਾ ਅੰਪਲੈ ਨਾ ਮੁਦਿਸਾ
੨ ਰਿਆਸਤ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਬਾਹਾ ਅਵਤੁ ਜਾਣੁ ਨ ਦੁਕਈ ਮਰਿ ਜਾਨ ਮੈਰੇ ਇਸੁ ਮਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਚੰਦਨ ਮੇ
੩ ਲੇਅਣਾ ਏਅ ਕੁੰਗਾ ਮੀਰਾ ਸੰਧੁ ਗੋਚੇ ਆਚੰਦਨ ਬਹੁ ਘਣਾ ਮਾਨ ਨ ਲਿਖ ਪੂਰਾ ਜੇ ਸਨਕੰਤ ਨ ਭਾਵ
੪ ਇਸਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਬਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁਭਿਰ ਸਭਿ ਗਣ ਬਾਦਿ ਹਰਿ ਸਕਿ ਸਿਗਰਾ ਫਿਕਾਗਾ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਾਦਿ
੫ ਨਭੇਦੀ ਮੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਹਰਾਣੀ ਜਿਨ ਸਹਾ ਲਿਖਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ੫ ॥ ੧੩੯
੬ ਸੇਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਰੀ १ ॥ ਸੁਫੀ ਦੇਹ ਰਾਵਣੀ ਜਾਜੀ ਉਦਿ ਚਰੁ ਜਾਇਆ ਭਾਹਿ ਬਲ
੭ ਦੀਦਿ ਵੀ ਧੁਧਿ ਨਿਕ ਸਿਫਿ ਕਾਇਆ ਪੰਚੇਰੇ ਨੇਦੁ ਬਭਰੇ ਬਿਨ ਸੇਦੁ ਜੈਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੂਰੇ ਗਮ ਜਪਹੁ
੮ ਗੁਣ ਸਤੀ ਹਉ ਮੈ ਮਸਤ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਮਹੰਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾ ਮੁਦਿਸਾ ਰਿਆ
੯ ਦੁਜੀ ਕਰੈ ਲਾਗਿ ਆਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤ ਰਿਤਿ ਸਭਾ ਮਗਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਰੇ ਰਿਮੁਏ
੧੦ ਧੰਧੈ ਠਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਗਾਇਆ ਮੁਅਦੈ ਰਾਇ ਰੇ ਪੁਆਧੰਧਾ ਬਕਾਹਉ ਮੁਈ ਮ
੧੧ ਮਤ ਮਾਇਆ ਰੇ ਪੁਆਕਰ ਮਿਲੈ ਸਦੁ ਪਾਈ ਮੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੇ ਪੁਆ ॥ ੩ ॥ ਸਚੀ ਕਰੈ ਸਦੁ
੧੨ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ਸੇਨ ਰੁਜੈ ਮੈ ਨਾ ਮਰੈ ਨਾ ਮਾਦੈ ਨਾ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਸਨ ਸੇਦ ਗੁਰੀ
੧੩ ਧੰਧਾ ਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਰੀ ੧ ॥ ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਰੁਇਆ ਮ
੧੪ ਨੁਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਗੁਆ ਅਉਗਣ ਟਿਰਲਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਰਿਦ ਜਾਣੈ ਰੁਗਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੁਮਾਈ ਜੈ
੧੫ ਦਾਬਿਧਾ ਰੇ ਬੇਪੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਨ ਬੁਝੈ ਮਾਮਰਿ
੧੬ ਨ ਮੈ ਅਦੈ ਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਸੁਚਾ ਸੇਅ ਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਚੀ ਦੇਉ
੧੭ ਹੀ ਜਿਹ ਵਾਸਦੁ ਸੁਆਇਆ ਸਚੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ਐ ਬਹੁ ਫਿਨ ਪਾਵੈ ਤਉ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਦ ਨਾ ਕੁ
੧੮ ਇਆ ਪਦ ਨੇ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇਆ ਜਲ ਤੇ ਤਿਭੁ ਦਣੁ ਸਾਜਿ ਮਾਮਟਿ ਘਾਟਿ ਜੋਤਿ ਸੇਐ ਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈ
੧੯ ਲਾਨ ਬੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇਆ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੀਤੋ ਖਿਆਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਪੰਚ
੨੦ ਰੂਤ ਸਚਿ ਰੇ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਦੀ ਸਰੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੫੫
੨੧ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਰੀ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀਤੀ ਮੈ ਗੁਰਿ ਦੀ ਚਰਿਅ ਇਕਿ ਅਵਹਿ
੨੨ ਇਕ ਜਥੇ ਦੀ ਪੁਰਿ ਰੇ ਮਹੰਕਾਰੀ ਮਨ ਪਠ ਮਤੀ ਰੁਬੀ ਮੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦੁ ਸੁਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ
੨੩ ਉਤਰੀ ਮੈ ਸੁਪੁਰੇਇਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਉ ਰਾਖੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਰੇ ਦੇਖਿ
੨੪ ਉਜਲੈ ਪਾਵੈ ਰਹਿ ਅੰਗੁ ਗਾਜਿ ਸਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨ ਸੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਦੁ ਰੁਗੁ ਰਿਗਾ ਮਾਐ ਮੈ

ਅਭਯੰਗੀ ਸਦੈ ਮਹਾ ਲਿਹਦੂ ਗਿਹਾ ਸਾਹਿਬਾਹਿਤੁ ਸੁਸਮੁਲਾ ਕਦੇ ਨ ਦਿਸਹੇ ਉਹਿ ਜਿਉ ਸਿਉ ਸਾਹਿ
 ਬਾਹਿਦ ਸੇਗੁ ਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰੁ ਤੁਪਣੀ ਗਰਬ ਨਿਦਾਹਿ ਸਮੇਉ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਦੇਹੁ
 ਤਿਉ ਪਾਇਆ ਤਿਉ ਫਟਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਰਾ ਪਾਇ
 ਮਾਇਜੇ ਤੇ ਨੀਰਤਰੀ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਅਤਿ ਨ ਕੀਚੈ ਸਾਥਾ ਸਾਸਚੇ
 ਮੇਰੀ ਲਿਖਿ ਲੇਖੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਜੀਉ ਪਿੰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥
 ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਅ ਮਿਥੁ ਦੇਲਾਹੈ ਦੇਹਾ ਜਬ ਲਹੁ ਜੇ ਬਨਿ
 ਸੁਰੇਤ ਬਲਗੁਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾ ਮਿਨ ਅਵਟੀਛਹਿ ਦੇਹੀ ਤਨੁ ਖੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੇਲਾਹਾ
 ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹੀਐ ਹਉ ਮੈ ਨਿਦਰੀ ਭਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੀਛੁ ਟੁਗੀ ਛੀਐ
 ਕੁਖ ਪਾਇ ਬੁਝਹਿ ਭਗਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿਅ ਗਲੀ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਣਿ ਕਾਹਾ ਉਦੇ ਪਰਵਾਹ ਮਤੇ ਲਵਾਹੁ
 ਮਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਨਾ ਪਾਪਿ
 ਅਬਿਨੁ ਨ ਦੇਵੁ ਖਸੀਰਾ ਪਾਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅ ਰੇਵੁ ਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈਆ ਪ੍ਰਾਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰਪਰਿ ਦੇਚਿ
 ਨਾਮੁ ਟੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥ ਤਿਭੁ ਫਟਕਾਰਿ ਚਿਦੰਦੋਲਿਅ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਲਿ ਮਿ
 ਸੁਣਿਅ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਤੁ ਨਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਰੈ ਟੀਕੀ ਚਿਤ ਨਹੀ ਜੀ
 ਦਰੀਨ ਹੀਅਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਹੀ ਲੇਖੈ ਸਾਸਿ ਗਰਾਸਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਫ ਸਹਿਜਿ
 ਮੁਦੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਗਿ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁ
 ਖੀਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਮਿਲਿਐ ਸੰਕਉ ਤਾਰੀਆ ਭੁਇਆ ਜਿਤੁ ਪਾ
 ਜੀਐ ਭੈਤਿ ਤੁਜੀ ਦਾਦਿਅ ਮਰਮਾਹਿ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੀ ਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਅ
 ਨਹਦ ਟੀਪਾਈਐ ਤਹ ਹਉ ਮੈਰੇ ਇਬਿਨਾ ਸੁਹਾਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇਆ ਪਣਾਹਉ ਸਦਕੁ ਰਬ ਟੈਤੁ ਸੁਖਾ ਖਣਿ
 ਲਗੁ ਹੋਈ ਟੀਐ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤਹ ਰਹਿਰੇ ਸਿਦ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਦਿਜੇਗੀ
 ਗੋਬਿੰਦੁ ਨੇ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥ ੪ ॥ ਅਨੁਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਦਸੈ ਸਚਿ ਭੈਰਾਤਾਰੇਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾਰ
 ਭੈਰਵੈ ਬਾਹੁ ਭਿਭੂਖਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਾਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀਠਿ ਰਿਦੁ ਖੁਨ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿਰੀ
 ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹੁ ਮਨੇ ਮੁੰਗ ਖਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋਭੁ ਨਾਸ ਬਦਿ ਨਹੀ ਜੈ ਸਾਕਰਾ ਦੁਰਮਤਿ
 ਅਵਰਜਾਨੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣਿ ਨਿਧਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉ ਮੈਛੋ ਭਿਗੁ ਮਨੁ ਹਰਿ
 ਨਾਸਕੁ ਸੇਵਿਤੁ ਪਦਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਨ ਸੁਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਿਹ
 ਰਜਾਨੁ ॥ ਸਕੁ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਣੇ ਸਤ ਸੁਖੁ ਮਿਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਿਤਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਿਅਸ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧ ਤੁਹਾਡੇਦੀਅਨਾਮਾ ੨ ਭੁਕਭੁਕਮਾਈਐਗੁਰਨਿਵਾਪਏਪਚਾਨਾਭਰਮੇਕੁਲਾਦੁਖਪਏਜੇਮਾ
੨ ਮਾਭਿਕਏਖਲਾਨਾਮਨਮੁਖਿਸੁਖਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਸੁਖਨਾ ੩ ਐਥੈਥੈਪੁਮਿਟਾਈਐ
੩ ਸਵਾਉਖਤੁਉਖਤੁਪਰਦਾਨਾਹਰਿਸਜਣਗੁਰਮੇਦਦਗੁਰਕਰਣਿਪਰਧਾਨਾਨਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਕ
੪ ਗੁਪਸਰੈਨੀਸਾਣਾ ੪ ੧੮੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਇਹਤਿਲੁਪਿਅਗਦੀਸਰੈ
੫ ਰੋਗੁਦਰਮਨਮਾਰਿਕਿਉਦੁਗਰਪਤਿਪਾਈਐਅਗਨਿਮਰੇਗੁਣਮਾਰਿ ੧ ॥ ਮਨਿਰੇਅਹਿਨਿਸਿ
੬ ਹਰਿਗੁਣਸਾਗਿਜਿਨਖਿਨਪਲੁਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਤੇਜਨਦਿਰਲੇਸੀਸਾਹੀ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲ
੭ ਈਐਗੁਰਗੀਸੁਰਨਿਸੀਜੇਗੁ ॥ ਚੰਸਾਦਉਐਗੁਰਗਏਨਹੀਸਹਸਾਸੇਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸੁਹਰਿਮਨਿਦ
੮ ਸੈਤਿਸੁਮੇਲੇਗੁਰਸੰਜੇਗੁ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆਕਾਮਾਣਿਜੇਕਰੀਭੋਗੇਭੋਗਣਹਗੁ ॥ ਰਿਸੁਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਜ
੯ ਈਜੇਦੀਸੈਚਲਣਹਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਵਹਿਸੋਹਗਟੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਜਭਤਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰੇਅਗਨਿਨਿਦ
੧੦ ਰਿਮਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਲੁਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਿਆਅਪਾਇਆ ॥ ਨਨਕਸ
੧੧ ਤੁਹਾਮੀਤੁਕਰਿਸਦੁਪਾਟਹਿਦਰਗਹਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਹਰਿ
੧੨ ਰਿਜਪਦੁਪਿਅਗਿਅਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿਚੋਲਿਅਨੁਸਚਕਸਦਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪ੍ਰੈਤੇਲਿ
੧੩ ਕੀਅਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੇਲਿਅਮੇਲਿ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈਰੇਹਰਿਹੀਗੁਰਮਾਰਿ ॥ ਸਤ
੧੪ ਸੀਗਤਿਸਤਗੁਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਸਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਦਖਦੁਖਨੁਗਸਿਲੈਪਾ
੧੫ ਐਗੁਰਪਰਗਾਸਿਅਜਿਉਮਗਨਿਮਰੇਜਲੁਪਾਈਐਤਿਉਤਿਸਨਦਾਸਨਿਦਾਸਿ ॥ ਜਮਜੀਵਨ
੧੬ ਲਗਈਇਉਉਜਲੁਤੇਰੇਤਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੂਨਭਾਟਈਸਚਿਰਤੇਸਚਭਾਇ ॥ ਸਕਤਸ
੧੭ ਭੁਨਭਾਟਈਭੂਨੇਭੂਨੀਪਾਇ ॥ ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਿਮੇਲਿਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨਮਹਿਮਾਣਕ
੧੮ ਲਲੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀਗੁ ॥ ਸਚਦਖਦੁਖਨੁਮੁਹੈਘਟਿਘਟਿਗਹਿਰਗੀਗੁ ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁ
੧੯ ਖਿਖਾਈਐਦਾਇਆਕਰੇਹਰਿਹੀਗੁ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਰੁਮੇਭਾਸਿ
੨੦ ਨਦਿਫੁਦੈਜੇਭੁਦੇਦਿਸੀਤਰਦੇਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਪਿਗੁਜੀਦਣਪਿਗੁਦੇਸਾ ॥ ਹੋਕਿਤੈਰੁ
੨੧ ਤਿਨੋਦਈਬਿਨੁਸਤਿਫੁਕਕੇਉਪਦੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਦਾਰਿ ॥ ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਮਨ
੨੨ ਦਸੈਦਉਸੈਤਿਸਨਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਸੇਭੁਪੈਰਾਮਨਾਮਪਤਿਪਾਇ ॥ ਮਿਲਿਨ
੨੩ ਤਸੀਰਤਿਹਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਦਲਾਇਆ ॥ ਅਪ੍ਰਗਾਇਆਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿਸ
੨੪ ਲਲੈਸਲਲਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਨਚੇਤਿਓਸਅਉਗੁਣਾਮਦੈਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ
੨੫ ਰਿਗੁਰਪਰਖਤਭੋਟੇ ॥ ਸੁਭਭੈਜਲਪਕੈਪਚਾਇਆ ॥ ਇਹਮਾਣਕੁਜੀਤਿਨਿਰਮੇਲੁਪੈਇਉਕਉਤੀਬਦਸੈ

ਦਾਦੇ ੩ ਜਿਨਾ ਸਾਹੇ ਗੁਰ ਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਖਾਨਾ ਤੁਰਮਿਲਿ ਰੁਝਿ ਜਲੁ ਪੀਅੈ ਦਗਗਪ
ਉਪਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਤਲੇ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਾਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥੮॥੨੨॥ ਸਿਰੀ ਰਗੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ
੧ ਦਣੁ ਕੁਰਹੁ ਦਣੁ ਜਾਹਿ ਰੇ ਦਖਤੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਠੀਸੀ ਦਸਤੁ ਦੇਸਾਰੀ ਐ ਜੈ ਸੀਨਿ ਬਹੈ ਨਾਨਿ ॥
ਅੰਤਰੁ ਪੁਜਾਨੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਦਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੨ ਛਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦਖਤੁ ਲੇ
ਕਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਦੈ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਦਣੁ ਜਿਦ
ਕੁੰਜ ਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟੈ ਹੋਇ ॥ ਛਾਈ ਛਾਈ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੁਖ ਘਣੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥ ਰਾਖੋ ਟੋਪੇ ਤੇ ਨਾਪਦੁ ਹਿ
ਉਨਹਿ ਗੁਰਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀ ॥ ਸੁਮਿਕੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਖੋਟੁ ਕਮਾ ਦਣਾ ਮਾ
ਦੇਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਮਾਣੁ ਈ ॥ ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੀਗਿ ਰਤਿ ਮ
ਗੁਣਾ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੮॥੨੩॥ ਸਿਰੀ ਰਗੁ ਪਾਤਿ
ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਧਨੁ ਜੋ ਬਹੁ ਅਰੁ ਫਲੁ ਨਾਨਾ ਹੀ ਅਨੇ ਦਿਨ ਚਾਗਿ ॥ ਪਬਣ ਕੇ ਰੋਪਤ ਸਿਉ ਛਲਿਛੁ
ਉਜੈ ਮਣਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋ ਬਹੁ ਨਉ ਹੁਲਾਹਿ ॥ ਨਬੇ ਨੁਕੇ ਬਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣ
ਰੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀ ਰਾਇ ॥ ਹਿਤੀ ਫੰਦੁ ਰੁਮਣਿ ਰਿਦੁ ਫੰਦੁ ਟੀ ਬਠਿ ॥ ੨
ਜੀਨੁ ਟੇਹੀ ਗੋਗੀ ਏਆ ਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ ਲਗੀ ਅਵਹਿ ਸਾਹੁ ਰੇ ਨਿਤ ਪੇਈ ਅਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਪੇਈ ਐ ਜਾਣੁ ਦਿਰਤੀ ਸੀਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗੁਣਾ ਈ ਗੰਠੁ ਈ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੀਨਿ ॥੮॥੧॥੨੪॥
ਸਿਰੀ ਰਗੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਮਾਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਇ ਦਹਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਰੋਵੈ ਰੋਲੁ ਨਾ
ਖੋਜੁ ਭੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਵਿਰਹਿ ਅਭਰੁ ਪੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਾਛੁ ਲੀ
ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕਾ ॥ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਸੀ ਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ ਨਿਤ ਰੋਵੈ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੀ ਦੇ ਪੁਰ ਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥ ੩ ॥ ਪੁਣੈ ਨਾਨਕ ਬੋਲਤੀ ਤੂੰ ਸਭ
ਸੁੰਸਾ ਕੁਲੁ ਤੂੰ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂੰ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਗੰਜੁ ॥੮॥੨੫॥ ਸਿਰੀ ਰਗੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੇ ਸਲਾਹਿ ॥ ਆਪੇ ਉਸਾਰਿ ਗਪਾ ਟੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ
ਜੈਸਾ ਏ ਲੈ ਏ ਉਪਾਵੁ ਸਿਪਦੁ ਸਿਰ ਬਾਣਿ ॥ ੧ ॥ ਕਹੇ ਗੁਰ ਬਸਿ ਮੂਨੈ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੇ ਸਗਲ
ਰਸੁ ਮਾਤ ਤੇ ਰੋਹਿ ਨਾਮ ਤਿਸ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰੁ ਦਸਟ ਬਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ
ਮਤੁ ਮੈਰੋਇ ਪਿਆਈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀਜ ਮੁਹੋਹਿ ਜਬਰਾ ਸੇਕ ਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸੁ ਮਾਈ ॥੮॥੨੬॥
ਸਪਤ ਹੋਰ ਬਾਸਰੇ ਸੀ ਗੁਰੈ ਤਿਨਿ ਬੋਲਾ ॥ ਹਿਤ ਕਲੁ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰ ਪਰੇ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
ਇਦੇ ਕੁਤ ਹੀ ॥੮॥੨੭॥ ਸਿਰੀ ਰਗੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੇ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੧੦

੧ ਕਾਨੇਸਦਿਕਾਅ ਬਸਿਤਦੇਰੰਪਾਣੀਹੋਇਨਿਸਾਦੁਈਅਨੁਜਮਾਟਿਲੈਓਸਰੁਦੇਜਕੁਮੂਰੇਏਦਾਜ
੨ ਤੇ॥੧॥ਅਤੁਜਾਣਸਹਿਗਲੀਪਾਇਆਮਾਲਕੈਮਟੈਰੂਪਕੀਸੋਰਾਇਤੁਬਿਧੀਜਨਮੁਗਦਾਇ
੩ ਅ॥੧॥ਰਹਾਉਅੰਬਤੁਨਚਿਕੜੇਇਹਮਨੁਮੀਰੋਕੋਕਮਲਕੀਸਾਗਰੀਮੁਲਿਪਾਈ॥ਰੁਓਹੁ
੪ ਉਸਤਾਦੁਨਿਤਭੁਬੇਅੰਬੋਲੋਕਿਉਬੁਝੈਜਨਹਬੁਝਾਈ॥੨॥ਅਖਣੁਸੁਣਨਾਪਉਣਕੀਬਾਣੀ
੫ ਇਹਮਨੁਰਤਮਾਇਆਅਖਸਮਕੀਨਟਰਿਦਿਲਚਿਪਸਿਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕੁਧਿਅਮਾ॥੩॥ਤਹਿ
੬ ਕਰਿਰਖੇਪੰਚਕਰਿਸਾਬੀਨਾਉਸੈਰਨੁਮਤੁਕਟਿਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰਾਹੁਪੈਚਲਣੈਮਾਲੁਧਰੁਕਿ
੭ ਤਨੁਸੰਜਿਆਹੀ॥੪॥੨॥੨੭॥ ਸਿਰੀਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਘਰੁ੪॥ ਸੋਈਮਉ
੮ ਲੁੰਜਿਨੀਜਹੁਮਉਲਿਆਹਰਿਆਕੀਅਸੀਸਾਰੇ॥ਅਬਖਕੀਜਿਨਬੰਧਿਰਹਾਈਧੀਰੁਸਿਰ
੯ ਜਣਹੋਰੇ॥੧॥ਮਰਣਾਮੁਲਾਮਰਣਾਭੀਕਰਤਾਰੁਰੁਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉਤਾਤੁਮੁਲਾਤਾਤੁਕਾਜੀ
੧੦ ਜਣਹਿਨਾਮੁਖਦਾਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪਾਟੈਅਹੋਦਹਿਕੋਰੈਨਭਰੀਐਪਾਈ॥੨॥ਸੋਈਕਾਜੀ
੧੧ ਜਿਨਿਆਪਤਾਜਿਆਇਕੁਨਾਮੁਕੀਆਆਧਾਰੇ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਸਚਾਸਿਰਜਣ
੧੨ ਹੋਰੇ॥੩॥ਪੰਜਿਦਖਤੀਨਿਦਾਜਹੁਜਾਹਰਿਪੜਹਿਕਤੇਬਕੁਰਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਗੋਰਸਦੇਈ
੧੩ ਰਿਓਪੀਣਾਖਾਣਾ॥੪॥੧॥੨੮॥ ਸਿਰੀਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧॥ ਘਰੁ੪॥ ਏਕੁਬੁ
੧੪ ਆਨੁਦਇਸੁਅਨੀਨਲਿ॥ਭਲਕੇਭਉਕਹਿਸਦਾਬਇਆਲਿ॥ਕੁਟੁਛਗਾਮੁਰਾਮੁਰਦਾਗਾ
੧੫ ਟਕਰੁਪੀਰਹਾਕਰਤਾ॥੧॥ਐਪਤਕੀਪੰਦਿਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰਾਹਉਬਿਗਣੈਰੂਪਿਰਹਾਬਿਕਰਾਲ
੧੬ ਤੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੀਸਾਹਾਐਏਹਾਅਸਏਹੋਆਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉਮੁਖਿਨੀਦਾਅਖਦਿਨੁ
੧੭ ਤਿਆਪਰਘਰਜੋਹੀਨੀਚਸਨਾਤਿ॥ਕਾਮੁਕੋਸੁਤਨਿਦਹਿਚੰਡਾਲਾਧਾਣਕਰੁਪਿਰਹਾਕਰਤਾ॥੨॥
੧੮ ਠਾਹੀਸੁਰਤਿਮਲੂਕੀਦੇਸਾ॥ਹਉਠਗਦਾਨਾਠਗੀਦੇਸੁ॥ਖਰਾਸਿਆਣਾਬਹੁਤਭਾਗੁਧਾਣ
੧੯ ਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾ॥੩॥ਐਕੀਤਾਨਜਾਤਾਹਰਾਮੁਖੇਗਾਹਉਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਦੁਸਟੇਚੇਗਾਨਾਨ
੨੦ ਨਿਚਕਰੈਦੀਚਾਗਾਧਾਣਕਰੁਪਿਰਹਾਕਰਤਾ॥੪॥੨॥੨੯॥ ਸਿਰੀਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੧
੨੧ ॥ ਏਕਾਸੁਰਤਿਜੇਤੇਹੈਜੀਆਸੁਰਤਿਦਿਹੁਠਕੋਇਨਕੀਆਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹਾਤਿਨਰ
੨੨ ਹਾਲੇਖਇਕੋਅਕਹੁਜਾਹੁਕਾਹੋਜੀਅਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਏਦੈਦੈਦੈਦਿਲਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
੨੩ ਤੇਰੇਜੀਅਭੀਆਕਾਤੇਹਿ॥ਕੀਤਕੁਇਸਾਹਬਅਦਹਿਰੋਹਿ॥ਜੇਤੁਸਾਹਬਅਦਹਿਰੋਹਿ॥ਤੁਓ
੨੪ ਕਤੇਰੇਕਿ॥੨॥ਅਸੀਬੋਲਾਦਿਗਵਹਬੋਲਾ॥ਤੁਨਦਰੀਅੰਦਰਿਤੇਲਹਿਤੇਲਾ॥ਜਹਕਰਣੀਡਰਾ
੨੫ ਗੀਅਤਿਮਕਰਣੀਬਝੁਧਘਟੇਘਟਿ॥੩॥ਪੁਣਦਤਿਨਕਰਿਅਨੀਕੈਸਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਰੈ

ਸਿਰੀਰਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ १ ॥ ਤੁਦਗਿਆਇਦਾਨਾਬੀਨਮੇਮਛਲੀਕੈਸੇਅੰਰਲਹਾਜਰਜ
 ਦੇਖਤਹਤਹਤੁਹੈਤੁਤੁਤੇਨਿਕਸੀਛੁਟਿਮਰਾ ॥ १ ॥ ਨਜਾਣਮੇਉਨਜਾਠਜਾਲੀ ਜਾਦੁਖਲਾਹੈਤਾ
 ਤੈਸਮਲੀ ॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਰੁਪੁਰਿਜਾਨਿਆਮੈਦੁਰਿ ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਗੀਸੁਤੇਹੈਦੁਰਿ ॥ ਤੁਦੇਖ
 ਹੁਇਮੁਕਰਿਪਾਇ ॥ ਤੇਹੈਕਮਿਨਤੇਹੈਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇਤਾਦੇਹਿਤੇਤਾਹਉਖਾਇ ॥ ਬਿਆਦਰੁਨਾਹੀਕੈਦਰਿ
 ਰੁਏ ॥ ਨਾਨਕਦੇਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉਪਿਰੁਸਭੁਤੇਹੈਪਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇਨੇਹੈਦੁਰਿਆਪੇਹੀਆਪੇ
 ਖੁਸ਼ਿਆਹੋ ॥ ਆਪੇਦੇਖੈਸੁਣੈਆਪੇਹੀਕੁਦਰਤਿਕਹੈਜਹਨੁ ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਏਨਾਨਕਾਪੁਕਮੁਸੇਈ
 ਜਾਦਨੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥ ਸਿਰੀਰਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕੀਤਾਕਹਾਕਹੈਮਨਿਆਨਾਦੇਦ
 ਏਹੈਕੈਹਬਿਦਾਨੁ ॥ ਭਾਏਦੇਇਨਦੇਈਸੇਇ ॥ ਕੀਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇਸਚੁਭਾਏ
 ਤਿਸੁਸਚੁ ॥ ਅੰਧਾਕਚਾਕਚੁਨਿਕਚੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੇਰੁਖਬਿਰਖਆਹਾਉ ॥ ਜੇਹੀਧਤੁਤੇਹਾਤਿਨ
 ਨਉਪਛੁਤੁਉਛਲੁ ॥ ਬਿਖਿਆਪਾਇਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਚੀਕੰਧਕਚਾਦਿਉ
 ਰਾਮਾਮਤਿਅਲੁਣੀਛਿਕਾਸਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕਅਣਅਏਰਾਸਿ ॥ ਦਿਣਨਏਨਾਹੀਸਾਬਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ੫
 ੨੨ ॥ ਸਿਰੀਰਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁਪ ॥ ਅਛਲਛਲਾਈਨਹਛਲੈਨਹਅ
 ਰਿਟਾਰਕਹਿਸਕੈ ॥ ਜਿਉਸਾਹਿਬੁਰਾਖੈਤਉਹੋਇਸੁਲੋਕੀਕਾਜੀਉਟਲਪਲੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁਤੇਲੁ
 ਵੀਦਕਿਉਜਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਬੀਪੁਰਾਣਕਮਾਈ ॥ ਮੈਭਉਦੀਇਤੁਤਨੀਪਾਈ ॥ ਮੈਸਚੁਬੁ
 ਸੁਣਾਇਜਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁਤੇਲੁਦੀਵਾਇਉਜਲੈਕਹਿਚਾਨੁਸਾਹਿਬਤਉਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥
 ਨਉਇਤੁਤਨਿਲਹੈਬਾਣੀਆਸੁਖੁਹੋਏਸੇਵਕਮਾਈਆਸਚੁਦਨੀਆਆਫਣਜਾਣੀ
 ਆ ॥ ੩ ॥ ਦਿਚਿਦੁਨੀਆਸੇਵਕਮਾਈ ॥ ਤਾਦਰਗਹਬੈਸਣੁਪਾਈ ॥ ਮੈਕਹੁਨਾਨਕਬਾਹਲੁਰਾਈ
 ਐ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੩ ॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ੧ ॥ ਅਖਿਆਖਿਅਨੁਦਾਵਣਾਜਿਉਤਿਉਜਾਪੇਦਾਇਆਜਿਸ
 ਠੰਢਇਸੁਣਾਈ ॥ ਮੈਸੋਕੇਦਰੁਕਿਤੁਬਾਇਆਖਣਦਾਲੇਜੇਤਨੇਸਭਿਆਖਿਰਹੈਲਿਦਲਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਬਾਅਲਪੁਅੰਗਮਾਮਪਾਰੁਪਾਕੀਨਾਈ ॥ ਪਾਕਕਾਇਸਚਾਪਰਦਦਿਗਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੇਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤਰੁਲਿਖਿਨਜਾਣੈਕੋਇ ॥ ਜੇਸਉਸਾਇਰਮੇਲੀਅਹਿਤਿਲੁਨਪੁਜਾਦਰਿ
 ਹੋਇਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਸਭਿਸੁਣਿਸੁਣਿ ॥ ਆਖਹਿਸੇਇਹੁਪੀਰੋਪੈਕਾਬਰਸਾਲਕਸ

੧ ਦਕਸਹਦੇਅਭੰਗਸਹੀਦਾਸੇਖਮਯਦਿਕਕਵੀਪੁਲਾਦਰਿਦਰਦੇਸਰਸੀਦਾਬਰਕਤਿਤਿ
 ੨ ਕਉਅਗਲਪਿਪਦੇਰਹਨਦਰੁਦਾਕਾਪੁਛਿਨਸਾਜੇਪੁਛਿਨਹੋਪੁਛਿਨਦੇਵੈਲੇਇਅਮ
 ੩ ਖਣਿਕਦਰਤੇਅਪੇਜਾਣੈਅਪੇਕਰਣੁਕਰੇਇਸਭਨਾਨੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿਜੇਭਵੈਤੈਦੇਇਅ
 ੪ ਭਾਬਫਨਾਫਨਜਾਣੀਅਹਿਨਾਫਕੇਦਰੁਨਾਉਅਜਿਥੈਦਸੈਮੇਰਪਾਤਿਸਾਹੁਸੇਕੇਦਰੁਪੈਥਾ
 ੫ ਉਅਮਮਫਿਕੋਇਸਕਈਹਉਕਿਸਨੇਪੁਛਣਜਾਉਅਪਾਦਰਨਾਦਰਨਨਭਾਫਨੀਜਿਕਿ
 ੬ ਸੈਦਰੁਕਰੇਇਫਦਰੁਹਬਿਦਰਿਅਈਅਜੇਭਾਵੈਤੈਦੇਇਅਹੁਕਮਿਸਦਾਰੈਅਪਥੈਚਸਨ
 ੭ ਦਿਲੁਕਰੇਇਅਫਸਭੁਕੇਅਪੇਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਲੈਥੈਕੈਦੀਚਗਿਕੇਦਰੁਦਾਤਾਅਖੀਅੈਦੇਕੈ
 ੮ ਹਹਿਆਸੁਮਾਗਿਨਾਨਕਰੇਇਨਅਫਈਤੇਰੇਜੁਗਹੁਜੁਗਹੁਭੰਤਰਾ॥੧॥੧॥ ਸਿਰੀਰ
 ੯ ਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੧॥ ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਅਸਗਲੀਅਕਰਹਿਸਿਗਾਰਾਗਣਤਗਣਾਫ
 ੧੦ ਫਿਅਈਅਸੁਹਦੇਸੁਦਿਕਾਗੁਪਾਖੰਡਿਪ੍ਰੇਮੁਨਪਈਅੈਥੈਟਾਪਾਜੁਭਾਮਾਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀ
 ੧੧ ਉਇਉਪਿਰੁਹਦੈਨਾਗੇਤੁਭੁਫਨਿਸੋਹਗਣੀਅਪਣੀਕਿਰਪਾਭੈਹਿਸਦਾਰਿ॥੧॥ਹਰਉ
 ੧੨ ਅਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਅਤਨੁਮਹੁਪਿਰਕੈਪਾਸਿਅਦੁਇਕਰਿਜੇਨਿਖਣੀਤਕੈਸਚੁਕਹੈਅ
 ੧੩ ਰਦਾਸਿਲਲਿਰਤੀਸਚੁਭੈਫਸੀਭਾਇਰਤੀਰੰਗਿਰਾਸਿ॥੨॥ਪਿਅਕੀਚੇਰੀਕਾਢੀਮੈਲਾ
 ੧੪ ਲੀਮਨੈਨਾਉਸਾਚੀਪਿਤਿਨਤੁਟਈਸਾਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਉਸਾਬਦਿਰਤੀਮਹੁਬੇਧਿਅਚੁ
 ੧੫ ਸਦਿਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥੩॥ਸਾਪਨਰੰਗੁਨਥੈਸਈਜੇਸਤਿਗੁਰਮਹਿਸਮਾਹਿਪਿਰੁਗੀਸਾਭੁ
 ੧੬ ਉਤਨੇਸਾਚੈਮੈਰਜਾਣਾਨਿਤਰਾਵੈਸੋਹਗਣੀਸਾਚੀਨਦਰਿਰਜਾਣਾ॥੪॥ਸਾਚੁਪਨ੍ਰੀਧਾ
 ੧੭ ਮੀਤੀਅੈਕਾਪਨ੍ਰਪ੍ਰੇਮੁਸੀਗਾਗਚੰਦਨਚੀਤਿਫਸਾਇਅਮੰਦਰੁਦਸਦਾਦੁਆਗਾਦੀਪਕੁਸ
 ੧੮ ਬਾਦਿਫਿਗਸਿਅਗਮਨਾਮਉਰਹਗੁ॥੫॥ਨਾਗੀਅੰਦਰਿਸੋਹਣੀਮਸਤਕਿਮਣੀਪਿਅਗੁਸੇ
 ੧੯ ਕਾਸੁਰਤਿਸੁਹਦਈਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਅਪਾਗਾਬਿਨੁਪਿਰੁਪੁਰਖਨਜਾਣਈਸਾਚੈਗੁਰਕੈਰੇਤਿਪਿਅ
 ੨੦ ॥੬॥ਨਿਸਿਅੰਧਿਅਗੀਸੁਤੀਏਕਉਪਿਰਬਿਨੁਰੈਨਦਿਹਾਇਅੰਕੁਜਲਉਤਨੁਜਲੀਅਉਮ
 ੨੧ ਨੁਸਰੁਜਲਿਬਲਿਜਾਇਜਾਪਨਕੰਤਿਨਰਾਦੀਅਤਬਿਰਥਜੇਬਨੁਜਾਣਾ॥੭॥ਸੇਜੈਕੰਤਮਹੇਲ
 ੨੨ ਨੀਸੁਤੀਫੁਲਨਪਾਈਹਉਸੁਤੀਪਿਰੁਜਾਗਣਾਕਿਸਕਉਪੁਛਉਜਾਇਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਭੈਫਸ
 ੨੩ ਨਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਾਇ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੧॥ ਅਪੇਗੁਣਾਅਪੇਕਥੈਅ
 ੨੪ ਪ੍ਰੇਮੁਫਿਦੀਚਗੁਗਾਮਪੇਰਤਨੁਪਰਪੁਰੁਆਪੇਮੇਲੁਅਪਾਗੁਸਾਚਉਸਾਨੁਮਹਤਤੁਆਪੇਦੇਫ
 ੨੫ ਰਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਕਰਤਕਰਤਗੁਜਿਉਭਵੈਤਿਉਗੁਪੁਤੁਹਰਿਨਾਮਿਲੈਅਚਾਰੁ॥੧॥ਹਰਉ

ਅਪੇਰੀਰਾਨਿਰਮਲਾਅਪੇਰੀਗੁਮਜੀਰਾਅਪੇਰੀਤੀਉਜਲੇਅਪੇਰਗਤਬਸੀਤਾਗੁਰਕੇਸਬ
ਵਿਸਲਾਹਣਾਪਾਟਿਪਾਟਿਤੀਠਅਰੀਠਾ॥੨॥ਅਪੇਸਾਗੁਰਬੇਰਿਬਾਅਪੇਪਰਾਮਪਰਾਸਾਚੀਦ
ਸੁਜਾਨੁੰਸਬਦਿਲਪਾਟਣਹਰਾਨਿਰਹਿਅਤੁਰਜਾਵਿੰਬਸੁਗੁਰੁਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਅਸਥਿਰੁਕ
ਸਦੇਖੀਐਰੇਰੁਕੇਤੀਆਦੈਜਾਇਆਅਪੇਨਿਰਮਲਾਏਕੋਤੂਰੇਰੁਬੰਧੀਪੈਪੈਪਾਇਆਰੁਕਾਖੇਸੇਉ
ਰੇਸਚੇਸਿਉਲਿਦਲਾਇਆ॥੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਸਾਚਿਰਤੇਗੁਰਦਾਕਾਤਿਤੁਤੇਨਿ
ਮੈਨਲਗਈਸਾਚਿਪਰਿਜਿਸੁਉਤਕਾਨਦਰਿਕਰੇਸਚੁਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਸਾਕਾਮਪ
ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸੁਖੀਏਜੁਗਚਾਗਿਹਉਮੈਰਿਸਨਾਮਾਰਿਕੈਸਚੁਰਖਿਅਮਾਉਰਧਾਰਿਅੰ
ਅਰਿਜਾਹਾਏਕਨਮੁਪਾਈਐਗੁਰਦੀਚਾਰੀ॥੫॥ਸਾਚਉਦਖਰੁਲਾਟੀਐਲਾਕੁਸਦਾਸਚੁਰੇਸਿ
ਸਾਚੀਦਰਗਹਬੈਸਈਭੁਗਤਿਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥ਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬਣੈਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਿ
॥੬॥ਉਚਉਚਉਆਖੀਐਕਹਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਤੁੰਸਤਿਗੁਰੀਟੀਅਦਿਖ
ਕਾਜੇਤਿਨੀਤਰਿਜਾਣੀਐਨਰਕਸਹਜਿਸੁਰਾਇਆ॥੭॥ਸਿਰੀਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੮॥
ਮਛਲੀਨੀਰੁਨਜਾਣਿਆਸਰੁਖਾਗਮਸਗਾਹਾਅਤਿਸਿਅਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਦੇਸਾਹਾਕੀ
ਰੇਰਣਪਾਕਟੀਕਾਲੁਨਟਲੈਸਿਰਾਹਾ॥੯॥ਭਾਈਰੇਇਉਸਿਰਜਾਣਹੁਕਾਲੁਹਜਿਉਮਛੀਤਿਉ
ਸਨੁਸਾਪਦੈਅਚਿਤਾਜਾਲਾ॥੧੦॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਜਗੁਬਾਧੇਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲਅਠਾਹਾਸਚਿ
ਸੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਕੇਗੁਰਾਹਉਤਿਨਕੋਬਲਿਹਾਰਣੈਦਰਿਸਚੈਸਾਚਿਅਰਾਹਾ॥੧੧॥ਸੀਚਾ
ਲੇਚਉਪੀਖੀਆਜਾਲੀਬਾਧਿਕਹਾਸਿ॥ਗੁਰਿਗਾਖੇਸੇਉਬਰੇਰੋਰਿਠਬੇਚੈਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਚੁਦਿ
ਜੁਟੀਅਰਿਕੋਇਨਸੀਰੀਸਾਥਿ॥੧੨॥ਸਚੈਸਚਾਅਖੀਐਸਚੈਸਚਾਬੰਨਾਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨੀ
ਬਾਤਿਨਮਨਿਸਚਧਿਆਨਾਮਨਿਮੁਖਿਉਚੇਜਾਣੀਅਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਰੁ॥੧੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਅਗੈਰਸਰਦਾਸਿਕਰਿਸਾਜਨਦੇਇਮਿਲਾਇਆਸਾਜਨਮਿਲਿਐਸੁਖਪਾਇਆਜਮਿਵੁਤ
ਪੁਏਬਿਖੁਸਾਇਆਨਾਵੈਅੰਦਰਿਹਉਦਸਾਨਉਦਸੈਅਨਿਆਇਆ॥੧੪॥ਬਾਸੁਗੁਰੁਗੁਬਾਰੁਪੈਬਿਨੁ
ਬਦੈਬੁਨਪਾਇਆਗੁਰਮੰਤੀਪਰਗਾਸੁਰੇਇਸਚਿਰੇਲਿਦਲਾਇਆਤਿਬੈਕਾਲੁਨਸੰਚਰੇਜੇ
ਤੈਤਿਸਸਾਇਆ॥੧੫॥ਤੂੰਹੈਸਾਜਨਤੂੰਰੁਜਾਣਤੂੰਆਪੇਖੇਲਣਹਾਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐ
ਅੰਤੁਪਰਾਦਾਰਾਤਿਬੈਕਾਲੁਨਾਮਪਦੈਜਿਬੈਗੁਰਕਾਸੁਬਦਾਸਪਾਹਾ॥੧੬॥ਹੁਕਮਿਸਚੈਉਪਜਾ
ਹਿਹੁਸੀਕਰਕਮਾਰਿਹਾਹੁਕਮੀਕਲੈਦਸਿਹੈਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿਯਾਨਕਯੋਤਿਸੁਰਦੈਸੇਥੀ
ਐਇਰਜੰਤਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥੧੭॥ਸਿਰੀਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੧੮॥ਅੰਨ੍ਹੀਰੁਕੇਤੀਜੁਭੇ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

ਮੇਰੇ ਹਵਾਜ਼ ਹੋਰੇ ਏ ਆਖਿ ਤੁਝੇ ਹੁਤੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਚਾਰੇ ਏ ਆਖਿ ਨ ਅਭੁ ਸਬਦਿ ਨ ਮੰਜੀ
ਐਸੇ ਚੇਤੇ ਸੁਚਾਰੇ ਏ ॥ ੧ ॥ ਮੁਧੇ ਗੁਣ ਹੀ ਨ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ਆਪਿ ਰੁਗਲੀ ਆਰਾਧਿ ਮਾਣ ਸੀ ਸਚਿ ਸਬਦਿ
ਸੁਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੀ ਆਪਿ ਰੁਪਰ ਦੇ ਸੀ ਜੇਥੇ ਐਧਨ ਵੀ ਫੀਲੇ ਏ ਆਖਿ ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋਹੈ ਮਛੁਲੀ ਕਰ
ਣ ਪਲਾਫਕਰੇ ਏ ਆਖਿ ਰੁਪਰ ਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਮਾਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਏ ॥ ੨ ॥ ਆਪਿ ਰੁਸਾਲ ਦੀ ਮਾਪਣ
ਸਖੀ ਸਰੋਲੀ ਗਾਲਿ ਤਨਿ ਸੋਰੇ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਿਹਾਲਿ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੀ ਸੋਹਣੀ ਆਪਿ
ਰੁਪਰ ਦੇ ਗੁਣ ਨਾਭਿ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮ ਏ ਕਾਮਿ ਨਾਮ ਵੀ ਥੋਈ ਅਵਹਾਣਿ ਮਾਧੀ ਨਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਸਾਹੁ ਰੋਸੁ
ਰਿਜਲੀ ਦੇ ਕਾਮਿ ਆਵਣ ਵੰਢ ਵੰਢੁ ਖੜੋ ਛੋਰੀ ਕੰਤਿ ਦਿਸਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਆਪਿ ਰੁਕੀ ਨ ਰਿਸੁ ਹਵਾਣੀ ਮੁਝੇ
ਸੋਕਿ ਤੁਸਾ ਦਿ ਆਪਿ ਰੁਕੀ ਕਾਮਿ ਨਾ ਵੀ ਬੋਲੇ ਏ ਦਿਲੁ ਬਾਣਿ ਦਰਿ ਘਰਿ ਚੋਈ ਨਾਲੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ
ਸਾਇ ॥ ੫ ॥ ਆਪਿ ਰੁਤ ਦਰਿ ਪੋਈ ਆਪਿ ਰੁਤੁ ਰਿਵੀ ਚਾਹੁ ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਧੀ ਮਾਕਾ
੧੦ ਪਹੁੰਕਾ ਕਬਨੀ ਸੁਠੀ ਜਗੁਰੁ ਦੇ ਹਵਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਹੁ ॥ ੬ ॥ ਕੋਤੇ ਪੰਥਿ ਤੇ ਜੋਤ ਕੀ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਰੁ
੧੧ ਵਾਇ ਦਿਹੋ ਪਿਸਲਾ ਹਟੈ ਵਾਏ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਆਖਿ ਨੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੂਟਾ ਸੀ ਕਹਿ ਸਣਿ ਮਾਖਿ ਦਖ
੧੨ ਏ ॥ ੭ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਆਖੀ ਮਹਿ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ਆਖਿ ਦਰੁ ਨ ਰਿਸੁ ਹਵਾਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪੁਰੋਸੇ
੧੩ ਇਹ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਨ ਦੇ ਛੋਰੁ ਹੋਇ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ -- ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥
੧੪ ਜਮਤੁ ਪਸੰਜ ਮੁਸਾਧੀ ਐਤੀ ਰਬਿ ਕੀ ਚੇਦਾ ਸੁਪਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਖਿ ਨੁਸਾ ਚੇ ਕੀ ਮਤਾ ਸੁਯੋ
੧੫ ਪਾਧੇ ਤੇ ਹਾਥੁ ਏ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨ ਮੁਦਿਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮੁਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਆਖਿ ਅਵਗਣਤਿ ਆਖਿ
੧੬ ਜਮਾਈ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹੀ ਦਿਣੁ ਰਾਸੀ ਦਾ ਪਾਗੀ ਅਤ ਕੇਲੁ ਚਾਹੀ ਆਪੁ ਨ ਖੁਝੈ
੧੭ ਆਪਣਾ ਦਸਤੁ ਰਹੀ ਆਖਿ ਬਾਹੀ ਦਿਣੁ ਦਖਰੁ ਦੁਖ ਮਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿ ਮਾਧੀ ॥ ੨ ॥ ਲਾਹਾ
੧੮ ਹਿਸਿ ਸਿਨ ਉਤਨ ਪਰੇ ਰਤਨ ਦੀ ਚਾਹੀ ਦਸਤੁ ਲਹੈ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਰਜੁ ਸਾਹੀ ॥ ਵਣ ਜਾਹੀ
੧੯ ਆਸਿ ਉਵਣ ਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣ ਹਰੁ
੨੦ ਮਿਲਿ ਅਹੋਇ ਨ ਦਿ ਛੁਟੈ ਜੇ ਸੁਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ਸਚੈ ਮੰਸੁ ਏ ਸਚਿ ਹੋ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਅ
੨੧ ਰਾਹੀ ਜਿਨੀ ਮਾਂ ਪੁਪਛਾਣਿ ਮਾਘੰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਬਾਇ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਮਾਸ ਚੇ ਪਲੈ ਪਾਹੀ
੨੨ ਆਖਿ ਰੁਵਣ ਸੇ ਪੁਰੁ ਜਾਣਿ ਐਸਾ ਚੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨੀ ਪਿਰੁ ਜਤਾ ਸੰਦੀ
੨੩ ਮਾਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਐਸਾ ਪਰੁ ਰਾਵੇ ਰੀ ॥ ਸਚਿ ਸੋਚ ਗਣਿ ਸਭੁ ਲੀਪਿ ਰਿਸੇ ਹੀ ਗੁਣ ਸੀਹਿ
੨੪ ਏ ॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਬਲਿ ਚਰਾਬ ਲਿਚਕੁ ਰਿਚਾਓ ਬਨ ਮੰਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਠਿਕਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝਾਪ
੨੫ ਇਹ ਨਾਨਕੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਠਿਕਾ ਫਿਰਿ ਠਿਕਿ ਆਵਉ ਜਾਓ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰੁ ਜਾਣਿ ਪਸਾਉ ਆਚਲੇ ਚਾਕਲੇ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨਾਮਾਪਣਾਦਰਿਅਰਿਠਕਨੋਹੋਇ। ਨਾਨਕਏਕੋਗਦਿਹਹਿਅਦੁਜਾਮਦਰੁਨੋਕੋ
ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਗੁਰਤੇਰਿਮਲਜਾਣਿਐਨਿਰਮਲਦੇਹਸਰੀ
ਗੁਨਿਰਮਲਸਚੇਮਨਿਦਸੈਸੋਜਣੈਅਭਾਪੀਗ। ਸਹਜੈਤੇਸੁਖਅਗਲੋਨਲਗੈਜਮਤੀਗੁ॥ ੧॥ ਭਾਈ
ਮੈਧੁਨਾਹੀਨਿਰਮਲਜਾਣਿਨਾਇ। ਨਿਰਮਲਸਚਾਏਕੁਰੁਹੈਰੁਮੈਲੁਕੁਰੀਸਭਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਮਦਰਸੋਹਣਾਕੀਅਕਰਣੈਹਰਿ। ਗਦਿਸਸਿਦੀਪਅਨੂਪਜੋਤਿਤ੍ਰਿਕੁਣਜੋਤਿਅਪਾਰਾਹਟ
ਪਟਗਫਕੋਠਤ੍ਰੀਸਚੁਸਉਦਾਦਾਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਭੈਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਰੰਜਨਭਾਇ। ਗੁਪ
ਤਪਦਸਭਜਾਣਿਐਜੇਮਨੁਰਖੈਠਾਇ। ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਸਹਜੇਲੁਏਮਿਲਾਇ। ਕਾਸਿਕ
ਸਦਈਲਾਈਐਪਰਖੈਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇ। ਖੋਟੇਠਉਰਨਪਾਇਨੀਖਰੇਖਜਨੈਪਾਇ। ਅਸਾਮੰਦੇਸਾ
ਗੁਰਿਕਰਿਣਿਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਸੁਖਕਉਮਾਗੈਸਭੁਕੋਦੁਖਨਮਾਗੈਕੋਇ। ਸੁਖੇਕੋਦੁਖਅਗਲਾ
ਮਨੁਖਿਬੁਝਿਨੋਹੋਇ। ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਜਾਣਿਅਹਿਸਬਦਿਭੇਦਿਸੁਖੋਹੋਇ॥ ੫॥ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਦਾ
ਰਐਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਬਿਆਸਾ। ਮੁਨਿਜਨਿਸੇਦਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਤਾਸਾ। ਸਚਿਰਤੇਸੇਜਿਣਿ
ਗਏਹਉਸਦਿਬਲਿਹਾਏਜਾਸਾ॥ ੬॥ ਚਰਚੁਗਿਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਜਿਨਿਮੁਖਿਨਾਮੁਨੋਹੋਇ। ਭਗਤੀਭਾਇ
ਦ੍ਰੁਣਿਮੁਹਕਾਲਾਪਤਿਖੋਇ। ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਅਮਾਅਦਗਣਮੁਠੀਰੋਇ॥ ੭॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਪਇਅਤੁਰੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ। ਅਪੁਪਛਾਣੈਘਰਦਸੈਹਉਮੈਰਿਸਨਾਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਿਰਮ
ਦੁਯੋਜਲੇਜੇਰਤੇਹਰਿਨਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਸੁਣਿਮਨਭੂਲੇਬਾਦਰੇ
ਗੁਰੀਚਰਣੀਲਾਗਾ। ਹਰਿਜਪਿਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਜਮੁਰਖੈਦੁਖਭਾਗੁ। ਦੁਖਘਟੇਦੋਹਗਾਣੀਕਿ
ਉਬਿਰੁਹੈਸੁਹਾਗੁ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਅਦਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ। ਮੈਧਨੁਨਾਮੁਨਿਧਨੁਹੈਗੁਰਿਦੀਅਬਲਿਜਾ
ਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮਤਿਪਤਿਸਾਬਾਸਿਤਿਸੁਤਿਸਕੈਸੀਗਿਮਿਲਾਉ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਪ੍ਰਵੀਨਜੀਵ
ਉਬਿਨੁਨਾਦੈਮਰਿਜਾਉ। ਮੈਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਟੇਕਿਟਿਕੀਪਾਰਿਜਾਉ॥ ੨॥ ਗੁਰੁਜਿਨਕਾਮੰ
ਧੁਲਾਚੇਲੇਨਾਹੀਠਾਇ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਦੈਕਿਅਸੁਆਉ। ਅਮਾਇਗਇ
ਅਪਛੁਤਾਦਣਾਜਿਉਸੁਏਪਾਰਿਕਾਉ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਨਾਦੈਦੁਖਦੇਹੁਗੀਜਿਉਕਲਰਕੀਭੀਤਿ। ਤਬ
ਗੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐਜਬਲਗੁਸਾਚੁਨਚਹਿਤਿ। ਸਬਦਿਰਖੈਘਰੁਮਾਈਨਿਰਬਾਣੀਪਦੁਨੀਤਿ॥
੧॥ ਰਹੀਗੁਰਪੁਛਉਨਾਪਣੇਗੁਰਪੁਛਿਕਾਰਕਾਉ। ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਮਨਿਦਸੈਹਉਮੈਦੁ
ਖਜਲਿਜਾਉ। ਸਹਜੇਰੋਇਮਿਲਾਦਵਾਸਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਉ। ਪਾਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਜਿ
ਕਾਮੁਕੋਪੁਅਰੰਕਾਗਾਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਾਸਦਾਹਰਿਰਾਖਹਿਉਰਖਾਇ। ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੧੩

੧ ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਅੰਤਰਾਮਾ ਧਰਮ ਸਬਦਿ ਮਹੇਸ਼ੋਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਹੇਸ਼ੋਰਿ ਨਦੀ ਦਰਿਆ ਸਬਦੈ ਹੀਰੇ
 ੨ ਪਾਣੀ ਮੇਰੇ ਹੀਰੇ ਮੇਲੇ ਪਿਆਰਾ ਬਿਰੁਸਦੈ ਜਗੁ ਭੂਖਾ ਫਿਰੇ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਦਰੇ ਦਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਸ
 ੩ ਭਰੇ ਅਖ ਕਉ ਦਰੁ ਤੁਰੇ ਹੀਰੇ ਇਹ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਪਨ ਚੀਨੀ ਮੈ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿ ਅਰੇ ਇਹ ਨਾਨਕ ਸ
 ੪ ਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਮੇਰੇ ਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿ
 ੫ ਰੁਸਿ ਸੀ ਗਾਹੀ ਮੇਰੇ ਬਨੁ ਬਦਿ ਖਅਗੁ ਨਾਮ ਟੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜਣੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ ਬਦਿ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥
 ੬ ਏਵੇ ਹਰ ਗਣੀ ਨਾ ਪਰਿ ਸੇਜ ਭੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨਰੇ ਰਾਮ ਜਪੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੇਸ਼ ਨ ਪਾਈ ਮੈ
 ੭ ਸਬਦਿ ਮੇਲੈ ਹੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਹੁ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀ ਗੁਰਾ ਸਚਿ ਮ
 ੮ ਏ ਪਿਰ ਸੇਜਣੀ ਗੁਰੁ ਹੋ ਤੁਪਿ ਅਗੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਧਾਣੀ ਮੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 ੯ ਸਚਿ ਮਿਲੁ ਹੁੰਦੁ ਰਕਾਮ ਏ ਪਿਰਿ ਮੇਰੇ ਹੀਰੇ ਗੁਲਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਿ ਦਿਗਸਿ ਅਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ
 ੧੦ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਪਰਿ ਸੇਹ ਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਨਮਹਿ ਮਨੁ ਅਜੇ ਮਹੈ ਤਾਪ
 ੧੧ ਗੁਰੁ ਦੈ ਨਾਹਿ ॥ ਇਕ ਤੁਤਾ ਗੋਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੇਰੀ ਅਨਕਹਾਰਾ ਸੰਤ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁ
 ੧੨ ਖਿਨਾ ਮੁਅਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਮਦੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ
 ੧੩ ਰਵਿ ਹੋ ਨਾਤਿ ਸੁਕਾ ਲੁਸੈ ਤਾਇਆ ਸਾਰਿ ਬੁਝਤੁ ਲੁਣਤੋ ਲੀ ਮੈ ਕਥਾ ਨਿਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥
 ੧੪ ਦਖਾ ਗੀਦਣ ਜਾਰਿਆ ਆਏ ਦਰੁ ਹਉ ਖਾਇਆ ਕਾਰਕ ਮਾਧਰਿ ਸਚ ਕੀਲਾ ਹਉ ਮਿਲੈ ਰਜਾ
 ੧੫ ਇਹ ਪੂਜਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਨਾਤਿ ਸੁਤਿ ਲੁਣਤ ਮਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ ਲਿਤੁ ਲਾਇ ਸੀ ਸਚੁ
 ੧੬ ਤਰਾਜੀ ਤੋ ਲਾਆ ਸਾਮਨ ਸਾਮੇ ਹਟੀ ਗੁਰ ਠਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲਾ ॥ ਅਪਿਤੁ ਲਾਏ ਤੋ ਲਸੀ ਪੁਰੇ ਪੁ
 ੧੭ ਰੇ ਤੋ ਲਾ ॥ ੭ ॥ ਕਬਨੈ ਕਹਾਣਿ ਨ ਛੁਟੀ ਮੈ ਨਾ ਪੜ੍ਹ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰਾ ਕਾਇਆ ਸੇਚ ਠਪਾਈ ਮੈ
 ੧੮ ਨਹਿ ਭੁਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਪਾ
 ੧੯ ਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਜੇ ਮੇਲੈ ਪਾਈ ਮੈ ਰਤਨ ਬੀਚਾਰਾ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰਾ ਮਾਪਦੈ
 ੨੦ ਪਾਈ ਮੈ ਸਰਬ ਪਿਆਰਾ ਸੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈ ਮੈ ਅਧ ਗਣ ਮੇਟਣ ਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਏਕੁ
 ੨੧ ਕਉ ਗਿਆਨੁ ਰਹੈ ਇਹ ਪਛਾਣੁ ਬੁਝ ਮੇਰੇ ਬੇਦ ਬਿਅਸੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਹੁ ਗਿਆਨੁ ਪਿ
 ੨੨ ਆਨੁ ਧੁਨ ਜਾਣੀ ਮੈ ਅਕਥੁ ਕਹੈ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀ ਸਾਧ ਲਾਛਾ ਧਯੋ ਠੇਹੀ ਹੋ
 ੨੩ ਇਹ ਲਾਜ ਦੇਹ ਰਾਣਕੀ ਗੁਰੁ ਭੀਰੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਭੀਰੈ ਪਾਈ ਮੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ
 ੨੪ ਸਭੇ ਦਖਾਨੀ ਮੈ ਪੁਰੈ ਰਾਮ ਅੰਧਾਰਾ ਸੁਖ ਦਾਤੁ ਦੁਖ ਮੇਟੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 ੨੫ ਦੁਖ ਲੁਭਿ ਧਮਾਕੈ ਦੈ ਨਾਨਕ ਪੀਤਾ ਪਾਗਾਨ ਬੇੜੀ ਨ ਤੁਲਹਿ ਦਾਜ ਤਿਸੁ ਦੇ ਸੁਮਲਾਹਾ ਸਤਿ ਗੁ

ਜੇਕਰਿ ਬਨਦਰੀ ਪਾਇਤਿ ਤਾ ਕੁਏ ਕੁਤਿ ਲੁਪਿਐ ਰਾਇ ਸਰੈ ਦੁਬਲਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਦ
ਲਾਉ ਜਲਾਵਣੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਸਾਇ ॥ ਘਟੁ ਬਿਨ ਸੈ ਦੁਖੁ ਅਗਲੈ ਜਮ ਮਕਰੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੫ ॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਤਨੁ ਸੁਨ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਭੁਲੇਖਾ ਗਿਆ ਬਿਧਾ ॥
ਸਦਾ ਉਸਾਰਿ ਬੁਝੇ ਦੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਬਰ ਕਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਵੈ ਜਾਇ ਭਟਕਾਈ ਐਪਦਿ ਐਕਿਰ
ਜਿਹਮਾਇ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਕਿਉ ਮੇਟੀ ਐਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੁ
ਕੈ ਐਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਨਾ ॥ ਹਉ ਮੈ
ਕੁਲ ਬਲ ਉਲੇਖੁ ਜਲ ਉਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਨਕ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰੀ ਐਪਈ ਐਗੁਣਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥
੬੧੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ
ਜਸਕ ਮਲੇਹਿ ॥ ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾਣੀ ਐਉਹਿ ਦਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪ
ਇਕੋ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤ
ਗਿਰਿਹਾਰਿ ਆਬਖਸੇ ਭੁਗਤੁ ਭੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ
ਸੀ ਮਛਲੀ ਨੀਗਾ ॥ ਜਿਉ ਅਧਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘੋਣੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾ ॥ ਤਿਸਰੀ ਗਾ ਬਿਨੁ ਜਲ
ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪੁਰੁ ਜਾਣੈ ਅਭਪੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾ
ਰਿ ਮੇਹਾ ॥ ਸਰਬ ਰਬਲ ਹਰੀ ਅਵਲੇਇ ਕਬੂਦਨ ਪਵਈ ਕੇਹਾ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੇਪਈ
ਐਕਿਰ ਬੁਪਦਿ ਸਿਰਿ ਦੇਹਾ ॥ ੪ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜੀ ਜਲ ਦੁਪ
ਰੋਇਆ ਆਵਟਣੈ ॥ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਪਕਉ ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇਆ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਿਛੁਨਿ ਅਸਚਿ
ਵਰਿ ਆਈ ਦੇਇਆ ॥ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਦੀ ॥ ਭੁਗਾ ਬਿਨੁ ਪਲ
ਜਿਵਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ॥ ਹਜੂਰਿ ॥ ਪਾਮ
ਨ ਮੁਖਿ ਗਣਤਗਣਾਵਣੀ ॥ ਕਰ ਰਾਕਰੇ ਸੁਰੋਇਆ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਜੇਲੈ ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ
ਭੁਗਮਤਿ ਰੋਇਤ ਪਾਈ ਐਸਾ ਚੈ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਰੋਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚਾਨੇ ਹਨੁ ਭਟਈ ਜੇਸਤਿਹ
ਭੁਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਤਿਉ ਭਵੈ ਸੋਈ ਰੋਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸ
ਗੁਣ ਕਾਗਾ ਹਕੋਇ ॥ ੭ ॥ ਖੋਲ ਗਏ ਸੇਪੰਖਣੈ ॥ ਜੇ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਰੁਲਿਆ ॥ ਘੜੀ ਕਿਸੁ ਹੁ
ਤਿਕ ਜਲ ਠਾਪੈ ॥ ਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿਕਲਿਆ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੇ ਮਿਲੈ ॥ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿਰੁ ਮ
ਸਿ ॥ ੮ ॥ ਬਿਨੁ ਰੁਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਐਸੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇਹੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਐਸਾ
ਬਦਿਭੇ ਵਿਪਤਿ ਨਿਯਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੁਪਛਾਣੀ ਐ ॥ ਅਵਰ ਕਿਕਰੈ ਕਰਾਇ ॥ ੯ ॥ ਮਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬

੧ ਜਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਦੇ ਮੇਲੇ ਪਤਿ ਮਾਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਵੀ ਛੁਕਿ ਚੋਟਾ
 ੨ ਮਾਇ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਮਰਦੇ ਕੁਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿਰੀ ਰਗੁ ਪਤਿ ਸਾਰੀ
 ੩ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈ ਮੈ ਭੁਲੀ ਠਹਿਰਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵੀ ਅੰਧੀ ਅਵੈ
 ੪ ਜਾਇ ਗਿਆ ਮਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭੋਇਆ ਠਹਿਰਾ ਮਨੁ ਠਾਝਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਮਾਭਗਿ ਮਭੁਲਾਇ
 ੫ ਭਗਿ ਮਭੁਲੀ ਹੋ ਗਈ ਨਾ ਪਿਰਾ ਅੰਕਿਸ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਲੀ ਠਿਕੈ ਦਿਸਤੀ ਭੁਲੀ ਗੁ
 ੬ ਹੁਤ ਜਿ ਜਾਇ ॥ ਭੁਲੀ ਰੁਗਰਿ ਬਲਿ ਚੈ ਭੁਰ ਮੈ ਮਨੁ ਰੋਲਾਇ ॥ ਧਰੁ ਹੁਦਿ ਛੁਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਗਨ
 ੭ ਮੁਹਿ ਬਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਦਿਛੁ ਨਿਅ ਗੁਰ ਮੇਲ ਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੇ
 ੮ ਰਾਖਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਦ ਨੁ ਭਰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਅ
 ੯ ਖਰਪ ਨਿਪਤਿ ਭੁਲੀ ਮੈ ਭੋਖਿ ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੀਰ ਬਨਤਾ ਕਿਅ ਕਰੈ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥
 ੧੦ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈ ਮੈ ਮਨੁ ਰਾਜ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ੪ ॥ ਪੇਸ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਤੁ ਦਿਖ
 ੧੧ ਗੁਸਾਧਨ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ ਮਾਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀ ਗਾਗਾ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਮਾਗੁਰ ਕੈ ਰੋਤਿ ॥
 ੧੨ ਪਾਗੁ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਹੋਇ
 ੧੩ ਮੈ ਦਿਚਹੁ ਬੋਇਆ ਨਾ ਮੁਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਪਾਈ
 ੧੪ ਲੈਆ ਪਿਨੁ ਭਾਇਆ ਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਹਿ ਰਹੁ ਦਿਚਹੁ ਅਪੁਗਵਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਮਾਸ ਚੋਖੇ
 ੧੫ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁਲੁ ਭੁਕਤਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਾ ਤਿਸੈ ਪਾ
 ੧੬ ਗੁਨ ਨਕਸ਼ਾ ਵਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਆਪਗੁ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਰੀ ਰਗੁ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ੧ ॥
 ੧੭ ਤਿਸ ਨਾਮ ਇਆ ਮੇਹ ਠੀ ਸੁਤਈ ਧਪ ਧਰਨਾ ॥ ਧਨਿ ਜੋ ਬਨਿ ਜਗੁ ਠਹਿਰਾ ਮਾਲ ਬਿਲੋਭਿ ਅਰਿਕਾਰਿ
 ੧੮ ਮੇਹ ਠਹਿਰਾਈ ਹਉ ਮੁਈ ਸਦ ਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪਤਿ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿ
 ੧੯ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗੰਗਿ ਸਿਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਜੋ
 ੨੦ ਜੋ ਵੀ ਸੋਚ ਲੀਕੁ ਭਾਸੈ ਹਨ ਦੇਖਾ ॥ ਵਟ ਵਟਾਉ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਬਿ ਦੇਖਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ
 ੨੧ ਆਖਹਿ ਕੇਤੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੁਲ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਵਰਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰੋਪੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਤੁਝ ਭਾਵਈ
 ੨੨ ਭੁਲੈ ਬੋਟਾ ਖਰਨ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀ ਮੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੋਟੀ ਰਸਿ ॥ ਅਸਟ ਧਤੁ ਪਾਤਿਸਾ
 ੨੩ ਕੀ ਘੜੀ ਮੈ ਸਬਦਿ ਦਿਗੁ ਸਿਮਾ ॥ ਪੇਪਰ ਭੋਪਰ ਭੁਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਸੁ
 ੨੪ ਤੂੰ ਠੀ ਠੀਕਿ ਦੁਖਾਇ ॥ ਕਰ ਟੈਰਾ ਬਿਰਲੁ ਭਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ
 ੨੫ ਮਤਿ ਕਰਵਨ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿ ਤੁਤ ਨਿਨਾ ਮੁਨ ਕੁ ਵਈ ਤਿ ਤੁਤ ਨਿਹਉ ਮੈ ਵਦਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੀ ਅਨੁਗ

[illegible]

[illegible]

ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਨਚੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭੁਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਧਨਿ ਸਿਰਾ ਤੇ ਜੋ ਬਨਿ ਮਤਾ ਮਹਿ
ਜਨਮੁ ਹਾਵਾਇਆ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਦਾ ਪਾਹੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਤੀ ਜੋ ਪਹਰੈ ਪਾਣੀ
ਨ ਜੋ ਬਨਿ ਸਿਉ ਚਿਤ੍ਰਾ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੋਣਿ ਕੈ ਦਣਿ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾ ਦੀਆਇਆ ਖੇਤ੍ਰਾ ਜਾਜ
ਮਿਖਕਿ ਲਾਇਆ ਦਾਣ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਅ ਭੇਤ੍ਰਾ ਭੇਤ੍ਰੇ ਤੇਤ੍ਰਾ ਰਿਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ
ਜਾ ਮਿਖਕਿ ਲਾਇਆ ਧਰਮੁ ਭਰਦੁ ਹੋਅ ਦੋਅ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੁਇਆ ਪਰਾਇਆ ਸਾਈ ਦਸਤੁ
ਪਾਪ ਭਿਰੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੋਤ੍ਰਾ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਪਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾ ਦੀ ਲੁਣਿ ਆਖੇਤ੍ਰਾ ॥ ੪ ॥
ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪੜ੍ਹੈ ਪਹਰੈ ਰੋਣਿ ਕੈ ਦਣਿ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁ
ਧਿ ਆਚੇਤ੍ਰਾ ਧੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈ ਐਵਣ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਤਿ ਪਤਾ ਸੁਤ ਹੋਤ੍ਰਾ ਮਤਿ ਪਤਾ ਸੁਤ ਨੇਪੁ
ਖੇਲੇ ਮਾਇਆ ਮੇਹ ਸਬਾਈ ਸਿਧੇ ਗੀਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣਿ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ਗਾ
ਮਾ ਮਥਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨੇਹੋਈ ਖੁਰੀ ਦੂਜੇ ਹੋਤ੍ਰਾ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਪਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟ ਰਿਗਾ ਰਿਚੇਤ੍ਰਿ
੧ ॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੋਣਿ ਕੈ ਦਣਿ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨਿ ਮੇਮਤਿ ਮਹਿ ਨਿਸਿਕਾ ਮਿਦਿਅ ਪਿ
ਅਵਣ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਮੁਨ ਚਿਤ੍ਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸਕਸ
ਸੀਰੀ ਗਾਮੁ ਪਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਗੇਝੂ ਹੋਤ੍ਰਾ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ
ਰਾਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਪੁਜਾ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾਇਆ ਪੈਦੁ ਜਾ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੈ
ਪਹਰੈ ਰੋਣਿ ਕੈ ਦਣਿ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਹਿ ਹੋਸੁ ਉਲਥੁਣੇ ਆਇਆ ਜੋ ਬਨੁ ਪਟੈ ਜਹੁ ਜਿਣੈ ਦਣਿ ਜਾ ਰਿ
ਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਦ ਪਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇਆ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾ ਸੀ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਜਾ ਮਿਖਕਿ ਲਾਇਆ
ਭਰੁ ਕਿਛੁ ਅਖੁਠਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਅ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੁਇਆ ਪਰਾਇਆ ਬੁਧਿ ਦਿਸਰ ਜੀ ਗਈ
ਜਾਣ ਪਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇਆ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਪਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤ੍ਰਾ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੋਣਿ ਕੈ ਦਣਿ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਧਿ ਭੁਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣਾ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਦਣ
ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਚੁਣੈ ਨਵੈਣਾ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀ ਭਰਮੁ ਨਾਹੀ ਹੋਪਰਾ ਕਉਤਾਣਾ ਗੁਣ ਅੰਤ ਰਿਨਾ
ਦੀ ਭਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖਾ ਅਵਣ ਜਾਣਾ ਧਰੁ ਪਕੀਕੁ ਰਿਭੁ ਜੋ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਅਮਾ
ਨਾ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਪਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛੁਣਾ ॥ ੪ ॥ ਚੜ੍ਹਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਬਾ
ਵਣ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਹੁ ਜਹਾਵਾਣ ਕੰਨੀ ਪਇਕਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਅਾ ਦਣਿ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸ
ਵਣ ਪੰਡ ਸਨਿ ਬੰਨੀ ਗੁਣ ਸੰਗ ਮਜਾਵੈ ਚੋਣਿ ਨ ਖਾਵੈ ਤ੍ਰਿਸੁ ਜੀ ਮਣੁ ਮਰਣਾ ਕਾ ਲੁਜਾ ਲੁਜਾ ਮੁਜੋਰਿ
ਅਕੈਰਾਇ ਭਗਤਿ ਭੋਤਰਾਣਾ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸੰਹ ਜਿਸੁ ਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਵੈ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਪਾ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

ਤੁਸਿਰੀਗਕਾ ਚਉਪਦੋ

ਰਗੁਮਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਸਤਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥ ਸਬਦਿਰਗਾਏਦੁਕਮਿਸਬ
ਏਸਚੀਦਰਗਾਮਪਤਿਬੁਝਾਏਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲੁਮੇਰੇਸਾਰਿਬਾਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵਦਿ
ਆਯਾਹਉਦਾਗੀਨੀਉਦਾਗੀਸਬਦਿਸੁਹਾਵਦਿਅਯਾਅੰਮਰਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮ
ਤੀਮਨਿਸਾਵਦਿਅਯਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਕੋਮੇਹਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾਗਸਾਚਾਠਕੁਰੁਕਿਉਦਣਮੇਗਾਹਉ
ਲੋਕਰਿਕੋਰਿਯਾਏਅਟੇਰੀਕਰਿਅਦਗਣਪਛੇਤਵਦਿਅਯਾ ॥ ੨ ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਜੇਹਰਿਗੁਣਦ
ਖਾਣੈਹੁਕਮੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੈਸਭਨਕਾਦਰਲੇਖਾਸਚੈਛੁਟਸਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵਦਿਅਯਾ ॥
ਅਨਮੁਖਭੂਲਾਠਉਹਨਪਾਏਜਮਦਰਬਧਾਚੇਟਾਖਾਏਗਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸੀਗਿਨਸਾਥੀਮੁਕਤੇਨਾਮੁ
ਆਵਦਿਅਯਾ ॥ ਸਾਕਤਕੁਰੇਸਦਨਭੁਏਦੁਬਿਧਾਬਾਧਾਅਵੈਜਾਏਲਿਖਿਆਲੇਖਨਮੇ
ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਵਦਿਅਯਾ ॥ ਪੈਈਅਵੈਪਿਰਜਾਤੇਨਾਹੀਪ੍ਰਠਿਠਿਠਿਠਿਨਿਰੋਦ
ਹੀਅਦਗਣਮੁਠੀਮਹਲੁਨਪਾਏਅਦਗਣਗੁਣਬਖਸਾਵਦਿਅਯਾ ॥ ੧ ॥ ਪੈਈਅਵੈਜਿਨਿ
ਤਪਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਭੂਏਤਤੁਬੀਚਗਾਅਦਣਜਾਣਾਠਕਿਰਹਾਏਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਵਦਿਅਯਾ
ਰਮੁਖਿਭੂਏਅਕਬਕਹਏਸਚੇਠਕਹਿਸਾਚੇਭਾਏਨਾਨਕਸਦਕਹੈਬੇਨਰੀਸਚਮਿਲੈ
ਗੁਣਗਾਵਦਿਅਯਾ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਝ ਬਾਸਲੇ ਲਿ

ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕਮੁਰੀਦ ਚੰਦ੍ਰਹਾ ਅਕੀਸੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕ

ਗੁਰਦਤਾਗੁਰਹਿਏਘਰੁਗੁਰਦੀਪਕੁਤਿਹਲੇਇਆਅਮਰਪਦਾਰਭਨਾਨਕਾਮਨਿਮੁਖਿਨੈ
ਸੁਖਹੋਇ ॥ ਪਹਿਲੈਪਿਆਰਯਗਾਬਣਦੁਧਿਦੁਜੈਮਾਇਬਾਪਕੀਸੁਖਿਤੀਜੈਕੁ

ਪਾਭਕੀਬੇਬਾਚਉਥੈਪਿਆਰਿਉਪੀਨੀਬੇਰਾਪੰਜਦੈਖਾਣਪੀਅਣਕੀਧਤਾਛਿਦੈਕਾਮੁਨਪੁਠੈ

ਜਾਤੀਸਤਦੈਸੀਜਿਕੀਆਘਰਵਾਸੁਗੰਅਠਦੈਕੋਪੁਰੇਅਤਨਾਸੁਨਾਨਦੈਸਉਲੇਉਭੇਸਾਹ

ਸਦੈਦਧਾਹੇਅਸੁਮਾਹਾਗਏਸੀਗੀਤਪੁਕਾਰੀਧਾਹਾਉਰਿਅਹੰਸੁਵਸਾਏਗਾਹਾਮਾਇਆ

[illegible]

ਸਾਦਸਾ ਸਚਾਸ ਬਦਸਦੁਮਨਿ ਘਰੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਨਿਅ ਪਠਾ ਸੇਅ ਤੇਜੀ
ਸਾਪਾ ਸਥੇਨਾ ॥੫:੧॥ ਜੇਰਤੁਲ ਗੋਕ ਪਤ੍ਰੈ ਜਾ ਮਾਰੋਇ ਪਲੀਤਾ ਜੇਰਤੁ ਪੀਦ ਰਿਅ ਠਾਸਾ ਤਿਨਕ
ਜੀਸਲ ਦੀਤਾ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਦਾਇਕਾ ਦਿਲ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹਾ ਅਵਹਿ ਦਿਵਾ ਜੇਦੁ ਨੀਕੇ ਸੁਠੇਅ ਮ
ਧਰੇਹਾ ॥੧॥੫:੧॥ ਜਾਹੁੰਗੀ ਤਾਕਿ ਮਾਅਖਾ ਕਿਉਨਾ ਹੀ ਕਿਅਹੋਦਾ ਕੀਤ ਕਰਣਾ ਕਹਿਅ ਕਥ
ਨਾਉ ਮਾਭਰਿਭਰਿਭੇਦਾ ਮਾਪਿਨ ਬੁਝੈ ਕਬੁਝਾਈ ਮੈਸਾਅ ਹੁਹੋਦਾ ਨਾਨਕ ਮੀਧਹੋਇ ਕੈਦ ਸੈਰਾ
ਦੇਸਰ ਸੁਮੁਦੇ ਸਾਥੇ ਅਗੇਗਾਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁਮੈਸਾਅ ਹੁਜਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਹਾਰੂਤੀ
ਲੁਧ ਪਤ੍ਰੀ ਮੁਹਤਿ ਦੀਚਾਗਾ ਤੁੰਗਣ ਤੈਕਿ ਨੈਨ ਪਾਇਓ ਸਦੇ ਅਲਖਾ ਮਪਾਗਾ ਪਤ੍ਰਿਅ ਮੁਹਖਾ ਮਾਖੀ ਮੈ
ਦਿਸੁ ਲਭੁਏ ਭੁਮਰੇ ਕਾਗਾ ਨਾਉ ਪਤ੍ਰੀ ਮੈਨਾਉ ਬੁਝੀ ਗੁਰਮਤੀ ਦੀਚਾਗਾ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਪਨੁਖਾਇਅ ਭ
ਤੀਰੇ ਭੰਗਾ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿਸਚੈ ਸਚਿਅਗਾ ਜਿਸਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ
ਅਪਾਗਾ ਸਚਾਸਾ ਹੁਇ ਕੁਤੁਹੇਰੁ ਜਗਤੁ ਦਣਜਾਗਾ ॥ ਮਿਹਰਮ ਸੀਤ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸ
ਬਹੁਕੁ ਸਾਲੁ ਕੁਰਾਣਾ ਸਰਮੁ ਸੁਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੇਜਾਹੋ ਰਿਮੁ ਸੁਮਾਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਦੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾਕ
ਨਾਨਕ ਜਾਤ ਸਬੀਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰੇਖੇ ਲਾਜਾ ॥ ਹਕੁ ਪਗਾਇਅ ਨਾਨਕਾਉ ਸੁਸੁ
ਨਾਉ ਸੁਗਾਇਆ ਹੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਮਾਤ ਰੇਜਾ ਮੁਰਦਾ ਰੁਨਖਾਇਆ ਗੁਲੀਓ ਸਤਨਾਜਾਈ ਮੈਛੁਟੈ ਸਭੁਕ
ਮਾਇਆ ਮਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿਰੋਇ ਹਲਾ ਲੁਨ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੇ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ॥
ਪੰਜਤਿਵਾਜਾ ਦਖਤ ਪੰਜ ਪੰਜਾ ਪੰਜੈ ਨਾਉ ਪਾਹਿ ਲਾਸ ਦੁਹਲਾ ਲੁਦੁਇ ਤੀਜੈ ਮੈਰਖੁ ਦਾਇਆਚ
ਭੀਜੀਅਤਿ ਹਾਸਿ ਮਹੁ ਪੰਜ ਦੀਸਿ ਠਾਤਿ ਸਨਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਲਮਾਅ ਖਿਕੈਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ
ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਅ ਮਾਰਿ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਦਣਜ ਦੇਇਕਿ ਕ
ਜੇਦਾ ਪਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅ ਨਿਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਗਾ ਦਿਣੁ ਗੁਰਕਿ ਨੈਨ ਲਪਿਅ ਮਾਮੀਧੇ
ਗੁਰਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਅ ਮਾਗਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਾਚਿ ਮੁਏਨਾ ਬੁਝਾਹਿ ਦੀਚਾਗਾ ਇਕ ਬੁਝਾਹੁਦੁ ਜੋਕੇਨ
ਗੰਕਿ ਸੁਕੋਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾਇ ਕਿਨਿਰ ਸਨਸਦ ਓਕ ਦੇਇਕ ਨਾਭੇਤੁ ਜਾਗਾ ਦਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਨੁ ਨਾਹੀ
ਗੁਰਿਖਿ ਮਾਸ ਭੁਛਾਗਾ ਨਾਨਕ ਮਾਪਿਕਰਾਏ ਕਰੇਅ ਪਿਰੁਕ ਮਿਸਦਾਰਣਾਗਾ ॥੧॥
ਗੁਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾਹੋਇ ਤਮੁ ਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲਿਅ ਮਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਹਿਮਿ
ਗਸਕਲਮਾਣਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ਹੋਇ ਮੁਸਲਮੁ ਦੀਨੁ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾਭਰੁ ਸੁਦਾਵੈ
ਮਾਥਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨਿ ਸਿਰਉ ਪਰਿਕਰਤਾ ਮੰਨੇਅ ਪੁਕਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਿਹਰੀਮ
ਤਿਹੋਇ ਤਮੁ ਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ॥ ਮਰਜਰਿਕਾ ਮੁਕੇ ਪੁਸ਼ਟੁ ਨੀਦਾਤ ਤਿਮਾਇਆ ਮਾਮੀ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

ਦੇਵਾਣਾਇਆਇਕੋਹੋਏਅਸਦਾਹਏਕਨਾਸਾਖਤੀਆਇਕਨੀਬਧੇਭਾਇਕਨਾਰਾਖਤੀ॥੧੦॥
ਜਾਪਕਤਾਕਟਿਆਰਹੀਸੁਪਲਰਵਾਇਸਟੁਕੀਸਾਡਾਚਿਥਿਸਾਕਟੁਲਾਇ
ਤਨਾਨਾਵਾਇਪੁਰਾਕੀਜੇਤ੍ਰਿਕੈਪੀਸਣਿਆਇਬਹਿਠਾਜੇਦਰਹੋਸੁਭੇਬਰੇਨਾਨਕਅ
ਜੁਭਿਠਾ॥ ਦੇਖਜੁਮਿਠਾਕਟਿਆਕਟਿਕੁਟਿਬਧਾਪਾਇਆਭੰਢਾਮੰਦਰਿਗਥਿਕੈਦੇਨੀ
ਸੁਮਸਜਾਇਗਸਕਸਟਟਰਿਪਾਈਐਰੇਪੈਤੈਦਿਲਲਾਇਆਗੁਸੇਭੇਹਸਮਾਲੀਐਦਿਚੈਅਗਿ
ਜਲਾਇਆਨਕਮਿਠੈਪਤਰੀਐਦੇਖਹੁਲੋਕਾਆਇਆ॥ ਇਕਨਾਮਰਵੁਨਚਿਤਿਅ
ਕੁਪਟੇਰਿਅਮਾਰਿਮਰਿਜੀਮਹਿਨਿਤਕਿਸੈਨਕੇਰਿਅਮਾਪਨਤੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹਨਚੀਗੋਰਿ
ਆਜਮਰਜੇਨਿਤਨਿਤਮਨਮੁਖਹੋਰਿਅਮਾਮਨਮੁਖਲੁਣਹਰਾਮਕੀਆਨਜਣਿਆਬਧੇਕ
ਨਸਲਾਮਖਸਮਨਵਾਇਆਸਦਮਿਲੈਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਰਿਬਭਾਵਸੀਆਕਰਸਨਿਤਖਤਿਸਲਾ
ਮੁਲਿਖਿਆਪਾਵਸੀ॥ ਮਛੀਤਾਹੁਕਿਅਕਰੇਪੰਖੀਕਿਆਅਕਾਸਾਪ
ਬਰਪਾਕਾਕਿਅਕਰੇਖੁਸਰੈਕਿਆਪਰਵਾਸੁਗੁਰੇਚੰਦਨਲਾਈਐਗੁਸੇਕੁਤੀਧੰਤੁਗਬੋਲਾ
ਜੋਸਮਸਾਈਐਪਤੀਅਹਿਸਿਖਿਤਪਾਠਾਅੰਧਚਾਨਣਿਰਖੀਐਦੀਦੇਬਲਹਿਪਚਾਸਾ
ਚੁੰਠੇਸੁਦਿਨਾਪਾਈਐਚੁਣਿਚੁਣਿਖਾਵੈਪਾਸੁਲੋਹਮਾਰਣਿਪਾਈਐਚੁੰਠੇਨਹੋਇਕਪਾ
ਸੁਨਾਨਕਮੁਖਖਏਹਿਗੁਣਬੋਲੇਦਿਣਾਸੁ॥ ਕੈਹੀਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਾਗਾਅਗਾਨੀ
ਗੰਢਪਾਏਲੋਹਾਗਗੋਰੀਸੇਤੀਤੁਟੈਭਾਤਾਹੁਪਤੀਗੰਢਪਦੈਸੰਸਾਰੀਰਾਜਾਮੀਗੈਦਿਤੈਗੰਢੁ
ਯਾਣਾਭੁਖਿਆਗੰਢਪਦੈਜਾਖਾਇਯਕਾਲਾਗੰਢੁਨਦੀਅਮੀਹਸੁਲਾਗੰਢਪਗੀਤੀਮੀ
ਭੋਲਾਬੋਦਾਗੰਢੁਬੋਲੇਸਚੁਕੋਦਿਸੁਭਾਇਆਗੰਢੁਨੇਕੀਸਤੁਹੋਇਆਏਤੁਗੰਢੁਦਰਹੈਸੀ
ਸਹੁਮੁਖਗੰਢੁਪਦੈਮੁਹਿਮਾਰਾਨਾਨਕਅੰਧੇਹੁਬੀਚਗੁਸਿਠਤੀਗੰਢੁਪਦੈਦਰਬਰਿ
ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਅਧੇਕਰੇਬੀਚਾਹੁਇਕਿਖੋਨੇਇਕਿਖੋਰੇਆ
ਪੇਖਕਣਹਾਹੁਖਰੇਖਜਨੇਪਾਈਅਹਿਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਬਾਂਹਰਵਾਹੁਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਹੁਸੁ
ਈਸਹਿਕਿਸੁਅੰਗੈਕਰਹਿਪੁਕਹੁਸਤਿਗੁਗੰਢੁਭੈਰੁਜਿਪਵਹਿਏਹਕਰਣੀਸਾਗਾਸਾ
ਗੁਰੁਖੋਟਿਭੰਭੁਖਰੇਕਰੇਸਬਦਿਸਦਾਰਣਹਰੁਸਚੀਦਰਗਹਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿ
ਪਾਸਗੰਢੁਤਤਿਨਵੀਕੋਕਿਅਕਰੇਜੇਅੰਧਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥
ਚੰਚੇਰਜਿਮੀਦੁਨੀਆਪੀਗੰਢੁਸਾਇਕਾਰਾਇਸਾਮੇਰਵੁਦਿਬਾਦਸਾਰਾਅਠਜੁਭਦੁਇ
ਏਕੁਗੀਏਕਤੁਹੀ॥ ਨਦੇਵਦਨਦਾਨਗਾਨਸਿਸਾਧਕਾਸਗਾਮਸਤੁਏਕਦਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੦

੧ ਵਿਗਰਹੁਣੀ ਏਕੁਣੀ ਏਕੁਣੀ ॥ ਨਦਾਦੇਦਿਰੰਦਾ ਅਦਮਿ ਨਸਪਤਜੇਰਜਿਮਿ ॥ ਅੰਮ
੨ ਤੇਏਕੁ ਵਿਗਰਹੁਣੀ ਏਕੁਣੀ ਏਕੁਣੀ ॥ ਨਸੁਰਸਸਮੰਰੁਲੋਨਸਪਤਦੀਪਨਹਜਸੋ ॥
੩ ਅਨਪਉਣੁ ਤਿਗੁਰੁਣੀ ਏਕੁਣੀ ਏਕੁਣੀ ॥ ਨਰਿਜਕੁਦਸਤੁਅਕਸੋਹਮਾਣਾਏਕੁ
੪ ਅਸਦਸੋ ਅੰਸਤਏਕੁ ਵਿਗਰਹੁਣੀ ਏਕੁਣੀ ਏਕੁਣੀ ॥ ਪਰੰਦਏਨਗਿਗਹਜਗਾਦ
੫ ਰਖਤਅਬਾਸਕਰਾਦਿਰੰਦਸੁਣੀ ਏਕੁਣੀ ਏਕੁਣੀ ॥ ਨਾਨਕਲਿਖਾਰਿਲਿਖਿਅਸੋ
੬ ਜਿਘੇਟਿਨਸਕੋਕੋਇਕੁਲਾਹੈਦਿਰੰਦੁਣੀ ॥ ਸਚਾਤੇਗੁਰੁਕਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਅਸ
੭ ਗੁਰਮਤੀਅਪੁਰਾਦਇਸਦੁਪਛਾਣੇਅਸਚਤੇਰਾਦਰਬਰਸਬਦੁਤੀਸਾਣਿਅਸਚਾਸਬਾਦੁ
੮ ਦੀਬਾਰਿਸਦੇਸਮਾਣਿਅਸਮਨਮੁਖਸਦਾਕੁਨਿਅਰਭਗਮਿਭੁਲਾਣਿਅਸਾਦਿਸਟਾਅੰਦਰਿਦਸੁ
੯ ਸਾਦੁਨਜਾਣਿਅਸਾਦਿਨਦੈਦੁਖਪਾਇਆਦਣਜਾਣਿਅਸਾਨਾਨਕਪਾਰਖਾਮਾਪੀਜਿਨਿਖੋਟਾਖਰਾਖ
੧੦ ਛਾਣਿਅਸਾ ॥ ਸੀਹਬਾਜਾਦਰਗਕੁਹੀਆਏਨਾਖਵਾਲੇਪਾਹਾਪਾਹੁਖਾਨਿਤਿਨ
੧੧ ਸਾਸੁਖਵਲੇਏਰੰਦਲਾਏਗਾਹਾਨਦੀਅਦਿਰਿਟਿਏਦੇਖਲੇਬਲੀਕਰੇਅਸਗਾਹਾਕੀਰਾਬਪਿਏ
੧੨ ਇਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹਜੇਤੇਜੀਅਜੀਦਹਿਲੈਸਾਹਾਜੀਵਾਲੇਤਾਕਿਆਸਾਹਾਨਾਨ
੧੩ ਕਜਿਉਜਿਉਸਦੇਭਦੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਰੰਗਾ ॥ ਇਕਮਾਸਹਾਗੀਇਕੀਤਿਣੁਖਾਹਿਉ
੧੪ ਕਨਛਤੀਹਮੰਮਿਤਪਾਹਿਇਕਿਮਿਟੀਅਮਹਿਮਿਟੀਅਖਾਹਿਇਕਿਪਉਣੁਸੁਮਾਗੀਪਉਣੁਸੁ
੧੫ ਮਹਿਇਕਿਨਿਰੰਕਗੀਨਾਅਸਧਾਗਾਜੀਦੈਦਤਮੁਹੈਨਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਮੁਹੈਜਹਿਨਾਹੀਮਨਿਸੋਏ
੧੬ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਕਰਕਰਮਿਕ ਲੁਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮਤੀਅਪੁਰਾਦਾਣਿਨਾਮੁਖਿਅਈਐ
੧੭ ਵੁਜੀਕਰੈਲਾਗਿਜਨਮੁਗਦਾਈਐ ॥ ਦਿਨੁਨਦੈਸਭਦਿਸੁਪੈਏਖਾਈਐ ॥ ਸਚਾਸਬਾਤੁਸਲਾਹੈ
੧੮ ਸਚਿਸਮਾਈਐ ॥ ਦਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਨਹੀਮੁਖਿਨਿਦੁਸੁਛਿਗਿਛਿਗਿਅਈਐ ॥ ਵੁਨੀਅਖੋਈਰ
੧੯ ਸਿਛੁਕੁਕੁਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਖਰਾਬਾਹਿਮਹਿਸਿਉਜਾਈਐ ॥ ਤੁਧੁਭਦੈ
੨੦ ਰੁਕਾਦਹਿਕਾਦਹਿਤੁਧੁਭਦੈਜਲਿਨਾਦਹਿ ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਦਹਿਤਾਕਰਹਿ ॥ ਬਿਛੁਤਾਸਿਕੀਠਾਦੁਵਜਦੀ
੨੧ ਜਾਤੁਧੁਭਦੈਤਾਨੁਹਿਕਤੇਬਾਮੁਲਾਸੇਖਕਹਾਦਹਿ ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਦਹਿਤੋਰੇਦਹਿਗਜੇਰਸਕਸਬਾਤੁ
੨੨ ਕਮਾਦਹਿ ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਦੈਤੇਗਵਡਾਦਹਿ ॥ ਸਿਰਮੁੰਡੀਕਟਿਜਦਹਿ ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਦੈਜਹਿਦਿਸੰਤਰਿਸੁਣਿ
੨੩ ਲਧਾਪਰਿਅਦਹਿ ॥ ਤੁਧੁਭਦੈਨਾਇਕਦਹਿਤੁਧੁਭਦੈਤੁਰੁਦਹਿ ॥ ਨਾਨਕਏਕਕਹੈਬੇਨਤੀਹੋਰੁਸਲੈ
੨੪ ਭੁਨੁਕਮੁਦਹਿ ॥ ਜੀਵੰਦਰਾਸਭਿਦਰਿਅਈਅਚੰਗੈਚੰਗਾਰੋਈ ॥ ਜੀਵੰਦਰਾਤੁਸੰਗੁ
੨੫ ਕੇਸਾਕੁਰੁਕੋਇਨਕੋਈ ॥ ਅਪਣੁਦੇਖਣੁਬੋਲਣੁਚਲਣੁਭੀਦਣੁਮਰਣੁਪਤਿਹੁਕਮੁਸਚਿਹੁਕਮੈ

੧ ੩੬੫ ਸਤਿਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸਤੁਤਾ ਦਰਸਾਏ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਪਾਸਿ ਭੈ ਪਾਪ ਪੁਰੁਬੰਧੀ ਚਾਰੀ ਐਕੂਨੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ਭੈ ਭੈ
੨ ੪੬੫ ਅਦਿਖਰੇ ਕੰਢਿ ਰਿਸਾ ਬਾਸੇ ਚੋਲ ਟੁਫਾਦ ਲੁਨਾਨ ਕਾ ਵਖਰੁ ਖੁਸਸ ਮੈ ਪਾਸਿ ॥ ਪਉਣ
੩ ੬੬੫ ਫੁਰੁ ਪਾਣਿ ਪਤ ਮਾਰਾ ਬਰਤੋ ਮਹਤੁ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਦਾਇਦਾ ਈ ਦਾਇਆ ਮੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਚੰਗਾ ॥
੪ ੮੬੫ ਈਆ ਬੁਝਿ ਆਈ ਆਵਾ ਚੈ ਧਰਮੁ ਰਦੁ ਗਾ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪ ਠੀਕੇ ਨੇਕੈ ਕੇ ਦੁਗਾ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ॥
੫ ੧੦੬੫ ਅਹਿ ਮਾਯਾ ਮਸਕ ਤਿਯਾ ਸੋ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋ ਕੇਰੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨ ਸਚ ਚੋ
੬ ੧੨੬੫ ਜਗਤੁ ਉਸਤਿ ਤੁਰਦ ਸਿਅ ਆਸ ਦੇ ਪਿਤਿ ਆਇ ਸਚਿ ਦਿਗ ਸਿਅ ਆਸ ਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਇ ਨਿਜ ॥
੭ ੧੪੬੫ ਚਿਦ ਸਿਅ ਆਸ ਤਿਉ ਰੇਤੁ ਹੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹ ਸਿਅ ਆਸ ਚੈ ਦੈ ਦੀ ਬਾਣਿ ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈ ਐ ॥ ਸੂਰੇ ਸੂਰੇ
੮ ੧੬੬੫ ਵਖਾਣਿ ਸੁਮਹ ਚੁਖਾ ਆਈ ਐ ਆਸ ਚੈ ਸੁਬ ਦਿਨਿ ਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਦੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ
੯ ੧੮੬੫ ਸੁਮਹ ਲਿਖ ਲਾਈ ਐ ॥ ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਰਿਦੈ ਪਾਹੁ ਬੰਧੀ ਧੀਰੋ ਜਨੁ ਸਾਹੁ ਕਰਾਣਿ
੧੦ ੨੦੬੫ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵੀ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥ ਪਰਿਤਰਾ ਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੇ ਲੀਪਿ ਛੈਟੈ ਕਚਰੁ
੧੧ ੨੨੬੫ ਈ ॥ ਏਵੁ ਦੁਖ ਮਾਧਨ ਹੀ ਸਰੁ ਸੈਨ ਬਿਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿਅਮਿ
੧੨ ੨੪੬੫ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇ ਦੁਖ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਦੁਖੁ ਦਤੀ ਦੇਵੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਜਿ ਸੁਉ ਪਰਿ ਸਚਾ
੧੩ ੨੬੬੫ ਸੁਦਰਿ ਆਈ ॥ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿ ਅਸੁਨਣ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨਿ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜਿ
੧੪ ੨੮੬੫ ਆਗੁਣ ਗਾਹ ਕਾ ਛਿਕਦੰ ਨਾ ॥ ਭੁਖਿ ਅਕੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ॥ ਰੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਖਾ ਤੀਰ ਜੈ ਜਾਣੁ
੧੫ ੩੦੬੫ ਕਹਹੁ ਈਸ ਮਾਇ ॥ ਦਿਣੁ ਸਚੈ ਸਰੁ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ ਕਮਾਈ ਐ ॥ ਦਿਣੁ ਸਚੈ ਰੂਪੁ ਅਰੁ
੧੬ ੩੨੬੫ ਨਿਚਲਾਈ ਐ ॥ ਦਿਣੁ ਸਚੈ ਤਨੁ ਛੁਰੁ ਛੁਰੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਦਿਣੁ ਸਚੈ ਸਰੁ ਰੂਪੁ ਭਿਯੋ ਸੈ ਪਾਈ ਐ
੧੭ ੩੪੬੫ ॥ ਦਿਣੁ ਸਚੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ॥ ਰੂਪੁ ਚਾਲ ਚਿਲ ਗਿ ਮਹ ਲੁਖੁ ਆਈ ਐ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ
੧੮ ੩੬੬੫ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ਆਈ ਐ ॥ ਜਾਈ ਐ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਰਿਸ ਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ਐ ॥
੧੯ ੩੮੬੫ ਨਾਨਕ ਗੁਰਸੰਤੋਖੁ ਰਖੁ ਧਰਮੁ ਟੁਲੁ ਟੁਲੁ ਦਿਆਨੁ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਅਹਰਿ ਅਸਦਾ ਪਕੈ
੨੦ ੪੦੬੫ ਰਸਿ ਧਿਆਨਿ ॥ ਮਤਿ ਕੇ ਸਾਦਿ ਕੀ ਪਾਲਹੈ ਦਾਨ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਭੁਖੁ
੨੧ ੪੨੬੫ ਤਸੁ ਰਵਾਨੁ ਟੁਲੁ ਜਦੇ ਹਰ ਲਾਇ ॥ ਤਿਤੁ ਛਲੈ ਤਨ ਲਾਗਿ ਮੁਖਿ ਰੁਖ ਤਹਿ ਰਵੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥
੨੨ ੪੪੬੫ ਰਨ ਕਰੁ ਮੁਹੈ ਦੈ ਮੁਖਿ ਅਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਹੈ ਦੈ ਲੇਖੁ ॥ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤੀਰ ਬਹੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੁਜੈ ਸਦੁ
੨੩ ੪੬੬੫ ਦਿਸੇ ਖਾਹੁ ਸੁਹੇਤੁ ਲੇਖੁ ਕੇ ਪੁਚਹੈ ਨਦੀ ਆਮਿ ॥ ਗਿਅ ਪੰਦਰਿ ਦਸੁ ਰਿਨਾਨ ਕਾ ਤੇਰੀ ਐ ਕਰਮੀ ਸਾ
੨੪ ੪੮੬੫ ॥ ਚਲਿ ਨਿ ॥ ਜੀਵ ਦਿਅ ਮਰੁ ਮੰਗਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈ ਐ ॥ ਸੂਰੁ ਠਾਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮੁਦਾਈ
੨੫ ੫੦੬੫ ॥ ਐ ॥ ਜਗੁ ਪਹੈ ਪਾ ਆਰੁ ਪੰਧੈ ਪਾਈ ਐ ॥ ਕਾਲੁ ਬੁਝਾਏ ਕਾ ਲੂ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀ ਆਈ ਐ ॥ ਰੁਕ ਕੀ

ਜਦਕੁਮਰੇਂਦਈਐਗਾਮਪੇਦੇਇਪਿਆਰਮੰਨਿਦਸਾਈਐਪੁਤੁਨਚਸਾਵਿਲੀਮੁਹਗੀਐਖ ੧
ਜਾਐਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਈਐ ॥ ਤੁਮੀਤੁਮਾਦਿਸੁਅਕੁਪਤੁ ੨
ਜਿਸੁਕਲਾਮਨਮੁਖਿਵਸਹਿਤਿਜਿਸੁਤੁੰਚਿਤਿਨਾਮਦੀਯਾਨਾਨਕਕਹੀਐਕਿਸੁਹੋਧਨਿਕਰਮ ੩
ਹਰੇ ॥ ਮਭਿਪੰਖੇਰੁਕਿਰਤੁਸਥਿਕਬਉਰਮੁਕਬਨੀਚਾਕਬਚੇਦਨਿਕਬਅਕਰੁਇ ੪
ਕਬਉਦੀਪਨੀਤਿਯਾਨਾਨਕਪੁਮਿਚਲਾਈਐਸਾਹਿਬਲਗੀਗੀਤਿ ॥ ਕੇਤੇਕਹਹਿਦ ੫
ਪਦਕਹਿਰਿਜਦਣਾਏਦਕਹਹਿਦਖਿਅਣਅੰਤੁਪਦਣਾਘੜਿਐਨਾਹੀਭੇਦੁਬੁਝਿਐ ੬
ਪਦਣਾਸਦਫਰਸਨਕੈਭੇਖਿਕਿਸੈਸਚਿਸਮਾਦਣਾਸਚਾਪੁਰਖਅਲਖੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਾ ੭
ਮੇਨਉਬਿਸੰਖਦਰਗਹਪਦਣਾਖਲਕਕਉਅਦੇਸੁਢਾਦੀਗਾਵਣਾਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏ ੮
ਤੁਮੀਨਿਦਸਾਵਣਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਹੋਇਅਰੁਹਿਅਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇਆਪਣ ੯
ਜੁਖਿਅਪਣੈਦੇਇਕੁਚਾਆਪੇਲਾਇਆਚੁਕਸੁਪਇਆਪੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਤੁਧਕਾਖਾਇਆਗੁਰ ੧੦
ਮੁਖਿਸਿਉਮਨਮੁਖਾਮੰਤ੍ਰੈਰੁਬੋਹਕਿਨਿਅਇਆਦੁਹਾਸਿਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁਦੈਖੈਕਹਿਦਿਉਪ ੧੧
ਜਾਨਾਕਏਦੈਜਾਣਿਸਭਕਿਛੁਤਿਸਹਿਰਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਪਰਖੈਆਪਕਉਤਿਪਰਖ ੧੨
ਜਾਨਾਹੋਰੁਦਾਹੁਦੈਵੈਭੁਭੈਤਦੈਦੁਸੁਜਾਣਾਦਾਟਨਕਰਈਆਮਲਾਜਣੈਮਿਹਮਾਭਾਮੁਲੁਜਾ ੧੩
ਭੁਲਾਕਰੇਹਾਣਲਾਏਹਾਣਾ ॥ ਲਬਿਨਚਲਈਸਚਿਰਹੈਦਹੋਦਰੁਜਾਣਾ ॥ ਨਗੀ ੧੪
ਪਾਖਿਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਾਗੀਆਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਗਤਿਨਰਹਹਿਦਗੀਆਮਹਲਾਮੰਤ੍ਰਿ ੧੫
ਨਿਦਸੁਸਬਦਿਸਦਾਗੀਆਸਚੁਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਸੇਵੇਚਾਗੀਆਸੋਹਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿਹੁਕ ੧੬
ਅਸਿਧਾਗੀਆਸਖੀਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿਮਨਪੁਪਿਆਰਿਆਬਿਨੁਨਾਦੈਧਿਗੁਵਾਸੁਠਿਟਸੁਜੀ ੧੭
ਦਿਆਸਬਦਿਸਦਾਗੀਆਸੁਅੰਤ੍ਰਿਤਪੀਟਿਆ ॥ ਮਾਰੂਮੀਹਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅ ੧੮
ਅਗੀਲਹੈਨਭੁਖਾਗਾਜਗਾਜਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਇਰਰੇਕਿਸੁਕਾਨਾਨਕਸਚੈਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾ ੧੯
ਪੁਛਾ ॥ ਨਿਹਠਲੀਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਵਤੁਬ੍ਰਹਮਨਬਿਦਤੋਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਿਗੁਰਪਰ ੨੦
ਜਦੀਤਹਰਿਕੋ ॥ ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਗਿਕਾਰਣੁਕਰਤੇਦਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲ ੨੧
ਗੀਧਗਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਮੈਕੈਦਰਿਬਾਰਿਛਾਦੀਦਸਿਆਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਇ ੨੨
ਕਲੁਦਿਗਸਿਆ ॥ ਖਸਮਹੁਪੁਰਾਪਾਇਮਨਹੁਰਹਸਿਆਦੁਸਮਨਕਦੇਮਾਰਿਜਜਣਸਰ ੨੩
ਸਿਆਸਚਾਸਤਿਭੁਰਸੇਵਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਦਸਿਆਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਕਾਣੁਦਿਖਉ ੨੪
ਸਿਆਘੰਠੀਕਬੇਅਕਬੁਸਬਦਿਸਦਾਗਿਅੰਤ੍ਰਿਨਾਨਕਗੁਣਗਹਿਰਸਿਹਰਿਜੀਉਮਿਲੇਖ ੨੫

१. ਅਨਿਸ਼ਾਨ ੨੩" ਸਲੋਕੁ ੧੧" ਪਤਿਅਜੁਜੈਸੇਖਰੇਕਰਿਨਿਤਪਤਿਅਦਿਚਿਪਾਹਿਓਤੇਮੁਸਿਨ
 ੨. ਰੁਦਿਤੇਸੁਰੇਦੁਪਾਹਿਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਿਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹਿਪਾਹਿ॥੧॥੫੧॥ ਨਾਨਕਬੋਲੁਨੁਸੁਖ
 ੩. ਟਾਵੁਰੁਰੇਖੇਅਹਿਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਿਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹਿਪਾਹਿ॥੧॥੫੧॥ ਨਾਨਕਬੋਲੁਨੁਸੁਖ
 ੪. ਰਵਿਪਾਹਿ ੨" ਪਤਿਅਜੁਜੈਸੇਖਰੇਕਰਿਨਿਤਪਤਿਅਦਿਚਿਪਾਹਿਓਤੇਮੁਸਿਨ
 ੫. ਸੁਰਿਨੁਰੇਖੇਅਹਿਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਿਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹਿਪਾਹਿ॥੧॥੫੧॥ ਨਾਨਕਬੋਲੁਨੁਸੁਖ
 ੬. ਸਿਅਸਦੇਸਬਦਿਸਾਹਿਸੁਖੀਏਸਬਦਾਹਿਅਸਾ ੨੪" ਸਲੋਕੁ ੫੩" ਭੈਦਿਚਿਜੈਮੈਭੈਮੈ
 ੭. ਰੁਤਿਏਮਨਮਹਿਰੇਇਨਾਨਕਭੈਦਿਚਿਜੈਮੈਸਹਿਲਾਅਹਿਅਸੇਇ॥੧॥੫੩॥ ਭੈਦਿਨੁਜੀਦੇਬਤੁਰੁ
 ੮. ਬਤੁਰੁਪੁਸੀਅਪੁਸੀਕਮਾਇਨਾਨਕਭੈਦਿਨੁਜੈਮੈਸਹਿਕਾਲੇਉਠਿਯਾਇ॥੨॥ ਪਤਿਅਜੁਜੈਸੇਖਰੇਕਰਿਨਿਤਪਤਿਅਦਿਚਿਪਾਹਿਓਤੇਮੁਸਿਨ
 ੯. ਰੇਇਦਾਇਦਾਇਅਲੁਰਸਰਪਾਪੁਰੀਐਸਤਿਗੁਰੁਰੇਇਦਾਇਅਲੁਰਸਰਪਾਪੁਰੀਐਸਤਿਗੁਰੁਰੇਇ
 ੧੦. ਅਲੁਰਦੁਖਤਜਾਣੀਐਸਤਿਗੁਰੁਰੇਇਦਾਇਅਲੁਰਤਹਰਿਗੁਮਾਣੀਐਸਤਿਗੁਰੁਰੇਇਦਾਇਅਲੁਰਤ
 ੧੧. ਜਮੁਕਰੁਰੇਹਾਸਤਿਗੁਰੁਰੇਇਦਾਇਅਲੁਰਸਦਹਿਸੁਖਦੇਹਾਸਤਿਗੁਰੁਰੇਇਦਾਇਅਲੁਰਨਦਨਿਸਿਪਾਈ
 ੧੨. ਐਸਤਿਗੁਰੁਰੇਇਦਾਇਅਲੁਰਸਦਸਮਾਈਐ ੨੫" ਸਲੋਕੁ ੫੧" ਸਿਰੁਬੇਹਾਇਪੀਅਹਿਮਲਾਵੁ
 ੧੩. ਟਿਕੁਰੁਮੰਗਿਅੰਗਿਪਾਹਿਓਲਿਭਦੀਹਤਿਮੁਹਿਲੇਨਿਰੁਸਾਪਾਟੀਦੇਖਿਸੰਗਾਹੀਭੇਰੁਕੀਸਿਰੁਬੇਹਾਇ
 ੧੪. ਰੁਗਿਅਨਿਰੁਬਿਸੁਆਹੀਅਮੁਖੀਏਕਿਰੁਗਾਵਾਇਨਿਟਬਰੇਦਨਪਾਹੀਓਨਿਰੁਪਤਲਿਕਿਰਿਅਸੀ
 ੧੫. ਵਾਮੁਏਕਿਬਾਪੁਪਾਣੀਅਠਸਰਿਤਰਿਦੇਨਿਨਦੋਈਬ੍ਰਹਮਣਅੰਗੁਨਖਾਹੀਸਦਕੁਚੀਲਭਹਹਿਦਿਨਾ
 ੧੬. ਤੀਮਭੈਟਿਕੇਨਾਹੀਐਰੂਪਾਇਬਹਨਿਨਿਤਮਰੇਦੋਦੀਬਾਣਿਨਜਾਹੀਲਕੀਕਸੇਹਬੀਕੁਮਣਅੰਗੇ
 ੧੭. ਮਿਛੁਜਨਾਨਾਓਇਜੇਹੀਨਾਓਇਜੇਗਮਨਾਓਇਕਾਜੀਮੁਲਾਦਯਾਦਿਗੋਏਫਿਰਹਿਦਿਗੁਤੇਫਿਟਦੋਗ
 ੧੮. ਲਾਜੀਅਮਾਜੀਦਲੇਸੇਈਅਦਰੁਨਕੋਈਗੋਬਾਦਾਨਹੁਤੇਇਸਨਾਨਹੁਦੈਜੈਗੁਪਾਈਸਿਰੁਬੇਹਾਪਾਈ
 ੧੯. ਦਿਚੁਰੁਤਨਉਪੰਨੇਮੇਰੁਕੀਅਮਾਧਣੀਅਠਸਰਿਤਰਿਬਦੇਦੀਬਪੇਪੁਰਬੀਲਗੇਬਾਣੀਨਾਇਨਿਦਾਜਨ
 ੨੦. ਤੈਪੁਜਾਨਦਨਿਸਦਾਸੁਜਾਣੀਅਮੁਖੀਅਜੀਦਦਿਅਗਤਿਰੇਦੈਜਸਿਰੁਪਾਣੀਨਾਨਕਸਿਰੁਬੇਹਾਤੈਦੇ
 ੨੧. ਨਾਨਕਲਿਨੁਗਾਣੀਦੁਰੇਇਐਰੇਇਬਿਲਾਦਲੁਜੀਅਜੁਗਤਿਸਮਾਈਦੁਰੇਅੰਗੁਕਮਾਦਕਪਾਹਸਰਸੈ
 ੨੨. ਪਰੁਦਰੇਦੈਦੁਰੇਪਾਹੁਚਹਿਨਿਤਿਸੁਰਹੀਸਾਧਨਦਹੀਦਿਲੇਦੈਤਿਤੁਪਾਇਹੋਮਜਗਸਦਪੁਜਾਪਾਇਐ
 ੨੩. ਕਰੁਜੇਹੈਗੁਰੁਸੁਦਨਦੀਸੁਭਿਸਿਖੀਨਾਤੈਜਿਤੁਦਰਿਅਈਨਾਨਕਜੈਸਿਰੁਬੇਹਾਦਨਿਨਾਹੀਤਸਤਿਬ
 ੨੪. ਟੇਸਿਰੁਛਾਈ॥੧॥੫੨॥ ਅਗੀਪਾਲਕਿਕੇਨੁਰਜਿਕੇਹੀਗਤਿਓਦਾਅੰਗੇਗੁਕਿਕੇਪਉਣਪਾਈਕਿ
 ੨੫. ਜਤਿਅਪਰਤਿਜੀਕਿਕੇਜਿਸੁਦਿਤਿਸਤਕਿਛੁਹੋਇਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਸਤਿਗੋਸੇਇ॥੨॥

੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

ਦੇਸਾਸਾਮਸਮਾਤਾ ਤੇ ਸੁੰਦਰਿ ਚਿੰਤਿ ਬਹੁਤੁ ਨੈਸਾਤਾ ਭਉਖਣ ਪੀਣਾ ਅਧਾਰਾ ਦਿਨੁ
ਧੋਰਿ ਰੋਰਿ ਰਾਧਾਨਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੋ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ਸਭ ਕੋ ਤੇਰੇ ਸਭ ਨ ਕਾਸੇ ਦਿਨਾ
ਕੇਜੀ ਅਜੀਤ ਕਾਸਾ ਨਾਨਕ ਅਖਣ ਬਿਖ ਮੁਖੀ ਚਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥
ਮਤਾ ਮਾਤੋ ਪਿਤਾ ਮਾਤੋ ਮਾਤਾ ਸਤੁ ਰਾਇ ਕਰਿ ਏਹੁ ਦਿਸੇ ॥੧॥ ਕਹਣੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਣੀ
ਭਉਖਣੁ ਵਰਤਿ ਕੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਸ ਮੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਤੁ ਰਹੁ ਏਹਾ ਕਰਣ
ਕਾਸਾ ਏਕਾ ਦੇਸੀ ਲਏ ॥੨॥ ਸਾਹ ਸੰਜੇ ਗੁਣਿ ਅਹੁ ਦਿਜੇ ਗੁਣ ਸਚੁ ਸੰਤੁ ਤਿਕੁ ਨਾਨਕ
ਜੇਗੁ ॥੩॥੩॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਚੰਚਲ ਚਲਾ
ਲਬੁ ਧਿਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਨਉ ਦਰਦਾ ਜੇ ਦਸ ਦਾ ਦੁਆਰਾ ਬੁਝੈ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਕਥ
ਤਾ ਬਕਤ ਸੁਨਤਾ ਸੇਈ ॥ ਅਪੁਬੀਚਾਰੇ ਸੁਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੇਨੇ
ਣਾ ਬੁਝੈ ਗਿਆਨੀ ਮੁਖ ਹੈ ਕਉਣਾ ਭੁਝੈ ਸੁਗਤਿ ਬਾਹੁ ਅਰੀ ਕਾ ਗਾਇਨੁ ਮੁਖ ਮੇਲੇ ਦੇਖਦ
ਹਰਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕਾਗਣਿ ਰੀਰ ਬਜਾਹਿ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਪਟਹੀ ਮਾਰੀ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪੰਥੁ
ਦਾ ਦਿਖਾਈ ॥ ਭੀਰ ਰੋਹੇ ਦੀ ਦਸਤ ਨ ਜਾਣੇ ॥੩॥ ਪਉਣ ਮੁਖ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਏ ॥ ਚੰਚਲ
ਅਜੇ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਹੁ ਮੁਦਿਖਾਇ ॥ ਮਾਮਰਤ ਜਾਤ ਨ ਦਰਿ ਨ ਮਾਇ
॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਦਖਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੁਝੈ ਮਾਨੇ ਨਉ ॥ ਤੁ
ਦਬ ਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ਅਪਿਭੁਲਾਏ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਤੁਸਮ ਸੁਣਹਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ
ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਮੈ ਨਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖਾ ਪੀਸਰੁ ਕਾਲਾ ॥੧॥ ਖੇਤੀ ਵਣ ਜੁਨਾਵੈ ਕੀ ਚਿਟਾ ॥ ਪਾਪੁ
ਬੀਜ ਕੀ ਪੈਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਹੋਇ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮਨਿ ਖੇਟਾ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਦੀ ਸੀਖ ॥ ਰਹੁ ਸਹੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਾ ॥ ਜਲ ਪੁਰਾਇ ਨਿਰਸਕ ਮਲ ਪਰੀਖਾ ॥ ਸਚ ਬਿ
ਤੇਰੀ ਠੇਹਰ ਸਈਖਾ ॥੩॥ ਹੁਕਮੀ ਸੰਜੇ ਗੀ ਗੁਣ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪੰਚ ਦਸਹਿ ਮਿਲਿ ਜੇ ਤਿਅ
ਨਾਮੁ ਪਿਤੁ ਲੈ ॥ ਅਧੇ ਵਣ ਜਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ
੧॥ ਜਤੋ ਜਾਇ ਕਹਾਵੈ ਤੇਅ ਦੈ ॥ ਕਹਉ ਪਜੈ ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਬਾਧਿ ਓਉ ਕਰੀ
ਦੈ ॥ ਕਿਉ ਅਭਿਨਾਸੀ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਨਾਮਾ ॥ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਰਾ
ਨਹ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਅਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੋਉ ਪਜੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਛੁਟੈ ॥ ਯਥਾ ਨਾਇ ॥੨॥ ਤਰਦਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਬਾ
ਸੁਖ ਦੁਖੀ ਅਮਨ ਮੋਹਾ ਦਿਣਾ ॥ ਸਾਸੁ ਬਿਹਰ ਗਤ ਕਰੀ ॥ ਖਾਗਾ ਸੁਗਾਵਹੁ ਦਿਸ ਪਾਵਹਿ ਕਹੀ

ਮਾਸੁ ੩॥ ਨਾਮੁ ਸੰਜੋਗੀ ਕੋਇ ਬਣਾ ਕਾਮੁ ਕੇ ਸੁਫੁ ਏਕਿ ਮਾਦਾ ਬਿਨੁ ਦੁਖਰ ਚੁਨੇ ਘਰੁ ਹਟਾ
ਸਮਾਇਤੋ ਬੇਬਜਰ ਕਪਟਾ ੪॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੁਰਬ ਸੰਜੋਗਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਪੁਰੈ ਸੰਜੋਗਾ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਰੇਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਰੁ ਇਸਨ ਨ ਕਤਿ ਨ ਕੋਲਾ ਗਉ ਧਾਏ ॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉ ਨੀਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ੧ ॥ ੧੦ ॥
ਗਮਕੇ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ਸੁਠੁ ਦਿਕਾ ਰਿਜਾ ਗੈਰਿ ਤਚੀਤਾ ਪੁੰਜੀ ਪਾਪ ਲੋਕੀ ਕੀਤਾ ਤ
ਬੁਧੀ ਨਾਮੁ ਚੀਤਾ ੧॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕਾ ੧॥ ਮਰਹਾਇ
ਗਮਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਕੁਨ੍ਹ ਦਾਉ ਜਿਹ ਦਾਇ ਦੀਏ ਕੁਸੁਮਾ ਉਦਿ ਸਟਿ ਦਿਕਾ ਗੀਨਾ ਹੀ ਭਉ
ਰੇਲਾ ਮਾਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾਪ ਏਨਾਉ ॥ ੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਾਬੇ ਰਿਬਿਚ ਫੁਏ ਜਾਸਾ
ਏਦਗਾਤ ਕੇ ਬੋਹਿਬ ਦਰਗਾਹਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪੁਰਿ ਏਕੈ ਕਾਰ
॥ ੩॥ ਗਉ ਨੀਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ੧ ॥ ਉਲਟਿ ਏਕਿ ਮਲੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ਗਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਰਿ
ਰਾਨ ਦਸ ਦੁਆਰੀ ਬਿਭੁ ਦਣੁ ਬੇਸਿ ਮਾਮਾ ਪਿਪੁਰਾਰਿ ॥ ੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਮਾਨਿਸਾ
ਨੇ ਮੇਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਰਹੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਮਰਣਿ ਮਨੁ ਮਨਿ ਮਾਮਾ ਪੁੰਨੁ ਮਾਮਾ ਮੁਖ
ਤਿ ਜਾਨਿ ਮਾਮਾ ਨ ਜਰੈ ਕੁਣੀ ਘਰੁ ਘਰੇ ਤੇ ਜਾਨਿ ਮਾਮਾ ॥ ੨॥ ਜੰਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ਅਧਿਕ
ਬਿਬੁਕੁ ॥ ਉਕਿ ਸੁਕਾ ਮਾਨੁ ਰਨਾਹਾਇ ਏਨੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮਿ ॥ ੩॥ ਮਾਨੁ ਮਨੁ ਉਤਉ ਪਰਘਰ ਜਾਉ
ਖਿਸੁ ਜਾ ਚਉ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉ ਨੀਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ੧
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਰਹਣੁ ਰਹੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥ ਗਰਬੁ ਭਿਦਾਰਿ ਗਗਨ ਪੁਰ
ਖਾਏ ॥ ੧॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਏਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਹਣੁ ਘਰਿ ਸਰਣਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਹੁ ਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਲਾਗੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਹਾ
ਗੁਆਗੈ ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੈਸ ਚਸੰਜ ਮਿਸੁ ਚਾਗੁਰ ਕੀ ਪਉ ਨੀਉ ਚੋਉ ਚਾਗੁ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ
ਜਕ ਭਉ ਚਾਗੁ ॥ ੩॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਮਿਲਿ ਮੈ ਕਿਸ ਮਾਇਆ ਕਰੈ ਕਿਰਪਾ ਘਰੁ ਰਹੁ ਦਿਖਾ
ਉ ਮਾਨ ਨ ਕਹਉ ਮੈਸਾ ਗਿ ਮਿਲਾਇ ਮਾਮਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉ ਨੀਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ੧ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪ
ਰੇਲਾ ਨ ਮੈ ਏਕੋਇ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਮਗੈ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋਈ ਹੁਆ ਅਦਰੁ ਨ ਕ
ਰੈ ਦਲਾ ਦੁਆ ॥ ੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇ ਦੁਨੁ ਤੇਰੀ ਦਾਰਿ ॥ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਕੀਜਤਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਏਕੁ ਏਕੁ ਦਤਾ ਦੇਵਣੁ ਹਰਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਗਤਿ ਭੰਡੁ ਰਿਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਏ ॥ ਗਸਿ ਜੀਉ
ਪੰਨੁ ਸੁਭੇਰੇ ਪਾਇ ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਮਾਰਿ ਜੀਵ ਲੁਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਚਪਾਇ
ਪੁੰਨੁ ਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਕੁਰੈ ਮੈ ਤੇਰੈ ॥ ੩॥ ਤਨੁ ਖਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਗਤਾ ॥

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

੨੬

੧ ਰਬਦੀਸਦਸਬਾਦੇਖਤਾ ਤੇਰਤੁਨਾਮਦਰੇਅਵਾਨਾਨਕਰਹਣਾਭਗਤਿਸਰਣਾਈ ॥੧॥
੨ " ਗੁਣਿਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜਿਨੈਅਕਤੁਰਹੈਅਪਾਪਿਉਪੀਅਇਆਇਆਅਸਤੁ
੩ ਦੇਸਨੈਨਾਮਿਸਮਾਏਆ ॥੧॥ ਕਿਅੰਤੁਰਹੈਮੈਰੁਰੁਗਹੇਸਮਾਨਾਪੁਰੈਰੁਰੁਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾ ॥੧॥
੪ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁਤਰੁਅਰਿਦੈਹਾਰੇਸਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੈਬੁਝਾਇ ॥੨॥ ਜਾਹਿਸਦਾਰੈਸਾਸੁਬਿਭ
੫ ਯਾਇਰਹਿਤਨਾਮੁਖਿਬਾਏਕਾਣਾ ॥੩॥ ਅਹਿਨੈਸਿਰਅਰਿਦੈਸੇਪੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਮਿਲੈਰੁਮਦੁ
੬ ॥੧॥੧੧॥ ਰਹਿਨੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਤੈਰੁਣਹਿਤਕਾਹਾਚਰੇਬੈਕੁਬਹਿਅਕ
੭ ਰਾਤਿਨਿਅਵਸਥਕਰਹਿਦਖਿਆਨੁ ॥ ਤੁਰਿਆਅਵਸਥਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਾਮਗੁਰੁ
੮ ਤੇਰਸੇਦੁਤਰਣਾਬਾਹੁਜਿਨਮੁਨਹੈਇਹੈਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਹੈਸਤੁਕੈ
੯ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਪਾਤਿਤਪੁਖਿਸੇਏ ॥ ਏਤੁਰਾਮਰਬੁਝੀਚਾਹੁਤਪਾਇਆਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਕੁ
੧੦ ਤਿਹਰੇਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾਕੈਰਿਰਦੈਵਸਿਅਹਰਿਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੁਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ ॥੨॥ ਰੋਕ
੧੧ ਕੁਟਤਿਮੁਕਤਿਆਨੰਦਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿਪਾਏਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜੇਨਿਪਾਇਆਗੁਰਦੇਖਿਦਿਖਾਇਆ
੧੨ ਅਸਾਮਾਹਿਨੈਰਾਸੁਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦਿਨਾਨਾਸੁਰਬਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਰਤਾ ॥੪॥
੧੩ ॥੧॥੨॥ ਰਹਿਨੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਅਰਹੈਸੁਖਾਨੀਬਾਜੀਇਹਸੰਸਾਰੇ
੧੪ ॥ ਲਭੁਲੋਤੁਮੁਕੁਕੁਕਮਾਦਹਿਬਹੁਤਉਰਾਵਹਿਰੁਗੇ ॥ ਤੁਕਾਇਅਮੈਰੁਲਦੀਦੇਖੀਜਿਉਧਰਿਭੂ
੧੫ ਰਿਛਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਣਿਤੁਕੀਤਹਰਸੀਮੇਰੇਜੀਅਨੇਬਹੁਤਨਾਦੈਵਗੀ
੧੬ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਤੁਪੁਆਖਮੇਰੀਕਾਇਆਤੁਸੁਣਿਸਿਖਿਹਮਾਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾਚਿੰਦਾਕਰਹਿਪਰੰ
੧੭ ਸੁਰੀਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ ਦੇਸਪਰਾਣੀਜੇਹਰਿਜੀਅਨੇਕਹਰਿਚੇਰੀ ॥ ਬੁਝਿਆਣੀ ॥ ਹੰਸੁਚਾਉਸਾਤੁ
੧੮ ਛੋਰਹੀਐਫੁਟਾਕੁਰੇਈਅਹਿਨਾਹੀ ॥ ਕਾਤੁਕਾਇਆਰਹੀਅਹਿਸੁਪਨੰਤਰਿਤੁਪੁਕਿਆਕਰਸੁ
੧੯ ਸਾਇਆਕਾਰਿਚੇਰੀ ॥ ਮੈਜਾਕਿਫੁਲੀਆਰਾਮਾਨੰਦੁਲਾਤੁਇਆ ॥ ਹਲਤਿਰਸੇਰੁਪਲਤਨ
੨੦ ਈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਦਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉਖਰੀਦੁਰੇਲੀ ॥ ਹੋਈਬਾਬਾਨਨਕਮੇਰੀਬਾਤਨਪੁਛੇ
੨੧ ਕੋਈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਤੁਰਕੀਸੁਾਇਰਾਹੁਪਾਕਪਕੁਕੇਰੇਭਾਗਾ ॥ ਕਿਸਹੀਨਾਲਿਨਚਲੇਨਾਨਕ
੨੨ ਫਿਰੁਫਿਰੁਪਏਗਦਾਗਾ ॥ ਜਮੇਵਸੈਸਭਕਿਫੁਚਾਖਿਆਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਮਾਗਾ ॥੪॥ ਦੇਵੇ
੨੩ ਨਿਵਦਿਵਾਲਉਸਹੀ ॥ ਰੁਸਮੰਦਰਕੀਚੇਰੀ ॥ ਸਚੇਸ੍ਰੀਚਿਤਦੇਈ ॥ ਕਿਸਹੀਅੰਸੁਜਾਣੈਸਭਿਮੇਰੀ
੨੪ ਸੋਈਨਾਨਕਸੋਈਨਾਮਾ ॥ ਤੀਸਪੈਕਿਸੈਨਕੇਰੀ ॥੫॥ ਸੁਣਿਸੁਰਬਾਮੰਦਾ ॥ ਅਜਾਣਾਹੋਗੁਤਿਸੈਕਰ
੨੫ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁਰਾਮਾਰਾਗੁਰੁਗੁਰਾਮਤਿਸਕੇਟਣਜਾਗੇ ॥ ਜੀਉਪਿਰੁਸਭਰਾਸਤਿਸੈਕੀਅੰ

ਸਾਧਨਾ ਕਰੇ ॥੬॥੩॥ ਗਉ... ਅਦਰਪੰਚਮਾਏਕਜਨਾਹਿਉਰਖ
ਜਨਾਮਾਮਾਮਾਹਿਉਰਾਹਿਨਿਤਨੀਤਕਿਸੁਆਗੈਕਗੀਪੁਕਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਾਉਚ
ਜਨਾਮਾਗੈਜਮਦਲਾਬਿਖਮੁਘਨਾ॥੧॥੨॥੩॥ ਉਸਹਿਮੰਦੇਲੀਰਖੇਦਮਾਗਤੀਤਰਿਖੈਰੀਸਾ
ਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਲਕਗਹਿਨੇਤਕਾਮਣਿਅਦਰਲੁਟੇਨਿਸੁਪੰਚਜਨਾ॥੨॥੪॥ਹਿਮੰਦੇਲੀਲੁ
ਜਾਦੇਹੁਰਾਸਾਧਨਪਕੜੀਏਕਜਨਾਜਮਰੰਗਲਿਸੰਗਲੁਪੜਿਅਭਾਗਿਗਏਸੇਪੰਚਜਨ
ਕਾਮਣਿਲੋਕੈਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਿਤਲੁਕੈਨਿਸੁਥਾਧਤਾਨਾਨਕਪਾਪਕਏਤਿਨਕਾਕਣਿਜਾਸੀ
ਲਾਮ੍ਰਿਤਪਾਤਾ॥੪॥੨॥੧੪॥ ਲੰਦਤੇਪਾਟਿਓਤਰਿਸੁੰਦ
ਕੀਨਾਕੀਜੋਬਿਬਾਤਾਪੰਚਚੇਲੇਦਸਿਕੀਜਿਹਿਰਵਲਇਹੁਮਨਕੀਜੋਰੰਗਤਾ॥੧॥ਜੇਗ
ਜਾਤਿਇਦਪਾਦਸਿਤਾਏਕੁਸਬਦੁਦੁਜਾਹੋਰੁਨਾਸਤਿਕੰਦਮੁਲਿਮਨੁਲਾਦਸਿਤਾ॥
ਮੁੰਦੇਮੁੰਦੇਮੈਜੇਹੁਰਪਾਈਮੈਹਮਗੁਰੁਕੀਨੀਗੰਗਤਾ॥ਤਿਭਵਣਤਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁਨਚੇਤ
ਕੀਪਾਤਾ॥੨॥ਕਰਿਪਟੰਬੁਗਲੀਮਨੁਲਾਦਸਿਸੰਸਾਮੁਲਿਨਲਾਦਸਿਤਾਏਕਸੁਚਰਣੀਜੋਚਿਤੁਲਾ
ਵੇਦੁਇਲੋਭਿਕੀਪਾਦਸਿਤਾ॥੩॥ਜਪਿਸਿਨਿਰੰਜਨੁਰਚਸਿਸਨਾਕਾਹੋਬੋਲਹਿਜੋਗੀਕਪਟੁਘਨਾ
ਕਾਇਅਕਮਲੀਹੰਸੁਇਆਣਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੁਬਿਰਾਨੀਤਾਪੁਣਦਤਨਨਕਨਾਗੀਦਾ
ਮੁੰਦੇਪਛੈਪਛੁਰਾਣੀਰਾ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਗਉ... ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੁਲਮਨ
ਮੈਜੇਕਰਿਦੁਰਚਿਤੁਕੀਜੋਗੋਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਕਰਮਕੇਕਾਟਨਹਾਰਾਨੀਜੋਗੋ॥੧॥ਮਨਏਕੋਸਾਰਿ
ਭੁੰਦੇਗੋਤੋਰੇਤੀਨਗੁਣਾਸੰਸਾਰਿਸਮਾਦਹਿਅਲਖੁਨਲਖਨਜਾਈਗੇ॥ ਸਕਰਬੰਡਮਾਇ
ਨਤਿਮੀਠੀਹਮਤਉਪੰਡਉਚਾਈਗੋਰਾਤਿਅਨੇਰੀਸੁਸੁਸਿਨਾਹੀਲਜੁਟੁਕਸਿਖੁਸਾਭਾਈਗੇ॥੨॥ਮਨਮੁ
ਖਜਾਹਿਤੇਤਾਵੁਖਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਦਰਾਈਗੋਜੋਤਿਨੀਕੀਅਸੇਈਹੋਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਗੋ॥
ਤਾਹੁਰੁਕੁਰੇਨੋਦਹਿਉਟੇਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਈਗੋਰਾਤਿਨਕੀਪੰਕੋਦੈਜੋਨਨਕੁਤਉਮੁਕਾਕਿਛੁਪਾਈਗੋ॥੪॥
੧੬॥ ਗਉ... ਕਤਕੀਮਾਇਬਾਪੁਕਤਕੇਰਕਿਦੂਬਾਦਹੁਹਮਾਏਅਗਨਿਬਿਬਜ
ਲੁੰਤਰਿਨਿਪਜੇਕਾਹੇਕੰਮਿਉਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਉਟੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੈਕਾਹੇਨਜਾਨੀਅਉਗਣਮੇਰੇ
ਕੇਤੇਰੁਖਬਿਰਖਹਮਚੀਨੇਕੇਤੇਪਸੁਉਪਾਏਕੇਤੇਨਗਕੁਲੀਮਹਿਅਏਕੇਤੇਪੰਖਉਡਾਏ॥੨॥ਹ
ਟਾਟਥਿਜਮੰਦਭਛੰਨੈਕਰਿਚੋਗੀਅਰਿਅਏਅਮੁੰਦੇਖੈਪਿਛੁਹਦੇਖੈਤੁਣਤੇਕਹਾਛੁਪਾਏ॥੩॥ਰਟਤੀ
ਜਨਨਦਖੰਡਦੇਖੋਹਟਪਟਣਬਾਜਾਗਲੈਕੈਤਕੜੀਤੋਲਣਲਾਗਾਪਟਹੀਮਹਿਦਣਜਾਗਾ॥੪॥ਜੇਤਾ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

[illegible]

15 1 ਵੇਰੋ ਭਰਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਲਾਏ ਹੁਣ ਸੰਕਰਾ ਮਏ ਫਾਣਾ ਸਬ ਦਿਜ ਲਾਏ ਹੁਣ ਤੁਖਿ
 2 1 ਚਰਖਾ ਚਰਾਏ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖੇ ਚੁਖੀ ਦੁਆ ਅਨੁਖੁ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 3 1 ਕਿਅ ਕੁਝ ਕੇ ਕਾਮ ਏਤਿ ਆਸੁ ਮਹਦੇ ਦੁਖ ਵਤ ਕੁਨਿ ਧਰੈ ਸਾ ਦੇਖੁ ਚੈ ਮੈਲੁ ਨ ਭਫੈ ਨਾਨਕ
 4 1 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੇ ਕਾਮ ਏਤਿ ਆਸੁ ਰਉ ਮੈ ਕਰਤਿ ਅਨਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਆਨਿ ਮ
 5 1 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਾਧੇ ਸਗਲ ਬਿਧੁ ਤੇਰੇ ਦੇਖੇ ਸੇਕ ਮਏ ਚਰੇ ਲਿਖਿ ਮਹੋਇ 11 ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿ
 6 1 ਨਾ ਚੁਖਾ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਨੈ ਨ ਮੁਖਿ ਸਾਹਿਬ ਅਵਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤ ਕਹਿ ਆਜਾਇ ਚਿਨ੍ਹ ਦੇ
 7 1 ਖੇਡੁ ਚਿਤ ਬਿਭਾਜਾਏ ਦੁਖੁ ਚਿਤਿ ਸੇ ਸਹ ਚਿਸੁਰਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਏਕ ਲਿਖ ਲਾਇ 11 ਸੁਖ ਮਾਗ
 8 1 ਤਦੁ ਖੁਆਰਾ ਏਇ ਸਗਲ ਦੇ ਕਰੀ ਹਰ ਪਰੇਇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਸੁਭੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ 11 ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤ ਦੇਖੈ
 9 1 ਸੇਇ 11 ਤਿਸਨਾ ਅਨਾਨ ਸਬ ਦਿਬੁ ਏਤਾ ਦੁਜ ਭਰਮੁ ਸਹ ਜਿਸੁ ਭਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਨ ਮੁਰਿ ਦੈ ਦਸਾਏ ਸਾ
 10 1 ਚੀਟਾ ਚਿਹਰਾ ਚਿਹਰਾ ਏਤਾ ਰਿਸ ਚੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਨ ਮ ਬਿਨਾ ਹੀ ਨਿਜ ਭਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ
 11 1 ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਾਇ ਨਦਰੇ ਕਰੇ ਤ ਏਤਾ ਏਤਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਜੰਗਲਾ ਅਨੁਖੁ ਚੁਕੀ ਲਕੁ ਫਿਤ
 12 1 ਬਿਕਰ ਲਾਸ ਤਿਹੁ ਰੁਸੈ ਦੈ ਚੁਕੈ ਜੰਗਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਸਵਾਸੁ ਖੁਨਾ ਲਾ 11 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਏਕ ਲਿ
 13 1 ਦਾਏ 11 ਨਿਜ ਪਰਿਟੁ ਸੈਸ ਚਿਸਮਾਏ ਜੇ ਮਣ ਮਰਣ ਠਕਿਰਾ ਏ 11 ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਇਹੁ ਮਤਿ ਪਾਏ 11
 14 1 ਕਬ ਨਿਕ ਬਉਨ ਅਏ ਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖਿ ਅਨਾ ਹੀ ਦਰੁ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਤਿ ਸੈਰ ਜਾਏ ਨਾਨਕ ਨੀ
 15 1 ਕਰੈ ਲਿਖ ਲਾਇ 11 ਦੁਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਦਾਸੁ ਕਾਨੁ ਕੋਸਾ
 16 1 ਹੀ ਕਾਰ ਬਿਨਾ 11 1 ਦੁਜਾ ਕਉ ਏਕ ਹਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਭਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ 11 ਦੁਜੀ ਦੁਰ
 17 1 ਤਿਆ ਪੈਦੋਇ ਅਏ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜ ਹੋਇ 11 ਧਰਣਿ ਗਗਨਿ ਨਹ ਦੇਖ ਉਦੋਇ ਨਾਗੀ ਪੁਰਖ ਸਬ
 18 1 ਏਨਿ ਹੋਇ 11 ਰਵਿਸ ਸਿ ਦੇਖ ਉਦੀ ਪਕਉ ਜਿਅ ਲਾਸ ਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਬਾਲਾ 11 ਕਰਿ ਕਿਰ
 19 1 ਪਾਮੇਰ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਮਾਸ ਤਿਹੁ ਰਿਸੇ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ 11 ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੁਜ
 20 1 ਮਰਿ ਸਭ ਦਿ ਪਛਤਾ 11 ਏਕੁ ਰੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੇਣੀ ਏਕੁ ਸੁਤੇ ਸਭ ਚਿਪਤਿ ਹੋਈ 11 ਗਾਹੁ ਦੇਵੈ
 21 1 ਬਸੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ 11 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਹੁ ਕਮ ਪਛਾਣੁ 11 ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਰਿ 11 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸ
 22 1 ਲਾਹੀ 11 ਅਧਿਅਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਅ ਜ
 23 1 ਏਕਾਚਾ 11 ਐਸਾ ਜਗੀ ਜਗਤਿ ਫੀਚ ਗੋਪ ਚਿਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਰੇ 11 ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤ
 24 1 ਹਿਨ ਦੁਖੁ ਸਦੈ 11 ਜੇਕੁ ਜਗਤਿ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਏ 11 ਰਵਿਸ ਸਿ ਏਕੋ ਕ੍ਰਿਪਿ ਉਦਿਆਨੈ 11 ਕਰ ਏਕੀ ਕੀ

ਕਾਸਮੀ॥ ਏਕਸਬਦਇਕਭਿਖਿਆਮਾਗੇ॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਜੁਗਤਿਸਭੁਜਾਏ॥ ਭੈਰਵੀ॥ 1
ਜਿਹਰੇਜਾਇਕੀਮਤਿਕਉਏਹੈਲਿਦਲਾਇ॥ ਅਪੇਮੇਲੇਭਰਮਚੁਕਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪੁਰ॥ 2
ਕਾਸਮੀ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਬਦੁਦੀਚਰਾਹਉਮੈਸਹੈਕਰਣੀਸਾਹ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪਰਪੁਰੁ॥ 3
ਕਾਸਮੀ॥ ਕਾਸਮੀਪਰਪਰਮਾਨੁ॥ ਖਿਆਗੀਬੁਭੁਸਿਲਸੰਤੋਖੀਰੋਗਨ॥ 4
ਕਾਸਮੀ॥ ਪੋਜਾਜਮਦੇਖੀ॥ ਯੁਕਤਭਏਪੁਤ੍ਰਪੁਤਰੇਖੀ॥ ਜੇਗੀਕਉਕੈਸਰੁਹੋਇ॥ ਗੁਪਿਥਿਰਖਿਗੁਪਿਥਾ॥ 5
ਕਾਸਮੀ॥ ਨਿਰਭਉਜੇਗੀਨਿਰਜਨੁਪਿਆਦੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਹੈਸਚਿਲਿਦਲਾਏ॥ ਸੋਜੇਗੀ॥ 6
ਕਾਸਮੀ॥ ਕਾਲਜਲੁਬਹਮਾਮਗੀਜਰੇ॥ ਜਗਅਟਠਗੁਰੁਗਰਬਨਿਦਾਰੇ॥ ਅਪਿਤਰੈਪਿਤਰੀ॥ 7
ਕਾਸਮੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਜੇਗੀਹੋਇ॥ ਭੈਰਵੀਰਹੈਸੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥ ਜੈਸਾਸੇਵੈਤੈਸਹੋਇ॥ 8
ਕਾਸਮੀ॥ ਨਿਰਕੇਵਲਨਿਰਭਉਨਾਉ॥ ਅਨਾਥਹਨਾਥਕਰੇਬਲਜਾਉ॥ ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਗੁਣਗਾਉ॥ 9
ਕਾਸਮੀ॥ ਜਗਿਬਹਰਿਏਕੋਜਣੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਣੈ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਦਰਿਨੀਸਾਏ॥ ਸਬਦਿਮਰੈ॥ 10
ਕਾਸਮੀ॥ ਜਪਤਿਪਰਿਦਾਸਾ॥ ਅਦੈਨਜਾਣੈਚੁਕੈ॥ ਅਸਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲਪਰਗਾਸਾ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋ॥ 11
ਕਾਸਮੀ॥ ਅਸਨਿਰਾਸਾ॥ ਕਾਮਕੋਪਬਿਭੂਖਪਿਆਸਾ॥ ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਮਿਲੁਹਿਉਦਾਸਾ॥ 12
ਕਾਸਮੀ॥ ਐਸੇਦਸੁਮਿਲੈਸੁਖਹੋਈ॥ ਦੁਖਦਿਸਹੈਪਾਏਸਚੁਸੋਈ॥ ਦਰਜਨੁਦੇਖਿਭਉਈ॥ 13
ਕਾਸਮੀ॥ ਮਤਿਪੁਰੀ॥ ਅਰੁਸਠਿਸਜਨਚਰਨਹਧੂਰੀ॥ ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਏਕਲਿਦਤਾਗਾਜਿਹਦਾਉ॥ 14
ਕਾਸਮੀ॥ ਜਗਿਰਸਸਾਹ॥ ਸਚੁਕਰਣੀਅਭੁਅੰਤਰਿਸੇਵਾ॥ ਮਨੁਰਿਪਤਾਸਿਆਮਲਖਾਮਭੇਦਾਸੁ॥ 15
ਕਾਸਮੀ॥ ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸਚਾ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਨਗਰਤਜਗੁਕਾਚਾ॥ ਗੁਰਸਮਝਦੈਸੋਸ੍ਰੀਹੋਈ॥ 16
ਕਾਸਮੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਹਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਹੁਰਖਵਾਏ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਪਸੁਰਏਬੇਤਾਏ॥ 17
ਕਾਸਮੀ॥ ਗੁਰਕਉਆਮਦਰੁਨਹੀ॥ ਦੂਜਾਕਿਸੁਕਹੁਦੇਖਿਕਰਉਅਨਪੂਜਾ॥ ਸੰਤਹੋਤਿਪੁਰਖੀ॥ 18
ਕਾਸਮੀ॥ ਰਵਣਿਧਾਰੇ॥ ਅਤਮੁਚੀਨੈਸੁਤਤੁਬੀਚਰੈ॥ ਸਾਚੁਰਿਦੈਸਚੁਪ੍ਰੇਮਨਿਦਾਸਾ॥ ਪਣਦਤਨਾਨਕ॥ 19
ਕਾਸਮੀ॥ ਅਤਕੇਦਸੇ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਗਰਬੁਕੀਅਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ ਬੇਦਕੀ॥ 20
ਕਾਸਮੀ॥ ਬਿਪਤਿਪਣਿਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ ਜਹਪੁਰਸਿਮਰੇਤਹੀਮਨੁਮਨਿਆ॥ ਐਸਾਗਰਬੁਬੁਰਾਸੀਸਾਰੈ॥ 21
ਕਾਸਮੀ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਦਰੈ॥ ਬਲਿਰਾਜਾਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਜਗਨਕ॥ 22
ਕਾਸਮੀ॥ ਜੇਭੁਰਾਮਲੁਗੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਛੈਜਾਣੇਪਿਆਰੀ॥ ਹਰੀਚੰਦਦਨੁਕਰੇਜਸੁਲੇਵੈ॥ 23
ਕਾਸਮੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤਨਪਾਇਆਭੇਦੈ॥ ਅਪਿਭੁਲਾਇਆਪੇਮਤਿਦੇਵੈ॥ ਦਰਸਤਿਹਰਚਾਖਸੁ॥ 24
ਕਾਸਮੀ॥ ਗੁਰਬੀ॥ ਪੁਤ੍ਰਨਾਰਾਇਣਗਰਬਪੁਰਾਸੀ॥ ਪੁਰਲਾਦਉਧਾਰੈਪਿਪਾਧਾਰੀ॥ ਭੁਲੇਵਾਏ॥ 25

[illegible]

ਕਮਦਾਮਿਚਿਤੁਪਰਦਨਿਸੇਈਯਾਬਿਨੁਪਿਰਤਿਖਤਿਨਕਬੂਰੇਈਯਾ
ਸਿਮਿਤਿਪਰਾਬੇਦਪਰਾਣਪਰੈਸੁਦਿਬਟਾਬਿਨੁਰਸਰਤੇਮਨੁਬੁਨਟਾ
ਉਦਾਕਜਲਪ੍ਰੇਮਪਿਆਸਾਜਿਉਮਿਤਲਸਾਰਿਉਲਾਸਾਨਨਕਹਰਿਰਸਪੀਤਿ
ਹਨੁਕਰਿਮਰੈਨਲੋਖੇਪਦੈਦੇਸਕਰੈਬਹੁਭਸ
ਮਨੁਦੈਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਵੁਤਦੈ॥੧॥ਤੂੰਮਨਿਹਰਿਜਿਉਤੂੰਮਨਿਬੁਖਾਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਸ
ਰਿਜਮਦੁਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉਚਿਅਚੰਦਨਾਮਗਰਿਕਪੂਰਿਅਮਾਇਅਮਗਨੁਪਰਮਪਦੁਦੁਰਿਅ
ਮੁਖਿਸਰਿਐਸਰੁਭੁਕੁਰਿ॥੨॥ਨੇਜੇਦਾਜੇਤਖਤਿਸਲਾਮਾਅਧਿਕੀਤਿਸਨਾਦਿਅਪੈਕਮਾਬਿ
ਜੁਰਿਜਚੇਰਗਤਿਨਨਾਮੁ॥੩॥ਦਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਨਹੀਖੁਭਮੇਲਾਮਨੁਦੇਪਾਦਹਿਨਮੁਤੁਰੇਲਾ
ਜੇਕੁਇਅਗਿਆਨਦੁਰੇਲਾ॥੪॥ਬਿਨੁਦਮਕੇਸਉਦਾਨਹੀਰਹਾਬਿਨੁਬੇਹਿਬਸਗਰਨਹੀਦਾ
ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਦੇਘਟੇਘਟਿ॥੫॥ਤਿਸਕਉਦਾਹੁਦਾਹੁਜਿਵਟਦਿਖਦੈਤਿਸਕਉਦਾਹੁਦਾ
ਜਿਸਬਦੁਤੁਣਦੈਤਿਸਕਉਦਾਹੁਦਾਹੁਜਿਮੇਲਿਮਿਲਦੈ॥੬॥ਦਾਹੁਦਾਹੁਤਿਸਕਉਤਿਸਕਾ
ਜੁਜੀਉਗੁਰਸਬਦੀਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉਨਾਮੁਦਰਾਈਤੁਦੁਭਾਣੈਦੀਉ॥੭॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿ
ਜਿੰਦਾਮਾਇਅਮਨਦਿਨੁਜਪਤੁਰਹਉਤੇਰਿਸਰਣਾਇਅਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਪਈ॥
ਹਉਮੈਕਰਤਰੇਖੀਨਹੀਜਾਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਦਿਰਲੇਮਨੁਮਾਨਿ
॥੧॥ਹਉਹਉਕਰਤਨਹੀਸਦੁਪਈਐਹਉਮੈਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉਹਉ
ਮਰਿਰਜੇਬਹੁਸਾਦਹਿ॥ਹਉਮੈਖਪਹਿਜਨਮਿਮਰਿਅਦਹਿ॥੨॥ਹਉਮੈਨਿਵਰੇਗੁਰਸਬਦੁਦੀ
ਰੋਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੈਪੰਚਸੰਘਰੈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਦੁਸਹਜਿਘਰਿਅਦਹਿ॥ਗਾਜਨੁਜਾ
ਨੇਪਰਮਗਤਿਪਦਹਿ॥੪॥ਸਦੁਕਰਣੀਗੁਰਭਰਮੁਦੁਕਦੈਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਤਨੀਲਦੈ॥੫॥
ਹਉਕਰਿਮਰਣਨਹੀਪਦੈਪੁਰਾਗੁਰਭੇਟੇਸੇਭਗੁਰਦੁਕਦੈ॥੬॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਕਿਹੁਨਹੀਗੁਰ
ਖੇਰੇਅਨੁਭੇਟਿਗੁਣਗਾਹੀ॥੭॥ਹਉਮੈਬੰਧਨਬੰਧਭਵਦੈਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖਪਦੈ॥
ਪਿਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਲੈਘਰਿਅਮਾਇਅਮਾਬ੍ਰਹਮਕਮਲਪਇਅਲ
ਪਇਅਮਾਮਾਗਿਆਨਹੀਲੀਨੀਭਗਮਿਭੁਲਾਇਅੰਜੇਉਪਜੈਸੇਕਾਲਿਸੰਘਰਿਅਮਾਹਮਹ
ਰੇਖੇਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉਮਾਇਅਮੋਹਦੇਵੀਸਭਦੇਵਾਕਾਲੁਨਛੋਰੈਬਿਨੁ
ਕੀਸੇਵਾਓਹੁਅਥਿਨਾਸੀਅਲਖਾਮਭੇਵਾ॥੨॥ਸੁਲਤਾਨਖਨਬਦਿਸਹਿਨਹੀਰਹਨਾਨਾਮ
ਜੁਜੈਮਕਾਦੁਖਸਹਨਾਮੈਸਰਨਾਮੁਜਿਉਰਾਖਹੁਰਹਨਾ॥੩॥ਚਉਧਰੀਗਾਜੇਨਾਹੀਕਿਸੈਮੁ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧੬ ਨਾਮਾ ਰਾਗ ਰਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਧੁਰੀ ਮੇਧਾ ਦੀ ਜੋਰ ਰਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗ ਪ੍ਰਤਿਮਾ
੧੭ ਰੇਖਾ ਸਿਕਦਰੀ ਨਿਹਚ ਚੁਕੇ ਏਨਾ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ਅਠਹਿਓ ਕਾ ਲੁਕੁ ਨ ਸਿਰਿ ਮਰੈ ॥ ੫ ॥ ਨਿਹਚ ਲੁ
੧੮ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਦਾ ਸੇਈ ਜਿਨ ਕਾ ਰਿਸ ਜੀਤਿ ਨ ਹਿਸ ਛਿਰੇ ਏਨਾ ਚੰਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਪਤਿ ਹੋਈ
੧੯ ਸਦਾ ਕਾ ਜੀ ਸੇਧੁ ਏਕੀ ਨਾਮੁ ਫੇਰ ਕਰਦ ਹਿਰਦੈ ਮੈਤਨ ਪੀਰਾ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋੜੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
੨੦ ਕੀ ਸਿਰਾ ॥ ੬ ॥ ਕਾਲੁ ਜਨੁ ਜਿਹਦਾ ਅਹੁ ਨੋ ਏਨਾ ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਭੁ ਬੈਠੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ
੨੧ ਖੁਟੇ ਦਿਨੁ ਰੋਈ ॥ ੭ ॥ ਦਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਦਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇਕਾ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇਨਾਨ ਕਰੁ
੨੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਦਿਸ ਮਾਧੁਰੀ ॥ ੮ ॥ ਚੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ
੨੩ ਰਾਈ ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮ ਮਰਜਾਈ ॥ ਰਹਿਅਤਿ ਤਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਚਿ ਪਾਰਿਬੈ
੨੪ ਸੈਕਾ ਲੁਨ ਜੋਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਅਵਤਾਰ ਜਾਵਤੁ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥ ੯ ॥ ਆਪਿ ਉਪੀਅਉ ਅਕ
੨੫ ਖੁਕਾਰੀ ਮੈ ਨਿਜ ਪਾਰਿਬੈ ਸਿਸਾ ਜਿ ਪਰੁ ਲਹੀ ਮੈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀ ਮੈ ॥
੨੬ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲਹਿ ਚਲਨ ਹੀਰੋ ਲੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੇ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਪੀਏ ਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ
੨੭ ਦਿਰੋ ਲੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਅਵੀਖਿ ਆਲੀਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਪਿਓ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥
੨੮ ਤਿਮਿਤਿ ਪਈ ਮਾਤ ਮਰੀਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਾ ਪਰਮਹੰਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਗਾਜੁ
੨੯ ਹਦੇਖ ਉਤਰਾਏ ਕੰਕਾਗ ॥ ੧੨ ॥ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਏ ਕਾਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ
੩੦ ਚਰਣੀ ॥ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਚੁ ਕੀ ਅਹੰਕੁ ਮਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਇਨਿ ਬਿਸਿਕਉ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਰਿ
੩੧ ॥ ਮਾਹਾ ਹਰਿ ਜਸੀ ਸ੍ਰੀਤਗੁਤਿ ਨਿ ਸਤਾਰਿਆ ॥ ਪੁਰਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰਨ ਭਾਰਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਚਿ ਮਾਹਿ
੩੨ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਹਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ॥ ਮਾਧਿ ਮਾਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਗੁਰ
੩੩ ਮੁਚੁ ਕਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਨਨ
੩੪ ਕਸਾਚਿ ਨ ਮਿਲੁ ਪੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਾਖੈ ਜਾਕਾ ॥
੩੫ ਓਪਜੀ ਮਿਦਰਸ ਨੁਕੀ ਜੈਤ ਕਾ ॥ ੧੭ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਹੁ ਅਭਾਗੁ ਮਾਰਾ ॥ ਜੁਛਿ ਜੁਗਿ ਦਤਾ ਪੁਰੁ ਮੁ
੩੬ ਰਮਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਜਮੈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਪਾਇਅਨ ਹਰ ਬਾਝੇ ਤੂਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜੋਜ
੩੭ ਨਰਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੇਖੁ ਭੋਰੇ ਕੇ ਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ਤਿ
੩੮ ਨਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਛਿਰਿ
੩੯ ਜੁਗੀਤੁ ਏ ॥ ੨੦ ॥ ਸੇਧੁ ਮੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਰੇ ਗੁਰਸਬ ਦੇਖਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ
੪੦ ਸੰਸਕਉ ਜਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਦਿਸੈ ਲੋਮਨਾਨੈ ॥ ੨੨ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣ ਕਰੀ ਮੈ ॥

ਜਿਉਗਾਣੀ ਕਉ ਗੋਇ ਲੀਰਾ ਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਗੁ ਮਹਿ ਨਿਸਿ ਪਾਤੁ ਹਿਰੀ

ਮੇਲਿ ਅਤੁ ਮਸੁਖ ਧਰਾ ॥ ੧ ॥ ਇਤ ਉਤਰਾ ਖਰੁ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਗੁ ਤਉ ਜੇਰਣ ਗੰਗਿ ਨਦਿ ਰਿਨਿ

ਗੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਜਹ ਦੇਖ ਉਤਰਾ ਦਿਹੋ ਰਖ ਰਾਖ ਨਹਾਰਾ ॥ ਭੁੰਦਤ ਭੁਗਤ ਭੂਹੈ ਭੂਖਣਾ ਸਕ

ਗੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਪਉ ਰਪੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆ ਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਰਿਨ ਉਪਾਜਗ ਦੀਸ ਕੀ ਬਿ

ਨਿਰਾ ਅਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਗੁ ਬਿਨ ਸਤਹ ਮਦੇਖਿਆ ਲੇਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ਆ

ਜਗੁ ਕਉ ਤਿਦੁ ਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਾ ਲੁਆ ਪਰ ਕੋ ਅਪਰ ਪਰੁ ਸੇਈ ॥ ਧਿਨੁ ਸਕ ਦੇ ਬਿ

ਨਿਨੀ ਭੂਭੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ਕਿਅ ਲੈ ਆਇ ਆਲੇ ਜਾਇ ਕਿਅ ਠਾਸ ਹਿਜ ਮਜਾ ਲਾ ॥ ਭੋਲੁ

ਜਗ ਸਿਜੇ ਦਰੀਅ ਕਾ ਸਪਤਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮਰਿਨ ਮੁਨ ਦੀਸ ਹੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਈ ॥ ਐਸਾ

ਗੰਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਈ ॥ ੮ ॥ ਨਦ ਰਿਕਰੇ ਪੁਰੁ ਅਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿਸ

ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਦੁਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ॥

ਸਦੀ ਬੁਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਪਰਿਘਰਿਨ ਮੁਨਿ ਰੰਜ ਨ ਸੇਠਾ ਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸ

ਦੀਨ ਛੂਟੀ ਐ ਦੇਖ ਉਦੀ ਚਰਾ ॥ ਜੇਲਖ ਕਰ ਮਕਾਟੁ ਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀ ॥ ਐਸਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥ ਨੁ ਸੁਣਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰ

ਦੀ ॥ ੨ ॥ ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਠੋਪਾ ਰਹੁ ਕਲੀਕਾ ਲਿਵਿ ਰਣੈ

ਬਾਹੁ ਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੋਤਾ ॥ ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੁਆ ਕਹੈ ਮੁਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਾ

ਦਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੋ ਕੋ ਆਇਆ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪਨੇ ਹੀ ਭਾਇਆ ॥ ਪਾਸੀ

ਕਉ ਕਉ ਛਾ ਕਹੈ ਕਛੁ ਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤੀਠਾ ॥ ੬ ॥ ਚੇਰੀ

ਗੰਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਪੇਖੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀ ॥ ਐਸਾ ਬਹੁ ਨਹੀ ਗੀਸੈ ॥ ੮ ॥ ਇਸੁ ਪਦੇ

ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੁ ਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਅਪਕਉ ਸੋ ਅਪਰਾਪਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਸਭੁ ਸਾਧੋ

ਅਪਿਦਰਤ ਦਾ ਅਪੇਰੁ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੁਝੀ ॥ ਐਸੁ ਬੁਝੁ ਮੁਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਮੁਹੈ ਏਵੇ ਲਈਆ ਜੀਉ ਨੀਦ ਨ ਅਧੈ ॥ ਸਾਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੋਰੈ ॥ ਧਨ ਧੀਈ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

[illegible]

ਦਾ ਜਾਮਤਿ ਪਖਾਵਤੁ ਉਪਦੇਇ ਮਨਿ ਦਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭੋਰਾ ਭ
ਰਿਓਰੇ ਤਮਤ ਉਪਦੇਇ ਤੁਰੰਗਿ ਨਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੇ ਤਲਜਾਣੈ ਸਲਾਹਿ ਹਿਰਨ
ਲਾਸਿ ਮਨਮਾਹਿ ॥ ਜਤੁ ਸੰਤੋ ਭਵਜ ਹਿਦੁ ਇਤਾਂ ਲਾਪੇਰੀ ਦਾਜ ਸਦਾ ਨਿ
ਸਾਹੁ ਰੁਨਾ ਦੁਨਹੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਭਉ ਠੇਗੀ ਹੋਵੈ ਮਨਿ
ਸੰਤਿ ਭਉ ਦਿਅ ਭਉ ਦਿਅ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥ ਲੇਟ ਲੇਟ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹਾ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਚਹੁ
ਖਿਅ ਪਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿ ਮਾਕਾ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਨਣਾ ਸਾਚਾ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਖ
ਵੇਰੇ ਦੇਹਾ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ
ਗੰਗਾ ਸਰਤੀ ਜਲਾਮ ॥ ਕਾਬੰ ਪੁਕੀਆ ਅੰਤੁ ਲੈ ਦਹ ਸਿਰਿ ਭੁਕਟਾਇ ਮਾਰਦਣ ਮਾਰਿ
ਕਿਅ ਦਰੁ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਿਅ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਮਾਖੀ ਜਾਇ ॥ ਤੂ ਸਰਬੋ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਮਾਲਿ ਦਲਾ
ਜੀਉ ਉਪਾਇ ॥ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨਿ ਕਾਲੀ ਨਾਥਿ ਕਿਅ ਦਰੁ ਭਇਆ ॥ ਕਿਸਤੁ
ਪੁਨ੍ਹੇ ਜੇ ਭੁਕੁ ਭੁਕੁ ਕਹੀ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਕੁਟਿ ਬੁਨ ਬਿਦਰਦਾ ਤਾਬ
ਮਰਲੁਣ ਸਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥ ਮਗੈ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ॥ ਭਕ ਕੀ ਸੁਛੇ ਦਿ ਕਿਅ ਦਰੁ ਭਇਆ ॥
ਤਨ ਉਪਾਇ ॥ ਧਰੇ ਖੀਰੁ ਮਖਿਅ ॥ ਹੋਰਿ ਭਖਲਾ ਏ ॥ ਜਿਅ ਸੀਕੀ ਮਾ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿ
ਅਏ ਕੀ ਏ ਕੀ ਵੰਡੀ ਦੀਆ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿ ਬੋਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ
ਮਾਮ ਠਲਹੁ ਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਾ ਮਨਾ ਹਦੁ ॥ ਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕੀਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰੇ ਦਖਿ
ਮਨੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ॥ ਹੈ ਤੂ ਏ ਬੰਧ
ਨਾਹੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿ ॥ ਭੀਤ ਰਿਤ ਛੋਰੇ ਮਾਇਆ ਕੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪੁ ਤੇਰੇ ਦਿਖਾ
ਮਾਸ ਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਰੈ ਰੂਪਿ ਨਿਰਲੁ ਮੁਖੈ ਠਾਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਦਿ ਚਛਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਬੀਣਾ
ਬਦੁ ਦਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ॥ ਦਸ ਨਿਰੂਪਿਅ ਪਾਗਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਨਾ ਹਦਿ ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤ ਨਾਨਕੁ ਕਰੈ ਦਿਓ
ਨਾ ॥ ੪ ॥ ਮੈ ਗੁਣ ਗਲ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਗ ॥ ਗਲੀ ਗਲ ਸਿਰਜਣ ਹਾਗਾ ॥ ਖਾ
ਲਪੀ ਠਾਹ ਸਣਾ ਬਾਦਿ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨਾਅਦੁ ਹਿਯਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ਕਿਅ ਕੀਜੈ
ਜਨਿ ਜਨਮਿ ਕਿਉ ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਾ ਗਲੁ ਮਤਾ ਜੋ ਕਿਉ ਬੋਲੀ
ਕੁਤੇ ਖਤਾ ॥ ਕਿਅ ਪੁਲੈ ਕੀ ਚੈ ਮਰਦਾ ਸਿਆ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁਨੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪ
ਗੀਆ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾਏ ਹੁਸਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਜੋ ਕੋ ਬੂਝੈ
ਏ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਪਨੈ ਪਰਿਅਇਆ ॥ ਤਾਮਿ ਲਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

[illegible]

1 ਨਿਜਨੁ ਹੋਏ ਨੇਰਾ ਭਾਗ ਭਾਗਿ ਕਿਹਾ ਕਿਹਾ ਭਾਗਿ ਭਾਗਿ ਭਾਗਿ ਭਾਗਿ ਭਾਗਿ ਭਾਗਿ ਭਾਗਿ ਭਾਗਿ ਭਾਗਿ ਭਾਗਿ
2 ਮਾਮਾ ਅਵੇ ਅਪਾਹੁ ਅਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ
3 ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ ਸੇਖਾਏ
4 ਨਾਮੁ ਦਿਆਇਆ
5 ਏਕੇ ਏਕੇ ਜਗਤਿ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ
6 ਨਾਨੁ ਨਾਨੁ ਦੇਵਨਾ ਨਾਨੁ ਨਾਨੁ ਦੇਵਨਾ ਨਾਨੁ ਨਾਨੁ ਦੇਵਨਾ ਨਾਨੁ ਨਾਨੁ ਦੇਵਨਾ ਨਾਨੁ ਨਾਨੁ ਦੇਵਨਾ ਨਾਨੁ ਨਾਨੁ ਦੇਵਨਾ ਨਾਨੁ ਨਾਨੁ ਦੇਵਨਾ
7 ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ
8 ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ ਭਗਵਾਨੁ
9 ਕੀਬਰਤੀਆ ਸਾਲੇ ਖੈਰੇ ਸਾਲੇ ਖੈਰੇ ਸਾਲੇ ਖੈਰੇ ਸਾਲੇ ਖੈਰੇ ਸਾਲੇ ਖੈਰੇ ਸਾਲੇ ਖੈਰੇ ਸਾਲੇ ਖੈਰੇ ਸਾਲੇ ਖੈਰੇ ਸਾਲੇ ਖੈਰੇ ਸਾਲੇ ਖੈਰੇ
10 ਜਲਨੁ ਬਤਾਏ ਤਕਰੇ ਇਕ ਹਰਿ ਸੁਣਾਹੇ ਜੇ ਮਨਹਿ ਨਾਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਕੈ ਜਾਉ ਨਾਨਕਾਏ
11 ਕਕਰੈ ਅਰਵਾਸੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਸਭੁ ਤੇ ਪਾਸਿ ॥ ਤਾਜਾ ਤੇ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇ ਨਾਉ ਦਰਗਹ ਬੈਸ
12 ਏਹੈ ਦੇਵਾਉ ਜਾਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਵਤਾ ਮਤਿ ਜਾਇ ਗਿਆਨੁ ਹੁਮਨਿ ਦਸੈ ਆਇ ਨਦਰੇਕ
13 ਰੈਤਾ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ਪਾਟਵਤਿ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਪੰਚ
14 ਪਦੇ ॥ ਦੁਸਾਇਨੁ ਧਨ ਪੰਚਿਨ ਪੰਚੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤ੍ਰੁ ਭੁਜਕ ਮਿਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਭੁਲਤਾ ਨਸਕ
15 ਮਦਿਹੁਣ ਅੰਧਿਕੈ ਠੀ ਤੇਰਾ ਨਉ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕੇਦਿ ਸਗਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਗੈ ॥ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤੇਰੇ
16 ਸਰੁਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭੁ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨਿ ਪਵਣੁ ਨਦਾਯੋ ॥ ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੁ
17 ਤਾਅਗੈ ਦਿਨੁ ਦੇਵ ਭਲਲਾ ਗੈ ॥ ੩ ॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗੁ ਇਚੈ ਖੀ ਸਿਚਤ ਭਉ ਕਰੇ ਹੀ ॥ ਸੁ
18 ਰਨਾ ਭਲੁ ਲਗੈ ਨਾਮੁ ਇਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਕੈ ਸੇਲੇ ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਸਭ ਤੇਰੇ ਦਿਨੁ ਸੇਵਨੁ
19 ਲਕਿ ਸੇਨਾਹੀ ॥ ਦੁਖੁ ਭੁਭੁ ਭਾਤੈ ਰਹੈ ਦੇਵਿਨੁ ਨਦੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਮਤਿ ਦਿਖਿ ਮਗਨੁ
20 ਤੇਰੇ ਕੈਸੇ ਜੀਵੈ ਤੇ ਜਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵ ਲੇਜੀਆ ਜਹ ਭਵੈ ਤਹਾ ਭੁਭੁ ਹੀ ॥
21 ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਸੋ ਤੀਰੀਆ ਮਨੁ ਜਨੈ ਉਧਿਆਨੁ
22 ਕੁਸਪਤੀ ॥ ਦਰਿਨਾ ਮਾਜ ਭੁਜ ਚਉਨ ਉਗਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪਾਠੇ ਐਸਾ
23 ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚ ਗੁਨ ਜੇ ਸੁਚਿਨਾ ਸੇ ਪ੍ਰਉ ਨਾਮੇ ਚਕੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਧਾਉ ਬਾਹਰਿ ਜਨੈ ਉਧਿ
24 ਚਕੁ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ॥ ਸੋ ਤੀਰੀਆ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਐਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਨਿ ॥ ਦਿਨੁ ਨਦੈ ਤੇਰੇ ਕੇ
25 ਮਨੁ ਰਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾਏ ਮਮਾਇਆ ਪਰਜਾ ਲਿ ॥ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਲਿ ॥ ਚਿਨਤਿ ਤੇ

१५५
 १५६
 १५७
 १५८
 १५९
 १६०
 १६१
 १६२
 १६३
 १६४
 १६५
 १६६
 १६७
 १६८
 १६९
 १७०
 १७१
 १७२
 १७३
 १७४
 १७५
 १७६
 १७७
 १७८
 १७९
 १८०
 १८१
 १८२
 १८३
 १८४
 १८५
 १८६
 १८७
 १८८
 १८९
 १९०
 १९१
 १९२
 १९३
 १९४
 १९५
 १९६
 १९७
 १९८
 १९९
 २००

ਤਿਤੁਸਰਵਰਹੈਰਣੀਅਲੇਨਿਵਸਾਪਣਿਪਦੁ
ਜਿਨੇਨੀਆਪੰਕਜੁਮੇਹਪਹੁਨਹੀਚਲੈਹਮਦੇਖਤਹਰੁਬੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨਏਕਨਚੇਤਸਿਉ
ਜਾਨਾਹਰਿਛਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥ ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪਵਿਆਪੁ
ਭਾਵਹੁਜਨਮੁਭਇਆਪਣਵਤਿਨਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂੰਨਹੀਬੀਸਰਿਆ॥
ਛਿਅਪਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸਾਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਦੇਸ
ਜਾਨੇ॥੧॥ਜੇਪਾਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇਸੇਪਹੁਰਪੁਦਰੁਈਤੇਹਿ॥ ਦਿਸੁ
ਜੇਸਿਆਪਨੀਆਪਹਰਾਬੀਤੀਵਹੀਮਾਹੁਭਇਆਸੁਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕਾਨਾਨਕ
ਜਿਨੇਕੋਤੇਦੇਸਾ॥

ਸਲਸਕਯਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਪਿਉਠਿਕਰਹਿਸਲਾਮੁਲਖੀਉਪਰਿਛੁਰਮਾਇਸਤੇਰੀ
ਭਉਠਿਰਾਖਹਿਆਨਾਜੀਪਤਿਲੇਖੋਨਾਪਵੈਤੀਸਰੁਨਿਰਾਣਲਕਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮ
ਬਿਨਾਜਗਪੰਧਾਜੇਬਹੁਤਾਸਮਸੁਈਮੈਰੇਲਾਕੀਸੋਅੰਧੇਅੰਧਾ॥ ਲਖਖ
ਦੀਹਿਲਖਸੰਜੀਅਹਿਖਾਜਹਿਲਖਅਵਹਿਲਖਜਾਹਿ॥ਜੀਪਤਿਲੇਖੋਨਾਪਵੈ
ਰੂਜੀਅਕਿਜੇਠਿਰਿਪਾਹਿ॥ਲਖਸਾਸਤਸਮਸੁਣੀਲਖਪੰਤਿਤਪਕੁਹਿਪੁਰਾਣਾਜੀ
ਜਿਥੇਖੋਨਾਪਵੈਤੀਸਰੁਕੁਪਰਵਣਾ॥੩॥ਸਚਿਨਾਮਿਪਤਿਉਪਜੈਕਰਮਨਾਮੁਕਰਤਕ
ਅਹੋਸਿਹਿਰਦੈਜੇਵਸੇਨਾਨਕਨਦਹੀਪਰਾ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਅਸਾਂਪਾਤਿਸਾਰੀ
॥ਦੀਦਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖਵਿਜਿਪਾਇਆਤੇਲਿ॥ਉਨਿਰਾਨਣਿਓਰੁਸੇਖਿਆਚੁ
ਕਜਮਸਿਉਮੇਲਾ॥੧॥ਲੋਕਾਮਤਿਕੋਠਕਰਿਪਾਇ॥ਲਖਸਤ੍ਰਿਅਕਰਿਏਕੋ
ਗੋਕਰਤੀਲੋਰਾਹਿ॥ ਸਿੰਧੁਪਤਲਿਮੇਰੀਕੇਸਉਕਿਰਿਆਸਚਨਾਮੁਕਰਤਾ
॥ਮੈਥੈਥੈਅਗੈਪਾਛੈਏਹਮੇਰਾਅਧਾਰ॥੨॥ਗੀਗਬਨਾਰੁਸਿਥਿਠਤਿਤੁਮਾਰੀਨਾਵੈਆ
ਸਾਉਸਚਾਨਾਵਣੁਤਾਬੀਮੈਜੀਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹੈਰਾਉ॥ਇਕਲੋਕੀਹਿਰੁਛਮੀਛ
ਸਿਮਾਵੁਵਟਿਪਿੰਡੁਖਾਇ॥ਨਾਨਕਪਿੰਡੁਬਖਸੀਸਕਾਕਬਊਨਿਧੁਟਸਿਨਾਹਿ॥੪
ਯਤ੍ਰੇਕਾ॥੨॥

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

੧. ਦਰੁਗੁਰੂ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਰਿ ਭਵਿ ਭੀ ਨਹੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਭਗਵੇ ਤੇ ਭਯੋ
 ੨. ਭੀ ਨਹੀ ਭੀ ਸਾਹਿਬੁ ਨਹੀ ਭੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੋ ਤੇਰੇ
 ੩. ਦਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਰਿ ਭਵਿ ਭੀ ਨਹੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਭਗਵੇ ਤੇ ਭਯੋ
 ੪. ਕਸ ਦਿ ਕਛੇ ਤੀ ਦੁਨੀਆ ਬਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਸਾਦਸਹ ਜਸੁ ਖਰਸਕ ਸਤ ਜੀ ਅਲੇਕ ਪ੍ਰਭੁ ਭੀ
 ੫. ਮਨੁ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਦਰੁ ਦਰੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰੁ ਦੇ ਸਭ ਭੀ ॥ ੩ ॥ ਖਲੁ ਨੀਖ ਪਹਿਲਿ ਕਰੀ
 ੬. ਮਨੁ ਸਿਖਾ ਸੁਤਿ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਸਾਹਿਬੁ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਨਾਨਕ ਜਾਤਿ ਕੈ ਸੀ ॥

੭. ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ
 ੮. ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ
 ੯. ਪੰਚ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ
 ੧੦. ਲੈਗਾ ਮੀਤ ਮੁਤ ਬਕਾਏ ਗੀ ਸੀ ਰੋਗੇ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਤੋਗੇ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਅਵਾਚ
 ੧੧. ਠਹਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦ ਨੁ ਕਰੇ ਹਮ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥

੧੨. ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੋ
 ੧੩. ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਦਰੁ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ
 ੧੪. ਭੁਠਕਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੋ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਤੋਗੇ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਅਵਾਚ
 ੧੫. ਦਰੁ ਦੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੋ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਤੋਗੇ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਅਵਾਚ
 ੧੬. ਕਰੁੰਦੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਤੋਗੇ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਅਵਾਚ
 ੧੭. ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੋ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਤੋਗੇ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਅਵਾਚ
 ੧੮. ਨਾਨਕ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ
 ੧੯. ਅਕੀ ਮੇਰਾ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ
 ੨੦. ਭਲੁ ਤੁਭੁ ਦੇ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਦਰੁ ਭੀ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਤੋਗੇ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਅਵਾਚ
 ੨੧. ਪਰਦਾ ਨਾਹਿ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਦਰੁ ਅਲਸੇ ਤੀ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤੇ ਮਨੁ ਦਰੁ
 ੨੨. ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੋ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਤੋਗੇ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਅਵਾਚ

ਅਨੁਸਾਰੁ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਗੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹੋਏ ਅਸਭ ਤੁਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਬੁਝੇ ਨੇ ਮਨੁ ਕਾ
 ਜਨਮ ਦੇਖ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪੁਜ ਲਾਏ ਗਾਏ ਨਿਨਿਦਾ ਜਿਸ ਮਾਧਿ ਲਗਾਏ ਪਰਸਾ
 ਕਰਿ ਮਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਅਸ ਦੁਸਰ ਕਾ ਰਣਿ ਤੁਹਿ ਦਿਓ ਏਏ ॥ ਸੁਭ ਰਸ ਰਵਰਿ ਮੈ ਲੁਨੇ ਏਏ ॥
 ਜੇ ਸਿਉ ਰਤ ਤੈ ਸੋ ਰੇ ਏਏ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਰੇ ਏਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਹਿਦ ਸੀਤ ਪੁਰ ਮਗ ਨਿਬੁਝ ਏਏ ॥
 ਸਿਦਾ ਪੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਤਿਚਨੁ ਏਏ ॥ ਵਰਸ ਗੁਰ ਮਾਧਿ ਸਹਜ ਅਰਿ ਮਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਣੀ ਨਾਦੁ
 ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤ ਰਹਿ ਏਏ ॥ ਮਾਹਰ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਤੀਰਥ ਮਯ ਨੁਗੁਰ ਦੀ ਚਰਾ ॥ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤੀਜੇ
 ਸਾਫਟ ਹਰਾ ॥ ੫ ॥ ਗਸਿਰ ਸਿਆਮਰਿ ਏਕੈ ਰਾਇ ॥ ਤਖਤ ਨਿਦਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ ਕਾ
 ਕਮਾਈ ॥ ਸਮਰ ਜਾਇ ॥ ਅਦਿਗਤਿ ਨਾਦੁ ਨ ਲਖਿਅ ਜਾਇ ॥ ਏਥੇ ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ
 ਲਭੇ ਦੁਰਿ ॥ ਜਲਿ ਮਹਿ ਜੇ ਤਿਹ ਰਿਅ ਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ਕਿਸੁ ਨੈਵੈ ਕਿਸੁ ਮਾਧ ਦੁਰਿ ॥ ਨਿਧ ਗੁਣ
 ਵਾਢੇ ਪੈਰ ਦੁਰਿ ॥ ੬ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰੇ ਅਦਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਭੁਨਿਓ ਏਏ ॥ ਸੁਰਿ
 ਰੁਰ ਬਹਿਨਾਨ ਕਰੇ ਬੀਚ ਗੁਰਾ ॥ ਨੇਰ ਮਲਨਾ ਮੇਰਾ ਮਾਧੁਰਾ ॥
 ੧੨ ਸਭਿ ਜਪ ਸਕਿਤ ਪਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਨੈਵੈ ਰੁਮੇਰਾ ਹਿਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕੋਥਾਈ
 ਪਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਭੁਟੇ ਮਾਭੇ ਛਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚ ਸਟੀਜ ਗੁਰ ਮਾਧਿ ਬਿਨਾ ਸਾਫਟ ਸਿਪੁ
 ੧੪ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਾਸਾ ॥ — ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧ ਬਹੁਤੀ ਮਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਇਕੁ ਏਏ ਉਦਾ
 ੧੫ ॥ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੁਕ ਮਲ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਨ ਹੀ ਜਮ ਕੀ ਰਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਜਗੁ ਵਿਅਯੋਗ
 ੧੬ ਟਿਹਿਤ ਕਰੀ ॥ ਭਵ ਕਲਤ ਲਗਿ ਨ ਮੁਦਿ ਸਹੀ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਹਾਵਾ ਏਏ ਮਾਧਾ ਜੀਹ
 ੧੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਹੀ ॥ ੩ ॥ ਬਾਹਰ ਪੁਰਤਿ ਮੈ ਕਰੇ ਕਹਾਏ ॥ ਅੰਦਰ ਪੁਰਤਿ ਕਰੇ ਕਹਾਏ ॥
 ੧੮ ਦੇਨ ਲਾਏ ॥ ਮਾਧਿ ਮਾਧੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹਿਰਦੈ ਪਿਆਏ ॥
 ੧੯ ॥ ਪਦੁ ਰੁਰ ਪੈਰ ਕਿਰਾਏ ॥ ਨਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਮਾਧੈ ਜਾਏ ॥
 ੨੦ ॥ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੫ ॥ ਰੂਨੇ ਕਹਉ ਨ ਕਹੀਅ ਜਾਈ ॥ ਅਕ ਬਕ ਬਉ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
 ੨੧ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੈ ਸੁਖ ਰਜਾਈ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥ ੬ ॥ ਕਰ ਬਿਨੁ ਦੁਖਾ ਪੰਗ ਬਿਨੁ
 ੨੨ ਲਾਜੇ ਸਭ ਦੁਖੁ ਪੈ ਤਸਦੀ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸਾ ॥ ਚੁਸਭੇ ਸੁਖ ਨ ਲਾਨਾ ॥ ਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੇ
 ੨੩ ॥ ਦਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਰਿਭੁ ਦਣੁ ਪੈ ਮਾਪੁ ਗਦਾਏ ॥ ਬਾਣੀ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਬਦੁ ਦੀ ਚਰੇ
 ੨੪ ॥ ਲਿਖਤਾ ਨਾਨਕ ਪੰਨੁ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ ॥ ॥ ॥ ਲੇਖਾ ਮਸੀਖਿ

ਸਿਖਾਮਾਮੀਮਾਨੀਐਸਦੁਰਤਿਵਖਨਾ ਕਬਹਿਬਦਨੀਪਾਨ੍ਹੇਪਾਨ੍ਹੇਭਾਗਲੇਭਾਗਸੰਖਸ
 ਭਾਗਪਾਤੁ ੧ ॥ ਐਸਾਸਾਚਾਤ੍ਰੈਕੋਜਨਾਜਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਲਪਛਣਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਇਆ
 ਭੀਜਾਬਾਜਮਕਲਿਯਾਬੀਪਛੁਟੈਨਾਮੁਸਮਾਇਆਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਅਦਰੁਨਕੁਲਿਯਾਹਲਤਿਪ
 ਭੁਤੀਜੀਤੀਤੁਹੁਨਲਿਯਾ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਏਕਲਿਦਲਾਏਅਚਰੁਚਰੈਤੀਰੁਮੁਦਕਏਸਤੀ
 ਦਾਮੁਕੁਮਨਿਨਾਮੁਦਸਾਏਗੁਰੁਮੁਖਿਹੋਇਤਸਚਿਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿਪਰਸਜੀਗਯਨੁ
 ਭਾਗੁਜਿਨਿਸਭੁਧਾਪੀਬਪਿਓਧਾਪਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਅਪੇਅਪਿਯਾਕਿਸੈਨਪੁਛੈਬਖਸੇਅ
 ਮਾ ॥ ਤ੍ਰੈਰੁਸਗਰੁਮਾਣੁਹੀਗੁਰੂਨਿਰਮਲੁਸਦੁਗੁਣਿਗੁਰੀਗੁਰੁਸੁਖਮਨੈਭੈਏਗੁਰਪੀਗੁਏਕੋ
 ਸਰਿਬੁਏਕੋਦਜੀਗੁ ॥ ੪ ॥ ਜਗੁਬੀਦੀਪੁਕਤੇਹਉਮਾਗੀਜਗਿਗਿਅਨੀਦਿਰਲਾਅਚਾਗੀਜ
 ਕੁੰਭਿਤਦਿਰਲਾਦੀਚਾਗੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੈਏਸਭਫਿਰੈਅਚੀਕਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ਜਗੁਦੁਖੀਅਸੁਖੀ
 ਜਨੁਕੋਇਜਗੁਰੋਗੀਭੋਗੀਗੁਣਹੋਇਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਪਤਿਬੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਬੁ
 ਭੋਇ ॥ ੬ ॥ ਮਹਾਐਮੋਲਿਰੁਗਾਠਗਾਅਟਲਅਛਲੁਗੁਰਮਤੀਧਗਾਭਾਇਮਿਲੈਰਾਏਗੁਏ
 ਜਾਨਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੀਚਗੁ ॥ ੭ ॥ ਏਕੁਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਿਰੋਟਹਿਹਉਮੈ
 ਕੋਇਸਬਦਿਮਲੁਧੋਦਹਿਸਮਾਨੁਸੁਖਿਸਹਜਪਹੋਦਹਿਬਿਨੁਬੁਝੈਸਗਲੀਪਤਿਬੋਦਹਿ
 ਕੁਉਣਮਰੈਕਉਣਹੋਏਓਹਿਕਰਣਕਾਰਣਸਕੁੰਸਿਰਿਸੇਹੀ ॥ ੮ ॥ ਮੁਏਕਉਰੋਏਦੁਖੁ
 ਤੀਸੋਰੋਏਜਿਸੁਬੋਏਨਹੋਇਜਿਸੁਬੀਤੀਜਠੈਪੁਰੁਸੋਇਆਪੇਕਰਤਾਕਰੋਸੁਹੋਇ ॥ ੯ ॥
 ਜੀਵਤਮਰਣਾਤਰੇਤਰਣਾਜੈਜਗਦੀਸੁਖਸਗਰਤਿਸਰਣਾਹਉਬਲਿਹਰੀਸਤਿਗੁਰਚ
 ਠਾਗੁਰਬੋਹਿਭੁਸਬਦਿਭੈਰੁਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿਰਭਉਮਿਪਨਿਰੰਤਰਿਜੋਤਿਗਬਿਨੁਨਦੈਰੁਤ
 ਜਗਿਫੋਤਿਗਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਕਿਅਕਹਿਰੋਤਿਗਜੰਨਮਿਮੁਏਬਿਨੁਭਗਤਿਸਰੋਤਿਸੋਹ ॥ ੧੧ ॥
 ਕੋਉਸਚੋਰੋਦਹਿਮੀਤਾਭੈਗੁਣਹੋਦਹਿਨਿਤਾਨੀਤਾਵੁਭੁਭੁਪਰੋਹਰਿਸਹਜਿਸੁਚੀਤਿਰੁਕੁ
 ਗੁਰੁਸਉਪਉਕ੍ਰਿਸਨਪਰੀਤਿ ॥ ੧੨ ॥ ਭੀਤਰਿਏਕੁਅਨੇਕਅਸਿਖਾਕਰਮਧਰਮਥਹੁਸੀਖਾਨ
 ॥ ਬਿਨੁਭੈਰੁਹਤੀਜਨਮੁਬਿਰੰਥਾਹਰਿਗੁਣਗਦਹਿਮਿਲਿਪਰਮਾਰਥਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਪਿਅਮਰੈ
 ਸੋਗੀਅਪਿਅਮਪਿਉਪਾਏਥਾਪਿਓਥਾਪਿਸਿਸੁਟਿਉਪਈਯੋਤੀਤ੍ਰਿਜਤਿਸਾਬਦੁੰਦੀ
 ਰੀਮਿਲਣਨਹੀਕੁਤਿ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਤਭੁਅਗਨਿਭਖੈਜਗੁਖਾਇਆਸੁਤਭੁਕੁਭਿਖਲਿਸਭੁਕੁ
 ਵਖਿਨਨਕੁਭੁਕਕਿਜਨਮਿਮਰੀਜੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗੁਪੀਜੈ ॥ ੧੫ ॥

੩੬
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪

1. ਨਮਾ ਫੁਲੀਦਾਰੈ ਸੁਪਰਥੇ ਯੀਗਾ ਡੇਕਾ ਵਿਸਟਿਰਾਰੈ ਗੁਰਪੁਰਾ ਗੁਰਮਨੈ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਸੀਰ
2. ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਡੀਕੈ ਗਾਸਾ ਚੀਨਟਿ ਰਿਏ ਕਲਿ ਦੁਤਰੈ ॥ ਧੁੰਧੀ ਨਾਮਨੇ
3. ਰੰਜਨ ਸਾਗਰੀ ਰੰਮਲ ਸਾਚਿ ਰਤ ਪੈ ਕਾਨ੍ਹਾ ਸਿਫਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹਰਕਰਤਾਨਾ ॥ ਰਾਮਾ ਸਾਮ
4. ਨਸਾ ਸਥ ਦੇਵਲ ਏਕਾ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਕਹੈ ਕਹ ਏਕਾ ਗੁਰ ਤੇ ਦਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚ
5. ਨਕਾਇ ਅਜੋ ਤੇ ਅਨੁਪਾ ਵਿਭੁ ਦਣ ਦੇਵਾ ਸਗਲ ਸਰੂਪਾ ਮੇਸੇ ਪਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਭੁਟੁ ਪਰਾ ॥
6. ਪੰਚਾਨਨ ਦਰਸਿ ਸਮਾਧੈ ॥ ਪਰਣਿ ਰਾਗ ਨਕਲ ਪਾਰਿ ਰਹ ਫੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤ ਉਛਿਲੁ ਟਿਪਰਾ
7. ਫੈ ॥ ਪਾਮੁ ਰਖੋ ਹੋਇ ਨਾਮਾ ਖੀਸੁ ਫੈ ॥ ਜਿਹ ਦਰਸਨ ਹੀ ਕਰਿਆ ਬੂਝੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਮਾਤਾ ਜਗ ਸਿਉ
8. ਲਾਝੈ ॥ ਫੈ ॥ ਉਤਮ ਸੰਗਤਿ ਉਤਮ ਹੋਏ ॥ ਗੁਣ ਕਉ ਪਏ ਅਦਗਣ ਪੈਏ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਹਜੁ
9. ਹੋਏ ॥ ੧ ॥ ਯੀਗਾ ਪੁਜਦਾਰ ਲਾਗੁ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਮਾ ਲਾਗੁ ਨਾਨਕ ਪਰਥੇ ਨਦਰਿ ਨਿਰ
10. ਲਾਗੁ ॥ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੀ ਮਨ
11. ਲੁਪਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਦੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ
12. ਨਾਮੁ ਮਰਾਹੀ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਨਿ ਰਮਲੁ ਬਾਨਿ ਸੁਬਾਨੁ ॥ ਤੀਨਿ ਭੁਟਨ ਨਿਹ ਕੇਵਲ ਬਾਨਿ
13. ਅਨੁਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚਾ ਹਰਖ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਿ
14. ਅਨੁਮਾਰੁ ਹੁਕਮੁ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਈ ਰਖੀ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲੀ ਜੇਤਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਪੇ
15. ਜੇਤਿ ਦਿਛੋ ਨੇ ਸੇਈ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਚਾਹਿਉ ਸਰੋਹੁ ਕਮਿਸਮਧੈ ॥ ਹੁਕਮੇ
16. ਦਰਤੈ ਜੇਤਿ ਸੁਰਧੈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੁਰਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਪਰਾਨਿ ॥
17. ਰਿਜੇ ਬਾਨਿ ਬੂਝੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਕਿ ਮਾਲਹ ਸਿਨਿ ਦਾਨਿ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁਪਮ
18. ਸਹਜਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮਿਤੁ ਲਾਨਾ ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਗਲਿ ਘਾਹੀ ਬਝੈ ਰਾਬਝੈ ਰਾਨਾ ॥ ੭ ॥
19. ਭੂਤ ਜਨੁ ਦੇਖਿ ਅਤ ਉਰਿ ਰਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇਵਕ ਰਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲ
20. ਚੈ ॥ ॥ ॥ ਗਾਧਹਿ ਰੀਤੇ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤੋ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਣਾਇ ਕਹਾਧਹਿ ਬੀਤੋ ॥
21. ਬਿਨੁ ਨ ਫੈਸਾਨਿ ਸੂਰੁ ਅਨੀਤੋ ॥ ੧ ॥ ਕਹਾ ਚਲਹੁ ਮਨ ਰਹੁ ਪੁਘਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਤਿਪਤੋ
22. ਸੇਖੋ ਜਤ ਪਦੁ ਸਹਜਿ ਹਰੇ ॥ ਕਾਰਕੋ ਪੁਮਨਿ ਮੇਹੁ ਸਗੀਰਾ ॥ ਲੁਭ ਲੋਹੁ ਅਰੰਕ
23. ਟੁਕੁ ਪੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਾਪੀ ਗਾ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਵਣੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤ ਰਕੀਰ
24. ਤਿਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਬਿਨੁ ਮੋਹ ਲੁਪਛਾਣੈ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਅਕਰੁ

1 39

8

1

1

2

5

99

27

93

१४

१५

○

92

Figure 1

20

29

२२

॥ ५३ ॥

२४

੧. ਏਹਾ ੧. ੨. ਏਹੀ ਕੀ ਕਰਮ, ਜੇਹੇਤਰ ਕਰਮਾਏ ਬਿਧ ਭਾਗੇ ਨਾਉ ਵਿਸਾਗਾ ਜਿਉਤੁ ਰਖਸ ਹਿਨਾਮੁ
 ੨. ਜਪਾਇ ਦੁਤਰਲਾ ਜੇ ਸਕੈ ਦੁਤਰਲਾ ਏਹਾ ੩. ਏਹਿ ਗੁਰਦਾਰਾ ਮੰਗੇ ਪਾਲਾ ਜਿਉਰੈ ਦੇਤਿ ਉਹਾ ਖੁਦਾਇ
 ੩. ਅਲਾ ਦੁਤਰੁ ਤੇ ਨਾਉ ਮੇਰੈ ਮਸਿਉ ਏਹਾ ੪. ਏਹਾ ਮੇਰੈ ਦੁਖ ਭਾ ਕਿਰਹਾ ਏਹਾ ੫. ਅਮਰੁ ਨਾਮ ਅਉਖਾ
 ੪. ਭੰਨਾ ਮੰਤਰਾ ਹਰੇਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲਾ ਦਿਖਰਿਹਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪੁਰੁ ਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਰਿ ਪੁਰੁ ਮਾਪੇ ਰਾਖੀ
 ੫. ਸਿਨਾ ਮਾਨਿ ੬. ਏਹੁ ਗੁਰਮੁ ਰੇਦੁ ਮੇਰਿ ਦੁਜਾ ੭. ਏਹੁ ਤੇਰੁ ਗੁਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੁਜਾ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖ
 ੬. ਏਹੁ ਦਰਸਨ ਦੇਖਹਿ ੮. ਏਹੁ ਗੁਰਸਬ ਦੇ ਜਨ ਪੁਰਿ ਲੇਖਹਿ ੯. ਪਾਏਖਿ ਅਚਰ ਜੁਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ੧੦.
 ੭. ਏਹੀ ਏਹੀ ਗੁਰਨਾਮੁ ਜਸਮਾਦਿ ੧੧. ਗੁਰਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ੧੨. ਮਸ੍ਤੂਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾ
 ੮. ਹੀ ਏਹੀ ਜਾਕੀ ਗੁਰਮਤਿ ਰੇਦੁ ਮਖਿਨਾ ੧੩. ਸੰਤਗਤਿ ਕੀ ਸੀਗਤਿ ਰਾਮਾ ਬੀਧਨ ਤੇਰੈ ਸਹਜਿ ਬਿਅ
 ੯. ਨਾ ਛੁਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ੧੪. ਨਾ ਜਮ ਦੂਤ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ੧੫. ਜੇ ਜਨ ਰਾਮਨਾਮਿ ਲਿ
 ੧੦. ਦਜਾਗੈ ੧੬. ਗਤਿ ਦਛੁ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ੧੭. ਨਾਨਕੁ ਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ॥ ॥
 ੧੧. ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਹੁ ਗੁਰੁ ਜਾਨੈ ੧੮. ਮੈਟੈ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ੧੯. ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਮੇਰੀ
 ੧੨. ਸਬਦਿ ਸੰਦੇਸਿ ੨੦. ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ ॥ ਬੀਧਨ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਸਾਗਿ ਬੀਧ
 ੧੩. ਨਸੁਤਕੀ ਨੀ ੨੧. ਅਰੁਨਾਹਿ ੨੨. ਬੀਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ੨੩. ਬੀਧਨ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮਨਿ ਬੀਅਮ
 ੧੪. ੨੪. ਬੀਧਨ ਕਿਰਬੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨਾ ੨੫. ਮੈਰੰਨੁ ਸਹੈ ਰਾਜ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ੨੬. ਬੀਧਨ ਸਉਦਾ ਅਫਸੀ
 ੧੫. ਚਾਹੀ ੨੭. ਤਿਅਤਿ ਨਾਹੀ ਮਾਣਿ ਮਾਣੈ ਹਿਪਸਾਰੀ ੨੮. ਬੀਧਨ ਸਾਹਸੰ ਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਣਿ ੨੯. ਬਿਨੁ
 ੧੬. ਰਿਭਗਤਿ ਨ ਪਦਣੀ ਬਾਣਿ ੩੦. ਬੀਧਨ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਰੰਕਾ ੩੧. ਬੀਧਨਿ ਬਿਨ ਸੈ ਮੋਹ ਦਿਕਾਰਾ ੩੨. ਭ
 ੧੭. ਨਕਰਾਮਨ ਮਸਰਣਾਣੀ ੩੩. ਸਤਿਗੁਰੁ ਰੇ ਬੀਧਨ ਪਾਣੀ ॥

ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀ ਰਾਮੰ
 ੧. ਗੀਪਾਇ ਸੰਤੁ ਗੁਸੇ ਸੰਤਿ ਕਾਤੀ ੨. ਨੀਅ ਨਿਲਾਦਿ ਚਿਅ ਏਹੁ ਫਿਰਾ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀ ਅਹੁ
 ੨. ਫਿਰਹੁ ਫਿਨ ਮਿਲਾਨਿ ਰਵੁਰਿ ੩. ਅਏ ਸੁਬਾਬਾ ਅਏ ਸੁਆਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਕ
 ੩. ਰਿਕ ਰਿਦੇਖ ਰਿਦੇਸਾ ੪. ਜਦੁ ਸੀਅ ਦੀਆ ਹੀਆਲੁ ਤੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ੫. ਹੀਰੋਲੀਚ
 ੪. ਨ੍ਰਿਅਣੀਆ ਦੰਦਖੰਡਿ ਰੇ ਰੇ ੬. ਭੀਪਰੁ ਪਾਣੀ ਦਰੀ ਐਲੇ ਲੇਲੇ ਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ੭. ਏਹੁ
 ੫. ਲੁਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆਲੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆਲੁ ਗੀਛੁ ਹਰੇਖ ਦੀਆਮਾਣ ਨਿਸੇਜੁ ਹੀਅਸ

ਜੇਸੇਗੋਇਲਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੀਸਾਰਾਭੂਕੁਕਮਦਹਿਆ
ਕਾਬੰਧਰਿਘਰਬਾਰਾ॥੧॥ਜਾਗਰੁਜਾਗਰੁਤਿਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਤਨੀ
ਰਘਬੰਧੀਅਹਿਜੇਹਰਣਾਰੇਈ॥ਪਿਰੂਪੁਦੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥੨॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

[illegible]

ਦੇਸੁ ਭਾਗੁ ਰਾਗੁ ਟਟਰਾਇਆ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ਭਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਸਕਿਅ
ਕੁਟੀਐ ਗੁਰਸਬ ਦਿਵਿਖਾਇਆ ਮਮਤਾ ਦੇਸੁ ਸਰਜਿ ਮਾਅਪਨੇ ਪਰਿਅ
ਰਾਗਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਾਗੁ ਨਿਪਾਈਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਇ ਬਹੁ ਨਿਪਾਈ
ਮਾਏ ਮਾਏ ਕੇ ਮਾਏ ਦੇ ਨਜਟੁ ਰੇ ਦੇਸੁ ਸਦੁ ਸਦਾ ਰਿਹਾ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ੩ ॥ ਹੁਕਮ ਦੇਸੁ ਲਿਖਾਇਆ
ਦੇਸੁ ਮਾਏ ਪਾਇ ਪੁਕਰੁ ਸਿਦਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਹੁਕਮਿ ਪੈਧਾਜਾਇ ਦਰਗਹ ਕੁਟੀਐ ਹੁਕਮੇਂ
ਜੇ ਦਰਬਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਲਾਹ ਸਦਾ ਨਿਅਉ ਮਨਿ ਦਸਾਈਐ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਦਵਾਈਐ
ਮਾਏ ਮਾਏ ਸਿਰਿ ਮਾਰਿ ਦਵਾਈਐ ਠਗਿ ਪੁਠੀ ਕੁਟੀ ਮਾਰ ਕੀਚਲਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਦੇਸੁ ਨਿਪਛੇਤਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਬਖਸਣਾ ਹੁਕਮੁ ਦੁਕਮਾਵਹੀ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਸਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਾਏ ਮੈਂ ਬੁਝਿਨੁ ਮਦੁ ਨਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ਕਿਆ ਜੰਗ
ਜੰਗਿ ਮੈ ਪਰਿਬਹੁ ਗੀਅਦ ਲਾਸਚਿਟਿ ਕੈ ਪਰਿਅਇ ਸਬਦਿ ਉਤਵਲਾ ॥ ੯ ॥ ਜਹਦੇ
ਮੈਂ ਸੇਇ ਮਦਰ ਨਜਾਣੀਐ ਗੁਰਕੀ ਕਾਰਕਮਾਏ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ੧੦ ॥ ਰਹਾਉ ਮਾਏ ਮਿ
ਦੇਸੁ ਤਪਸਿ ਕੁਟੀਐ ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਦਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਈਐ ਮਾਏ ਦੇਇ ਦਰਿ ਮਾਈਐ ਦੇਤੇ ਦੇਨਹੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਥੇਤ ਬੈਕੀ ਚਕਰੀ ਕਿਉਦ
ਮਾਏ ਪਥਰਕੀ ਬੇਨੀ ਜੇਚੈ ਰੋਗੁ ਨ ਲਿਖੁ ਰੋਗੁ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪਨਾ ਮਨੁ ਦੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁ
ਰੁ ਪਦਸੁ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪਨਾ ਪਰੁ ਰੋਗੁ ॥ ੧੪ ॥ ਜੀਮਣ ਮਰੁ ਮਾਏ ਮੈ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਮਾਏ ਮੁਗ
ਰੇ ਮਾਏ ਮਰਿ ਰੋਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਈ ਕਾਰਕਮਾਵਈ ਪੁਰਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ਜੇ ਮਨੁ ਸ
ਚਾ ਦੇ ਮੈਂ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਰਤਨ ਪਾਰਖੁ ਸੋਧੈ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਨਿਦਸੈ ਸਚੀ ਦਰਿ ਮਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸੈ ਮਾਏ ਜੇ ਭਰ
ਮਾਏ ਮੁਲਛੋ ਰਿਹਾ ਲੀਲਗੇ ਕਿਆ ਪਦਹਿ ਛਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ
ਦੇਸੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਛੁਟੀਐ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪਤਿਧੋਈ ॥ ੧੯ ॥ ਰਹਾਉ ਜਿਨੀ ਦੇਸੈ ਸੇਵਿ ਮਾਏ ਮੁਗੀ ਮ
ਗੀਆ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਦੇਕਰੈ ਮਦਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇ ਮਾਏ ਪਰਬਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਕਿੰਤੀ ਕਰੈ ਕਹਾਣੀ ਮਾਏ ਪਦਿਖ
ਨਾਨਕੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀਅਉ ਸੁਝਿ ਜਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ
ਨਾਨਕੀ ਰਕਸਮਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕੁਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਵੈ ਤਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਦੈ ਬਿਨੁ
ਮੈਂ ਸੇਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇ ਜੀਸੇ ਦਿਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਹੀਸਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਏ ਪਰੇ ਕਿਉ ਮਾਏ ਮੈਂ ਦੇਖੈ ਦਰਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੨੬

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840

ਜਿਸਨੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦੁਰਮਾਭਿਸਤਾ ਦੁਖ ਬਿਸਰ ਛੱਡ ਰੂਪ ਬਿਸਰਣ
ਕਰਕੇ ਸੰਨੀਤਾ ਜਾ ਕਰੇ ਫੈ ਕੋਟ ਕੋਟ ਤਰਖਾਪ ਕੇ ਰੋਏ ਕਾਪ ਹੀ ਮਹਿ ਬੋਏ। ਹੀ ਸਮਿ ਹੀ ਜਾ ਬਗਸਿ
ਕਾਪਾਪਾ ਕਰੇ ਬੀਚ ਰੂਪ ਨੂੰ। ਤੂੰ ਸਭ ਨਿਬਾਣੀ ਜਿਥੇ ਹੁੰਦੀ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਰੂਪ ਨੂੰ।
ਜਿਥੇ ਇਕਮਾਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੀ ਰੂਪ ਨੂੰ। ਤਿਨ ਜਾਮੁ ਨੇਕਿਨ
ਅੰਦੋਲ ਸਬ ਦੁਕਖ ਫੈ ਕਬਹੂ ਨਾ ਫਹਿਰਿ ਜੀਉ। ਤੇ ਕਬਹੂ ਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ
ਜੁਗੇ ਨਾ ਅਫੈ। ਜੀ ਮਣ ਮਰਣ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਕਾ ਜੇ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਏ। ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਸੁਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਅਹਿਰਿ ਨਾ ਮੁਝਿ ਰਖਾ ਰੀਉ। ਜਿਨਿ ਇਕਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੀ
ਜੁਗੇ। ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਪਾਇਆ ਪੈਧੈਲਾਇਆ ਤਿਸੇ ਦਿਟਹੁ ਕਰ ਬਣ ਜੀਉ। ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਜੇ
ਗੁਰੀ ਜੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈ। ਐਸਾ ਨਾ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜੇ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ
ਜਾ ਕਰੇ ਨਿਪਾਏ। ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹੁਣ ਅਖਿਦਖਾਣੈ। ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਤਿ ਸੇਕਾ
ਏ ਹਰਿ ਉਤਪਤਿ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੀਨਿ ਜਗਤੁ ਪਾਇਆ ਪੈਧੈਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੇ ਦਿਟਹੁ ਕਰ
ਬਣ ਜੀਉ। ਤਾ ਨਾ ਮੁਲੈ ਨਿਸਿਸੇ ਹਰਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਭਲੇ ਹੋਏ ਹਿਮਾਨ ਹਿਸੇ ਜਿਣ ਜਾਹਿ ਜੀਉ। ਤਿਨ ਭਲ
ਜਿਨਾ ਅਫੈ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਏ ਜੇ ਜੁਗ ਕੇ ਤੇਜਾ ਹਿਜੀਉ। ਜੇ ਜੁਗ ਕੇ ਤੇਜਾ ਹਿਸੁ ਅਮੀ ਤਿਨ ਭਲੇ ਤੇਟਿਨਾ
ਨਾ ਮੁਲੈ ਨਿਸਿਸੇ ਹਰਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਭਲੇ ਹੋਏ ਹਿਮਾਨ ਹਿਸੇ ਜਿਣ ਜਾਹਿ ਜੀਉ।

੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

ਰੂਪੁ ਟਿਹਰਣਾ ਕਲਿ
ਅਕੀਧਾਨੀ ਸੈਰਾ ਰਾਮਾ ਬਿਭੁ ਭਲੁ ਮੀਠਾ ਚਰਿ ਦਿਨ ਠਹਿਰ ਫੈ ਤਾਤਰਾਮਾ ਠਹਿਰੇ ਦਿਤ ਤਾਖਰ ਮਤਾ
ਮਧਿ ਪਰਤਾ ਪਏ। ਹਿਜੈ ਦਸਾਇਰ ਦੇਵਿਲ ਹਰਿ ਬਿਜਲੁ ਜਿਥੈ ਚਮਕਣੇ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਰਾਖ ਕੋਇ
ਫੁੱਲੇ ਦਿਤੁ ਸੁਹਿ ਬਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮਗਹਿ ਹਰਣਾ ਕਲਿਆਣਾ। ਭੁਫਰਾ ਫੁਲਿਭ
ਉਪਦ੍ਰੁਖ ਅਤਿ ਭਰੀ ਰਾਮਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪੁ ਡਿਆਨਾ ਅਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾ ਰੀਰਾਨੀ ਬੀਚ, ਰਿਸਤਿ ਹੁਰੁ ਮੁਏ ਪੁ
ਰਾਭ ਦਰ ਬੇਲੀ ਰਾਰਨਾ। ਪੁਰਜੁ ਚਰਿਅਾ ਪਿੰ ਰੂਪੁ ਡਿਆਨੇ ਲੁਤ ਫਟਿਤ ਤਰਨਾ ਜਮ ਮਧਿ ਬਾਧਾ ਪਾਰਿ
ਨਾਨਕੁ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾ ਲਿਆਸਾ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮਗਹਿ ਭੁਫਰਾ ਕਲਿਆਣਾ। ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਡਿਆ
ਨਾਨਕੀਆਂ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੀ ਜਲੇ ਰਾਮਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਫਸੈ ਕੀਠਾ ਸੁਹਿ ਜਮ ਜਲੇ ਰਾਮਾ ਮਛੁਈ
ਫੁੱਲੇ ਨੈਨ ਰੂਪੀ ਜਲੁ ਬਧਿ ਕਪਾਟਿਆ ਸੀਸ ਰੁਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਮੀਠਾ ਅੰਤਰੁ ਮੁਚੁ ਕਾਟਿਆ।

ਤਿਨ ਜਗਨ ਅਰਣਾ ਨਰਕਿਨ ਪਰਣਾ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿਖੁ ਕਹਿਨਾ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ।

ਭਾਤਿਕ ਨਿਵਿਭੁਤ ਹਿਰਿਦਿਭੁਤ ਨਿਰੁਮੰਦੇ ਸਿਆਸਤਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਰਿ ਰੇਖ ਨਜੀਅ
ਆਪਨੁ ਭੀਅਨਾ ਤੁਹਾਨੀ ਸਦਾ ਛਿਛਿ ਤੇਅਮੇਲ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮੀਰਾ ਦਿਉਰੇ ਕੋ
ਏਯੋ ਰੀਅਮ ਕੋਟਿ ਸਦਾ ਜੇਯਾ ਏਹਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ਧਿਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿਕ੍ਰਿਤ
ਮਿਥੁ ਭੇਪਚ ਦਿਖਾਇਅ ਚੇਤਿਆ ਹਰਿਨਾਮੁ ਰਾਤਿ ਨਰਿ ਦੇਸਚ ਸੇਅੰਤਿ ਧਰੀਰੁ ਨਿਆਸ ਚੁਕੈ
ਨਕਸਬਦ ਸਦੈ ਸੇਇ ਚੇਨਿ ਦਿਛੁ ਨਿਆ ॥ १ ॥ ॥

ਚਉਦਹੀਂ ਗੁਰਮਾਪਣੇ ਦਿਉਹ ਕ੍ਰਿਸਦਕਾ ਗਾਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨਲਾ ਗੀਦਗ ॥
ਜੇਸਉਰਦਾ ਭੁਗਵਹਿਤੁ ਰਜਚਕੁ ਹਿਰਜਗਾ ਏਤੇ ਚਨਣਹੋ ਦਿਆ ਗੁਰਾ ਬਿਰੁਧੇ

੧੦ ਰਾਮੰਤਰਾ ॥ ਨਨਕਹੁ ਭੁਗਵੇਤ ਨਿਮਨੀਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤਾ ਛੁਟੇਤਿ ਲਗਾ ਭਾਜਿਉਧੇ
੧੧ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਖੇਤੋਂ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟੇਆ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸਉਨਾਹਾ ਫਲੀਅਹਿ ਫਲੀਅਹਿ ਬਪੁਰੇ ਭੀਤਨਾ
੧੨ ਦਿਸੁਅਹਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪਨੈਅਪੁਸਜਿਓ ਅਪੀਨੈਰਚਿਓ ਨਾਉ ਆਦੁ ਯੀਕੁ ਦਰਤਿ ਸਾ

੧੩ ਐਕਰਿਆਸਤੁ ਰਿਤੇ ਚਉਦਾਤ ਕਰਤ ਅਪਿਤੁਤੁ ਸਿਦੇਵ ਹਿਕਰਹਿ ਪਸਉ ਭੂਜਾਣੇ ਈਸ
੧੪ ਸੈਦੇਲੈ ਸਹਿਜਿ ਤੁਕਵਉ ਫਕਰਿਆਸਤ ਰਿਤੇ ਚਉਦਾਤ ਸਚੇਤੇ ਰੇਖੰਗਰਾ

੧੫ ਹਮੰਗੁ ਅਚੇਤੇ ਰੇਲੋ ਅਸਚੇਅਕਰਾ ਸਚੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਥੀਚਗਾ ਸਚ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣ
੧੬ ਸਚ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣਾ ਸਚ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨਿਸਾਣੁ ਸਚੇਤੁ ਪੁਆਪਹਿ ਲਖ ਕੋਰੇ ਨਿਅੰ

੧੭ ਸਭਿਤਾਇ ਸਚੈ ਸਭਿਜੋਗੀ ਸਚੀਤੇਗੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀਸਲਾਹਾ ਸਚੀਤੇਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇਪਾਤਿ
੧੮ ਸਹਾਨਾਨਕ ਸਦੁਸਿਆਇ ਨਿਸਚਾਜੇ ਮਹਿਜੰਮੇ ਸੁਕਚੁਨੀਕਚਾ ॥ ਵਡੀਦਰਿਆਈ

੧੯ ਜੀਵਤਨਉ ਵਡੀਦਰਿਆਈ ਜਸਚੁਨਿਆਉ ਵਡੀਦਰਿਆਈ ਜਾਨਿਹਚ ਲੁਥਉ ਵਡੀ
੨੦ ਰਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ਵਡੀਦਰਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿਚਉ ਵਡੀਦਰਿਆਈ ਜਪੁਛਿਨਦਉ

੨੧ ਵਡੀਦਰਿਆਈ ਜਾਪੇਅਪਿਆਨ ਨਕਕਰਨ ਕਥਨੀਜਾਇ ਕੀਤਾ ਕਰਣ ਸਰਬਰਜਾਇ ॥
੨੨ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੇਕੀਰੈ ਕੋਠ ਤ੍ਰਿਸਚੇਕਾ ਦਿਚਿਦਸੁ ਏਕਨਾਹੁ ਕਮਿਸਮਾਇਲ ਏਇਕਨਾਹੁ

੨੩ ਮੇਕਰੇਦਿਨਾਹੁ ਏਕਨਾਹੁ ਏਕਦਿਲ ਏਇਕਨਾਹੁ ਏਅਮਾਦਿਚਿਨਿਦਸੁ ਏਉਰਿਆਖਿਨਸਾ
੨੪ ਜਿਫਿਸੈਆਣੈਰਸਿ ਨਾਨਕਹੁ ਰਮੁਖਿਜਾਣਿਐ ਜਕਉਅਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ ॥

ਭਗਵੰਤ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖਿਤ ਹੈ ਪਰ ਮੁਬਰਾਕ ਅਮਾਨਤ ਸੇ ਸੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬਨੈ ਚੁਣਿ ਵੀਖਕ ਚੁੰਮ
ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਥਾਉ ਨ ਪਾਇ ਨਿਕੁ ਦਿਅ ਰਮੁ ਕਲੇ ਦੇ ਜਕਿ ਚਾ ਲਿਖਿਆ ਭੇਰੇ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਚੁਣਿ
ਨਿਕੁ ਦਿਅ ਸਿਠ ਗਣ ਵ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਿਤ ਹੈ ਪਰ ਮੁਬਰਾਕ ਲਿਖਿਆ
ਦਿਸਮਾ ਦੁਵੇ ਦੁਵਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਜੀਅ ਦਿਸਮਾ ਦੁਭੇਦਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਰੂਪ ਦਿਸਮਾ
ਦਿਸਮਾ ਦੁਨਹੇ ਠਿ ਰੇ ਰਿਜੀਤਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਪਉਣੁ ਦਿਸਮਾ ਦੁਪਾਈ ਦਿਸਮਾ ਦੁਅਗ
ਦਿਸਮਾ ਦੁਇਆ ਦਿਸਮਾ ਦੁਪਰਤੀ ਦਿਸਮਾ ਦੁਖਾਣੀ ਦਿਸਮਾ ਦੁਸਾ ਦਿਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ
ਦਿਸਮਾ ਦੁਸੰਜੇ ਗੁ ਦਿਸਮਾ ਦੁਦਿਜੇ ਗੁ ਦਿਸਮਾ ਦੁਰੂਪ ਦਿਸਮਾ ਦੁਭੇ ਗੁ ਦਿਸਮਾ ਦੁਸਿਠ ਤਿਦਿ
ਦੁਸਾ ਲਾਗਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਉਣੁ ਦਿਸਮਾ ਦੁਗਾਗਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਨੇਵੈ ਦਿਸਮਾ ਦੁਦੁਗਿ ਦਿਸਮਾ
ਦੁਭੇਰਾ ਚਰਾਗੁ ਰਿਦਿਖਿ ਦਿਗੁ ਰਹਿਅ ਦਿਸਮਾ ਦੁਨਾਨ ਕਬੂਠ ਪੂਰੈ ਰਾਗਿ ॥ १ ॥
ਪੁਰਾਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਰਉ ਸੁਖ ਸਗੁ ਕੁਦਰਤਿ ਪਤਾ ਲੀਅ ਕਾ ਸੀ ਕੁਦਰਤਿ
ਸਗੁ ਅਕਾ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਦੁ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਦੀ ਚਾਹੁ ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਠਾ ਪੈ
ਨਦੁ ਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨ ਸੀਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨਾ ਕੁਦਰ
ਤੀ ਕੀਅ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ
ਗਾਤੀ ਮਰੁ ਸਰਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਦਿ ਰੁਕ ਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਗੁ ਨਾਨਕ ਪੁਕ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖੈ
ਜੋਤ ਕੇਤ ਕਾ ॥ २ ॥ ਅਪੀਨੈ ਰੋਗੋ ਰੋਗੈ ਰੋਇ ਭੁਸਮ ਵਿਰੁਉ ਰੁਸਿਧਾਇਆ ਵਰੋ
ਵਦੀ ਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗ ਲੁਪਤਿ ਚਲਾਇਆ ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀ ਐਬ ਰਿਲੇਖ ਕਰਿ
ਕਾਉਇਆ ਥਾਉ ਨੋ ਵੀ ਪਉ ਦੀ ਟੀ ਪੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਮਾਇਆ ਮਨ ਅੰਧੈ ਜਨ ਮੁਠ
ਵੀਆ ਭੈਦਿ ਚਿਪਦਣੁ ਵਰੈ ਸਦ ਵਉ ਭੈਦਿ ਚਿਚਲ ਹਿਲਖਦੀ
ਅਉ ਭੈਦਿ ਚਿਅਗਨਿਕ ਦੈ ਦੇ ਗਾਗਿ ਭੈਦਿ ਚਿਪਰਤੀ ਦਬੀ ਰਾਗਿ ਭੈਦਿ ਚਿਉਣੁ ਠਿਰੈ ਸਿ
ਰੁਗਿ ਭੈਦਿ ਚਿਰਾਜਾ ਪਰਮੁਦਾ ਮਾਗ ਭੈਦਿ ਚਿਸੁਰਜੁ ਭੈਦਿ ਚਿਚੈਦਾ ਕੋਰਕੋਰੈ ਚਿਚਲਤਨ
ਰਉ ਭੈਦਿ ਚਿਸਿਧਿਬੁ ਧਸੁਰਨਾ ਬਾਭੈਦਿ ਚਿਅਰੁਣੇ ਅਕਾਸਾ ਭੈਦਿ ਚਿਜੇਧਮਾ ਬਲ
ਰਉ ਭੈਦਿ ਚਿਅਵਹਿਜਦ ਹਿਪੁਰਾ ਸਗੁ ਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿਲੇਖਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰਕੁਉ ਨਿਰੰਕ
ਰਉਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਕੁਉ ਨਿਰੰਕ ਰਉਰੋ ਕੇਤੇ ਰਮਾਵਲਾ ਕੇਤੀ ਅਕੰਨਕ ਹਾਣੀਅ ਕੇ
ਸੰਕਰ ਰਮਾ ਕੇਤੇ ਨਚਰਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਰਿ ਮੁਖਿ ਪੁਰਹਿਤ ਲਾਬਾ ਜੀਬਾ ਜਾਗਮਹਿਅ ਇਕਦਰਿ
ਭਗਵੰਤ ਦਿਹਾ ਜੇਰਾ ਟੀਅਾ ਬੋਲ ਹਿਅ ਲਪਤ ਲਾ ਲਖ ਰੁਖਿਅ ਕੇਮੁੰਦ ਵੇਲਖਟ ਕਿਆ

੧ ੪੩
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੪੩

[illegible]

ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ ਪੀਅਰ ਰਕੀਨ ਗੋਪਲਾਗਰਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਕੈਸੇ ਤਰੁਚੀ
ਰਜੁ ਅਧਰ ਗਸਰ ਲੀਖਤੀ ਮਾਧੁਕ ਪੁਰਤ ਦਿਸਰ ਬਜੀਝਲਾ ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ
ਪੁਣੀ ਖਾਹਿਰਾਇਆ ਜਮਕਲਾ ॥ ਵਾਇਨਿ ਰੇਲੇਨ ਚਨਿਗੁਗਾਪਿ ਰੁਪਲਾਇਨਿ

ਸਿਰਾਉ ਚਿਉ ਚਿਉ ਰਾਨਾ ਟੋਪਾਇ ਦੇਖੇ ਲੋਕੁ ਸੈਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਰੋਟੀ ਅਕਾਰੁ ਟਿਪੁਗਰਿਤ ਲਾ

ਅਪ੍ਰਮਾਦ ਕਰਕੇ ਧਰਤੀ ਨਾ ਛਾਗਾਵ ਨਿਰੋਪਮਿਤ ਗਣਨਿਕਾ ਨਾ ਗਾਵ ਨਿਸੀਤਾਰ ਜੇਰਾ ਮਾਨਿਕ
ਮਿਤੀ ਮਿਤੀ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ ਮਾਨਸਾਨੀ ਮਾਨਸਾਨੀ ਮਾਨਸਾਨੀ ਮਾਨਸਾਨੀ ਮਾਨਸਾਨੀ ਮਾਨਸਾਨੀ ਮਾਨਸਾਨੀ

ਭਉ ਨਿਰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾਤ ਕਾ ਕੀ ਅਸਗਲ ਜਤਾਨੁ ਸੰਦਰਸੇਦ ਹਿਕਰਮ ਚਰਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਕਾਰਿ ਸਿਖਿ ਸਿਖਿ ਅਗਰਿ ਦੀਚਾਰਿ ਗਾਨੁ ਟਰੀ ਕਰਮਿ ਲੀਘਾਏ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥

ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਨਾਮ ਨਿਚਉ॥ ਸਿਖਾ ਸਾਖ ਅੰਗੁ ਰਵੀਚਾਰਗਾਨ ਵਰਗਿ ਕਰ ਸਲਿਘਾਏ ਪਾਰਿ ਕੋ
ਚਰਖ ਚਕੀਚਕਾ ਬਲ ਦੋਹੇ ਲੇਬਹੁ ਤੁਮਨਿ ਤੁਹਾਣਾ ਟੂਮਾ ਸਾਣਿ ਅਮੀਨ ਗਾਰਾ ਪੀਖੀ

ਦੇਸ ਲੈਨਿਸਾਹਾਸੁ ਐਚਾ ਨਿਰੁਵਣੀ ਅਹਿਜੀਤਾ ਨਨਕਰੁਤਿ ਦਿਆਗਣਤਨਾਮੀਤਾ

ਬੰਸਨ ਬੰਸਨ ਦੇ ਸੋਇਆ ਪਇਐ ਕਿਉ ਤਿਨ ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇਆ ਨ ਚਿਨ ਚਿਹ ਸਹਿ ਚਲਾਹਿ ਸਿ

ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਨੇ ਉਹਨਾਂ

ਨਉਤੇਰਾਨੀਰਕਾਉਨੈਨਾਇਲਾਇਨੈਨਰਕਿਨਜਾਈਨੈਪਤੀਭੀਪ੍ਰੀਤਪੁਰ
ਰਿਸਦਾਏਪਤੀਪ੍ਰੀਤਪੁਰਪਤੀਪ੍ਰੀਤਪੁਰਪਤੀਪ੍ਰੀਤਪੁਰਪਤੀਪ੍ਰੀਤਪੁਰ

ਤਿਸਦਾਦੁਖਜੇਅਮਿਕਦੁਖਏਅੰਜਲਰੂਹਿਚਗਾਅਪਣਾਕਾਰਪੁਨਹੁਨੀਦੁਸਦਾਦੁਖੰ
ਅਜੇਜਰਦੁਖਪਹੁਰੈਜਰਦੁਸਕਰੇਦਿਆਈਐਕੋਹੈਨਭਗੀਐਪਾਈਐ॥

ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿਪਰਿਪਰਿਕਰਹਿਬੀਚਾਹੁਾਬੀਦੇਸੇਜਿਪਦਹਿਉ

ਦੀ ਦੇਖਣ ਕਉ ਚੀਦਾਹੁ ਤਿ ਦੂਸਰਾ ਧੀ ਸਾਲਾ ਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾਧ ਗੰਭੀਰ ਤਾਦ

ਅਰਾਧਨਾ ਅਰਾਧਨਾ ਸੁਖਾਕਰਾ ਜੇਹੀ ਸੁਨਿਧਿ ਆਵਹਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖਨਾ ਮੁਕਰਤਾ

ਭੁਖਣੁ ਭੁਖਣਿ ਨ ਭੁਖਿ ਭਿਝਨੁ ਕਾਟਿ ਆਕਾ ਆਕਾ ਗੁਸਤੀ ਆਮ ਨਿਸੀਤੋ ਖੁਓ ਪਜੈ ਦੇਣੈ ਸ੍ਰੀ
 ਵਿਦੇ ਦੇ ਪੰਤ ਸਿਸਾ ਸਾਨਾ ਸਾਨੇ ਕਾਨੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਸਾਨਾ ਸਾਨਾ

ਨਿਵੇਦੇ ਮੰਤਰਿ ਸਹਸੰ ਗੁਣਾ ਸੇਵਕੈ ਸੰਸਾਰਾਚਾਰਾ ਰਾਤੋ ਕੂਨ੍ਹਿਆਰਾ ਖਾਰਾ ਫੇਕਾ ਗਾਇ
ਚੰਦ ਮਾਟਿ ਚਲਾਇ ਮੇਧਾ ਭਿਤਿ ਨਾਕਿ ਕਾਟੀ ਕਾਗਾਜੁ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ

1 ਰਹਿਮਤਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਾਗਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ॥
2 ਏਕੁ ਤੇਰਾ ਭਾਗਿ ॥ ਭਾਗਿ ਤੇਰਾ ਭਾਗਿ ॥ ਭਾਗਿ ਤੇਰਾ ਭਾਗਿ ॥ ਭਾਗਿ ਤੇਰਾ ਭਾਗਿ ॥
3 ਜਾਣਾ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਅਾ ਕਰਮੁ ਸਦਾ ਨਿਸਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ॥
4 ਜਿਸ ਰੋਸੁ ਏਕੁ ਤੇਰਾ ਭਾਗਿ ॥ ਜਿਸ ਰੋਸੁ ਏਕੁ ਤੇਰਾ ਭਾਗਿ ॥ ਜਿਸ ਰੋਸੁ ਏਕੁ ਤੇਰਾ ਭਾਗਿ ॥
5 ਮਿਥਿਅਾ ਸਚੁ ਮਾਇਆ ਜਿਨ ਕੈ ਹੋਰੈ ਸਚੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਪੁਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣੀ ਮਨੁ ਪੀਯੋ ॥
6 ਨਮੁ ਕਰਦਾਇਆ ॥ ਦਿਚਿ ਦੁਨੀਅ ਕਰੇਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ॥
7 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
8 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
9 ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ॥ ਮੈ ਸੁਖ ਦਸੁ ਭਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
10 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
11 ਪਣਕੀਆ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ॥ ਸਾਦੁ ਗੁਣਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਜਗੁ ਏਕੁ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
12 ਨਮੁ ਕਰੈ ਆਹਿ ਨਿਸਿਕਹੈ ॥ ਸੋਨਿ ਦਿਗੁਤਾ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ॥ ਪਗੁ ਪੈਤਾ ॥ ਅਪਣਕੀ ॥
13 ਅਕਮਾਣਾ ॥ ਮਲੁ ਮਲੁ ਖਾਣੀ ॥ ਸਿਰੈ ਛਾਈ ॥ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਖ ਅੰਧੇ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਦਿਨੁ ਦੈ ਕਿਉ ॥
14 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
15 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
16 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
17 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
18 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
19 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
20 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
21 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
22 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
23 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
24 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
25 ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥ ਭਾਦੀਅਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥

[illegible]

74

1	84
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	85

[illegible]

[illegible]

१ ४३
२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५ ४५

[illegible]

[The text in this block is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. It appears to be a continuation of the historical or administrative record.]

१. ५७
 २. ५८
 ३. ५९
 ४. ६०
 ५. ६१
 ६. ६२
 ७. ६३
 ८. ६४
 ९. ६५
 १०. ६६
 ११. ६७
 १२. ६८
 १३. ६९
 १४. ७०
 १५. ७१
 १६. ७२
 १७. ७३
 १८. ७४
 १९. ७५
 २०. ७६
 २१. ७७
 २२. ७८
 २३. ७९
 २४. ८०
 २५. ८१

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਾਥਾ ਭਾਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮ ਦਿਹੁ ਏਸ ਦਾ ਮੀਧਿ ਗੁਜੀ
 ਕਰਿ ਮਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਇ ਅਨੁਨਿਤ ਸਰੋਸੀ ਮਾਲੇ ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਸੇਵਾ ਫਣ ਕਥੁ ਨਾ
 ਭਰੇ ॥ ੨ ॥ ਨਭ ਕਮਲ ਤੇ ਕ੍ਰਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੁਖਿ ਕੀਰਿਸਾਵ
 ਭਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜੀ ਲਖਣ ਅਵਤਾਰ ਤਰੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਪੀਤ ਅਕਿਉ ਬਿਸ ਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਣਾ ਅਪ
 ਜੀ ॥ ੪ ॥ ਤਿਕਰਹਿ ਜਨ ਪੁਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਵਿਸ ਸਿਦੀ ਪਥ
 ਜੇ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਗਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿ ਨਿਨਿਰ ਮਲੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅੰਧ
 ਨਿ ॥ ੭ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਰਹਿ ਨਿਤ ਸੁਗਰ ਦੁਲੇ ਚ ਨ ਕਿਸ ਹੋਗਾ ॥ ਮੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਸ ਬਦੁ ਪੁਨਿ ਜਾਈ
 ਸੰਗੁ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਨਿਬੇਰੈ ॥ ੯ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨ ਥਾਏ ਅੰਤ ਅੰਜੋ ਨੀਸਾ ਚੈਸ ॥ ਲਿਅਪਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ
 ਮੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜੀ ਵਨ ਨ ਦਰਿ ਕਰਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ

ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀ ਅਲੇਖ ਰਜਤ ਚੋਰੀ
 ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਦਸ ਮਾਲ ਰਖੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਵੈ ॥ ੨ ॥ ਚੇਤੁ ਬਾਸ ਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਗ
 ਮ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਪਾਸਾ ਲੀ ॥ ੪ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਰਧੁ ਲਜਿ ਸੁਸਾਖਤ ਲੀ ॥ ਚਰਿ ਬੇਦ ਚਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥ ਸਤ
 ਨਾਮੁ ॥ ੫ ॥ ਇਤੇ ਨਾਨਕ ਪੰਚ ਬ੍ਰਹਮ ਲਿਖਿ ਗੇ ॥ ੬ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਪਰਿਆਗ ਨਿਸੇਰੈ ਪੁਰ ਪਪਤਤ
 ॥ ੭ ॥ ਸਰਬ ਜੋ ਤਿਨਿ ਨ ਜਨੀ ॥ ਭੂ ਭੁਵਨੁ ਤੁਜ ਜਨੀ ॥ ੮ ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਵੰਤੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨਵੈ
 ॥ ੯ ॥ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਖ ਲਾਗੀ ॥ ਪੁਨਰ ਪਿਯ ਨ ਮੁਨ ਕਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜੋ
 ਮੁਖਿ ਸਿਖ ਬੀਅਲੇ ਸੇਵੈ ਦੂਜਿ ਜਾਣੈ ॥ ਰੋਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਪੰਧਨਾ ॥ ਪੈ ਪੈ ਗਿਰੀ ਜੋ ਗੀ
 ॥ ੧੧ ॥ ਕਮੁ ਕੋਪੁ ਅਹੰਕਾਰ ਤਜੀ ॥ ਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਦਿਗਤੁ ॥ ਪਿਆਇ
 ॥ ੧੨ ॥ ਰੁਪ ਰਸਾ ਦੀਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾ ॥ ਤਿਕ ਬੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭ ਦੁ
 ॥ ੧੪ ॥ ਮਕਮਲ ਮਧੁਤਾ ਸੁਰਸਾ ਦੀਜਾਗਤ ਨਾ ॥ ਸੁਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਪੜ੍ਹ ਪਾਤਲਾਨ ਨਕ
 ॥ ੧੬ ॥ ਜਾਬੁ ਮਾਇਆ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਮਮਪੁ ਨਹਿ ॥ ਨਗਰ ਭੀ ਬਿਖੁਤ ਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ੧੭ ॥
 ਕੰਦ ਨਕਵ ਨ ਜਾ ਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਤੇ ॥ ਤੰਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਗਹਿ ਸੁਮਾਗਾ ॥ ਜੈ ਸੀਬੁਖ
 ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਸਸਰ ਬਸਦੁ ਦੇਵਣ ਹਾਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਐਜੀ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਸਭ ਅਪਾਰਾਹਿ
 ॥ ੨੦ ॥ ਗੀਨੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਐਤੋ ਗੀਨੁ ਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਿ ਸਮਾਧਿ ਰਹਿ ਲਿ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬
 ੨੭
 ੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨
 ੩੩
 ੩੪
 ੩੫
 ੩੬
 ੩੭
 ੩੮
 ੩੯
 ੪੦
 ੪੧
 ੪੨
 ੪੩
 ੪੪
 ੪੫
 ੪੬
 ੪੭
 ੪੮
 ੪੯
 ੫੦
 ੫੧
 ੫੨
 ੫੩
 ੫੪
 ੫੫
 ੫੬
 ੫੭
 ੫੮
 ੫੯
 ੬੦
 ੬੧
 ੬੨
 ੬੩
 ੬੪
 ੬੫
 ੬੬
 ੬੭
 ੬੮
 ੬੯
 ੭੦
 ੭੧
 ੭੨
 ੭੩
 ੭੪
 ੭੫
 ੭੬
 ੭੭
 ੭੮
 ੭੯
 ੮੦
 ੮੧
 ੮੨
 ੮੩
 ੮੪
 ੮੫
 ੮੬
 ੮੭
 ੮੮
 ੮੯
 ੯੦
 ੯੧
 ੯੨
 ੯੩
 ੯੪
 ੯੫
 ੯੬
 ੯੭
 ੯੮
 ੯੯
 ੧੦੦

[illegible]

[illegible]

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਰਾਇ ਤੀ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਧਰਮ ਹਿਤੀ ਗਿਲ ਲਾਪ
ਭਿਲਾ ਚਿੰਤੀ ਆਸੁ ਖਰਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੀ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਸੈ ਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਤਰਣੁ
ਮਨ ਮਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਮਨੀ ਮਰਤ ਸੁਭਾ ਚਿੰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਮਣੀ ॥ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆ
ਭੇਦ ਆਣ ਨਿਧਾਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੀ ॥ ੩ ॥ ਚਲ ਚਿਤ ਦਿਤ ਕ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਜਗੁ ਮੋਹੁ ਮਗਨ ਹਿਰੀ ॥
ਗੁਰ ਮਭਗਤਿ ਦਿਨੀ ਮਤੀ ਗੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸ ਬ ਦਰਤੀ ॥ ੪ ॥ ਭਰਮ ਤਿਰਮੁ ਨ ਦੁਕਈ ਜਗੁ ਜਨ ਮਿਥਿਆ ਪੀ
ਯਾ ਸਬ ਨੁਹਾਰਿ ਨਿਹ ਕੇਵਲੀ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੀ ॥ ੫ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹੇ ਤਬਿ ਆਪਿ ਤੀ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ
ਸੁਖ ਮਣੀ ॥ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਹਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦਰ ਮਣੀ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਿਹ ਚਲ ਮਨਿ ਮੁਨ
ਮੋਹ ਜਿਥੀ ਚਾਹੀ ਸੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਤੁਸਾ ਚੁਅੰਤ ਰਿਗਿਆ ਨੁ ਰਤੁ ਸਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਭਗਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਦਿ ਤੁਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰ ਤਉ ਸਰਣੀ
ਲਾਭ ਲੋਭੁ ਲਹਿ ਨਿਵਾਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾ ਕੁਨਾਨ ਕਾ ਸਰਣੀ ॥

ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਮਥੈ

ਨੀਰੁਨਰੇਇ। ਜੇਰੇਸਹਆਪਣੈਤਿਨਭਾਵੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਹਉਦਾਰੀਵੈਵਾਖੰਨੀਮੈਵੈਵਾਖੰਨੀ
ਉਸਾਰਿਬਕੇਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਸਾਰਿਬਸਭਾਉਭੁਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜੀਕਾਨਾਉ।ਜਿਨਪੀਆ
ਤੇਰੇਪਤਿਭਾਵੈਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥੨॥ਮੇਕੀਨਦਰਿਨਆਵਹੀਦਸਹਿਹਰੀਅੰਨਾਗਿ
ਰਿਖਾਤਿਹਉਇਅਭਿਉਲਹੈਜਾਸਰਨੀਤਰਿਪਾਲਿ॥੩॥ਨਾਨਕਤੇਗਾਬਾਣੀਆਤ੍ਰਿਸਹਿਬੁਮੇ
ਸਿਆਮਨਤੇਧੋਖਾਤਲਹੈਜਾਸਿਭਤਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧॥ਹਉਦਾਰੀਵੈਵਾਖੰਨੀਮੈਵੈਵਾਖੰਨੀ
ਹਉਦਿਆਨਿਰੁਣਕੁਕੇਕਾਇਜੇਗੁਣਵੰਤੀਬੀਰਹੈਤਭੀਸਹੁਰਾਵਣਜਾਇ॥੧॥ਮੇਰਕੰਤੁਰ
ਸਾਲੂਕੀਧਨਅਦਰਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਕਰਣੀਕਾਮਣਜੇਬੀਮੈਜੇਮਨੁਧਾਗਹੋਇ।ਮਾਣ
ਕੁਮੁਲਿਨਪਾਈਮੈਲੀਜੈਚਿਤਿਪਰੇਇ॥੨॥ਰਹਾਉਦਸਈਨਜੁਲਾਅਖੀਅੰਬਰੀਆਸੁਮੇ
ਸਹਨਾਇਅਕੁਅਣਕਿਉਬੀਵੈਘਰਦਾਸੁ॥੩॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਨਹੀਕੋਇ।ਜੇ
ਹਲਗੀਜੇਰਹੈਭੀਸਹੁਰਾਵੈਸੋਇ॥੪॥

ਮੇਰੀਰੁਣਸੁਣਲਇਅਭੈਣੈਸਾਦਣੁਅਇਅਸਾਤੇਰੇਮੁੰਧਕਟਾਰੇਜੇਦਰੁਤਿ
ਲੋਭੀਲੋਭੁਕੁਕਾਇਆਤੇਰੇਦਰਸਨਦਿਟਹੁਖੰਨੀਮੈਵੈਵਾਤੇਰੇਨਾਮਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੋ।ਜਾ
ਤੇਮੇਮਾਣਕੀਆਹੈਤੁਧੁਬਿਨੁਕੇਹਮੇਰਾਮਾਣੋ।ਚੂੜਾਭੰਨਪਲੁਘਸਿਉਮੁੰਧੇਸਣੁਬਾਹੀਸਣੁ
ਹਾਏਤੇਵੈਸਕਰੇਦੀਏਮੁੰਧੇਸਹੁਰਾਵੈਅਦਰਾਨਾਮਨੀਆਰੁਨਚੂੜੀਆਨਸੇਵੰਗੁਰੀਅਹੁ
ਜੇਸਹਕੰਠਿਨਲਗੀਆਚਲਨੁਸਿਬਾਹੁਰੀਆਹਾਸਭਿਸਹੀਅਸਹੁਰਾਵਣਿਗਈਅਹੁ
ਦਪੀਕੈਦਰਿਜਦਾਅੰਮਲੀਹਉਖਰੀਸੁਚਜੀਤੈਸਹਏਕਿਨਭਾਵਾਮਾਠਿਹੀਦਾਈਪਟੀਅ
ਭਰੀਮੈਮਾਗਸਿੰਧੁਗੇਅਗੇਗਈਨਮੰਨੀਆਮਰਉਦਿਸੁਰਿਦਿਸੁਗੇਮੈਰੇਵੰਦੀਸਭੁਜਗੁ
ਰਨਵੈਦਣਹੁਪਖੇਰੁ।ਇਨੁਨਰੁਨਾਮੇਰੇਤਨਕਾਥਿਰਹਾਜਿਨਿਹਉਪਿਰਹੁਦਿਛੋੜੀ।ਸੁਪਨੈਅ
ਅਭੀਗਇਆਮੈਜਲੁਭਰੇਅਰੇਇ।ਅਇਨਸਕਾਤੁਸੁਕਨਿਪਿਅਰੇਭੇਜਿਨਸਕਾਕੋਇ
ਅਉਸਰਾਗੀਨਿਦਰੀਏਮਤੁਸਹੁਦੇਖਾਸੋਇ।ਤੇਸਹਿਬਕੀਬਾਤਜਿਅਮੈਕਹੁਨਨਕਾ

ਦੇਸੇ ਸੇ ਸਦ ਦੇ ਕਰਿ ਬੈਸ ਨਦੀ ਜੈਦਿ ਨ ਸਿਰ ਸੇ ਦ ਕਰੇ ਜੋਗ ਕਿਉ ਨ ਮਹੀ ਜੈ ਜੀ ਅਨਾ ਦੀ ਜੈ ਜਸ ਪੁਰ
ਸੁਮ ਦਿਤੁ ਨਾ ॥੧॥੩॥

ਕਹਿਅ
ਜਿਹੇ ਦੇਸ ਨਿਕ ਹੋ ਨਾਈ ਐਸਾ ਨ ਤਸੇ ਪਰਦ ਨੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ਐਸਾ ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚ ਤਮਿਸ
ਏਈ ਐਸਾ ਲਿਖੇ ਬਸੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈ ਐਸਾ ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਬਹੀ ਐਸਾ ਲਕਹੀ ਐਸੁਰਤਿ
ਸਾਦੁ ਲਿਖਾਈ ਐਸਾ ਕਹਿਅ ਭੂਨਿ ਦਿਗੁ ਕਾਹੇ ਨਾਈ ਐਸਾ ॥੧॥ ਤਸੇ ਕਹਿਅ ਕਹ ਨੁ ਜਤੁ ਤੈ ਕਹਾਇ
ਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੇਧੈ ਮਨਿ ਭਉਇਆ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੁਖਿ ਤੇਰਾ ਚਾਰਿਅਾ ਸੁਖੰਮ
ਨਾਇਕ ਸਿੰਘ ਸਿਤੈ ਭਰਮਾਇਆ ਨਦਰਿ ਤੁਧ ਅਰਦ ਸਿਮੇਰੀ ਜਿਨਿਅ ਪੁਉ ਪਾਇਆ ਤਾ ਮੈਕ
ਨਾਕਹ ਦੁਜ ਤੁਲੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥ ਵਗੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੰਦ ਕਿਸੈ ਨਾਮ ਖਿਸੁ ਗ
ਕੁਢਣਾ ਨਹ ਪਾਇਸੁ ਗੁਨਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਅਪਿਅ ਪੁਦਵਾਵਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾ ਲਿਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਗੀ
ਦੁਖਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਢਾ ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਅਖਿਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ਵਗੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾ
ਦੇ ਕਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਅਨੁਅਪਿਅ ਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਉਨ ਕੋਇ ਨ ਮੀਠਾ ਸਰੁਮ
ਦੁਖੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮੁ ਕਢੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਪੁਨ ਦਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮੁ ਤੁਲਿਨ ਸਮਸਰੇ
ਨਾਕ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਲਿਅ ਕਰਮੁ ਹੋਅ ਪੁਰਿ ਕਟੇ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਅਨੁਅਪਿਅ ਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥
ਦੁਖਾ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਦਇਅ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਖਾਠਾ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਐਸਾ ਅਪਿਅ ਪੇਸ
ਜਨਾਣਾ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਅਪਿਤੁ ਪੈਉ ਪਾਇ ਪੈਲਾਈਆ ਇਕ ਤੁਸੁ ਹੀ ਕੀਏ ਗਜੇ ਇਕ ਨਾਭਿ
ਕੁਢਾਈਆ ਲੋਕੁ ਮੇਹੁ ਤੁਸੁ ਹਕੀਆ ਮੀਠਾਏ ਤੁਰਗ ਮਿਥੂਲਾਣਾ ਸਦਾ ਦਇਅ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀਤਾ
ਅਨੁਦਖਾਣਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭੁਣਾਵੁ ਧੁਗਾਇਆ ਸੁਖਾਇ ਸਮਾਣਾ ਗ
ਵੀਰੁ ਰਿਗ ਸੁਘਨੁ ਜਾਠਾ ਸੁਰਿਗ ਸੁਘਨੁ ਜਾਠਾ ਗਵਾਹਿ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਿਭਾਵਹੋ ਮਾਇ ਮੇਰੇ ਚੇ
ਰੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਹੋ ਇਕਿ ਮੁਨਿ ਮੁਗਧ ਨਚੇ ਕਹਿਮੁ ਲੇਜੈ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ਯਾ
ਗੁਰ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੇਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭੁਣਾਵਾ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਦਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਕ ਸੇਵ
ਕਿ ਕਿਲਾ ਗਾਸ ਉਪਾਈਆ ਸਾਉ ਪਾਣੀ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਜੇ
ਜੇ ਤੇਰੇ ਚਰਨੁ ਹਿਸਦਾਇਆ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਮਿਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀਆ ਦਖਤੁ ਸੁ
ਹਾਵਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੪॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ਗੁਰੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ਗਾਜੇ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੫੦

ਨਮਸਲਿ ਅਮਲੁ ਨਮੀਬਹੈ ਮਭੁ

ਨੀਰਨਹੋਇ। ਜੇਰਤੇਸਹਆਪਣੈ ਤਿਨਭਾਵੈ ਸਭਕੋਇ॥ ੧॥ ਚਉਦਹੀਵੰਦਵਖੀਨੀਐਵੰਦਵਚ
ਉਸਾਹਿਬਕੇਨਦੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹਿਬੁਸਫਲਿਓਭਖਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜੀਕਾਨਾਉ॥ ਜਿਨਪਿਆ
ਤੇਰਿਪਤਿਭਏਚਉਤਿਨਬਲਿਹਾਏਜਾਉ॥ ੨॥ ਮੈਕੀਨਦਰਿਨਅਵਹੀਦਸਹਿਹਰੀਅੰਨਾਉ॥
ਤਿਖਾਤਿਹਾਇਅਕਿਉਲਹੈਜਾਸਰਭੀਤਰਿਪਾਲਿ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁਤੇਰਾਬਾਣੀਆਤ੍ਰਿਸਹਿਬੁਮੇਰ
ਸਿਆਮਨਤੇਧੋਖਾਤਲਹੈਜਾਸਿਫਤਿਕਰੀਅਰਦਸਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਣਵੰਤੀਸ
ਹੁਰਾਦਿਆਨਿਰੁਣਕੁਕੇਕਾਇਜੇਗੁਣਵੰਤੀਬੀਰਹੈਤਭੀਸਹੁਰਾਵਣਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰਕੰਤੁਗੀ
ਸਾਲੂਕੀਧਨਅਦਰਾਵੈਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਣੀਕਾਮਣਜੇਬੀਐਜੇਮਨੁਪਾਗਾਹੋਇਆਮਣ
ਕੁਮੁਲਿਨਪਾਣੀਐਲੀਜੇਚਿਤਿਪੋਰੇਇ॥ ੨॥ ਰਾਹੁਦਸਈਨਜੁਲਾਅਖੀਅੰਬਰੀਆਸੁਖਿ
ਸਹਨਾਇਅਕੁਅਣਕਿਉਬੀਵੈਘਰਦਾਸੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਵੁਜਾਨਹੀਕੋਇ। ਬ੍ਰਿ
ਹਲਗੀਜੇਰਹੈਰੀਸਹੁਰਾਵੈਸੋਇ॥

ਮੇਰੀਰੁਣਸੁਣਲਾਇਅਭੈਏਸਦਣੁਆਇਆ॥ ਤੇਰੇਮੁਖਕਟਹੇਜੇਦਰੁਤਿਨ
ਲੋਭੀਲੋਭੁਭਾਇਆ॥ ਤੇਰੇਦਰਸਨਦਿਟਹੁਖੀਨੀਐਵੰਦਤੇਰੇਨਾਮਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੋ॥ ਜਾਗੁ
ਤੇਮੇਸੁਣਕੀਆਹੈਤੁਪੁਬਿਨੁਕੇਹਮੇਰਾਮਾਣੋ॥ ਚੂੜਾਭੈਨਪਲੀਘਸਿਉਮੁਖੇਸਣੁਬਾਹੀਸਣੁ
ਹਾਏਤੇਵੇਸਕਰੇਦੀਏਮੁਖੇਸਹੁਰਾਤੇਅਦਰਾ॥ ਨਾਮਨੀਆਰੁਨਚੂੜੀਆਨਸੇਵਗੁਣੀਆਰੁ
ਜੇਸਹਕੰਠਿਨਲਗੀਆਚਲਨੁਸਿਬਾਹੁਣੀਆਹਾਸਭਿਸਹੀਆਸਹੁਰਾਵਣਿਗਈਅਹਉ
ਦਾਪੀਕੈਦਰਿਜਦਾਅੰਮਲੀਹਉਖਰੀਸੁਚਜੀਤੇਸਹਏਕੰਨਭਾਵਾਮਾਠਿਗੁੰਦਾਈਪਟੀਆ
ਭਰੀਐਮਾਗਸਿੰਧੂਗੇਅਗੇਗਈਨਮੰਨੀਆਮਰਉਦਿਸੁਰਿਦਿਸੁਗੇਮੈਰੇਵੰਦੀਸਭੁਜਗੁਰੁ
ਰੁਨਵੇਦਣਹੁਪੰਖੇਗੁ॥ ਇਕੁਨਰੁਨਮੇਰੇਤਨਕਾਬਿਰਹਾਜਿਨਿਹਉਪਿਰਹੁਦਿਛੋੜੀ॥ ਸੁਪਨੈਅਸਿ
ਅਭੀਗਾਇਆਮੈਜਲੁਭਰਿਆਰੋਇਆ॥ ਮਾਇਨਸਕਾਤੁਸੁਕਨਿਪਿਆਰੇਭੇਜਿਨਸਕੀਕੋਇ॥
ਆਉਸਭਾਗੀਨੀਦਰੀਏਮਤੁਸਹੁਦੇਖਾਸੋਇ॥ ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਬਾਤਜਿਅਖੈਕਹੁਨਨਕਕਿਆ

ਦੇਸੇ ਸੇਸੁ ਦੇ ਕਰਿ ਬੈਸੁ ਟੁਟੀ ਜੈ ਟਿ ਟਿ ਸਿਰ ਸੇ ਦੇ ਕਰੇ ਜੋ ਕਿਉ ਨ ਮਰੇ ਜੋ ਜੀਅ ਟੁਟੀ ਜੈ ਜਾਸੁ ਭੁ
ਕਾਇ ਟੁਟਾ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਕਾਇਆ
ਜਿਉ ਕਰੇ ਨਾਈ ਐਸਾ ਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ਐਸਾ ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚ ਤਾ ਮਿਸ
ਏ ਐਸਾ ਲਿਖੇ ਬਾਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈ ਐਸਾ ਜਿਬੈ ਜਾਇ ਬਹੀ ਐ ਕੁਲਾ ਕਹੀ ਐ ਸੁਰਤਿ
ਸੁਰਤਿ ਐਸਾ ਕਾਇਆ ਭੂਕਿ ਟਿਕਾਇ ਕਾ ਰੋ ਨਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹ ਟੁਟਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇ
ਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੈ ਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਭੋਰਾ ਚਾਹਿਆ ਸੁਖੁ ਮ
ਲਾਇ ਦਿਖਿ ਜਿਉ ਮਿਤੈ ਭੁਰਮਾਇਆ ਨਦਰਿ ਤੁਧ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿਨਿਆ ਪੁਉ ਪਾਇਆ ਤਾ ਮੈ ਕ
ਲਾ ਕਹ ਟੁਟਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਫਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੰਦ ਕਿਸੈ ਨ ਮਾਖਿ ਸੁਗ
ਰੁਕਣਾ ਨਹ ਪਾਇ ਸੁਗਰੁ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਮਾਪਿਅ ਪੁਕਾਵਣਾ ਜਿਸੁ ਨ ਲਿਖਿ ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀ
ਜਿਉ ਕਾਇਆ ਟੁਟਾ ਜੇ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਅਖਿਨਾਹੀ ਫਾਵਣਾ ਫਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾ
ਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਅਨੁਮਾਪਿਅ ਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਉਨ ਕੋਇ ਨ ਮੀਠਾ ਸਭੁ ਮ
ੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਪੁਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮੁ ਤੁਲਿਨ ਸਮਸੋਗੇ
ਨਾਕ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਅ ਪੁਰਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਅਨੁਮਾਪਿਅ ਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੪ ॥
ਜਾਪੁ ਪਾਏ ਸਾਹੀ ॥ ਫਿਰਾ ਕਹੁ ਦਇਅ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਖਾਠਾ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਐ ਮਾਪਿਅ ਪੇਸ
ਸਮਣਾ ਸਰਬੇ ਸਮਣਾ ਮਾਪਿ ਤੁਝੈ ਉਪਾਇ ਪੈਲਾਈਆ ਇਕ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਗਏ ਇਕ ਨਾਭਿ
ਐ ਗਵਾਈਆ ਲੋਕੁ ਮੇਰੁ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏ ਤੁਰਗ ਮਿਥੂਲਾ ਠਾ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀਤਾ
ਆਪੁ ਦਖਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਣਾ ਗ
ਵੀ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜੁ ਜਾਣਾ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜੁ ਜਾਣਾ ਗਵਾਹਿ ਜੇ ਤੇਰੇ ਭਾਵ ਹੋਸਾਇ ਮੇਰੇ ਚੇ
ਜੇ ਭਾਵਿ ਲਾਜ ਨਾਮੁ ਗਵਾਹੇ ਇਕਿ ਪੁਕਿ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਰਹਿ ਮੂਲੇ ਚੇ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ਯ
ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਦਖਤੁ ਸੁਰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਕ ਸੇਵ
ਕਉਂ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਉ ਪਰਾਣੀ ਸਉ ਪਾਣੀ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਜੇ
ਦੇਰੇ ਤਿਨ ਚੜ੍ਹਹਿ ਸਦਾਇਆ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੀਧ ਮੁਖ ਮਿਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ਫਕਤੁ ਸੁ
ਦਾਸ ਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਏ ਗੁਰੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ਗਾਏ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹ ਜਗੁ ਮੂਹੁ ਪਸਾਰੇ ਵਾਸਚਾ ਘਰਿ ਸਭੈ

੧ ੫੨

ਖਰਾਸਚਿ ਮਾਰੇ ਵਾਹੁ ਵਿਲਖਿ ਜੀ ਬਾਇਨ ਪਸੀ ਮਗੈ ਲਹੈ ਨਠਾਓ ਅੰਤ ਰਿਅਉ

੨

ਜੀ ਸੁਖੁ ਕੀ ਮੈ ਨਿਓ ਮੁਏ ਘਰਿ ਕਾਓ ਜੀ ਮਣੁ ਮਰਣੁ ਦਰੁ ਦਿਛੋ ਤੁ ਬਿਨ ਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ਲੁਖਿ ਤੁ

੩

ਮੁਖਿ ਮਾਜੁ ਤੁ ਲਾਇ ਅਕਾਲੁ ਖੜਕੁ ਮਾਏ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਦੁ ਰੁਣਿ ਰਿਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ

੪

ਮੁਖਿ ਦੇ ਅਸੀ ਸਹੇ ਬਾਬਾ ਸਚੁ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪੀਤ ਮਕੀ ਅੰਦੇਹ ਅਸੀ ਸਹੇ ਅਸੀ ਸਾਂਦੇਹ

੫

ਜੀ ਤੇਰੇ ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਮਾਕਾ ਕਿ ਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾ ਦੁਹ ਬੇਹੁ ਬਾਦੁ ਰੁਗੁ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਕੇਲੋ ॥ ਜਸੇ

੬

ਮਾਗਿ ਨੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਸਚੈ ਦੇਸੇ ॥ ਸਾਜਣ ਸੈਣਿ ਮਿਲਹ ਸੰਜੇ ਗੀ ਗੁਰਸਿ

੭

ਭੀਏ ਭਾਸੇ ॥ ਬਾਬਾ ਨੰਗੁ ਮਾਇਆ ਜਗਮਾਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ਮਾਗਲਿ ਖਿਅਤੁ ਸਾ

੮

ਜਾਣ ਲੈ ਜੇਹੁ ਪੁਰਖਿ ਕਾ ਮਾਇਆ ਬਹਿਸਚੈ ਲਿਖਿ ਮਾਮੰ ਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖਿ ਮਾਜਿਤੁ ਲਾਇ ਮਾਤਿਤੁ

੯

ਸੁਖਾ ਕਾ ਮਣਿ ਮਾਗੀ ਕਾ ਮਣਾ ਪਾਏ ਬਹੁਰੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਰੁਣਿ ਮਾਮ ਹੋਛਾ ਗੁਰੁ ਸਾ

੧੦

ਮਾਇਆ ਨਾ ਮਰਜਾ ਦੁਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤ ਰਿਨੰਗੇ ਬੀਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬਾਬਾ ਰੇ ਦੁਹ ਜੇ

੧੧

ਸੈਰੇ ਦਠ ਜਾਨੀ ਮਨੁ ਬੀਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥ ਲਿਖਿ ਮਨੁ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀ ਐ ਦਰਹੰ ਕਾਰਨੁ ਮਾਇ

੧੨

ਮਾਗੀ ਕਾਰਨੁ ਮਾਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਰਾਇਆ ਰੁਨੇਰੇ ਦਣਹਾਰੇ ॥ ਪੁਤਰੁ ਈਭੁ ਤੀਜੈ ਰੇ ਦਹਿ ਪੀਤਮ

੧੩

ਮੁਖਿ ਮਾਗੇ ਭੈਰੋ ਦੇ ਗੁਣ ਸਾਰ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮੋਹੇ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥ ਨਨਕ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਜਾਣ ਨਿਜਾ

੧੪

ਹੋ ਦਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥

੧੫

੧੬

੧੭

੧੮

੧੯

੨੦

੨੧

੨੨

੨੩

੨੪

੨੫

੫੨

ਜੁਇ ਸਿਅ ਟਿਅ ਮਾਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਹਾ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਹਿ ਬੁਢੀ ਸਰੈ ਦਰੁ ਨੀ ਦੇ ਦਨ ਤਿਨਹਾ ॥

ਜੁਲਾਹਿ ਹੁਸਚ ਸੋਇਆ ॥ ਜਾਕੀ ਨਦ ਫਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਦਰੁ ਕਰਿ ਸਲਾਹਣਾ ਹੋਤੀ

ਜੋ ਸੋਇਆ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਮਾਣ ਸਦਾ ਤਿਨ ਹੋਇਆ ॥ ਚੋਤਿ ਸੁਭਾਏ ਸੋ ਬੀਐ ॥ ਨਾ ਕੀ ਉਤ੍ਰੇ ਹੋਇ

ਮਾਗਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗਰੁ ਕੋਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੇ ਅਭ ਮਨੀ ਨਾ ਮਦ ਨੀ ਤਿਨ ਨ ਬਿਨ ਬਾਪਾਰਿ

ਏ ਮਾਗਣਹਿ ਭੁਲੀ ਆਕਾਰੇ ਮਿਠਾਖਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਜੇ ਤੁਏ ਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਯਾ ਜੇ ਭੁਫੁਰੇ

1 ਨਿਰਕਟੀਆਨੇ ਸੋਚਾਈ ਸੇਵਾ ਨਾਮ ਕੋਲੋਂ ਗਏ ਨਾਮ ਨੀ ਮਹਿਕ ਚੁੱਕੇ ਪੀਰਾ
2 ਮਹਾਪੁਰਖ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਕਰਟੀ ਸਰਪਤੀ ਤਨੁ ਤੇਤੁ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੀਤੋ ਬੁਧਾ ਗਾਰੁ ਪੁਰਖੀ
3 ਏਕੇ ਸੁਭਾਤੀ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜਾਸੀ ਸੋਘਾ ਰਿਹਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਹੁ ਵਿਸਿਆ
4 ਇਸਾ ਜਗੁ ਮੇਰੇ ਅਰਦੇ ਰਲੁ ਤੁਲੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿਆ ਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ
5 ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਰੰਗੁ ਸਾਲਾ ਤਿਨੁ ਦਿ ਚਿਤਿ ਸਨੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਦਣ ਜਰਿਆ ਸਿਉ ਦਣੁ ਕਰਿ ਲੈਲਾ ਹਮ
6 ਨਿਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਇ ਸਾਸਤਾ ਸੁਭਾਤੀ ਨਾਮਿ ਸਤੁ ਘੋਰੈ ਚਲਾ ਘਰ ਚੁਬੰ ਨੁਚੈ ਗਿਆਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਨ ਜਾਣ
7 ਹਿਕਲਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਦੇਸਿ ਜਾਇ ਤਾਖਲਾ ਹਿਮ ਹਲੁ ॥ ੨ ॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕ
8 ਰਿਕੰਨੁ ॥ ਬੀਰੁ ਬਦੀਅ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਤਕੋ ਅਖੈ ਤੁਰਾਨਾ ਨਕਦੇ ਪੈਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਚੈਰੈ ਚਦਗਣ ਦੰਨੁ ॥
9 ਮਾਇਬਾ ਪਕੋ ਬੇਟਾ ਨਿਕਾਸੁ ਰੇ ਚਤੁਰੁ ਜਦਾਈ ॥ ਬਾਲੁ ਕੀਨਿਆ
10 ਕੋ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰੁ ਭਾਈ ਕੋ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਚੁਕਾ ਚੁਕਾਇਆ ਬਾਹੁ ਘਰੁ ਛੋਰਿਆ ਬਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਗਈ
11 ਮਨ ਮਦਨਾਇ ਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਭੂਨਿ ਭੁਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਪਾਇ
12 ਭੁਭੁਭੁ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਸੁਰ ਪੀਤਿ ਮਨ ਬੋਧਿਆ
13 ਜਨ ਸਿਉ ਦੁਹਰ ਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖਾਈ ॥
14 ਯਣ ਵੈਣ ਭਤਾ ਹਿਤ ਕਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨਾਈ ॥ ਰਹਿ ਨਰਤਾਰ ਸਿਨਹੀ ਬੋਧਿਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿ
15 ਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਪੁਸਕੁ ਮਹਿ ਸੁਰੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਜਿਹ ਬਾਰਸੁ ਨਹੀ ਗਈ ॥ ਮਨੁ ਤਹੁ ਧਨੁ ਮਪੁ ਨਾਵ
16 ਰਿਜਾਨਿਆ ਦਰਕੀ ਥਾਵੈ ਨ ਪਈ ॥ ਮਾਘੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆ ਘਰੁ ਦਰਦਿ ਸੈਭਈ ਜਪ
17 ਧਰਬਾ ਧੰਠ ਉਰਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀਅ ਕਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤਾ ਅਖੀ ਦੇਖੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨਾ
18 ਈ ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਦਸਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
19 ਨਿਰਦੈ ਰਪੁ ਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁੰਦਿ ਟੁਰੁ ਮੁਨੁ ਭਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਦਰੈ ॥
20 ਮਹਾਪੁਰਖ ਤਿ ਪੁਰੁ ਪਾਈ ॥ ਅਸਟੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲੁ ਭੁਟ ਕੀ ਮੂਰ
21 ਤਿਏ ਕਾ ਮੁਖਿ ਤੋਰੈ ਟਕਸਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਰੇ ਚੋਜ ਦਿ ਰਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ॥ ਮਲਿ ਭਰਿ ਪੁਖਿ
22 ਲੀਣਾ ਅਪਿ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਜੋਤਿ ਮਾਗੀ ਤੇਰਾ ਪੁਕਿਰੈ
23 ਹਾ ॥ ਇਕੁ ਰੂਪਿ ਚਿਹਾਰਿ ਪਰ ਛੁੰਨ ਕੋ ਦਿਨ ਕਿਸਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਗੁ ਜੋ ਰਜ ਉਤ ਭੁਜ ਸੇਰ
24 ਜਾਤੇ ਰੇ ਕੀ ਤੇਜ ਤਾਏ ॥ ਭੁਭੁਭੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿਰ ਦੇਤਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁ ਤੇਰੇ
25 ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਮੈ ॥ ਮੁਹਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥ ਪੁਟ ਦਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਬਾਹਿਬ ॥ ਰੂਬ ਦਾ ਪਾਥੁ ਮੀਜੈ

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿ ਪਗਾਪਾਖੰਡੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਕਾਸੀ ਸੋ ਮਿਥਤ
ਭਾਗਿ ਸਿਰਾ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਰਤ ਤੂੰ ਮੈ ਆਣ ਨਿਮਾਣੇ ਅਣੁ ਮਰਤੁ ਨਾ ਮੁਸ
ਅਭੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ਤੂੰ ਪੁਰਾਤਮ ਉਰੇ ਹੋਣੇ ਤੂੰ ਗੁਰਿ ਹਰਮਨ ਉਰੇ ਤੁਨੀ ਮਨ
ਤਿਸੇ ਚੰਨਿ ਪਰਚਤੋ ਹਰਿ ਸਨਾਜ ਪਿਅਨਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਸਚੇ ਹਰਮਨ ਹੀਰਚੇ ਸਬਦਿ ਰੇਦਿ
ਤਿਸਾਰੇ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨ ਮਿਰਤੇ ਸੇ ਸੁਚੇ ਮਹਿ ਜਨ ਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥੩॥ ਅਵਰੁਨ ਦੀ ਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾ
ਤਿਸੇ ਚੰਨਿ ਗੁਨ ਕੇਈ ॥ ਪੁਣ੍ਹ ਤੇ ਨਨ ਕੁਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿ ਅਸੇਈ ॥
ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾਤਿ ਸੁਕਾਨੁ ਨ ਕਰਮਾ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅ
ਨਿਸੰਭੁ ਨ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਅਰਦਿਟ ਹੁਕੁਰ ਬਾਣਾ ਨ ਤਿਸੁ ਰੁਪ ਦਰਨੁ
ਨਿਸੰਘਿਅ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਾ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ਨ ਤਿਸੁ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਾਤਿ ਸੁਕਾਤੁ
ਸਾਗੀ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰ ਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੇਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਕ
ਲੁਲੁਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੇਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾਣੀ ॥੧॥
ਹੰਗਾ ਜੇਤਿ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੇਤਾ ਦਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਦਿ ਪਦਾਰਥੁ
ਮਕਹਿ ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥ ਸੁਚੇ ਭਾਤੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਏ ਦਿਰਲੇ ਸੁਚਾਰਾ ਗੀ ॥ ਤੈ ਕਉ ਪਰ
ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀ ਐਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਅਨ
ਮਨਾ ਮਜ ਸੁਲੇਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰਾਇ ਹੁਰ ਸੁਕਿਉ ਲਹਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ਸੀਤ
ਜਾਮਿ ਲਸੀ ਗਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇਆ ਮਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
ਕਾਜਿ ਉਜੇਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾਤ ਪੁਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਤਿਉ ਨ ਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁ ਗੀਨ ਮੁਮਰੈ ਅੰਤ ਰਿ
ਹੰਗਾ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਪਾਈ ਐਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦਾਤ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਕ
ਜਾਨਕ ਸਿਧਤਿ ਸਮਾਇ ॥
ਤੂੰ ਪਤੁ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੁਰਾਤਮ ਬਰੇ ਰੇਖਾ
ਜੀਉ ਐਕਿ ਆਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਬਿਰਨ ਰਾਈ ਹਰਿ ਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਦਿਰਹਿ ਆਬਨ ਫਰੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ॥ ਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਦਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾ ਗੀ ਜੀਉ
॥ ਹਰਾਉ ਮਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਲਾਅਕ ਸੁਦਿਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੇਬੁ ਹਮ
ਅਜੇ ਰੇਭੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤ ਹੋਇ ਬਿਮੁਗਾ ਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਛਲੁ ਬਪੌੜੈ ਇਨਿ
ਤੂੰ ਗੁਰ ਤਿਸੇ ਗੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਕਤ ਬਾਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿ ਗੁ

੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧ ਰਬਪੰਨਤੋਂ ਤੇ ਨਿਰੋਧੋਂ ਬਹੁਤ ਨਰਾ ਰੁਮੀ ਨੀਜੀ ਉ। ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰ
 ੨ ਮਾਨੋਵਸਿਆ ਨਿਰੋਕਾਰ ਜੀ ਉ। ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਯੋਕ ਕਣਿ ਤੁਮ ਜੀ
 ੩ ਮਾਏ ਮੇਰੇ ਦੁਰਪਾਹੀ ਜੀ ਉ। ਛੋਰੁ ਦੇ ਦੁਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾਇ ਦੁਠਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀ ਉ।
 ੪ ਮਾਏ ਮੇਰੇ ਚਿਤੁ ਰੁਮੀ ਤੁਕਤ ਜੀ ਜੀ ਉ। ਬਹਿਰਿ ਚੁਭ ਤਬੁ ਤੁਰੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ।
 ੫ ਦੇਖਿ ਜੀ ਉ। ੧। ਰਹਾਉ। ਮਾਏ ਰੁਦੋ ਡੇਰਿ ਗੁਣ ਕਉ ਧਰੁ ਕਰਿ ਮਾਏ ਗੁਣ ਪਛਤਾਹੀ ਜੀ ਉ। ਸਰ
 ੬ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਟ ਨਜ ਟਹਿ ਛੇਰਿ ਛੇਰਿ ਕੀ ਚਰੁ ਬਹੀ ਜੀ ਉ। ੨। ਮਓਰਿ ਮੈਲੁ ਸੋ ਕੁਝੁ ਬੁਝੈ ਠੇਕ
 ੭ ਚਰਿ ਨਦੁ ਕਾਹੀ ਜੀ ਉ। ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਕਾਹੀ ਜੀ ਉ। ੩।
 ੮ ਖਰਚਿ ਲੇਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗੁ ਸਦੁ ਗੁਰਬਚਨੀ ਫਲ ਪਾਹੀ ਜੀ ਉ। ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ
 ੯ ਚਰਿ ਜੀ ਉ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬ ਦਿਸਲਾਹੀ ਜੀ ਉ। ੪। ਰਹਾਉ। ੧। ਮਾਏ ਮੇਰੇ ਚਿਤੁ ਰੁਮੀ ਤੁਕਤ ਜੀ ਜੀ ਉ।
 ੧੦ ਘਰੁ ਮੁਸਤਰ ਬਿਨ ਸਾਕ ਹਿਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੇਹ ਨਿਲਾ ਗਾਘਰੁ ਦੁਰਾਖ ਹਿਜੇਰ ਸੁਚਾਖ ਹਿਜੇ
 ੧੧ ਫੁਲ ਮਖਿ ਸੇਵ ਕੁਲ ਗਾਘਰੁ ੧। ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ਕਢੁ ਨ ਮਤਿ ਲਗਾਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਰਿ ਮਨ ਰਸ ਲੇਭੈ
 ੧੨ ਫਿਰਿ ਪਛਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ੧। ਰਹਾਉ। ਮਾਏ ਤਕ ਉਹ ਰਖ ਜਾਣੁ ਤਕ ਉਹੇ ਦਹਿ। ਇਹ ਦੁਖ
 ੧੩ ਲਖਨ ਲੇਲਾ ਗਾਘਰੁ ਮਾਏ ਦੁਖ ਸੁਖੁ ਭੋਗੁ ਗੁਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਅਨ ਗਾਘਰੁ ੨। ਚਰਿ ਰਸ ਉਪਰਿ ਮ
 ੧੪ ਦੁਰਕਿ ਮਾਕਹੀ ਮੈ ਜਿਨਿ ਪੀਅ ਸੇਵਿ ਪਤਾ ਗਾਘਰੁ ਮਾਏ ਅਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਸੁਖੇ ਇਅਜ
 ੧੫ ਸਾਕੁ ਤੁਰ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ੩। ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਦੁ ਨ ਮਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ਜੇ
 ੧੬ ਦੇਹਿ ਰਹਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਚਰਿ ਲਿਵਲਾਗਾ ੪। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਚਰਿ ਰਸੁ
 ੧੭ ਖਾਈ ਮੈ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਜਮ ਚਉਰਾ ਗਾਘਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤ
 ੧੮ ਕਿਭਾਗਾ ੫। ਰਹਾਉ। ੧। ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਉ ਬਿਠ ਲੇਖੈ ਨਹੀ
 ੧੯ ਕੋਈ ਜੀਉ। ਮਾਏ ਮਲੇ ਖੁਦ ਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ੧। ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪੁ
 ੨੦ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ਮਾਏ ਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੋਵਰੁ ਚਿਤਾਤੁ ਗਤ ਸੋਈ ੧। ਰਹਾਉ। ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਸੋਧ
 ੨੧ ਰਿਦੇ ਖੁਦ ਮਾਏ ਨਦੁ ਜੋ ਕੋਈ ਜੀਉ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖਿ ਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸੋਈ ਜੀਉ
 ੨੨ ਉਦਾ ਚਲੈ ਠਕਿਰਾ ਪਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ। ਦੇਖਿ ਅਵਿਸਟੁ ਗੁਰ ਉਭਿ
 ੨੩ ਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਫਿਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ੩। ਪਦੁ ਅਪਿਪਾਸੁ ਖੁਪਾਈ ਮੈ ਨਿਜਿ ਘਰਿ ਦਸਹੋਈ
 ੨੪ ਜੀਉ। ਜਨ ਮਾਏ ਚਉਰਾ ਜਨ ਗਾਈ ਮੈ ਖੁਨ ਗਪਿ ਜਨ ਮਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ੪। ਤੁਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਚ
 ੨੫ ਈਸੇ ਰੋਵੈ ਕੋਈ ਜੀਉ। ਅਪਹਿ ਪਰਪਰ ਬਹੁ ਪਰ ਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਿਅ ਸੋਈ ਜੀਉ।

नमो भगवते वासुदेवाय

[illegible]

44

20 48

1 ਅਸੀਸਾਮੁਮੀਤੁਏਕੈਕਾਏਤੋਤਤੁਦਖਨਿਸਥਦੁਰਪੀਰਗਧਿਰੀਰਾਥਿਨੁਸਬਦੈਜਹੁਖ
2 ਉਨੀਪੁਰਏਰਾਇਸਤਿਤੁਰਾਸਿਚੁਨਾਨਕਮਨਮਨੀ
3 ਅਸਮਨਸਬਿਧਿਭਾਏਰਾਮਧਰਮਬਿਧਕੀਪਾਪਿਪ੍ਰਿਤਿਜਗਤਿਅਭਾਈਬਿਨਸੈਨਾਮੁਰਿਸਾ
4 ਸਇਰਮਾਇਆਜਨਸੋਰਣੀਰਾਈਰਾਮਸਭੇਕਾਹੀ॥੧॥ਸੁਣਿਪੀਤੁਤਿਕਰਮਕਾਹੀ॥ਜਿਤੁਕਰਮਿ
5 ਭੁਭੁਖਿਧਏਰਾਈਤੁਅਤਨਤਤੁਕਾਹੀ॥੨॥ਰਾਇਸਾਸੁਭੇਦੁਬਕੈਖਤੋਰਾਈਕਰਮਕਰਹੁਸੰਸਾਰੀ
6 ਪਾਪੀਭਿਐਲੁਨਚਕਈਰਾਈਅੰਤਰਿਐਲੁਟਿਕਾਹੀ॥ਇਨਬਿਧਿਭੁਖੀਮਾਕਰੀਤਾਈਭੁਖੀਸਿਨਕੋ
7 ਗੀ॥੩॥ਦੁਰਮਾਤਿਪਟੀਦਿਗੁਤਿਰਾਈਦੁਜੈਕੁਇਖਾਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਈਐਰਾਈਬਿ
8 ਨਵੇਭਰਨੁਨਜਾਣਿਸਰੇਗੁਰਸੇਦੈਤੰਸੁਖਪਾਏਅਦਵਜਣੁਰਹਾਈ॥੩॥ਸਾਦੁਸਹਜੁਗੁਰਤੇਭੁਖੀ
9 ਰਾਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਚਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਸੇਦੈਸੇਭੁਖੈਰਾਈਗੁਰਬਿਨੁਮਗੁਨਪਾਈ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰੇ
10 ਭੁਕਿਕਰਮਕਮਦੈਰਾਈਭੁਖੁਭੋਲਿਭਿਖਖਈ॥੪॥ਪੰਡਿਤਦੀਦਿਲੋਈਐਰਾਈ॥ਦਿਗੁ
11 ਨਿਕਲੈਤਭਾਜਲੁਮਥੀਐਜਲਦੇਖੀਐਰਾਈਇਹੁਜਗੁਏਹਦਭਾਗੁਰਾਬਿਨੁਭਰਮਿਦਿਗੁਚੀਐਰਾਈ
12 ਈਪਾਟਿਪਾਟਿਦੋਏਅਲਖਾ॥੫॥ਇਹੁਜਗੁਰਾਗੇਸੁਤਕੋਰਾਈਦਹਦਿਸਿਬੀਧੋਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗੀਰੀ
13 ਛੁਟਈਰਾਈਬਕੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ਇਹੁਜਗੁਰਮਿਭੁਲਾਈਅਭਾਈਕਹਣਕਿਛੁਨਜਾਣਿ॥੬॥ਗੁਰ
14 ਮਿਲਿਐਭੁਖਿਮਨਿਦਸੈਰਾਈਭੁਖੈਮਰਣਸਚਲੇਖਾ॥ਮੰਜਨੁਦਰੁਚੈਗਿਆਈਅਭਾਈਦਰਗਹਨਾ
15 ਦਿਸੇਖਾ॥ਗੁਰਅੰਕਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਫਿਕਾਇਅਰਾਈਮਨਦਸਿਆਚੁਕਾਭੇਖਾ॥੭॥ਇਹੁਤਨੁਹਟੁਸਗਲੇ
16 ਰਾਈਕਖਰਨਾਮੁਪਾਟਾਇਹੁਦਖਰਦਾਪਾਗੀਸੋਫਿਕੈਰਾਈਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਦੀਚਾਗਾਧਨੁਦਰੀਨਾ
17 ਰਾਈਐਲਿਕਰੇਦਪਾਟਾ॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਪਿਅਰੇਤਿਨਕੋਸਾਥ
18 ਗੋਤਿਨਰਕਿਨਪਾਈਐਪਿਅਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਨਹਰੇ॥ਭੁਰੇਭੁਰੇਭੈਓਨਪਿਅਰੇਤਰੇਨਦਰਿਕਰੇ॥੮॥
19 ਭੀਤੁਹੈਸਾਲਾਣਾਪਿਅਰੇਭੀਤੇਰੀਸਾਲਾਹਾਇਣੁਬੋਰਿਥੈਭੁਖੀਐਪਿਅਰੇਕੰਧੀਪਾਇਕਹਾ॥੯॥
20 ਸਰਹਾਇਸਾਲਾਹੀਸਲਾਹਣਾਪਿਅਰੇਦੁਜਾਅਦਰਨਕੋਇ॥ਐਰੇਪਭੁਸਲਾਹਨਿਜੇਭੁਲੇਪਿਅਰੇਸ
21 ਦਿਰਤੇਰੇਹੁਦੋਇ॥ਤਿਸਰੀਸੰਗਰਿਜੇਮਿਲੇਪਿਅਰੇਰਸੁਲੈਤਤੁਦਿਲੋਇ॥੧੦॥ਪਤਿਪਰਦਣਾਸਚਕ
22 ਪਿਅਰੇਨਾਮੁਸਚਾਨਿਸਣਾ॥ਅਇਨਾਲਿਖਿਲੈਜਦਣਾਪਿਅਰੇਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਣਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁ
23 ਕਮੁਨਬੁਝੀਐਪਿਅਰੇਸਚੇਸਚਤਾ॥੧੧॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਨਿਮਿਅਪਿਅਰੇਹੁਕਮੈਉਦਰਿਮਸੁਣਿ
24 ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਜੰਮਿਆਪਿਅਰੇਉਧਉਸਿਰਕੈਕੁਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਜਾਈਐਪਿਅਰੇਚਲੈਕ
25 ਰਜਸਾਰੀ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਅਇਨਪਿਅਰੇਹੁਕਮੈਜਾਂਦੋਜਾਇ॥ਹੁਕਮੈਬੀਨਿਚਲਾਈਐਪਿਅਰੇ

ਅਵਿਨਸਾਦਿਸਦੇਸੀਐਮੰਤੁਨੁਏਸੋਇਸੁਟਿਸੁਣਿਮੇਗੰਕਾਮਣੀਪਰਿਉਤਰਹੋਇ॥੨॥੨੬
ਆਉਤੇਹੈਨਾਮਿਤਨਾਸਦਕੁਰਬਣੈਜਉ॥੧॥ਰਹਉਸਰਬਸਚਏਕੁਹੈਦੂਜਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੁਕੀਸੇਵਾਸੇ
ਕਰੇਜਕਉਤਵਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਤੁਹਬਾਧੁਪਆਰੇਕੇਦਰਹੀਸਾਦਭਿਆਣੀਦੇਹਿਜਿਤੁਨਾਮਿਤੇਰੇਲਾਹੇ
ਹੀ॥ਦੂਜਨਾਨਾਕੋਇਜਿਸਅਣੈਪਿਆਰੇਜਾਇਕਹੀ॥੧॥ਰਹਉਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਠਾਅਵਰੁਨਜ
ਚਉਕੋਇਨਾਨਕੁਤਕਦਮੁਹੈਬਿਦਬਿਦਦੁਖਦੁਖਹੋਇ॥੪॥ਸਾਹਿਬਤੇਰੇਨਾਮਦਿਟਹੁ॥ਬਿਦਬਿਦਦੁ
ਖਦੁਖਹੋਇ॥੧॥ਰਹਉ॥੪॥੧
ਹਉਆਦਮੀਹੀਇਕਦਮੀਮੁਹਲਤਿਮੁਹਤੁਨ
ਜਣਾਨਾਨਕਉਨਵੈਤਿਸੈਸਰੇਦੁਜਾਕੋਜੀਅਪਰਾਣਾ॥੧॥ਅੰਧੇਜੀਵਣਾਦੀਚਾਰਿਦੇਖਿਕੇਤੇਕੇਦਿਨ
॥੧॥ਰਹਉਸਾਸਮਾਸੁਸਤੁਜਉਤੁਮਾਰਤੁਮੇਖਰਾਪਿਆਰਾਨਾਨਕੁਸਾਇਰੁਏਦਕਹਤੁਰੈਸਚੇਪਰਦ
ਵਗਾਰਾ॥੨॥ਜੇਤੁਕਿਸੈਨਦੇਰੀਮੇਰੈਸਾਤਿਬਾਕਿਅੰਕੋਕਚੈਗਰਣਾਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਸੋਕਿਛੁਪਾਈਅੰ
ਪੁਰਬਿਲੇਖੇਕਲਾਹਣਾ॥੩॥ਨਾਮਖਸਮਕਾਚਿਤਨਕੀਅਕਪਟੀਕਪਟੁਕਮਾਣਾ॥ਜਮਦਾਅਰਿਜ
ਪਕਾਨਿਚਲਾਇਆਤਾਚਲਦਾਪਛੁਤਣਾ॥੪॥ਜਬਲਹੁਦੁਨੀਆਹੀਐਨਾਨਕਕਿਛੁਸੁਣੀਐਕਿਛੁ
ਕਹੀਐ॥ਰਾਇਰੈਰਮਰਹੁਨਪਾਇਆਜੀਵਤਿਆਮਰਿਹੀਐ॥੫॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਉਸਿਮਰੇਸਿਦਰਿਆਨਹੀਜਾਇ॥ਤਮੈਹਿਸਾਉਜੀਅਨੁਬਿਲਾ
ਇ॥ਸਿਰਜਿਸਦਰੇਸਚਾਸੋਇ॥ਤਿਸੁਦਿਸਹਿਐਚੰਗਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਰਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪਾਇ
ਅਜਾਇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਚਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਉਦਖਹੁਨਾਮੁਦੇਖਣਕੋਈਜਾਇ॥ਨਾਕੋਚ
ਖੇਨਾਕੋਖਾਇ॥ਐਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਾਪਤਿਰੈਰਾਖੇਜਸੋਇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਿਆਸਮ
ਇ॥ਤੁਹੁਬਿਰੁਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਰੈਕੀਤੈਕਿਅੰਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਚਾਸੋਇ॥੩॥ਹੁਇ
ਉਰਿਚਲਣਾਮੁਹਤੇਕਿਤਾਇ॥ਕਿਆਮੁਹਦੇਸਾਹੁਣਨਹੀਨਾਇ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰੇਤੈਸਹੋਇ॥ਦਿ
ਨੁਨਦਨੀਨਾਨਕਨਹੀਕੋਇ॥੪॥੨
ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾਇ॥
ਅਤਮਾਵਦੈਰੈਲਿਦਲਾਇ॥ਅਤਮਾਪਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮਰੈ॥੧॥ਹੁ
ਰਪਰਸਦੀਪਾਇਆਜਾਇ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਯੈਠਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧॥ਰਹਉਸਚਿਸਿ
ਮਰਿਐਰੋਦੈਪਰਗਸਾਤਾਤੇਬਿਖਿਆਮਰਿਹੈਉਦਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਦਰਿਆਣੀ॥ਪੁਰ
ਕਲਤੁਦਿਚੇਗਾਤਿਪਾਈ॥੨॥ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜਿਸਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਧਰੈ॥ਸਾਹਿਬ
ਰਦੈਸੋਪਰਵਾਣਾ॥ਸੇਸੇਵਕੁਦਰਗਹਪਦੈਮਾਣਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਪੂਰਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾਏਜੈ॥

ਕੁੰਨੀ ਭਲੁ ਪਾਏ ਸਾਚ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਸੇਸੇ ਦੁਕ ਜਮ ਤੇ ਕੋਸ ਰਹੈ ॥ ੪ ॥ ਭੁਨਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰੇਈ
ਰਾਸ ਰੰਗ ਏਕਿ ਸਿਉ ਪਰੇ ਪਿਆਰਾ ਤਕੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਜਪੁਤ ਪੁਸਕੁਇ ਹੁਸ ਬਦੁ ਹੋਸਰਾ ॥ ੫ ॥
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੋ ਬਾਰੇ ਬਾਗਾਤਿ ਪਿਤ ਪਿਖ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇ ਕਾਗਾ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾ
ਇਸ ਰਿਜਾਇ ਜਿਉ ਪਕਾਰੇ ਗੀ ਵਿਲ ਲਾਇ ਬਹੁਤ ਬੇਲਾ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਇਆ ਵਿਟੁ ਬੇਲੇ
ਰੰਗੇ ਸੁਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਨਕੀ ਤੇ ਅਖੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿ ਜਿਹਦਾ ਦਿਤੀ ਬੇਲੇ ਤਾਨਿ
ਨਾਨਕਾ ਅਮਰ ਨੀਪਾਇਆ ਦਾਜੈ ਪਦਨ ਅਖੈ ਸਰਜੁਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇਤਮੇ ਹੁਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦਾ
ਸੁਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗਾ ਦਾਗੇ ਸੁਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇਆ ਵਰਗਾ ਹਥੈ ਸਣਨ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥
ਗਾਇਲੈ ਅਖ ਟੁਤੇ ਗਨਾਉ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨ ਹੀ ਬਾਉ ਜੇ ਕੋਰੁ ਬੇਠਿ ਰਿਤੇ ਦੇਸਾਗਨ
ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਦਾਤਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੈ ਚਿਤੁ ਨ ਤੀਜੈ ਜੇ ਬਦੀ
ਸੇਤੁ ਸੁਨਛਿ ਜੈ ਚੋਰ ਕੀ ਹਮਾਰੇ ਨੋ ਕੋਇ ਚੋਰੁ ਕੀ ਆਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਠਿ ਮਨ ਅੰਧੇ
ਰੋਗਿਆਗਾ ਬਿਰੁ ਬੇਲੇ ਬੂਝੀ ਐਸ ਚਿਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੋਰੁ ਸੁਆਲਿਓ ਚੋਰੁ ਸਿਆਣਾ
ਜੇ ਕੁਝ ਏਕੁ ਦੁਗਾਣਾ ਜੇ ਸਾਬਿਰਖੀ ਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾਇਆ ਜਾਪਰਖੀ ਐ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ਜਾਇ
ਜੇ ਸਾਕਰੇ ਸੁਤੇ ਸਾਪਾਏ ਅਪਿਬੀ ਜਾਪੇ ਹੀਖਾਏ ਜੇ ਦਰਿਆਈਆਂ ਆਪੇਖਾ
ਜੇ ਹੀਸੁਰਤਿ ਤੇ ਹੋਰਾ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸਉਕੁ ਹੀ ਅਕੂਕੁ ਬਾਝਾ ਭਵੈ ਸਭੁ ਆਖਉ ਸੀਸਾਗਾ ॥
ਭਵੈ ਅਪੀ ਪਰਵਾਣਾ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਾਸ ਰੀਖਾ ਕਿਸਾਰੀ ॥
ਇਸ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ਸਿਰਕੇ ਲੇਖਨ ਪੜੈਇਆ ਟਾਗਾ ਵਰਗਾ ਘਟੀ ਅਹਿਤੀਨੇ
ਕੁਝ ਟਕਾ ਮਿਨ ਅਵੈ ਦੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਦਿਉਰੁ ਪਾਹੋਇਆ ਖਰਾਬਰਾ ਅਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥
ਕੁਝ ਕਾਵੀ ਕੂਕੁ ਬੇਲਿ ਮਲੁਖਾਇਆ ਬਹੁ ਮਣਨਾਏ ਜੀਆਪਾਇਆ ਜੇ ਗੀਜਗਾ ਰਿਨ ਜਾਣੈ
ਮੇਰਾ ਤੀਨੇ ਉਜਾਣੈ ਕਾਬੀਧਾ ॥ ੩ ॥ ਸੇਜੇ ਗੀਜੇ ਗੀਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਕਾਜੀ
ਜੇਉਲਟੀ ਕਰੇ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜੀਦਤ ਮੇਰੇ ਸੇਧਾ ਮਣੁ ਜੇ ਬਹੁ ਮੁਖੀ ਚਾਰੈ ਅਪਿਤਰੇ ਸ
ਸੇਧੁ ਲਤਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ਵਾਨਸ ਬੰਦੁ ਸੇਈ ਦਿਲਿ ਪੈਏ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੇਈ ਮਲੁਖੇਏ ਪਾਇਆ ਬੁ
ਸੇਧਾਵਾਣਾ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾਨੀਸਾਣਾ ॥ ੫ ॥
ਕਲੁ ਨ ਹੀ ਜੇਹੁ ਨ ਹੀ ਨਹੀ ਸਤਕਾਏ ਬਾਝਾ ਬਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

ਦੇਵੇਰੁ ਬਤਾਏ ਦਰੁਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਲਮ ਹੋਰ ਮਾਤ੍ਰਾ ਸਹਾ ਅਖੀਤ ਮੀਟਹਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾ ਕਪਕੁ ਰਿਗ
ਣਨੁ ਉਸੈ ਸਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਅੰਟ ਸੇਤੀ ਨਾ ਕਪਕੁ ਦਿਸੁ ਸੁਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਆ ਮਠਾ ਰਪ ਛੇਕ ਛੁਨਾਉ
ਸੈ ਏਹ ਪਦਮ ਅਯੋਆ ॥ ੨ ॥ ਖੜੀਆ ਤਪਰੁ ਮੁਛੇ ਡਿਅ ਮਲੇ ਛੁਰਾ ਖਿਆਗ ਹੀ ॥ ਸਿਸਟਿਸੁ ਰੁਏ
ਕਦਰਨੋ ਦੇਵੇ ਪਰਮ ਕੀਰਤਿ ਰਹੀ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਧਿ ਪੁਰ ਛੇ ਸੋਧ ਰਿਕਰਹਿ ਬੇਦ ਮਠਿਅ
ਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਮਹਾ ਕੋ ਮੁਕਤੋ ਨਾ ਹੀ ਕਹੈ ਨ ਨਕੁ ਦੁਆ ॥

ਗਰਾਨੈ ਬਲੁ ਲਦਿ ਚੰਦੁ ਦੀ ਪਕੁ ਬੀਤ ਰਿਕਾ ਮੰਗ ਲਜਨ ਕੋ ਮੇਰੇ
ਸਾਧੁ ਮਲਾ ਅਯੋ ਪਦ ਛੇਕ ਕੇ ਸੇ ਗਲ ਬਨ ਰਾਇ ਛੁਲ੍ਹੇ ਤੇ ਜੋਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ ਮਾਰਤੀ ਹੋਇ ਰੁਕ
ਖੰਨੁ ਨ ਤੇਰੀ ਮਾਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਦਾ ਜੀਤ ਕੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਸਹਸਤ ਦਨੈ ਨਨ ਨੈਨ ਪੈਰ
ਰਿਕ ਉਸਹ ਸਮੁਰਾ ਤੇ ਨਨ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਅਹਸ ਪਦ ਬਿਸਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਨੀਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸਤ ਦਨੀਧ
ਇਕ ਚਲਤ ਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤ ਪੈਸੋ ਏ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭਿਅ ਹਿਚਨ ਏਹੋ
ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾ ਦੇਸੋ ਮਾਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰ
ਦਲੇ ਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਾਦਿ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹੁ ਨਨ ਕਾਸਾ ਰਿਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜ
ਤੇ ਤੇਰੈ ਨ ਮਿਦਾਸਾ ॥

ਗੁਰਸਾਖੀ ਰਾਤ ਨੀਰੁ ਪੂਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਤੁ ਚਰਹਿ ਨ ਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਚੋਗੁ
ਗਹਿ ਪੁਰੁ ਛਾਏ ॥ ਸਰਦਰ ਮਹਿ ਹੀ ਚੁਪਾਨ ਪਤਿ ਪਛਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਬਹੁ ਬਪੁੜਾ ਛਪ ਹੀ ਨਾਇ
ਕੀਚ ਕ੍ਰਿਤੁ ਬੈਸੈ ਲੁਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਨਖਿਰਾ ਚਰਨ ਪਰੇ ਦੀ ਚਾਹੀ ॥ ਦੁਬਿਧ ਛੇ ਰਿਕੁਏ
ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਸਚਾ ਬੋਅ ਦਣ ਜੰਟਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ੨ ॥ ਸਰਦਰ ਹੀ ਸੁਫੇ
ਰਿਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਕੁਰਾ ਤਿਕ ਰਿਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇ ॥ ਸਰਦਰ ਮਹਿ ਹੀ ਸੁਹੀ ਸਮ ਹਿਸਾ ਗੁਰਾਨ
ਕਥਕ ਬਹੁ ਬਚਨੀਆ ਦਗੁ ॥ ੩ ॥ ਅੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖ ਕਹੁ ਕੋਊ ਪਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੁਕਾ ਤੇ ਸਹ ਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਦਛੁਲ ਭੈ ਕਟ ਟਹਾਰੇ ॥ ਰਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੈ ਪਗੁਧ ਕੇ
ਪਾਅ ਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਉ ਸੰਤ ਏ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਮ ਹਿਆ ਏ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿ
ਧੋਏ ॥ ਅਮੁਨ ਚੰਗੇ ਸਿਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਰੇਏ ॥ ਖੀਕ ਹਉ ਪਨੁ ਤਉ ਸੁਣਤਉ ਏਕਾ ॥ ਪੀਰ ਜਪਰੁ ਮਧਾਵੀ

१	५८
२	
३	
४	
५	
६	
७	
८	
९	
१०	
११	
१२	
१३	
१४	
१५	
१६	
१७	
१८	
१९	
२०	

19
 20
 21
 22
 23
 24
 25

ਕਰਦੇ ਮਮਮਈ ਚਲੀ ਮਰਦ ਲਾ ਤਾ ਬਰਬਰਤ ਮੁਖ ਪੀਲ ਗਾਣ ਲਾ ਤੇ ਨਜਰ ਬੇਬਾ ਕਾ ਨਾਨਕ
ਲੋਮ ਦ ਜਤੁ ਤੁਰ ਤੇਰੇ ਚਕਰਾ ਮਾਕਾ ॥

ਭਉ ਤੇਰੇ ਰੰਗ ਲਗੇ ਪੇਰ ਚਿਤ੍ਰਾ ਮੈ ਦੇਵ ਨ ਭੁਇਆ ਮਤੀ ਤੁਾ ਕਰਕੀ ਸਦਰ ਸਨਕੀ ਕੂਖਾ ਮੈ
ਮਗਾਉ ਨੇਤੀ ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਵਰਸਨ ਕੀ ਕਰੁਣੇ ਸਮਾਇਆ ਮੈ ਦਰਿ ਮਗਤੁ ਗੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ
ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮੁ ਮਿਰਗ ਮੈ ਰੁਠਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚਰਣਾ ਚੰਦਨ ਭਗਤ ਜੋ ਤਿਓ ਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮ
ਲਕਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਘੋਸ ਪਟ ਭੁਗਾ ਕਹੈ ਕੋਇ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਦਰਨ ਮਾਰੇ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮੀ ਦੇਹ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਕੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥

੧੦ ਇਤੁ ਤੁਮਾਏ ਅਪਾਰਿਅਪਿਅਰੇ ਲੀਤ ਕਲ ਬਿਰਗਾਣੇ ਮੇਰੇ
੧੧ ਤਨ ਭਵੈ ਲੋਲਾ ਮੇਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਣੇ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਭਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਦ ਨਾਹ ਉਕਰ ਬਾਨੈ ਜ
੧੨ ਭਿਅਉ ਕਰ ਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਭਰ ਬਾਨੈ
੧੩ ਭਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਏ ਫੁੰਨ ਟਿਜੇ ਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਉ ਮਜੀਠਾਰੇ ਫੁਣ ਵਲਾ ਜੇ ਕੈ ਸਾ
੧੪ ਭੁਐ ਸਰੀਰੁ ਨ ਭੀਰੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੇਲੇ ਰਤ ਕੈ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਸਿ ॥ ਧੁਇ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਮਿ
੧੫ ਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇਸ ਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਣਿ
੧੬ ਤੋਭ ਵੈ ਅਪੇਹੀ ਰਵੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਇਆਨ ਤੀਏ ਮਾਨ ਤਾ ਕਾਇ ਕਰੇਇ
੧੭ ॥ ਅਪਨ ਕੈ ਪਰਿਹਾਰਿ ਰੰਗੇ ਕੀਰ ਮਾਣੇਹਿ ॥ ਸਹੁ ਨੇਹੈ ਧਨ ਕੀ ਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥ ਭੈ ਕੀਆ
੧੮ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈ ਅਨੈ ਟੀਭ ਕ ਕਰੁ ਸੀ ਗੋਗੇ ॥ ਰੋਸੇ ਹਾਗ ਟਿਜਾ ਟਿਮੈ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਪਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥
੧੯ ॥ ਇਆ ਟੀਬ ਲੀਕਿਅ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤਨ ਭਵੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਮਹਲੁ ਨਾ
੨੦ ਵੈ ॥ ਫਿਰੁ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਅਰਿ ਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮ
੨੧ ਹਿਸ ਮਾਣਿ ॥ ਟਿਬ ਤੀਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮ ਟਿਇਆ ਟਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗ
੨੨ ਟਿਛੁ ਹੋਵੀ ਬਤੀਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਭ ਲਾਕਰਿ ਮਨੀਐ ॥ ਹਿਕ ਮਤਿ ਹੁਕ ਮੁਦ ਕਈ
੨੩ ਐ ॥ ਜ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਉਚਰ ਟਿਛਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੁਕੀ ਜੈ ਤਨੁ ਮਨੇ ਦੀਜੈ ਐਸ
੨੪ ਪਰਮ ਭੁਭਾਈਐ ॥ ਏਕ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗ ਟਿਛੈ ਟਿਛਿ ਬਤੀਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਅਪੁਗਾ ਵਾਇ
੨੫ ਐ ਤ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਉ ਰੰਗੇ ਸੀਚ ਤੁਰਾਣੀ ॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਲੇਖੈ ਕਾਮ ਟਿਨ ਉਸਿ

੧. ਆਗੀ ਸਾਧੋ ਹਰਾਣੇ ਨਾਨਕ ਸਾਸਕਰਾਈ। ਐਸੇ ਹੀ ਰਾਗਾਤੀ ਸਰਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅ
 ੨. ਸਮਾਣੀ। ਸੁੰਦਰ ਸਾਧੇ ਸਰਪ ਬੇਚ ਖਣਕ ਹੀ ਐਸਾ ਸਿਆਣੀ। ੬੧੨੧ ੨੮੨੧
 ੩. ਜੈਸੀ ਮੈ ਅਵੈ ਪਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈ ਸਰਕਰੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਾਲੋ। ਪਾਪ ਕੀ ਜੀਵ ਲੈ ਕਾਬ
 ੪. ਜੈਸੀ ਮੈ ਗੋਦਾਨੁ ਦੇ ਲਾਲੋ। ਸਰਪ ਪਰਮੁਦ ਇਛਾ ਪਖੋਲੇ ਏਕੁ ਨ ਛਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਦੇ ਲਾਲੋ। ਕ
 ੫. ਸਰਪ ਖਣਕੀ ਗਲ ਬਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈ ਤਾਨੁ ਦੇ ਲਾਲੋ। ਮੁਸਮਾਨੀ ਆਪ ਨਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ
 ੬. ਸਰਪ ਦੇ ਲਾਲੋ। ਜਾਤਿ ਸਨਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਏਰਿ ਕਿਲੇ ਪੈਲਾਇ ਦੇ ਲਾਲੋ। ਭੁਕੇ ਸੋਰਿ
 ੭. ਸਰਪ ਐਨਾ ਕਰਤ ਕਾ ਕੁੰਹਾ ਪਾਇ ਦੇ ਲਾਲੋ। ਪਾਸਾ ਹਿਥ ਕੇਤੁ ਟਨਾਨ ਕੁਰਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਦਿਚਿਆ
 ੮. ਸਰਪ ਜਿਨਿ ਉਪਈ ਗਿਰਦਈ ਬੈਰਾਵੈ ਪੈਦਾਇ ਕੇਲਾ। ਸਚ ਸੋਸਾਹਿ ਬੁਸਦੁਤ ਪਦ ਸੁਸ
 ੯. ਸਰਪ ਏਕਰੇ ਗੁਮ ਸੋਲਾ ਕਾਇਆ ਕਪਨੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿੰਦੁ ਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲ ਸੀ ਬੋਲਾ। ਅਫਕਿ
 ੧੦. ਸਰਪ ਜਿਸ ਤਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ। ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਅਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ਸੀਸ
 ੧੧. ਰਬੇ ਸਾ ੨੧ ੨੨ ੨੩

੧੨. ਸਰਪ ਜਿਸ ਤਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ। ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਅਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ਸੀਸ

੧੩. ਜਿਨਿ ਕੀ ਅਤਿ ਨਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਰੀ ਐਰੇ ਭਾਈ। ਅਪੇਜਾਣੈ ਕਰੈ ਅਪਿ ਜਿਨਿ ਵਰੀ ਹੋਈ।
 ੧੪. ਸਰਪ ਇਸਾ ਪਿਅਰੇ ਕਾਰਾਇ ਸਾਜਿ ਤੁਸ ਦਾ ਸੁਖ ਹੋਈ। ੧੧੨੧ ੨੮੨੧ ਜਿਨਿ ਗਿਰਕੁ ਨ ਰਾਇਆ
 ੧੫. ਸਰਪ ਏਰੇ ਭਾਈ। ਰਾਬ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰਪੁਣੈ ਜਬਰੈ ਟਿਕਿ ਰਾਣੀ। ੨੧੨੧ ੨੮੨੧ ਪਛੋਤ ਵਨ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੁਕੈ ਗੀ
 ੧੬. ਸਰਪ ਤਾਹਿ ਰਿਪਿਆ ਰਾਵੀ ਐਜਬ ਅਵੈ ਗੀ ਵਾਰੀ। ੩੧੨੧ ੨੮੨੧ ਕੰਤੁ ਲੀਅਸੋ ਪੁਗਣੀ ਐਤੋ ਦਧ ਦੀਏ
 ੧੭. ਸਰਪ ਸੇਹੁ ਟਮ੍ਹਣੈ ਨਾ ਅਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੇ ਸੁਪਰੇਹਾ। ੪੧੨੧ ੨੮੨੧ ਜਿਨਿ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਇਆ ਤਿਨ ਪੁਛੁ ਉਗੀ ਜਾਏ
 ੧੮. ਸਰਪ ਇਲਗ ਉਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਹੀ ਪੰਥ ਬਤਾਏ। ੫੧੨੧ ੨੮੨੧ ਹੁਕਮੁ ਪਛੋੜੈ ਨਾਨਕ ਭਉ ਚੰਦਨੁ ਲਾਵੈ। ਗੁਣ
 ੧੯. ਸਰਪ ਏਕ ਮਟਿ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ। ੬੧੨੧ ੨੮੨੧ ਜੇ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕ
 ੨੦. ਸਰਪ ਐਸੇ ਹੀ। ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀ ਐਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ। ੭੧੨੧ ੨੮੨੧ ਪਾਤੁ ਮਿਲੈ ਯੁਨਿ ਪਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ
 ੨੧. ਸਰਪ ਏਕ ਉਪਾਵੈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀ ਐਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਵੈ। ੮੧੨੧ ੨੮੨੧ ਪਾਨਾ ਵਰੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਰਿ
 ੨੨. ਸਰਪ ਏਕੈ। ਗਸੀਅ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾਤ ਬਟੂ ਉਪਛਾਵੈ। ੯੧੨੧ ੨੮੨੧ ਅਪਿ ਉਪੀਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕ ਕੁਮਿਸਮਾਵੈ
 ੨੩. ਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਹੋ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ। ੧੦੧੧ ੨੮੨੧ ਜੇ ਤੁਹਿ ਚਿਨ੍ਹਕਤ ਚੁਕੇ ਹੋ ੨੮੨੧

੨੪. ਜੇ ਤੁਹਿ ਚਿਨ੍ਹਕਤ ਚੁਕੇ ਹੋ ੨੮੨੧

੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨
 ੩੩
 ੩੪
 ੩੫
 ੩੬
 ੩੭
 ੩੮
 ੩੯
 ੪੦
 ੪੧
 ੪੨
 ੪੩
 ੪੪
 ੪੫
 ੪੬
 ੪੭
 ੪੮
 ੪੯
 ੫੦

ਭਾਵਨਾ ਏਥੇ ਸਿਧੂ ਪਦੇ ਦਹੁਤ ਉਦਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ
ਦੁਧ ਕਰਮ ਫੁਰੀ ਸਰਾਜੇ ਸਮਾਏ ਦੁਰੇਣੀ ਨਿਰਾਸੁ ਜਮਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਜਪਹੁ ਤਏ ਕੋ ਨਾਮਾ ਅਦਰ ਨਿਰਾ
ਠਾਕਾ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਏਨੀ ਨੀਤਾ ਬਿਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇੜ ਏਨੀ ਦਨ ਮਾਵੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾ ਮੁਜ ਪਾ
ਤਸ ਮਥਾ ਮੈ ਏਨੀ ਬਿਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਸੀਪਟੁ ਜਿ ਤੁਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਨੁ ਭਾਵਨ ਪਾਗੀ ਬਿ
ਥਿਕੇ ॥ ਪੁਜਾ ਪਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬ ਰਵਤ ਰਹੈ ॥ ੪ ॥ ਕਹ ਦੇ ਕਹ ਰਿਕਹੇ ਕਹੇ ਜਾ
ਦਿਤੁ ਮਸਰਿ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਰਾਤਿ ਹਿੰਦੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੀ ਪੈਰੈ ਉਸਾ ਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ੫ ॥

ਅੰਤਰਿ ਦਸੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਏ ਰਿਕਾਹੇ ਬੇਖੁ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹੋ ਦਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸੁਭ ਕੋਈ ਰਵੈ ॥ ਬੀਧਿ ਬੀਧਿ ਅਸਭੁ ਜਗੁ ਰਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁਚਾ ਕਰਹੋਇ ॥ ਜਾ
ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਅਸੇਇ ॥ ੩ ॥ ਰਮਨ ਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਧਾਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ਪਾਣਵ ਰਿਨਾਨ ਕੁਤ ਰੇ ਸੇ
॥ ੪ ॥ ॥ ੫ ॥

ਉਜਲੁ ਕੈ ਹੀ ਚਿਲਕਣਾ ਮੋਟਿ ਮ
ਲਕੀ ਮਸਾਹੋ ਤਿਆਜੁ ਤਿਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉਧੋ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿ ਅੰਨਾ ਲਿਚ
ਨਿ ॥ ਜਿਥੈ ਲੋਖ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੀਨਿ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਵੀ ਅੰਪਾਸੁ ਚਿਤ ਦੀਆ
॥ ਦਠੀ ਅਕੰਮਨ ਮਾਵਨੀ ਦਿਚਹੁ ਸਖਣੀ ਮਾਹਾ ॥ ੩ ॥ ਬਗਾਬ ਗੇਕ ਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦਸੀਨਾ ॥ ਪੁ
ਟਿ ਪੁਟਿ ਜੀਅ ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾਕ ਹੀ ਮਨਿ ॥ ੪ ॥ ਸਿਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰ ਮੈ ਮੈ ਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੀਨਾ ਸੇਠ ਬ
ਕੰਮਨ ਮਾਵਨੀ ਤੇਰੁਣ ਮੈ ਤਰੀਨਿ ॥ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਭਾਉ ਠਾਇਆ ਰੂਗਰ ਦਾਟ ਬਹੁਤਾ ॥ ਅਖੀ ਲੋਹੀਨ
ਲਹੀ ਹਉ ਚਾਹਿ ਲੇਖਾ ਕਿਤਾ ॥ ੬ ॥ ਚਾਕਰੀ ਅੰਚੀ ਗਿਆਈਆ ਅਦਰ ਸਿਆਣ ਪਕਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕਾ
ਮੁਸਮਾ ਲਿਭੁ ਬਧਾ ਫੁਟਹਿ ਜਿਤਾ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥
ਜਪਤ ਪਕਾਬੀ ਪਬੇ ਰੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘ
ਹਿਕਹੇ ਬਾਹਾਨਾ ਸਰਵਹੁਨਾ ਉਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਏ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀ ਰੜਾ ॥ ਰਤ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ
ਦਰੀ ਦੋਲਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋ ਦਹਿ ਗੀਰੀ ਮੈ

१. संस्कृत-संज्ञा-सूची

६०
१
२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४ ६

ਭਾਨਿਤਨਿਤਖਸੀਆਮਨੁਕਰੋਨਿਤਨਿਤਮੰਗੈਸੁਖਜੀਉਕਰਤਾਚਿਗਾਮ
ਰਾਨਿਤਨਿਤਗਹਿਦੁਖਜੀਉਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਮਨਿਦਸੈਤਿਤਨਿਕੋਸੀਭੁਖਜੀਉ॥੧॥
ਨਿਤਨਿਤਸੇਖਸੇਖਸੇਖਸੇਖਠਹਾਰੁਜੀਉ॥੨॥ਅਨਕੋਕੀਜੈਮਿਤਰਾਖਕਰਲੈਮਹਿਜਾਇਜੀਉ॥੩॥
ਜੀਉਦੇਖਭੁਖਾਇਆਭੁਲਿਭੁਲਿਅਦੈਜਾਇਜੀਉ॥੪॥ਨਦਰਿਖਭੁਖੇਫਟੀਐਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਜੀਉ॥੫॥ਠਲਗਿਆਨਦਿਹੁਣਿਆਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਰਾਇਜੀਉ॥੬॥ਖਿਚੋਤਾਠਦਿਹੁਚੀ
ਜੀਉ॥੭॥ਨਾਇਜੀਉ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਰੋਗਤਿਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿਜੀਉ॥੮॥ਜਿਨਿਕਰਿ
ਗੁਰੁਆਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁਜੀਉ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਕੀਐਸਦਾਸਦਾਦਤਹੁਜੀਉ
ਜੀਉ॥੯॥ਨਾਨਾਮੁਨਦੀਸਰੋਨਿਧਾਰਾਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੦॥੫॥੩

ਪਾਰਾ ੧੦ ॥ ਮਾਣਸਜਨਮੁਦਲੰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਮਨੁਤਹੁਰੋਇਚੁਲਿਭੁਜੈਸਤਿਗੁਰਗੁਰੇ
॥੧॥ਚਲੈਜਨਮੁਸਦਾਰਿਦੁਖਰਸਚੁਲੈ॥ਪਤਿਪਏਦਰਬਰਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਭੈ॥੧॥ਗੁਰੁਉ॥
ਮਹਿਨਿਸਦੁਸਲਹਿਸਚੇਮਨਿਭਾਇਆ॥ਲਾਲਿਰਤਾਮਨੁਮਨਿਆਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੨॥ਹ
ਜਿੰਦਗੁਣਸਾਰਿਅੰਤਰਿਤੂੰਦਸੈ॥ਤੂੰਦਸਹਿਮਨਮਹਿਸਹਜੇਰਸਿਰਸੇ॥੩॥ਗੁਰਖਮਨਸਮਸ੍ਰਾਇ
ਅਉਕੇਤਨਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਰੀਗੰਗੇਤਨਾ॥੪॥ਨਿਤਨਿਤਰਿਦੈਸਮਾਲਿਪੀਤਮੁ
ਅਣਾਜੇਚਲਹਿਗੁਣਨਾਲਿਨਹੀਦੁਖਸੰਤਾਪਣਾ॥੫॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਨਰਿਸੁਰੰਗੁਰੇ
ਅਸੀਹੋਇਦਿਗੁਣਾਮਨਿਤਨਿਭੇਗੁਰੇ॥੬॥ਗੁਰਕੀਕਰਕਮਾਇਲਾਹਾਪਰਿਆਇਆਗੁਰਬ
ਰੀਰਬਾਣੁਸਬਦਿਪਛਾਣਿਆ॥੭॥ਇਕਨਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੇਤੁਪੁਰਾਦਸੀ॥ਮੇਦੀਜੈਨਾਮਨਿ
ਗੁਰਗੁਣਗਾਦਸੀ॥੮॥੫॥੩॥ ਜਿਉਆਰਣਿਲੋਹਪਾਇਰੀਨਿ
ਕੁਣੀਐ॥ਤਿਉਸਾਕੰਤੁਜੋਨੀਪਾਇਭਦੈਭਵਈਐ॥੧॥ਬਿਨੁਭੁਖੇਸਭੁਦੁਖੁਦੁਖਕਮਾਦਣਾ॥
ਜੰਨੈਅਵੈਜਾਇਗੁਰਮਿਭੁਲਾਣਾ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਤੁੰਗੁਰਮੁਖਿਰਬਣਹਾਰੁਹਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥
ਕਿਰਿਤੁਸ੍ਰਹਿਰਜਾਇਸਬਦੁਕਮਾਈਐ॥੨॥ਤੁੰਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਅਪਿਦੇਹਿਸੁਮਾਈਐ॥
ਜਿਉਪਿਉਥਾਪਿਦਰਬੀਨਾਈਐ॥੩॥ਦੇਹੀਹੋਵਗਿਥਾਕੁਪਦਣੁਉਤਾਈਐ॥ਇਹੁਕਿਥੈ
ਮਾਉਤਕੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥੪॥ਦਿਹੁਦੇਵੀਅੰਧਘੋਰੁਪੁਰਾਈਐ॥ਗਗਬਿਮੁਸੈਪਹੁਚੈ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

६२

2
2
1
8
4
E
J
R
2
2
1
2
2
2
2

214 ई०

1. ਏਕਾਧਾਰੇ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੇ ਏਨੇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਹਿਅਾ ਪਦ ਰਤੁ ਨਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦ ਸਿਰਸਿ
 2. ਸਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਨਾ ਹਿਅਾ ਪਦ ਰਤੁ ਨਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦ ਸਿਰਸਿ
 3. ਹਏ ਤੇਰੇ ਕੋਈ ॥ ਏਨਾ ਸਿਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨੇਰੇ ਏਨਾ ॥ ੨ ॥ ਗਿਅਾ ਪਦ ਰਤੁ ਨਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦ ਸਿਰਸਿ
 4. ਰਹਤ ਸਦਾ ਮਾਨੀ ਸੋਈ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਕਤ ਨੀ ਪਰ ਰਹਤਿ ਨੇਰੇ ਏਨਾ ॥ ਨਾਦ ਰਤੁ ਲੇਖਾ ਉਨ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥
 5. ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਦਿ ਰਜਾਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਅਪਿਰ ਹਿਓ ਬਿਖੁ ਨ ਲੀਜੇ ॥ ਐਸੇ ਸੋਈ ॥
 6. ਕਾਇਆ ਨਾਰਜ ਸੀ ਹੋਰੇ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਗਿਅਾ ਨੀਜੇ ਨਿਸਬਾਦਿ ਲਿਖ ਲਾਈ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਪਦ
 7. ਮੈ ਪਤਿ ਰਾਵਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਤੁਕਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵ ਰਿਆਈ ॥ ੫ ॥ ਐਸੇ ਏਨੇ
 8. ਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਦਿਨ ਨੂੰ ਠੈ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥ ਬੇਦ ਪੁਕਰੈ ਗੁਰਤਿ ਸੋਰੇਤਿ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
 9. ਮਨੈ ਦੇਖੇ ਜੋਤਿ ॥ ੬ ॥ ਸਾਸਰ ਸਿਖਿ ਤਨੁ ਖੁਦਿ ਰਾਮੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਉਤਮ ਕਰਮੀ ॥ ਅਨਮੁਖਿ
 10. ਨੀ ਦੁਖ ਸਹਾਮੀ ॥ ਬੰਦਾ ਤੂਟੇ ਏਨਾ ਮੁਸਹਾਮੀ ॥ ੭ ॥ ਅਨੇਨ ਮੁਸਹੀ ਪਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਦੇਖਾ ਨਹੀ
 11. ਦੂਜਾ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਾਨੀ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਅਵਤਾਰੀ ਕੋਈ ॥ ੮ ॥
 12. ਮਨ ਕਾ ਕਰਿਆ ਮਨ ਸਾਕਰੈ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਪੁਨੁ ਪਾਉ ਚਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇ ਮਤੋ ਰੇ ਪਤਿ ਨਾਮਾਵੈ ॥ ਰਿਖ
 13. ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਚ ਭਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ਤਨੁ ਪਨ ਕਲਤੁ ਸਭ ਦੇਖਾ ॥ ਭਿਅਨਾ ਗਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥
 14. ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਦਹਿ ਰਾਸੁ ਭੋਗੁ ਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥ ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਰਨੁ ਮਸੈ ਦੇਰੀ ॥ ਖਾਧੁ ਖਾਧੁ ਕੁਰਲੈ ਸਦੈ
 15. ਲੁਪਾਇਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਥੁ ॥ ੧੦ ॥ ਗੀਤ ਗਾਘਨ ਤਲਾ ਸਿਕੂਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪੁ ਭੁਣਉ ਪਯੋ ਬਿਨ ਸੈਧੈ
 16. ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਗਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਛੁਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਧੋਤੀ ਉਜਲ ਤਿਲ ਕੁਗਾਇ
 17. ਲਾਅੰਤ ਰਿਕੋ ਪੁਰ ਹਿਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸ ਰਿਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾ
 18. ਸੁਖੁ ਕੀਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਕ ਰਸ ਅਨਗ ਰਸ ਭਰਮੰ ਚਰਾ ॥ ਪਸੁ ਮਲੇਛ ਨੀ ਚੰਦ੍ਰ ਲਾ ॥ ਗੁਰਤੇ ਮੁਹੁ ਠੇਰੇ ਤੇ ਨ ਜੋ
 19. ਰਵਾਈ ਐਸਾ ਬੰਦਾ ਨਿਬੰਧਿਆ ਏਨੀ ਐਜਾਈ ਐਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇਲ ਪੈਦਾਰ ਭਾਗਿ ਰਵੈ ਨਾਮੁ
 20. ਕਿਰਤ ਰਭਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛਨ ਹੋਇਆ ॥ ਮਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਵਰਿ ਸੋਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲੈ ਤੇ
 21. ਕਉ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਸੁ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ
 22. ਏਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਰਹੈ ਅਤਿ ਤੁਝ ਏਸ ਭੂਤਿ ਸੁਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਏਹੁ ਜਿਸੁ ਕਾ ॥ ਨਹਿ ਅਵੈ ਨਾ
 23. ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੬ ॥

ਏਕਾਧਾਰੇ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੇ ਏਨੇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਹਿਅਾ ਪਦ ਰਤੁ ਨਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦ ਸਿਰਸਿ
 ਸਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਨਾ ਹਿਅਾ ਪਦ ਰਤੁ ਨਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦ ਸਿਰਸਿ

[illegible]

੧. ਭਵਿੱਖੈ ਦਸ ਦੁਆਰੇ ਸਾਮਾ ਮਤ ਮੇਰੁ ਕਰੈ ॥ ਫਲੁ ਪਦੈ ਪ੍ਰਤਾ ਅਤਿ ਮੁਚੀ ਨੈ ॥ ਪਾਖੰਡੇ ਨਾਭੇ
 ੨. ਭਤਨੀ ਬੀਨੈ ॥ ਨੀਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਕੋਟਲੁ ॥ ਸੁਚੈ ਸਾਚੇ ਨਲਾ ਗੈ ਮਲੁ ॥ ੧੩ ॥ ਜਹਦੇ
 ੩. ਖਤਿ ਤਹਦੇ ਕੋ ਏਕਾ ॥ ਰਿਨਿ ਜਨਿ ਮਉ ਪਾਏ ਦੇ ਕੋ ਦੇ ਕਾ ॥ ਫਲੇ ਹਰ ਕੀ ਏ ਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਨਸਕ
 ੪. ਥਏ ਸਾਚੁ ਨਾਏ ॥ ਭੁਨੈ ਲਾਲਾ ਦੇ ਲਪਟੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਫੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਦੁਆਰ
 ੫. ਸਿਮ੍ਰਦਾ ਮਤੁ ਮਤੁ ਮਤੁ ॥ ਅਰਿਨਿ ਸਿਜਾਗ ਰਿਕਾਬ ਰਿੰਤੁ ॥ ਜਗਤ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ॥ ਦਿਵਲਾਇ ॥
 ੬. ਦੁਰਪਰਚੈ ਤੇ ਸੁਕਾ ਲੁਪਾਇ ॥ ਅਤੀਤ ਭਏ ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਣੀ ॥ ਪੁਣ ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਹ ਲਿਵਲ
 ੭. ਈ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਆ ਦਸੀ ਦਾਇਆ ਦਾ ਨੁਕਰਿ ਜਾਏ ॥ ਬਹਰਿ ਜਤੋ ਭੀਤ ਰਿਅ ਏ ॥ ਬਰਤੀ ਬਰਤ
 ੮. ਰੈ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ਅਜ ਪਾਤਾ ਪੁਜ ਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਾਰਿ ਏ ਕੋ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿ ਸੁਰ
 ੯. ਸੰਜਮ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੇ ॥ ੧੬ ॥ ਤੇਰ ਸਿਤਰ ਦਰਸ ਮੁਦ ਕਨ ਗੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਿਖਰਿ ਲਿਵ
 ੧੦. ਤਰੈ ॥ ਰੁਰਤ ਰਿਮ ਰੈ ਨਤੁ ਰੈ ਕੋਇ ॥ ਨਿਰੁਭੁ ਰਿਮ ਰੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਰੁਰਮ ਰਿਪੁ ਰੁਪ ਰਮ ਰਿ
 ੧੧. ਭੁਜਾਣੈ ॥ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਮਾਨਿਭਾਣੈ ॥ ੧੭ ॥ ਚਉਦ ਸਿਰਭਿ ਥੋਬ ਵਹਿ ਲਹਿ ਪਦੈ ॥ ਰਾ
 ੧੨. ਸਤਾ ਮਸਤ ਕਾਲ ਸਮਾਏ ॥ ਸਸੀ ਅਰਕੈ ਘਰਿ ਸੁਰਸਮਾਏ ॥ ਜੇਗੁ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਦੈ ॥ ਚ
 ੧੩. ਉਦ ਸਿਭੁ ਫਣ ਪਤਲ ਸਮਾਏ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਹਿਆ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਅਮਾਵਸਿ ਮਾਰੰਡ
 ੧੪. ਹੁਪਤੁ ਗੈ ਠਾਰਾ ॥ ਭੂਭੁਗਿਆ ਨੀਸ ਬਦੁ ਬੀਚ ਗਿਆ ॥ ਸਸੀ ਅਰੁ ਗਗਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿਹੁ ਲੇਈ ॥ ਕ
 ੧੫. ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕਰਤੋ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਵੀਸੈ ਤਿਸਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਅਦਰਿ ਜਾਰਿ ॥ ੧੯ ॥
 ੧੬. ਘਰੁ ਦਰੁਥਾ ਪਿਥਿ ਰੁਥਾ ਨਿਸੁਹਾਏ ॥ ਅਪੁਪਛਾਣੈ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਦੈ ॥ ਚਹਾਸਾ ਤਹ ਬਿ
 ੧੭. ਸਿਥਿ ਨਾਸਾ ॥ ਫੂਟੈ ਖਪੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਸਾ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥ ਪੁਣ ਵਤਿ ਨਾਨਕ
 ੧੮. ਹਮਤ ਕੋ ਦਸਾ ॥

੧੯. ਮੁੰਧਨ ਦੇ ਲੰਡੀ ਆਗੇ ॥ ਇਥਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਟੁ ਕੀ ਭਾਰਿ ਪਰੀ ॥ ਹਰਿ ਲਿਵਲ
 ੨੦. ਰਾਮਾ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਭੁ ਰਹਿ ਗੋਇ ॥ ਲਿਸਹ ਜਿਸ ਬਦਿ ਸੀ ਗਾਹੀ ॥ ਕਰਿ ਜੋ ਕ੍ਰਿਗੁਰੁ
 ੨੧. ਹਿਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ॥ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚਿ ਪਾਮਾ ॥ ਆਪਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ॥ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਾਮ ਕ੍ਰਿਪੁਨਿ
 ੨੨. ਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁੰਧਨ ਦੇ ਲੰਡੀ ॥ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਿ ਰਿਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਚਿ ਨ ਦੇਲੰਡੀ ॥ ਏ ਜੋ ਬਨਿ ਬਾਝ
 ੨੩. ਰਾਮਾ ॥ ਆਉ ਨ ਜਾਉ ॥ ਕਹੀ ਅਪਨੈ ਸਹਨ ਲੀਰਾ ॥ ਨਾਹ ਅਪਨੈ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ॥ ਮੈਥੁ ਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ
 ੨੪. ਵਏ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕੁਭ ਕਥੀ ॥ ਐਸਹ ਜਿ ਪੁਰੁ ਗੁਣ ਗਵਏ ॥ ਰਾਮਨ ਮਰਸ ਲਰਸੀ ਅਰਕੈ

ਗੁਰਸਬਦੁਦੀਅਦਰੁਕੀਅਨਨਕਾਵੀਚਾਰੀਆ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀਧਰਸੋਹਿਅਰੁ
ਗੁਰਕੈਕੁਇਚਲੁਸਚਿਸੰਗੁਤੀਰਮਾਧਨਸਾਚਿਸੰਗੁਤੀਹਰਿਸੰਗਿਸੁਤੀ
ਇਕਕੁਇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਦਸਿਆਸਤਿਗੁਰੁਹਮੇਲੀਆ॥ ਦਿਨੁਰੈਇ
ਸਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਰੰਜੋਨਾਸਬਦਿਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਪਕੁਨਨਕਭਉਭੀਜੋਨੇ॥ ੩॥
ਪਿਓਦਰਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕੀਰੁਟੇਤਰਿਤਰੁਟਿਹਾਰਿਆਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਖਿਤ੍ਰਿਪਤੀ
ਨਉਰਿਹਰਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਮੈਮਨਿਚਉਪਣਾਸਾਚਿਦਿਗਸੀਰ
ਮੈਮਪਰੇਪੁਭਿਅਥਿਨਸੀਰਮਾਅਦਿਗੋਤੋਹਰਿਨਾਥਹਤਿਸੇਭਾਵੈਸੋਥੀਐਕਿਰਪਾਲੁ
ਸਦਾਇਆਲਦਤਾਜੀਆਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਜੀਐਮੈਅਦਰੁਗਿਆਨੁਨਪਿਆਨਪੁਜਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤ
ਦੁਸੇਗੋਭਿਉਭੁਵਨੀਹਰੁਨਜਨਾਨਨਕਾਸਦੁਗਹਿਰੇ॥ ੧॥ ਭ੍ਰਿਨ੍ਰੀਰੈਣਿਚਲੀਦਿਨਸਸੁਹ
ਗੋਨਿਜਪਾਰਿਸੁਤ੍ਰੀਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਰਮਾਨਵਹਟਿਨਵਧਨਸਬਦਿਜਾਗੀਆਪਣੇਪਿ
ਭਟੀਆਤਜਿਭੁਕੁਪਟਸੁਭਾਉਦੂਜਾਚਾਕਰੀਲੋਕਾਣੀਆਮੈਨਮੁਹਰਿਕਾਹਾਰੁਕੈਠੇਸਾਦੁ
ਸਾਦਨੀਸਾਣਿਆਕਰਿਜੋਨਿਨਾਨਕਸਾਚਮਗੈਨਦਰਿਕਰਿਤੁਪੁਭਾਣਿਆ॥ ੨॥ ਜਾਗੁਸਲੋ
ਨ੍ਰੀਏਬੋਲੈਗੁਰਬਾਣੀਰਮਾਜਿਨਿਸੁਣਿਮਨਿਅਰੁੀਅਕਥਕਹਾਣੀਰਮਾਅਕਥਕਹਾਣੀ
ਨ੍ਰੀਰਬਾਣੀਕੋਦਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੁਏਓਹੁਸਬਦਿਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਭਿ
ਝੁਏਰੈਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਸਾਚਮਨਿਗੁਣਸਾਰਿਆਓਹੁਪੁਰਿਹਰਿਆਸਰਬਠਾਣੀ
ਨਕਭਉਧਰਿਆ॥ ੩॥ ਅਹਲਿਭੁਲਾਇਫੀਏਭੁਗਤਿਸਨੇਹੀਰਮਾਗੁਰਮਤਿਮਨਿਗੁਰਸੀ
ਨ੍ਰੀਸਿਦੇਹੀਰਮਾਮਨੁਮਾਰਿਗੀਝੈਸਬਦਿਸੀਝੈਝੈਲੋਕਨਾਥਪਛਾਣਏਮਨੁਰੀਗੋਰੋਲਿਨ
ਵੈਕਰੀਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਣਏਮੈਆਧਾਰੁਤੇਰਾਤ੍ਰਿਖਸਮੁਮੇਰਾਮੈਤਾਣੁਤਕੀਆਤੇਰਥਾਸਾਚਿ
ਸੁਸਦਨਨਕਗੁਰਸਬਦਿਸੁਗਰੁਨਿਬੋਰਥ॥ ੪॥ ੨॥

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾ ਕਿਰਤ ਕੋਈ ਪੜਤਾ

ਪੁਰਨਾ ਕੋਈ ਨ ਮੁਜ ਪੈ ਜਾਪਾ ਲੀਲਾ ਟੋਤਿ ਸੋਧੇ ਅਨਾ ਅਬਹੀ ਕਬਹੀ ਕਿਨ੍ਹ ਨ ਜਾਨਾ ਤੇਰੇ
ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰੇ ਮੇਰੀ ਕਾਨਹਰ ਤੇਰਾ ਮਾਮੁ ਪਾਮਾਗਿਆ ਨ ਸਰਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੀ ਕਾਗਿ
ਰਮਾ ਰਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੋ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂੰ ਜੀਅ ਨਾ ਉਭਿ ਚੜ੍ਹਤ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਜਾਇ ਪਾਇਆ
ਲੋ ਲੋਭੀ ਜੀਅ ਨਾ ਭਿਰਨ ਰਹਤ ਹੈ ਚਾਹੇ ਕੰਡਾ ਲੋ ॥ ੩ ॥ ਅਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਗਲ ਮਾਰਿਆ ਏਕ
ਦਣੁ ਸਾਜਹਿ ਮਾਣੀ ॥ ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਚਹਿ ਬਲੀ ਦੀਆਣੀ ॥ ੩ ॥ ਨਕਿ ਸੀਕਾ ਮੀਟ
ਨਕਿ ਸੀਕਾ ਭਾਈ ਨਾਕਿ ਸੈਬਾ ਪਨ ਮਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇਤੂ ਦੇਵਹਿ ਅੰਤੈ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੪ ॥

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥ ਜਹਤ ਹ ਦੇਖਾਤ ਹ ਨਹ ਰਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਨੁ

ਬਨਿਦਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਤਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਾ ਪਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਉ ॥ ਜਹਤ ਹ ਰਿਪਾਹਿ ਭੀਤਿ ਬਿਸਾਖਾ ਹਰਿ ਕਰੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਹਿਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿਤ
ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਅਪੇ ਨੇੜੈ ਅਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਪੇ ਸਰਬ ਰਹਿਅ ਭਰਿ ਪੂਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇ ਗਾਜਾ
॥ ੩ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹ ਰਹਿਅ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤੈ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲਾਗ ਸਿਬਾਈ ॥ ਪ੍ਰਣ
ਤਿਨ ਨਕਦ ਸਨਦਾ ਸਾਪਰਤਾ ਪਰਿਗਾਪਾਈ ॥ ੪ ॥

ਜਿਤੁ ਦਰਿਦਰਸਿ

ਕਦਰੁ ਦਰੁ ਕਹੀ ਐਦਰ ਭੀਤਿ ਦਰੁ ਕਦਰੁ ਲੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਰੁ ਕਾਹਣਿ ਠਿਗ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਅਪ
ਕਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ ॥ ਜੀਵਤਿ ਅਨਹ ਮਗੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਦਰੁ ਦਰੁ ਜੋਗੇ
ਦਲਾ ਅਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜਨੈ ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਪਾਈ ਪਾਣੀ ਪਰੁ ਬਾਧਿਅਸ ਤਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁ
ਰਖ ਰਹੈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤੇ ਨਾਮ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਅਤੁ ਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਅਦਰੁ ਹੋ ॥ ਉਚਾਨ ਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ
ਹਣਾ ਅਪੇ ਜਾਣੈ ਅਪਿਕਰੈ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਅਸ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਰੈ ॥ ਅਸ ਭੀਤਿ ਰਹੈ
ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥ ੪ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ ॥ ਜੀਵਤਿ ਅਏ ਉਮਗੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰ
ਉਦੁ ਜਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਸੁਰਤਿ ਸਬ ਦੁਮੇਰੀ ਸਿੰਧੀ ਬਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੈ ॥ ਪਤਿ ਸ੍ਰੋ

ਮੰਗਣ ਕੋਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨ ਮੁਪਟੈ ॥ ੧ ॥ ਬਬੋਗੇ ਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥ ਗੋਰੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾ ਲੀਕਰੇ
ਗਨ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਣ ਪਦ ਟਿਬੀ ਧਿਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ

ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਦਿਸੇਗੇ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਅਨੁਜੇ ਗੀ ਜੰਗਾ ਪੀਰ ਪੁਰਸ਼ਾਦੁ ਤੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ॥
੧ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਤਿਆਖਾਤ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਾਗਦੁ ਲੂਠੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤਸੰਗੇ ਪਾਠਿ ਕਮਲੁ ਹੋਇ ॥
੩ ॥ ਭੀਮਿਲੁ ਰਿਜਨ ਨਨਕ ਰਿਜਨ ਮੁਕਿ ਮਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਊ ॥
੫ ॥ ਨਕਸ਼ੇ ਦਸਗਤਿ ਪੰਚਕਰੇ ਨਹੋ ਲੋ ॥ ਐਸੀ ਚੁਗਤਿ ਜੋ ਗੁਕਉ ਪਾਏ ॥ ਅਪਿਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ॥
੬ ॥ ੧ ॥ ਸੋਮਉ ਤੁਝੈ ਸੀ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਸੁ ਨਿਸਮ ਧਿਸਮ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਭੀਮਿਲੁ ॥
੭ ॥ ਗੁਣਗਤਿ ਚਲੈ ॥ ਹਿਏ ਸੁਤਿ ਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਮੁਲੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਅਸਥੁ ਪਾਏ ॥ ਸਚਿਨਾਮਿ ॥
੮ ॥ ਚਲੈ ॥ ੨ ॥ ਨਨਕੁ ਬੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਊ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਿਸਾਣੀ ॥ ਅਸਮਾਰਿ ॥
੯ ॥ ਸਾਸੁ ਦਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਉ ਨਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਨਕ ਅਗਮ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਕੀ ॥
੧੦ ॥ ਸੋਮਿਲੁ ॥ ਏਹੀ ਧਿਆਵਾ ॥ ਰੂਭੇ ਜਨੁ ਪਾਇ ॥ ਛਿਅਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥
੧੧ ॥ ਅਰੋਲਤ ਬੋਲੀ ਪਾਪਰਗੀ ॥ ਪਵਣ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਣੀ ॥ ਸਨਮੁਖਿ ਸਿਧ ਭੋਟਣ ਕਉ ਆਏ ॥
੧੨ ॥ ਚਉਦੇ ਹਿਏ ਭੀ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਤਰਿ ਰਾਣਹਾਰੀ ਆਏ ॥ ਹਿਰਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਦਿਨ ਸੀਹਉ ਤੁਝ ॥
੧੩ ॥ ਹੁੰਦੁ ਹਰਿ ਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਸੁ ॥ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
੧੪ ॥ ਪਾਸਤ ਪੈਰ ਸਿਸੂ ਤਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਕਰਮਨ ਜਾਨਨਾ ॥
੧੫ ॥ ਨਾਪਿਓ ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ ਨਨਕ ਭੋਟਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥
੧੬ ॥ ਗੁਰੀ ਸੁਗਤਿ ਰਲਾਈ ॥ ਐਏ ਤੁਹਾਰੁ ਗੁਰਗਤਿ ਲੁਹਲੀਘ ਹਿਜੇਤੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਹਿਤਿ ਸੈਤੁ ਗੁਰੂ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿ ॥
੧੭ ॥ ਰੰਬ ਲੈ ਅਬਕੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾਨੀ ਰਿਤ ਰਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਭੀਮਿਲੁ ॥
੧੮ ॥ ਮੀਸੇ ਸੁਹਿਓ ॥ ਤਾਕਾ ਕੀ ਆਸ ਜੋ ਸੋਇ ॥ ਕਰ ਠੀਤੇ ਕਰਿ ਚਕੁ ਦਲਾਇਆ ॥ ਐਥੈ ਐਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਇ ॥
੧੯ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਗਲ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਤੁ ਪਾਟਿ ਦੀਪੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪਾ ॥
੨੦ ॥ ਏਨੈ ਨ ਬੁਝੈ ਆਜਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾਨੀ ਰਤ ਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਭੋਲੈ ਦਉ ਨ ਦਰੁ ਹੋਇ ॥ ਜਪੈ ਜਿਉ ॥
੨੧ ॥ ਆਸਇ ਹੋਇ ॥ ਖੜੀ ਬਾਹਮਣੁ ਸੁਦੁ ਕਿਏ ਸੁ ॥ ਨਿਰਤਿ ਪਾਈਆ ਗਈ ਸਹਿਸਾ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾਬ ॥
੨੨ ॥ ਜੀਨਾਨ ਕਸੋਪ ਰੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਤੁਧਨੇ ਨਿਦਨੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ॥
੨੩ ॥ ਸਚੁ ਭੋਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਬਾਉ ॥ ਸਤਸੰਤੋਖੁ ਹੋਏ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤਾਸੁ ਟਿਸਦਿ ਬਹਲੇ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾ ॥
੨੪ ॥ ਭਰਿਖ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਜੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥
੨੫ ॥ ਦਿਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਉਪਦੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥ ਪੁਰਿ ਤੂੰ ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ॥
੨੬ ॥ ਏਸੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ॥ ਏਸ ਪਨਿਕੀ ਮਤਿ ॥ ਮੁਖੇ ਸਰੋਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਕੋ ਆਵੈ ॥

੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧ ਰਾਜਾ ਜੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕਾਕਿਕਾਕੁਕਰੈ ਮੰਗਤ ਜਨਮ ਗਿਤ ਮਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ ਦਰ
 ੨ ਕਰਿ ਮਾਇਤ ਤੈਤ ਕਰਤੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਭ੍ਰਿੰਦ ਬੰਦ ਮ
 ੩ ਦਿਸਾਤੁ ਕਰਤੁ ਬੁਝੈ ਬੇਦਿ ਜਾਣੈ ਉਤਰੁ ਜੰਚਲਤ ਅਪਿਕ ਰਿਚੀ ਨੈਅ ਪੇਤੁ ਪਛਣੈ ॥ ੧ ॥ ਐ
 ੪ ਕਾਇਆ ਤੁਥੀ ਚਰੈ ਕੋਈ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰੈ ਨ ਰਿਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੋਣੈ ਰੋਣੈ
 ੫ ਹਿੰਦੀ ਅਰੁ ਏਸ ਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ ਤਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝੈ
 ੬ ਏਕਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਮਾਇਨ ਨਿਰਾਸ਼ੇ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂਝੁ ਹੁਖ ਮਹਿ ਆਨਿ ॥ ਪੁਨ ਮਹਿ ਬਿਅਨੁ ਧਿਆਨ
 ੭ ਮਹਿ ਜਨਿਅ ਰੁਖ ਮੁਖਿ ਅਕਤ ਕਰਾਨਿ ॥ ੩ ॥ ਅਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਤ
 ੮ ਨਨਕ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੇ ਨਿਏ ਕਸਬ ਦਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੪ ॥
 ੯ ਜਾਹਰਿ ਪੁਛਿ ਕਿਨ ਪਾਪ ਹੀ ॥ ਤਹ ਉਸੈ ਦਿਚੁ ਮਾਨੀ ॥ ਸੇ ਸੇ ਦੁਖ ਰਾਖਿ ਆਗੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਬੀਚਰ
 ੧੦ ॥ ੧ ॥ ਸੋਹਰਿ ਜਨਹ ਰਿਪੁ ਭਭੁ ਧੈ ॥ ਅਰਿ ਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਲਾਜੋ ਛੋਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਧੈ ॥ ੧ ॥
 ੧੧ ਰਾਇ ॥ ਪੁਨਿ ਦੁਜੈ ਅਨਹ ਦਯੋਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਹਰਿ ਰਸਿ ਸੋਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਦੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
 ੧੨ ਦਿਪੁ ਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਬੇਦੁ ਰਬ ਣੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸਾਗਿ ਪਾਣੀ ॥ ਤਹ ਤੀਰ ਬਦਰ
 ੧੩ ਪਤ ਸਰੋਗ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਹਾ ਮਾਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੇਵੁ ਲ
 ੧੪ ਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਰੁਖੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਬ ਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥
 ੧੫ ਛਾਦੁ ਭੋਜਨ ਮਾਨੁ ਭਾਗੈ ॥ ਖਾਧੈ ਅਦੁਸਟ ਜਲੈ ਦੁਖ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਲਿਨੀ ਦੁਰ ਮਤਿ ਪ
 ੧੬ ਖੇਈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਦੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜ ਪਰਿਟੁ ਸੈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ
 ੧੭ ਦੇਖਿਆ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬ ਦ੍ਰਿਪਤ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬੈਲ ਗਡੀ ਅਦੋਹ ਪਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿ
 ੧੮ ਰੋਪਤਿ ਸਾਗੀ ॥ ਪਰਤੁ ਟੀਗ ਰੁਧਿ ਸਿਰਭੁ ਰਿ ॥ ਲਕਰੀ ਬਿਖਰ ਜਗੀ ਮੰਝੁ ਰਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰਿ ਜੋ
 ੧੯ ਗੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਰਣ ਸੋਗ ਬਿਰਗੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਰੀ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਕੀ ਪੁਜ ਪੈ ਨਿ
 ੨੦ ਕਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜ ਜੋਗੋਟਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਕਮੁ ਰੋਪੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥ ਅਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣ
 ੨੧ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

੨੨ ਸੇਈ ਚੰਦ ਦਰੁ ਹਿਸੇ ਤਰੇ ਸੇਈ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਤਪਤ ਰਹੈ ॥ ਸਾਧਰ ਤੀਸੇ ਪਉਣੁ ਲਾਗੈ ਜੁਗ ਜੀਅ
 ੨੩ ਲੈਖ ਦੁਖੈ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਨ ਤੁਝ ਨਿਦ ਰਿਹੈ ॥ ਦੈ ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਹਿ ਧਿਛੁਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਦੀਚ ਰਿ ॥ ੧ ॥
 ੨੪ ਉਕਿ ਤੇ ਦੇਸਿ ਨ ਮਾਇਆ ਸੁਫੀ ਮੈਤੀ ਰਬਿ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥ ਦਾਤ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਤਹ ਨਾਹੀ ਮਹਲ ਉਸ

[illegible]

ਕਿਸਮਤ ਭਰਵਾਲੇ ਹੋ। ਜਮਜੰਦਗਾ ਲਾਹੇ ਮੋਰੇ। ਨਿਰਮਲਾ ਪੁਰਿ ਦੋਹਰਿ ਸੋਰੇ। ੩॥ ਸਬਦੁ
ਵੀਰਾ ਰੇਣੁ ਦੇਰੀ ਰੰਗ ਰੰਗ। ਭੁਰਮ ਤਿਜਾਗੇ ਭੁਰਮ ਤਿਪਰਹ ਰੀ। ਅਤੁ ਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਲਿਖ ਲ
ਣੀ। ਜਿਦੁ। ਭੁਕ ਤਿਨਾ ਤਿਅੰਤ ਰਿਪਾਣੀ। ੪॥ ਅਲਿਪਤ ਰੁਠਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਿਰਗੋ। ਤਸਕਰ
ਪੰਚ ਸਬਦੇ ਸੰਪਾਨੇ। ਪਰਾਪ ਰਿਜਾ। ਏਨ ਮਨੁ ਰੋਲਾ ਏ। ਸਹਜ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੁ ਉਸਮਾ ਏ। ੫॥
ਭੁਰਮੁ ਖਿਜਾ। ਏਰੇ ਅਉ ਪੁਤਾ। ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪਰੇਤਾ। ਜਗੁ ਖੁਤ ਮਰਿਆ ਵੈ ਜਾਇ। ੬॥
ਨੂਰ ਸਬਦ ਸੋਝੀ ਪਾਇ। ੭॥ ਅਤੁ ਦਸ ਬਦੁ ਦੋ ਜੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ। ਅਦਿਗ ਤਿਕੀ ਗਤਿ ਰੁ
ਖੁ ਖਿਜਾਤੀ। ਤਉ ਜਨੀ ਜਾਸ ਬਦਿ ਪਛਾਨੀ। ਏਕੋ ਗਵਿ ਗਹਿ ਆ ਨਿਰਬਾਨੀ। ੮॥ ਸੁਨਿ ਸਮਾ
ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ। ਤਚਿ ਹਉ ਲੋਰਾ ਏ ਕੋ ਜਤਾ। ਭੁਰਚੇ ਲੋ। ਅਪਨ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ। ਨਾਨਕ ਭੁਜ
ਮੇਟਿ ਸਮਾਨਿਆ। ੯॥ ਸਾਹਗਾਣਹਿ ਨਕਰ ਹਿਥੀ ਚਾਹੁ। ਸਾਹੇ ਉ
ਪਰਿ ਏਕੰਕਾਹ। ਜਿਉ ਭੁਰਮਿ ਲੈ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੇ। ਭੁਰਮ ਤਿਰੇ ਇਤੁ ਕੁਖੁ ਪਛਾਣੇ। ੧੦॥
ਨੂਰ ਬੋਲੀ ਪੰਡੇ ਸਦੁ ਕਹੀਐ। ਹਉ ਮੈਜ ਇਸ ਬਦਿ ਪਰੁ ਲਹੀਐ। ੧੧॥ ਰਹਾਉ। ਗਾਇ ਗਾਇ
ਜੇਤ ਕੁਕੰਡੀ ਕੀਨੀ। ਪਵੈ ਸੁਣਾਵੈ ਤਤਨ ਚੀਨੀ। ਸਭੁ ਸੈਊ ਪਰਿ ਭੁਰਸ ਬਦੁ ਵੀਚਾਹੁ। ਹੋਰ ਕਬੀ
ਬਦਉ ਨ ਸਗਲੀ ਛੁਟਾ। ੨॥ ਨਵਹਿ ਪੋਦਹਿ ਪੁਜਹਿ ਸੈਲਾ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੋਤ ਮੈਲੇ ਮੈਲਾ। ਗਰੁ
ਨਿਦਾਹਿ ਮਿਲੈ ਪੁਰਸਾਰ ਬੀ। ਭੁਕ ਤਿਪਾਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤ ਰਝਾ। ੩॥ ਵਚੈ ਵਚੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚ
ਗੈ। ਅਪਿਰੁ ਬੈਕਿਉ ਪਿਤਰੰਤਰੇ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਹੁ ਮੁਚੀ ਨੈਜ ਨ ਕੋਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ
ਸੋਝੀ ਹੋਇ। ੪॥ ਗਣਤਰਾਣੀ ਐਸਹ ਸਾਦੁ ਭੁਜੀਐ। ਭੁਰਕੀ ਸਰਟਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਭੀਐ। ਕ
ਅਪਰਾਧ ਸਰਟਿ ਹਮ ਆਇਆ। ਭੁਰਹਰਿ ਭੇਟੇ ਪਰ ਬਿਕਮਾਇਆ। ੫॥ ਭੁਰਸਗਟਿ
ਆਣੀ ਐ ਬਹੁ ਮੁਨ ਪਾਣੀਐ। ਭੁਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਐ ਜਨੀ ਮਰਿਆਈ ਐ। ਜਮ ਦਰਿ ਬ
ਧਉ ਮਹੈ ਬਿਕਾਹਾ ਨਾਰਿਦੈ ਨ ਮੁਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਹੁ। ੬॥ ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰਡਿਤ ਮਿਸਰ ਕਹਾਵਹਿ
ਦੁਬਿਧ ਰਤੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਦਾਰੀ। ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਆਧਾਹੁ। ਕੋਟਿ ਮਧੈ ਕੋ ਜਨ ਅਪਰ
੧੨॥ ਏਕੁ ਭੁਰ ਭੁਲਾ ਸਦੁ ਏਕੈ। ਭੁਲੁ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿ ਭੁਰਕੀ ਏਕੈ। ਭੁਰਮੁ ਖਿਦਿ ਰਲੀ ਏਕੈ ਜਾਣੈ
੨੨॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇਆ। ੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਹ। ਸਰਬ ਗੁਣੀ ਸਾਚਾ ਬੀਚ
੩੨॥ ਭੁਰਕੈ ਭੁਣੈ ਕਰਮ ਕਮਦੈ। ਨਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਦੈ।
੪੨॥ ਨਿਦੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ। ਵਰਤੁ ਤਪੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਹੀਭੀਜੈ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਹਿ ਅਵਹੁੰਦੁ।

[illegible]

5

9

५५

१२

12

90

92

37

 Springer

10

10

10

1

2

2

22

१	१०
२	
३	
४	
५	
६	
७	
८	
९	
१०	
११	
१२	
१३	
१४	
१५	
१६	
१७	
१८	
१९	
२०	
२१	
२२	
२३	
२४	
२५	

9

1 ਅੰਤਰਿਥਾਨਾਏਕਪਾਛੁਟੇਇਉਪਾਤਮਲੁਸਿਧਹੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਹੋਰਿਦੁਰਿਨਜਾਣਤੁਏਕੋਸਿਸਰ
 2 ਸਬਦੀਏਕੰਕੁਅਕਰਾਹੀਦੁਜਾਨਾਨਕਏਕਸਨਾਈ॥੫॥ਇਸੁਕਰਤੇਕਉਕਿਉਗਹਿਰਖਇ
 3 ਅਠਾਰਿਓਤੁਭਿਰੰਜਾਣੀਅਇਅਕੇਦੇਵਨੇਪਾਠੀਸ੍ਰਾਤਿਠਤਓਹੀਪਾਣੀਲਬਿਲੋਭਿਮੁਕਤੁ
 4 ਦਿਹੁਤੇਇਬਤਬਿਧਿਭਿਪਤੁਤਾਣੀ॥ਏਕੁਸੇਏਕੰਗਤਿਮਿਤਿਪਦੈਅਵਤੁਜਾਨੁਰਹਾਈਅ
 5 ॥ਏਕੁਅਚਤੁਰੰਗਾਇਨੁਕੁਪਾਉਣਪਾਣੀਅਰਾਨੀਅਸਰੁਮਾਏਕੋਭਵਰੁਭਵੈਤਿਹੁਲੇਇਾਏਕੋ
 6 ਤੁਏਤੁਏਪਤਿਹੋਇਅਗਿਆਨੁਪਿਅਨੁਲੇਸਮਸਰਿਰਹੈ॥ਰੁਮੁਖਿਏਕੁਦਿਗਲਕੋਲਹੈ॥ਜੇਸ
 7 ਨੇਦੇਇਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥ਤੁਭੁਵਅਰੈਅਖਿਧੁਨਾਏ॥੬॥ਏਕੁਮਧੁਰਮਜੇਤਿਉਜਾਣਾਤਿਉ
 8 ਭਵਣਮਹਿਰੁਰਹੇਪਾਛੁਟੇਇਉਕਦਿਅਅਸਰੁਪਾਦਿਖਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਪਾਰਿਅਏ॥ਏਨਾਦਿਖ
 9 ਸੈਨੀਸੁਰਪਾਰਾਉਤਮਸਬਦਿਸਕਰਣਹਾਰਾ॥ਏਸੁਏਕੋਕਾਜਾਣੈਭੇਉ॥ਅਪੇਕਰਤਾਅਪੇਦੇਉ॥੭॥
 10 ॥ਏਕੁਏਕੁਅਸੁਰੁਸੇਅਰੈ॥ਉਚਭਿਦੇਖਿਸਬਦਿਬੀਚਰੈ॥ਉਪਰਿਅਦਿਅੰਤਿਤਿਹੁਲੇਇਾਅਪੇ
 11 ਕੋਕਥੈਸੁਏਸੋਇ॥ਓਬਿਧਮਨੁਤਨੁਦੇਇ॥ਓਬਿਧਤਾਮਨਮੁਖਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਜਕਜੀਵਾ
 12 ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੮॥ਰਾਜਨਰਾਮਰਦੈਹਿਤਕਾਰਿ॥ਰਣਮਹਿਉਏ
 13 ਨੁਆਮਾਰਿ॥ਰਾਤਿਦਿਨੀਤਿਰਹੈਕੋਰਤਾ॥ਤਿਨਿਭਵਨਜੁਗਚਰੇਜਾਤਾ॥ਜਿਨਿਜਾਤਸੋਭਿਸ
 14 ਹੀਜੇਹਾਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੀਸ੍ਰਸਿਦੇਹਗਰਸੀਰਾਮਰਿਦੈ॥ਏਕਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁ
 15 ਸਾਚਿਲਿਵਲਾਇ॥੯॥ਰੇਸੁਨਕੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਰਹਣਹੀਸੰਸਾਰੇ॥ਰਜੇਰਾਇਰੰਕਨਹੰ
 16 ਰਹਣਾਅਇਜਾਇਜੁਗਚਰੇ॥ਰਹਣਕਹਣਤੇਰਹੈਨਕੋਈਕਿਉਪਹਿਕਰਉਬਿਨੰਤੀ॥ਏਕੁ
 17 ਬਵਰਾਮਨਮਨਿਰੋਪੁਰੁਰੁਵੈਦੈਪਤਿਮਤੀ॥੧੦॥ਲਾਜਿਮਰੰਤੀਮਰਿਗਈਪ੍ਰਾਪਤੁਪੋਲਿਚਲੀ॥
 18 ਸਾਸੁਦਿਵਨੀਬਾਦਰੀਸਿਰਤੇਸੰਕਟਲੀ॥ਪ੍ਰੇਮਿਬੁਲਾਈਰਲੀ॥ਸਿਉਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ
 19 ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀ॥ਭਈਰੁਮੁਖਿਭਈਨਿਚੰਡੁ॥੧੧॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਰਤਨੁਜਪਿਸਹਿਗਲੁ
 20 ਲੋਕੁਬੁਰਾਮਰੰਕੁ॥ਲਾਜੀਚਾਹੀਲਾਇਤਬਾਰਾਮਨਮੁਖਅੰਧਾਮੁਗਪੁਗਵਾਰਾ॥ਲਾਹੋਕਰਣਿਅ
 21 ਇਅਜਗਿ॥ਏਕੁਮੁਰੁਗਾਇਅਰੁਗਾਇਰੁਗਿ॥ਲਾਹਾਨਾਪ੍ਰਾਪਤੀਦੇਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚੀਖ
 22 ਰਿਸਾਚਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੧੨॥ਅਏਦਿਹੁਤਾਜਗੁਜਮੁਪੰਥੁ॥ਅਈਨਮੇਟਣਕੇਸਮਰੁਥਾਅ
 23 ਬਿਸੈਲਨੀਚਾਘਰਿਹੋਇ॥ਅਥਿਦੇਖਿਨਿਦੈਜਿਉਦੇਇ॥ਅਥਿਹੋਇਤਮੁਗਪੁਸਿਆਣਾ॥ਰੁਗ
 24 ਬਿਤੁਨਾਜਗੁਬਭਿਰਾਨਾ॥ਸਰੁਮਹਿਵਰਤੇਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਠੇਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਉਪਰਗਟੁਹੋਇ॥
 25 ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਬਿਬਿਸਵਨਿਰਵੈਗੁ॥ਜਨਮਿਮਰਣਿਨਹੀਧੰਧਾਪੈਰੁ॥ਜੇਦੀਸੋਅਪੇਅਪਿਆਅਪਿ

੧ ਵਾਹੋ ਬੰਸਾਨਾ ਏ ਪੁਕਾਰਿ ਪਤਿਅੰਤੈ ਛੁਡਿਅ ਤੁਛਿ ਜਗਤੁ ਕੁਲਨਾ ਲਿਖਿਅ ਕਿਰਤੁ ਪੁਰੇ
੨ ਵਾਹੋ ਛੁਡਿ ਜੋਗੁ ਜਗਤੁ ਮਾਸਿ ਰਿਕਾਤੁ ਨਾਇਅ ਛੁਡਿ ਜੋਗੁ ਨੀਸਿ ਬਲੁ ਜਾਪੈ ਅਪਿਪੁਕੁ
੩ ਰਿਪੁ ਲੋਏ ਚੁਰਿ ਚੁਰਿ ਦਰਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜਿਉਰਿ ਦੇਤਿ ਉਰਾ ਪਰਿ ਰਖਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ
੪ ਸਾਧੁ ਜਗਤੁ ਜਾਇਰਾ ਤੁਛੁ ਦਾ ਜਾਤੁ ਮੇਲਿ ਤਤੁ ਸੈਸਾ ਦਾ ਜੋ ਜੋ ਕਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ
੫ ਮਰਿ ਮਿਲੁ ਐ ਬੰਸਾ ਏ ਕੰਸਾ ਨੁਖਿ ਬੋਲੁ ਕਿਅ ਜਗਾ ਸਿਉ ਦਾ ਸੁਰਿ ਮਰੈ ਦੇਵੈ ਪਰਮਾਤਮਾ
੬ ਜਗਨਿ ਮੁਖੈ ਨਹੀ ਜਿਵਣੁ ਅਸਾ ਅਏ ਚਏ ਭਏ ਅਸ ਨਿਰਸਾ ਸੁਰਿ ਸੁਰਿ ਸੁਖਿ ਮਾਦੀ ਰਹਿ
੭ ਇਕਾ ਲੁਟਕਾ ਪੈਰਾ ਰਾਣਗਾਇ ਪਾਣੀ ਵ ਨਿਪਿਰ ਰਿਕੈ ਨਾਇਅ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹ ਜਿਸੁ ਭਾਇਅ
੮ ਦਿਅ ਨੋ ਭੋਲੈ ਅਪੇ ਭੁਲੈ ਅਪੇ ਸਮਝੈ ਅਪੇ ਭੁਲੈ ਭੁਰਕ ਕਰਿਅ ਅੰ ਕਿਸਾ ਦੈਅ ਨਿਰਮਲੁ ਚੇਸੇ ਚੇ
੯ ਦੈ ਭੁਰਸਾ ਰੁਰਤ ਨਿਰਦੀਤੈ ਲਾਪਦ ਰਖਸਾ ਭੁਏ ਭਾਇਅ ਸਕਰਕਮਾਦੁ ਭੁਰਕੀ
੧੦ ਕਰਣਿ ਕਰੇ ਪਦੁ ਨਨਕੁ ਰੁਕਾ ਤਿਸ ਚਿਸਮਾਦੁ ਭੁਟੈ ਨੇ ਪੁਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ਭੁਟੈ ਬਾਦੁ
੧੧ ਦਿਸਰਾਹੀ ਭੁਟਿ ਪਰਿ ਤਿਸਾਈ ਭੁਰੇ ਲਿਯਾ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਿ ਛਾਡੀ ਦੇਇ ਭੁਟੈ ਗੀਰਿ ਪੜੈ ਦੇਵੀ
੧੨ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਰਿ ਕਰਜੁ ਸਗਿਲਾ ਹਾਸਾ ਚੁਨਾ ਫੈਤੇ ਭਾਇਰਵਣ ਹਰਾ ਪੈਰੁ ਮੋਟਾ ਠਕੁ
੧੩ ਮਨੁ ਅਗਰੁ ਭਾਇ ਹਰਕਿ ਮਾਣਿ ਅਦੁ ਭਾਇ ਪਛੁਤਾਇ ਰਾਹੁ ਭਾਇ ਕੁਸਬਾਈ ਨਾਹਿ ਬਹੁਤੇ ਦੇਸ ਕੋ
੧੪ ਭਿਅਗਿ ਪਰਪਰਿ ਜਤਿ ਤਕਿ ਰਾਣੀ ਅਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕਨ ਪਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੀ ਸਚੀ
੧੫ ਆਨਿ ਸਾਈ ਸੋਹਗਾਣੇ ਠਕੁ ਰਿਧਾਈ ਚੋਲਤ ਚੋਲਤ ਹੋਸਖੀ ਠਾਟੇ ਚੀਰਸੀ ਗਗਾ ਰੁਪਾਇ
੧੬ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿਹੁਰਿ ਬਿਨ ਠੀਰ ਗਾਗਰਾ ਪਿਮੁਣੀ ਪਰਿਅਪਣੈ ਰੀਠੀ ਕੰਤ ਸੁਜਾਇ ਭੁਰਗਿ
੧੭ ਅਭੁਰਿਅਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾ ਮੁਖਾਇ ਭੁਗਰਿਦਾ ਸੁਤਿ ਪਾਪ ਟੀਜ ਬਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਗਿ ਰਿਖ
੧੮ ਨਿਦਰੀ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਪੀਆ ਭੁਗਾਨਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਅਪੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੋਰੁ ਦੇਵੈ ਦੇਇ ਭੁਗੁ
੧੯ ਅਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਦਰੈ ਸੋਇ ੩੦ ਚੰਦੋਲਤ ਚੰਦੁ ਚਤੁਰਉ ਠੀਰੀ ਚਹਿ ਚਹਿ ਪਦਨਿ ਕਰਾਇ
੨੦ ਭਰੇ ਚਾਤੇ ਚਹਿ ਪਏ ਚਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਗਿਅ ਮਰਅਜ ਦੀਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੋ ਚਉ ਬਾਇਜਾਇ
੨੧ ਕੀਧੁ ਫਿਅਪੁਲੀ ਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ਮਨੁ ਦੀਆ ਭੁਰਿਅਪਣੈ ਪਾਇਅ ਨਿਰਮਲੁ ਨਉ
੨੨ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿਹ ਰੈਜਾਉ ਜੋ ਉਸ ਰੋਸੇ ਚਾਹੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋ
੨੩ ਇਹ ਰਾਖਸਾ ਦੀ ਤਿਸੁ ਸਮਲਾਤ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ਟਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਟਕੋ ਹੋਅ ਨ ਹੋ
੨੪ ਅਦਾਇ ਜਾਇ ਵਿਹੁ ਦੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਦਿਅ ਪੈਰੇ ਗਾਣਾ ਮਦਿ ਪੁਣੇ ਅਦਮੀ ਕਲਰਕੀ ਪਗਿਰੀਤਿ
੨੫ ਦਿਨੁ ਨ ਦੇਵਿ ਉਛੁਟੀ ਐ ਜਾਇਰਸਾਤ ਲਿਅੰਤਿ ਗਾਣਤਗਾਣੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਚ ਸੋਇ

1 ਸਿਉਰੇਜਾਣਾਇਕਰੰਗਰਚੈਰੋਲਿਦਲਇਸਦਿਵੁਏਭਿਰਿਭਸਨਪਾਇ॥ ਬਿਰਥ
2 ਰਕਰਿਰਾਗੀਰੁਏਥੈਰਾਇਥਿਰਚਲੇਪਾਰਿਅਪਣੈਬਹਿਣਬਿਰਹਿਜਲਿਜਾਇ॥ ਬਾਉਲਕੋ
3 ਰਿਥੇਟਨੀਬਲਿਥਲੇਨੇ॥ ਜੇਲੇਰੁਰਿਦਰਕਮਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤੇਗਿਥਿਰਲਉਰਿਅਮਾਨਿਉ
4 ਸੁਣਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿਮਿਲੇਏ॥ ਠਕੁਰਹਬਿਦੁਈਅਜੈਭਦੈਤੈਦੇਇਥਾਣਿਬਿਰਲਉਬਿਰ
5 ਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਰੋਇ॥ ਇਹਥਾਣੀਮਹਾਪਰਖਕੀਨਿਜਘਰੇਵਸਾਰੋਇ॥ ॥ ਚਨਿਗੁਨੇਪਰ
6 ਐਘਨਿਘਨਿਘਜੇ॥ ਚਨਿਉਸਰੋਉਸਰੇਢਰੇ॥ ਸਰਭਰਿਸੇਧੈਭੀਭਰਿਪੋਧੈਸਮਰਥਦੇਪਰਦੈਯੋ॥
7 ਰਮਿਭੁਲਨੇਭੁਏਦਿਵਨੇਦਿਵੁਭਰਾਕਿਆਪਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਰੋਗੀਪਭਿਪਕਰੀਜਿਨਿਖ
8 ਚੈਤਿਨਿਜਾਣੀਐ॥ ਹਰਿਗੁਣਰਾਇਸਦਰੰਗਿਰਤੇਬਹੁਕਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ ਭਭੈਭਲਦਿਗੁਰਮੁ
9 ਪਿਛੁਸੁਹਿਤਨਿਜਘਰੇਵਸਾਪਣੀਐ॥ ਭਭੈਭਉਜਲੁਮਾਰੁਦਿਖਣਾਅਸਨਿਰਸਾਤਰੀਐ॥ ਗੁ
10 ਰਪਰਸਾਦੀਆਪੋਚੀਨੈਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐ॥ ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਰਿਮੁਏਮਾਇਆ
11 ਕਿਸੈਨਸਾਬਿਹਰਿਚਲੈਉਰਿਚੁਮਣੈਮਾਇਆਫੁਲੀਆਬਿਹਮਨਿਸੁਠਜਮਿਜੋਰਿਆਅਦਗੁਣ
12 ਚਲਦਿਨਾਇਆਮਾਮਹਿਮਨੁਉਲਟੇਮਰੈਜੇਗੁਣਰੋਵਹਿਨਾਇਆਮੇਰੇਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਦਿਵੁਨਦੈ॥
13 ਖੁਭਾਇਨਾਕੁਮੰਦਰਮਹਲਾਕਰਾਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾਠਾ॥ ਨਨਕਸਚੇਨਾਮਦਿਵੁਸੁਠਾਅਦਗੁਣ
14 ਣਾਅਪੇਚਤਰੁਸਰੂਪਰੈਅਪੇਜਾਣੁਭੁਜਾਣਾ॥ ॥ ਜੇਅਦਹਿਸੇਜਾਹਿਭਨਿਅੰਇਗਏਪਛੁ
15 ਹਿ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਮੇਵਨੀਘਟੈਨਦਧੈਉਤਹਿ॥ ਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਗੁਣਿਆਧੰਧਮੁਅਦਿ
16 ਹੁਤੀਮਾਇਆਜੇਦੀਸੈਸੋਚਲਸੀ॥ ਕਿਸਕਉਮੀਤੁਕਰੇਇ॥ ਜੀਉਸਮਾਪਉਆਪਣਤਰੁਮਨੁ
17 ਗੈਦੇਉ॥ ਅਸਥਿਭੁਕਰਤਤੁਪਣਿ॥ ਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟਾਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮਈਸਬਦਿਰਤੀਮੀ
18 ਚੋਟਾ॥ ॥ ਰਾਣਰਉਨਕੋਰੋਰੋਗੁਣਤੁੰਗਫਕੀਗਾਦਾਰੀਅਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨਬੰਧੈਪੀਗਾਰਾ
19 ਭਰਾਭੀਹਦਲਸਰੂਰੁਰਾਮਸਗਾਰਾ॥ ਮੇਤਨਿਅਦਗਣਸੁਰਿਮੁਈਦਿਵੁਗੁਣਕਿਉਘਰੇਜਾ
20 ॥ ਗੁਣੀਅਗੁਣਜੇਪੁਰਮਿਲੇਕਿਉਤਿ॥ ਨਮਿਲਉਪਿਆਰਿ॥ ਤਿਨਹੀਜੇਸੀਬੀਰਹਾਜਪਿਜਪਿ
21 ਦੋਮੁਰਗਿਆਅਦਗੁਣੀਭਰਪੁਰੈਗੁਣਗੁਰੀਦਸਹਿਨਾਇ॥ ਦਿਵੁਸਤਿਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨਿ
22 ਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੰਚਾਗੁ॥ ॥ ਲਸਕਰੀਆਪਰਸੰਮਲੋਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇਆਕਰਕਮ
23 ਹਿਥਿਰਿਧਣਿਲਹਾਪਲੈਪਾਏ॥ ਲਬਲੇਭੁਭੁਰਿਆਈਆਛੋਰੇਮਨਹੁਦਿਸਾਗਿ॥ ਗਕਿਦੋਹੀਪਤਿਸ
24 ਹਕੀਕਦੇਨਾਮਦੈਰੁ॥ ਕਰੁਕੀਐਖਸਮਕਾਸਉਰੋਉਤਰਦੇਇ॥ ਵਜਹੁਗਵਾਏਆਪਣਤਖਡਿ
25 ਬੈਸਰਿਸੇਏ॥ ਪਤਿਮਹਾਬਿਵਰਿਅਈਅਜੈਭਦੈਤੈਦੇਇ॥ ਅਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਅਦਗੁਨਕੋਰੋ

ਬੀਜਉਸੁਮੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਪਾਇਨਰਕਨਿਦਰਨਰਹਨਰੁਸਾਚਉਸਵੈਦੁਲੀ
ਨਿਰਹੀਮਨਮਹਿਕਰਉਬੀਚਗਾਲਲਰਤਨਬਹੁਮਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਬਿਛੰਡਗਾਉਤਮੁ
ਮੈਦੇਇਕਮਨਿਏਕੋਭਾਇਨਾਨਕਪੀਤਮਗਸਿਮਿਲੇਲਾਹਲੇਪਰਬਾਇਾਰਚਨਰਚਿਤਿ
ਜਿਨਿਸਿਰਿਆਅਕਭਾਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤਪਿਆਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਫਰਾਹੁ ॥ ੧ ॥
ਜੀਉਸੇਈਨਾਤਿਸੁਬਿਨੁਰਜਾਅਦਰਨਕੋਈਨਾਕੁਰੈਗਾਰਕੁਤਮਸੁਣਹੁਹਿਕਸੈਮਨ
ਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈਐਮਤਿਕੋਭਰਮਿਭੁਲਹਿਸੇਸਾਹੁਸਾਚਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਸਿਮ
ਪੁਰਾਤਿਸੁਸਾਬਾਸਿਮੁਤੀਬਣੀਹਰਿਪਾਇਅਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਗਿਆਮਪਿਗਇਆਹ
ਦੇਪਾਇਨਾਨਗਿ ॥ ੨ ॥ ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਸਨੁਕਾਚਾਬਿਭੁਭਾਸਾਹੁਸਦਾਏਸੰਚਿਧ
ਵਾਬੇਪਰੇਇਖੁਅਗੁਸਚਿਆਗੀਸਚੁਸੰਚਿਆਸਾਚਉਨਮੁਅਮੇਲੁਹਰਿਨਿਰਮਾਇਉਉ
ਲੋਪਤਿਸਚੀਸਚੁਬੋਲੁਸਾਜਨੁਮੀਤਸੁਜਾਨਤੁਤੁਸਰਵਰਤੁਹੀਸਾਸਾਚਉਠਕੁਰਮਨਿਦਸੈ
ਲੋਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁਆਇਆਮਮਤਮੋਹਣੀਜਿਨਿਰੀਤੀਸੇਜਾਣੁਅਭਿਖੰਮੀਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਰੈ
ਸੁੰਤਰੁਸੁਜਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਬਿਮਾਦਿਹੁਣੇਖਪਿਗਏਪੁਰਣਿਲਖਅਸੰਖਾਗੁਣਤਨਅਵੈ
ਉਗਣਿਖਪਿਖਪਿਮੁਏਬਿਸੰਖਾਖਸਮਪਛਾਣੈਆਪਣਾਖੁਲੈਬੰਧਨਪਾਇਆਸਬਦਿਮਹ
ਬੰਧਰੁਤਿਬਿਮਾਸਚੁਸੁਖਰਾਇਆਖਰਚੁਖਰਾਸਨੁਪਿਆਨੁਤੁਆਪੇਵਸਹਿਸਰੀਰਿਅਮਨਿਤਨਿ
ਮੰਚਪੈਸਦਾਗੁਣਅੰਤਰਿਮਨਿਧੀਗਾਹਉਮੈਖਪੈਖਪਾਇਸੀਬੀਭਉਵਬੁਧਿਕਾਗੁਜੀਤ
ਮੰਦਿਦਿਚਿਪਾਇਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ਸਿਸਟੇਭੇਉਨਜਾਣੈਕੋਇਸਿਸਟਾਕ
ਸੁਨਿਹਰਉਰੋਇਆਸੰਪੈਕਉਈਸਰੁਪਿਆਈਐਸੰਪੈਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈਐਸੰਪੈਕਰ
ਫਿਕਰਚੋਗਾਸੰਪੈਸਾਬਿਨਚਲੈਰੋਗਾਬਿਨੁਸਚੇਨਹੀਦਰਗਹਮਾਨੁਹਰਿਰਚੁਪੀਵੈਛੁ
ਟੈਨਿਦਾਨਿ ॥ ੫ ॥ ਹੇਰਤਹੇਰਤਹੇਸਖੀਰੋਇਹਹੀਰੋਗਨਾਹਉਹਉਕਰਤੀਮੈਮੁਈਸਬਦਿਰੋਵੈ
ਜੀਗਿਆਨੁਹਰੋਰਕੰਕਨਪਟੇਕਰਿਥਾਕੀਸੀਗਾਗਮਿਲਿਪੀਤਮੁਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਣ
ਵਗਲਿਹਗੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਪੀਤਿਪਿਆਗੁਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁ
ਪਾਇਆਦੇਹਤੁਮਨਿਬੀਚਾਰਿਹਰਿਪਕੁਣਹਰਿਬੁਝਣਹਰਿਸਿਉਰਬਪੁਪਿਆਗੁਹਰਿ
ਜੀਐਹਰਿਪਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਹੁ ॥ ੬ ॥ ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੋਲਿਅਕ
ਵਗਿਆਪੇਕਰਨੁਚਿਨਿਕੀਅਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰਿਕਰਤੇਹਧਿਵਤ੍ਰਿਅਈਆਭੁਸੁ
ਹੁਰਬੀਚਾਰਿਅਲਿਖਿਆਠੇਵਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਵੈਤਿਉਸਾਗਿਨਦਰਿਤੇਗੀਸੁਖੁਪਾਇ

੨੪੬੭੮੯

੧੦

੧੧

੧੨

੧੩

੧੪

੧੫

੧੬

੧੭

੧੮

੧੯

੨੦

੨੧

੨੨

੨੩

੨੪

੨੫

1 ਅਨਨਕਸਬਦੁਵੀਚਰਿਅਨਮੁਖਿਕੂਲੇਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਹਾਰਬੀਚਾਰਿਗਿਜਿਪਰਮੁਨਦ
 2 ਹੇਨਅਦਵਿਤਿਸਕਾਕਿਆਕਾਕੇਕਹਿਅਜਾਇਬਲਿਹਾਰੀਹਰਅਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰਦੈਵਿ
 3 ਤਦਿਖਾਇਪਾਪਪਰਿਅਮਾਖੀਐਬਿਦਿਬਿਰਹੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇਬਿਦਿਅਸੋਇ
 4 ਤਤੁਲਾਰੈਰਮਾਮਲਿਵਲਾਏਅਨਮੁਖਾਬੋਦਿਆਬਿਕਰਦਾਬਿਖੁਪਟੈਬਿਖਾਖਾਇਪੁਰਖੁ
 5 ਸਬਦੁਚੀਨਣੀਸੁਭਾਨੁਨਕਾਏਪਾਪਹਰਮੁਖਿਅਖੀਐਚਟਕਿਆਮਤਿਦੇਇਏ
 6 ਮੁਸਮਲਹੁਨਮੁਸਕਾਰਹੁਲਾਹਜਾਗੇਮਹਿਲੇਇਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪਟੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਹੁ
 7 ਨਨਕਸੋਖੈਅਸੋਪੈਤੋਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਮਨਮੁਗਲਿਹਰਾ।

8 ਸਿਪਸਕਾਕੇਅਸਟਿਬੈਠੇਸੰਤਸਕਾਜੈਕਰੋਤਿਸੁਅਗੈਰਹਿਰਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾਪਰਮਾ
 9 ਰੋਅਸਤਕੁਕਟਿਧਰਿਤਿਸੁਅਗੈਰਨਮਨੁਅਗੈਰੇਉਨਨਕਸੀਤੁਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਚ
 10 ਭਾਇਜਲੁਲੇਏ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੁਚਰੋਇਸਚਸਬਦਾਬਿਨੁਮੁਕਾਰਿਨਕੋਇ॥੧॥
 11 ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਉਤੁਮਰਾਕਉਨਮਰਗੁਕਉਨਸੁਅਗੈਸਚਕਹਉਅਰਦਾਸਿ
 12 ਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਾਜਿਜਾਐਕਹਬੈਸਹੁਕਹਰਹੀਐਬਲੋਕਹਅਦਹੁਕਹਜਾਹਾਨ
 13 ਨਕੁਬਲੈਸੁਣਿਬੈਰਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਹੋ॥ਪਾਟਿਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਹਰੀਐਚਲਾਚਿ
 14 ਸਤਿਗੁਰਗੁਣਾਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਨਕਸਦਾਰਜਾਏਅਸਟਿਬੈਸਟਿਬਿਰੁਨਾ
 15 ਇਛੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਭੂਏਅਪੁਪਛਟੈਸਚੇਸਚਿਸਮਏ॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤ
 16 ਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਪਗੋਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅਉਪਨਨਕਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੋਆਪੇਅਪੇਅਪੇ
 17 ਮਐਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰਦੀਜੈਸਚੁਕਹਹੁਤੁਮਪਾਗਿਹਮੀਤੁਸੁਕਿਆਬੈਸਫੁਦੀਜੈ॥ਜੈਸੇਜਲ
 18 ਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਲਮੁਰਗਈਨੈਸਟੇਸੁਰਤਿਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਨਕਨਾਮੁਦਖਣੇ॥੨॥
 19 ਹਿਇਕਾਤਿਏਕੋਮਨਿਦਸਿਆਅਸਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋਅਗਮੁਅਗੋਚਰਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਨਕਤਕਾਦੋ
 20 ਸੁਣਿਸੁਅਮਿਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੁਛਉਸਚੁਬੀਚਾਰੋਰੇਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐ
 21 ਰਵਅਗੋਟਿਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸਚਾਘਰਿਫੈਸੈਨਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਲਗੈ
 22 ਚਿਪਅਗੋਰਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਲੇਗੁਪਿਬਿਰਖਿਉਦਿਆਨੈਕੰਦਮੁਲੁਅਹਰੇਖਾਈਐਅੰ
 23 ਪੁਬੋਲੈਗਿਆਨੋਤਿਰਬਿਨਾਈਐਸੁਭਾਨੁਪਾਈਐਮੈਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈਗੋਰਖਪੁਤਲੋਹਰੀਪੋ

४ ७४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४ १

੧ ਸਾਕ ਲਕਾ ਤੀਰ ਕਿਉ ਜਲਾਈ ਅਥੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਪਰਿ ਜਾਈ ਐਸਾ ਹੋ ਸੀ ਤੇ ਪਕਾਨਾ
 ੨ ਸਟੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੈ ਛੋਰਾਈ ਐਸਾ ਹੁਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੈ ਛਿਉ ਮਰੈ ਤਿਨ ਪਰਿ ਹੋਵੈ ਦੋਸਾ
 ੩ ਜਿਨਿ ਰਹਿ ਰਾਚ ਅਤਿ ਸੁਸਬ ਦੇ ਪਛੁਣੈ ਨਾਨਕ ਤਕਾ ਦੋਸਾ ਕਹਤੇ ਮਾਏ ਕਹਾਇ ਹੁਜ
 ੪ ਵੈ ਕਹਾਇ ਹੁਰੈ ਸਮਾਈ ਨਿਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥ ਵੈ ਤਿਸੁ ਹੁਰ ਤਿਲੁ ਨਤ ਮਾਈ ਕਿਉ ਤਤੈ
 ੫ ਅਦਿਗਤੈ ਪਦੈ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਲਹੈ ਪਾਸੇ ਅਪੇ ਸੁਰਤਾ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚੈ ਹੋ ਹੁਕਮੈ
 ੬ ਅਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਹੋ ਸਮਾਈ ਪੂਰੇ ਹੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ
 ੭ ਅਦਿਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਛੀਚਾ ਤੁਕ ਬੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਫਾਸੁ ਲੀਆ ਮਕਲ ਪਤ ਮੁੰਢਾ ਹੁਕਮੈ
 ੮ ਅਨੁਬੀਚਾਰੀ ਅਲੇ ਪਟਿ ਪਾਟੇ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਤੁਰਬਚਨੀ ਅਦਿਗਤਿ ਸਮਾਈ ਐਤ
 ੯ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਜਿਲਹੈ ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ
 ੧੦ ਕਮਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੇਈਆ ਪਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਹੈ ਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਚੁ ਜੋ ਗਿ
 ੧੧ ਹੀ ਐਸੇਈਆ ਅਦਿਗਤੈ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੈ ਨਿਰਵਾਣ ਤੇ ਸਰਗੁ ਭੁਭੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰ
 ੧੨ ਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐਸਾ ਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਲੀਆ ਏਕੈ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉ ਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂ
 ੧੩ ਰਿਕੀਆ ਸੇਜੋ ਗੀ ਹੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛੁਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਬੀਆ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ
 ੧੪ ਛੁਹੁ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਦਰਾਈਆ ਪੁਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀਅ
 ੧੫ ਸਾਚੈ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚੈ ਸੁਚੈ ਏਕਮਾਇਆ ਸੁਠੇ ਮਾਦਹਿ ਠਵਰਨ ਪਾਦਹਿ ਦੂਜੈ
 ੧੬ ਵਾਗਉਣੁ ਭੁਭੀਆ ਮਾਦਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਹੁਰ ਸਬਦੀਆ ਪੇ ਪਰ ਪੇ ਬਖਸਿਲਾਇਆ ਏਕਾ ਬੇਰ
 ੧੭ ਨਦੂਜੈ ਬਿਅਪੀਤਾ ਮੁਰਸਾਇਣੁ ਦੀਸਾ ਨਿਆ ਸੇਬੁ ਮੈ ਜਿਸੁ ਮਾਪਿ ਬੁਝਾਏ ਹੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ
 ੧੮ ਕਤੁ ਭੁਭੀਆ ਪਨਾਨਕ ਤਰੇਤ ਰਣਹਾਰਾ ਹਉ ਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਰਿਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੇ ਜਮਗੀ
 ੧੯ ਕਾਣਿਆ ਪਰਾਪਤੁ ਜੋਹੈ ਹਟੇ ਹਟੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਗਮਿਭਵੈ ਬੇਬਾਣੀ ਦੇ ਮਾਰਗਿ ਮੁਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣੀ ਸਬ
 ੨੦ ਦੁਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕਭਉ ਪਾਵੈ ਹੁਰ ਮੁਖਿ
 ੨੧ ਬਣੀਆ ਪਦੁ ਪਦੁ ਦੈ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿਹੁ ਫੁਕਾਵੈ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਪਦਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਹੁਰ ਮੁ
 ੨੨ ਖਿਰੋ ਮਿਰੋ ਮਿਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ਨਾਨਕ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਰੀ
 ੨੩ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਰੀਐ ਤਰੀ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁਸਬਦਿ ਰਿਆਨੀ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਚਿ
 ੨੪ ਜਾਨਿਆ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਲਖਾ ਅਪਹਾਨਾ ਨਾਨਕ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਅਣ
 ੨੫ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰਾ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਬਰੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੀ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਜਪੀ ਐਸਾ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੀ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾ ਵੇਦਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮੈ ਜਾਣਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜੇ ਸੋ ਜਾਣਿ ਸੁਖ ਹਉ ਪਤਿ ਪਤਿ ਸੁਖ ਜੀ ॥ ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਗੁਲਾਇ ॥ ਸਚ ਰਤ ਉਥ
 ਰਹੈ ਪਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਚਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਚਿ ਸਮਾਣੈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਭੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀ ॥ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਖੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ
 ਸਚਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਦਿ ਰਤਿ ਨਹਿ ਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਣਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਚਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵੈ ਹਿਮੇਖ ਦੁਆ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰਿਭੁ ਦਠਿ ਸੇਧੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
 ਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਭੁਭੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਸਗਲ ਸਗਲਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਠ ਗਿਆਨ ਚੀਚਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਲੈ ਸਭਿ ਦੇਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਸਾਧਿ ਜੈ ਕਾਰ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥ ਅਜਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਰਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਣਿ ॥ ਬਾਹ
 ਰਿ ਜੇ ਗੁਰਮਾਏ ਸੀਨਿ ॥ ਅਸੀਛਿ ਅਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਏ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਖੁਦਾ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਦੇ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹੁ ॥ ਰਿਦੈ ਚੀਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰੇ ਸੇਵਕੁ ਰਾਖੀ ॥ ਜਿ ਨੀਸ ਚੁਰਾਖਿਆ
 ਸਿਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤ ਨੁਲਹੈ ॥ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰੈ ਰਤ ਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਚੀ ਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਤਿ ਸੁਤਾਵੈ ॥ ਨਾਨ
 ਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੇਟ ਨਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ॥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਾਜੁ ॥ ਧਿਆਨਾ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ॥ ਪਰਪਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰਕਮਾਏ ॥ ਨਾਨ
 ਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਟਿ ॥ ਪਾਟਿ ਭੇਦੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਰਹਿ ॥ ਰੋਪਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤਮਿ ॥ ਟਾਟੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਿਗਿ ਰਤਾ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਕਰਮੈ ॥ ਨਾਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਪਾਲਿ ॥ ਨਪਦਈ
 ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮਨੁ ॥ ਅਮਰਿ ਰੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਤ੍ਰਿਪਤਿ ॥ ਨਹੀ ਬਿਖੁਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਬਿਸੀਅ
 ਰੁ ॥ ਮੈ ਰਿਵਾਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪਾਟੈ ਪਾਟਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮਿਲੈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਵ
 ਰੁ ਮੈ ਟੇਗੁ ॥ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ॥ ਗਿਤ
 ਪੁਟੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਣ ॥ ਜਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਦਾਪਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਧਿ ॥ ਉਸੇ ਤੁਬਿਧ ਤੇ
 ਪੁਟੀ ॥ ਦੈਤ ਸੀਤਾ ਪੈ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦਮਾ ॥ ਰਿਉ ਅਹਿਰਵ ॥ ਭੇਦੁ ਬਹੀਖਣ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇ ॥ ਭੁਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਰਿਪਾਹ ॥ ਨਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇ ਤੀਸ ਉਧਾਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ॥ ਅਵਣੁ ॥ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁ

1 94
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24 94

੧ ਖਿਦਰਗੁਪਤੈ ਮਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਖਰੋਮਛਾਣੁ ਪੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਚ ਜਿਥਿਆ ਨਾਹੁ
 ੨ ਨਮੁਖਿ ਦਰੁ ਹਰਿ ਟਿਸਿ ਮਾਣੈ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ
 ੩ ਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥ ਤੁਹਾ ਪੁਖਿ ਰਹਿ ਮੈ ਸਬ ਦਿਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ੪ ਸਾਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਨਿਮਿਤਿ ਤਿਸੇ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਕੁਛ ਠਕੈ
 ੫ ਸੋਨ੍ਹਿ ਹੋਇ ॥ ਕਢ ਠਕੁ ਕਢ ਠਕੁ ਮਾਤਿ ਦੇ ਲਾਗਤੇਰ ਕਢ ਠਕੁ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚੇਲਾ ॥ ਕਢ
 ੬ ਠਕ ਬਲੇਟ ਹੁਤੀਰ ਲੇ ॥ ਚੋਲੈ ਨਨਕ ਸੁਠ ਤਤੁ ਮਬਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਗੁ ॥
 ੭ ਵਜਲ ਸਬ ਦਿਲੀ ਪਾਵਣ ਹਤੁ ॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਲਾਸ ਬਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ੮ ਲਹਿ ਜਾਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਬ ਕਥਾ ਲੇਹੁ ਉਨਿ ਰਲਾ ॥ ਨਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬ
 ੯ ਦੁਜਿ ਤੁਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿ ਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਦਾਰੀ ॥ ਮੈ ਠਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈ
 ੧੦ ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਤੁਗਰ ਬਜਾਇ ਲੁਕਵਣੁ ਮਹਾਗੁਰਿ ਦੈ ਕਾ ॥ ਪਰਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥ ਕਢ
 ੧੧ ਨਗੁ ਠਾਕਿ ਤੁਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥ ਇਤਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਮਾਏ ॥ ਕਢ ਨ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨ
 ੧੨ ਹਿਸਮਾਏ ॥ ਹਉਹਉ ਮੈ ਮੈ ਦਿਚ ਹੁਏ ॥ ਦੂਜ ਮੇਏ ਏਕੇ ਹੋਏ ॥ ਜਗੁ ਕਰਣ ਮਨੁ ਮੁਖੁ
 ੧੩ ਵਾਹੁ ॥ ਨਬਦੁ ਕਮਾਈ ਐਖਾਈ ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਬਾਹਿ ਏਕੇ ਜਾਣੈ ॥ ਨਨਕ ਅਗਨਿ ਮੈ
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਤਣੈ ॥ ਸਚੁ ਭੈਰਾ ਤਾਗਰ ਬੁਨਿਦਾਰੈ ॥ ਕਾਤੁ ਕੋ ਪੁਬਿਧੁ ਅਗਨਿ ਨਿਦਾਰੈ ॥
 ੧੫ ਨਨਕ ਦਰੀ ਨ ਦਰਿ ਪਿਆਰੈ ॥ ਕਢ ਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿਦੈ ਪਰੁ ਛਾਇਆ ॥ ਕਢ ਨ ਮੁਖਿ
 ੧੬ ਸੁਰਤੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥ ਕਢ ਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੇਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ ਕਢ ਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਇ
 ੧੭ ਰਹੈ ॥ ਕਢ ਨੁ ਜੇ ਸਜੇ ਕਲੁ ਸੰਘੈ ॥ ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ਨਨਕ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਸਬਦੁ ਰਾਖਤਸ
 ੧੮ ਸਿਜੋ ਤਿਆਪਾਗਾ ॥ ਸਸਿ ਪਰਿਨੁਰੁਦ ਸੈਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਨਾ ਮੁਆਪ
 ੧੯ ਰਾਅ ਪੇਪਾਰਉ ਤਠਾ ਹਰਾ ॥ ਗੁਰਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪਣਵਤਿ ਨਨਕ ਕਾ
 ੨੦ ਲੁਨਖਾਇ ॥ ਨਮਤਤ ਸਭ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਤੇਤਤੁ
 ੨੧ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਨੈ ॥ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ਏਕਤ ਪਰਿਅਨੈ ॥ ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਗਨੈ ॥ ਨਨਕ ਨਿਰ
 ੨੨ ਚਲੁ ਖਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨ ॥ ਤਿਥੁ ਠਕੁ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨ ॥ ਚਉਥੈ ਸੁੰਨ
 ੨੩ ਜੋਨੁ ਜਾਣੈ ਠਕਉ ਪਾਪਨੁ ਪੁੰਨ ॥ ਪਟ ਪਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾਜਾ ਏਥੇਉ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ੨੪ ਉਜੇਜਨੁ ਨ ਮਨਿ ਰੰਜਨੁ ਰਤਾ ॥ ਨਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸੁੰਨੈ ਸੁੰਨ ਕਹੈ ਸਭ
 ੨੫ ਕੋਈ ॥ ਅਨੁਰਤੁ ਨ ਰਤੇ ਸੇਕੈ ਸੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇਉ ਪਜੇ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਚੈ ਸੇ ॥ ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਗਰਿ

ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਏਕੋ ਜਤ ਸਬਦਿ ਦਿਜਾ ॥ ਸਬਦਿ ਦਸੈ ਸਚਾ ਚਰਿਅ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤੁ ਲੁਰੈ ਗੰਗੀ ॥

ਨਾਨਕ ਕਹਾਉ ਮਨੁ ਸਮਝਾਉ ॥ ਨਉ ਸਰਬੁ ਰਦ ਸਦੈ ਰਹੈ ਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥
 ਸਚੈ ਰਚੈ ਦੇਖਿ ਰਚੁ ਗੋਪਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਰਹਿ ਅਭਰਪੁ ਗੋਪਤੀ ਬਣਿ ਪਰਗਟੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਪਰਿਪਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਹਾਜਿ ਕੁਇ ਮਿਲੀ ਮੈ ਰੁਖੁ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਏ ਨਿਵਨ
 ਦੇ ਬੁਨਾਸ ਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਪਰੈ ॥ ਕਰਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਿਤਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇਸ ਚਿਰ ਤੇ
 ਨਾਨਕ ਪਰਗਟੁ ॥ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਭੁੱਤਿ ॥ ੩ ॥ ਹੁਧਿ ਚਰਦੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਹਿ ॥ ਕਿਉ ਤਨੁ ਬੂਝੈ ਚੇ
 ਨਾਨਕ ਜਮਦਰਿ ਬਧੈ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਪਤਿ ਸਬੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਦੈ ਪਗੁ ਨਾਨਕ
 ਪਰਗਟੁ ॥ ੪ ॥ ਕੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰਸਬ ਦੁਬੀਚਾ ਗਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਮੋਖ ਦੁਆਗਾ ਤੁ
 ਜਿ ਮਨੁ ਬੁਝਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਦਿਛੁ ਰਿਚੈ ਟਖਾਇ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣਾ ਮਨੁ ਨਾਨਕ
 ਪਰਗਟੁ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚੁ ਦਖਰੁ ਪਨੁ ਪਲੈ ਰੋਇ ॥ ਅਪਤਰੈ ਤਰੈ ਚੀਜੈ ॥ ਸਹਾਜਿ ਰਤੁ
 ਭੁੱਤਿ ਰੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਿਪਲਏ ਸਚੁ
 ॥ ੬ ॥ ਸੁਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾਵੁ ਮੁਕਤੀ ਅਲੇ ॥ ਜਿ ਤੁਤੀ ਐਭ ਦੁਜਲੁ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਤੈਸਤਿ ਅੰਗੁਲ ਦਾਣੀ ॥
 ਜੇ ਤਿਸੁ ਕਤੁ ਕਵਨੁ ਅਪਾਰੈ ॥ ਬੋਲੈ ਬੋਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ॥ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ
 ਸੁਨਾਨਕ ਪੁਣਦੈ ਅਪਣੈ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਖੁ ਲਾਗੈ ॥ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ
 ਪੁਣੈ ॥ ਆਪੇ ਵਾਨਾ ਅਪੇ ਬੀਨਾ ਪੁਰੈ ਭਵਿ ਸਮਝਾਏ ॥ ੭ ॥ ਸੁਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹਦੈ
 ॥ ੮ ॥ ਪਦ ਨ ਕਾਵਾ ਸੁਨਿ ਨਿਦਾਸ ਅਕਲ ਕਲਾਸ ਰੋਏ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸਬਦੁ ਘਟਿ ਮਹਿ
 ॥ ੯ ॥ ਦੇਖੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨ ਮੇ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਰਦਾ
 ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰੀ ਐਏ ਤਉ ਤਏ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਚਿਹਨੁ ਦਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥
 ॥ ੧੧ ॥ ਬੈਸਤ ਅੰਗੁਲ ਦਾਣੀ ਅਉਧੁ ਸੁੰਨ ਸਦੁ ਅਹਾਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬੋਲੈ ਚੀਨੈ ॥ ਅਲਖਾ ਅਪਾਰੈ ॥ ਤੈਰੁ
 ॥ ੧੨ ॥ ਨੇਟੈ ਸਬਦੁ ਦਸਾਏ ॥ ਤਮਨਿ ਚੁਕੈ ਅਹੰਕਾਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਤਹ ਨਿਮਿਲੈ ਪਿਆਰੈ
 ॥ ੧੩ ॥ ਕੁਖਮਨਾਇਕੁ ਪੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ॥ ਜਾਪੈ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇਉ ਪਰਿਸਚਾਸਤਿ ਗੁਰਸਬ
 ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਸਮਾਏ ॥ ਮਨਕਾ ਜੀਉ ਪਦ ਨ ਕਥੀ ਅਲੇ ॥ ਪਦ ਨ ਕਹਾਹੁ ਸੁਖਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦਾ ਕਵਨ
 ॥ ੧੫ ॥ ਅਉਧੁ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਗੁਨ ਅਵੈ ॥ ਅਉਧੁ ਪਾਸਾ ਸਨਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰ
 ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਪਾਇਆ ਸਚੇ ਰਹੈ ਅਘਾਈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿ ਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀ ਐ ॥ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਰਿਪਤਾ ਸੈ
 ॥ ੧੭ ॥ ਕੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਕਾ ਲੁਨਕਾ ਸੈ ॥ ॥ ਰੰਗਿ ਨਰਤਾਰ ਸਿਨਹੀ ਮਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
 ॥ ੧੮ ॥ ਯਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿਤਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਆ ॥ ਪਦੁ ਨੁਨ ਸਾਧਿਅ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮ ਰਾਇ ॥

੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬
 ੨੭
 ੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨
 ੩੩
 ੩੪
 ੩੫
 ੩੬
 ੩੭
 ੩੮
 ੩੯
 ੪੦
 ੪੧
 ੪੨
 ੪੩
 ੪੪
 ੪੫
 ੪੬
 ੪੭
 ੪੮
 ੪੯
 ੫੦
 ੫੧
 ੫੨
 ੫੩
 ੫੪
 ੫੫
 ੫੬
 ੫੭
 ੫੮
 ੫੯
 ੬੦
 ੬੧
 ੬੨
 ੬੩
 ੬੪
 ੬੫
 ੬੬
 ੬੭
 ੬੮
 ੬੯
 ੭੦
 ੭੧
 ੭੨
 ੭੩
 ੭੪
 ੭੫
 ੭੬
 ੭੭
 ੭੮
 ੭੯
 ੮੦
 ੮੧
 ੮੨
 ੮੩
 ੮੪
 ੮੫
 ੮੬
 ੮੭
 ੮੮
 ੮੯
 ੯੦
 ੯੧
 ੯੨
 ੯੩
 ੯੪
 ੯੫
 ੯੬
 ੯੭
 ੯੮
 ੯੯
 ੧੦੦

१ ॥ ਜਾਪਾਮਕਥਕਥਲੇਸਮਕਰਿਹੋਤਉਨਾਨਕਅਤਮਰਾਮਕਉਲਹੋ॥ ਫੁਰਪਰਸਦੀਰੰਗਰਤ
 २ ॥ ਅਮੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਸਚੇਮਤਾਫੁਰਦੀਚਰੀਅਗਨੀਨਿਦਰੀਅਪਿਓਪਿਓਨਿਤਮਸੁਖਪਾਰੀਅਦਰਾ
 ३ ॥ ਘੋਸਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਤਾਰੀਨਾਨਕਭੁਖੈਕੋਦੀਚਰੀ॥ ਏਹੁਮਨੁਸੈਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾ
 ४ ॥ ਬਸੈਇਹੁਪਦਨਾਕਹਾਬਸੈਸੁਸਥਦੁਅਉਪੁਤਕਿਉਦੂਕੈਮਨਕਾਭੁਖਨਾਨਦੁਰਿਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤ
 ५ ॥ ਨਿਜਘਰਿਦਾਸਤਿਹੁਮਾਪਏਅਪੈਅਪੁਖਏਤਨੇਰਮਲਹੋਦੈ॥ ਸਾਦਤੁੰਦਰਜਿਹਾਏਅਕਿਉ
 ६ ॥ ਮੂਲਪਛਾਣੈਅਤਮਜਾਣੈਕਿਉਸਥਿਘਰਿ॥ ਭੁਰਸਮਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਦਿਚਹੁਖੈਦੈਤਉਨਾ
 ७ ॥ ਨਕਸਹਜਿਸਮਏ॥ ਏਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲਾਹੋਰਦੈਵਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਪਛਾਣੈਰਹੈ॥ ਨਾ
 ८ ॥ ਭਿਪਦਨੁਘਰਿਅਸਣਿਭੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਭੇਜਤਤੁਲਹੈ॥ ਸੁਸਥਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਅਛੈਉ
 ९ ॥ ਰਵਣਜੋਤਿਸੁਸਥਦਿਲਹੋ॥ ਖਦੈਦੁਖਭੁਖਸਚੇਕੀਸਾਚੇਹੀ॥ ਤਿਪਤਾਸਿਰਹੈ॥ ਅਨਹਦਬਾਣੀ
 १० ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਬਿਰਲੇਅਰਥਏ॥ ਨਾਨਕਅਖੈਸਦੁਸਥਾਥੈਸਚਿਰੇਪੈਰੰਗੁਕਬਤੁਜਏ॥
 ११ ॥ ਜਾਇਹੁਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੈਤਉਮਨਿਕੈਰੈਰਾਤਾ॥ ਨਾਭਕਮਲਅਸਥੀਭੁਨਹੋਤੈਤਾਪਦਨਕਦਨ
 १२ ॥ ਘਰਿਸਹਤਾਗੁਪੁਨਹੋਤੈਰੇਖਨਕਾਣੀਤਾਸਥਵਕਹਾਇਦਲਾਣੀ॥ ਰਕਤੁਬਿੰਦਕੀਮਨੀਨਹੋਤੈ
 १३ ॥ ਮਿਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਣੀ॥ ਦਰਨੁਭੇਖਅਸਰੂਪੁਨਜਾਪੀਕਿਉਜਪੁਸਿਸਚਾਗਨਾਨਕਅਮਰ
 १४ ॥ ਚੇਬੈਰਗੀਇਬਤਥਸਚੇਸਚਾ॥ ਹਿਰਦੇਹਨਹੋਤੀਅਉਪੁਤਉਮਨੈਸੁੰਨਿਰਹੈਬੈਰੀ॥
 १५ ॥ ਨਭਿਕਮਲਅਸਥੀਭੁਨਹੋਤੈਤਾਨਿਜਘਰਿਬਸਤਉਪਦਨੁਅਨਰਾਗੀ॥ ਗੁਪੁਨਹੇਖਿਅਜਾਤਿ
 १६ ॥ ਨਹੋਤੀਤਉਅਕੁਲੀਟਿਰਹਤਉਸਥਦੁਸਾਗਾਗਉਗੁਗਨੁਜਬਤਬਹਿਨਹੋਤਉਕਿਉਦ
 १७ ॥ ਠਜੋਤਿਅਪੋਨੇਰਕਾਗੁ॥ ਦਰਨੁਭੇਖਅਸਰੂਪੁਸੁਏਕੋਏਕੋਸਥਦਿਦਿਡਾਣੀ॥ ਸਾਚਬਿਨਾਸੁਚਕੋ
 १८ ॥ ਨਹੀਨਨਕਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਪੁਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਕਿਤੁਕਿਤੁਦੁਖਿਬੰਨਸਿ
 १९ ॥ ਜਾਣੀ॥ ਹਉਮੈਦਿਚਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਮਿਦਿਸਰਿਐਦੁਖਪਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੈਸੁਗਿਆਨੁ
 ੨੦ ॥ ਰੁਖੀਚਹੈਰਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਣੀ॥ ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀ॥ ਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਏ॥ ਨਾਮੇਨਾ
 ੨੧ ॥ ਰਹੈਬੈਰਗੀਸਾਚਰਖਿਅਉਰਧਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਦੈਜੋਗੁਕਦੇਨਹੋਦੈਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਹੇ॥
 ੨੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਸਥਦੁਬੀਚਹੈਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਬਾਣੀਪਰਗਟਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈ
 ੨੩ ॥ ਰਲਾਭੁਖੈਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਦਾਸਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ੨੪ ॥ ਨਕਏਕੋਜਾਣੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਜੇਹੁਨਹੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ ਬਿਨੁ
 ੨੫ ॥ ਚਿਗੁਰਭੇਟੇਨਮੁਪਾਇਅਨਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖਪਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹ

ਨਿਭੇਦੁ ਭਾਨਨਕ ਬਿਨੁ ਰੁਪੁ ਅਜਨਮੁ ਰਹਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਹੁ ਭੈ ਮੈ ਮਨਿ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਰਖਿ ਅਉ ਰਹਿ ਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਹੁ ਮਕਲੁ ਮਹਿ ਬਿਦਾਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰੁ
 ਜਾਨੈ ਹਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਸਬਦੇ
 ਜੀਬੈ ਸੁਣਿ ਤੁਝ ਅਉ ਪੁਰਬੈ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਅਨਦਿਨੁ ਮਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਦੇਵ ਮਾਣੁ ਹੈ ਨਾਮੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਖਿ ਆਖਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਅੰਗੁ ਉਧੁ ਜੇਗੁ ਜਗਤਿ ਤੇਰੇਈ॥ ਕਰਿ ਬੀਚੁ ਰੁਮਨਿ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਮੁਕਤਿ ਨਹੈ
 ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਅਕੋ ਅਖਿ ਵਖਾਣੈ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰੁਪੁ ਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟਾ ਮੇ
 ਲਿਖਿ ਮਾਣੈ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਰੂਪੁ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ॥ ਮਗਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹੁ ਤੁ
 ਭਾਤੇ ਰੇਦੁ ਸਨਕ ਉਕਰ ਬਾਣੈ॥ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪੇਲੁ ਰਚਾਇ ਅਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਿਜੁ ਰਾਮੁ ਪੇਦੁ ਤੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੭੩॥ ੧॥

੧॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾਸਦੁ
 ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾ ਗੀਆ ਪੇਖ ਉਸਦਾ ਹਜੂਰਿ॥ ੧॥ ਸਬਦਾ॥ ਪਿਛੁ ਰੁਪੁ ਤੀਸਦੁ ਨਾਮੁ
 ਅਮੁਕਾਲੇ ਹਿਥੇ ਮੇਲੁ ਤੁਝ ਰਹਿ ਚੇਦਿ ਸਨਿ ਰਬ ਪੀਵੈ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਅਤਿ ਨਕਉ ਸ
 ਵੀਖੈ॥ ੧॥ ਬਾਬ ਮੈ ਕਰਮੁ ਪੀਣ ਕੂੜਿ ਆਰਨਾ ਮੁਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ॥ ਅੰਧੁ ਰਮਿ ਰੂਪੁ ਮਨੁ ਮੇਰਾ॥ ੧॥
 ਗੁਰਿ ਸਾਦਕੀ ਤੇ ਦੁਖ ਪਰਛੁੜੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇਆ ਸੁਖ ਬੋਝੈ ਦੁਖ ਅਗਲੈ ਦੁਖੈ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਇ॥
 ਦਿਛੁੜਿ ਆਕਾ ਕਿਆ ਵੀਛੁੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾਕਿਆ ਮੇਲੁ॥ ਸਾਰਿ ਬੁਝੈ ਸਾਲਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਕਹਿ ਦੇ
 ਆਖੈ॥ ੩॥ ਸੀਜੇ ਗੀ ਮੇਲਾ ਵਡਾਇ ਨਿਤ ਨਿਕੀ ਤੇਰੇ ਗਾਇ ਜੇ ਗੀ ਮਿਲਿ ਦਿਛੁੜੈ ਨਾਨਕੁ ਗੀ ਸੀਜੇ॥
 ਮਿਲਿ ਮਾਰ ਪਤ ਪਿਰੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਤਿਛਿ ਕਰ ਤੇਲੇ ਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ ਲਿਖੁ
 ਰਹਿ ਜੋਤਿ ਦੁਰਿ ਆਈ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਹੈ ਕਰ ਸਹਿ ਮਾਣਾਉ

੧ ੭੭
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੭੭

ਏਕਾਧਰਾਤਮਕਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਤਿਸਦਸਹਜਿਸੁਤੁਰੇਈ ॥ ਘਰਛੁਰੇਏਰੇਨੋਕੇਈ
ਕਿਛੁਖਾਜੇਕਿਛੁਧਰਿਜਾਈਐ ॥ ਜੇਬਾਹੁਨਿਦੁਨੀਆ ॥ ਏਐ ॥ ੨ ॥ ਸਜੁਕਾਇਆਪਹੁਰ
ਚਾਏ ॥ ਟੁਰਮਾਇਸਿਬਹੁਤਚਲਾਏ ॥ ਕਰਿਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੇਧੈ ॥ ਧਰੀਪਉਦੀਕਾਰੇਰੇਧੈ ॥ ੩ ॥ ਘ
ਰਖੁਮਿਠਵਾਣੀਤਾਈਆਪਪਥਰਤਰਨਜਾਈ ॥ ਭਉਬੇਨਾਜੀਓਚਰਾਊ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦੇਧੈ
ਕਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨੁਮਸ

ਦਾਟਿਓਰਭਲਵਾਇਲੇਖਪਏ ॥ ਜਿਉਜੇਉਕਿਰਤੁਚਲਾਏ ॥ ਤਿਉਤਿਉਚਲੀਐ ॥ ਤਉਗੁਣ
ਨਹਿਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤਦੇਤਸਿਕੀਨਹੀਬਾਦਹਿਆ ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਵਰ
ਏਜਾਲੀਰੈ ॥ ਨਿਜਾਲੁਵਿਨੁਪੁਅਜੇਤੀ ॥ ਘਰੀਠਹੀਤੇਰੀ ॥ ਹਰਿਸਿਰਸਿਚੇਗਚੁਗਹਿਤਿਤਠਾਸ
ਹੋਛੁਟਸਿਮੂਕੇਕਦਾਨੁਈ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆਅਰਣੁਮਨਵਿਚਿਲੇਹਾਪੰਚਮਗਨਿਤਿਤੁਲਾਏ
ਰਹੀ ॥ ਕੋਇਲਪਾਪਪਵੈ ॥ ਤਿਉਪਰਿਮਨੁਜਲਿਆਸੰਨੀਚਿਤਭਈ ॥ ੩ ॥ ਭਾਇਆਮਨੁਰੁਕ
ਚਨੁਠਿਹਿਰੇਧੈ ॥ ਜੇਗੁਰਮਿਲੈ ॥ ਤਿਨੇਹਾਏਕੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਓਦੇਧੈ ॥ ਤਉਨਾਨਕਵਿਸਟਸਿਦੇਹਾ

ਬਿਮਲਮਸ੍ਰਰਿਬਸਿਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿਜਵਲ

ਗੇ ॥ ਪਦਮਨਿਜਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਦੇਖਨਹੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਵਾਦਰਤੁਕਬਹਿਨਜਨਸਿਗਾਰੁ
ਖਸਿਨਿਬਾਲੁਖਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਲਖਸਿਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਜਲਨਿਤਨਦਸਤ
ਅਲੀਅਲਮੇਰਚਰਾਨਰੇ ॥ ਚੰਦਕੁਮੁਦਨੀਦੂਰਹੁਨਿਦਸਸਿਆਨਭਉਕਾਰਨਿਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਰੂਧੁਮਿਸੁਸੰਚਸਿਤੁਬਨਚਤੁਰੇ ॥ ਅਪਨਾਅਪਤੁਕਬਹੁਨਛੋਰੁਸਿਪਿਸਨੇ ॥ ਪ੍ਰਿਤਿਜਿਉਗੇ ॥
ਅਪੰਤੁਤਸੀਹਿਦਸਹਿ ॥ ਜਨਮੁਰਖਅਗਮਸਾਸੁਨੇ ॥ ਅਪਨਾਅਪਤੁਕਬਹੁਨਛੋਰੁਸਿਸੁਆਨਪੁ
ਛਾਜਿਉਰੇ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿਪਾਖੰਡੀਨਮਿਨਰਚਹਿ ॥ ਇਕਿਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਦਸਿਨਾਨਕਰਸਨਨਮੁਜਪੁਰੇ ॥

ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਸ

ਖੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਨਾਮੁਪੁਰਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥
ਸਬਦੁ ॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਰਬਿਗਹੇਲੀ ॥ ਸੁਣਿਸਹਕੀਇਕਬਾਤਸੁਹੇਲੀ ॥ ੧ ॥ ਜੇਮੈਬੇਦਨਸਕਿ
ਸੁਆਖਾਮਾਈ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਨਹੈਕੈਸੇਰਖਾਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਦੇਹਾਗਟਿਖਰੀਰੰਦ
ਣੀ ॥ ਰਾਇਆਸੋਜੋਬਨੁਧਨਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਘਾਤੁੰਦਾਨਾਸਹਿਬੁਸਿਰਿਮੇਰਾ ॥ ਖਿਜਮਤਿਕਰੀਜਨੁ
ਦਰੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭੁਣਤਿਨਾਨਕਅੰਦੇਸਾਏਹੀ ॥ ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ ॥

ਇਸਤ੍ਰੀਮਨੁ ਅੰਦਰੈ ਸਾਤੁ ਰੁਪਕੁ ਕ੍ਰਿਅ ਨਿਰਾਇਆ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾਹਿ ਹੇ ਮਜਪਾਨ ਹੀ ਜਾਇਆ
 ਹੁਕਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨੁ ਨਾਮਾ ਏਨਾ ਹੀ ਵਰਦੇਈ ਸੁਠਾ ਅਧਣ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾ
 ਹੀ ਐਸਾ ਰੇਤੇ ਦੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਭਿਆਨਿ ਰਤਾਨਿ ਮਹਾ ਜੀਐ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਨ ਮੈਲ ਹੋਇ ॥ ਜਬਲੁ ਹੁਸਾਰੀ
 ਬੁਖਨਿ ਦਸੈ ਤਬਲੁ ਬਿਘਨੁ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇਛੁ ਫੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਰੇ ਜਨਮ ਮਰਠਰ ਤਿਥੀ ਤੀ ॥ ੧ ॥ ਧੁਸਾਣੀ ਤੇਰ ਕਹਾਨਾ ਮਕੈ ਸੇ ਜਤੀ ॥ ਜਾਤ ਉਠੀ ਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬਲ
 ਦਹਿ ਪੁਛੁ ਉਥਾਤ ਨਿਰੰਤਰੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਮਨੁ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿਗੁਣ ਪੂਜੈ ਪਾਤੀ ॥
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਇਨ੍ਹੈ ਏਕੁ ਦਣੁ ਏਕੁ ਜੋਤੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਦੁਰੰਤੀ ਇਹੁ ਅਣੁ ਛਾਥੇ ਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜ
 ਚੀ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹੁ ਸਕੁਨ ਸਿਰਿ ਦਣੁ ਜਹੇ ਇਕੁ ਤੀ ॥ ੪ ॥ ਵੇਦੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਬੇਨੇ ਸੋਧੂ ਸੁੰਦਰ
 ਸੁਏ ਕਲਿ ਦਲਾਢੀ ਜਿਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਦਸਾਹੁ ਮੁਕੁ ਏਸਦ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ॥
 ॥ ਧ੍ਰਿਪਰਿ ਰਾਗੁ ਰਾਗਨ ਪਰਿਗੋਰੁ ਤਕਾ ਅਗਮੁ ਰੂਪੁ ਨਿਦਾਸੀ ॥ ਗੁਰਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
 ਰਹਿ ਆਉਦਾ ਸੀ ॥

ਬੇਦਪੁਰਾਣਕਥੇਸੁਟੇਹਰੇਮੁਨਿਆਨੇਕਾਂ

ਅਮਰੁਤੰ ਸਭ ਚ ਲਠਾ ਗਿਆ ਮੁਰਸਾਇ ਟੁਕਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਰਾਉ ਗਿਰੀ ॥

१. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 २. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ २ ॥
 ३. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ ३ ॥
 ४. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ ४ ॥
 ५. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ ५ ॥
 ६. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ ६ ॥
 ७. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ ७ ॥
 ८. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ ८ ॥
 ९. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ ९ ॥
 १०. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ १० ॥
 ११. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ ११ ॥
 १२. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ १२ ॥
 १३. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ १३ ॥
 १४. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ १४ ॥
 १५. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ १५ ॥
 १६. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ १६ ॥
 १७. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ १७ ॥
 १८. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ १८ ॥
 १९. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ १९ ॥
 २०. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ २० ॥
 २१. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ २१ ॥
 २२. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ २२ ॥
 २३. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ २३ ॥
 २४. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ २४ ॥
 २५. अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ २५ ॥

१
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५

੧ ਨਿਥੋਰੇ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਨਾਮੋ ਮਾਗੇ ਨਾਮੋ ਏਕੁ ਤੇ ਚੀਜ ਤਿਨ ਹੀ ਬਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬ ਮਾਗੇ
 ੨ ਏਕੁ ਚਉ ਤੇਰੀ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਤੁ
 ੩ ਏਕੁ ਭਗਤ ਨਹੀ ਬੇਰੁ ਨਾਟ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਏ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤ ਨਾਮੁ
 ੪ ਰਿਅਤਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨੈ ਦਸੈ ਸੇਬੈ ਪੈਦਾ ਸਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਅਸੇ ਕਿਤੁ ਆਵੈ
 ੫ ਸੰਸਾਰਿ ਅਗੋਪ ਭੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਰਾਏ ਲਾਏ ਛਾਵੈ ਛੁਡੈ ਅਮੋਲਾ ਨਹੀ ਦੁਖ ਘਟੈ ਸਮੁਦਾ ਮਾਰਿ
 ੬ ॥ ਅਗੋ ਕਿ ਅਜਾਣਾ ਹੀ ਮੈ ਭੂਭੇ ਭੁਸਮਾਨੁ ਏ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਹੁ ਜੇ ਦਸੈ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗੁ ਉਪਾਏ ॥
 ੭ ਗੁਰਿ ਨੁਦਤ ਕੋ ਨਹੀ ਕਾਮ ਤਿ ਕਹੁ ਨੁਤ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਨੁਦੇਖੰਤ ਗਾਲਿ ਮਿਲਾ ਸਚੁ ਪਠਾਏ ॥
 ੮ ਲੇਖਾ ਮੁਖੈ ਚਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੀ ਦੇਖਾ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਭੁੰਮਨਿ ਦਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਏ
 ੯ ਜੇ ॥ ੫ ॥ ਭੂਖਿ ਅਸੇ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿ ਸੁਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥ ਬੀਜ ਉਧੁ ਏ ਕੋ ਨਹੀ ਮਤਿ ਤਨਿ ਪੁਗੁ
 ੧੦ ਦੇਇ ॥ ਜਿਨੀ ਕੀ ਅਤਿ ਨਿਵੇਖਿਆ ਅਪਿਦੁ ਰਾਣੀ ਦੇਇ ॥ ੬ ॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨ ਵਰੇ ਤੇ ਬਲੁ
 ੧੧ ਲੀਲਾ ਨੁਪੁਰਾ ਨਹਿ ਪੁਰਖ ਨ ਪੰਖ ਭੁਸ ਚਰਿ ਚਰੁ ਸਰੂਪੁ ਜੇ ਤਿ ਸੁਭਵੈ ਸੋ ਬੀਐ ਤੁਦੀ ਪਕੁ ਭੂਧੁ ਪੁ
 ੧੨ ॥ ਗੀਤ ਸਾਦਚ ਭੇਸੁ ਤੇ ਬਾਦਸਵਤ ਨੇਹੁ ॥ ਸਚੁ ਭਵੈ ਸਚ ਚਉ ਚਵੈ ਛੁਟੈ ਸੋ ਗਦਿ ਜੇਹਾ ਨਾਨਕ
 ੧੩ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਸੈ ਜੇ ਤਿ ਸੁਭਵੈ ਸੁਹੇਰਾ ॥ ੭ ॥ ੩ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰਕਮਾਣੀ
 ੧੪ ਰੋਗ ਲਾਭ ਬਾਦਿ ॥ ਏਹੁ ਮਨਸਾਵੈ ਮੋਹਿ ਅਜਿਹ ਦਸ ਚਿਸਾ ਦਿਓ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰੋਗ
 ੧੫ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਐਸ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੇ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਰੇ ॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ
 ੧੬ ਉਚਲਾ ਸੁਲਲਾ ਮਿਅਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਲ ਲੋਚਾ ਕਰੀ ਕੋ ਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ਗੁਰ
 ੧੭ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਦੇਚਿ ਅਸ ਬਦਿ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁਪੁ ਹੋਸਾ ਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਲਾਲੇ
 ੧੮ ਲਾਪਟੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਫਾਹੁ ਆਈ ਐ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਸਚੁ ਕਰਕਮਾਣੀ ਐ ॥ ਦਿਓ
 ੧੯ ਹੁਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ਲਲੇ ਗੇਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀ
 ੨੦ ॥ ਸਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ ਅਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੁਪੁਰੁ ਸਦੁ ਪੀਰ ਕਸੁ ਰਕੀ ॥
 ੨੧ ॥ ਸਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਦੁ ਭੋਜਨੁ ਭਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਦਿਤੇ ਸਚਾ ਸਾਚ ਰਸੁ ਚਖਿਆ ॥
 ੨੨ ॥ ਸਚੈ ਘਰਿ ਸਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਖਿਆ ॥ ੫ ॥ ਅਨੁ ਖਕਉ ਆਲਸੁ ਘਟੈ ਫਥੇ ਜਿਹ
 ੨੩ ॥ ਫਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਰੋਚੇ ਗਵੀਲ ਗਬੰਦੁ ਦਿਗਵੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਸਚੈ ਨਿਜ ਤਰ੍ਹ
 ੨੪ ॥ ੬ ॥ ਅਨੁ ਤਲ ਲਾਬੇ ਧਿਆ ਪੁਰਹੇ ਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਨ੍ਹੇਰੇ ਦੇਕਾ
 ੨੫ ॥ ਬਾਦਿ ਕਾਸ ਕਿਛੋ ਫੀਕਾ ਸਾਚੀ ਤਰਤਰੀ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਅਤਿ ਨ ਠਹੈ ਰਨ ਠਹੈ

੧ ਨਾਨਕ ਜੇਹੇ ਸਭ ਮੈਲੇ ਭਰੇ ਜੋ ਮੈਲੇ ਉਚਲੁ ਤਬੀ ਮੈ ਪਾਸ ਸੀ ਹੀ ਜੋ ਆਵੈ ਨੀਸਾ ਚੇਲਾ ਲਗੀ
 ੨ ਕਿਨੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕੀ ਯੋ ੭ ॥ ਭੇਖੀ ਪਾਸ ਨ ਲਗਣੀ ਤੀਰਥ ਨ ਹੀ ਦਾਨੋ ॥ ਛੁਛੀ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਮੁਤੀ ਦਿ
 ੩ ਨਮਾਨੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਸੋ ਕਹੇ ਪੁਰਾਣੁ ਕੁਹੀ ਅਨੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
 ੪ ਲਹਿ ਪਾਤੁ ਜਿ ਦਿਹੁ ਚੈ ਅਵਰ ਤੇ ਘੇਰੇ ਗੈ ॥ ਦਿਹੁ ਸਰ ਮੁਗਧਾ ਦੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰ ਨਿਰਮਲੁ
 ੫ ਨਾਮੋ ਗੈ ॥ ਦਿਸਤੁ ਰੁਝੈ ਪਾਟ ਪੜ੍ਹਿਕਾ ਰਿਸਨਾ ॥ ਇਕ ਪੈ ਗੈ ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਚਿਦੁ
 ੬ ਕੁਰੈ ਜੇ ਸੇ ਦੁਰੈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬ ਅੰਸੇ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਖਿ ਦਲ ਗੀਤੈ ਰੰਨ
 ੭ ਰਹੈ ਪ੍ਰਿਥਾ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਲੀ ਹੋਰੁ ਰਹਾਉ ॥ ਏਅਵ ਸਤੁ ਹੋਖ ਭੋਖ ਗੀ ॥ ਕਾਪੜੁ ਭਾਰਿ ਬਨਾਵੈ
 ੮ ਖਿਥੋ ਲੇਲੀ ਮਾਇਆ ਧਨੀ ॥ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮਾਗੈ ਜਹਾ ਪਰਬੈ ਮੈ ਨਿਮੈ ਪੈ ਪਤਿ ਹਾਨੀ ॥ ਭਰਨਿ ਕੁਲੁ ਲਾਵੈ
 ੯ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੁ ਮੈ ਬਜੀ ਹਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੁਅਰਤ ਪੈ ॥ ਗੁਰੁ
 ੧੦ ਵਾਧੈ ਗੁਰੁ ਭਰਤਿ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਿ ਸਿਆ ਪੈ ॥ ਨਿਦ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕਿ ਨਿਦਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਅਤਸ
 ੧੧ ਜਾਪੈ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਰਹਿ ਮਿਥੈ ॥ ਦੁਹਰਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋ ਪੈ ਪਾਪੈ ॥ ੩ ॥ ਛਾਣੀ ਪਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ
 ੧੨ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਹੁ ਜੋ ਗੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਰੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਾਚ ਕਹੈ ਤੇ ਛੋਰੈ ॥ ਪਾਤੁ ਪੈ ਮੁਖਿ ਸੁਰੋ ਬੋਲੈ ॥
 ੧੩ ਗੁਰੋ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ ਨਾਨੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥ ੪ ॥ ਭੁੰਗੁ ਭੁੰਗੁ ਏ ਜਟਾ ਸਿੰ
 ੧੪ ਬਯੋ ਮੋ ਨਿਰੋਹੈ ॥ ਮਾਭਿ ਮਾਨਾ ਮਨੁ ਅਰੋਲੈ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤਾ ॥ ਤਮਗਿ ਆਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੋਰੈ ॥
 ੧੫ ਮਹਾ ਬਿਭੂ ਪੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ॥ ਚੁਕਾਨੁ ਬੁਝੈ ॥ ਪਸੁਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ੫ ॥
 ੧੬ ਹਾਥਿ ਕਮੰਤੁ ਕਾਪੜਾ ਅਸਨਿ ॥ ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ॥ ਭਾਗੀ ॥ ਇਸਤੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਮਿ ॥ ਦਿਅਪਿ ਮਾਹਿ ਚਿਹ
 ੧੭ ਲਾਇਆ ਪਰਨਾਨੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ॥ ਲੀਪਟੁ ਪੈ ਬਾਜਾ ਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਭੂ ਬਹਰਿ ਨਿਰ
 ੧੮ ਰਤੀ ਤਜ ਮੁਕਰੇ ਖਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ ਦਿਚੁ ਹੁਆ ਪੁਗਧਾ ਏ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜ
 ੧੯ ਨਕੀ ਅਸਨ ਕਰਈ ॥ ਅਛੈ ਤੁਮਿ ਲੈ ਸੋ ਪਏ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ॥ ਖਿਆ ਧਨੁ ਸੀ ਕਹੈ ॥ ਤਮਨੁ ਨ ਮਿਜਲਾ ਏ ॥
 ੨੦ ਨੁਹਿ ਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜੋ ਗੀ ॥ ਜਿਹ ਰਿਚਰ ਟੀ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੭ ॥ ਅਸਨਿ ਰਾਸ ਰਹੈ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਏ ਕੁ
 ੨੧ ਸਿਉ ਦਿਵਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਏ ॥ ਤਸੀਤਿ ਅਵੈ ॥ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਤਾਵੈ ॥ ਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਆਨ ਚੋਲੈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖੈ
 ੨੨ ਭੁਝੈ ॥ ਪਦੁਤੁ ਦਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਕਿਹੁ ਸਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ॥ ਖੋਜੈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ੮ ॥ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ
 ੨੩ ਮਹੇਸੁ ਸਰੋਸਟ ਨ ਮਿਰਤੇਵੀ ॥ ਚਾਨੀ ॥ ਖਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ॥ ਗਗਨ ਪਤ ਲੀਜੈ ॥ ਤਜੈ ॥ ਤੁਮਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ
 ੨੪ ਕਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਨਿਬਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਨ ਮੁਖਿ ਰਧਾਨੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਨਹੀ ॥ ਛੂਟਿ ਨ ਨਕਸਾ ਚੀਤੁ ਰੁਤੁ ਰੀ ॥ ੯ ॥
 ੨੫ ੭ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਉਪਾਏ ॥ ਰੱਖਤੁ ਬਿਦੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪਿੰਗੁ ਕਰੇ ॥ ਅੰਤੀ

[illegible]

92
93
94
95
96
97
98
99
100

4

१	८२
२	
३	
४	
५	
६	
७	
८	
९	
१०	
११	
१२	
१३	
१४	
१५	
१६	
१७	
१८	
१९	
२०	
२१	
२२	४१
२३	
२४	
२५	

1. ਏਸੁਨਾਮਫੁਪਾਏਆਪਾਅਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪਾਏਆਪਾਜਟਾਬੇਨਟਬਿਕਰਾਨਸਰੂਪੀਗੁਪਾਗੁਪੇ
2. ਆਕਾਈਏ॥ ॥ ਏਦਕਤੇਏਏਦਨਜਾਨਾਨਾਤਿਸੁਮਤਪਿਤਾਸੁਤਕੁਤਾਸਗਾਏਸੇਏਏ
3. ਏਸਮਾਏਅਪੁਪਾਨਾਨਾਨਾਏ॥ ॥ ਕਰਿਕਰਿਭਕਾਮਿਤਪਨੇਗੇਕੋਇਨਕਾਨਾਏ
4. ਨਮੇਰਾਸੁਰਿਨਰਨਾਬਸਾਦਿਬਸਕੁਸਿਰੇਰੁਏਮਿਲੇਕੁਏਜਾਈਏ॥ ॥ ਕੁਲੇਚੁਕੇਸਾਗੇਪਾ
5. ਦਰਿਅਪਿਕੁਲਾਇਤੁਰੈਸਮਾਦਰਿਅਭਿਨੁਨਾਏਮੈਅਦੁਨਦੀਸੈਨਾਦਪਗਤਿਮਿਤਿਪਾਏ
6. ॥ ॥ ਏਗਾਜਮਨਕੇਲਕੇਦਾਗਾਕਸਿਕਾਤਿਪਦੁਆਗਾਗੀਗਾਸਗਭਏਈਸੀਗਮਾਮਰੁਏ
7. ਕਿਸਮਾਈਏ॥ ॥ ॥ ਆਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕੁਦੀਚਾਗੀਆਪੇਰਾਜਨੁਪੰਚਕਾਗੀਤਖਤਬਰੈਆ
8. ਲੀਪੁਕੁਆਪੇਰੁਮੁਭੇਤੁਕੁਏਜਾਈਏ॥ ॥ १०॥ ਆਪੇਕਾਜੀਆਪੇਮੁਲਾਆਪਿਅਕੁਲੁਨਕ
9. ਰੂਲਾਆਪੇਮਿਹਰਦਾਇਆਪਤਿਦਾਤਾਨਕਿਸੈਕੋਬੈਗਾਈਏ॥ ११॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁ
10. ਦੇਦਰਿਅਈਸਾਗੁਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈਭਰਪੁਰਿਧਰਿਗਰਿਅਨਿਹਕੇਦਲੁਗਪਤੁ
11. ਰਗਟਸਰੁਠਾਈਏ॥ १२॥ ਕਿਅਸਲਾਹੀਅਗਮਅਪਗੈਸਾਚੈਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਗੈਸੈ
12. ਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮਿਲਾਈਏ॥ १३॥ ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੁਆਗੈਸੈ
13. ਤੇਸੇਦਰਿਅਲਖਅਪਗੈਰੋਗੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਲਲਾਦੀਸੈਗਣਤਨਅਵੈਕਾਈਏ॥ १४॥
14. ॥ ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਾਣੀਪੁੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈਮੈ
15. ਰੋਰਨਕਾਈਏ॥ १५॥ ਜੁਗਜੁਗੁਸਾਚਹੈਗੁਰੈਸੀਕਉਣਨਮੁਆਕਉਣਨਮਰਸੀਆ
16. ਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੇਨੀਤੀਦਰਿਦੇਖਦੁਲਿਵਲਾਈਏ॥ १६॥ २॥ ਮਾਰੂਪਾਏਮਾਰੂ॥ १॥
17. ਦੁਜੀਦੁਗਮਤਿਅੰਨਿਬੋਲੀਕਾਮਕੋਧਕੀਕਚੀਚੋਲੀਆਪਰਿਦੁਰੁਸਪਤੁਨਜਾਣੈਏ
18. ਭਿਨੁਪਿਰਨੀਦਠਪਾਈਏ॥ १७॥ ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜਲੈਰੁਕਾਰੋਮਨਮੁਖਤਕੇਕੁੰਡਾਚਾਗੈ
19. ਨਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਸਚੇਹਬਿਦਰੁਈਏ॥ १८॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਅਹੀਕਾਰੁਨਿਦ
20. ਗੋਤਸਕਾਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਪਾਗੈਗਿਆਨਖੜਗੁਲੈਮਨਸਿਉਲੁਣੈਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮ
21. ਈਏ॥ १९॥ ਅਕੀਰਕਰੁਪਿਤਾਬੰਦੁਪਾਗਾਮੁਰਤਿਸੁਰਤਿਕਰਿਅਪਾਰਾਜੋਤਿਦਾਤਿਜੋਤ
22. ਸਭਤੇਗੀਤੁਕਰਤਾਸਭਠਾਈਏ॥ २०॥ ਤੁਲਹੀਅਜੀਸਣੁਮਰਣਾਗੁਰਤੇਸਮਸੁਪਰੀ
23. ਅਰੁਣਾਤੁਦਾਇਅਲੁਦਾਇਆਕਰਿਦੇਖਦਿਤੁਖਦਰਦੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਏ॥ २१॥ ਨਿਰ
24. ਪਰਿਬੈਸਿਰਹੈਭਉਖਾਇਆਪਾਦਤਰਬੇਠਾਕਿਰਹਾਇਆਕਮਲਬਿਗਾਸਹਰੇਸਗੁ
25. ਰਾਮਤਮਰਾਸਖਈਏ॥ २२॥ ਨਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਅਏਕਿਉਰਹੀਐਚਯਣ

ਪਾਠੇ ਸਚ ਅਮਰ ਸਚੇ ਅਮਰ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਦਰੁ ਈਹੇ ॥ ੧ ॥ ਅਖਿਉ ਪਰਿ
ਕਾਜੁ ਸਚੁ ਏਕਾ ਅਜਿ ਨਿਸਿ ਰਿਅ ਤਿਨਿ ਪੈਲਾ ਏਕਾ ਸਚੈ ਉਪਰਿ ਅਦਰੁ ਨਦੀ
ਕੈ ਰੇਖੇ ਮਤਿ ਪਾਈਹੇ ॥ ੨ ॥ ਐਥੈ ਗੋਇਲ ਦਰਿ ਨਚਾਰੇ ਖੇਲੁ ਤਮ ਸਾਖੀ ਧੁਕਾਰੇ ॥
੩ ॥ ਏਕਾ ਜੀਗਰ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਸੁਪਨੈ ਕਪਲਾਈਹੇ ॥ ੪ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੀਏ
ਗਈ ਨਿਰਕੁ ਉਮਨਿ ਦਸਿ ਅਲਿਦਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਗੀਬੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਪਤਾਲੀ ਪੁਰੀ ਈਰਿ ਰਵਟ
ਗਈਹੇ ॥ ੬ ॥ ਸਚੀ ਨਹਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚ ਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਦਾ ਸਚੇ ਸ
ਚੈ ਤੇ ਦਰੁ ਈਹੇ ॥ ੭ ॥ ਉਮੈ ਗਣਤਗਵਾਈਹੇ ॥ ੮ ॥ ਗਣਤਗਵਾਈ ਐਸਹ ਸਾਜੀ ਐ ॥ ਕਿਉ ਸੁ
ਖ ਦੇਵੈ ਤੇ ਤੀਐ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈਹੇ ॥ ੯ ॥ ਯੁਗਿ ਯੁਗਿ
ਕਾਜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਤਾ ਸਾਚ ਗਵਿਹਰਿ ਅਮਨੁ ਗਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟਗੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅ
ਮਰੁ ਤੇ ਮੇਲੁ ਨ ਕਾਈਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜੀਗਰ ਸਇਣਿ ਸਾਚੈ ਗਤੀ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸੀਗੀ ਰਉ ਨਤਰੁ ਗਤੀ
ਸਦਾ ਸੇਤਰੁ ਜੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਗੀਬੁ ਗੀਬੈ ਰਧੇ ਪਉਧਰਣਾ ॥
ਸਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਗਣਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਸੁਖ ਪਦਹਿ ਤੂਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿਅਾਈਹੇ ॥ ੧੨ ॥
ਮਤਿ ਕਾਲਿ ਬੋਲੀ ਨਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਤਤੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਨਕ ਨਮਿਰ ਤੇ ਬੈਗਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾ
ਰੁਪਾਈਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਅਦਿਯੁਗਾਦੀ ਅਪਰਾਪਰੇ ॥ ਅਦਿਨਿ
ਜਿਨ ਪਸਮਹ ਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੇਗੁ ਗਤਿ ਦੀਚਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾਈਲਾਈਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਕੇਤਾ ਹੁਆ ਜੁਗ
ਜੁਗ ਗੈਤਾ ਈਲਾਈ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਸਦੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡੁ ਆਈ ॥ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਦਰੁ ਈਹੇ
੧੬ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ਸਗੀ ॥ ਸਤਿਸਤਿ ਦਰੁ ਤੇ ਗਰਿਹ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪ
ਰੈ ਸਾਚੈ ਚੁਕਮਿ ਚਲਾਈਹੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਮਨੇ ਸੇਧੁ ਗਾ
ਸਚੀ ਵਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ਮਨੈ ਚੁਕਮੁ ਰਜਾਈਹੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਾਚੁ ਕਰੈ ਸਕੁ ਕੋਈ
ਜਾਇਦਰੁ ਤੇ ਸਾਚੇ ਸੇਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਮੁ ਉਰੁ ਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈਹੇ ॥ ੧੯ ॥
ਉਪਰਮ ਕਲਾਇ ਕਭੂਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣਾਇ ਕਭੂਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਾਚੁ ਦਖਾ
ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਦਾਈਹੇ ॥ ੨੦ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਦਰਗਹ ਸੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਅੰਤਰੁ ਹੀ
ਕੈ ਬਾਏ ਅਦਰਿਬਾਏ ਜਾਵਹਿ ਸੇਈ ਭੁਭੁ ਨ ਕਾਈਹੇ ॥ ੨੧ ॥ ਦਇਆ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਅਪੀਹੇਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲਾਚੀ ਨੈਕੋਈ ॥ ਦੁਇ ਪਗਧਰੁ ਮੁਧਰੇ ਧਰਣੀ ਧਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈਹੇ ॥ ੨੨ ॥
ਜੇਧਰੁ ਮੁਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥ ਅਸਾਬੀਧੇ ਦਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਨਹੇਈ ॥ ਥਕੇ ਕਰ

੮੩
੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

१ ਮਕਸਾਣੀਏ ॥ ੧ ॥ ਕਰਮਸਰਸਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਸਬਦਿਸਲਾਹੀ ॥
 ੨ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੈਏਪਰਪੰਦਕਰਿਗੁਰਮਾਈਏ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆਮਮਤਏਏ
 ੩ ਨਜਾਣੀਸੇਛੁਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾਣੀਅਹਿਨਿਸਿਰਗਤਿਰਤੇਦੀਚਰੀਠਤੁਰਸਿਉਥਾਣਿ
 ੪ ਮਾਈਏ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰਬਨਦਹਿਯਜਿਉਤੁਪੁਰੁਦੈਤਿਦੈਚਲਦਹਿ
 ੫ ਹਠਿਨਿਕਾਰਿਪਤੀਜੁਨਹੀਜੇਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਾਨਿਪਤਿਪਾਈਏ ॥ ੪ ॥ ਕਲੀਕਲਮਹਿ
 ੬ ਕਕਲਰਖੀਬਿਨੁਗੁਰੁਰੇਕਿਨੈਨਕੁਖੀਅਨਮੁਖਿਕੁਦੁਦਰਤੇਦਰਤਾਰਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁ
 ੭ ਰਮੁਨਜਾਣੀਏ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਪਰਦੁਸਿਰਦਾਨਾਜਮਕਟਿਨਛੁਦਾਬੰਦਾਜੇਏ
 ੮ ਭੁਏਦੇਸੇਅਥਿਨਸੀਨਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਈਏ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਹਿਅਪੁਰਖਿਅਕਰਤਾਰੇਗੁ
 ੯ ਗੁਰਿਕੋਟਿਅਸੰਪਦਿਧਾਰੇਸਰਬਜੀਅਜਗਜੀਵਨੁਤਾਦਾਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨਲਾਈਏ
 ੧੦ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲੇਜਚਹਿਗੁਰੁਰੰਗੀਅਪਿਨਿਰੰਜਨਅਲਖਅਪਾਰੀਅਨਕੁਸਾਚੁਕਰੈ
 ੧੧ ਭੁਜਚੈਮੈਦੀਜੈਸਚਰਜਾਈਏ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੈਮੈਲੇਸਬ
 ੧੨ ਵਿਮਲਾਏਅਜਾਤਿਸੁਰਾਣਸਹਜਿਸਮਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨਜੇਤਿਪਰੀਪਰਮੇਸਰਿਅਦਰੁਦੁ
 ੧੩ ਭਾਈਏ ॥ ੮ ॥ ਜਿਸਕੇਚਕਰਤਿਸਕੀਸੇਦਾਸਬਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭੇਦਾਭਗਤੀਕਰੁਨਕੰ
 ੧੪ ਕਰਤਾਰਖਸਿਲਏਦਰਿਆਈਏ ॥ ੯ ॥ ਦੇਵੇਤੋਟਿਨਅਦੈਸਚੈਲੈਲੈਮੁਕਰਿਪਉਦੈਕਾਚੈ
 ੧੫ ਭੁਲੁਨਭੁਲੁਹਿਸਚਿਨਗੀਸੁਹਿਭੁਜੈਗੁਰਮਿਭੁਲਾਈਏ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਗਿਰਹੈਦਿਨਰਹੈ
 ੧੬ ਅਸਚੈਕੀਲਿਦਗੁਰਮਤਿਜਤੀਅਨਮੁਖਿਸੇਇਰਹੈਸੇਲੁਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਭਾਈਏ ॥ ੧੧ ॥
 ੧੭ ਭੁਟੈਅਦੈਭੁਟੈਜਾਦੈਭੁਟੈਰਤੀਭੁਟੈਕਮਦੈ ॥ ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਹੇਪੇਧੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿ
 ੧੮ ਮਾਈਏ ॥ ੧੧ ॥ ਭੁਟਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਦੁਹੀ ॥ ਜਿਉਦਾਹੀਓਜਾਤ੍ਰਿਉਜਾਤ੍ਰੀਅਮਥਿਨਕਿਛੁ
 ੧੯ ਸਾਦਿਨਲਾਹੈਹਰਿਬਿਸਰਿਐਦੁਖਪਾਈਏ ॥ ੧੨ ॥ ਭੋਜਨੁਸਾਚੁਮਿਲੈਆਪਾਈਅਮਰਤੁ
 ੨੦ ਚੀਦਰਿਆਈ ॥ ਚੀਨੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੇਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਏ ॥ ੧੩ ॥ ਨਾਦਹੁਰੁਲੀਚੋਟਾ
 ੨੧ ਏਥਤੁਤੁਸਿਆਣਪਰਮੁਨਜਾਏਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਿਗੁਰਿਸਦ
 ੨੨ ਈਏ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਨੁਬਾਦਿਬਿਰਧਹਿਕੋਈਨਾਹੀ ॥ ਮੈਦੇਖਾਲਿਅਹੁਤਿਸੁਸਲਾਹੀਅਨਤੁ
 ੨੩ ਅਗਪਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਸਿਉਬਣਤਬਣਾਈਏ ॥ ੧੫ ॥ ਪਰਕੀਰਤਿਮਿਤਿਕੋਇ
 ੨੪ ਦੈਜੋਕੋਦਰੁਕਾਇਦਰੁਈਖਦੈ ॥ ਸਚੈਸਹਿਬਤੇਟਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਏ
 ੨੫ ਏ ॥ ੧੬ ॥ ਫਗੀਫਗੀਆਈਫੇਪਰਦਹੈ ॥ ਅਪਿਉਪਾਏਦਾਨੁਸਮਾਰੇ ॥ ਅਪਿਦਾਇਆਏ

ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੋ ॥੧੦॥ ਇਕਿ ਸੋਗੀ ਇਕਿ ਰੋਗੀ ਦਿਆ ਪੋਸੈ ਕਿ
ਕੁਝ ਆਪੋ ਆਪੋ ਭੁਗਤਿ ਭੁਭੁਕਤੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਸਾ ਦਿਲ ਖਾਈ ਹੋ ॥੧੧॥
ਕੋਠੇ ਕੋਠੇ ਕੁਝ ਰਿਭਵ ਏਗੇ ਇਕਿ ਹੁਕਮਿ ਮਰਹਿ ਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਏਗਾ ਤਿਆ ਦਗਤਿ ਕੀ
ਮਨ ਭੈ ਭੈ ਸਬ ਦੁਕਮਾਈ ਹੋ ॥੧੨॥ ਇਕਿ ਚੀਰ ਬਿਨ ਦਾਰਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਢਹਿ ਗਇਕਿ ਅੰ
ਜੀਜਲ ਦਰਿ ਦੇਹ ਖਪਾਢਹਿ ਗਾਮਨ ਮਥਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ
ਗੁਰਮਤਿ ਛੋਰਹਿ ਉਝੜਿ ਜਾਈ ॥੧੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਰਾਖਨ ਜੋ ਪੈ ਆਵਾਈ ॥੧੪॥ ਪਾਚਿ ਪਾਚਿ ਬੁ
ਭੈ ਭੁਕ ਮਾਢਹਿ ਭੁਕਿ ਕਾਲੁ ਬੈਰਾਈ ਹੋ ॥੧੫॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ॥੧੬॥ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮੁ ਰੁਸੈ
ਕੁਝ ਏਨਾ ਨ ਕਸ ਚੁਮਿ ਲੈ ਮਨਿ ਰਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰ ਕਮਾਈ ਹੋ ॥੧੭॥ ॥੧੮॥ ਮਾਸ ਸਤ
ਮਾਸ ਪੇਕਰਤ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਨਿ ਆਪੋ ਆਪੁ ਉਪਾਏ ਪਛਾਤਾ ॥੧੯॥ ਅਪੇਸਤਿ ਗੁ
ਰਮਾਸੇ ਦੁਕਮਾਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੋ ॥੨੦॥ ਅਪੇਨੇ ਕੈ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ਬੁਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਜਨ
ਤੇ ਤਨਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿ ਸਿਲਾਹ ਗੁਰਸੰਗਤਿ ਏਹ ਦੁਰਾਈ ਹੋ ॥੨੧॥ ਯੁਗਿ ਯੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ
ਭੁਭੇਗੇ ਯਹਿ ਗੁਣ ਗਾਢਹਿ ਰਸਨ ਰਸ ਰੋ ॥੨੨॥ ਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਿ ਦੁਖ ਦਲ ਪੁਜਿ ਨਾਹੀ ਚਿੰ
ਤਾਈ ਹੋ ॥੨੩॥ ਓਇ ਜਗਤ ਹਰਿ ਨ ਸੁਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥੨੪॥ ਸੰਗਤਿ ਕਲਤ ਰੇ ਸਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥੨੫॥ ਕ
ਲਿਲ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਓਇ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਖ ਲਾਈ ਹੋ ॥੨੬॥ ਬੁਝੁ ਪੁਰਹਿ ਜਨ ਸ
ਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥੨੭॥ ਏਹੁ ਜੋ ਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥੨੮॥ ਅਯੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ਐਧਾ ਟਿਹਰਿ ਜਪੁ
ਪ੍ਰਿਥਿ ਦੇਖਿ ਆਈ ਹੋ ॥੨੯॥ ਛੋਰੁ ਹੁਪਾਣੀ ਕੂੜੁ ਕਬਾਣਾ ਕੂੜੁ ਮਰੇ ਕਾਲੁ ਉਛਾਹਾ ਸਕਤ
ਕ੍ਰਿਪਚਰਿ ਮਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਹਮਾਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੋ ॥੩੦॥ ਛੋਰਿ ਅਹੁਨਿ ਦਾਤਾ ਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩੧॥
ਕ੍ਰਿਪਸ਼੍ਰੀ ਦਸੁ ਹਿਸਤਿ ਨ ਆਈ ॥੩੨॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਮੁਸਲਾਹੁ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੋ ॥੩੩॥
ਛੋਰੁ ਹੁਕਮੁ ਕੋਝੁ ਬੁਝਿ ਆਈ ॥੩੪॥ ਹਉਮੈ ਪੁਛੋਰੁ ਹੁਲੀ ਪਟਾਈ ॥੩੫॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁਤਾ ਉਬਰ
ਹਉਮੈ ਤਰੀ ਐਭਵ ਜਲੁ ਭਾਈ ਹੋ ॥੩੬॥ ਅਗੈ ਬਿਮਲ ਨ ਦੀਅਗਨਿ ਬਿਧੁ ਝੇਲਾ ਤਿਥੈ ਅਦਰੁਨ
ਦੀਜਿ ਉਇ ਕੇਲਾ ॥੩੭॥ ਭੁਕਿ ਭੁਕਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਦੇਲਹੀ ਪਤ੍ਰਿ ਦਸੁ ਹਿਸਨ ਮੁਖ ਭਾਈ ਹੋ ॥੩੮॥
ਗੁਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਭਾਣੈ ॥੩੯॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੪੦॥ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੁਛਹੁ
ਹਉਮੈ ਮੁਖ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਮਾਈ ਹੋ ॥੪੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਗੜਿ ਮਰਹਿ ਬੇਕਰਾ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਕ
ਮੁਆਗਾ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਨਹੀ ਦੁਕਰੁ ਬਹਿਨਿ ਦਪਰਾਈ ਹੋ ॥੪੨॥ ਬੇਲਹੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਹਾ
ਗਿਆਨੁ ਰਿਨਾਹੀ ਦੇਸੁ ਹੁਕਮਿ ਨਿਵਰਿ ॥੪੩॥ ਬੈਯਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁਤਰੀ ਇਉ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੈ

28

4

1

2

1

2

1

9

04

1. 4

9

1

1

1

9

10

2

1

1

1

1

1

1

—

1

੧ ਘਾਈ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਵੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾ ਮੁਨਿ ਦਾਸੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਹੋ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮੈ
 ੨ ਨਮਰਿ ਆਜਾਣੀ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬ ਦਿ ਰਜਾਈ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿ
 ੩ ਗਾਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਾਚਿ ਆਗਾਸ ਕਤਿ ਕਹੈ ਬੀਧਿ ਭਵਾਈ ਅਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮ
 ੪ ਅਈ ਜਾਈ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਿਅਰੇ ॥ ਓਇ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤ ਸੁਸਬਦੁ
 ੫ ਵੀਚਰੇ ॥ ਤਤੁਲ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਦੁਆਈ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਅਪਿਤੁ
 ੬ ਹੈ ਜਨੁ ਪਿਤਰਾ ਤਰੈ ॥ ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕਾਲ ਲਾਗੇ ਲਾਜਿ ਨਿਗੁਰ
 ੭ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਓਵਲਾਈ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਮਾਧਾ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥ ਕੇਤੇ ਜੁਗਦਰ ਤੈ ਗੁਬਾ
 ੮ ॥ ਤਾਹੀ ਲਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਭੀ ਪੂਕਰੁ ਨਿਰਲਾ ਮੁਖੈ ਠਾਨ ਤਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੁਗ
 ੯ ਤੀਹਤਿ ਨੈਦਰਤ ਏ ॥ ਜਿਉ ਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਿ ਦੇਚਲਾ ਏ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀ ਕੁਨ ਦੀ ਸੈ ਕੋਈ ਅਪੋ
 ੧੦ ਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਪਰੇ ਬੁਝੁ ਜੁਗਦਰੁ ਅਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਰ ਤੈ ਉਦਰ ਮੁਖੈ ॥ ਜੁਗ
 ੧੧ ਗੁਏ ਕਾਏ ਕੀ ਦਰ ਤੈ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਦੀ ਚਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਬਿੰਦੁ ਰਕਤ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਸਰੀ ਅਪਾਰ
 ੧੨ ਟੁਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਅ ॥ ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਗਮ ਹਲੀ ਹੋ ਰਮਾਇ ਅਮੋਹ ਪਸਾਰੇ ॥
 ੧੩ ੨ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਲਮਹਿ ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਸਿ ਸਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
 ੧੪ ਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮੰਦਰਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮਾਚਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਅਇਅਗ ਸਿਦ ਸਕਤੀ
 ੧੫ ਘਰਿ ਦਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਦਿਸਰੇ ਤਪਿ ਨ ਹਰੇ ਅੰਧ ਲੈ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਬਾਲ ਕੁਮਰੇ
 ੧੬ ਬਾਲ ਕਬੀਲੀ ਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਹਿ ਰੋਦਹਿ ਬਲੁ ਰੰਗੀ ਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਅ ਭੂਲ
 ੧੭ ਦਣੁ ਦਲਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਦੀ ਜੈ ॥ ਮਾਇਅ
 ੧੮ ਕਰਣਿ ਰੋਇ ਦਿਗੁ ਚਰਿ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਾਲੀ ਰੂਪੁ ਨਿਪ ਉਲੇਆ ਏ ॥ ਓ
 ੧੯ ਟੁਨਾਵੈ ਗੁਬਗਇਅ ॥ ਗਦਾਏ ॥ ਦਰਮਤਿ ਅੰਧੁ ਲਾ ਬਿਨ ਸਿ ਬਿਨ ਸੈ ਮੁਰੈ ਰੋਇ ਪੂਕਾਰੇ ॥
 ੨੦ ॥ ਆਪੁ ਦੀ ਚਰਿ ਨ ਰੋਦੈ ਕੋਈ ਪਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਸੇ ਸ੍ਰੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ
 ੨੧ ਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਾਇਅਤ ਨੁਛੀ ਜੈ ਦੇਹੀ ॥ ਗਮੁ ਨ ਜਪੈ
 ੨੨ ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਰਿ ਚਲੈ ਮਰਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ਸੁਰੁ ਭੁਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਦਿਸ
 ੨੩ ਰਿਚਲੈ ਕੁਟਿਅਾਰੇ ॥ ਆਦਤ ਜਾਤ ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛੁਗੇ ॥ ਸਾਹੁ ਰਹੈ ਘਰਿ ਦਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੇਈਅ
 ੨੪ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਖਾਜੈ ਪੈਠੈ ਰਲੀ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭਭਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀ ਜੈ ॥ ਸਾ
 ੨੫ ਪਸਰ ਕੀ ਸਰਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਕਿਸਾ ਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਪਰਦਿ ਰਤੀ ਨਰਦਿ ਰਤਿ ਪਛਾਣੈ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਾਧਿਕ ਪਰਜਾ ਦੇ ਪਰਿਸਰੀ ਮੰਦ ਅਖਿਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਪਰਾਸਚਿਅਰਾਹੇ ॥ ੧ ॥
ਸਚਿਨ ਦਰਿ ਸਿਧੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਪੈ ਪੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਅਪੇ ਬਖਸਿਲੈ ਤਿਸੁ ਤੁ
ਏ ॥ ਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪ ਤੇ ਪੁਕ ਮੁਖ ਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ ਤਰਕੀ ਬਿਧਿ
ਨੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਤਰਤਾਰੀ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣ ਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾ
ਤਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਾਮੀਤ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀ ਅਸੁਰ ਤਿਸੇ ਸੇਈ ॥ ਸ
ਸਜੀਅ ਪਤਿ ਪ੍ਰਿਸਮ ਲੈ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨ ਬੀਨਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਸਰਵਰਾਮ ਹੀ ਸਮਿਅਰੇ ॥
ਸਾਗਰਿ ਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਣ ਕਹੀ ਰਾਹਿ ਜਸੁ ਗਵਤੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾਰੇ ॥ ੨ ॥
ਦੀਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਤ
ਤਰਣ ਹਰ ਮੇਲਿ ਲਏ ਰੰਗਿ ਲੀਨਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਬਾਣੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੇ ਹੀ ॥ ਓਹੁ ਅ
ਗੁਰਗਾਦੀ ਰਾਮ ਸਨੇ ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਦਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾਰੇ ॥ ੫ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਗਵਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਮੁ ਜਗਤਿ ਨਾਹੀ
ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਠਹੁ ਸੀਨਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਕਾਇਅ ਹੋ ਸਪੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹੁ ਜੋਗ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ॥ ਮਹਿ ਨਿਸਿਭੇ ਗੋਚੇ ਜਬਿ ਨੇ ਦੀ ਓਠਿ ਚਲਤੈ ਮਤ ਨ ਕੀਨਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸਿ
ਦ੍ਹਿ ਓਪਾਇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਛਾਯੇ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤ ਗੁਰਗਾਯੇ ॥ ਮਨੁ ਅੰਤ੍ਰੇ ਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਥੈ ਸੇਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਦੇਖ ਦੁਖ ਸਹੀ ਐ ॥ ਪੁਕ ਮੁਰਾਇਆ ਚਲਣਾ
ਕੋਰੀ ਐ ॥ ਨਰਕ ਕੁਪਮ ਹਿਰੋਤੇ ਬਦੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤੋ ਬਹਾਰਿ ਮੀਨਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਹਨ
ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈ ਐ ॥ ਜੋ ਸਾਕੀ ਚੋਭੈ ਸੇਪਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਬਾਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨੇਰੇਈ ਕਿਰਤਿ
ਬਾਰਟ ਸਿਦੀਨਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਖੰਡੇ ਧਰਿ ਗੁਲੀ ਅਤਿ ਭੀਰੀ ॥ ਲੇਖਾਲੀ ਜੋ ਤਿਲੁ ਜਿਉ ਪੀਰੀ ॥
ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਕਲਤ ਸੁਤ ਬੇਲੀਨਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਮੀਤ ਸਬੇ ਕੇਤੇ ਜਗ
ਮਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਪਰ ਮੇਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨ ਕੀਰਤ
ਪੁਕੀਨਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕੂਟੁ ਛੋਰਿ ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵਹਾ ॥ ਜੋਇ ਛੁਹੁ ਸੇਈ ਠਲੁ ਪਾਵਹਾ ॥ ਸਾਚ ਦੁਖ ਕੇ
ਦੁਖਾਹੀ ਦਿਰਲੇ ਲੈਲਾ ॥ ਸਉ ਦਾਕੀਨਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖ ਭੁਲੈ ਚਲਹਾ ॥ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਵਹਾ ॥ ਜਿਮ ਹਲਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹਿ ॥ ਜਨੁ ਪੂਰੇਇ ਉਸਮ ਦਰਸੀ ਚੀਨਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥
ਪ੍ਰਭੇ ਅੰਤ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਾ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਹਿ ਮਨੁ ਉਠਿ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮੇ ਲੀਨਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਨਰ ਦਸਾਰ ਦਸੇ ਦਕਤੋਗੇ ॥ ਤਿਰੁਟਣ

੧ ੨੫
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

ਸੋਢਨ ਵਰ੍ਹਾ ਦਰੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਢ ਰਹਿਤੀ ਸੇ ਰੇ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ਲਛਮੀ ਹੋ ਕਰਣ ਕੀਤਾ ॥ ੧ ॥
ਕਿਰਮੇ ਦਰਿ ਦਰਦ ਦਾ ਏ ॥ ਓਹਿ ਦਰਗਾਹ ਪੈਸੇ ਸਭਿ ਛੁਡਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈਥੀ ਪਨ ਸਤਿਗੁਰੇ
ਕੋ ਚਿਤੁ ਚਰਚੁ ਲਾਇ ਨਦੀ ਨਦੀ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਚੀਨ ਹੁ ਬਿਸਿ ਏਨੀ ॥ ਜਿਤੁ ਪੁਰਖੁ
ਦੁਗਣ ਤਨਕਾਈ ॥ ਹਉ ਮੈਸਾ ਨਿਕਰਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨਨ ਕਹਰਿ ਰੀਗਿ ਭੀਤਾ ॥ ੩ ॥
ਅਸਰਸੰ ਪਾਰਣੁ ਰਾਮੁ ਹਮਰਾ ॥ ਅਟਿਅਟਿ ਰਮਣੀ ਅਰਾਮੁ ਪਾਸ ॥
ਗਾਨ ਲੇਖ ਲਖ ਲਖੀ ਮੈ ਮੁਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਇਉਂ ਦੀਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੁ ਸਗਣਿ ਤੁਮਾ
ਗੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਛਿ ਪਾਹਿ ਉਤਰੀ ॥ ਅਟਨਿ ਪਾਣੀ ਸਾਗਰ ਅਤਿ ਗਹਿਰਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ
ਤਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਤ ਲੇਸੇ ਸੁਨੀਤੀ ॥ ਅਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ
ਅਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਜਮ ਦਰੀਅੰ ਪੁਖ ਅਰਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਏਕਿ ਅਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪਰਿਵਾਸੁ ਨ ਪਦੁ
॥ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਅੰਧ ਲੇਸੇ ਸੁਨੀਤ ਕਾਈ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਮਿਲੁ
ਗੁਰਿ ਅਤਿ ਸੁਖ ਨ ਸੀ ਗਾਰਾ ॥ ਪਰਿਪਰਵਾਤੀ ਬਸ ਮੁਦਿ ਸਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੁਤ ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀਐ
ਤਿਉ ਠੋਕ ਫਕਰਾਵੇ ਕਾਰਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਮੰਜਰਾ ਮਹਿ ਦੁਖ ਘਟੇਰੇ ॥ ਨਰਕਿ ਪਚਾਹਿ ਅਗਿ ਮਾਨ ਅੰਧੇ
ਗਾਧਰ ਮਰਾਇ ਕੀ ਬਕੀ ਲੀਜੈ ॥ ਜਿਨਿ ਰੋਕ ਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਰਾਹੇ ॥ ੯ ॥ ਸੁਰਜੁ ਤਪੈ ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ
ਲਾਅ ਪਤ ਪੁਸ਼ਪ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੋਤਲਾ ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਕੁ ਛੁਕ ਮਾਵਹਿ ਰੋਗੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿ ਮਾਰਾਹੇ ॥ ੧੦ ॥
ਤਕਿ ਰਾਕ ਲਰਸਿ ਰਭਰਾ ॥ ਕਿਉਂ ਕਿਉਂ ਦਯਾ ਲੀਘ ਸਿਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲਿ ਬੁਝਾਇ ਜੁਗਾਦੀ
ਰਮਨ ਮਨਿ ਸਤਾਰਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਰਕ ਲੜਜਗੇ ਤੁਪਿਅ ਗਾ ॥ ਮਇਅ ਮੋਹ ਪਸਰਿਅ ਪਸਾਰਾ ॥
ਖਕੇ ਠਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋ ਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਚਲੈ ਬਹੁਰਾਹੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਦਾ ਬੈਧ
ਨਿਪਤਿ ਕਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਹੁਕੁ ਦਰਦਾਨਾ ਮੁਖ ਪਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਠਾਸੁ ਚੁਕਿ
ਨਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਟੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਕੰਠਾ ਪਾਇ ਨਗਰਈ ॥ ਲੇਜਿ ਸੁਸਤਿਗੁਰ ਬਣਹਾਰਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥
ਪੁਕੇ ਪੁਰ ਲੈਤ ਨੁਛੀ ਜੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਥੁ ਸੋ ਲੁਨ ਛੀਜੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅ
ਵਤਾਰਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਅਣਿਅ ਬਿਖੁ ਭੁਭੰਗ ਮਨ ਲੇ ॥ ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ
ਪੀਤਿ ਨਉ ਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀ ਅਰਾਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਕਤ ਮਾਇਅ ਕਉ ਬਹੁ ਪਦਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਕ
ਸੁਖ ਪਦਹਿ ॥ ਤਿਹੁ ਠਾਨ ਤਰਿਖ ਪਰਿਖ ਪਦਹਿ ॥ ਨਹੀ ਪਾਹਿ ਉਤਰਾਰਾਹੇ ॥ ੧੭ ॥ ਕੂਕਰ ਸੁਕਰ ਕਹੀਅ
ਹਿ ਕੂਕਿਅ ਰਾਭੁ ॥ ਕਿਮ ਗਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਰਾ ॥ ਅਨਿਤ ਨਿਝੂ ਟੇਕੁ ਛੁਕ ਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗ
ਹਾਰਾਹੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਮਨੁ ਅਟੇਕੈ ॥ ਰਮਨ ਮਦੇ ਸਗਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥ ਹਰਿ ਪਨਾ ਮੁਖ ਮੇਲ ਕੁਰੇ

[illegible]

१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५

1 ਖਸੇਖਸੇਉਤਰਾਹੋ॥੧੫੫੫-੩੧੯੯॥ ੨ ਨਾਮਦੇਸਾਦੀ੧ ੩ ਸਰਣਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵਦੁਖਮਾਗੀ
4 ਰੁਸਮਰੁਦਇਅਲਮੁਰਾਹੀ॥ਤੇਰੇਚੋਜਨਜਣੈਕੋਈਤੁਰਪਰਖਬਿਧਾਤਾਹੋ॥੫ਤੁਅਵਿਸੁ
6 ਗਾਵਿਕਲਪਿਪਤਿਪਲਾਘਟਿਘਟਿਕੁਪੁਆਪੁਦਇਅਲਾਜਿਉਤੁਪੁਕਦੈਤਿਦੈਚਲਦ
7 ਦਿਸਤੁਤੇਰੇਕੀਅਕਸਾਤਾਹੋ॥੮ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਭਲੀਜਗਜੀਵਨਾਸਭਿਘਟਿਭੋਗੈਦਰਿਗੁ
9 ਮੰਦਨਾਅਪੇਲੇਦੈਅਪੇਦੇਦੈਤਿਤੁਲੇਈਜਗਤਪਿਤਾਤਾਹੋ॥੧੦ਜਗਤੁਇਮਾਇਖੇਲੁਗੁਰ
11 ਫਿਅਪਦਠੈਪਾਣਿਅਗਨੀਜੀਉਧਇਅਪਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਦਾਜੇਸੇਦਸਦਾਗੁਪਤੁਰ
12 ਤਾਹੋ॥੧੧ਚਰਿਤਦੀਅਗਨੀਅਸਰਲਾਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸਬਦਿਨਿਗਲਾਸਕਤਦੁਰਮ
13 ਰੁਬਹਿਦਾਨੁਹੇਗੁਰਿਰਖੇਹਰਿਲਿਦਰਾਹੋ॥੧੨ਅਪੁਤੇਜੁਵਇਪਿਥਮੀਅਕਸਾਤਿਨਸ
14 ਹਿਪੰਚਤਤੁਘਰਿਦਾਸਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਰਹਾਰੀਗੀਰਤਤਜਿਮਾਇਅਹਉਮੈਕੁਤਾਹੋ॥੧੩
15 ਇਹਮੁਗੁਰੀਜੈਸਬਦਿਪਤੀਜੋਧਿਨੁਨਦੈਕਿਅਟੇਕਟਿਕੀਜੋਅੰਤਰਿਚੋਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੈ
16 ਗੁਇਨਸਕਤਦੂਤਨਜਾਤਾਹੋ॥੧੪ਦੰਦਰਦੂਤਭੂਤਭੀਹਲੇਖਿਚੋਤਾਣਿਕਰਹਿਬੇਤਲੇਸਬ
17 ਦਿਸੁਨਤੀਬਿਨੁਅਦੈਜਦੈਪਤਿਭੋਈਅਦਤਜਾਤਾਹੋ॥੧੫ਭੁਣਕਲਹਤਨੁਰਸਮੇਦੇਗੀਬਿ
18 ਨਦੈਕੋਸੀਪਤਿਤੇਗੀਬਪੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਜੁਗਚਰੇਜਮਕੰਕਰਿਕਲਿਪਰਾਤਾਹੋ॥੧੬ਜਮਦਰਿਥ
19 ਧੇਮਿਲਹਿਸਜਾਣੀਤਿਸੁਅਪਗਾਪੀਗਤਿਨਹੀਕਾਣੀਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਿਲਲਾਦੈਜਿਉ
20 ਰੀਮੀਨੁਪਰਾਤਾਹੋ॥੧੭ਸਕਤਠਾਸੀਪਕੈਇਕੇਲਾਜਮਦਸਿਕੀਆਮੰਪੁਦਹੇਲਾਗਮਨਾ
21 ਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਸੁਝੈਅਜੁਕਲਿਪਚਿਜਾਤਾਹੋ॥੧੮ਸਤਿਗੁਰਬਸੁਨਬੋਲੀਕੋਈਅਐਬੋਬੋਰ
22 ਪ੍ਰਭੁਸੇਈਗਮਨਾਮਦੈਕੋਰਿਕਿਰਪਾਇਓਲਲੇਲੰਮਿਲਤਾਹੋ॥੧੯ਭੁਲੇਸਿਖਭੁਭੁਸਮਸੁਣੇ
23 ਆਉਨ੍ਹਿਜਾਦੇਮਾਗਹਿਪਾਏਤਿਸੁਗੁਰਸੇਦਿਸਦਾਤਿਨੁਰਤੀਦੁਖਭੰਜਨਸੰਗਿਸਖਾਤਾਹੋ॥੨੦
24 ਗੁਰਕੀਰਨਾਤਿਕਰਹਿਕਿਆਪਾਣੀਬ੍ਰਹਮੈਇੰਦ੍ਰਮਹੇਸਿਨਜਾਣੀਸਤਿਗੁਰਅਲਖਕ
25 ਹੁਕਿਉਲਖੀਐਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸਹਿਪਤਾਹੋ॥੨੧ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁਗੁਰਬਾਣੀ
26 ਉਪੀਤਿਸੁਪਰਸਨੁਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲਜੇਤਿਸਬਈਅਟਿਦੀਪਕੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹੋ॥੨੨
27 ਚੋਜਨੁਗਿਆਨਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਜਿਨਿਚਪਿਆਤਿਨਿਦਰਸਨੁਰੀਠਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਿਲੈਬੋਰ
28 ਮਨੁਮਨਸਮਾਰਿਸਮਾਤਾਹੋ॥੨੩ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਪਰਧਾਨਾਤਿਨਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮ
29 ਮਛਨਾਨਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਜਨਕਸੰਗਤਿਦੀਜੈਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਹੋ॥੨੪
੩੦ ਸਚੇਸਹਿਬਸਿਰਜਣਹਾਰੇਧਾਜਿਨਿਧਰਚਕ੍ਰਧਰੇਵੀਚਰੇ॥

१ ८ ०
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५

ਜਦੋਂ ਤੇ ਫੇਰੇ ਕੇਰਾ ਤੇ ਅਪੇਜਲਾ ਨੇ ਚਿਪਾਇ ਦਾ। - ਆਸਰਿਉ ਪਾਇਓਗੀ ਧਰਮਸਲਾ ਉਤਪ
ਤਿਪਰਲੁਏ ਅਪੀ ਨੇ ਰਾਣਾ ਪਦ ਏ ਬੇਲੁਕੀ ਅਸਰਬ ਈ ਕਲਾਖੀ ਚੇ ਦਰਾਇ ਦਾ। - ਆਸਰਾ
ਰਮਾਣਾ ਏ ਤੇਰਾ ਉਤੁਦੁ ਏ ਪਦ ਏ ਲੈ ਠੇਗੀ ਚੇ ਦੁਸਰਾ ਤੁਦੁ ਏ ਦੀ ਪਕਰਾ ਬੇਸਾ ਸਿਧਾਰੇ ਸੁਰਸ
ਮਾਇ ਦਾ। ੬। ਅਪੀ ਪੀ ਪੀ ਚੇ ਤੁਰਿ ਨਹੀ ਪਦ ਹਿ। ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖਾ ਅੰਮਿਤ ਫਲ ਪਦਾ ਹੇ। ਗੁਰੂ
ਖਿਸਰ ਜਿਰਵੈ ਗੁਣਾ ਏ ਹਰਿ ਸਚੇ ਗੁਣਾ ਏ ਦਾ। ੭। ਇਉਂ ਮਿਲਿ ਲਿਲ ਕੈ ਚੇ ਦੁਨਤਾ ਗੁਰੂ
ਰਜਕਿਰਾ ਏ ਨਬਿਤੁ ਲਿਲੈ ਏ ਰਾਮਾ ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੁਰਿ ਰਹਿਅ ਮਨਿ ਗੁਣਿ ਦਾ
੮। ਅਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਜੇ ਤਿਉ ਚਿਅ ਲਾਗ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਿਦ ਇਅ ਲਾਗ ਅਨਹਦੁ ਏ ਰੁਣ
ਕਾਰੁ ਸਦਾ ਸੁਨਿ ਨਿਰਕੁ ਉਕੈ ਪਰਿਦਾਇ ਦਾ। ੯। ਅਨਹਦੁ ਏ ਜੈ ਕੁਮਰ ਉਤਰੈ। ਸਗਲ ਬਿਅ
ਪਿਰਹਿਅ ਪ੍ਰਭੁ ਏ ਜੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਰਾ ਰਮੁ ਪਿਜਤਾ ਦਰਿ ਸੇਰੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦਾ। ੧੦। ਅਮਾਦਿ ਨਿਕ
ਰੁਨਿ ਰਮਲੁ ਸੇਈ ਪਾਅਦੁ ਨਜਣਾ ਦੁਜ ਕੋਈ। ਏਕ ਕਰੁਦ ਸੈ ਮਨਿ ਭਵੈ ਹਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਗਾਇ
੧੧। ੧। ਅਮਿਤੁ ਪੀਅਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀਅਾ ਅਦੁਨ ਜਣਾ ਦੁਅਤੀਅਾ ਏ ਕੋ ਏ ਕੁਸੁ ਅਪਰਪਰ
੧੨। ਪਰਿਖਿ ਜਨੈ ਪਾਇ ਦਾ। ੨। ਗਿਅਨੁ ਧਿਅਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀ ਰਾਧ ਕੋਇ ਨ ਜਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀ
੧੩। ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਚੈ ਕਰੀ ਅਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇ ਦਾ। ੩। ਕਰਮਾ ਪਰਮੁ ਸਚੁ ਹਥਿ ਤੁਮਰੈ। ਦੇਖ
੧੪। ਦਾਹੁ ਅਖ ਫਭੈ ਰੁਗੈ ਤੁਦਾਇਆ ਭੁਕਿ ਪਾਲੁ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੁ ਇਦੁ ਅਪੇ ਦੇਖਿ
੧੫। ਦਿਖਾਵੈ ਅਪੋ ਅਪੇ ਬਾਪਿ ਉਭਾਪੇ ਅਪੋ ਅਪੇ ਜੋ ਨ੍ਰਿਦਿਓ ਏ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਸਾਰਿ ਜੀਵਨ
੧੬। ਦਾ। ੪। ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ। ਦੇਖਹਿ ਅਪਿ ਬੈਸਿ ਬਿਜਮੰਦਰਿ ਗਨਾਨ ਕੁਸਾ ਚੁਕੈ ਏ
੧੭। ਤੀਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਦਾ। ੫। ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਆਤਮਾ ਤਿਸਾਹੁ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪਦ
੧੮। ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਭਾਇ ਰੁਗਤਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੇ ਤੁਧੁ ਫਰਿਕਰ ਤੇ ਅਪੇ ਰਸਨ ਰਸ
੧੯। ਦਾ। ੬। ਸੋਹਨਿ ਰਗਤ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਬਰੈ। ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤੁਮਰੈ। ਅਪੁਗਵਾਇ ਤੇਰੈ
੨੦। ਗਿਰਤੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਖਿਅਾਇ ਦਾ। ੭। ਈਸਰੁ ਬਹਮਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ। ਇੰਦੁ ਤਪੇ ਮੁਨਿ
੨੧। ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਤੀ ਸਰੀ ਕੇਤੇ ਬਨਵਾ ਸੀ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ਦਾ। ੮। ਦਿਨੁ ਜਾਣਾ ਏ ਕੋਇ
੨੨। ਨਜਣੈ। ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਆਪਣ ਭਾਣੈ। ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਜੀਅ ਉਪਾਏ ਭਾਣੈ ਸਾਹਲ
੨੩। ਇਦਾ। ੯। ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਨਿ ਰਚਉ ਰੇਦੈ। ਅਨਮੁਖਾ ਪੁਗਣਾ ਏ ਰੇਦੈ। ਨਾਦੁ ਹੁਰ
੨੪। ਠਉਰਨ ਪਾਏ ਅਇਜਾਇ ਤੁਧੁ ਪਾਇ ਦਾ। ੧੦। ਨਿਰਮਲ ਕਾਇਆ ਉਜਲੁ ਹੋ ਸਾਗਿ
੨੫। ਸੁਦਿ ਚਿਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਅੰਸਾ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਅੰਮਿਤੁ ਕਰਿ ਪੀਏ ਬਾਹੁ ਨ੍ਰਿਦੁਖਨ ਪਾਇ

੧ ਨਤਦਿਹੋਸੁਨਮਾਛਿੰਦੋਸਤਤਦਿਹਿਅਗੁਮਿਆਨੁਕਲਓਪਤਿਨਕੋਰਾਣਰਨਾਣਾ
੨ ਦਰਨਭੇਖਨਹੀਥੁਹਮਣਖਤੀਦੇਉਨਦੇਹੁਰਗਉਨਗਇਤੀਹਿਮੁਜਕਸਾਹਿਕੀ
੩ ਬਿਨਕਣਨਕੋਪੁਜਲਾਇਦਾ॥ ਨਕੋਪੁਲਾਨਕੋਕਾਜੀ॥ ਨਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀ
੪ ਰਣੀਅਤਿਗਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਅਨਕੋਕਹਣਕਹਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਭਉਨਭਗਤੀਨਾਮਿਕ
੫ ਸਕਤੀ॥ ਸਾਜਨੁਮੁਹਿਭਿੰਦੁਨਹੀਰਕਤੀ॥ ਅਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਗਸਚੇਏਰੋਰਾਇ
੬ ਏਵਕਤੇਬਨਸਿਮ੍ਹਿਤਿਸਸਤਾਪਾਠਪੁਰਾਣਉਵੈਨਹੀਅਸਤਾ॥ ਕਹਰਾਬਕਤਾ
੭ ਪਿਅਗੋਚਰਾਪੇਅਲਖਲਖਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਤਾਜਗਤਉਪਾਇਆ
੮ ਸੁਕਲਅਭਾਣੁਰਹਾਇਆ॥ ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏਮਾਇਅਮੋਰੁਦਪਾਇਦਾ
੯ ੧੩ ਦਿਰਲੋਕਉਤੁਰਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਪੁਕਮੁਸਬਾਇਆ॥ ਖੰਡਬੁਝ
੧੦ ਰੁਪਤਲਅਰੰਭੇਗੁਪਤਪੁਰਗਟੀਅਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਰਾਕਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈਗਾਪੁਰੇਗੁਲ
੧੧ ਸੋਝੀਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮਠਏਗੁਣਗਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ੨॥ ੧੨॥
੧੨ ਮਾਧਾ॥ ਰਾਗ੧੨॥ ਅਪੇਅਪੁਉਪਾਇਨਿਰਾਤਾ॥ ਸਾਚਾਥਨੁਕੀਓਦਇਆ
੧੩ ਸਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਬੰਧਨੁਕਾਇਅਕੋਟਰਚਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ਨਉਪਰਬਾਪੇਥਪਟ
੧੪ ਹਰੈ॥ ਵਸਵੈਵਸਅਲਖਅਪਰੈ॥ ਸਾਇਰਸਪਤਭੁਰੇਜਲਿਨਿਰਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈ
੧੫ ਨਲਾਇਦਾ॥ ੧੭॥ ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ ਅਪੇਕਰਿਦੇਖੈਵਡਿਆਈ॥ ਜੋ
੧੬ ਸਰੂਪਸਦਾਸੁਖਵਚਾਸਚੇਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥ ੧੮॥ ਗੁਰਮਹਿਹਾਟਪਟਣਵਾਪਾਰਾ॥ ਪੂਰੈ
੧੭ ਰੋਲੈਵਣਜਗਾ॥ ਅਮੋਰਤਨੁਦਿਸਹੇਲੇਵੈਅਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥ ੧੯॥ ਕੀਮਤਿਪ
੧੮ ਪਵਣਹਰੈ॥ ਵੇਪਰਵਾਹਪੂਰੈਭੰਡਾਰੈ॥ ਸਰਬਕਲਾਏਅਪੇਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਭੁਸ
੧੯ ਇਦਾ॥ ੨੦॥ ਨਦਰਿਕਰੇਪੁਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈ॥ ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਮਾਰੈਠੇਟੈ॥ ਜਿਉਜਲਅੰਤਰਿਕ
੨੦ ਲੁਛਿਗਾਸੀਅਪੇਬਿਗਸਿਧਿਅਇਦਾ॥ ੨੧॥ ਅਪੇਵਰਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ ਰਤਨਜਵੇ
੨੧ ਰਲਲਅਪਾਰਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਾਈ॥ ਐਪੇਮਪਵਾਰੁਥਪਾਇਦਾ॥ ੨੨॥ ਐਮਪ
੨੨ ਰਭੁਪਾਇਅਮੋਲੋਕਬਹੀਨਾ॥ ਟਸਿਪੁਰਤੇਲੋ॥ ਸਚੇਕਵਾਂਗੀਹੋਵੈਸਚੇਸਉਦਾਪਾਇ
੨੩ ਸਚਾਸਉਦਾ॥ ਦਿਰਲਕੋਪਾਏ॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਮਿਲੈਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਕੁ
੨੪ ਪਛਾਣੈਮਨੈਪੁਕਮੁਸਮਾਇਦਾ॥ ੨੪॥ ਪੁਕਮੇਅਇਆ॥ ਪੁਕਮਿਸਮਾਇਆ॥ ਪੁਕਮੇ
੨੫ ਸੈਜਗਤਉਪਾਇਆ॥ ਪੁਕਮੇਸੁਰਗੁਮਛਪਾਇਆ॥ ਲਾਪੁਕਮੇਕਲਾਰਹਾਇਦਾ॥ ੨੫॥

ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ਸੰਗਤੀ ਪੁਕਮੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਗੋਟਾ ਨਾ ਪੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪੁਕਮੇ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੫੧ ਪੁਕਮੇ ਆਤਮਾ ਏ ਅਗਾ ਸੀ ਪੁਕਮੇ ਜਲ ਬਲ ਵਿਰੁਧ ਏ ਵਾਸੀ ਪੁਕਮੇ ਸਾ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੫੨ ਪੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ੧੫੩ ਪੁਕਮੇ ਉਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ਦੇਵਦਾਨ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੫੪ ਪੁਕਮੇ ਪਾਗਾ ਮਾਨੈ ਪੁਕਮੇ ਸੁਰਦਗਾ ਪੈਤ੍ਰੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ੧੫੫ ਪੁਕਮੇ ਜੁਗ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੫੬ ਪੁਕਮੇ ਸਿਪਿਸਾ ਪਿਕਦੀ ਚੋਗਾ ਮਾਪਿਨਾ ਬੁਨ ਬਸਤ ਜਾਕੀ ਬਖਸੇ ਸੁਕਤਿ ਕਰਾਇ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੫੭ ਪੁਕਮੇ ਆਕੇ ਟੁਕਾਏ ਮਹਿਰਾਜਾ ਨੇ ਬਖਸਾ ਸਭ ਲਾਵਰਦਾ ਜਾ ਮਿਥਿ ਅਲੇ ਤੁਨਾ ਹੀ ਪ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੫੮ ਪੁਕਮੇ ਪਪਛਤਾਇਦਾ ੧੫੯ ਪੁਕਮੇ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਾਹਿਕਾ ਗੀ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਰਣਿ ਮੁਰਗੀ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੬੦ ਪੁਕਮੇ ਜਿਮਿ ਲੋਜ ਗਜੀ ਕੁਨੁ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ੧੬੧ ੧੬੨ ੧੬੩ ਪਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੬੪ ਪੁਕਮੇ ਅਪਰੰਪਰਿਯਾਗੀ ਮਾਪਿਨਿ ਰਲੁ ਮੁਅਪਰਾਮਪਾਗੀ ਮਾਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੬੫ ਪੁਕਮੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਸੁਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕਾਇਆ ਗੁਰਾਜੇ ਮਗਨਿ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੬੬ ਪੁਕਮੇ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾ ਗੀ ਸੁਨੈ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ੧੬੭ ਪੁਕਮੇ ਪੁਰਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ ਸੁਉਪਾਏ ਸੁਨੈ ਦਰ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੬੮ ਪੁਕਮੇ ਏ ਗਇਸ ਪਦ ਦੀ ਚਰੇ ਸੇ ਜਨ ਪੁਰਤਿ ਸੁਮਿਲਿ ਮੈਰੁ ਮੁਚੁਕਾਇਦਾ ੧੬੯ ਪੁਕਮੇ ਪੁਰਮਾ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੭੦ ਪੁਕਮੇ ਪੋਜਿ ਨਿਸਾਜੇ ਦੀ ਚਰੇ ਮਾਪੇ ਰਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੁ ਮਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਵੈ ਠਿਰਿ ਬਾਹੁ ਕੁ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੭੧ ਪੁਕਮੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਦੁਰੁਗੁਰੁ ਗੋਟਾ ਗੋਤਿ ਸਕੀ ਜੋਤਿ ਤਿਰੁਧਣ ਸਗੇ ਸੁਨੈ ਅਲਖਾ ਮਪਰ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੭੨ ਪੁਕਮੇ ਮੁਸੁਨੈ ਤਾਨੀ ਲਾਇਦਾ ੧੭੩ ਪੁਕਮੇ ਸੁਨੈ ਪੁਰਤਿ ਅਕਾਸ ਉਪਾਏ ਬਿਨੁ ਬੰਸਾ ਰਬੇ ਸਚੁ ਕਲਪਾਏ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੭੪ ਪੁਕਮੇ ਸੁਨੈ ਮੇਖਲੀ ਮਾਇਆ ਮਾਪਿ ਉਪਾਇ ਬਪਾਇਦਾ ੧੭੫ ਪੁਕਮੇ ਸੁਨੈ ਪਾਣੀ ਸੁਨੈ ਪੁਰਾਣੀ ਸੁਨੈ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੭੬ ਪੁਕਮੇ ਜੀ ਸੁਨੈ ਸਮਾਣੀ ਉਤਰੁ ਜੁਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾ ਦੁਸਬ ਦਿਦੇਖਾਇਦਾ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੭੭ ਪੁਕਮੇ ਜੁਗਤਿ ਦਿਨ ਸੁਦਾਇ ਕੀਏ ਉਪਤਿ ਬਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੭੮ ਪੁਕਮੇ ਮੁਖਿ ਜਪਾ ਰੁਪਾਇਦਾ ੧੭੯ ਪੁਕਮੇ ਸਮਾਏ ਦੁਰੁਗੁਰੁ ਜੁਗਰੁ ਅਬਰਬਣਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੮੦ ਪੁਕਮੇ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿਨ ਸਕੈ ਕੋਤਿ ਉਬੋਲਾਇਦਾ ੧੮੧ ਪੁਕਮੇ ਸੁਨੈ ਪੁਰਤਿ ਪਤਾ ਲਾਉਪਾਏ ਸੁਨੈ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੮੨ ਪੁਕਮੇ ਲੇਖਿ ਦਲਾਏ ਮਾਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਮਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੋਰੇ ਕੀਅਕ ਮਾਇਦਾ ੧੮੩ ਪੁਕਮੇ ਰਜਤ ਮ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੮੪ ਪੁਕਮੇ ਲੇਖਿ ਏ ਮਾਜਨ ਮਮਰਣ ਹਉ ਮੈਦੁ ਪੁਪਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਲਿਖਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੁ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੮੫ ਪੁਕਮੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ੧੮੬ ਪੁਕਮੇ ਸੁਨੈ ਪੁਰਤਿ ਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਗ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੮੭ ਪੁਕਮੇ ਦੇਵਨ ਦਗ ਏ ਗੰਧਰਬ ਸਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿ ਆਕਰ ਮਕਮਾਇਦਾ ੧੮੮ ਪੁਕਮੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨਹ
 ਸਾਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ੧੮੯ ਪੁਕਮੇ ਵਿਹਿਗੁਰ ਕੀ ਪਉਣੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ਜੁਗਾਹ ਜੁਧੀ ਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

1 ਘਰੇ ਪਾਏ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪੰਚ ਤਤ੍ਵ ਸੰਨਿ ਹੁ ਪਰਾਸਾ ਦੇ ਹਸੰ ਜੋ ਨੀ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ ਭਰ ਭਰ ਲਾਉ
 2 ਮਸਤਕੀ ਕੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨ ਬੰਨ੍ਹ ਇਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਉਰ ਮਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੋ ਸਬ ਦਿਹ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸ ਮ
 3 ਲੋ ਰਿਦਿ ਬਿਨਿਦਿ ਰੇ ਅਨੁ ਭੁਭੁਤੇ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰੈ ਰਵ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਏ ਅਭਉ
 4 ਹੁ ਘਨੇ ਗਾ ਕੋਈ ਭੁਭੁਤ ਰਾਮ ਨੀ ਕਰਹੁ ਨਿਚੋਰਾ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਹਉ ਮੈਸ ਹਸਨ ਰਲੇ ਭੀ ਕੂਕੁ ਕਮਾਉ
 5 ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ਉੰਨ ਸਮਾਏ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ਨਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਸੁ
 6 ਰਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ੧੮ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦੀ ਨਦਾ ਏ ਅਨ
 7 ॥ ੧੯ ॥ ਅਮਾਇ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਪਾਣਾ ॥ ਜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿ ਓਨਿ ਗਲ ਮੁਰਾਇਆ ॥ ੨੦ ॥
 8 ਗੁਰਿ ਸਕੀਛੁ ਏ ਅਜਿ ਸੁਖ ਪੁਨ ਮਾਇਆ ਨਹਿ ਸੁਭੈ ਠਰ ਰਾਉ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਤਿ ਸੁਖਿ ਪਿਤਿ ਰ
 9 ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਓਹੁ ਅਜਰ ਵਰੁ ਮਨਿ ਰਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਤੁਅ ਕਾਲੁ ਪਰਖੁ ਨ ਹੀ ਸਿਰਿ ਕਲਾ ॥ ਤੁਪਰਖੁ ਅਲੇ
 10 ਅਗੰਮ ਨਿਰਲਾਸ ਤੁਸੰਤੋ ਬਿਸਬ ਦਿਅ ਤਿਸੀ ਤਲੁ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਲਿਖ ਲਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਚੈਦਰ ਤ
 11 ਚਉਥੈ ਪਾਰਿ ਦਸਾ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏ ਵਿਕਰਾਸਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਗੁਰਿ
 12 ਹਦ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੨੩ ॥ ਉਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ
 13 ਨਨਕ ਰੇ ਠਸੰਤ ਜਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ੨੪ ॥ ਤੁਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੋਰੇ
 14 ਤੁਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇਵਕੁ ਤੋਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥
 15 ਤੁਤੁ ਮਿਲਿ ਇਤਨੁ ਕੀਆ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਬੀਆ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਲੁ ਲਾ
 16 ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨੬ ॥ ਨਤਿ ਸੁਖੁ ਪਿਆਸ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ
 17 ਏ ਪਾਇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਰਤ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 18 ਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਰਸ ਲੁਰਸਨ ਰਸਿ ਰਸਨ
 19 ਟੁਰਸਾ ਲੁਫ ਜਾਇਆ ॥ ੨੮ ॥ ਬੇਟੁ ਰਸਾ ਲੁਫ ਜਾਏ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਿਭਵ ਠਸੇ ਸ੍ਰੀ ਹੋਈ ॥
 20 ਭੁਭੁਤੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਲਾਇਆ ॥ ੨੯ ॥ ਐਸੇ ਜਨ ਦਿਹ ਲੇਸ ਸਰੇ
 21 ਰਿਸ ਬਡੁ ਵੀਚਾਰ ਹਿਰਾ ਹਿਰਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਪਿਤਰ ਹਿਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਠ ਲੁਜਨ ਮੁ
 22 ਅਇਆ ॥ ੩੦ ॥ ਪਰਦੁਰਮੰਦਰੁ ਜਾਏ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਹੁਕਿ
 23 ਲਾਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾਤੁ ਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੩੧ ॥ ਚਤੁਰਦਸ ਹਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ
 24 ਵਕ ਪੰਚ ਨਹੀ ਬਿਖਚਾ ਬੀਅੰਤ ਰਿਦੁ ਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੇਲ ਕੁਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਾਇਆ
 25 ॥ ੩੨ ॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀਲਾਇ ਕਾ ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਦਿ ਭੁਗਾ ਦੀ ਹੈ ਭੀ

ਸਰਸਵਤੀ ਪੁਰਾਣੇ ਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਖਿ ਸੁਖ ਮੁਖੇ ਦੇਵਿ ਨਰਗੀ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਦਰੁ ਵੀਹੁ ਸਤਿ ਸਿ
ਰਸ ॥ ੨ ॥ ਰਹਿਯ ਨੁਸਾਰੁ ਰੇ ਜਨਕਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਰਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤਸਕੁ ਰੁਚੇ ਰੁਠ
ਰਹੈ ਰੁਕੁਇ ॥ ਪਿਓ ਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਭੂਏ ਕੰਕਾਰੁ ਨਿਗਲੁ ਮੁਰਾਜਾ ਤੁਆਪਿ ਸਦਰ
ਦੇ ਜਨਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਰੇ ਲੁਆ ਪਾਰੁ ਅਮੋਲ ਕੁਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਬਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹੀ
ਨਾਨਿ ਰੁਮਝਾਨਾ ॥ ਪੰਚਲੋਕ ਦਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਓਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਗਲੁ ਮੁਖੁ ਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ
ਦੇਹੀ ਨਾਗੀ ॥ ਨਉ ਦਰਦੁ ਜੇ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੈ ॥ ਹੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਗਲਾ ॥
ਅੰਤੁ ਪੁਰਖਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੋਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ
ਬੋਲੁ ॥ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਅਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਜਨਾਨਾ ॥ ਅਦ
ਰਸੇ ਗੁਰਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਰੋਝ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਲੈ ਰੁਚੁ ਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਸਚੈ ਬਨਿਦ
ਮੈਂ ਰੰਗਾ ॥ ਅਪਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਦਾ ॥ ਸੁਨਿਰੰਤਰਿ ਅਵਣੁ ਜਾਣੁ ਚੁਕ
ਰੇ ॥ ੮ ॥ ਨਾਨਕ ਲੈਨ ਪਉਣੁ ਉਰਦੈ ॥ ਜੇਹੀ ਸਬਦੁ ਅਨਹਦੁ ਦੈ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦੁ ਸੁਠ ਕਾਗਨਿ
ਰਾਖੁ ॥ ਪੁਰਿ ਆਪੇ ਦਾਇਸੁ ਠਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਸਹ ਜਿਸ ਮਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਆਹੀ ਅਨਹਦਿ
ਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਖ ਭੈਰੰਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸਿ
ਰੇ ॥ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਠਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੇਭ ਉਠੰ ॥ ਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ॥
੧੧ ॥ ਲੋਕੁ ਦਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਭੂਏ ਕਰਮੁ ਸੁਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ
ਤਸਕੁ ਰੇ ਜਸ ਬਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਆਪੇ ਸਹੁ ਆਪੇ ਦਣੁ ਜਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਾ ॥ ਹਰਾ
ਅਪੇ ਕਸਿਕ ਸਦਾ ਟੀਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਅਪਿ ਦਇਆ ਲੁਦਾਇਆ ॥ ਪੁਰਿ ਸਾਰੀ
ਪਾਇ ਪਾਇ ਗਦਿ ਗਹਿ ॥ ਅਬਨ ਦਰੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਦਸੈ ॥ ਨਿਹਕੇ ਦੁਖੁ ਗੁਰਪੁਰਖੇ ॥ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਰਖੁ ਦਾਨਾਬੀ ਨਗਰ ਬੁਗਦਾਏ ॥ ਦੁਜਾ ਮੈਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਅਸਾਮਾਹਿ ਨਿਗਲੁ
ਰੇ ॥ ਅੰਭੁਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਟੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਅਪੁਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆ
ਮੈ ॥ ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਠਾ ਲੁਪਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਮਹੁ
ਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਪਰਿਗੁਣਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੇ
ਰੁ ਗੁਰੁ ਬੇਰੀ ਤਲਹਾ ॥ ਮਨਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੇਪਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਕੁ ਬਿਨਾਸਨੁ ਗਨ
ਿ ॥ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ ॥ ਓਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੈ ਪਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁ

१ ८०
२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५

ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜ ਸੁਵੀਐ ਹਰਿ ਜ ਪੀਐ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਪਤਿ ਹੀ ਗਾਹਿ ਜ ਪਤਿ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਧੀ ਗਾਹੁ ਘਟੁ ਘਟੁ ਭਉ ਭੰਜ ਨੁ ਪਾਈਐ ॥
ਜੀ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਜਾਇਆ ॥ ॥ ਭਗਤਿ ਹੋਤਿ ਹਰ ਸਬਦਿ ਤਰੀ ਗਾਹਿ ਜ ਸੁਨਾ ਮੁਖੁ ਦਰਬਸੀ ॥
ਜਿਹ ਦੇਹੁ ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਤਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ॥ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਓਸ ਤਿਹੁ ਸਤਿ ॥
ਜਿਹ ਦੇਹੁ ਮੇਰੇ ਕਾ ਲੁਸੇ ਦਕ ਪਗਤ ਕੋ ਭੂਤ ਮਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਭੂਤ ਮਜਗੁ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿਤਰਾਇਆ ॥
ਦੇਹੁ ਤੇਜੁ ਜਗਤੁ ਸਬਦਿ ਭੁਗਤੀਐ ॥ ਅੰਤ ਰਿਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤ ਰਿਜਰੀਐ ॥ ਪੰਚ ਬਣ ਲੇ
ਸਾਧਿ ਮੇਰੇ ਗਗਨੀਤ ਰਿਪੁ ਨ ਖਚੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ॥ ਸਾਕਤ ਨ ਰਿਸ ਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਸਬਦ
ਪੁਰਿ ਰਿਹਾਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਰਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਜਿਹ ਭਉ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਹੋਰ ਬਦਾ ਲਾਭੁ ਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਪੁਨੇ ਅਨੰਦ ਅਨਹਦੁ ਦੇਐ
ਗੁਰੂ ਦੇ ਨੇਰੰਗ ਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਜਿਹ ਭਉ ਸੋ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇਖਾ ॥ ਅਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦੁ ਤਿਹੋ ਦੇ
ਅਪਿ ਅਤਿ ਤੁਅੰਜੇ ਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਅੰਤ ਰਿਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰੂ ਜਾਣੈ ॥
ਜਿਹ ਭਉ ਗੁਰਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤ ਰੁਦੇਖਿ ਨੀਰਤ ਰਿਪੁ ਭੈ ਅਨਤ ਨ ਮਨੁ ਰੋਲਾਇਆ ॥ ॥ ਜਿਹ
ਜਿਹ ਭਉ ਅੰਤ ਰਿਕੀ ਸਿਆਮਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੇਰੇ ਜਨ ਰਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜ ਸੁਸੰਗਤਿ ਪਾਈ
ਜਿਹ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ॥ ਅੰਤ ਰਿਥਾ ਹਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਚਲਤੈ
ਗਿਆਣੈ ॥ ਭੂਪਰਿਆ ਦੇ ਸਰਬਤਿ ਪੁਲੋਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈ ਹਰ ਅਪਾਰਾਧੀ ਤੇ ਕਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਰਿ
ਖਾਇਆ ॥ ਪੇਸਿ ਰਿਸਿ ਰਿਪੁ ਕੁ ਮੁਚਲਾਇਆ ॥ ॥ ਪੁਕ ਮੁਚਲਾਇ ਰਹਿ ਅਭਰ ਪੁਰੇ ॥ ਕਿਸੁ ਨੇਹੈ
ਕੁਆਰੀ ਦੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖੁ ਦੁਰਤੈ ਤ ਕੁਸਬਾਇਆ ॥ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਮੇ
ਰੇ ਸੁਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਅਨਦੁ ਪਾਅਨੁ ਪਾਅਗੇ ॥ ਚਰਗੁਰਮੇਲਿ ਐ ਗੁਰ
ਜਾਇਆ ॥ ॥ ਅਨਤ ਨ ਪਤ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਚਲਣ ਦਰਗਾਹੇ ॥ ਪਸਾਰਨ ਹੀ ਸੰ
ਖੇਲੈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦ ਰਿਕੇ ਗੁਰ ਪੁਰਾਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ
ਅਹਿ ਦੁਗਾਨਾ ਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੋਵਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਭੁਲਾ ਮਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਹਰਿ ਪ
ਰਾਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਾਚੇ ਕੁਸੇਵ ਕਰੇ ॥ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਜਾਇਆ ॥ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ॥ ਤਮਹ ਲਬੁ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਰ
ਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਨ ਮਸੰਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਸੇਵ ਹੁਸਤਿ ਗੁਰ ਸਮੁਝੈ ॥ ਅਥਾਹਾ ਪਾਵਹੁ

੧੯੬
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧ ਸਤਿ
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫ ੨੬ ੨੭ ੨੮ ੨੯ ੩੦ ੩੧ ੩੨ ੩੩ ੩੪ ੩੫ ੩੬ ੩੭ ੩੮ ੩੯ ੪੦ ੪੧ ੪੨ ੪੩ ੪੪ ੪੫ ੪੬ ੪੭ ੪੮ ੪੯ ੫੦ ੫੧ ੫੨ ੫੩ ੫੪ ੫੫ ੫੬ ੫੭ ੫੮ ੫੯ ੬੦ ੬੧ ੬੨ ੬੩ ੬੪ ੬੫ ੬੬ ੬੭ ੬੮ ੬੯ ੭੦ ੭੧ ੭੨ ੭੩ ੭੪ ੭੫ ੭੬ ੭੭ ੭੮ ੭੯ ੮੦ ੮੧ ੮੨ ੮੩ ੮੪ ੮੫ ੮੬ ੮੭ ੮੮ ੮੯ ੯੦ ੯੧ ੯੨ ੯੩ ੯੪ ੯੫ ੯੬ ੯੭ ੯੮ ੯੯ ੧੦੦

[illegible]

ਗੁਰਮਤਿ ਜੋਗਾਦਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਅਰੈ ਮਨਿ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਧਿਆਵ ਏਨਾਨ ਕਰੁ ਰਖਾ ਮਜ
 ਤਾਦੇ ਕੇਵਲੁ ਜੋ ਸੁਖ ਪਦ ਏ ॥ ੩ ॥ ਤੀਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਨੀਦ ਫਿਰਾ ਪੀਰਾ ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾ
 ਰੁਖ ਸੰਤਾਪੀ ਰਾਮਾ ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾ ਜਗਤ ਪਿਆਰ ਚੇਗ ਚੁਕੈ ਨਿਤ ਛ ਮੈ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਤਾ
 ਰੁਖ ਵੇਗਾ ਮਤਿ ਕਲੁ ਨ ਕੁ ਸੋ ਜੀ ਮਣ ਮਰ ਟੁਕਾ ਲੁਨੀ ਛੋਰੈ ਫਿਰ ਨ ਫੈ ਸੰਤਾਪੀ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ
 ਰੁਖੇ ਰੋਕੇ ਰਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਫਿਰਾ ਪੀ ॥ ੪ ॥ ਚਉਥਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਦਉ ਤੁਬਿਹ ਗੋਰਾ ਮਾਤਿ ਨ ਘ
 ਰਾਖਿ ਅਨੁਜੇ ਅਨਾਦਿ ਨ ਜਗੈ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਫਿਜ ਗੇਨਾ ਮਿਲਾ ਗੇਤਿ ਨ ਗੇਟਿ ਸੁਰੇਲੀਆ ਗੁਰ
 ਗੁਰ ਮਾਦ ਰਿਜ ਨ ਮਿਨ ਅਦਹਿ ਤਿਨ ਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀਆ ਕਰ ਕੰਪਿ ਚਰਣ ਸਰੀਰ ਕੀ ਪੈ ਨੈ
 ਰੁਖ ਲੇਤ ਰੁਖ ਸਮਸੋ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਬਿਨੁ ਨ ਮਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਦੁਸੈ ॥ ੫ ॥ ਭੁਲੀ ਗ
 ਏ ਰੋ ਲਿਖਿ ਅਮਾਇਆ ਰਾਮਾ ਰਸ ਕਸ ਸੁਭੁ ਠਕੈ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇ
 ਰਾਪੁ ਭੁਭਾਇਆ ਨਾਦੀ ਸੈ ਨਾ ਸੁਣੀਐ ਆਪਣਾ ਫਰੀਸ ਭੁਸੈ ਅਵੈ ਪਕੀ ਬੇਤੀ ਲੁਣੀਐ
 ਰੁਖੇ ਰਸੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲਿਜੇ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੁਭੀਆ ਨਾਨਕ ਸੁਰ ਨ ਰਸ ਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾ
 ਰੁਖੀਆ ॥ ੬ ॥ ਤੁਥਾ ਹਿ ਆਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਤਰਾ ਚਵਿ ਅਲੀ ਮਕਿਉ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਅ
 ਰਾਸੇ ਦਕੁ ਪੁਰ ਕਰ ਮਾਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾ ਲਿਆ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾ ਲਿਆ ਸਦੁ ਸਮ
 ਸਿਅ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਦੇਖਿ ਬੀਚਰਿਆ ਧਾਵਤ ਪੰਚਰਹੇ ਘਰੁ ਜਾਇਆ ਕਾ ਮੁਕ੍ਹੇ ਧੁ ਬਿਧੁ ਮਾਰਿਆ
 ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਭ ਟੀ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਚੀ ਨੇਰਾ ਮਕਰੰ ਮਾ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀ ਟੈ ਤਰਾ ਚਵਿ ਅ
 ਰੁਖੀਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਚੁਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭੇਰੁ ਭਾਇਆ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ
 ਰਾਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਜਾਗੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ
 ਜੇਰ ਟੀ ਲਿਵਲਾ ਗੋ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋ ਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਨਾਨਿਕ ਭੇ
 ਰੁਖੀਆ ਮਨੁ ਮਨਿ ਆਜਾਗਤ ਗੇਟਿ ਫਿਰਾਣੀ ॥ ੮ ॥ ਅਉਗਣ ਫੀ ਸਰਿਆ ਗੁਣੀ ਪਰਕੀਆ
 ਰਾਏ ਕੋ ਗਵਿ ਗਹਿਅ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ਰਾਮਾ ਗਵਿ ਗਹਿਅ ਸੇਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਨ ਹੀ
 ਰੁਖ ਮਾਨੀਆ ਜਿਨਿ ਜਲ ਬਲ ਤ੍ਰਿਭ ਫੁਟੁ ਘਟੁ ਘਟੁ ਬਾਪਿਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾ
 ਆਪ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤ੍ਰਿਭਿ ਪਿਐਟਿ ਸਮਾਈਆ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣੁ ਹਸਮ
 ਏ ਸੇਈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੯ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹੇ ਚੁਕਾ ਭੇਲਾ ਰਾਮਾ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚ ਚੇ
 ਰਾਮਾ ਹਉ ਮੈ ਗੁਰਿ ਪੋਈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਚੁਕੈ ਸੋਗ ਸੰਮ੍ਰਿਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਅਪੁਪਛ
 ਰਾਪੋ ਪੋਈ ਅਵੈ ਪਰਿਸਬਦਿ ਪਤੀ ਟੀ ਸਾਹੁ ਰੁਖੈ ਪਿਰ ਭੁਟੀ ਨਾਨਿਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ

੧ ੨੩
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

[illegible]

...ਸਚਾ ਘਰੇ ਚਿਲੇ ਸਚਾ ਗੁਰਬਾਨੇ ਮਨਾਖ ਨਹ ਪਾਈ
...ਦੈ ਸਚੁ ਦਾਨੇ ਸਚ ਪ੍ਰਵਾਨੇ ਸਚ ਦਾਤਾ ਦੁਰਦਾਨਾ ਮਮਰ ਅਜੇ ਨੀ ਮਸਬਿ
...ਲੁਚਿ ਰਣਾ ਦੇ ਤਿਉ ਚਾਪ ਤਿਲੇ ਖੁਨ ਲਿਖੀ ਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੇ ਤਿ ਮੁਰਗੀ ਪਨ ਨਕ
...ਚੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਐ ਤਰੀ ॥ ੪੫ ॥ ... ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ ਅਤੁਸ
...ਤਿਉ ਆਇ ਮਰਮਾ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ ਆਛੁ ਰਿਅਦੁ ਗੁਣ ਕੁ ਟੀਸ ਮਾਇ ਮਰਮਾ ਬਹੁ ਸ
...ਕਿਰਤਿ ਕਮ ਦੇਵਿ ਛੁਕਿ ਅਨਹੀ ਮੇਲਾ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਧੁ ਪੁਤ ਅਵਧਿ
...ਕੇ ਆਕੇ ਬੀਧਿ ਬਿਧਿ ਆਇ ਨਿਬਿਧਿ ਛੁਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ ਅ
...ਲੇ ਜਾ ਲਗਾ ਮਾਏ ਮਨ ਮੇਰਿ ਆਹਰਿ ਸੇਵੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ਮਾਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੈ
...ਸਚੁ ਜਗਤੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇ ਮਾਪਉ ਠਪਾਈ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਿ ਬੇਲੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾ
...ਚਰਿਤੁ ਬੀਚਰਿ ਮਾਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਜਮ ਜਪਤੁ ਸੁਖ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਨ ਮੁਹਰਿ
...ਪੁਜੇ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ ਅਤੁ ਬਿਹਰੁ ਹੋਰ ਨ ਖਾਵਹੀ ਰਾਮਾ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ ਅਗੁਣ ਗਵਰਿ
...ਸਮਾਦੀ ਰਾਮਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਰਸੀ ਅਹਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੋ ॥ ਏ
...ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੋ ॥ ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਕੁ ਉਤਰਹਿ ਦੁਤ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
...ਰਜਾ ਰਹੋ ॥ ਗੁਪੁ ਗੁਪਿਅਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਮਾਪਿ ਕਿਰੁੰਧਾਰਹੋ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ ਅਤੁ
...ਲੈ ਆਇ ਮਾਕਿ ਆਲੈ ਜਾਇ ਸੀ ਰਾਮਾ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ ਅਤਾ ਛੁਟ ਸੀ ਜਾ ਗੁਰਮੁਖੁ ਕਾਇਸੀ
...ਪਨੁ ਸੰਚੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਖੁ ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਭਾਉ ਪਛਾਣਹੋ ॥ ਮੈਲੁ ਪਰਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿ
...ਸੁਰਹੁ ਮੁਖੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੋ ॥ ਪਤਿ ਨ ਮੁਖੁ ਫਹਿ ਪਾਰਿ ਸਿਧਾ ਫਹਿ ਲਿਖੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਰੋ ਸੇ
...ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਐ ਬਡੁ ਗੁਣ ਪੀਐ ਹਰਿ ਜੋਸੇ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ
...ਪਉੜੀਆ ਮੰਦਰਿ ਕਿਉ ਚੜੈ ਰਾਮਾ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿ ਅਬਿਨੁ ਬੇਦੀ ਪਾਰਿ ਨ ਅੰਬ ਫੈਰਾਮਾ
...ਸਨੁ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹੁ ਰਸ ਬਦਿ ਸੁਗਤਿ ਲਾਘਾਵਹੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰ
...ਠਿਕਿ ਮੁਛੋ ਤਾਵਹੋ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਨੁ ਦਇਆ ਲੁਸਾ ਚਹਰਿ ਨ ਮੁਸੀਕਤਿ ਪਾਵਉ
...ਪਾਇ ਅਪੇਰੁ ਠਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹੁ ਰਸ ਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਸੁ ਫਹਿ ॥ ੪੬ ॥

੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦

967. - *Agrostis, sp.*

[illegible]

उत्तराखण्ड राज्य के अन्तर्गत स्थित जिलों का नाम

ਅਪੈਸ ਭੁਤੇ ਰੀ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਕਿ ਛਕਰਣ ਭੁਤੇ ਹੈ ਪਾਸਿ ਆਕਿਸ ਅਗੈ ਰੀਏ

ਦਾਸਿ॥੨॥ਅਖ ਫਸਨ ਟਾਤੇ ਨੀਬਾਣੀ ਭੁਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ॥੩॥

ਜਟੈ ਅਧਿਯਾਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਓ ਬਾਪਿ ॥ ੪ ॥੧॥

$\phi = \frac{1}{\sqrt{2}}$

11 21535) ਗਰਬੈਸਬਾਦੇਤਰੇਮਾਨੀਕੇਤਰੇਏਵਾਦਿਕਬਹਮਾਦਿਤਨੋਸਬਾ

ਨਨਪਸੀਜ ਨਵੇਤੇਕਰਪਸਾਦੀਪਰਿਪਰੇ॥੧॥ਭਵਜਲਬਿਨਸਬਦੈਕਿਉਤਮੀ॥

ਅਬਿਨਾਸ਼ ਹੋਗੇਗੇ ਤਿਆਪੀਆ ਦਾ ਬਿਧਾਤਾ ਬਿਨਾ ਬੇਮਰੀ ਨੇ ॥੧॥ ਰਹੁ ਓਹ ਰਾਗੁ ਤੇ

समस्त विद्यार्थिगणों को संबोधित करते हुए श्री गुरुजी ने कहा कि आज के दिन हमें अपने

बेटनः नमो भगवते वासुदेवाय

ਨਿਰਿਨਿਰਿਕੀ ਮਾਸ ਮੁਖੈ ਗੁਰੂ ਗੁਣੀ ॥ ਤਾ ਗੁਣੇ ਮਾਸੁ ਰਿਖਾਸ ਬੁਢੀ ਜਾਨਿ ॥

[illegible]

श्री गुरुदेवकी आज्ञासे

~~मन्त्रः~~

[illegible][illegible]

ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਪੂਤ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਲਿਖਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸਚ ਦੁਸਰ ਜਨਹਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਯ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਮਾਥ ਹਰਾਅਾਇ

ਦੁਰਅੰਧੁਨਤੁਲਿਏਆਤਾਰਹੋਉਦਸੁਆਸਾਨਰਸਾਸਹਜਾਪਨਾਨਬਰਗਾਪ੍ਰਣਦੁ

ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਾਸੇਰਾਮਨਾਮਿਲਿਦਲਗਿ॥੪॥੩॥

ਲਚਰ ਟਕਰਾਇਸਰਤੁਚਾਦਹਕਮਲਾਨਿਨੇਤੀਧਿਧਿਕਰਨਭਏਬਹਰੇਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਕ

॥१॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋਕਿਆਪਾਇਆਜਹਿਆਇਆਰਮਰਿਦੈਨਹੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਲੈਮੂਲੁਕਰਦਾ

१॥ ਜਿਹਦੁ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਹਰਿ ਤੀਜ ਬਬੇ ਲੈਤ ਬਣੀ ਕੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ੨੫
 २॥ ਸਿਖ ਸੁਰ ਏਕ ਦੇ ਹੋਰਿ ਨੀ ਕੋ ॥ ੨॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰ ਸੁਦਿ ਰਲੀ ਪਾਇ ਅਸਤਿਗੁਰ ਸੇ ॥ ੨ ॥
 ३॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਸੁਸਤ ਦਭੇ ਦੁਨੀਆਇਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ੩॥ ਅਨ ॥ ੩ ॥
 ੪॥ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਿਏ ਕੇ ਦਰੁ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥
 ੫॥ ਹੋਇ ਚਾਰਾ ॥ ੪॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਗਲੀ ਗੋਟਿ ਸੇਵਤ ਗਲਿਠਾਰੀ ॥ ੫ ॥
 ੬॥ ਜੁਜੁਸੁ ਲਿਗਦੁ ਇਆ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘਟੀ ਨਹੀਂ ਪੁਰਜ ਨਿਆਜਿ ਨਿਇਹ ਜਗਤੁ ਉਪਾ ॥ ੬ ॥
 ੭॥ ॥ ਅਨਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਿ ਸਿਵੁ ਭੁਗਰੇ ॥ ਕਿਆ ਫੇਸਿ ਕਿਆ ਲੋਭੁ ਸਿਰਮਜ ਪਹੁ ਗੁਣ ॥ ੭ ॥
 ੮॥ ॥ ਹਰਿ ਉਪਦਿਕਵਲੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੰਤਿ ॥ ਛੇ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ ਪੰਧਾ ॥ ਕਲੁ ਬਿਕਲੁ ॥ ੮ ॥
 ੯॥ ਸੇਭਿ ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਨ ਏਗਲਿਠੈ ਧਾ ॥ ਕਾਰੁ ਗਰੀਚਾ ਲਿਨੇ ਰੁਠੁ ਨਿਅੰ ਪੁਲੇ ਸਥ ਦਿਸੁਰ ॥ ੯ ॥
 ੧੦॥ ਭਈ ਨਾਸਾ ਸਤ ਬੇਦੁ ਰੋਗੁ ਏਹੈ ਮਾਇਆ ਅੰਧੁ ਲਉ ਪੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ ੩॥ ਬੇਇੰਮੁ ਲੁ ॥ ੧੦ ॥
 ੧੧॥ ਪਦ ਸਿਵੁ ਗਮਤਿ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਏ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰਿ ਰਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨ ਕਸਾਚਿ ਪਤੀਏ ॥ ੧੧ ॥
 ੧੨॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨੁਰਤੀ ਰਮ ਰਸ ਨਿਰੰਗਿ ਰਤਾ ॥ ਅਦਰੁ ਨ ਜਨ ॥ ੧੨ ॥
 ੧੩॥ ਏਵੁ ਪਛਾਣਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ ਪਛਤਾ ॥ ੧॥ ਸੇਜ ਨੁਐ ਸਮੇ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਅਪੁ ਮਾਰਿ ਮਪਰ ਪਰਿ ਰਤ ॥ ੧੩ ॥
 ੧੪॥ ਨ ਕਰ ਕਮਾਏ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਾਰੁ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਦਿ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸੋ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰ ॥ ੧੪ ॥
 ੧੫॥ ਰੇ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗਵਿਹਰਿ ਅਸਦੁ ਦੇਸੋ ॥ ੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹਦਾ ਮਿਥਿਆ ਮੇਲੁ ॥ ੧੫ ॥
 ੧੬॥ ਫਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨ ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੩॥ ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਹ ॥ ੧੬ ॥
 ੧੭॥ ਏਹੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਢੁ ਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ॥ ੧੭ ॥
 ੧੮॥ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨ ਮੁਸਰਬ ਪਨੁ ਪਾਰਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਕਿਰ ॥ ੧੮ ॥
 ੧੯॥ ॥ ਸਰਜ ਪਿਆਨ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਐ ॥ ੧॥ ਅਨਰੇ ਰਮ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਐ ਮਗੁ ਮੁਖਿ ਰਮ ਨਾਮੁ ॥ ੧੯ ॥
 ੨੦॥ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਈ ॥ ਐ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਭੇ ਦੁਤੁ ਉਕਬਹੂ ਨ ਛੂਰਿ ਸਿਅਦਤ ਜਾ ॥ ੨੦ ॥
 ੨੧॥ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਿ ॥ ਬਿਨੁ ਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥ ੨॥ ਪੰਧ ਕਰਤ ਸਗਲੀ ਪਤਿਥੇ ॥ ੨੧ ॥
 ੨੨॥ ॥ ਰੇ ਰਮੁ ਨ ਮਿਟਿ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀਂ ਕਬਹੀ ॥ ਅੰਧੁ ਲੋਪੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ੩॥ ॥ ੨੨ ॥
 ੨੩॥ ॥ ਲਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਹੀਂ ਤੇ ਮਨੁ ਮੁਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਾਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕਾ ॥ ੨੩ ॥
 ੨੪॥ ॥ ਗੁਣੁ ॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥ ॥ ਜਗਨ ਹੋ ਮਪੰਨਤ ਪਪੂਜ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ੨੪ ॥
 ੨੫॥ ॥ ਅਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਹੈ ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗ ਜਨਮਾ ਬਿਖੁ ॥ ੨੫ ॥

३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४

1 ਅਨੇਕੁ ਨ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸੇ ਸੰਜਮ ਹੋਇ ॥ ਕ੍ਰਿਅਾ ਵਿਸੇਖ ਪੁਰ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਹੈ
2 ਮਨੁ ਬਿਖਾਅ ਮਾਹਿ ॥ ਏਇ ਨਿਰੰਜਨ ਕੋ ਸੇਖਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਅ ਕਰੇਕਿਅ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੈ
3 ਅਪਿ ਰਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤਰ ਗੁਰ ਕਾਏ ॥ ਦੁਕਮੈ ਭੂਸੈ ਤਾ ਸਚਾ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥
4 ਸੁਜੀਉ ਅੰਤਰੁ ਮੈ ॥ ਭਾਹਾਏ ॥ ਤੀਰਥ ਭਵੈ ॥ ਦਿਸਤ ਰਹੈ ॥ ਨਨ ਕਮਿਲਿ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ॥
5 ਉਠ ਦੁਲਕੇਤੁ ॥ ਸਿਖਿ ਪਾ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਹੀ ਮਇਅ ਮੈ
6 ਮੈਅ ਵਰਨਦ ॥ ਸੈ ਸਰਬ ਤੇ ॥ ਤੁਸੁਰਿ ਨ ਬਾਢੇ ॥ ਵੇਦਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵ
7 ਪਾਮੇ ਰੇਸੁੰਦਰ ਗਾਰਿ ॥ ਗੀਰ ਲਲਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਗਾਏ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸਰ
8 ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਧਨ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈ ॥ ਲੁਮਲੀਨ ਅੰ
9 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਪੁਰੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲ ਹੋ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰੰਖਾਹਿ ਰਖ
10 ਹਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾ ॥ ਦਰਿ ਕਰਿ ਸਗ ॥ ਬਿਖੁ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਪਰ ਹਰਾਇ ॥ ਸੋਭਿ ਦੁਖ ਦਿ
11 ਨਾ ਸੇਰਾ ਮਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮ ਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
12 ॥ ਲਿਵਲਾਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪ
13 ~~ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ~~ ॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ॥ ਸੁਨ ਦੁਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਹੀ ਸਾਲੂ ਸੀਰਿ ਸਾਇ ॥
14 ਦੁਅਲ ਭੁਨਲ ਸੀ ॥ ਐਕ ਹੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਸੀਰਿ ਦਿਖਾਇ ॥ ਰਾਮ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲੁ ਸਕ
15 ਸਹੇਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਨੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਬੋਲ ॥ ਪ੍ਰਿਦਰ ਕਾ ਮਨਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ
16 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖੀ ਦੁਹਾਗਟਿ ॥ ਨਾਹਿ ਭੋਉ ॥ ਓਹੁ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ॥ ਰਾਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥ ਗੁਰ
17 ਬਿਰਚੀ ਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇ ॥ ਮਾਜ ਪੁਜ ਪੇਉ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ
18 ਉਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗੁ ਦੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਪੁਲੇ ਪੰਪੁਰੇ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿ
19 ਲੁਮਲੁ ਸਬਦਿ ਬੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ॥ ਕਿਰਿ ਸੀਜੇ ॥ ਗਾਅਹਿ ਨਿਸਿਰਾਵੈ ॥ ਭਗਤਿ
20 ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਗਾ ॥ ਦੁਖ ਮੈ ਟੈਰੇ ॥ ਗਾਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰੁ ਸਹਜੇ ਜੇਗੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
21 ~~ਅਪੇਕੁ ਦਰਤਿ ਕਰੇ~~ ॥ ਅਪੇਕੁ ਦਰਤਿ ਕਰੇ ॥ ਸਾਜਿ ॥ ਸਚੁ ਅਪਿ ਨਿਬੇਰੈ ॥ ਜਗਾਜਿ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਉਤਮ ਸੀਰਿ
22 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਅਭਿ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤ ਬਿਸਰ ਸਿਰੇ ॥ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ
23 ਮਾਮੋਰੇ ॥ ਚਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿ ॥ ਤੁਲਾਏ ॥ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵ
24 ਰਸਿਖ ਤੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ॥ ਤਜਿ ਮੇਰੇ ॥ ਗਾਨ ਰਾਨਿ ॥ ਦਕਲੇ ॥ ਹੀ ਮਨਿ ਕਠੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਨੁ
25 ਸਿਚੋਰ ਚੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠਾ ॥ ਬਖਸੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ॥ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਮਹਲਿ ਰਹੈ

ਸਿੰਘੀ ਸਮਾਗਾ ਕਾਮਨੁ ਮੁਗੋ ਧੋਦ ਦੁਰਗਰਿ ਹੀਨਾ ਦਰਿ ਕੁਸਟਸਰਾਖੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ
ਤਰੈ ਜਤਿਨ ਪਤੀ ਨਾਮ ਲੀਨਾ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਖਾਈ ਹੁਣ ਬੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਾ
ਗਾਥਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਰਾਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਧਾ ਤੁਆ ਪੇਸੁ ਰਤਾ ਅਖਿਰਾ ਖਾਧ ਧਰਧਰ ਟਟੇ ਖੇ
ਰੈ ਅਸੀ ॥ ੪ ॥ ਅੰਧਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇਾ ਗੁਰਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇਾ
ਅਗਣਛੁਰਉ ਹੁਣ ਕਮਾਇਾ ਗੁਰਸਬ ਦੀਰਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਲਿ
ਜੰਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਕਚੈ ਧੋਇਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਬੀਨਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇਆ ਸ
ਨਾ ਮੁਕਖ ਟੈ ਅਉਰ ਨ ਕੋਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਅਧੈ ਜਾਇਆ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਛੁ
ਗੁਣ ਨ ਜਾਇਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮੇ ਦਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ਦੁਖ ਬੁਖ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇਆ ॥ ੭ ॥
ਗੁਰੁ ਬੁਨਭੁਲੈ ਕਦੇ ਨ ਹਿੰ ਗੁਰਸਬ ਦੁਸੁਣਾਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ਮੁਸੈ ਟਉ ਠਾ ਕੁਰਸਬ ਦ
ਗਾ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆ
ਜੇ ਸੁਨ ਰਹੋਇਆ ਇਕਤਰ ਚੇ ਪਰਹਰਿ ਦੋਇਆ ਦੁਹਿ ਦਰਦੁ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਇਆ ਗੁਰ
ਮੁਖੈ ਏਕ ਸਮਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਰੇ ਰੇ ਚਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤਿ ਬਿਲਲਾਇਆ ਦਿਰਲਾ ਕੇ ਚੀਸਿ ਗੁ
ਰੁ ਦਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਦੁਖ ਟਿਕਹਰਿ ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਓਹੁ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤ ਕਿਨ
ਜੇ ਐ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥ ਬਾਸੁ ਕਲਾ ਪਰਿਗਗਨੁ ਪਰੀਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਗਿਆ
ਨੁ ਬੀਨਾ ਏਕੁ ਨਿਰਲਮੁ ਅਬ ਬੁਕਹਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸਬ ਦੁਸਚ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰਤੇ
ਠੈ ਜਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ ਸਰਸੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਜਗਿ ਜਾਗਿ ਸੋਈ ॥ ਮਨ
ਦਿਰਤਾ ਏਕੁ ਲਿਟਤਾ ਗਾਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ੪ ॥ ਏਕੋ ਰਖਤੁ ਏਕੋ
ਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਰਬੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਪਰਦਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਕੁ ਟੁਟਾ ਸਗੁ ॥ ਓਹੁ ਮਗਸੁ ਅ
ਰੁਹ ਏਕੋ ਕਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਏਕਾ ਮੁਰਤਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਸਾਚੁ ਨਿਅਉ ॥ ਸਚੀ ਕਰ
ਵਿ ਪਰਦਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹ ਪਾਏ ਮਾਣੁ ॥ ੬ ॥ ਏਕਾ ਰੁਗਤਿ ਏਕੋ ਪੈਰਾਉ ॥ ਬਿਨੁ
ਗਾਤੀ ਅਵਉ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਦਾਣੁ ॥ ੭
ਰੇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ ਰੁਸੁ ਬਿਨੁ ਠਕੁਰ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ
ਦੁਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀ
ਰੁਪਾਏ ਪਰਾਮਾਦੁ ਤਜਾਤ ਨ ਲਾਏ ਬਾਰਾ ॥ ਦੁਖੁ ਪਾਟੈ ਮਰੀਐ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕੋ ਕਰੈ
ਰਾਮ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਉਤਮ ਕਿਸੁ ਆਖਉ ਹੀਨਾ ॥ ਦਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮ ਪਤੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

१ ਅਉਖਧਕ ਰਿਥਕ ਬਿਦੁਤੇਰੇ ਕਿਉਦੁਖਕੈ ਬਿਨੁਗੁਰਮੇਰੇ ਬਿਨੁਹਰਿਗਤੀ ਛੁੱਪਣੇ
੨ ਦੁਖਸੁਖਦਾਤੇਠਕਰਮੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰੇਹੁਦੇਰੇ ਕਿਉਬੀਧਉਸੀਗਾਰੇਗੁਬਝੈਸੋਕਾਟੈਪੀਗਾਮੈ
੩ ਗਣਮਨਮਾਦਿਸਰੀਗਾਦੂਢਤਥੇਜਤਰਾਰਿਮੇਲੇਬੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦਾਹੁਰਿਨਾਉਮਿ
੪ ਉਤੁਰਾਖਹਿਤਿਦੈਰਹਉਜਗੁਰੇਰੀਕਹਦੇਖਿਦਿਖਉਹਾਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਨਿਰਮਲਨਾਉ ॥ ੪ ॥
੫ ਘਰਮਹਿਘਰੁਜੇਦੇਖਿਦਿਖਦੈ ਗੁਰਮਹਲੀਸੈਮਹਲਿਬਲਦੈ ਅਨਮਹਿਮਨੁਆਚਿਤਮਹਿ
੬ ਤਾਅਸੈਹਰਿਕੇਲੋਕਅਤੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਚਰਿਤਹਰਿਨਾਮਨਿਦਾ
੭ ॥ ਅਪੁਪਛਾਠਿਰੈਲਿਵਲਾਜਨਮੁਜੀਤਿਗੁਰਮਾਤਿਦੁਖਰਗਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿਦੀਅਸਚ
੮ ਮ੍ਰਿਤੁਪਾਂਦਉਸਹਭਿਮਹਉਜੀਵਤਹੀਜੀਵਉਅਪਣੇਕਰਿਗਾਖਹੁਗੁਭਾਏਤੁਮਰੇਹੋਇਕੁ
੯ ਸੁਹਿਸਮਾਏ ॥ ੭ ॥ ਰੇਗੀਕਉਦੁਖਰੇਗਦਿਆਪੈਪਾਪਟਿਪਟਿਗਦਿਹਰਿਆਪੁਭਯਪੈਸੁਖ
੧੦ ਖਹਿਗੁਰਸਬਦਿਅਤੀਤਾਨਾਨਕਰਮਰਦੈਹਿਤਚੀਤਾ ॥ ੮ ॥
੧੧ ॥ ਮਤੁਰਸਮਾਮੁਲੇਗਰਬਿਜਾਹਿਪਟਿਹਥਿਪਿਨੰਗੇਜੇਗਨਾਰਿ ॥ ੯ ॥ ਮੁਢੇਕਾਰੇਬਿ
੧੨ ਰਿਰਮਨਾਮਾਅੰਤਕਾਲਤੇਰੇਅਦੈਕਾਮ ॥ ੧੦ ॥ ਰਹਉਗੁਰਪੁਛਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਾਗਾਜਹਦੇ
੧੩ ਉਤਹਸਰਿਪਾਣਿ ॥ ੧੦ ॥ ਕਿਆਹਉਮਾਖੀਜਾਕਛੁਨਾਰਿਜਾਰਿਪਾਤਿਸਭਿਤੇਰੇਨਾਇ ॥ ੧੧ ॥
੧੪ ਕਾਰੇਮਾਲੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬਿਜਾਹਿਚਲਤੀਬਾਰਤੇਰੇਕਛੁਨਾਰਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪੰਚਮਹਿਉਗੁ
੧੫ ਖਹੁਭਾਏਜੇਗਜੁਗਤਿਕੀਇਹੈਪਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਹਉਮੈਪੈਖੜਤੇਰੇਮਨੈਮਹਿਹਰਿਨਚੇਤਹਿ
੧੬ ਮੁਢੇਮੁਕਤਿਜਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਮਤਹਰਿਦਿਸਰਿਐਜਮਵਸਿਪਹਿਅੰਤਕਾਲਮੁਢੇਚੇਟਖਾਹਿ
੧੭ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਹਿਆਪੁਜਾਇਸਾਚੁਜੇਗੁਮਨਿਦਸੈਆਇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਨਿਜੀਉਪਿਰੁ
੧੮ ਤਤਿਸੁਚੇਤਹਿਨਾਰਿਅਦੀਮਸਟੀਮੁਢੇਜੇਗਨਾਰਿ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਣਨਾਨਕੁਬੋਲੈਭੁਲੀਥਾਠਾਭੁਮ
੧੯ ਹੁਜੁਬੋਲੇਹੁਪਛਾਣਿ ॥ ੧੦ १ ੫ ॥ ਦੁਬਿਧਦੁਰਮਤਿਅੰਧਲੀਕਾਰਾਮਾ
੨੦ ਮੁਖਿਭੁਰਮੈਮਣਿਕੁਬਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮਨਅੰਧਲਅੰਧਲੀਮਤਿਲਾਗੈਗੁਰਕਰਣੀਬਿਨੁਗੁਰਮੁਨਭੈ
੨੧ ॥ १ ॥ ਰਹਉਮਨਮੁਖਿਅੰਧਲੇਗੁਰਮਤਿਨਭਾਈਪਸੁਭਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਲਖ
੨੨ ਉਰਸੀਹਜੰਤਉਪਾਏਐਰੇਠਕੁਰਭਾਣੇਸਿਰਜਿਸਮਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਸਗਲੀਭੁਲੈਨਹੀਸਬਦਅਚ
੨੩ ਗਾਸੋਸਮਝੈਜਿਸੁਗੁਰਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰਕੇਚਾਕਰਠਕੁਰਭਾਣੈਬਖਸਿਲੀਏਨਹੀਜਮਕਏ
੨੪ ॥ ਪਾਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਭਾਇਆਆਪੇਮੇਲੇਭੁਰਮੁਢਕਾਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜਥੇਅੰਤ
੨੫ ਅਪਰਾਸਚਿਪਤੀਜੈਕਰਣੈਹਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਨਕਭੁਲੇਗੁਰਸਮਝਦੈਏਕੁਦਿਖਦੈਸਚਿਟਿਕਦੈ

...ਉਸਤਜਿਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਹਿਰਦੈ ਨਲੁਸਦੁ ਤਨਿ ਨਿਰਚਲੁ ਘਟੈ ਨਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨ
...ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨੁ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤੁ ਭਏ ਬਿਧੁ ਖਾਈ॥ ਸਬਕੀ
...ਤੈਸੀ ਗਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ੪॥ ਸਤਜਿਸਮਾ ਪਿਸਦਾ ਭਿਦੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੀਯੈ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ॥
...ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾਹੀ ਲਾਈ॥ ੫॥ ਸੁਪਰਸਨਾ ਮੁਖ ਹਰਸੁ ਮੀਰ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤੁਰਸੀ
...ਮਨੁ ਜਹੀ ਤੈਰਾ ਮਿਅ ਮੈਂ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ॥ ੬॥ ਸਨਕ ਸਨਾਇ ਬ੍ਰਮਾ ਦਿਵੈ ਦਿਕਭਗਤਿ ਰਤੇ ਥਾਨੇ
...ਨਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰਿ ਨ ਜੀਯੈ ਹਰਿ ਕਨ ਮੁਖੁ ਭਾਈ॥ ੭॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ॥ ੮॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀ
...ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸ ਨਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ॥ ੯॥ ਹਰਾਉ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਿਦਰਿ ਜਲੇ ਹਉਮ ਮਤ ਪੈ
...ਅਨਉਰੀਆ ਅਨਉਰਿ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਸੰਗੀ॥ ੧੦॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਅ ਭਿਰੁ ਉ
...ਪਾਇਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਖ ਲਾਗੀ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤਿਖਾਨਿ ਫਾਹੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਬਰੁ ਗੀ॥ ੧੧॥ ਅਕੁਰ
...ਭਏ ਸੁਭ ਰਸ ਰਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਮਨ ਰਤਿ ਨ ਮਿਰਤੇ ਨਿਰਕੇ ਵਲਾ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ
...ਨਿਮੇ ਰਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਕਰੈ ਭਾਗਿ ਲਿਖ ਲਾਗੀ॥ ਸਚੁ ਬੀਚ ਰੁਕਿ ਲਖਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅ
...ਗਹਿਰ ਗੰਢੀ ਰਸ ਗਰਬ ਨ ਗਰਾ ਅਦਰਨੀ ਅਨਪੁਜਾ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚ ਰਿਕੁਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਅਦ
...ਜਨਿਅ ਦੁਜਾ॥ ੧੨॥ ਮਨੁ ਮਾਮਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਅ ਹਰਿ ਰਸ ਰਤੇ ਅਪਿਕਾਈ॥ ਏਕ ਸਬਿਨੁ ਮੈਅ
...ਜਾਨੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਭਾਈ॥ ੧੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਾਥੁ ਮੋਜਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਨਿਅਾ ਸੁਭਰ
...ਹੀ ਚਿਤੁ ਰੇਲੈ ਮਨਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਅਾ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਕ ਬਉਕ ਬੀਐ ਕਹਉ ਕਹਾਏ ਸੋਈ ਗਨਨ
...ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ਅਦਰੁ ਨ ਜਨਿਅਾ ਕੋਈ॥ ੧੫॥ ੨॥

...ਥਾਨਾ ਪੀਠਾ ਹਸਟਾ ਸਉਣਾ ਬਿ
...ਮਰਣਾ ਖਸਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀ ਨੀ ਪ੍ਰਿਭੁ ਜੀਵਨੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿ
...ਪਤੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਰਹਉ ਤੁਧੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਲੇਵਹਿ
...ਤੁਧਾ ਤੁਝੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਅੰਦਰਿ ਜੀਉਤੁ ਹੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਅਦਹਿ ਸਿਅ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਦ
...ਸੁਰੈ ਹੀ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਖ ਪਹੁਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੋਰੇ ਹੀ॥ ੪॥ ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਭਤੇ ਹ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

ਤੇਰੇ ਦੇ ਦੇ ਜਾਨ ਕਰੁ ਤਿਸੁ ਹਾਈ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾ ਦੇਹੁ ਤਿ ਕੇ ਜੀ ॥ ੪ ॥
ਕਰਉ ਬਿਨੁ ਉਗਰ ਅਪਨੇ ਪੀਤ ਮਹਰਿ ਦੁਰਾ ਅਣਿ ਮਿਲਾ ਦੇਹੁ ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਮੇਰਾ
ਲਰਤੀ ਕੁਣ ਕਾ ਦੇਹ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੁ ਘਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰੀਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀ ਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਰੀ
ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਦੁਰਕਾ ਅਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ
ਨੁ ਮਾਨਿ ਮਾਹਰਿ ਦਰਿ ਨ ਰਿਭਈ ਸੋਹ ਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਅਵਗਣਤਿ
ਅਗਿਭਈ ਬੈਰਾਨਿ ਅਸ ਬਿਭੁ ਦੁਰ ਸੋਹ ਗੁਰੀ ਪਸੇ ਗਾਇ ਜੇ ਗੁਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੈ ਨ ਦਿਖਾ ਪੈਹਰਿ
ਪੁਰੁ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅਵਗਣਤੁ ਨ ਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮੁਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗੁਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਮਾ ਮਚ ਪਿਤੁ ਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹ ਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਸਾਚੀ ਸੁਭਾ ਤਿਨਾ ਮਨ ਹੀ ਤਿਪਤੇ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ਪਰਸਾਨ ਪਰਨਾ ਹੀ ਰਤੁ ਨਿਦਾ ਬਿਭੁ
ਥਾਈ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੋਕ ਪਟਨ ਛੂਟੇ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਜਰਾ
ਰਿਭਾ ਰਿਲ ਦੇ ਅਤਿ ਰੁਹੀ ਮਹਿ ਜਨ ਮੇਜਨ ਮੁਗ ਦਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇਆ
ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਜੇ ਨਿਭੇ ਬਚੁ ਕੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਤੀਰਥਿ ਤੇ ਜੁਗਿ ਦਰਿਨ
ਤੇਹ ਰਿਕਾਨੁ ਮਨੁ ਰਾਇਆ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਹਿ ਮਾਜਤ ਕੇਤਰੀ ਅਇਆ ਬਿਸ
ਟਾਕੀ ਟਰਏ ਉਤਰੀ ਤੇ ਉਤਰੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਸੁਆਦੋਰੁ ਅਪਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਨੋ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਹਿ ਗੁਣ ਗਵਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ਬੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾ
ਬਿਨ ਮੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ਹਮ ਨੀਚ ਤੇ ਮਤਿ ਹੀਣ ਮਤਿ ਛੂਠੈ ਤੂਸ ਬਦਿਸਦ ਰਣ
ਗਾਅਤ ਮਚੀ ਨਤਹ ਤੂਤਾਰ ਠਸ ਚਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾ ਨਿਕਹ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ
ਅਕਬਉ ਅਪਾਰਾ ਅਲਪੁ ਨ ਲਖੀ ਮੈ ਅਗਮੁ ਅਜੇ ਨੀਤੁ ਨ ਬਾਨ ਠਹਾਰਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿਰੇ
ਕਹਉ ਤੂ ਕੈਸਾ ਸਭਿ ਜਾਚਿ ਕਤੂ ਦਾਰਾ ॥ ਰਗਤਿ ਹੀ ਨਾਨਕ ਵਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨਾ ਮੁਖਿ ਲੈ ਉਗਰ
੪ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿ ਅਸ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲੀ
ਗੁਣੀ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੁਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੁ ਘਨ ਮੈ ਪੁਰੁ ਪਰਿਅਇਨ
ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਗੁਰਿ ਅਪਨੇ ਪੀਤ ਮਾਜਿ ਨਿਹਰਿ ਪੁਰੁ ਅਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਮਨ ਉਤਰ
ਤਿਸਦ ਠਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਕਤਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਬਰੇ ਤਿਭੁ ਠਜਗੁਤੁ ਮਗਤੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਨਿਰਜਾ
ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵ ਜਲਿ ਠਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨੇ ਪਿਰਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਗਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਰੇ

ਜੁ ੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧ ਨਕਲਿਜਮੁਸੈਠੇਹਾ ੧ ॥ ਐਸਦੁਖਾਹਿਦੁਗਾਜਿਤੁਖਧੈਤੇਰੇਜਹਿਦਿਕਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿਆਜੁ
 ੨ ਮਾਨੁਜੇਬਨੁਸਭਾਢਾਕਭਿਠਿਰੇਦੈਦੀਸਹਿਬਾਦਾਦੇਹਨਨਭਿਨਹੈਦੈਜਤਿਭਾਉਥੈਦਿਖੁਮੈਥੈਸਕਾ
 ੩ ਚਿਹਰਾ ॥ ਸਦਕਰਿਸਮਧਰਿਸਨਾਘਉਤੇਲੁਕਾਮਕੋਧਾਨੁਨੀਸਿਉਮੇਲੁਹੋਮਜਗਾਮਗੁਪਾਠਪੁਰਾ
 ੪ ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਦੈਸੋਪਰਦਣਾ ॥ ੩ ॥ ਤਪਕਾਗਵਤੇਗਾਮੁਸਨਾ ॥ ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਏਹੁਨਿਧਨਾਸੇਹ
 ੫ ਨਵੰਤਦਿਸਹਿਪਰਿਜਾਣਾ ॥ ਨਨਕਜਾਨੀਧੰਨਨੀਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ॥ ਬਥੇ
 ੬ ਕਾਪਵਚੇਲੈਥੈਣਾ ॥ ਲੀਮਾਨਕਕਲੇਤੇਰੇਨੈਣਾ ॥ ਕਬਹੂਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿਆਭੈਣਾ ॥ ੧ ॥ ਉਰੁਉਰੁਚਲ
 ੭ ਅਸਿਮਾਸਿਮਾਹਿਬਸੰਮੁਖਤੇਰੈਤਾਣਾ ॥ ਚਥਿਥਲਿਨੁਗਰੇਦੇਖਤੀਗਾਥਨਥਨੀਤਰੇਸਹਿਬਥਾ
 ੮ ॥ ਜਿਨਿਸਾਚਿਦੀਏਨਾਲੇਖੰਗਾ ॥ ਅਤਿਤਿਸਨਾਉਰੈਣੈਕੀ ॥ ਰੰਗਾਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੀਧੀਧੀਗਾਜੇ
 ੯ ਉਦੇਖਲੇਤਿਉਦੇਖੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਨਜਾਇਗੇਖੰਗਾ ॥ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਸਾ
 ੧੦ ਥੰਧਾਨਨਕਕਰਮੁਹੈਦੈਜਪੀਐਕਰਿਗੁਪਿਗੁ ॥ ਸਚਿਸਮਾਦੈਏਹੁਸਰੀਗਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

੧੧ ਚਕਦੀਨੈਨੀਦਨਹਿਚਰੈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈ ॥ ਸੁਰੁਚਕੈਪ੍ਰਉਦੇਖੈਨੈਨੀਨਿਵਨਿਵਲਗੈਪਾਣੀ ॥
 ੧੨ ॥ ਪਿਰੁਭਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਈ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵੀਨਹੀਜਗਿਜੀਵਾ ॥ ਐਸੀਪਿਆਸਰਿਸਾਈ ॥ ੧ ॥
 ੧੩ ਹਉ ॥ ਸਰਦਰਿਕਮਲਕਿਰਣਿਆਕਾਸਿਥਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਭਾਨੈ
 ੧੪ ਸੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਚਾਕੀਕਜਲਬਿਨੁਪ੍ਰਉਪ੍ਰਉਟੇਗੈਬਿਲਖਕਰੈਬਿਲਲਾਈ ॥ ਅਨਧ
 ੧੫ ਘੋਰਦਸੈਦਿਸਿਬਸੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮੀਨਨਿਵਸਉਪਜੈਜਲਹੀਤੇਸੁਖਦੁ
 ੧੬ ਪੁਰਬਿਕਮਾਈ ॥ ਅਖਨੁਤਿਸੁਰਹਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲਬਿਨੁਮਰਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਈ ॥ ੪ ॥ ਧਨਵੰਦੀ
 ੧੭ ਪਿਰੁਦੇਸਨਿਵਸੀਸਚੇਗਰਪਹਿਸਬਦੁਪਠਾਈ ॥ ਗੁਣਸੰਕਪ੍ਰਭਾਰਿਦੈਨਿਵਸੀਗੁਗਤਿਗਤੀਹਰਖ
 ੧੮ ਈ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਉਪ੍ਰਉਕਰੈਸਭੈਰੈਜੋਤੀਗੁਰੁਭਾਵੈਪ੍ਰਉਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਉਨਲੇਸਦਹੀਸਚਿਸੰਗੇਨਦੁਮੇਥ
 ੧੯ ਮਿਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸਭਮਹਿਜੀਉਜੀਉਰੈਸੋਈ ॥ ਅਟਿਅਟਿਗਹਿਅਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਨੰ
 ੨੦ ਧਰਗਸਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈ ॥ ੭ ॥ ਅਪਨਕਜੁਸਦਾਰਹੁਆਪੇਸੁਖਦਤੇਗੋਸਾਈ ॥
 ੨੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਰਹੀਪਿਰੁਪਾਇਅਤਉਨਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ॥
 ੨੨ ਜਗਤੁਜਾਕਿਰੈਹੁਰਸੇਵਾ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਸੈਕੋਨਹੀ ॥ ਅਨਕਜਤਨਕਰਿਹਰਨੁਪਾਵੈਅਭੁਕਾਦੁਚ

1 ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਸੁ ਸਮਾਸੁ ਨੇਹੇ ਵੀਸਰੁ ਜਨੁ ਦਾ ਬਿਆਛਾ ਪੈ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਾਤ
 2 ਉਥੇ ਨੁਹਾਗਾ ਮੁਖਾ ਜਾਪੈ ਪਲਾਪ ਕਜਮ ਦੇ ਨਾ ਮੁਖੁ ਰਾਏ ਜੇਹੁ ਰਸ ਬਦੁ ਸਿਧੁ ਪੈ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਮੁਖ
 3 ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਦਰਾ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਗਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗਾ ਜਿਨੀ
 4 ਰੀਤਿ ਸੁਖੇ ਖਦੁਆਰ ਪਾਨਾ ਮੁਭੈ ਭਾਇਰਿ ਦੈ ਦਸਾ ਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਇਦੁ ਦਰਸੈ ਪਲ
 5 ਸੁਹਾਵੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਾਲ ਰਿਬੀਜ ਸਿਦੁ ਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥
 6 ਤਿਗੁਰ ਬਾਸੁ ਪੁਐ ਗਾਮੀ ਪਾਗੂ ਬਿਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕੀ ਨੇਜੁ ਪੁਰੁ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ
 7 ਬਿਆਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੁਕ ਮੇਬਾਧ ਕਾਰਕ ਮਾਇ ॥ ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥
 8 ਦਿਸੁ ਕੁਮੁਦ ਰਤੈ ਪੁਰੁ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸ ਨਾ ਮੁਪਤ ਲੀ ॥ ਸਤੁ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਦਰਤੈ ਪੁਰੁ ਸਚਾ ਕਰੀ
 9 ਮਿਲੈ ਬੈਅਲੀ ॥ ਜਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀ ਸੈ ਸਿਰਿ ਉਭੈ ਖਾਧਿਅ ਨਿਦਾ ਕਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਹਿ
 10 ਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਮਲਾਪ ੬ ੧ ॥ ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਰਨ ਜਾਨੈ
 11 ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਕੈਸੇ ਅਰਿਠਾ ਬੀਜਾਇ ॥ ਮਲੁ ਖੁਨ ਸਾਚ ਰਿਰਿ ਦੈ ਸਮਾਇ
 12 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਜੀਅ ਕੈ ਜੀਅ ਧਾਰੀ ॥ ਜਲਿਤ ਰਤੀ ਬੁਝੀ ਜਲਿ ਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੀਏ
 13 ਪਰਪਾਨੀ ॥ ਜਬ ਪਕਵੀਤ ਬਹੀ ਪਛੁਰਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਗਲਿਠਾ ਸਪਣੀ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਉਰਿ ਨਜ
 14 ਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਰਸਿ ਚੁਗਾਹਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ॥ ਛਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਰਿ ॥ ੫ ॥
 15 ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਏ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੁਮਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬਦੁ ਰੈ ਸਾਗੁ ਲਾ
 16 ਕਾਨ ਮੁਰਖੇ ਉਰਿ ਕਰਿ ॥ ੭ ॥ ਸੇਵੁ ਧਾਮਾ ॥ ਜੇ ਜੇਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਸਚੈ
 ੮ ੨ ੫ ॥

੧੬ ਸਾਤੁ ਰਾਤ ਪੁਸਾਰੈ ॥ ਮਲਾਪ ੬ ੧ ॥ ਰਾਤੈ ਕੋਲਾਸੁ
 ੧੭ ਬਾਸੁ ਰੈ ਲੁਖਾ ॥ ਸੁਖੇ ਰਾਤ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀ ਐ ਜਿਉ ਦੁਰੈ ਪਰਿ
 ੧੮ ਸੀਗਾ ਗੁਸਕੁ ਦਿਸੈ ਹਰੀ ਅਵਲੀ ॥ ਸਰਬ ਰੇ ਸੁਭ ਰਤਾਲਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮਜੀ
 ੨੦ ਲਾਲਾ ਕਮਲੁ ॥ ਦਿਗੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੂਜੀ ਤਰਠਾ ਪੈ ਦੇਖੁ ਨਦ
 ੨੧ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਛਾਹੀ ਛਾਥੈ ਮਿਰਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦਿਸੈ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ਖਾਧਿਅ ਨਿਦਾ ਖੁਰੀ ਕਾ
 ੨੨ ਖੁਬਿ ਕਰਲਾ ॥ ਏਨਿ ਅਧੀ ਨਦਰਿ ਨ ਅਵਣੀ ॥ ਜਿਚੁ ਰਸ ਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੰਤੋਖੀ ॥
 ੨੩ ਕੈ ਅਲਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮੁਲੁ ਰੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ॥ ਐ ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ ਬੋਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ ਤੁਸਚਾ ਮਨਿ

...ਏਕੋਪਾਸਰੁਕੇਕੁਦਰੁਪੁਰਪਉੜੀ ਨਿਜਤਨਾਗੁੜੇਠਕੁਹਾਨਾਗਸਭਿਸੁਖਸਾਚਉਨਾਮੁ
ਆਪਿਨੇਅਪੁਸਜਿਅਪੁਪਛੁਣਿਆਅੰਬਰੁਪਾਰਤਿਉਛੁੜਿਚੰਦੇਅਤਾ
ਦਿਵੁਥੀਮਾਗਰੁਰਹਾਇਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆਸੁਰਜੁਚੰਦੁਪਾਇਜੇਰਿਸ
ਕੀਏਰਤਿਦਿਨੰਤੁਚੇਜਾਦਿਰੁਣਿਆਤੀਰਥਪਰਮੁਦੀਚਾਰੁਨਦਣਪੁਰਬਾਣਿਆ
ਕਿਰਿਨਕੋਇਕਿਅਥਿਦਖਾਣਿਆਸਚੇਤਖਤਨਿਦੁਸੁਰੇਰਅਦਣਜਾਣਿਆ॥੧॥
ਨਾਨਕਸਾਫਣਿਜੇਦਸੈਚਹੁਓਮਾਰਹੋਇਗਾਗਾਮਿਰਗਾਮਛੀਅੰਗਸੀਅੰਘ
ਪਾਃ੧॥ ਨਾਨਕਸਾਫਣਿਜੇਦਸੈਚਹੁਦਿਛੋੜੋਇਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਪਨਾਪੰਥੀ
ਪਉੜੀ॥੨॥ ਧਉੜੀ॥ ਰੂਸਚਾਸਚਿਅਰੁਜਿਨਿਸਚੁਦਰਤਾਇਆਚੈਠਾਰਾਨੀਲਾਇਕਦ
ਬੁਝਾਇਆਬੁਝਮੇਵਰਕਹਾਇਅੰਤੁਨਪਾਇਆਨਾਤਿਸੁਬਪੁਨਮਾਇਕਿਨਤੁਜਾਇਆ
ਜੇਰੂਪੁਨਰੇਖਿਦਰਨਸਥਾਇਆਨਾਤਿਸੁਰੂਪਪਿਆਸਰਜਾਯਾਇਆਗੁਰਮਹਿਆਪੁਸਸੇ
ਜਾਦੁਦਰਤਾਇਆਸਚੇਹੀਪਤਿਸਾਇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਾਫਣਪਾਃ੫॥ ਫੈਦੁਬੁਲਾ
ਫੈਦੁਗੀਪਕਰਿਚੰਦੋਲੇਥੀਹਾਭੋਲਾਫੈਦੁਨਜਾਣਈਕਰਕਕਲੇਜੇਮਹਿ॥੫॥ ਫੈਦੁਫੈਦੁ
ਫੈਦੁਪਹਿਲਾਰੇਗੁਪਛਾਣਾਮੈਸਦਾਭੋਲੇਵਿਲੁਜਿਤੁਕਫੈਦੋਗਾਘਾਣਿਆਜਿਤੁਦਫੈਦੋਗਾ
ਜੇਅਰਿਤਨਿਰੁਪੁਦਸੈਮਾਇਗਾਰੇਗੁਗਦਾਇਹਿਆਪਣਾਤਨਨਕਫੈਦਸਦਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਰੁਮਬਿਸਨਮਹੇਸਦੇਫਉਪਾਇਆਬੁਝਮੇਦਿਤੇਥੇਦੁਪੁਜਾਲਾਇਆਦਸਅਦਤਗੀਰਮ
ਜਾਨਾਇਆਵੈਤਾਮਰੇਧਾਇਰੁਕਮਿਸਥਾਇਆਈਸਮਹੇਰੁਸੇਦਿਤਿਨੀਅੰਤੁਨਪਾਇ
ਜਾਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰਚਾਇਆਦੁਨੀਆਪੰਥੈਲਾਇਆਪੁਛਪਾਇਆਧਰਮੁਕਰਾ
ਏਕਸਪੁਰੁਛਰਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਾਫਣਪਾਃ੧॥ ਸਾਫਣਅਇਆਹੇਸਖੀਕੰਤੈਚਿਤਿਕਰੇ
ਨਾਨਕਸੂਰਿਮਹਰਿਦੋਹਗਣੀਜਿਨਅਦਗੀਲਾਗਾਨੇਹੁ॥੧॥ ਪਾਃ੨॥ ਸਾਫਣਅਇਆਹੇਸ
ਜਲੁਰੁਬਸਨਹਾਨਾਨਕਸੁਖਿਸਫਟਸੋਹਗਣੀਜਿਨਸਹਨਲਿਪਿਆਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਅਧੋਫੈਜਪਦਾਇਮਲਾਖਾਵਾਰਚਿਆਲਥੇਭਰਬੁਧਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿਆਮਨਮੁਖਮਾਰੇ
ਭਉਮੁਰਖਕਚਿਆਮਾਪਿਭਿਝੈਮਾਰੇਅਪਿਅਪਿਕਾਰਜਗਚਿਆਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਰੈ
ਜਾਮੁਖਿਜਾਣੀਐਗੁਰਮੀਲਿਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁਦਿਣੁਕਲਮਮਸਦਾਣੀਐਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾ
ਚੋਥੈਹੀਗੁਣਸਦਾਦਖਾਣੀਐਨਾਨਕਸਚਾਸਥਦੁਸਲਾਹਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥੨॥ ਸਾਫਣ
ਪਉੜੀ॥ ਨਦਿਉਂਨਦਿਆਇਆਅਦਰਿਕਰੇਦਵੰਨਿਗਕਿਆਜਾਣਾਤਿਸਸਾਹਸਿਉਕੇਦੁ

੧ ੧੦੩
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੧੦੩

੧ ਰਹਸੀ ਹਰਿਗੁਰੂ ਹਰਿਨਾਮ ਤੇ ਨਕ ਮਟਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ਭਉ ਹੋਇ ਗਾਨ ਕਥੈ ਭਉ ਬਾਹਰੀ
੨ ਨਤ ਨਿਬੁਝਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ੩੩ ॥ ਉਨਦਿਉ ਨਦਿਆ ਇਆ ਵਰ ਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ਗਾਨ ਕਥੈ
੩ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕਾ ਮਟਿ ਜਿਨ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ੩੪ ॥ ਦੇਵੈ ਰਹਣਾ ਉਪਾਇ
੪ ਨੁਦਰਤਿ ਅਗਾ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਦਰਤਾਇ ਅੰਦਰਿ ਦ੍ਰਾਖੁ ਪਤਿਆ ਪਰਦਿ ਰਤਿ ਨਰਦਿ ਰਤਿ ਹਰੇ
੫ ਦੇਵਿ ਚਿਪਰੁ ਮਾਛਿ ਰੇ ਰੇ ਬਾਰਿਆ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰੇ ਕੁਝ ਅਰਤਿ ਨੀ ਨਿਹਚ ਉਦਰ ਗਹਰ ਗਿਆ
੬ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੁਰੂ ਹੈ ਕਾ ਮਨੋ ਪੁਤ੍ਰੀ ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰਿਆ
੭ ਸੇਭੁ ਗਾਤੁ ਤੁਝੁ ਦੁਦੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਦਿਟੁ ਹੁਰੁ
੮ ਵਰਿਆ ॥ ਪ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ਉਨਦਿਉ ਨਦਿਆ ਇਆ ਵਰ ਸੈ ਲਾਇ ਸੁਣਿ ਗਾਨ ਕਥੈ
੯ ਠੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁਮਾਠੈ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥ ੧ ॥ ੫੩ ॥ ਕਿਆ ਉਠਿਉ ਠਿਠੈ ਦੇਖੁ ਬੁਝੈ ਇਸੁ ਮੈ ਐਯੋ
੧੦ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਤਾਇਆ ਤਿਸੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਰਿਆ ਤਿਸੈ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇ ਸੀਜ
੧੧ ਉਨਦਰਿ ਕਹੇ ਗਾਨ ਕਥਨ ਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ੫੪ ॥ ਸੇਹਰਿ ਸਦ
੧੨ ਸਰੇਈ ਐਯੋ ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਸਾਅਤਾ ਟੇਅ ਕਾ ਸਕਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛਾਹਿ ਉਸਾਰਣ ਹਰਾ
੧੩ ਆਪੇ ਜਗਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਦੀਚਾਰ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਬ ਹੁਤੀ ਹੋਵੈ
੧੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡੁ ਗਾਓ ਬੈਰਥੁ ਨਾ ਅਪਣੈ ਕੁਕਨ ਸੁਣੀ ਐਯੋ
੧੫ ਗਾਓ ਬੈਰਥੁ ਗੁਰ ਬੋਲੀ ਹੋਵੈ ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਗਾਏ ਨਾ ਜੰਗਨੋ ਤੋਰ ਸੇਵਾ ਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿ
੧੬ ਕਰਤ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩੬ ॥ ਚਾਬੀ ਹ ਜਿਸੈ ਤੂ ਪੁਕਾਰਦਾ ਤਿਸੈ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇਆ ਅਪ
੧੭ ਟਿਕਿਰ ਪਾਕ ਰਕੈ ਦਸ ਸੀਫੁ ਡਿਠੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐਵਿਰ ਬਾਝੁ
੧੮ ਕੋਇ ਬਖਰਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ਹਿਆਈ ਐਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਗਾਨ ਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਦਾ ਹਿ
੧੯ ਰਸਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ੫੫ ॥ ਕਲਮ ਲਹੈ ਈਸੀ ਦਨੀ ਅਰਦਾ ਸਿਕਰੇ ਲਿਖ
੨੦ ਇਆ ਸਚੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰਨੁ ਦੇਖੀ ਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਇਧੈ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਫੁਰਮਾਇ
੨੧ ਲਾਇਆ ਮਨੁ ਪਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਪਣਾ ਕੀ ਮਝਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ਗਾਨ ਕਥਾ ਮੁਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ
੨੨ ਅਦੇਵਾਰਿ ਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਪਾਧੈ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ੫੬ ॥
੨੩ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੈ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਤੋ ਕੁਝਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇਆ
੨੪ ਪੇਜੈ ਨਿਧੈ ਛੋੜਿ ਐਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇਆ ਮੇਰੁ ਸੇਗੁ ਦਿਜੈ ਗੁਰੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਮਕਾ
੨੫ ਇਆ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰਹੇ ਲਿਖ ਲਾਇਆ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਇ

१ १०४
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५ १०४

ਕਰਤੈ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ਆਇ ਅਨਿ ਆ ਕਾ ਧਰੁ ਨ ਮੁਰੈ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ਸਾ
ਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਦਰ ਕਰੇ ਤਾਇ ਹੁਤੁ ਪਛੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਪਿਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅਪਿਕਰਾ
ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ਅਪੇ ਦੇਖਾ ਮਨਸੀ ਅਪਿਕਰਾਏ ਕਰਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਬੀਐ ਤੁਕ ਮੁਕਰੇ
ਗਾਢੁ ਗਾਥਾ ਪੁਕਾਰੇ ਫੁਟੀਐ ਅਪੇ ਭਖਸਣਹ ਗਾਥਾ ਅਪੇ ਦੇਖੈ ਸੁਟੈ ਅਪਿਸਰ ਸੇਵੇ ਆਪ
ਸਭ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ਦਰਤਦ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਦੀਚਾਰੀ ਐਲ ਗੈ ਸਚਿ ਪਿ
ਆਗੁ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੋ ਆਖੀਐ ਅਪੇ ਦੇਖਣਹ ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤ ਕੁਪ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾਇ ਹੁਤੁ
ਗਤੁ ਹੈ ਸਤ ਕੋਠੁ ਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਆਇ ਹੁ ਬਾਬੀਹਾ ਪੁਸਰੈ ਇਸੇ ਨੇ ਬੁਝੁ ਨਾਹਿ ਅਮਿਤੁ ਹਰਿ ਕ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਬਹੁ ਹਿਨ ਲਗੀਆਇ
੧ ॥ ੪ ॥ ਮਲਰ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰੈ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਐਸਾ ਤਿਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਦ ਰਤੈ ਸਭ ਲੇਇ ਆਧੁ ਹੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਧਰਣੀ ਨੇ ਸੀ ਗੁਰੇਇ ਨਾਨਕ ਇਹੁ
ਤੁਸਕੁ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਕੋ ਕੋਇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੋ ਦਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ
੧੨ ॥ ਸਚਾ ਦੇਖ ਰਵਹਾਇ ਕੋ ਤੁਧਣੀ ॥ ਤੁਸਕੁ ਕਿਛੁ ਅਪੇ ਅਪਿਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀਆ ਮਣ
ਕੁਣਾ ਗਰਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀਆ ਆਵਾਰ ਉਠਰ ਚਾਇ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਾ
ਆਇ ਅਤਿ ਸੁਗਣੀ ਜੇਹਉ ਮੈਦਿ ਚਹੁ ਜਾਇ ਤਕੇ ਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ਮਮਨੁ ਖੁ ਮੈਹਿ ਗੁਬਾਇ
ਉਠੁ ਲਾਮੰਤ੍ਰਿ ਦਣੀ ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖਾਨ ਦੈਇ ਕਕਣੀ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਤ ਕੁਪ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾਖਸ
ਕਾਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁ ਤਾਬੋਲ ਰਿਬੋਲਿਆ
ਥਾਇਨ ਪਾਇਆ ਖਸਮੁ ਦਰਦਾਤਾ ਰਹੈ ਜੇਇ ਫੁੱਲੋ ਸੋਫਲ ਪਾਇਆ ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਅ ਬਪੁਕੁ ਜਾ
ਕੀਤਿ ਖਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਭੀਨੀ ਗੈਣਿ ਬੋਲਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ਆਇ
ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈ ਐਦਿ ਚਹੁ ਮਾਪੁ ਗਦ
ਇਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾਨ ਜੀਵ ਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਖੰਡੁ
ਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਰਹੈ ਈ ॥ ਤੁਕਰਤ ਕੋ ਦਿਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਪੈ ਹੋਈ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀ ਮੇਰ
ਤੁਸੁ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ਆਇ ਕਿਰ ਜੇਖਨ ਮਲੁ ਕਕਹਰਿ ਕਹਾਵਹਿ ਸੋਈ ਆਇ ਕਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸਚਿ
ਦੂਜੇ ਪਤਿ ਬੋਈ ਆਇ ਕਦਾ ਤੇ ਇਕ ਮੰਗ ਤੇ ਸਭ ਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ ਦਿਣਨਾਵੈ ਬਾਜਾਗੀ ਅਭੀਹ
ਇਹੋਈ ॥ ਭੁਛਾਨਿ ਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਤ ਕੁਪ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ
ਲੁਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ਆਤਿ ਰਿਤੇ ਹੈ ਹਰਿ ਦਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੁਗਿ ॥ ਕੁਕਪੁਕ

ਗੰਗਾ ਨਦੀ ਨਿਰਾਲਾ ਨਾਨਕ ਨਮਿਰ ਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਲਸਾ
ਬਾਬੀ ਹਾਥੇ ਨਤੀ ਕਰੇ ਕਹਿ ਕਿ ਰਾਖ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾ ਨਾਜ ਲਭਿ ਨੁਪਿਅਾ ਸਨ ਉਤ
ਰਿਸੇ ਰੇ ਪਾਨਾ ਤੁਸੁ ਖਦਾ ਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣ ਦਾ ਤੇ ਧਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ
ਏਨੇ ਅੰਤਿ ਬੋਲੀ ਤੇ ਏਭਗਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੧੦੦ ॥ ਅਪੇਜ ਗਤ ਉਪਾਇ ਕੇ ਗੁਣ
ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ਤੇ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਗਲੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਪਰੇ ਪਿਆਰਾ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗ
ਵਰਾ ਦੇਵਰ ਗਹੜੇ ਹਿਖਾ ਮਾਹਾ ਤੁਐ ਜਨ ਮੁਤਿ ਨੀਹਾਰਿ ਅਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ਸਚੇ
ਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਆਮਹਿ ਨਿਸਿਨ ਮਿਪਿ ਆਗਾਜਿ ਨੀਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਪਾਰਿ ਆਸਚਾਅ
ਤੁਐ ਪਾਹੁ ਗੁਣ ਤਾ ਦਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਿਅਸੀ ਅਵਗਣਿ ਆਰਜਿ ਸੁਖ ਬਸੇ ਸੋ ਪਾਇ ਸੀ
ਗੁਸਬ ਦੀ ਦੀਚਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ੫: ੫ ॥ ਰਾਤਿ ਨਦਿ ਹਵਾ ਸਾਕਤੀ ਜਿਨਾ ਦਿਸੈ ਰੇਨਾ
ਗੁਤੀ ਦਿਨ ਸੁਰੇਲੀ ਆਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ੫: ੫ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਰ ਮਾਣਕਾ
ਜੰਮਣੀ ਮਥੰਨੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁਰਿ ਗੁਣਿ ਆਸਚੈ ਦਰਿ ਸੇਰਿ ਨਿ ॥ ੨ ॥ ੫: ੫ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਦੇਸੁ ਸੁਖ ਮਾਲਿ ਆਮਾ ਅੰਤਿ ਬਲੇ ਆਮਾਇ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰਿ ਅਗੈ ਪਾਲਿ ਆਮਾ ਪੈਰਿਨ ਸਕੈ
ਜਸਕਾ ਲੁਸਚਾਰ ਖਦਾ ਲਿਆ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋ ਤਿਜ ਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿ ਆਮਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦਿ
ਨਾ ਦੇਹੁ ਫਿਅਗੁੰ ਹਿਬੇਤਾ ਲਿਆ ਪਸੁ ਮਣ ਸਚ ਮਿਲ ਪੇਟੇ ਅੰਦਰ ਹੁਕਾ ਲਿਆ ਸਚੇ
ਦੁਸੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖ ਲਿਆ ॥ ੧੪ ॥
ਸਲੋਕ ੬ ॥ ਬਾਬੀ ਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਆਗੁ ਰਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਘ ਦਰਸੈ ਦਇ
ਕਰਿ ਗੁਣੀ ਛਹ ਬਰਲਾਇ ਬਾਬੀ ਹੈ ਕੁਕਪੁਕਾਰ ਗਿਗਈ ਸੁਖ ਦਸਿ ਅਮਨਿ ਆਇ
ਨਾਨਕ ਸੇਸਾਲਾ ਹੀ ਐਚਿ ਦੇਵਾ ਸਭਨਾ ਜੀ ਰਿਜ ਕੁਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫: ੬ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂਜਾ
ਦੀਨਿ ਆਤਮੁ ਦਿਚਿਤਿ ਖਾਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਗਾਇ ਭਰੀ ਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜ
ਸੀਨ ਪਾਇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰ
ਰੁਜਲੁ ਪਾਇ ਆਸਹ ਜੇਹ ਹਿਅਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ੫: ੬ ॥ ਇਕਿ ਵਠ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾ
ਜਿਦਾ ਦੇਵ ਹੀ ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਗੀ ਸੀ ਤਲੁ ਜਲੁ ਦੇਵ ਹੀ ਇਕਿ ਰਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵ
ਅਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਪੈਦ ਹੀ ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੇਦ ਹੀ ਇਕਿ ਨਗਨ ਠਿ
ਰਿਨ ਰਾਤਿ ਨਿਦਨ ਸੋਦ ਹੀ ਇਕਿ ਅਭਲਿ ਜਲੁ ਵਹਿਅੰ ਗੁਆ ਪੁਦਿਗੇ ਦੇਵ ਹੀ ਇਕਿ ਨਦੈ
ਗੁਫੁ ਭਕੰਕਿ ਰੇਵ ਹੀ ਸੋਹਨਿ ਪਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ੫: ੩ ॥

੧ ੧੦੫
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੧੦੫

१ ॥ ਬਾਬਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਭੋਜਨ ਆਤਮਾ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਮੇਘੋ ਨੇ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋ ਅਵਰ ਸੁਣਿ ॥
२ ॥ ਧਾਰਿ ਸੁਣਿ ਤਿਨ ਕੋ ਬਲਿ ਹਰਣੈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਰੁ ਰਹਿ ॥
३ ॥ ਵਲੀ ਭੁਗਵੈ ਸਬ ਦੇਵੀ ਚਰਿ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬੀ ਹਾਇ ਤੇਰੀ ਤਿਖਾਨ ਉਚੈ ॥ ਜੋ ਕੋ ਕਰੈ ॥
४ ॥ ਪੁਕਾਰਾਨ ਵਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ਮੈਨ ਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਨਿਦਸੈ ॥
५ ॥ ਵਿਚ ਚੁਝਾਹਿ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੫੦ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿ ਜੈ ਨੀਉ ਸੁਣਿ ਪਾਇ ॥ ਪੁਰਹੁ ਪੁਸ਼ਟਾਇ ॥
६ ॥ ਆਤਮਾ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮ ਨ ਤੀਰਥ ਨ ॥ ਇਆਹ ਬੀਸਿ ਰਹੁ ॥ ਇਨ ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥
७ ॥ ਮਨਿ ਜੁਠੇ ਦੇਵੀ ਤਿਥੁ ਠਾਖਾਇ ॥ ਆਪ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ॥ ਮਾਚਰੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਆਗੁਗ ॥
८ ॥ ਖਿਓ ਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ੫੦ ॥ ੩ ॥ ਸਾਵਟਿ ਸਰਸੀ ਕਾ ਮਣ ॥
९ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਾ ॥ ਠੀ ਗੁਰਿ ਕੈ ਰੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ੩ ॥
१੦ ॥ ਸਾਵਟਿ ਵਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣ ॥
१੧ ॥ ਈਸ ਭੁਸੀ ਗਾਰੁ ਆਗੁ ॥ ੨ ॥ ੫੦ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਅਲਖੁ ॥ ਅਭੇਦੁ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀ ਜਈ ॥
१੨ ॥ ਇਕ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀ ॥ ਆਗੁ ॥ ਠੀ ਜਈ ॥ ਈਸਾਇ ਕਿਨ ਚਿ ਨ ਚਿ ॥ ਪੁਰਹਿ ਤਲਭਾ ॥
१੩ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਜਈ ॥ ਈਸਾਇ ਕਿਨ ਨ ਖਹਿ ॥ ਪੁਰਖ ਤਿਨ ਕੀ ॥ ਅਕੀਝ ॥ ਈਸਾਇ ਸਨਾਹੈ ॥
१੪ ॥ ਰੁਤ ਕਿਵੈ ਨ ਪੀਜਈ ॥ ਕਰਮ ਦੁਖ ਹਿਕੈਲੈ ॥ ਅਖਪਿ ਮਰੀ ਜਈ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾ ਮੁਸੀ ਸਾਰਿ ॥
१੫ ॥ ਰੁਪੀ ਜਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ॥ ਅਸਨੇ ਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੀਜਈ ॥ ੧੭ ॥ ੫੦ ॥ ੩ ॥
१੬ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਗਾਏ ॥ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੈ ॥ ਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ॥ ਏਕੁ ਪਵ ॥
१੭ ॥ ਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ॥ ਹੋ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਾਇ ॥
१੮ ॥ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਹੋ ਮਨ ਮੁਖ ਗੁਨ ਕੋਇ ॥ ਸੇਵੁ ਰੁਗੀ ॥ ਨਾਨਕਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ॥
१੯ ॥ ਰਗਵਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ੩ ॥ ਇਦੁ ਦੁਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥ ਲੋਕਾ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥
੨੦ ॥ ਕੈਰੁ ਕਮਿ ਇਦੁ ਦਰਸਦਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੈ ॥ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਇ ॥
੨੧ ॥ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ॥ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੨ ॥
੨੨ ॥ ੫੦ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ॥ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰੈ ਕਰਮਿ ਪਿਆਇ ॥ ਪੁਰਾ ਸਬਦੁ ॥
੨੩ ॥ ਨਿਦਸਾਇਆ ॥ ਪੁਰੈ ਗਿਆਨਿ ॥ ਪਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਾਰਿ ਠੀਕ ਬਿਜ ॥
੨੪ ॥ ਠਿਮਨੁ ਮਾਨਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ॥ ਧੰਨੁ ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੇ ॥
੨੫ ॥ ਸਚਿ ਮਾਰੁ ਸਚਾ ॥ ਆਇਆ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ॥ ਕੋਇ ਜੀਖ ਸਮੈ ॥ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬ ॥

१ १०६
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५ १०६

1. ਨਾਮੋਂ ਨੇਕ ਸਾਈਆ ਮਾਪਣੇ ਕੁਣੈ ਕਹਿ ਕਿ ਨਿਸੁ ਖੁਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁਕ ਸਾਈਆ
 2. ਕਿ ਅਕ ਦੇ ਹੀਰ ਜੈ ਨਾਤੀ ਭੁਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈਆ ਦੁਜੈ ਸਭੁ ਲੋਗਿ ਦਿਗੁਤ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
 3. ਭੁਖੁ ਨ ਪਾਈਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸੇ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈਆ ॥ ੨੦ ॥ ਮੋਹਨਗ
 4. ਸਰਮੁਖ ਰੁਖ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ਸੇ ਧਨੁ ਮਿਤੁ ਨ ਕਾਹੀ ਐ ਜਿ ਤੁਸਿ
 5. ਚੈਣੀ ਖਾਇਆ ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ ਦਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰੁ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਦਸਾਇ
 6. ਨਰੁ ਭੁਟੀ ਗਹਿਗਾ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇ ਵੀ ਐ ਜਾਇ ਤਲਗਹਿ ਦਖਾਨਾ ਨਕਸ
 7. ਤੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਖਥੀ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ
 8. ਖਾ ॥ ੫੦ ॥ ਅੰਧੀ ਕਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨੀ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧਾ ਚਿਕਾਵੈ ਲਾਇ ਐ ਕਿ ਅਥੀ
 9. ਜਾਤੈ ਪਥਰੁ ਬੰਧਾ ਈ ਤੁਟ ਬੇਵੀ ਨਹੀ ਨ ਤੁਲਾ ਨਾ ਥਾਨਾ ਨ ਕਸਚੇ ਨਾ ਮਦਿਨੁ ਕੋ ਤੇ ਰੁਝ
 10. ਸਾਥਾ ॥ ੫੦ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇ ਨ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਲਖ ਲਖ ਸਕ ਰੁਝ
 11. ਖਦ ਭੇਨੇ ਜੇ ਲਖੀ ਐ ਵੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਜਿਥੈ ਸਾਇ ਗੁਲੀ ਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਟੀ ਅਸਾਹਾ
 12. ਯਾਦਿ ਸਿਨਾ ਦਈ ਪਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿ ਸਾਹ
 13. ॥ ੫੦ ॥ ਇਕ ਨਾਨਕੀ ਜੰਤੀ ਰਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀ ਐ ਥਪੇ ਛੁਟੀ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀ
 14. ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੇ ਸਚੁ ਜਾਣੀ ਐ ਗੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਥੈ ਰੁਗਾਇਆ ਜਾਣੀ ਐ ਭੁਭੁ
 15. ਤਾਰਣ ਹਰੁ ਸਾਥ ਦੇ ਪਛਾਣੀ ਐ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੁਆਰ ਪੀਵੈ ਪਾਣੀ ਐ ਨਿੰਦ ਕਲਾਇ ਤਬਾਹੀ
 16. ਲੋਹ ਰੂਢਾਣੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁਦਰਹਾ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋਧੁ ਪਾ ॥ ੨ ॥
 17. ਨਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਮੁਰਖ ਪਾਤਿ ਨਉ ਐ ਪੈਕਾ ਨਉ ਪਾਰਖੁ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ ਏ ਲੁਤਿ ਕਾਨ
 18. ਚਉਪਰੀ ਭੁਵੀ ਪੁਕੀ ਥਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਐ ਕਲਿਕਾ ਏ ਹੁਨਿ ਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 19. ਹਰੀ ਬਾਜਾ ਤੇ ਸਿਕਦਾਰੈ ਨਾਪਾਇ ਮਨਉ ਫਾਪੀ ਲਗੀ ਚਤਿ ਫਹਾਇ ਨਿਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਉ
 20. ਸੋਪਹਿ ਮਸੋਪਹਿ ਰਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਨੀ ਕਮਾਣ ਨਉ ਪਾਹਿਲੇ ਦੇ ਭਵੀ ਅੰਦਰਿ ਭੀ ਮੈਤਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ
 21. ਉਪਰ ਜੋ ਸੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ਜਾਇ ਜਹਾਇ ਨਿਥੈ ਠੇ ਸੁਤੇ ਚਕਰਨ ਹਦਾ ਪਾਇ ਨਿਪਾਉ ਰਤੁ
 22. ਤੁਕੁਤਿ ਹੋਚਟਿ ਜਹਾ ਜਿਥੈ ਜੀਅ ਹੋਸੀ ਸਾਗਾ ਨ ਕੀਵ ਫੀਲਾਇ ਤਬਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਪਦਿਨੁ ॥
 23. ਪਉ ਪਾਏ ਮੇਦ ਨੀਆ ਪੇਰ ਦਾਸਾ ਰਹੈ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਕਟੀ ਐ ਨਾ ਮਿਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ਸਤਿਗੁਰ
 24. ਭਉ ਭਉ ਪਜੈ ਪਾਈ ਐ ਸੋਖਦੁ ਅਗ ਭੈ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈ ਐ ਮਿਲਿ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਅਪਾਰਾਭੈ ਤੇ
 25. ਲੁਲੀ ਪੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਰੁ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈ ਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਵਹੁ ਮਨੁ

ਗੰਗਾ ਜਾਂ ਨੀ ਵਿਸਨ ਜਲ ਤੇ ਕਰਹਿ ਪਕਾ ਗਾਨ ਨ ਕਨ ਫੈਰੀ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਭੂਤ ਮਤੀਉ ॥ ੧ ॥ ੧੦੭
 ਰੋਗਿ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ੧ ॥ ਰੂਪੈ ਕਮੈ ਦੇਸਤੀ ਰੂਪੈ ਸਦੈ ਗੰਢੁ ਲਬੈ ਮਾਲੈ ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ
 ਬਲਿ ਐਸ ਉਪਲੀਘੁ ਭਉ ਕੈ ਪ੍ਰਥਮ ਆਰੋਹਿ ਛਕ ਵੁਪਿ ਏਅੰ ਧੁ ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨ ਕਾ
 ਦੁਨ ਦੇ ਮਹਿ ਹੁਧਾ ॥ ੧ ॥ ੧੩੯ ॥ ਰਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਤਿ ਜੋ ਬਨੁ ਪਜੈ ਠਗਾ ਏ ਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠ
 ਕਾ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜਾ ਏ ਨ ਠਕਨਿ ਰਹਿ ਸੋ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਰਿਹਾ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਹੋ
 ਕੇਤੇ ਮੁਰੇ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ੧੪੦ ॥ ਪਵਿਅ ਲੇਖੇ ਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ॥ ਦਿਨੁ ਨ ਫੈਕੁ ਟਿਅਰਾ ਅ
 ਰੁ ਤੇਰੀ ਐ ॥ ਅਉ ਘਟ ਰੂਪੇ ਰਾਗ ਲੀਅਰੇ ਕੀ ਅੰਗ ਸਚਾ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਸਬਾ ਦਿਸੈ ਤੇ ਖੀਅ
 ਰਹਿ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਥਾਹੁ ਬਨ ਲਭਈ ॥ ਮੁਹਿ ਚੇਟਾ ਖਾਹੁ ਦਿਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਇਨ ਛੁਟ ਸੀ ॥
 ਤੇ ਸੇਤੀ ਪਰਿਜਾਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣਿ ਐ ॥ ਰੁਕਮੀ ਸਾਹਗਿ ਰਾਹੁ ਦੇ ਦਾਜਾ ਣਿ ਐ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋ
 ਕੁ ੧ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣਿ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਪੀੜਾ ਪਰਤੀ ਪਾਤਲੀ
 ਕਾ ਸੀ ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਿ ਨਿਵੁ ਜੀਗਾ ॥ ਇਕ ਨਾਵੁ ਡੀਅਰ ਜਾਇਕ ਮਰਿ ਹੋਰਿ ਜਹੀ ਗਾਇਕ ਦੇ
 ਮੁਨਿ ਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕ ਸਦਾ ਠਹਰਿ ਛਕੀ ਗਾ ॥ ਰੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਰੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ
 ਮਾਸ ਭੁਕੇ ਨ ਬੈਨ ਬਿਆਬ ਪਸੇ ਤੇ ਨ ਬਾਵਰ ਨਾ ਚਿਜਾ ਬਾਹਰ ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ ॥ ਕਿ
 ਨਿਬੀ ਐ ਕਿਉ ਅਪੀ ਐ ਜਾਪੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ ਅਪਿਅ ਕਥਾ
 ਅਬ ਕੀ ਕਥਾ ਭੁਟੇਇ ॥ ਰਿਪਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ੧੪੧ ॥ ਅਜਰੁ
 ਜੈਤਨ ਕੁਲ ਬੰਧਾ ਪੁਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ਹੋਵੈ ਬਿਰੁਕੰਧਾ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣਾ ਜੀਵਤ
 ਅਤਰੈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਰੁਕਮੇ ਭੁਝੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਇਹੁ ਪਰਸਾਵੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣੈ ਹੋਵਾ ਠਹੀ
 ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ ਨ ਹਉ ਨ ਮੈਂਤੁ ਨੀ ਪਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉਣੈ ॥ ਪਵੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਹੋਰਿ ਬੁ
 ਧਿ ਸਿਧਿ ਆਗਾ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਦਾ ਪਾਰੁ ਜਨ ਮੁਖਿ ਰਬਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾ ਭੁਨਕਿ ਨ ਹੀਪ
 ਰਾਮਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਚਲੇ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਤਵੁ ਟਿਤ
 ਤਿਆ ਬਲ ਦੀਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਦੁਬਿਧਾ ਘਤਿਆ ॥ ਆਇਆ ਈਠੀ ਪੈਲੁ ਠਹੈ ਉਦੁ ਤਿਆ
 ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਮੇਲੁ ਸਚੇ ਰਤਿਆ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ੧ ॥ ੧ ॥ ਪਹਿਲੀ ਮਾਸੁ ਨਿਮਿਅ ਮਾ
 ਅਵਰਿਦੁ ਸਾਜੀਉ ਪਾਇਆ ਮੁਹੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਹਰਚੰ ਮੁਤਨ ਮਾਸਾ ਮਾਸੁ ਬਾਹਰਿ ਕ
 ਰੇ ਅਮਾ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾ ਸਾ ॥ ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਭਾ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾ ॥ ਦਰੁ ਹੋ
 ਆਈਆ ਹਿਅ ਪਰਿਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਉਪਜੈ ਮਾਸੁ ਸੁਭੇ ਸਕਾ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਸਨਾਹਿਰਿਸਨਾਹਿਚਿਤਿਸੁਰਤਿਸਮਸੁਣੀਤੰਤਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਿਆਨਨਕਉ
ਪਾਈ॥੪॥੪॥ ਪੁਨਰੁਦੇ॥੧॥ ਤਾਕਕਹਿਆਦਰਿਪਰਵਾਣਾ॥ਬਿਖਾਮੰਮਿਤੁਦੁਇ
ਮਕਰਿਜਾਣੁ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਸਰਬੇਰਹਿਆਸਮਾਇਜੋਕੇਛੁਦਰਤੈਸਭਤੇਰਿਰ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਇਪੁਗਟੀਜੋਤਿਚੁਕਾਨਿਭਿਆਨੁ॥ਸਰਿਗੁਰਿਦੀਅਮੰਮਿਤੁਨਾਨੁ॥੧॥
ਕਲਿਮਰਿਆਇਅਸੇਜਤੁਜਾਣਾਸਾਚੀਦਰਗੁਪਵੈਸਾਣਾ॥੩॥ਕਹਣਾਸੁਨਾਣਾਅਰ
ਬਖਰਿਜਾਇਕਥਨੀਬਦਨੀਨਨਕਜਲਿਜਾਇ॥੪॥੫॥ ਪੁਨਰੁਦੇ॥੧॥
ਤੁਨੀਰੁਕਿਆਨੇਮਨਮੰਜਨੁਅੰਠਸੰਠਿਤੀਰਭਸੰਗਿਗਹੇਗੁਰਉਪਦੇਸੀਜਦਹਰਮਾਣਕੇ
ਦੈਸਿਖੁਖੋਖੋਜਿਲਰੈ॥੧॥ਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਬਨਕੋਇਸਰਸੈਤੋਖਤੁਗੁਰੋਹੇਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਗੁਰਦਰੀਅਉਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਮਿਲਿਐਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈਸਰਿਗੁਰਿਪਾਇਐ
ਗਨਦਣੁਪਸੁਪਰੇਤਹਦੇਦਕਰੈ॥੨॥ਰਤਸਚਿਨਮਿਤਲਹੀਅਲੁਸੇਗੁਰਪਰਮਸੁਕਹੀ
ਜਾਕੀਦੁਬਨਪਤਿਸਉਰੈਤਸੁਚਰਣਲਿਦਰਹੀਐ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅਪਨਉਪ
ਜਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਿਦਘਰਿਜਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਸਚਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਜਿ
ਪਦੁਪਾਈਐ॥੪॥੫॥ ਪੁਨਰੁਦੇ॥੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦਿਦਿਅਦੀਚਰੈਪਰਿਪਕਿ
ਦੈਮਾਨੁਅਪਾਘੇਅਪੁਪਰਗਸਿਆਪਾਇਅਮੰਮਿਤੁਨਾਨੁ॥੧॥ਕਰਤਤੁਮੋਰਾਜਜਾ
ਨੁਇਕਦਖਿਣਹਉਤੋਪਹਿਮਾਗਉਦੇਹੁਆਪਣਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਇਪੰਚਤਸਕਰਧਾਣ
ਰਬੇਚੁਕਾਮਨਿਅਭਿਆਨੁ॥ਦਿਸਟਿਬਿਕਰੀਦੁਰਮਤਿਭੁਗੀਐਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਤੁ
ਤੁਚਦਲਦਇਆਕਣਕਕਰਿਪੁਪਤਿਪਤੀਨੁ॥ਦੁਸੁਕਰਮੁਸੈਤੋਖੁਪੀਉਕਰਿਐਸਮਾਗ
ਦਾਨੁ॥੩॥ਖਿਮਾਪੀਰਜੁਕਰਿਗਉਲਦੇਰੀਸਹਜੇਬਛਰਾਖੀਰੁਪੀਐ॥ਸਿਠਤਿਸਰਮਕ
ਪੜਾਮਾਗਉਹਰਿਗੁਣਨਨਕਰਦੁਤਰੈ॥੪॥੫॥ ਪੁਨਰੁਦੇ॥੧॥ ਅਦਤੁਕਿਨੈਨਲੀ
ਅਜਾਦਤੁਕਿਉਰਖਿਅਜਾਇ॥ਜਿਸਤੇਹੋਅਸੇਈਪਰੁਜਾਣੈਜਾਉਸਹੀਮਹਿਸਮਾਇ
੧॥ਤੁਰੈਹੈਦਾਹੁਤੇਰੀਰਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੇਈਪਰੁਹੋਇਬਾਅਦਹੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥
੨॥ਰਹਾਇਜੈਸੇਹਰਹਟਕੀਮਾਲਾਟਿਰਲਹਤਹੈ॥ਇਕਸਖਨੀਹੋਰਠੇਰਿਭਰੀਅਤਹੈ॥ਤੈ
੩॥ਇਹੁਕੇਲੁਖਸਮਕਾਜਿਉਛੁਕੀਦਰਿਆਈ॥੨॥ਸੁਰਤੀਕੈਮਾਰਗਿਚਲਿਕੈਉਲਟੀਨਦਰਿ
੪॥ਗਾਸੀਅਮਨਿਦੀਚਰਿਦੇਖੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਰਗਿਰਹੀਕਉਨਉਦਾਸੀ॥੩॥ਜਿਸਕ
੫॥ਅਸਾਤਿਸੁਸਉਪਿਕੈਏਹੁਗਹਿਆਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਹੋਅਸੇਈਕਰਿਮਾਨਿਆਨਨ

... ਸੇਵਾ ਸੋ ਪਰਦਾ ॥ ੪੨੫ ॥ ... ਦਸ ਟਿਕਿ ਕੀ ਬੰਧਨਿ ਬੰ
 ... ਸਕੈ ਬੰਨ੍ਹ ਜਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣੈ ॥ ਲਾਭਿ ਨੇ ਅਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬੋਲੁ ਹੁਸਤੁ ਨਾਮੁ
 ... ਮਿਦੁ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਚ ਤੇ ਘੁਟਿ ਨਿਚ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨਿਚ ਕਰੇ ਸੁਲ
 ... ਜਾਣੁ ॥ ਸੁਜਾਣਿ ਮਾਜਾ ॥ ਰੇ ਤੇ ਪੁਰੇ ਪਰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਹੁ ਸਮਾਝੁ ਦਾਣਾ ॥ ਮੇਯੋ
 ... ਅਪੇ ਬੋਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ॥ ਮੇਸਾ ਪੁਰੇ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਇ ਪੁਰਾ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਿਆਈ ॥
 ... ਪੀਤਾ ॥ ਪੁਣ ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥ ਦਾਸਾ ਜਲੇ ॥ ਰਹਿਆ ॥ ਜਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਾ
 ... ਮਨੁ ਮਇਆ ਮਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਪੀਆ ਕਾਸਿ ॥ ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਦਰੇ ਅਨਰ
 ... ਸਾਧਾ ਸਿਧਾ ॥ ਜਾਤੁ ਰਖਾ ॥ ਰਿਖਿ ਲੈ ॥ ਰਿਸਾ ਬਤੋ ॥ ਦੇਹ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ॥ ਨਿਧਿ ਮੇਰੇ
 ... ਤੇ ॥ ਹਿਲ ਗਏ ਪਹਿ ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਜੇ ਗੀ ॥ ਮਨੁ ਰੇ ਗੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਰਾਵਾਰ ॥
 ... ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ॥ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਹੁ ਪਦਿ ॥
 ... ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਦਖਾਣੀ ॥ ਐਕਹ ਉਨ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰੇ ਗਲੀ ॥ ਐਥਿ ਨੁਨਾ ਦੇ
 ... ਤਿ ॥ ਇਥਾ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਲਾ ॥ ਤਿਥਿ ਰਹਾ ॥ ਜਾਤੁ ਗੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ॥ ਨਹ ਪੁਛੀ ॥ ਐਸਾ
 ... ਲੇਖਤਾ ॥ ਸਾਜਤਿ ਸਾਪਤਿ ॥ ਜੇ ਦੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਾ ਟੀਐ ਨਾਨ
 ... ਸਿਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ **ਪੁਰਾਣਾ ਪੰ ੧੦** ॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੇ ॥ ਮੁਠੇ ਅੰਧਾ ॥ ਗਲਿਛਾ ॥ ਰਿਸਿਰਿ
 ... ਮਾਸਾ ॥ ਮਾਸਾ ਮਾਏ ॥ ਮਨ ਸਾਜਾਇ ॥ ਉਰਸੀ ਤਾਣੀ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗ ਸਿਜੀ ਦਣ
 ... ਗਾਣਾ ॥ ਗਾਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ਮੀਤੁ ਭੰਡਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿਓ ਨਿਬੁਝੈ ॥ ਅੰਧੁ ਨ ਭੁਝੈ ॥ ਭੰਡੀ ਕਾ
 ... ਦੀ ॥ ਅਪੇ ਪੀਤਿ ॥ ਪੇਮ ਪਰੇ ॥ ਸੁਰ ਕਰਮੀ ॥ ਮਿਲੈ ਦੁਝਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਮਾਏ ॥ ਤਿਲੁ
 ... ਫੁਟੈ ॥ ਜੇ ਮਾਇਆ ॥ ਮੇਰੁ ਪਾਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੁਝੈ ॥ ਠਉਰਨ ਪਾਏ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ॥ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥ ੩
 ... ਸਿਜੀਆ ॥ ਦੇਖਿ ਸਮਾ ਲੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਈ ॥ ਕਰਮ ਹੀ ॥ ਨੁਸਤੁ ਭੀ ॥ ਪਿਆ ॥ ਭਾਗੈ ਨਾ
 ... ਲੈ ਦੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ **ਪੁਰਾਣਾ ਪੰ ੧੧** ॥ ਮਸਟਿ ਕਰਉ ॥ ਮੁਰਖੁ ਜਗਿ ॥ ਕੀਆ ॥ ਮ
 ... ਕਉ ॥ ਤੇਰੀ ਲਿਖ ਰਹੀਆ ॥ ਭੂਲ ਚੁਕਤੇ ॥ ਦੇਹ ਬਹੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ॥ ਆਚਾਰ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਸੁ
 ... ਸੇ ॥ ਨਿੰਦ ਕੁਨਿ ਦੇ ॥ ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ॥ ਸੇਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
 ... ਦੇ ॥ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ॥ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸੇ ਨਾਮੁ ॥ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਸੇਈ ਬਿ
 ... ਣੈ ॥ ੨ ॥ ਮੈਲੇ ਉਜਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਉਤਮੁ ॥ ਅਖਿਨ ॥ ਉਚਾਰੈ ॥ ਇਆ ॥ ਮਨੁ ॥ ਮੁਖੁ ॥ ਭੂਲਿ ॥ ਮਹਾ ॥ ਬਿ
 ... ਰ ॥ ਮੁਖਿ ॥ ਰੇਇ ॥ ਸੁਰ ॥ ਚੈ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਧੇ ॥ ਬੋਲੈ ॥ ਮੁਖੁ ॥ ਧੁਧਾ ॥ ਫੁਰਾ ॥ ਘੀਟੈ ॥ ਨੀਚੁ ॥ ਭੁਝੈ ॥

੧ ੧੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੧

१ । ਸਬਦੇਗਤੀ ਮਤੇ ਮੇਲ ਦੁਆਰਾ ७॥ ਅਦਰੁਨ ਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣ ਹਰੇ ਸਾਚ ਅਖਿ ਮਨੁ ਪੁਰਖ
 २ । ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਊਤ ਮਰਾਤਿ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਜਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ੮੧
 ३ । ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛੁਡਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ਕਮਿ ਏਭਾਇਆ ਸੁਰ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਰੁਪੁ
 ४ । ਧਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾਇਕੁ ਰਮੁ ਪਰਾਇਆ १॥ ਐਸਾ ਜਪੁ ਜਪੁ ਏਯੋ ਜਪ ਮਲਿ ਦੁਖੁ
 ५ । ਤਪ ਰਹਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ १॥ ਰਹਾਉ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝਿ
 ६ । ਮਹਿ ਸਮਾਇਆ ਅਦਰੁ ਉਤੁ ਤੁਧੁ ਅਪਿਰਚਾਇਆ ਏਈ ਭਗਤਿ ਜਿਨਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
 ७ । ਆ ਕ ਰਿਅ ਨੁਧਿਅ ਨੁਰਹਾਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ਸਗਲੁ
 ८ । ਰੇਦਰੁ ਜੇਤਿ ਸਮਾਣੀਆ ਅਨੰਦੁ ਪਾਇਟੁ ਕਰ ਬਾਣੀ ॥ ਤਾਭੁ ਉਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ
 ੯ । ਉਮੈ ਦਿਚੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਪਾਵਤੁ ਰਖੈ ਠਕਿਹਾਏ ਸਾਚ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ੪॥ ਬਿ
 ੧੦ । ਸਮਥਿ ਨੇਦਰੈ ਪਰਮਾਦੀ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਅ ਏਕ ਲਿਵਲਾਹੀ ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਦਰਿਅ ਜਲਮਾ
 ੧੧ । ਆਗੀ ਸੋਢੁ ਝੋਰੈ ਦੈਵਤੁ ਗੀ ॥ ਪਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਜਗੈ ਸਚਿ
 ੧੨ । ਲਿਵਲਾਏ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ੫॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ
 ੧੩ । ਬਦਿ ਦੀਚਾਰਿ ਜਪੁਤੁ ਪੁਸੰਜ ਮਹਉ ਮੈ ਮਗਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਸ ਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚੀ
 ੧੪ । ਤਸਚਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੭॥ ਸੁਖ ਦਾਤ ਦੁਖ ਮੇਟਣ ਹਰਾਅ ਅਦਰੁ ਨੁਸੁ ਸਿਧੀ ਜੀ ਕਾਰਾ ਤਨਾ
 ੧੫ । ਨੁਪ ਨੁਹਰਿਅ ਗੈਰ ਬਿਅਨਾਨ ਕੁਕਰੈ ਮਹਾਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ੮੨
 ੧੬ । ਲਿਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗ ਮਝਾ ਠੀਕੇ ਚਕੁਰ ਕੁੰਭੁ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਈ ਨਾਹੀ ਭਰੈ
 ੧੭ । ਭੂਲਾ ਭੁਭਿ ਮਰੈ ਪਾਪ ਭਰਿਅ ਕੁੰਭਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਠੇਕਟ ਸਚਿ
 ੧੮ । ਕਰਮਾਜਿ ਉਬਾਜੀ ਗੁਰੁ ਰਮਿ ਭੁਲੇ ॥ ੧॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ ॥ ਭੂਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅ
 ੧੯ । ਵਗੁਣ ਮੇਰੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਮਾਇਆ ਪੰਧ ਪਾਵਟੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਮੂਰਖੁ ਅਪੁ
 ੨੦ । ਗਣਾਇ ਦਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰਾ ਮਨ ਸਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨ ਮੁਖ ਬੋਲੁ ਆਗਾ ਮਜਨੁ
 ੨੧ । ਠਚੰਡ ਲਕੋ ਠੇਕਟ ਚਰਿ ਸੀ ਗਾਹਾ ॥ ਧੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਅਤਿ ਹੋ ਕਰ ਠੀਥਾ ਦੁਬਿਥਾ ਦਾ ਸੁਰੇਦਿ
 ੨੨ । ਚਿਅੰਕਰੁ ਠਹੈ ਪਾਸ ਮਨ ਪਦੈ ਸਦਾ ਬਿਨੁ ਨਾਦੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਠੀਕਾ ਅਦੈ ਸਦਾ ਦੁਸਟੀ ਸਤੁ
 ੨੩ । ਦਿਗਚੀ ਐ ਬਿਉਦਾਰੀ ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ ॥ ੩॥ ਏਕੁ ਮਭੁਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸ
 ੨੪ । ਸੁਤਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਦਰਿ ਜਹਿ ਮਹਾਰਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੪॥
 ੨੫ । ਪੁਸਰੀ ਦੁਹੈ ਤੈਰੁ ਠਾਪੁ ਤਾਇ ਸੋਨੇ ਦਿਆ ਪੈਸੇ ਗਸੰਤਾ ਪਾਸੇ ਸੇਵਾ ਜਿ ਸੁਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ਦਿ

੧ ਜਲੁ ਲੇਵਿਲੁ ਦਿਵਿਨੁ ਗੁਰੂ ਪੈ ਜਲੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈ ॥ ਐ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾ
 ੨ ਜਮੁ ਜਾਗਤਿ ਨ ਲਗਾਈ ॥ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਗੁਰਗਿਰੀ
 ੩ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਤੁਪਹੀ ਕਉ ਅਮਲਿ ਮਲਿਨਾ ਦੇ ॥ ਅਨੁਤਰੁ ਮੈਲਾ ਅਵਗੁਣਿ ਚਿਤੁ ਭਰੇ
 ੪ ਗੰਧਿ ਮਲਿ ॥ ਸਰਦ ਰੰਸ ਨ ਜਾਣਿ ॥ ਮਕਰੁ ਕਪੜੀ ਸੰਗਿ ਸਾਕ ॥ ਤਸਿ ਉਐ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ੫ ਰਿਆਨੀ ਰੀਰ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ
 ੬ ਤੀਰਥੁ ਦਰਿਆਉ ॥ ੧੦ ॥ ਜਾਨੇ ਕਾਠ ਲੂਕਿਆ ਗਈ ॥ ਜੀਹ ਰਿਭਰਾ ਤਿਨ ਭਾਉ ॥ ਪੈ ਪਾਖਾ ਪਾਖਾ
 ੭ ਰੋਜਾ ਮਹਿ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੇਖਣ ਤੁਰਾਨਾ ਸੂਰੁ ॥ ਪੈ ਮੁਖਿ ਸੂਰਾ ਅਲਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ਤੇ
 ੮ ਹਉ ਮੈ ਅਵਉ ਜਾਉ ॥ ੧੧ ॥ ਰੋਨਿ ਦਿਹ ਲੇਨਾ ਹੀ ਅਟੇ ॥ ਛਲ ਛਕ ਰੂ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨਕ ਲਗ
 ੯ ਮਰੈ ਜੀਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਤਾ ਚੋਟੈ ਸੇਤੀ ॥ ਜੋ ਮਰੈ ਲਗੀ ਸਪਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਲਗੈ
 ੧੦ ਤਾ ਪਰਦਾ ॥ ਪਰਮ ਪੈਕ ॥ ਮੁਨਿ ਕਲੈ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥ ੧੩ ॥ ਭਾਰੁ ਧੈ ਧੈ ਕਉ ਟੁਕਿ
 ੧੧ ਚਾਸ ॥ ਜਿਆ ॥ ਪਤ੍ਰ ਪੰਜਿਰ ਲਾਇ ॥ ਕੁਵਾ ਪਾਜਿਆ ॥ ਭਾਰੁ ਧੈ ਜਾਤਿ ॥ ਸੁਭਾ ਦਸੀ ॥ ਪਾ
 ੧੨ ਮਜੇ ॥ ਤਿਜਾਗ ॥ ਇਦਾ ਜਾਵਾ ਦਸੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਹੁ ਜਿਅੰਧੇ ॥ ਪੁਪਕਰਿਆ ॥ ਚਿਰ ਦੁਨ ਜਾਣਨਿ ॥ ਅਸਿ
 ੧੩ ਧੈਓ ॥ ਧੈ ਕਵਲ ॥ ਦਿਸਨਿ ॥ ਖਰੇ ਕਰੁ ਪਾਇ ॥ ਕਿਕਰਿ ॥ ਜਾਣਨਿ ॥ ਕਹਿਅ ॥ ਭੂਭੂ ॥ ਨਿਤੇ ॥ ਨਰਸੁ ॥ ਪਤ੍ਰ ਸਾ
 ੧੪ ਇਕ ਨਾਨਾ ਦੁਨ ਬੇਦੁਨ ॥ ਅਰੁ ॥ ਰਸੁ ॥ ਕਸੁ ॥ ਨਜਾਣ ॥ ਤਾ ॥ ਇਕ ਨਾ ॥ ਸਿਧਿ ॥ ਪਿਨ ॥ ਬੁਧਿ ॥ ਨਾ ॥ ਅਕ ॥ ਲਿ ॥ ਸਰ ॥ ਅ
 ੧੫ ਕਾਭੇ ॥ ਉਨ ਲੰਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਤੇ ॥ ਨਗ ॥ ਮਸਲ ॥ ਖਰ ॥ ਜਿ ॥ ਬਿ ॥ ਨੁ ॥ ਗ ॥ ਠ ॥ ਗ ॥ ਰ ॥ ਬ ॥ ਕ ॥ ਰੰ ॥ ਤ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋ ॥ ਬ ॥ ਹ ॥ ਮ ॥ ਟੁ ॥ ਜੋ
 ੧੬ ਬਿਦੈ ॥ ਬ ॥ ਹ ॥ ਮ ॥ ਟੁ ॥ ਪੁ ॥ ਜ ॥ ਠ ॥ ਜੁ ॥ ਗ ॥ ਤ ॥ ੧੬ ॥ ਖ ॥ ਤੀ ॥ ਸੋ ॥ ਜੁ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਕ ॥ ਭੁ ॥ ਰੁ ॥ ਪੁੰ ॥ ਨ ॥ ਦ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਕ ॥ ਰੈ ॥ ਸ ॥ ਰੀ ॥ ਗੁ ॥ ਖੇ ॥ ਤ ॥ ਪੁ
 ੧੭ ਸੋਈ ॥ ਬ ॥ ਹ ॥ ਮ ॥ ਟੁ ॥ ਪੁ ॥ ਜ ॥ ਠ ॥ ਜੁ ॥ ਗ ॥ ਤ ॥ ੧੭ ॥ ਖ ॥ ਤੀ ॥ ਸੋ ॥ ਜੁ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਕ ॥ ਭੁ ॥ ਰੁ ॥ ਪੁੰ ॥ ਨ ॥ ਦ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਕ ॥ ਰੈ ॥ ਸ ॥ ਰੀ ॥ ਗੁ ॥ ਖੇ ॥ ਤ ॥ ਪੁ
 ੧੮ ਧੈ ॥ ਬੀ ॥ ਜੈ ॥ ਵ ॥ ਨ ॥ ਸੋ ॥ ਖ ॥ ਤੀ ॥ ਸੋ ॥ ਜੁ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਕ ॥ ਭੁ ॥ ਰੁ ॥ ਪੁੰ ॥ ਨ ॥ ਦ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਕ ॥ ਰੈ ॥ ਸ ॥ ਰੀ ॥ ਗੁ ॥ ਖੇ ॥ ਤ ॥ ਪੁ
 ੧੯ ੧ ॥ ਤ ॥ ਰੁ ॥ ਨ ॥ ਤ ॥ ਪ ॥ ਇ ॥ ਤ ॥ ਰੁ ॥ ਗ ॥ ਜਿ ॥ ਉ ॥ ਚ ॥ ਲ ॥ ਟੁ ॥ ਹ ॥ ਰੁ ॥ ਨ ॥ ਬ ॥ ਲਿ ॥ ॥ ਸਿ ॥ ਰ ॥ ਪੈ ॥ ਰੀ ॥ ਕਿ ॥ ਅ ॥ ਠੇ ॥ ਤ੍ਰਿ ॥ ਆ ॥ ਅੰ ॥ ਦ ॥ ਗਿ
 ੨੦ ਸਮਾ ॥ ਲਿ ॥ ੧ ॥ ਸ ॥ ਰੁ ॥ ਨੀ ॥ ਪ ॥ ਟੀ ॥ ਸ ॥ ਰੁ ॥ ਦ ॥ ਸੈ ॥ ਸ ॥ ਹ ॥ ਬਿ ॥ ਨੁ ॥ ਪ ॥ ਟੁ ॥ ਨ ॥ ਕੋ ॥ ਇ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਤੇ ॥ ਸੋ ॥ ਹ ॥ ਗ ॥ ਟੀ ॥ ਜਿ
 ੨੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਪਰ ॥ ਗ ॥ ਟੁ ॥ ਹੋ ॥ ਇ ॥ ੧ ॥ ਜ ॥ ਉ ॥ ਤ ॥ ਉ ॥ ਪ੍ਰੇ ॥ ਮ ॥ ਖੇ ॥ ਰ ॥ ਠ ॥ ਕ ॥ ਚ ॥ ਉ ॥ ਸਿ ॥ ਰੁ ॥ ਪ ॥ ਰਿ ॥ ਤ ॥ ਲੀ ॥ ਗ ॥ ਲੀ ॥ ਮੇ ॥ ਰੀ ॥ ਨ
 ੨੨ ॥ ਇ ॥ ਤੁ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਗਿ ॥ ਪੈ ॥ ਰੁ ॥ ਧ ॥ ਰੀ ॥ ਜੈ ॥ ਸਿ ॥ ਰੁ ॥ ਦੀ ॥ ਜੈ ॥ ਕ ॥ ਟਿ ॥ ਨ ॥ ਕੀ ॥ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਨ ॥ ਲਿ ॥ ਕਿ ॥ ਰ ॥ ਰੁ ॥ ਦੋ ॥ ਸ ॥ ਤੀ ॥ ਭੁ ॥ ਰੈ ॥ ਕੁ ॥ ਰੈ
 ੨੩ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਟੁ ॥ ਨ ॥ ਜ ॥ ਪੈ ॥ ਟੁ ॥ ਲਿ ॥ ਆ ॥ ਮ ॥ ਧੈ ॥ ਕਿ ॥ ਤੈ ॥ ਥ ॥ ਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਗਿ ॥ ਆ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ਟੀ ॥ ਅ ॥ ਗਿ ॥ ਆ ॥ ਨ ॥ ਪੁ ॥ ਜਾ ॥ ਅੰ ॥ ਪ ॥ ਦ
 ੨੪ ਵਾ ॥ ਭਾ ॥ ਉ ॥ ਦੁ ॥ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ॥ ਬਿ ॥ ਨੁ ॥ ਗਿ ॥ ਆ ॥ ਨੁ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਬਿ ॥ ਨੁ ॥ ਪਿ ॥ ਆ ॥ ਨੁ ॥ ਸ ॥ ਚ ॥ ਬਿ ॥ ਨੁ ॥ ਸ ॥ ਖੀ ॥ ਪੁ ॥ ਲੋ ॥ ਨ ॥ ਬ ॥ ਰ
 ੨੫ ੩ ॥ ਮ ॥ ਟੁ ॥ ਪ ॥ ਲੈ ॥ ਉ ॥ ਰੀ ॥ ਚ ॥ ਲੈ ॥ ਸ ॥ ਦੁ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ਇ ॥ ਦੇ ॥ ਹੀ ॥ ਗ ॥ ਲੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਰ ॥ ਮੁ ॥ ਭੁ ॥ ਰੈ ॥ ਦ ॥ ਲ ॥ ਖੈ ॥ ਲ ॥ ਧੈ ॥ ਅੰ ॥ ਤ ॥ ਰਿ ॥ ਬ ॥ ਯੁ

ਜਾ ਭਵਰ ਕੀ ਸੈਨਾ ਸੇਵੀ ਐਸ ਨਿਤ ਨਿਜੁ ਸੁਆਪ ਗੁਸੀਤਾ ਲੋਗ ਇਸ ਦਰਸਿ ਰੇ ਲਛਮ ਭੁਖੁ
 ਸਰਪਿ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਕਰ ਠਹਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ੧ ॥ ਪਾਸ ਨਾਮ ਦਿਸੁ ਰੇ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਸੀ
 ਜੁ ਮੁੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਟਟੁ ਤਰੁ ਆਗਿ ਆਮ ਇਸ ਕਰਿ ਸੰਜੇ ਗੁਰੂ ਲਾ ਦੇਤ ਨਾਮ ਸਨੁ ਈ ਤਿਨੇ ਪੁੰਭੀ
 ਜੁ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਰਦੁ ਹੁਸੇ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਾਈ ਰਾਮ ॥ ੩ ॥ ਲੋਗ ਸਹੁ ਜਹੁ ਕਹੁ ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਪਹੁ ॥ ੪ ॥
 ਲੋਗ ਸਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹੁ ਸਿਫ ਤੀ ਦਾ ਪਹੁ ॥ ੫ ॥ ॥ ੬ ॥ ਏ ਦੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਨੀ ਜਾਨੀ ਤੇਟਿ ਨਾਮ ਦੇ
 ਮੁੰਦੇ ਸੀ ਅਪਰੇ ਹੀ ਫੁਠੀ ਕੁੜਿ ਈ ਰੰਨਿ ਪੰਮੀ ॥ ਸਤੀ ਰੰਨਿ ਅਪਰੇ ਸਿਆ ਪਰੇ ਫੁਨਿ ਕੁੜੀ ਕੰਮੀ ॥ ਜੇਲੇ
 ਜੇ ਦੇਨ ਹੀ ਖਟੇ ਵੰਸੰ ਸੀ ॥ ੭ ॥ ਪਰ ਬੁਧ ਹੀ ਅਦਲਾ ਕਦ ਲਾ ਕੰਚਨ ਫੰਨਿ ਕੇ ਦੇਖੈ ਸਤਿ
 ਜੇਲੀ ਹੋਇ ਆ ਦੇ ਪੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈਤ ਨਿਭੁ ਗੁਰੂ ਜਾਣਾ ਪਟੀ ਨਾਲਾ ਜੇ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਹੁ ਰਿ
 ਜੁ ਪਰ ਫੁਰੈ ਚਰੈ ਚਰੁ ਗਟਿ ਫੰਨੁ ॥ ੮ ॥ ਗਰਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀ ਦਿਆ ਪਹੁ ਚਿਨ ਚਲਿ ਅਰੇ ਇਸ ਗਿਯਾਨੀ
 ਜੇ ਦਾਸੁ ਦਾਸੁ ਰਤੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ਸਰ ਫੈਸ ਰ ਲੈਸ ਦਾਸ ਦਾ ਦੇਵ ਗਈ ਫਿਰੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਜੋਗ
 ਜੇ ਦੇਣੁ ਪੁਛਿ ਅਹੀ ਭੈ ਜਾਇ ॥ ੯ ॥ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਹੋਇ ਨੋ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀ ਬੁਢ ਹੋਇ ਗਲ
 ਜੇ ਘਰੇ ਫਿਅ ਤਾ ਅੰਨੇ ਪਦ ਟਾਕਤੀ ਟੋਫੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਠ ਕੋਲੀ ਆਤੁ ਕਦ ਕਾ ਅਣ ਚਾਹੀ ਕਾਧਾਨੁ ॥
 ਜੇ ਕਠਿ ਟਕ ਕੋ ਕੁਝ ਦੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅੰਤਿ ਮਾਨੁ ਪਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਦੀ ਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥
 ਜੇ ਬੁਧੀ ਜਾ ਲੀਆ ਹੋਇ ਕੁਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ੧੦ ॥

੧ ਤਸਾਤੁਰੁ : ਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪਾਤੋ

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲਖ ਮਹੰਤ ਮਦਾਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਤ ਮਹੇਸਾ ਲਖ ਲਖ ਰਾਮੰਦਰੀ ਗੀਅਹਿ ਲਖ
 ਲਖ ਦੇਸਾ ਲਖ ਲਖ ਚਿਥੇ ਜਤੀ ਹੋਸਤੀ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸਾ ਲਖ ਲਖ ਚਿਥੇ ਹੋਰ ਲਖ ਲਖ ਨਾਨਕ
 ਲਖ ਲਖ ਚਿਥੇ ਅਸਾਨਾ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰਹਾ ਸਿੰਗ ਲਖ ਲਖ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਦਾਨੁ ਲਖੁ ਨਿਦਾਸਾ ਲਖ ਪੀਰਪ
 ਲਗਾਉ ਲੀ ਦੇਲਖ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਸੇਖਾ ਕਿਤੈ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਅਈਅਹਿ ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸਾ ਸਾ
 ਰੇ ਸੇਖਾ ਅਗਨ ਤਹੈ ਕੇਤੇ ਲਖ ਅਪਾਧਾ ਏਤੁ ਫਿਅ ਅਪਾਧਿ ਤਹੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਾਦਿ ਫੀਚਾ ਰਾ
 ਜੇ ਨਾਮੁ ਕੇਏ ਕਾਥਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਦੈ ਬੇਅੰਤ ਬੇਸੁਮਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਸੁ
 ਜੁ ਚਿਪੀ ਜਤੀ ਤੀ ਚਿਉ ਰੰਗੀ ਪਤਿ ॥ ਜੇ ਬੋਲੀ ਤਾ ਅਖੀ ਐ ਬੁਝ ਬੁਝ ਕਰੇ ਬੁਝਤਾ ਚੁਪ ਕਰੀ ਤਾ ਅਖੀ
 ਜੇਤੁ ਪਟਿ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ॥ ਜੇ ਬਾਹਿਰ ਹੀ ਤਾ ਅਖੀ ਐ ਬੋਠਾ ਸਬੁ ਰੁਪਤਿ ॥ ਉਠਿ ਜਾਈ ਤਾ ਅਖੀ ਐ ਫੁਰ
 ਦੇਸਾ ਸਿਰਿ ਘੁਤਿ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਨਿਫੰ ਤਾ ਅਖੀ ਐ ਡਰ ਦਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ॥ ਕਈ ਗਲੀ ਨ ਮੇਵ ਫੀ ਜੇ ਬੋਕ ਫੰ
 ਰਿ ॥ ਏਥੇ ਥੇ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਰੇ ਪਤਿ ॥ ੨ ॥ ਦਿਸਾਇ ਨ ਰਹੀ ਨਾਨਕ ਰਹਿਅ ਫਰਿ ਫਰ ਜਿਗਾਤੁ ਸਾਇ

੧੧੪
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੧੭

ਦੁਬਾਰੇ ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਪਾ ਲੋਕੋ ਰਜਿ ਰਜਿ ਪਾਏ ਜੇ ਪੰਜ ਸਾਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ ਸਹਾਜਿ ਭੁਗਿਆ
ਰਾਇ ਛੁਲੋ ਛੋਦਿ ਚਿਰ ਪੁਕਾਰਿ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਦਹਿ ਹਛਾ ਪਟੀ ਐ ਛੁਟ ਹੁਕੋ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਘਟੀ
ਪਰਿ ਨਾਨਕਾ ਛੋਚ ਪਈ ਵਰਦ ਜਿ ॥ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥

ਬਾਇ ਅਤ ਸਿਆਬ ਬਾਇ ਨਾਜ ਤੀ ਭੁਲ ਸੀ ਉਪਤਿ ਪੈ ਦੇ ਪੰਜ ਟੋਲ ਹਰ ਰਥ ਪਕ ਬਦਾਇ ਜੀ
ਰਿਦ ਭੀ ਛੁਲਿ ਦੇਇ ਭੀ ਛੋਰ ਪਤੀ ਪਾਰਿ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਉਠੈ ਪੰਖ ਛੁਪਾਈ ਪਉ ਛੁਰ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਿਸੇ
ਦੁਰੁਆਖੇ ਐ ਕਿਸੇ ਪੁਛਾ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰੀ ਦੁਰ ਦੁਰ ਮੇਦ ਨੀ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਰਿਜਾਇ ॥ ਪੁਛੇ ਚਰੇ ਬੇ
ਲੇਖੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕਤੇਬੀ ਪੁਛੀ ਅਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨ ਦੁਖੰਡੁ ਪੁਛੇ ਮੇਦੁ ਨੀ ਇਕ
ਇਕੁ ਚੜ੍ਹਾਇ ਪਸਾਇ ॥ ਰਸਕੁ ਛੋਦੇ ਲਿਅ ਚੋਰਿ ਭੁਦਿ ਲਦਹੀ ਅਉ ॥ ਨ ਦੀਆ ਨ ਲੇਦੁ ਸਿਆਮ
ਸਠਤੀ ਰਥ ਨਾਇ ॥ ਦੁਣੁ ਤਿਣੁ ਤਿਭੁ ਦੁਣੁ ਦੁਸਿਆ ਕਉ ਦੁਖ ਮਿਠਾਖਾਇ ॥ ਸਪਤਿ ਪਤ੍ਰ ਦੇਖਾ
ਅਸਮਾਣੀ ਅਸਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉ ਕਰਣੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਈਸਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਦੀ ਰਸ ਲਾਮਲੇ
ਬਰਾ ਪੁਦਾਈ ਸਚੁ ਚਉਦਰ ਗਹ ਕਿਤ ਦੇਸੇ ਖਾ ॥ ਜੇ ਹਾਬੀ ਜੈ ਲੁਟੈ ਸੋ ਹੁਕਮੀ ਮਿਠੈ ਖੁਖਾਇ ॥ ਨ ਰ
ਚੇਨਾ ਮਾਥਿ ਨੁਧਾ ਪਾਦੁ ਪਸਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਖਾਲਿ ਕਕਉ ਸੁਰੁ ਹਾਨੁ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਅੰਧਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਸਾਣਾ
ਏਹੁ ਕਮਿ ਭਰੇ ਸਤੇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਅਉ ਗਾਨਾ ॥ ਤਰਸੁ ਸੁਰੁ ਜਾਛੁ ਹਦੀ ਆਖੈ ਹੋ ਬਿਕਮਾਨਾ ॥ ਸੰਗਿ ਸਿ
ਅਤ ਸੀ ਪਦ ਨਿਰਲੀ ਜੰਜੀਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਨਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਜਿਉ ਬੇਪੀ ਗਾਨਾ ਨਕ ਦਰਗਹ
ਐਸ ਚੁਨਾ ਕਲਿ ਪੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿੰਘ ਸਿਆਲ ਹੁਸਰ ਪੁਰੁ ਰਪ ਹੁਸੇ ਘਰੁ ਕੀ ਨਾਗੇ ਗਾਪ ਦੇਖਉ
ਗਏ ਦੁਸਮਨ ਠੰਢੇ ਦੈਰਾ ॥ ਏਹੁ ਸਕੇ ਮੁਹ ਬਤੀ ਜੇ ਤਰੇ ਛਾਤਿ ਆਦੇ ਨਿਦੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਕੁਨੀ
ਸਚਾ ਏਕੁ ਪਦਾਇ ॥ ੪ ॥ ਗਾਨਾ ਹੀ ਬੰਨਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਜੇ ਤੇ ਕੀ ਏ ਬਿਕਾਰਾ ਗੁਨਾ ਹੰਸੀ ਦੀ ਪੋਟਲੀ ਚੁ
ਨ ਸਕਾ ਭਰਾ ਅਗੇਰੁ ॥ ਹੁਪੁ ਪਲੀ ਪਿਛੈ ॥ ਸਿਰਿ ਜੰਦਗਾ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਅਤ ਸੀ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰ ਪਾ
ਕਉ ਮੁਹਿ ਸੀ ਸਿਰ ॥ ਹੁਪੁ ਨਿਜਿਉ ਅੰਗਿ ਮਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਥੈ ਛੁਟੀ ਐ ਹੁਕਮੀ ਹੋਏ ਮਾਗਿ ॥ ਪਾ
ਮੇਕ ਛੋ ਅਉ ਗਾਣੀ ਅੰਧ ਪੈਰਾ ਅੰਧਿਆ ॥ ਕੰਨੀ ਕੋਲੁ ਪੀੜੀ ਐ ਨ ਸੀ ਹੀ ਪੁਰੁ ਬਾਗਾ ॥ ਜੀ ਭੁਕਟ ਏਕਉ
ਸਿਰਿ ਸਚੁ ਦਿਸਾਰਣਾ ॥ ਹਾਗੋ ਪਰਉ ਤੈ ਚੰਦੁ ॥ ਨੀ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਨ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਬੇ
ਰਾਗਾ ਅਉ ਗਾਣਾ ॥ ਛਪ ਸੀ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਤਿਲਤਾ ਦੁਟੀ ਪੀੜੀ ਅੰਧ
ਏਤੰ ਦੁਚੜਾਇ ॥ ਕਾਗਲਾ ਦੀ ਕੁਟੀਆ ਅੰਗਲੀ ਏ ॥ ਇਕੁ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤਾਈ ॥ ਅਭੈ ਤੈ ਬਿਲ
ਇਸੇ ਨੀ ਪਕੜੇ ਚਲਾਈ ॥ ਐਸ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਦੀ ਚਗਾ ॥ ਘਟੀ ਅਰੁ ਮਾਰੇ ਤਿਤੁ ਤਲਿ ਜਿਉ ਕਹੇ ਲੋਹਾ

੧ ॥ ਪੈਰੀ ਕੈ ਚੰਦ ਸੰਦੇ ਨਿਰੁਤ ਪੈਸਾ ਕਾ ਸਿੰਘ ਪਤਾ ਪਤਿ ਉਤਰੈ ਪਰਤੋਰਤ
 ੨ ॥ ਬੰਸਾ ਲਿਖ ਗਈ ਮੈ ਕੋਇ ਨਾ ਫੈਪਾ ਸਿੰਘ ਤਿਹਿ ਚਿਲਾਇ ਦਿਓ ਹੀ ਮੈ ਤੇ ਬਕਰੇ ਠਿਹਿ ਆਇ
 ੩ ॥ ਭੁਠਿਅਰੇ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਕੋਈ ਦਾਇ ॥ ੮ ॥ ਭੁਠਿਅੰਦਰਿ ਪਾਈ ਮੀਮਿਲਿ ਅਗਨਿ ਸਲਾਇ ਆਬਾ
 ੪ ॥ ਭੁਠਿਪਾਈ ਆਇ ਚੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਭੁਠੈ ਪਾਏ ਜਿਉ ਤਿਨੁ ਕੈ ਤੰ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਪਿ
 ੫ ॥ ਸੇਨਾ ਕਾ ਕਿਸਨੇ ਕਹੀ ਮੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਜਿਏ ਰਸੁ ਕਾਨੀ ਮੈ ਸਭੁ ਨਿਰਾਮਈ ਆਭਾ ਰਾਖਣਾ
 ੬ ॥ ਪਾਸਾਣਾ ਮਨ ਕੀ ਭੁਲੀ ਭੁਆਗਾ ਮਾਥ ਉਲੇਖ ਮੰਗੀ ਮੈ ਜਿਨਿ ਕੀ ਤਪ੍ਰਾਗਾ ॥ ਰਬ ਪੈਰਾ ਚਾਕਰੀ ਕਰਿ
 ੭ ॥ ਭੁਠਾਈ ਕਾਗਾਜੀ ਭੁਪੁਕਾਰੇ ਦਰਿਖਣੀ ਚਖਿ ਚਖਿ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਗਾ ਕੰਨ ਦੇ ਨਿਉਗਾ ਹੀ ਆਮਨ ਸੁਠ
 ੮ ॥ ਭੁਠਾਗਾ ਨਾਸ ਲੋਇ ਠਾ ਮੁਕਰੇ ਮੰਧੇ ਦੇ ਸਿਰਿ ਮਾਗਾਇ ਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮੇਰਿ ਆਬਾਜ ਮਦੁ ਅਰੀ ਗਲਿਕ
 ੯ ॥ ਭੁਠਾਇ ਸੁਇਆ ਮਾਗੁ ਜਿਉ ਲੋਹ ਰਿਗਾ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਹਾਜਿ ਨ ਭੁਠਿਅਨ ਉਰਦੁ ਰਿਨ ਪਾਗਿ
 ੧੦ ॥ ਭੁਠਿ ਰਿਦੇ ਰੰਗੇ ਤੀ ਮੈ ਤੀ ਰਜਿ ਦੇ ਕਲਿ ਭੁਠਾ ਸੇ ਨੇਵ ਗੀ ਢਲੀ ਮੈ ਸਰਜੀ ਇਹੁ ਕਮੁਕੀ ਤੁਧਾ ਮੈ ਨੇਵ ਗੀ
 ੧੧ ॥ ਭੁਠਾਈ ਆਮ ਜਗੁ ਜੀ ਨੁਸਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਪਾ ਕਾਲ ਕਾ ਠਿਹਿ ਠਿਹਿ ਆਏ ਜਾਇ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਦੁਸਮਾ
 ੧੨ ॥ ਭੁਠਾਈ ਤਿਹਿ ਮਾਰਣਾ ਗਾਘਰਿ ਘਰਿ ਦੇ ਗੀ ਨਾਨਕਾ ਸਚੀ ਸੁਰਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਭੁਠਾਈ ਮੈ ਜੇ ਰਿਨਿ ਲੋ
 ੧੩ ॥ ਭੁਠਾਈ ਕਤੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿਕ ਗਲੁ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਨ ਭੁਠੁ ਪੈ ਨਿਰਦਇਆ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕਵਿਚ ਲਾਇ
 ੧੪ ॥ ਭੁਠਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਚਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਅਗੈ ਤੁਖ ਸਮੁਤੁ ਰਖਾ ਚਿਤੁ ਮਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨਾਥੀ ਪੋਨਾ ਬਈ ਅਰਿ
 ੧੫ ॥ ਭੁਠਾਈ ਸੁਤੁ ਨਾਲਖ ਮੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧੀ ਗਾਨਾ ਤਰਗ ਸੁਨਾਪਨ ਖੜੋ ਨਾ ਸਿਪਰਤ ਲਾਇ ॥ ਤਪੈ ਕਰੁ ਹਾਮਨਿ
 ੧੬ ॥ ਭੁਠਾਈ ਦੇਖਹੁ ਗੁਰ ਦੀ ਚਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਧਰਮੁ ਐਕਾ ਸਤੁ ਜੀ ਨੁ ਕਰਿ ਜਤ ਕੀ ਪਖਾਮਾਨਿ ॥ ਪੰਚਿਤ ਸਰਬਾਣੁ ਧਰੁ
 ੧੭ ॥ ਭੁਠਾਈ ਸਚੁ ਨਿਦਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਬਾਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੫ ॥ ਭੁਠਾਈ ਮਾਇਨਾ ਖਸੀ ਬੇਦ
 ੧੮ ॥ ਭੁਠਾਈ ਖਚਾਰਿ ॥ ਕਿਸਨੁ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਪੁ ਭਾਜਿ ਹੁਕਮਿ ਲਏ ਅਉਤਾਰਿ ॥ ਸਿਉ ਸਲਾਹ ਨਿਦਰਿ ਖੜੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵ
 ੧੯ ॥ ਭੁਠਾਈ ਆਪੁ ਠਹੇਇ ਤਾ ਸੁਹਿ ਮਰਾ ਸਚੁ ਸਦਾ ਬਖਸੀਦੁ ॥ ੬ ॥

੭ ॥ ਬੰਸਾ ਲਿਖ ਗਈ ਮੈ ਕੋਇ ਨਾ ਫੈਪਾ ਸਿੰਘ

੨੦ ॥ ਮਕਲੀ ਰਤਨ ਮਾਤਾ ਪਾਇ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਸਨੁ ਸਾਧਿਨਿ ਗਲ ਮੁਖ ਪੈ ॥ ਪੰਚਤਤਕ
 ੨੧ ॥ ਭੁਠਿ ਰੰਗੇ ਰੰਗੀ ਨੀਵਾ ਅਲਪਾ ਖਾਹੀ ॥ ਸਾਧਕਾ ਪਿੰਡ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਰਤਿ ਬਿਚ
 ੨੨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਕੇਲਖਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਬੋਲੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਆਨਾ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਜਾ ਗੈਰੈ ਧਿਆਨਾ ਸੁਨ
 ੨੩ ॥ ਭੁਠਾਈ ਚਿਤੈ ਗੀ ਪਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਰੇ ਨਮਰੋ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੀ ਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬੰਦ ਹਿਸਗਲੇ
 ੨੪ ॥ ਭੁਠਾਈ ਜਿਹ ਬਭੇਦ ਨ ਦੇਈ ਚਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਕੇਲਖਣਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਮਸਤਿ ਸਨ ਲੋਭਾ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਪੰਚਾ

[illegible]

१ ०१५
२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५ ११

ਨਾਨਕ ਕਰ ਸੋਏ ਚੰਦਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਏਹ ਸਿਧੇ ਚੰਦਰੀ ਮਾਰੇ ਆਏ ॥ ਸਿਧ ਕੋ ਮਾਯੇ ਸਕਤਿ ਨੇਦੁ ਏ ॥ ਸਿਧ ਸਕਤਿ
ਕੋ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜੁ ਰੁਦ੍ਰ ਸਤੁ ਅਰੋ ਚੰਦੁ ਜਰੈ ॥ ਤਮ ਸੁ ਤਿਸ ਨਾਮ ਮੈ ਤਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾ
੨੫ ॥ ੧ ॥ ਚੋਰੁ ਕਾ ਕਾ ਪਏ ੨ ॥ ੬ ॥ ਅਸਟ ਪਦਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਟਰ ੧ ॥ ਸਬਦ ੨
ਪਟਿਆ ਛਿਤੀ ੨ ॥ ਪਰੇਤ ਬਛਿਦ ੨ ॥ ਅਲਾਹਣੀ ੫ ॥ ਸੋਲਹੇ ੨੨ ॥ ਬਾਰਹਮਾਹ ੧
ਦੁਰ ੩ ॥ ਨਿਕਾਰ ੧ ॥ ਸਿਧੇ ਸੋਟ ੧ ॥ ਤਿਨ ਕਾਨੁਮਲਾ ੩੮ ॥ ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤਿ ਦੁਦ
ਰੰਤੋ ਦੁਹੀ ਕਤਬ ਬਾਇਆ ਸਕੇ ੫੬ ॥ ਰਤਨ ਮਲਾ ੧ ॥ ਕੁਲਕਾਨੁਮਲਾ ੫੭੨ ॥ ੫੭੨ ॥

ਸਤਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ

ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਤਿਆਰੁ ਨੀ

ਸਰੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰ ਸਬਦੇ ਕਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦ

ਕਾ ਰੇਸਾਹੀ ॥ ३ ॥

ਤਤਕਰ ਰਾਗੇ ਕਾ

ਸਿਰੰਗੁ ਪੰਨੇ ੧੨੩

ਮੈਲੁ ੧੨੨

ਰਉਤੀ ੧੪੧

ਮਾਸਾ ੧੪੬

ਰੁਜਰੀ ੧੫੨

ਦਰਹੀਸ ੧੫੬

ਜੋਗਠਿ ੧੫੦

ਧਨਾਸਰੀ ੧੫੨

ਜੁਲੀ ੧੫੩

ਝਲਾਟਲੁ ੧੭੦

ਰਮਕਲੀ ੧੭੨

ਮਾਰੂ ੧੮੧

ਰੋਰਤੀ ੧੮੫

ਬਸੰਤ ੧੮੮

ਸਰੰਗ ੨੦੦

ਮਲਾਰ ੨੦੧

ਪ੍ਰਭਤੀ ੨੦੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪੰਨੇ॥

ਤਤਕਰ ਸਬਦੇ ਕਾ ਸਿਰੰਗੁ ਚਉਪਦੇ

੧ ਹਉਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਆ ਪਣਾ ੧੨੨

੨ ਬਹੁਕੇਖ ਕਰਿ ਰਾਮਾਈਐ ੧੨੨

੩ ਜਿਸਹਿ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਰਹੈ ਤਿਸ ੧੨੩

੪ ਜਿਨਿਸਾਣੇ ਕੇ ਮਨਿਅਤਿ ੧੨੪

੫ ਜਿਨਿਦਿ ਕਮਨਿਨਾਮੁ ਧਿਆ ੧੨੪

੬ ਹਉਗੁਰੁ ਹਰੇ ਹਰਿਸਿਰੈ ੧੨੪

੭ ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ੧੨੪

੮ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿਦਿਆ ਪਿਆ ੧੨੪

੯ ਘਰਹਿ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤ ੧੨੪

੧੦ ਸਚਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ੧੨੪

੧੧ ਤੈਗੁਣਨਾਇਕਾ ਮੋਹਹੈ ਗੁਰ ੧੨੪

੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾ ੧੨੪

੧੩ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਟੇ ਜਿਉ ੧੨੫

੧੪ ਜਪਿਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਪਣਾ ਤੁਮ ੧੨੫

੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀ ੧੨੫

੧੬ ਧੰਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ੧੨੫

੧੭ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਪਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ੧੨੫

੧੮ ਕਾਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧਤ ਪੁਕਰੈ ੧੨੬

੧੯ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ੧੨੬

੨੦ ਜਿਨਿ ਪੁਰਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ੧੨੬

੨੧ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪੁਕ ੧੨੬

੨੨ ਜੇਵੇਲੁ ਖਤੁ ਵੀਚਰੀਐ ੧੨੬

੨੩ ਅਪਣੁ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇਨੁ ੧੨੭

੧ ਨਿਗੁਣਸਗੁਣਆਪੇਸੇਈ ੧੪੦
੨ ਮਾਇਆਮੋਹਜਗਤਸਬ ੧੪੦
੩ ~~ਮਾਇਆਮੋਹਜਗਤਸਬ~~ ੧੪੧
੪ ~~ਮਾਇਆਮੋਹਜਗਤਸਬ~~
੫ ਫੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਰੇ ੧੪੧
੬ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੇ ੧੪੧
੭ ਸਬਉਸਦੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ ੧੪੧
੮ ਏਕਗਫਤਰਹੇਮਨਸਦੁਨ ੧੪੧
੯ ਮਨਮਾਰੇਪਾਤੁਮਰਿਜਾਇ ੧੪੧
੧੦ ਹਉਮੈਦਿਚਿਸਭੁਜਗਬਉਰ ੧੪੧
੧੧ ਸੋਕਿਉਦਿਸਰੈਜਿਸਕੇਜੀਅ ੧੪੧
੧੨ ਤੁਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿਆਜਾ ੧੪੨
੧੩ ਏਕਸੁਰੇਸਭੁਪਹਹਿਰੇਗਾ ੧੪੨
੧੪ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋਹਿ ੧੪੨
੧੫ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ ੧੪੨
੧੬ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਇਆ ੧੪੨
੧੭ ਗੁਰਸੇਵਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ ੧੪੨
੧੮ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਦਰੁਭਾਗਿ ੧੪੨
੧੯ ਜੈਸੇਧਰਤੀਉਪਰਿਮੇਪੁਲਾਸ ੧੪੨
੨੦ ਸਭੁਜਗਕਲੈਵਸਿਪੈਬਾਂਧ ੧੪੨
੨੧ ਪੇਈਅਛੈਦਿਨਚਰਹੋਹਰਿਹਰਿ ੧੪੩
੨੨ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆ ੧੪੩
੨੩ ~~ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆ~~
੨੪ ~~ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆ~~
੨੫ ਮਨਕਲੁਤਕੁਦੁਜਾਭਉ ੧੪੩

੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪੁਨਅਧਾਰਾ ੧੪੩
੩ ਇਸੁਜਗਕਾਧਰਮੁਪਰੁਤ ੧੪੩
੪ ਬ੍ਰਹਮਾਮੂਲਦੇਦਅਭਿਆ ੧੪੪
੫ ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਦਪਰੈਦਾਦੁਦਖਾ ੧੪੪
੬ ਤੈਗੁਣਦਖਟੈਭਰਮੁਨਜਾਇ ੧੪੪
੭ ਨਾਮਅਮੋਲਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾ ੧੪੪
੮ ਮਨਹੀਮਨਸਦੁਰਿਆਭੈ ੧੪੪
੯ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇਮੁਹਠੇਹੋਤੇਦੇਸੁ ੧੪੪
੧੦ ~~ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇਮੁਹਠੇਹੋਤੇਦੇਸੁ~~
੧ ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਹਰਿ ੧੪੫
੨ ਪਿਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣਿਜੀ ੧੪੫
੩ ਕਾਮਣਿਹਰਿਰਸਿਰੇਪੀਜੀਉ ੧੪੫
੪ ਮਾਇਆਸਰਸਬਉਦਰਤੇਜੀ ੧੪੬
੫ ~~ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇਮੁਹਠੇਹੋਤੇਦੇਸੁ~~ ੧੪੬
੬ ~~ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇਮੁਹਠੇਹੋਤੇਦੇਸੁ~~
੭ ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਦਰੁਭਾਗਿ ੧੪੬
੮ ਸਬਦਮੁਆਦਿਚਹੁਆਪੁਗਣ ੧੪੬
੯ ਸਚੈਸਚੇਗੁਣਗਉ ੧੪੭
੧੦ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਹਿਰੀਭੀਰ ੧੪੭
੧੧ ਦੁਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖੁਪਾਇਆ ੧੪੭
੧੨ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਮਰਣੁਦਿ ੧੪੭
੧੩ ਲਾਏਅਪਣਿਜਾਤਿਗਫਾਈ ੧੪੭
੧੪ ਮਨਮੁਖਸੁਠੇਸੁਠਕਮਦੈ ੧੪੭
੧੫ ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭ ੧੪੭
੧੬ ਗੁਰਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸੇ ੧੪੭

੧੧ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨ ੧੪੭
 ੧੨ ਨਿਰਤ ਕਰੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਭੋਭੁ ੧੪੮
 ੧੩ ਹਰਿ ਕੈ ਭੁਏ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ੧੪੮
 ੧੪ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸੇਖਿ ਰੇਸੁ ੧੪੮
 ੧੫ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾ ੧੪੮
 ੧੬ ਅਸਾ ਅਸਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ੧੪੮
 ੧੭ ਗੁਰਤੇ ਸਤਿਓ ਪਯੋ ਜੀ ਨਿਤ ੧੪੮
 ੧੮ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਦੁਸਾਇਤੁ ੧੪੮
 ੧੯ ਘਰੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ੧੪੮
 ੨੦ ਅਪੇਅ ਪੁਪਛਾਣਿ ਅਸਾ ੧੪੮
 ੨੧ ਦੋਹਰਾ ਟੀਸਹ ਲੁਨ ਪਾਇਨੀ ੧੪੮ ਪਨੇ
 ੨੨ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ੧੪੮
 ੨੩ ਸਭਨਾ ਦੇ ਨੇ ਲੋਚ ਦੀ ਜਿਸੁ ੧੪੮
 ੨੪ ਸਚਿ ਰਤੀ ਅਸੇ ਹਰਾ ਟੀਜੇ ੧੫੦
 ੨੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ ਚਾਖਾਇਓ ੧੫੦
 ੨੬ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਗੁਣ ਓ ਪਯੋ ਜਾਪੁ ੧੫੦
 ੨੭ ਸਬਦੇ ਹਿ ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜੇ ੧੫੦
 ੨੮ ਅਨਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ੧੫੦
 ੨੯ ਪਟੀ ਅਯੋ ਅਝੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ੧੫੧
 ੩੦ ਭੁਭੁਤ
 ੩੧ ਹਮ ਅਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਹਿ ਲਾਸ ੧੫੧
 ੩੨ ਸਾਜਨ ਸੇਹੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹੁਤ ਮਸ ੧੫੧
 ੩੩ ਸਾਚੁ ਨਾਨਕਾ ਦਾ ਹਰਾਹੁ ੧੫੨
 ਜਗੇ ਦਾ ਪਦੇ

੧ ਧਿਰੁ ਇਏ ਹਾਜੀ ਵਠਾ ਜੇਤੁ ੧੫੨
 ੨ ਹਰਿ ਕੀਤੁ ਮਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੁਖੀ ੧੫੨
 ੩ ਜਗਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਵਲੀ ਭੁਯੋ ੧੫੨
 ੪ ਰਮ ਰਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿ ਜੇ ੧੫੨
 ੫ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ੧੫੨
 ੬ ਨਕਸੀ ਮਤਿ ਓ ਪਯੋ ਨਕਸੀ ੧੫੨
 ੭ ਦੇਕੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਣਿ ੧੫੨
 ੮ ੧੬ ਅਸਾ ਪਦੀਆ ੧੫੨
 ੯ ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾ ੧੫੩
 ੧੦ ਦੁਖ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਮਤਾ ਮੁ ੧੫੩
 ੧੧ ਰਾਗ ਰਾਗ ਰਾਗ ਰਾਗ ੧੫੩
 ੧੨ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲ ੧੫੪
 ੧੩ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਮੈਨ ੧੫੪
 ੧੪ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੈ ਗੁ ੧੫੪
 ੧੫ ਸੇਹਾ ਟੀਸਦਾ ਮੁਖ ਓ ਜਲ ੧੫੪
 ੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ੧੫੪
 ੧੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੀਤ ਮੁਤ ਓ ੧੫੪
 ੧੮ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹ ੧੫੪
 ੧੯ ਪੁਰੈ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ੧੫੪
 ੨੦ ਹਉ ਮੈਨਾ ਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਰੋ ੧੫੪
 ੨੧ ਭੁਭੁਤ
 ੨੨ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁ ੧੫੪
 ੨੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਦਾ ਪਾਰ ਓ ੧੫੪
 ੨੪ ਮਨ ਮੇਰਿ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ੧੫੪

੧ ਰਤਨਪਦਾਰਥੁਦਣਜੀਅਰ ੧੫੮
 ੨ ਸਚਸਚਿਦਾਹਰਿਨਾਮੁਰੇ ੧੫੮
 ੩ ਏਮਸਮੇਰਿਅਮਾਧਾਗਏਟੁ ੧੫੮
 ੪ ੧੬ ਮਹਾਰਾਜਾਨਾਮ ੧੫੮
 ੫ ਪ੍ਰਭੂਸਚਰ੍ਵਹਰਿਸਾਸਾਹੀਐ ੧੫੮
 ੬ ਸਟਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਰੇਪ ੧੫੮
 ੭ ਰੇਦਰਿਪਰਦਿਦਿਛੁਨੀਅ ੧੫੮
 ੮ ਇਹੁਸਨੀਰੁਜਸਗੀਰੇਇਸਨੇ ੧੫੮
 ੯ ੧੬ ਮਹਾਰਾਜਾਨਾਮ ੧੫੮
 ੧੦ ਜੇਦਕਸੇਦਕਗਰਿਸਭਤੇਰੇ ੧੫੯
 ੧੧ ਭਗਤਖਜਨਾਭਗਤਨਕਉ ੧੫੯
 ੧੨ ਦਸਨਿਦਸੁਹੇਦੈਤਹਰਿਪ ੧੫੯
 ੧੩ ਹਰਿਜੀਉਤੁਪੋਸਦਾਸਲਾ ੧੫੯
 ੧੪ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭ ੧੫੯
 ੧੫ ਸੇਸਿਪੁਸਥਾਥੰਧਪੁਰੈਕੁਈ ੧੫੯
 ੧੬ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੇਦੈ ੧੫੯
 ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀ ੧੫੯
 ੧੮ ਤਿਹੀਗੁਣਿਕਿਭੁਦਣੁਦਿਆ ੧੫੯
 ੧੯ ਸਤਿਗੁਰੁਸਥਾਧਗੁਰੁਜਗਾਮੀ ੧੫੯
 ੨੦ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦੇਬਹੁਤਾ ੧੫੯
 ੨੧ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਤਾਸਹਜਿਧਾਨਿ ੧੫੯
 ੨੨ ੧੬ ਮਹਾਰਾਜਾਨਾਮ ੧੫੯
 ੨੩ ਭਗਤੀਦੀਸਦਾਤੁਰਖਦਹਰਿ ੧੫੯
 ੨੪ ਨਿਗੁਣਿਅਨੇਅਪੇਖਖਸਿ ੧੫੯
 ੨੫ ਹਰਿਜੀਉਸਥਦੇਜਪਦਾ ੧੫੯

੧ ਮਹਾਰਾਜਾਨਾਮ ੧੫੮
 ੨ ਇਹੁਸਨਾਮਭੁਟਨਨਿਸੁਟੈਨ ੧੫੮
 ੩ ਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲੁਅਭਿ ੧੫੮
 ੪ ਸਦਾਧਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਅਮਾ ੧੫੮
 ੫ ਜਗੁਮੈਲਮੈਲੋਰੇਇਧਾਇ ੧੫੮
 ੬ ਜੇਹਰਿਸੇਦਰਿਤਿਨਬਲਿ ੧੫੮
 ੭ ਮਨੁਮਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ ੧੫੮
 ੮ ਕਾਚਾਧਨੁਸੰਚਹਿਮੁਰਖਗਾ ੧੫੮
 ੯ ਨਦੈਕੀਕੀਮਤਿਮਿਤਿਕੀ ੧੫੮
 ੧੦ ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਰੀਤੇਰੇਤੁ ੧੫੮
 ੧੧ ੧੬ ਮਹਾਰਾਜਾਨਾਮ ੧੫੮
 ੧੨ ਨਮੋਪੀਤੇਸਭਕਿਛੁਰੇਅ ੧੫੮
 ੧੩ ਕਾਇਅਕਾਮਣਿਅਤਿਸੁ ੧੫੮
 ੧੪ ਫੁਟੀਅਨਾਸਲਾਹਿਜੇਮਰਿ ੧੫੮
 ੧੫ ਹਰਿਜੀਉਸੁਖਮੁਅਗਮੁਰੇ ੧੫੮
 ੧੬ ੧੬ ਛੰਤਾ ੧੫੮
 ੧੭ ਸੁਖਜੇਹਿਲਵਹਰਿਧਿਆਦੁ ੧੫੮
 ੧੮ ਭਗੁਜਨਾਕੀਹਰਿਜੀਉਗਥੇਜੁ ੧੫੮
 ੧੯ ਸਥਵਿਸਚੈਸਚੁਸੇਹਿਲਾ ੧੫੮
 ੨੦ ਭਗਵਰੇਪਨੁਜੇਭਵੈਬਿਨੁ ੧੫੮
 ੨੧ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਦੁ ੧੫੮
 ੨੨ ਜੇਲੋਰਹਿਦੁਬਲਵੀਇ ੧੫੮
 ੨੩ ਸੇਹਿਲਵਹਰਿਰਮਨਮੁਗ ੧੫੮
 ੨੪ ੧੬ ਮਹਾਰਾਜਾਨਾਮ ੧੫੮
 ੨੫ ੧੬ ਮਹਾਰਾਜਾਨਾਮ ੧੫੮

੧ ਏਕਾਦਿਕਾਤਿਅਦਿਕਾਤਿਕਾਤਿ ੧੭੦
 ੨ ਅਤੁਲਕਿਉਤੋਲਿਆਜਾਇ ੧੭੦
 ੩ ਸਾਹਿਬੁਤੇਸੇਵਕਸੇਵਕਸਾਹਿ ੧੭੦
 ੪ ਪੁਰਾਣਾਟਬਣਾਇਆਪੁਰੈਦੇਖ ੧੭੦
 ੫ ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਤੋਜਿਸਨਾਪੇ ੧੭੦
 ੬ ਪੁਰੇਹਾਰਤੇਵਤੇਆਈਪਾਈ ੧੭੦
 ੭ ਜਗਦੀਸਾਮੁਖਿਚੰਚਰਿਆਨੁ ੧੭੧
 ੮ ਆਦਿਤਵਾਰੇਆਦਿਪੁਰਖਹੈ ੧੭੧
 ੯ ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਪੋਸਿਸਾਇਸਾ ੧੭੧
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਿਸਦੁਕਹੈਸਭਕੋਈ ੧੭੨
 ੧੧ ਸਰੋਸੀਆਮੁਵਾਕੰਨੀਪਾਇਜੇ ੧੭੨
 ੧੨ ਭਗਤਿਖਜਾਨਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ ੧੭੨
 ੧੩ ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਲੀਭੁਹੈਸੰਤਹੁ ੧੭੩
 ੧੪ ਹਮਕੁਛਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਤਿ ੧੭੩
 ੧੫ ਨਾਮਖਜਾਨਗੁਰਤੇਪਾਇਅ ੧੭੩
 ੧੬ ਅਨੰਦੁਕੁਇਆਮੇਰੀ ੧੭੪ ਪਤੇ
 ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਸਹਜੈਦਾਖੇਤੁਹੈ ੧੭੫ ਪਤੇ
 ੧੮ ਸਹਥੈਸਾਹਿਤਹਥੈਸਾਸਾ ੧੮੧ ਪਤੇ
 ੧੯ ਆਦਿਨਾਨਾਬੀਮੈਨਿਜ ੧੮੧

੨ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਜੀ ੧੮੧
 ੪ ਸਚਿਰਤੇਸੇਟੋਲਿਲਹੁਸੇਵ ੧੮੧
 ੫ ਆਰੁਤੇਸੀਤਲਕਰੇਮਨੁਗ ੧੮੧
 ੬ ਅਸਟਪਦੀ ੧੮੧
 ੭ ਜਿਸਨੇਪੇਹਮੀਨਿਦ ੧੮੧
 ੮ ਹੁਕਮੀਸਹਜੇਸਿਸਾਇਉ ੧੮੨
 ੯ ਏਕੋਏਕੁਦਰਤੇਸਭਸੇਈ ੧੮੨
 ੧੦ ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾਏਕੋਦਤਾ ੧੮੨
 ੧੧ ਜੇਆਇਆਸੇਸਭਕੋਜਾਸੀ ੧੮੩
 ੧੨ ਸਚਸਾਲਹੀਗਹਿਰਗੀਭਰਿ ੧੮੩
 ੧੩ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਬਿਭੁਸਾਚਾ ੧੮੩
 ੧੪ ਸਚੈਸਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇ ੧੮੪
 ੧੫ ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੀਨਾ ੧੮੪
 ੧੬ ਆਪੇਕਰਤਾਸਕੁਜਿਉਕਰ ੧੮੪
 ੧੭ ਸੋਸਦੁਸੇਵਿਹੁਸਿਰਜਣ ੧੮੪
 ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਸੇਵਨੁਭਾਗੀ ੧੮੪
 ੧੯ ਹਰਿਜੀਉਸੇਵਿਹੁਅਗਮ ੧੮੪
 ੨੦ ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਸਚੈਇਕੁਖੇਲੁ ੧੮੪
 ੨੧ ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੇ ੧੮੪
 ੨੨ ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ ੧੮੪
 ੨੩ ਆਪੇਸਿਸਾਇਹੁਕਮਿਸਭਜਾ ੧੮੪
 ੨੪ ਆਦਿਜਗਦਿਦਇਅਪਤਿ ੧੮੪
 ੨੫ ਜਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ ੧੮੪
 ੨੬ ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਸਾਸਾ ੧੮੪
 ੨੭ ਜੇਤੁਪੁਕਰਣਾਸੇਕਰਿਪਾਇ ੧੮੪

੧੦ ਇਸਕੰਚਨੁਸਬਦੁਦੀਚ ੧੮੦ ਪਨੇ
੧੧ ਸਿਰੰਕਰਿਅਕਰੁਉਪਾਇਆ ੧੮੦
੧੨ ਅਗਮਾਗੋਚਰਦੇਪਰਦਾ ੧੮੧ ਪਨੇ
੧੩ ਨਵਰੀਭੁਗਤਲੈਹੁਮਿਲਾਏ ੧੮੧
੧੪ ਦੁਰਵਿਣੁਗਹਕਗੁਣਦੇਹੀਐ ੧੮੨ ਪਨੇ
੧੫ ~~ਦੁਰਵਿਣੁਗਹਕਗੁਣਦੇਹੀਐ~~ ੧੮੨ ਪਨੇ
੧੬ ਜਤਿਕਾਰਰਬੁਨਕਰਿਅਹੁਕੋ ੧੮੩
੧੭ ਜੋਰਮਿਗਰਹੀਪਤਿਤਭੇਖਧਾ ੧੮੩
੧੮ ਜਾਕਉਰਥੇਅਪਣੀਸਰਣ ੧੮੪
੧੯ ਮੋਕਮਣਿਮੋਰਕੰਤੁਕਰਤਾਰ ੧੮੪
੨੦ ਸੋਮੁਨਿਜਿਅਨਕੀਦੁਬਿਧਾ ੧੮੪
੨੧ ਰਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਰ ੧੮੪
੨੨ ਨਾਮੇਉਪਰੇਸਭੁਜਿਤਨੇਲੋਅ ੧੮੪
੨੩ ਵੇਦਿਦਪ੍ਰਤਿਸਨਕਾਦਿਕ ੧੮੪
੨੪ ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਮਨਮਉਰ ੧੮੪
੨੫ ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕ ੧੮੪
੨੬ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਿਰੋਗਿਦਿ ੧੮੫ ਪਨੇ
੨੭ ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧਾਸਦਾਏ ੧੮੫
੨੮ ਦੁਬਿਦਿਚਿਜੀਸੈਦੁਖਿਮਰੇ ੧੮੫
੨੯ ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਸਚ ੧੮੫
੩੦ ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੇ ੧੮੫
੩੧ ਕਲਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਮਨਪ ੧੮੫
੩੨ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੋਗੁ ੧੮੫
੩੩ ਬਝਗੁਰੁਜਗਤਬਉਰਨਾ ੧੮੫
੩੪ ਹਉਸੈਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਇ ੧੮੬ ਪਨੇ

੩੦ ਮੇਰੀਪਟੀਆਇਥਹੁਰਿ ੧੮੬
੩੧ ਅਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੋਸੰਤ ੧੮੬
੧੨ ਅਸਟਾਗੁਣ ੧੮੬
੧ ਤਿਨਕਰਤੈਇਕਚਲਤੁਉਪਾ ੧੮੭
੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ ੧੮੭
੩ ~~ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ~~ ੧੮੭
੪ ~~ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ~~ ੧੮੭
੫ ਮਹਰੁਤੀਮਹਿਸਦਬਸੰਤ ੧੮੮
੬ ਰਾਤੇਸਚਿਹਰਿਨਮਿਨਿਹ ੧੮੮
੭ ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਲੋਗੁ ੧੮੮
੮ ਅੰਤਰਿਪੂਜਮਨਤੇਉਏ ੧੮੮
੯ ਭੁਗਤਿਦਛਲੁਹਰਿਦਸੇ ੧੮੮
੧੦ ਮਾਇਆਮੋਹਸਬਦਿਜਲਾ ੧੮੮
੧੧ ਪੁਰੈਗੁਰਿਸਚਕਾਰਕਮਾਏ ੧੮੮ ਪਨੇ
੧੨ ਭੁਗਤਿਕਰਹਿਜਨਦੇਖਿਹ ੧੮੮
੧੩ ਲਮਿਰਤੇਭੁਲਾਕਾਕਰਹਿਉਪਾ ੧੮੮
੧੪ ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭੁਭੁਰਮਿਭੁ ੧੮੮
੧੫ ਕ੍ਰਿਪਕਰੇਸਾਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ ੧੮੮
੧੬ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਚੇਤਿਸੁਰੁ ੧੮੮
੧੭ ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਉਮਜੀਤੁ ੧੮੮
੧੮ ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਚਰਿ ੧੮੮
੧੯ ਸਭਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀਤੇਉਏ ੨੦੦ ਪਨੇ
੨੦ ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੋਹਰਿਗਾਇ ੨੦੦
੨੧ ਬਸੰਤੁਚਰਿਅਫੂਲੀਬਨ ੨੦੦

੦੮ ਦੁਰਕਾ ਬਣਿਓ ਦਿਹਾੜਾ ੨੦੦

੧੫ ਅਨਮੋਹਿਤਾ ੨੦੦

ਸਾਹਿਬ

੦ ਅਨਮੋਹਿਤਾ ਰਿਕੈ ਨਾਮਿ ਦੁਰ ੨੦੦

੨ ਅਨਮੋਹਿਤਾ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਅਤਿ ੨੦੦

੩ ਅਨਮੋਹਿਤਾ ਰਿਕਾ ਅਕਬਕ ੨੦੧ ਪਨੇ

੧੬ ਸਾਹਿਬਾਨਾ ਨਾਮਿ ੨੦੦

ਸਾਹਿਬਾਨਾ ਨਾਮਿ ੨੦੦

੧ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਹੈ ਅਪੇ ੨੦੧

੨ ਜਿਨੀ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣਿਆ ੨੦੧

੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਦਿਹਾੜਾ ੨੦੧

੪ ਗੁਰਸਾਲਾ ਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾ ੨੦੧

੫ ਰਣਗੰਧਰ ਬਨ ਮੇਸਭਿਉ ੨੦੨ ਪਨੇ

੬ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਦੈ ਪਰਦੁਰ ੨੦੨

੭ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰ ਪਾਠ ਸਭ ਤਿਸ ੨੦੨

੮ ਮੇਰਾ ਪੁਰਸਾਚਾ ਦੁਖ ਨਿਵ ੨੦੩

੯ ਹਉਮੈ ਬਿਖਮ ਨ ਮੋਹਿਆ ੨੦੩

੧੦ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿਇਹੁ ੨੦੩

੧੧ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨੁ ਮੁਖ ੨੦੩

੧੨ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਮਤੀਲਾ ੨੦੩ ਪਨੇ

੧੩ ਰਸਨਾ ਮੁਸਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ੨੦੩

ਸਾਹਿਬਾਨਾ ਨਾਮਿ ੨੦੦

੧ ਕਰਮੁ ਤੇ ਕੇਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ੨੦੩

੨ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗਦਰ ਤਦੈ ੨੦੩

੩ ਹਰਿਹਰਿ ਪ੍ਰਿਥਕ ਰੇ ਗੁਰਕੀਕਾ ੨੦੪

੧੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ੨੦੦

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ੨੦੦

੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਹਾੜਾ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ੨੦੪

੨ ਨਿਰਗੁਣਿ ਅਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ੨੦੪

੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ੨੦੪

੪ ਜੋਤੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ੨੦੪

੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ੨੦੪

੬ ਅਪੇਰੁ ਤਿਬਣਾਏ ਬਹੁਰ ੨੦੪

੭ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਅਪਣਾ ੨੦੪

੮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ੨੦੪

੯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ੨੦੪

੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇਖੁ ਤੂੰ ਹਰਿ ਮੰਦ ੨੦੪

੨ ਭੈਭਾਇ ਜਾਗੇ ਨਰ ਜਾਗਣ ੨੦੪

੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ੨੦੪

੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ੨੦੪

੫ ਪੁਰੇਕਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੁਰਾ ੨੦੪

ਗੁਰਸੇਵੀਆਪਣਾਇਕਮਨੀਇਕਚਿਤਿਤਾਏਸਤਿਗੁਰਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਭੁ
ਜੇਨੇਦੇਇਬੁਝਾਇਆਮਨਚਿਦਿਆਦਰੁਪਾਵਣਾਜੇਦੇਏਏਸੇਫਲੁਪਾਇਆਨਾਇਏ
ਜੇਨੇਏਮੰਗੀਐਨਾਮੁਸਹਜਿਸਮਾਇਆਮਨਮੇਰੇਹਰਿਗੁਰਚਖੁਤਿਖਜਾਇਆਜਿ
ਮੁਖਮਖਿਚਾਖਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇਆਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਤਿਨੀਪ
ਜੇਨਾਮੁਨਿਪਨਾਮੰਤਰਿਹਰਿਗੁਰਗਦਿਰਹਿਅਚੂਕਾਮਨੀਅਭਿਮਾਨੁਹਰਿਦੈਕਸਲੁ
ਜੇਨਾਮੁਲਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਗਦਿਰਹਿਅਪਾਇਆਦਰਗਾ
ਜੇਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤੇਦਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਹਉਮੈਮਤਾਮਰਿਕੈਹਰਿਗਕਿ
ਜੇਨਾਮੁਪਾਗਿਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਰਣੈਜਿਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਨੁਸੇਈਸੁਖੀਏਚਹੁਕ
ਜੇਨਾਮੁਮੁਖਪੁਟਅਪਗੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਪਾਈਐਚੁਕੈਮੋਹਪਿਆਰਾਹਰਿਸੇ
ਜੇਨਾਮੁਗਦਿਰਹਿਅਪਰਹੀਮਾਰਿਓਦਾਸਾਜਿਨਹਰਿਕਾਸਦਾਅਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿ
ਜੇਨਾਮੁਸਾਨਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁਗੁਰੁਭੇਖਕਰਿਗੁਰਮਾਈਐਮਨੀਹਿਰਦੈਕਪਟੁਕਮਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾ
ਜੇਨਾਮੁਗਿਦਿਸਟਮਾਰਿਸਮਾਇਆਮਨਰੇਕਹਿਰੀਮਾਰਿਓਦਾਸਾਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀ
ਜੇਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਰਗਸੁਗੁਰੁਕੈਸਬਦਿਮਨੁਜੀਤਿਆਗਰਿਮੁਕਤਿ
ਜੇਨਾਮੁਰਿਪਾਇਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਜੇਲਖਿ
ਜੇਨਾਮੁਗੁਰੁਕਰਹਿਨਦਪੰਡਕੁਕਮਾਧਿਭਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਵਈਠਿਰਿਠਿ
ਜੇਨਾਮੁਪਾਰਿਹਰਿਗੁਰੁਕੀਠਿਜਿਨੀਪਰਿਹਿਅਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਪਿ
ਜੇਨਾਮੁਸਿਪਿਠਿਹੋਏਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇਆਜੇਪ੍ਰਭੁਭਦੈਸੇਥੀਐਅਦਰਨਕਰਣਾਜੇ
ਜੇਨਾਮੁਨਕਜੀਵੈਨਾਮੁਲੋਹਰਿਦੇਵਹੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਜੇਨਾਮੁਗੁਰੁਕੈਸਬਦਿ
ਜੇਨਾਮੁਪਾਇਮੁਖਪੁਟਹੋਇਆਜੇਨਾਮੁਗੁਰੁਕੈਸਬਦਿਸੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇਆਸਚਿਮਿਲੇ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

1 ਮੇਰਾ ਦੇਵੁ ਰਹਿਤਿ ਨਿਜ ਪਰਿਕਸਾ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਰਿਬਿ ਨੁ ਅਕਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਾਸਕੁ
2 ਹੁਸਤੁ ਪੁਰਿ ਰਾਮ ਲਾਸਾ ਦੇ ਮਿਲਦੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਰਹੈ ਜਿ
3 ਨਉ ਆਪੇ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਕੋ ਨ ਮਿਲੈ ॥ ਚਿਰਿ ਚਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਕੁ ਮਹਿ ਚਿਕਿ
4 ਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਸਾਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲੂਹੇ ॥ ਇਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਾਇ
5 ॥ ਪਵਿ ਪਵਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤ ਕੀ ॥ ਦੁੱਖ ਗੁਰੇ ਬੀਚ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਬੁਝੈ ਨ ਭੀ ਨ ਭਲੁ ॥ ਈਸਰੁ ਭੀ ਲੋਕੁ ਦੇਖ
6 ਗਾਇਕ ਚਉਰਸੀ ॥ ਹਰਮ ਦੇ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ॥ ਹੋਇ ਪੁਆਰੁ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣ ਕੋਇ ਨ ਮੇ
7 ॥ ਹਰਿ ॥ ਰਾਸਤਿ ਰੁਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾ ਖੜੀ ॥ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੈ ਆਪੁ ਕਾ ॥ ਦਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰਿਤ ਹਰਿ
8 ਸੇਵਾ ਪਦੈ ਸਕੁ ॥ ਇਹ ਪਾਸਿ ਪਰਸਿਐ ॥ ਪਰਲੂਹੇ ॥ ਜੋਰੀ ਜੋ ॥ ਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ
9 ਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਖ ਭੁਖ ਮਤੁ ਕਰਹਿ ॥ ਮਤੁ ਕਰਹਿ ਪੂਰਬੀ ਲਖ
10 ਚਉਰਸੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਸਿ ਨਿਸੁ ਸੇ ਦੇਇ ਆਪੁ ॥ ਨ ਰਹੈ ਸਦਾ ॥ ਦਇਆ ਲੂਹੇ ਸਕੁ ਨ ਕਰਦਾ ਸਾ
11 ਨਨਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀ ॥ ਐਪਈ ॥ ਐਸੇ ਖਦੁ ਆਗੁ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ ਗਾਇਕਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿ
12 ਜੁਟਿ ਕੋ ਮੰਨਿਆ ॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਪਰਿਕਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਲਾ ॥ ਹਿਸਦੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਆਗੁ ਠਤਾ ॥ ਸਾਸ
13 ਰਤੇ ਸੋ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਹੁਸਦ ਬਲਿ ਹਰੇ ॥ ਜਾਗਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੋ ॥ ਹਰਿਕ ਸੈ ॥ ਤਿਤੁ ਪਾਇ ॥ ਹੋ ਪਰ
14 ॥ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ॥ ਧਿਆਇ ॥ ਧਰਿਸਤੁ ਕਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ॥ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
15 ਇਕਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ॥ ਦੇਖੁ ਨ ਦਰਿ ॥ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ॥ ਦਸੈ ਭੁਗੁਪੁਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
16 ਨਿਪਛਾਇ ॥ ਆਸੇ ਦੇਖ ॥ ਹਿਸਦਾ ॥ ਹਵਰਿ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣ ॥ ਤਿਨ ਸਦਾ ॥ ਮਨਿ ਦਸੈ ॥ ਅਉਗਟਿ ॥ ਦੰ
17 ਦੁਰਿ ॥ ਮਨੁ ਮਖਗੁ ॥ ਠਤੇ ਬਾਹਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖ ॥ ਮਰਦੇ ॥ ਸੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਸਬਦਿ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਟਿਮੰਨਿ ॥ ਨਿ
18 ਮਨਿ ਧਿਆਇ ॥ ਆਹਿ ਸੋਇ ॥ ਮਨ ॥ ਦਿਨੁ ॥ ਭਗਤੀ ॥ ਰਤਿ ॥ ਆਮ ॥ ਨਤ ॥ ਨੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ॥ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਨੁ
19 ਸੰਕੁ ॥ ਕਾ ਬਿਨ ॥ ਸਿਜਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ॥ ਹੋਇ ॥ ਗਿ ॥ ਸੁ ਅੰ ॥ ਦਰਿ ॥ ਨਾ ॥ ਪੁ ॥ ਗਾ ॥ ਸੁ ॥ ਹੋ ॥ ਹੁਸਦਾ ॥ ਸਦਾ ॥ ਬਿਰੁ ॥ ਹੋਇ
20 ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ਜਨ ॥ ਮੁਖ ॥ ਦਾ ॥ ਰੁਪਾ ॥ ਏਕੈ ॥ ਹਰਿ ॥ ਨਾ ॥ ਮੁ ॥ ਨ ॥ ਚੇ ॥ ਤੈ ॥ ਲਿ ॥ ਦ ॥ ਲਾ ॥ ਇ ॥ ਪ ॥ ਰਿ ॥ ਖਿ ॥ ਸਿ ॥ ਮੈ ॥ ਰ ॥ ਹ ॥ ਨਾ ॥ ਏ ॥ ਮ
21 ਗੈ ॥ ਠਉ ॥ ਗ ॥ ਪਾ ॥ ਏ ॥ ਓ ॥ ਦੁ ॥ ਲਾ ॥ ਹ ॥ ਬਿ ॥ ਨ ॥ ਅ ॥ ਦ ॥ ਏ ॥ ਈ ॥ ਅੰ ॥ ਤਿ ॥ ਗ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਪ ॥ ਛੁ ॥ ਤਾ ॥ ਏ ॥ ਜਿ ॥ ਸੁ ॥ ਨ ॥ ਦ ॥ ਰਿ ॥ ਕੋ
22 ਉ ॥ ਬ ॥ ਰੇ ॥ ਹ ॥ ਰਿ ॥ ਸੇ ॥ ਤੀ ॥ ਲਿ ॥ ਦ ॥ ਲਾ ॥ ਇ ॥ ॥ ੪ ॥ ਏ ॥ ਖ ॥ ਦੇ ॥ ਖੀ ॥ ਸ ॥ ਰੁ ॥ ਕ ॥ ਰੇ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਮੁ ॥ ਖਿ ॥ ਬੁ ॥ ਟਿ ॥ ਨ ॥ ਪਾ ॥ ਏ ॥ ਪ ॥ ਜਿ
23 ਮੁਖਿ ॥ ਹਿ ॥ ਦਾ ॥ ਸੁ ॥ ਪੁ ॥ ਹੋ ॥ ਸੇ ॥ ਦ ॥ ਪਾ ॥ ਏ ॥ ਤਿ ॥ ਨ ॥ ਕਾ ॥ ਏ ॥ ਹ ॥ ਰਿ ॥ ਗੁ ॥ ਠ ॥ ਗ ॥ ਦ ॥ ਹਿ ॥ ਹ ॥ ਰਿ ॥ ਨਿ ॥ ਤ ॥ ਪ ॥ ਰੁ ॥ ਹਿ ॥ ਹਿ ॥ ਦੁ
24 ਠ ॥ ਗ ॥ ਏ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ਏ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਤਿ ॥ ਨ ॥ ਕੀ ॥ ਬ ॥ ਟੀ ॥ ਸ ॥ ਦਾ ॥ ਸ ॥ ਚੁ ॥ ਹੋ ॥ ਜਿ ॥ ਨ ॥ ਮਿ ॥ ਰ ॥ ਹੋ ॥ ਲਿ ॥ ਦ ॥ ਲਾ ॥ ਇ ॥ ॥
25 ਜਿਨਿ ॥ ਦਿ ॥ ਕ ॥ ਮ ॥ ਨਿ ॥ ਨਾ ॥ ਮੁਖਿ ॥ ਆਇ ॥ ਆ ॥ ਗੁ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਤੀ ॥ ਦੀ ॥ ਚ ॥ ਹ ॥ ਰਿ ॥ ਏ ॥

ਸਦੇ ਜਲੇ ਰਿਤੁ ਸਚੇ ਵਰ ਬਰਿ ਭਇਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਪਦਿ ਹਿਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਪਾਸ
ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹਿਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਕਢੈ ਹੋਇ
ਮਨ ਮੁਖ ਨਾਮ ਨ ਜਣ ਨੀ ਦਿਨੁ ਨ ਦੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ਸਾਬਦੈ ਸਦਾ ਨਾਮ ਭਇਲਿ ਗੇ
ਦਿਸਟ ਕੋ ਕੀਤੇ ਪਦ ਹਿਦਿ ਚਿਦਿਸਟ ਸੇ ਦਿਸਟ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨ
ਪੁਰੇ ਜੋ ਚਲੁ ਹਿਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ਕੁਲ ਭਿਧਾ ਹਿਅ ਪਟਾ ਪਨੁ ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ਹਿਰ
ਪਿਆਈ ਐ ਤਿਸੇ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਦੇ
ਨਾਮੁ ਪਗਾਢਾਇ ਭਇਅੰ ਦਰੁ ਬਹੁ ਹਉ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰ
ਦੁਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗੋਰਾ ਪਾਤੋ ਸਾਹਿ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਰਿ ਪਨੁ ਗਾਇ ਹੋ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਹਹਿ ਵਾਪਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਖਰੁ ਹਰਿ ਨ
ਮੁਖੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤਾ ਅਤੁ ਭੁਭੁਗੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਣੀ ਰੇਇ ਸੁਮਨ ਕ
ਐਸਾ ਦਿਖਾਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਹਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤਿਹ
ਕਾ ਆਰੁ ਤੇ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ਪਾਖੰਡਿ ਤਗੁਰ ਤਿਹੋ ਦਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਪੁਆਗੁ ਸੇ
ਕਾਲ ਭਇਆ ਨਾਰਲੈ ਤਿਸੁ ਅੰਤ ਰਿਬਿ ਬੇ ਕਬੀਚਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਸੇ ਸੇ ਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਹਰਿ
ਗੁਰਿ ਪਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉ ਪੇਅ ਗੈ ਪਰੇ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚੁ ਮਗਿ ਪਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋ ਜੇ ਕ
ਹਾਨ ਦੈ ਹਰਿ ॥ ੭ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਈ ਐ ਦਿਨੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ
ਤਰਸ ਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੈ ਸੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਏ ॥ ੮ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਪਾਤੋ ਸਾਹਿ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
ਜਨਾ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚੁ ਸਿਉ ਰਸ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੯ ॥ ਗੁਣੀ ਰੇ ਚਗੁ ਦੁਖੀ ਆਦੁ ਜੇ ਗੁਣਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਅਨ ਦਿ
ਨੁ ਪਿਆਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਚੈ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸ
ਦੁਪਛਾਣੀ ਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰ
ਸੇ ਜਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸ ਨਾ ਦਿਕਾ ਗੁਣਿ ਨੁਸ ਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ
ਮਰਿ ਹੋਇ ਭੁਆਗੁ ਪਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲ ਚਿਰੇ ਨ ਉਰਵਾਨੁ ਪਗੁ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਪਤ ਪਸੰਜ
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਗੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਗਾਨਾ ਨਕਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ
ਐ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਕਾ ਆਪਗੁ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਤੋ ਸਾਹਿ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੇ ਹਿਦਿ ਅਪਿਆ ਬੈ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਨਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਧੁ ਤਤੁ ਪਰਧੁ ਟੁਕੁਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧੨੬
ਇਤ ਪਾਈ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਣੁ ਹਲੇ ਕੋਹ ਬਿਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਭਾਖੈ ਪਾ ॥ ੨ ॥
ਜੇਹ ਕੀਤੇ ਨ ਤੇਹਾ ਤੇ ਅਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਾਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾ ਮੁਦਿ ਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮ ॥ ੩ ॥
ਪੂਰੈ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਮਨਿਕ ਸੈ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੀਝਿ ਦਰਤ ਦਾਹ ॥ ੪ ॥
ਇਹ ਦੇਸੈ ਇਹ ॥ ੪ ॥ ੧੨੭ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਕਹਿਅਸ ਪੈਉ ਰਧਤ ਪੁਕਰੈ ਦੇ ॥ ੫ ॥
ਜੇਹੁ ਮੈ ਜਾਇਆ ਧਿਆਤ ਮਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾ ਮੁਨ ਕਬਹਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤ ਮਰੇ ॥ ੬ ॥
ਜੇਹੁ ਮੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ੧੨੮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੁਝ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀ ਐ ਬਿਖੁ ਭੁਝ ॥ ੭ ॥
ਦੁਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ੧੨੯ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਭੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦਿਕਾ ਪੰਡਿਤੁ ਪਰੈ ਬੀਖਨ ॥ ੮ ॥
ਜੇਹੁ ਪਾਨ ਹਥੁ ਭੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਤਿਕੁ ਟੀਛੁ ਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁ ॥ ੯ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ੧੩੦ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਅਤਿ ਸਬਲ ਪੈਛੁ ॥ ੧੦ ॥
ਜੇਹੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਦੁਖਲਾਇ ਦਾਬੁ ਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਮਿਲੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ॥ ੧੧ ॥
ਜੇਹੁ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧੩੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ॥ ੧੨ ॥
ਜੇਹੁ ਇਕੁ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ॥ ੧੩ ॥
ਏਹ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧੩੨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਤੇ ਹੈ ਹਰਿ ਕ ਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵ ॥ ੧੪ ॥
ਜੇਹੁ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧੩੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਪਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਮਨਿਕ ਸੈ ॥ ੧੫ ॥
ਜੇਹੁ ਪੁਨਿਕਾਰਿ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨ ਮੁਖਿ ਮਾਈ ॥ ਐਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ੧੩੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਚਉਥੈ ਮੇਦਿ ਚਿ ॥ ੧੬ ॥
ਜੇਹੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣ ਨੀਜਾ ਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ॥ ੧੭ ॥
ਜੇਹੁ ਪਾਈ ਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧੩੫ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਦਿਚੁ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧੮ ॥
ਜੇਹੁ ਗੁਰ ਤਿਕਰੇ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਟ ਲਾਇ ॥ ਮਾਪ ਦਾਰਥ ਮਨਿਕ ਸਿਆਨ ਨ ਕਸਹ ਜਿਸਮਾਇ ॥ ੧੯ ॥
੧ ॥ ੧੩੬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ॥ ਸੇਵਿਖੀ ਏ ਜਗਿ ਚ ॥ ੨੦ ॥
ਜੇਹੁ ਰਿਹੈ ਦੁਖ ਭੁਨ ਪਛਾਣਿ ॥ ਮਾਅ ਭਿਮਨੀ ਮੁਠੇ ਮਹੀ ਕਾਰਿ ॥ ਸਤ ਗੁਰੁ ਕਿਆ ਛਿਟ ਕਿਆ ਮੀਠ ॥ ੨੧ ॥
ਜੇਹੁ ਸਾਗਿ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿ ॥ ਸਿਭਿ ਕਾ ਜਸਟੁ ਰਣਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੧੩੭ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਚਰਿਟੇ ਖੁਹ ਦੂਰਿ ॥ ੨੨ ॥
ਜੇਹੁ ਮਗਨ ਦੁਖ ਪਰਹੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ॥ ਮਾਭਗੁ ਪੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ੧੩੮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਨਿਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾਨਾ ਮੁਖ ॥ ੨੩ ॥
ਜੇਹੁ ਸਗੀ ਕਰ ਕਮਾਵ ॥ ਟੀਸੇ ਨਾ ਲਿਪਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਦਰਤ ਦੋ ਕੇਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾ ॥ ੨੪ ॥
ਜੇਹੁ ਪਾਇ ਨਿਕੁ ਵਿਮੁਠੇ ਕੁੜਿ ਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ੧੩੯ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਚਉਥੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ॥ ਮੇਰਾ ਮੀਧਾ ਗੁਰਮਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨ
ਪਾਈ ਐ ਮੁਖੀ ਮ
ਤਗੁਰੁ

ਮਾਦੇਸਾਸਾਰਗਸੁਖਦਰਦਰਗਾ ਸਤਗੁਰਸੇਵਰਿਤ ਉਥਰਹਿਸਚਰਖਹਿਉਗਧਾਰਗਾ
ਰਪਤੇਹਪਾਣੀਐਸਚਿਸਬਦਿਦੇਚਾਰੀ॥੩॥ ਸਤਗੁਰਸੇਵਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਤਸੇਵ
ਕਾਗਾਅਪੁਛੋਭਿਯਦਤਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦੀਚਾਰੀ॥੪॥ ਸਤਗੁਰਪੁਰਖਨਮਿਓਸਿਖਦਿਨਲ
ਆਗਾਸਚਿਰਤੇਮਖਉਜਲੋਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰੀ॥੫॥ ਸਤਗੁਰਪੁਰਖਨਮਿਓਸਿਖਦਿਨਲ
ਭੋਪਿਅਗੁਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਜੇਤਕਰਹਿਦੂਜੈਭਾਇਖਾਮਾਗਾਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤ
ਲਾਗੇਨਾਮਖਿਅਗਾਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਏਤੁਗੁਰਕੈਰੋਤਿਅਪਾਰੀ॥੬॥ ਸਤਗੁਰਪੁਰਖਨਮਿਓ
ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਆਜਪਕਰੀਸਤਗੁਰਪੁਛਉਜਾਏਸਤਗੁਰਕਾਨੁ
ਮੰਨਿਲਈਦਿਚਹੁਆਪੁਗਦਾਇਏਹਸੇਵਚਾਕਰੀਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਅਇਆਨਾਮੇਹੀਤੇਸੁ
ਪਾਣੀਐਸਚੈਸਬਦਿਧੁਹਾਇ॥੭॥ ਸਤਗੁਰਪੁਰਖਨਮਿਓਸਿਖਦਿਨਲ
ਭ੍ਰਿਜਪਵੈਗੀਧੋਤੀ॥੮॥ ਸਤਗੁਰਪੁਰਖਨਮਿਓਸਿਖਦਿਨਲ
ਕਰਹਿਦਿਗੁਰਤੀਰਯੋਜੀਉਦੇਖੋਸਦਾਹਦੁਗਿਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਮਨੁਰਤਾਭੁਗਾਇਆਸ
ਗੀਰਦੁਗਿਗਾਨਿਰਮਲੁਸਹਿਭੁਪਾਇਆਸਚਾਰੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੯॥ ਜੇਜਗੇਸੇਉਬਰੇਸੁਤੇਗਏਸੁ
ਹਇਆਸਚਸਬਦੁਨਪਛਾਣਿਓਸੁਪਨਾਗਇਆਦਿਹਾਇਆਸੁਏਪਰਕਾਪਾਹੁਠਾਜਿਉਆ
ਇਆਤਿਉਚਾਇਆਮਨੁਖਚਨਮੁਖਿਰਥਗਾਇਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥੧੦॥ ਸਤਗੁਰਪੁਰਖ
ਆਪੇਆਪਿਹੈਹਉਮੈਦੁਚਿਕਹਨਜਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣਿਐਦੁਖਹਉਮੈਦੇਚਪੁਰ
ਦਾਇਆਸਤਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਣਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇਆਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਗ
ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੧੧॥ ਸਤਗੁਰਪੁਰਖਨਮਿਓਸਿਖਦਿਨਲ
ਚਾਗੀਐਤਾਕਿਤੁਦੇਲਾਗੁਭਾਤਿਹੋਇਆਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਸਚੈਸਚੀਸੋਇਆਇਕਤਿਲੁਨ
ਅਧਿਸਰੈਕੁਭਾਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇਆਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਚਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਕੋਇ॥੧੨॥ ਸਤਗੁਰਪੁਰਖ
ਨਦਰਿਕਾਨੁਮੁਖਿਅਇਆਸਚੀਭਗਤਿਤਾਖੀਐਜਾਹਰਿਦਸੈਮਨਿਅਇਆ॥੧੩॥ ਸਤਗੁਰਪੁਰਖ
ਤੀਰਾਹੀਐਸਚਨਮੁਖੀਜੁਪਾਇਆਖੇਤੀਜੀਮੀਅਗਲੀਮਨੁਅਰਜਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਗੁਰਕਾ
ਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਜਿਤੁਪੀਤੋਤਿਖਜਾਇਆਇਹੁਮਨੁਸਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥੧੪॥
ਖਣੁਦੇਖਣੁਬੋਲਣਾਸਬਦੇਹਰਿਆਸਮਾਇਆਬਣੀਦੁਜੀਚਪੁਜੁਗੀਸਚੈਸਚੁਸੁਣਾਇਆ
ਉਮੈਮੇਰਹਰਿਹਰਿਆਸਚੈਲਾਇਆਮਿਲਾਇਆਤਿਨਕਉਮਹਲੁਹਦੁਰਿਪੈਜੋਸਚਿਰਹੋਇਦ
ਲਾਇਆ॥੧੫॥ ਸਤਗੁਰਪੁਰਖਨਮਿਓਸਿਖਦਿਨਲ
ਪਾਦਗੀਨਾਮੁਖਿਅਈਐਦਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇਆਪੁਰੈਭਾਗਿਸਤਸੀਦ

ਗੁਰੂ ਦੇ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਅਨੰਦ ਨਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਦੁਖ ਖਿਖਾਵੇ ਦੁਖ ਹੁੰਦਾ ਨਾ ਨਾਨਕ
ਜਿਸਦਾ ਦੁਖ ਨਾ ਮੇਰਾ ਮਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਧੇ ਗੁਪਤਿ ਸਦੀ ॥ ਅਪਣਾ ਤੁਝੇ
ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ ਦੁਖੀ ਚਾਰਿ ॥ ਸਦ ਸੰਗਤਿ ਸਦ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਗਿ ਦੁਖਿ
ਜਿਉ ਚੁਕਾਈ ਅਨੁਹਾਰਿ ਰਖਿ ਅਤਿ ਰਧਾਰਿ ॥ ਨਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨ ॥ ਲਿਖਿਆ ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ
ਜਿਉ ਮੇਲੇ ਲੁਕ ਰਨ ਲਿਖਾਰਿ ॥ ਗਿਰਿ ਰਮ ਲੁਸ ਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬ ਦਿਸਾਵਰ ਠਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸ
ਜਿਉ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਆਪ ਰਾਖੇ ਲਏ ਮਿਸਾਇਆ ॥ ਅਨੰਦ ਨਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਜਿਉ ਪੁਰੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਸਤ ਗੁਰ ਭੋਇਆ ਤੇਰਾ ॥
ਜਿਉ २ ॥ ਦਿਨ ਨਾ ਦੇਸਤੁ ਮਟਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਖਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬੇਨੁ ਘਟੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਗੋਇ
ਦੇਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਠਾ ਅੰਤੁ ਲਾਹਿਰਿ ਠਿਰਿਆ ॥ ਦੈ ਜਾਇਓ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ
ਜਿਉ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਨ੍ਹੁ ਦੂਰੁ ਕਿਉ ਮੁਕਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਇਆ ਪਾਪੇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾ
ਜਿਉ ਪਰਾਇ ॥ ਸੇ ਪੁਰੁ ਨ ਦਰਿ ਨਾ ਦਈ ਮਨੁ ਖਿਬੁ ਝੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਖ ਲੇ ਸੋਈ ਦੇਖੇ
ਜਿਉ ਰਮੁ ਖਿਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉ
ਜਿਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਦਸੈ ਨ ਮੇਰੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਐ ਬਿ
ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਸੈ ਰੋਇ ॥ ਰਮੁ ਨ ਮੁਸਾਲਹਿ ਤੂ ਠਿਰਿਆ ॥ ਦ
ਭੁਜਨੁ ਰੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਏਕੈ ਦਾ ਤਵ ਰਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਹੀ ਮਨਿ
ਦੁਸੈ ਜਹ ਜੇਹੀ ਸੁਖ ਰੋਇ ॥ ਸਭਨ ਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਮੇਰਾ ਭਾਗੁ ਠਹਰ
ਨਾ ਤੈ ਨੇ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਜੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਹਿਰੁ ਨ ਪਾ
ਦੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਦੁਖ ਸਹਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਸਭੁ ਤਿਸੁ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਅਧਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ
ਜਿਉ ਏ ਮੇਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਸਾਲਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ੪ ॥ ॥
ਤਿਨ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਸਦਾ ਮੁਖ ਧਾਰਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨੦ ॥
ਜਿਨ ਦਰੁ ਠਹਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਸਚੇ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ॥ ੨੧ ॥
ਜਿਨੁ ਕਉ ਤਿਉ ਭਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ॥ ੨੨ ॥
ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਉ ਬੀਅਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸਭੁ ਇਹ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੇਰਿਆ ॥ ੨੩ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹ ਦਰੁ ਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ॥ ਸਿਉ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਹੁ ॥ ੨੪ ॥
ਜਿਉ ਪਈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੀਸਾਇ ਹੁਸੀਸ ਰਹੈ ॥ ਸੁਤਿਆ ਰੋਇ ॥ ਦਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ॥ ੨੫ ॥

[illegible]

१ १२ ५
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५

੧ ਨੇਕਤੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬੇਖਿਆ ਮਾਹੇ ਸਮਾ ਨਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਾਪੇ ਮਾਪਿ ਰੈ ਦੂਜਾ ਮਾਦਰ
 ੨ ਰੋਇਆ ਜਿਉ ਬੋਲਾ ਏ ਤੇਉ ਰੋਲੀ ਮੈ ਜਾ ਮਾਪਿ ਭੁਲਾ ਏ ਸੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣੀ ਬੁਝ
 ੩ ਹੋਸਬਦਿ ਮਾਝਾ ਵਰੇ ਏ ਨਾਨਕ ਨਾਸ ਸਮਾ ਲਿਭੁ ਜੇਤੁ ਸੇ ਦਿ ਮੈ ਸੁਖੁ ਰੋਇ
 ੪ ~~ਜਗਿ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ~~
 ੫ ਹਉ ਮੈ ਭੋਗੀ ਕਿ ਦੇ ਨਉ ਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਟੀ ਮੈ
 ੬ ਲਲਾਗੀਆਇਆ ਪਾਇ ਮੈ ਮੈਲੁ ਨਉ ਤਰੈ ਭੁਫੁਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜੀਆ ਜਾਇਆ ਮਨ ਮੈ
 ੭ ਗੁਰਸਾਣਿਆ ਵੈਤਾਨ ਰਮਾ ਲੋਇਆ ਮਨ ਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰੇ ਕਰਿ ਬਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ
 ੮ ~~ਸਾਹੁ~~ ਮਾਨਿ ਮੈਲੈ ਕਰਾਤਿ ਰੋਦਈ ਨ ਮੁਖ ਪਾਇਆ ਭਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੈ ਮੈਲੈ
 ੯ ਏਯ ਸਾਨਿ ਪਤਿਗਵਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਦਸੈ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ਜਿਉ
 ੧੦ ਧੋਰੈ ਦੀਪ ਭੁਬਲੀ ਮੈ ਤੇਉ ਗੁਰਗਿਆਨੀ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇਆ ਹਮਕੀਆ ਹਮਕਰ
 ੧੧ ਗੇਹ ਮੁਖ ਗਵਾਗਾ ਕਰਣੈ ਵਲਾ ਦਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ਗੁਮਾਇਆ ਜੇਦੁ ਗੁਰ
 ੧੨ ਤਨਹੀ ਸਕਿਓ ਕੇ ਸੰਸਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ਰਧਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈ
 ੧੩ ਲੋਸੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਇਆ ਮਨ ਰਗਤੀ ਰਤੀਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਬਉ
 ੧੪ ਮਨਿ ਰਤੇ ਤਿਹ ਦਾਰਤੀ ਹਰਿਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕੀ ਸਰੋਸ ਚੇ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇ
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮ ਪਾਕਰੇ ਰਗਤੀ ਕੀ ਜੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗੁਣ ਤਿਹੋਇਆ ਮਾਪੇ ਮਾਪਿ ਮਿਲਾ ਏ ਦੂਜੈ ਤਾਨਿ ਰਮਲੁ ਰੋ
 ੧੯ ਕੋਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਰੋਇਆ ੧੧ ਭਾਈ ਰੋ ਰਗਤੀ ਹੀ ਭੁਕ
 ੨੦ ਜਗਿਆਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨਿਬਿਠਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ੧੧ ਰਹਾਉ ੧੧
 ੨੧ ਮੇਹਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਮਾਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੀਅ ਚੀਤ ਏਕਿਆ ਟਿਚਾਰੇ ਕੀਆ
 ੨੨ ਅਖਿਓ ਭਾਣਾ ਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪੇ ਏਇ ਦਰਿਆਈ ਮਾਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ੨੨ ਏਕਿ ਕੁਟੁੰਬੇ
 ੨੩ ਰਿਲੇ ਭਾਣਾ ਚਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਾਈ ਸਤਿ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀ
 ੨੪ ਨਪਾਈਆ ਪੁਰੁਸਖ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੋ ਤੋਇ ਸਖਾਈ ੨੩ ਪੇਈਆ ਹੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ
 ੨੫ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਕੇ ਮਗਨ ਜਾਣੈ ਅਪੇਰ ਉਰਨ ਕਾਈਆ ਹਰਿਗੁ

१ १२७
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५ ७

- [illegible]

ਸਾਕਾ ਤੇ ਨਹੀ ਬੁਝਿ ਬਿਰਥ ਜਨਮੁ ਕਰਵਾਏ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਏਸੁ ਜਗਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਦਸੈ ॥ ੧ ॥ ੦੨੮
ਸਾਕਾ ॥ ਮਨਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਸੁਖੁ ਪੈਏ ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਸਨਾ ਹੀ ਮੇਸਰ ਜਿਮਿ ਲੈ ਪੁਰੁ ਸੋਏ ॥ ੧ ॥ ੨
ਗੁਰਮੁਖਾਏ ਮਾ ਕਉ ਭਾਵੈ ॥ ਰੇਚਰਣੇ ਦੇ ਤਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥ ਐਰਿ ੩
ਨੇਮੇ ਮਾਇ ॥ ਪਰਿ ਮਹਾਇਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਐਜਮੁ ਕਲੁ ਨ ਸਕੈ ॥ ਨਾਮਾ ਛੀਥਾ ਕਬੀ ੪
ਜਿਹਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਨਾਵਾਈ ॥ ੫
ਜਿਹੇ ਨਕੀਥ ਠੀਗਣੁ ਹਿਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ॥ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਏਤ ਪੁਰੁ ਕਰਮ ਮਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ॥ ੬
ਦੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਇ ॥ ਐਨਿਰਮ ॥ ਯਹੋ ਮਾਅਨਾ ਦੇ ਨੁਨਾ ਮੁਦਕਾਣੈ ॥ ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ੭
ਜਿਹੁ ਜਾਨ ਅਦੁਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋਗੀਸੰਨੀ ॥ ਅਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਸਤਿ ੮
ਗੁਰਿ ਦਰਿ ਤਾਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਟਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ॥ ੯
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏ ॥ ॥ ਪੰਰਿਤ ਪਰਿਪਾਇ ॥ ਦਾਦੁ ਦਾਣਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਲਖ ੧੦
ਜਿਹੇ ਹਰੇ ਗੁਰੁ ਏ ॥ ਅਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਾਨਾਉ ਏਤੈ ਤਾਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ ੧੧
ਮੇਲਾਏ ॥ ॥ ਸਤਸੰਗੁ ਤਿਮਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਹਰਿਉ ਪਛੈ ॥ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰ ੧੨
ਮਾਮੁ ਗੁਰੁ ਏ ॥ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏ ॥ ਸਦਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਨੇਦਿ ॥ ਟਹੁ ਜਿਹਰਿ ਸੇਤੀ ॥ ਚਤੁ ੧੩
ਰੇ ॥ ॥ ਸੋਬਾਹ ਮਣੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋਬਿੰਦੇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ॥ ਰੀਰਿਤਾ ॥ ਪੁਰੁ ਨਿਕਟਿ ॥ ਦਸੈ ॥ ਜਨਾਮੁ ॥ ੧੪
ਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਖਿਦਰ ਲੈ ॥ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥ ਮਿਲੈ ॥ ਦਰਿ ॥ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ॥ ਪਛਾਤਾ ॥ ੧੫
ਗੁਰਮੁਖੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ॥ ॥ ਸਹਜੈ ਨੇ ਸਰੁ ਲੋਚ ਦੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਅਨਜਾਇ ॥ ਪਾਇ ੧੬
ਪੁਰਿ ਤੇਜੈ ॥ ਤਕੀਥ ਕੇ ਭੇਖੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ॥ ਸਹਜੁ ਪਾਇ ॥ ਮਾਅਪਣੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ੧੭
ਜਾਇ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਏ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੈ ॥ ਹੀਤੈ ॥ ਸਹਜੁ ਪਾਇ ॥ ਪਛੈ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ੧੮
ਰਸੋਇ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ॥ ਸਹਜੇ ਗਾਇ ॥ ਆਖਾਇ ॥ ਪਦੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ॥ ਕਬਨੀ ॥ ਬਾਣੀ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਹੀਰੁ ੧੯
ਰਸੋ ॥ ਜੈ ॥ ਸਹਜਿ ॥ ਪਿਆਰਿ ॥ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਸਹਜੈ ॥ ਹੀਤੈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ॥ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਹਜੇ ॥ ਜੀਵਨੁ ॥ ਬਾਣੀ ੨੦
ਸਹਜਿ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ॥ ਸਦਾ ॥ ਸਹਜਿ ॥ ਸਮਾਪਿ ॥ ਲਗਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਹੀਰੁ ॥ ਟਹੁ ॥ ਚਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ੨੧
ਜੇ ॥ ਖਟੁ ॥ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ॥ ਹੀਰੁ ॥ ਮਨਿ ॥ ਦਸੈ ॥ ਰਸਨਾ ॥ ਹਰਿ ॥ ਸੁਖਾਇ ॥ ३ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਕਲੁ ॥ ਟਹੁ ॥ ੨੨
ਸਦਾ ॥ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਹਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨਿ ॥ ਦਸਿ ॥ ਅਸਚੀ ॥ ਕਾਰ ॥ ਕਮਾਇ ॥ ਸੇਵ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਹੀਰੁ ੨੩
ਹਰਿ ॥ ਪਾਇ ॥ ਅਸਹਜੇ ॥ ਹੋ ॥ ਸਮਾਇ ॥ ॥ ਮਾਇ ॥ ਮਾਇ ॥ ਚਿਸ ॥ ਸਹਜੁ ॥ ਨਉ ॥ ਪਛੈ ॥ ਮਾਇ ॥ ਮਾਇ ੨੪
ਜਿਹਾ ॥ ਮਨੁ ॥ ਮੁਖ ॥ ਕਰ ॥ ਮਕਮ ॥ ਦਣੇ ॥ ਹਉਮੈ ॥ ਜਲੈ ॥ ਛਲਾਇ ॥ ਜਮ ॥ ਟੁ ਮਰ ॥ ਟੁ ਨ ॥ ਚੁਕਾਈ ॥ ਠੀ ॥ ੨੫

[illegible]

ਹੋਰ ਜਿਹਾ ਮਨੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣੀਰਿ ਨ ਏਉਰ ਨ ਕਰਹੁ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈ ॥ ੧੨੮ ॥
 ਦੁਖੁ ਏਉਰਿ ਨ ਏਉਰਿ ਦੁਖੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਠਾਸ ਏਉਰਿ ਨ ਏਉਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥

੧੨੮
 ੧੨੯
 ੧੩੦
 ੧੩੧
 ੧੩੨
 ੧੩੩
 ੧੩੪
 ੧੩੫
 ੧੩੬
 ੧੩੭
 ੧੩੮
 ੧੩੯
 ੧੪੦
 ੧੪੧
 ੧੪੨
 ੧੪੩
 ੧੪੪
 ੧੪੫
 ੧੪੬
 ੧੪੭
 ੧੪੮
 ੧੪੯
 ੧੫੦

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਚੀ ॥

੧੫੧
 ੧੫੨
 ੧੫੩
 ੧੫੪
 ੧੫੫
 ੧੫੬
 ੧੫੭
 ੧੫੮
 ੧੫੯
 ੧੬੦
 ੧੬੧
 ੧੬੨
 ੧੬੩
 ੧੬੪
 ੧੬੫
 ੧੬੬
 ੧੬੭
 ੧੬੮
 ੧੬੯
 ੧੭੦

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲ ॥
 ਜੇਕੁ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਟਿ ॥
 ॥ ਹਉਮੈ ਫੀਕੀ ਓਢੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਹਰਣਿ ॥ ਮਾਯਾ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਠਿ ॥ ਆਤਮਾ ॥
 ॥ ਦਿਨੁ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਣਿ ॥ ॥ ਭਨੁ ਮਨੁ ਧੋਯੇ ॥ ਤਨੁ ਉਪਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਖੈ ਠਾਕਿਰ ॥
 ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਣੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਵਾਇਆ ॥ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦ ॥
 ॥ ਸੁਖ ਅਸੰਖਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ॥ ਤਾਏਖਾ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਸਬਦੁ ॥
 ॥ ਗਾਵਣਿ ॥ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਦਸਾਈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸ ॥
 ॥ ਕੈਰੀਰ ਤਾਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ ॥ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਕੀ ਸਾਰਨਜਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਰੁਕ ॥
 ॥ ਗੁਲਾਣੀ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ॥ ਅਵਣ ਜਾਵਣਿ ॥ ॥ ਗੁਰ ਸੇ

੧੭੧
 ੧੭੨
 ੧੭੩
 ੧੭੪
 ੧੭੫
 ੧੭੬
 ੧੭੭
 ੧੭੮
 ੧੭੯
 ੧੮੦
 ੧੮੧
 ੧੮੨
 ੧੮੩
 ੧੮੪
 ੧੮੫
 ੧੮੬
 ੧੮੭
 ੧੮੮
 ੧੮੯
 ੧੯੦

੧ ਦੁਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਏਅਸਦਉਮੈਮੇਰਤਕਿਰਹਾਇਆ ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਅਰ
 ੨ ਜਰਕਪਾਟਿਉਲਾਵਾਇਆਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਿਦਸਾਇਆਗੁਰਚਰਣਿਸਦਾਚਿਲਾਇਆ
 ੩ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਾਨੇਰਮਲੁਨਿਰਮਲਾਮਾਧਿਆਵਾਇਆ ॥ ਜੀਵਨੁਮਰਨਾਸਭੁ
 ੪ ਤਾਇਨਿਜਿਸੁਰਖਸੇਰਿਸੁਦੇਵਰੇਅਈਅਨਕਨਾਮਧਿਆਇਸਦਾਤ੍ਰਿਜਮਨੁਮਰਨੁਸਦਾ
 ੫ ਅਪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਗਾਮਪਾਰਾਬਿਨੁਤਕਵੀਤੋਲ
 ੬ ਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਸੋਈਭੂਏਫਾਨਕਾਰਿਗੁਣਿਸਮਧਾਇਆ ॥ ਹਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀ
 ੭ ਕਾਮੁਮਨਿਦਸਾਵਾਇਆਜਿਸਚਿਲਾਹੇਸੇਅਨਾਦਿਨੁਜਗੇਦਰਿਸਚੇਸੇਭਾਪਾਵਾਇਆ
 ੮ ੧ ॥ ॥ ਅਪਿਸੁਣੈਤੇਅਪੈਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ ॥ ਅਪੇਲਾਇ
 ੯ ਏਸੇਲਾਗੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਕਾਮਵਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁਅਪਿਭੁਲਾਏਸੁਕਿਥੈਰਬੁਧਾਏ ॥ ਪੁ
 ੧੦ ਬਿਲਿਖਿਆਸੇਮੇਟਣਾਨਜਾਏ ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਸੇਵਰਭਾਰੀਪੁਰੈਕਰਮਿਮਿ
 ੧੧ ਲਾਵਾਇਆ ॥ ॥ ਪੇਈਅਵੈਧਨਅਨਾਦਿਨੁਸੁਤੀ ॥ ਕੰਤਿਦਿਸਾਰੀਅਵਗਣਮੁਤੀਆ
 ੧੨ ਦਿਨੁਸਦਾਠਿਹੈਬਿਲਲਾਦੀਬਿਨੁਪਿਰੁਨੀਦਨਪਵਾਇਆ ॥ ॥ ਪੇਈਅਵੈਸੁਖਦਾਤਾਜ
 ੧੩ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਾਏਪਛਤਾ ॥ ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਏਸਦੁਸੀਗਰਬਣਵਾਇ
 ੧੪ ॥ ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਾਏ ॥ ਕਿਲਾਬਿ
 ੧੫ ਕਾਟਿਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਦਰਿਸਚੈਨਾਮਿਸੁਹਾਵਾਇਆ ॥ ॥ ਲੇਖਾਮੈਗੋਤਕਿਨੀਦੀਸੋ
 ੧੬ ਖੁਨਾਹੀਫੁਨਿਦੁਐਤੀਐ ॥ ਅਪੇਬਖਸਿਲਾਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਅਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਾਇਆ
 ੧੭ ॥ ॥ ਅਪਿਕਰੈਤੇਅਪਿਕਰਾਏ ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਕੈਸਬਾਏਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿ
 ੧੮ ਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਾਇਆ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਇਕੋਅਪਿ
 ੧੯ ਰੈਪਰਛਨਾਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਤਾਇਹੁਮਨੁਭਿਨਾ ॥ ਦਿਸਨਤਾਜਿਸਹਜਸੁਖਪਾਇਆਏਕੋ
 ੨੦ ਨਿਦਸਾਵਾਇਆ ॥ ॥ ਹਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀਇਕਸੁਮਿਉਚਿਤੁਲਾਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
 ੨੧ ਨਾਇਕਤੁਪਰਿਆਇਆਸਚੈਰੀਗਿਰਗਾਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ॥ ਇਹੁਜਗੁਭੁਲਤੈਨ
 ੨੨ ਪ੍ਰਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਕਦਿਸਾਰਿਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜੇਰੀਗਿਰਤੇਕਰਮਿਬਿਧਭੇਸੁ
 ੨੩ ਸੇਵਤੇਜੁਰਚਾਰੇਜਾਤੈ ॥ ਜਿਸਨੇਅਪਿਦੇਇਵਡਿਅਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਵਾਇਆ
 ੨੪ ਮਾਇਅਮੋਹਹਰਿਚੇਤੈਨਾਹੀ ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਧਾਵਖਸਹਾਹੀ ॥ ਅੰਨਬੋਲਾਕਿਛੁਨਦਗੀ
 ੨੫ ਵੈਸਨਮੁਖਪਾਪਚਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਇਕਰੀਗਿਰਤੇਜੇਤੁਪੁਆਪਿਲਿਵਲਾਏ ॥ ਭਾਇ

॥ ਅਪਦੇਸਦਾਏਕੋਕੁਮਭੁਲਾਬਿਨੁਨਾਵੇਦੁਖਪਾਵਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨੇਸਦਾਸਖਦਾਤਸਭਾਏਛੁਅਪਿਪੁਜਾਵਣਿਅਯਾਹਰ
ਸਦਾਸਰਣਾਈਆਪੇਬਖਸਹਿਦੇਵਡਿਆਈਜਮਕਾਲਤਿਸੁਨੇਨਿਨਅਵੈਲੋ
ਗੁਰੇਅਪਿਆਵਣਿਅਯਾਹਰਅਨਦਿਗੁਰਾਤੇਜਹਰਿਰਾਏਅਮੇਰੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿ
ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੁਆਪੇਸਚੁਭਾਵਣਿਅਯਾਹਰਜਿਨਸਚੁਜਾਤਸੇਸਾਚਿ
ਦੇਅਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਦਖਣਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਗੀਨਿਜਅਰਿਤਤ੍ਰੀਲਵਣਿ
ਮੰਤ੍ਰਪਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਸੇਮੁਆਜਪੈਕਾਲੁਨਚਾਪੈਦੁਖੁਨਸੀ
ਜੇਤੀਵਿਚਿਮਿਲਿਜੇਤਿਸਮਾਣੀਸੁਣਿਮਨਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅਯਾਹਰਉਦਗੀਜੀ
ਹਰਕੈਨਾਇਸੇਰੁਪਵਣਿਅਯਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਚਿਚਿਤੁਲਾਇਅਗੁਰਮਤੀਸਹ
ਲਿਖਵਣਿਅਯਾਹਰਉਕਾਇਅਕਚੀਕਚਾਚੀਰੁੰਦਾਏਦੂਜੇਲਾਗੀਮਹਲੁਨ
ਨਾਅਨਦਿਨਜਲਦੀਠਿਰੋਦਿਨਰਾਰੀਬਿਨੁਪਿਰਬਹੁਦੁਖੁਪਵਣਿਅਯਾਹਰਦੇਹੀਜਾਤੀ
ਜੇਜਾਏਜਿਥੇਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਛੁਟੇਸਚੁਕਮਾਏਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਿਸੇਧਨਵੰਤੇਮੈ
ਕੋਬੈਅਿਸਮਾਵਣਿਅਯਾਹਰਉਕਾਇਸੀਗੁਰਬਣਾਏਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਹਲੁਪਰਪਾਏ
ਅਦਿਨੁਸਦਾਰੁਦੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮੰਜੀਠੈਰੰਗੁਬਣਾਵਣਿਅਯਾਹਰਸਰਨਾਪਿਰੁਵਸੈਸਦਾਨਾ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਦਰਿਨਿਹਲੋਅੇਰਾਪ੍ਰਕਾਸਤਿਛੁਛੋਛੁਚਕਰਿਕੋਰਪਾਅਪਿਮਿਲਾਵਣਿ
ਅਯਾਹਰਅਿਅਮੋਹਿਉਜਗੁਰਤਾਨਾਮੁਦਿਸਰਿਅੰਤਿਦਿਗੁਤਾਜਿਸਤੇਸਤਸੇਜਗਾ
ਗੁਰਮਤਿਸੇਈਪਵਣਿਅਯਾਹਰਅਪਿਉਪੀਐਸੇਭਰਮੁਗਾਵਾਏਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੁਕਤਿ
ਤਿਪਾਏਭੁਰਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਅਯਾਹਰਅਪਿਉਪਾਏਪੈਪੈਲਾ
ਏਘਰਚੰਦ੍ਰਿਕਾਸੀਹਰਿਜਨੁਆਪਿਅਪਵਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਸਚਿਰਤੇਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਗੁਰਕਰਾਵਣਿਅਯਾਹਰਮੰਤ੍ਰਪਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਅੰਦਰਿਹੀਰਲਾਲੁਬਣਾਇ
ਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਖਿਪਰਖਾਇਆਜਿਨਸਚੁਪਲੈਸਚੁਦਖਣਹਿਸਚੁਕਮਦਟੀਲਵਣ
ਏਅਯਾਹਰਉਦਗੀਜੀਉਦਗੀਗੁਰਕੀਬਾਣੀਮੰਨਿਦਸਵਣਿਅਯਾਹਰਅੰਜਨਮਾਰਿਨਿਰੰ
ਗੁਪਇਅੰਜੋਤੀਜੇਮਿਲਾਵਣਿਅਯਾਹਰਉਕਾਇਸੁਕਾਇਅੰਦਰਿਬਹੁਤਪਸਰਾ
ਨਾਮੁਨਿਰੰਗੁਅੰਤਿਅੰਗਮਾਪਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰੋਵੈਸੇਈਪਾਏਅੰਪੇਬਖਸਿਮਿਲਵਣਿ
ਅਯਾਹਰਅੇਰਾਗੁਰਸਚੁਦਵਾਏਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏਸਚੇਸਚੁਦਰਤੇਸਰਨਾ
ਈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅਯਾਹਰਉਦਪਰਵਾਹੁਸਚੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਕਿਲਵਿਖਅੁਦਗਾਇ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੧੦

੧ ਕਾਟਕਾਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈਰਵ ਭਗਤੀ ਦੇ ਕਾਟਕਾਟੇ ਮਾਂ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰੇ ਰੰਗ
 ੨ ਤੇ ਸਚੀ ਜੇਸ ਦੇ ਰੁਝੈ ਆਪੇ ਦੇ ਏਨ ਪਛੋਤ ਕੈ ਸਰਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਵੇ ਤ ਸਬ ਦੇ ਮਾਏ ਜੀ
 ੩ ਦੁਇਆ ॥ ੫ ॥ ਹਰੇ ਰੁਪ ਰੁਪ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਹਰੇ ਰੁਪੈ ਸੇਵੀ ਤੇ ਰੁਪੁ ਸਲਾਹੀਆ ਆਪੇ ਮੇ
 ੪ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪੁਰੈ ਕਰਮ ਭੀ ਪਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮੈਰੇ ਰੁਨ ਕੋਈ ਰੁਪੈ ਜੇਹਾ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀ ਤੁਸੀ
 ੫ ਦੇਹਾ ਮਾਂ ਦੇ ਰੁਸ ਰੇ ਸਮਾ ਲਿਹ ਰਿਹਾ ਰਿਹਾ ਰੁਪੁ ਖੇਸਹ ਜਸਮਾ ਦੁਇਆ ॥ ੭ ॥ ਰੁਪੁ ਜੇ
 ੬ ਰੁਪੈ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ਰੁਪੁ ਆਪੇ ਸੇਰ ਜੀਆ ਪੇਰੋਈ ਰੁਪੈ ਆਪੇ ਰੁਪੈ ਰੁਪੈ ਨਿਸਦਰ ਰਿਨ ਕ
 ੭ ਨਾਮਿ ਸਮਾ ਦੁਇਆ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿ ਸਾਰੀ ३ ॥ ਸਭਿ ਘਟਾ ਆਪੇ ਰੋਗਾ
 ੮ ਰਾਅ ਲਖੁ ਰੁਪੈ ਅਨਮਾ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ
 ੯ ਚਿਸਮਾ ਦੁਇਆ ॥ ੯ ॥ ਹਉ ਦੁਰੀਯੀ ਉਦੁਰੀ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਆਰੇ ਦੁਸਾ ਦੁਇਆ ਸਬ ਦੁਸੁ
 ੧੦ ਤਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ਮਨ ਸਮਾ ਰਿਸਮਾ ਦੁਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਹਉ ਆਪਿ ਚ ਦੂਤ ਮਹਾ ਰਿਸ ਸਾਗਾ ਮਾ
 ੧੧ ਖਾਮੀ ਪ੍ਰੇਸੁ ਏਨ ਸਾਗਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੋਵੈ ਸੁਆ ਟਾਪੁ ਰੁਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬ ਦਿ ਪਚਾ ਦੁਇਆ
 ੧੨ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਰੁਪੁ ਮਿਸਦਾ ਸਚੈ ਗੇਰਾ ਤੇ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਵਾ ਹੋ ਅਨਾ ਦੇ ਰੁਮ ਤੇ ਮਿਲਾ
 ੧੩ ਤਮ ਸਚੇ ਗੁਰ ਗਾਹਿ ਹਰਿ ਦਰੇ ਸੋ ਰੁਪਾ ਦੁਇਆ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਮਣੈ ਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ
 ੧੪ ਬਿਧ ਦੂਜਾ ਦਿ ਬਿਧ ਮਾਇਆ ਚਉਥੀ ਪਉਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਚੀ ਸਚੇ ਸਦਕ ਮਾ ਦੁਇਆ
 ੧੫ ॥ ੪ ॥ ਸਰੂਪੈ ਸਚ ਜੇਸ ਦੇ ਰੁਝੈ ਜੇਨ ਸਦੁ ਜਤੁ ਸੇਸ ਹਜਿ ਸਮਾ ਦੋਹਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰ ਟੀਸ
 ੧੬ ਸੇਵਾ ਰਿਸਾਚੇ ਜਾਏ ਸਮਾ ਦੁਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਚੇ ਬਾਝੁ ਹੁਕੇ ਅਵਰੁਨ ਦੁਆ ਦੂਜੈ ਲਾਹੇ ਜਗੁ
 ੧੭ ਪਿਖਾਪੇ ਮੁਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੋਵੈ ਸੁਏ ਕੋ ਜਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖ ਪਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰੂ
 ੧੮ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਪੇ ਪਰਿ ਦੇਖ ਰਿਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ਅਨ ਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ
 ੧੯ ਲਿਮਿਲਾ ਦੁਇਆ ॥ ੭ ॥ ਰੁਪੈ ਆਪੇ ਲਹਿ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਦੂਰਾ ਸਰੁ ਮਹਿ ਅਪਿਰਹਿ ਅਭਰੁਪੁ
 ੨੦ ॥ ਨਨ ਕਾ ਆਪੇ ਪਵਰਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਝੀ ਪਵਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿ ਸਾਰੀ ੩
 ੨੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਹ ਲੈ ਕਿਨੈ ਚ ਖਿਡੀ ਠੀਕ ਅੰਤ ਰਿਪਗਾ ਮਾ
 ੨੨ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰੇ ਸਚੈ ਸਬ ਦੁਫਜ ਦੁਇਆ ॥ ੯ ॥ ਹਉ ਦੁਰੀਯੀ ਉਦੁਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ
 ੨੩ ਦੁਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰੁ ਸਾਚ ਮਨ ਨਵੈ ਮੈਲੁ ਚਕਾ ਦੁਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਹਉ ਆਪੇ
 ੨੪ ਚੈ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਦਿਰ ਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਰੁਪੁ ਸਲਾਹ
 ੨੫ ਰਸਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੈ ਨਵੈ ਕੀ ਖੁਸ਼ਾ ਦੁਇਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਫੇਖ ਅਵਰੁਨ ਬੀਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

१ १३१
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५

ਹੁਕਮੇ ਦੇ ਸਭ ਕੀ ਛੁਪਾਏ ਜੇਹਾ ਸਾਸ ਕਾਹੇ ਲਕੇ ਤੇਹਾ ਛੁਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਸਰਾ
 ਦੁਖੁ ਜੇਹਾ ਹੁਕਮੇ ਦੇ ਮੇਲਾ ਦੁਖੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਾ ਇਕੁ ਨਿਸਾਏ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲਾ
 ਹੁਕਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮੇ ਦੇ ਤੇਹਾ ਰਹਿਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰੁ ਦੇ ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਲੁਕਾਇ
 ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਜੀਵ ਤਮਰੇ ਹਰਿਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿਨੇ ਮਲੁ ਸ
 ਰੋ ਮੇਲਾ ਲਗੈ ਸਚਿ ਲਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾ ਦੁਖੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ਬਾਹੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਧੁ ਬਰਾਮਾ ਅਗਿਆ
 ਜੇਹਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧੁ ਪਾਰਾ ਇਸਟ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟ ਕਮਾ ਦੁਖੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾ ਦੁਖੁ
 ॥ ੫ ॥ ਮੁਕਤ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤ ਹੋਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੈ ਬੋਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀ ਪੁ
 ਰੇ ਹਉ ਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਅਪੇਖ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨ ਮੁਨਿ ਧਿਪਾਏ ॥ ਸਚੇ
 ਮਿਸਟ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾ ਦੁਖੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ੭ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਦੁਰਿ ਨ ਜਾਣਹਾ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਮਿਮਿਲੈ ਦਰਿਅਾ ਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥
 ੮ ॥ ੧੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁਆਮੀ ਸਾਚੇ ॥ ਅਨੁਸਚਾ ਸਚੇ ਸਬਦਿ
 ਰੇ ਸਚਾ ਸੇਵ ਹਿਸਚੁ ਕਮਾ ਦੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾ ਦੁਖੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦਾਗੀ ਜੀਉ ਦਾਗੀ
 ਜਨ ਮੁਖੰ ਨਿਵਸਾ ਦੁਖੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵ ਹਿਸਚਿ ਸਮਾ ਦੁਖਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਛੁਪਾਏ ॥
 ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਉਪਰਿ ਤਪਨੁ ਹਿਸਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੇ ਗੁਰੁ ਏ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾ ਦੁਖਿ ਛੁਪਾਏ ॥
 ੩ ॥ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਸੁਧਿ ਗਵਾਈ ਕਰਿਅ ਦਗੁਣ ਪਛੋਤਾ ਦੁਖੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਤ
 ਤਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖੰ ਨਿਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਰੈ ॥ ਅਪੁਨ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵੁ ਛੁਪਾਏ ॥
 ੪ ॥ ਕਿਲੁ ਦਿਖ ਕਾਟੇ ਕੋ ਪਨਿ ਦਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਪਾਰੇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੋਹਾ
 ਹੀ ਹਉ ਮੈ ਮਾਹਿ ਮਿਲਾ ਦੁਖੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸ
 ਭਿਧਿ ਧਿਨੁ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਤੇ ਮੇਰੀ ਬਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਰਨ ਪਾਵੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਅਪੇ
 ਗੇਹੁ ਚੜਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤਿਆ ਪਾਰਾ ਹਰਿ
 ਸਿਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿ
 ਅਨਾ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਹੁ ਸਚੁ ਕਮਾ ਦੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾ ਦੁਖੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਪੈਥਾ ਪਉਥਾ ਪੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤੈ ਪਤਿ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆ
 ਏਨ ਮੇਨ ਮਿਸਮਾ ਦੁਖੁ ਛੁਪਾਏ ॥ ੯ ॥ ੧੨ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਉਤਿ ਪਤਿ ਪਰਲ
 ਸਿਬਦੈ ਹੋਏ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਠਹਿਰਿ ਪਤਿ ਹੋਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਰ ਤੇ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉ

੧੩੨
 ੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪

ਪਾਏਸਮਾਦਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀਗੁਰਪੁਰਮਨਿਦਸਦਣਿਆ ॥ ਗੁਰੇਸ
ਤਿਗੁਰਾਤਿਕਰੇਦਿਨਰਤੀਨਾਟਕਦੇਗੁਣਿਸਮਾਦਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉਦਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀ
ਰਮੁਖਿਪਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਪਉਤੁਬੈਸੰਤਰੁਖੇਲੈਦਿਰੁਖੈ ॥ ਸੋਨਿਗੁਰਜੇਮਰਿਮਰਿਜੀਮੈਨੇਨੇ
ਅਦਣਜਾਦਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਤੇਨਕਰਤੈਏਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆਸਹੀਰੈਦਿਚਿਸ
ਗੁਕਿਛੁਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿਭੇਦਕੋਈਮਹਲੁਪਾਇਮਹਲੋਮਹਲਿਭਲਾਦਾਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਸਚ
ਸਹੁਸੰਚੇਦਣਜਰੇ ॥ ਸਚੁਦਣਜਹਿਗੁਰਹੋ ॥ ਤਿਆਪਰੇ ॥ ਸਚੁਦਿਹਾਣੁ ॥ ਹਿਸਦੁਕਮਾਦਹਿਸ
ਸਚੁਕਮਾਦਣਿਆ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁਰਸੀਕੋਦਭੁਕਿਉਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਭੂਲੈਲੋਕਸਬਾਏ ॥ ਬਿਨੁਰ
ਸੀਸਭੁਖਾਲੀਚਲੇਖਾਲੀਜਾਇਦੁਖਪਾਦਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਇਕਸਚੁਦਣਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਪਿਤਰਹੋਸਗਲੇਕੁਲਤਰੇ ॥ ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਮਿਲਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਦ
ਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ਅੰਤਰੇਦਸਤਮੁਕਾਬਹਰੁਲੋ ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਠਿਰਹਿਬੇਤਾਲੇ ॥ ਜੇਬੈਦ
ਭੁਰੇਦੈ ॥ ਤਿਭਹੁਕੋਇਨਪਦੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਦਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ਅਪਦੇਦੈਸਬਦਿਭੁਲ
ਏ ॥ ਮਹਲੀਮਹਲਿਸਹਜਿਸੁਖਪਾਏ ॥ ਨਨਕਨਮਿਸਿਲੈਦਾਡਿਆਈਆਪੇਸੁਣੁਣੁਣ
ਧਿਆਦਣਿਆ ॥ ੯ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਦਪਾਤੋਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਣਾਈ ॥ ਹਉ
ਚੇਤਹੁਅੰਤਰੇਹੋਇਸਖਾਣੀ ॥ ਹਰੀਅਗਮਅਗੋਚਰਅਨਭੁਅੰਜੋਨੀਸਤਿਗੁਰਕੈਰਾਇਪਦਣਿ
ਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀਆਪਨਿਦਗਣਿਆ ॥ ਮਾਪੁਗਦਾਏਤਹਰਿਪਾਏਹਰਿਸਿਉ
ਸਹਜਿਸਮਾਦਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉਦਾਰੀ ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
ਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁਰਗਾਗੁਰਪਾਈਐਨਾਰੀਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਦਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਅੰਧਿਪਤਰਹੋਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਕੈਤਕੀਐਨਾਮਿਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਹੁਕਰੇਕਿਆਤਿਸੋ
ਅਪੇਖਪਿਦੁਖਪਾਦਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸੁਧਿਨਕਾਈ ॥ ਅਤਮਪਾਤੀਰੈਜਗਤ
ਸਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਭਿਕਾਰਿਬਹੁਰਉਠਦੈ ॥ ਬਿਨੁਮਜੁਰੀਭੁਰਪੁਚਦਣਿਆ ॥ ੫ ॥ ਇਹੁਜਗ
ਬਾਣੀਮੇਰਪ੍ਰਭੁਮਾਏ ॥ ਸਦਾਸਮਾਲੇਕੋਨਾਰੀਖਾਲੀ ॥ ਜੇਹੀਦਾਸਨਪਾਏਤੇਹੀਦਰਤੈਦਸੁਦ
ਸੁਜਣਦਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਮਨਮੁਖਰੋਗੀਰੈਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਦਿਸਰਿਆ ॥ ਮਗਮਾਪਗਾਦ
ਖੀਏਨਿਤ ॥ ਠਿਰਹੋਬਿਲਲਾਦੇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਤਿਨਪਾਦਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੇਸੋਈਭਿ
ਜਾਣੈ ॥ ਅਪਿਕਰੇਤਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈ ॥ ਜੇਹਾਅੰਦਰਿਪਾਏਤੇਹੀਦਰਤੈਆਪੇਬਹਰਿਪਾਦਣਿਆ ॥ ੮ ॥
੧ ॥ ਤਿਸੁਬਾਣੁਹੁਸਚੇਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਈ ॥ ਨਨਕਨਾਨਕਦਸੈ

ਪੇਗੁਰਮਾਤੇਨਦਰੀਆਵਟਿਆ॥ ੧॥ ਮਾਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਸੇਈ॥ ਜਿਨਿਸਿਰਜੀ
ਤਿਨਆਪੇਗੋਈ॥ ਨਤਨਕਨਾਸਸਮਾਲੁਸਦਾਤੁੰਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਟਿਆ॥
੧॥ ਮਾਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਸੇਈ॥ ਸੋਸਚਿਲਾਕੇਜੇਤੁੰਤੁਭਾਏ॥ ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਹਿਸ ਜੁਸੁਭਾਏ
ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਾਸਲਾਹੀਸਚੈਮੇਲੇਮਿਲਾਵਟਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁ
ਲਾਹਟਿਆ॥ ਸਚੁਧਿਆਇਨਸੇਸਾਚੇਰਤੇਸਚੈਸਚਿਸਮਾਵਟਿਆ॥ ੧॥ ਰਾਜਪਦੇ
ਖਾਸਚੁਸਰੁਨੀਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੇਮੀਨੇਦੁਸਾਈ॥ ਤਨੁਸਚਾਰਸਨਾਸਚਿਰਤੀਸਵਸੁ
ਟਿਅਖਿਵਖਾਨਾਟਿਆ॥ ੨॥ ਮਨਸਮਾਨੇਸਚਿਸਮਾਵਟਿਆ॥ ਇਨਮਨਿਗੀਰੀਸਕੁਆਵ
ਟਜਾਣੀ॥ ਸਾਤੇਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਮਾ॥ ਤਿਹਚਲੁਨਿਜਪਾਰੇਵਾਸਪਾਵਟਿਆ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ
ਸਬਦਿਰਿਦੈਦਿਖਾਇਆ॥ ਮਾਇਆਮੇਹਸਬਦਿਜਲਧਏਆ॥ ਸਚੈਸਚਾਵੇਖਿਸਲਾ
ਹੀਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਵਟਿਆ॥ ਜੋਸਚਿਰਤੇਤਿਨਸਚੀਇਵਲਾਹੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸ
ਲਹਿਸੇਵਰਤੁਗੀ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਆਪਿਪਿਲਾਏਸਤਸੰਗਰਿਸਚੁਗੁਣਗਾਵਟਿਆ॥
੧॥ ਲੇਖਾਪੜੀਐਜੇਲੇਖੇਦਿਚਿਰੇਏ॥ ਹਿਅਗਮਅਗੇਚਰੁਸਬਦਿਸੁਧਿਰੇਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਸ
ਚੁਸਬਦਿਸਾਝਾਹੀ॥ ਹੋਰੁਕੋਈਨਕੀਮਤਿਪਾਵਟਿਆ॥ ੨॥ ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਥਕੇਸਹਿਤਿਨਾਮਾਈ
ਕੋਸਨਾਜਲੇਸੁਧਿਨਕਾਣੀ॥ ਬਿਖਾਭੇਹਾਛੁਹਿਬਿਖੁਮੇਹਪਿਆਸੇਕੂਕੁਬੋਲਿਥਿਖੁਖਾਵ
ਟਿਆ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਸੁਦੀਏਕੋਜਾਣਾ॥ ਦੂਜਾਮਾਰਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਵਟਾ॥ ਨਾਨਕਏਕੋਨਾਮੁਦ
ਰਤੇਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਟਿਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ਮਾਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਸੇਈ॥
੧॥ ਦਰਨਰੂਪਦਰਤਹਿਸਭਤੇਗੇ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਾਰਿਠੇਰਿਪਦਰਿਪਟੇਗੇ॥ ਤੁਏਕੋਨਿਹਚਲੁ
ਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਬੁਝੁਬੁਝਾਵਟਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਮੀਨਿਦ
ਸਾਵਟਿਆ॥ ਤਿਸੁਰੁਪੁਨਰੇਖਿਆ॥ ਦਰੁਨਕੋਈਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝੁਵਟਿਆ॥ ੧॥
੨॥ ਹਉਵਾਰੀਸਚੁਏਕੋਜੇਤਿਜਟੈਜੇਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਪਰਗਟੁਰੇਈ॥ ਗੁਪਤੁਪਰਗ
ਟੁਦਰਤੈਸਰੁਬਾਈ॥ ਜੇਤੀਜੇਤੀਮੇਲਾਵਟਿਆ॥ ੨॥ ਤਿਸਨਾਮਗਨਿਜਲੈਸੀਸਾਰਾਲੇ
ਅਭਿਮਨੁਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏਅਪਣੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਰ
ਵਾਵਟਿਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦਕੋਦਿਰਲਾਬੁਝੈ॥ ਅਪਮਰੈਤਾਰਿਕੁਵਣੁਰੁਝੈ॥
੨॥ ਰਿਹਿਮਰੈਨਮਰਣਾਰੇਏ॥ ਸਹਜੈਸਚਿਸਮਾਵਟਿਆ॥ ੧॥ ਮਾਇਆਮਹਿਠਿਰਿਚਿਤੁ
ਲਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਰਿਦੈਸਮਾਏ॥ ਸਚੁਸਲਾਹੈਸਚੁਪਟਅੰਤਰਿਸਚੈਸਚੁਸੁਰ

१३४
३
५
७
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५

੧ ਦੁਇਆ ॥ ੧੦ ਚਿਤ੍ਰ ਕੇਤਨ ਹੋ ਪਛਾਣੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੋ ਰਿਆਜ ਮਕਾਲੇ ਮਾਇਆ
੨ ਮੋਹਾਇ ਸਮਨ ਦੇ ਨਚਾਏ ਅੰਤ ਰਿਕਪਟ ਦੁਖ ਪਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੧੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਰਤਿ ਜਾਅਪਿ
੩ ਕਰਾਏ ॥ ੧੨ ਮਨੁ ਰਾਤ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਸਬਾਣੀ ਦੁਜੈ ਸਭਾਵਿ ਦੁਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਰਤਿ ਬ
੪ ਇਪਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੧੩ ਬਹੁਤ ਲਪੁਰੇ ਦੁਜੈ ਦੁਜਾਏ ਨਾਕੋ ਸੁਣੇ ਨਮੰਨਿ ਦੁਸਾਏ ਮਾਇਆ
੫ ਕਰਾਣਿ ਪਿਰ ਬੰਧਿ ਨਾਚੇ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਦੁਖ ਪਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੧੪ ਜਿਤੁ ਅੰਤ ਰਿਪੀ ਤਿਲ ਗੈਸੇ ਮੁਕ
੬ ਤਾਇ ਦੁਇ ਦੁਸਿ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਏਹ ਭਰਤਿ ਹਰਿ
੭ ਭਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਰਤਿ ਜੁਗ ਚਾਰੋਹੇ ਈ ॥ ਹੋਰ ਭੁਭਗਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਨਨਕਾ
੮ ਮੁਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੧੬ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਝੁ
੯ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਦੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਨਾਏ ਦੁਖ ਕਬਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵੁ ਨਿਸੁਖ ਪਾਵੁ
੧੦ ਨਿਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਦੁਸਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੧੭ ॥ ਉਦਾਗੀ ਜੀਉ ਦਾਗੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪਿਲ ਰਾ
੧੧ ਟਿਅਮ ॥ ਜੋਹ ਰਿਸੇ ਦੁਰਿ ਸੇਵਾ ਸੋਹ ਰਿਸੇ ਭਾਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੧੮ ॥ ੨੧ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੇਰ
੧੨ ਗੁਰੁ ਕਹਾਏ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਕਾਏ ॥ ਸਦ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹ ਨਿਰੰਗੇਰ ਤੇਰੁ ਗਤਿ
੧੩ ਦੁਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸਭ ਕੋ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਦੁਕੈ ਠੇਰਾ ॥ ਜਾਤੁ ਪੁਰਖ ਦੈਤਾ
੧੪ ਏਰਚਾਵੁ ਹਿਤੁ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਦੁਸਾਇਆ ॥ ਹਰੁ ਪੁਸ਼ੋਰੁ
੧੫ ਭੁਮੋਹੁ ਕਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ਇਕ ਸੁਨਿ ਉਠਿ ਉਦਾਗੀ ਸਦ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦੁਸਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੨੪ ॥
੧੬ ਗਤ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਦੁਸਿਆ ਮਾਨਿ ਆਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੁ
੧੭ ਆਸ ਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੨੫ ॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਹਿਰੁ ਮ
੧੮ ਖਿਜਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵੁ ਹਿਨਾਮੁ ਦੁਗਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੨੬ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ
੧੯ ਪੁਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੂਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਏ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਐਸਾ
੨੦ ਮਿਲਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ਦੇ ਪਰਵਾਹੀ ॥ ਨਨਕਾ ਮੁਖ ਸੈ
੨੧ ਨਿਅੰਤ ਰਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥
੨੨ ਤੇਰੇ ਭੁਭਗਤਿ ਸੋਹ ਰਿਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰੋਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰ
੨੩ ਗੁਣ ਕਰਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੨੯ ॥ ਉਦਾਗੀ ਜੀਉ ਦਾਗੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਦੁਸਾਵੁ ਟਿਅ
੨੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾਉ ਚੋਊ ਚਾਹੁ ਐਸਾ ॥ ਰਿਮਿਲਾਵੁ ਟਿਅਮ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ
੨੫ ਚੀਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਹਿ ਸੇਵਿ ਦੁਹਿ ਨਹੀ ਸਨੇ

ਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਧਿਆ ॥
ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮਣਿ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਹਰਿ
ਸਬਦੁ ਦਿਸਾਗਨਿ ਤਿਨ ਠਹਿਰਨ ਠਹਿਰਾ ਕ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਿਉ ਸੁਫੈ ਘਰਿ ਕਉ ॥ ਪਲਤ
ਤਿਨੀ ਦੇਵ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਵਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਲਿਖਿ ਦਿਆ ਲਿਖਿ ਦਿਆ ਕਾਗ
ਦੁਖੇ ਈ ॥ ਦੂਜੇ ਰਾਇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਨ ਕਈ ॥ ਕੂੜੁ ਲਿਖਿ ਤੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵ
ਦੁਖਿ ਰਿਹਾਵਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਵੀਚਰੁ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ
ਸਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਗੁ ਕਲਮ ਸਦਾ ਟੀਸਦੁ ਸਿਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੫ ॥
ਪੁਰਖ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਦੇਖੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਦਰਿ
ਪੁਰਖ ਰਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ੨੨ ॥ ਮਾਧਾ ਤੇਜਾ ॥ ੧ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗ
ਤੈ ਦੇਖੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਬੋਝੈ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤ
ਤੇ ਕਰੈ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ਹਉਮੈ ਫੀਕੀ ਜੀਉ ਦਾਗੀ ॥ ਅਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਦਰਾ ਭਗ
ਤੈ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਤਿਨ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਕਾਗੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਗੁ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਰੈ ਲਾਏ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ
ਸੇਵਾ ਦੇਵੈ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੯ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾਕਿ ਛੁਪਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੈ ਰਹੈ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੧੦ ॥
ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੇਸੀ ਤਰੁ ਭਾਵੈ ਦੂਜੇ ਰਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
ਗੁਣੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਪਦੁ ਰਖੈ ਠਹਿਰਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਿ ਭੂਵਿਲਾਸੇ ਕੂੜੇ
ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੇ ਰਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਭੂਬੇਸ ਗਲੇ ਕਲਰੋ ਬੇਛੁੜ ਬੋਲਿ ਬਿਖ
ਵਣਿਆ ॥ ੧੨ ॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇਖੈ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾਹਉ ਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਸਿਧਿ
ਪਿਕੇ ਮਨਿ ਪਾਗੀ ਰਹੇ ॥ ਲਿਵਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾ
ਕਰਤ ਸੋਈ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੈ ਕੀਤੇ ਕਿ ਆਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨਾਮ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਦਸਾ
ਵਣਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਧਾ ਤੇਜਾ ॥ ੨ ॥ ਇਸੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਗੁ ਰਾਗਿ ਸੁਦਿ
ਰੇਖੈ ॥ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵਧਾਵਣਿਆ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

॥५॥ ਹਉਦਰੀਜੀਓਦਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨੀਦਸਾਦਾਣੇਆਮਾਮੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਾ
ਮੀਰਾਹੁਰਮਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਦਾਣੇਆ॥ ੧॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲਾਏ
ਅਗਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਹੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਮੁਨਪਾਏਕੋਈਗੁਰਕਿ
ਮੰਨਿਦਸਾਦਾਣਿਆ॥ ਜਾਗੁਗਹੇਮਾਨੁਅੰਜਨੁਸਦੁਤੇਰੀਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿਚਾਨਣਾ
ਅਨੁਅੰਧੇਰੁਗਦਾਇਆ॥ ਜੋਤੀਜੋਰਿਮਿਲੀਮਨੁਮਨੀਆਹਰਿਦਰਿਸੇਭਾਪਾਦਾਣਿਆ
॥ ਸਰੀਰਹੁਭਾਣਾਟਿਕੋਸਹਰਿਜਏਨਾਮੁਨਲਹੈਬਹੁਤੁਦੇਗੁਰਦੁਖਪਾਏਅਨਮੁਖਾ
ਪੇਸੁਛੈਨਾਹੀਠਿਰਖਾਰੇਅਇਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖਪਾਦਾਣਿਆ॥ ਜਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚ
ਰਿਪਾਏਅਮਨਿਤੀਦੇਖੈਹਉਮੈਮੈਲੁਜਾਏ॥ ਬੈਸਸੁਥਨਿਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਏਸਚੈਸਬ
ਸਮਾਦਾਣਿਆ॥ ਜਾਨਉਦਰਠਕੇਸਦਤਰਹਏ॥ ਦਸਵੇਰੀਜਘਰਿਦਸਾਪਾਏਓ
ਅਨਹਦਸਬਦਦੁਜਹਿਦਿਨਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਉਂਠਾਦਾਣਿਆ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਅੰਤਰਿ
ਨੇਗਾਨਦਸਤੁਲਹੈਨਚੁਕੈਠੇਗਾਸਤਿਉਂਰਹਬਕੁੰਜੀਹੋਰਤੁਦਰੁਖਲੈਨਾਹੀਗੁਰਪੁਰੇ
ਗਿਮਿਲਾਦਾਣਿਆ॥ ਜਾਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਤੂੰਸਭਾਥਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਸੈ
ਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਦਸਾਦਾਣਿਆ॥ ੨॥
ਮਾਰਾਮਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਮਿਲਾਏਅਪੋਕਾਲੁਨਜੋਹੈਦੁਭਨਸੰਤਾਪੇਹਉ
ਮਾਰਿਬੰਧਨਸਭਤੇਹੇਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਦਾਣਿਆ॥ ਹਉਦਰੀਜੀਓਦਰੀਹਰਿ
ਨਾਮਿਸੁਹਾਦਾਣਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਏਗੁਰਮੁਖਿਨਚੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤਲਾਦਾਣਿਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਏਮਰੈਪਰਵਾਣਾ॥ ਆਰਜਨਛੀਜੈਸਬਦੁਪਛਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੇਨਕਲ
ਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਦਾਣਿਆ॥ ਜਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਰਿਸੇਭਾਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੇ
ਹੁਆਪੁਗਦਾਏ॥ ਅਪਿਤਰੇਕੁਲਸਗਲੇਤਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਦਾਰਣਿਆ॥
ਮੁਖਿਦੁਖਕਦੇਨਲਗੈਸਰੀਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਚੁਕੈਪੀਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਠਿਰਿ
ਲੁਨਲਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਦਾਣਿਆ॥ ਜਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਦਰਿਆਈ॥ ਗੁਰ
ਖਿਗੁਣਗਾਏਸੋਪਾਈ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਰੈਦਿਨਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਕਰਾਦਾਣਿਆ॥
ਜਾਗੁਰਮੁਖਿਅਨੰਦਿਨੁਸਬਦੇਰਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਚਾਰੈਹੋਜਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾ
ਸਦਨਿਰਮਲੁਸਬਦੇਭਗਤਿਕਰਾਦਾਣਿਆ॥ ੩॥ ਬਣੁਗੁਰੁਹੈਅੰਧਅੰਧਰਾ॥ ਜਮਕਾਲਿ
ਠੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਰੋਗੀਬਿਸਟਕੇਕੀਵੇਬਿਸਟਮਹਿਦੁਖਪਾਦਾਣਿਆ॥ ੪॥

१ १३६
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४ १५

ਅਪਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕੁਣਜੋਸਦਵਪਾਰੀਭਾਗਨਮੁਸਦਪਾਵਣਿਅਸਾ॥੧॥ਅਪੇਵ
ਰਖੇਅਪੇਵੇਇਹੁਰਮੁਖਿਕੁਣਜੋਕੋਈਕੋਈ॥੨॥ਕਾਜਿਸੁਨਦਾਰੇਕਰੇਸੋਪਾਵੇਕੋ
ਕਿਰਪਾਮੰਨਿਕੁਸਾਵਣਿਅਸਾ॥੩॥ਹਰਿਅਪੇਮੇਲੇਸੇਕਰੇ
ਹਾਰਕੈਸਬਦਿਉਤੁਜਾਜਾਏ॥੪॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਗੁਠਦਾਤਾਹਰਿਗੁਣਮਹਿਅਸਾ॥
੫॥ਸਮਵਣਿਅਸਾ॥੬॥ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਸਚੁਸਚਾਹਿਰਦੈਵਸਾਵਣਿਅਸਾ॥੭॥ਸਚਾ
ਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦੀਮੰਨਿਕੁਸਾਵਣਿਅਸਾ॥੮॥ਅਪੇਗੁਰਦਾਤਾਕਰਮਿਖਿ
ਤਾਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਜਾਤਾ॥੯॥ਮੰਨਿਤਨਮਿਸਦਾਜਨਸੇਹਰਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿ
ਪਾਵਣਿਅਸਾ॥੧੦॥ਇਸੁਗੁਰਮਾਹਿ॥ਇਕੁਬਹੁਸੁਹਾਇਅਸਾ॥੧੧॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਉਮੈਰੁਮੁਖੁਕਾਇ
ਮਨਦਿਨੁਨਮੁਸਲਾਹਹਿਰਿਗੁਰਤੇਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਅਸਾ॥੧੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਉ
ਠਾਵੀਚਰੇਗੁਰਮੁਖਿਰੰਜਨੁਮੰਨਿਕੁਸੇਮੁਰਾਰੇ॥੧੩॥ਹਰਿਗੁਠਗਵੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏਮਿ
ਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਅਸਾ॥੧੪॥ਜਮਜਗਤੀਦੁਜੈਭਾਇਕੁਰਲਾਏ॥੧੫॥ਨਾਕੁਰੁਭੁਲੇਦੇਇਸਜ
ਘੜੈਮੁਹਤਕਾਲੇਖਸੇਵੈਰਤੀ॥੧੬॥ਅਹੁਮਾਸਤੇਲਕਠਾਵਣਿਅਸਾ॥੧੭॥ਪੈਣੀਅਵੈਪ
ਚੇਤੇਨਹੀ॥੧੮॥ਦੂਜੈਮੁਹਿਰੇਵੈਧਾਹੀ॥੧੯॥ਖਰੀਕੁਅਲਿਓਕੁਪਕੁਲਖਣੀਸੁਪਨੈਪਿਰੁਨਹੀ
ਵਣਿਅਸਾ॥੨੦॥ਪੈਣੀਅਵੈਪਿਰੁਮੰਨਿਕੁਸਾਵਣਿਅਸਾ॥੨੧॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਉਗਿਦਿਖਾਇਅਸਾ॥੨੨॥
ਇਪਿਰੁਗੁਰਖਿਅਕੰਤਿਲਾਇਸਬਦੇਪਿਰੁਗਵੈਸੇਜਿਸੁਹਾਵਣਿਅਸਾ॥੨੩॥ਅਪੇਦੈਵ
ਦਿਬੁਲਾਏ॥੨੪॥ਅਪਠਾਨਉਮੰਨਿਕੁਸਾਵਣਿਅਸਾ॥੨੫॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਅਨਦਿਨੁ
ਦਾਗੁਠਗਵਣਿਅਸਾ॥੨੬॥੨੭॥ਸਾਵਣਿਅਸਾ॥੨੮॥ਉਤਮਜਨਮੁਸੁਖਨੇ
ਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਘਰਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੨੯॥ਹਰਿਗੁਰਹਰਿਸਦਾਰੰਗਿਗਾਤੇਹਰਿਗੁ
ਮਨੁਰਿਪਤਾਵਣਿਅਸਾ॥੩੦॥ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਪਰਿਬੁਝਿਮੰਨਿਕੁਸਾਵਣਿਅਸਾ॥੩੧॥
ਗੁਰਮੁਖਪੜਹਿਹਰਿਨਮੁਸਲਾਹਹਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਅਸਾ॥੩੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਹਰਿਗੁਰਿਅਸਮਾਏ॥੩੩॥ਉਪਾਇਨਕਿਤੀਪਾਇਅਜਾਏ॥੩੪॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰ
ਟੈਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਅਸਾ॥੩੫॥ਦੂਜੈਭਾਇਪੜੈਨਹੀਬੁਝੈ॥੩੬॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਹਿ
ਕਾਰਣਿਲੁਝੈ॥੩੭॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਬੰਧਨਤੁਟਹਿਗੁਰਸਬਦੀਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਅਸਾ॥੩੮॥
ਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਵਸਿਨਅਏ॥੩੯॥ਬੋਧਾਲਗੈਦਹਦਿਸਿਧਏ॥੪੦॥ਬਿਖੁਕਕੀਕੁਝ
ਹਿਰਤਾਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿਅਸਾ॥੪੧॥ਹਉਹਉਕਰੇਤੇਅਪੁਜਣਾਏ॥੪੨॥ਬਹੁਕਰਮ

ਕਿਉ ਬਿਨ ਪਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਜੋ ਦੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿ ਆ ॥ ੫ ॥ ਓਪ
ਸੇ ॥ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿ ਨੂਹੁ ਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਜਨ ਮੁਗਾਇ ਮਾਹੋ ਬਿਰ
ਭਾਇ ॥ ਪਛਤਾਵਣਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰ ਦੇ ਸਸੀ ਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਮੇ
ਸੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ॥ ਹਲਾਤਿ ਨ ਸੋਰਾ ਪਲਾਤਿ ਦੇ ॥ ਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਾਵਾਵਣਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ
ਮਨ ਮੁਖਿ ਨੈ ॥ ਦਿਰਲੇ ਜਾਤਾ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਤਾ ॥ ਅਨਦਿ ਨੂਹੁ ਗਤਿ ਕਰੇ ॥ ਦਿਨੁ ਰ
ਜੇ ॥ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਸਰੁ ਮਹਿ ਦਰ ਤੇ ॥ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੁ ਦਿਰਲਾ ਬੁਝੈ
ਰਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ॥ ਜਨ ਸੋਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ॥ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ॥ ॥
ਮਨ ਮੁਖ ਪੜ੍ਹਹਿ ॥ ਪੰਡਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਵ
ਥਾ ॥ ਬਿਖਾ ਮਾਤੇ ॥ ਕਿਛੁ ਬੁਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਮਾਵਣਿ ਆ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਦਾਹੀ ਜੀ
ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਾਜਿ
ਮਾਵਣਿ ਆ ॥ ੬ ॥ ਰਾਹੁ ॥ ਦੇਵ ਪੜ੍ਹਹਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਦਾਦੁ ਦਖਣਹਿ ਮੇ
ਦਾਇਆ ॥ ਅਗਿ ਅਨਮਤੀ ॥ ਸਦਾ ਅੰਧਿ ਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ॥ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿ ਆ ॥ ੭ ॥ ਅ
ਕੋ ਬੀਐ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਹੀ ॥
ਦਿਨੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿ ਆ ॥ ੮ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ॥ ਤਿਨ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇਨ ਪਛਤਾਵੈ
ਕੋ ਸਬਦਿ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥ ੯ ॥ ਕੂਟੁ ਕੂਟੁ ਤਿਨ ਮੈਲੁ
ਜਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਅਨਦਿ ਨੂਹੁ ਜਾਗੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ॥ ਪਾਟਿ ਭੀਤਰਿ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ
ਪਾਵਣਿ ਆ ॥ ੧੦ ॥ ਤੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਹਿ ॥ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਮੁਲ ਹੁਕੁ ਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾ
ਣੈ ॥ ਮੇਰ ਬਿਅਪੈ ॥ ਕਿਛੁ ਬੁਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ॥ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਵੁ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਤਿ
ਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤੈ ॥ ਗੁਣ ਪੜ੍ਹਹਿ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਬਿ
ਬੁਝੈ ॥ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥ ੧੨ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ॥ ਤਾ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ॥ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ
ਭੋਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ॥ ਕੀ ਸਚੀ ਦਰਿਆਈ ॥ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ॥ ॥
ਪਰੇਸਾਦੀ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ॥ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ ਅ
ਤਰੇ ॥ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ॥ ਦਸਾਵਣਿ ਆ ॥ ੧੫ ॥ ਹਉ ਦਾਹੀ ਜੀ ॥ ਉਦਾਹੀ ॥ ਹਰਿ
ਦੁਖਿ ਸਾਵੁ ਪਾਵਣਿ ਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵ
ਣਿ ਆ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਹੁ ॥ ਸੋ ਨਿਹਕਰ ਮੀ ॥ ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਥੈ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੧੭

੧ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ ਨਉ ਨਿਦਿਪਾਏ ਕੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਟਿ ਆਮ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਨਹ ਕਰਮੀ ਨੇ
 ੨ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਹਉ ਮੈ ਖੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਅਪੁੰਦੀ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿ
 ੩ ਹਰਿ ਸਰਸਾਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ਗਸੀਤੁ ਕਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਏਸ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
 ੪ ਦਾਦਿ ਨਰਤਾ ਹਉ ਮੈ ਲੋਚੁ ਕਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ
 ੫ ਸੈ ਹਉ ਮੁਖਿ ਗਾਇ ਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਦਸਾ ਪਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ
 ੬ ਸਦਾ ਬੰਗੁ ਮੈਲਾ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਲਾਣੀ ॥ ਏਸ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪਰਮੈ ਲੁਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ
 ੭ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉ ਮੈ ਲੋਚੁ ਕਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ਦੁਰਤ ਨੁਪਦਾਰਥ ਘਰਤੇ ਪਾਇ ਆਮ ॥ ਪੂਰੈ
 ੮ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਰਣਾਵਿ ਆਮ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿ ਆਮ ॥ ਅੰਧਿ ਆਰਾਘਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿ
 ੯ ਛੁਨਾਵਿ ਆਮ ॥ ੧ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ੧੦ ਸੈ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਮਾਛਾ ॥ ਤਸਾਦੀ ॥ ੪ ॥ ਮਾਛਿ
 ੧੧ ਅਮੋਹ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇ ਆਮ ॥ ਕੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੇਰੇ ਮਾਇ ਆਮ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਦਿਗਲ
 ੧੨ ਫੈਚਉ ਥੋਪਦਾ ਲਿਖੁ ਲਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਇ ਆਮ ॥ ਮੇਰੁ ਸਬਦਿ ਜ
 ੧੩ ਲਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ਮਾਇ ਆਮ ॥ ਮੇਰੁ ਜਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋ
 ੧੪ ਪਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੁਲੁ ਹੋ ਮਾਇ ਆਮ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਸਾਸਤਿ ਜਿਨਿ ਉਪ
 ੧੫ ਅਪਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਾਰਿ ਆਸੰ ਸਾਰੇ ਮਾਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ
 ੧੬ ਅਨੁਰਤ ਨੁਇਕੁ ਪਾਇ ਆਮ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇ ਆਮ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਦੁ
 ੧੭ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਮਿਅਵਣਿ ਆਮ ॥ ੩ ॥ ਪੇਈ ਅਵੈ ਪਨਭ ਕਮਿ ਕੁਲਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ
 ੧੮ ਗੀਠਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੇਵੈ ਗਾਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੪ ॥ ਪੇਈ
 ੧੯ ਅਵੈ ਪਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਕੇ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਗੀਰਤੀ ਸਬ
 ੨੦ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੫ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਮ ॥ ਦੂਜਾ ਭਉ
 ੨੧ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ਆਮ ॥ ਏਕੋ ਗਵਿਰਹਿ ਆਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ
 ੨੨ ਏ ਆਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੈ ਸੋ ਕਹੈ ਆਇ ਆਮ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆਮ ॥
 ੨੩ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦੇਖਿ ਨੁਨਾ ਦੇਖੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ
 ੨੪ ਏ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਆਤਿ ਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
 ੨੫ ਲਿਖਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

੧ ਏਹਦੇਮੈਦਿਚਿਗਫਾਹੇਬੇਰਥਜਾਇਪਗਫਣਿਗਫਹਿਜਿਨਨਮਿਪਿਅਗਾਸਚ
 ੨ ਬਾਣਿਸਬਦਿਬੀਚਾਹੁ॥੧॥ਗਫਤਰਹੈਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈਮਨੁਤਨੁਗਤਾਨਮਿਸੁਹਾਵੈ
 ੩ ੧॥ਗਹਉ॥ਇਕਿਗਫਹਿਏਕਿਭਗਤਿਕਰੇਹੇਨਾਮਨਪਾਦਹਿਬਿਨੁਅਸਨੇਗਾਸਚਭਾ
 ੪ ਤਿਗੁਰਸਚਦਾਪਿਅਗਿਅਪਨਾਪਿਰੁਰਖਿਅਸਦਾਉਰਿਧਾਰਿ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੁਰਖ
 ੫ ਅਪੁਜਣਾਦਹਿਨਾਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਦਹਿਨਾਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨੇਜੇ
 ੬ ॥ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨਸੇਇ॥੩॥ਭਗਤਿਦਛਲੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੇਇ॥ਸਚੀ
 ੭ ਭਗਤਿਦਿਚਹੁਅਪੁਥੇਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸਭਾਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਛਾਣ
 ੮ ॥੪॥੪॥ ਗਉਣੀਗੁਆਰੇਗੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਮਨੁਮਰੇਧਵਮਰਿਜਾਣੈ॥ਬਿਨੁ
 ੯ ਖੁਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ਮਨੁਮਰੇਦਹੁਜਾਣੈਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈਜਨੁਸੇਇ॥
 ੧੦ ॥ਜਿਸੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰਿਦਸੈਮਨਿਅਣੀ॥੧॥ਗਹਉ॥
 ੧੧ ਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਫੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੇਸ਼ੀਪਾਫੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲੁਮਿਕਦਾਰ
 ੧੨ ਗੁਰਮੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਲਾਣਹਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅਚਰਚਰੈ
 ੧੩ ਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਇਅਸਦਾਰਿ॥ਹਉਮੈਦਿਚਹੁਤਜੈਦਿਕਾਰ
 ੧੪ ੩॥ਜੋਧਰਿਗਾਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਦੇਨਾਦਿਛੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਅਪਣ
 ੧੫ ਕਲਾਅਪੇਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੫॥ ਗਉਣੀਗੁਆਰੇ
 ੧੬ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਹਉਮੈਦਿਚਿਸਭੁਜਗੁਬਭਿਰਨਾ॥ਦੁਜੈਭਾਇਭਗਮਿਭੁਲਨਾ
 ੧੭ ਬਹੁਚਿੰਤਾਚਿਤਫੈਅਪੁਨਪਛਾਣਾ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਮਨਦਿਨੁਦਿਹਨਾ॥੧॥ਹਿਰਦੈ
 ੧੮ ਰਾਮੁਰਮਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੧॥ਗਹਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ੧੯ ਹਿਰਦੈਜਿਨਿਰਾਮਪਛਾਤਾ॥ਜਗਜੀਵਨੁਸੇਦਿਜੁਗਚਰੇਜਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸ
 ੨੦ ਦਿਪਛਾਤਾ॥ਨ੍ਰਿਪਕਰੇਪ੍ਰਭਕਰਮਥਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸੇਜਨਸਚੇਜੋਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏ
 ੨੧ ਧਾਵਤਫਰਜੇਰਾਕਿਰਹਾਏ॥ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਸੈਮ
 ੨੨ ਆਏ॥੩॥ਰਾਮਰਾਮਕਰਤਿਆਸੁਖਸਾਂਤਿਸਗੀਰਿ॥ਅੰਤਰਿਦਸੈਨਲਾਹੈਜਮਪੀਰ
 ੨੩ ਅਪੇਸਾਰਿਬੁਆਪਿਦੁਜੀਰਾਨਾਨਕਸੇਦਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੪॥੬॥ ਗਉਣੀ
 ੨੪ ਗੁਆਰੇਗੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਸੇਕਿਉਦਿਸਰੈਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਨਾ॥ਸੇਕਿਉਦਿਸ
 ੨੫ ਸਭਮਰਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿਤੁਸੇਦਿਐਦਰਗਹਪਤਿਪਰਵਾਨਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਉਦਿਟਹੁਚ

੧੩੯
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੧੮

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਮਹਿ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਦਿਸ ਰਹਿ ਜਿਤੁ ਭਾਖਿ ਪੁਰੁ ਲ
ਭਾਖਿ ਦਿਸ ਰਹਿ ਜਿਤੁ ਜੋਰੁ ਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮ
ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ
ਮਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੰਨੁ ਸੇਗਿਆ ਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉ
ਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਨਾ ਮਿਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇਦਾਸੁ ਜੀ
੧ ॥ ਤੂੰ ਅਕਭੁ ਕਿਉ ਕਥਿਅ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥
ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੀ
ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਖਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤ ਬਣਾਈ ॥ ਜਹ ਸ
ਤਹ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਬਓ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਤਿਹ ਰਿ
ਜੇ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਅਪੇਦਾ ਤਿਕਰੇ ਦਾਤੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਤੇਰੇ ਨਕਉ ਜੋ ਕਾਗ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇਦਾਸੁ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਏਕ ਸੁਤੇ ਸਭ ਰੂਪ
ਗਿਆਪਉ ਪਾਣੀ ਬੋਸੈ ਤਹੁ ਸਾਭਿ ਸਹਲ ਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ
ਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਹੋ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੀਚਾਰੇ ਦਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ
ਰੁਨੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਅਪੇਸੁ ਤਿਅ ਦੇਇ ਜ
ਈ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸ
ਦਿਸ ਮਾਏ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ
ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੫ ॥ ੯ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇਦਾਸੁ ਜੀ
ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਤਾ ਮਇਆ ਮੇਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਗੇ ਗੁਣ ਗਿ
ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੇ ਸਦੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁ
ਰੇ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੰਤ ਅਨਾਦੀ ਕ ਦੇਨ ਬੁਝੈ ॥ ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੇ ਮਾਇਆ ਨ
ਬੁਝੈ ॥ ਅੰਝ ਅਗਿਆਨੀ ਕ ਦੇਨ ਸੀਝੈ ॥ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗੁ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਦਿ
ਖੈ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾਰਾ ॥ ਅਪਿਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਇਸੁ ਕਲਜੁ ਗ
ਰੁ ਮੁਖਿ ਮੁਨ ਕੋਈ ॥ ਕਲੀਕਾ ਜਨ ਮੁਚੰਡ ਲਕੈ ਪਹਿਰੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕ
ਤਿ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇਦਾਸੁ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥

ਮਨਿਸਾਚੇਰਤੇਹਰਿਦੇਖਦਹੁਸਚੈਮਹਾਨਿਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਹੁ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਸਦਾ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਰਾਮਜਪਹੁਕੁਦਜਪੁਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੇਅਵੈਗੁਰਮੇਜਾਇਆ
ਹੁਜਗਾਜਨਾਮੇਅਦੁਜੇਭਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਨਚੇਤੇਅਵੈਜਾਇ॥੨॥ਅਪਿਰੁਲਾਕਿਪੁਭਿ
ਭੁਲਾਇਆ॥ਇਹੁਜੀਓਦਿਰੁਟੀਚਕਰੀਲਾਇਆ॥ਮਹਾਦੁਖਖਟੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਰ
ਇਆ॥੩॥ਕਿਰਪਕਾਰਿਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਏਕੋਨਾਮਚੇਤੇਦੇਰਹੁਗੁਰਮੁਖਕਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਜਪੇਨਉਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥੪॥੧੧॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਚੇਤੇਪਾਤਸਾਹੀ੩ ॥ ਜਿਨਹੁ
ਮੁਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪੁਛੁਓਜਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਮਨਪਤੀਆਇ॥ਸੇਧਨਵੰਤਹਰਿਨਾ
ਮਾਇ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਹਰਿ
ਲਥਾਏਪਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੁਪਛਾਣੈਮਹਾਨਿਰਮਲੁਰੋਇ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਪਾਵੈ
॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਮਤਿਉਤਮਰੋਇ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਵੁਝੈਕਾਇਨਸੇਵਨਾ
ਇ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮਹਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ਪਤਿਕੁਟੀਬਿਦਿਰਿਸੇਰਿਆਆਇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾ
ਦੈਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਜਨੁਸੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਗਤਿਗੁਰਸਬਦੀਰੋਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਦਿਰਲਾਖੁਝੁਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੨॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਚੇਤੇਪਾਤਸਾਹੀ੩ ॥ ਜਿਨਹੁ
ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੋਰੋਣੀ॥ਪੁਰਾਜਨੁਕਾਰਕਮਾਵੈਕੋਣੀ॥ਅਖੁਟਨਾਮਪਨੁਹਰਿਤੇਟਿਨਹੋ
ਐਥੈਸਦਾਸੁਖਦਰਿਸੋਰੋਣੀ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਭਗੁਨਕੀਝੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਮਹਾਪੁਰਖਸੰਸਾਰੋ॥ਅਪਿਉਧਰੇਕੁਲਸਗਲਾਨਿਸਤਾਰੋ॥
ਕਾਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰੋ॥ਨਾਮਿਰਤੇਭਉਜਲਉਤਹਰਿਪਾਰੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸਦਾਮਨਿ
ਸਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਮਲਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦਵਾਜੈਨੇਜਪਾਰਿਵਾਸਾ॥ਨਾਮਿਰਤੇਘਰਮਾ
ਵਾਸਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਤਿਨਕੀਸਚੀਬਾਣੀ॥ਜੁਗਾਜੁਗਗੁਰਗਤੀਅਖਿਦਖਾਣੀ॥ਅ
ਦਿਨੁਜਪਹਿਹਰਿਸਰੰਗਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੧੩॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਚੇਤੇਪਾਤਸਾਹੀ੩ ॥ ਜਿਨਹੁ
ਪਾਤਸਾਹੀ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਦਰੁਗਿਸੰਜੋਗਾ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਤਹਰਿਰਸਭੋਗਾ॥੧॥ਗੁ
ਖਿਪੁਟੀਨਾਮੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਲਾਹਨਾਮੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ
ਬਦਰੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਿਨੋਦਿਰਲੈਚਖਿਡੀਠਾ॥੨॥ਕਰਮਕੀਡਬਹੁਕਰਹਿਅਚਾਰਾ॥
ਨਾਵੈਧਿਗੁਧਿਗੁਅਹੰਕਾਰਾ॥੩॥ਬੀਧਤਬਾਧਿਓਮਾਇਆਠਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਛੂਟੈਗੁਰਪਰਗ
॥੪॥੧੪॥

੧ ਸਿਧਸਕਾਤੇਮੇਟਣੀਆਦੁਕਾਅੰਧਿਆਰਾਪੁਰਿਮਸਤਕੇਜਿਨਕਉਲਿਖਿਅਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁ
 ੨ ਆਰਾਮੁ: ਹਰਿਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐਸੰਤਜਨਹੁਜਿਸੁਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾਹਰਿਬਿਨੁਚਸਾ
 ੩ ਜੀਵਤੀਹਰਮੇਲਹਰਿਰਸਪੀਦਾ॥੧॥ਹਰਉਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਢਨਿਤਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿ
 ੪ ਹਰਿਗਾਇਕੀਨੀਹਰਿਰਸੁਹਰਤੇਪਾਇਆਮੇਰਮਨੁਤਹੁਲੀਨੀਪਨੁਪਨੁਗੁਰਸਤਪੁਰਖੁਜੈ
 ੫ ਨਿਭਗਤਿਹਰੇਦੀਨੀਛਿਸੁਹਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਸੇਹਰਹਮਕੀਨੀ॥੨॥ਗੁਣਦਾਤਾਹਰਿ
 ੬ ਇਹੈਹਮਅਧਗਣਿਆਰੇਪਾਪੀਪਾਥਰਭੂਬਦੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਤਰੇ॥੩॥ਸਹਜੁਅਨੰਦਸ
 ੭ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਏਆਸਜਣਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪਾਰੇਸੋਹਿਲਾਗਾਇਨਾ
 ੮ ਹਰਿਦਇਆਪਰਿਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾਇਆਜਨਨਾਨਕਮੰਗੈਪੁਤ੍ਰਿਤਿਨਹਿ
 ੯ ਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥੪॥੧੦੮

ਗੁਣਦਾਤਾਹਰਿਮਨੁਪਾਇਆਪਾਰੇਸੋਹਿਲਾਗਾਇਨਾ
 ਪੁਤ੍ਰਪੁਰਖਪਤਿਸਤਰੇ॥

ਹਰਮਨੁਗੁਰਮਨੁਪਾਇਆ

ਹਰਮਨੁਗੁਰਮਨੁਪਾਇਆ

੧੦

੧੧ ਮਨਕਾਸੁਤਕੁਦੁਜਾਭਉਭਰਮੇਭੂਲੇਅਧਉਜਾਭਉ
 ੧੨ ੧॥ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਕੁਕਬਹਿਨਤਾਇਾਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਭੀਜੈਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਹਰਉਸਭੁ
 ੧੩ ਤਕੁਜੇਤਮੇਹੁਅਕਗੁਮਰਿਮਰਿਜੈਮੈਦੋਰੇਦਰਾ॥੨॥ਸੁਤਕੁਅਗਨਿਪਉਟੈਪਾਣੀਮਾਰਿ
 ੧੪ ਸੁਤਕੁਭੇਜਨੁਜੇਤਕਿਛੁਖਾਰਿ॥੩॥ਸੁਤਕੁਕਰਮਨੁਪੁਜੈਹੋਇਆਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
 ੧੫ ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਇਐਸੁਤਕੁਜਾਇਆਮਰੈਨਜਮੈਕਾਨੁਨਖਾਇ॥੫॥ਸਾਸਤਾਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੋਧਿ
 ੧੬ ਖਉਕੋਇਆਦਿਨੁਨਾਦੈਕੋਮਕਾਤਿਹੋਇ॥੬॥ਜਗਚਰੇਨਉਊਤਮਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹਿ
 ੧੭ ਮਹਿਗੁਰਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੭॥ਸਾਚਾਮਰੈਨਅਦੈਜਾਇਆਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਹੋਸਮਾਇ॥

੧੮ ੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਨਾਮਾਧਾਰਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਹਿਰੈ
 ੧੯ ਉਰਧਾਰਾ॥੨॥ਪਰਿਤਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਨੁਦਿਕਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਭਉਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਰਾ॥੧॥
 ੨੦ ਉਗੁਰਮੁਖਿਦਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਨਲਗੇਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਸੈ
 ੨੧ ਅਇਅ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਧਰਮਸਚਿਹੋਈਗੁਰਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰਜਲਾਏਦੋਈਗੁਰ
 ੨੨ ਖਿਨਮਿਰਤੇਸੁਪੁਰੋਈ॥੩॥ਅਪਣਮਨੁਪਰਬੋਧਹੁਭੂਭੂਹੋਸੇਈ॥ਲੋਕਸਮਸਟਾਦਹੁਸੁਣੇ
 ੨੩ ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਮਸਟਹੁਸਦਾਸੁਪੁਰੋਈ॥੪॥ਮਨਮੁਖਿਡੰਢੁਕਹੁਤੁਚਤੁਰਈ॥ਜੇਕਿਉ
 ੨੪ ਮਦੈਸੁਭਾਇਨਪਾਈਆਦੈਜਾਦੈਰਉਰਨਕਾਈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾ
 ੨੫ ਯਬਗਜਿਉਲਾਇਬਹੈਨਿਤਪਿਆਨਾਜਮਪਕਾਇਆਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿ

ਗੰਦੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਦਤ ਜਗ ਚਾਰੋ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ
ਮਿਤਰਿ ਪਤਿ ਨ ਮੇਵ ਰਿਆਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਪਤੀ ਬਿਦਰਿ ਗਏਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਚਿਤੁ ਰਾਈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜ੍ਹਤੁ ਮਰਾਈ
ਗੁਰਿ ਸਰਸੇਈ ਪਾਈ ॥ ਮੈਥੋ ਮਰੈ ਹਰੇ ਨ ਮੁਸਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਪੜ੍ਹੁ ਹੁ ਮਨ ਕਰਹੁ ਬੀਚ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਇਦਿ ਰੋਪਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੀਕ ਦੁ
ਲੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥੁ ਨਾਵੈ
ਜਾਇ ॥ ਅੰਕੁਸੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਟੈਜੁ ਮੁਕਰੇ ਪੁਆਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਿ ਹਉ ਮੈ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਸੰਘਾਏ ॥ ਅਪਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੈ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਨ ਟਬਾ ਜੀ ਪਾਈ ॥ ਅ
ਖਿਅੰ ਪਰਹੇਲ ਪਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਖਕਰੇ ਭੇਖਧਾ
ਨੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਸਾ ਠਿਕੈ ॥ ਅੰਕੁਸੁ ਗੀ ॥ ਅਪੁਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਰਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਕਾਪੜਿ ਪਹਿਰੈ ਚਤੁਰਾਈ
ਜਾਇ ॥ ਮੇਰਿ ਅਤੇ ਰੁਗੀ ਮੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸਦਾ ਥੇ
ਮੁਕਿ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਰੁ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ੭ ॥ ੩ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਲੁ ਦੇਵ ਅਭਿਮਾਸਾ ॥ ਰਿਸਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੇਰਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ੮ ॥
ਗੁਰੁ ਮੇਨਾ ਤੀਨਿ ਜਪਹਿ ਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ
ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੇਗੁ ਠਾਥਾ ਠੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜ੍ਹਿਓ ਦੁਖ
ਹਰਿ ਸਿਰਮਾਰੇ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਗਲਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੀ
ਗੁਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਏ ॥ ਭਵ ਜਲ ਰੂਥੇ ਦੂਜੇ ਭਾਏ ॥ ੩ ॥
ਨਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾ ਭੁਪੰਡਿਤ ਕਹਾਏ ॥ ਬਿਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲ ਜੇਵ
ਨੀਤ ਕਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨੇਹਿ ਨ ਆਏ ॥ ਰਹਿ ਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੀ ਭਗਤ ਕੀ ਕਰਕਮਾਏ ॥ ਚਰਣਿ ਲਗੈ ਤਾਮ
ਲੁਪਾਏ ॥ ਸਦੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਪਨਵਤ ਦਿਸਾਰਿ ਜੁ
ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾ
ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੇਗੁ ਠਾਥੇ ਚਉਥੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨ
ਕਉ ਮੈ ਮਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਏ
ਦੁਖ ਠੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਅਪੁਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾਮੁ ਭੁਪਾਏ ਗੁਰ ਸਦੁ ਦਖਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੨੧

ਕਰਦਿਓ ਰੇਤਲਾਨਖਾਇਅਸਨਮੁਖਖਧੇਦੂਜੈਭਾਇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਅਪ
ਧੀਸੀਧੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰੇਸਹਜਿਰੀਧੇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਅਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸੀਤੇ
੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਸੇਪ੍ਰਭੁਅਪ੍ਰਿਸਾਏ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਕੈਮਨਿਭਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਧਰਿਸਰ
ਜਿਸੁਭਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਗਮਿਕੁਲਾਏ॥ਅਨਮੁਖਅੰਧੇਸਦਾਬਿਖੁਖਾਏ॥ਜਮਭੰ
ਸਹਰਿਸਦਦੁਖਪਾਏ॥੪॥ਜਮੁਅਨਜੇਹੈਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਾਚਿਲਿਵ
ਲਾਈ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਜੈਨਤਿਰਮਲਪਦਿਤਾ॥ਅਨਸਿਉਮਨੁਮਿਲਾਇਸਭੁਜੁ
ਜੀਤਾ॥੬॥ਇਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲੁਤੇਰੈਮੇਰੈਮੀਤਾ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੇਠਲੁਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਨਮੁ
ਦਿਚਹੁਆਪੁਗਫਾਏ॥ਅਨਹਦਥਾਣੀਸਬਦੁਫਜਾਏ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਕਦਨੁਕਦਨੁ
ਧੋਮੇਰੇਭਾਣੀ॥ਭਗਤੀਸੀਦਰਿਸੈਭਾਪਾਈ॥ਨਾਨਕਰਮਨਮਿਦੁਡਿਆਈ॥
ਗੁਰਮੁਖੀਗਾਥਾ ੩ ॥ ਤੈਗੁਣਕਖਫੈਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਬੰਧਨਨਤੁਟਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾ
ਮੁਕਤਿਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਜੁਮਾਰੇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਗਫਾਇ॥ਸਹਜਿਧੀਉਪਜੈ
ਹਰਿਲਿਟਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖੀ॥ਤੈਗੁਣਕਲੈਕੀਸਿਰਿਕਾਗਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਉਪਾਧਨਹਰਾ
ਮਰਿਜੰਮਹਿਠਿਰਿਦਾਰੇਦਰਾ॥੩॥ਅੰਧੇਗੁਰੁਤੇਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਮੁਲੁਛੋਰਿਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਣੀ
॥ਬਿਖੁਕਾਮਤਾਬਿਖੁਮਾਰਿਸਮਾਈ॥੪॥ਮਾਇਆਕਰਿਮੁਲੁਜੰਤਭਰਮਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਦਿ
ਰਿਆਵੁਜੈਭਾਏ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੈਸੋਪਰਮਗਤਿਪਾਏ॥੫॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਬਾਹਰਿਸਾਚੁ
ਰਤਾਏ॥ਸਾਭਨਛਪੈਜੇਕੋਰਖੈਛਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਬੂਝਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੁਗਹਿਅਲਿਟਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਮੇਲਿਮਿਲ
ਏ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਧਾਵਤੁਕਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਪੁਰੈਗੁਰਤੇਸੇਸ਼ੀਪਾਏ
੮॥ਅਪੇਕਰਤਾਸਿਸਟਿਸਿਰਜਜਿਗੇਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਦਰਨਕੇਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਖਿਝੁਏਕੋਈ॥੯॥ **ਗੁਰਮੁਖੀਗਾਥਾ ੩** ॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪਦੈ
ਮੋਸੇਵੇਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਗਾਏ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਸੋਹਰਿਗੁ
ਦੈ॥੧॥ਅਨਦਿਨੁਹਿੰਦੈਜਪਹੁਜਗਦੀਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਧਉਪਰਮਪਦਸੁਖਾ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਦੈਸੁਖੁਕੁਇਆਪਰਗਾਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਧਹਿਸਚੁਗੁਣਤਾਸਾ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਨਿਤਹੋਦਰਿ
ਸਾ॥ਗੁਰਕੁਟੰਬਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸਾ॥੩॥ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਗੁਰਮੁਖਿਕੋਹੋਈ॥ਪਰਮਪਦਾਗੁਰ
ਸੋਈ॥ਤੈਗੁਣਮੇਟੇਨਿਰਮਲਹੋਈ॥ਸਹਜੇਸਚੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੪॥ਮੋਹੁਕੁਟੰਬਸਿਉ

ਦੁਆਰਾ ਜਿਹਦੇ ਦਸਿਆਸ ਦੁਸੇ ਇਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੋਧੇ ਆਸਥਿ ਰੂਹੇ ਇਹਾ ਹੁਕਮ ਪਛਾ
 ਖੁਲ੍ਹੇ ਸੁਭੇ ਇਹਾ ੪ ॥ ਭੁੰਕ ਰਹਾ ਮੈ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਸੁ ਸੇਵੀ ਤੁਸੁ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
 ਮਾ ਦੁਖੁ ਸੇਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੁ ਸੁਭਾ ਜਗਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ
 ਖਾਸੈ ਅਰੁ ਦਿਨੁ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮੇਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰੈ ਦੁ
 ਭਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੁਆਜ ਬਹਿਰੈ ॥ ਰਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁ
 ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥ ਜਬਹਿਰੈ ਰਹੈ ਗੁਣ ਮਾਚਰ ਠਨਿ ਦੁਸੁ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਨਾਮ ਦੇਇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾ
 ਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਅਪੁਗਵਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥
 ੮ ॥ **ਨਉ ਦੁਆਰਾ ਤਿਸਾਹਦੇ ॥** ਮਨਹੀ ਮਨਸਵਾਰਿ ਮਭੈ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ
 ਨਿਆਲੇ ਵਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸਿ ਆਪੁ ਭਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿ
 ਮਾਗੇ ਕਿੰਦਪਾਈ ਐਹੁ ਟੀਨਿ ਪਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉਖਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ
 ਜਾ ਲਾਸ ਭੁਭੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਰੈ ॥ ਮੇਰਾ ਹਿ ਪ੍ਰਭਾਇ ਨ ਥਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਬਹੁ ਜੀ
 ਵੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸੇਜਿ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੇਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਸਫਲ
 ਜਾ ਮੁਜਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਗੁਰੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੇਈ ਹਮ ਰਾਮੀ
 ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਆਦੁ ਪਸਗ ਲਮਿਟਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿ
 ਲੈ ਹਮ ਕਉ ਸਗੀਰ ਸੁਧਿ ਭੁਈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਭਾਗਿ ਬੁਝਈ ॥ ਬਿਨਸੈ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਆਗ ਹਿ ਲਈ
 ਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤੁ ਕੋਇ ਰਲ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ ਹਰਿ ਅਲਖ
 ਭੇਵੈ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ (ਸਾਦਿ) ॥ ਰਹਿਉ ਬੈਰਾਗਾ ਪਾਤਿਸਾਹਦੇ ॥

ਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਠੇਰੇ ਤੇਵੈ ਮੁਖਿ ਬੁਰੇ ਦਿਸੀਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਨਿਠਿ ਰਿਵੇਲਾ ਨ ਲਹੀਨਿ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੇ ਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੀਨਿ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੀਨਿ ॥
 ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਾਠਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਉ ॥ ਉਕਿਉ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰੀ ਐਹ ਰਿਖੀ ਐਹਿਰਦੈ
 ਰਹਿ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਐਨਾ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐਕਰ

ਅਨਿਪੁਰੁ ਜੋਇ॥੪॥ ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਜੋਪੁਰੁ ਫੇਰੇਇਕੁਮਦੇਨਾਟਿਕੰਨਿ॥ਧਰਤਿਅਸਮਾ
ਨਲੁਲਾਣੀਦਿਚਿਦਿਸਟਾਪਏਪਰੀਨਿ॥੫॥ ਇਹੁਸੁਗੁਰਮਿਭੁਲਾਇਅਮੋਹਠਗੁਲਿ
ਪਾਣਾ॥ਜਿਨਸਾਤਿਗੁਰੁਰੇਟਿਆਤਿਨਰੇਨਿਨਭਿਟੈਮਾਇ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਸੋਸੋਹਣੇ
ਉਮੈਮੈਲੁਗਫਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੋਨਰਮਲੇਚਯਹਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਇ॥੭॥ ਹਰਿਪੁਰੁਦਤਏ
ਕੁਰੂਤੂਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨਨਨਕੁਸਰਣਾਗਤੀਭਿਉਰਾਏਤਿਏਛਰਾਇ॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਠੁ ਸਾਦਿ ੩ ॥

ਸਾਧਨਾਬਿਨਉਕਰੈਜੀਉਹਰਿਕੇਰੁ॥ਨਸਾਰੇਪਿਨਪਲੁਗਹਿ॥ਸਕੈਜੀਉਬਿਨੁਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬਿ
ਹਰਿਪਿਆਰੇਹਰਿਨਸਕੈਗੁਰਬਿਨੁਮੁਲੁਨਪਾਈ॥ਐਜੇਗੁਰਕਹੈਸੇਈਪਰਕੀਜੈਤਿਸਨਾਅਹੁ
ਏਏ॥ਐਹਰਿਸਾਚਾਸੇਈਤਿਸੁਬੇਨੁਅਵਰਨਕੋਈਬਿਨੁਸੇਦਿਮੈਉਭੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈ॥ਜਿਸੇਸੋਅਪਿਆਲਾਏ॥੧॥ ਧਨਰੇਣਿਸੁਹੇਲਹੀਏਜੀਉਹਰਿਸਿਉਚਿ
ਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਉਕਰੈਜੀਉਦਿਚਹੁਆਪੁਗਫਾਏ॥ਦਿਚਹੁਆਪੁਗਫਾਏਹਰਿਗੁ
ਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਲਗਾਭਾਉ॥ਸੁਟਿਸਖੀਸਹੇਲੀਜੀਅਕੀਮੇਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਧਿਹਰਿਗੁਰ
ਸਰੀਤਕੁਤਿਪਿਆਰੀ॥ਐਧਰਾਪਿਅਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਣਿਨਹਿਪਿਆਰੀਰਾਮਨਾਮਗਲਿਹਰੇ॥੨॥ ਧਨ
ਕਲਹੀਜੀਉਬਿਨੁਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮੁਠੀਜੀਉਬਿਨੁਹਰਸਬਦਕਰੇ॥ਬਿਨੁਸਬਦਿਪਿ
ਰੇਕਉਛੁਦਤਰੁਤਰੇਮਾਇਅਮੋਹਖੁਆਈ॥ਕੂੜਿਦਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਈ॥ਜੁ
ਸਬਦੇਰਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਮਾਏ॥ਨਨਕਕਾਮਣਿਸਦੀਗਿਰਤੀਹਰਿਜੀਉਅਪਿ
ਲਾਏ॥੩॥ ਤਮਿਲੀਐਹਰਿਮੇਲੈਜੀਉਹਰਿਬਿਨਕਫਟੁਮਿਲਾਏ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇਜੀਉ
ਛੁਭਰਮੁਚਕਾਏ॥ਛੁਭਰਮੁਚਕਾਏਇਉਮਿਲੀਐਮਾਏਤਸਾਧਨਸੁਖਪਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਐ
ਧਰੁਬਿਨੁਗੁਰਮਹੁਨਪਾਏ॥ਕਾਮਣਿਰਗਰਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦੀਚਾਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਣਿ
ਫਰੁਪਾਇਅਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥੪॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਠੁ ਸਾਦਿ ੩ ॥ ਪਿਰੁਬਿਨੁਖਰਿ
ਮਣਿ॥ਜੀਉਬਿਨੁਪਿਰਕਉਜੀਫਾਸੇਰੀਮਾਈ॥ਪਿਰਬਿਨੁਨੀਦਨਆਏਜੀਉਕਾਪਹੁਤਨਿਨਸੋਹ
ਕਾਪਹੁਤਨਿਨਸੁਹਾਏ॥ਜਪਿਰਭਫੈਗੁਰਮਤੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਦਾਸੋਹਗਟਿਜਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵ
ਰੇਕੈਅੰਕਿਸਮਾਈ॥ਐਗੁਰਸਬਦੇਮੇਲਾਤਪਿਰਗਫੀਲਾਹਨਮੁਸੰਸਾਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਣਿਨਹਿਪਿਆ
ਜਹਰਿਕੇਰੁਨਸਾਰੇ॥੧॥ ਸਾਧਨਗੁਰਮਣੈਜੀਉਆਪਣੇਨਾਲਿਪਿਆਰੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰੰਗਿਗਤਜੀਉ

ਮਨਮਕਰਿਓ ਦੇਬ ਜਾਏ ਪੇਦਵੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਸਬਦੁ ਪੇਦਵੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿਅਪਿਲੀਪਾਏ
ਨਾਏ ਦਿਤੁ ਤਰੁਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਾਤਿ ਪਰਾਪਾਤੋ ਦੇਵੀ ਸੀਦਾ ਤੇ ਮਾਇ ਉਮਰੀਐ ਖਿਨਮਾਏ
ਨਾਮਿ ਕੇ ਲਾਇ ਖਕਾਟੇ ਕੁਏ ਪਦਿਤੁ ਸਰੀਰਾਨ ਨਕਰਾ ਮਨਾ ਮਿਨਿ ਸਤਰਾ ਕੰਚਨ ਕੁਏ ਮੂਰਾ ਸਾਇ
ਸਤਗੀ ਪਰਖਕਾ ਮਿਏ ਅਪੇਜੀਉ ਰਾਮਨਾ ਮਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਅਤਪਿਤਾ ਉਤਰਾਈ ਖਰੇ ਪਾਏ
ਜੀਉ ਰੂਪਿ ਮਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਉਮੈ ਪਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ਜੋਨ ਨ
ਅਸੇ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਏਸੇ ਕੁਰਦੀ ਚਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖੁ ਦਖਣੈ ਅਪਿਤਾ ਕੋ ਕੁਲੁਤਰੈ ਗਨਾ
ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਰਾਮਨਾ ਮਥਿਨੁ ਕੋ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਬਾਜੀ
ਸਾਰਾ ਵਿਨੁ ਗੁਰਾਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾਮਨਾ ਮੁਦਾ ਪਰਾ ਰਾਮਨਾ ਮੁਦਾ ਪਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ
ਨੁਪਾਈਐ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਰਗਤਿ ਏਹੁ ਸਾਚੀ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਰਾ ਦਾਈਐ ਰਾਮਨਾਤਿ ਹੀਨੁ ਰਖਣਾ
ਧਮਿ ਪੇਸਤਿ ਗੁਰਮਾਰਾ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਗੁਣ ਨਾਏ ॥੩॥ ਅ
ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅਪਿਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾਗੇ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੇ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਗਤਿ
ਅਗੇ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਗਤਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿਅਪਿਸਦਾਗੇ ਅਪੇ ਰਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪੇ ਦਾਨਾ ਅਪੇ ਬੀਨਾ
ਪੇਸੇ ਦਕਰਾਏ ॥ ਅਪੇ ਹੁਣ ਦਾਤਾ ਅਕਰਾਣ ਕਾਟੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੇ
ਦਿਟਹੁ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ
ਉਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਅਵਹੁ ਏਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਪਰਿ ਬੈਠਿ ਅਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਪਰਿ ਬੈਠਿ
ਹਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਪਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਜਿਸਨੇ ਅਪਿਕ
ਏ ॥ ਨਾਮੋ ਬੀਜੈ ਨਾਮੋ ਜੈ ਨਾਮੋ ਮੈਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਦਰਿਆਈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਅ
ਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਠੀ ਪਰਾਜੀਉ ਜਾ ਚਾਖਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਖੇ
ਅਨਰਸੁ ਸਦ ਗਵਾਏ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾਹਰਿ ਭਾਏ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ
ਦਾਸੁ ਖੁਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਚੈ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਨਾਮੋ ਉਪਜੈ ਨਾਮੋ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੋ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਮਤੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ ॥ ੨ ॥ ਏਹੁ ਦਿਨੁ ਟੀਚਾ ਕਰੀ ਪਰਾਜੀਉ ਪਨਛੋਰਿ ਪਰਵੇਸਿ
ਏ ॥ ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਪਿਰਾਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਭੁਭਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭੁ ਲੁਭਾਏ ਰਨੀ
ਏਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਚਾਕਰੀ ਦਿਨੁ ਟੀਚਾ ਕਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪਦੇ ਚਿਧਰ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ਮਇਨ
ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਦੁਖ ਸੰਤਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੁਕੈ ਜਾਗੁ ਰਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ਨਾਮੁ ਖੁਸਾਨਾ ਕਰਾਵਹੁ ਪਿਰਾਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਦਸਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਕੁਮੁਖੀ ਪਿਰਾਜੀਉ ਹਰਿ

ਸਿਉ ਮਾਰੁ ਪਾਏ ਬੇਨੁ ਸਤ ਗੁਰੁ ਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾ ਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਖੁਰੇ ਲੇ
 ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜ
 ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਖੁਦਾ ਏ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥

ਚਉਪ ਦੇ

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਦਫੁ ਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈ
 ਮਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਤੈ ਦਰਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਸਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ
 ਜੀਏ ॥ ਸਾਚਾ ਅਪਿਦੁ ਸੈ ਮਨਿ ਸੋਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ
 ਭਾਗੁ ਉਪਿ ਆਗਲਾ ਏ ਦਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਖੁਰੇ ਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ
 ਮੁਕਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਦਰਸਾਧਾ ॥ ਨਿਗੁਰੈ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਧਰੁ ਟਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ
 ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਸਗੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੇ ਨ ਪੀਰਾ ॥ ਜਮ ਕਾ ਲੁਤਿ ਸੁਨੇ ਨਿਰਾਮਦਾ
 ਕਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਝੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਖਿ ਫਿਰਹੁ ਅਪੁਰਾ
 ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਨੁ ਤਮਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਰੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਗਿ ਕੋਇ ॥ ੧
 ਭਸੰਦੁ ਫਿਰਹੁ ਅਉ ਗਣੁ ਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਝਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹੁ ਕਰੇ ਦੈ
 ਗੁਣ ਜਣੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਦਖਣੈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੁਚਰੇ ਏ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਰੋਇ ॥
 ਗੁਣ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਝਿ ॥ ਸੇਵੁ ਰੁਭਾਹੀ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆ
 ਆਸਦੁ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਦਰੇ ਤਿਨ ਬਲਿਹਰੈ ਜਾਇ ॥ ਦਰਿਸਾਏ ਸਚੇ ਗੁਣ
 ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਫਿਰਦੁ ਭੀ ਫੁਰਿ ਆਈ ॥ ਚਿਗੀ ਫਿਰੁ ਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਆਈ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰੋਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਮਗਾ ਅਗੋਚਰੁ
 ਤੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਦਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰੋਇ
 ਜੀ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਦਖਣੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਫਿਰਨੁ ਦੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਗੀਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਭੇਟੇਤ ਉਤਰੇਪੀਗਾਉਨੁਗਰਭੇਟੇਵਖਕਸਾਇਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ੩॥ ਭਾਗੁ
ਮੁਖਿਰਾਅਤਿਰਸੁਹੋਇਪੀਦਤਰਹੈਪੀਆਏਸੋਇਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਰਸੁਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾ
ਰਤੇਰਤਿਪਾਏ॥ ੪॥ **ਅਸਾਖਾਨਾਹੁੰਦੁ** ॥ ਮੇਰਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਾਰਿਰਹੀਭੀਗਸੇਦ
ਹੀਸੁਖਸਾਤਿਸਰੀਰਾਸਬਦਿਰਤੇਜਨਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਤਿਨਕੇਸਦੇਹਮੈਲਾਗਾਰਿਪਾਇ॥ ੧॥
ਨਿਰਤੇਹਰਿਗੁਲਾਏ॥ ਤਿਨਕਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਭਤੇਹਰਿਦਰਗਾਰਿਮਿਲੈਸੁਭਾਏ॥ ੧॥
ਸਬਦੁਚਖੇਸਾਚਾਸਦੁਪਾਏ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਦਸਾਏ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਹਰਿਆਭਗੁਰੂ
ਪੇਨੇਹੈਆਪੇਧੁਰਿ॥ ੨॥ ਆਖਾਣਿਅਖੇਬਕੈਸਭਕੋਇ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸੋਇ॥ ਕਹਣੈਕ
ਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਹਰਪਰਸਾਦਿਦਸੈਮਨਿਅਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਹੁਆਪੁਗਦਾਇ॥
ਗਿਰਤੇਮੋਹੁਚਕਾਇ॥ ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਹਰਸਬਦਿਦੀਚਾਗਾਨਾਨਕਨਾਮਿਸਦਾਰਣਹਰਾ॥ ੪॥
ਅਸਾਖਾਨਾਹੁੰਦੁ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖਪਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਇ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਝੀਹੋਇ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਮੁਲਿਲਗੇਸੇਜਨਪਰਦੁਖਾ
ਦਿਨੁਰਾਮਨਮਿਜਪੀਹਰਦੈਹਰਸਬਦੀਹਰਿਏਕੋਜਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਲੀਲਗੈਤਿਹਛਲੁ
ਅੰਧੀਕੀਮੀਅੰਧਸਜਾਇ॥ ਅਨਮੁਖਅੰਧਰਉਰਨਪਾਇ॥ ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਾਮਾਨਿ
ਚਾਹਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਕਰੇ
ਗੁਆਪਿਤਰੈਕਲਉਧਰਣਹਰਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਾਮਿਦੁਜਾਏ॥ ਨਾਨਕਮਹਲੁਸਬਦਿਘਰੁ
ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਸਰਹਰਿਜਲਨਾਇਆ॥ ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਸਭਦੁਰਤੁਗਦਾਇਆ॥ ੪॥
ਅਸਾਖਾਨਾਹੁੰਦੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਮਰਿਮਰਣੁਦਿਗਾੜਹਿ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਅਤਮ
ਰਹਿ॥ ਮੇਰਮੇਰਕਰਿਕਰਿਦਿਹੁਤਾ॥ ਅਤਮੁਨਚੀਨੈਕੁਰਮੈਦਿਚਿਸੁਤਾ॥ ੧॥ ਮਰੁਮੁਇਆਸ
ਮਰਿਜਾਇ॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਗੁਰਿਸਮਜਾਣਾਈ॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਲਾਹਾਰਿਜਪਿਲੈਜਾਇ
ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮਕਿਹੁਣਗਰਭੁਗਲਿਜਾਇ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਦੂਜੈਭਾਇ॥ ਨਾਮਕਿਹੁਣੀਦੁਖਿ
ਸਬਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਬੂਝੁਬੂਝਾਈ॥ ੨॥ ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਹੁਚੇਟਾਂਖਾਇ॥ ਏਥਹੁਛੁੜਕਿਅ
ਰਨਪਾਇ॥ ਗੁਰਭਿਜੇਨਦਿਸਟਾਕਾਦਾਸੁ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਮਨਮੁਖਕਰੇਨਿਦਾਸੁ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇਸ
ਕਉਸਦਾਕਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਨਿਰਮਲਥਾਣੀਨਿਜਘਰਿਦਾਸਾਗਾਨ
ਉਮੈਸਰੇਸਦਉਦਾਸਾ॥ ੪॥ **ਅਸਾਖਾਨਾਹੁੰਦੁ** ॥ ਲਲੈਆਪਣੀਜਾਤਿਰਹ
ਤਨੁਮਨੁਮੁਪੈਸਤਿਗੁਰਨਾਈ॥ ਹਿਦੈਨਮੁਦਗੀਫੁਰਿਅਈ॥ ਸਦਾਪੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸਬਦੈ

ਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
 ਸਬਦਿਮਹੈਤਿਸੁਸਦਅੰਦਾਸਤਿਗੁਰਭੈਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਨਾਠਿਰਿਮਰੇਨਾਮਾਵੈਜਾਨੈ
 ਪੁਰੇਲੁਰਤੇਸਚਿਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਕਉਨਾਮੁਲਿਖਿਅਧੁਰਿਲੇਖਾਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਨਾ
 ਦਾਪਿਅਵਹਿਗੁਰਪੁਰੇਤੇਗੁਰਤਿਦਿਸੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਕਉਹਰਿਪੁਰੁਲੇਖੇ
 ਲਾਇਆਤਿਨਕੀਗਹਣਗਤਿਕਰੀਨਜਾਇਆਪੁਰੇਸਾਤੇਗੁਰਦਿਤੀਵਰਿਆਈਆਉਤ
 ਪਦਵੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪੈਅਸੀਪਾਏਕਘੜੀਸਹਿਥਾਪਿਉ
 ਪਿਅਕਰਿਕਹਿਕਹਣਾਅਖਿਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇਸਉਘਲੇਥਾਇਨਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਕੋਪੈ
 ਨਤਿਨਗੁਰਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੁਥਾਣੀਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣਾਏ ॥ ਜਹਾਸਬਦੁਦਸੈਤਹਦੁਖੁ
 ਗਾਗਿਅਨੀਰਤਾਨੇਸਾਥੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਨਾਵੈਜੇਦਰੁਹੇਤੁਪਨਾਹੀਕੋਇਆ
 ਸਨੇਬਖਸੈਸਚਾਸੋਇਆਪੁਰੇਸਬਦਿਮਨਿਦਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਏ ॥
 ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
 ਬੋਲਾਰੋਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਗੁਰਮਾਨਲਤਦਾਇਦੀਦਾਕਲੈਨੇਸੇ
 ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਖਿਭਗਤਿਘਟਿਚਾਨਣਹੋਇਆਪੁਪਛਾਠਿਮਿਲੈਪੁਰੁਸੋਇ
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਤਿਹਰਿਲਗੇਭਾਉਪੁਰੇਤਾਲਦਿਚਹੁਆਪਿਗਾਏ ॥
 ਪੁਰੁਸਾਰਅਪੇਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿ
 ਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਗਾ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਹਜਿਦੀਚਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਗਤਿਸਭ
 ਇਆਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਿਰਤਿਦੁਖਹੋਇਆ ॥ ੩ ॥ ਏਹਗੁਰਤਿਜਨਜੀਵਤਮਹੈ ॥ ਗੁਰਪ
 ਦੀਭਦਜਲਤਰੈ ॥ ਗੁਰਕੋਬਖਸੈਗੁਰਤਿਥਾਇਪਾਏ ॥ ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦਸੈਮਨਿ
 ॥ ੪ ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ ॥ ਨਿਰਚਲਭਗਤਿਹਰਿਮਿਥਿਚਿਤੁਲਾਏ ॥
 ਤਿਰਤੇਤਿਨਸਚੀਸੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇਆ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥

੦੨੦੩੧੪੧੫੧੬੧੭੧੮੧੯੨੦
 ਹਰਿਕੋਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ
 ਸੁੰਦਰੀਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਦਸੈਹਰਿਬੂਝੈਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮੈਸਚੁਦਾਤਾਏਕੁਰੈ
 ਰੁਨਾਹੀਕੋਈ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਏਮਨਿਦਸੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹ
 ਗਮਹਿਨਿਰਭਉਹਰਿਨਾਮੁਹੋਪਾਈ ॥ ਮੈਗੁਰਦੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਕੈਦਸਿ

ਸਮਾਗਤ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਭੁਝੈ ਸਦਾ ਸਦੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਭੁਝੈ
 ਮੇਰੇ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ ਮੇਰੇ ਭੁਝੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੁਖ ਦਾਰ ਭੁਝੈ ਪਾਇ ਅਮ
 ਰ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਲਾਇ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਕੇਵਲ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਹੁ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਰਣ ਸਾਣੀ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨ ਮੁਲੁ ਮਾਤਿ ਗਏ ਤੂੰ ਤ
 ਦਿਤੁ ॥ ੧ ॥ ਤਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਤੇ
 ਮਕਰੰਦੀ ਦਾਸੁ ਮਾਰੇ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਣ ਅਪਾਰੀ ॥ ਤਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੈ ਕਿਅਕ
 ਮੁਖੀ ਚਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਤੇ ਰੇ ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤ ਰਿਚਾਰੇ ਤੇ ਗੀਆ ਖਾਣੀ ॥ ਕਰਮੁ
 ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐਕ ਬੈਅਕ ਬਕਹਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਹੁ ਤੇ ਗਾਇ ॥
 ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਾਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇ ਗਾਸੁ
 ਲੇਤੁ ਰੇ ਜੇਤੀ ਅਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਣੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਰੇ ਰਮਨ ਮੁਖਿ ਭੋਇ
 ਆਣੀ ॥ ੫ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁ
 ਕ ਕਿਸੁ ਗਿਅਵਤਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਜੁਗ ਹ ਜੁਗ ਹ ਕੇਰ ਜੇ ਕੀਏ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥
 ਗੀਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਕਿਅਕ ਰਿਅ ਖਿਦੀ ਚਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇ ਗਾ ਕੀਆ ਸਹੁ ਸਾ
 ਰੇ ਰਿਤ ਸਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥ ਜਾਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥
 ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗੁਣਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਿਵਸਾਇਆ
 ਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭ
 ਭਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮਨਿ ਧਨੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਜੇ ਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਵੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
 ਨ ਜਾਣੀਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੇ ਲੋਭਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਤਪਸਿ ਰਿਤ ਪੁਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੁਖ ਦਿਸਾਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦੀ
 ਰਿਆਗੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਰਿਭੁ ਦਣ ਸੋਈ ਰੋਇਆ ॥ ਪੁਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇਆ ਸਾਚੀ
 ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਰੋਇਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਧਾਰੇ ॥

ਸਾਦੀਸੋਭਾਸਾਚਿਦੁਅਰੇ॥੬॥ਸੇਵਰੁਗੀਜਿਗੁਰਿਸੇਵਲਾਏ॥ਅਸਾਦੇਨਤੁਰੁ
 ਨਾਮੁਦਿਵਾਏ॥ਨਾਮੇਓਧਰੇਕੁਲਸਬਾਏ॥੭॥ਨਾਨਕੁਸਚਕਚੈਵੀਚਗਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੁ
 ਪਾਰਿ॥ਹਰਿਗੁਰੁਤੀਰਤੇਮੋਖਦੁਅਰੁ॥੮॥੨॥ ਅਸਾਅਸਕਰੇਸਾ
 ਕੋਈ॥ਹੁਕਮੇਬੁਝੈਤਿਰਸਾਰੇਈ॥ਅਸਾਦਿਚਿਉਤੇਕਈਲੋਈ॥ਸੇਜਗੈਜਗਾਦੈਸੇ
 ੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਬੁਝਾਇਅਟਿਨੁਨਦੈਭੁਖਨਜਾਈ॥ਨਾਮੇਤਿਸਨਾਅਗਨਬੁਝੈਨਾਮੁ
 ਲੈਤਿਸੇਰਜਾਈ॥੧॥ਗੁਰੁਉਕਾਕਿਕੀਰਤਿਸਬਦੁਪਛਾਨਾ॥ਏਹਾਗੁਰੁਤਿਚੁਕੈਅਭਿਮਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਅੰਗੇਦੈਪਰਦਾਨਾ॥ਜਿਨਿਅਸਾਕੀਤੀਤਿਸੋਨਜਾਨਾ॥੨॥ਤਿਸੁਕਿਆਦੀਜੇ
 ਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਮਨਿਦਸਾਏ॥ਇਹੁਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਦਾਏ॥ਹੁਕਮੇ
 ਬੁਝੈਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥੩॥ਅਪਿਕਰੈਤੇਅਪਿਕਰਾਏ॥ਅਪੇਗੁਰੁਮੁਖਿਨਾਮੁਦਸਾਏ॥ਅਪਿ
 ਹੁਲਾਏਅਪਿਮਾਗਿਪਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਏ॥੪॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਰੈਬਾਏ
 ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਿਜੁਗਿਅਖਿਦੁਖਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਮੋਹਿਗੁਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਬਿਨੁਨਦੈਨਾ
 ਠਿਕੈਬਓਗਾਣੀ॥੫॥ਤੀਨਿਰਦਨਮਹਿਏਕਾਮਾਇਆ॥ਮੂਰਖਿਪਾਵਿਪਵਿਦੁਜਗਾਉ
 ਰਾਇਆ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਏਦੁਖਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥੬॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਰਾਸਬਦੁਵੀਚਗਾ॥ਅਨਦਿਨੁਗੋਹਉਮੈਮਾਗਿ॥ਸਹਜਿਅਨੰਦਿਕਿਰਪਾ
 ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸਾਚਿਪਿਆਰਿ॥੭॥ਹਰਿਜਪਪੜੀਐਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਗਾ॥ਹਰਿਜ
 ਪੜੀਐਹਉਮੈਮਾਗਿ॥ਹਰਿਜਪੀਐਗੁਇਸਚਿਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਉਰਪ
 ॥੮॥੩॥

ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਉਪਜੈਜਿਨਿਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ
 ਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਵਡੀਵਡੀਆਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤਿਮੇਰੇਗਾਈ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਦ
 ਕੈਰਜਿਪਏਸਰਣਾਈ॥੧॥ਗੁਰੁਉਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਉਪਜੈਮਹੀਤਤੁਬੀਚਗਾ॥ਗੁਰੁ
 ਰੁਦਰੁਪਾਇਆਗੁਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਬੁਝੈਵੀਚਗਾ॥ਗੁਰੁ
 ਖਿਰਗਤਿਸਲਾਹੈਅੰਤਰਿਸਬਦੁਆਪਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਉਪਜੈਦੁਖਕਦੇਨਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਮਾਗੀਐਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰੇਈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਲਿਐਆਪੁਗਇਨਾ
 ਭਵਣਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਿਰਮਲਜੇਤਿਪਸਹਿਰਹੀਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਪੂਰੈਗੁਰੁ

[illegible]

ਸੋ ਸੁਰੇ ਨਾਜਿ ਨਿਕੀ ਤੇ ਤਿਸੇ ਨ ਜਾਣੀ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਸਰ ਚੇਗ ॥ ੬ ॥ ਇਕ ਗੁਣ ਦਿਹਾ ਭੁਰਿ ਅ
ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਰਿਹੁ ਰਕੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਫੁਰਾ ਅੰਦਰਿ ਮਾਇ ॥ ੭ ॥
ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਰਾਏ ਕੁਰੈ ਸਿਰਿ ਪੈ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸਦਾ ਰਿਅ ਨੁਸਬ ਦੇ ਲਾਏ ਮਿਲ
ਸੁਖ ॥ ੮ ॥ **ਅਸਤ੍ਵਯੁਯੋ** ॥ ਸਰੁ ਨਾ ਦੇਨੇ ਲੋਚ ਦੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇ
ਸੁਖੁ ਪੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੂ ਹੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ
ਤੇਰੇ ਨਾਮੇ ਦਰਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਮੀਤ ਰਿਬਾਹਿ ਏਕੁ ਹੋ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਹੁ
ਗੁਰੁ ਰਕਾਇ ਦਾਤੁ ਜਾਕਿ ਸੁਕਾਏ ਮੇਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ ਤੁਧੁ ਕੀਆਇ ਹਤੇਰੀ ਸਿ
ਰਿ ॥ ਇਕ ਨਾਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕ ਦਰਗਾਹ ਆਰਿਕ ਦੇ ਕੂਟਿਆਗ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿ ਧਰਿਪ
ਦਾ ਦਨਹਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਕੁ
ਸਾਕੁ ਜੀਲਾ ਦਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਦਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜਮੀ ਠਿਗਰਿ ਉਤ
ਰਾਏ ॥ ੫ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੇ ਨੇਰਾ ਦਨੀਲਾਏ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਇਹ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ
ਨਾਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ੬ ॥ ਲੇਖਾ ਪਰਿਨਾਮੁ ਪੂਰੀ ਐਕ ਬਿਕਰਾਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਤੇ ਕੀ
ਤਿਪਈ ਐਸ ਚਿਸ ਬਦਿ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੇਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾਰਿ
ਨਕਾਇ ਸੁਦੇਹੀ ਦਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਹੈ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ **ਅਸਤ੍ਵਯੁਯੋ**
ਅਸਤ੍ਵਯੁਯੋ ॥ ਸਚਿ ਰਤੀ ਆਸੋਹਾ ਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀ ਗਾਰਿ ॥ ਪਰਹੀ ਸੇਧਿ ਰੁਪ
ਆਸਦੈ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅਦਗਾ ਠਾਗੁ ਠੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਹ
ਰਿਦੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਮੀਤ ਕਿਪਰੁ ਹਦੁ ਰਿਨ ਜਾਣਨੀ ਦੁ
ਖ ਮਿਠੁ ਲਾਇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇਨ ਤੇਰਾ ਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਦਿਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਦ
ਸਾ ਸਚੀ ਕਰਕਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਹਿਸਹ ਜਾ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ਗਣੀ
ਮਿਠੁ ਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖਾਰਿ ॥ ਪਿਰਨ ਜਾਣਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਈ ਸੇਧਿ ਦੁਖ ਪਾਰਿ
ਸਚਾ ਸਾਰਿ ਬੁਝੈ ਕੁਰੈ ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਰਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਨੇਦੁ ਸਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਸੋਹਾ ਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਅਪੁਗਾਵਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਸੇਤੀ ਅਨ
ਗਾਰਿ ਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਹਲੁ
ਹੀ ਦੋਹਰਾ ਗਣੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੋਏ ਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ
ਨਾਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋਕੁ ਹਿਕਾਮਣੀ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਮਨਿ ਦਸਾਇ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ **ਅਸਤ੍ਵਯੁਯੋ** ॥

ਜੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਨਾਚ ਖਾਇਓਂ ਰਸਮਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ ਸਚਾ ਦੇ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕੇ ਤਿਸੇ
 ਨਤਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਚਾ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀ ਅਵਲਾ
 ਹਜੇ ਰਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੇਹਾ ਗਣੀ ਵਰਿ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲ
 ਜਿਨ ਪਿਰਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨਾਮਾਇਓ ਜੋਧ ਗਿਲਿਖਿ ਅਸੁ ਕਮਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਜੈ ਸਚੁ
 ਮੈਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੁਪਾਰਾ ਜੋਇ ਤੁਲਾ ਚੈਲਾਇ ਅਨੁਭ ਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਗੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
 ਹਰਾਣੀ ਭੋਰਾ ਤਿਸੀ ਗਾਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਵਹਿ ਪਿਰਾਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਭੰਗੁ ॥ ੫ ॥
 ਜਿਨ ਪਿਰਾਦਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਦਿਟੁ ਬਲਿਜ ਭੀ ਸਦਾ ਪਿਰਕੈ ਸੀਰਾ ਰਹਿ ਦਿ
 ਦੁਆਪੁ ਰਵਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੰਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਿਰਕੈ ਰਾਇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾ
 ਪਿਰਾ ਰਵੈ ਹਉ ਮੈਰਿ ਸਨਾਮਾਰਿ ॥ ੭ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰਕੈ ਚੇਤਿ ਨਾਪਾਗਿ ॥
 ਪਾਇਆ ਸੇਹਾ ਵੀ ਕੇਵਲੁ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੮ ॥ ਸਭੇ ਗੁਣ ਹਬਖਸਾਇ ਲਇਓ ਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲ
 ਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਾ ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਟਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰਿ ॥ ੯ ॥ ੯ ॥ ੧੨ ॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਜਾਪੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ ਦੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੁਣਦਾ ਸਦਾ ਦੇਖਦਾ ਸਬ
 ਰਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਤਿ ਨੀਇ ਕਮਨਿ ਪਿਆਇਆ
 ਰਿਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੇਖੁ ਦੁਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਦੁਆਰੀਐ ਸਚਿ
 ਲਿਟੁ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉ ਮੈਸਾ ਗੀਐ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮਾਰਿ ਸੇਕੁ ਨ ਮਤ
 ਨੁਨਾ ਦੇਸੈ ਭਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਗ ਚਰੀਦਿ ਹਾਵੈ ਜੀ ਦੀ ਬਿਲੁ ਮੁਨ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿ
 ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਮੁਏ ਮਹਿ ਜਹਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨਾਮਾਇਓ ਬਿਸਟ ਮਹਿ ਸਮਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਇ
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਮਨ ਦਿਨੁ ਨ ਮੇਲਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ
 ਰਿ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅਨੁਭਵ ਮਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਪਾਇ
 ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਵੀ ਸਰੈ ਸੇਵਕਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸਾਪ ॥ ੩ ॥
 ਦੇਹੀ ਭਰਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥ ਦਿਚੁ ਆਪੁ ਗਾਇਆ ਨ ਉਮੀਨਿ ਆਸਚਿ
 ਲਾਵ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨ ਮੁਹੈ ਤਿਨ ਮੈਸ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਮੈਸੇ ਗਾਜਾ ਤਿਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾਜਾ ਤਿਜ

ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰਾਪਣਾ
 ਸਚੇ ਨਾਮੁ ਸੁਖ
 ਏ ਮਨ ਮਤ
 ਨਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖ ਸਬ
 ਦੇਵੀ ਚਰਾ

੧. ਤੇ ਮੇਲੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਆਸ ਛਲੁ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨ ਦੇਇ ॥
 ੨. ਆਰੇ ਅਖੁ ਭੁਭੁਗਾ ॥ ੩॥ ਅਦਰਿ ਇਉ ਰਾਸੀ ਕੇ ਦੁਪਾਰੀ ਏ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
 ੩. ਮੁਖਿ ਦੇਸੈ ਪਨੁ ਪਾਤਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰਾ ॥ ੪॥ ਭਗਤੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁ
 ੪. ਕਰਨਾ ॥ ਪੁਰਹੁ ਅਪੁਪੁਆਇ ਅਨੁ ਜੁ ਮੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੁ
 ੫. ਭੁਭੁਗੈ ਇਸ ਗੀਗਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਪੀਰੀ ॥ ੬॥ ਜਿਸਨੇ ਭਗਤਿ
 ੬. ਏਸੇ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰੀ ॥ ਰਿਹੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧ ਮਾਰੀ ॥ ੭॥ ਭਗਤਾ
 ੭. ਤਿਪਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਦਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਕਾ
 ੮. ਭਗਤਿ ॥ ੮॥ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੇ ਗੁਰ ਦੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ
 ੯. ਤੀਨ ਮਿਸਦਾਰੀ ॥ ੯॥ ੧੧ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਅਨਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇ ਆਬਿ
 ੧੦. ਨ ਦੇਵੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਟਿ ਓ ਜਿਸ ਦੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਇ ॥ ੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਦ
 ੧੧. ਏਰੇ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥ ਅਨਰਸਿ ਲਗਾਤੈ ਠਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਉ
 ੧੨. ਏਰੇ ਰਸ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨ ਮਿਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਟਿਟੁ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਪਾਈ
 ੧੩. ਨੇਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿ ਆਜਾਇ ॥ ੨॥ ਆਪ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਹੁਤ ਜਿਦਿ ਕਰਾ ॥
 ੧੪. ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭੁਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਸੁ ਖੁਨ ਪਾਈ ਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦਿਚਹੁ
 ੧੫. ਏਇ ਹੁਤ ਗੁਮਾਇ ਆਮੋ ਰਿਦਿ ਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾ ਗਣੀ ਪਿਰਕੀ
 ੧੬. ਨਾਨਕ ਨੇਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀ ਮਾਠਿ ਰਿਸੇ ਜੈ ਰਵੈ ਨਾ
 ੧੭. ਹੁਤ ॥ ੫॥ ਸੋਹਾ ਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਆਦਿ ਚਹੁ ਅਪੁਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀ ਆਮ
 ੧੮. ਨੇਹਿ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਇ ॥ ੬॥ ਮਰਣ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਮਾਇ ਆਮੋ ਹੁਗ ਬਹੁ ਮਨ
 ੧੯. ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੀ ਮਹਿ ਭੀ ਮਹਿ ਜਿ ਮਦਹਿ ਹੋਰਿ ਖੁਆਰਾ ॥ ੭॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਸੋਮਿ
 ੨੦. ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਵਰ ਬਾਰੀ ॥ ੮॥ ੧੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਵਾ

੧. ਸਾਨੇ ਸਾਨੇ ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਅੰਧੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਾਇ ਆਕਾਖੇ ਘੰਘੈ
 ੨. ਭੁਭੁਇਆ ॥ ਗੀਗੀ ਲਈ ਪਾਪ ਕਮਣੇ ਪਰਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਦੀ ਸਰਿਆ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਸਾ
 ੩. ਭੁਭੁਕੀ ਪਾਇਆ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਉ ਸਿਧੰਧਾਇ ਮੈ ਸਿਮਰਹੁ

ਨਾਹੀ ਨੈਨੈ ਨਤੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ੬੬ ॥ ਜਹਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮੁਹੈ ਕਉ ਛੂਟਿ ਜਾਪਾ
 ਕ੍ਰਿਆ ॥ ੬੭ ॥ ਬੈਥੈ ਬੁਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹੈ ਰਹਿ ਮਿਭੁਲੇ ਤੇ ਰਾਜਨ ਮੁਗਇਆ ॥ ਅਣਹੋਦਾ
 ਧਰਇਓ ਪੰਥ ਅਧਰਾ ਕਾਭੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥ ੬੮ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤਿਹਿ ਰਿਲਈ ਤੇਰੀ ਮੁਹੈ
 ਤਿਗਇਆ ਪਛਤਾਵਹਿ ਗਾਇ ਕੁਸਬ ਦੁਤੀ ਨਹਿ ਨਾਹੀ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਜੁਨਿ ਅਧਰਿ
 ॥ ੬੯ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਪਦੁ ਪੰਡਿਤ ਅਧਰਾ ਨੈਨ ਸਿਖਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਹਿਲਾ ਠਹਰਾ
 ਅਪਾਧੇ ਪਿਛੇ ਦੇ ਗਲਿ ਚਟਕ੍ਰਿਆ ॥ ੭੦ ॥ ਸਸੈ ਸੰਜ ਮੁਗਇਓ ਮੁਹੈ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕਬਹਿ
 ਆਸਾਈ ਪੜੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀਸਾ ਤੇਰੀ ਏਤੁ ਪਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨ ਮੁਗਇਆ ॥ ੭੧ ॥ ਮੈਸੇ
 ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੁਹੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਫਰੇ ਗੁਪਇਆ ਅੰਤ ਰਾਤ ਮੈ ਬਹੁ ਮਨ ਚੀਨਿਆ
 ਇਆ ਕਾਮੁ ਹਤਾਜੁ ਹਇਆ ॥ ੭੨ ॥ ਕਕੈ ਕਾ ਮਿਠੈ ਧਿਰ ਗਮਿ ਮੁਹੈ ਮਤਾਲ ਗੈ ਤੁਧੁ ਹਰਿ
 ਰਿਆ ਪੜ੍ਹਹਿ ਗੁਣਹਿ ਰੂਬੁ ਤੁਧੁ ਕਾਰਹਿ ਦਿਨੁ ਬੁਝੈ ਤੁਧੁ ਬਿਮੁਆ ॥ ੭੩ ॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ
 ਲਿਓ ਮੁਹੈ ਬੈਥੈ ਬਹੁ ਰਿਸਟੁ ਹੋਆ ਘਘੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਠਹਿਰਿ ਤੁਧੁ ਦੇਵੇ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ
 ਇਆ ॥ ੭੪ ॥ ਪਪੇ ਪਰਿ ਨ ਪਦਈ ਮੁਹੈ ਪਰਪੰਚਿ ਤੁਧੁ ਲਚਿ ਰਹਿਆ ਸਚੈ ਮਾਪਿ ਧੁਨਾ
 ਓਹੁ ਮੁਹੈ ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥ ੭੫ ॥ ਭੁਭੈ ਭਵ ਜਲੁ ਰੁਬੈ ਮੁਹੈ ਮਾਇਆ ਦਿਖੈ
 ਗਲਤੁ ਨੁਹਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕੁ ਅਵੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ੭੬ ॥ ਦੋ
 ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੁਹੈ ਦਾਸੁ ਦੇਉ ਤੁਧੁ ਦੀਸਰਿਆ ॥ ਇਹ ਦੇਲਾ ਨਲਹ ਸਹਿ ਮੁਹੈ ਠਹਿਰਿ
 ਕੈ ਦਸਿ ਪਇਆ ॥ ੭੭ ॥ ਛੁਣੈ ਕਦੇ ਨ ਛੁਰਹਿ ਮੁਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੁਧੁ ਦਿਖਾਸ
 ਗੁਰਬਾਣੁ ਹੁਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੋਨਾ ਓਧੁਰਾ ॥ ੭੮ ॥ ਧਮੈ ਪਦਤ ਦਰਜਿ ਰਖੁ ਮੁਹੈ ਮ
 ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾਹਿ ਰਸੁ ਪੀਢਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੀਤ ਰਿਖਾ ਰਿਪਇ
 ॥ ੭੯ ॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁਹੈ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰਕੇਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਦਸ
 ਮੁਹੈ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਰਬ ਖਸਿਲਾਇਆ ॥ ੮੦ ॥ ਹਾਰੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੁਝੈ ਮੁਹੈ ਤਸ ਦਾਸੁ ਕੋ
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਪੜ੍ਹਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੮੧ ॥ ਰਰੇ ਰਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ
 ਵੇਹਿ ਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਰਹਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਮੁ ਤਿਨਿ
 ਲਿਲਾਇਆ ॥ ੮੨ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ਨਾਨਕ
 ਨਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ਖਾਨਿ ਬਕ੍ਰਿਆ ॥ ੮੩ ॥ ੧ ॥

ਲਾਇ

੧

ਪੰਨਾ ੧੫੦

ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ੧੧ ੫੦੧ ॥ ਹਮ ਪਰੇਸ ਚਾਜੇ ਹਿਲਾਸ ਚੈ ਸਬ ਦਿਸੁ
 ਏਆਰ ਮਾਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਿਅ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਿਅ ਮਿਲਾਇਆ
 ਰਾਮ ਨਿਦਰਾਇਆ ਕਾਮਾ ਟਿਸਹ ਜੇ ਮਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਸੀ ਰਾਗੀ ਸਚਿ ਸਦਾ ਗੀ ਸਦਾ ਰਾਏ ॥
 ਰਾਗੀਆ ਪੁਰਾਣਾ ਏਹ ਰਿਦੁ ਪਾਏ ਤਾਰਿ ਰਸੁ ਮਨਿ ਦਸਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਸਦੁ
 ਸੰਠ ਲਿਖਿ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜ ਹੈ ਕਾਮਾ ਟਿਰੁ ਮਿਭੁਲੀ ਹਰਿਦੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ਕਾਮ
 ਏਹੁ ਨਾਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਏ ਰਾਮਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਏ ਮਨਮੁਖਿ ਇਆ ਟਿਅਮਉ
 ਏਹੁ ਏਤੀ ਸੁਗਾਯਾ ਪਠਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਤਾਪਿ ਰੁਮਿ ਲਿਆ ਚੜ੍ਹੇ ਰਾਏਖਿ
 ਏਹੁ ਦਿਗਸੀ ਅੰਦਰ ਹੁਸਰ ਸੀ ਸਚੈ ਸਬ ਦਿਸੁ ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਣੁ ਨਾਏ ਕਾਮਾ ਟਿਰੁ ਮਿਭੁਲਾ
 ਏਹੁ ਲਿਖੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਿਯ ਸੰਗਿ ਕਾਮਾ ਟਿਰੁ ਟਿਅਮ ਰੁਮਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮਾ ਅੰ
 ਏਹੁ ਸਬ ਦਿਸੁ ਲੀਸਹ ਜੇਤ ਪਤਿ ਭੁਝਾਈ ਰਾਮਾ ਸਬ ਦਿਤ ਪਤਿ ਭੁਝਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਿ ਆਈ
 ਏਹੁ ਜੇਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪਣੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਚੈ ਸਬ ਦਿਸੁ ਭਾਖਿਆ ॥
 ਏਹੁ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਲਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਤੀ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਚੈ
 ਸਬ ਦਿਸੁ ਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ਸਾਧਨ
 ਕੇ ਸਿਰਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਅ ਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ਸਬ ਦਿਅ ਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਰੇ ਮਨਿ ਦਸੇ
 ਸੇਜ ਸੁਹਾਈ ਜਾਪਿ ਰਾਹੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਦਗਣਨ ਸੇ ॥ ਜਿਤੁ ਪਰਿਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆ
 ਏਹੁ ਸੇਹਿ ਲਿਖਾ ਜੁਗ ਚਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੧ ਜੇਹੇ ਗੁਰ ਪਾਦੇ ॥ ਸਾਧਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ੧੧ ੫੦੨ ॥

ਜਨਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹੁਤੰ ਸਹੂ ਕੀਰੁ ਗਤਿ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਦਰਬ ਲੇਹੇ ॥ ਭ
 ਤੇ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਚੈ ਕੇ ਗੀਜੇ ਸਹਿ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਏ ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤਾਹਿਰਿ ਸਹਖਸੀ
 ਆਵਏ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵਏ ਹਮਾਰ ਗੁਬਿਖਾ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਕਿਰ
 ਜੇਹਰਿ ਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ ॥ ੧ ॥ ਥੋਰਾ ਗੁਝੈ ਛੋਰਿ ਪਾਖੀ ਰੁਸੇ ਸਹੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ ॥ ਜਲਿ ਥ
 ਏਹੀ ਅਲਿਏ ਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾਹੀ ਕੇ ਰਾਸੇਈ ਸ
 ਦੁਖ ਪਾਵਏ ॥ ਏਵ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇਧੈ ਗੀਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਜਹ ਮਨੁ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੁਥੈ ਗੁਰ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਦੇਖਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰੇ ਸੋਹੇ ਬਾਤਿ ਨ ਸਦਾ ਜੇਹਰੇ ਗਣਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰੇ

[illegible]

ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਸੇ ਇਹ ਚਰਨ ਚਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ
 ਮਾਗੁ ਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਇਉਂ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਕਿ ਅਜੀਤ ਦਿਚਹੇ ਜਾਤੁ ਪੁਰ ਮਿਭੁਲਾ
 ਏ ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਸ ਚੀਤੇ ਗੀਵਰਿ ਆਈ ॥ ਚੁਪਾ ਰਬੁ ਮੁਬੇ ਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਕੁ
 ਨਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਰਿ ਆਈ ਜੀ ਕਉ ਤੁਪੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ
 ਵਰੇ ਪਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹੇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲ
 ਤੇ ਮੁਖਿ ਹਰੇ ਸਮਾਈ ॥ ਇਉਂ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਸ ਚੀਤੇ ਗੀਵਰਿ ਆਈ ॥
 ੧੧੨ ॥ ਜੇਹੁ ਅਸਕਾ ॥ ਚਉਪਦੈ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧੫ ॥ ਪਟੀ ੧
 ੧੩੨ ॥ ਤਿਸਕਾ ਜੁ ਮਲਾ ੩੧ ॥

੧੬੦ - ਤੇਰੇ ਰਾਮਾ ਤੇ ॥ ਸਾਹਿਬਾਨ ਕਰਨਾ ਪੁਰਖਾ ਰਿ
 ਉਨਰ ਦੇਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਮਨੁ ਜੀਸੇ ॥ ਤੇਰੇ ਰਾਮਾ

ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਕ੍ਰਮਿ ਹਰਿ ਦੀ ਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲ
 ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐਸਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐਸੇ ਗੋਇੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਅ
 ਧਿਸਰ ਸਰਬੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿਰੇ ਜਰ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦ
 ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿ ॥ ਆਟੇ ਖੁਜੈ
 ਕੁਝ ਤਿਬਨੀ ॥ ਆਪਿ ਸੇਰੀ ਆਪਖਾਇ ਆਤਮ ਨੁਤਿਰ ਮਲੁ ਹੋਆ ਜੇਤੀ ਜੇਰਿ ਸਮਾ
 ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਕਾਗ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈ ਐਸੇ ਜੇਲੇ ਚੈ ਸਰੁ ਕੋਇ ॥ ਕੂਟੈ ਕੀ ਪਾਲਿਦਿ
 ਹੁਨਿ ਕਲੇਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਅੰ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ
 ਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਪਰੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
 ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜਗੀ ੫੦੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ
 ਹਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿ ॥ ਆਠ ਲਪਾਈ ਐਵੁ ਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਮੁਖਿ ਰਖਾ ਜਾਇ ਜੀ
 ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ
 ਗੀ ਜੈ ਏਹ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਸਤੁ ਹਰਿ ਮੇ
 ਰਾ ਪੁਰਹਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੈਰੁ ਖਲਾ ਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾ

[illegible]

ਆਪਣੇ ਰਬ ਤੇ ਸੁਸੰਗਿ ਰਹਿ ਜਿਨਹਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿ ਆਸ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੇ
 ਏਕੁ ਦਸਿ ਆਮ ਨਿਆਇ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸਹੁ ਸਚੈ ਹੋਸਚੈ ਹੋਸਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਰਿਤ ਸੁਣਿ ਸਿਖੁ ਸਚੈ ਸੇਈ ॥ ਵੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੜ੍ਹਤੁ
 ਏਕੋ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤੂੰ ਲਗਿ ਰਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੇਈ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਨਾਚਾ
 ਸੁਰਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਭਾਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੇ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀ ਮੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਿਸ ਨਾ ਭੁਖਿ
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰ ਅਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦ ਨਿਜੇ ਕਰੇ ਮਨੁ ਖਿਓ
 ਏਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਨ ਬੂਝੁ ਹੀਰਾ ਫਿ
 ਰਿ ਬਰੇ ਬਾਸੇ ਸੁਰਖ ਜੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਸਚਿ ਨ ਪਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪ ॥ ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਰੁਕਾਇਆ
 ਹਨਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਰਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀਰ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ॥
 ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਚਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਚਿਤੁ ਬਿਰਹੈ
 ਜੇ ਮਨੁ ਤਿਹੈ ਦੈ ਜੇ ਫਿਸੈ ਫਿਸੈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਨ ਚੁਕੇ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨ ਚਰਿ
 ਤੁਧੁ ਪਾਦਰਿ ਅੰਤੈ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਭਾਸਿ ਆਪਿ ਨ ਚਾਣੈ ਸੇਭੁ ਗਤੁ ਕਹੀ ਮੈ ਆਪਣਾ ਪਿ
 ਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਿ ਗਯਾਏ ॥ ੨ ॥ ਅਨ
 ਯੁਗ ਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਦਾਹੈ ਸਿਦਾ ਪਰਿ ਨਿਵ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਕਤੀ ਪਰਿ ਜਗਤੁ ਸੁਤਾ ਨ ਚੈ ਟਾਪੈ ਅ
 ਯੁਗ ਦੈ ਮਨੁ ਖਿਓ ਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਿ ਨਗਰਿ ਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨ ਚੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ਨਿਗਮਾਨ
 ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨ ਚੈ ਜਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਧੰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ਭੂਟਾ ਨ ਚੈ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨ ਚੈ ਨ ਚਰਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥ ੫ ॥
 ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨ ਚਰਿ ਜਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸੇਭੁ ਗਤਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਗਿਆਨਿ
 ਜਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥ ੬ ॥ ਏਹੁ ਭਗਤਿ ਸਚੈ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
 ਸੇਵਤੁ ਮਰੈ ਤਸੁ ਬਦ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਤਸੁ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੭ ॥ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਕਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨ ਚੈ ਕੋ
 ਦੇ ਲਾਤ ਤੁਧੀ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਇਕੁ
 ਰੂਪ ਚਾਵੀ ਸਰੈ ਸਾਧੇ ਲਾਭਿ ਰਖਾਇ ॥ ਸਾਰਿ ਸਾਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਮੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜ
 ਯਾਹਿ ਸੇਈ ਨ ਚਰਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁ

ਇਹੁਜਗਤਮਮਤਮੁਅਜਿਫਟਕਹਿਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੰਗ
ਤਜੀਫਟਪਦਵਿਯਾਰੇ॥ਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਫਟੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤਲਾਇ॥ਨਾਨਕਾ
ਰੀਮਨੀਫਸੈਰੁਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਰੇ॥੧॥ ਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਹੈਆਪੈਸਿਰਿਪੈਲੈ
ਪਦੁਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਭਦਿਨਜਾਨਾਇਆਸੋਹਪਿਆਗਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਦੀਚਾਰਹੈ
ਮਨਮੁਖਕਾਅਚਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਾਮੁਬਿਰਥਾਕਾਦਾਇਆਨਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕੋ
ਆਰ॥੨॥ ਪਦਿ॥ ਆਪਣਾਅਪੁਓਪਾਇਓਤਦਹੁਹੈਰੁਨਕੋਣੀ॥ਮਤਮਭੁਰਤਮੁਪਿਕੋ
ਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਤਦਹੁਆਕਾਸੁਨਪਤਾਲੁਹੈਨਾਝੋਈ॥ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰਕਾਰੁਹੈਨਾਓਪਾਭੁਹੈ
ਜਿਉਤਿਸੁਭਦੈਤਦੈਕਹੈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ ਸੋਕ॥੩॥ ਸਾਹਿਬਮੇਰਾਸਦਾ
ਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਓਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਅਦੈਨਾਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਸੋਸੇਵੀਮੈਜੇਸਕੁ
ਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਦਰਦੁਜਾਕਿਉਸੇਵੀਮੈਜੈਮੈਤੈਮਾਰਿਜਾਇ॥ਨਿਹਠਲਤਿਨਕਾਜੀਦਿਆਜਿ
ਮੁਨਜਾਣਹਿਆਪਣਾਅਦਰੀਕਉਚਿਤਲਾਇ॥ਨਾਨਕਾਦੇਵਨਜਾਪਈਕਰਤਕੋਤੀਦੇ॥ਇਸਜਾਇ
੧॥ ਪੜੜ॥ ਸਚਨਾਮੁਪਿਆਈਮੈਸਭੋਦਰਤੈਸਚਾਨਾਨਕਹੁਮੁਖਾਇਪਰਦਾਨੁਹੈਇਤਠਲਾ
ਚਾਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਠਹੈਹੁਕਮੇਭੁਉਨਬਫੁਣੀਅੰਧਾਕਉਨਿਕਚੁ॥੨॥ ਪਦਿ॥ ਸੰਜੋਭੁ
ਜੋਹੁਉਪਾਇਓਨਿਸਿਟੀਕਾਮੁਰਚਾਇਆ॥ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ
ਜੋਤੀਹੁਸਭਚਾਨਣਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਕ੍ਰਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਰੈਗੁਣਸਿਰਿਪੈਲੈਇਆ
ਮਾਇਆਕਾਮੁਰਚਾਇਓਤੁਰੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ ਸੋਕ॥੪॥ ਸੋਜਪੁਸੇਤਪੁਜਿ
ਗੁਰਭਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਫਰਿਅਣੀਪਾਏ॥ਨਾਨਕਾਪੁਛੋਭਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੧॥ ਪੜੜ॥
ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਦਿਰਲਾਏਏ॥ਨਾਨਕਾਜਿਸੁਆਪਿਫਰਿਆਈਦੇਏ॥੨॥ ਪੜੜ॥ ਮਾਇਨੇ
ਹਮਦਿਆਨੁਹੈਬਿਖਮੁਅਤਿਰੁਗੀ॥ਪਥਰਪਪਥਹੁਲਾਇਆਕਿਉਤਰੀਮੈਤਰੀ॥ਅਨਦਿਗੁਰ
ਰਤਿਆਹਰਿਪਾਰਿਉਤਰੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਛਭਿਫਿਕਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰ
ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੀ॥੩॥ ਸੋਕ॥੫॥ ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਈਦਸਦੈਭਾਇਆ
ਤਉਮੈਗਲੁਹੈਇਰਹਾਨਿਕਸਿਆਕਿਉਕਰਿਜਾਇਆਮੈਸਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਓਤਠਕਰੇਪਸਾਇਆਮੁਕਤਿ

ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਸਿਕਾਨਾ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਹੋਇ ਮਨੁ ਅਸਥੁਰੁ ਹੋਇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈ ਹੋਇ ਮੈ ਗਾਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ॥
ਸਾਧਿਐ ਹੋਇ ਉਸਦਾ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਹਜੇ ਰਹਿਅਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਤਿਸਾ ਹੋਇ ਪਾ
ਸੁੰਦਰਿ ਪਾਏ ਕੀਤਾ ਗਣਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਮੁ ਐਵੇ ਜੋ ਰਹੀਤਾ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈ ਜੀਵਤ ਮਹੈ ॥
ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਮੀਤਾ ਸਬਦੈ ਹੋਇ ਮੈ ਹੋਈ ਮੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਅਪਿਆਪੇ ॥
ਸੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ ਨਾਮੁ ਨ ਦਸਿਓ ਮਨਿ ਅਇਆ ॥ ਧਿਰੁ
ਇਥੇ ਜੀਵਿਅਕਿਅ ਚੁਕਮਰਿ ਪਾਇਆ ਅਇਆ ਮਾਇਆ ਭੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੋਏ ਕਰ ਜੇ ਮਹਿ ਪਾਚੁ ਲਾਇ
ਜਾਇ ਹਥੁ ਛੁਡਕੀਤ ਨੁਸਿਆ ਪੁਰੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇਆ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇਆ ਤਿਨ ਮੁਖੁ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਅਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਰਿਗਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹੋਇ ਲਿਖ ਲਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਿਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿਅਸਮਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾਵੈ ਨੀਚ
ਨੈਰਜੁ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗੀ ਜਗਤ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿ
ਸੀ ਕੋ ਛਿਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰਵੁ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਥੇ ਜਿਸੁ ਚਿ
ਹੋ ਲਿਖ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਚੰਦੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇ ਸੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰ ਕਰੇਇ ਪੁਰਖ
ਸੁਣੀ ਜੋ ਪਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਸੀ ॥ ਜੇ ਹੋਵੇ ਖਸਮੁ ਦਇਆ ਲੁਤ ਮਹਲੁ ਪਰੁਪਾਇ ਸੀ
ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇ ਸੀ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਸੁਣੇ ਕੁਰੈ ਸਦ ਹੀਰ
ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਕੁਕ ਮੁਨ ਮਨਈਤਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਿ ਨਾਮੁ ਦਇਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦ
ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ
ਕਤਨ ਲਾਇ ਭਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਦਸਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਪਿਆਰ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਪਿਆਰ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਰਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈ ਮੈ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਬ
ਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਹੁਕਮੁ ਨਾਮੁ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਦ
ਭਾਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਕਾਇਆ ਹੋਸਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਇ ਜਿਪਾਇ
ਅਧੀ ਛੁਰਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸੇ ਨੇ ਕੁਛੁ ਬੋਲਿ ਕਿਥੁ ਵਾਲੀ ਮੈ ਜਿ ਚਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਾਇ ॥ ਕਾਇਆ ਮਿ
ਦੀ ਅੰਧੁਰੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛੁ ਹੁਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਅਸਮਾਇ ॥ ਰਿਹਿ ਰਿਹਿ ਅਵਾਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਕ ਮੁ
ਖੁ ਤੇ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੯ ॥ ੯ ॥ ੯ ॥ ਏਕੋ ਨਿਰਚਲੁ ਨਾਮੁ ਪਹੁੰਚੇ ਹੁਕਮੁ ਏਕਾਇ
ਇਸ ਪੁਰੁ ਕਉ ਤਸਕੁ ਜੋ ਹਿਨ ਸਕਾਈ ਨ ਉਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਮੈ ਸੇਤੀ ਗਵਿਹਰਿ ਅ

ਜੀਸੈਨਲੈਜਾਇਆਪੁਰੈਗੁਰਤੇਪਾਈਐਮਨਮੁਖਪਲੈਨਪਾਇਆਸਨਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜੇਨਾਨਾਮੁਖ
ਖਵੈਆਮਾਇਆ... ਮੇਰਸਾਰਿਬੁਅਤਿਵਰੁਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਗਾਸਕੁਜਕੁਤਿਸ
ਕੈਵਸਿਰੈਸਕੁਤਿਸਕਾਚੀਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਨਿਹਚਲੁਪਨੁਪੀਗਾਕਿਰਪਾਰੇਹਮਨਿ
ਵਸੈਭੇਟੇਗੁਰੁਗਾਗੁਣਵੰਤਸਲਹਿਆਸਦਾਬਿਗੁਨਿਚਲੁਹਰਿਪੁਰਾ... ਸਾਹੋਤੋਕ
ਪ੍ਰਿਗੁਰਤੇਨਾਦਾਜੀਦਿਆਜੇਹਰਿਸੁਖਪਰਹਰਿਤਿਆਰਵੇਦੁਖਹਉਮੈਪਾਪਕਮਾਇਆਮਨਮੁਖਅਖ
ਅਨਿਮਾਇਆਮੇਰਿਦਿਆਪੇਤਿਨਬੁਝਨਕਾਈਪਾਇਆਰਲਤਿਪਲਤਿਓਇਸੁਖਨਪਾਵਹਿਅ
ਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਾਮੁਖਿਆਏਤਿਸੁਹਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾਇਆਨਾਨਕਜਿਸੁਪੁਰ
ਤੇਵੈਲਿਖਿਆਸੇਗੁਰਚਰਦੀਆਇਪਾਇਆ... ਮਨਮੁਖਉਧਾਕਉਲੁਹੈਨਤਿਸੁਗਤਿਨ
ਉਸਕਤੀਅੰਦਰਿਵਰਤਦਾਛੁਤੁਤਿਸੁਕਹੈਉਪਾਇਤਿਸਕਾਅੰਦਰਚਿਤੁਨਭਿਜਈਮੁਖਿਠੀਕਾ
ਲਉਗਓਇਪਰਸੇਰਲਾਏਨਰਲਨਿਓਨਾਅੰਦਰਿਕੁਤੁਸੁਆਇਆਨਾਨਕਕਰਤੇਬਣਤਿਬਣਾਈਮਨਮੁ
ਖਕੁਤੁਬੋਲਿਬੋਲਿਕੁਬੋਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਹਰਿਜਪਿਨਉ... ਬਿਨੁਬੁਝੈਵਰਠੇਰੁਪਇਆ
ਠਹਿਰਾਵੈਜਾਈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਕੀਤੀਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈਆਪਣੀਕਿਰਪਾ
ਰੇਗੁਰਪਾਈਐਦਿਚਹੁਆਪਗਦਾਈਪ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਵਿਚਹਉਤਹੈਸੁਖਦਸੈਮਨਿਆਈਸਦਾਸ
ਸਾਲਾਹੀਐਹਿਰਦੈਲਿਵਲਾਈ... ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਾਪਣਤਿਸਨੇਪੁਜੇ
ਕੁਕੋਇਸਭਨਉਪਦਾਸਿਰਿਉਪਾਉਹੈਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆਅੰਤਰਿਸੀਤਲਸਾਤਿਵਸੈਜਪਿ
ਰਦੈਸਦਾਸੁਪੁਰੋਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਮੁਦਰਾਈਹੋਇਆ... ਏਅ
ਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਹਰਿਪਾਵਹਿਗੁਣੀਨਿਧਨਾਹਰਿਸੁਖਦਤਾਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਗੁਮਨਾਨ
ਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਰਾਮਨਾਦਿਨੁਲਗੈਧਿਆਨੁਪਕ... ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਕੁਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਦਿਤਾਅੰਦਰਹੁਕਪਟੁਦਿਕਾਰਗਏਆਮਨੁਸਹਜੇਜਿਤਾਤਹਜੇਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨੰਦਗੁ
ਅਗਿਆਨੁਗਾਇਤਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਗੁਣਪਰਗਟੁਕਿਤਾਪਸਭਨਦਾਤਾਏਕਹੈਇਕੋ
ਰਿਮਿਤਾ... ਬ੍ਰਹਮੁਖਿਦੇਸੇਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲ
ਏਸਤਿਗੁਰਪੁਛੈਸਚੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਹਉਮੈਰੋਗੁਤਿਸੁਜਾਏਹਰਿਗੁਣਗਵੈਗੁਣਸੰਗੁਹੈਜੋ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਏਹਉਸੁਜਗਮਹਿਕੋਦਿਰਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਹਉਮੈਮੋਟਿਸਮਾਏਨਾਨਕਤਿਸੋ
ਮਿਲਿਅਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਖਿਆਏ... ਅੰਤਰਿਕਪਟੁ
ਨਮੁਖਿਅਗਿਆਨੀਰਸਨਾਛੁਤੁਬੋਲਾਇਆਕਪਟਿਕੀਤੋਹਰਿਪੁਰਖੁਨਭੀਜੈਨਿਤਵੈਖੈਸੁਫੈਸੁਗਤਿ

ਇਸਾ ਜਨਨ ਕ ਕਿਸੇ ਨਾ ਖਿਸੁਣ ਦੀ ਐ ਜ ਕਰ ਦੇ ਸਾਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪੰ ੧
ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਪੁ ਅਰੰ ਕਾਰਾ ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਰ ਹੈ ਏਨਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਰ
ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਮ ਮਹਿ ਪਾਈ ਅਨਿ ਜਿਨ ਦੂਜਾ ਉਪਿ ਆਗਾ ਜਮ ਪੁਰਬ ਪੇਸਾਗੀ ਅਨ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨਾ
ਕਾਰਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਥ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪੰ ੨
ਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨ ਮੁਖ ਨੇ ਗਈ ਪਾਇ ਜੇ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦੇ ਤਿਨਾ ਦਿਆ ਪਿਰਾਇ ਲਪਟਾਇ
ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾ ਲੀ ਐਤਾ ਏਹ ਦਿਚੁ ਜਾਇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾਨਾ ਮੁਫਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
ਨਨ ਕ ਮਾਇ ਅਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿਨਾ ਮੁਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪੰ ੩ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੁ
ਅਜੁ ਗੁਰ ਮਿਆ ਥਿਰੁ ਹੈ ਨ ਅਵੈ ਜਾਇ ਹਰਿ ਭਟਾ ਗੁਰ ਮਾਇ ਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰ ਪੰਦੁ ਖੇਲੁ ਉਪਨ
ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅਸ ਥਿਰੁ ਹੈ ਸਮਾਇਆ ਨ ਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਨਾ ਕਿਛੁ ਮਾ
ਨ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪੰ ੪ ਕਾਇ ਅਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣ ਸੰਜੋਗੀ ਕਾਇ ਅਮੰਦ ਰਿਸਾ
ਦ ਸਿਰਹਿ ਆਪੇਰ ਸੁਭੇਗੀ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰੋਜੇ ਗੁਰਿ ਜੋਗੀ ਜੋਤਿ ਸੁਰ
ਵੈਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁਰੇਗੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐਲਹਿ ਜਾਹਿ ਦਿਜੋਗੀ ॥ ੫ ॥
੫ ॥ ਪੰ ੫ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇ ਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਸਿਠ ਤਿਸ
ਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਥੁਥੈ ਕੋਇ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਬਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇਆ ਨ ਕ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਹਿ
ਪ੍ਰਭਾ ਪਾਇ ਅਕਰ ਮਿਪਰਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਪੰ ੬ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰਭੈ
ਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ਦਰੁਭਾਗੀ ਆ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਮੁਹੁ ਹੁਕਦਾਈ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ
ਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੁਜਣਿ ਆਈ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰ ਮਿਪਰਾ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋ
ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਪੰ ੭ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇ ਆਗ ਕੂਕੀ ਤਰੇ ਕੂਕੁ ਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲੈ
ਏਨ ਦਰਿਨ ਅਵਨੀ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਆਗਿਆਨੀ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਲਭਈ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭੇਖੇ ਭੇਖ
ਨਿਹ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈ ਅਨਿਹਰਿਨਾ ਮੁਜ ਪਾਨੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਅਤੇ
ਪਤਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ਪੰ ੮ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤੀ ਅਕੋਟਿ ਸੁਖਿ ਦਿਹਾਇਆ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤੀ
ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਵੈਸੇ ਗਿਆਇਆ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤੀ ਆਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇਆ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰ ਮਿ
ਲੈ ਬਲਾਇਆ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਤੀ ਅਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ਨ ਕ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥ ੯ ॥ ਪੰ ੯ ਦਾ
ਦਾਹੁ ਬਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਪੀਕੁ ਲਿਯਾ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚੈ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨ ਲਿਯਾ ਦਾਹੁ
ਕਰਤੀ ਆਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਾਇ ਸੇਵਰੁਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਵੈ ਸਮਾਇ

ਏਮਨਾਮਾਤੇਲੋਹੀਆਨਿਤਲੋਭੇਰਤਾਮਾਏਮਾਸਾਮੇਰੁਣੀਵਰਦਿਸਫਿਰਤਾਮਾਗਿ
ਜਿਤੁਸਾਫਿਸੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖਤਾਮਾਸਨਾਹਰਿਸੁਨਚਾਖਿਓਕੋਬੇਲਤਾਮਾਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੇਰੁਰਖਿਅਸੇਜਨਤਿਪਤਤਾ॥੧੫॥ **ਸੋਹਾ** ੧੧ ਦਾਦੁਦਾਦੁਤਿਸੋਨੇਆਖੀਐਜਿਸਚਗ
ਨਾਨਕੀਗਾਦਾਦੁਦਾਦੁਤਿਸੋਨੇਆਖੀਐਜਿਗੁਣਵਰਮਤਿਪਾਹਾਦਾਦੁਦਾਦੁਤਿਸੋਨੇਆਖੀਐਜਿ
ਸਰਮਦਿਰਹਿਅਸਮਾਇਆਦਾਦੁਦਾਦੁਤਿਸੋਨੇਆਖੀਐਜਿਦੋਦਾਰਿਜਕੁਸਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਦਾਦੁਦਾਦੁਇ
ਕੋਰਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਇ॥੧॥੫੦॥੨॥ ਦਾਦੁਦਾਦੁਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਕਰਹਿਮਨ
ਮੁਖਾਰਹਿਖਿਖਾਇਓਨਦਾਦੁਦਾਦੁਨਭਵਈਵੇਦੁਖਿਦਿਹਇਗੁਰਮੁਖਿਅਮ੍ਰਿਤਪੀਵਣਾਦੁ
ਹੁਕੁਹੁਕਹਿਓਦੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਦੁਦਾਦੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੇਤਿਭਵਣੁਜੇਛੁਪਾਇ॥੨॥
ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਲੈਸੇਦਭਗਤਿਬਨੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਮਨਿਦਸੈਸਹਜੇਰਸੁਪੀਜੈ॥
ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸੁਪੁਪਾਈਐਹਰਿਲਾਹਾਨਿਤਲੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਬਹਾਲੀਐਨਿਜਪਾਰਿਸਦਾਦਸੀਜੈ॥
ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਨਿਮਨਿਅਜਿਨਗੁਰਮੁਖੀਜੈ॥੧॥੫੦॥੩॥ **ਸੋਹਾ** ੧੨ ਦਾਦੁਦਾਦੁਸੇਜਨਸਦਕ
ਹਰਿਜਿਨਕਉਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇਆਦਾਦੁਦਾਦੁਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਦੈਹਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾਇਆਦਾ
ਦੁਦਾਦੁਗੁਰਸਿਖੁਜੈਨਿਤਕਰੇਸੇਮਨਿਚਿਦਿਆਛਲੁਪਾਇਆਦਾਦੁਦਾਦੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੇਹਟੇਹਰਿਤਿਨਕੈਸੀ
ਜਿਅਭਾਇਆਦਾਦੁਦਾਦੁਹਿਰਦੈਉਚਰਾਮੁਖੁਹੀਦਾਦੁਦਾਦੁਕਰੇਉ॥ਨਾਨਕਦਾਦੁਦਾਦੁਜੇਕਰਹਿਹਉਤਨੁ
ਆਤਿਨਕਉਦੇਉ॥੧॥੫੦॥੪॥ ਦਾਦੁਦਾਦੁਸਹਿਬਸਚੁਹੈਅਮ੍ਰਿਤਜਾਕਾਨਉ॥ਜਿਨਿਸੇਦਿਆਤਿਨਿ
ਛਲੁਪਾਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ਦਾਦੁਦਾਦੁਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁਹੋਜਿਸਨੇਦੇਇਸੁਖਾਇਆਦਾਦੁਦਾ
ਦੁਜਤਿਬਲਿਭਰਪੂਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇਆਦਾਦੁਦਾਦੁਗੁਰਸਿਖਨਿਤਸਭਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੇਦਾਦੁ
ਦਾਦੁਭਏ॥ਨਾਨਕਦਾਦੁਦਾਦੁਜੇਮਨਿਚਿਤਿਕਰੇਤਿਸੁਜਮਕੰਕਰੁਨੇਦਿਨਅਏ॥੨॥੫੦॥੫॥ ਹਰਿ
ਜੀਉਸਚਾਸਚੁਹੈਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਦੁਪਛਾਣੀਐਸਚਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾ
ਗਹਿਨਸਦਹਿਜਾਗਤਰੈਣਿਦਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਅਸੇਪ੍ਰੀਤਪਰਾਣੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕੀਨੈਨ
ਪਾਇਓਪਿਚਿਮੁਏਅਜਾਣੀ॥੧੧॥੨॥ **ਸੋਹਾ** ੧੩ ਦਾਦੁਦਾਦੁਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਤਿਸੁਜੇਦਰੁਅਦਰੁਨ
ਕੋਇਆਦਾਦੁਦਾਦੁਅਗਮਅਥਹੁਹੈਦਾਦੁਦਾਦੁਸਚਾਸੋਇਆਦਾਦੁਦਾਦੁਦੇਪਰਦਾਹੁਹੈਦਾਦੁਦਾਦੁਕਰੇਸੁਹੈ
ਇਆਦਾਦੁਦਾਦੁਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਕੋਇਆਦਾਦੁਦਾਦੁਕਰਮੀਪਾਈਐਆਪਿਚਾਓਅਕਰਿ
ਦੇਇ॥ਨਾਨਕਦਾਦੁਦਾਦੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਮਲਏਇ॥੧॥੫੦॥੬॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਦਸਤਿਨਆਵਈਛੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇਖਜੇਬਹੁਤੇਰਾਹੇਚੀਐਦਿਨੁਕਰੁਐਜਪਾਇਆਜਾਇ॥

ਜਿਨ ਅੰਦਰ ਲੋਕ ਹੋਵੇ ਦੂਜੇ ਭਾਈ ਪੁਆਇਆ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਨ ਦੁਕ ਟੀਹ ਉ ਮੈਂ ਦਿੱਤਾ
ਉਪਾਇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇ ਉਚਿਤ ਲਾਇਆ ਸੁਖ ਲੀਕੋ ਟੀ ਨਾਹਿ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਾ
ਹੋਵੇ ਟੀ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ਸਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਰਮੁਖਿ ਉਥੇ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ੨੦
ਛਾਡੀ ਤਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਿਖ ਸਮੇਧ ਰੇ ਪਿਆਰੁ ਦਰਿਖਣੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੀ ਚਰੁ
ਛਾਡੀ ਦੁਖ ਘਰੁ ਪਾਇ ਸੀ ਸਚੁ ਰਖੇ ਉਥਿ ਪਾਗਿ ਛਾਡੀ ਕਾਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਇ ਪਾਸ
ਗਿ ਛਾਡੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ੨੧
ਤਿਨ ਦੁਰਿਜ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਦੀ ਚਰਿ ਅਨਾਦਿ ਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣ
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਉਪਦੈ ਸਕੁ ਬੰਦੀ ਨਾਹਿ ਸਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿ
ਨੇ ਪਾਕੀ ਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ਹੁਕੁ ਜੀ ਕੁਲ ਖਟੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਤਤਾਰਿ ਭੁਧੈ ਐ ਮਾ
ਕਟੀ ਐ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਰਗੁ ਅਤਿ ਪਰਗ ਸੁਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪੁ ਗੁਣੀ ਗੁਰ
ਗੁਭੈ ਦਿਚੈ ਸੈਭੈ ਹੋਭੈ ਦਿਚੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰਾ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਦਭੈ ਆਣੀ ਆਦਰਗ ਹੋਥੈ
ਆਗਾਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਣੀ ਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਗਾਨ ਕਪਸ ਮੈਥੈ ਸਾਭ ਲੀਜਿ
ਸੋਨੇ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ੨੨ ਸਵਾਸਵਾਸ ਲਾਹੀ ਐ ਸਚੈ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ
ਨਕਟੇ ਕਉ ਛੋਡੈ ਦੁਲਹੀ ਸਾਜਿ ਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਇ ੨੩ ਅੰਸਾ ਅਉਤਰੁ ਉਪਾਇ
ਉਥੈ ਉਦ੍ਯਾ ਕੀ ਆਗਾਜਿ ਉਥੈ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੀ ਟੀ ਆਗਾਈ ਸਰਬ ਹਮਾ
ਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨੀ ਨਲਹੀ ਆਗਾ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਗਾ ਤਿਥੈ
ਗਾਇ ਜੋ ਗੁਣ ਦਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਬੀਆ ੨੪ ਏਹੁ ਸਚ ਕਿ
ਛੁਅਵਣੁ ਜਾਣੁ ਹੈ ਚੇਤ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਆਪਰਵਾਣਾ ਨਾ
ਕਯੋ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦੋਸੇ ਮੁਰਖੁ ਗਵਰੁ ੨੫ ਮਨੁ ਕੰਚਰੁ ਪੀਲੁ ਕੁਹੂ ਗਿਅ
ਨੁਭੰਗੁ ਚਰਖਿ ਚੇਤਹ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਭੈ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਠੈ ਪਾਇ
ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇ ਆਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਠਾ ਸੇਵਿ ਸਭੁ ਫਲ ਪਾਇ
ਆਗਾ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਕਾਨ ਉਸਦਾ ਧਿਆਇ ਆਗਾ ਸੰਤ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ਆਗਾ ਨਾ
ਕਰੁ ਏਨਿ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇ ਆਗਾ ੨੬ ਖੇਤਿ ਮਿਅਲੁ
ਚੀਆ ਪਰਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ਮਹਾ ਲਿਭ ਗਤੀ ਪਰਿਸਰੈ ਸਜਣਿ ਪਾਹੁ ਟਿਅਉ ਬਰਸ
ਤਬਰੁ ਪਾਨਾ ਬਹੁ ਵਿਬਰਸ ਰਿਕਾਗਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ

ਮਿਠਸੇ ਜੋ ਰੁਟ ਦਾ ਸਜਣੁ ਸੇ ਜੋ ਰਸਿ ਨ ਕਹੁ ਰਮੁ ਖਿਡਾਈ ਮੇਂ
 ਚੁਛਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸੀਈ
 ਰੁਖ ਦੁਲਾਸ ਦਾਸ ਦਾ ਹਉ ਤੁਧਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀ ਅਜੈ ਤਸਾ ਭਿਤੇ ਰਿਅ ਤੂੰ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ
 ਜੇ ਦਾਸ ਤੇ ਗੀ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥ ਚਿਤ ਛੁਡਿ ਅਚਿਤ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾ
 ਈ ॥ ਅਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਅਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਾ ਪੁ
 ਰੀ ਅਸਾ ਜੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਮਰਿ ਚਾਇ ਸੀ ਚਿਨਿ ਕੀ ਤੀਸੇ
 ਭੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚ ਲੁਕੇ ਨਹੀ ਬਾਣੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉ
 ਪਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਪੁਰਾ ਬਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣ ਜਗਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰਹਿ ਰਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ
 ਆਪੇ ਬੋਰਿ ਬਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਸੇ ਘਾਟੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਵਤੁ ਸਾਭਿ ਕਿਲਾਇ ਖਕਾਣੁ ॥ ਸਲੋਕ ਦੁਹਰਾਇ ॥ ਜੇਨੁ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਸ
 ਟੀ ॥ ੧ ॥ ਵਾਰ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁ ਮਲਾ ॥ ੮ ॥ ਅਖੇ

ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ
 ਅਨਾਦਿ ਅਨੰਤ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਜਾਨਾਇ

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੇਲਾ ਤਨਿ ਪੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ
 ਹਿਇ ॥ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਰਮਿਥੁ ਲਾਇ ਆਦਿ ਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਸੇ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਕੇ ਅਸਟ ਜੇ ਸਿਖੈ ਏਹੀ ਵਸਿ ਕਰੈ
 ਮਨਿ ਮਨਿ ਕੀ ਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉ ਮੈ ਮੇਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਵਿ
 ਵਸਤੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੈ ਉਲਟੀ ਭਟੀ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਭੁਭੁਤਿ
 ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੇ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਛਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਵਾਰ ॥ ੫ ॥ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਮੈ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ
 ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ॥ ਵੈ ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੇ
 ਖਿਐ ਕੋ ਚੇਤਿ ਤਿਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਛਿਰਿ ਛੁਪਨੁ ਮੁਲੇ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀ
 ਮੈ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ॥ ਆਇ ॥ ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀ ਮੈ ਹੁਕਮੈ ਹੋਸ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਚਿ

ਚੜ੍ਹਦਹਿਰਸੁਨਚਖਿਓਸਭਿਉਦੁਖੋਭਉਅਨਰਸਸਦੇਲਗਿਰਹੀਦੁਖਪਾਇਆਹੁਜੋਭਉਗਾਥਾ
 ਸਭਨਤਦਹਿਏਕਦੈਆਪੇਫੌਕੋਕਏਇਨਨਕਸਤੇਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆਨਮੁਕੁਰਾਈ
 ਦੇਇ॥੪॥੨॥ **੨** ਮਾਇਆਮੋਹੁਬੁਭੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨਨੋਹੈਇਨਾਸਬਦਿਬ
 ਹੋਤਿਨਬੁਝਿਆਹੁਜੋਪਰਜਾਇਕੋਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਤਿਕਰਣੀਸਾਗਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪੁਰੁ
 ਰਕਹਿਤਾਪਦਹਿਜੋਖਵਾਅਰੁ॥੧॥ਰਹਇਗੁਣਕਾਨਿਯਨੁਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇਇਤੋਕੋਪਾਏ॥ਬਿਨੁ
 ਦੈਸਭਦਿਛੁਟੀਗੁਰਕੋਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਐਹੀਐਹੀਕਰਦੇਪਟਿਕਏਤਿਨਾਹਰਿਕਿਦੁਨਆਨੁ
 ਆਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਿਮਿਲੈਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਅਸਮਨਸਾਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਅੰ
 ਰੰਜੋਤਿਜਗਾਏ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੰਧੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥੪॥੩॥ **੩**
 ਸੋਹਗਣੀਸਦਾਮੁਤਉਚਲਾਗੁਰਕੋਸਹਚਿਸੁਭਾਇਸਦਾਪਿਰੁਰਕਹਿਅਪਣਾਦਿਚਹੁਆਪ
 ਗਵਾਇ॥੧॥ਐਹੇਮਨਤੂੰਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸਤਿਗੁਰਮੋਕਉਹਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੧॥ਰਹ
 ਾਵੋਹਗਣੀਖਰੀਆਬਿਲਲਾਦੀਆਤਿਨਮਹਲੁਨਪਾਇ॥ਦੁਜੋਭਉਕਿਹੁਪ੍ਰੀਤੁਪ੍ਰਪਾਦਹਿਅਗੈਰ
 ਇ॥੨॥ਗੁਣਵੰਤੀਨਿਤਗੁਣਗਵੈਹਿਰਦੈਨਮੁਦਸਾਇ॥ਅਉਗਣਵੰਤੀਕਾਮਣੀਦੁਖੁਲਾਏਬਿਲ
 ਲਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਭਤਰੁਏਕੁਹੈਸੁਆਮੀਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇਦੇਕਕੀਤੀਅਨੁ
 ਮੇਲਇਅਗੁਲਾਇ॥੪॥੪॥ **੪** ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੀਸਦੁ
 ਅਇਆ॥ਸਚੀਚਟੀਸਹਚਿਸਮਾਣਿਹਰਿਜੀਉਮਨਿਦਸਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਹਿਕਿਰਪਸਤਿ
 ਗੁਰੁ — ਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਰਹਇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਬੇਦਬਣ
 ਪਰਗਸੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰਾਮਹਾਦੇਉਅਗਿਆਨੀਵਰਤੈਪਰਿਆਪਣੈਤਾਮਸਬਹੁਤਅੰ
 ਕਾਰਾ॥੨॥ਕਿਸਨੁਸਦਾਅਵਤਾਰੀਹੁਪਾਕਿਤੁਲਾਫਿਤਹੈਸੰਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਰਤੇਜੁਗਨੀਤਹਿ
 ਚੁਕੈਮੋਹਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤੇਨਿਸਤਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤਹੈਸੰਸਾਰਾਸਾਚੈਨਾਇਰਤੇਬੈਰਾਗੀਪ
 ਇਨਿਮੋਖਵਾਅਰਾ॥੪॥ਏਕੋਸਚੁਦਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਾਇਕਸੁਨਿ
 ਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਾਸਭਨਾਦੀਵਾਨੁਦਇਆਲਾ॥੫॥੫॥ **੫** ਗੁਰਮੁਖਿਸਚ
 ਸੰਜਮੁਤਤਹਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਲਗੈਧਿਆਨੁ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਮੇਰੇਨਾਮੁਸਮਾਧਿ॥ਸ
 ਨਿਬਹੈਚਲੈਰੋਹੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਭੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਸੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਖ
 ਈਪ੍ਰਭੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸੋਨੇਆਪਿਕਰੇਸੋਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਟਰਾਣੀਦੇਦੈਸੋ
 ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਚੁਕਰਣੀਸਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਰਵਰੈਸਾਧਗੁ॥੪॥੬॥

ਸਰਜੇ

ਸਰੋਬ ਨਿਸਚੁ ਸਾਲ ਹਟਾਨ ਤੇ ਗੁਰਬ ਲਿਹ ਰੈ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਦੇਵਾ ਪੁਰਤਿ ਸਚੁ ਜੀਉ
ਸਰੋਬ ਨਿਸਚੁ ਸਾਲ ਹਟਾਨ ਤੇ ਗੁਰਬ ਲਿਹ ਰੈ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਦੇਵਾ ਪੁਰਤਿ ਸਚੁ ਜੀਉ
ਤਾ ਮੇਲੇ ਮਾਪੇ ਲਏ ਮੇਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖ ਸੀ ॥ ਮਾਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥
ਮਨੁ ਮਾਦ ਹ ਵਿਸਧ ਦਾਇ ॥ ਉਕੈ ਸੇ ਗੁਣ ਨ ਗਏ ॥ ਇਉਂ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਪਿਰ ਹੀ ਅਧਿਕਾਈ ਕਾ ਮਕੈ ॥ ਪੁਨਿ ਤਸੀਹ ਦੈ ॥ ੧ ॥ ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵੀ ॥ ਜੋ ਗਰਮਨ ਮਾਇਸੁ
ਜੁਗ ਮਹਿ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗਰਾਉ ॥ ਸਬਾ ਦੁਚੀਨ ਮਨੁ ਨਿਗਮਾਉ
ਵੈਤ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਾਪੇ ॥ ਮਾਪੁ ਪਛਣੈ ॥ ਤਾ ਨਿਯਮ ਰਿਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਏਸ
ਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹੀ ਹਰਿ ਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਰਿ
ਦਿਅ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਮਨੀ ਚ ਸੇਉ ਤਮ ਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪਾਥ ਰੂਰੁ ਬਦਾ ਕਾਇ
ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ਬਿਖੁ ਸੇਨ ਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਅਕੁਪ ਰਮਾਇ
ਭਏ ਅੰਤ ਰਿਵਾਜ ਨਾਵ ਸਈ ॥ ਪਾਸਾਣ ਸਜਨ ਮੁਦਲੰਭੁ ਹੈ ॥ ਜਗਮਹਿ ਖਟਿਅਾ ਮਾਇ ॥ ਪੂਰੇ
ਗਿਸਤਿ ਗੁਰਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ੫ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ॥ ਮਹਿਲਾ ਜਨ ਮੁਕਤ
ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮੁਖ ਹੁਰਿ ਹਰਿ ਸਿਰੁ
ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਦਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ॥ ਸੇਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥
੨੮ ॥ ੨ ॥

ਮਾਪਟੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥ ਮੁਈ ਏਸੇ ਭਾਵੰਤੀ ॥ ਨਗੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ॥ ਮੁਈ ਏਸੇ ਪੁਰੁ
ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇ ਪੁਰ ਚਾਇਆ ॥ ਮਾਪੁ
ਵਾਇਆ ॥ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ
ਅੰਤ ਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ॥ ਪਰਿਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸੁਫਾਰੀ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਫਰ
ਵੀ ਏਸੇ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੁ ਰੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਇਆ ॥ ਮੁਈ ਏਸੇ ਪਿਰੁ ਗਦਿ ਰਹਿਆ ॥ ਭਗਪੁਰੇਗ
॥ ਪਿਰੁ ਗਦਿ ਰਹਿਆ ॥ ਭਗਪੁਰੇ ਦੇਖੁ ॥ ਭਗਪੁਰੇ ਭੁਗਿ ॥ ਭੁਗਿ ॥ ਏਕੋ ਜਤਾ ॥ ਧਨ ਬਾਲੀ ॥ ਰੋਲੀ ॥ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ
ਵੈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਥਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ॥
ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਨਿ ਸਾ ਪਿਰੁ ਕਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਤੇ ਹੋਰ ਦੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਹਾਗੰਟੀ ਜਾਇ ॥ ਪੁਛਹੁ ਮੁਈ ਏਸੇ
ਨਿਤਿ ਚਹੁ ਅਪੁਰੁ ਵਾਇਆ ॥ ਪਿਰੁ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੁਈ ਏਸੇ ਜਿਨੀ ਦਿਚਹੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਵ

ਜਿਸਿ ਅਪੁਰਾਦਾਇਆ ਤਿਨੀ ਪਿਰਪਾਇਆ ਰਹਿ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਸਾਏ ਸਾਦਾ ਰਹਿ ਰਾਗੀ
ਸਾਧੀ ਸਾਨਦਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾਏ ਕਾਮਾ ਟਿਕਤ ਰਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵਲਾਗਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਤ
ਸਾਧਨ ਕਾਮਾ ਟਿਕਤ ਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਹੁ ਬਣਾਇਆ ਤਾਹੁ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁ
ਖੈ ਏਕੁ ਰਹੁ ਰਾਗੀ ਏਕੁ ਰਹਿ ਦੁਖੁ ਰਾਗੀ ਸਦਾ ਮੁਈ ਏਨਿ ਜਪਿ ਛਿਦ੍ਰ ਪਾਏ ਨਿਜ ਘ
ਰਿਦ ਸਾਧਾ ਏਸ ਬਦੁ ਦੁਖਾ ਏਸ ਦਸੇ ਹਰਾਇ ਨਾਗੀ ਪਿਰ ਰਲੀਆ ਲਾਜੇ ਬਨ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿ
ਪੁੰਨ ਸਦਾਗੀ ਹਰਿ ਦੁਖ ਸੇ ਹਰੇ ਮਸਤ ਕਿਭੋ ਗੋਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਨਾਨਕ ਕਾਮਾ ਟਿਕਤ ਰਾਗੀ
ਰਾਗੀ ਲੇਸਤਿ ਰਾਗੀ ਏਕੁ ॥੧॥ **ਦੁਖੁ ਰਾਗੀ** ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰਦਾ ਪਾਏ ਲਾਜੇ ਸਹਜੇ
ਸਾਧੀ ਏਕੁ ਅਨਦਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾ ਏਕੁ ਲਾਹੁ ਰਹਿ ਰਸੁ ਪੀਐ ਗਾਹੁ ਲਾਹੁ ਰਹਿ ਰਸੁ ਲੀਐ
ਰਾਗੀ ਲੇਸਤਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾ ਏਕੁ ਲਾਹੁ ਰਹਿ ਅਦੁ ਗਣਾ ਦਿਕਟਾਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ
ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਦੁਖੁ ਰਾਗੀ ਲੇਸਤਿ ਰਾਗੀ ਲੇਸਤਿ ਰਾਗੀ ਲੇਸਤਿ ਰਾਗੀ ਲੇਸਤਿ ਰਾਗੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਖਾਏ ਕੀਐ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀ ਐ ਹਰਿ ਲੀਐ ਸਗੀ ਰਿਜ
ਮਾਏ ਗਾਹੁ ਆਪਣੇ ਪਰਮੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਝੁ ਭੁੰਝੁ ਲਾਹੁ ਲਾਹੁ ਪਰਥਾਏ ਗਾਹੁ ਲਾਹੁ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ
ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ਪਨੁ ਪੇਤੀ ਦੁਖਾ ਪਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ਬੁਝੈ ਗੁਰਬੀਚੰਗਾ ਮਨੁ
ਪੇਤੀ ਦੁਖੁ ਰਾਗੀ ਰਿਸਨਾ ਭੁਖਨਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜੀ ਮਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਲਾਹੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਦੁਖਾ ਪਾਹਿ ਸੇਚਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤ ਕਿਮ ਟਿਕਤ ਰਾਗੀ ਗਾਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ
ਜਿਨਾ ਪਾਹਿ ਦੁਖਿ ਅਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੀ ਗਾਹੁ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਭੋ ਗੋਸਚਿ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀ
ਰਾਗੀ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਰਾਗੀ ਸਬਦੈ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ਅਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਭੁਪਿਐ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਏ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ਮਸਤ ਕਿਭੋ ਗੋ ॥੩॥ ਪੇਤੀ ਦੁ
ਖੁ ਸਭੁ ਪੁਕ ਮੁਹੈ ਪੁਕ ਮੈ ਮੰਨਿ ਦੁਖੁ ਰਾਗੀ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਬੁਝੀ ਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਈ ਗਾਹੁ ਪੁਕ ਮਿਲਾਈ ਸਹਾਇ ਸਮਾਈ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਅਪਾਹਾਸ ਚੀ ਦੁਖੁ ਰਾਗੀ ਗੁਰਤੇ ਪ
ਈਨ ਦੁਖੁ ਸਦਾ ਰਣ ਰਾਗਾ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਮਾਪੁ ਗਦਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ
ਗੁਰਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਿਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋ ਚਹੁ ਪੁਕ ਮੇਰਹਿ ਅਸਮਾਈ ॥੪॥ **ਦੁਖੁ ਰਾਗੀ**
ਮਨਸੇ ਰਿਅਤੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਪਰਿਤੁ ਸੁਖਿ ਦਸਾਹਿ ਪੋਹਿ ਨਾਨਕ ਕੈ
ਮਨੁ ਲੁਧੀਉ ਕਾ ਲੁਧਾ ਲੁਧਾ ਮੁਝੈ ਹਿਨਾ ਸਕੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਏ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਾਗੀ ਦੁਖੁ ਰਾਗੀ ਰਾਗੀ ਮਿਦਿ ਗੁਤੀ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਜਮਕਾ ਲਾਗੈ ਨਾਨਕੁ

ਭਾਗ ਸੇਧੇ ਭਾਗੁ ਰਖ ਰਸਾ ਦੀਆ ਪੁਗਾਵਣੀ ਐਨਾ ਨਕਨਾ ਮਿਧਿ ਪਾਈਆ ਮਾਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਨ ਜਾਣੀ ॥੪॥੪॥ **ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥** ਸਚਾ ਸੁਭਿਦਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਰਾ ਮਾ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਣੀ ਜੀਐ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਠਾਰਾ ਮਾ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਠਾਰਾ ਸਚਾ ਵਾਪਰਾ ਸਚਿਦੁ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੁਝ ਤੀਰਤੇ ਸਚਿਨਾਮਿ ਲਿਖਿ ਦਲ ਗੀਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਸਚੁ ਪਾਏਹੁ
 ਸੋ ਸਚੁ ਦੇਖਿ ਚਾਹਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਕੇ ਵਾਪਰਾ ॥੧॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮੇ
 ਲੁਏ ਮਾਇਆ ਮੈ ਲੁਭੁ ਰੀਜੈ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸ ਨਾਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮਾ ਰਸ ਨਾਹਰਿ
 ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਰੀਜੈ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚ ਗੀਨਾ ਅੰਤਰਿ ਪੂਰਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕੁਰਿ ਆਸ ਬਦੇ ਕਾਢਿ ਪੀ
 ਜੈ ਪੀਯਾ ਗੀਨਾ ਜਿਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਸਚਿ ਲਗੇ ਰਸ ਨਾਹਰੁ ਵੀਜੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰ
 ਮਲ ਹੋਹੁ ਉਮੈ ਮੈ ਲੁਭੁ ਰੀਜੈ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤ ਕੀ ਸਭਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਕੁਕਰੇ ਕਿਸ ਪਰਿ ਕਹਿ ਪਕਾਰਾ
 ਮਾਇਆ ਮੈ ਹਉ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਗੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਰਾ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆ
 ਰਾਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਖੁ ਪਾਈ ਗਬਿ ਖੁਕਾ ਕੀਤਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ
 ਲਿਖਿਆ ਸੇਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟਣਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੁ
 ਰਖੁ ਕਿਉ ਏ ਗਵਾਹਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੈ ਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੈ ਹਿ ਸੁਪਿਨ ਕਾਈ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਵੂਜਾਰੀ ਗੁਜਾਈ ਰਾਮਾ ਵੂਜਾਰੀ ਗੁਜਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਭਰੇ ਰੰਡਾਹਾ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਭੂਲੈ ਸਚਿ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ ਮਾਪੇ ਮੇਲੈ ਸੇ ਹਰਿ ਮੇਲੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਿਉਨ
 ਜਾਣੇ ਨਾਨਕ ਦਿਣਾ ਵੈਰੁ ਗਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿਨਾ ਮਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥੪॥੫॥ **ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥**
 ੴ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾਹੁ ਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਅਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇਣਾ ਰਾਮਾ ਮਾਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ
 ਭਏ ਭਰਿ ਹੋਇ ਨ ਠੇਹਾ ਰਾਮਾ ਭਰਿ ਹੋਇ ਨ ਠੇਹਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ
 ਜਾਏ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ
 ਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਗਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕੁਟੁ ਚਲਿਠੇਗਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੈ ਹਉ
 ਸੁਖੁ ਰਲੁ ਹੈ ਵੂਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਈ ਰਾਮਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਹੋਤੇ ਪਲ ਚਾਈ ਰਾਮਾ ਹੋਤੇ ਪਲ
 ਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰਨ ਕੋ
 ਈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਅੰਧਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿਖ ਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਭਿ ਨ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ
 ਮਾਇਆ ਮੈ ਹਉ ਭੁਆਈ ॥੨॥ ਇਹੁ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਦੇਖਿ ਕੇ ਕੁਚਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮਾ ਮਰਦਾ
 ਸਿਕਰੀ ਗੁਰਪੁਰੈ ਮਾਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵੁ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੁ ਭਾਈ ਰਾਮਾ ਰਖਿ ਲੇਵੁ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੁ ਭਾਈ ਰਾਮਾ ਮੁਕੁਤਾ

ਵੀਰੁ ਭਯੋਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਸੇਵਕੁ ਗੇਸੇਵੁ ਭਾਗੇ ਭੁਗਿਯੁ ਭੇਟੇ ਕੋ ਜਾਤਾ ਜਗੁ ਸਤੁ ਸੰਜਾਤੁ
ਰਮੁਕਸਾ ਦੇ ਬਿਰੁਤਰਾ ਤਿਨਹੀ ਪਾਈ ਗਨਾਨਕ ਤਿਸੇ ਸੇਬ ਦੁਬਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਸੁਰੁਣਾਈ ॥੩॥
ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾਊ ਪਜੈ ਰੋਗ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਈ ਗਮਾ ਅੰਤਰਿ ਬਹਰਿ ਏਕੁ ਤੀਅ ਪੇਦੇ ਹਿ ਭੁਣੁ ਈ ਗਮਾ
ਪੇਦੇ ਹਿ ਭੁਣੁ ਈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਦਾ ਰੋਸਾ ਚਾਸਾ ਚੈ ਸਬ
ਸੁਭਾ ਖਿਆ ਘਰਮੁ ਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿ ਭੁਰਦੇ ਇਕੁ ਭਾਈ ਗਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਾ
ਲੁ ਪਾਇ ਨਿਮਤਿ ਪਦਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੫॥

ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਹਰਿ ਸਲਾਹੀ ਐਕਾਰੁ ਜਸੁ ਕੀਛੁ ਕਰੈ
ਜੋ ਗੁਪਤਾ ਪਨਰੁ ਨ ਕਬਹੂ ਖੈਸਈ ਨਾਕ ਦੇਹੈ ਸੋ ਗੁਪਤਾ ਨਾਕ ਦੇਹੈ ਸੋ ਗੁਪਤਾ ਨਾਕ ਦੇਹੈ ਸੋ ਗੁਪਤਾ
ਹਲਸਮਾਣਿ ਗਾਇਨਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਜਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਰ ਬੇਲੇ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਅੰਗੁਣ ਸਹੀ
ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾ ਲਹਿ ਨਾਕ ਦੇਲੈ ਗੈ ਦਿਜੋ ਗੋਸਚਰੁ ਪਿਰੁ ਸਲਾਹੀ ਐਕਾਰੁ ਕੀਛੁ ਕਰੈ ਜੋ ਗੋ
॥ ਸਚਰੁ ਸਾਰਿ ਬੁਧ ਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐਅਪੇਲ ਏਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈਰੋ ਗਿਰਤੀ ਦਿਚੁ
ਪੁਗਟਾਏ ॥ ਦਿਚੁ ਗੁਆ ਪੁਗਟਾਏ ॥ ਠਹਿਰਕਾ ਲੁਨਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਤਾ ਕਾਮਣਿ ਇਛੁ ਪ੍ਰੀ
ਅੰਤਰਿ ਭੁੰਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਵਾਤਾ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੋ ਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਿਰਕੈ ਅੰਗਿ ਸਮਾ
ਸਚਰੁ ਸਾਰਿ ਬੁਧ ਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐਅਪੇਲ ਏਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੀਆ ਪਣ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ
ਉਤੇਨ ਪੁਛੁ ਉਸੰਤ ਜਾਏ ॥ ਅਪੁਛੋ ਰਿਸੇਵ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚਰੁ ਅਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਸਚਰੁ ਅਲੈ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਸਚਰੁ ਅਲੈ ਏਸ ਦੁਕਮ ਏਸਾ ਰਿਸ ਬਦਿ ਪਨਰਾਤੀ ॥ ਕਦੇ ਨਹੀ ਰਿਸ ਦਾ ਸੋ
ਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪੀ ॥ ਪਿਰੁ ਹਰਿ ਅਭਰੁ ਪੁਰੇ ਦੇਖਹੁ ਤੁਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਜਿਨੀ
ਪਣ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੁਛੁ ਉਸੰਤ ਜਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪਿਰੁ ਹਉ ਵਿਛੁਨੀ ਅਭੀ ਮਿਲ ਰਿਜੇ ਸਹੀ
ਗਲਾ ਗਹਿ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲੂਧੈ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਇਗੁ ਫਸਲ
ਦਿਜਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਗਈ
ਰਾਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇ ਲੂਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਹਉ ਵਿਛੁਨੀ ਅਭੀ
ਲਹਿ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਲਾਗਹਿ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਭੁਝਾਇ ॥ ਸੁਣਿਅਤੁ ਕੰਤ ਮਹੇਈ
ਪਿਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਬਦੇ ਦੀ ਚਾਹਿ ॥ ਅਵਗਣ ਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਛਾਣਈ ॥ ਭੁਠੀ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਦਿਸਾਹਿ ਗੋਵੈ
ਤਸਮ ਲਿਸਦਾ ਗੁਣ ਸਹਿਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਾ ਸਚੇ ਪ੍ਰੀ

ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਅਪਣਾਪਿਰੁਨਹੀਜਤਾਕਰਮਬਿਧਤਾਭੂਤਿਮੁਠੀਕੁਤਿਅਰੋਸੁਟਿਅਪੁਖਤਮਰੋ
ਸੁਖੇਦੁਸਬਦਿਦੀਚਰੇ॥੧॥ਸਕੁਜਗੁਅਪਿਉਪਾਇਓਨੁਅਵਤੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰਾਸਾਇਅਸੇ
ਤੁਅਇਅਨੁਮਰਿਜੀਮੈਦੋਰੇਦਾਰਾਮਰਿਜੀਮਰਿਦੋਰੇਦਾਰਾਦੁਪਹਿਬਿਕਾਰਗਿਆਨਦਿਪੁਣੀ
ਮੁਖਿਪੁਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਇਓਜਨਮੁਗਵਾਇਓਰੋਵੈਅਵਗਣਿਨ੍ਹਾਗੀਝੂਠੀਪਿਰੁਜਗ
ਜੀਵਨੁਕਿਸਨੇਰੇਈਐਰੋਵੈਕਤੁਦਿਸਰੋਸਕੁਜਗੁਅਪਿਉਪਾਇਓਨੁਅਵਤੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰੇ
ਸਾਜੇਪਿਰੁਸਚਾਸਦਹੀਸਚਾਰੈਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏਭੁਲੀਠੈਧਨਇਅਣੀਅਰੋਡਬੋਠੀਦੂਜੇ
ਰੋਵੈਨਰੁਬੋਠੀਦੂਜੇਰੋਵੈਮਾਇਅਮੇਰਿਦੁਖਪਾਏਅਵਘਟੈਤਨੁਛੀਜੇਚੇਕਿਛੁਅਇਅਸ
ਕੁਕਿਛੁਜਸੀਦੁਖਲਾਗਭਾਇਦੂਜੇਗਜਮਕਾਲੁਨਮੁਖੈਮਾਇਅਜਗੁਲੁਖੈਲਬਿਲੋਰੋਚਿਤੁ
ਕੁਛੇਸੇਪਿਰੁਸਚਾਸਦਹੀਸਚਾਰੈਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏ॥੩॥ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਅ
ਅੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਨਲੋਗਗੁਰਪਰਸਦੀਸਚਾਪਿਰੁਮਿਲੈਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਲੋਗਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸ
ਮਲੇਸਦਾਰੈਨਲੋਮਨਮੁਖਿਜਤਾਵਰੇਇਹੁਰਨੁਰਲੇਰਲਾਇਅਕਸਿਨਅਇਅਜਿਨਿਖਸ
ਮਨਜਤਾਹਵਰੇਗਨਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਲੋਗਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰ
ਚੇਕਿਛੁਨੀਅਅੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਹੈਨਲੋ॥੪॥੨॥ ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀ
ਅਮੈਪਿਰੁਸਚਾਹੈਸਦਾਨਲੋਜਿਨੀਚਲਣੁਸਹੀਜਾਣਿਅਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਨਾਮੁਸਮਾ
ਕੇਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਤੇਸਤਿਗੁਰੁਹੈਨਲੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖਪਾਇਅਸਬਦੇਕਾਲੁਮਾਰਿਸਚੁ
ਵਿਧਾਰਿਠਿਰਿਅਵਤੁਜਾਣੁਨੋਹੋਇਅਸਚਾਸਾਰਿਬੁਸਚੀਨਾਈਦੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ
ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਅਮੈਪਿਰੁਸਚਾਹੈਸਦਾਨਲੋ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਸਾਰਿਬੁਸਚੁਦੁਓਚ
ਚੇਕਿਛੁਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਅਰੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੀਤਾਸਹਜਿਮਿਲੀਪਿਰੁਗਾਥਿਅਉਰਧਾਹੋਸ
ਦਉਰਧਾਰੇਨੇਹੁਨਾਲਿਪਿਅਰੋਸਤਿਗੁਰੁਤੇਪਿਰੁਦਿਸੈਮਾਇਅਮੇਹਕਚਚੇਲਾਤਿਤੁਪੈਧੇਪਹੁ
ਖਸੈਪਿਰੁਰੰਗਰਾਤਾਸੇਸਚਾਚੇਲਾਤਿਤੁਪੈਧੇਤਿਖਾਨਿਵਾਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਸਾਰਿਬੁਸਚੁਦੁਓਚ
ਚੇਕਿਛੁਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਅਰੋ॥੨॥ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਚੁਪਛਾਣਿਅਧੋਰਭੂਲੀਅਵਗਣਿਅਰੋਮੇ
ਸਦਾਰਦੈਪਿਰੁਅਪਣਾਸਚਰੈਸਬਦਿਦੀਚਰੇਸਚੈਸਬਦਿਦੀਚਰੇਗੰਗਿਰਤੀਨਾਰੇਮਾਓ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਪਾਇਅਸਅੰਤਰਿਗੰਗਿਰਤੀਸਹਜੇਮਤੀਘਣਿਅਦਸਮਨੁਦੁਖੁਸਬਾਇ
ਅਸਾਪਨੇਗੁਰਕਉਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਤਮਨੁਕੀਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇਮੈਪਿਰੁਸਚੁਪਛਾਣਿ
ਅਧੋਰਭੂਲੀਅਵਗਣਿਅਰੋ॥੩॥ਸਚਰੈਅਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਅਗੁਰਬਿਨੁਯੋਗਅੰਧੋਗਾਸ

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਸਬਦਿ ਮਾਏ ਸਬਦੇ ਮਾਏ ਜੀਵ ਲੇਗਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦੇ ਮਾਏ ਜੀਵ
ਲੇਗੇ ਅਹਾਰੇ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਮਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਲੁਕਾਵਤਾ ਜੇਤੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਹਰਿ ਸਿਓ ਰਹਿ ਮਾਏ ਸਮਾਈ ॥
ਸਬਦੁ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਮਨੁ ਜੇਤੁ ਜੇਤੁ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ਹਰਿ ਮੁਖ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਾਵਾਈ ॥
ਅਜਮਾਦਿ ਦੋਹੇ ਦੁਹਾ ॥ ਬੇਸਟਾ ਕੇਕੀ ਕੇਕੀ ਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਟੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਖਾ ਪੁਰਾ ਬਰਾ ॥ ਅਮੋ
ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਮਾਹਿ ਉਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ
ਕਰੇ ਨੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤ ਰੇਗਾਈ ਅਟੁਕ ਨਵੁ ਜਾ ਕੇਈ ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਓਹੁ ਮੁਖਿ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਟਹਿ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖ ਭਟੇ ॥ ਰਗਤ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਮਾਏ ਪਿਰਾਖਾ
ਜੇਤੋ ਰੇ ਮਨਿ ਭਟੇ ॥ ਭੂਤੁ ਲਵਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਵ
ਦਾ ਸਮਾਇਆ ਅੰਤਿਕਾ ਇਤੋ ਰਥੇ ਲੀਓ ਏਏ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਰੇ ਰੇ ਨਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਚਉਕਟੀ
ਦਾ ਭੂਭੁਕ ਮਦਰਿ ਨਾਮੁ ਭੁਭੁਕਿ ਚਰੇ ॥ ਦਿਵਸ ਟੀਤੇ ਕੰਠ ਲੁਪਾਇਆ ਹਰਿ ਟਾਪਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾ
ਪ੍ਰਾਪੇ ਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਥਰੇ ॥ ੨॥ ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਹਿ ਜਾਣ
ਹਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਾਤੇ ਨਕਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿਦਾਇਆ ਪੇਜਾ ਸਨਿ ਜਨ ਮੁਗਟਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰੇ
ਤਹਿ ਨਾਰੀ ਅੰਤਿਕਾ ਏ ਪਛਤਾਈ ॥ ੩॥ ਸਫਲੁ ਜਨ ਮੁਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਾਏ ਪੁਲਾਈ ॥
ਬਦੇ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਮੁਕਹੈ ਬਿਨੀਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਏ
੪॥ ੪॥ ॥ ਸੋ ਸਿਖ ਸਬਾ ਬੰਧ ਪੁਰੈ ਭਾਈ ॥ ਚਿਹੁਰ ਕੈ ਭਟੇ ਦਿ ਚਿਅ ਦੈ ॥ ਮਾਪ ਟੈ ਭਟੇ
ਜੇ ਚਲੈ ਭਾਈ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ
੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਸ ਸੁਰੇ ਲੇਗਾਈ ॥ ਜਨ ਮਾਏ ਮਾਏ ਕੇਕੀ ਲਾਇਖ ਦੁਖ ਕਟੇ ॥ ਮਾਏ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ
ਖਿਸੇ ਖਦੁਆਰਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮਾਏ ਦੋਹੇ ਦੁਹਾ ॥ ੨॥ ਹਉ ਮੈਰਾ
ਗੁਪਤ ਚਰਹਿ ਮਾਏ ਕੋਈ ਨ ਕਿਸਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਹਾ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਮੈਰਾ
ਹੋਇ ਬਸੇਗਾ ॥ ਮੈਰਾ ਬੂਝੈ ਸੁਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੈਤਿ ਸੁਕੇਰਾ ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆ ਸੁਰੇ
ਈ ਦਿਵੁ ਗੁਰਾ ਕਿਆ ਪਾਈ ॥ ਐਏ ਕਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਤਿ ਪਰਿ ਚੇਰਾ ਉਤੇ ਹਠ ਲੁਪਾਈ ॥ ਐਏ
ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨ ਅੰਤ ਰਿਦਿ ਰਹੁਆ ਪੁਗਟਾਈ ॥ ਐਏ ੪॥ ੪॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਉਕਟੀ ॥ ਚਉਕਟੀ ॥ ਚਉਕਟੀ ॥
ਤਿਸ ਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਏ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮੁਖ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈਰਾ ਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਗੁਰੁ ਸਚੇ ਭਗਤਿ ਨੇਹੇ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਏਏ

ਭਾਈ ਰੇਸਦਾਰ ਹੁਸਰਣਾ ਦੀਆਂ ਪਾਟੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਵ
 ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਪੁ ਪਛਾਤ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਦੀ ਚਰਾਗੀਰ ਦੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਸੁ
 ਤਤਿ ਕਮ ਕੋ ਪੁਅਰੇ ਕਰਾਸ ਦਾਰੁ ਜਹਿ ਰਾਇ ਨਾਸ ਕੁਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾਜੁ
 ਰੇਸਦਾਰ ਪਛਾਟੀ ਨਉ ਮੀਰਾ ਮਨ ਰਿਪਿਅ ਰਾਗਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਭਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾ
 ਤੁ ਜਨਮੁ ਜਗਿਅਇਆ ਹਰਿ ਗੁਰਾਖਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਤਿਪਤਿ ਆਗੁਣ ਗਵੈ ਗੁਣੀ ਅਪਾਇ
 ਅਕਮਲ ਪੁਰਾਸਿ ਸਦਾ ਗੰਗਿ ਰਾਮ ਨਹ ਦਸ ਬਦੁ ਦਯਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ
 ਬਣਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥
 ਗੁਰ ਮਤਿ ਦੇ ਸੁਗਮ ਪਛਾਟੈ ਹਰਿ ਕਸਿਰ ਸਨਰਸਾਈ ॥ ਜਪੁਤ ਪਸੰਤ ਮੁਸਕੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਰਿਦੈ
 ਨਾਮੁ ਦਸਾਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾਹਿ ਸੇਝ ਨ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੈ ਉਲਟੀ ਭਾਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬਾਣੁ ਪਾਇ ॥ ਸੇ ਗੁਰੁ ਸੇ ਸਿਖ
 ਭਾਈ ਜਿਉ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ
 ਮੀਰਾ ਗੋਭਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਥਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ
 ਮਾਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥ ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ਪਲੈ ਫੂਨ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ
 ਮਿਲਿ ਮੈ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਗਵਿਅ ਭਾਈ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੋ ਗੁਣ ਗਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰੁ
 ਦੇਰਿ ਅਪਾਰਿਅ ਮਾਇ ਅਸੋ ਪਰਵਾਣੈ ਚਾਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈ
 ਮੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ~~ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ~~ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤਿਰੁ ਦਵੁ ਦਿਅ ਪਿ
 ਮਾਭਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਛੁਟੀ ਮੈ ਭਾਈ ਪੁਛੁ ਹੁਗਿਆ ਨੀਅ ਜਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਤਿਹੁ ਛੁਟੈ ਚਿਉ ਬੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਦਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੋ ਗੁ
 ਣਿ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭੇ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਨਾਇ ਦਿਸਰਿ ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ
 ਜਗਤੁ ਅੰਧੈ ਭਾਈ ਸੁਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿਉ
 ਤਾਗਿ ॥ ਜਗਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਅ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ
 ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇਵਾਨ ਉਤਲਹੁ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਾਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਏ
 ੪੪੮੮ ॥ ਸੇ ~~ਸੇ~~ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖੁ ਸਾਗੁ ਜਗਾਨੰਦ ਰਿਹੈ ਰਖੈ ਸੁਖੁ ਨਾਰੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਗ
 ਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਦਿਅ ਪਾਮਾ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪਾਟੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸ
 ਭਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਰਿ ਤੀਜਾਰਿ ਗਾਜਨ ਮੁਕੁ ਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਪਾਤੁ ਬਹੁ

ਨਾਨਕ ਪਦਾਰਿਹਰਿ ਸਿਸਦਾਸਾਇਆ ਸੀਧਿਅਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿਗਾਇਕੀ ਬਿਸਾ
ਏਦੁਪੁਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸੇਵਰੁਗਾਹੀਜਿਸੇਨੇਅਪਿਮਿਲਾਏਹਰਿਗੁਪੀ
ਨਸਦਾਇਪਤਾਜੇਦਿਤੁਅਪਰਾਦਾਏ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁਜਗਅੰਧਸਭੁਅੰਧਕਮਾਏਬਿਗੁਰ
ਮਗੁਨਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਰਾਅਖੀਏਖੇਘਰੈਅੰਦਰਿਸਚਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਸਰ
ਬਿਨਾਸਤੇਗੁਰਸੇਵਬਹੁਤਦੁਖਲਾਗਾਜੁਗਚਰੇਗੁਰਮਾਈ ॥ ਹਮਦੀਨਤੁਮਜੁਗਲੁ
ਦਰੇਸਬਦੇਦੇਹਿਭੁਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰੋਧਕਰਹੁਤੁਮਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਤਮੇਲਿ
ਲਾਫਹੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਅਧਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਸਮਾਰੇਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀਪਾ
ਆਨਾਮੁਅਪਾਰਾਹਰਿਗੁਚਖਿਮ ॥ ਨੁਨਿਰਮਲੁਰੇਅਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਬ
ਦਿਮਰਹੁਛਿਰੰਜੀਫਹੁਸਦਹਿਤਛਿਰੇਮਰਣੁਨੋਹੇਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮਨਿਮੀਰਸਬ
ਪਾਏਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਦਰੈਦਤਿਰਖੀਹਬਿਅਪਣੇਜਿਭੁਭਾਏਤਿਭੁਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਲੁਪੁ
ਇਆਦਰਹਰਾਜਪਰਿਸੇਈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਸਹਜਿਪੁਨਿਉ
ਜੈਗਤਿਮਤਿਸਦਹਿਪਾਏ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਚਮਨਿਫਸਿਆਨਮੇਨਮਿਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਸਭੁਜਗੁਬਉਗਾਨਾ ॥ ਮਨੁਖਿਅੰਧਾਸਬਦੁਨਜਾਣੈਸੂਰੈਗੁਰਮਿਭੁਲਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਣਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਥੰਧਨਕਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣਮਰਣੁਸਿਰਿਊਪਰਿਊਭਉਹ
ਰਭਿਯੋਨਿਦੁਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤੈਗੁਣਫਰਤਹਿਸਰਾਬਸੰਸਾਰਹਉਮੈਦਿਚਿਪਤਿਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਏਚਉਥਪਦੁਚੀਨੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਤੈਗੁਣਸਭਿਤੇਰੇਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਜੇਭੁਕਰਹਿ
ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥

ਗੁਗਤਾਦੀਸਦਾਤੂੰ

ਖਦਾਹਰਿਜੀਉਹਰਿਭੂਰਖਦਾਅਾਇਆਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਤੁਪੁਰਾਖਿਲਾਏਹਰਿਜੀਉਹਰਗ
ਨੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਨੋਪਰਤੀਤਿਹੈਹਰਿਜੀਉਮਨੁਪਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਹਿਜੀਏਹਤੇਰੀਫਰਿਅਈ ॥ ਭਗਤਕੀਪੈਜਰਖਤੂੰਸੁਆਮੀਭਗਤਿਤੇਰੀਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
॥ ਭਗਤਾਨੇਜਮਜੋਹਿਨਸਕੈਕਾਉਨਨੇਵੈਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲੁਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਫਸਿਆਨਮੇਹੀਮੁਕਤਿ
ਪਾਈ ॥ ਹਿਧਿਸਿਧਿਸਭਭਗਤਾਚਰਣੀਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰਕੇਸਹਜਿਭੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁਖਨੋਪਰਤੀਤਿਨ
ਆਫਈਅੰਤਰਿਲੋਕੁਸੁਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਬਦੁਨਭੇਦਿਹਰਿਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਉਭੁ

ਕਰਪੁਰਸਾਹਿਬਾਸੀਮਨਮੁਖਣੀਕਾਅਲਾਉ॥੩॥ਕੁਰੰਤਾਇਹਿਅਪਿਦਰਤਦਾਪੁਤ੍ਰੀਭ
ਕੁਰੰਤਾਤਾਅਪਿਅਸੇਹਸਭਲੋਕੋਤੇਰੀਤ੍ਰੇਕੋਪੁਰਖਾਇਧਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨ
ਦਿਸਾਦਾਗੁਰਕੋਸਥਦਿਪਛਾਤਾ॥੪॥ਅਚਿੰਤਕਮਕਰਹਿਪੁਰਤਿਕੋਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆ
ਰਾਗੁਪੁਸਦਿਸਦਾਮਨਿਦਸਿਆਸੁਭਿਕਾਜਸਦਾਰਣਹਾਰਾਜਿਨਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਦਿਗੁਚੈਜਿ
ਨੇਰਿਪੁਰੇਰਖਿਦਾਗਾ॥੫॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਬ
ਭੀਅਦਰਿਜਾਦਰਿਠਉਗਨਪਾਦਹਿਦੁਖਮਹਿਦੁਖਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੈਦੈਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ
ਦੈਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਦੈਜਨਮੁਨਛੋਰੈਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੇਅਧਿਕਾ
ਈਦੇਦਪੜਹਿਤੇਦਾਦਦਖਣਹਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗਦਾਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਜਿਸੁਬਾ
ਣਿਭੁਜਿਛੁਟਹਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੭॥ਜਿਨਹਰਿਮਨਿਦਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾਚੈਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿ
ਆਗਾਓਨਾਦੀਸੋਗਾਜੁਗਿਜੁਗਿਚੈਈਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰਾਨਾਨਕਤਿਨਕੋਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨ
ਚਿਰਖਿਆਉਰਧਾਰਾ॥੮॥੧॥ਨਿਰਗੁਣਿਅਨੇਅਪੇਖਖਸਿਲ
ਏਗੁਈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਦਾਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਦਾਉਤਮੁਪੈਗਾਈਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧
ਚਰਿਜੀਉਅਪੇਖਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਹੀਣਹਮਅਪਰਾਧੀਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਲਏਰਲਾਇ॥੧॥
ਗੁਣਿਕਉਠਕਉਠਾਅਪਰਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁਪਿਆਰੇਸਚੈਸਥਦਿਦੀਚਰਿ॥ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉ
ਤੁਝਿਅਨੁਭਾਈਸਤਿਗੁਰਬੋਝੈਚਾਇ॥੨॥ਅਨੁਰੋਤੇਕੰਚਨਭਏਗੁਈਗੁਰਪਾਰਸੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਅਪੁਛੋਰਿਨਉਮਨਿਦਸਿਆਭਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੩॥ਹਉਦਾਰੀਹਉਦਾਰਟੈਗੁਈ
ਨਰਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਦਿਤਭਾਈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ
॥ਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਉਪਜੈਗੁਈਪੁਛੁਪੁਗਿਆਨੀਅਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਦਾਸਦਾਕਰਿਭਾ
ਈਦਿਚਪੁਆਪੁਗਦਾਇ॥੫॥ਗੁਰਮਤੀਭਉਉਪਜੈਗੁਈਭਉਕਰਣੀਸਚੁਸਹਾਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਭੁਪਾ
ਈਐਗੁਈਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰ॥੬॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਸੇਦਹਿਆਪਣਾਭਾਈਤਿਨਕੋਹਉਲਾਗਉਪਾਇ
ਜਨਮੁਸਦਾਰੀਆਪਣਾਭਾਈਕੁਲਭੀਲਈਬਖਸਾਇ॥੭॥ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਗੁਈਗੁਰ
ਕਿਪਤੇਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਮਨਿਦਸੈਗੁਈਤਿਸੁਬਿਅਨੁਲਾਗੈਕੋਇ॥੮॥੨॥
ਚਰਿਜੀਉਸਬਦੇਜਾਪਦਾਭਾਈਪੁਰੈਗੁਗਿਮਿਲਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੁਸੋਹਗਣਿਭਾਈਅਨਦਿਨੁਰਤੀ
ਅੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਚਰਿਜੀਭੂਆਪੇਰੈਗੁਚੜਾਇ॥ਗਾਫਹੁਗਾਫਹੁਰੰਗਰਤਿਹੋਗੁਈਚਰਿਸੇਤੀਰੰਗੁ
ਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਦਣੀਭਾਈਆਪਿਛੋਰਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਦਾਸਹਜੁਠਿਰਿਦੁ

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖਦਾਰੁ ਖੁਸਾਈ ਕਰੇ ਸੋਗੁ ॥ ਅਪਿ ਮੁਕਤਿ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਰਿਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ ਮੁਖੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਤੁ
ਦਿਸਾਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਕੁਸਲ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥
ਸਦਾ ਪਰਮ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨ ਹਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥ ਮੁ
ਕਤਿ ਪਦ ਬੁਝਿ ਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ਰਿਨ ਮੁਖ
ਨੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਦਿਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰੁ ਦਾਸ ਨਾਮਿ ॥ ਰ
ਖੈ ਸਤਿ ਸੀ ਗੁਰੁ ਦੇ ਪੁਰੁਸੇਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚਿ ਪੁਛੁ ਕੇਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੁਲੁ ਪੁਛੁ ਲਾਜ ਨ ਮੁਗ
ਕਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸਹਾਜੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪੀਤਮੁ
ਸਦਾ ਪਿਆਏ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਦਰਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੇਇ ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰਿ ਮੇਲਾ ਦੋਹੇਇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
ਜਗੁ ਮੇਲਾ ਮੇਲੇ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਅਫੈ ਜਾਇ ਦੂਜੇ ਲੋਭਾਇ ॥ ਦੂਜੇ
ਰਹਿ ਸਰਪਰ ਜਾਇ ਗੋਈ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ਜਗੁ ਨਿਰ
ਮਲ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਦਿਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥
ਅਨਮਿਰਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਗੁ ਦਰਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸੰਹ ਜਿਸ
ਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਕਾਗੁ ਹਕੁ ਦਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੀ ਰਸਿ ਸਾਚਾ ਦਾਪਾ
ਗੁਸੇ ਪਾਪੁ ਪਰਖਿ ਰੁਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਿ ਪੁਰਿਸ ਚੈਇ ਕਿਸ ਚਿਲਾਏ ॥ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ
ਰੁਣਾਏ ॥ ਪੁਰਸਾਚੇ ਕੀਸਾਚੀ ਕਾਗੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਜੇਹਿ ਸੇਵ ਹਿਤਿ ਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਦੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ ਸੋਚੇ ਸਾਦੁ ਸਮਾ ਲਿਹੁ ਦੁਖੁ
ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਅਧਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੇਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ
ਦਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਦਿਹੁ ਗੁਰੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਸਹਾਜਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਰੁਣੈ ਚਲੈ ਰਾਖਾ ਪੁਜਾਇ ॥ ਸਾਦੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਬਦੁ ਬੁਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾ
ਣੀ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤੁਧੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚੁ ਪੁਛੁ ਕਿਹਾਏ ॥ ਕਿ
ਸੇ ਕਹੀ ਮੈ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੇਇ ॥ ਕਿਹਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾ ਦੋਹੇਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗੁਣਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾ
ਨੁ ਭੇਟੇ ਸੇਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਦਿਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਭੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਅਨੁਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਕ

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਜਿਨਾਸਾ ਚਿਤਿ ਲਾਗੀ ਦੇਹੀ ਤਰਿਸ ਤਿਹੁ ਸੇਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਸਾ ॥ ੩ ॥
 ੧੬੫

ਪਰ ੧ ॥ ਨਮੋ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਰਿ
 ਗੁਰਮਤਿ ਪੋਹਾ ਗੁਰਕਾਸਬ ਦੁਸਹਰ ਸੁਮੀਠ ਬਿਨੁ ਚਾਖੈ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਕਉਣੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਜੀਨਿਸਿਨਾ ਹੀ ਅਪੋਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾਏ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਪਏ ਦਿਹੁ ਜਿਨਿਸ ਚੇ ਸਿਉ ਲਿਖ ਲਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿਅਤ ਮੁਪਰਗ ਸਿਆਸਦ ਚੇਰਹਿਅ
 ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ
 ਗੁਰਤੇਉ ਪਯੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਦਾ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਸੇਈ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸ ਤਿਹੁ ਸੇਵੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸ
 ਰਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੋਸਾ ਚੀਸਾ ਚਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੋਹਉ ਮੈਦਿ ਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਅ
 ਰੇਤ ਕਰਮੁ ਹੋਸਾ ਚਾਸਾ ਚਾਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪਏ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਰਕੈਸਹ ਜਿਸੁ ਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦਾ ਹੀ ਕੂਟੈ ਬੋਲੈ ਬਿਧੁ ਬੀਜੈ ਬਿ
 ਧੁ ਭਾਏ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤਿਸਨ ਦਾਪਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰਕਾਸਬ ਛੁਡਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਦੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਿਬੁਝਾਏ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰਸਬਦਿ ਖਾਏ ॥ ਤਿਤੁ ਨ ਤੈਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ
 ਸਦਾ ਹੋਨਿ ਗਮਲੁ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਲਾਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾਨਿ ਗਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉ ਮੈਦਿ ਚਹੁ ਜਾ
 ਏ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬ ਦਿਹਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰ
 ਹਿਆਸਮਾਏ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸਤਿਕ ਰਿਜਾਣੈ ਗੁਰਕੈਸਬਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਈ ਗੁਰਤੇ
 ਪਈ ॥ ਸਚੇ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭੁ ਮਹਿ ਦਰਤੈ ॥ ਦਿਹਾ ਲੋਕੇ ਟੀਚਾਰੇ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾਬ
 ਮੇਰੀ ਕੁਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਸੇਭੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਦਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਜੀਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕ
 ਮੇਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੁਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾਸ ਤਿਹੁ ਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਜੋਇ ਛੈ ਸੇਭੁ ਲੁਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਸ
 ਰੁਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਜਿਹੁ ਦਿਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਕੀਇਅਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ
 ਆਦਿ ਸੇਭੁ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬ ਦੁਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿਕੀ ਕੁਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋ

ਸਾਹਿਬੁ ਮੀਰਾ ਅੰ
 ਧਰਮੁ ਦੇਸੁ ਮਧ
 ਏਸੁ ਸਾਖੀ
 ਨਾਨਕ ਸਦਾ
 ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖ
 ਪਿਆਰੇ ॥

੩
 ੪੫

ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣਸੰਪੰਨ ਹੈ ਅਵਗਏ ਪ
ਦੇਸੀ ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ
ਦਾਤਾ ਰੁਸਚਾ ਅਪਿਧਣ ॥੧੦॥ ਸੋਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਪੈ ਗੁਰਮੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰ
ਮਲ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ॥ ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧੨॥
ਸੋਸਚੁ ਸਦਾ ਸਰੈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵੁ ॥ ਨੁਸੰਸਾ ਰਿਗਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾਦੀ ॥ ਮਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੩॥
ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਚੁ ਰਖਾ ॥ ਉਰਧਾਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ਦਿਨ ਵੀ ॥ ਛੁਟੈ ਗੁਰਕੈ ਰੇਤਿ ॥ ਪਿਆ
ਰੇ ॥੧੪॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਅਪਣਾ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁ ਪੁਪਾਇ ॥ ਅਸੇ ਭਵ
ਰੀ ॥੧੫॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜਣੀ ॥ ਅਤਿ ਮੈਲੈ ਚਿਤਿ ਕੋਟੇ ॥ ਗਾਸ ਪੈ ਦੁਪੁ ਪੀਆਈ ॥ ਐਸੈ ਦਰਿ ਦਿ
ਤਿ ਕੋਗ ॥੧੬॥ ਅਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ॥ ਐਸਾ ਪੇਬਖਸਣ ਹਰਾ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ॥ ਤਾ ਸਚੁ ਬ
ਖਸੀ ਗਾਰੁ ॥੧੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣ ॥ ਜਾਰੇ ਓਥੇ ਕੂੜੇ ਨਾਟਿ ਕੰਨਿ ॥ ਓਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਦੁਖ
ਜੀਅ ਹਿ ਪਚੈ ਨਿ ॥੧੮॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਠਿਕੈ ॥ ਮਹਿ ਜੀ ਮੈ ਵਰੇ ਵਰਾ ॥ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾ
ਵਣ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣ ਹਰਾ ॥੧੯॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ॥ ਤਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ॥ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ
ਸੁਮਤਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰੁ ॥੨੦॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਪੁਰੀ ॥ ਮਤਿ ਹੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈ
ਵਡੇਰੇ ਗੁਰੈ ਵਿਚਹੁ ਰਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥੨੧॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਅਪਣਾ ਨਿਵਨਿ ਵਲਾ ਗਾਪਾਇ ॥
ਸੁਮਨੁ ਸਉ ਪੀਆ ਗੈ ॥ ਧਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੨੨॥ ਖਿੰਚੇ ਤਾਟਿ ॥ ਟਿਗੁ ਚੀ ਐ ਏਕੁ ਸ
ਚੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈਗਾ ਛੁਡਿ ਤੈ ਤਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਨੇ ਮਿਲੇ ਸਿਭਾਇ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੀ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇਨਾ ॥ ਦਿਛੁ ਵਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੀ ॥੨੪॥ ਸੇਭਾਈ ਸੇਸ
ਜਣਾ ਜੋ ਸਚ ਸੇਵੀ ॥ ਅਵਗਣਾ ॥ ਦਿਕਣ ਪਲ ਗਨਿ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸੰਸ੍ਰੁ ਕਰੀ ॥੨੫॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸੰ
ਸ੍ਰੁ ਪੁਛੁ ॥ ਪਯੋ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ॥ ਸਚੁ ਵਟੰ ॥ ਜਹਿ ਗੁਰਸਬਦ ਸੋਊਲਾ ॥ ਹਨਾ ਭਲਾਇ ॥੨੬॥
ਸੁਇਨਾ ॥ ਰੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਚੀ ॥ ਐਚ ਲੈਨ ਚ ਲਾਇ ॥ ਅਨਾ ਲਿ ॥ ਦਿਵਨਾ ॥ ਦੈਨਾ ॥ ਲਿਨ ਚ ਲਸੀ
ਸਰਮੁ ਠੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ॥੨੭॥ ਮਨ ਕਾ ਤੋਸਾ ॥ ਹਰਿਨਾ ਮੁਹੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਖ ਰੁਸਮਾ ॥ ਲਿ ॥ ਏਹੁ ਬਰਦੁ ਅਖੁਭ
ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਾਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥ ਏਮਨ ਮੂਲ ॥ ਹੁਕੁ ਲਿਆ ॥ ਜਾਸਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਏਹੁ ਜਗਤੁ
ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ॥ ਦਿਅਪਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ॥ ਪਦੈ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿ
ਖਣੁ ॥ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਪੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ ਸੋਸਚੁ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਹ

ਜਿਸਨੇ ਕਾਮ ਦੇ ਰੰਗ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਕੇ ਅੰਕਿਸਮਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਚੇਹਾ ਵੇ ॥ ੩੧ ॥
 ਨਿੱਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਿਅੰਤਰ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਪੈਖਾ ਨਿਖਰਚ ਨਿਨ ਨਿਖੁਟਣੇ ॥ ੩੨ ॥
 ਸਹਜਿ ਰਵੇ ॥ ੩੨ ॥ ਨਉ ਏ ਜਨਮਾਹਿ ਨਾਮਾਹਿ ਨਉ ਏ ਦੁਰਸਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖ ਸੋਭਾ
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੋਲ ਕਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਫਿਰੁ ਹਰਿ ਜਿਅ ਨਦਿ ਨੁਮਿਲੇ ਰਹੀ ॥ ੩੪ ॥
 ਸੁਜੁ ਰਾਮ ਹਿਰਦਿ ਰਾਇ ਜਾਣਿ ਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦੁ ਲਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥
 ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਖਸਮਾ ॥ ੩ ॥ ਭੈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕੂਕੁਟੀ ਐਸਾ
 ਭਵ ਸੈ ਮਨਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਝਿ ਹਰੈ ਮਨਿ ॥
 ਕਣਕ ਦਾਰਵੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵ ਹੁਮਾਨ ਸੋਰੇ ਦੁਹੈ ਦੁਰਭਾਗੀ ਪਰਖ ਲਹੀ ॥
 ਦੁਰੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਝਿ ਆਸੇ ਰੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਨਿਰੰਗੁ ਸਿਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਮੁਲ ਰਹੀ ॥ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬੋਝੇ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਹੀ ॥ ੩ ॥ ਦੁਰਭਾਗੀ ਪਰਖੇ ਬੋਝਿ
 ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਦੇਖਾ ਭਿਆ ਪ੍ਰਭ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ਸਭਾ ਨਾਕਾ ਪ੍ਰਭ
 ਕੁਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਤਾਰ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਤਿਭਾਇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਸਕੁ ਮੰਤਰ
 ਮੀਥੁ ਹੁਰੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੇਸੈ ਸਭਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖੀ ਐਸ ਬਦਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਖ ਲਾਇ ॥ ੬ ॥
 ਬੁਰਭਲਾ ਤਿਰਹੁ ਆਖਦਾ ਜਿਹ ਰਹੈ ਦੁਹਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕੁ ਸੁਮਾਹਿ ਸੰਮਾਹਿ
 ੭ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਪ੍ਰਭੁ ਫੁਲੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਬਾਣੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿ ਆਗੁਰ ਚਰਣੀ
 ਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਸੁਖੋ ਜੋਹਿ ਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਛਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛਲੁ ਪਾਵਹੁ
 ਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਾਮਾ ਪਣੇ ਦਿਟਹੁ ਜਿਨਿ
 ਰਜਸ ਭਿਸਕੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਸੁਖ ਛਲੁ ਹਰਿ ਸਜਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਸੁਖੋ ਜੋਹਿ ਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀ ਨੇਸਹੁ ਜਿਸੁ
 ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ॥ ਰਿਨ ਜਨਮ
 ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੂਜੀ ਬੋਝੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਖ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀ ਨੇਸਹੁ ਜਿਸੁ
 ੨ ॥ ਜੁਗਮਾਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਫੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਫੀ

ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਪਾਣਾ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਾਵਿ ਖਸਤਿ ਰਾਵੈ ਏਹ ਸਭੁ
 ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਨ ਕਾਹਉ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਹਮਰਾਗੁ ਗਮਹਿ ਰਮਸ ਮੁਨਿ ਸਤਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਜਨ ਅਏ ਦੁਠੇ ਘਰੇ
 ਘਰੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਸਦਾ ਤਿਪਤਾ ਸੀ ॥ ਫਿਰਿ ਰੁਖਤ
 ਖੁਸੈ ਆਏ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜੇ ਦੇਹ ਰਿਜਨ ਕੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਤਿ
 ਦਿਓ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੇ ਦੁਜਨਾ ਹੀ ॥ ਸਾਜਨ ਅਏ ਦੁਠੇ ਘਰੇ ਮਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਿਜੀ ਉਰਾ ਖੇਚੁ ॥ ਹਿਉ ਰਖਦਾ ਆ
 ਇਆ ਰਾਮਾ ਸੋਰਗ ਤੁਝੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈਸ ਬਢਿ ਜਲਾਇ ॥ ਮਾਰਮਾ ਹਉ ਮੈਸ ਬਢਿ ਜਲਾਇ
 ਆਮੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦੀਸਾ ਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਖਿ
 ਰੁਖਾਣੀ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਚਾਲੁ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਤ ਮਲਨਾ ॥ ਮੁਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ਮਾਨ ਨ ਕਰਗਤ ਸੇ ਹਰਿ
 ਦਰਿਸ ਚੇ ॥ ਜਿ ਨੀਸ ਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ॥ ਹੋ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਸਮਾ
 ਏ ॥ ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਦਿਚਹੁ ॥ ਮਾ ॥ ਪੁਰਾਣਾ ਦਹਿ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਦਗੁਣ ਪਛਾਣੇ ॥ ਰਾਮਾ ਗੁਣ
 ਅਉਗਣ ਪਛਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਖਾਣੇ ॥ ਏਭ ਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਰ ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾ
 ਤੀ ॥ ਪਰਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ॥ ਮਨਿ ਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
 ਰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿਸਾ ॥ ਚੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਸਮਾ ਲੇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਿ
 ਫੁਲਤਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਰਾਮਾ ਹਉ ਮੈਸਾ ॥ ਏ ਆਰੇ ਗੁਣਿ ॥ ਮਾਪੇ ਮਰਿ ਜਾਨ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਰਾਮਾ
 ਮਰਿ ਜਾਨ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰ ਜਿ ਦਿਓ ॥ ਏਈ ਦਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਦਿ
 ਰੁਣਾ ਸਭੁ ਜਗੁਰ ਮਾਮਾ ॥ ਅਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛਤਾਨੀ ॥ ਮਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਪੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥ ਮਾ ॥ ਹਰਿ
 ਸਮਾ ਸਦੁ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ॥ ਦਰਿਆ ਏਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਤਿ ਪੋਈ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਕੈ ਪਰਿਕਾਰ
 ਰੂਪ ਚਾਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ॥ ਦਖਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ॥ ਮਾਪੇ ਦੀਆ ਕਲੁ ਕੰਟ ਰੂਮਾਰਿ ਸਮਾ ਏਰ
 ਮਾ ਕਲੁ ਕੰਟ ਰੂਮਾਰਿ ਸਮਾ ਏ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਪਾਇ ॥ ਮਾ ॥ ਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨੈ ॥ ਪੁ
 ਰੇ ਹਰਿ ਦੀਆ ॥ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਉਚੇ ਸਦਾ ॥ ਹੀਉ ਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ॥ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਾ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੇਭਾ ਪਾਇ ॥ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥ ਸਬਦਿ ਸ
 ਚੈ ਸਦੁ ਸੇਰਿ ਲਾਜਿ ਬੈਸ ਚੇ ਕੋਹ ॥ ਏਈ ਚਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉ ਮੈਸਾ ॥ ਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖ ਕਾ ਏ ॥ ਸਾ ਚੁਰਖਿ ਮਾ
 ਉਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਚੁ ਰਖਿ ਮਾ ॥ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ॥ ਫਿਰ ਭਵੁ ॥ ਭੁਤਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਚੀ

ਬਾਟੇ ਜਿਸਿ ਸਚ ਦਿਖਾਇ ਅਸੇ ਏਨਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਸਾਚੇ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਦੇਖੈ ਸਚੁ ਸਾਈ ਨਾਨਕ
ਨਕਸਚ ਸਾਚੇ ਬੁਝਾਈ ਨਾ ਏਸਿ ਚੁਨਿਤ ਰਹੇ ਏਨਾ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਬੁਝਾਈ ਸਾਚੇ
ਤਿਰਖੇ ਸਚੇ ਸਾਈ ਰਾਮਾ ਸਚੇ ਭੋਜਨ ਰੁਝੇ ਸਚੇ ਹੋਸਚੇ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ
ਮਰੇ ਨਕੋਈ ਰਾਗ ਭਿਨ ਜੋਨੀ ਦਾਸਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ
ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਨਿਗਾਨ ਨਕਸਚੁ ਨ ਮੂਜਿ ਨਿਰਿ ਰਵੰਦੁ
ਸਿਆਨਾ ਫਿਛੁ ਰਿਦੁ ਪੁੰਨ ਏਨਾ ॥੨॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਥੁ ਪਰਿਸੇ ਰਿਲੋ ਹੋਈ
ਰਾਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਦਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਰਾਮਾ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਰਤੇ ਸਚੇ ਬੋਲੈ ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੈ ਦੇਹੇ ਏਨਾ ਜਹਦੇ ਖਾਤਹਾ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜ ਕੋਈ
ਚੇਇ ਪਯੋ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ
ਏਨੂੰ ਸਚੇ ਗੁਣ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਦ ਰੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮਾ ਪਾਇ ਅੰਤ ਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ
ਪਿਪਛਾਣੇ ਰਾਮਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੇਈ ਹੋਈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ
ਚੈ ਸੋ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਸਾਚ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਗੁਣ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਮਸ
ਤਾ ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਉ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੇ ॥ ੪ ॥ ਚੁਗ ਚਰੇ ਪਨ ਜੇਏ
ਏਥਿ ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਸੋਹਾ ਗੁਣ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ਨਿਰਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਰਾਤਿ ਛੁਬਿ ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ਰਾਮਾ ਤਿਉ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੇ ਆਪਨ ਪਿਰਮੇ
ਲਾਵਹੇ ਆਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨੁ ਮਨਿ ਮਾਸ ਤਿਉ ਰੁਮਿ ਲਿਆਤ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ
ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਕਾਸਟਿ ਕੰਤੈ ਗਾਏ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐਸੁ ਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਨ ਬਣ
ਵੀਰੁ ਰਿਦੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਰਾਮਾ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੇਹਾ ਗਾਣੀ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਦੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮਾ
ਰਿਮੈਲਾ ਦੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿ ਆਗ ਕਰਣੀ ਕਰਕ ਮਾਏ
ਬਦਿਸ ਮਾਏ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕੋ ਜਾਣੇ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸਾਚੀ ਸੇ
ਭੋ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਕਾਸਟਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਗਵਿਰਹਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਕੇ
ਨਬਾਲੁ ਵੀਟੇ ਹਰਿ ਦੁਰਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਕੈ ਗੰਗਿ ਰਤੀ ਹੈ ਕਾਸਟਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁ
ਪਾਏ ਅਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਸੀ ਗਾਵੁ ਕਰੇ
ਗੁਰ ਤੀ ਕਾਸਟਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਸਟਿ ਲਾਇ ਆਕੰਠਿ ਲੇ
ਗਾਨ ਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ਸਾਧਨ ਥਾਲੀ ਪੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੇ ਪੁ

ਪ੍ਰਮਿਲਾਈਗਮਾਗੁਰਮਤੀਪਟਿਚਾਨਠੇਰੇਆਪ੍ਰਕੁਰਦਿਰਾਤੇਅਸਭੁਧਾਈਗਮਾ
ਪ੍ਰਕੁਰਦਿਰਾਅਸਭੁਧਾਈਮੰਨਿਵਸਾਈਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਜੇਜਨੁਬਾਣੀਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਕੁਰਦਿਰਾਸਦਸੀਗਰੁਬਣਾਇਆਕਾਮਣਿਨਿਰਮਲਹਉਮੈਮਲੁਥੇਈਗੁਰਮਤਿਸਚਿ
ਸਮਾਈਨਾਨਕਾਸਪਿਮਿਲਾਈਕਰਤੈਨਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੩॥੪॥
ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਢਹੁਹਰਿਗੁਰੁਭੋਪਾਏਗਮਾਅਨਦਿਨੇਸਬਦਿਰਵਹੁਅਨਹਦ
ਸਦਵਜਾਏਗਮਾਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆਏਹਰਿਗੁਣਗਾਢਹੁਨ
ਨਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਾਸਾਯੇਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਸਿਆਪਾਟ
ਅੰਤਰਿਸੇਜਨਸਬਦਿਸੁਹਾਏਗਮਾਨਕਤਿਨਪਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਪਰਿਅੰ
ਕੇ॥੧॥ਭਗਤਮਨਿਆਨੰਦੁਭਾਇਆਹਰਿਨਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈਗਮਾਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਗਮਾਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਢੇਗਮਾਨਿਰਮਲੁਗੁਣਗਾਢੇਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਭਾਈਜਿਨਮੰਨਿਵਸਿਆਸੇਈਜਗਨਿਸਤਰੇਪਾਟਿਪਾਟਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀਤੇਰੇਗੁਣਗਾ
ਢਹਿਸਹਜਿਸਮਾਢਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗਮਾਨਕਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁ
ਰਹਿਮਾਗਧਿਪਾਏ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏਗਮਾਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਸਦਯੋਧੁਮੁਕਤਭਾਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਗਮਾਹਰਿਨਮੁਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਿਮੇਲਿ
ਮੇਲੁਏਮਨੁਅਰਤਾਹਰਿਨਾਨੇਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਮੇਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਲੇ
ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਗਮਾਨਕਤਿਨਪਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜਭੁਭੁਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਗਮਾ
ਗਮੁਖੇਇਕਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆਗਮਾਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆਜਹ
ਰਿਮਨਿਭੁਏਮਾਸਦਾਗਾਢਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਕੇਭਗਤਿਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀ
ਜਗੇਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਰਿਜਾਪਹਿਪਰਿਦਰਿਸਚਾਸੇਈਗਮਾਨਾਨੁਸਚਾਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸ
ਰੁਥੀਸਬਦੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥੪॥੫॥ਸਚੀ॥੩॥ ਜੇਲੋਨ੍ਹਰਿਵਰੁਬਲਨ੍ਹੀਏਤਾਗੁਰਚ
ਨ੍ਹੀਏਤੁਲਾਏਗਮਾਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਈਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਗਮਾਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨ
ਜਏਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀਸਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸ
ਦ੍ਰਿਸੀਗਾਰੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸੁਦਹੀਸਾਚਾਛਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆਨਾਨਕਸਦਾਪਿਰ
ਰਵੇਆਪਣਾਜਿਉਨ੍ਹੀਭੁਰੁਭਵਣੀਚਿਤੁਲਾਏਆ॥੧॥ਪਿਰੁਪਾਇਆਨਾਨਕਨ੍ਹੀਮਨਦਿ

ਹਸਰਦੇਸਾਤਾਗਮਾਗਰਮਰਾਮਾਨਿਅਨਦਭਾਏਅਤਿਤੁਤਨਿਸੈਫੁਨਰਤੀਗਮਾਤਿਤੁ
 ਮੇਲੁਨਰਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਤੀਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਅਨਦਿਨੁਰਾਏਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਇ
 ਚਤੁਰਮੁਖਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਹਜੇਮਿਲਾਇਅਪਣੇਪ੍ਰਿਤਮਰਾਖੀਜਾਨਕ
 ਮੁਖਿਏਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਣੀਪ੍ਰਭੁਰਾਏਗੰਗਿਰਤੀ॥੨॥ਪਿਭੁਰਾਏਗੰਗਿਰਤੀਏਪਿਰਕਾਮਹਲੁ
 ਨਪਾਇਆਰਮਾਸੇਸਹੇਅਤਿਨਿਰਮਲੁਦਾਤਾਜਿਨਿਦਿਚਹੁਆਪੁਗਫਇਆਰਮਾਸਾਇ
 ਹੁਮੇਪੁਭੁਕਾਇਅਜਾਹਰਿਗੁਣਿਅਹਰਿਕਮਣਿਮਨਿਭਾਣਿਗਮਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਏਨਿਤ
 ਚੇਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀਪ੍ਰਭੁਰਾਏਸਾਥਾਏਕੋਦਰਤੈਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆਨਾਨਕਗੰਗਿ
 ਏਗੰਗਿਰਤੀਜਿਨਿਸੇਤੀਛਿਤੁਲਾਇਆਬਾਕਾਸਾਇਮਨਿਸੋਹਿਲਫੁਲਜਨਮਿਲੇਪਿਆਸ
 ਰਮਪ੍ਰਭੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਰਖਿਆਉਰਧਾਰੇਰਾਮਪ੍ਰਹਰਿਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਅ
 ਨਕਾਰਜੁਸਫਰੇਗੁਰਮਤੀਹਰਿਜਾਤਾਪ੍ਰੀਤਮਿਸੋਹਿਲਇਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕਰਮੁਖਿ
 ਤਾਸਤਿਗੁਰਸੋਦਿਸਦਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਦਸਿਆਮੰਨਿਮੁਗਾਰੇਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿ
 ਪੁਨੈਗੁਰਿਕੈਸਬਦਿਸਫਰੇ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥
 ਵੀਚਾਰੇਰਾਮਾਹਰਿਮਨੁਤੋਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮਾਮਧਿਅਾਰੇਰਾਮਾਰਾਮਨਾਮਪਿਆਰੇਸਾਥਿ
 ਲਉਧਾਰੇਰਾਮਨਾਮੁਖਿਬਣੀਆਦਵਜਾਵਰੇਸੁਖਪਾਇਆਪਰਿਅਨਹਦਸੁਰਗਿ
 ਮਾਣੀਆਹਰਿਹਰਿਏਕੋਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਸਾਰੇਸੋਹਿਲਫੁਲਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁ
 ਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਅਜਾਏਰਾਮਾਗੁਰਮੇਲੀ
 ਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏਰਾਮਾਮਿਲਿਸਬਦਿਸੁਭਾਏਅਪੁਗਫਏਗੰਗਿਸਿਰਿਗਲ
 ਆਮਾਣੇਸੇਜਸੁਖਾਲੀਜਾਪ੍ਰਭੁਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਪਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਸਫਰਭਾ
 ਜਿਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਅਜਾਏਰਾਮਾਬਾਪਾਇ
 ਏਸਭੁਨਾਦਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭੁਤਾਰਾਮਾਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਫਲੈਇਕਨਾਮਨਿਅਧਾਰੇਰਾਮਾ
 ਕਨਾਮਨਿਅਧਾਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇਫਰਭਾਕੀਗੁਰੁਪਾਇਆਪਾਇਪਾਇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆ
 ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਸਹਜੇਅਨਦੁਹੋਅਮਨੁਮਾਨਿਅਨਾਨਕਬਹਮਬੀਚਾਰੇਗਾਘਾਇ
 ਘਟੇਸਭੁਨਾਦਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭੁਤਾਰਾਮਾਬਾਗੁਰਸੇਫਨਿਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ
 ਇਆਰਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰਭਿਏਦਹੁਮੈਪੁਰੈਗੁਰਕੀਰਮਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਇਆਰਾਮਾਪਾਪੀਨੁ
 ਤੁਕਰਾਏਅਪੁਗਫਏਨਿਜਪਾਇਆਦਾਸਾਧਿਬੋਕਬੁਧੀਸੁਖਿਰੈਣਿਦਿਹਣਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨ ਦੁਭਾਇ ਅੰਦਰੁ ਰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੀਰ ਲਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪੪ ॥ ੭ ॥

ਸੁਹੇਦੁ ਸਿਦੇਹ ਗਟੀ
ਪਦ ਭਜਾਇ ॥ ਪਿਰਛੇ ਰਿਅ ਘਰਿ ਆਪਣੇ ਮੋਹੀ ਦੂਜੇ ਕਾਇ ॥ ਮਿਠਕਰਿ ਕੈਖਾਇ ਆਬ
ਦੁਖਿ ਅਰੇ ਗੁਰ ਪੁਰਤ ਰਹਿਛੇ ਰਿਅ ਛੇਰਿ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ ਦਿਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋ
ਦੇਖ ਲਇਆ ਹਰਿ ਗਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਸਹਜਿ ਸਚੁ ਪਿਰੁ ਰਹਿਅ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਰਧਾਰਿ ॥
ਅਗਿਆਨ ਕਾਰੀ ਸਦਾ ਚੁਹ ਗਟਿਅ ॥ ਅਪਿ ਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਚਾ
ਦੇਹ ਗਟਿ ਨਹਿ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹਦੀ ਏਨੀ ਮਾਣੀ ਏਸੇ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੁਸ
ਦਾਹੇ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨ ਲਿ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇਤ ਬਤੁਰ ਚਾਇਓ ਆਕਾਸ ਪਤਾ
ਤੁਕ ਮੀਧਰਤੀ ਸਾਜੀ ॥ ਅਨੁਸਚੀ ਪਰਮ ਸਲਾਹ ॥ ਅਪਿ ਉਪਾਇਖ ਪਾਇਦਾ ਸਚੇ ਦੀ ਨ ਦਇ
ਆਸਾ ਸਭ ਨਹਿ ॥ ਜਕੁ ਸੰਬਹਿਦ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਰਲਾਹ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿ ਦਰਤ ਦਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸੁਹਬਤ ਸੋਹ ਗਟੀ ਜਾਮਨਿ ਲੈ ॥ ਹਿਸਦੁ ਨ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੈ
ਸੁਹਬਤੀ ਤਾਮਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨ ਹੀਥ ਉਹ ॥ ਮੈਸਾ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇ ਤੂੰ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
ਜੇ ਰੇ ਰਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹ ਗਟਿ ਕਾਰਿ ॥ ਆਚਿਹੁ ਪੈਅੰਦਰਿ ਸਦੁ ਮੁਖ ਉਜਲਾਖ ਸਮੈ ॥ ਮਹਿ ਸਮਾਇ ॥
੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਲੋਕਾ ਦੇਹ ਉਹੁ ਸੁਹਦੀ ਸੁਹਦੇ ਸੁਕਰੀ ॥ ਦੇਸੀ ਸਹੁ ਨ ਪਈ ॥ ਐਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਸਰ ਹੀ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹਿਸਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਰੁ ਦੈ ਸੋ ਬੀਐ ॥ ਏਨ ਬਿਧਿ ਕੀਤਿ ਮਿਲੀ ॥
੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਅਨੁਬੰਧੁ ॥ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ॥ ਕੇਤ ਕਾਸਚੇ
ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਕ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈ ॥ ਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਹਉ ਮੈਤ
ਜਿਦਿ ਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਹਿਸੇ ਤੁਧ ਮਿਲੈ ॥ ਸੋਈ ਸਚਿ ਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸੁਹਦੀ ਏਹੁ
ਸੁਖ ਸਹੁ ਪੈ ॥ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਅਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਠ ਸਕੁ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਥ
ਕੀਛੁ ਉਹ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਏ ਲਾਉ ਪੈ ॥ ਜਿਉ ਰੰਗ ਮਜੀਠ ਸਚ ਰਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਧੈ ਘਰਿ ਆ
ਈ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਉ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸੁਹਾਰੰ ਗੁਣਿ ਕਾਰੁ ਪੈ ॥ ਕੀਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਲਹੰਦੇ ਬਿਲ ਮਨ ਹੋਵਈ ॥ ਰੰਗ ਬੈਠੀ
ਰਜੈ ਰਾਇ ॥ ਮੁਖਿ ਆਟੀ ਦੁਮਟੀ ॥ ਸੁਹੈ ਦੇਹੁ ਲੇਰਾ ॥ ਇਸ ਬਦਿ ਸਚੈ ॥ ਗੁਲ ਲੁਕਰਿ ਰਹਿਓ ॥ ਇਸੀ

[illegible]

ਜਿਸ ਕਉ ਆਗੇਜਲਾ ਦਿ। ਭਵੇਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ਏਰਹੁ ਹੀਉ।
ਤੁਧੁ ਦਖਸੁਖੁ ਨ ਲਿਉ ਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਆਗਨ ਦੇ
ਜਿਸ ਕਉ ਦਾਤਿ ਨਾਹਿ ਤਿਸੁ ਪੁਨਰਿ ਖਿਆ ਨਾ ਮੁਖਾ ਭੁਟਿ ਪਾਨ ਹੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਨ ਮੁਦੇਵ ਸੀਠਿ ਰਿਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇਜ ਨ ਮਿ
ਲੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ॥੧॥ ਸੋਭਾ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿ ਆਸੇ ਰਿ
ਭੇਰਹਿ ਦਿਥਾ ਚਲਣੁ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾ ਜਸਦਾਰ ਠਹਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ
ਕਰਣਿ ਪਨੁ ਸੰਚੀ ਐਭਲੁ ਕੋ ਚਣੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਨ ਲਿਖਣੁ ਚਲਣੀ ਠਿਕਾਰਿ ਪਛੁਤਾਵ
ਹੋਇ ॥੩॥ ਬਧ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ਨਾਉ ਨਾਉ ਪਕਾਰਾ ਸੇਰੀ ਖਸੀ ਸਦਾ ਰਾਜੇ ਨ
ਕਾਰ ਜਸ ਰਾ ॥੩॥ ੫:੨॥ ਮਨਹਿ ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ ਤਰਫ ਜਿ
ਸਤੁ ਭਉ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨੀ ਕੀ
ਆਸੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਪਾਪਾ ਪੇਸਿ ਸਟਿਉ ਪਾਇ ਮਨੁ ਅਪੇਣੁ ਨਿਗੋਈ ॥ ਜੁਗਿ ਚਰੇ ਸਤ
ਭਉ ਬਕੀ ਕਿਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਏਕ ਦੇਖਾ ਲਿਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਭਰੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥੫॥ ਜਿਨ ਭਉ ਤਿਨ ਨਹਿ ਭਉ
ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਉ ਆਹਾ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ਤਿਭੁ ਦੀ ਬਾਣਿ ਗਇਆ ॥੬॥ ਪੁਰੀ ੩
॥ ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲੇ ਉਤਰੇ ਕਉ ਉਤਰਾ ॥ ਜੀਵਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੇ ਮੁਏ ਕਉ ਮੁ
ਆ ਨਾਨਕ ਸੇਸਾ ਲਾਹੀ ਐ ਜਿਨੀ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੭॥ ਸਦੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸੇਸ
ਵੇ ਗੁਰਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਪਾਰੀ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ
ਮਈ ਆਲਗਿ ਪਏ ਗਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨੀ ਕੀ ਏਤਿ ਸਹਿ ਨ ਚਾਣਨੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਜਿ
ਸੁਖੁ ਏਹਿ ਸੋ ਬੁਝੁ ਸੀਸ ਚਿਆ ਕਿ ਅਜੰਤ ਦਿਚਾਰੀ ॥੮॥ ਕਪ:੩॥ ਕਮਣਿ
ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾਪਹਿ ਲਾਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ ਮਤੁ ਸੇਜੇ ਕੰਤੁ ਨਾਮਾ ਵਈਏ ਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ
ਕਮਣਿ ਪਿਰਮੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਉ ਬਣਿ ਆਸੀ ਗਾਰੁ ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋ ਜਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿ
ਆਗੁ ॥ ਭਉ ਸੀਗਾਰ ਤੋ ਬੋਲਹੁ ਲੇਖਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੇ ਕੰਤੁ ਨਾਮਾ ਏਹਿ ਵੈ ਭਉ ਆ
ਦਿਕਾ ॥੯॥ ੫:੩॥ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ
ਮੁਰਤੀ ਧਨ ਪਿਰ ਕਹੀ ਐਸੇਇ ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿ
ਆਗੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਭਉ ਉਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇਰੰਗੁ ਸਦਾ ਰਿਤੁ ਮਨੁ ਰਤਾਰੰਗੁ ਸਿਉ ਹਉ

ਸਿਸਾ ਸਾਗਿ ਮਹੁਤ ਨੀਰ ਪਲਮ ਤਿਸੇ ਹਣਾ ਭੋਟਿ ਮਾਸਿ ਸਾਮਰਾ ਰੇ ਸਾਗਿ
ਕੁਰਿਸ ਦਸੇ ਸਦੁ ਦਰ ਤੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ **੧੧੧** ॥ ਦਾਖਸ ਮਤੀ ਦਾ ਹਾਸਿ ਰਾਗਿ
ਚਨਾਹ ਮਕੀ ਏਸ ਗਰਲ ਹਰੇ ਸਦਾ ਦਸਰਵੇ ਦਿਨ ਸਦਾ ਹਾਸਿ ਪਸਰਾ ਦਾ ਹਾਸਿ
ਕਰਿ ਮਾਪਿ ਲੈ ਮਾਪਾ ਹਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਬਾਇ ਮਦੈ ਏਨ ਮਨਿ ਤਤਕਮਾ ਹਾਮਾਸ ਕਤਿਲ
ਹੁਮ ਦੁਰੀ ਪਾਮੀ ਫਿਰੀ ਏਖਸ ਮਦਰਾ ਹਾਨ ਨਕ ਪਰਵਰਵੇ ਪਰਵਾ ਹਾਤ ਏ ਦਾਗੇ ਭੂਟਾ
ਕੋਚ ਦੇ ਪਰਵਾ ਹਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਰਤਨ ਨਾਲਿ ਚੁਟੈ ਨੀਤਿ ਜਗਦੇ
ਰਾਗ ਤੇ ਤੁਢੇ ਬਾਇ ਮਹੰਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਾਭਾ ਹਿਸ ਦਾਸ ਦਾਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਖਿ
ਦਾਸਾ ਸਾਭਾ ਬਦੀ ਸਦੁ ਪਾਇ ਮਾਸ ਚਾਹਿ ਰਗੀ ਭੀਗੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਦਿ ਰਹਿ ਮਾਪ
ਦੇ ਹਾਸਿ ਜਾਨ ਮਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਹਾਇ ਮਾਠਿ ਰਿਪਵੈ ਨ ਫੀਗੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਰੂਪਿ
ਰਾਗੁ ॥ ੧ ॥ **੧੧੧** ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ਮੈਨਾ ਮੁਖਿ ਸਨਿ
ਮਾਪੁ ਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਇ ਪਛੈ ਰਭਨ ਅੰਬਵੈ ਤਿਤੁ ਨਿਦੰ ਮੈਤਾ ਲਿ ॥ ੧ ॥ **੧੧੧** ॥ ਨਾਨਕ
ਕੋਕ ਮਾਠਿ ਏ ਮਾਗਣ ਤਨ ਮਾਦੁ ਹੀ ਕਿਤ ਹੀਲ ਹਾਸੀ ਮਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾਪ ਕਾਨ ਹੀ ॥ ੨ ॥
੧੧੧ ॥ ਸਚ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇ ਏਨੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣਾ ਸਦਾ ਨਿਹ ਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਤੁਝਾਣਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀ ਮੈਸ ਦੁਸ ਬਦਿ ਨਿਸਾਣਾ ਪੁਰਾ ਬਾਣੁ ਬਣਾਇ ਮਾ
ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਮਾਣਾ ਮਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਲੁ ਪੈਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਜਾਣਾ ॥ ੧੧ ॥ **੧੧੧** ॥
ਨਾਨਕ ਬਚਰਾ ਮਲੁ ਕਾਭੀ ਤਰਿ ਮਰਿ ਮਾਣਿ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੇ ਪਰਖੀ ਅਨਿਸਾਹਿ ਬਕੈ ਦੀ ਬਾਇ ॥ ੧ ॥
ਮਾਨੁ ਫਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਤਨਿ ਚੋਗਾ ਇਕੁ ਭੁਲ ਬੀਨਾ ਤਿਆਦੁ ਇਥਾ ਇਚਰੀ ਮਲੁ
ਚੋਗਾ ਬਾਹਿਰਿ ਮੋਤੀ ਤੁਮਰੀ ਅੰਦਰਿ ਦਿਸੁ ਨਿਕੋਰਾ ਸਾਪ ਭਲੇ ਮਣਨਾ ਤਿਆਚੋਰ ਸਿਧੇ ਰਚੇ
॥ ੧ ॥ **੧੧੧** ॥ ਮਾਪੇ ਪੁਕ ਮੁਚਲਾਇ ਦਾਜ ਕੁਪੈ ਲਾਇ ਮਾਪਾਇ ਕਿ ਮਾਪੇ ਹੀ ਮਾਪਿ
ਇ ਮਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾਪਾ ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ਮਾਪਾ ਦੈ
ਸਰੋਚ ਦੀ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਇ ਮਾਪਾ ਭੁਰਿ ਲਿਖਿ ਮਾਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀ ਮੈਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਮਾ
੧੨ ॥ **੧੧੧** ॥ ਦਇ ਦੀ ਵੈਚ ਏ ਦਹ ਹਟ ਨਾ ਲੋਗੇ ਤੇ ਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਵਣ ਜਾ ਕੇ ਖਲੇ
ਚੋ ਮਾਦਾ ਪਗੁ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚਲ ਠਹਾ ਗੁਪਰ ਮੁਦਲਾ ਭੁਪਾ ਏ ਨਿਸਾਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ
ਵਾਣਾ ਪਰਿ ਮਾਏ ਵਜੀ ਵਪਈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਰਿਆਈ ॥ ੧ ॥ **੧੧੧** ॥ ਰਤੀ ਹਿੰਦ
ਨਕਲੀ ਮਾਸੁ ਪੇਦਾ ਸਿਵ ਨਾਇ ਉਬਰਾਤ ਪੇ ਘਣ ਕਾ ਲਿਖਾ ਕਾਏ ਵੀਨਾ ਮੀਧੇ ਅਕਲੀ

ਮੰਗਾਗਿਆਨੁ ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਰੇਕਬਹਿਨਪਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ **ਕਾਇਸ**
ਕੋਰਾਇਆਹਰਿਸਚੇਆਪੇ॥ਇਕਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਅਨੁਹਉਮੈਦਿਚਿਦਿਆਪੇ॥ਇਉ
ਮਨਸਜਨਮਦੁਲੈਕੁਸਮੁਨਮੁਖਸੰਤਪੋ॥ਜਿਸੁਆਪਿਭਾਣੁਏਸੇਬੁਝੁਸਿਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਬਪੋ॥
ਬੁਝੁਪੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭਦਰਤੈਆਪੇ॥੧੩॥ **ਚੇਰਾਜਰਰੰਡੀਆਕਟਟੀ**
ਅਦਬਾਣੁ॥ਬੇਦੀਨਾਕੀਦੋਸਤੀਦੇਦੀਨਾਕਾਖਣੁ॥ਸਿਫਤੀਸਾਗਨਜਾਣਨੀਸਦਾਦਸੈਸੈਤਨੁ
ਬਦਰਚੰਦਨਿਖਉਲੀਐਓਸਾਪੁਸਿਉਪਾਣੁ॥ਨਾਨਕਭੁਵੈਕਤੀਐਭੁਵਤਟੀਐਤਾਣੁ॥ਭੁਵਕਪ
ਭੁਭਐਭੁਵਪੈਨਵਮਾਣੁ॥ **ਬੀਗਾਬੁਰਕੁਸਿਝੀਨੁਲੇਮਿਲੀਕਥਾਣਾ**॥ਇਕਿਦਤੇ
ਉਰੀਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣਾ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਉਟਿਕੇਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਾਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਭੁਵੈਕੁਭੁਵੈਇਗਾਇਆ॥ਹਉਮੈਭੁਗਾਪਾਇਓਨੁਭੁਗਾਜੇਜ
ਗੁਰੁਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਾਭੁਵਕਾਇਓਨੁਇਕੋਰਦਿਰਹਿਅਸਭੁਆਤਮਰਾਮਪਛਾਣਿਆ
ਭੁਜਿਲੁਤਰਿਗਾਇਆ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਦਿਚਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੪॥ **ਚੇਰਾ**
ਜਤਿਗੁਰੁਭੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਭੁਸਮੁਖਦਤਹਾ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮੋਭੁਪੁਅਰੀਕਾਰਾਭ
ਭੁਭੁਪਰਜਾਣੀਐਨਾਮੁਮਿਲੇਆਧਾਰਾ॥ਅਹਿਨੀਸਿਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੁਨੋਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ **ਏਕੋਕੰਤੁਸਬਾਈਆਜਿਤੀ**
ਦਰਖਵੀਆਹਾ॥ਨਾਨਕਕੰਤੈਰਰੀਆਪੁਛਹਿਬਾਤਵੀਆਯਾਰ॥ **ਸਭੇਕੰਤੈਰਰੀਆ**
ਮੈਦੋਹਗਟਿਕਿਤੁ॥ਮੈਤਨਿਅਦਗਾਣਏਤਵੇਖਸਮੁਨਠੇਰੇਚਿਤੁ॥ **ਹਉਬਥਿਹ**
ਨਿਤਿਨਕਉਸਿਫਤਿਜਿਨਾਦੇਵਾਤਿ॥ਸਭਿਰਤੀਸੋਹਗਟੀਇਕਮੈਦੋਹਗਟਿਗਤਿ॥
ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੇਦਾਹੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾਵੈ
ਨਾਮੁਹਰਿਅਨਹਦਸਬਦੁਦਯਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਜੋਜੋਸਬਦੁਹ
ਰਾਜਗਮਹਿਦਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥ **ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰ**
ਮਰਸੁਕੰਤਨਪਾਇਓਸਾਉ॥ਉਦੇਘਰਕਾਪਾਪੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇ॥ **ਸਉ**
ਭੀਲਮੈਦਿਨੋਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨਿਸਰੰਸਾ॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਛਡਿਕੈਕਰੰਗੀਲਗਾਰੰਸੁ॥ਛਿਟੁਇ
ਦੇਹਾਜੀਦਿਆਜਿਤੁਖਾਇਦਧਾਇਆਪੇਟਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਦਿਣੁਸਭੇਦੁਸਮਨੁਹੋਤੁ॥੨॥
ਛਾਢੀਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਜੰਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਦਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾ
ਰਿਆ॥ਘਰਦਰੁਪਾਵੈਮਹਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਉਹਉਗੁਰਕਉਦਰ

ਦੀਵਾ ਬੋਲੇ ਅੰਦਰ

ਆਪੁ ਮਪਿਸਵਰ ਰਿਸਾਪਿ ਰਿਜਨਹਾਰਿ ਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਹਿਬ ॥
ਰਾਜਾਇ ਬੇਦ ਪਾਠਿ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਬਾਇ ਉਰਵੈ ਸੁਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ਜਗਿ ਮਾਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਾ
ਰਿਸਾਨੁ ਮਿਟਿ ਤੁ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਗਾ ਪਵਿ ਪਵਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰ ਰਿਬੀ ਚਾਗਾ ਬਿਨੁ ਬੁਝ
ਸਭੁ ਹੋਇ ਖੁਆਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰ ਸਿਪਾਗਿ ॥ ੧੬ ॥ ਸਬ ਦੇਸਾ ਦੁਨਾ ਮਾਇ ਬਿਨਾ ਮਿ
ਨਲੁ ਹੋਪਿ ਆਗੁ ਰਸਨਾ ਟਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਗਾ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਮੈ ਕਿਰਤ ਕਮ
ਫਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ ਮਾਪਣਾ ਸੇਸੇ ਭੁਪਾਏ ਹਉ ਮੈ
ਚਹੁ ਦੁਰਿਕ ਰਿਸ ਚੁਮੰ ਨਿਦਾਏ ਸਚੁ ਬਣੀ ਫੁਟ ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਰਖੁ ਪਾਏ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਚਿ
ਰੀ ਵਿਛੁਨਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੁ ਮੈਲਾਇ ਵਸੁ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ੧੮ ॥
ਕਾਇਆ ਭੁਮਲ ਫੁਲ ਫੁਟ ਨਾਨਕ ਹੋ ਪਸਿਆਲਾ ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ
ਵਰ ਕਿਚੁ ਟੀਅਨਿ ਭਾਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪਾਰਿਦ੍ਰਸਿਆ ਕੀਤੁ
ਜਿਨ ਕੇ ਕੰਤ ਦਿਸਾ ਪੁਰੀ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਫਿਰਹਿ ਝਲੀਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦਰਿ
ਆਕਰਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਗਵਾਸੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ
ਅੰਤੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ਜੇਇ
ਛੈ ਸੇਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀਸੁ ਖਰੈ ਦਿ ਚਿ ਜਚਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਪਹਿਲ ਬਸੰਤ ਆਗਾ
ਨਿਪਹਿਲਾ ਮਉਲਿ ਚਿ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਮਉਲਿ ਮੈ ਸਭ ਮਉਲੀ ਮੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਮਉਲਿ ਪੁਕੋਇ ॥
ਪਹਿਲ ਬਸੰਤ ਆਗਾ ਮਨਿ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰੁ ਬੀਚਾਗਾ ਨਾਨਕ ਸੇਸਾ ਲਾਹੀ ਮੈ ਜਿਸ
ਸੈਦੇ ਆਧਾਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਮਿਲਿ ਮੈ ਮਿਲਿ ਆਨਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿ ਆਜੇ ਹੋਇ ਮਨ
ਤਰਿ ਅਤ ਮੈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿ ਆਕਹੀ ਮੈ ਸੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ
ਮੈ ਸਦੁ ਕਾਰ ਕਮਾਏ ਦੂਜਿ ਕਰੈ ਲਗਿ ਆਠਿ ਰਿਜੇ ਨੀਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਤਿ ਆਨਾ ਮੁਪਾਈ
ਨਾਮੈ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਸ ਲਾਹੀ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ
ਹੈ ਸੇਵਿ ਮੈ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਕਿਸਹੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ਮੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ
ਕੁਤੁ ਗਕਿਉ ਨ ਮਰੀ ਜੇ ਹੋਇ ਜਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਜੀਸੁ ਖਤਾ ਸਹੁ
ਦਿਓ ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮਲਿਉਇ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀ ਏਇ ਉਕੰਤ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ੨੬ ॥
ਹਉ ਕਿ ਆਸਾ ਚਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਫਰੀਤੇ ਗੀਵੁ ਡਿਅਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਗ ਮਦਿ
ਅਲੁ ਮਗੀ ਮੁਹੈ ਅਪਿਲੈ ਰਿਮਿਲਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਮੈਤੁ ਬੁਝਿ ਨੁਬੇਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂੰ ਅੰਤਿ ਸਪਾਈ ॥ ੨੯ ॥

ਜਿਸਨੇ ਗਤੀ ਤਿਨ ਲੋਹਿ ਛੁਡਾਈ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਰਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਤਿਉ ਨ ਤਸਾਈ ॥

੧੩੨

ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਿਗੁਸੇਇਆ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਕਾਪਵੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ
ਕਿਤੁ ਪੁਣਿਖ ਸਮੁਨਾਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛੁਡਕੀ ਠਿਹਿਰਾ ਬਿਨ ਅਵੈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
ਆ॥ ੧॥ ॥ ਵਜਾ ਕਾਉ ਨ ਦੇਣੀ ॥ ਲਿਵਲਾਗਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਦਿਸਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ
ਦਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧॥ ੧॥ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੂ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਰਾ
ਗਿਆਇ ॥ ਜੰਤ ਦਿਚਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤ ਥੰਪ ਸਭ ਤੁਝ ਤੋਹੈ ॥ ਐਸਾ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
ਵੈਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹੀ ॥ ਐਸਾ ਮੁਖ ਥੰਪ ਦਿਚਾਰੇ ॥ ੨॥ ॥ ਜੇ ਜਨਮੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵਲਾਗੀ ਸ
ਦਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣਾ ਗਤਿ ਕਹੀ ॥ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ॥ ਅਪਿਸਟਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਿਥ ਲਾਏ
ਸਿਮਨਿ ਮੁਖ ਕਹੀ ॥ ਅਹਿਨ ਉਰਵਾਰਨ ਪਾਰੇ ॥ ੩॥ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨਮਾਇਆ ॥ ਮਾਹਿਨਿ ਸਤ ਭੋਗਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕ
ਲਹਿ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ~~ਏਕਾਦਸ਼ ਪਾਉ~~ ॥ ਅਤੁਲ ਕਿਉ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਦੂ
ਜਹੋਇ ਤਸੇਈ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ੧॥ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮੁਨਿ ਆਇ ॥ ਤਕੋ ਜਟੈ ਦੁਬਿਧ ਚਾਇ ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਿਸਰਾ ਠੁਕ ਸਟਟੀ
ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਪਰਥੇ ਅਪਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਪੁਰਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਜਟੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ੨॥ ॥
ਮਾਇਆ ਕਾਰੂ ਪੁਸਤੁ ਤਿਸ ਤੋਹੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਮੇਲੇ ਸੋਨਿ ਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ਲਗੈ ॥ ਤਿ
ਸੁਆਇ ॥ ਸਭੁ ਸਭੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਤਸ ਚਿਸਮਾਇ ॥ ੩॥ ॥ ਆਪੇ ਲਿਵਲਾਗੁ ਤੋਹੈ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿ ਬੁਝਾਏ
ਆਪੇ ਜਾਪੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੋ ॥ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਆਪੇ ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ~~ਏਕਾਦਸ਼~~
~~ਪਾਉ~~ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਕੁ ਸਹਿਬ ਤੇ ॥ ਕਿਅ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ ॥ ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਥੋ
ਲੁਖਨਿ ॥ ਆਪੇ ਸਭੁ ਮਹਿਏ ਕੁਸਮਾਨਾ ॥ ੧॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋ

ਦੈਸੋਸਤਿਕੁਰਖਏਅੰਨੋਦਿਨੁਲੁਕੈਸਹਜਧਿਆਨਾਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਅੰਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਕੋ
ਅੰਕੋਕਰੈਅੰਨੋਮਾਨਾਜਬੁਅਪੁਨੀਜੋਤਿਕਿੰਚਰਿਤੁਸੁਆਮੀਤਬੋਏਕਰਉਦਿਖਦਖਿਅ
ਨਾ॥੨॥ਅਪੇਕੁਰਚੇਲਾਹੈਅਪੇਅਪੇਕੁਟੀਨਿਧਨਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਜਿਉਕੋਈਚਲੇ
ਜਿਉਹਰਿਰਾਏਭਗਵਾਨਾ॥ਕਹਤਨਾਨਕਹੂੰਸਚਸਾਹਿਬੁਕਉਣੁਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਮਾ॥ਇਕਨਾਪਾਸਿ
ਮਹਿਦੇਇਕੁਰਿਆਈ॥ਇਕਿਭਰਮਿਭਵਦਿਅਭਿਮਾਨਾ॥੪॥੩॥ **ਬਾਹੁਦਾਸ**
ਪੁਰਬਾਣੁਬਣਾਇਆਪੁਰੈਏਖਹੁਏਕਸਮਾਨਾ॥ਇਸੁਪਰਪੰਚਮਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਕਉਆਣ
ਮਤੁਕੋਸਰਹੁਸੁਆਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੇਮੁਤੀਅਏਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਇਹਬ
ਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਾਏਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਚੁਗੀਕਹੁਣਿਨਿਬੇਣ
ਨਰਮਹੁਖਾਨੇਏਕੁਨਿਧਨਾ॥ਜਤੁਸੰਜਤੁਤੀਰਬਓਨਿਚੁਗਾਕਾਪਰਮੁਹੈਕਲਮਹਿਕੀਰਉਹਰਿ
ਨਾਮਾ॥੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਅਪੇਅਪਣਾਪਰਮੁਹੈਸੋਧਿਦੇਖਹੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਿ
ਧਿਆਹਰਿਹਰਿਜਗਿਤੇਪੁਰੇਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੁਕੈਮਨਿ
ਭਿਆਨਾ॥ਕਹਤਸੁਣਤਸਭੇਸੁਖਪਵਰਿਮਾਨਤਪੀਰਿਨਿਧਨਾ॥੪॥੪॥ **ਬਾਹੁਦਾਸ**
ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੇਅਪੇਲਾਏ॥ਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਬਦੇਸੁਹਾਏ॥
ਮੰਗਲੁਨਾਗੀਗਾਵਹਿਆਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਾਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਬਾਹਿਰਹੈਤਿ
ਨਹਰਿਮੰਨਿਦਸਾਏ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖਪਾਈ॥ਐਹਰਿਗੁਣਗਾਏਸਹਜਿਲੁ
ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਗੀਹਰਤੇਤੇਰੈਚਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦਸੈਮਨਿਆਏ॥ਅਪੇਸੋਰ
ਸਦਹੀਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਨਿਜ
ਰਿਦਾਸਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਗੰਗਿਚਝਲੈਹਰਿਰਸਭਾਏ॥ਇਪੁਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤੇਰੈਸਚਿਸਮ
ਏ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਿਟਿਆਅਹਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰੀ
ਤਮਮੇਰਾ॥ਜੋਸਚਿਰਤੇਤਿਨਬਹੁਨਿਨਟੇਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਿਣਾਏਪੁਰਾਗੁਰਮੇਰਾ॥੪॥੫॥
ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਵਕਉਆਈਪਾਈ॥ਅਚਿੰਤਨਾਮਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥
ਹਉਮੈਮਾਏਅਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਵਰਿਸਾਚੈਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ॥੧॥ਜਗਦੀਸਸੇਵੁ
ਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਰੈਮਨਿਮੇਰੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਨਾਮੁਨਿਦਾਜਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨਤੇਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਜੀਵਨੁਮ
ਵਕੋਸਮਸਾਹਿਦੇਖੈ॥ਬਹੁਨਿਮਰੈਨਾਜਮੁਪੇਖੈ॥੨॥ਘਰਹੀਮਹਿਸਭਿਕੋਟਨਿਧਾਨਾ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਏਕਾਇਕਾ ਮਹਿਮਾਨੁ ਸਦਾ ਹੀ ਲਗਾਸਾ ਧਰਮਿ ਮਾਨਸਾ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਏ ਏਕਾ
 ਨਾਮੁ ਤਾਇਸੁ ਜੁਗਮਹਿ ਦਰਿ ਆਈ ਪਾਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜਾਹਦੇ ਖਤਰ
 ਗਿਆਸ ਮਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤ ਕੀ ਮਹਿਨਾ ਹੀ ਪਾਈ ॥੪॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ
 ਮਾਨਸੀ ਤਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇ ਆਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਾਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਆਨਾਨਕ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਮਾਨ ॥੫॥ ੬॥

ਗੁਰਮਤਿ ਏਕਾਇਕਾ ਮਹਿਮਾਨੁ ਸਦਾ ਹੀ ਲਗਾਸਾ ਧਰਮਿ ਮਾਨਸਾ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਏ ਏਕਾ
 ਨਾਮੁ ਤਾਇਸੁ ਜੁਗਮਹਿ ਦਰਿ ਆਈ ਪਾਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜਾਹਦੇ ਖਤਰ
 ਗਿਆਸ ਮਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤ ਕੀ ਮਹਿਨਾ ਹੀ ਪਾਈ ॥੪॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ
 ਮਾਨਸੀ ਤਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇ ਆਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਾਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਆਨਾਨਕ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਮਾਨ ॥੫॥ ੬॥

ਗੁਰਮਤਿ ਏਕਾਇਕਾ ਮਹਿਮਾਨੁ ਸਦਾ ਹੀ ਲਗਾਸਾ ਧਰਮਿ ਮਾਨਸਾ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਏ ਏਕਾ
 ਨਾਮੁ ਤਾਇਸੁ ਜੁਗਮਹਿ ਦਰਿ ਆਈ ਪਾਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜਾਹਦੇ ਖਤਰ
 ਗਿਆਸ ਮਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤ ਕੀ ਮਹਿਨਾ ਹੀ ਪਾਈ ॥੪॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ
 ਮਾਨਸੀ ਤਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇ ਆਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਾਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਆਨਾਨਕ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਮਾਨ ॥੫॥ ੬॥

ਗੁਰਮੁਖੀ
ਨਾਮ
੧੦੮
੧੦੮
੧੦੮
੧੦੮

ਇਸਾਨਾਸਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਪੰਧੈਲਾਇਆਅਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਭੁਝੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿੰਦੇ
ਲਾਏ੩।ਬੁਝਦਾਰਿਆਪੇਭੁਧਿਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਬਦੁਦੀਚਾਰਾਨਾਮਿਰੇਸ
ਨਿਰਮਲੁਹੋਇ।ਹਰਿਗੁਣਗਦੈਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ।ਦਰਿਸਚੈਸਦਸੋਭਾਪਾਏ।ਨਾਮਿਰ
ਤੇਹੁਸਬਦਿਭੁਧਾਏ॥੪॥ਲਾਨਾਮੁਪਾਏਹੁਰਦੁਆਰਿਗਾਅਪੇਦੈਦੈਦੇਵਣਹੁਗਾਜੇ
ਦੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਣੀਐ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਦਾਣੀਐ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਪੁਉਰਿਧਾਏ
॥ਦੇਵਣਹਰੈਕਉਜੋਕਾਰਾ॥੫॥ਦੀਰਦਰਦੀਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੂਜੈਲਾਏ॥
ਅਪਿਉਪਾਏਕਰਿਦੇਖੈਦੇਕਾ॥ਸਰਨਕਰਤੇਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਸਿਮਿ
ਲੈਜਿਸੁਲੇਰਿਮਿਲਾਈ॥੬॥ਬੁਝਦਾਰਿਪ੍ਰਭੁਰਹਿਆਸਮਾਣੀ॥ਅਪਿਉਪਾਇਸਭਕੀਅ
ਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੈਸੋਕਰੋਬੀਚਾਰਾ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹੈਕਾਰਾ॥ਦਰੁਤੋਮੁਨੀਤਾਪੁ
ਪੂਜਾ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਭਭਾਉਹੈਦੂਜਾ॥੭॥ਛਨਿਛਰਦਾਰਿਸਉਣਸਾਸਤਬੀਚਾਰਾ॥ਹਉਮੈ
ਮੇਰਭਰਮੈਸਸਾਰਾ॥ਨਾਮੁਖਅੰਧਾਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧਚੋਟਾਖਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸ
ਦੀਸਦਾਸੁਪੁਪਾਏ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਾਚਿਲਿਦਲਾਏ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਵਰੁ
ਗੀ॥ਹਉਮੈਆਰਿਸਚਿਲਿਦਲਾਗੀ॥ਤੇਰੇਗੰਗਿਰਤੇਸਹਜਿਸੁਕਾਇ॥ਤੀਸੁਪਦਾਭਾਲੈ
ਰਿਮਿਲਾਇ॥ਏਕਸਤੋਧੂਜਾਨਹੀਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਝੈਸੋਈਹੋਇ॥੯॥ਪੰਧੁਹਥਿਤੀ
ਤੈਸਤਦਗਾ॥ਅਹੁਤੀਅਦਰਿਦਾਰਦਾਰਾ॥ਦਿਨਸੁਰੋਣਿਤਿਦੈਸੰਸਾਰਾ॥ਅਦਾਗਉਣੁ
ਅਕਰਤਾਰਿ॥ਨਿਹਚਲੁਸਾਚੁਰਹਿਆਕਲਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਭੁਝੈਕੋਸਬਦੁਦੀ
ਰਿ॥੧੦॥੧੧॥ ਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪੇਸਿਸਟਿਸਾਜੋ॥ਜੀਅਜੰਤਮਾਇ
ਮੋਹਿਪਾਜੋ॥ਦੂਜੈਭਾਇਪਰਪੰਚਲਾਗੋ॥ਅਦਰਿਜਾਦਰਿਮਰਹਿਅਭਾਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਿਭੁ
ਇਐਸੋਈਪਾਇ॥ਪਰਪੰਚਚੂਕੈਸਚਿਸਮਾਇ॥੧੨॥ਜਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲੇਖਾ॥ਚੁ
ਮਨਿਦਸਿਆਪੁਭੁਏਕੁ॥੧੩॥ਹਰਹਉ॥ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਆਪੇਸਭੁਫੇਖੋ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਤੇਰੈਲੋ
॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥ਭਰਮੈਭੁਲਾਅਦੈਜਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਭੁਝੈ॥੧੪॥
ਮੈਮਰੇਤਾਦਰੁਸੁਝੈ॥੧੫॥ਏਕਸੁਤੇਸਭੁਦੂਜਾਹੁਆ॥ਏਕੋਦਰਤੈਅਦਰੁਨਬੀਆ॥ਦੂਜੇਤੇਜੋਕੋ
ਣੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਦਾਰਿਨਿਸਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੇਤਾਏਕੋਪਾਏ॥ਦਿਚਹੁਦੂਜਾਠਕਿਰਾਏ॥
੩॥ਜਿਸਦਾਸਾਹਿਬੁਭਾਚਹੋਇ॥ਤਿਸੋਮਾਰਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥ਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਕੁਰਹੇਸਰਣੀ
ਅਪੇਬਖਸੇਦੇਵਾਰਿਆਈ॥ਤਿਸੁਤੇਉਪਰਿਨਹੀਕੋਇ॥ਕਉਣੁਰੈਰੁਕਿਸਕੋਹੋਇ॥੧੫॥

ਸਿਧ ਸੈਸਰੀ ਗਸਬਦੀ ਨਿਭਿਲਗੈ ਨਪੀਗਾ ਅਵੈ ਨਜਾਇ ਨਦੁਖਾਏ ਨਾਮੇ ਰਤਿਸ
 ਦੁਸਮਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਹਉਰਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕੁਸਦਰਿਅ ਭਰਪੂਰਿ ਪਾਇਕ ਸੇਕ
 ਕਉ ਕਰੁ ਮਿਭੁਲਾਏ ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਏ ਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਮ ਨਿਰੋਸੁ ਕੀ
 ਜੈ ਭੁਜਾਏ ਇਸਤਿ ਗੁਰਸੇਵੇ ਕਰਣਿ ਸਾਗੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਬਿਤੀਵਾਰ ਸੁਭਿ
 ਸਵੈ ਸੁਦਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰਸੇਵੇ ਤਾਠ ਲੁਪਾਏ ਬਿਤੀਵਾਰ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਗੁਰਸਬਦੁ
 ਨਿਰਲੁਪਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ਬਿਤੀਵਾਰ ਤਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸ ਕਿਰੁ ਰਮਹਿ ਕਾਚੇ
 ਤੁਮਨੁ ਮੁਖ ਮਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਜੈ ਲੋਕੁ ਹਿਅ ਅਚੇਤ ਪਿੰਗੀ ਅ
 ਨਿਅਨ ਅੰਧ ਗੁਰਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਗਾ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਉਪਦਣਹਾ ਗੁਰਾ ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਨ
 ਗੁਰਵੀਚਾਰੁ ॥ ਬਹੁ ਤੇਭੇ ਖਕਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੁਵਿਭੁਵਿਭੁਰ ਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਗੀ ਅਯੋ
 ਰੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ਆਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ਸਤਿ ਗੁਰਸੇਵੇ ਗੁਰਮੁਖ ਕਾਏ ॥
 ਘਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ਆਏ ਹਿ ਬਿਤੀਵਾਰ ਦੁਜਾਏ
 ਸਤਿ ਗੁਰਬਾਣੁ ਮੰਧੁ ਗੁਬਾਰਾ ਬਿਤੀਵਾਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਭੁਭੈ ਸੋਈ ਪਾਇ ਆਇ ਕਤੁ ਨ ਮਿਸਦਾਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੨ ॥ ਜੇਹੁ ਬਿਲਾਵਲ
 ਕਾ ਚਉਪਦੇ ੬ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ੧ ॥ ਵਾਰਸਤ ੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ੮ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਪਰਿ ਆਰਿਭੁ
 ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਮੁ ਪੈਰਹੈ ਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਭੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਜੁਗ
 ਰਾਗੇ ਸਿਵ ਰਿਅਾਈ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਾਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨ ਮੁਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥
 ॥ ਗਉ ਭੇਤੈ ਇਕ ਕਲਕੀ ਨੀ ਦੁਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਫਰਤਿ ਆਹਿ ਜਾਣਨਿ ਦੁਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਭੈ
 ਸੋਈ ਹੋਈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਫਸੈ ਸੁਪੁ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਦੂਜੈ ਦੁਬਿਧ ਹੋਇ ਗੁਰਮਿਭੁਲਾਨੇ
 ਜਣਹਿ ਦੋਇਆ ਦੁਆਪੁਰਿ ਪਰਮਿ ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾਨੁ ਫਿਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕ
 ਲਗੁਰਿ ਪਰਮ ਕਲਾਇ ਕਰਹਾਏ ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਫਾਏ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਅ

ਇਹ ਬਾਗ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਪਾਗ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਸਭ ਮਾਨੁ ਸਚੁ
ਜਾਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਚੁ ਖੁਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਰਾਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਪਾਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਲ ਲਾਭੁ ਏਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨਮੁ
ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਸੁਖੀ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਆਈ ਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

॥ ਸ੍ਰੋਮੈ ਦੀਆ ਮੁਖ ਕੀਰਤਿ ਪਾਇ ਜੋਗੀ
ਕਿ ਬਾਕਿ ਰਿਹਾ ਏਕੋ ਮਾਮੁ ॥ ਅਵਤਾਰੁ ਜਾਨੁ ਬਿਰੁਤਿ ਲੋਏ ਜੋਗੀ ਰੀਤਿ ਨ ਭਵਣ ਜਿਨੇ ਲਾਇਆ
੧ ॥ ਸੋਸੀ ਕਿਉਰੀ ਵਖਾਣੈ ਜੋਗੀ ॥ ਜਿਉ ਕਿਉਰੀ ਅਨਾਪਦੁ ਵਖਾਣੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ
੧ ॥ ਰਹਾਇ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਏਲੀ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ
ਰੁਜੋਗੀ ਸਿੰਘੀ ਭਗਤਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਸ ਥਿਐ ਜੋਗੀ ਰਾਤੋਰੀ ਕਲਪਣ
ਜਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਦਰ ਚਰਿ ਜੋਗੀ ਤਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਇਉਂ ਕਿਉਰੀ
ਧਿਆਨੁ ਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾਮੁ ਪਛੇ ਪਾਇ ॥ ਇਉਂ ਕਿਉਰੀ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਅਰਿ ਮਨੁ ਨ
ਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਭਉ ਭਉ ਦੁਇ ਪਤਲਾਇ ਜੋਗੀ ਇਹ ਸਗੀ ਕੁਕਰਿ ਰੰਗੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹੀ
ਤੰਤੀ ਵਖਾਣੈ ਨ ਬਿਧਿ ਸਿਰਿ ਸਨਾਖੀ ॥ ੫ ॥ ਪੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋਗੀ ਕਹੀ ॥ ਸੋਈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸ
ਸਾਭੁ ਏਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਨਦਰੀ ਅਵਦਸ ਭੁਕਿ ਭੁਖਿ ਨ ਸੋਹੀ ਸੋ
ਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਮਿ ਤੋਰੀ ਭਾਵ ਨੀਲਾ ਗੋਤਾਇ ਹੋਸੀ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਇਉਂ ਜੋਗੀ
ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਜਿਉ ਟੰਬ ਛੋਰਿ ਪਰਭਵੁ ਕਰਹੀ ॥ ਹਿਰਸਗੀਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਦੀ
ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਇਉਂ ਜਗਤੁ ਮਾਟੀ ਕਾ ਪਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇਉਂ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਰੁ
ਨਾਮਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੋਖ ਕਰਹਿ ਜੋਗੀ ਰਿਗੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਇ
ਪੁਰੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸਨੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭੁਝੈ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਜੋ
ਗੋ ਕਾ ਮੂੰਹ ਬਿਖਾਏ ਜੋਗੀ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਖੇਦਿ ਚਹੁ ਭਾਗੁ
ਚੁਕਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਦਿਵੁ ਵਖਾਣੀ ਕਿਉਰੀ ਵਖਾਣੈ ਜੋਗੀ ਸਾਕਿ ਭੁਗੀ ਵਖਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮੁਖ
ਹੋਵਹੀ ਜੋਗੀ ਸਚੈ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ॥ ਭਗਤਿ ਪਜਾਨਾ ਗੁਰੂ
ਖਿਜਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਝਿ ਭੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇ ਸ
ਚਿਹਰੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਕਾ ਮੁਖੋ ਪੁਦਿ ਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਪੁਛੋਰਿ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾ ਗੀ

ਤਨਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ਸਮਾਧਿ ਲੰਗਾਵੈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੬ ॥
ਇਸੁ ਵਿਗੁਰੁ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਖਟਿ ਰਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਵੈ ਮਾਪੁ
ਦੁਖੈ ਰੰਗੁ ਸਾਚੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਦੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦੁਖੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਖਾਈ ॥
ਦੀਓ ॥ ੧੯ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਮਨੁ
ਦਰਤੈ ॥ ਨ ਕਰਾ ਮੇਰੁ ਭੋਲਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ੩ ॥ ਹਮਕੁ ਚਲਕੁ ਚੀਬਾਨੁ
ਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਤਾਰੀ ॥ ਸਚਾਈ
ਦੁਖੈ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਿ ਕਰਤੈ ਮਾਪਿ ਸਦਾ ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਠੀਕ ਪਾਰਸੁ
ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਏਹੁ ਮਾਪਣੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਠੀਕਹਿ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨ੍ਹਾਂ
ਬਾਜ਼ੀਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕਿ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ॥ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿ
ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਤੇ ਸਹਜੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਭੋ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕਿ ਬਹੀ ਭੋਭੁ ॥ ਇਭੁ ਭਗਤਿ ਸ
ਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਮਾਗੇ ਮਾਨਤੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਮਾਪਿ ਕਰ
ਕਰਤਾ ਮਾਮੇ ਬਖਸਿ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ਤਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸਬਦਿ
ਚਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਪੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਲਾਹੀ ॥ ਦਿਹੁ ਹੁਆਪੁ ਨਿਦਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦ
ਭੁਗੁਰਤੈ ਪਾਇ ॥ ਮਾਮੁ ਟਸਚੇ ਭੀਰਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਅਪਣਿ ਆਗਤ ਨੇ ਮਾਪੁ ॥ ਹੁਆਪਣੀ
ਧਾਰਿਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਣ ਨਿਸਬਦਿ ਦਾ ਚਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥
ਅਜਿਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਖਣੁ ਬੇਖੁ ਮੁਖ ਚਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਬਦਿ ਲਹੇ ਸਾਈ ਜਾਨੀ
ਤਰੇ ਭੁਭਿ ਜਪੁ ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਕੋ ਪਰਿਨ ਪਾਏ ॥ ਭੁਭੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇਹੁ
ਲਿਖਿ ਅਸੇਈ ਪਾਇ ॥ ਮਾਮਿ ਲਿਹ ਰਿਸ ਬਦਿ ਸਦਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੇ ਰਤੀ
ਚੈਨਾਇ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ ॥ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਈ ਮੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥
ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲਹਿ ਸੇਈ ਪਦੁ ਹਿਰੈ ਫੂਟਿ ਮੁਏ ਅਰੰਕਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਬਾਣੀ ਬਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨ ਦਰਸੈ ਦਰਿ
ਰਕੈ ਰੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸੇਜੇ ਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ਹਉ ਮੈ ॥ ਤਿਸ ਨਾਮਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸਤਿ
ਰਦਾਰਤਿ ਨੈਪਛਾਤਾ ਜਿਸੇ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਨਾਲੇ ਭੁਭ
ਏ ਅਰੰਕਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ਤਿਚਰੁ ਸੇਵਕੀ ਚੈ ॥ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਮੈਰਾ ਮੁਹਾਰੀ
੨੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਗਤ ਰਹੈ ॥ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਤਨੁ ਮਾਦੁ
ਵਰਿ ਧੁਮਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਬਿਨੁ ਸਿਧਾਈ ॥

ਮੁਖਿ

੨੮॥ ਅਪਿ ਜਗਾਏ ਸੋਈ ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੨੯॥ ਨਾਨ
 ਕੇ ਸੁਖਾ ਸੁਖਾ ਚੰਤਹਿ ਰਾਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੩੦॥ ੬॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥
 ਨਾਨਕਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਾਤਿ ਜੋ ਅਘਾਈ॥ ੧॥ ਸਤਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ਤਿਹਾ ਨਿਪਾਈ॥ ਏ
 ਗੁਰੁ ਸਿਮਾਘ ਟ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਕੂਨਿ ਦਾ ਜੇ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਕਾ ਕਾਮ ਪੇਸਾਤਾ
 ਵੇਦ ਰਿਜਨੁ ਸਬਾਈ॥ ੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਅ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਟਾ ਜਾਈ॥ ੩॥
 ਸਾਪੇਸਾ ਸੋਸਾਇਏ ਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈ ਪੈਲਾਈ॥ ੪॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੋਵਰੁ ਤਾਸੁ ਹੁਕਾਵਹੁ ਸ
 ਤੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਈ॥ ੫॥ ਅਪਣਾ ਮਾਪੁ ਮਾਪਿਓ ਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ॥ ਅਪੇ
 ਮਰਿਜਿ ਦੁਲੇ ਅਪੇ ਤਿਸੇ ਨੇਤਿ ਲੁਨਤ ਮਾਈ॥ ੬॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਅਪੇ ਰਗ
 ਤਿਕਾਈ॥ ੭॥ ਸੇਵਕੁ ਰਾਗੀ ਜਿਨੇ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰੋਸ ਮਾਈ॥ ੮॥ ਅਪਿ ਸਰੁਪੁ ਸਿਆ
 ਤਾਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕਾਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੯॥ ਅਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਮਾਪੇ
 ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਈ॥ ੧੦॥ ਵਰਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧਾ ਛਿਰੇ ਲੋਕਾਈ॥ ੧੧॥ ਜਿ
 ਨਿਗਾਖਿ ਮਾਤਿ ਨਾਸਾ ਦੁਆਇ ਅਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੨॥ ਇਕਨਾਨਾ ਵਹੁ ਅਪਿ
 ਰਲਾਏ ਇਕਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿ ਹੁਸੰਤਹੁ ਤਿਸਦੀ ਵਡੀ
 ਵਡੀ ਮਾਈ॥ ੧੪॥ ਤਿਸੁ ਬਿਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿਤ ਪਾਵੁ ਸੁਭਣ ਤਬਣਾਈ॥ ੧੫॥
 ਨਿਅਉ ਤਿਸੈ ਕਹੈ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਦਿਹ ਲੋਹੁ ਕਮੁ ਮਨਾਈ॥ ੧੬॥ ਤਿਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ
 ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ੧੭॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਐ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾ
 ਈ॥ ੧੮॥ ਸਚਾ ਅਪਿ ਸਦਾ ਹੋਸਾਚਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ॥ ਨਨਕ ਸੁਣਿ ਦੇਖਿ ਰਹਿਅਾ ਦਿ
 ਸਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਅਾ ਸੁਬਾਈ॥ ੧੯॥ ੫॥

ਅਨੰਦੁ ਤੁਇ ਮਾਮੇ ਗੀ ਮਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨ ਵਜੀਆ ਵਧਾਈਆ॥ ਗਗਰਤਨ ਪਰਵਰ ਪਗੀ
 ਅਸਬਦਿ ਗਾਵੁ ਛਿਅਾਈਆ॥ ਸਬਦੇ ਤਗਾਵਹੁ ਹੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਕਹੈ
 ਨਨਕ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਏ ਮਨਿ ਮੇਰਿ ਮਾਤੁ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ॥
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਹਰੁ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਸਾਭਿ ਦਿਸਾਰਣਾ॥ ਅਗੀਕਾ ਰੁਝੁ ਹੁਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰ ਜਿਸਤਿ
 ਸਦਾਰਣਾ॥ ਸੁਰੁ ਨ ਗਲਾਸ ਮਗੁ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਦਿ ਸਾਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਮਨ

ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਘਰੁ ਤੇਰੇ
ਕਿਉ ਹੋ ਜਿਸ ਦੇ ਹਸੁ ਪਵਣੇ ॥ ਸਦਾ ਸਿਫ ਤਿਸ ਲਾਹਿ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਾਨੇ ਦਸਾਵਣੇ ॥
ਨਾਮੁ ਤਿਸ ਨ ਕੇ ਮੰਨਿ ਵਸੇ ॥ ਸੇਆ ਵਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾ ॥ ੧ ॥ ਬਕਿ ਆਨਾ
ਘਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਪਣੇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕਰਸਭ ਗੁਣ
ਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਖਮਾਇਆ ॥ ਇਥੇ ਸਿਮਰਿ ਆ ॥ ਜਿਨ ਇਛਾ ਸਹਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥ ਸਚ
ਕਰ ਬਾਣੀ ॥ ਤਾ ਕੁ ਭੁਇਨ ਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ॥ ਇਹਿ ਦੁਰਿਆਈਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣ
ਦੁਸੰਤ ਹੁ ਸਬਦਿ ਪਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਪਣੇ ॥ ੪ ॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭ ਗੋ ॥ ਘਰਿ ਸਭ ਗੋ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ॥ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ
ਵੁਤਤੁ ਪਵਾਸੇ ॥ ਕੀਤੇ ਕਾ ਲੁਕੰਟ ਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭੁਭੁ ਜਿਨ ਕਉ
ਸਿਨ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਕੈ ਵਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨ ਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ੫ ॥
ਸਾਚੀ ਲੋਏ ਬਿਨੁ ਦੇਹਿ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਗਵੇਰਾ ਨੇਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਜੁ ॥ ਹੁਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀ ॥
ਤੁਧੁ ਬਾਜੁ ਸੀ ਮਰਭੁ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿ ਪਾਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਬਾਇਨ ਹੀਸ
ਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਜੁ ॥ ਹੁਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ੬ ॥
ਨਿਦੁਆਨੰਦੁ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੂ ਤੇ
ਪਾਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਾਇ ਖਕਟੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਤ ਨੁਸਾਰਿਆ ॥
ਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੇਹੁ ਤੁਟਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ॥
ਨਿਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੁਧੇ ਹਿਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤਸੇ ਜਨੁ ਦੇਨ
ਜਿਸਨੇ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਏਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੈ ॥ ਠਹਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਨਾ
ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਜਿਨਾ ਭਠਾ ਭਾਵਣੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਣੇ ॥ ੮ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰ
ਕਹਾਈ ॥ ਕਰਹਾ ਕਹਾਈ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ॥ ਕੀਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿ
ਗੁਰ ਕਉ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਨਿ ਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਨਿ ਹੁਕਮੁ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ॥ ਏਹੁ ਸੰਤੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ੯ ॥ ਏਹੁ ਮਨ ਚੰਚਲੁ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਨੈ ਤੀਸੁ ਟਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ
ਨਿਏ ਤੁਧੁ ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਨਾਹ ਮੋਹਣੀ ॥ ਤੇਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠੁਠਿਲੀ ਪਈ

ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਤਿਸੇ ਦਿਨ ਹੁਜਿ ਨਿਸੇ ਹੁਸੀ ਠਾਲਾਇਆ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਨਾਤਨ ਚਲਾਇ
ਭੈਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਏਸ ਨਪਿਆਰਿਆ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੁਬੁ ਤੂੰ ਜਿਦੇ ਖਦ
ਭੈਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ॥ ਸਥਿਤੇ ਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਐਸਾ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੁਲੇ
ਨਹੀ ਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੇਤਈ ॥ ਐਸਾ ਤਿਹੁ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਣਿ ਤੂੰ ਰੋਵੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮ
ਨਾ ਅਰੇ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇ
ਨਾ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਅਪਣਾ ਅਪਤੰ ਜਾਣਹੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤਸਭਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ਤੇਰਾ ਕਿਅ ਕੋ ਅਖਿਧ ਖਾਣਏ ॥
ਅਖਰਿ ਤਵੇ ਖਹਿਸਕੁ ਤੂੰ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂੰ ਸਦਾ ਅਗਮੁ ਰੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਤੇ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ
ਪਰਸਾਇਆ ॥ ਇਆ ਲਭੁ ਲੇਕੁ ਅਰੰਕਾਰੁ ਕਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਲੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੇ
ਅਪਿਤੁ ਰਾਤਿ ਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕੀਚਾ ਲਿਨਿ ਗਲੀ ॥ ਚਲਾਨਿ ਗਲੀ ਕੁਰ
ਤੁਰਕੇ ਗੀਬਿਖ ਸਮਾਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਭੁ ਲੇਕੁ ਅਰੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤਿਸਨ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਖੋਲਣਾ ॥
ਖੀਅਤੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲੁ ਪੁਨਿ ਕੀਏ ਤੁਮਾਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀਆ ਪੁਤਾ ਜਿਅਪ
ਸਿਧ ਸਣਾ ਸਮਣੀ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲੁ ਭਗਤ ਚੁਗਾ ਪੁਜੁ ਗਨਿ ਗਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਉ ਤੂੰ ਚਲਾਇ
ਉਤਿ ਵਚਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹੋਰ ਕਿਅ ਯਾਣਾ ਘੁਣਤੇ ਹੋ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹੁ ਜਿ
ਵਸਗਿ ਪਾਢਹੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਲਿ ਲਾਇਹਿ ਸੇਹਰਿ ॥ ਰਿਸਦਾ ਧਿਆਵਹੋ ॥ ਜਿਸੇ
ਗੁਰਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿਗੁਰੁ ਦੁਅਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਢਹੋ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਹਿਬਜਿ ਉਭਵੈ ਤਿ
ਵੈ ਚਲਾਵਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੁ ਸੇਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦੇ ਸੇਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਫਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੇ ਮੰਨਿ ਦਸਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ॥ ਏਇਆ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ
ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੇਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇ
ਆ ॥ ੧੬ ॥ ਪਾਢਿ ਤੂੰ ਏਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਢਿ ਤੂੰ ਏਹੁ
ਗੁਰਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਾਢਿ ਤੁਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤਾ ਸਿਉ ਪਾਢਿ ਤੁਸੀਂ ਗਤਿ ਸਬਾਈ
ਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਾਢਿ ਤੁਸੁ ਠਾਢੇ ਪਾਢਿ ਤੁਸੇ ਪਾਢਿ ਤੁਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇਪਾਢਿ ਤੁ
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ॥ ਦਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਜਾ
ਨਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਜਾ ਕਿਤੇ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਜੀਉ ਮਲੀ ਟੁਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰ

ਭਾਗਿ ਸੇਵਕ ਦੇ ਅੰਤਿ ਦੋਹਰੁ ਸਬਦਿ ਲਾਰੁ ਹਉ ਸਿਉ ਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸੰ
ਦੀ ਹਉ ਜੀ ਮੈਂ ਦੇਹੁ ਸਹਜਾ ਇਉਂ ਜਾਣੈ॥੧੮॥ ਜੀਅ ਤੁਮੈ ਲੋ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿ
ਮਲ ਜੀਅ ਤੁਮੈ ਪੋਤੀ ਜਨਮੁ ਮੈਂ ਹਰਿਆ। ਏਹ ਤਿਸ ਨ ਵਡੇ ਰੇ ਗੁਲਗਾਮਰੁ ਮਾਨੁ ਦਿਖ
ਰਿਆ। ਦੇਵ ਮਾਰੇ ਨ ਮੂਰਤਿ ਮੰਤ੍ਰ ਟਹਿ ਜਾਓ ਫਿਰਾਓ ਚੋ ਉਥੇ ਤੁਝਿਆ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਤੁ
ਆਹੁ ਤੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਮੈਂ ਹਰਿਆ॥੧੯॥ ਜੀਅ ਤੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਹਰੁ
ਰਹਿ ਨਿਰਮਲਾ ਜੀਅ ਤੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ। ਭੂਤ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁ ਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ
ਚਿਸਮਾਣੀ। ਜਨਮੁ ਰਹੁ ਜਿਨਿ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇਵਣ ਜਰੋ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰ
ਰਹਿ ਗੁਰਨਾਲੇ॥੨੦॥ ਜੇਕੋ ਸਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਤਿ ਸਨਮੁ ਧਰੈ ਦੈ। ਦੈ ਤਸਨੁ ਮੁਖਿ ਸਿਉ ਕੋਈ ਜੀਅ ਹੁਰੁ
ਗੁਰਨਾਲੇ। ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾਰੇ ਹੋਇਆ ਏ ਅੰਤ ਰਿਆਤ ਮੈਂ ਸਮਾਲੋ। ਅਪੁਛ ਰਿਸਦਾਰ ਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁ
ਬਿਨੁ ਅਵਤਾਰ ਜਣੈ ਕੋਈ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤ ਹੁਸੈ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁ ਧਰੈ॥੨੧॥ ਜੇਕੁ ਗੁਰ ਤੇ ਦੇਖ
ਭਰੇ ਦੈ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਣੈ। ਅੰ
ਕੁ ਜੀ ਰਿਤ ਮਿਆਵੈ ਦੇਣਾ ਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ। ਫਿਰ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗੇ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁ
ਸਬਦੁ ਭੁਟਾਏ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ॥੨੨॥ ਅਵਤਾਰੁ ਸਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਰਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਗੀਬਾਣੀ। ਅਸਿਰਿ ਬਣੈ
ਜਿਨ ਕਉ ਠਹਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ। ਦਰਦੈ ਤਿਨ ਸਮਾਣੀ। ਪੀੜਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਰੰਗਿ ਜਪਿ
ਹੁਸਾਰਿ ਗਾਪਾਣੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਨੇ ਹੋਰੁ ਕਚੀਐ
ਣੀ। ਬਾਣੀ ਤਕਚੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ। ਕਹਦੇ ਕਤੇਬੁ ਠਹਰੇ ਕਚੇ ਕਚੀ। ਅਖਿਦਖ
ਣੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ। ਜਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਾਇਆ ਮਾਨ
ਆਬੋਲਾ ਨਿਪਏਰਵਾਣੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ॥੨੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਚਿਤੁ ਜਣਾਇ। ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਅਸਮਾਇ। ਸਬਦਿ ਸੇਤੀ
ਨੀਅਤਿ ਅਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਇ। ਅਪੇਰੀ ਰਾਗਤਾਨਾ ਪੇ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ
ਦਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜਣਾਇ॥੨੫॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਅਪੇਰੁ ਕਮੁਦ ਰਤਨੁ
ਸਾਹੁ ਕਮੁਦ ਰਤਾਏ। ਅਪਿ ਦੇਖੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੇ ਬੁਝਾਏ। ਤੇਰੈ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਦਸ
ਏ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁਹੋਵੈ ਏਕ ਸਾਧਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ
ਅਪੇਰੁ ਕਮੁਦ ਰਤਾਏ॥੨੬॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰ ਦੇ ਤਤੇ ਸਾਗਨ ਜਾਣੀ। ਤੇ

ਸਾਜਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਤਤੈ ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੀਸ ਰੁਰਮਿ ਸਤ ਸੁਤਿ ਮਾਏ ਏਵੇ ॥
ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇਜਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਜਿਸਨੇ ਮਨ ਦਿਹੁ ਹਰਿ ॥ ਲਿਖ ਲਾਭੈ ਜਗਤ ਹੋਇ ਦਿਹੁ ਟੀ ॥ ੨੭ ॥ ਅਤ ਕੇਉ
ਵਸਾਇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਐਸਾ ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀ ਐਏ ਵਰੁ ਦਾਤਾ
ਜਿਅਨਾਨੀ ਮਹਿ ਅਹਾ ਰੁਪੁ ਚਾਵਏ ॥ ਐਸੇ ਨੇ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਮਾਪਣੀ ਲਿਖ ਲਫ
ਏ ਮਾਪਣੀ ਲਿਖ ਮਾਪੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਐਸਾ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਰੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ
ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਐਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾ
ਗਨਿ ਸਭ ਏਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੇ ਪੇਸੁਰ ਚਾਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਾਜੀ ਮਾਪਰ ਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਲਿਖ ਕੁੜਕੀ ਲਗੀ ॥ ਤਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮਾਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ
ਰੇਵਿਸਰੈ ਮੇਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਜਿਨਾ ਲਿਖ ਲਾ
ਗੀ ॥ ਤਿਨੀ ਦਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥ ੨੯ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿਅਮੋਲ ਕੁਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ
ਨਾ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਦਿਹੁ ਹਰੇ ਲੋਕੁ ਦਿਲ ਲਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ
ਤਿਸਨੇ ਸਿਰੁ ਸੁਏ ਪੀਐ ॥ ਦਿਚਹੁ ਅਪੁਜਾਇਆ ॥ ਜਿਸਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਦਸੈ ਮਨਿ
ਅਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿਅਮੋਲ ਕੁਹੈ ਗੁਰਗਤਿ ਨ ਕੇਨਾਨ ਕਾ ॥ ਜਿਨਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ॥ ੩੦ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ
ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਾਇ ਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿ
ਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਪਾਇਹੁ ॥ ਦਿਹਾ ਫੀ ॥ ਏਹੁ ਪਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਿਨਹਰਿ ਅਪੇਰਾਣਾ
॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਏਹ ਸਨਤੁ ਅਨਗਤਿ ਰਚਿ ਰਹੀ ਤੇ ਗੀਪਿ
ਅਸਨ ਜਾਇਆ ॥ ਪਿਅਸਨ ਜਾਇਹੋ ॥ ਰਤੁ ਕਿਤੇ ਜਿਚਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾ
ਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁ ਵਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਲਾਭੈ ॥ ਆਇਆ ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ॥ ਹੋਰਿ ਅਨਰਸ ਸਭਿ ਫੀਸਰੇ ॥ ਜਾਹਰਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ੩੧ ॥ ਏਸਰੀ ਰਾਮੇਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ॥ ਤਾਤੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਜੋਤਿ ਰਖੀ ॥ ਤੁਧੁ ਦਿਚਿਤਾ ॥ ਤੁਝ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ॥ ਜਿਨਿ
ਜੀਉ ਉਪਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਬੁਝਿਆ ਤਾਚਲਤੁ ॥ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨ ਦਰੀ
ਆਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ॥ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਮੁਲੁ ਰਚਿਅਾ ॥ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ॥ ਤਾਤੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ੩੨ ॥
ਮਨਿ ਚਾਉਗਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ॥ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਹ

ਰਾਗਿ ਮਿਰਤੁ ਨੀਤਸਪੀਏਸੋਗੁਤੁਪੁਨਵਿਆਪਏ। ਕੁਰਚਨਲਾਗੇਦਿਨਸੁਖਾਂਗਾਪਾਪ
 ਪਿਰੁਜਾਪਏ। ਅਨਰਤਬੰਦੀਕੁਰਸਬਦਿਜਾਣੀ। ਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸੁਕੇਗੋ। ਕਹੈਨਾਨਕਪਰਾ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩੪॥ ਏਸਨੀਰਮੇਰਿਆਇਸੁਜਗਮਹਿਅਏਕੋਕਿਸ
 ਤੁਹਕਰਮਕਮਾਇਆ। ਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਪੁਸਰੀਰਾਜਾਤੁਜਗਮਹਿਅਇਆ। ਜਿ
 ਨਹਰੇਤੇਰਚਨਰਚਿਅਸੋਹਰਿਮੀਨਿਨਵਸਾਇਆ। ਕੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੀਨੇਵਸਿਆਪੁਰ
 ਚਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ। ਕਹੈਨਾਨਕਏਹੁਸਨੀਰੁਪਰਵਾਣੁਹੋਆ। ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿ
 ਲਾਇਆ॥੩੫॥ ਏਨੇਤ੍ਰੇਮੇਰਿਹੋਹਰਿਤਮਮਹਿਜੋਤਿਧਰੀ। ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਹੁਨਵੇ
 ਖਹੁਕੋਣੀ। ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਹੁਨਵੇਖਹੁਕੋਣੀ। ਨਦਰੀਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆ। ਏਹੁਦਿਸੁਸੰਮ
 ਰੁਤਮਦੇਖਦੇਏਹੁਹਰਿਕਾਕੁਪੁਰੈਹਰਿਪੁਨਦਰੀਆਇਆ। ਕੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਜ
 ਵੇਖਾਹਰਿਏਨੁਹੋਹਰੇਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਣੀ। ਕਹੈਨਾਨਕਏਹਨੇਤ੍ਰਅੰਧਸੇਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
 ਲੇਦਿਬਦਿਸਟਿਹੋਈ॥੩੬॥ ਏਸੁਵਣਹੁਮੇਰਿਹੋਸਚੈਸੁਣੈਨੋਪਠਾਏਸਚੈਸੁਣੈਨੋਪਠ
 ਏਸਗੀਰਿਲਾਏਸੁਣਹੁਸਤਿਬਾਣੀ। ਚਿਤੁਸੁਟਿਅਨੁਤਨੁਹਰਿਅਹੋਆਰਸਨਾਰਸਿਸਮਾਣ
 ਸਚੁਅਲਖਵਿਡਾਣਿਤਕੀਰਤਿਕਹੀਨਜਾਏ। ਕਹੈਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਣਹੁਪਵਿ
 ਤ੍ਰਹੁਹੋਵਹੁਸਚੈਸੁਣੈਨੋਪਠਾਏ॥੩੭॥ ਹਰਿਜੀਉਗੁਠਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਜਾਪਵਣੁ
 ਵਜਾਇਆ॥੩੮॥ ਏਹੁਸਾਚਾਸੋਚਿਲਾਸਚੈਘਰਿਗਾਵਹੁ। ਗਾਵਹੁਤਸੋਚਿਘਰਿਸ
 ਚੈਜਿਥੇਸਦਾਸਚੁਧਿਆਵਹੋ। ਸਚੇਧਿਆਵਹਿਜਾਤੁਭਾਵਹਿਗੁਰੁਤੁਖਿਜਿਨਾਬੁਝ
 ਵਹੋ। ਇਹੁਸਚੁਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਰੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੇਜਨੁਪਾਵਹੋ। ਕਹੈਨਾਨਕਸਚੁਸੋਚਿਲ
 ਸਚੈਘਰਿਗਾਵਹੋ॥੩੯॥ ਅਨੰਦਸੁਣਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਸਗਲਮਨੇਰਬਪੂਰੇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਉਤਰੇਸਗਲਾਦਿਓਰੇ। ਦੂਖਰੋਗਸੰਤਪਉਤਰੇਸੁਣੀਸਚੀਬਾਣੀ। ਸੰਤ
 ਸਾਜਨਭਏਸਰਸੇਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀ। ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਾਵਿਤੁਸਤਿਗੁਰਹਰਿਆਤੁ
 ਪੂਰੇ। ਬਿਨਦੁਤਿਨਾਨਕੁਕੁਰਚਰਣਲਾਗੇਵਾਜੈਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੪੦॥੧॥

ਸਤਿਗੁਰਸਹਜੈਦਖੇਤੁਹੈਜਿਸਨੇਲਾਏਭਉਨ

ਉਬੀਜੈਨਾਉਗਵੈਨਾਮੇਰੈਸਮਾਇਆਹਉਮੈਏਹੋਬੀਤੁਹੈਸਹਸਾਗਇਆਦਿਲਾਇਯਾਨ

ਦੁਜਾਏਦੁਜਾਪਦਨਲੁਦਗਾਰੇਪਰਗਟਕੀਏਵਸਦਾ। ਗੁਪਤਰਖਾਏਆਤਿਹਅਨੇਕਕੁਪਨਾਉ। ਉਥੇਸਨੇਰ
 ਗੁਰਕਾਰਗਲਾਏਕਾਵਣੋ। ਏਕਾਦਸਦੁਆਰਾਦੇਖਾਏਆ।
 ਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾਇਆ। ਕਹਨਾਕਹਿਅਪਾਰੇ। ਉਗੁਠਾਅੰਦਰਰਖਕੈਵਜਾਪਉਣੁਦਜਾਏਆ॥

ਭਾਗੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵੇ ਜੋ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਾਇ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭਰ ਲਿਖਾ ਬਹੁ ਨੇੜਿ ਕਾ ਸਿਖ ਆ
ਨਾ ਕਹੁ ਰਮੁ ਖਿਚ ਲਤੁ ਹੈ ਦੇਖ ਪੁਲਕਾ ਆਇ ਪੁਲਕਿ ਦੇਖੈ ਬਹੁ ਜਿਸਨੇ ਸੋਈ
ਨਿਜੁ ਦੇਖਾ ਭੋਸੇ ਦੇਖੈ ਜਿਸੁ ਦੁਸਿਆ ਮਨ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾਖੇ
ਜੁੰਡੁ ਭੀਜੈ ਭੁਖਾਇ ਦੁਖਿ ਦਿਚਿ ਜੈ ਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤਾ ਦਿਹਾਇ ॥ ਆਵਣੁ
ਜੁਨ ਸੁਖੁ ਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉਲ ਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਾ ਬਲਿ ਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸ
ਵਹੁ ਜਿਸਨੇ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੇ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭੁ
ਖੁ ਭੀ ਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨ ਦਰੀਆਇ ਆਜਹੁ ਦੇਖਾਤ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥
ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਆਬੈ ਸਣ ਕਉ ਜਾਣੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਸਬ
ਦਿਸੁਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁਕਰਿ ਮਹਲ ਸਾਈ ॥ ਚੰਦ ਸੁਰਜੁ ਦਇਚਾਨਣੇ
ਪ੍ਰਗਟਾਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪਿ ਗੁਰਸਬ ਦਿਖਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸ
ਚਾਤਿ ਸਾਹਜੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਿ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆ
ਖੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪਛੀ ਅਕਬਰੁ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
ਹਿ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਗਖਿ ਅਸੈ ਸਹੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀਲਾਇ ਲਏ
ਇਹੁ ਪਿਰਮਾਖਿ ਆਲਾਪ ਸਮਕਾਜੈ ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਦੇਖੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪ
ਈ ਅਨੁਸਭੁ ਕਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਗਸਦਾ ਦੂਜ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਭੁ
ਵੈ ਤਿਉ ਭੁਵੰ ਗੁਰਸਬ ਦਿਬੁ ਛਾਹੀ ॥ ਸਭੁ ਨਾਤੇ ਗਜੇ ਰਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਏ ਚਲਾਈ ॥ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਰੁ ਮੈਨਾਹਿ ਕੋਇ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਥੁ
ਠਿਗੀ ਠਾਕੀ ਹੋਈ ਭਾਗਿ ਪਸੈ ਸਹੁ ਸਾਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀ ਐ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਥੈਠਿ ਆਸਹੁ ਪਾਇ ਆਜਾ ਕਿਰਪਾ
ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਧੰਧਾ ਧਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇ ਅੰਗੇਇ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ ਕੂਟੁ ਬੈ
ਲਿਖਿ ਭੁਖਾਇ ਆਮਨੁ ਖਿਚਾਇ ਆਰੋਇ ॥ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰੰਗੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਾਤਿ ਥੋਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿ ਓਠਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦੁਸੈ ਜਮਰੁ
ਰੂਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ
ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇ ਅਨੁ ਦੇਸਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ॥ ਇਕਨਾ ਨੇਨਾਉ ਬਖਸਿਉਨੁ ਅਸਾ ਬਹੁ

ਭਗਤੀ ਸਾ ਪਉਤੁ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸੰਤੋਹੁ ਕੀ ਕਰ ਹਿਰਦੀ ਏਨੇ ਭਉ ਅਗਲਾ ਪੁਰੀ ਚਠਤ
ਠਾਈ ਸਤੁ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾ ਮਨੈ ਸੋ ਖੁ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਾਰੀ ਕਰ ਸਿਟੀ
ਸਕੀ ਭੁਗਤੀ ਕੋ ਕੋਇ ਨਾ ਮਨਸ ਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰ ਜੀ ਕਹੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਰੀ ਕੀ
ਤਮਾ ਮਨੀ ਐ ਕਿਉ ਕੀ ਮਰ ਕਹੈ ਏ ਕਾਰੀ ਅਸ ਬਦਨ ਮਨਈ ਹਉ ਮੈ ਛੋ ਨੋ ਕੋਇ ਨਾ
ਰਖਰਾ ਦੀ ਹਉ ਮੈ ਛੋ ਨੋ ਕੀ ਦੁਨੁ ਤੁਕੁ ਤੁਸੈ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਚਿਸਨੇ ਬਖਸੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਬਿਖ
ਨਨਲ ਕੋ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਦੋਇ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
ਮੁਜੇ ਕਰੇ ਦੁਹਾਉ ਲਾਏ ਏ ਆਗਿ ਹੁਣ ਟਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਿਭੁ ਭਉ ਜਦਨ ਮਿਲੇ ਕੋਇ ਨਾ
ਨਕਲੁ ਰਮੁ ਖਿਪਾਈ ਐ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਜਾ ਭਉ ਰਚਾਇ ਨਿਰੰਕੁ
ਠਵਰ ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸੁ ਮਹੇ ਸੁਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵ ਨਿਕਾਰਾ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ਜੰਤ
ਕੀਨਾ ਭੁਭੁ ਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇ ਰਖੇ ਲੁਧੈ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ ਜੇ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖ
ਸਿਲੈ ਹਿਸ ਚਿਸ ਬਦਿਸ ਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩ ॥ ਮਨਕਾ ਭੁਭੁ ਹੁਕਮਾਵੈ ਨਾਇ ਅਧੋ
ਠਿਰੈ ਤਪਾ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਭਰਮੇ ਭੁਭੁ ਸਤੀ ਰਬ ਗਹੈ ॥ ਹਿਤ ਪਕੈ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲੈ ॥ ਭੁਭੁ
ਸਾ ਦੀ ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੇਤ ਪਾਏ ਖੰਤ ਰੁਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੩ ॥ ਸੇਤ ਪਾਏ ਹਿਤ ਪੁਖ ਲੇ
ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਮੇਲੈ ਸਬ ਦੁਸਮਾਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹ ਤਪਾ ਪਰਵਾਣਾ ਨਾਨਕ ਸੇਤ ਪਾਵਰਾ
ਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਣ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਹਿ ਦਿਨ ਸੁਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਨਿ
ਨਣਾ ਅਨੇ ਹੁਭਿ ਨਾਸਟਿ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਸਾਜੀ ਅਨੁਗਦਿ ਅਸ ਭਵਾਣਿ ਤ੍ਰਿਣਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮ
ਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦ ਹਰਿ ਭੁਣਿ ॥ ਸਬ ਦੇ ਹੀ ਸੋ ਛੁਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੫ ॥
ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩ ॥ ਅਭਿਅਗਤ ਏ ਹਿਨ ਆਖੀ ਅਨਿਚਿ ਨ ਕੇ ਚਿਰ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਦਿਗੈ
ਨਕ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਹਾਧਰ ਮੁਖ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁਤ ਕਾ ਭੂਖਾ ॥ ਇਹ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਦਿ
ਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੩ ॥ ਅਭਿਅਗਤ ਏ ਹਨ ਆਖੀ ਅਨਿਜਿ ਪਰਿ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਨਿ
ਦਰੈ ਕਾ ਭਣਿ ਆਪ ਠੇ ਬਹੁ ਲੇ ਭੋਖ ਕਰੇ ਨਿੰਭਾ ਲਿਲਹ ਨਿਸਹੁ ਆਪ ਠਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹਵ ਕੇ
॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਬੁ ਪਰਤਿ ਦਿਛੋ ਤਿਅਨੁ ਦਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸ ਰਾਉ ॥ ਘਰੁ ਦਹੁ ਸਭੇ ਸਚੈ
ਨਿਸੁ ਦਿਚਿ ਸਚਾ ਨਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸ
ਤੁਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੈ ਨਿਅਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਪੁ ਲਖਾਈ ॥ ੬ ॥
ਸਲੋਕੁ ਪ: ੬ ॥ ਏਣਾ ਦਿਰਮ ਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਭੁਭੁ ਆਏ ਜਾਇ ॥ ਭਾਏ ਚਲੈ ਆਪ ਠੇ ਬਹੁ ਹੀ ਭੈ

ਆਭੇ ਅਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕ ਜੇ ਮਤ ਮਗਉ ਨੁ ਕਰੇ ਨੇ ॥

ਸੇਕਾ... ਮਨੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ਨ ਆਵੇ ਕਿਉਂ ਜੁ ਕੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵੇ ॥ ਏਥੇ ਕਿਥਾ
ਜਾਣੀ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਦੇਹੁ ਦੇਕਰੁ ਏਥੇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇਸ਼ੁ ਏਗਲਾ ਕਰਹਿ ਏਨਿ ਮਹੇ ਜਮ ਜੰਦ
ਰਾਮ ਕੋ ਦਰਨਾ ਲੇਖਾ ਮੇਰੇ ਮਾਧਿ ਆਪੁ ਕੀਚਹਿ ਕੁੰਦੇ ਮਾਗਾਇ ਹੁਣੈ ਕੀ ਮਸੁਕੇ ਉਥੇ
ਏਕ ਚਹੁ ਏਹੁ ਚਹੁ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਲੇਖਨਾ ਤੁਝੇ ਏਸ ਭਾਵਿ ਪਕਟਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਮੇਨੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸੁਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ ॥ ਮਲੁਕੁ ਹੀਨਾ ਮਿਓਤ ਰੀਅਤੁ ਪਾਸੁ
ਚੋ ਅਸਚਿ ਅਹੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਏਥੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
॥ ਤੁਝੇ ਕੇਵਲੁ ਦਾਤ ਨਾਹਿ ਕਿੰਮ ਖਿਸੁਣਾਈ ॥ ਏਹੁ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥੁ ਹਉ ਮੇਰਾ ਏ
ਐਹਾ ਸਕਸਾ ਦਬਾਰਾ ਸਚੀਵ ਰਿਆਈ ਐਹਾ ਜਿਸੇ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇਆ ਪਲਾਏ ਮਿਲਾ
ਐਹਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿ ਰੁਦੁ ਰਖਿ ਕਿਸੇ ਪਿਆਈ ॥ ੮ ॥
ਏਹਾ ਕਹਾ ਏਹਾ ਖਤ ਸੁਖਤ ਕਰੇਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤਿਉਰਭ ਦੇ ਜੁਮੈ ਨੇਲੇ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨੇ
ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਸਤ ਬਿਆਸੁ ਕਰਨਾ ਦਬਾਰਾ ਸਭਿ ਸਿਸਟਿ ਕਰੇਨਾ ॥ ਸਚੈ ਲੇਖ
ਚਿਲ ਗੇਸ ਦਾਸ ਚੁਸਮ ਲੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਏਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਸ ਗਲੇ ਕੁਲਤ ਰੇਨਾ ॥ ੯ ॥
ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿਖ ਗੀਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਾ ॥ ਏਥੇ ਏਹਾ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਲੇਨਾ ॥ ਕੁਛੁ ਕੁਛੁ ਸਤੁ ਕਮਾਵੇ ਪਰਨਿ ਦਾਸ ਕਰੇਨਾ ॥ ਏਥੇ ਆਪੁ ਰੁਖੇ ਪਾਸ
ਦੇਵਾ ਜਗਲੇ ਕੁਲ ਭੋਖੇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਤੁਝੇ ਏਲਾ ਏਤਿ ਤੁਲ ਗੇ ਏਥੇ ਪੁਣੈ ਕਿਆ ਕਰੇਨਾ
॥ ੧੦ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਾਵੇ ਤੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਰੁ ਕੀਤੀ ॥ ਏਥੇ ਕਿਉਂ
ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਆ ਨੁਮਨੁ ਖਿਦਿਹੁ ਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੇ ਪੁਨ੍ਹੇ ਤੇਤਿ ਨਵ ਤੇ ਸਿਪੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ
ਨਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਰੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਦੀ ਪਿਆ ਪਾਇ ਦੇਵਣ
ਜਾਹਿ ॥ ਏਸ ਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਪਟਿ ਐਰੁ ਓਰੁ ਏਹਾ ਏਥੇ ਏਥੇ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਸਤੁ ਖੇਦੁ ਨਾ
ਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪੇ ਪੁਛਹੋਇ ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬੋਹੇ ਨਿਆਇ ॥ ਫਿਰੇਤ ਸਬੀ ਕਰੇ ਖੁਦਾ
ਮਦ ਫੀਲੇ ਕੈ ਹਕ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪ੍ਰਸਿਸੁਣਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਨਿਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ
ਲੇਕ ਮੁਹਵਹਿ ਚਾਵੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਹੋਵੁ ਦੇਖ ਹੁਕੋਇ ॥ ਜੇਕੋ
ਗਿਰਹੀ ਜਟ ਬਿਭੁਤਾ ॥ ਅਗੈ ਪਾਛੈ ਕੋਟੁ ਰਿਪੁਤਾ ॥ ਜੇ ਗੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ
ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿਕਾਏ ਹੁਪਰਵਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੇ

ਦਿਵੁ ਕੋ ਘਰੇ ਦਿਵੁ ਅਵੈ ਸੁਤ ਜਨੇ ਉਪਰਿਗ ਲਿਖਵੈ
 ਰੇ ਬਰਿਆਈ ਨਤ ਧੋਤਾ ਬਾਇਨ ਪਾਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰੇ ਕਰਿਆਈ
 ਪੀਰੇ ਕੋ ਬਾਇਨ ਪਾਈ ਗਰਦੁ ਸਾਇ ਬੇ ਕੋ ਜਾਇ ਕਰ ਟੀਥਾ ਸੁਹਿਰਿ ਸ
 ਜੇਗੀ ਕੋ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ਤੇਤ ਕਰਟਿ ਕੀਨੀ ਮੁਦਾ ਪਾਈ ਮੁਦਾ ਪਾਈ
 ਸੰਸਾਰਿ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਸਿਰਜਣਾ ਰੁਗ ਜੇਤੋਨੀ ਅਤੇ ਤੇਵਟਾ ਉਚੀ ਗੀਆਈ
 ਚੇਲਾ ਕਾਉ ਟਿਥੇ ਜਾਣੇ ਸੁਜਾਣੇ ਸਿਧਾਣੇ ਹੋਰੁ ਠਕਣੁ ਹਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਣੇ ਸਰੁਗ
 ਕਰਿ ਚੇਖਾ ਹੋਇ ਕਰ ਟੀਥਾ ਸੁਹਿਰੇ ਨ ਕੋਇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਕੋਇ ਨਾਨਕਾ
 ਚੇਖਾ ਨ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀ ਐਕਾਇ ਅਕੋਟ ਗਣਾ ਅੰਦਰਿ ਲਾ
 ਭੁਜਵੇ ਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹਾ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਦਿਵਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਪਿਪੁਆਇ ਅਨੁਮਾਇ ਅਮੋਹ ਨਿਤ ਕਵਣੁ ਸਰਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਟੇਕੁ ਹੋ ਪੂਰੇ
 ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੧॥ ਨਾਸਤਿ ਦੁਖੀ ਆਨਾਸਤਿ ਸੁਖੀ ਆਨਾਸਤਿ
 ਪਈ ਜੰਤਿ ਠਹਿਰਿਹਾ ਨਾਸਤਿ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਈ ਕੇ ਸੀ ਨਾਸਤਿ ਪਰਿਗਾ ਦੇ ਸਠਿਹਿ ਨਾਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿ
 ਰੁਖੀ ਪਥਰਾ ਪੁਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ਨਾਸਤਿ ਬੰਧੇ ਹਸਤੀ ਸੰਗਲ ਨਾਸਤਿ ਗਾਈ ਪਾਹੁ ਚਰ
 ਹਿ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਤੋ ਕੋ ਮਿਲੇਵ
 ਰਈ ਜਿਸੁ ਪਟ ਨੀਤ ਰਿਸ ਬਵਰਵੈ ਸਭਿ ਘਟਿ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਰਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ
 ਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਟੁਕਰੇ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾ ਲਵਾਟ ਵੀ ਤਿਸੇ ਭਲਾਵੈ ਕਉਣਾ ਜਿਸਹਿ
 ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਣਾ ॥੧॥ ਸੋ ਗਿਰੀ ਜੇ ਨਿਗੁਰੁ ਕਰੈ ਜ
 ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਸੰਜ ਮੁਕੀ ਖਿਆ ਕਰੈ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ਸੋ ਗਿਰੀ ਗੀਗਾ ਕਾਨੀ ਹੁ ਬੇਲੇਈ
 ਸਰਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿਰੇਖ ਨਰੂਪਾ ॥੨॥ ਸੋ ਅਉਤ੍ਰਤੀ ਜੇ ਪੁਪੈ ਆਪੁ ਆਉਖਿ
 ਅਭੇਜਨ ਕਰੇ ਸੰਤ ਪੁਆ ਅਉਹ ਠਪਟ ਮਹਿ ਭੀ ਖਿਆ ਕਰੈ ਸੋ ਅਉਤ੍ਰਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜ੍ਹੇ ਬਿ
 ਲੈ ਗੋਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿਰੇਖ ਨਰੂਪਾ ॥੩॥ ਸੋ ਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਏ ਉਦਾਸੁ
 ਅਰਧ ਉਪਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ਚੰਦਨ ਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੀਦੁ ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪਵੈ ਨ ਕੰਧੁ
 ਬੇਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿਰੇਖ ਨਰੂਪਾ ॥੪॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜੇ ਕਾਇਨਾ
 ਪਖਾ ਲੋਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾ ਲੋਕੁ ਪਨੈ ਬਿੰਦੁਨ ਦੇਈ ਸੁਰਠਾ ਗਤਿ ਸੁਪਾਖੰਡੀ
 ਜਗਨ ਮਰਣਾ ਬੇਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿਰੇਖ ਨਰੂਪਾ ॥੫॥ ਜੇ ਬੇ

ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਤੇ ਭੈ ਭਰੀ ਸਾਗਰਾਨ ਮਾਨਸਾ ਜਗੈ ਪੈਲਾ ਭਾਖਾ ਰਾਨ ਸਿਆਣ ॥੧੦॥ ਸਾਨ
ਤੋ ਭਰਾ ਨਿਸਤ ਮਾਨੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰ ਬਰਿਸਤ ਸਤੁ ਪੁਪਰ ਮਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖਨ ॥੧੧॥
ਕਿਉ ਮਰੇ ਮੰਦ ਕੇ ਭੇਦ ਦੇ ਭਾਗ ਤੇ ਕੰਨਿ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਜੈ ਭੁਗਤੀ ਮਾਸਾ ਤਾਸਾ ਤੇ ਭੈ
ਨਾਭਿ ਕਉ ਭੁਭੁ ਅਖਰ ਜਿਉ ਰਹੈ ਰਿਆ ਭਾਖਾ ਪਛਾਣ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥੧੨॥ ਤਾਨਾ ਕੁਮਾਰ
ਰੋਕੈ ਰਹੈ ਭਿਅਦਰਤ ਰੇਵਰ ਰਹਿ ਪੂਰ ਨਾਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਤਰਾ ਧੀਰ ਕਾਰਿ ਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ
ਮਕਾਇ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਾਇ ਜਾਇ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੇਈ ਆਖੀ ਮੈ ਜਿਥ ਹਰਿ
ਜੋਤਾ ਮਾਨਸ ਦੇ ਹਰੁ ਬਰਨੀ ॥੧੪॥ ਏਆ ਸਰੁ ਮਾਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਤਾ ਭਾਗ ਰਿਖਾ ਲਿਖਿ ਕੇ ਜੀਅ
ਘਟਿ ॥੧੫॥ ਏਧ ਤਾਨ ਮਨੁ ਖਹਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸਰਨ ਜਾਣੀ ਤਿਨਿ ਜਨ ਮੁਗਧੁ ਤਾਨ ਸਰੁ ਮਾ
ਏ ਕੁਧਰਤ ਦੁਰਸ ਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵੀ ॥੧੬॥ ਭੁਰਖੁ ਰੇਵੇ ਸੇ ਤੁਥੈ ਭੁਗ
ਕਾ ਕਹਣਾ ॥੧੭॥ ਭੁਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਤੋਂ ਕਿਆ ਭੁਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥੧੮॥ ਭੁਰਖੁ ਭੁਭੁ ਜੇ ਮੁਗਧੁ ਰਹੈ ਮਾਇ
ਰੇ ਮਰਣਾ ॥੧੯॥ ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥੨੦॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਦੈ ਖਾਹਿ ਕਿਉ ਸੀ
ਕਰਣਾ ॥੨੧॥ ਭੁਰਖੁ ਭੁਭੁ ਏਤੁ ਕਰੇ ਵੀਰ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਲਿਖਿ ਰਹਣਾ ॥੨੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਖਿ ਭੁਭੁ
ਸੁਪਿਛੈ ਰੁਖ ਦੇ ਭੀਤ ਰਣਾ ॥੨੩॥ ਕਾਜੇ ਤਿਉ ਭੁਭੁ ਏਵੇ ਕਰੇ ਜੇ ਦੇ ਏਤੁ ਸਹਣਾ ॥੨੪॥
ਆਖੈ ਰੇ ਮਨੁ ਭੀ ਐਸਿ ਖਸਦੀ ॥੨੫॥ ਭੇਖਾਰ ਭੁਭੁ ਮੰਗੇ ਸੀ ਆਖੈ ਰੁਖ ਭੀ ਵਹੀ ॥੨੬॥ ਤਲਬਾ ਪਇਸੀ
ਆਖੀ ਆਖਾ ਭੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ ॥੨੭॥ ਅਜਰਾ ਭੀ ਲੁਛੇ ਸਤਾ ਰੇ ਸੀ ਆਇ ਤਈ ॥੨੮॥ ਮਮਦੁ ਜਾਵਾ
ਏ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਗਈ ॥੨੯॥ ਭੁਭੁ ਨਿਭੁ ਏਨਾ ਕਾ ਭੁਭੁ ਕਿਸ ਚਿਸਹੀ ॥੩੦॥
ਭੁਸਰੀ ਰਹੈ ਹਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਸਤੁ ਆਪੇ ॥੩੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾ ਪਦੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨਾ ਪੈ ॥੩੨॥
ਰਸਾ ਦੀ ਸਲਾਹੀ ਐ ਹਰਿ ਭੁਗਤੀ ਰਹੈ ॥੩੩॥ ਸਭੁ ਮਾਤੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਅਹੋਇਆ ਅਰਿ ਕਾ ਰੁਗਧੁ ਪੈ ॥੩੪॥
ਭੁਭੁ ਰਿਕ ਖੇਲੁ ਰੇ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਕਿਸੈ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ॥੩੫॥ ਸਹੀ ਸਰਦਾਨੁ ਦੇਇ ਭੁਭੁ
ਮਾਇਆ ਪਰਸਰਾ ਮੁਰਦੈ ਪਰਿ ਆਇਆ ਮਾਜੇ ਸੁਰੇਵੈ ਭੀ ਭੀ ਆਖਾਇਆ ਐਸੀ ਦਰਗ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ਰੇ ਕੇ ਰਮੁ ਨਿਕਾਲ ਭਾਇਆ ਸੀਤਾ ਲਖ ਮਣੁ ਦਿਛੁ ਭੀ ਗਇਆ ਰੇਵੈ ਦਰ
ਭੁਭੁ ਭੁਗਧੁ ਭੁਭੁ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਮੀਟੀ ਰੁਝਿ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਰਿਖ ਪੰਡੁ ਭੁਭੁ ਮਾਤੁ ਗਾਜਿ ਨ ਕੈ
ਮੀਰਤ ਹਵਾ ਰਿਖੇ ਜਨ ਮੇਜਾ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ
ਸਸਾਇ ਕੁਪੀ ਗਾਨੀ ਤਿਕਾ ਲਿਖਤੁ ਲਾਭੈ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਰਿਖ ਰੇ ਕੰਨ ਪੜਾਇਆ ਪਰਿ ਪਰਿ ਮਾਗੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਜਾਇ ਹਰੇ ਰਿਖਿ ਰਿਖ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਖ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਖ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਖ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਖ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਖ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਖ ਪ੍ਰੀਤ

ਮੁਖਿਨਾ ਮੁਖਿਨਾ ਏਨਿ ਐਸ ਬਿਤਤੁ ਕਰੇ ਲੋਧਾ ਰਿਪਰਗਾ ਮੁਖਿਨਾ ਏਨਾ ਹਰਿ ਲਖਾ
ਲੋਧਾ ਮਪੇਰੁਗਿਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ॥੧੭॥ — ਨਾਕ ਰਿਪ
ਮਤਕਰੁ ਚਿਤਾ ਤਿਸਹੀ ਰੇਇ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਤਇ ਪਾਇਅਨੁ ਤਿਨਾ ਰਿਚੈ ਦੇਇ ਰਿਚੈ
ਨਚਲਈ ਨਕੋ ਕਿਹਾ ਸਕੇਇ ਸਉਦ ਮੁਲਿ ਦੇਈ ਨਕੋ ਲਏਨ ਦੇਇ ਜੀਅ ਕਾ ਅਪੁਰੁ
ਅਖਾਣਾ ਏਨਾ ਕਰੇਇ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ ਏਨਾ
ਚਿਤਾ ਤਿਸਹੀ ਰੇਇ ॥੧॥ ਨਨਕ ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਛੁਲੀ ਬੰਦੁ ਰਿਸਨਾ ਕਾ ਭਾਮੁ ਭਾਮੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚੇਤਈ ਪਵੈ ਅਚਿਤ ਜਾਨੁ ਨਾਨਕ ਅਚਿਤੁ ਰੇਤੁ ਪੈ ਚਿਤ ਬਧਾ ਜਾਇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਅਪ ਠੀਤ ਅਪੇ ਝਟੇ ਮਲਾਇ ॥੨॥ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿਗੁਪਤ
ਗਗਰੁ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਪਰਹੀ ਮਾਰਿ ਹੈ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਲੀਤ
ਗਅੰਤਰਿ ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਗਈ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਈ ਤਾ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਅਪੇ ਦੇਇ
ਝਾਈ ॥੧੮॥ ਦੇਲਿ ਪਿਛਾਇਆ ਕਤਿ ਦਣਾਇਆ ਕਤਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿਖੁ
ਬਿਚੜਾਇਆ ਲੋਹਾ ਦਫੇ ਦਰਜੀ ਪਵੈ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ਸੀਧੈ ॥੧੯॥ ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫੁ
ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਏ ॥੨੦॥ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜਾ ਪਾਏ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ਹੀਠੈ ॥੨੧॥ ਪੁਰਖਿ
ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਮੁਹਤ ਕਿਛੁ ਹੀਠੈ ॥੨੨॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਰੇਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥੨੩॥
ਸਾਰਿ ਬੁਝੇ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੨੪॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਗਾ
ਵਤਤਿ ਸਕੀ ਅਪਰਾ ਅਪਾਰਾ ਸਬ ਦੇਸਾ ਠਰਾਈ ਲਾਇ ਗੁਣ ਕੀ ਬੈਠੈ ਚਿਸਮ
ਇਤਿ ਸਦਾ ਕੁਠਾ ਰੇਵੈ ਸੇਖੁ ਲੋਹੁ ਲੁਧਿਕ ਬਾਝੈ ॥੨੫॥ ਇਹ ਲਾਲ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ
ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨੬॥ ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁ ਝਾਬੰ ਕੇ ਕਾਅਸ ਦੁਗਾ
ਰਬਨ ਕੀ ਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਗੁ ॥੨੭॥ ਸੇਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਬ ਦਿਮਿਲੈ
ਨੇਤੁਰੁ ਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥੨੮॥ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਨਿਸੇਸਚੇ ਜਿਨ ਹਰਿਖਰ ਭੁਧਨੁ ਪਲੈ ॥੨੯॥ ਭਗਤ ਸੇਹੀ
ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥੩੦॥ ਰਤਨ ਬੀਚਰੁ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਕੁ ਲੈ ॥੩੧॥
ਪੈ ਲੇ ਮੇਲਾਇ ਦਾਅਪੇ ਦੇਇ ਦੁਰਿ ਆਈ ॥੩੨॥ ਅਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸ
ਹੁਕੇ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ਰੇਇ ॥੩੩॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਮਹਿ ਜੀਏ ਅਸਾ ਹੀ ਲਾਅਾਇ ਅਸੇਇ ॥੩੪॥
ਨਾਕਿ ਛੁਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਰੇਇ ॥੩੫॥ ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬਪੁਟੀ ਜੀ ਕੁਲਾਏ ਸੇਇ ॥੩੬॥
ਪ੍ਰਿਤੁ ਜੀਵਤੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਤਾਰਨਿ ਹਚਲੁ ਏਹੁ ਪੁਤੁ

ਸਿਸਾਸੇਆਰਧੇਨਿਰਮਲੁਸੇਏਜਨੁਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਏਕੁਨੁਗਰਦਿਕਾ
 ਸਲੀਨਕੁਬਲਿਜਾਈ॥੨੦॥ ਸਰਦਰੁਸਪੁਕੋਹੀਮੇਲਾਖਸਮੇਏ
 ਏਕੁਨੁਸਰਦਰਅੰਦਰਿਉਰਮੇਤੀਸੇਰਸੀਕਾਖਾਣਾਬਕੁਲਕਾਗੁਨਰਹੀਸਰਦਰਿ
 ਏਕੁਨੁਸਿਸਾਠਾਓਨਾਰਿਜਕੁਨਪਇਓਓਏਓਨਾਰੋਖਾਣਾਸਚਿਕਮਟੈਸ
 ਏਕੁਨੁਏਕੁਨੁਕੁਨੁਮਾਠਾਨਾਨਕਤਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਜਿਨਾਧੁਰੇਪੈਪਾ
 ਏਕੁਨੁ ਸਾਹਿਬਮੇਰਉਜਲਜੇਕੋਚਿਤਕਰੇਇਨਾਨਕਸੇਈਸੇਵੀਐਸਦ
 ਸਦਜੇਦੇਇਨਾਨਕਸੇਈਸੇਵੀਐਜਿਤੁਸੇਦਿਐਦੁਖਜਾਣੇਅਦਕੁਨਦੰਦਨਿਗੁਣਰ
 ਵਰਿਮਨਿਸੁਖੁਦਸੈਆਇ॥ ਅਪੇਅਪਿਦਰਤਦਾਅਪਿਤਵੀਲਾਈਅਨੁ॥
 ਅਪੇਉਪਦੇਸਦਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਅਈਅਨੁ॥ਇਕਿਅਪੇਉਸੁਤ੍ਰਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭਗਤੀ
 ਸਈਅਨੁ॥ਜਿਸੁਅਪਿਬੁਝੁਏਸੋਬੁਝਸੀਅਪੇਨਾਇਲਾਈਅਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਅਈਐ
 ਸਰਦਰਿਅਈ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕਦਰਨਾਇਪ੨॥ ਜੇਹੁਰਮਕਲੀਕਾ ਚਉਪਦੇ॥
 ਅਸਟਪਦੀਅਪ॥ ਅਨੰਦੁ॥੧॥ ਦਰ१॥ ਤਿਨਕਜਮਲਾ੮॥

ਜਹਬੈਸਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤ
 ਜਾਣਾਸਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਜਾਸਭੇਪਦਿਤੁਹਰਿਬਾਣਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਰਿਦਸਾਸਚਗਾਫ
 ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਗਭਲਾਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਨਿਆਏਈਸਗਲ
 ਦੇਕਗਾਇਹੁਨੁਰਮਾਇਆਖਸਮਕਾਰੋਅਵਰਤੇਇਹਸੰਸਾਰ॥੨॥ਇਵੀਧਤੁਸਬਲਕਹੀ
 ਅਤਰੈਇਵੀਕਿਸਤੇਹੋਈਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਏਕਲਿਦਲਾਗੀਦੁਬਿਧਤਦੇਖਿਨਾਸੀ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਣਾਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਜਮਕੀਠ
 ਸੀ॥੪॥ਭੁਣਤਨਾਨਕਲੇਖਾਮਯੋਕਦਨਾਜਾਚੁਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮਰਾਇਜਪਤੁ
 ਤੈਪਦੇਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥੫॥੧॥ ਅਵਣੁਜਾਣਨਾਥੀਐਨਿਜਪਰਿਦਸਾਰੇਇ॥
 ਸਚਖਜਨਾਬਖਸਿਆਅਪੇਜਟੈਸੋਇ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਰਿਤੂਮਨਹੁਤਜਿਦਿਕਾਰਾ॥
 ਧੁਰਬੈਸਥਦਿਪਿਆਇਤੁੰਸਚਿਲਗੀਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਬੈਨਾਵਹੁਭਲਿਆਠਿਰਿਹ

ਭਾਬੈ ਬੁਝਿ ਇ ਜੋਨਿ ਸ ਭਿਭਟੁ ਏ ਮਨਿ ਏ ਸਟ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਵਰਭਰੀ ਗੁਰੁ ਪਾ
ਇਆ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਮਾਇਆ ਅਨ ਦਿਨ ਸਚ ਭਰਾ ਭਿਕਰਿ ਸਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭਾ ਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਇਨਾ ਨ ਕਰ ਮਿਦਰ ਫੀਆ ਜੇਠਾ ਫੇਰੇ
ਅਭਿਸ ॥ ਪਿਛੁਭੇ ਹੁਨ ਹਥ ਸਾਇ ਜੀਉ ਅਥ ਭੂਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਰਿ
ਰਣਿ ਲਗਿ ਰਹਾ ਦਿਚਹੁ ਅਪੁਨਾ ਦੁਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੁਰ ਖਿਨ ਪੁਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਚਰਣਿ ਲਗਿ ਰਹਾਇ ਕਮ ਨਿਏ ਕੈਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇਆ ਮੈ ਜਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਨ ਮੈ ਬੇਦੁ
ਥਾਓ ਸਥਾ ਦਿਭੇ ਦੇ ਕੁਤੁਕ ਏ ਆਗੁਰਿ ਨ ਮੁਦੀ ਆਸ ਮਾਣੁ ਏ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਚਰ
ਦਾ ਠਿਕੈ ਲਾਲ ਚਿਲਾ ਗਾਜਾਇ ॥ ਧੰਧੈ ਕੁੜਿ ਫਿਅ ਪਿਆ ਜਮ ਪੁਰਿ ਚੋਟਾ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓ ਗੁਰ ਮੁਖਾ ਬੁਝੈ ਏ
੪ ॥ ੩ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇਟੇ ਲਿਲਹੁ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆਹੁ ਭੁਝਿ
ਲਾਜੁ ਪਿਨਾ ਮੁਮੁਰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪੁਛੈ
ਲੇਹੁ ਦੁਖ ਰੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵ ਦੀ ਪੁਰਿ ਰਾਕਿ ਮਿਲਾਵਹੇਇ ॥ ਗੁਰੁ
ਖਿਮਿ ਲੇਸੇ ਨਾ ਦਿਛੁ ਰੁਪਿ ਪਟੁ ਹਿਸਚੁ ਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨ ਮੁਖ
ਭਗਿ ਮੁਲਾਇ ॥ ਚਿਨਾ ਦਿ ਚਿਅ ਪਿਦਰਤ ਦਾ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਨਾ ਲਿਜੋ
ਨ ਚਲਈ ਖਲੋਕੀ ਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਮਾਨਿ ਦਸੈ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਥ ਸਿ ॥
੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤ ਲੁਕਰੇ ਮਨੁ ਰਹੁ ਕੰਚ ਨੁਹੇਇ ॥ ਸੇਸਾ ਚਾਸਾ ਲਾਹੀ ਮੈ ਰਿਤੁ
ਦਰੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਰਧਿ
ਤੁ ਅਨਾਦਿ ਨ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏ ਕੋ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
ਸੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਚਿਦੁ ਏ ਹੋਸੇ ਝੁਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੇ ਰਿਦੁ ਜੇ ਲਹੇ ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਐ
ਜਾਇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਰੀ ਅਰਿਬੁ ਤੀ ਮਿਲੈ ਸਭਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਨ ਰਿਸੁ
ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਭੁਜਿ ਪਈ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿਸਹੁ ਜਿਸੁ ਭਾਏ ॥ ਏਹੁ ਦੇਵ ਨ ਸੇਈ ਜਾਣੈ ਅਦੁਰ ਭਿਜ
ਏ ਕਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ

ਸੋਸਨੇਨਦਰਿਤਮਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਬਦਿਸਟਿਜਯੋਭਰਮੁਚੁਕਾਏਗੁਰੁਪ
 ਸਾਦਿਅਪਦੁਪਏਯੋਜੋਗੀਟਿਹਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈਗੁਰਕੋਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਯੋ
 ਰੰਧਨਿਰਮੇਲਾਰੇਏਗੁਰਮਤਿਦਿਚਹੁਦੁਰਮਤਿਖੋਏਰੰਗਿਸਿਉਨਿਤਰਲੀਅਮਾਣੇਅਪ
 ਏਕਮਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਜਤਿਗੁਰਬਾਣੁਦੈਦੁਨਕੋਏਅਪੇਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈਸਤਿ
 ਤੁਮੈਲਿਯੋਮਰੈਮੰਦਰੇਏਗਿਅਨਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੪॥ਏਹੁਸਬਦੁਸਾਰਜਿਸਨੇਲਾਏਗੁ
 ਰੁਖਿਤਿਸਨਭੁਖਗਏਅਪਣਲੀਆਕਿਛੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਿਰਪਕਲਧਾਰੀਜੀਉ॥੫॥
 ਅਰਮਨਿਗੁਮਤਿਹੁਰੁਦਿਖਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੋਪਰਿਅਇਆਅਜਿਨਮਾਰਿ
 ਸੋਜਨੁਜਤਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤਮਾਰੀਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਸੋਤਤੁਪਾਏਅਪਣਾਮਾਪੁ
 ਦਿਹੁਗਏਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਹੁਸਭੁਸੰਪੁਕਮਾਏਏਖਹੁਮਨਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੭॥ਇਕਿਕੁਮਿਛੁ
 ਏਕਿਗਿਅਰੰਕਰੀਏਕਨਗੁਰਮੁਖਿਹਉਸੈਮਾਰੀਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਗੀਹੋਰਿਭਗੰਮਭੁ
 ਭਾਵਹੀਜੀਉ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਨਾਪੁਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਬਿਰਥਜਨਮੁਗਏਇਆ
 ਅਰੋਦਿਨੁਨਦੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੯॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਤਾਗੁ
 ਰੁਪੁਰੰਜਨਚੰਡੀਤਾਜਿਉਤੁਦੈਹੋਸੋਈਪਾਏਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੧੦॥੧॥

ਹੁਕਮੀਸਹਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪ

ਈਕਰਿਕਰਿਏਖੈਅਪਣੀਵਰਿਅਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਅਪੇਹੁਕਮੇਰਹਿਆਸਮਾਈਹੋ॥੧॥
 ਅਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਗੁਬਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਵੀਚਾਰਾਅਪੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਅਪੇਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਈਹੋ॥੨॥ਅਪੇਮੇਲੇਵੇਵਰਿਅਈਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕੀਮਤਿਪਾਈਅਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੁਠਿ
 ਮੋਢਿਲਛਾਦੀਛੁਜੋਭਾਇਖੁਆਈਹੋ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਦਿਚੇਪਾਈਅਮਨਮੁਖਿਭੁਲੇਪਤਿ
 ਵਏਈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਸੋਨਾਇਰਾਚੈਸਾਚੈਰਹਿਆਸਮਾਈਹੋ॥੪॥ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਨਮਰਤਨੁ
 ਪਇਆਪੁੰਨਸਾਮਾਰਿਮਨਮਾਰਿਸਮਾਇਆਅਪੇਖੋਲਕਰੇਸਭਿਕਰਤਾਅਪੇਵੇਇਬੁਝਾਈਹੋ॥੫॥
 ਅਤਿਗੁਰਸੇਏਅਪੁਗਏਅਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਬਦਿਸੁਖਪਾਏਅੰਤਰਿਪਿਅਭੁਗਤੀਰਾਤਾ
 ਸਹਜਿਮਤੇਬਣਿਆਈਹੋ॥੬॥ਵੁਖਨਿਵਾਰਣੁਗੁਰਤੇਜਤਾਅਪਿਮਿਲਿਅਜਗਤੀਵਨੁਦਾ
 ਤਾਜਿਸਨੇਲਾਏਸੋਈਬੁਝੈਭਉਗੁਮਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੋ॥੭॥ਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇਵੇਏਸਚੈ
 ਸਬਦਿਸਤਿਗੁਰਸੇਏਜਰਜਪਤਿਭੁਜੋਹਿਨਸਕੈਸਾਚੈਸਿਉਬਣਿਆਈਹੋ॥੮॥ਤਿਸਨਾਅਗ

ਜਾਗਦੇਸੀਸਰਾਅਲਿਖਲਿਖਪੈਬਹੁਤੁਫਿਕਾਰਾਮਨਮੁਤੁਰਭਿਰਨਪਾਏਕਾਬਹੁਸਤਿ
 ਰਹੁਬੁਝਾਈਹੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਰਭਾਗਿ॥ਸਾਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਦਲਾ
 ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਰਵਿਆਨਿਹੋਕੇਵਲਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈਹੋ॥੨॥ਸਚਾਸਬਦੁਸ
 ਹੋਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਫਿਰਲੈਕਿਨੋਪਛਾਣੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਆਦਣੁਜਾਣੁ
 ਰਹਾਈਹੋ॥੩॥ਸਬਦੁਬੁਝੈਸੇਮੈਲੁਕੁਕਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਏ॥ਸਤਿ
 ਰੁਅਪਣਾਸਦਹੀਸੇਵਹਿਰਉਮੈਫਿਚਹੁਜਾਈਹੋ॥੪॥ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਰਾਦਰਿਸੁਝੈ॥ਨਾਮੁ
 ਦਿਹੁਣਾਕਭਿਕਬਿਝੁਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਕੀਦਰਿਆਈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਈਹੋ॥੫॥
 ਪੇਅਪਿਮਿਲੈਤਾਬੁਝੈ॥ਗਿਅੰਨਦਿਹੁਣਾਕਿਛੁਨੁਝੈ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿ
 ਵੀਸਬਦਿਦੁਜਾਈਹੋ॥੬॥ਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆਕੋਇਨਮੋਟੈਪੁਰਿ
 ਰਮਾਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤੇਮਹਿਤਿਨਹੀਵਾਸਾਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈਹੋ॥੭॥ਅਪਣੈ
 ਨਦਰਿਕਰੈਸੋਪਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਤਨੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਭੀਖਿਆਨ
 ਮੁਦਰਿਪਾਈਹੋ॥੮॥੧॥
 ਏਕੋਏਕੁਫਰੈਸਭੁਜੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਫਿਰਲਾਝੁ
 ਝੈਕੋਈ॥ਏਕੋਗਦਿਰਹਿਅਸਭਅੰਤਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਹੋ॥੧॥ਲਖਚਉਰਸੀਹਜੀ
 ਅਉਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੋਅਪੇਕੀਮਤਿਹੋਗਹੋ
 ਹੋ॥੨॥ਮਾਇਆਸੇਹੁਅੰਧਅੰਧਾਰਾਹਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਾਸਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰੇ
 ਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰਦਿਨੁਸੰਤਿਨੋਹੋਈਹੋ॥੩॥ਆਪੇਜੋਵਿਛੋਵੇਆਪੋਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਅ
 ਪੋ॥ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਰਾਹੋਰਨਿਹੁਕਮੁਨੋਹੋਈਹੋ॥੪॥ਆਪੇਲਾਇਲਾਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪਾ
 ਸਦੀਜਮਕਭਉਰਗੈ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਈਹੋ॥੫॥ਆਪੋ
 ਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭੁਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੇਵਹੋਈਹੋ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਜਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸਭਨਰ
 ਦਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਹੋਈਹੋ॥੭॥ਕਾਇਅਕੁ
 ਬੁਝੈਹੁਨੁਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਾਖੀਸੁਝੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੈਦਿਨੁਰਤੀਮਿਲਿਪੀਤ
 ਮਸੁਖੁਹੋਈਹੋ॥੮॥ਮਨਮੁਖਧਤੁਝੈਹੈਲਾਗਾ॥ਜਨਮਤਕੀਨਾਮੁਖਮਾਭਾਗਾ॥ਅਵਤਜ
 ਤਾਥਿਰਥਾਜਨਾਕਾਵਾਇਆਧਿਨੁਗੁਰਮੁਖਤਿਨੋਹੋਈਹੋ॥੯॥ਕਾਇਅਕੁਧਹਉਮੈਮਲੁ
 ਲਾਈ॥ਜੇਸਉਧੋਵਹਿਤਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ਸਬਦਿਧੋਪੈਤਾਹਉਹੋਵੈਠਿਰਿਮੈਲੀਭੂਲਿਨੋ

५५

ਨਾ ਦੇਵਾ... ਭਾਖੇ ਦੇ ਉਮਿਲਾਈ... ਖਾਖੇ ਦਰਿਕਰ ਮਨਿਦ ਸਿਸ...
... ੧੨... ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਹੋਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ... ਮਨ ਮੁਖ ਸੇ...
... ੧੩... ਭੁਗਿਯੁ...
... ਸਾਚਾ ਦੇਵ ਦਾਤਾ... ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ...
... ੧੪... ਮੇਲ ਕਮਾਇਆ... ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੇ...
... ਜਾਭਾਇਆ... ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ਦੇਖਹੁ...
... ੧੫... ਮਿਲੇ ਦਰਿ ਮਾਈ...
... ੧੬... ਜੇ ਅਇਆ ਸੇ ਸਭ ਕੇ ਜਾਸੀ...
... ੧੭... ਚਿਸਮਾਈ...
... ੧੮... ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੋ... ਜਨ ਲੇਖੋ...
... ੧੯... ਮਨ ਮੁਖ ਸਹਸਾ... ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੇ...
... ੨੦... ਨਮੁਗਦਾਈ... ਚਿਸਮਾਈ...
... ੨੧... ਫਤ ਮਨੁ ਭਇਆ... ਲਏ ਸੁਖ...
... ੨੨... ਦੇ ਪੁਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ... ਅਉਗਣਿ ਮਾਰੀ ਅਉ...
... ੨੩... ਟਿਅਮਾਰੀ ਕਚੀ... ਮਨ ਪਾਈ...
... ੨੪... ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ... ਮਨ ਪਾਈ...
... ੨੫... ਪਾਈ... ਗੁਣ ਵੰਤ...
... ੨੬... ਸਦਾ ਪਿਰ ਗਵੈ... ਮਨ ਪਾਈ...
... ੨੭... ਖਸਿਲਏ ਪੁਰਿਲੇ... ਮਨ ਪਾਈ...
... ੨੮... ਹਉ ਮੈਧਾਤ ਮੇਰ ਸਿਲਾਈ... ਮਨ ਪਾਈ...
... ੨੯... ਪੇਕਰਿ ਦੇਖੋ... ਮਨ ਪਾਈ...
... ੩੦... ਜਾਗੇ... ਮਨ ਪਾਈ...
... ੩੧... ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ... ਮਨ ਪਾਈ...
... ੩੨... ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ... ਮਨ ਪਾਈ...
... ੩੩... ਮਨ ਪਾਈ... ਮਨ ਪਾਈ...

੧੩੧॥ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਹੀ ਮੇਜਾ ਮਾਪੇ ਕਰਵੇ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਹਿ ਚਲਾਵੇ॥ ੧੩੨॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਮਾਪੇ ਭਗਤ॥
 ਅੰਤਰੁ ਰਸੁ ਖਦਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਏ ਚਲਾਵੇ॥ ੧੩੩॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਮਾਪੇ ਭਗਤ॥
 ਅੰਤਰੁ ਰਸੁ ਮਾਪੇ ਜਗਤਾ॥ ਅਪੇ ਨਿਰਮਲ ਮਿਹਰਵਨੁ ਮਧੁ ਦੁਨਿ ਸਦਾ ਹੁੰਨੁ ਮੇ
 ਰਾਜਾਈ॥ ੧੩੪॥ ਸੇਵਕੁ ਭਗੀ ਜਿਨਿ ਏਕੋ ਜਤਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿ ਮਾਜਗ॥
 ਜਿਨੁ ਦਾਤਾ॥ ਇਕਥੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ॥ ਅਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਜਾਈ॥ ੧੩੫॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਰਹਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਨ ਮੁਸਬਦਿ ਪਦੁਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਢੇ ਹਿਸੇ ਏੀ ਜਨੁ
 ਵੇਨਾਨ ਕਨਾ ਮਿਢਵਾਈ॥ ੧੩੬॥ ੪॥ ਸਭੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਹਿਰੀ ਭੀਕੇ
 ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਚੀਰੈ॥ ਸਭੁ ਘਟਿ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਅਪੇ ਸੁਖ ਨਿਭ
 ਸੀ॥ ੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਨਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥ ਅਪੇ ਅਇਓ
 ਜਿਸ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ॥ ੨॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੋ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਸਚੇ ਸਬ
 ਦੇਸ ਦਾ ਮਤਿ ਉਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ੩॥ ਦੇਹੀ ਕਾ ਚੀਕਾ ਗਦ ਮਿਕ ਦਾਰਾ॥ ਬੁ
 ਢਪਵੈ ਬਿਨ ਸੈਓ ਹਤ ਨ ਲਗੈ ਬਾਰਾ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੇ॥
 ਨਨੁ ਨਿਵਾਸੀ॥ ੪॥ ਹੁਸਰ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤ ਕੀ ਕਾਰਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਭੋਯਨੁ ਸਦਾ ਮਾਧਰਾ॥ ਸਦਾ ਵਿਖ
 ਬੁਝਿ ਰਹੈ ਪਦੁਤਾ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ॥ ੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਠਿ ਹਰੀ ਜੋ ਸਾਚੇ ਲਗੇ॥
 ਜੀਗੁਣ ਗਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ॥ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਿਰਾਸੀ॥
 ੬॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁਨੁ ਪੁਜਾ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁਨੁ ਵੁਜਾ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ
 ਕੋ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ॥ ੭॥ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਜੇ ਨੀਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਅਾਇਆ॥ ਅਪਿਭੂਲਾ ਜਾਖ ਸਮਿਭੂ
 ਕੁਇਆ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੮॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭੋਹ
 ਮਾਨ ਪਰਾਧੀ॥ ਕਿਆ ਮੁਲੈ ਬੋਲਹਨਾ ਹਮ ਗੁਠਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ॥ ਭੁਬ ਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲਹੁਤਮ
 ਅਪੇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੯॥ ਨਾਕੋ ਕਰੇ ਨ ਕਰਵੈ ਚੇਗਾ॥ ਅਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਵਹਿ ਉਹੇ ਇਕਾ
 ਅਤਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਰਿਸੁ ਖੁਪਾਏ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ॥ ੧੦॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਸਬਦੁ ਧੀਜਿ
 ਅਪਰਾਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਫਠਾਵੁ ਪਾਰਾ॥ ਸਚੁ ਪਨੁ ਜੀਮਿਅ ਤੇਇਨਾ ਏਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ
 ੧੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਉਗਟਿ ਨਾਰੋਨੇ ਗੁਣ ਕੀ ਜੋ॥ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ਰਿਨਾਮੁ ਦੀਜੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ॥ ੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸਮਝਨੇ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸੋ ਪਨੁ ਪਾਏ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ॥ ੧੩॥ ਅਨਲ ਫਉ ਭਰ

ਸਾਹਿਗਰ
 ਕੇਵਲਿਕ
 ਸਲਾਹੀ

ਮਾਏਸਾਏਰੁਥਿਨਕਈਅਨਮੁਖਅੰਧੇਕਿਛੁਨਸੁਕੈਗੁਰਮਤਿਅਮਰੁ
ਸਾਏਸਾਏਰੁਥਿਨਕਈਅਨਮੁਖਅੰਧੇਕਿਛੁਨਸੁਕੈਗੁਰਮਤਿਅਮਰੁ
ਨੰਦਾਕਰੀਬਹੁਚਿੰਤਾਜਲੈਦੁਖੇਦੁਖਿਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੧੫॥ਅਪੇਕਰਤੋਕਰਕਰਾਈਅਮਰੁ
ਰਮੁਖਿਦੇਇਭੁਭਾਈ॥ਨਨਕਨਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਮੋਨਮਿਨਿਵਾਸੀਹੋ॥੧੬॥
ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਬਿਰੁਸਾ॥ਦੁਜੈਲਾਗਾਸਭੁਜਗੁਕਚਾਗੁਰਮਤਿਸਿਵਾਸ
ਦੁਸਲਾਦੀਸਭੈਹੀਸਾਚਿਪਰਜੈਹੋ॥੧੭॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਤਾਅਪੇਲਾ
ਲਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਅਪੇਬਖਸੇਦੇਵਭੀਅਣੀਗੁਰਮਤਿਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਹੋ॥੧੮॥
ਮਾਇਅਲਹੁਰਿਸਬਦਿਨਿਵਾਹੀ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਹਜੈਗੁਣਗਵੇ
ਰੰਗਿਰਤਰਸਨਰਮੁਰਵੀਜੈਹੋ॥੧੯॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੀਦਿਹਾਈ॥ਅਨਖੁਥਿਨਬੁਝੈਣੀ
ਇਆਈ॥ਜਮਕਲੁਪਾਵੀ॥ਮੁਹਤੁਨਿਹਾਲੇਅਨਦਿਨਅਰਜਾਛੀਜੈਹੋ॥੨੦॥ਅੰਤਰਿ
ਭੁਕਰੇਨਹੀਬੁਝੈ॥ਸਿਰਭੈਪਰਿਜਮਕਲੁਨਸੁਝੈ॥ਮੈਭੈਕਮਾਣਸੈਅਗੈਅਇਆਅੰ
ਕਾਇਕਿਆਕੀਜੈਹੋ॥੨੧॥ਜੋਸਚਿਲਗੇਤਿਨਸਾਚੀਸੋਈ॥ਦੁਜੈਲਾਗੇਮਨਮੁਖਿਰੇਇ
ਦੁਹਸਿਰਿਅਕਾਖਸਮੁਹੈਅਪੇਅਪੇਗੁਣਮਹਿਭੀਜੈਹੋ॥੨੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਜਸ
ਸੋਹੈ॥ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਮਾਇਅੰਮੇਰੁਮੈਲੁਪਤੈਨੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿ
ਮੁਭੀਜੈਹੋ॥੨੩॥ਸਭਨਾਦਿਚਿਵਰਤੇਇਕੁਸੇਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਹਰਿ
ਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਨਾਇਸਾਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਹੋ॥੨੪॥ਕਿਲਾਇਖਦੁਖਨਿਵਾਰ
ਹਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਸੇਦਿਆਸਬਦਿਵੀਚਰਾ॥ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਤ
ਨਮਨੁਭੀਜੈਹੋ॥੨੫॥ਮਾਇਆਅਗਨੀਜਲੈਸੈਸਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਵਾਰੈਸਬਦਿਵੀਚਰੇ
ਅੰਤਰਿਸਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਭੀਜੈਹੋ॥੨੬॥ਇਵੁਇਵੁਸਟਿਥੈਠੇਦ
ਮਕਾਭਉਪਵਹੀ॥ਜਮੁਨਛੋਰੈਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈਤਮੁਕਤਿਪਾਈਮੈ
ਰਿਹਰਿਰਸਨਜਪੀਜੈਹੋ॥੨੭॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਰਿਕੁਗਤਿਨਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਸ
ਤਿਭੁਭੋਈ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਨਸਦਾਹੋਬਾਣੀਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰੁਭੀਜੈਹੋ॥੨੮॥ਬ੍ਰਹਮਾ
ਸਨਮਹੋਦੀਚਾਹੀ॥ਬੈਗੁਣਬਖਸਕਮੁਕਤਿਨਿਰਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਏਕੁਜੈਤਾਨਾ
ਵਿਨੁਨਾਮੁਰਵੀਜੈਹੋ॥੨੯॥ਬੇਦਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਬੁਝਹੀ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਪਨ੍ਰਿ
ਵਿਭੁਭੁਹੀ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਉਕਰਿਵਤਭੁਤਗੀਜੈਹੋ॥੩੦॥ਬੇਦ

ਪਾਦਰ ਤੇ ਲੋਤ ਲੋਤ ਕੀ ਅਜ ਤ ਸਭਿ ਸੁਰਤ ਮਾਗੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿ ਪਛਾਤ ਹੋ ॥ ੩੭ ॥
ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਦੇ ਪੁਰਿ ਤੇਰੀ ਮਰੇ ਨ ਮੈ ਦੁਕੈ ਏਕੀ ਸਚੇ ਕੁਠ ਗਾਏ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੇ
ਜਾਹੇ ॥ ੩੮ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ਜੇਤੁ ਪੁ
ਕੁੰਦੇ ਸੇਨ ਮਿਲ ਗੇਗਿ ਮਾਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤ ਹੋ ॥ ੩੯ ॥ ਪਾਪ ਪੰਨਵਰਤੈ ਸੀਸਾਗਾ ਹਰਖੁ ਸੇ ਕੁਸਭੁ ਦੁ
ਖੁ ਰੁਕਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਏ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤ ਹੋ ॥ ੪੦ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ
ਮੇਟਹਾਰਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦੇ ਸੇਤੁ ਦੁਆਰਾ ਧਰ ਬਿਲਿਖਿ ਮੈ ਸੇਠ ਲੁਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਮਾਪੁ ਮਾ
ਭੰਡੁ ਤਾਹੇ ॥ ੪੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਦੂਜੇ ਰਾਇ ਪਾਣਾ ਦੁਖ ਅਗੈ ਮਨ ਮੁ
ਖਰ ਮਿਠੁ ਲੇ ਕੁਖ ਧਾਰੀ ਅੰਤ ਕਾ ਲਿਖ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੪੨ ॥ ਰੋਕੈ ਰੁਠੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਸਭਿ ਕਿ
ਸਾ ਬਿਖ ਕਟੇ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾਹੇ ॥ ੪੩ ॥ ਜਿਸ
ਨਾਦ ਰੋਕੇ ਸੇ ਗੁਣ ਨਿਪਿ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾਏ ਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁ
ਰੁ ਮੁਖਿ ਦਿਰਲੀ ਜਤਾਹੇ ॥ ੪੪ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਨਿਰਮਲ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਪੇਸੇ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਵੀ
ਰਗਾ ਅਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੈ ਰਾਤਾਹੇ ॥ ੪੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਲਾ ਦਿਚਿ ਜੇਤੀ ਅਪਾਰ
ਗੁਰ ਮਤਿ ਬੁਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾਹੇ ॥
੪੬ ॥ ਗੁਰ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਜਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬ ਦਿਸਦਾ ਦਰਿ ਸੇ ਹੈ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੪੭ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਢਣੁ ਕਰੈ ਦੇਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦੇ ਤੇ ਲਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬ ਦਿਪ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੪੮ ॥ ਸਿ
ਖਿ ਤਿਸਾ ਸਤੁ ਬਹੁਤ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਪਸਾਰਿਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੁਰਖ ਪੜ੍ਹਹਿ ਸਬ ਦੁਨ
ਭੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਿਰਲੈ ਜਤਾਹੇ ॥ ੪੯ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ
ਪਾਨ ਕਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੇ ਜਾਰਾਹੇ ॥ ੫੦ ॥ ਸੇ ਸਚੁ ਸੇ
ਦਿਹੁ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਾ ॥ ਸਬ ਦੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣ ਹਾਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਆ
ਪੇ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਹੋ ॥ ੫੧ ॥ ਅਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੁਰਤਾਏ ॥ ਇਕਿ ਜਨ ਸਚੈ ਅਪੇ ਲਾਂਏ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵ
ਰਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਿਰੋਲ ਚਿਸਮਾਹ ਹੋ ॥ ੫੨ ॥ ਪੁਰਿ ਰੁਗੰਤਾ ਮੇਲੇ ਮਾਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਰੁਗ
ਤੀਆ ਪੇਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਦਿਸੁ ਜਨ ਸੇ ਕਾਲਾਹ ਹੋ ॥ ੫੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੁਣ
ਗੁਰ ਹਿ ਪਰੁ ਅੰਤੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਏਕ ਸਾਥਿ ਨ ਕੇ ਅਕੁ ਰੁਕਾਣਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਦੁਖ ਜਾਰੇ
ਪੰਜੀ ਨ ਮੁਦਿ ਸਾਹ ਹੋ ॥ ੫੪ ॥ ਅਪੇ ਸਾਜੇ ਸਿਸਟਿਉ ਪਾਏ ॥ ਦਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਖ ਦੁਖਾਏ ॥ ਸ

ਤਿਸੇ ਕਹਿਓ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਟੇ ਜਮਕ ਛਾਹੇ ॥੫॥ ਭੁਨੈ ਘਰੇ ਸਵਰੇ ਜੋ ਮਾਇਆ ਮੇ
ਏ ਜੋ ਜੰਤ ਪਾਏ ਅਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਕਮਾਉ ਜਿਸ ਮਕ ਜੇ ਵਰਗ ਲਿਖਾਹੇ ॥
ਅਪੇ ਬਖਸੇ ਹੁਕਮੇ ਦਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ
ਇਸ ਜਗਮਹਿ ਨਾਮੇ ਲਾਹੇ ॥ ੭॥ ਅਪੇ ਸਰਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ ਦਸਾਈ ॥
ਜਿਨਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿ ਅਸੇ ਜਨ ਸੇਹ ਰਿਤਿ ਨਿਰਿ ਚੁਕ ਕਾਹੇ ॥ ੮॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚੁਕੀ ਮਤੀ
ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਹੀ ॥ ਏਨ ਦਾਤ ਲੇਖ ਕੇਈ
ਮੰਗੈ ਤਾਹੇ ॥ ੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੋਸ ਨੁ ਰੂਪ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖਾ ਭੇਦਾ ॥
ਜਿਨ ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੁਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੇ ॥ ੧੦॥ ਪੂਰੈ ਜਤਿ ਕੁ ਰਿਸੇ ਸੁ
ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਚਮਤੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਹਾ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹੇ ॥
੧॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਅੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਮਰਾ ॥ ਅਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ
ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੇ ਦੇ ਪਰਵਾਹੇ ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਪਦ
ਗਏ ਇਕ ਤੁਘਰਿਆ ਏ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤ ਨਾਮਨਿ ਤਾਹੇ ॥ ੧੩॥ ਸਭ
ਗਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ ਜਨ
ਰਮਣ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਸਤਾਹੇ ॥ ੧੪॥ ਸਦਾ ਰਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚੁਕੀ
ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ਤਿਉ ਤੁਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹੇ ॥ ੧੫॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਕਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਹੁ ਕਰੈ ਥੇਨੀ ਤੀ
ਸੁਦ ਦੇਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹੇ ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ
ਰੁਭਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਵਿਆ ਪਟਮੀ ॥
ਰਿਸ ਬਦਿ ਸਚੈ ਭਾਹੇ ॥ ੧॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤਾ ਭੁਭੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਈ ॥
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਭਾਹੇ ॥ ੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਤਾ ਸੇਵਿ
ਲਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਾਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਤੁਰੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਇ
ਕਾਹੇ ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ॥ ਘੋਰਾ ਮੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰ
ਜੇ ਸਬਦਿ ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੇ ਸੁਖ ਸਬਦੇ ਲਾਹੇ ॥ ੪॥ ਮੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਲਿਖਿ
ਪਾਈਆ ॥ ਦੁਜਾ ਕਉ ਅਪਿਦਰ ਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸੁਖ ਅਲਿਪਤ ਦਰਤੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਭਾਵੈ ਸਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸੇਖਰ ਨਹੀਂ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਕੀਰਤਿ ਸੁਖਾ ਭਾਵੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈ ॥ ਐਸੁ ਮੁਕਾਢਿ ਬਏਗਾ ਸਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਅਛਰਿ ਓ ਜਮੁ ਸਾਰਿ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੇ ਨੇਹਿ ਨ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੈ ਤਾਹੁਰ ਹੁਕਮੇ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਹਿਜੀਓ ॥
ਦੁਖਦਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਹਿਜੀਓ ਕੀਰਤਿ ਸੋਭਾ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਦਿਖਾਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਬੰ ॥
ਦੁਖਮੁਕਾਢੈ ਹੁਕਮੇ ਕਢ ਦਾਸਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਕਿਆ ਆਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸ ॥
ਗਿਆਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਸੋਸਦੁ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖਤਹਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਤਾ ॥ ਜੁਗੰਭ ਹੋ ਗੁਰਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੇ ਜਨਮੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥
ਸਬਦਿ ਸਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਾਧਾਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਦੇਖ ਰਵਹਾਰੇ ॥ ਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ਉਪਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮਿ ਦਿਸਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਤਾ ॥ ਤੁਝੁ ਭੁਝੈ ਕਟੇ ਦਰਮਤਿ ਠਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ॥
ਮੁਖਿ ਉਯੋ ਸਚਿ ਸਮਝੈ ॥ ਨਾਮਹਿ ਸੰਸਾਰੁ ਨੀਪਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਿ ਰਿਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨ ॥
ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋਹਿਦ ਰਖੇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੋ ॥ ਅਨਦਿ ॥
ਗੁਣਨਾਏ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ॥ ਪਾਰਿ ਜਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅ ॥
ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਰਹੁ ਲਿਖ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਪਤਿ ਸਾ ॥
ਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਨਾ ਮੁਖਲਾ ॥
ਦੇਖਿ ਸੋ ਸੋਨਾ ਮੁਖੇ ਪਰਵਹਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਹਰਿਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅ ॥
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਐ ਪਾਰਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਗਵਿਆ ॥ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਪਾਇ ॥
ਬਿਅਗਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਰਮੁਖਿ ਦਰਤੇ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਰਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਨ ॥
ਗੋਜਗਤੀ ਦੁਨ ਦੇਵਾਰਿ ਮੁਖਿ ਬਾਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਰ ॥
ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਹਾ ॥ ਪਤਿ ਸਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸ ॥
ਤੇਗੁਰਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੇ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦੇਵਾ ਸਾ ॥
ਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋਕੀ ਸੁਖੁ ਭੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹੁਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਾਹਾਰਿ ਸਦਾ ॥
ਦੇਵਾਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ॥ ਜੇ ਮਹਿਜੀ ਮਹਿਕਾ ਚਾਨਿ ॥
ਧਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਦੇਖ ਰਵਹਾਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਦੁਖੁ ਲੁਅੰਧਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥
ਭੁਝੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਦਰਤੇ ਸੁਰਮੀ ਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖ ਦਾਸਾ ॥

ਗੁਰਮਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ
ਮੇਰਾ ਹਰਾਮ

सहस्र
विशेष

ਸੋਮਾ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਰਾ ॥੧੦॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਹਿਸ ਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗ ਰੰਗ
ਸੁਰਤ ਕਰਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲਵ ਸੁਮਤਿ ਤਾਰਾ ॥੧੧॥ ਸਬਦੇ ਅ
ਕਾਲੇ ਲਾਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਪਰਦਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੇ ਕਰ
ਸੁਰਤਾਰੇ ॥੧੨॥ ਮਨ ਤੁਧੁ ਭੂਲਾ ਰਹਿ ਰਨ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਭੁਗਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ
ਰਤ ਬਿਖਿਆ ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਦੁਖ ਤਾਰਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਮਾਪਿਆ ਪਿਸਲਾਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ
ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤਾਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ॥ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾਰੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦ
ਸੇਵਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਵਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ
ਸਲਾਹਾਰੇ ॥੧੫॥ ਸੇਜਨ ਮਿਲੇ ਪੁਰਿਆ ਪਿਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ
ਗੁਣ ਦੇ ਨਿਤ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥੧੬॥ ੪॥ ੧੩॥
ਰਿਹਾ ਏਕਾ ਦਾਸ ਚੁਕੇ ਏਨੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਸੇਵੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨਿਸਦਾ ਪਿਆਇ ਨਿਗੁਰਮਾਤਿ
ਰੰਗ ਸੰਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਉ
ਜੈਨਾ ਮੁਖ ਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਹਾ ॥ ਰਿਅਮਾਇਆ ਕਾਲਾਹਾਰੇ ॥੨॥ ਗਈ ਅਤਿ ਰਜੇ ਦੁਗਮ ਤੇ ਦੋ
ਦੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਪਿਆਇ ਨਿਸਦਾ ਸੁਧੁ ਪਾਈ ਨਿਹਚਲੁ ਗਾਤੁ
ਸੁਹਾਰੇ ॥੩॥ ਆਦੁ ਨ ਜਾਣਾਰਖੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੇ ਤੋਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚ
ਸਦਾ ਪਿਆਦੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੇ ਤੋਪਾਹਾਰੇ ॥੪॥ ਸਦੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਰੋਧੁ
ਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਧੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਸੀਤ ਲੁਸਤੋ ਪੁਸਤੁਤਾਰੇ ॥੫॥ ਹਉ ਮੈ ਸੇ
ਰੁਪਿ ਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨ ਸੈਨਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾ ਮੁਨ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਨਾ ਮੁ
ਸਰ ਜਗਿ ਲਾਹਾਰੇ ॥੬॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਫਾਜਾ ਫਾਇਆ
ਸਦਾ ਕਰਮੁ ਸਚਿਨਾ ਮਿਸੁ ਹੋਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕਰ ਜੁਕੇਹਾਰੇ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਮਹਿ ਸੇ ਬਿਨੁ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ ਫੂ
ਰੰਗੁ ਮਤਿ ਕਰ ਜੁਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੰਤੋ ਗੁਣਿ ਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾਰੇ ॥੮॥ ਜੀ
ਨਾ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦਾ ਹਿਰੈ ਸਮਏ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਫਾਇਆ ਫਾਇ
ਓ ਮੈ ਰੇ ਗੁਨ ਤਾਰਾਰੇ ॥੯॥ ਰਸ ਕਸਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਫਾਏ ॥ ਤੇ ਪਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਗੁਮਹੁ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ਬਿਸਟਾਮਾ ਹਿਸਮਾਹਾਰੇ ॥੧੦॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੜ੍ਹਿਬਾ ਦੁਖ ਟਹਿ ॥ ਘਟਿ ਮਹਿ
ਰੁਮਤਿ ਸੁਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਰਾਰੇ ॥੧੧॥ ਅ
ਰਿਹੁ ਫੇਰੁ ਪਿਥਾ ਪਰਿਪਾਵਹਿ ॥ ਮਨੁ ਮਖਾਏ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਨਰੋਸ ਰਤੀ ਰਸਨਾ ਫਿਕੀ ਬੋਲੇ

ਦਰਿਸਤੁ ਮੁਖਿ ਨ ਤੀਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਨੁਖ ਦੇ ਹੀ ਭਰਮ ਭੁਭੇਰੇ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰਮ
ਕੋਧਿ ਮਨੁ ਦੁਜੈ ਲਾਇ ॥ ਅਸੁਖ ਪੈ ਨੈ ਸੁਖ ਭਰਾ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਕੰਚਨ ਦੇ ਹੀ ਸਥ ਦੁਰਤ ਹੋ ॥ ਅਨੁਖ ਦੇ ਹੀ
ਭਰਮ ਭੁਭੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਅਰੁ ਅੰਦਰਿ ਕੋਰਮ ਹੁਲਾਸੇ ॥ ਛਾਣਾ ਖੁਸ਼ਿ ਸਮਾ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪੇ
ਦੇਵੈ ਦੇਵਣ ਹਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਨ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਧਖ ਸੇ ਸਬਾ ਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦਾਸ
ਬਦੁ ਅਥਾ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹੋ ॥ ਤਿਸੁ ਕੇ ਰਾਸ ਚਾਸ ॥ ਹਿਥੁ ਠਾਕੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨ
ਟੀਰ ਰਿਖਾਇ ॥ ਆਹ ਰਿਜ ਪੁਜਾ ਪਿਸਮਾ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੇ
ਦਬੀਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ॥ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਖਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਉਲਟੇ ਪਰਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨ ਦੁਕ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੰਗਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖਿਆ ॥ ਸਚੇ ਸਬ
ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
ਰਮਣੁ ਸਰਸਰਿ ਨਾਏ ॥ ਮੈ ਲੁਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸਚੀ ਭੁਲੀ
ਵਿਛਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈ ਟੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥
ਟੀ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਦਰੁ ਸਚੁ ਕਰੇ ॥ ਟੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਉਤਮ
ਭੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ
ਠਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਸੁਖ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਦੀ ਉਤਮ ਉਚੀ ॥ ਦਰਿਸਚੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੁ ਸੰਜ ਮੁਕਰ ਟੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਿਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਾਇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਪੁਗਵਾਇ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਏ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਰਾਏ ॥ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੇ
ਮਨਿ ਭਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਤਾਮਨਿ ਦਸਾਏ ॥
ਪਠੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਦਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ॥ ਸੋਝੀ ਜੈ ॥
ਤੋਭੇ ਖਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀ ॥ ਬਿਖਿਆਰਾ ਤੇ ਦੁਖ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਏ ਸੁਖੁ ਖਕਮਾਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਜੋ ਸਮਕਰਿ ਜਾਏ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਸੋਹਿ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਅਦਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦੁ ਪੁਛਾਨਾ ॥
ਨਜੀ ਮੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਹੀ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ॥
ਹਉ ਨੈ ਦਿਚ ਹੁਮੈ ਹੁਦਕਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਠਿਰਿ ਮੈ ਲੁਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦਰਿਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ

[illegible]

ਤੇ

14

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦੇ ਭੁਟੇ ਤਿਨੀ ਦੁਖ ਪਾਏ ਅਨਾ ਅਨਾ ਦਿਨ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਦੁਖ ਸਭ ਇਕਾ
ਭੋਕ ਲੇਖ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਹੀ ਦਿ ਚਿ ਦੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਰੇ ਸੇ
ਅਸਹਜ ਭਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੋਚੇ ਸਭ ਰਮਾਵਹਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨੇ ਲਿਖਿ ਲਾ
ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਾਵੇ ਇਸੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸਾ ਚੁਕਰ ਮਾਦੁ ਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾਨਾ ਪੈਦਾ
ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੇ ਸਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤ ਕੁਭਾ ਕਾ ਸੇਈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਿ ਭੁਟਾ ਦੇਵੈ
ਕੋਈ ॥ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਦੇਵੈ ਭੀ ਅਈ ॥ ਅਪੇ ਲੇਖਿ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਾਇ ਅਜਾ
ਗਏ ॥ ਇਨਾ ਅਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਜਮ ਕਾਲ ਲੇਖ ਲੇਖੈ ਦੇਵੈ ॥ ਉਤਿ ਲਪਾ
ਪੀੜਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਪੂਰੈ ਭਗਿਨੀ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਰੇਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤ ਸੇਵੈ ਕੋਈ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਤਿਨ
ਵਿਨ ਅਵੈ ਮਹਾ ਲਿਸਚੈ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੇਰੈ ਚ ਥਿਰੈ ਸਭ ਦਰਿਆਈ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਰਿਸ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਦਰਿ
ਗੁਰੁ ਭੁਟੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾ ॥ ਏਹਾ ਗਿਆਨ ਰਤ ਹੁਸਦਾ ਪਾਇ ॥ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿ
ਨਾਮੈ ਭੁਗਵਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਭੂਖਿ ਮੂਏ ਮਭਾ ਕੇ
ਭਦਿਆ ਪਰੁ ਦਰੁਨ ਦਰਿਨ ਅਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧ ਦੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ
ਕਤਿ ਨੋਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਪਿਆਨੀ ਭੁਛੁ ਪੁਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਦਰਿਆਈ ॥
ਰੈ ਸੇਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਸੁ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਮਤਾ ਕਾਟਿ ਸਚਿ ਲਿਖਾ
ਅਸਦਾ ਸੰਦੁਕ ਫਜਰਿ ਦੁਖ ਪਾਗੀ ਨਾ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥
ਦਿਸੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਭੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਸਾਨਾ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਸੇਨਾ ਭੂਖਿਆਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥
॥ ੧੭ ॥ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜੇਤੁ ਸੁਕਰਣਾ ਸੇਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭੁਟੇ ਦਿਚਿ ਕੋ ਦਿਗ
ਅੰਇਆ ॥ ਭੁਟਾ ਅੰਨੇ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਏ ਭੁਟੇ ਦਿਚਿ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭੁਟਾ ਭੁਟੇ
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭੁਟੇ ਨੇ ਲੇਖੈ ਥਹੁ ਤੇਰੀਆ ਪਣਾ ਭੁਟਾ ਅਪਿ ਮਨਾਇਦਾ ॥ ੧੯ ॥
ਰਾਭਾ ਭਾਮਨੇ ਸੁਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭੁਟਾ ਭਵੈ ਸੇਤੁ ਫਰਿਸਮਾਏ ॥ ਭੁਟੇ ਦਿਚਿ ਦਰਿ
ਰਿਆਈ ਭੁਟਾ ਕਿਸਾਹਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜਾਤਿ ਭੁਟਾ ਦੇਤੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਰਭੁ ਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਭੁਟਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭੁਟਾਇਦਾ ॥ ੨੧ ॥
ਸਨਮੁਖ ਅੰਤ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਭੁਟਾ ਨਾਮੈ ਥਹੁ ਤੁਧੁ ਪਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਅਵੈ ਜਾਏ ਮਰਮ
ਲੁਨਕ ਬੁਧੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਦੇਵੈ ਭੀਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਪੂਰੈ ਭੁਗਵਾਈ

ਏਕੁ ਰੋਕੇ ਤਨੁ ਪਾਏ ਨਾਮੋ ਜੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਸਭਨਾ ਦੁਹੁ ਪਯੋਨਾ ਦੁਹੁ ਛਿਜੈ ॥ ਗੁਰਕਿਸਾ
 ਤੇ ਮੁਖੁ ਭੀਜੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਰਸਿ ਭੀਜੈ ਰਸ ਜੀਤੈ ਰਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹ
 ਲੈ ਪਾਏ ਭੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਿਚਿ ਚਿ ਚੁਲਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਿ
 ਲੈਦਾ ॥ ੮ ॥ ਪਾਇਸਾ ਰਿਸਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਮੁ ॥ ੯ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਤੀਰਥ ਕੇ ਫਾਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨਿ ਰਮਲ ਦੇਹਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ
 ਯੁਕੁ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾਮੁ ਪਸਾਰਿ ਸਦਾ ਭੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਫਾਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਭ ਕੇ ਫ
 ਏਕੁ ਰੋਕੇ ਪਾਗਾਇ ਫੁਟਾਏ ਸਭੁ ਰੋਟ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਘੋਰੇ ਮਾਇਆ ਨਗੇ ਸਾਸੀ ਫਿਟੁ ਫੁਟੁ
 ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇ ਸੋਨੇ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਫਾ ਕੈ ਸਬਦੁ ॥ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਫਾਸਾਏ ॥
 ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਫਰਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਤਿਨਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਦਾ
 ॥ ੧੪ ॥ ਨਾਏ ਨੋ ਲੋਚੇ ਜੇਤੀ ਸਭੁ ਮਾਈ ॥ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੈ ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਉ
 ਮਾਏ ਮਾਏ ਫੁਭੁ ਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟਿ ਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿ
 ਸੁ ਦਿਚਿ ਬਹਿ ਪੁਕਰੇ ਫੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਨਿ ਆਉ ਸਚੇ ਪਾਗਾਨਿ ॥ ਚਲ ਫਾਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਅੰਤਰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਫਿਰ ਲੇਕੇ ਨੈ ਬਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬਹੈ
 ਸਦਾ ਹੋ ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਮਾਨਿ ਫਾਸਾਇਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਇਸੁ ਦੇ
 ਹਿ ਦਿਚਿ ਸਭੁ ਫੁਭੁ ਪਾਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਫਾਸੁ ਚਰਿ ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੁ ਫੀਚਾਰਾ ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਫਾ
 ਲੈ ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਫਾਸੁ ਫਾਸੁ ਹਰਿ ਜੇ ਦਿਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾ
 ਏਦਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਦੇਤ ਹਰਿ ਨ ਬਲਿ ਹੋ ਜਾਓ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਓ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ
 ਏਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ ਗਾਏਦਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜੇ ਹਰਿ ਪੁਕਰੇ
 ਫਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਫਾ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਚਹੁ ਭੰਗੀ ਸੁਣੀ ਐਸਾ ਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
 ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਜਿਅੰਤੁ ਭੁਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਚਿਅਨਾਮੀ
 ਗੁਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਫਰੈ ਭਾਗਿ ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾ
 ਨਸ ਜਨਾ ਮਿਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਅੰਧਾ ਮੋਹਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾ
 ਏਦਾ ॥ ੫ ॥ ਏਕਿ ਫਿਰੁ ਆਏ ਜਨਾ ਮਿਗਟਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਏਹਿ ਫੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ
 ਲਾਏ ਪਾਗਿ ਮਿਸਿ ਐਪਹੁ ਤਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਾਇਹੁ ਸਗੀਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਫਾਸੈ

ਨਾਏ

ਸਤੁਰੁ ਟੀਗਰਾਗਾਸਚੇਸਚੁਟੇਖੋਸਰਬਈਸਚੁਸੁਟਿਮੰਨਿਦਸਾਇਦਾ॥੮੭੮॥
ਗਣਤੁਰਸਬਦਿਨਿਦਰੋਹਰਿਜੀਉਹਿਰਦੈਰਖਪੁਓਰਪਰੋ॥ਤੁਰਕੈਸਬਦੇਸਦਾਸਾਦ
ਰੇਮਿਲਿਸਚੇਸੁਪਾਇਦਾ॥੮੭੯॥ਸੇਚੇਤੇਜਿਸੁਆਪਿਚਿਤਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਵਸੈਮ
ਆਏ॥ਆਪੇਵੇਖੋਆਪੇਬੁਝੈਆਪੇਆਪੁਸਮਾਇਦਾ॥੮੮੦॥ਜਿਨਿਮਾਨਿਦਿਚੇਵਸੁਪਾ
ਸੇਈਜਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਸੇਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਬਾਣਿਸ
ਦੁਸੁਟਾਇਦਾ॥੮੮੧॥ਏਹਕਾਇਆਪਦਿਰਹੈਸਰੀਗੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਚੇਤਹੁਟੀਗਹਿਰੁ
ਅਨਦਿਗੁਗੁਣਗਏਰਿਹਰਾਤਾ॥ਗੁਣਕਹਿਹੁਟੀਸਮਾਇਦਾ॥੮੮੨॥ਏਹੁਸਰੀਰੁਸਭਮੁਖੁ
ਦੈਮਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਹਰਿਨਚੇਤੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਹਰਦੇਤੈ
ਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੮੮੩॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੋਪਰਵਾਣਾ॥ਕਾਇਆਹੁਤ੍ਰਿਮਾਨੁਦਰਿਸਚੈ
ਵਾ॥ਹਰਿਸੇਵੇਹਰਿਮੰਨਿਦਸਾਏਸੋਹੈਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੮੮੪॥ਬਿਨੁਭਗਾਗੁਰਸੇਵਿਆ
ਜਾਇਆਨਾਮੁਖਭੁਲੇਖੁਏਬਿਲਲਾਇ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਹੋਵੈਗੁਰਕੇਰਿਹਰੇਜੀਉਮਿਖਿ
ਮਿਲਾਇਦਾ॥੮੮੫॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਪਕੇਹਟਨਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਵੈਦਸਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਕ
ਨਾਮੁਮਿਅਇਦਿਨੁਰਤੀਉਤਮਪਦਟੀਪਾਇਦਾ॥੮੮੬॥ਆਪੇਸਚਾਹੈਲੁਖਦਤਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਕੇ
ਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਚਾਪੂਰੈਗੁਰਕੇਪਾਇਦਾ॥੮੮੭॥੭੭੨੧॥ਮਾਤੁ
ਪਰਿਸਾਹੀ੩॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਾਹੁਉਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਮਿਥਣਾਇਆ॥
ਪੇਖੇਲਕਰੇਸਭਿਕਰਤਾ॥ਸੁਣਿਸਾਚਮੰਨਿਦਸਾਇਦਾ॥੮੮੮॥ਮਾਇਆਮਾਣੀਵੈਗੁਣਪਰਉਤਿਸ
ਇਆ॥ਚਰੇਬੇਦਬੁਧਮੋਨੋਗੁਰਮਾਇਆ॥ਦਰੇਮਾਹਟਾਰਬਿਤੀਕਰਿਇਉਤੁਗਮਹਿਸੇਈਪ
ਇਦਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਕਰਣੀਸਾਨਾਰਮਨਾਮੁਰਖਪੁਓਰਿਧਾ॥ਗੁਰਬਣੀਦਰਤੀਜਗਅੰਤਿ
ਸੁਬਾਣੀਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਏਦਾ॥੮੮੯॥ਵੇਦੁਪਵੈਅਨਦਿਨੁਵਦੁਸਮਾਲੇ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤੈਬਧਜਮ
ਲੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਵੈਗੁਣਗੁਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥੮੯੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਸਮਿਉਇਦ
ਲਾਏ॥ਕਿਥਿਮਿਸਮਾਨਹਿਸਮਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਹੈਮੁਕਤਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਮੇ
ਦਾ॥੪॥ਜੋਧਰਿਰਤੇਸੇਹੁਟਿਰਤੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੇਮਤੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਪੂਰ
ਪਾਇਆਪੇਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥੮੯੧॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਗੁਰਮਿਨਪਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗਦੁਖੁ
ਪਾਏ॥ਗੁਰਗੁਣਨਿਬੇਨ੍ਹੇਹੋਵੈਇਸੁਜਾਦੈਬਿਲਮੁਨਲਾਇਦਾ॥੮੯੨॥ਏਹੁਮਨੁਭੈਰਿ
ਗਾਏ॥ਇਤੁਰਿਸਚੈਮਹਿਸਮਾਏ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਕੋਇਹੁਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੁਗੁਰਗਾਇ

ਅਰਦਾਸਿ ਰੂਪ ਮੇਲੇ ਬਹੁਤ ਹਿ ਪਾਸਿ ਸਭ ਨ ਜੀਅ ਕਏ ਕੋ ਦਾਤਾ ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਦਿ
 ਆਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿਸ ਚੁਕਮਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਹ ਰਿਗੁ ਦਾ
 ਫੈ ॥ ਏਸੁ ਬੇਲੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ॥ ਰਿਜੀਓ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਬੁਝ
 ਏਸੇ ਏਸੁ ਬੇਲੁ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਕਏ ਅੰਦਰੁ ਬੁਝੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿਰਾ ਏਸੁ ਜੇ ਹੀ ਸਿਰੁ ਪਾ
 ਆ ॥ ੧੨ ॥ ਭਿਨੁ ਕਰਮਾਹੇ ਕੁਟਿਰੈ ਅਨੇਰੀਆ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜਮੈ ਚੁਕੇਨ ਫੇਰੀਆ ॥ ਬਿਪੁਕ ਗਤਾਇ
 ਚੁਕਮਾਏ ਸੁਖਾ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖ ਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਮੈ
 ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜਿਦ ਤ ਮੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਕਿ
 ਨਾਇ ਸੁਤਨ ਹਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਭੁਝੈ ॥ ਜਿਹੁ ਰਸ ਬਦ ਕਮਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ॥
 ਟਾਰੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਚ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਫੁਰਿ ਆਇਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਦੀ ਦਿ
 ਲੈ ਪਾਇਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਨਦਰੀ ਭਗਤ ਲੈ ਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭਗਤ ਸਲਾਹ ਨਿਸਦਾ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਥ
 ਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏਆ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖ ਤੇਰੇ
 ਨਿਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਰਾਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚਿ ਸਦਾ
 ਲੈ ਸਰੀਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖ
 ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ ॥ ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੇ ਨੀ ਭਗਮਾਏ ॥ ਜਮ ਕਜੇ ਵਰ
 ਕ ਦੇਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਆਟਣ ਜਾਣ ਸਬਦਿ ਨਿਵਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ
 ਰਖਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਆਟਣ ਜਾਣੈ ਪਰ
 ਦਿਗੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਿਰੁਕੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੇ ਤਿਸ ਬਦਿ ਸੁਖੁ ਦਸਿਆ ॥ ਜੇ ਤੀਜੇ
 ਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤਵਹਿ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾਏ ਹੁ ਪਸਰਾਸ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤ ਮੁਕਤ ਹੋਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਦਸਿਆ ॥ ੭ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਮੈ ਹੁ ਬਾਗਾ ਠਿਰੀ
 ਠਿਰੀ ਰੂਥੈ ਵਰੇਵਾਰਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਦਾ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਚ
 ਦਰੁ ਸਾਚਾ ਦਰਦਾਰਾ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਸਚੇ
 ਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਪਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਚਿਥੈ ਸੋਭੁ
 ਜੋ ਗੁਨ ਦਿਆ ਪੈਸ ਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦੂਜੈ ਰੂਪਿ ਦਸ ਟਾਕਾਵਾਸਾ ॥ ਹਉ ਏਕੈ
 ਰਹਿ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕੁਸੰਗ ਤਿ ਬਹੁ ਹਿਸਦਾ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥

ਏਕੁ

ਤੇ ਭਗਤ ਸੁਰਮੀ ਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇ ਪਰਨਪਾਏ ਕੋਈ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਾਰਿ
 ਦੂਰ ਜੋਰੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਕਾਏ ਅਰਬਿ ਰਖੁ ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ॥
 ਭ੍ਰਮੁ ਰਾਗੁ ਗੁਰਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਉਡਰਿ ਨ ਮੁਲੈ ਨ ਆਵਰਿ ਨ ਜਾਹੀ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਰ
 ਘਟਿਆ॥ ੧੪॥ ਕਾਏ ਅਸੇ ਪਰਿਸਬਦ ਦੀਚਾ॥ ਗਰਿ॥ ਮੇਰ ਠਗਉਰੀ ਰੁਰਮੁ ਨਿਵਾਰ
 ਲਾਅਪੇਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਸਦਹੀਂ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣ
 ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਨ ਜੀ॥ ਕਿ ਪਛਾਣਹਾ॥ ਬਿਗਸੈ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣ ਪਰਗਸੈ ਪਰਕਟੁ ਕਰਿ
 ਏ॥ ਏ॥ ੧੬॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਆਪੇ ਸਾਰਿ ਜੀਵ ਲੋਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ॥
 ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਲੈਵਹਿ ਆਈ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੧੭॥ ੨॥ ੨੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁਦਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫ ॥

ਦਿਣਗਾਹਕਗੁਣਦੇਚੀਐਤਉਗੁਣਸਹਗੇਜਾਇਆਗੁਣਕਗਾਹਕਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣ
 ਦੁਖਦਿਕਾਇਆਗੁਣਤੇਗੁਣਮਿਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਰਿਸਮਾਇਆਮੇਲਿਅਮੇਲੁ
 ਨਪਾਈਐਦੁਣਜਿਨਲੀਜੇਹਈਅਨਾਨਕਪੂਰਤੇਲੁਹੈਕਬਹੁਨਹੈਵੈਘਾਟਿ॥੧॥ ਪ:੪॥
 ਨਮਦਿਹੁਣੇਗੁਰਮਸਰਿਆਦਹਿਜਾਦਹਿਨੀਤਾਇਕਿਖਾਧੇਇਕਿਦੀਲਿਆਇਕਿਸੁ
 ਖੀਏਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਨਕਸਚਾਮੀਨਿਲੈਸਚੁਕਰਟੀਸਚੁਗੀਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਤੇ
 ਗਿਆਨੁਪਾਇਆਆਤਿਖੜਗੁਕਰਗਾਢੁਜਕ੍ਰਮਗੜਕਟਿਆਮੇਹੁਲੇਕੁਅਹਿਕਾਰਾਹ
 ਰਿਕਨਮੁਮੀਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਟੀਚਰਾਸਚਸੰਜਮਿਮਤਿਉਤਮਾਹਰਿਲਗਾਪਿਆ
 ਗਾਸਰੂਸਚੇਸਚੁਦਰਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਣਹਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕਪ:੩॥ ਕੇਦਾਰਗਰਗਾ
 ਕ੍ਰਿਚਿਜਾਣੀਐਭਾਈਸਬਦੇਕਰੋਪਿਆਗੁਸੰਸ੍ਰੀਗਤਿਸਿਉਮਿਲੋਹੈਸਚੇਧਰੋਪਿਆ
 ਗਾਦਿਚਹੁਮਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਕਾਕਰੋਓਧਾਗਾਗੁਣਾਕੀਰਸਿਸੰਗ੍ਰਹੈਅਵਗਾਣਕ
 ਉਦਿਗੁਰੀਅਨਾਨਕਮਿਲਿਆਸੇਜਾਣੀਐਹੁਗੁਣਛੋਰੈਆਪਣਾਦੁਜੈਨਪਰੋਪਿਆਗੁ॥
 ॥੫:੪॥ ਸਾਗਰੁਦੇਖਉਡਰਿਮਾਰਉਭੈਤੇਰੈਡਰੁਨਹਿਆਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਸੰਤੋਖਿਆਨਾਨਕ
 ਬਿਗਸਨਾਇ॥੨॥ ਪ:੫॥ ਚੜ੍ਹਿਥੋਹਿਥੈਚਾਲਸਉਸਾਗਰੁਲਹੀਦੇਇਆਠਾਕਨਸਚੈਥੈ
 ਰਿਥੈਜੇਗੁਰਪੀਰਕਦੇਇਆਤਿਤੁਦਰਿਜਾਇਉਤਾਗੀਆਗੁਰੁਦਿਸੈਸਾਕਧਾਨੁਅਨਾਨਕਨਦਰੀ
 ਪਈਐਦਰਗਾਹਚਲੈਮਾਨੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਹਕੰਟਕੁਕਾਢੁਚਿਤੈਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕ

ਮਾਈ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਵੈ ਕਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਚਾਉ ਪਵੈ
ਹਰੇ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਮਾਈ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖ ਦਤਾ ਮਾਨੀ ਦੇਸੈ ॥ ਤਿਹੁ ਇਸ ਪਾਤ੍ਰ
॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੁ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੧ ॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਮੈ
ਫਿਰੀ ਪਾਧਰ ਕਰੈ ਨੋ ਕੋਇ ॥ ਪੁਛੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਚਾ ਮਾਨੀ ਦੇਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤਰੀ ॥ ਠਾਠਾ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੀ ॥ ਐਸੇ ਠਾਠਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥
੫: ੩ ॥ ਅਪੇਕਰਣੀ ਕਾਰ ਅਪਿਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਅਪੇ ਕਿਸਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਅਪੇ
ਰਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਭੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਈ ਨ
ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਭੁਮਤ ਮੁਖ ਮੁਰਖਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਇ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਸੁਰੁ ਦਰਬਾਰ ॥ ਅਗਿਆਨ
ਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੁਝਈ ॥ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਜਮਖਰੁ ਗੁਕਲਖਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਖ
ਅਪਿ ਕਰਣੈ ਕਰੇ ॥ ਅਪਿਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੩ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨ ਹੀਰੋ ॥ ਏਨੇ ਅਭਿਕੰਤ
ਬਿੰਦਾ ॥ ਅਵਣੁ ਜਵਣੁ ਦੁਖ ਘਣਾ ॥ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਚਿੰਦਾ ॥ ਕਾਪੜਾ ਜਿਵੈ ਪਛੋ ॥ ਹੀ ਐਘਰੀ ਮੁਹਤ
ਘਰੀ ॥ ਅਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ੫: ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਚੁਕੈ
ਸਚਣਾ ॥ ਉਐ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ ਨਾ ਸੁਰੁ ਹੀ ਅਤੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਚੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ॥ ਏਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣੇ ॥ ਅਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਏਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ
ਸਨ ਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ॥ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ ਐਥੈ ਐਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ॥ ਜਿਨਗ ਮਪਛਾਣੇ ॥ ਪੀਰੁ ਪੀਰੁ ਸੇ
ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ॥ ਏਨ ਹਉ ਕਰ ਬਾਣੇ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੧ ॥ ਮਹਲ ਭੁਚਰੀ ਮਰਦ
ਵੀ ਕਾਲੀ ਮਨੁ ਕੁਝ ਪਾ ॥ ਜੇਹੁ ਟੋਹੈ ਦਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਣੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਮੁਖ ॥ ੧ ॥ ੫: ੧ ॥
ਸਾਹੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮ ॥ ਸਪੁਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿ ਨਿਸਿਸ ਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਚੇਤਿ
ਪਿਆਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਅਨਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ
ਰਿਕੈ ॥ ਮਾਪਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ॥ ਏਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣਿ ॥ ਨਿਰਮਲੀ ॥ ਹਰਿ ਸੁਪੀਆਇ ॥
॥ ਹਰਿ ਸੁਜਿ ਨੀਚਾ ॥ ਖਿਆ ਅਨਰਸ ॥ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਪੀਸ ਦਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਏ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਭਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੩ ॥ ਪਿਰੁ ਭੁਖੀ ਏ ਪਨਰਾਵੀ ॥ ਏਸ ਨਉ ਗਿਨਾ
ਸੀਗਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਨ ਅਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਵੈ ਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੫: ੧ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੈਈ ॥ ਐਕੰਤ ਕੀ ਕੰਠ
ਗਮੁ ॥ ਅਥਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਪੀਰੁ ਸੋਹਾਗ ॥ ਏਨੇ ਭਵਹਿ ਦੇ ਪਰਵਹ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਖਤਿ
ਰਜਾ ਸੇਵੈ ॥ ਜੇ ਤਖਤੈ ਲਾਇ ਕਹੋਈ ॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਅਸਚੁ ਰਜੇ ਸੇਈ

ਜੇਹੋਏ ਤਿਰਜੇਨਆਖੀਅਹਿਉਜੇਭਾਇਦੁਖੋਹੋਈਕੀਤਾਕਿਆਸਲਾਹੀਐਜਿਸੁ
ਦੇਖੇਲਾਮਨਹੋਈਅਨਿਹਚਲੁਸਚਾਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭੂਏਸੁਨਿਹਚਲੁਹੋਈ॥੬॥
ਸਲੋਕੁ੪:੩॥ ਸਭਨਾਕਾਪਿਰਏਕੁਹੈਪਿਰਥਿਨੁਖਾਲੀਨਹਿਨਾਨਕਸੇਸੇਤਗਣੀਜਿਸਤਿਨੁ
ਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੧॥੫:੩॥ ਮਨਕੇਅਧਿਕਤਰੰਗਾਕਿਉਦਰਿਸਾਰਿਬਛੁਟੀਐਜੇਰਚੈ
ਚਿੰਗੀਗੁਣੈਗੀਅਪਾਰਕੋਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਜੇਚਿਤਲਹੈਸਚਿ॥੨॥੫ਉਦੀ॥
੧॥ਹਰਿਕਾਮੁਅਮੋਲੁਹੈਕਿਉਕੀਮਤਿਕੀਜੈਅਪੇਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਅਪੇਦਰਤੀਜੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈਗੁਰਸਬਦਕਮਲੁਬਿਗਸਿਆਇਦਹਰਿ
ਸੁਖੀਜੈਅਦਵਣਜਾਣਠਾਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਦੀਜੈ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ੪:੧॥ ਨਾਮੋਲਾ
ਨਾਉਪਲਾਨਭਗਵਾਨਕਚਾਨਾਨਕਲਾਏਲਾਲੁਹੈਸਚੈਰਤਾਸਚਾ॥੧॥੫:੩॥ ਸਹਜਿਫੁਣਾ
ਪਤਿਛੁਲੁਛਲੁਭੁਫੁਦਸੇਭੈਖੰਡਾਨਾਨਕਤਰਦਰਏਕੁਹੈਏਕੋਛੁਲੁਭਿੰਗੁ॥੨॥੫ਉਦੀ॥
ਜੇਜਨਾਨੁਸੁਹਿਮਨੈਸਿਉਸੇਭੁਰੇਪਰਧਾਨਾਹਰਿਸੇਤੀਸਦਮਿਲਿਰਹੇਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਨਾ
ਗਿਆਨੀਆਕਾਇਹੁਮੁਤੁਹੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾਹਰਿਜੀਉਕਮਹਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਧਿਆ
ਨਾਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤਨਾ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ੪:੩॥ ਜੇਗੀਹੋਦ
ਜਗੁਭਵਾਘਰਿਘਰਿਭੁਖਿਆਲੇਉਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਏਤਰੁਦੇਉਘਰਿਭੁਖਿਆ
ਨਮੁਸਤੋਖੁਮਨੁਸਦਾਸਚੁਹੈਨਾਲਿਭੁਖੀਹਾਥਨਲਪੀਆਸਭਬਾਪੀਜਮਕਲਿਅਨਾਨਕਗਲਾ
ਝੁਕੀਆਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥੫:੩॥ ਜਿਤੁਦਰੇਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸੇਦਰੁਸੇਦਿਹੁਨੋਕੋਇਆਐ
ਨਾਸਤਿਗੁਰਲੇਕਿਲਹੁਜਿਉਜੇਦੁਰੁਅਦੁਰੁਨੋਕੋਇਆਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਲੇਖਾਮੰਗੀਨੋਕੋ
ਇਸਚੁਦਿਵਾਏਸਚੁਦਿਵੁਸਚਾਓਹੁਸਬਦੁਦੇਇਹਿਰਦੈਜਿਸਦੈਸਚੁਹੈਤਨੁਮਾਨੁਰੀਸ
ਚੋਇਆਨਾਨਕਸਚੈਹੁਕਮਿਮੰਨੀਐਸਚੀਫੁਰਿਆਈਦੇਇਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਦਸੀਜਿਸੋਨੋ
ਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੩॥੫ਉਦੀ॥ ਸੁਰੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥
ਅਪੇਆਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੁਚੈਪਚਿਜਾਵਹਿਅਤਿਕੋਰਧਸਿਉਲੂਲੂਦੇਅਹੰਪਿਛੈਦੁਖੁਪਾ
ਵਹਿਹਰਿਜੀਉਅਹੰਕਾਰਿਮੁਏਸੇਦਿਗਤੀਗਏਮਰਿਜਨਮਹਿਠਿਠਿਮਾਵਹਿ॥੮॥
ਸਲੋਕੁ੪:੩॥ ਕਾਗਉਹੋਇਨਉਜਲਾਲੇਹੈਨਾਦਨਪਾਗੁਪਿਰਮਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਲੇਖੀਨ
ਸਦਾਰਣਹਾਗੁਹੁਕਮਪਛਾਣੈਉਜਲਾਸਿਰਕਾਸਟਲੇਹਾਪਾਗੁਤਿਸਨਾਛੁਰੈਰੈਦਸੇ
ਨਾਕਕਰਣੀਸਗੁ॥੧॥੫:੩॥ ਮਾਰੁਮਾਰਣਿਜੇਗਏਮਾਰਿਨਸਕਹਿਗਵਾਗਾਨਾਨਕਜੇਇ

ਹੁਮਾਰੀ ਮੇਰੁਤਨਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ ਏਹੁਮਾਮਾਰਿਮਾਨਮਹੈਜੇਲੋਚੈਸਕੁੰਕੇ॥ ਨਾਨਕ
ਮਨਹੀਕਉਮਨੁਮਰਸੀਜੇਸਤਿਭੁਭੇਟੇਸੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੈਦੇਤਰਠਾਉਪਾਈਓ
ਦਿਚਿਸਕਤਿਸਿਫਦਸਾਸਕਤੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓ॥ ਚਿਜਨਮਿਭਿਨਾਸਾ॥ ਯੁਰਿਸੇਦਿਖੈ
ਸੰਤਿਪਾਈਐ॥ ਜਪਿਸਾਸਗਿਰਸਾ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਦੇਖੁਊਤਮਹਰਿਦਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ
ਮਥਿਨਕੋਥਿਨਹੀਨਾਮੇਬਥਿਜਾਸਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁਪੰ॥ ੩॥ ਹੇਆਪੰਡਿਤੁਜੇਤਕੀਦੇਰ
ਪਛਾਮੁਖਿਚਾਰਿ॥ ਨਦੁਖੰਡਮਧੇਪੂਜੀਆਮਪਟੇਚਜਾਵੀਚਾਰਿ॥ ਮਤੁਸਚਾਅਖਰੁਰਹਿ
ਜਾਇਚਉਕੈਭੈਟੇਨੇਕੋਇ॥ ਝੂਰੇਚਉਕੈਨਾਨਕਸਚਾਏਕੋਸੋਇ॥ ੧॥ ਪੰ॥ ੩॥ ਆਪਿਉਪ
ਏਕਰੇਆਪਿਅਪੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਆਪੇਦੇਵਡਿਅਈਅਕਹੁਨਾਨਕਸਚੇਸੇਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਕੰਟਕੁਕਾਲੁਏਕੁਹੈਹੋਰਕੰਟਕੁਝੁਝੈ॥ ਅਠਰਿਓਜਗਮਹਿਦਰਤਦਾਪਾਪਿਸਿਉ
ਲੁਝੈ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਭੇਟੀਐਹਰਿਜਪਹਰਿਬੂਝੈ॥ ਸੋਹਰਿਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਜੇਮਨਸਿ
ਚੁਝੈ॥ ਮਨਿਦੀਚਾਰਿਹਰਿਜਪਕਰੇਹਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁਪੰ॥ ੧॥ ਹਕਮਿਰਜ
ਈਸਾਖਤੀਦਰਗਹਸਚਕਬੂਲਾ॥ ਸਾਰਿਬਲੇਖਾਮੰਗਸੀਦੁਨੀਅਦੇਖਿਨਕੂਲਾ॥ ਦਿਲਦਰ
ਵਨਿਜੇਕਰੇਦਰਦੇਸੀਦਿਲੁਰਸਿ॥ ਇਸਕਮੁਹਬਤਿਨਾਨਕਾਲੇਖਾਕਰਤੇਪਸਿ॥ ੧॥ ਪੰ॥ ੧॥
ਅਲਗਉਜੇਇਮੁਕੁਕਉਸਰੰਗਪਾਣਿਸਬਾਇ॥ ਹੀਰੇਹੀਰਾਬੋਧਿਅਨਾਨਕਕੰਠਿਉਭਾਇ
॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਾਲੁਦਿਅਪਦਾਮੋਹਿਮਾਇਆਲਾਗੇ॥ ਖਿਨਮਹਿਮਾਰਿ
ਪਛਾਵਸੀਭੁਇਦੁਜੈਠਾਗੇ॥ ਠਹਿਰਿਦੇਝਾਹਬਿਨਅਦਈਜਮਕਾਰੰਤੁਲਾਗੇ॥ ਤਿਨਜਮਤੁ
ਭੁਨਲਗਈਜੇਹਰਿ॥ ਲਿਟੁਜਾਗੇ॥ ਸਚਤੇਰੀਤੁਪੁਛਰਾਵਟਿਸਭੈਤੁਪੋਲਾਗੇ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ
ਪੰ॥ ੧॥ ਸਰਬੇਜੇਇਅਗਛਾਨੀਦੂਖੁਪਟੇਰੇਆਥਿ॥ ਕਾਲਰੁਲਾਦਸਿਸਰੁਲਾਪਟਉਲਾਭੁ
ਨਪੁੰਜੀਸਾਥਿ॥ ੧॥ ਪੰ॥ ੧॥ ਪੂਜੀਸਾਚਉਨਾਮੁਤੁਅਖੁਟਉਦਰਬਅਪਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਦਖਹੁਨਿ
ਰਮਲਉਧੰਨੁਸਾਹੁਦਾਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਪੰ॥ ੧॥ ਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰਾਣਿਲੈਮੋਟਉਠਾਕੁਰਮਾਣਿ॥
ਬੈਠੁਭੈਜਮੁਮਾਰਸੀਨਾਨਕਮੇਲਣੁਨਾਮਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਿੰਡੁਸਦਰਿਓਨਿਦਿਓ
ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁ॥ ਇਕਿਅਪੇਭਰਮਿਭੂਲਾਇਅਨੁਤਿਨਨਿਹਠਲੁਕਾਮਾ॥ ਇਕਨੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੁਝਿਅਹਰਿਅਤਮਗਮੁ॥ ਇਕਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਅਹਰਿਊਤਮਕਾਮੁ॥ ਅੰਤਰਿਹਰਿ
ਗੁਓਪੂਜੀਆਗਾਇਅਹਰਿਗੁਣਨਾਮੁ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਪੰ॥ ੧॥ ਭੋਲਤਾਣਿਭੈਮਨਿਕਸੈ
ਹੋਕੈਪਾਸਹੁਹੀਰੁ॥ ਅਤਿਡਾਹਪਾਣਿਦੁਖਪਟੇਤੀਨੇਬਾਕੁਰੀਰੁ॥ ੧॥ ਪੰ॥ ੧॥ ਮੰਦਉਏ

ਨਿਬੰਧਣ ਪਟੇ ਪਤੀ ਮੈਂ ਜੋਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾਧਿ ਤੁਥੀ ਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪੜ੍ਹ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਫੀਅਥਾ ਹੁਕਿ ਨਿਹ ਬਾਲਾ ਦੇਖੀ ਮੈਂ ਅਵਰੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਪਾਹਿ ਪਦਮ
ਪੁਤ੍ਰਿ ਦੁਖ ਬਦੁ ਕਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਬਿਨੁ ਕਿਸੇ ਨ ਲਖੀ ਰੁਖਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਦਰ
ਗੁਣ ਮਾਧੁਰਸ ਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜੋਇ ਛੁਨਿ ਸੋ ਪਾਇ ਦੇਹ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਅਵੈ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਕਿ ਪਾਕ
ਤੇ ਸੁਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਤਿ ਕਾ ਮਿਤੁ ਪੈ ਜਮ ਮਹਿਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਮਾਵੈ ਹਿੰਦਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮੈ ਏਕੁ ਵਖਾਣਿ
ਜੇ ਸੁਰਗਿ ਮਿਹਤਿ ਪਾਇਆ ਲਿਖਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀ ਮੇਟਿ ਆਜੇ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਨਾ ਲਿਖਾ ਕਉਣੁ ਮੁ
ਅਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ਕਉਣੁ ਅਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਉਣੁ ਹਰਸੀ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ
॥੧॥ ਪੜ੍ਹ ॥ ਹਉ ਮੁਆ ਮੇ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਦੇਹੀ ਆਉ ॥ ਤਿਸ ਨਾਥ ਕੀ ਨਾਨਕਾ ਜਮ ਹਰਤ
ਨਾਇਕਉ ਏ ਠਰੇ ਲੋਇ ਟੀਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਰੰਗ ਸਾਇਣ ਚੂਨੀ ਰਤੀ ਲਲ ਲਲਾ
ਇਆਂ ਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝੁਕੋ ਲਿਆਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿਨਾ
ਮੁਨਿ ਪਨੁ ਪੈ ਨ ਮੇਨਾ ਲਿਚ ਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖੁਟ ਕਦੇ ਨ ਖੁਟਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਉਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨੇਹਿ
ਅਵਈ ਜਮ ਕੰਕਰ ਜਮ ਕਲੈ ॥ ਸੇਸਾ ਹਸ ਚੇਵ ਠਜਾ ਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰ
ਪਰੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੈ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਪਲੈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਵਪਾਰੈ ਸਾਰਨ ਜਾ
ਣੀ ਬਿਖੁ ਦਿਹਾ ਝੁਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਬਾਹਰੁ ਪੰਡਿਤ ਸਦਾਇ ਦੇ
ਮਨ ਮੁਖ ਬਗਾਵਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ ਨਿਧਾ ਦੀ ਪਰਨਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਵਾਕੀ ਆਕਰਨਿ
ਕਹਾਣੀ ਆਕੁੜ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਅਹਾਗਾ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਰਮਨਾ ਮੁਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭ ਆਕਾ
ਰੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਹਿ ਗਾਵਹਾ ॥੧॥ ਪੜ੍ਹ ॥ ਦੁਖ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿ ਐਹੁ ਕਮੁ
ਮੈਂ ਦੁਖੁ ਜਾਇਆ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੇ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਐਸੁ ਕਉਣਿ
ਸੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਪੈ ਨਿਰਪਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂ
ਜੈ ਰੁਗ ਮਿਭੁਲਾਇ ਆਹਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਬਹੁ ਤੋਲੇ ਚਾਹੀ ॥
ਅਵੈ ਜਾਇ ਜੰਮੈ ਮੈਂ ਰੁਹਸ ਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਦੂਜੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕ ਪ: ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੀਤੀ ਪਨੁ ਖਾਇਆ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰੁ ਮਇ ਮਾਤ
ਹਰਿ ਸਦਾ ਦਿਖਾਇਆ ਇਸੁ ਪਨ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਇਤ ਪਨਿ ਪਾਇ ਐ ਰੁਖ ਲਖੀ ਸੁਖ
ਦੁਖ ਆਮੁ ਨਿਆਇਆ ਜਿਨਾ ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਆਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਜਗਤੁ ਗੈਰ

ਪਨੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨੇ ਬੇਲਾਸਾਣੇ ਅਨਾ ਦੇ ਹੁ ਠਿਰ ਦਾਸ ਦਾਰ ਹੈ ਭੁਖਨ ਕ ਦੇ ਜਾਇ। ਸਤਿ ਨ ਕਰੇ
ਮਾਫ਼ ਦੀ ਨਾਹੁ ਭੁਖਨ ਸੇ ਮਾਇਆ ਸਦਾ ਚਿਤ ਚਿਤ ਦਾਰ ਹੈ ਸਹਸਾ ਕ ਦੇ ਨ ਜਾਇ। ਨ
ਕਾਇ ਨੁਸਤਿ ਹੁਰ ਮਤਿ ਭੁਖੀ ਸਤਿ ਹੁਰ ਨੇ ਮਿਲੈ ਰਾਸ ਬਦੁ ਕਮਾਇ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਇਆ
ਸਚੇ ਮਾਹਿਸਾਨਾ ਉ॥ ੧॥ ੫॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦ ਨਿਸੇਈ ਸਾਰ ਕਰੇ। ਏਕੇ ਮਿਸਰ
ਕਾਇ ਰਹੁ ਤਿਨੁ ਬਿਨੁ ਅਫ਼ਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚਿਹਾਣੀਆ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਦਾ ਤਿ
ਪਤਿ ਹੋਇ। ਪੈਨ ਨੁ ਨਿਛ ਤਿਸਨਾਇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚਿਹੁ ਜਲ ਮੈਲਾ ਕ ਦੇ ਨ ਹੋਇ। ਸਹਜੇ
ਸਦੁ ਪਨੁ ਖਾਇ ਅਥੇ ਕ ਦੇ ਨ ਹੋਇ। ਦੇਹ ਨਿਸਬਦੁ ਸੀਗਰ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੁਕੁ ਹੋਇ। ਨ
ਨਕਰੁ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਖੀ ਮੈ ਜਿਸਨੇ ਅਪਿਦਿਖਾ ਲੇ ਸੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਤ ਰਿਜ ਪੁਤ ਪੁਸ
ਜੋ ਮੇਰੁ ਸਬਦੀ ਜਾਪੈ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮੈ ਹਉ ਮੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਫ਼ਾਪੈ। ਅੰਦਰੁ ਮੈ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਭੁਰ ਪੁਰੁ ਹੈ ਚਾਖਿਆ ਸਦੁ ਜਾਪੈ। ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾਪੈ
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪਿਆਇ। ਆਇ ਆਇ ਰਿਕਾ ਲੁਨਾਇਆਪੈ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ੫॥ ੩॥ ਲੋਕੁ
ਅਫ਼ਗਾਨਾ ਕੀ ਬੀਨੈ ਠੰਠੀ ਰੁਣਨਾ ਦਿਹਾਏ ਕੋਈ। ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦਿਹਾਏ ਕੋਈ
ਹੋਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾਈ। ਅਨਿਜਿ ਸਨੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ॥ ੧॥ ੫॥ ੩॥ ਗੁਣ ਅਫ਼
ਗੁਣ ਸਮਾਨਿ ਹਉ ਜਿਅਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਹੁ ਮੁਖੀ ਮੈ ਲੁਖਾਈ ਮੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਵੀ ਚਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਰਾਜਾਤ ਖਤੁ ਹੈ। ਅਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ। ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਦਰੁ ਜਾਣੀ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਾ ਅਸਰਾਉ। ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਨੈ ਪਾਈ। ਅਨਿਬੇਟਿ ਅ
ਨਾਹੀ ਥਾਉ। ਭੁਜੇ ਸਚੁ ਦਰੁ ਦਾਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰੁ ਅਧਿਆਮ
ਨਿਦਾਸਿਆਨਾਉ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ੫॥ ੧॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੀਤਾ ਭੁਨਾਹੀ। ਭੁਭੇਦੁ ਹਉ ਨਹਿ
। ਭੁਭੁ ਹਉ ਗਿਆਨੀ ਭੁਭੁਣਾਏ। ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਪਾਈ ਮੈ ਅਥ
ਭੁਭੁ ਸੇ ਸਹਮਾਹਿ। ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਤਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾਸਬਦੁ ਸੇ ਮਨਿ ਮਾਹਿ। ਆਪੁ ਗਇਆ
ਭੁਖੁ ਭਉ ਗਇਆ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ। ਗੁਰ ਮਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ਮੈ ਉਤਮ ਮਤਿ
ਤਰਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਸੇ ਹੀ ਹੀ ਸਾਜਾ ਪੁਜ ਪਹੁ ਕਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ੫॥ ੩॥ ਅਨਾ
ਨਕਾ ਚਿਨਿ ਪਰਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀ ਚਾਰਿ। ਸੇਜਨਾ ਦਿਹਾ ਲੇਜਾਣੀ। ਅਹਿਕਾ ਲਿਖੁ
ਗਿਫ਼ਤਿ ਸੀਸਾ ਗਿਆਪੈ ਨੇ। ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਾ
ਹਉ ਦੁਤੁ ਤੁਤੁ ਤੋ ਭਉ ਜਲੁ ਬਿਖਰੁ ਸੀਸਾ ਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭੁਲੈ

ਮਨਮਹਿਮਤੋਚਾਰੇਕੁਰਕੁਦਿਬਕੇਅੰਦਰਿਤਿਖਤਤੋਸਿੰਘਿਤਿਸਾਸਤਨਸੇਧਨੀ॥
ਜੋਪੁਦਿਗੁਤੋਥਿਨੁਧੁਰਕਿਨੇਨਪਾਇਓਹਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੋਤਤੁਰਿਅਨੁਦੀਚਾਰਿ॥
ਅਹਿਜਪਿਹਰਿਗਤੋ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਪ:੩॥ ਆਪੇਜਣੈਕਰੇਅਪਿਅਪੇਅ
ਏਹਿਤਿਸੇਅਗੋਨਾਨਕਾਖਇਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥੫:੧॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨ
ਏਹਿਅਪੇਜਣੈਸੋਇਕਿਸੇਨਕਹੀਐਨਾਨਕਾਜੀਪਰਿਦਰਤੈਸਕੁਕੋਇ॥੨॥੫ਓ੨ੀ॥
ਸੋਏਕਦਿਸਾਰਿਇਕੋਮਿਤਕਗਿਸਮੁਤਰੁਹੋਇਨੋਹਲਾਪਾਪਦਰੈਹਰਿਅਟਟਚ
ਣਕੁਕੇਜਨਮਿਨਜਾਹਿਮਗਿਸਚੁਨਾਮੁਅਧਕੁਸੇਫਿਨੇਹਿਚਰਿਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਨ
ਮਾਮਹਿਸੰਚਿਧਾਰਿ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਪ:੪॥ ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਦੀਸਰੋਮਰਿਹੈਦੰਮ
ਦੰਮਸੇਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਅਟਟੀਨਾਨਕਨਹੀਕਰੰਮਾ॥੧॥੫:੪॥ ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਚਈ
ਕੁਆਲਪਟਾਟਹਿਅੰਧਾਧੁਰਕੇਚਰਟੀਧਿਆਇਤੁਤੁਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧਾ॥੨॥੫ਓ੨ੀ॥
ਕੁਟੇਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਕੁਟੇਸੁਖੁਪਾਇਆਭੁਟੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਕੁਟੇਸਚੁਧਿ
ਮਾਇਆਭੁਟੇਜੇਦੁਹੋਰਦਾਤਿਨਹੀਸਚੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਓ
ਖਿਆਤਿਨਸਚੁਕਮਾਇਆਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੨੧॥
ਸਲੋਕੁਪ:੫॥ ਜਿਨਕਉਅੰਦਰਿਗਿਅਨੁਨਹੀਭੈਕੀਨਾਹੀਬੰਦਾਨਾਨਕਉਇਅਕਾਕਿਆ
ਮਰਣਾਜਿਅਪਿਮਰੇਗੋਵਿਦਾ॥੧॥੫:੫॥ ਮਨਕੀਪੜੀਵਚਣੀਸੁਖੀਤੁਸੁਖਸਾਗਸਿਧੁਅ
ਨੁਕੁਲਾਅਖੀਐਜਿਭੁਏਧੁਮੁਖੀਚਾਗਾਹਰਿਸਾਲਹੋਹਰਿਪੜੈਗੁਰਕੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ
ਮਾਇਆਥਹੁਪਰਵਾਵਹੈਜਿਕੁਲਕਾਕਰੇਓਧਾਗਾਅਗੇਜਾਤਿਨਪੁਛੀਐਕਰਣੀਸਬਦੁ
ਹੈਸਗਾਹੋਰਕੁਪੜਾਵਣਾਕੁਕੁਕਮਾਟਣਾਥਿਖਿਆਨਲਿਪਿਆਗਾਅੰਦਰਿਸੁਖੁਨਹੋਵਦਈ
ਨਾਮੁਖਜਨਮੁਖਆਗਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਓਬਰੇਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰਿ॥੨॥੫ਓ੨ੀ॥
ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖਦਾਅਪੇਸਕੁਸਚਾਜੈਹੁਕਮੁਨਭੁਏਖਸਮਕਸੇਈਨਰੁਕਚਾਜਿ
ਤੁਰਫੈਤਿਤੁਲਾਇਦਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚਾਸਭਨਾਸਾਹਿਬਏਕਹੈਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਸਭਿਤਿਸਦੇਜਚਾਜਿਉਨਾਨਕਆਪਿਨਚਾਇਦਾਤਿਫਹੀਕੋਨ
ਚਾ੧੨॥੧॥ ਸਲੋਕੁਵਰਨਾਲ੪੭॥ ਜੇਹੁਗਮਾਹੁਕਾਚਉਪਦੇਪ॥ ਅਸਟ
ਪਦੀ॥ ਸਲੋਕੁ੨੪॥ ਵਰ१॥ ਤਿਨਕਾਨੁਮਲਾ੩੧॥

ਮਨਮੁਖਦਿਹਿਅਤਿਹੁਲੇਇ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਹਰਿਜੀਉਏਕੁਹੋਰੁਤੰਨਕਾ
ਇਨਿਨਾਨਕਦੁਰਮੁਖਿਹਿਰਵੈਰਾਮਾਮੁਲੇਹੁਜਮਾਈ॥੪॥੧੦॥

ਹੁਕਮੁਪਾਏ॥੧॥੧੧॥ ਦੁਬਿਧਮਨਮੁਖਿਰੋਗਿਦਿਅਪੇਤਿਸਨਾਜਲਹਿ
ਅਧਿਕਾਈਅਰਿਮਹਿਜੰਮਹਿਠਉਰਨਪਦਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਫਾਈ॥੧॥ਮੇਰੰਪੀਤ
ਮਕਰਿਕਿਨਪਾਦੇਹੁਭੁਭਾਈ॥ਹਉਮੈਰੋਗੀਜਫਤੁਭੁਭੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸਬਦੈਰੁਨਜਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਜਤਪੜਹਿਮੁਨਿਕੋਤੇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥ਤੈਗੁਣਸਭੇ
ਕੋਗਿਦਿਅਪੇਮਾਸਤਾਸੁਰਤਿਗਫਾਈ॥੨॥ਇਕਿਅਪੇਕਚਿਲਾਏਪ੍ਰਭਿਅਪੇਕੁਰਸੇਵ
ਪ੍ਰਭਲਾਏਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਪਾਨੇਪਾਇਆਬੁਧੁਟਸਿਆਮਨਿਆਈ॥੩॥ਚਉਥੀਪਦਵ
ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਤਹਿਤਿਨਿਜਾਪਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਦਿਚਹੁਅ
ਪੁਗਫਾਇਆ॥੪॥ਏਕਸੁਕੀਸਿਰਕਾਰਿਏਕਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਫੁਪਾਇਆਨਾ
ਕਨਿਹਚਲੁਸਾਚਾਏਕੋਨਭਹੁਮਰੈਨਜਾਈ॥੫॥੧੧॥ ਭੈਰਵਪੰ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿਦੁ
ਬਿਧਾਸਦਾਹੋਰੋਗੀਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧੁਹੋਗੁਗਫਾਫਹਿਗੁਰਸਬਦੀਵ
ਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇਨਾਨਕਾਤਿਸਨੇਦੋਇਦਰਿਆਈਜੇਰਾਮਨਮਿ
ਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਕਲਿਸਭਿਰੋਗਦਿਅਪੇਤਿਨਜਮਕੀਪੈਸਿਰਿਕਾਰਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਟਿਜਮੁਨੇਰਿਨਅਫੈਜਿਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰੰਧਰਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਕੁ
ਮੁਖਿਜਾਤਾਸੇਜਗਮਹਿਕਹੇਅਾਇਆਗੁਰਕੀਸੇਵਕਦੇਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਫਾਈ॥
੩॥ਨਾਨਕਸੇਪੁਰੋਕਫਰਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜੋਇਛਹਿਸੇਈਠਲੁਪਾਫਹਿਗੁਰ
ਣੀਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੨॥੧੨॥ ਭੈਰਵਪੰ॥੩॥ ਦੁਖਿਦਿਚਿਜੀਮੈਦੁਖਿਮਰੈਦੁਖਿਦਿਚਿਕਾਰਕਾ
ਇਅਗਰਭਿਜੋਨੀਦਿਚਿਕਦੇਨਨਿਕਲੈਬਿਸਟਾਮਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁ
ਗਫਾਇਆਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਸਭੁਰੋਗਗਫਾਏਜਿਸਨੇਹਰਿਜੀਉਲਾਏਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈਦਰਿਆਈਜਿਸਨੇਮੰਨਿਫਸਾ
॥੨॥ਸਰਿਗੁਰੁਭੈਰਵਠਲੁਪਾਏਸਚੁਕਰਣੀਸੁਖਸਾਗੁਸੇਜਨਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿਲਾਗੇਹਰਿ
ਧਰਹਿਪਿਆਗੁ॥੩॥ਤਿਨਕੀਰੇਣੁਮਿਲੈਰਾਮਸਤਕਿਲਾਈਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਧਿਆਇਆ
ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਰੇਣੁਪੂਰੈਭਾਗਪਾਈਐਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੩॥

ਸਬਦੁਬੀਚਰੇਸੋਜਨੁਸਾਚਜਿਨਕੋਰਿਰਦੈਸਾਚਸੋਈਨਾਜਾਗੀਰਗਤਿਕਰ
ਦੇਨੁਗਤੀਤਤਨਿਦੁਤੁਰੇਈ॥੧॥ਗੁਰਤੁਗਤੁਕਦੈਸਕੁਕੇਈ॥ਬਿਹੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਗੁਗਤਿ
ਨਾਦਾਐਪੁਰੇਗੁਗਿਮਲੈਪੁਭੁਜੇਈ॥੧॥ਗਹਉਮਨਮੁਖਮੁਖੁਕਦਾਦਹਿਲਾਭੁਮਾਗ
ਦਿਸਹਲਾਭੁਕਿਦੁਰੇਈ॥ਜਸਕਲੁਸਦਾਹੇਸਿਰਿਉਪਰਿਦੁਜੇਗੁਇਪਤਿਬੇਈ॥੨॥ਬਹਲੇ
ਭੇਰਦਹਿਦਿਨੁਗਤੀਹਉਮੇਰੇਗੁਨਜਾਈ॥ਪਨ੍ਹਿਪਨ੍ਹਿਲੁਲੁਹਿਥਾਦੁਖਾਣਹਿਮਿਲਿਮਾਇ
ਅਸੁਰਤਿਗਦਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਪਰਮਗਤਿਪਦਹਿਨਮਿਮਿਲੈਦਰਿਅਈ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਗਿਨਾਮੀਦਸਿਆਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥੪॥੧੪॥ ~~ਨਾਨਕ~~ ਮਨਮੁਖਮਾਸ
ਦਉਤਰੇਦੁਜੇਗੁਇਖਅਣਾਉਦਰੁਨੈਸਾਨੁਨਭਰੀਐਕਬਹੁਤ੍ਰਿਸਨਅਭਨਿਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਾ
ਅਨੰਦਰਮਗਸਿਰਤੋਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦੁਬਿਧਾਮਨਿਭਾਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਤੇ॥੧॥ਗਹ
ਨੇਅਪੇਪਰਬੁਧਮੁਸਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਿਰਿਸਿਰਿਪੈਲਾਏ॥ਅਇਅਮੇਪੁਕੀਅਜਿਨਿ
ਅਪੇਅਪੇਦੁਜੇਲਾਏ॥੨॥ਤਿਸਨੇਕਿਪੁਕੀਐਜੇਦੁਜਾਹੋਦੈਸਭਿਤੁਪੈਮਾਰਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁ
ਖੀਅਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਸੋਪੁਰੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਸਾਚਾਸਭੁਅਕ
ਰਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਸੋਈਪਾਈਸਚਿਨਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੫॥੧੫॥ ~~ਕਲਮ~~ ਕਲ
ਮਦਿਖੇਤਜਿਨੀਰਾਮੁਨਪਛਾਤਾਸਤਿਜੁਹਪਰਮਹੰਸਬੀਚਾਰੀ॥ਦੁਆਪੁਰਿਤ੍ਰੇਤੈਮਾਠਸਦਗਤਹਿ
ਕੁਰਲੈਹਉਮੇਮਾਗੀ॥੧॥ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਦਰਿਅਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਤਾਦਿ
ਭਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੧॥ਗਹਉਹਿਰਦੈਨਾਮੁਲਖੇਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਮੀਨਿਦਸਾਈ॥ਅ
ਮਰੇਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਿਲਿਦਲਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਪੁਰੁਹੈਗੁਣਦਾਤਾਅਦਹੁਣਸ
ਦਿਜਲਾਏ॥ਜਿਨਿਮਨਿਦਸਿਆਸੇਜਨਸੇਹੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਏ॥੩॥ਪਰਦੁਰਮਹਲੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਦਖਾਇਅਰੰਗਸਿਉਰਲੀਅਮਾਟੈ॥ਜੇਕਿਛੁਕਹੈਸੋਭਲਕਰਿਮਨੈਨਾਨਕਨਾਮੁਦਖਾਏ॥੪॥
੧੬॥ ~~ਭੇਰਦੇ~~ ੨॥੩॥ ਮਨਸਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਾਗੁਰਪੁਰੈਤੇਸੋਈਪਦੈ
ਠਹਿਮੈਨਦਰੋਟਾਗਾ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਭ
ਏਛੁਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਗਹਉਸਭਮਹਿਏਕੋਗਦਿਗਹਿਅਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਪਰਗਟਹੈਅਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਏਕੁਹੈਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨ
ਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਦਿਆਦਾਤਾਸੇਅੰਤਿਕਏਪਛੁਤਾਰਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾ
ਇ॥ਠਹਿਦੁਖਨਲਾਹੇਧਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੭

[illegible]

ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਭਗਰਾ ਕੀਰਖਦਾ ਆਇਆ ਏਤ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਲਾ ਦੁਗਾਇ ਤੀਤ ਰਪ ਠਕਿਛੁ ਨ ਸਾਏ ਸਬਦੇ ਮੇ
 ਰੇ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਦਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਏ
 ਯੇਰੇ ਰੇ ਸਬਦੁ ਸਿਆਮ ਨਿਜੇ ਏ ॥ ੨ ॥ ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਫਾਇਆ
 ਸੰਜਨਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਦਾਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੋਹੁ ਚਿਹੁ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਿਲ ਦੁਬਿਧ ਨ ਪੜ੍ਹੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਛੋਰੈ ਰੋ
 ਰੇ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਸਤ ਜਨ ਕਾਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੇ ਤੈ ਕਲ ਨੇੜੁ ਆਇਆ ॥ ੫ ॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੇ
 ਜਾਤੈ ਦੇਵੁ ਭੋਲਾਇ ॥ ਨਨਕਹਰਿ ਟਾਖ ਸੁਨਖੀ ਕਿਦਾਰੇ ਮਾਅੰ ਪੈਦਰ ਕੀ ਖਬਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ੨੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਭੋਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

ਮੇਰੇ ਰਤੇ ਏਹੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਭੇਤੁ ਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਏ
 ਆਗਰੁ ਭੁਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭੁਕਰਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਉਕਬਹੁ ਨ ਛੋਰੈ ਹਰਿਕ
 ਰਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁਸ ਦੁਪੜੁ ਠਪਠਾਇਆ ॥ ਏਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਪੜ੍ਹਾਇਆ
 ਰਾਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਰਿਲਾਦ ਸਿਉ ਕਰਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਪਰਟਿਰਤਿ ਨ ਪੜ੍ਹ
 ਰਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜੇਹਰਿ ਛੋੜੈ ਤਉ ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਗੇ ਗਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ਪੁ
 ਰਦੇਸ ਭਿਚਟ ਵੇਦਿ ਗਾਗੇ ॥ ਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੇ ਆਪਣੇ ਕਾਕੁ ਸਦਾ ਰੋ ॥ ਸਭੁ ਨੰਗੀ ਮਹਿ ਭੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜ
 ਏ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭੁ ਕਾਕਿਛੁ ਨ ਫਸਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸੰਗੈ ਮਰੈ ਕੀਈ ਪੁਕਾਰਾ ਸਭੇ ਦੇ ਤਰੇ ॥ ਖੁਖ ਮਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਜਨ ਕੀ
 ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਏਈ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿ ਐਕਿ ਅਰੋਈ ॥ ੬ ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੇ ਤੈ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿਨ ਬੂਝੈ ਤਿਨ
 ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰੁਸ ਦਸਿਉ ਫੁਟੁ ਦੁਰਚਾਇਆ ॥ ਅੰਧਾਨ ਬੂਝੈ ਕਾ ਲੁਟੇਰੈ ਆਇਆ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰੁਸ
 ਏਕੋ ਏਕਿ ਰਾਖਿਆ ਬਾਰਿ ਦੀਆਤ ਲਾਘ ਨਿਰਭਉ ਬਲ ਕੁਮਲ ਨ ਡਰਈ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਪਤਾ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋ
 ਏਸੀ ਕੀ ਕੋਰੇ ਅਣਹੋਦਾ ॥ ਨਉ ਪਗਾਇਆ ॥ ਜੇ ਪਰਿਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਪੁਤਾ ॥ ਜਨ ਸਿਉ ਫੁਟੁ ਦੁਰਚਾਇਆ ॥
 ੮ ॥ ਪੁਰੁਸ ਦਸਿਉ ਗੁਰ ਜੁਝੈ ਆਈ ॥ ਕਹਾ ਭੁਮਾਰਾ ਜਗ ਦੀ ਸਹਾਈ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਰਾ ਅੰਤੈ ਸਖਾ
 ਏ ॥ ਜਗ ਦੇਖਾ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ੯ ॥ ਥੀਉ ਪਾਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਅਪੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅਰੀ ਕਾਰੀ ਦੇ ਤਮਾਰਿ ਪਚਾਇ
 ਆ ॥ ਭਗਤ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈ ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਵ ਰਿਆਈ ॥ ੧੦ ॥ ਜੀਮਣ ਸਰਟਾ ਮੇਹੁ
 ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਆਟੁ ਜਾਣਾ ਖਰੇ ਖੇਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰੁਸ ਦਕੈ ਕਾਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾ ॥ ਤੁਆ ਭ
 ਰਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀਲ ਖਮੀ ਕਉ ਕਰਹਿ ਜੇ ਕਹਾ ॥ ਮਾਤਾ ਨਗੀ ॥ ਘਾਕਾ ਰੁਪ
 ਦੇਵ ਗੁਲਾਖੀ ॥ ਭਉ ਕੋਰੈ ਨ ਸਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੁਸ ਦੁਜ ਹੁਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਜੀ

ਵਿਚਾਰਾਏ ਮਨੁਤਾਰਾਇਆਸ ਤੇਕਰਤਾਏਸਦ ਇਥਿ ਬਿਰਖੁਹਾਰੈਦੁਆਰਾ ਸਾਧਿਕ ਤਿਨ
ਪਿਆਰੀਏਮਨਿਰਹਿਆਸਰਾਏਸੁਰਾਇਸਭੁਫਲਾਸਾਏਸਤਿਕੁਰਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਪੇਕੁ
ਆਪੇਚਹਿਗੁਰਕੇਬਾਏਦੇਖੈਸਦਾਜੁਭੇ ॥ ਛੁਦਾਪਟਿਫੁਲੀਬਨਰਾਇ ॥ ਗਰੁਮੁਖਿਜਿਹਾਸਾਜਿ
ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਾਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤ ॥ ਰਹਿਦਿਨਰਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਗਵਈਏਚਹੁਮੁਖਿਭੁਜਿ
ਮਰਪੰਚਦੇਖਿਰਹਿਆਦਿਸਮਾਦਾ ॥ ਗੁਰੁਪਖਿਪਈਐਨਾਪੁਸਾਦਾ ॥੩॥ ਆਪ ॥ ਰਾਸਾਨੇਰਸ
ਗਾਏਕੇਛੁਕਰਸੇਈਪੁਰੇਏ ॥ ਫੁਰਾਵਤਾਤੇਛੁਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਾਬਦੁਕਮਾਈ ॥
੧੦੧੧ ॥ ਬਸਤੁਪਃ ੩ ॥ ਭੁਰੇਤਾਵਿਸਰਕਾਰਕਮਦੈ ॥ ਏਕੇਚੇਤੇਫਿਰੇਜੇਨਾਮਦੈ ॥ ਸਭ
ਜਨਮਇਸੁਜਨਮਰੇਨਾਇਆ ॥ ਸਾਚਾਅਸਰਜਿਸਮਾਏਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਰਕਹੁਜਿਦਲ
ਇਹਾਰਾਮਸੇਦਹੁਦੇਚਰਾਮ ॥ ਰਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੀਰੋਸਚੀਬਟ ॥ ਗੁਰਕੇਸਬ
ਦੇਜਨਮਾਰੇਸਮਾਟੇ ॥ ਚਹੁਜਨਪਸਰੀਸਾਚੀਸੋਇ ॥ ਨਮਿਰਤਾਜਨੁਪਗਟਹੋਇ ॥੨॥ ਵਿਕਿਸਰੇ
ਸਬਦਿਹੋਏਦੁਆਇ ॥ ਸੇਜਨਸਚੇਸਚੇਤੁਇ ॥ ਸਚਾਹਿਆਇਨਿਦੇਖਿਹਜੁਗਿਅੰਨਜਨਕੀਪਾ
ਖੰਕਜਪੁਰੀ ॥੩॥ ਏਕੇਕਰਤਾਦਰਨਕੇਏ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਐਲਾਏਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿਸਚੁਸੇਦਿਨਾਨਿਸਿ
ਸੁਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇ ॥੧॥ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥ ਬਸਤੁਪਃ ੩ ॥ ਭੁਰਿਕਰਹਿਜਨਦੇ
ਹਜੁਗੇ ॥ ਸਰਜਨਕੀਪਰਾਪਾਜਪੁਰੀ ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਰਹਰਿਸਿਦਲਾਇ ॥ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਅਦੁ
ਇ ॥੧॥ ਦਾਸਾਕਾਦਾਧਾਏਗਲੇਕੇਈਹੋਇ ॥ ਓਮੁਪਦਵੀਪਦੈਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੇਸੇਦਹੁਅਦੁ
ਨਕੇਇ ॥ ਚਿਤੁਸੇਦਿਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਨਓਹੁਮਗੈਨਾਦੈਜਾਇ ॥ ਤਿਉਬਿਨੁਅਦਰਸੇਦੀਕਿ
॥੨॥ ਸੇਜਨਸਚੇਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆ ॥ ਅਪੁਮਾਰਿਸਹਜੇ ॥ ਅਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਪਤਿਹੋਇ ॥ ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਸਚੇਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਕੀਅਤਿਸੁਹਰਿਤੰਜਨੁਸਾਚੁ
ਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਿਦਾਣਾ ॥ ਹਰਿਸੁਚਖੈਤਾਸੁਪੈਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਚੇਸੋਇ ॥੪॥੮॥ ਬਸਤੁ
ਪਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਨਮਿਰਤੇਕੁਲਾਕਕਰਹਿਉਪਛਾ ॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਨਾਮਪਿਸਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁਭੁਲੇਕਦੇ
ਏ ॥ ਨਾਮਗੁਰੁਲੇਜਨਮੁਗਏ ॥੧॥ ਜੀਵਰਮੈਮਰਿਮਰਣਸਦਹੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚੁਉਗ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਭੋਜਨੁਪਦਿਤਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਗੁਟੀਗਹੀਰਾ ॥ ਸੀਮੈਮੈ
ਅਦੈਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੀਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਚਾਸੇਦਹੁਸੁਪਛਾਟੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਦੀ
ਸਾਟੈ ॥ ਦਰੇਸਚੇਸਚੁਸੇਰੋਹੋਇ ॥ ਨਿਜਪਰਿਦਾਸਪਦੈਸੋਇ ॥੩॥ ਆਪਿਅਭੁਲੁਸਚਸਚੁਹੋਇ
ਰੋਰਿਸਭੁਲੁਰੋਦੁਜੈਪਤਿਹੋਇ ॥ ਸਚਸੇਦਹੁਸਾਚੀਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਾਚਿਸਮਾਇ ॥੪॥੯॥

੧੦੦੩ ॥ ਜੇਹੁ ਕਰਮਾਸ ਭਭਰ ਮੇਲੁ ਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰ
ਧਰੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਕੇਸ ਦਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਜਣੁ ਪਰਦਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
ਸਾਜਿ ਮਿਲੀ ਸਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨਿ ਪਾਏ ॥ ਬਿਖਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ॥ ਸੁਸਦਾ ਮਨਿ ਭ
ਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ॥ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ॥ ਮਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਏਕਨਾ ਮੁਰਚੇ ਸਾਸਰਾ ॥
ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਬਿਗੁਨਾ ਦੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਨਾਪਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੋਚੁ
ਕੇਸੁ ਮਾਖੇ ਧੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਟਿਕੁ ਜਤਾ ਸੇਜਨ ਪਰਦਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕਾ
ਜੀਤੈ ਦਰਿ ਨੀਸਾਟਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਬਸੰਤ ੫:੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿਕ ਸੇ
ਆਇ ॥ ਹਿਰਦਲ ਮਰਿਸ ਦਾ ਮਹਿ ਪੀਗਾ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗਏ ਗਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਰੁਝੁ ਮਰਹਿ ਭ੍ਰਿਖਾਇ
॥ ਧੁਝਾ ਜਾਨੁ ਠਿਠਿਕਾਇ ਰਿਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਭੋਖਕ ਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਤਿ ॥ ਨਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਅਭਿ
ਮਾਨਿ ॥ ਜਿਨਿ ਤਿਥੋਇ ॥ ਸੇਵਾ ਰੁਝਾ ਗਿਜਿ ॥ ਨਸਬ ਦੁਪਛਾਟਿ ॥ ਆਕਾਰਿ ਜੀ ਦਾ ॥ ਪਰਮਹਿ ਆਇ
॥ ਨਾਮੁ ॥ ਪਰਮਹਿ ਦਸਤੁ ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਝ ਹਿਸਬ ਦਿਬੀ ॥ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪ
ਦੰ ॥ ਪਰਮਹਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ਹਰ ਤੇ ਨ ਚਿਸ ਮਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਆਖਿ ਕਰੇ ਕੇਲੁ ॥ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭੁਝੇ
ਝੁਝੇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਰਿਸਤੇ ਨੇਹੇ ॥ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥ ਮਰਹਿ ਆਭਰ ਪੁਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਬਸੰਤ ੫:੩
॥ ਨਰਸਬ ਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਮਰਹਿ ਰਹੇ ॥ ਆਪਾਇ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟ ਤਰਕੇ ॥ ਪਾਪ ਜਾਨਿ ਜਾਰਿ ॥
ਜੇਦੁ ਮਰਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉ
ਲਿਆ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਦਾਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਦੈ ਦੇਸ ਕ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸੀਤਿ
ਪਾਏ ॥ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਦਰੁ ਭਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਲਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਦੁਝੇ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ॥ ਰਤੇ ਸਦਾ ॥ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਬਿਗੁਨਾ ਦੇਹ ਉਮੈ ॥ ਜਲਿ ਜਾਈ
ਗਾਵਰੁ ॥ ਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਛੁਟੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ॥ ਦੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ॥ ਦਸਿਆ ॥ ਸੁਬਾਹ ॥ ਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥
ਨਕ ਜਾਣੈ ॥ ਸਭ ਉਪਾਏ ॥ ਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਬਸੰਤ ੫:੩ ॥ ਇਕਤੁ ਕੇ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕ੍ਰਿਮ
ਜਾਣੈ ॥ ਹਿਤ ਜਾਪੀਆ ॥ ਦੇਸੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਆਖਿ ॥ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈਲਗ ਉਪਾ
ਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ॥ ਸੁਆਦਿ ॥ ਕਾਰੇ ॥ ਜਨਮੁ ॥ ਗਵਾਹੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜਾ ॥ ਰਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਦੁਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮ ਉਚਾ ॥ ਸਬਦ ਕਾ ॥ ਮੁਹਾਨਾ
ਦੁਖਾਣੈ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਬਸੰਤ ੫:੩ ॥ ਬਨਸਪਤਿ ॥ ਮਉਲੀ ॥ ਚਵਿ ॥ ਆਬਸੰਤੁ ॥ ਇ
ਹੁ ਮਉਲਿ ॥ ਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਸਾਚੁ ॥ ਪਿਆਦੁ ॥ ਮੁਹਾ ॥ ਪਮਨਾ ॥ ਤੀਸੁ ॥ ਪਾਦੁ ॥ ਮੇਰੇ

ਪਗਾ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਹੁ ਮਨ ਮਛਿ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਅਮਰਿ ਦੁਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਗੋ ਬੰਦ ॥ ੨ ॥
ਕੋਏ ਕੁਸਕੁ ਮਛਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ॥ ੩ ॥
ਕਰਤਾਰ ਕਰ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧॥ ੧੫॥ ਬਸੰਤੁ ਪਃ ੩॥ ਸਚਿਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਹੀ ਤੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ॥
ਰਭੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਿਓ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ॥ ੧॥
ਇਹ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਹਰੇ ਸਕਿ ਲੋਏ ॥ ਫੁਲਾਰੇ ਫੁਲੀ ਅਹਿਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰਸ
ਬਦੁ ਦਾਦੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਖੇ ਏਹੇ ਰਾਏ ॥ ੩॥ ਅਨਿਬਸੰਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿਹੁ ਤਨੁ ਬਿ
ਧਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਖਾਏ ਸੋਇ ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੫॥ ਬਸੰਤੁ ਪਃ ੩॥ ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਦੁਰਗਾਇ
ਪੂਰੈ ਭਾਗੇ ਹਰਿਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਕਰਾਇ ॥ ੧॥ ਇਸ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕਹਿਹੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿ ਅੰ
ਥੈ ਦੋਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੈਸੈ ਬੰਸ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ੨॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੁਟੈ ਜਾਸਿ ਰਿਹੁ ਭੁਟੈ ॥ ਜਮਕਾਲ ਕਹਿਹੁ ਰਿਅ ਦੇ ਨ ਡੇਟੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੁਟਾ ਗੁਰਿ ਨੀਆ ॥
ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੬॥ ਬਸੰਤੁ ਪਃ ੩॥ ਬਸੰਤੁ
ਇਆ ਫੁਲ ਬਿਨਾਇ ॥ ਏਹ ਜੀਅ ਚੰਤ ਫੁਲ ਹਿਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਅਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਕਏ ਸੋਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ੨॥ ਫਲ ਫੁਲ ਲਾਏ ਜੀਅ ਪੋਲਾਏ ॥
ਮੁਕਿ ਲਾਏ ਜੀਅ ਰਿਹੁ ਪਾਏ ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸੁਖੁ ਵੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿ
ਲੀ ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਰਿਡੋਲ ਪਃ ੩॥ ਘਰੁ ੨॥ ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ
ਟਹੁ ਫਾਰਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਸਬਦ ਦਿ ਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਸਦਾ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਣ
ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਅਰੇ ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਫਲੁ ਪਾਇ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਇ ॥ ਦਿਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਭਿੰਨਾ
ਆਭਾਈ ਸੁਖੁ ਦੁਰਾਮਨਿ ਆਇ ॥ ੨॥ ਧਰਿਅ ਪੋਜਿ ਨੈਨੇ ਬਖਸਿਓ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮਿਲ
॥ ਧਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਅਪਲੀ ਐਭਾਈ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅੰ
ਭਾਈ ਚਿਨਿ ਹਰਿ ਆਕੀ ਆਸ ਭੁਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਸੈਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ
ਇ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥ ਜੁਮਲਾ ੧੮॥

ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥

੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਰ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਅਕਲਮਰਤਿਅਜਨੀਸੈਭੰਗਪ੍ਰਸਾਦੇ॥

ਗੁਰਮਤਿਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੭੧ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਹੈਆਪੇਆਪੇਕਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਕਰਿਕਰੇਕਰਤਾਆਪੇਦੈਖੈਜਿਤੁਭਾਏਤਿਤੁਲਾਏ॥ ਸੇਵਕ
 ਉਏਹਾਦਭਿਅਣੀਜਾਕਭੁਪੁਕਮੁਮਨਾਏ॥ ੧॥ ਆਪਣਾਭਾਣਾਆਪੇਜਟੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹੀ॥ ਆਪਣੇਸਾ
 ਤਿਸਿਦੈਘਰਿਅਦੈਜਿਫਦਿਆਮਰਿਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਫੇਦਪਰੈਪਾਛਿਫਾਦੁਫਾਠੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਾ
 ਰੇਸਾ॥ ਏਹਤ੍ਰਿਭੁਣਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਕੁਲਾਏਆਜਨਮਸਰਣਕਾਸਹਸਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਬੇਜਟੈ
 ਚੁਕੈਮਨਹੁਅੰਦੇਸਾ॥ ੨॥ ਹਮਦੀਨਮੁਰਖਅਫੀਚਾਰੀਤੁਮਚਿਤਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ ਹੋਹੁਦਾਇਆਲੁਕਰਿਦ
 ਰਦਾਸਾਕਾਸੇਫਾਕਰੀਤੁਮਾਰੀ॥ ਏਕੁਨਿਪਨਦੇਹਿਤੁਅਪਣਾਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਦਖਾਣੀ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭੁਭੁਪੁਕੈਣੀਐਸਾਕਰੇਫੀਚਾਰਾ॥ ਜੇਉਜਲਊਪਰਿਠੇਨੁਬੁਦਭੁਦਾਤੇਸਾਇਹੁਸੀਸਾ
 ਹਜਿਸਰੇਰੇਆਤਿਸਹਿਸਮਾਣਾਚੁਕਿਗਇਆਪਾਸਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਰਪ॥ ੩॥ ਜਿਨੀਗੁਰ
 ਪਛਾਣਿਆਸੇਮੇਲੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਗਤੀਸਚਿਰੇਲਿਦਲਾਇ॥
 ਦਾਸਚੁਹਰਿਫੇਖਦੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਹੁਕਮੁਨਿਸੁਭੋਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਭਾਣਾਅਪਣਾਭੁਫਦਾ
 ਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਯਾਤੁਰੈਨਾਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਇ॥ ਗਤਿਮੁਕਤਿਕਦੇ
 ਰੇਫਾਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਰੀ॥ ਸਾਰਿਭੁਤੁਦੈਸੇਖੀਐਪਇਐਕਿਰਤਿਠਰਹਿ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਭੋਇਐਮਨੁ

[illegible]

ਦਰਭੋਮਾਕਾਰੀ ਜਨਮਿਯਾਵਾਣਸਤਸੰਗਤਿਪਾਣੀਪੈਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥ਚੰਦਨਗੰਧਸੁਰੰਗ
ਬਹੁਬਾਸਨਾਬਾਰੇਨਾਰਿਹਰਿਜਨਕਰਣੀਉਤਮਹੈਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਬਿਸਥਾਰਿ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾ
ਰਿਠਾਕਰੁਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਤਿਹਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆਮਨਿਜਪ੍ਰਿਅਮਨਾਮੁਮੁਖਾਰੁ
੪॥੮॥

੧॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਸ਼ਾਦੇ॥ ਮਲਾਰਪੁਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਘਰੁ੩॥ ਇਹੁਮਨਗਿਰੰਗ
ਇਹੁਮਨੁਉਦਾਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਅੰਦਰੁਨੁਸਦਾਅਦਿਨਾਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਚੰਦਨੁਕਿਇਹੁਮਨੁ
ਬੈਰਾਗੀ॥ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾਕੇਬਹੁਭਾਰੀ॥੧॥ਪੰਡਿਤਇਸੁਮਨਕਾਕਰਹੁਜੀਚਾਗੁ॥ਅਦਰੁ
ਬਹੁਤਾਪੜਹਿਉਠਾਵਹਿਭਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ॥ਏਹਹੁਕਮੁਕਰਿਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਉਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਝੁਝੁਗੁਈ॥ਸਦਾਰਹੁਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸੋਪੰਡਿਤਜੇ
ਹਰਾਣਾਕੀਪੰਡਉਤਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਏਕੋਨਮੁਖਧਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਓਹੁਦੀਖਿਆਲੈ॥ਇਸਤਿਗੁ
ਅਗੈਸੀਸੁਧਰੇ॥ਸਦਾਅਲਗੁਰੋਹੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ਸੋਪੰਡਿਤਦਰਗਾਹਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਸਭਨਾਹਿ
ਕੋਏਕੁਖਧਣੈ॥ਸਭਾਏਕੋਏਖੇਤਾਏਕੋਜਾਣੈ॥ਜਾਕਉਬਖਸੇਮੇਲੇਸੋਇ॥ਅੰਥੈਓਬੈਸਦਾਸੁਉ
ਹੋਇ॥੪॥ਕਚਰਨਾਨਕੁਕਟਨਬਿਧਿਕਰੇਕਿਅੰਕੋਇ॥ਸੋਈਮੁਕਤਿਜਾਕਉਕਿਰਪਹੋਇ॥
ਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸੋਇ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਠਿਰਿਕੂਕਨਹੋਇ॥੫॥੧੦॥ ਮਲਾਰਪੁਤਿ
ਕ੍ਰਿਮਿਕ੍ਰਿਮਿਜੇਨਿਮਨੁਪਛਰਮਾਈ॥ਜਮਕਾਦੁਮਰੇਨਿਤਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਮਕ
ਕਾਣਚੁਕਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਮਹਾਘਰੁਪਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਆਇ
ਮੁਖਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾਥੋਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰੁਰਮੁਖਿਭਰੈ॥
ਹਾਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਗੁਭਵਜਭੁਸਥਾਦਿਲੀਘਾਟੁਹਰੁ॥ਦਰਿਸਾਚੈਦਿਸੈਸਾਚਿਆਰੁ॥
ਬਹੁਕਰਮਕਰੇਸਤਿਗੁਰਨੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲੇਬਹੁਮਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਏ
ਹੁਖਪਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਨੁਖਿਦੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ਅਪੇਕਰਤਾਮਗਮਅਥਾਹਾਗੁਰਸਬਦੀ
ਪੀਐਸਚੁਲਾਹਾ॥ਹਾਜਰੁਹਜੁਰਿਹਰਿਦੇਪਰਵਾਹਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਹਾ॥੪॥੨॥੧੧॥
ਮਲਾਰਪੁਤਿ॥ ਜੀਵਤਮੁਕਤਿਕੁਰਮਤੀਲਾਗੋ॥ਹਰਿਕੀਭੁਗਤਿਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਹਿਆਮੁਗਵਾਇ॥ਹਉਤਿਨਜਨਕੇਸਦਲਾਗਉਪਾਇ॥੧॥ਹਉਜੀਵਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥
ਹੁਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੇਹੁਮਹਿਨਾ
ਦੁਬਾਰਾਮਨੁਖੋਮੇਹਿਨੁਗਧਗਵਾਗਾ॥ਅਨਦਿਨੁਪੰਧਾਕਰਤਾਦਿਹਾਇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਮਹਿਮਿਸੈਸ

... ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਸਤਿਗੁਰਪਾਈ ਮੈ ਦਿਵ ਕਰਮੇ ਪਾਇਆ ਨਜਾਇ। ਸਤਿਗੁ
ਰਮੁ ਲਿਖੇ ਕੰਠੁ ਹੋਈ ਐ ਜਹਿ ਰਿਕ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਚਿ ਤੁਝਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹ
ਰਿਪਾਈ ਐ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੋਸ ਮਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨ ਉਪਜੈ ਤੀਉ ਹਸੀ ਸਾਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਤੁਝੀ ਐ ਗਰ ਤੁਝੇ ਨੀ ਨ ਹ ਪਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ
ਮੁਖਿ ਦੁਆਰਾ ਸੇਈ ਪਾਏ ਜਿ ਦਿਹੁ ਅਪੁਰਾ ਦਾਇ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਧੁ ਪਰਿਜੀ ਮੈ ਦਿਹੁ ਸਕਤਿ ਗ
ਵਾਇ। ਅਚਰੁ ਚਰੇ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥ ਸਾਤੁ ਗਬਾਜੀ ਸੀ ਸਾਰਾ ਮਚੇ ਤੁਰੇ ਚਲੈ ਮੁਲੁ ਗ
ਵਾਇ। ਸਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿਪਾਈ ਐ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਵ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਾਨਿ ਦੇਖਹੁ ਰਿ
ਵੈ ਚੀਚਾ ਗਿ। ਵਡਗੁਰਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਵ ਜਾਤੁ ਉਤਰੇ ਪਾਗਿ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਮੀ ਹਰਿ ਟੇਕਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਤੁ
ਮਿਖ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵੁ ਉਮੈ ਖੁਦੁ ਆਹੁ ॥੮॥ ਅਸਤ ਕਿਲਿ ਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਠਕੁ ਕੀ
ਟਣਾ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਪੁਰਨ ਹੋਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੯॥੧॥ ਮਲਾਰ ਪੰ ੩ ॥ ਬੇਦ ਬਾਣ
ਸੁਦਰਤ ਦਵੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਚੀਚਾ ਗੁਰ। ਬਿਨੁ ਨ ਦੈ ਜਮ ਰੰਗੁ ਸਹੈ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਦੋਰੇ ਦਾਗ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ
ਪਏ ਮੋਖ ਦੁਆਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ। ਵਡੇਰੁ ਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥
ਗੁਰੁ ਉਹ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭੁਟੈ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭੁਟੈ ਮਨੁ ਨਿਗਲ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩

ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ੫੮੧ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਮੈ ਦਿਵ ਕਰਮੇ ਪਾਇਆ ਨਜਾਇ। ਸਤਿਗੁ
ਰਮੁ ਲਿਖੇ ਕੰਠੁ ਹੋਈ ਐ ਜਹਿ ਰਿਕ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਚਿ ਤੁਝਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹ
ਰਿਪਾਈ ਐ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੋਸ ਮਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨ ਉਪਜੈ ਤੀਉ ਹਸੀ ਸਾਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਤੁਝੀ ਐ ਗਰ ਤੁਝੇ ਨੀ ਨ ਹ ਪਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ
ਮੁਖਿ ਦੁਆਰਾ ਸੇਈ ਪਾਏ ਜਿ ਦਿਹੁ ਅਪੁਰਾ ਦਾਇ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਧੁ ਪਰਿਜੀ ਮੈ ਦਿਹੁ ਸਕਤਿ ਗ
ਵਾਇ। ਅਚਰੁ ਚਰੇ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥ ਸਾਤੁ ਗਬਾਜੀ ਸੀ ਸਾਰਾ ਮਚੇ ਤੁਰੇ ਚਲੈ ਮੁਲੁ ਗ
ਵਾਇ। ਸਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿਪਾਈ ਐ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਵ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਾਨਿ ਦੇਖਹੁ ਰਿ
ਵੈ ਚੀਚਾ ਗਿ। ਵਡਗੁਰਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਵ ਜਾਤੁ ਉਤਰੇ ਪਾਗਿ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਮੀ ਹਰਿ ਟੇਕਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਤੁ
ਮਿਖ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵੁ ਉਮੈ ਖੁਦੁ ਆਹੁ ॥੮॥ ਅਸਤ ਕਿਲਿ ਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਠਕੁ ਕੀ
ਟਣਾ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਪੁਰਨ ਹੋਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੯॥੧॥ ਮਲਾਰ ਪੰ ੩ ॥ ਬੇਦ ਬਾਣ
ਸੁਦਰਤ ਦਵੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਚੀਚਾ ਗੁਰ। ਬਿਨੁ ਨ ਦੈ ਜਮ ਰੰਗੁ ਸਹੈ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਦੋਰੇ ਦਾਗ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ
ਪਏ ਮੋਖ ਦੁਆਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ। ਵਡੇਰੁ ਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥
ਗੁਰੁ ਉਹ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭੁਟੈ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭੁਟੈ ਮਨੁ ਨਿਗਲ

ਕੀਮਤ ਦਿਸਿਉਂਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹਰੇਕ ਨਾਨਕ ਸੁਣੇ ਮੇਰੇ ਮਾਸਕੁ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ॥ ੧ ॥
 ਬਣਿ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਹੁਕਮੁ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਹਰਿ ਮਨੁ ॥ ੪ ॥
 ਜੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਚਿ ॥ ੬ ॥
 ਦਰਸੈ ਮਨੁ ਸਚੇ ॥ ੭ ॥ ਸਚਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਦੁਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਦੇਸਦਾ ਹਰਿ ਆਦੁ ॥ ੯ ॥
 ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਬੇਨਾਨੇ ਹਰਿ ਮਨੁ ਦੇ ਨੈਨ ਪਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਨੀਦੇ ਪਹੁੰਚੇ ਪਰਿ ਆਇ ॥ ੧੨ ॥
 ਪਾਈ ਮੈਰੇ ਦੇਸੁ ਜਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਮਨੁ ਪਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਆਇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥
 ਹੁਣ ਸਭਾ ਧਰੁ ਪਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰਿ ਦੋਚਾਰਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਨੇਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਨਿਪੁ ਪਾਇ ਨਿਮਖੁ ਮਨੁ ॥ ੧੮ ॥
 ਨੁਸਤਿ ਗੁਰਬੰਸੁ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਧਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪੰਡਿਤ ਮੈ ॥ ੨੧ ॥
 ਅਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਜ ਘਰੇ ਹੋਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ॥ ੨੪ ॥
 ਟਾਕੇ ਟਾਕੁ ॥ ੨੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨੈਨ ਸਹੁੰ ॥ ੨੬ ॥ ਪਦਾ ਦਿਖੁ ॥ ੨੭ ॥
 ਮੈਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਮਿ ਆਇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥ ੨੯ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਮਧਰ ਪਤਿਸਾਰੀ ३ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ੫੨੩ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੈ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖ ਪਲਾਹੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਭਗਤਿ ਸਾਚੈ ॥ ੩ ॥
 ਬਣਿ ਸਬਦਿ ਰੁਣਾਏ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ੫ ॥
 ਨੁਲਾਹੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੁ ਇਹ ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ ਕਾਮ ਟਿਕੇ ॥ ੭ ॥
 ਭੁਆਨੁ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਾਇ ॥ ੮ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੈ ॥ ੯ ॥
 ਅਸੀਂ ਗੁਰੁ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਗਵਿਅ ਆਇ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੀ ਨੈਨ ਪਾਇ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੈ ॥ ੧੨ ॥
 ॥ ॥ ਕਰਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ॥ ੧੩ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੧੪ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੧੫ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੧੬ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੧੭ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੧੯ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੨੦ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੨੧ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੨੨ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੨੩ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੨੫ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੨੬ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੨੭ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੨੮ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੨੯ ॥
 ॥ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕਾ ਲਾਪੁ ॥ ੩੦ ॥

...ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਮੁਖ ਮਾਧਵ ਰਾਮ ਪਾਤਿਸਥਾਨ ਮੰਗਲ ਅੰਤਿ ਤੇ ਦੇਹ ਮਾਤਿ ਨਸਾ
 ਦੇ ਸਭੇ ਤੇ ਸੇ ਉਕਤਿ ਦੇਖਾਏ ਦੁਸੈ ਭਾਇ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਾਤਿ ਨਿਸਾਨੁ ਹੈ ਨਾਉ ਸੁਹਿ ਮੁਗਧ
 ਤਾ ਕੁ ਪਰਸਾਦਿ ਚਿਨਿਸਾਯੋ ਰੰਗ ਭਿਖਾਓ ਧੰਨ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਜਿਸ ਬਾਣੀ
 ਸੰਗੁ ਸਾਇ ॥ ਪਦਿਤ ਪਦਨ ਸੇ ਜਨਾਨੇ ਰਮਾ ਲਹਿ ਕੰਨ ਮਿਸ ਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰੇ
 ਤਖਸਸ ਬੰਦੇ ਸਦਾ ਤੇ ॥ ਤੇ ਸੁਦਿ ਚਿਸਥੀ ਦਾਏ ਕਾਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੈ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮ
 ਦੇ ਗੁਰੇ ਹਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਜੋਭਾਇ ਪਾਰਸ ਭੋਏ ਮੇਠਾ ਭੁਭਾਇਆ ਕੰਮ ਤਿ ਕਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਦੁਸੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰੇ ਸੋਇ ॥ ਨਾ ਕਰਾ ਕਾਨੁ ਖਿਦਰ ਜੀ ਮੈ ਸਚਾਸਥੀ ਦੋਹੇ
 ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਭੋਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਾਗਾਣ ਕਰ ਦਿਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਉ
 ਤੇ ਸਦਾ ਜਾਗਾ ਰਿਖਾ ਮਾਪਣਾ ਰਾਖ ਦਿਪੰਤ ਸਰਬ ਕਾ ਚਰਿ ਮਾਤਿ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
 ਦੇਸਾਣੇ ॥ ਜੇਤ ਮਾਗਿ ਰਿਪਾਈ ਮੈ ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹ ਜਪੁ
 ਮੰਤ੍ਰ ਜੈ ਦੁਖ ਹਉ ਮੈ ਦੇਹ ਹੁਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਹਿ ਮਾਨੁ ਸੈ ਸਹ ਜੇਹ ਰਿਹਾਣ ਗਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ
 ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਮਾਉ ਰਿਧਾਗੇ ॥ ਮੈਥੋ ਭੋਭੈ ਰੁਪਾ ਘਣਾ ਜਪੁ ਹਰਿ ਰਿਧਿ ਤਰੇ ਪਾਗੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਉਮੈ ਦਿ ਚਿ ਜਾਗਣੁ ਨ ਹੋਵਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤਿਨ ਪਦਵੀ ਬਾਇਆ ਮੁਖ ਦਰਿ ਦੋਹੇ ਨਾਭ ਹਾਰੇ ਭਾਇ
 ਦੁਸ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਰੁ ਮਾਣ ਪਿਰੁ ਪੈਨਣਾ ॥ ਜਿਨ ਦੂਜੇ ਭਾਏ ਪਾਮਾਗਾ ਬਿਸਟ ਕੇ ਕੀਰਤ ਬਿਸ
 ਟਾਏ ਸਹਿ ਜੀ ਮਾਹਿ ਹੋ ਰਿਖਾ ਮਾਹ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਏਸਾ ਤਿਨਾ ਦਿਟ ਹੁਭ ॥ ਚਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿ
 ਕੀਰਤ ਕਾ ਤਿਸਾ ਲਹੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਕਮਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਮੈਥੋ ॥ ਆਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਇਆ
 ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸਹ ਜਪੁ ਉਪਜੈ ਹਉ ਮੈ ਸਚ ਦਿਜ ਲਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰ
 ਤੇ ਛੁਕਰ ਏਥੇ ਗਾਨਾ ਕਨਾ ਮਨ ਦਿਸੈ ॥ ਜੋ ਕਿ ਛੁਕਰੈ ਸੁਰੇ ਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇਹੁ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ੨੧ ॥ ਧੁਮਕਾ ੮ ॥

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਟੁਕਾ ਤੇ ਦੁਪੀਕਾ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥

ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੁਰਾਖਾਇ ਦੁਪ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੈ ਸਾਜਾਏ ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮੀਹੀ ॥
 ੧ ॥ ਅਭਿਮਾਗਾ ਤਿਏ ਹਨ ਮਾਖੀਅਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇਹੇ ਜੇਹਾ ਸਰ ਮੁਖ
 ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮ ਪਵਤ ਕਾ ਭੀਖ ਕੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨ ਨਾਨਕਾ ਦਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਹੋ
 ਦੁਪੀਰੇ ਤੁੰ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਗੁਣਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਛੂਰੇ ਚਉਕੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾਏ ਕੋ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥

ਜੇਤ ਕੀ ਦੇਹ ਪ੍ਰਮਾਧਿ ਚਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਭੀਖੁ ਦਿਓ ਜਾਣੀਆ ਮਾਟੇ ਚਜ ਦੀ ਚਾਗੀ ॥ ਮਤੁ

ਮਾਥੇ ਜੋ ਹਰੇ ਦੇ ਖਾਸ ਸੁਮੇਰ ਸਕੇ ਕੰਏ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲੇਖੇ ਅਸੇ ਦਰਤ ਦਾ ਸੇਧੁ ਹੈ ॥੧॥
ਦੇਖੋ ॥੧॥ ਜਿਨ੍ਹੇ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆ ਕੁਝੈ ਲਾ ਲਾ ਚੇ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਧੰਧਾ ਮਾਏ ਅਮੋਹਣੇ ਅੰਤਰੁ ਵਿਚ
ਨਾਮੁ ਰਿਖਿ ਜਿਨ੍ਹੇ ਦੇ ਲੂਤੁ ਮਨੁ ਮਾਏ ਅਤਰੇ ਰਗਾ ਮਨੁ ਮੁਖ ਬੰਨਿ ਚਲਾਨੁ ਮਹਿ ਰਿਖਿ ਮੇਲਾ ਦਿਖੇ
ਸਹਿ ॥੨॥ ਧੰਧਾ ਧੰਧਾ ਏ ਕੁਲਾ ਮੇਲਾ ਮੇਲੇ ਮੇਲਾ ਏ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੈ ਮੇਲੇ ਚਲੇ ਸਾਧਿਕੁ
ਭਾਇ ॥੩॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏ ਕੁਦਰਤੀ ਭਾਖਰਹੀਆ
॥੫॥ ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੇਠੇ ਰਹੇ ਤਹ ਰਸਾ ਚਾਸੇ ਏ ॥੬॥ ਯਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏ ਕੁਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੈ ॥੭॥
ਦੁਖ ਬਿਸਰਣ ਸਬਦੈ ਜੇ ਮੰਨੇ ਦਸ ਏ ਕੋ ਏ ॥੮॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਨੇ ਦਸੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤੈ ॥੯॥
ਦੀਨਾ ਕਾਹਿ ਉਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮਏ ਖੁਹ ਏ ਲਖ ਅਸੰਖਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤੁਥਿ ਬਰੇ ਸਾਚੈ ਸਥਾ
ਅਲੰਖਾ ॥੧੦॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਏ ਕਮ ਨਿਸੇਦਿਅਤਿ ਨ ਜਨ ਲਾਗਾ ਏ ਪਾਇ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਹਿ
ਮਾਨੇ ਦਸੈ ਮਾਏ ਕਹਿ ਖਜਾਇ ॥੧੨॥ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਿਰਮਲ ਉਜਲੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ ਨਾਨਕ
ਰੇ ਰਿਪਤਿ ਸਾਹੀ ਅਕੁਟੀਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਸਾਹ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਪੁਰਖੇ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨ ਰਿਹੈ ਅਤਿ
ਦੈਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥੧੫॥ ਥਹੁ ਰਸ ਸਾਣੇ ਸਦਾ ਰਵੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥੧੬॥ ਰਿਉ ਬਾਣੀ ਗੁਰਾ ਰਸ ਸਾਦ
ਹਰਿ ਮੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥੧੭॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਅਗੈ ਰਖਿਅ ਸਿਰੁ ਦੇਚਿਅ ਗੁਰਾ ਮਾਏ ਜਾਇ ॥੧੮॥ ਗੁਰ ਗਤੀ
ਤਬਹੁ ਲੇਚ ਦੇ ਪੁਰ ਲੇਚ ਪੁਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੯॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਦੇ ਪਰਦਾ ਹੁੰਦੈ ਕਿਤੁ ਖਧੈ ਤੇ ਪਤਾਇ ॥੨੦॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤੇ ਪਤ ਸੈਹ ਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨੧॥ ਧਨੁ ਪਨੁ ਕਲਜੁ ਗਿਨ ਨ ਕਾਜਿ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੈ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨੩॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਇਅ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨੪॥ ਗੁਰ
ਤੀਭੁ ਉਮਨਿ ਪਦੈ ਤਹ ਰਿਹ ਸਿਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥੨੫॥ ਮਿਲੈ ਪੁਰਿ ਲੇਖਿਅ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ॥੨੬॥
ਮਾਏ ਅਮੋਹੇ ਜਗੁ ਗੁਰ ਮਿਆ ਪਰੁ ਮੁਖੈ ਬਰਿ ਨੇਹੇ ਏ ॥੨੭॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰੰ ਲਾਇਅ ਮਨੁ ਮੁਖਾ
ਸਲੋਇ ॥੨੮॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘ ਰੇ ਗੁਰਮਾਤੇ ਜਾਗੇ ਸੇਇ ॥੨੯॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਅ ਮਨੁ ਤ
ਨਿਰਮਲੁ ਰੇਇ ॥੩੦॥ ਨਾਮ ਹੀ ਨਾਨਕ ਏ ਛਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਬਹਿਰੇਇ ॥੩੧॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁਰਿ ਕਰਤੇ ਲਿਖਿਅ ਭੁਖੇ
ਜਕੈ ਕੋਇ ॥੩੨॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਪਨੁ ਖਟਿਅ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਟੀਚ ਰਿਖ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅ ॥੩੩॥
ਟਭ ਰੇ ਭੰਗਾ ਹਰਿ ਰਾਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਹੁ ॥੩੪॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਾਰਨ ਕਰਕ ਕਰੈ ਦੇਖੈ ਜਿ
ਜਨ ਹਰਾ ॥੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ ਚਟਿਅ ਦਸਦੈ ਅਕਾਸਿ ॥੩੬॥ ਤਿਥੈ ਏ ਘਨ ਭੁਖੈ
ਰਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤਾ ਮੁਖੁ ਖਦਾ ॥੩੭॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਟਿਅ ਪਤਨ ਹੀ ਜਿਥੈ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੩੮॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਹੇ ਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥੩੯॥ ਇਕਿ ਪਜਰਿ ਇਕਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਹਿ ਹੁਕਮੇ

[illegible]

ਲੀਨੇਹਾਗੇਨਾਮੁਰਾਦੇਇਰਧਾਨਿ॥ਐਥੈਥੈਥੈਮੰਨੀਅੰਤਿਹਰਿਨਾਮਿਉਰੇਦਾਪਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਾਇ
 ਸੇਧਾਪਦੇਤਿਤੁਸਥੈਦਰਬਾਰਿ॥ਸਦਾਸਉਦਖਰਦਸਦੁਅੰਤਿਰੇਪਿਰਮਪਿਅਰਾ॥ਜਮਕਾਉਨੇਹੈ
 ਅਵਈਅਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਧਨਵੰਤਹੈ॥ਨਿਰਧਨਹੋਰਸਸਾਗੁ॥੨੬॥੨੭॥
 ਨਕੀਤੇਕਹਰਿਨਾਮੁਰਾਦੇ॥ਯਾਥੈਥਕਰਨਰਹਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਉਮਾਨਿਦਸੈਸਹਜੇਸਹਾਜੇਸਯਾਥੈ
 ਯਾਦੁਭਾਰੀਨਾਮੁ॥ਯੇਅਯਾਏਅਯਾ॥ਰੋਨੇਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈ॥ਭੂਖਿਤਿਅਹਉਸਦਕੁਰਬ
 ਠੈਥਾਉ॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥
 ਸਹਿਆਨਾਇਚਲੈਅੰਤੀਫਾਗਾ॥ਬਿਹਾਰਿਸਾਂਤਿਨਾਅਵਈਏਕੇਸੁਅਗੈਕਰੀ॥ਕਾਰਾਦਰਭ
 ਰੀਸਤਿਭੂਰੁਪਾਇਅਥਾਫੁਆਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰਾ॥ਤੇਸਨਾਅਗਤਿਸਭਬੁਝਿਗਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰੀ
 ਰਿਧਾਰਿ॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥
 ਪੀਦਰੁਗਾਨਹਗਾ॥ਹਰਿਜੀਉਥੈਥੈਦਰਨਾਅਵਈਤੁਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਰਾ॥ਗੁਰੁਤੈਹਰੇਪ੍ਰਦੇ
 ਲਿਅਸਭਿਕਿਲਾਥੈਖਕਾਟਿਫਿਕਾਗਾ॥ਜੇਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਅੰਤਨਾਨਕਤਿਜੈਕਾਗਾ॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥
 ਯਾਦਿਛੁਵਿਛੁਵਿਛੁਵਿਜੋਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈ॥ਯਾਜਨਮਮਰਣਨਿਹਚਲੁਭਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਯੇਅਯਾਏ
 ਹਰਸਾਧੂਸੰਗਤਿ॥ਮਿਲੈਹੀਰੇਰਵੰਲਭੰਨਿ॥ਨਾਨਕਲਾਲੁਅਮੋਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਥੋਜਿਲਹੰਨਿ॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥
 ਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਧਿਗੁਜੀਫਟੁਧਿਗੁਫਾਸੁ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਣਾਪੈਨਣਸੇਮਨਿਨਵਾਸੇਓਗੁਠਤਾਸੁ॥
 ਇਹੁਮਨਸਬਦਿਨਭੇਦੋਨਕਿਉਹੋਏ॥ਪਰਦਾਸੁਅਨਮੁਖੀਅੰਦੋਹਾਗਈ॥ਆਵਣਜਾਣਿਮੁਈਸਾ
 ਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਹਾਗੁਰੈਮਸਰਕਿਮਈ॥ਲਿਖਿਆਸੁਹਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਓਰਧਾਰਿਆਹਰਿਹਰਦੈਕਮਏ
 ਪ੍ਰਥਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਅਪਣਾਹਉਸਦਬਲਿਹਰੀਤਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਪੁਖਉਜਲੇਜਿਨਅੰਤਰਿ
 ਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
 ਤੇਭਾਇਦੂਜੇਪਰਜਾਇਗੋਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈ॥ਐਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ॥੧੦੧॥੧੦੨॥੧੦੩॥੧੦੪॥੧੦੫॥੧੦੬॥੧੦੭॥੧੦੮॥੧੦੯॥੧੧੦॥
 ਕਾਨਾਮੁਅਤਿਫਰਉਚਾਉਚੀਰੂਉਚਾਰੇਈ॥ਅਪਵਿਕੋਇਨਸਕਈ॥ਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ॥ਮੁਖਿਸੰਜ
 ਪਹਛਾਨਹੋਵਈ॥ਕਰਿਭੇਖਭਏਸਭਕੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉਈਜਾਇਚਹੈਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਅੰ
 ਤਰਅਯਾਏਫਸੈਰਾਸਤਦਵੀਚਰੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਰੈਮਨਮਾਨੀ॥ਐਸਚੇਸਚੀਸੋਈ॥੧੧੧॥੧੧੨॥੧੧੩॥੧੧੪॥੧੧੫॥੧੧੬॥੧੧੭॥੧੧੮॥੧੧੯॥੧੨੦॥
 ਯਾਮਾਇਅਮੋਹੁਦੁਖਸਾਗਰਹੈ॥ਬਿਖੁਦਤਭੁਤਾਰਿਆਨਜਾਇ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਦੇਪਾਚਿਮੁਏਹਉਮੈ॥੧੨੧॥੧੨੨॥੧੨੩॥੧੨੪॥੧੨੫॥੧੨੬॥੧੨੭॥੧੨੮॥੧੨੯॥੧੩੦॥
 ਤਦਿਹਾਇ॥ਅਨਮੁਖਉਰਵਰੁਨਪਾਰੈ॥ਅਧਵਿਚਿਰਹੋਲਪਟਾਇ॥ਜੇਧਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਾ
 ਫਲਾਕਾਠਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਹਿਅਨੁਰਤਨੁਮਾਨਿਦਸੈਸਭਦੇਖਿਆਬ੍ਰਹਮੁਸੁਰੀ

ਨਾਕਸਾਰੇਗੁਰਿਬਾਰੇਥੈਟਰਰਾਗੀਚਵੈਤੇਰਉਜਲਿਪਾਰਿਲੁਪਾਇ॥੩੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦਰ
ਜੋਦੀਜੋਦਰਿਨਾਮੁਦੇਇਅਧਾਗੁਰੁਕਿਰਪਾਤਨਓਮਨਿਵਸੈਸਦਾਹੋਉਰਿਧਾਗਿਤਿਸਨਬੁਝੈ
ਸੇਪਤਿਰੋਇਹਕਿਕੈਨਾਇਪਿਆਗਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਗਿਆਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੩੫॥
ਜਿਸਬਦੇਜਗਤੁਬਰਲਿਆਕਹਣਾਕਛੁਨਜਾਇਹਰਿਗਥੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਹੇਲਿਟੁਲਾਇ
ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਣਦਾਜਿਨਿਰਖੀਬਣਤਬਣਾਇ॥੩੬॥ਹੋਮਜਗੀਸਰਤੀਹਥਾਪਤਿ
ਭੰਡੁਭੁਕੇਪਗਣਾਥਿਪੁਸਾਇਆਮੇਰੁਨਮਿਟਈਦੇਚਿਹਉਮੈਅਵਤੁਜਾਤੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
ਮਲੁਉਤਰੀਹਰਿਜਪਿਆਪੁਰਖੁਜਾਣਾਜਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬ
ਣਾ॥੩੭॥ਮਾਇਆਮੇਰੁਬਹੁਚਿਤਵਦੇਬਹੁਆਸਾਏਕੁਰਦਿਕਾਰਾਮਨਮੁਖਿਅਸਥਿਰਨਾਥੀਐਮ
ਰੇਬਿਨਾਜੇਜਾਇਖਿਨਵਾਗਾਵਰੁਭਾਉਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਹਉਮੈਤਚੈਦਿਕਾਗਾਹਰਿਨਾਮਾਸ
ਪ੍ਰਸੁਖਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਦੀਚਾਰਾ॥੩੮॥ਬਿਨੁਸਾਰੇਗੁਰੁਗੁਰਗਤਿਨੋਦਈਨਾਮਿਨ
ਜਗੋਪਿਆਗਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਗੁਰਕੈਰੋਤਿਪਿਆਰਿ॥੩੯॥ਲੋਭੀਕਾਵੇਸਾਪੁਨਕੀ
ਜੋਜੇਕਪਾਰਿਵਸਾਇਆਮੀਤਕਾਉਤਿਥੈਪੁਰੈਜਿਥੈਹਬੁਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਸੇਤੀਸੰਗੁਕਰੇਮੁ
ਹੋਕਲਾਖਿਦਾਗੁਲਗਾਇਆਮੁਹਿਕਾਵੇਤਿਨਲੋਭੀਆਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਣਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਹ
ਰੇਮੇਲਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਦਸੈਮਾਨਿਆਇਆਜਨਮਮਰਨਕੀਮਲੁਉਤਰੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਇ॥੪੦॥ਪੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤੋਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਇਆਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪ
ਥਕੇਹਰਿਗਾਇਆਭੁਗਲੀਵਕੁਭੁਖੇਹਲਿਮੁਏਏਨਾਹਬੁਨਕਿਥਉਪਾਇਆਬਹਰਿਪਾਖੰਡਸ
ਰੁਕਮਕਰਹਿਮਨੀਹਿਰਦੈਕਪਟਕਮਾਇਆਖੇਤਿਸਰੀਰਿਜੇਬੀਜੀਐਸੇਅੰਤਖਲੇਆਮਾਇਆ
ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੋਨਤੀਹਰਿਭਵੈਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੪੧॥ਮਨਅਵਣਜਾਣਨਸੁਝਈਨਾਸੁਝੈ
ਦਰਬਾਗੁਮਾਇਆਮੇਰਿਪਲੇਟਿਆਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਗੁਤਬਨਹੁਸੁਤਭੰਗਿਆਸਿਰਿਭੰ
ਗੁਲਗਾਬਹੁਗਾਗੁਰਮੁਖਾਕਰਾਉਪਰਿਹਰਿਚੇਤਿਆਸੇਪਾਇਨਮੋਖਦੁਆਗਾਨਾਨਕਆਪਿਚਿ
ਉਪਰੇਸਭਕੁਟੰਬਤਰੇਪਰਦਾਗ॥੪੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੈਮੁਆਜਾਪੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗਸਿਧਪੈ
ਹਰਿਦਰਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸਿਧਪੈਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਅਹੈਸਭੁਕੇਇਆਮਨਮੁਖਮੁਆਅਪਨਾਜਨਮੁਖ
ਈਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਅੰਤਿਦੁਖਹੋਇਆਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੪੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਛੇਕੁਦੇਨਾਹ
ਜਿਨਅੰਤਰਿਸੁਰਤਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਦਾਹਰਿਗੁਣਹਦਰਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਧਿਆਨੁਓਇਸਦਾ
ਅਨੰਦਬਿਬੇਕਹਯਹਿਦੁਖਸੁਖਏਕਸਮਾਨਿ॥ਤਿਨਨਦਗੀਇਕੋਆਇਆਸਭੁਆਤਮੁਰਮੁਪਛ

ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਲਿਖਿ ਕਰਿ ਮੇਲਿ ਮਾਨੈ ਜਿਨ ਅੰਗਰਿਹਰੇ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਏ ਚਿਹਰੇ ਮੈ ਕਰਮ ਕਰਨ
ਦੇ ਸੇਵਕ ਮਰਾਇ ਕੋ ਜਾਹੀ ਕਰਮੁ ਖਿਹਰੇ ਮੇਲਿ ਕਰਕੇ ਸਭ ਦਿਸੁ ਭਾਇ ਨ ਮੈ ਲੁਪਤਿ ਹੁਕਮ
ਯਾਹੀ ਜਿਹਦਾ ਨਿਸਤਿਗਰੁ ਭਾਇ ਮਨੁ ਖੁਸ਼ ਹੀਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵੁ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ
ਖਿਸੇ ਖੇ ਮਨੁ ਕਰਕੇ ਅੰ ਕਿਸਾ ਭਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਖੁਰਕੇ ਸੇਵੇ ਹਾਸਿਏ ॥ ਅਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦੋਸੈ
ਨਾਮੁ ਖਿਕ ਮਲਾ ਰਾਹੈ ਭਾਇ ਕਰਮੁ ਖਿਹਰੇ ਇਤਿ ਸਸਤੁ ਕਿਛੁ ਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਭਾਇ
॥ ੪੬ ॥ ਜਿਨਾਸ ਤਿਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨ ਕੀਤੇ ਫੀਚਾ ਭਾਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨੇ ਨਾ ਆਖਿ
ਨਿਪਟ ਦੇਰਾ ਭਾਇ ਭਾਇ ਤਹਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਉ ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਮਨੁ ਖੁਸ਼
ਏ ਫਿਕਾਰ ਮਾਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ਦੋਰੇ ਦਰਾਜੀ ਦਾ ਦਾਨੈ ਮੇਲੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਹੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਉਹਰਨ
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਸੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੪੭ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਹਿਬਾ ਹਰਿ ਦਸੈ ਸਿਉ
ਇਹ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਦਸਤੁ ਮਾਏ ਕਹੈ ਨ ਦਾਨੈ ਧਿ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਜਿ ॥ ਧਰੁ ਭਰਾਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਹਰਿ ਭਾਇ ॥ ਦਰੁ ਕਰਕੀ ਰਾਜ ਮੰਦਰੁ
ਥੋ ਜਿਅ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਏ ਆਨਾਜਿ ॥ ੪੮ ॥ ਮਨੁ ਖੁਦ ਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਹਰ ਮਤਿ ਤਿਸਾ ਲੋਭੁ ਫਿ
ਕਾਰਾ ਭਾਇ ਆਸੇ ਹੁਨ ਚਕਈ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ਦੋਰੇ ਦਰਾਜੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਭੁਖ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਤਿਸ
ਨਾਨਕ ਜੀਵਿਕਾਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਖੀ ਚਰਾ ॥ ੪੯ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ
ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵਹਿ ਮਨੁ ॥ ਕਿਲੁ ਦਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀ ਅਹਿ ਹਉ ਮੈ ਕੋ ਕੈਲਾਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਭੁ ਅਤੁ ਭੁਖ ਮੁਖ ਪੁਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨਨਾਨਕ
ਕਜ ਪਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੫੦ ॥ ਧਰਾ ਧਰੀ ਧਰਤੀ ਤੀਜਾ ਫੀ ਐਰਾਈ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
ਮਨੁ ਸਉ ਪੋਜੀ ਅਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਿ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾਵ ਹੁੰ ਬੈਸਾ ਹਭਾਈ ਜਹ ਭੋਜਨਿ
ਹਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਪੁਨੁ ਹੋ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਕੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਈ ਸਦਾ
ਚੋ ਕੈਸੀ ਰਹਾਇ ॥ ਪੈਨ ਟੁਟੁ ਟ ਚੰਗਿਆਈ ਆਭਾਈ ਅਪਣੀ ਪਤ ਕੇਸਾ ਦਾ ਆਪੇ ਭਾਇ ਤਿਸ
ਕਾ ਕਿਆ ਸਲਾਹੀ ਐਰਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਝਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਚਿ ਦਰਹੀ ਮਾਧੁਰੀ ਆਇ
ਆਭਾਈ ਕਰ ਮਾਇਲੈ ਤੀ ਪਾਇ ॥ ਇਹਿ ਕੁਮੁਖੀ ਨਿਜਾਣ ਨੀਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥
ਫਿਰੇ ਫੀਨ ਮੇਲੇ ਭਾਈ ਬੈਸਾਣਿ ਮੇਲੇ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇ ਸੀਰਾਈ ਜਿਨਾ
ਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਦਿਟੁ ਹਉ ਦਾ ਕਿਮ ਭਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜੀ ॥ ੫੧ ॥
ਸੇਵਾ ਫੀਨ ਮੇਲੀਆ ਜਿਹੁ ਚਰਨੀ ਲਗੀ ਨੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸੇਵਾ ਨ ਗੁਰਮਾਪਣਾ ਅਨਾਦਿ

ਦੇਰੁਮਨੋਨਾਨਕਸਮੁਖਜਹਣੇਸਚੇਦਾਗੇਦੇਸਾਨਿ॥੫੨॥ਮੁਖਸਭੇਸਭਦਾਹੀਆਸਭੁਭੋਤਾ
ਸਭੁਕਮਾਹਿ॥ਸਚਾਸਬਦਮਨੁਦਸਿਆਸਾਤੇਗੁਰਮਾਰਿਸਮਾਰਿ॥ਸਚੀਰਸੀਸਚੁਪਹੁਓਤਮਪੁਦ੍ਰੇ
ਮੇਸਚੁਸੁਣਹਿਸਚੁਮਨਿਲੈਨਿਸਚੀਕਾਰਕਮਾਰਿ॥ਸਚੀਦਰਗਹਬੈਸਣਾਸਚੇਮਾਰਿਸਮਾਰਿ॥੫੩॥
ਕਾਦੇਣਸਾਤੇਗੁਰਸਚਨਪਾਈਐਮਨਿਮੁਖਭੁਲੇਜਾਹਿ॥੫੪॥ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਕਰੇਜਲਨਿਧਿ
ਗੁਰਪਿਆਰੇਗੁਰਮਿਲੇਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਤਿਸਚੁਕੈਸਹਚੁਭੇਪਯੋ
ਭੋਭੁਪਕਾਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖੇਨਾਤਿਹੋਇਨਾਮੁਖਪੁਰੀਭੋਧਾਰਿ॥੫੫॥ਬਾਬੀਹਵਸਦੁਚਉਸਚੇਸ
ਉਭੇਦੁਲਾਇਐਲਿਅਤੇਰਾਥਾਇਪਦੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਅਲਾਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਤਿਖਉਤਰੇਮੀ
ਨੇਥੇਲਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਗੁਏਕਿਦਰਸਦਾਭੁੰਦਪਦੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਜਲਹੀਤੇਸਭਉਪਯੋਬਿਨੁ
ਜਲਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਾਰੇਜਲੁਜਿਨਿਪੀਆਤਿਸੁਕੂਖਨਲਾਯੋਆਇ॥੫੬॥ਬਾਬੀਹਾ
ਤੁੰਸਹਜਿਬੋਲਿਸਚੇਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੇਨਾਨਿਚੈਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਆਪੁਪ
ਭੁਣਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਦੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਏਮਿਛੁਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦਰਸਦਾਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਇ॥
ਕੁਪੁਕਰਨਹੋਦਈਜੋਰੀਜੋਤਿਅਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਵਨਿਸੇਹਾਗਣਿਸਚੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੫੭॥
ਗੁਰਪੁਖਸਮਭੋਜਿਆਸਚੇਹੁਕਮਿਪਠਾਇ॥ਇੰਦੁਦਰਸੈਦਇਆਕਰਿਹੂਤੀਛਹਬਰਲਾਇ
ਬਾਬੀਹੋਰਨਿਮਨਿਉਖੁਹੋਇਜਤਤੁਬੁੰਦਮੁਹਪਾਇ॥ਅਨੁਪਨੁਬਹੁਤਾਉਪਯੋਧਰਤੀਸੋਰਾਪਾਇ
ਅਨਦਿਨੁਲੋਕੁਭਗਤਿਕਰੈਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰੈਰਜਾਇ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਧੁਕਾਮਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਭੈਕਾਸਹਜੁਸੀਗੁਰਕਰਿਹੁਸਚਿਰਹੁਲਿਦਲਾਇ
ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਨਿਦਸੈਹਰਿਦਰਗਹਲਏਛੁਰਾਇ॥੫੮॥ਬਾਬੀਹਾਸਗਣੀਧਰਤੀਜੇਠਿਰਹਿਉਰਿ
ਰਹੁਹਿਆਕਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਲੁਪਾਈਐਚੁਕੈਭੁਖਪਿਆਸਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਾ
ਕੁਕਿਛੁਤੇਸਕੈਪਾਸੇ॥ਵਿਣੁਬੋਲਿਸੁਕੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਅਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਪਾਟਿਪਾਟਿ
ਫਰਦਾਸਬਦਿਕਰੇਪਰਗਾਸਾ॥੫੯॥ਭੈਏਚਿਸਭੁਆਕਾਰੁਪੈਨਿਰਭਉਹਰਿਜੀਉਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇ
ਵੀਐਹਰਿਮਨਿਦਸੈਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੁਖੁਤਿਸੁਨੇਵਿਨਅਫੈਪੋਹਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਮਨਿਵੀਚਾਰਿਅਜੁਤਿਸੁਭਦੈਸੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅਪੋਹੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰਜਸਦੁਹੋਸੋਇ॥੬੦॥
ਨਾਨਕਤਿਸੈਬਸੰਤੁਹੈਚਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੇਇ॥ਹਰਿਦੁਠਾਮੁਤਨੁਸਭੁਪਰਛੁਵੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀ
ਅਵਲੁਹੋਇ॥੬੧॥ਸਬਦੈਸਦਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਅਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਜਿ
ਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥੬੨॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦਸਿਆਮਨਿਸੋਇ॥ਹਰਿਦੁਠੈਮਨੁ

॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥

੧੪ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਕਉ ਨਿਰਭੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਦਾਕ ਪਾਰਿਸਾ
ਹੀਰਉ ਖੀਕਾ ॥

ਤਤਕਰਾ ਰਾਗੀਕ		
੧	ਸਿਰੀਗਰੁ	੨੧੪
੨	ਮਾਂਝ	੨੨੧
੩	ਗਉੜੀ	੨੨੩
੪	ਆਸਾ	੨੨੫
੫	ਗੁਜਰੀ	੨੪੦
੬	ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ	੨੪੧
੭	ਬਿਹਾਗੜਾ	੨੪੨
੮	ਫਗੁਰੀਸੁ	੨੪੬
੯	ਸੋਰਠੀ	੨੫੧
੧੦	ਧਨਾਸਰੀ	੨੫੭
੧੧	ਜੈਤਸਰੀ	੨੫੮
੧੨	ਟੋਡੀ	੨੬੦
੧੩	ਬੋਝਾਣੀ	੨੬੧
੧੪	ਤਿਲੀਗ	੨੬੧
੧੫	ਸੁਹੀ	੨੬੧
੧੬	ਬਿਲਾਵਲੁ	੨੬੬
੧੭	ਗੋਰੁ	੨੭੨

੧੮	ਰਾਮਕਲੀ	੨੭੩
੧੯	ਨਟਨਰਾਇਨ	੨੭੪
੨੦	ਮਾਲੀਗਉੜਾ	੨੭੫
੨੧	ਮਾਰੂ	੨੭੭
੨੨	ਤੁਖਾਰੀ	੨੭੮
੨੩	ਕੇਦਾਰ	੨੮੧
੨੪	ਭੈਰਉ	੨੮੧
੨੫	ਬਸੰਤ	੨੮੨
੨੬	ਸਾਰੰਗ	੨੮੩
੨੭	ਮਲਾਰ	੨੮੭
੨੮	ਕਨਕ	੨੮੮
੨੯	ਕਲਿਆਨ	੨੮੮
੩੦	ਪ੍ਰਭਾਤੀ	੩੦੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਤਕਰਾ ਸਬ
ਦੇਕਾ॥ ਸਿਰੀਗਰੁ॥ ਚਉਪਦੋ॥

੧ ਮੈਸਨਿਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿਅਗ ੨੧੪
੨ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਮੋਬਿਨੁ ੨੧੪
੩ ਗੁਣਗਾਢੁ ਗੁਣਦਿਥ ਗੁਣਬੈ ੨੧੪
੪ ਹਉਪੰਥੁ ਦਸਾਣੀ ਨਿਤਖੜੀ ਕੋਈ ੨੧੫
੫ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਨੁ ਰਸੁ ਅਤਿਭਲਾ ੨੧੫
੬ ਦਿਨਸੁ ਰਵੈ ਠਿਰਿਆ ਥਵੈ ਗੋਟਿ ੨੧੫

੧੬ ਪਹਰੇ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੇ ਗੋਟਿ ਕੋਵਲ ੨੧੫

ਦਰਿਆ ਦੇ ਜੋਰੀ ਤੋਂ ਡਾਢਾ ਹੀ ੩੨੩

੭ ਸਾਹੁਰਮਾਰਨੀਸਾਈਜੈਸੀ ੨੨੩
 ੮ ਜੇਉਜਨਨੀਗਰਭਪਾਲਤੀ ੨੨੩
 ੯ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣਕਰੇ ੨੨੩
 ੧੦ ਨਿਤਦਿਨਸੁਭਤਿਲਲਚ ੨੨੪
 ੧੧ ਹਮਰੇਮਾਨੀਓਓਹਰਿਆਸ ੨੨੪
 ੧੨ ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਓਲੁਭਤ ੨੨੪
 ੧੩ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤਜਣਪਲ ੨੨੪
 ੧੪ ਜੇਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਹੋਇ ੨੨੪
 ੧੫ ਹਰਿਦਇਆਲਦਇਆਪੁਰ ੨੨੫
 ੧੬ ਜਗਜੀਵਨਆਪਰੇਪੁਸੁਆ ੨੨੫
 ੧੭ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇ ੨੨੫
 ੧੮ ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖ ੨੨੫
 ੧੯ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪੁਰਸਦਾਨਾਇ ੨੨੫
 ੨੦ ਹਮਰੇਪਾਨਵਸਗਤਿਪੁਨਤੁਮ ੨੨੫
 ੨੧ ਇਹਮਨੁਆਖਿਨੁਨਟਿਕੈਬਹੁ ੨੨੫
 ੨੨ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਪਿਨਗਰੁਬਹੁਹਰਿਆ ੨੨੬
 ੨੩ ਇਸੁਗਵਮਹਿਹਰਿਗਮਗਇ ੨੨੬
 ੨੪ ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਹਮਥੇ ੨੨੬
 ੨੫ ਹਮਅਪੀਕਾਰੀਅਪੀਕਰਅਭਿ ੨੨੬
 ੨੬ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹ ੨੨੬
 ੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਦੂਜਪਿਨਮੁਕ ੨੨੬
 ੨੮ ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਠਿਕਕੀ ੨੨੬
 ੨੯ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਇ ੨੨੭
 ੩੦ ਚੇਜੀਮੇਰੇਗੋਇਦਚੇਜੀਮੇ ੨੨੭
 ੩੧ ਮੈਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਬਿਰਹਦਗਾ ੨੨੭

੧ ਮੇਰਾ ਸ਼ੇਰ ਹੀਨਾ ਮੁਮਿਲੈ ਤੰਜੀਵ ੨੩੭ ਪੰਨੇ
੧੬ ਕਰਹਲੇ॥
੨ ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀਆ ਕਿਓ ੨੩੭
੩ ਮਨ ਕਰਹਲਾਵੀ ਚਾਗੀਅਮਨ ੨੩੮ ਪੰਨੇ
੧੬ ਟਾਰਾ
੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੩੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾ ੨੩੮ ਪੰਨੇ
੧ ਸੇਖਰ ਖਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹਾਰੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿ ੨੩੮
੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ੨੩੮
੩ ਕੇਸਰੀ ਪਟਾਕੀ ਅਮਿਤ ਸੁਤ ੨੩੯ ਪੰਨੇ
੪ ਹਿਰਦੈ ਸੁਟਿ ਸੁਟਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ੨੩੯
੫ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ੨੩੯
੬ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ੨੩੯
੭ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਰੁਝੈ ੨੩੯
੮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਲਫਧਾ ੨੩੯
੯ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਲਾ ੨੩੯
੧੦ ਹਥਿ ਕਹਿ ਤੰਤੁ ਦਾਜਾਵੈ ਜੋਗੀਬੋ ੨੩੯
੧੧ ਕਬਕੋਰ ਲੈ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਲਾਕਬ ੨੩੯
੧੨ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀ ਐ ਹਰਿਸਾ ੨੩੯
੧੩ ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ੨੩੯
੧੪ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਨਾ ਮੁਖਿ ੨੩੭ ਪੰਨੇ
੧੫ ਹਉਮਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰ ੨੩੭
੧੬ ਮਾਈ ਸੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਬਤਾਵਹੁ ੨੩੭
੧੬ ਛੰਤੀ॥

੧ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ੨੩੭
੨ ਤ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਿਮੇ ਤ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਿਮੇ ੨੩੭
੩ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੁਖ ਬਿਨਸਹੁ ੨੩੭
੪ ਸਤਿਨਾਮਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋ ਮਨਰੀਰਾ ੨੩੮
੫ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਮਨਿ ਰਾਈ ਪਰਸਾ ੨੩੮
੬ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ੨੩੮
੭ ਵਰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦਿਵਾ ਅਗਮਾ ੨੩੮
੮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਨੇ ਲੋਇਣਾ ੨੩੮
੯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁੰਦੁ ਦੁੰਦੁ ਦਿਅਹ ੨੩੮
੧੦ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣਿ ਰੰਗ ਰੂਪੇ ੨੩੮
੧੧ ਜਿਨਿ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ੨੩੮
੧੨ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ੨੩੮
੧੩ ਜਿਨ ਕੋਟਿ ਅਮੇਰਾ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ੨੩੮
੧੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀਵੇ ਪਿਆਰੇ ੨੪੦
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਜਰੀ॥ ੨੪੦
੧ ਚਉਪਦੇ॥
੧ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪਰਖਾ ੨੪੦
੨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ੨੪੦
੩ ਹਰਿ ਜਨ ਭੂਤ ਮਭੂਤ ਮਬਾਣੀ ੨੪੦
੪ ਹੋਰੁ ਦਇਆਲੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾ ੨੪੦
੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ੨੪੦
੬ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ੨੪੦
੭ ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ੨੪੦
੧੬ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥
੧ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅ ਰਹਿਨਾ ਸਕੈ ੨੪੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵੇਦਾਂਸਕੀ ੨੪੧
 ੧ ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਰਕੁਰਦਿਓ ੨੪੧
 ੨ ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਕਹਹੁਮਿਲੈਕੇਰ ੨੪੧
 ੩ ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀ ੨੪੧
 ੪ ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕਰਪਾਰੇ ੨੪੧
 ੫ ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਹਉਤੇਸੁਭਾਲੇ ੨੪੧
 ੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਉਂਦਰਹੈਨਕ ੨੪੧

ਬਿਨ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬੇਰਕੁਰ ੨੪੨ ਪੰਨੇ
 ੧ ਛੋਟਾ॥
 ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮੇਰੀ ੨੪੨
 ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀ ੨੪੨
 ੩ ਜਗਿਸੁਖਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀ ੨੪੨
 ੪ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀ ੨੪੨
 ੫ ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਭੇਤਿਓ ੨੪੨
 ੬ ਸਤਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁੰਦਰਤਦਾਮੇਰੀ ੨੪੨ ਪੰਨੇ
 ੧੬ ਵਾਰ॥

੧ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਾਈਐਰੋਰਥੇ ੨੪੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਡਹੰਸੁ ੨੪੬ ਪੰਨੇ
 ੧ ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਕੁਰ ੨੪੬
 ੨ ਮੇਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰਸਾਰਨਜ ੨੪੬
 ੩ ਮੈਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇਕਉਕਰਿ ੨੪੬
 ੧੬ ਛੋਟਾ॥

੧ ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀ ੨੪੭ ਪੰਨੇ

੨ ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁ ੨੪੮
 ੩ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਰੀ ੨੪੮
 ੪ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਾਰੇ ੨੪੮
 ੧੬ ਘੋੜੀਆ॥

੧ ਦੇਹਤੇਜਣਿਜੀਗਮਉਯਈ ੨੪੮
 ੨ ਦੇਹਤੇਜਨਵੀਹਰਿਨਦਰੰਗੀ ੨੪੮

੧੬ ਵਾਰ॥

੧ ਸਬਦਿਰਤੇਵਡਹੰਸੁਹੈਸਚਰਾ ੨੪੮
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿ॥ ੨੪੯
 ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਆਪੇਆਪਿਵਡਤਦਾਪਿਆ ੨੪੯
 ੨ ਆਪੇਅੰਤਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤ ੨੪੯
 ੩ ਆਪੇਹੀਸਕੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾ ੨੪੯
 ੪ ਆਪੇਕੰਡਾਅਪਿਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭੁਆ ੨੪੯
 ੫ ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆ ੨੪੯
 ੬ ਆਪੇਸੇਵਾਸੇਵਾਯਾਇਦਾਪਿ ੨੪੯
 ੭ ਅਨਕਜਨਮਦਿਛੁਣੇਦੁਖਪਾ ੨੪੯
 ੮ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਹਮਨੁਬੇ ੨੪੯
 ੯ ਅਚਰਚਰੈਤਾਸਿਧਿਹੋਈਸਿਧੀ ੨੪੯
 ੧੬ ਵਾਰ॥

੧ ਸੋਰਠਿਸਦਮੁਹਵਈਜੇਸਚ ੨੪੯

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀ॥

ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਜੋਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਰੁਗਤਿਤਿਨ ੨੫੭
੨ ਹਰਿਕੇਸੀਤਜਨਾਹਰਿਪਿਯਾਏ ੨੫੭
੩ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਪਰ ੨੫੭
੪ ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈਬਿਖ ੨੫੭
੫ ਹਰਿਹਰਿਬੁਦਭਏਹਰਿਸੁਆ ੨੫੭
੬ ਕਲੇਤੁਗਿਕਾਧਰਮੁਕਹਹੁਤੁ
੭ ਓਰਿਗਾਰਿਬੀਰਾਰਿਮੁਗਾਰਿ ੨੫੮ ਪੰਨੇ
੮ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾ
੯ ਹਰਿਪਦੁਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿ ੨੫੮
੧੦ ਚਉਰਸਹਿਸਿਧਿਬੁਧਤੇਤੀ ੨੫੮
੧੧ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਣਸਭਿਆ ੨੫੮
੧੨ ਇਛਾਪੁਰਕਸਰਬਸੁਖਦਾਰ ੨੫੮
੧੩ ਮੇਰੇਸਾਹੁਮੇਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁ ੨੫੮
੧੪ ਓਛੰਤਾ॥
੧੫ ਹਰਿਜੀਓਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਰਨਾਮੁ ੨੫੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੇਤਸਰਿ ੨੫੮ ਪੰਨੇ
ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਮੇਰੈਹੀਅਰੇਰਤਨੁਨਾਮੁਹਰਿ ੨੫੮
੨ ਹੀਰਾਲਾਭੁਅਮੋਲਭੁਹੈਰਾਹੀ ੨੫੮
੩ ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੁਅਨਜਾਨਓ ੨੫੮
੪ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜਨੁਪੁਰਖਦਰਪ ੨੫੮

- ੫ ਜੇਨਿਹਰਿਹਰਦੈਨਾਮੁਨਥਾਸੈ ੨੫੮
੬ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਵਧਾਏਫਿਰੁਤਾ ੨੫੮
੭ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅ ੨੫੮
੮ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਰ ੨੫੮
੯ ਰਸਿਰਸਿਨਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾ ੨੬੦
੧੦ ਅਪੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿਜੁਗਾਹ ੨੬੦
੧੧ ਮੇਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰ ੨੬੦
੧੨
੧੩ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਟੇਡੀ॥ ੨੬੦
੧੪ ਹਰਿਬਿਨੁਹਰਿਨਸਕੈਮਨਿਮੇਰ ੨੬੦

- ੧੫ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬੈਰਾਡੀ॥ ੨੬੦
੧ ਸੁਨਿਅਨਅਕਥਕਥਾਹਰਿਨਾਮੁ ੨੬੦
੨ ਅਨਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜਸੁਗਾ ੨੬੦
੩ ਹਰਿਜਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਏ ੨੬੦
੪ ਜਪਿਅਨਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਾਰ ੨੬੦
੫ ਜਪਿਅਨਹਰਿਨਿਰੰਭਨੁਨਿਰੰ ੨੬੦
੬ ਜਪਿਅਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਿ ੨੬੧

- ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਝੀਗਾ॥ ੨੬੧
੧ ਸਭਿਅਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹੁਹੁ ੨੬੧
੨ ਨਿਤਨਿਧਠਾਭਕਰਮਕਸਾਇ ੨੬੧
੧੮ ਅਸਟਪਦੀ॥
੧੯ ਹਰਿਕੀਅਕਥਾਕਹਾਇਆ ੨੬੧

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕੇਰਾ॥ ੨੭੩ ਪੰਨੇ
੧ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖਾਹੋਰੁ ੨੭੩
੨ ਜੇਸਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਪਿਆ ੨੭੩
੩ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਹੋਇਅਨੰ ੨੭੩
੪ ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਤਿਮਾਹਮਿਤਾ ੨੭੩
੫ ਹਰੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਭਤੇਦਰਤੇ ੨੭੩
੬ ਹਰਿਦਰਸਨਕਓਮੇਗਸਨੁਬਹੁ ੨੭੩
੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ੨੭੩
੧ ਜੇਦਰੁਭਾਗੋਹੋਦਹਿਦਰੁਭਾਗੀ ੨੭੩
੨ ਰਾਮਜਨਮਿਲਿਭਇਆਅ ੨੭੩
੩ ਹਰਿਕੋਸਖਾਸਾਧਜਨਕਿਕੋਤਿ ੨੭੩
੪ ਜੇਦਰੁਭਾਗੋਹੋਦਹਿਦਰੁਮੇਭੇ ੨੭੩
੫ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿ ੨੭੩
੬ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਦਰੁਦਰੁਪੁਰਖ ੨੭੩
੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਟਨਗਇ ੨੭੪
੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸਿਤਾ ੨੭੪
੨ ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈਨਮਿਰਲੇ ੨੭੪
੩ ਮੇਰੇਮਨਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ੨੭੪
੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੰਭੇ ੨੭੪
੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ ੨੭੪
੬ ਮੇਰੇਮਨਕਲਕੀਰਤਿਹਰਿਸ੍ਰਵ ੨੭੪
੭ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਲ ੨੭੪
੮ ਮਨਮਿਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਰਦ੍ਰਿ ੨੭੪
੯ ਕੋਈਅਨੁਸਾਰਦੈਹਰਿਕੀਹਰਿ ੨੭੫
੧੦ ਅਸਟਪਦੁਆ॥

੧ ਰਾਮਮੇਰੇਮਾਨਤਨਿਨਾਅਧਰੇ ੨੭੫
੨ ਰਾਮਰਾਮਪਾਥਰਨਿਰੁਨੀਅਰੇ ੨੭੫
੩ ਰਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਨਾਟਰੇ ੨੭੫
੪ ਰਾਮਦਾਰਸਰਨਪ੍ਰਣੁਰਖਦਰੇ ੨੭੫
੫ ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਏਹੁਓਬਰੇ ੨੭੫
੬ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਕੁਰਅਰਾਮਅਧਰੇ ੨੭੫

ਪੰਨੇ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਲੀਗਓਰਾ॥
੧ ਅਨਿਕਜਤਨਿਕਰਿਹੋਹਰਿਅੰਤ ੨੭੬
੨ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖਦਾਤਾ ੨੭੬
੩ ਸਤਿਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਾ ੨੭੬
੪ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਿਰਨਿਲਗਾ ੨੭੬
੫ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ੨੭੭
੬ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਭਕਿਲਾਬਿ ੨੭੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਠੂ॥ ੨੭੭
੧ ਜਪਿਓਨਾਮਸੁਕਜਨਕਕੁਰਖ ੨੭੭
੨ ਸਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓਲਿਦਲਾ ੨੭੭
੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਰੁਰੁ ੨੭੭
੪ ਹਉਪ੍ਰੀਤੀਨਾਮੁਦਸਾਇਦਾਕੇ ੨੭੭
੫ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਇਪੁਰਖ ੨੭੮
੬ ਹਰਿਭਾਉਲਗਾਬੈਰਾਗੀਆ ੨੭੮
੭ ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ ੨੭੮
੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ ੨੭੮
੧੬ ਸੋਲਹੇ॥

੧ ਸਵਾਮੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਾਮ ੨੭੮
 ੨ ਹਰਿਮਨ ਮਨ ਮੋਹਿਤ ਰਸਵਾਨ ੨੭੮ ਪੰਨੇ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੁਮਰੀ ਛੰਤ ॥ ੨੭੮
 ੧ ਅੰਤਰਿ ਪਿਪੀਲੀਆ ਨਹਿ ਭ੍ਰਿਸ ੨੭੮
 ੨ ਹਰਿਹਰਿ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ੨੭੮ ਪੰਨੇ
 ੩ ਤੁਮਰੀ ਨਿਦ ਨੁਸਰਾਦੀ ਸੁਸਭਕਰ ੨੭੮
 ੪ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖੁ ਮਨੀ ਚੁਰਾਸਤਿ ੨੭੮
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ੨੮੧ ਪੰਨੇ
 ੧ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨੇਤਰਾਦੀਐ ੨੮੧
 ੨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ਕਾ ਕਹੁ ੨੮੧
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਵੀ ॥ ੨੮੧
 ੧ ਹਰਿਜਨ ਸੰਤ ਕਾਰੇ ਕੇਰਪਾ ਪਹਿ ੨੮੧
 ੨ ਬੇਲਿਹਰਿ ਨਾਮ ਸਫਲ ਸਾਧਕੀ ੨੮੧
 ੩ ਸੁਖਿਤ ਕਰਣੀ ਸਾਭੁ ਜਪਿ ਸਭਲੀ ੨੮੧
 ੪ ਸਭ ਘਟਿ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਸਰਨ ਮਾਰਿ ੨੮੧
 ੫ ਹਰਿਕਾਸੀ ਤੁਹਾਰਿ ਕੀ ਹਰਿਗੁਣ ੨੮੩ ਪੰਨੇ
 ੬ ਜੇਸਾ ਪੁਰਹਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ੨੮੩
 ੭ ਸਤਸੰਗ ਭਿਸਾਈ ਹਰਿ ਤੇਗੀ ਜੀ ੨੮੩
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤ ॥ ੨੮੩
 ੧ ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਧੁਰ ਜਿ ਕਿਰਣ ਜੋਤਿ ੨੮੩
 ੨ ਰੋਣਿ ਦਿਨ ਸੁਦੁਇਸ ਦੇ ਪਏ ੨੮੩
 ੩ ਰਾਸ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋ ਠਹੀ ਗਵਰ ੨੮੩
 ੪ ਤੁਮਰ ਪੁਰਖ ਪਦੁਰ ਮਗ ਮਲੁਸਾ ੨੮੩
 ੫ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਬੰਨੁ ਭੁਲਿ ਮਿਠਰਿ ਨਸ ੨੮੩ ਪੰਨੇ
 ੬ ਨਨੁ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਭੁਲਿ ਮਿਠਰਿ ਮਿਠਰਿ ੨੮੩

੭੬ ਮਾਧੁਣ ਜਾਣ ਗਾਏ ਮਾਧੁਣੀ ੨੮੩
 ੧੬ ਅਸਟ ਪਦੀ ਮਾਮ ੨੮੩
 ੧ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ ਬਾਲਕ ੨੮੩
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਨੀਰਾ ॥ ੨੮੩
 ੧ ਹਰਿਕੇਸਰ ਜਨਾਕੀ ਹਮ ਪਾਰਿ ੨੮੩
 ੨ ਰੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਕਉ ਬਲਿਹਰ ੨੮੩
 ੩ ਹਰਿਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿ ੨੮੩
 ੪ ਰੋਬਿੰਦ ਕੀ ਮੋਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਏ ੨੮੩
 ੫ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨ ਮਾਨੀ ੨੮੪
 ੬ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੁਰੁਸਾਰ ੨੮੪
 ੭ ਕਹੇ ਪੁਤਰੁ ਰਾਗਤ ਰੇਸੀ ਰੋਗ ੨੮੪
 ੮ ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ੨੮੪
 ੯ ਜਪਿ ਮਨ ਨਗਰੇ ਨਗਰ ਸੁਆ ੨੮੪
 ੧੦ ਜਪਿ ਮਨ ਮਧੋ ਮਧੁਸੁਦਨੇ ਹਰ ੨੮੪
 ੧੧ ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਸਤਿ ੨੮੪
 ੧੨ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਇੰਦ ਹਰਿ ਗੋਇੰਦ ੨੮੪
 ੧੩ ਜਪਿ ਮਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ੨੮੪
 ੧੪ ਕੁਰਕੁ ਜੀ ਪਾਹੁ ਨਿਦਲੁ ਮਨੁ ੨੮੪
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲੁਗਾ ॥ ੨੮੪
 ੧ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਹਰਿ ਪਿਆਇ ੨੮੪
 ੨ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗਦਾ ਗੀਸਰ ਸੁਰੀ ੨੮੪
 ੩ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮੀਠਲਾ ੨੮੪
 ੪ ਜਿਤਨੇ ਜੀਅ ਜੀਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨੇ ੨੮੪
 ੫ ਜਿਨ ਕੋ ਹੀ ਅਰੇ ਬਸਿ ਮੇਰਾ ੨੮੪
 ੬ ਮਗ ਮਾਮੋ ਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿਭੂ ੨੮੪

੧ ਸਤਿਗੁਰਸਾਇੰਸਾ ਮੁਤਨਹੀਐ ੨੯੩
 ੨ ਹਰਿਜਨਬੋਝਤਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮ ੨੯੩
 ੩ ਨਾਮਰਾਮਬੋਝਿਐਏਏਜਤੋਬ ੨੯੩

੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਨਕਾ ॥ ੨੯੩
 ੫ ਚਉਪਦੋ ॥

੧ ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਮਿਲਿਹਰਿਅ ੨੯੩
 ੨ ਮੇਰਾਮਨੁਸੰਤਜਨਾਪਗਾਰੇ ੨੯੩
 ੩ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾ ੨੯੩
 ੪ ਮੇਰੇਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿ ੨੯੩
 ੫ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮ ੨੯੩
 ੬ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੰਨਾਥ ੨੯੩
 ੭ ਮਨਜਾਪਹੁਰਾਮਗੋਪਾਲ ੨੯੩
 ੮ ਹਰਿਗੁਨਗਾਢਹੁਜਦਾਦੀ ੨੯੩
 ੯ ਭੁਜਗਮੇਸਰੀਰਾਮ ੨੯੩
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਚਟਉਪਗਚਟ ੨੯੩
 ੧੧ ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ ੨੯੪
 ੧੨ ਹਰਿਜਨਗਾਢਹੁਭਗਦਾਨ ੨੯੪
 ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

੧ ਜਪਿਮਨਿਰਾਮਨਾਮਸੁਖਪਾ ੨੯੪
 ੨ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਤ ੨੯੪
 ੩ ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾ ੨੯੪
 ੪ ਮਨੁਹਰਿਗੰਗਿਗਤਾਗਾਢੈ ੨੯੫
 ੫ ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਚਾਲਚਲਾਢੈ ੨੯੫
 ੬ ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿਆ ੨੯੫

੧ ਵਰ ਰਾਮਨਾਮਨਿਧਾਨਹਰਿ ੨੯੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਲਿਆਣਾ ॥ ੨੯੬

੧ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ੨੯੬
 ੨ ਹਰਿਜਨਗੁਨਗਾਢਤਹਸਿਆ ੨੯੬
 ੩ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੰਨਾਥ ੨੯੬
 ੪ ਮੇਰੇਮਨਿਜਪਿਹਾਰੇਗੁਨਅਕ ੨੯੬
 ੫ ਹਮਰੀਚਿਤਦਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜ ੨੯੬
 ੬ ਪ੍ਰਭੁਕੀਜੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਹਮ ੨੯੬
 ੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਸੁਆਮੀ ੨੯੬
 ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

੧ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੈਸੁਨਿਮਨੁਭੀਜੇ ੨੯੬
 ੨ ਰਾਮਗੁਰਪਾਰਸੁਪਰਸੁਕਰੀਜੇ ੨੯੬
 ੩ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੈਰਾਮਰਦੀਜੇ ੨੯੬
 ੪ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੈਪੂਜਕਰੀਜੇ ੩੦੦
 ੫ ਰਾਮਾਮੈਸਾਧੁਚਰਨਪੁਦੀਜੇ ੩੦੦
 ੬ ਰਾਮਾਮਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੇ ੩੦੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ੩੦੦

੧ ਰਸਕਿਰਸਕਿਰਾਨਗਾਢਹੁਗਾ ੩੦੦
 ੨ ਉਗਦੈਸੁਰੁਗਾਗਾਢਹੁਗਾ ੩੦੦
 ੩ ਏਕੁਖਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾ ੩੦੧
 ੪ ਅਗਮਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰ ੩੦੧
 ੫ ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਨਾਮ ੩੦੧
 ੬ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇ ੩੦੧

੭ ਜਪਿਅਨਹਾਰੇਹਾਰੇਨਾਮੁ ੩੦੧

੩੦ ਸਲੋਕਵਾਰੰਤਦੁਖੀਕ ੩੦੧

ਕੀਚੈਨਿਕਾਮੀਜੇਦੇਫੈਖੁਦਾਇਜੇਦੀਸੇਜੀਪਰਸੋਹੇਸੀਪਾਨ

[illegible]

ਜਦੋਂ ਦਰਸਾਏ ਸੇ ਕੁ ਪਾਏ ॥ ਦਾਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਉ ਨਾਸ ਕੇ ਕੰਤ ਸਥਾਨੇ ॥
ਉਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇ ਜਾ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸਨਕ ਤਾ ਕਢੇ ਤਿਨ ਰੁ ਨ ਮੁਖਿ ਨ ਆਤ ਰੀਤ ਮੁਖ
ਜਾ ਸਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

१६ सति कुतः पूसादि।

ਪਰਦੇ।

[illegible]

१८५३ ईश्वरभूषादि॥

ਮੇਰੀ ਰੁਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਛੰਤਾ ਘਰੁ ॥ ਤੁੰਧਿ ਮਾਟੀ ਪੋਟੀ ਅਵੈ ਕਿਉਂ ਰਹਤਿ ਦ
ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਪਨੀ ਕਿਥੁ ਕਰਗੁ ਮੁਖਿ ਸਾਹੁ ਹੈ ਕੀ ॥ ਸਿਖੈ ਸਾਹੁ ਹੈ ਕੀ ਮੁਖਿ ਮੈ ਰਹੁ ॥
ਨੀਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਿਖਾਏ ॥ ਸਹੀਆ ਦਿ ਚਿਠਿ ਰੈ ਸੁਰੇਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹੁ ॥ ਭਾਈ ਲੋਖਾ ਘਰ
ਮੰਗੈ ਕੀਜੈ ॥ ਪਿਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਮੁ ॥ ਕਰਖੈ ॥ ਤੁੰਧਿ ਮਾਟੀ ਪੋਟੀ ਅਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸ ਨ ਦਿਖੈ ॥ ੧ ॥

ਦਾਇਦੈਇਆਲਸੇਹਰਿਸਾਪਿਛਿਥਿਖਮੁਤਰਿ॥੧॥ ਸਲੋਕਪਃ੧॥ ਦਾਤਿਸਾਰਿਰਸੰਦ
ਆਕੇਅਚਲੈਤਿਤੁਨਾਨਿਯਾਇਕਜਾਗੀਦੇਨਾਲਹੀਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਇਆ
੧੭੫੧॥ ਸਿਦਕੁਸਤੁਰੀਸਾਦਿਕਾਸਬਹੁਤੇਸਮਲਾਇਕਾਦੀਦਾਰੁਪੁਰੈਪਾਇਸਾਥਾ
ਇਨਾਹੀਖਾਇਕਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਆਪੇਤੁਪੁਛਿਪਾਇਕੈਆਪਿਕਾਰੈਲਾਣੀ॥ਤੁਆਪੇਦੈ
ਖਿਦਿਗਸਦਾਅਪਣੀਦੁਰਿਅਈਹਾਰਿਤੁਪੁਛਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਰੁੰਸਚਾਸਾਈ॥ਤੁਆਪੇਮ
ਖਿਦਰਤਦਾਸਤੁਨੀਹੀਥਾਈਹਾਰਿਤਿਸੈਧਿਅੰਦਹੁਸੀਤਜਨਪੁਜੇਲਾਏਛੁਰਾਈ॥੨॥
ਸਲੋਕਪਃ੧॥ ਠਕਵਜਾਤੀਠਕਵਨਉਸਭਨਾਜੀਆਇਕਾਛਾਇਆਪਹੁਜੇਕੋਕੁਲ
ਕਹਾਏਨਾਨਕਤਪਰਜਾਪੈਜਾਪਤਿਲੇਖੇਪਾਏ॥੧॥੫੧੨॥ ਜਿਸੁਪਿਅਰੇਨਿਉਤੇਹੁਤਿਸੁਆ
ਗੈਮਰਿਚਲੀਐਪ੍ਰਿਗਜਿਦੁਸੰਸਾਰਿਰਕੈਪਛੈਜੀਵਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇ
ਸਰਜੀਸਾਜੀਐਚੈਦੁਰਰਜੁਵਾਇਦੀਦੋਦਸਚਾਰਿਹਟਤੁਪੁਸਾਜਿਆਦਾਪਾਕੁਕੀਦਿਖਾਇ
ਕਨਾਨੇਹਰਿਲਾਭੁਦੋਇਜੇਹੁਮੁਖਿਧੀਦੋਤਿਨਜਮਕਾਉਨਦਿਆਪਣੀਜਿਨਸਚਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਦੋਯਾਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਰਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭਜਗਤੁਛੁਟੀਦੋ॥੩॥ ਸਲੋਕਪਃ੧॥
ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਦਸਿਆਸੇਇਯਦਯਤੁਦੀਚਰੇਸੁਬੰਦਹੋਇਕੁਦਰਤਿਰੈਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ
ਜਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇਆਸਰੈਸਰੀਅਤਿਕਰਹਿਬੀਚਭਾਗਿਨੁਬੁਝੈਕੈਸੇਪਾਦਹਿਪਾ
ਗੁਸਿਦਕੁਕਰਿਸਿਜਦਾਮਨੁਕਰਿਅਖਸੁਦਾਜਿਹਧਿਰਿਦੇਖਹਿਹਧਿਰਿਸਉਚੁਦਾ॥੧॥੫੧੩॥
॥ ਗੁਰਸਭਾਏਦਨਪਾਈਐਨਾਨੇਵੈਨਾਦੁਗਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਾਮਿਲੈਜਾਮਨੁਰਹੈਹਦੁਗਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਦੀਪਸਪਤਸਗਰਾਨਫਖੰਡਚਾਰਿਦੇਵਦਸਅਸਟਪੁਰਾਣਾਹਰਿਸਭਨਾਦਿ
ਚਿਤੁਦਰਤਦਾਹਰਿਸਭਨਾਭਾਣਾਸਭਿਤੁਏਪਿਆਫਹਿਜੀਅਜੀਤਹਰਿਸਾਰਗਪਾਣਾਜੇਹੁ
ਮੁਖਿਹਰਿਆਗਾਧਦੇਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣਾ॥ਤੁਆਪੇਆਪਿਦਰਰਦਾਕਰਿਚੋਜਾਦਿਰਾਣਾ॥੪॥
ਸਲੋਕਪਃ੧॥ ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਕਿਆਸਦਾਈਐਹਿਰਦੈਧੀਲਿਖਿਲੇਹੁਸਦਾਸਾ
ਬਕੈਗੰਗਿਰਹੈਕਬਹੂੰਨਤੁਹਸਿਨੇਹੁਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਅਗੰਨਾਨੇਜਾਇਆ
ਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੇਧਛੈਰੀਸੰਯੋਯਾਇ॥੧॥੫੧੪॥ ਨਦਰੀਅਦਦਾਨਲਿਨਚਣ
ਦੀਦੇਖਹੁਕੋਦਿਉਪਾਇਸਿਤਿਗੁਰਿਸਚਾਏਨਾਇਆਸਚਿਰਹਰਹਿਦਲਾਇਆਨਾਨਕਸਥ
ਦੀਸਚੁਰੈਕੁਸਮਿਪਲੇਖਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਅੰਦਰਿਖਹਰਿਦਿਕੁਤ੍ਰੀਤ੍ਰੀ
ਜੇਹੋਰੇਯੋਹਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੈ...ਹਰਿਚੇਤੁ ਜੇਹੋਰੈਯੋਪਕਮਦਦਾਧਰਮੀਦਿਖੈ

(The following text is extremely faint and largely illegible due to significant fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a continuation of the historical or religious narrative found in the other pages.)

ਮੇਰਾ ਸੁਨਾਨਾ ਦੂਜੇ ਭਾਇਰਾਨਾ ਮੁਦਿਸ ਰਿਅਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ
ਉਪਦ੍ਰਵਿਤਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ
ਉਥੇ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ
ਗੁਰਿਸਤਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ
ਦਿਹਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਉਮਨ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ
ਗੁਰਸੇਵਿ ਸੁਖ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਸਤਾ ਪੁਰਾਣੀ
ਸਚੇ ਸਚ ਕਮ ਦਣ ਦਰਿਆ ਈ ਦਰੇ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਰਿਸ ਕਾ ਸਿਧ ਤੇ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸ
ਸਚੇ ਸਚ ਦਿਸਾਹਾ ਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖੀ ਨਿਟਾ ਸੁਖਾ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਸੁਖ ਨੈ ਮਾਰਿ ਬਿਰੁਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਿਥੁ ਦਾ
ਗੁਰਮਤੀ ਉਪਾਈ ਐਸਾ ਮੁਖ ਮੇਰਿ ਦਿਣ ਸੁਖਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਗੁਰੂ ਤਨ ਕਤੇਰਾ ਦਾ ਸੁਖ
ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਕਤੇਰਾ ਸੁਖ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨਰਾ ਸਿਧ ਤੇ ਪੈ ਪਾਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸ
ਜਿਸੁ ਤੇ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਛੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਨਾ ਦੂਰਿ ਪੈ ਪਾਸਿ ਤੁਥਾ ਸੁਖੁ ਭਾਉ ਕੋ ਨਾ ਪੀੜਿ
ਸੁਖਾ ਸਹਮੰਗੀ ਐਸਾ ਨਿਦੇਖੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾ ਸਿਧ ਤੇ ਪੈ ਨੈ ਸਾਨਾ ਹਦੇ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪਾਸ
ਸਿਧਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਉਚਾ ਕੂਕ ਦਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਪਿਆਰਾ ਅੰਤ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਣੀ ਮਨੀ ਪੁਰ ਪੁਰਾਣਾ ਦੂਜੇ ਭਾਇਰਾਨਾ ਪੁਰ ਪੁਰਾਣਾ ਦੂਜੇ ਭਾਇਰਾਨਾ ਪੁਰ ਪੁਰਾਣਾ
ਜਨਮੁ ਗੁਣਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਾਇ ਦਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ੫੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨੀਤਾ
ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਬੀਚਰਾ ਸਦਾ ਸਾਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਦਸੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਗਾ ਆਪੈ ਨੈ ਆਪਿ
ਇਸ ਨੁਨਿ ਰਮ ਲੋਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੀ ਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਪੈਰਿ ਜੀਉ ਪੈਰਿ
ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਰਿਆਈ ਸਫਲ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇਆ ਜਿਸੁ ਹਰਿ
ਦੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ
ਨਹਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਭਉ ਭੁਭੁਦੇ ਦਾ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾ
॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਰਦਰਿਆ ਮੁਜਿ ਨਿਦਿ ਚਹੁ ਦਸਟੁ ਮਹੀ ਕਾਰਣੁ ਮ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਚਿ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿਆ ਆਪਿ ਰੇ ਆਸ ਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲ ਨਿਸ
ਹਿ ਮਾਸੇ ਹਰਿ ਸਾਚਿ ਦਾ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਰਿਆ ਮਨੁ ਮਖਿ ਮਰਹਿ ਮਹੀ ਕਾਰਿ ਮਰਦੁ ਹਿ
ਦਿ ਮਾਸੁ ਭੋਵ ਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਕਿਅ ਕਰਹਿ ਦਿ ਚਾਰਿਆ ਆਪ ਹੁਦੈ ਲਗਿ ਖਸਮ
ਸਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਨਾ ਦੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਸਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ੫੪ ॥ ਹੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ

ਦੇਸੇ ਸਾਇੰਸੀ ਵਿਚ ਉਠ ਰਹੇ ਭਾਇਆਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਕਾਈ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ਮਗੁ ਦਿਖ
 ਭਾਇਸੇ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਟੁ ਲਾਗੀ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੁਦ ਸਾਏ ਆਗੁ ਰਮਤੀ ਜੁ ਜੋ ਰਿਨਾ ਕੋ ਸਾਰੈ ਨਾ
 ਅਸਮਾਇਆ ਸਕੁ ਅਪੇਸਾ ਪਿਦਰ ਤੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾ ਮੁਲ ਏਤ
 ਜਿਹਾ ਬਿਨਾ ਏ ਪਿਨ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇ ਮਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀ ਬਾਣ ਸਿਉ ਸੇ ਸਕੁ ਨੀ
 ਏਕੁ ਮਲਿਆ ਹਰਿ ਜੋ ਏ ਪੁਜਾਇ ਤਿਥੈ ਸੁਰਖ ਏ ਸਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ ਏਸੁ ਅੰ
 ਤਰਿਆ ਮੁਹਿ ਪੁਰੈ ਨਾ ਮੇ ਪਰਵਰਿਆ ਨਾ ਉਪਜੀ ਐਨਾ ਉਮੰਨੀ ਐਨਾ ਇਕਿ ਲਾਇਖ ਸਕੁ ਰਿਰਿਆ ॥
 ਜਿਨਾ ਮੁਹਿ ਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩
 ॥ ਅਤਮ ਦੇਉ ਪੁਜੀ ਐ ਗੁਰ ਕੋ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ਅਤਮੇ ਨੇ ਅਤਮੇ ਦੀ ਪਰਰੀ ਤਿਹੋ ਏਤਾ ਪਰਰੀ ਪਰ
 ਭਾਇਆ ਅਤਮਾ ਅਰੇ ਲਾਨੇ ਲਈ ਤੁਰ ਕੇ ਭਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਦਿਣੁ ਸਹ ਜੁਨ ਆਵ ਯਿ ਲੋਭੁ
 ਮੈ ਭੁਲਾਇ ਚੁਕਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਹ ਸਠਿ ਤੀਰ ਥਨ ਲਿਸਾ ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ
 ਭਗਈ ਮਲੁ ਲਗੈ ਦੂਜੇ ਭਾਇਆ ਧੋਤੀ ਮੁਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰ ਥਨਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕ
 ਮੇ ਅਰਿ ਕਰੀ ਸਭ ਦੁਖੋ ਦੁਖ ਕਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਉਜਲੁ ਤਾਥੀ ਐ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰਮਾਰਿ ਸਮਾਇ
 ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਲੇਖੁ ਸਮਾਇ ਏ ਐ ਕਵਹੁ ਸਮਾਇਆ ਜਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਲਾਇ
 ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਪਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲਿਖੁ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹੋ ਹੋ ਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆ
 ਧਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਦੁ ਦੀ ਲਾਇਆ ਮਨ ਹੀ ਨਾਇ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਇ ਸਬ ਮਨ
 ਜੀ ਮਿਲਿ ਸਮਾਇਆ ਮਨੁ ਜੋਇ ਏ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀ ਐ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਕਰ ਕਮਾਇ ॥ ਦਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿਹੋ ਹੀ ਨਾਇ ਲਿਖੁ ਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਨ
 ਹਰਿ ਹਰਿਆ ਕੂਟੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਖੁ ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਦੈ ਜਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਸੰਤ ਸੁਣੁ ਰੁਜਨ ਭਾਇ
 ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਭਾਹੁ ਪੈਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕੀਤਿ ਨਿਜ ਨਿਲੈ ਰਿਹਵੈ ਰਾਖੀ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੋਸ ਏਤ ਮਗੁ ਬਚਨੀ ਸਹ ਜੋ ਚਾਖੀ ਸੰਤੁ ਹੋਭੁ ਇਆ ਪ੍ਰਗਤੁ ਮਿਟਿਆ
 ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੁਰਜੁ ਗੋਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅੰਗੇ ਵਗੁ ਅਲਪੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੋਖੁ ਆ
 ਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਖੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਅਪਥਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ
 ਪਦਿ ਚੁਆ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਖੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੋ ਦਿਓ ਡਿਨਾ ਬਿ
 ਰਥ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਕਠਾ ਕਿਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ

ਏਕਾਦਸ਼ੀ ਦੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਮਾਧਵ ਜੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਭਾਇ ਦੇ ਦਰਸਾਹਿ
ਸਜਾਇ ਅਤਨ ਦੇ ਉਪਜੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿ ਨਖਾਇ ਜਪੁਤਪੁਨੰ ਜਨੁਤਾਨਾ ਤੇਰੇ
ਕਰਮਿ ਪਏ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਸੋ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿ ਤੁਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿ ਤੁਸ ਮਗਤਿ ਸਭਿ ਕਥਾ ਵਿਖਾ ਪਾਲਹਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਜਿ ਤੁਹ ਦਲਾਤੁ ਵਖਰੁ ਪਸਰੁ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਗਾਤੀ ॥ ਜਿ ਤੁਸੁ ਪਿਛਾਹੁ ਲਿਖਿ ਆਪੁਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਤਿ ਤੁਸੁ ਪਿਨਾ ਭੁਜ ਪਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨਸੇ ਦਿਓ ਸਬਦਿ ਨਕੀ ਤੇਵੀ ਚਾਗਾ ਅੰਤਰਿ ਹਿਅਨ ਨ ਆਇ ਓਹਿ ਮੇਰੇ
ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਫੇਰਾ ਪਾਉ ਪਉੜੀ ਮੈ ਹੋਇ ਖਾਮਾਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੇ
ਜਿਸਨੇ ਅਪਿਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿ ਚਿਨ ਮੁਖੀ ਪਾਨੁ ਪੈ ਕਰਮਿ ਪਰਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ
ਤੋਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵੇਦੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁਟੈ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਏ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਸੋਗੁਰੁ ਉਤੀ ਜੋਗੁਰੁ ਵੈ ਤੇਜਾਣੈ ॥ ਪਾਧੁ ਤੁਰਾਏ ਇਕੁ ਤੁਪਰਿ
ਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਉਤੀ ਚਿਤੁ ਮੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ਸੋ
॥ ੨ ॥ ੫:੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਗੁਰੁ ਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਰਸਿ
ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਸੇਵੈ ਮਨਿ ਕੀ ਭਾਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਹਰੁ
ਏ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਵਖੀ ਆਵੁ ਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੁਰਖਿ
ਖਿਆ ਸੁਮੇਟਣ ਨ ਚਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਸੇ ਕਵਿ ਨ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇ ਆਸੇ ਰਿਪਤਿ ਅਪਹੀ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇ ਆਤਿ ਜਮੁ ਰੂਹ ਨ ਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭ੍ਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪
ਜੋ ਸਿਰੁ ਸੀਟਿ ਨਾਨਿ ਦੇਸੇ ਸਿਰੁ ਦੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੰਜਰਮ ਹਿਥਿ ਰਹਾਤੀ ਸੋ ਪੰਜਰੁ
ਏ ਜਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ੫:੫ ॥ ਮੁੰਦਰੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈ ਆਸੁ ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੰਠੁ
ਲਵੈ ਰਾਵੈ ਰੁਮਿ ਪਈ ਆਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਐਸਾ ਨ ਮੇਰੇ
ਜੋ ਸਭਨ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ॥ ਐਸਾ ਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ
ਛਡਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ॥ ਐਸਾ ਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਨ ਕੀ ਤਿਸ ਨ ਸਭ ਭੁਖਾਵਾਏ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ

ਮਾਧਵ

ਮੁਖਿ ਪਿਆਰੁ ਭੁਭਾਗਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਦੁਹਾ ਸਭਿ
ਨਾਨਕ ਗੋਆਇ ਨਿਦਾਏ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥ ਵੇਸੁ ਕਰੇ ਕੁਰੂ ਪਿਕੁਲ ਖਣਿ ਮਨ ਖੋਟੈ ਕੁਟਿ
ਅਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਏ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣ ਹਾਰਿ ॥
ਜਿਥਿ ਅਮੋਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉ ਪੈ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬ ਦੇ ਪਰੇ ਪਿਆਰੁ
ਬਿਨੁ ਨ ਏਕਿ ਨੈਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਸੁਆ ਲਿਉ ਲਖ ਟੀਚਿ ਰਾਇ ਸਿਰ
ਜਨ ਹਰਿ ॥੧॥ ਪ:੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੈ ਤਿਸ ਦਾਨ ਦਿਸੈ ਉਰਦਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਗਿਆ
ਜਿਮਹ ਦੁਖ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਬੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ॥ ਭਲ ਕੇ ਉਰਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸ
ਉਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉ ਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਪਾਰਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਕਰ ਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਅ ਉਕਤਿ ॥
ਆਰਸੁ ਮਾਰਿ ਕਢੋਇ ॥ ਸਚਿ ਆਗ ਦੇਇ ਦੁਡਿ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਨਿਅ ਉਕੀਓਇ ॥ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰੁ
ਹੁਇ ਸਤਿ ਤਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥ ਸ਼ੈਕੁ ਕੀ ਉਧਰੀ ਆਕਾਪ ਪੀਕ ਉਰੁ ਦੀਓਇ ॥
੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਮਟੀ ਕੁਲ ਖਣਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿ ਆਪਾਰਿ ਆਪਣਾ
ਪਰਪਰ ਕੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਸ ਨਾਕ ਦੇਨ ਚੁਕਈ ਜਲ ਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਏਕੁ ਰੂਪਿ ਕੁਸੈ
ਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਢੀ ਭੁਤਾਰਿ ॥੧॥ ਪ:੩॥ ਸਬ ਦੀਰਤੀ ਸੋਹਾਗ ਟਿਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ
ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਦਰੀ ਸੋਭਾ ਏਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗ ਟਿ
ਮੈਲੀ ਮੋਲਣ ਹਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭੁ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਤਿਨਿ ਛਕੇ ਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁ
ਧੀ ਕਰਹਿ ਸਭੁ ਨਾਮੁ ਸਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇਰੀ ਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿ ਆਤਮੁ ਹਰਿ ਭਾਓ ॥ ਹੁਤੁ ਰਾਇਆ
ਹਰਿ ਅਰੀ ਕਾਰੀ ॥ ਅਮਾਰਿ ਨਿਦਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜ ਸਾਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤਾ ਦੇਇ ਦੁਡਿ ਆਈ ਗਰੀਬ
ਆਥਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਦੁਡਿ ਆਈ ਦੁਰੀ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ
ਕਾਨੁ ਉਤ ਮੁਖਿ ਦਸੈ ਮੋਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣਿ ਤਿਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨ
ਨਕ ਕਰਣੁ ਕਰਤੇ ਦਸੈ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਪ:੩॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਆਗਾਧਿਆ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਤਾਰਾ ॥ ਆਇਆ ਥੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰੁ ॥ ਪੂਰੈ ਪੁਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿ ਆਹੁ ਕ
ਮਿਸ ਦਾਰਣ ਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨਿਪਾਇਆ ॥ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ ਮਨ ਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾ
ਣੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਅਗਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਤਰਿਆ ॥ ਭਉ ਜਲੁ ਸੀਸੁ ਰਾਸੁ ਭਿਅਉ
ਗਣਹੁ ਟੀਸਿ ਟਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣ ਹਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭੁ

ਕਿਉਂਦਾ ਦਾ ਹਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਹੀ ਕੋਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇ ਭੀ ਚਰਚਾ ਕਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਕਿ ਉਕੀ ਜੋ ਜਾਨਾਂ
ਅਸਰ ਮਿਸਰਦਾ ਸਤਸਾਹਿਬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਪਾਪਿਨ ਰਹਾਵਾ ਸਾਧਾ ਹਿਉ ਭਗਤ ਹਕਿ ਜੋ ਕੀਤੀ
ਭਗਤ ਜਨਤਰਦਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩॥ ਆਖਣੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਇ ਲਿਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਪਾਗਿ
ਸਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨ ਨਕ ਵਿਸੁਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੋਹਾ
ਦਿਨਾਹੀ ॥੧੯॥ ਪ: ੩॥ ਹੁਸੇ ਦਾ ਤੇਰੇ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਇਸ ਮਾਣ ਸਤ ਦੇ ਦਰੇ ਭਏ ਪਿਆਰੇ
ਅਨਮੁਹ ਰੋਹਾ ਹਉ ਮੈਲਾ ਰਿਸਿ ਲਾਇ ਅਨੁਗੁਰ ਕੈ ਸਭ ਦਿਤਰੇ ਮਨ ਨਕ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਇ ਅਨੁਦਰੇ ਅਪਣੀ
ਜਿਪ ਕਰੇ ॥੨੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਦੁਰਿ ਆਈ ਦੇਖ ਲੀ ਅਨੁਮਾਪਣੀ
ਪਿਕਰੇ ਪਰਗੀ ਤਿਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲੀ ਅਨੁਮਾਹਿ ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਇ ਅਨੰਦ ਬਿਭੁ ਘਰੀ ਬਹਾਇ ਅਨੁਮਾਪਣੀ
ਅਨੇਨ ਦੇਣਿ ਬਿਭੁ ਰਹਿ ਏ ਏ ਨਕ ਘੋਰਿ ਚਾਇ ਅਨੁਮਾਹਿ ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰੀ ਅੰਤੁ ਜਿਸ
ਤਰਿ ਅਨੁਮਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੧॥ ਕੁਝ ਧਿਰੁ ਮਣਿ ਕੁਦਇ ਅਕਸਾਇ ਏ ਪਰਨਿ ਦਾ ਘਟ ਭੁਹ ਜੀਉ
ਠੀਕੇ ਪਿਚੇ ਰਾਇ ਆਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀ ਐ ਜਾ ਚਰੇ ਬੈਠੀ ਅਨਾ ਲਿਸਾ ਦੁਸੰਜ ਮਕਰ ਟੀਕਾਰੀ ਨਦੁ
ਨਾਉ ਜਪੇ ਹੀ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਉਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪੀ ਪਦਿਨ ਦੇਹੀ ॥੨੨॥ ਪ: ੧॥ ਕਿਆ ਹੋ ਸੁਕਿਆ ਬਹਾ
ਲਾਜਾ ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਇਸੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨३॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਰਣੇ
ਹਿ ਕੀਮਤੁ ਹਰਿ ਪਾਹਿ ਅਖੀਐ ਕਾਰ ਭਵੇਇ ਸਦਾ ਰਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਖੀਐ ਸਤਾ ਸੀਗਿ ਨਿਧਾਨੁ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ਭੈਰਵ ਚਨ ਮਿਹਰਵ ਨਵਾ ਸਕੀਰਾਖੀਐ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖ
ਐ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਮੈ ਦੇਇ ਅਪਹਾਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਹਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਪਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਓਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦਾਇ
ਲੇਓਨੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇਨ ਮਸਕਾਰੁ ॥੨੫॥ ਪ: ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਦ ਨਿਧਿ
ਚਿਓ ਖਾਉ ਅਠਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀ ਆਠਿ ਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਟੁਸੈ ਨਿਜ ਬਾਇ ਅਨਹ ਦਧੁ
ਸਦਕ ਜਦੇ ਉਨ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਟੁਸੈ ਚਿਨਿ ਮਸਗਰਿ
ਲਿਖਿ ਅਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਚਾਹੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ
ਹਰਿ ਅੰਦਰੁ ਟੀਕਾਰ ਦਾ ਚਿਮੁਖ ਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪੁਛਿ ਆਛਾ ਚੀਸ ਦਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥੁ ਤੁਮ
ਆਨਿਤ ਦੇਣੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਹਰਿ ਦਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ
ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਦਰਨਾ ਲਿ ੪੩॥ ਚਉਪਦੇ ੬॥ ਪਹਰੇ ੧॥ ਛੰਤ ੧॥ ਵਣਜਾ
॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧॥ ਜੇਰੁ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਤਿ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਮੈਹਰਿ ਮਨਿ ਕਾਇਆ ਟੁਰੁ ਭਗਿਹਰਿ
 ਨਾਮਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਹਰਿਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਦਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮੈਹਰਿ
 ਮੇਰਾ ਬੁਝਾਇ ਬੀਨਿ ਪਲੈ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾ ਲਿਚਲੈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦਿਖਾਇਆ
 ਹਰਿਨਿ ਚਲੁ ਹਰਿਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਾਇਆ ਕੋਈ ਆਇ
 ਅਲਖੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਣ ਜੀਵਾਇਆ॥ ਹਉਹਰਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਐ ਨੀਰਵ ਹੋਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀ
 ਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ॥ ਹਉਹਰਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਸਿਪਾਕਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥
 ਮਸਤੂਧਨੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਹਉਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਦੁਨ ਜਾਨਾ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਦੁਰੁਭਾ
 ਜੀ ਮੈਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰ ਦਸੈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਉਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਲਿ ਭਲਾਈ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ
 ਮੈਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਦਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਮੇਰਾ
 ਪ੍ਰਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਦੁ ਲਾਗ॥ ਮਥਾਰਿ ਕਦੀ ਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਦਿਗਸੈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੈ ਨੀਦ ਨਾ ਮੈਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਦੇਵ ਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲੁ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀ
 ਉ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਪਵੀਐ ਹਰਿਗੁਣ ਗੁਣਿ ਐ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮ ਕੰਨਿ ਤਸੁ ਟੀਐ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤੋਰੀ ਐ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਆਉ ਸਖੀ
 ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕਾ ਮੈ ਦੇਹਿ ਸਨੇਹਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸਖ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਭਾਈ ਮੈ ਦਸੈ ਹਰਿ ਨਰਹ
 ਰੀ ਐ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦ ਨਹਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਗਾਜਾਵੈ॥ ਹਉਹਰਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦਖਾਵੈ॥ ਮੈ ਅਉਖਧੁ
 ਮੰਦੀ ਜੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਮੈਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮਿ ਉਧਰੀ ਐ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮਥਾ ਚੜ੍ਹਿਕਦੀ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਣਾਈ॥
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਭੁੰਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀ ਐ ਜੀਉ
 ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ
 ਲਗਾਈ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਸ ਪੂਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤੇ॥ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭਰੀ ਜੈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਿਲਿ ਸਤ
 ਸੰਗਤਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਟੀ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਵੈ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਠੇ ਜੋ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਦਰੁ ਭਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਤਿਪਦਹਿ ॥ ਕੁਗਰੀ ਨਕੁ ਮਿਚੇ ਟਾਖਦਹਿ ॥ ਬਨ
 ਗਾਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਿ ਮੈ ਸੁਭਨੀ ਜੋ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਅਇਸਿ ਲਹੁ ਜਗਦੀਪਿ ॥ ਬਨ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਮੁਖੀ ਠਮਨਿ ਭਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੋ
 ਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਗੰਗਿ
 ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਟੁ ॥ ਭਿਟੁ ॥ ਭਿਪਉ ਦਯੋ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਅਫਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਈ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸਣਈ ॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਸਤਿ ਮਿਲ
 ਦੁ ਮਨੁ ਦੇਵੇ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਬਣੀ ॥ ਮੁਖਿ ਚਉ ਦਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਦਰੁ ਭਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਹ ਸਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗੀ ਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨਹਿ ॥ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਪੁਰੁ ॥ ਭਜੁ ਨਿਨਿ ॥ ਭਿਧਉ ਦਾ ਜੀਉ ॥ ੩
 ॥ ਮਾਪਿ ਦਇਆ ॥ ਲਿਦਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਧਰੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਟੁ ॥ ਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਵਿ
 ਚਿਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਲੈ ਦੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਉ ਦਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਣੇ
 ਦਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ
 ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀ ਜੋ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਪਰੁ ਪਰੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਯੋ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਾ
 ਹਰਿ ਕੀ ਥਾਤਾ ॥ ਪਦੁ ਮਲੇ ਦਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੁ ॥ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਦਰੁ ਭਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੀ ॥
 ਰਿਪੁ ਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਐਸੇ ਮਿਲਿ ਸਰਸੰਗਿ
 ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਐਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ॥ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
 ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਅਫਹੁ ਭੇਟੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ਐਸੇ ਮੇਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦ ਸੇਤਿ ਸਕਉ
 ਉਦਗੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਤਿ ਲਪ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ॥ ਹਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਿਟਹੁ ਪੁਆਈਆ ॥ ਜੀਉ ॥ ੧
 ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਤ ਹਸੁਆਮੀ ॥ ਧੁੰਧੁ ਪਾਇ ਪਾਇ ਰਵਿਆ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਭੋ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਦਿਖ
 ਲਿਆ ॥ ਹਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਿਟਹੁ ਸਦਾ ਰਿਆ ॥ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਪਦੁ ਟੁਮਾਟੀ ॥ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕੋ
 ਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਏਕੋ ॥ ਤੇ ਦਰੁ ਤੇ ਭਿਨਿ ॥ ਭਿਨਿ ਨਰਲਈ ॥ ਕਿਸੇ ਦੀਰ ਲਈਆ ॥ ਗੁ
 ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਇਕੁ ਨ ਦਰੀਆ ॥ ਏਸਾ ਹਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਿਟਹੁ ਦੁਤਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ
 ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਕੋ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗੁਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕੇ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ॥ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਸਟਪਟੀ ॥ ਅਸਟਿਪੁਰਖਾਮਪਰਪੁਰਾਸਪੋਅਸੇਬਾਪੇਬਾਪਉਬਾਪੋਸਰਮਹਿਦਰਤੇਏਕਸੇ
 ਏਨਕੁਰਮੁਖਿਸਿਭਾਪਦਵਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਦੁਗੀਜੀਓਨ੍ਹੀਕਰੀਨਮੁਖਿਅਵਠਿਅਸਾਤਿਸੁਰਪੁਨ
 ਏਨਾਪਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਨਲਖਲਖਦੁਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉਤੁਦੁਇਆਲੁਕਿਮੁਖ
 ਏਨੁਸੇਈਸੁਖਧਿਨੁਦੁਜਅਵਹੁਕੋਈਗੁਰਪਰਸਦੁਕੋਨਮੁਦੇਦੈਨਮੇਨਮਿਸਸਾਦ
 ਏਨਾਤੁਅਪੇਸਚਾਸਿਰਛਟਹਰਾਗੁਰਤੀਕੋਤੇਰੇਭੈਰਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਖਿਲੋਮਨੁਭੀਜੈਸਹ
 ਸਿਸਾਪਿਲਗਾਦਵਿਆ ॥ ੩ ॥ ਅਨਦਿਨਗੁਣਗਦਾਪੁਰਤੇਗੋਤੁਪੁਸਲਾਹੀਪ੍ਰੀਤਮਯੋਗਤੁਪੁ
 ਸਾਅਵਹੁਨਕੋਈਚਾਗੁਰਪਰਸਦੀਤੁਪਾਦਵਿਆ ॥ ੪ ॥ ਅਗਸੁਅਗੋਚਰੁਮੁਖਿਨਹੀਪ
 ਨਾਅਪਟੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤੁਲੋਹਿਮਿਲਾਈਗੁਰੇਗੁਰੇਸਥਦਿਪਿਆਈਐਸਥਦੁਸੇਦਿਸੁਖਪਾ
 ਦਵਿਆ ॥ ੫ ॥ ਚਾਨੇਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਗਦੈਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਚੇਰਾਦੈਗੁਰਮੁਖਿਸਟਾਰਹੈਰ
 ਏਨਤਿਮਿਲਿਸਚੈਸੇਭਾਪਦਵਿਆ ॥ ੬ ॥ ਅਨੁਖਕਰਮਕਰੇਅਹੀਕਰੀਜੁਐਜੰਨਮੁਸਤੁਕਾਜੀ
 ਹਗੀਅੰਤਰਿਲੋਕੁਮਹਾਗੁਬਾਰਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਠਜਾਦਵਿਆ ॥ ੭ ॥ ਅਪੇਕਰਤਾਦੇਇਦੁਰਿ
 ਆਈਚਿਰਕਉਆਪਿਲਿਖਤੁਪੁਰਿਪਾਈਨਾਨਕਨਮੁਖਿਲੋਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਖਪਾਦ
 ਵਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਜੇਹੁਮਾਨੁਕੰ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਸਟਪਟੀ १ ॥ ਚਿਸਕਾਜੁਮਲਾ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਉਦੀਗੁਆਰੇਗੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਪਰਿਤਸਾਸਤੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਯਾਤ੍ਰਿਆਜੋਗੀ
 ਗੋਬਿੰਦਗੋਰਖਕਰਿਆਐਮੂਰਖਹਰਿਹਰਿਜਪੁਪਟਿਆ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਾਕਿਆਗਤਿਰਾਮਹਮਾਗੀਹਰਿ
 ਭਜਮਾਨਮੇਰੇਤਹੁਭਵਜਲੁਤ੍ਵੰਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਹਉਸੈਨਿਆਸੀਬਿਭੂਤਲਾਇਦੇਹਿਸਟਹੀਪਰਤਿ
 ਅਤਿਅਗੁਕਰੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਐਮੂਰਖਹਰਿਆਸਤੁਮਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਪੜੀਕਰਮਕਰੇਸੁਰਤਣੁਪਦੈਸੁੰਦ
 ਰੁਪਰਕਿਰਤਿਕਮਾਦੈਐਮੂਰਖਹਰਿਨਾਮੁਛਡਾਦੈ ॥ ੪ ॥ ਸਭਤੇਹੀਸਿਸਟਿਤੁਆਪਿਹਰਿਆਸਮਾਈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਦੇਇਦੁਰਿਆਈਐਅੰਤੁਲੋਹਰਿਟੇਕਟਿਕਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਚਉਦੀਗੁਆਰੇ
 ਗੀਪਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ੦ ਏਨਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਹਰਿਕੀਭੁਜੁਮਿਲਿਸਾਪੁਸੰਗਤਿਜਨਕੀਗਤੁ
 ਭਉਜਲੁਅਕਥਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇਆਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਗਮਗੁਨ

ਗਾਇ ੧ ॥ ਗਾਇ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਾਧੇ ਅਫਹਿਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਚਿਨ ਦਸ ਨ ਦਸ ਕਰਹੁ ਮਰਮਾ ॥ ਜਨ ਕੰ
ਸੇਟੁ ਉਤਮ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੈ ॥ ਜਨ ਕੰ
ਗਰੇਟੁ ਫੁਲ ਰਾਖਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿ ਉਪ੍ਰਿਤਿ ਬਨਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਰਹਿ ਕਿਖ
ਅਧਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪
॥ ਸਾਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਖ ਮੁਖ ਪਾਇ ॥
੧ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹੁਪ ਪਿਅਰੇ ॥ ਚਿਨ ਮਿਲਿ ਆਖੁ ਖਤਾ ਹਿਰਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਇ ॥ ਚਿੰ
ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਏ ॥ ਕਾਮ ਨਿਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਰਾਪੁ ਹੁਆ ਫੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ
ਜਤੁ ਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੩ ॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਪਨੁ ਖਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਗਲੇ ॥
॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਛਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਤੀਥ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇ ॥ ਰੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੋਏ ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸਤੁ ਮਾਗੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਇ ॥ ਚਕਟੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਰ
ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪਿਅਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਬਛਰੇ ਪ੍ਰ
ਤਿਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜ
ਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਫੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਜਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੂਪ ਤਿਨੁ
ਸਾਚਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੈ
॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਣਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਤਿ ਨ ਪੀਛੈ ॥ ਛੁਟੀ ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿ
ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਇ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਤਬ ਮਨੁ ਦਸਿਆਇਆ ॥ ਘਟ ਪੰਚ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਨ ਗਰੀਹ ਰਿਗੁਣ
ਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਪੂਰਿ ਚਿਨ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ਤੇ ਨ ਕੂੜਿ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਲਿਖ ਲਾ
॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਲ ਭਦੁ
ਪਗ ਲਾਗਿ ਸਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਅਪਿਤਰਾਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਪਾ
ਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋ ਗੀਰੰਤਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗਵਿਰਹਿ ਆਬਨ ਫਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤੁ
ਪੈਲਾਇ ਰਹੀ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਮੇਰੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਆਭੁਰ ਪੁਰੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਦਸੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਇ ॥
ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਖੋਟਿ ਗਸੈ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਾਪਾਇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜੇ

ਗੁਰਿਆਪੇਸਾਹਿਗਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਾਗਹਰਿਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤਅਪਿਪੀਆਵਣਹਰਾਗਾਹਰਿਆਪਿਕ
ਮੇਅਪੇਨਿਸਤਰਾਗਾਗੁਰਿਆਪੇਬੇਵੀਤੁਲਹਤਰਾਗਾਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਰਾਗਾਹ
ਰਿਕਪੇਨਨਕਪਕੈਪਾਰਾਗਾ॥੪॥੧॥ ਗਉਣੀਬੈਰਗਣਿਪਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ ਸਾਹੁਅਸਾ
ਤੁਪਟਿਜੇਸੀਤੁਰਸਿਦੇਹਿਤੈਸੀਹਮਲੇਹਿਗਾਹਰਿਨਾਮੁਦਣਿਜਹਰੰਗਸਿਉਜਿਅਪਿਰੇਇਦ
ਇਅਉਰੇਇਦੇਹਿ॥੧॥ਹਮਦਣਜਰੇਰਮਕੋਲਰਿਦਣਦੁਕਰਾਏਦੇਰਸਿਰੇ॥੧॥ਹਰਾਉ
ਗਾਹਰਿਭੁਗਰਿਧਨੁਖਟਿਆਹਰਿਸਚੇਸਚੇਸਾਹਮਨਿਛਾਇਆਹਰਿਜਪਿਦਖਗੁਲਦਿ
ਅਜਮੁਜਗਤੀਨਿਵੇਨਅਇਆਹੋਰੁਦਣਜੁਕਰਹਿਦਪਾਰੀਏਅਨਤਤਰੰਗੀਦੁਖਮ
ਇਆਅਓਰਿਜੇਦਣਜਹਰਿਲਾਇਆਠਲੁਤੇਹਤਿਨਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਦਣਜੁ
ਸੋਜਨੁਕਰੇਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਉਰੇਇਪੁਕੁਦੇਈ॥ਜਨਨਨਕਸਾਹੁਰਿਸੇਵਿਆਠਿਰਿਏਖਾਮੁਲਿ
ਨਲੇਈ॥੪॥੧॥ ਗਉਣੀਬੈਰਗਣਿਪਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾ
ਠਰੀਸੁਤਕੀਕਰਿਸਾਸਾਦੁਰਾਹੋਇਧਨੁਖਟਿਦੇਇਕੁਰਿਭੋਗਬਿਲਾਸਾਤਿਉਹਰਿਜਨ
ਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਰਖਦਾਦੇਅਪਿਹਬਾਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਮਮੇਰੁਖਹਰਿਰਾਖੁਮੇਰੇਗੁਸਣੀਆ
ਜਨਕੀਉਪਮਾਤੁਦੁਹਿਦਣਈਆ॥੧॥ਹਰਾਉਗਮੰਦਰਿਪਰਿਆਨੰਦੁਘਰਿਹਰਿਜਸੁ
ਮਨਿਭਾਏ॥ਸਭਰਸਮੀਠੇਮੁਖਿਲਗਹਿਜਾਹਰਿਗੁਣਗਏ॥ਹਰਿਜਨੁਪਰਦੁਸਧਾਰੇਹੋਇ
ਕੀਹਕੁਲੀਸਭਜਗਤੁਛਰਾਏ॥ਜੇਕਿਛੁਕੀਆਸੋਹਰਿਕੀਆਹਰਿਕੀਦੁਡਿਆਈਅਹ
ਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਦੁਦਾਤਾਹਰਿਪੁਜਕਰਾਈ॥ਹਰਿਭਗਤਭੰਡਰਲਾਹਇਦਾਅਪੇਦਰਤਾਈ॥
ਬੁਲਾਹਟਿਦੇਹਾਫ਼ਿਆਕਿਆਤਿਸੁਚਤੁਰਾਈ॥ਜੇਰਾਭਿਬਹਲੇਤਾਹਰਿਭੁਲਾਮੁਪਾਸੀਕਉ
ਹਰਿਨਾਮੁਕਢਾਈ॥ਜਨਨਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਪੈਹਰਿਕੀਦੁਡਿਆਈ॥੪॥੩॥੮॥
ਗਉਣੀਗੁਆਰੇਰੀਪਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੋਚੇਜੀਉਲਾਇ॥
ਹਲੋਜੇਤੋਉਦਮੁਕਰੇਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰਪੀਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਅੰਤਿਛਰਾ
ਇ॥੧॥ਮੇਰੁਖਕੀਗਤਿਕੀਜੈਮੇਰੇਰਾਮਾਗਰਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਲਾਇਹਮਕਾਮ॥੧॥
ਗਉਣੀਲੋਚੁਰੇਸਉਦਾਗਰੀਸਉਦਾਗਰਧਾਏ॥ਧਨੁਖਟੈਅਸਾਕਰੈਮਾਇਆਮੇਰੁਦਧਾਏ॥
ਹਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਬੋਲਤਾਹਰਿਬੋਲਿਸੁਖਪਾਏ॥੨॥ਬਿਖਸਚੈਹਟਵਟੀਆਬਹਿਹ
ਇਕਪਾਇ॥ਮੇਰੁਪੁਤ੍ਰਪੁਸਾਰਾਛੁਠਕਛੁਠੇਲਪਟਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਧਨੁਸੀਚਿਆਹਰਿ
ਧਰੁਲੈਜਾਇ॥੩॥ਇਹਮਾਇਆਮੇਰੁਕਟਿਬਹੈਭਾਇਦੁਭੈਠਾਸਾਗੁਰਮਤੀਸੋਜਨਤਰੰਗੇ

[illegible]

ਦੁਹਰਾਨਾਮੁਜੀ ਅਨਰੇਰਾਹਮਪਾਪੀਸੰਗੀਕੁਰਉਬਰੇਪੁਨਸਤਿਰਾਰਕੇਰਾ॥੨॥ਸਕੁਜੀਓਪੈ
ਪੁਨਕੁਦੀਅਦਰਤਣਕਉਪਾਣਿਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪਹੁਪੈਨਣੁਦੀਅਰਸਅਨਿਰੋਗਾਠਿਅੰਨਿ
ਦੀਏਸਚਿਤੇਨਅਦਈਪਰਹਉਕਰਿਜਾਣਿਪੁੰਸਭਕੀਤਤੇਰਾਦਰਤਦਫੁੰਅੰਤਰਿਜਾਮਿਹਮੇ
ਜੰਤਦਿਰਫੇਕਿਅਕਰਹਸਰੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆਮਿਜਨਾਨਕੁਹਟਦਿਹਵਿਅਹਰੇਗੁਲਮਲੁਲਾ॥
॥੪॥੫॥੧੨॥ ਗਉੜੀਬੈਰਗਣਿਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਜਿਓਜਨਨਿਸੁਰੁਪੁਲਤੀਰਾਪੈ
ਵਰਿਮਾਨੁਗਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮਾਧਿਦੇਇਗੇਰਾਸੁਖਿਪੁਖਿਪੁਪਚਰੀਤਿਉਸਤਿਗੁਰਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤ
ਹਰਿਪੁਤਿਤਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਅਰੇਰਾਮਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪੁਕਕੋਪੈਦਿਅਣੇ॥ਧੰਨਪੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਪਾਧਾਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਕੀਏਸਿਅਣੇ॥੧॥ਰਹਉਜੇਸੀਰਾਗਨਿਠਿਰੰਤੀਉਰੰਤੀਕਪਰੇਬਾ
ਰੇਦੁਲੀਯਓਹਰਾਖੇਚੀਤੁਪੀਛੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿਤਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾਲੀ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਖਪੀਤਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗੁਰਸਿਖਰਖੇਜੀਅਨਾਲੀ॥੨॥ਜੈਸੇਕਾਤੀਤੀਸਬਤੀਸਹੈਦਿਚਿ
ਰਾਖੇਰਸਨਾਮਸਰਤੁਕੇਰੀ॥ਕੋਈਜਾਣਹੁਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਰੁਟਸਗਤਿਹੈਹਰਿਕੇ
ਗੀ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਕੀਨਗਨਿਦਾਕਰਹਿਹਰਿਰਾਖੇਪੈਜਨਕੇਰੀ॥੩॥ਭਾਈਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਕਿ
ਸੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਜਰਾਮਰਾਤਾਪਸਿਰਤਿਸਾਪੁਸਤੁਹਰਿਕੈਦੁਸਿਹੈਕੋਈ
ਲਗਿਨਸਕੋਬਿਨੁਹਰਿਕਾਲਾਇਆ॥ਐਸਾਹਰਿਨਾਮਮਨਿਚਿਤਿਨਿਤਪਿਆਦੁਹਜਨਨਾਨਕਜੇ
ਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛੁਰਾਇਆ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਜਿਸੁ
ਅਲਿਐਮਨਿਹੈਇਅਨੰਦਸੋਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥ਅਨਿਕੀਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲ
ਹੀਐ॥੧॥ਅਰੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈ॥ਹਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁਮੇਰਾਗੁਰੁਪੁ
ਰਕਿਉਮਿਲੈ॥੧॥ਰਹਉਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਮੇਲਿਅਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥ਇਛੁਪੁਨੀਜਨਕੇਰੀ
ਅਲੇਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੨॥ਹਰਿਗੁਰੁਤੀਤ੍ਰਿਤ੍ਰਦੈਹਰਿਗੁਰੁਤਿਸੁਣੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ॥ਤੇਟਮੁ
ਲਿਨਅਦਈਹਰਿਲਾਭਾਨਿਤਾਤ੍ਰਿਤ੍ਰੀਐ॥੩॥ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਦਿਗਾਸੁਹੈਭਾਉਦੁਜਾਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿ
ਸੁਗੁਰਮਿਲਿਉਪਰੈਹਰਿਗੁਣਗਦਾਹੀ॥੪॥੮॥੧੪॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਪਤਿਸਾਹੀ॥
ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪੁਭਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਰੁਇਆਅ
ਤਿਗੁਰੁ॥ਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥੧॥ਅਪੁਨੇਹਰਿਪੁਭਕੀਹਉਗੋਲੀ॥ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮ
ਨੁਮਾਨਿਅਕਰਿਦੀਨੋਜਗਤੁਸਭੁਗੋਲਅਮੋਲੀ॥੧॥ਰਹਉਕਰਹੁਬਿਬੇਕਸੰਤਜਨਭਾਈਖੋ
ਜਿਹਿਰਦੈਦੇਖਢੰਦੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਪੁਸਤੁਜੇਤਿਸਬਾਈਹਰਿਨਿਕਟਿਦਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥੩॥

ਯਹਿਹਿਨਿਕਟਿਫਸੈਸੁਤੁਜਗਕੈਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਤੇਲੀਹਹਿਹਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਏਂ
 ਫੇਰਿਓਹਾਰਪਹਿਮੋਲੀ॥੩॥ਹਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਰਹਿਰੂਮਸਰੰਠਗਤਿਤੁਮਦੁਹਰੇਖਦੇ
 ਲੀਜਨਨਨਕੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਏਮਿਲਿਸਤਿਹੁਰਗੁਰਦੇਚੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥
 ਗਉਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਜਗਜੀਫਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਪਪੁਰਖਹਿ
 ਧਾਤੇਅਜਿਤੁਮਾਰਗਿਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਗਿਹੁਮਜਾਤੇ॥੧॥ਰਾਮਮਾਰਮਨਹਰਿਕੇ
 ਮਨੁਰਤੇਅਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਮਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੧॥ਹਰਹਉਹਰਿ
 ਰਿਨਾਮਹਰਿਹਰਿਜਗਿਅਦਖਪੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੇਖਸਭਬਿਨਸੇਜੇ
 ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖਿਓਪੁਰਿਮਸਤਕਿਰੇਗੁਰਸੇਤੇਖਸਰੇਨਤੇ
 ਦੁਰਮਤਿਮੈਲਗਈਸਭਿਤਿਨਕੀਜੇਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੩॥ਰਾਮਦੁਮਾਪੇਆਪਿਅਪਿਪੁਰਖ
 ਠਾਕੁਰਤਮਜੈਦਰੁਅਦਰੁਨਦਾਤੇ॥ਜਨਨਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਦੈਹਰਿਜਪੀਮੈਹਰਿਕਿਰ
 ਤੇ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਗਉਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਫਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮ
 ਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਚੇਅਸਤਿਗੁਰਬਖਤੁਦੀਓਅਤਿਨਿਰਮਲਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨੁਮਾਚੇ॥੧॥
 ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬੋਧਿਲੀਓਹਰਿਸਾਚੇ॥ਜਿਹਕਾਲਕੇਖੁਖਿਜਗਤੁਸਭਗੁਸਿਅਗੁਰਸੁਖ
 ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਬਾਚੇ॥੧॥ਹਰਹਉ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੁ
 ਨਨਰਕਾਚੇ॥ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਣਅਤਿਭਾਰੀਦਿਚਿਦਿਸਹਮਜਾਚੇਹਰਿਕੇਦਾਸਦ
 ਸਹਮਕੀਜੈਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਚੇ॥੩॥ਅਪੇਸਾਹਦਤੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਦੁਣਜਰੇ
 ਹਿਤਾਚੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀਉਰਾਸਿਸਭਤੇਗੀਜਨਨਾਨਕਕੇਸਾਹਪ੍ਰਭਸਾਚੇ॥੪॥੩॥੧੭॥
 ਗਉਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨਇਕਥਿਨਉਸੁਨ
 ਦੇਕਾਨੇ॥ਜਿਸਤੇਤੁਮਹਰਿਜਾਨੇਸੁਆਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਪਾਨ
 ਬ੍ਰਹਮਕਰਿਮਾਨੇ॥ਹਮਮੁਨੁਗੁਪਅਸੁਪਮਾਤਿਹੋਤੇਗੁਰਸਤਿਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਜਾਨੇ॥੧॥ਸ
 ਓ॥ਜਿਤਨੇਰਸੁਅਨਰਸਹਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤਨੇਛੀਕਾਠਿਕਾਨੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਖਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮੀਠਰਸਗਾਨੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਭੋਟਿਅਤੇਸਾਕਤਮੁਨੁਦਿ
 ਨੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਹੀਨਧੁਰਿਪਾਏਦੇਖਿਦੀਪਕੁਮੇਰਿਪਚਾਨੇ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਦਇਆਕਾ
 ਮੈਲਹੁਤੇਹਰਿਹਰਿਸੇਦਲਗਾਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਅਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾ
 ਮਿਸਮਾਨੇ॥੪॥੪॥੧੮॥ ਗਉਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪ੍ਰਭਸੇਦਨਲੀ

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬੈਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਅਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੁਟੀ
ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਹੁ ਸੇ ਪ੍ਰਭੂ
ਸੁਖ ਦਤਾ ਜਿ ਤੁਸੇ ਦਿਐ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ॥ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦ
ਗੁਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਉਤਮੁ ਲੈ ਲਾਹੁ ॥ ਹਰਿ ਮਨ ਹਸੀਐ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ
ਦੁਜੈ ਯਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨ ਰਜ ਮਿਘਟੀਐ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੇਰ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ॥ ਅਮਨਿ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕ
ਦੈ ਨ ਭੀ ਟੀਐ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਹੁ ਅਲਖੁ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰ ਹਰਿ ਜਿ ਤੁਸੇ ਦਿਐ ॥ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ
ਜਨਨ ਨ ਕਹਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰੇ ਕੀ ॥ ਇਖਿਨੁ ਮਾਸ ਤੋ ਲਾਘਟੀਐ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿ
ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਪਾਨਵ ਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮਰੈ ਮੋਹ ਜੀਉ ॥ ਪਿੰਡ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ
ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਟੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੋ
ਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਲਿਕ ਪਾਕੈ ਚਤੁਰ ਕੀ ਨੀਹਰਿ ਮਿਲਿਅਾ ॥ ਅਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ
ਹਮਰੇ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸਾਥਿ ਧਿਤੁ ਮਹਾ ਹਿਜਾਨ ਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖ ਪਾਈ
ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਅਸਹ ਰਿਤੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਤੈ ਪੰਥ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਿਅਾ ॥ ਅਇ ਪ੍ਰ
ਭ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਅਨ ਦੁਭਾਇ ਅਵਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ਸਭ ਅਸਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਗੀਨਾ ਬਜਗ
ਦੀ ਸੁਰ ਕਰ ਤੇ ਸਭ ਦਸਗਤਿ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸਰਣਾਗਤਿ ॥ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪੇਜ ਜ
ਨ ਕੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ॥ ਬਹੁਰੰਗ ਦਿ
ਹਦ ਹਦਿ ਸਿਚ ਲਿਚ ਲਿਹਾਂਦੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਅਮਨ ਠਾਂਦੇ ॥ ੧
॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਲਾ ਲੇਕਾ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਮਨ ਤਕਿ ਦਾਗ ਦਗਾਨਾ ॥ ਹਮ ਕਰ ਜਗੁਰ
ਬਹੁ ਸਾਂਦੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਕੀਆ ॥ ਭਉ ਦੁਤਰਤ ਰਿਪ ਹਾਂਦੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਿਨ ਕੁ ਰੈਗਾ ਛਨਗਾ ਦੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ॥ ਜਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨ ਮੁਖ ਗਰਭਿ
ਗਲਾ ਦੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਜਾਨੀਆ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਹਾ ॥ ਗੋਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਂਦੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਫੁਕ ਗੁਰ ਕੀ
ਰਪਾਧਾਰੁ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਕੁਤ ਰੇ ਕਾਂਦੇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੇ
ਧਿਨ ਗੁਰ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਖੰਡ ਲਖੰਡ ਹੋ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਹ
ਰਿ ਲਿਖ ਮੰਡਲ ਮੰਡ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਅੰਜਲੀ ਪੁਨੁ ਦਰੁ ਹੋ ॥ ਕਰਿ ਰੰਗ ਉਤਪਨੁ ਦਰੁ ਹੋ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਦਨ ਜਾਨੇ ਆਤਿ ਨ ਅੰਤ ਰਿਹ ਉਮੈ ਕੰਡ ਹੋ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲ ਰਿਹ
ਭੈਦੁ ਖੁਪਾਵ ਰਿਜ ਮਕਾਨੁ ਸਹਿ ਸਿਰਿ ਤੰਡ ਹੋ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਦੁਖ ਜਾ
ਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡ ਹੋ॥ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਪਾਇਆ ਪਰਸੇ ਸਰਬ ਹੁਸੈ ਭਖੰਡ ਬਹਮੰਡ ਹੋ॥ ੩॥
ਹਮ ਗਗੀ ਬਸ ਕੀਨ ਪੁਰਤੋਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਾ ਹੋ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕੁ ਹੈ ਜੁ
ਨ ਮੇਰੀ ਸੁਖ ਮੰਡ ਹੋ॥ ੪॥ ੮॥ ੨੨॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਇਸੁ ਗੁਣੁ ਮਲਿ
ਰਿਰਾ ਮਰਾਉ ਹੋ ਕੇ ਛੁਸਾ ਦੁਨ ਪਾਏ ਪੀਠਾ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਿਖਿ ਮਨੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਹਾਰੇ ਕੁਰਸ
ਬ ਦੀਚਾ ਖਿਡੀਠਾ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਖ ਮੀਠਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਲੋ
ਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖ ਨੇਰੀ ਅਰੈ ਤਿਨ ਅਰੈ
ਆਇ ਪਰੀਠਾ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਖੁਹੀ ਮਗਾ ਮਤਿ ਕਠੋਰ ਹੋ ਤਿਨ ਅੰਤ ਰਿਕਾਰ ਕਰੀਠਾ॥ ਬਿਸੀ ਅਰਕ
ਉਬਹੁ ਦੁਖ ਪੀਆਈ ਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕ ਸੈਛੋ ਲਿਖੁ ਲੀਠਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਪੁਰ ਮਾਨਿ ਮਿਲਾ ਦੁਹੁ ਗੁਰ
ਪੁਖ ਸਿਗਰੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਖਿਲੀਠਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੁ ਆ
ਮੀਠਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੨੩॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗ ਬਿਸਰੀ
ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਆਗੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਾਤੇ ਨਾਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਰਾਗਸ
ਭਾਗੈ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਲਾਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ ਆਰਮਤਰ
ਮਰਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਲਿਖੁ ਲਾਗੈ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵ ਉਕਾਟਿ ਗੁਰੁ ਕਉ ਮੇਰਾ ਕੁਮੁਭ
ਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੈ॥ ੨॥ ਅੰਧਿ ਅਰੈ ਦੀਪਕ ਅੰਨਿ ਜਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਗੁਰੁ ਲਿਖੁ ਲ
ਗੈ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨ ਸਿ ਬਿਨ ਸਿ ਘਰਿ ਦਸਤੁ ਲਾਹੀ ਮਨ ਜਾਗੈ॥ ੩॥ ਸਾਕਤ ਬਦ
ਕਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੇਹਿ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਉਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਨਾਦ
ਰਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੈ॥ ੪॥ ਹਮ ਰਾਬਿਨ ਉਸੁਨੁ ਪੁਰੁ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਨਿ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਮਾਗੈ॥ ਜਨ
ਨਕ ਕੀਲ ਜਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋ ਸਿ ਰੁਬੇਚਿ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਆਗੈ॥ ੫॥ ੧੦॥ ੨੪॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਹਮ ਅਰੰਕਾਰੀ ਅਰੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਆ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਗਾਇਆ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ
ਰਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੈ ਜੀਅ ਰੈ ਪੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰ ਮਾਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ॥ ਮੇਰੈ
ਉਪੰਨੁ ਸੁਖੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਆਗੈ ਚਿਨਿ ਦਿਖੁ ਕ੍ਰਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤ ਰਿਪੀਤਿ
ਲਗੀ ਦੇਖ ਨਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਸਹਾਜਿ ਮਨੁ ਦੁਭਾਇਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ

ਆਪਦੇ ਚਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀ ਨੇਕ ਰਿਵਾਜ ਸਟੀ ਦਸ ਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਅ
 ਥਾਨ ਰਾਸ ਰਣਗਤਿਆ ਏਹ ਰਿਰਾਖ ਹੁਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੨੫ ॥ ਗਉੜੀ
 ਪਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਗੁਰਮਤਿ ਬਜੈ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨ ਆਗਾਏ ॥ ਫਰੁ ਭਗੀ
 ਏਹੁ ਸੁਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਉ
 ॥ ਹਮ ਰਾਠ ਕੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰਕਮਾਏ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੁ ਪਾਵੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਜੋ
 ਰਿਹ ਰਿਕ ਬਾਸੁ ਨਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਿਰਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਹ ਦਹ ਰਿਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਮਨ ਰਸ ਕਿ
 ਰਸ ਕਿਆ ਘਾਨੇ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭੁਖ ਲਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਏ ਪਾਵੁ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿ
 ਰਪਾਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥
 ੨੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰਮਾ ਮਤਿ ਮਤਾ ਮਤਿ
 ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ ਫਰੁ ਭਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ
 ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਆਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਨ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਫਰੁ ਭ
 ਜੀ ਮਿਲੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਭੋਨਾ ॥ ੨ ॥ ਆਫਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾ
 ਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਦਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀ
 ਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਅਨੇਕੁ ਰਿਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਫਟਿ ਫਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਫਾਇਆ ਜੀਉ ॥
 ਮਨੁ ਮੇਰੁ ਕਹਿ ਅਨੁਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਰੁ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀ
 ਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੨੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਆਉ ਸਬੀ
 ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀ ਹਾਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਹਰਲੀ ਆਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਦੀ ਪਕੁ ਗਿਆ
 ਨੁਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀ ਆਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਫੁਲਿ ਫੁਲਿ ਮਿਲੀ ਆਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ
 ਤਗਾਹਿ ਦੇ ਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮੈਲੇ ਮਿਤੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵੀ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਮੇਲੇ ਜੀ
 ਉ ॥ ਹਰਿ ਦਿਟੁ ਮਹੁ ਸਦਾ ਪੇਲੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਫਰਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਫਰਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਫਰਸੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿ ਅਨਾਠ ਲੁਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਣੇ ਖਿਦਿ ਗੁਰੁ
 ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਆਸੇ ਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
 ਫਰੁ ਭਗੀ ਦੀ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ
 ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਕਾਰੇ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਏਕਿ ਥਾਫੁ ਹਿਬ ਥਾਥਿ ਤੇਨ ਅਏ ਇਕ ਨਾਠ ਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀ
 ਉ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀ ਏ ਇਕ ਨਾਥਿ ਪੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ

ਫਰਤਦਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥੨॥੨੮॥
 ਸੁਪਤਿਸਾਰੀ॥ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤਮਨਮਾਹੀ॥
 ਗੁਨਲਿਨਲਖੀਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਗੁਰਪੁਰਾਅਲਖੁਲਖਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰ
 ਗਾਸਿਆਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਸਰਦਾਲਵਦਪਲਹਿਜਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਪਦਉਤਮਪਾਇ
 ਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਫਰਤਗੀਨਮਿਸਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਨੈਣੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਨੈਣੀਮੇਰੇ
 ਇੰਦਾਕਿਨੈਹਰਿਪੁਰਭਿਠਨੈਣੀਜੀਉ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੋਗਾਮੇਰੇਹਰਿਬਾਨੁ
 ਹੁਧਨਕਮਲੈਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਮੇਰਾਪੁਰੁਸਜਨੁਸੈਣੀ
 ਜੀਉ॥੨॥ਮੇਲਹੁਸੰਤਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰੁਸਜਨੁਮੈਮਨਿਤਨਿਰੁਖਲਗਾਈਆਜੀਉ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਨਸਕਉਥਿਨੁਦੇਖੈਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਮੈਅੰਤਰਿਬਿਰਹੁਹਰਿਲਾਈਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿ
 ਅਮੇਰਾਸਜਨੁਪਿਆਰਾਗੁਰਮੇਲੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਫਾਈਆਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਅਸ
 ਖੁਰੀਆਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਮਿਲਿਆਮਨਿਫਾਈਆਜੀਉ॥੩॥ਫਰੀਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾ
 ਰੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਉਤਪਦਿਟਵਿਅਹੁਸਦਫਾਰੀਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪਿਰ
 ਮਕਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਪੁਰਜੀਰਖੁਹਮਾਰੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਮਿਲਿਮੇਰੇਗੋਇੰ
 ਦਾਹਰਿਮੇਲੇਕਰਿਰੇਬਾਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਕਾਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਜਨ
 ਨਕਸਰਟਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩॥੨੯॥ ਗਉੜੀਮਾਸੁਪਤਿਸਾਰੀ॥ ਚੋ
 ਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਚੋਜੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਰਿਪੁਰੁਮੇਰਾਚੋਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿਅਪੇਕਾਨਉਪਾਇ
 ਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਅਪੇਗੋਪੀਖੋਜੀਜੀਉ॥ਹਰਸੁਜਾਨੁਨਰੁਲਈਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਅਪੇਸ
 ਗੁਰੁਜੋਗੀਜੀਉ॥੧॥ਅਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਅਪਿਖੇਲੈਬਹੁਰੰਗੀਜ
 ਊਇਕਨਭੇਗਭੋਗਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਇਕਿਨਗਨਠਿਹਰਿਰੰਗਰੰਗੀਜੀਉ॥ਅਪੇਜ
 ਤਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਸਭਮੰਗੀਜੀਉ॥ਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੈਮੇਰੇ
 ਇੰਦਾਹਰਿਕਥਾਮੰਗਹਿਹਰਿਚੰਗੀਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਅਪੇਕਾਨਤਿਕਰਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰ
 ਦਾਹਰਿਭਗਤਾਨੋਚਹਰਿਪੁਰੀਜੀਉ॥ਅਪੇਜਲਿਖਲਿਖਫਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿ
 ਹਿਆਨਹੀਦੁਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਿਰਹਾਹਰਿਅਪਿਰੈਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਅਪਿਰਹਿਅ
 ਭਰਿਪੁਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਅਤਮਗਾਮੁਪਸਾਰਿਆਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਦੇਖੈਅਪਿਹਦੁਰੀਜੀਉ
 ॥੩॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਫਾਜਪਉਣਹੈਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਅਪਿਫਜਾਏਤਿਉਫਾਜੈਜੀਉ॥

ਮਾਏਮਾਏ
 ਜੀਵਨਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾ
 ਪਾਇਓਨੈਣੀ

ਭਰ
 ਮੇਰਾਪਾਇਰੈ
 ਗੋਇੰਦਾਹਰਿ
 ਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾ

ਗਉੜੀ
 ਮਾਏਮਾਏ

ਲੇਖਕ ਪੰ. ੩੫ ਨਿਧਾਨੁ ਜੇ ਮੇਰੇ ਗੋਦਿ ਦਾ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਏ ਜੀਐ ॥ ਅਪੇਸ ਰਣਿ ਪਵਾਇ ਦਾ
 ਮੇਰੇ ਗੋਦਿ ਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਰਖਲਾ ਜੇ ਜੀਐ ॥ ਦੁਰਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਦਿ ਦਾ ਜਨਨਾਨ
 ਕਾ ਮਿਸਿ ਪਿਕਾ ਜੇ ਜੀਐ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਮੇਰੇ ਰਿਨ ਮੇਰੇ ਰਿ
 ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਐ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾ
 ਏ ਜੀਐ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਬ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਐ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਹੁ ਸੰਤ ਜੀਐ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਰੇ ਜੀਐ
 ॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਐ ਭਾਗਵਤ ਰੇ ਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਐ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਐ ॥ ਠਹਿਰ
 ਬਹੁ ਨਿਰਭੁ ਕਲੁ ਠੇਰੇ ਜੀਐ ॥ ੨ ॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ
 ਸੰਤ ਜੀਐ ਮਾਨਿ ਲਗਾਭਾਉ ਜੀਐ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਾਉ ਜੀਐ ॥ ਦੁਰਭਾਗੀ ਜਪਿ
 ਨਾਉ ਜੀਐ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਰਹੀ ਗੋਦਿ ਦਾ ਅਸ ਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਐ ਗੋਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਭ
 ਧਾਸ ਜੀਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸ ਜੀਐ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਮਨਿ ਮਨਿ ਅਸ ਜੀਐ ॥
 ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਮੇਰੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਜੀ ਦਾ ਜੀਐ ॥ ਮ
 ਨਾਂ ਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਏ ਜੀਐ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਰਤ ਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਏ ਜੀਐ ॥ ਹ
 ਰਿ ਪਾਇ ਅਨਾਮ ਨਿਜੀ ਦਾ ਜੀਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਰੁ
 ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਐ ॥ ਗੁਰਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦੁਖੁ ਜਾਣੁ ਜੀਐ ॥ ਹਉਨਾ ਅਟਿਟ ਹੁਕੁ ਬਾਣੁ ਜੀ
 ਐ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤ ਹੁਜੀ ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਪਵਾਈ ਜੀ
 ਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਤੁ ਰਣ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਐ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਦੇਵ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿ
 ਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਐ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੁ ਦਾਇਆ ਲੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਏ ਜੀਐ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਐ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਕਰਹ ਲੇ ॥ ਕਰਹ ਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਹਰਿ ਮਾ
 ਏ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੇ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਆਪਿ ਆਗਾ ਅਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿ
 ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਹ ਲੇ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਦੀ ਚਾਰੀ ਆਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਅੰਗੀ ਐ ਹਰਿ
 ਅਪਿ ਲਏ ਛੁਡਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉ ਮੇਆਇ ॥ ਪਰਤ ਬਿਪਿਰ
 ਘਰਿ ਨਾ ਲਿਪਿ ਆਗਾ ਦਿਛੁ ਰੂਚੈ ਟਾਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਇ ਭਲਾਇ
 ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰ ਹਰਿ ਦੇ ਹਰਿ ਦਿਖਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਹਰਿ ਰੂਚੈ

ਹਰਿਲਿਵਲਾਇਆਪਰਜਾਏਪਦਹਿਰੰਗਮਹਲੀਗੁਰੁਮੇਲੇਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੫॥ਮਨਕਰਹਲਾਉਮੇ
 ਤੁਮੇਰਾਪਾਖੰਡੁਲੇਭੁਤਜਾਇ॥੬॥ਪਾਖੰਡੁਲੇਭੁਤਮਾਰੀਐਜਮਦੰਡਦੇਇਸਜਾਇ॥੭॥ਮਨਕਰਹਲਾਉ
 ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਤੂੰਮੈਲੁਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਾਏ॥੮॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਗੁਰਿਪੁਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤੀਮਲੁਲਾ
 ਜਾਇ॥੯॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ॥੧੦॥ਇਹੁਮੇਹੁਮਾਇਆਪ
 ਸਰਿਆਅੰਤਿਸਾਥਿਨਕੋਈਜਾਇ॥੧੧॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਸਾਜਨਾਹਰਿਖਰਦੁਲੀਆਪਤਿ
 ਇ॥੧੨॥ਹਰਿਦਰਗੁਪੈਨਾਇਆਹਰਿਆਪਿਲਾਇਆਗਲਿਲਾਇ॥੧੩॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰੁ
 ਮੰਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥੧੪॥ਗੁਰੁਆਗੈਕਰਿਜੇਦੜੀਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੧੫॥
 ੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਮਨਕਰਹਲਾਦੀਚਾਰੀਆਦੀਚਾਰਿਦੇਖਸਮਾਲਿ॥ਬਨਾਇ
 ਥਕੇਬਨਦਾਸੀਆਪਿਗੁਰਮਭਿਰਦੈਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰੁਹੋਵਿਦੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਗੁਰੁ
 ਮਨਕਰਹਲਾਦੀਚਾਰੀਆਮਨਮੁਖਿਫਾਥਿਆਜਮਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਨੀਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿ
 ਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੩॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਲਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
 ਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਦਰਭਾਗੀਆਹਰਿਏਕਨਦ
 ਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪਿਛੁਡਾਏਛੁਟੀਐਸਤਿਗੁਰਚਰਣਸਮਾਲਿ॥੫॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇ
 ਪਿਆਰਿਆਦਿਚਿਦੇਹੀਜੋਤਿਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਿਖਾਲਿਆਹਰਿਦਾਰਿਕ
 ਦਇਆਲਿ॥੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਤੂੰਚੰਚਲਾਭਰਾਈਛਡਿਦਿਕਰਾਲਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੭॥
 ਹਿਮੁਕਤਿਕਰੇਅੰਤਿਕਾਲਿ॥੮॥ਮਨਕਰਹਲਾਦਰਭਾਗੀਆਤੂੰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰੁ
 ਆਨੁਖੜਹੁਹਥਿਧਾਰਿਆਜਮਮਾਰਿਅਣਾਜਮਕਾਲਿ॥੯॥ਅੰਤਰਿਨੀਪ੍ਰਾਨੁਕਰਹਲੇਕੁਮਿ
 ਫਹਿਬਹਰਿਭਾਲਿ॥ਗੁਰਪੁਰਖਪੁਰਾਭੋਟਿਆਹਰਿਸਜਣਲਧਨਾਲਿ॥੧੦॥ਰੁਕੀਰਤਹੈਮਨ
 ਰਹਲੇਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿ॥੧੧॥ਹਮ
 ਖੀਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਤਰਵਰਪੁਰਖਅਕਾਲਿ॥ਦਰਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨ
 ਸਮਾਲਿ॥੧੨॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਕੀਫਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਸਲੋਕੁ੫:੪ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੇਮੇ
 ਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਿਭਟੁਨੀਤੇਸਿਧਿਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈ
 ਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਕੋਇ॥੧॥੫:੪॥

ਜੁਮੈਆਏਅਸਰਾਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜਗਿਤੇਟਾਸੀਸਾਗਿਲਾਹਾਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਦੀ
ਰਗਿਹਰੇਮੈਲੋਬਿਖੁਹੈਰੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਗਿਸਰੁਕਾਰਜਤਿਨਕੋਸਿਧਿਹਰਿਜਿਨਗੁਰਮੁ
ਖਕਿਰਪਾਧਾਗਿਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰੇਹਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹੁਰੀ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਸਰਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚਾਹੈਸਾਈ॥ਤੁਪਨੇਸਰਾਧਿਆਇਵੀਸਭਲਗੇਤੇਰੀਪਾਈ॥ਤੇਰੀ
ਜੇਤੁਤੇਸੁਆਇਉਸਰੁਪਹੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲੀਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਨੇਛਲਪਾਇਦਾਸਚਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਈ॥ਫਰੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਦਰੀਤੇਰੀਫਰਿਆਈ॥੧॥ ਸਲੋਕ੫:੪ ਦਿਣਨਾਵੈਹੈਰੁਸ
ਲੁਣਾਸਭਬੋਲਛੁਛਿਕਾਸਾਦਾਮਨੁਪ੍ਰਅਹੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇਹਉਮੈਮਮਤਾਵਾਦਾਜਿਨਸਾਲਾ
ਹਨਿਸੇਮਰਹਿਖਪਿਜਾਏਸਰੁਅਪਵਾਦਾਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਪਿਘਰਿਹਰਿਪਰਮਾਨਾ
ਦਾ॥੧॥੫:੪ ਸਰਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਮਨਿਹਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿ
ਬੋਲੀਸਰਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਿਰੰਜਨਹਰਿਗਾਇਆ
ਜਿਨੀਉਇਕਮਨਿਸਚੁਧਿਆਈਆਤਿਨਕਾਸਰੁਦੁਖਗਦਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸਰੀਕੋਕੋਨਾਹੀਜਿਸ
ਨੇਥਵੈਲਾਇਸੁਣਾਇਆ॥ਤੁਪੁਜੇਦਰੁਦਾਰਾਤੁਹੈਨਿਰੰਗਤੁਹੈਸਚੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇ
ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚਨਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕ੫:੪ ਮਨਿਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਕੁਮਿ
ਤੁਲੇਮਨਮੁਖਿਦਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕੋਗੁਗਦਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਪੁਸਜਨਾ॥੧॥੫:੪॥ ਮਨੁ
ਤੁਰਤਾਰੰਗਸਿਭਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਬਾਸਿ
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾਪੁਰਖਅਗੀਯੁਹੈਕਿਸੁਨਾਇਤੁਦਵੀਐ॥ਤੁਪੁਜੇਦਰੁਹੈਇਸੁਆ
ਖੀਐਤੁਪੁਜੇਹਤੁਹੈਪਵੀਐ॥ਤੁਘਟਿਘਟਿਐਕੁਦਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਵੀਐ॥ਤੁਸਚਾਸ
ਤੁਸਦਾਦਾਖਸਮੁਹੈਸਰੁਦੁਤੁਚਵੀਐ॥ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੈਹੈਇਸੀਤਕਾਇਤੁਕਵੀਐ॥੩॥
ਸਲੋਕ੫:੪ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕਾਅਠੇਪਹਰਲਗੀਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਖਿਦਸੀਨੀ॥੧॥੫:੪॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਮਕੀਜਿਉਬੋਲਨਿਤਿਫੈ
ਸੁਹੀਨੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜਾਣਦਾਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਮਨੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾ
ਆਪਿਅਭੁਲੁਹੈਭੁਲਣਾਦਿਚਿਨਾਹੀ॥ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੇਭੁਲਾਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ਤੁਕਰ
ਠਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਦੁਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਤੁਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਦਿਆਲੁਹੈਸਰੁਤੁਧਿਆਹੀ॥
ਸੁਰੀਜੀਅਤੇਰੇਤੁਸਰੁਦਾਤੁਸਭਛੁਡਾਹੀ॥੪॥ ਸਲੋਕ੫:੪ ਸੁਣਿਸਾਜਨਪ੍ਰੇਮਸੰਦੇਸ
ਰਾਖੀਤਾਰਲਗੀਨੀ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਜਣੁਮੇਲਿਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਸਦੀਨੀ॥੧॥੫:੪॥ਸਤਿ

ਗੁਰਦਾਤਾ ਦਾਇਆ ਲਏ ਜਿਸਨੇ ਦਾਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਦਰ ਹੁਨਿ ਰਹੈ ਰਹੈ ਸਭ ਦੇ ਖੇ
ਹਮ ਇਕੁ ਸੋਇਆ ਨਿਰਦੋਰ ਨਾਨਿ ਜਿਦੋਰ ਚਲਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਦਿਹੁ ਤਿਸਟਿ ਆਨਕੋਇਆ ਸਭ
ਗੁਰਸਭ ਨਾਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਬਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਜੇ ਹੋ ਕੋਇ ਛੁਟਾ ਤੇ ਹ
ਲੁਪਾਏ ਕੋਇਆ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣ ਦਾ ਜਿਦੁ ਕਿਛੁ ਗੁਣਾ ਹੋਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ
ਸਨੇ ਸਾਹਿਬੁ ਦਰ ਕਰੇ ਸੋਈ ਦਰ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿਲਾਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨ
ਭਾਣੀ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਸਦੀਰੀ ਸਕਰੇ ਸੋ ਮੁਕਾਮ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸੋ ਗੁਣ ਰਹੈ ਗੁਣਾ
ਖਿਦਖਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਦਾ ਹੋ ਬਾਣੀ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ५:੪॥ ਹਰਿ ਸ
ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੋ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਦੋਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਏਕਮਾਨਿ ਏਕਾਚਿ ਭੀ ਤੂਲ
ਥਾਹਉ ਮੇਭਰੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈ ਕਹਾ ਕੋਈ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਪੁਰੇ
ਤਿਹੁ ਰੁਕੀ ਤਿਸਨੇ ਛਿਟੁ ਛਿਟੁ ਕਰੈ ਸਭ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਚਿਆ ਪਿਛਰਤ ਦਾ ਹਰਿ ਅਪੋਰਖਣ
ਹਰਾ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਛਿਟਾ ਰਿਆ ਜਿ
ਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥ ਦਿਚਿਆ
ਪੇਜੀ ਤਉ ਪਾਇਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤ ਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਤਾਸੁ
ਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਇਤੁ ਸਭਿ ਕਿਲਾਇ ਖਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸ
ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਜੇ ਤੁਸਚੁ ਸਚਾ ਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇ ਵਿਨਾ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖਿ ਦਰਿ
ਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੂਟਿਆ ਰਾਪਿ ਛਾਹਾ ਸਟੀਅ ਨਿਕੂਟਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟ ਮਹਾ
ਖੁਪਾਵੈ ॥ ਮੁਹਕਾ ਲੋਕੁ ਵੀਅਰੀਆ ਕੂਟਿਆ ਰਕੂਟੇ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮੁ ਹੋ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਜੇ ਹੋ ਕੋਈ ਜੇ ਤੇ ਹਾਠ ਲੁਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿ
ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਹਲ ਤਿਪ ਲਾਤਿ ਮੁਖਿ ਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾ
ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟੁ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਹੀ ਬੀਜੇ ਤੇ ਹਾਠ ਲੁਪਾਏ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨ
ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਦ ਗੀਰ ਸਭਿ ਓਘਾਇ ॥ ਓਇ ਜੇ ਹਾਠਿ ਤਦੁ ਹਿਨਿ ਤੇ ਹਾਠਾਇ ਨਿਓਇ
ਹੋ ਜੇ ਹੋਦ ਓਢ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀਖ ਸਮੁਆਪੇ ਦਰਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥੧॥
੫:੪॥ ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਦਰਤ ਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਬਾਇ ਪਾਇ ॥ ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿਘਰਿ
ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਸਾਈ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋ ਝੀਨਾ ਪਵੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਦਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀ
ਨੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੋਹੁ ਤਰਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਇ ॥ ਕੂਟੁ ਫਗੀ ਗੁਣੀ ਨਾਰਹੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿਤ

ਜੇਹੋ ਦੇ ਪੁਰਾਣ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਪੁਰੁਆਇ ॥ ਜਿਉ ਚੋ ਪਾਗ ਸਿਭੇ ਟੀਐ ਮਿਲਿ
 ਸਗੁ ਤਿਸੁ ਦਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਰੁ ਰੂਪ ਟੀਐ ਜਿਉ ਰਾਏ ਤਿਥੈ ਚਲਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋਇਆ ਤਿਨਹਰਿ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਤਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕ
 ਰੀ ਸਤਿ ਅਕੁ ਗਣਿ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਭਿਗਣ ਦਿਕਾਇ ਪਲਗੀ ਜਿਸੁ ਦੇ ਹਿਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ॥ ਬ
 ਧਿਰੀ ਗੁਰੁਆ ਪਟੇ ਜਿਨਿ ਅਭਿਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥ ਫਰੀਫਰੀਆਈ ਫਰੇ ਕੀ ਗੁ
 ਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਚਿ ਫਰੀਫਰੀਆਈ ਜੇ ਅਨਾਦਿ ॥
 ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚਰਮ ਜਮੁ ਹਰਿਨਾਮੇ ਹੀ ਰਿਪਤ ਏ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਤ
 ਫੁਹਰਿਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿਨਾਮੇ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰੁ ਮੁਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੈ ਠ
 ਭਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰੋਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਫੇਰਿ ਓਹੁ ਦੇਲਾ ਓਹੁ ਹ
 ਥਿਨਾ ਮਏ ਓਹੁ ਮਾਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਮਾਪੇ ॥ ਖਾਵੈ ਨਰਕਿ ਪੈਰਿ ਮੁਹਿ ਕਲੈ ਖਾਵੈ ਆਜਿਓ
 ਤੁਸਕਰ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸਰ ਟੀਪਵੈ ਤਾਓ ਬਰੇਜਾ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਵੈ ॥ ਹਰਿਬਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ੫:੪ ॥ ਪੁਰੋਗੁਰੁ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰ
 ਨੈ ਓਹੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੇ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਅਣਹੋ
 ਦੇਣੁ ਗੁਣੇ ਦਾਯਿਓ ਸਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੇ ਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸਦਾ ਬਾਲਿਆ
 ਕੀਸੇ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਫੇਰੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੇਹ ਗਾਇ ਓਹੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੇ ਰੇ ਓਸ
 ਭੀਲ ਛਟੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਆਲਿ ਪਤੈ ਫਰੇ ਤੈ ਓਹੁ ਦਾਪਾ ਭੁਫਰਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ
 ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਪੰਚਹੁ ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਰਿ
 ਲਾਅਗੁ ਮੁਨਿ ਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਪੁਰੋਗੁਰੁ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖਾ
 ਵਡਿਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰੋਕੀ ਮਨ ਮੁਖਾ ਓਹੁ ਦੇਲਾ ਹਥਿਨ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂਟੁ ਰਾਹੈ ਸੋਲਾਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਚੁਧਿਆਇ ਦਾ
 ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥ ਸੇਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੋ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਦਸਿ ਛਿਕੇ ॥ ਜਿ
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਛਿਟੁ ਛਿਟੁ ਮੁਹ ਛਿਕੇ ॥ ਓਹਿ ਬੋਲੇ
 ਕੀਸੇ ਨ ਭਾਵੈ ਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੋਹ
 ਰਿਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈ ਅਨੁਮਨ ਮੁਖਿ ਜਿਨ ਮੁਗਵਾਇ
 ਆਸ ਭਕੇ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੇਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੇ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਸੁਰਲੇਖ

ਬੀਜਿਆਹਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਛੁਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਏਆਜਮਛੁਹਾਕਿਰਸਨਿਤਕੁਰਕਦਾਹਰਿਕਰਤੈਮਾ
ਰਿਕਦਾਇਆਕਿਰਸਾਣੀਜੰਮੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇਆਤਿਨਕਾਕਾਕਾ
ਦੇਸਾਸਕੁਲਾਹਿਓਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਆਰਪਿਆ
ਪਿਤਰੀਆਸਕੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੧॥੫੪॥ ਸਾਰਾਦਿਨੁਲਾਲਚਿਅਟਿਆਮਨਮੁਖਿ
ਹੋਰੋਗਲਾਗਾਤੀਉਘੋਦਬਿਆਨਦੇਸੋਤਸਭਿਛਿਲਾਮਨਮੁਖਾਦੈਸਿਰਿਜੋਰਾਮਮੁਖੈ
ਤਦੇਵਹਿਭਲਾਜੋਰਦਾਅਖਿਆਪੁਰਖੁਕਮਦਦੇਪਟਿਤਅਮੇਧਖਲਾਕਾਮਿਦਿਆਪੇ
ਕੁਸੁਪਨਰਸੇਜੋਰਪਛਿਚਲਾਸਤਿਗੁਰਕੈਅਖਿਐਜੋਚਲੈਸੋਸਤਿਪੁਰਖੁਭਲਭਲਾਜੋਰ
ਪੁਰਸਸਭਿਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਹਰਿਖੇਲਸਭਿਖਿਲਾਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਦਣੀਨਾਨਕ
ਭਲਭਲਾ॥੨॥੫੫॥ ਤੁਏਪਰਟਹੁਅਥਾਹੁੈਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲੀਐਸੇਦਰਭਰ
ਜਿਤੁਪੁਪਿਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਕੁਪੁਰੈਗੁਰਬਣ
ਬਣੀਐਸਤਿਗੁਰਕੀਰੀਸੈਹੋਰਿਕਦਪਿਦੋਖੇਲਦੇਸੋਕੁਟਿਆਰਭੁਵੇਸੁਟਿਪਟੀਐਓਨਾ
ਅੰਦਰਿਹੋਰਮੁਖਿਹੋਰਹੈਬਿਖੁਮਾਇਆਨੇਸੁਖਿਮਰਦੇਕਟੀਐ॥੩॥੫੬॥ ਸਲੋਕੁ੫੪॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲੀਨਿਰਮਲਜਨੁਹੋਇਸੁਸੇਵਾਘਾਲੋਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕਪਟੁਦਿ
ਰੁਣੁਹੁਓਇਆਪੇਸਚੈਵਖਿਕਦੇਜਜਮਾਲੋਸਚਿਆਰਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਘਾਟੁ
ਨਿਕੁਟਿਆਰਨਲਭਨੀਕਿਤੈਥਾਇਭਾਣੋਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਅਖਿਆਸੁਖਦੈਨਾਹੀਤਿ
ਮੁਹਭਲੇਗੇਫਿਰਹਿਦਯਿਗਾਲੋਜਿਨਾਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਕੇਰੀਸੋਕਿਚਰਕੁਦੇਰਾਣ
ਅਨਿਮਨਮੁਖਬੇਤਾਲੋਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਸੁਅਪਣਾਮਨੁਥਾਇਰਖੈਹੁਅਪਿਦਰਤੈਨਾ
ਪਟੀਦਥੁਨਾਲੋਜਨਨਾਨਕਇਕਨਾਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦੇਦੈਇਕਿਆਪੇਵਖਿਕਛੈਠਗਦਾ
ਲੋ॥੧॥੫੪॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇਕਾਜਦਯਿਅਦੇਰਾਸਿਤਿਨਚੁ
ਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਪ੍ਰਭਅੰਗੁਕਰਿਬੈਠਾਪਾਸਿਜਾਕਰਤਵਲਿਤਸਕੁਕੇਵਾਲਿਸਤਿ
ਦਰਸਾਨੁਦੇਖਿਕਰਹਿਸਾਬਾਸਿਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਕੁਹਰਿਕਾਕੀਆਸਭਿਜਨਕਉਆ
ਕਰਹਿਰਹਿਗਾਸਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਵਡਸੇਦਿਅਤੁਲੁਸੁਖਪਾਇਨਾ
ਗੁਰਪੁਰੇਦਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਨਿਤਬਖਸੇਚਵੇਸਦਾਇਆਕੋਟੀਨਿੰਦਕੁਦਰਿ
ਆਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾਇਆਜਨਨਾਨਕਗੁਣਬੋਲੈਕਰਤੇਕੇਗੁਰਤ
ਨੋਸਦਾਰਖਦਾਆਇਆ॥੨॥੫੫॥ ਤੁਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਾਇਆਲੁਹੈਵਡਵਡ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੇਵਲ ਸਿਨ ਅਵਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੈਂ ਮਨਿਭਾਣਾ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਿਸਿਆ
ਦਵਾਸਰ ਚਲਣ ਹਾਰ ਅਵਤ ਜਾਣਾ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਕੇ ਕੁਝ ਆਰਕੁਣ ਤਿਨ
ਮਾਣਾ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇਤੁ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਣਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪॥
ਜੇ ਦੇਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਦਿ ਸੈ ਪਿਛੇ ਦੇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਿਨ ਅਵੇ ॥ ਅਧਾ ਦਿ ਚਿਠਿ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਦੇ ਚਾਰ ਗ
ਲੀ ਕੇ ਉਪਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਕੁਣੀ ਅਵੇ ਕੁਣੀ ਜਾਏ ॥ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਰਤਾ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਦਰੀ ਅਵੇ ॥ ਤਾ ਅਪਿਓ ਪੀਏ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇਰਾ
ਸੁਕੁਣੀ ਅੰਦੇ ਸਾਭੁ ਰਮੁ ਕਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਨਨਾਨਕ ਅਨੰਦਿ ਨਹੀ ਰਿਗੁਣ ਗਾ
ਏ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਗੁਰਸਤਿ ਕੁਝ ਜੇ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ॥ ਸੁਕੁਣ ਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਕੁਲ
ਕੋ ਪਰਤਾ ਤੀ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਏ ॥ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲ ਦਿਖਾ
ਪ੍ਰੇਖ ਲਹਿ ਜਾਏ ॥ ਠਿਕੁ ਹੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਏ ॥ ਬਹਾਦਿ ਆਉ ਰਾਇ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ
॥ ਜੇ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਜਿਸੇ ਦੇਇ ਆਲੁ ਹੋਏ ਮੈ
ਰਾਸੁ ਅਮੀਤਿ ਸੁਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਅ
ਪਜ ਪੈ ਅਦਰ ਹਨਾ ਮੁਜ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਦੇਸੇ ਦਿਰਲੇ ਬੋਝੇ ॥ ਜੇ ਮਨਿ
ਚਿਤਿ ਇਕ ਅਰਾਧ ਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤਿ ਪਾਹਿ ਅਸੀਖ ਕੋ ਰੋਝੇ ॥ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸਭ ਧਿਆਇ ਦੀ ਸੇਥਾ ਇਪਏ
ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਲੋਝੇ ॥ ਜੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਪਾ ਦੇ ਪੈਨ ਦੇ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਕੋਝੇ ॥ ਓਹਿ ਹਾਜਰ ਮਿਠਾ
ਕੋਲ ਦੇ ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੁ ਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥ ਅਨਿਬੋਝੇ ਦੇ ਦਿਸਿ ਦਿਛੋਝੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪॥
ਮੁਖੁ ਚੁਣੀ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਕਾਊਂਖਿ ਧੋਲਾ ਤੀਨੇ ਮੁਖਿ ਦੇ ਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇ ਆਪਾ ਸਿਨ ਦੇ ਟੀਕੋ ਟੀਬ
ਨਿਜ ਗੁਰੀ ਮਹਿ ਹੁਪਾਵੈ ਸੁੰਦੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆਪਾ ਪਰਾਣੀ ਜੋ ਨਿਚੰਗ ਲੀਨੇ ਦੇ
ਮੁਖ ਕਰਿ ਕੋਝੇ ਜਿ ਆਇ ਬੈਠੀ ਮੁਹ ਕਾਲਾ ਦੁਹਾਏ ਮੁਖ ਦਾ ਕਰਾਇ ਆਪਾ ਤਵਿ ਸੁਣਿ ਆਸਭੁ ਤੁਜ ਗਤ
ਦੇ ਚਿਰਾਈ ਦੇ ਮੁਖੁ ਸਣੈ ਨਠਰੇ ਪਉਲੀ ਪਉਦੀ ਠਾਢੇ ਹੋਇ ਕੋਝੇ ਠਿਘਰਿ ਆਇ ਆਪਾ ਅਗੇ ਸੀਗਤੀ ਕੁ
ਹੀ ਦੇ ਮੁਖੁ ਲਣਾ ਨਮਿ ਲੈਤਾ ਦਹੁ ਟੀਭਤੀ ਜੀਠਿ ਰਿਆਣਿ ਘਰਿ ਪਾਇ ਆਪਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੇਵੈ ਗ
ਵੀਨਿ ਤੁਧ ਕੂਕੇ ਤਿਹਾਇ ਆਪਾ ਪਨੁ ਪਨੁ ਮੁਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਬਹਿ ਆਪਿ
ਗਇ ਆਪਾ ਜੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰੋਕੀ ਸੋ ਸਚੈ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇ ਆਪਾ ਇਹੁ ਅਖਰਾ ਤਿਨ ਆਖਿ ਆ
ਜੇ ਨਿਜ ਗਤੁ ਸਭੁ ਉਪਾਇ ਆਪਾ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਦਾ ਨੰਗੁ ਖੋਹੇ ਦੇ ਤਿਸ ਦਾ ਨਠਰੁ ਕਿਥੁ
ਜਿਖਾਏ ॥ ਜਿਸਾਹਿ ਬਕੈ ਘਰਿ ਦੁਬੁ ਹੋਏ ਸੁਨਠਰੇ ਹਾਥਿ ਆਏ ਅਣਹੋਦੀ ਕਿਥੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਦੀ

ਸੇਵਕੀਤੀਠਿਰਿਭੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਭੇਖੀਹੋਈਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁਹਰਿਗੁਰਸਭ
ਲਦਰਸਨਕੀਠਿਰਿਭੇਖਾਮੰਗੀਨਕੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚ
ਰਿਦੇਦਕਹੰਦੋ॥ਭਗਤਮੁਖੇਤੋਥੋਲਦੇਸੇਵਰਨਹੋਵੰਦੋ॥ਪ੍ਰਗਟਪਹਾਰਜਪ੍ਰਦਾਸੁਭਿਲੋ
ਸੁਣੰਦੋ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਨਿਖਹੰਦੋ॥ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣਨੇਓ
ਅਹੰਕਾਰਸਵੰਦੋ॥ਓਇਦਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜੀਭਾਗੁਪੁਰੰਦੋ॥ਜੇਮਾਰੇਤਿਨਪਾਰਬ
ਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੋ॥ਦੋਰਕਰਹਿਨਿਰਦੋਰਨਾਨਿਧਰਮਾਨਿਆਇਪਚੰਦੋ॥ਜੇਜੇਸੰਤਸਗਾਮਿ
ਆਸੇਠਿਰਹਿਰੁਵੰਦੋ॥ਪੇਰਮੁਚਾਹੁਕਾਟਿਆਤਿਸੁਰਾਸਸੁਕੰਦੋ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ੫:੪
॥ ਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਰੁਧਿਆਇਦਾਦੁਡੀਵਰਿਆਈ॥ਤੁਸਿਦਿਤਪੁਰੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਟੈਨ
ਤੀਇਕੁਤਿਲੁਕਿਸੈਦੀਪਟਾਈ॥ਸਚਸਾਹਿਸੁਤਿਗੁਰੁਕੇਵਲਿਹੋਤਾਨੁਖਿਨੁਖਿਅੰਗੇ
ਲੋਕਾਈ॥ਨਿੰਦਕਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰੇਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਦੁਪਾਈ॥ਜਿਉਜਿਉਨਿੰਦਕਨਿ
ਕਰਹਿਤਿਉਤਿਉਨਿਤਨਿਤਚਵੈਸਦਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਰਾਧਿਆਤਿਨਪੈਰੀਆ
ਸਭਪਾਈ॥੧॥੫:੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਣਤਜਿਰਖੇਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਤਿਸਕਾਰ
ਆਗਤਿਤੁਹੀਆਪਾਏਸੁਗੁਸਟੇਸੁਖਦਾਸੁਖਦਾਸੁਨਿਪਇਆ॥ਨਿਤਉਪਾਦਕਰੈਸ
ਆਪਨਕਾਰਣਿਅਗਲਾਧਨਭੀਓਨਿਗਾਇਆ॥ਕਿਆਓਹਖਟੇਕਿਆਓਹਖਟੈਜਿਸੁ
ਦਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਪਇਆ॥ਨਿਰਦੋਰੋਂਦੋਰਦੋਰਰਚਾਏਸਭੁਪਾਪਜਗਤੈਕਾਤਿਨਿਸਿਰਿ
ਇਆ॥ਓਸੁਅੰਗੇਪਿਛੈਦੋਈਨਾਹੀਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਮੁਹਿਅੰਬੁਪਇਆ॥ਜੇਸੁਹਿ
ਨੋਓਹੁਪੁਪਾਏਤਾਖੇਹੁਸੇਤੀਗਲਿਗਾਇਆ॥ਜੇਗੁਰਕੀਸਰਣੀਠਿਰਿਓਹੁਅਵੈਤਾਪਿ
ਲੇਅਓਗਣਬਖਸਿਲਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਲਾਇਖਪਾਪਗਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਹੈਸਚਾਸਚੁਤੁਸਭੁਉਪਰਿਤੁਦੀਬਾਣਾਜੇ
ਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸਚੁਸੇਵਨਿਸਚੇਤੇਰਮਾਣਾ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖਉਂਜਲੇਸਚੁਥੇਲਾ
ਚੇਤੇਰਮਾਣਾ॥ਸੇਭਗਤਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਲਾਹਿਆਸਚੁਸਬਦੁਨਿਸਾਣਾ॥ਸਚੁਜਿਸ
ਦਦੇਤਿਨਦਰੀਸਦਕਰਬਾਣਾ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ੫:੪॥ ਧਰਿਮਾਰੇਪੁਰੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਣਿਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇ॥ਜੇਮੇਲਣਨੋਬਹੁਤੇਰਲੋਚੀਐਨਾਦੋਈਮਿਲਣਕਰਤਰੇ॥ਸ
ਗਤਿਦੋਈਨਾਲਹਨਿਦਿਚਿਸੰਗਤਿਗੁਰਿਵੀਚਾਰੇ॥ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੇਹੁਣਿਨਿਨਿ
ਸੁਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੇ॥ਗੁਰਿਬਾਧੈਠਟਕੇਸੋਠਟੇਗੁਰਿਅੰਗਦਿਕੀਤੇਭੂਤ੍ਰਿਅੰਗੇ॥ਗੁਰਿ

ਜਾਂਹੀ ਦੀ ਚਾਰਿਆ ਕਿ ਅਹਥਿਏ ਨਾ ਦੇ ਰਹੇ। ਗੁਰਚਉਥੀ ਪੀਰੀ ਟਿਕ੍ਰਿਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸ
 ਤੁਰਗੇ ਕੋਈ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਖੁ ਸੇਵਕ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰ ਜੁ ਸਭਿ ਸਦਾ ਹੋ ਜਿਓ ਛੋਸੇ ਛਲੁ ਪਾਇ
 ਸੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸਨੁ ਲਖ ਮੀ ਪਵਿਸੇ ਲੇਹ ਰਿਨਿ ਸਤ ਰੇ। ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਟਿਕ੍ਰਿਤਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹ
 ਰਿੰਦ ਪਾਏ। ਸੋ ਪਾਏ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਾਰੇ। ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਮੀ ਗੋਪੁਰੀ
 ਤੁਰ ਜੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ॥ ੧॥ ੫੪॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅਪਿਦੇ ਇਕੁ ਡਿਆਣੀ ਜਗ
 ਤੁਰੀਆ ਪੇਅਣਿ ਨਿਨ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ। ਡਰੀ ਐਤਾ ਜੋ ਕੋ ਛੁਆਪ ਦੂਰੀ ਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਅਪ
 ਟੀਕੁ ਲਾਏ। ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨਿ ਅਪਣੈ ਜੋਰਿ ਸਭਿ ਅ
 ਟੀਕਿ ਦਾਏ। ਅਪਣਿ ਅਭੁਗਤਾ ਕੀ ਗਥ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦਕਾ ਦੁਸਟ ਕੇ ਮੁਹਕਾ ਲੇਕਰ
 ਹੋ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦੁਡਿਆਣੀ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਦਾ ਟੀਹ ਰਿਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਅਪਿਕਰਾਏ। ਅ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰੀ ਦਸਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬਣੀ ਸ
 ਤਿਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਮੁਹੁ ਕਢਾਏ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਮੁਹ ਉਜ
 ਰੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਕਾਰ ਸੀ ਸਹਿ ਸਭੁ ਤੁਕਰਾਏ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋ ਹਰਿ
 ਦਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ॥ ੨॥ ੫੫॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਪਿ ਹੋ ਸਦਾ ਸਾਹਜ ਸਾਹੇ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਾਮੁ ਟਿਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਦਣ ਜਰੇ ਥਾਹੇ। ਸਚੁ ਸੇਵਕਿ ਸਚੁ ਦਣਿ ਲੈ ਹਿਗੁਣ ਕਥਾ ਹਨਿ
 ਰੇ। ਸੇਵਕੁ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੋ। ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ ਹੋ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦਿ ਲਖਾਏ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪੂਰਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ
 ਤੁਲਾ ਓਸ ਦੇ ਅਖਿ ਐਕੋ ਇਨ ਲਗੇ ਨਿਤ ਉਜਾਣੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਉ
 ਲੇਵੈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿ ਆਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਾਇਆ। ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋ ਦੀ ਪਗਾਈ ਮੁਹੁ
 ਕਢੇ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭਾਇਆ। ਕਰਮ ਪਰਤੀ ਸਹੀਰੁ ਕਲਿ ਜੁਗਾਦਿ ਚਿਜੇ ਹਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹ
 ਥਾਏ। ਗਲਾਉ ਪਰਿਤ ਪਾਵ ਸੁਨਹੋ ਈਦਿ ਸਖਾ ਪੀਤਤ ਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ। ਭਾਈ ਦੇਖਹੁ ਨਿਅਓ
 ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੋ ਹਕੋ ਟੀਕਰੇ ਤੇ ਹਕੋ ਟੀਪਾਏ। ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭੁ ਸੇਖੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਕੀ
 ਅਬਾਤਾ ਅਖਿ ਸੁਣਾਏ॥ ੧॥ ੫੪॥ ਹੋਵੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਦਿਛੁਰੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਛੋਟੀ
 ਹੀ ਹੋਵੈ ਟੀਜਾ ਏ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਮੁਹ ਛਿਕੇ ਖੁਕ ਖੁਕ ਮੁਹ ਪਾਹੀ। ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਛਿਟ
 ਕੇ ਸੇ ਸਭੁ ਜਗਤਿ ਛਿਟ ਕੇ ਨਿਤ ਭੰਗੁ ਲਭ ਸੇਖਾਹੀ। ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਗੋਪਿਆ ਅਪਣਾ ਸੇ ਲੈ ਦੇਛਾ
 ਛਿਟਾਹੀ। ਤਿਨ ਕੀ ਰੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਰੁਖ ਭੁਖ ਭੁਕਾਹੀ। ਓਨ ਦਾ ਅਖਿ ਅਕੋ ਨਾ ਸੁਣੈ

ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲੇ ਮਰਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਦਰਿਆਈ ਦੇਖ ਨ ਸਕਨੀ ਆਨਾ ਮਰੇ ਪਛੈ ਥਾਉਂ
ਹੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਰਪਤਿ ਗਏ ਆਇ ਅਗੈ
ਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਛਿਟ ਕੇ ਜਿਓ ਸੁਮਿ ਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟ ਛਿਟਾ ਹੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨ ਕਰੁ ਜੇ
ਜੈਭਾਇ ਚੇਰੁ ਲਾਹੀ ਪੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸੁਨਾਇ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾਨਾ ਹੀ ਜਾ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਤੁ ਤਿਸੁ ਅਪਹਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾ ਹੀ ਨਾਵੈ ਕੀ ਦਰਿਆਈ ਦਰੁ ਹੋ ਨਿਤ ਸਦ
ਈ ਚਰੈ ਚਰਾ ਹੀ ॥੨॥ ਪ੃ ੪॥ ਜਿਹੈ ਦੇਹੁ ਰੁਥਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਦਰਿਆਈ ਦਰੁ
ਈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਦਿਅਾ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਆਜ ਸੁਦਰੁ ਤਿਅ ਲੋਈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਪੰਥੁ
ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਮਸਕਾ ਰੁਕਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਪਾਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸੇ ਪੁਰਾ ਹੋਈ ਗੁਰ ਕੀ ਦਰਿਆ
ਈ ਨਿਤ ਚਰੈ ਸਦਾਈ ਅਪਹਿ ਕੋ ਨ ਸਕੈਈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ
ਆਪੇ ਪੈ ਜਰਥੇ ਪੁਰੈ ਸੇਈ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋ ਦੁਆਪੁ ਰਹੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟਨ ਲੇ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਉ ਦੋ ਜੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਦਣ ਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪਰਦਾ ਲੇ
ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿਹੈ ਰਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਤੈ ਸੇ ਮੁਖ ਬੋਲੇ ਸੇ ਉਝੁ ਤਿਨੁ ਗਮਿ ਰੁਦਾਈ ਅਹਿ ਜਿਉ ਤੁ
ਮਿਰ ਗੁਭਾਲੇ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਪ੃ ੪॥ ਜੇਨੂੰ ਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਕੀ ਸੋ ਅਏਖਾ ਜਗਮਾਇ
ਇਆ ਨਰਕੁ ਪੈਰੁ ਦੁਖੁ ਹਰੈ ਥੋਪ ਕਾ ਕਉ ਛੋਇਆ ਕੂਕੁ ਪੁਕਾਰੈ ਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਚੋ ਅਏਖੋ
ਹੋਇ ਰੋਇਆ ਚਿਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਰੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਥੋਇਆ ਚਿਤੁ ਲੀਸੈ
ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲ ਕੇਉ ਹਿ ਪੁਝਿ ਜੋਇਆ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੁ ਕਿਛੁ ਗੁਣੁ
ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਾਬੀ ਜੋ ਸੋਲੁ ਟੈ ਜੋਹਾ ਪਰ ਬਿਕੈ ਬੋਇਆ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੈ
ਸੁਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਪੋਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕੁਠੀ ਸੀ ਗੋਇਆ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਤੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਪ੃ ੪॥ ਵਡਭਾਗੀ
ਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਅੰਤ ਰਜੇ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਦਿਚਿ ਜੇਤਿ
ਰਤਨ ਦਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਪੋਤਿ ਸਭੁ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਅਤਾ
ਰਟਿਆ ਏਕੋ ਏਤੈ ਪੋਤਿ ਏਕ ਦੇਖਿਆ ਏਕੁ ਮੰਨਿਆ ਏਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਨ ਸੋ ਤੇਜਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਤੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਪ੃ ੪॥ ਸਕਿਰਸਹਿ
ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮਨਮਾਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ

ਜਿਨਾਨਿ ਰਭੁ ਉਨਾ ਮੁਖਿ ਅੰਤ੍ਰਿ ਨ ਕਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੋਇਆ ਜਿਨ
ਸੁਖੇ ਪਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈ ਨਾਈ ਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ
ਅਪਿਤਰੇ ਸਰ੍ਵ ਟੰਬ ਸਿਉ ਤੇ ਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਡਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜ
ਨ ਤਿਨ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ੫੪ ॥ ਸਾਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀ ਆਵ ਲੀਜਿ ਬੈਸੇ ਮੇਰਾ ਸ
ਭੁਰ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੇਜ ਤਿਭੁ ਏਹ ਹੀ ਆਵ ਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਧਨੁ ਪੰ
ਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਪਨੁ ਸੁਜਨ ਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿਆ ਆਇ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ
ਨਾਮ ਅਰਪਿਆ ਆਪਿਤਰਿ ਆਜਿਨੀ ਰਿਠਾ ਤਿਨ ਲਏ ਛੁਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦ
ਇਆ ਕਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਧਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥
ਜਾ ਰਿਠਾ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਅੰਦਰ ਹੁ ਮਨ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦ
ਘਮਿਦਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪ ॥ ਕਰਿ
ਕੰਧਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ॥ ਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਸੀ ॥ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਭਾਵ
ਸੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਘਰੀਵ ਸਾਇ ਸੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇ
ਸੀ ॥ ਜਿਨ ਰਖ ਠਕਉ ਹਰਿਆ ॥ ਪੈਰੇ ਏਹੋ ਕੇਤੀ ਝੁਖਿ ਝੁਖਿ ਜਾਇ ਸੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁਖਿ ਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਛੋਰਾਇ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ੫੪ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖਾ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਵਈ
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਵਾ ਰਿਠਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਨਿਤ ਚਵੈ ਸਵਾਈ ॥ ਗੁਰੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛੁਡਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਤਿ
ਨਿ ਸਭੁ ਆਠਿ ਨਿਵਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਰਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਉ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੇਰਾ ਪਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਪੂਰ੍ਵਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕੇ
ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਆਖਿ ਸਲਾਹੀ ਸਿਠਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀ ਅਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ
ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤਿ ਪਤਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ ਜਿਉ ਗੁਰੋ ਮਿਠ
ਆਈ ਖਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਮਨਿ ਵਜੀਵਾਧਾਈ ॥ ੧ ॥ ੫੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪
॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰੁ ਬਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੁਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਹਉ
ਉਂਦਿਟਹੁ ਸਦ ਘਮਿਯੋ ਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸੇਰਾ ਤਿਨ ਦਿਟਹੁ ਤਲ

ਰੇਲੀਆਜੋਸੇਖਲੁਰਕਾਰਕਮਾਕਹਿਹਉਲੁਲਾਮਤਿਨਕਾਗੋਲੀਆਹਰਿਗੀਗਚਲੁਲੈਜੋਰੋ
ਨਹਿੰਨੀਹਰਿਗੀਗੋਲੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਰੁਚਪਹਿਸਿਰੁਦੇਚਿਆਮੇਲੀਅ
॥੧॥੫੦੪॥ ਅਉਗਣੀਕੁਰਿਆਸਰਿਰੁਚੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਾਉਰੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣ
ਦੇਹਾਣੀਅਹਿਸਲੁਹਉਮੈਕਦੈਧੋਇਆਸਚੁਦਣੰਜਹਿਰੰਗਸਿਉਸਚੁਸਉਦੈਰੋਇਉ
ਟਾਮੁਲਿਨਾਵਣੀਲਾਹਾਰਿਭੁਦੈਸੋਇਆਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਦਣੰਚਿਆਜੇਨਾਪੁ
ਰਿਲਿਖਿਆਪਰਾਪਤਿਰੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੁਸ
ਚਾਪਰਪੁਨਿਗਲੇਸਚੇਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਦਸੈਸਚੁਸਚਾਹਰਿਰਖਦਾਲੇਸਚੁਸਚ
ਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਸੇਜਾਇਰਲੇਸਚਨਾਲੇਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਸੇਮਾਨ
ਮੁਖਿਮੁਖਬੇਤਾਲੇਓਹਆਲੁਪਤਾਲੁਮੁਹੁਬੇਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਮਤਦਾਲੇ
੧੮॥ ਸਲੋਕੁ੫੦੩॥ ਗਉੜੀਗਗਿਸੁਲਖਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇਆਭੁ
ਟੈਚਲੇਸਤਿਗੁਰੁਕੈਐਸਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਇਆਸਚਾਸਬੁਧੁਭੁਤਾਰੁਹੈਸਦਾਸਦਾਰੁ
ਇਆਜਿਉਉਥਲੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਗਹਗਹਾਤਿਉਸਚੈਨੋਜੀਉਦੋਇਆਗੀਗਚਲੁਲੈ
ਅਤਿਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁਕੂਵਿਠਗੀਗੁਣੀਨਾਰੋਕੂਵੁਮੁਲੀਮਾਪਲੇਇ
ਰੇਹੁਕੂਵੀਕਰਨਿਦੁਡਾਈਆਕੂਵੈਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁਨਾਨਕਸਚਾਅਪਿਰੈਆਪੇਨ
ਰਿਕਰੇਇ॥੧॥੫੦੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤਿਹੈਸੰਗਿਸਾਧੁਮਿਲੇਪਿਆ
ਆਯਾਓਪੁਰਖਪਾਣਿਧਨਜਨਹਰਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆਹਰਿਨਾਮੁ
ਵਾਦਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਦਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆਯੁਧੈਖਠਕਉਸਭੁਕੇਈਨ
ਚੈਨਦਖੰਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿਆਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿਗੁਣ
ਆਪੇਤੁਧੁਸਦਾਰਿਆਤੁਆਪੇਪੁਜਹਿਪੁਜਕਰਾਦਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣਹ
ਆਕੋਈਵਿਛੁੜਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜਮਿਮਾਰਿਆਤਿਸੁ
ਗੋਦੋਈਨਾਹਿਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਦੀਚਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰੁਨੇਮਿਲੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇ
ਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁਹਰਿਨਿਸ
ਰਿਆ॥੨॥੫੦੩॥ ਹਉਮੈਜਹਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰਾਸਤਿਗੁ
ਮਿਲੇਤਨਦਰਿਰੋਇਮਨਮੁਖਿਅੰਧਅੰਧਿਆਰਾਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਦੇਜਿਸੇਨੇਸਖ
ਲਾਏਪਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹੈਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰ

ਭੈਯੋ ਜੇਨ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਅਗ ਧਿਆਤਿ ਨ ਕਾ ਕੰਪਨ ਕ ਬਹੁ ਛਿਜੋ ਯਨੁ ਧਨੁ ਪੁਰਖ ਸ
 ਬ ਸਿਰੇ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਯੋ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜੇਨ ਮਨਿ ਭਵ ਦਾ ਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰ
 ਗ ਲਿਜੋ ਯਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨ ਮੁਸ ਚਿਅਾਰੀ ਆ ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜੋ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ
 ੫੪ ॥ ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਦ ਹਿਗੁਰ ਅਗੋ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਕੁ ਕੁ ਕੁ ਕੁ ਅਗੋ ਜਾਗੁਰ ਕਰੈ ਉਠ
 ਹੁਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਪੁਸ ਰਿਬ ਗੁਲਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰ ਤੇ ਚਾਟਿਕ
 ਦੇ ਲਧੇ ਦਰੇ ਓਇ ਅਗੋ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੁਹ ਛਪਾਇ ਨਿਰਲ ਨੀ ਖੋਟੇ ਅਗੋ ਓਨਾ ਦਭਖ
 ਸੁਭ ਬੈਠਾ ਹੀ ਜਾਇ ਕੁਟਲ ਹਨਿ ਰੇ ਰੇ ॥ ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨ ਰਖਦਾਈ ਐ ਲੋਚੀ ਐ ਬਿਖੁ ਕਦੇ ਮੁ
 ਖ ਉਗਲਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰੀ ਅਹੁ ਓਇ ਅਗੇ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾਇਹੁ
 ਖੇਲੁ ਸੇਈ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ੫੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੀ ਮੁਹੇ ਜਿਸੁ
 ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਅਪ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਦਲਿ ਸਿਰਜਣ ਹ
 ਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਖ ਕੁ ਗੁਸੰਜੇ ਓਹ ਰਿਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਬਿਡਾਰਿਆ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਰਖਣ ਹਾਰਾ ਹਰਿਆ ਪਿਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਭਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਜੇ ਮੰ
 ਦਾ ਚਿਤ ਦੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸੇ ਅਪਿਉ ਪਾਵਣ ਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਹ
 ਹ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗ ਮੁਟੀ ਚਾਰਿਆ ॥੨॥ ੫੪ ॥ ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਗ ਧਿ
 ਆ ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਾਹੇ ॥ ਸੇ ਦਿਰ ਲੇਜੁ ਗਮ ਹਿਜਾਣੀ ਅਹਿ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥ ਹਉ ਬ
 ਲਿਹਾ ਗੀਤਿ ਨ ਕਉ ਜਿਅ ਨ ਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚ ਭਾਵ ਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ
 ਗਵੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨ ਦੇ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ੫੪ ॥ ਕਿ
 ਅਸਵਣਾ ਕਿ ਅਜਾਗਣਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਣਾ ॥ ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਨ ਦੀ ਸਰੈ ਸੇ ਪੁਰੇ
 ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਅਨ ਦਿਨੁ ਲਗੇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
 ਮਿਲਿਗਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਉ ਦੇਵਾ ਹੁਦਾ ਹੁਇ ਚਰਿ ਉਠ ਦੇਭੀ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਨਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨਿ ਤਉ ਠਿਸੀ ਮਾਲੇ ਨਿ ॥੧॥ ੫੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਆਪਣਾ
 ਪਾਈ ਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਉ ਜਲਿ ਤੁਬ ਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾ ਤਿਕਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰ
 ਨੁ ਸੇ ਸਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਮਿਕਰ ਹਿਦਾ ਪਾਰਾ ॥ ਵਣ ਜਰੇ ਸਿਖ ਅਵ ਦੇ ਸਬ ਦਿਲ ਘਾਵਣ ਹਾਰਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵੀਆ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ ॥੨॥ ੫੪ ॥ ਸਚੁ
 ਸਰੈ ਜੇਨ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਗ ਧਿਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੋਜਿ ਛੰਦੇ ਲਿਆ

ਤਿਨ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੀ ਸਦੁਲਾਧਿਆ ਸਚ ਸਾਹਿਬ ਸਚ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਅ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿੰ
ਨੀ ਸਾਧਿਆ ਸਚ ਸਚਾ ਸਭੁ ਦੁਰ ਹੋ ਸਚ ਸੇਵ ਨਿਸੇ ਸੁਰਿ ਰਲਾਧਿਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇ
ਬਾਸਿ ਹੋ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿਛਲਾਧਿਆ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੪ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਣੀ ਤੁ
ਧੁ ਹੋ ਨਾਮ ਹੀ ਟਿਭੁ ਰਮਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁ ਅਨਾਟਿ ਕੋ ਠਿਰ ਠਿਰਿ ਜੁਨੀ ਪਾਇਆ ਪੁਰੁ ਮਾਇ
ਇਆ ਲੋਹੇ ਹਿਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਅਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਤੁ ਜਨਮ ਅਰਣ
ਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਪੰ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸਲਾਹੀਆ ਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਮਨੁ ਰਤ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ਜਿਹ ਦਾਸ ਲਾਹੀ ਨਰ ਜਣੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਚਿਤੁ ਲਾ
ਨਾਨਕ ਨਾਨਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਹੋ ਮਨੁ ਤਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੁਦ
ਤਿ ਜਾਣੀ ਐਵੇ ਨੁਰਤੀ ਜਿਨੀ ਬਣਾਈਆ ਸੇ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕ
ਅਵਰਿ ਆਈਆ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਜਾ
ਲਿਆ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਹ ਜਹਨ ਦਰੀਆਈਆ ਸਚੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸੁਲਾਹਿਅ
ਤਿਨ ਭੁਖਾ ਸਾਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੪ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਰਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇ ਦਿਅ
ਸੇ ਪੁਰੁ ਲਧਾ ਲੋਕੀ ਸਤਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤਾ ਜੋਇ ॥੧॥ ਪੰ ੩ ॥ ਮਾਇ
ਸਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨ ਬੋਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਹੋਲ ਪਚੋਲਾ ਗੁਰ ਮੁਖੁ ਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਖ
ਲਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾ ਦੇ ਸੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਨਾ
ਕਵ ਜਦਾ ਜੰਤੁ ਦੁਜਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਕਰਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦ ਜੋ ਜੀਅ ਅ
ਦਰਿ ਦਰਤੋ ਤੁਕਰਤਾ ਅਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਿਚਿ ਗਣਤੋ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰ ਦ
ਤਦਾ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਣਤੋ ਤੁਘਟਿ ਪਟਿ ਇਕੁ ਦਰਤ ਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਚਲਤੋ ਸਤਿਗੁ
ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁਹਾਗਿ ਮਿਲੇ ਨ ਹੀ ਕਿਜੈ ਪਰਤੋ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅ
ਕੁ ਰਿਰਖੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਐ ਚਿਤੁ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਦਿ ਸਾਰੀ ਐ ਬਹਿਦਿਅ
ਉਠਦਿਅ ਨਿਤਾ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅ ਫਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿਆ
ਉਭਾਵੈ ਤਿਉਰ ਖੁਤੁ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਪੰ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲਾ
ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ਸਦਾ ਬੁਲਾਈ ਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗ
ਸੀਝੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਦਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਰ ਹੋ ਕਰਿ ਜੋਨੀਆ ਪਾਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
ਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬੋਹੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫਲ ਹੋ ਜਿਤੁ ਸਤਿ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨੇ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰਕਾਮਨੁ ਮੀਨਿਆ ਤਾਪਾਪਕਸੰਮਲਭੰਨੋ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇ
ਸੁਣੇਆਸਿ ਖੀਕੰਨੋ ਜਿਨਸਤਿ ਗੁਰਕਾਭਾਣਾ ਮੀਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਫਿਰੇਨੋ ਇਹ ਚਾਲ ਨਿ
ਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰਦੀਖੀਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੋ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੩॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਗੋਪਿ
ਅਪਾਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰਨ ਠਉਰਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੇਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਬਉਰਾ ਓਹੁ ਦੇਲਾਹ
ਬਿਨਾ ਅਵਟੀ ਛਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗ ਰਿਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣ ਤੈਧੁ ਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਦਿਹ
ਦੁਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰਖ ਨਿਰਦੈਰੁ ਹੋਆ ਪੇਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਦੇਖਾ ਲਿਖਨੁ
ਤੇਨ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛੁਡਾਇ ॥੧॥ ਪ: ੩॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅੰਤਰਿ
ਰੂਪੁ ਜਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ਕੁਨੁ ਕੁਸਤੁ ਚੁਪਾਪਕਸਾ ਦੇਵੈ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਅਖਿਸੁ ਟਾਢੈ
ਅੰਨ ਬੋਲਾ ਖਾਇ ਓਹੁ ਰਿਪਾਇਆ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧਾ ਅਵੇਜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਬਾਇ
ਨਾਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਰਿ
ਸੇਬ ਹਰਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਓਥੈ ਸਦੁ ਦਰਤ ਦਾ ਕੂੜਿ ਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ ਓਇ ਦਲੁ ਛੁ
ਬੁਕ ਰਿਸ਼ਤਿ ਕਢ ਦੇਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਿ ਕੂੜਿ ਆਰਾ ਪਾਸਿ ਆਦਿ ਚਿਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗਤੁ ਏ
ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾ ਸਿਧੁ ਕੂੜਿ ਆਰ ਕੂੜਿ ਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚਿ ਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸ
ਚਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੪॥ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿਦਕੁ ਮਾਰਿ ਅਨੁਕਰਿ ਆਪੇ ਆ
ਹੁਗਾ ਸੀਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਦਰ ਤੈਸਭ ਜਾਹਰਾ ॥੧॥ ਪ: ੪॥ ਮੁੰਢੁ ਹੁਭੁ ਲੇ ਮੁੰਢੁ ਤੇ ਕਿਥੈ
ਪਾਇ ਨਿਹਥਾ ਤਿਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਪ: ੪॥
ਭੈਫਹੋਰਤੀ ਤੁਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣਿ ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈ ਆਲੁ ਕਿਆ ਦਰਿ ਠਾਣੀ ॥
ਸੰਨਿ ਦੇਨਿ ਦਿਖ ਮਥਾ ਏ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ
ਅਰਜਾਈ ਲੁਫਹੇ ਸਤਾ ਤਿਲੁ ਪੀੜੇ ਪਾਣੀ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੪॥ ਸੇਵਕ ਸਚੇ
ਸਾਹ ਕੇ ਸੇਈ ਪਰਦਾਣਾ ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇਪ ਚਿਪ ਚਿਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧॥ ਪ: ੪॥
ਜੋ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਟਣਾ ਜਾਇ ਹਰਾਮ ਨਾ ਮੁਧਨੁ ਵਖੋਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿ
ਆਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ਪ: ੪॥ ਨਾਰਾਇਣ ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ਕਰ
ਦਾਪਾ ਅਮਿਤਿ ਆਨਿ ਤਦਿ ਸੇਚਖੈ ਨਿਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿਮੁ ਆਦਿ ਚਿਦੇ ਹੀ ਭਖੈ ॥
ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿ ਆਕਉਣ ਤਿਸੇ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ ॥
੨੮॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੪॥ ਨਰਕ ਪੈਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੇ ਅਕਿਰਤੀ ਘਣਾ ਕਾ ਬਾਨੁ ਤਿਨਿ

ਪ੍ਰਕਿਅਰੇਨਾਨਕਾਰੋਇਸੁਏਰਮਾ॥੧॥੫:੫॥ ਅਵਖਧੁਸਭੇਕੀਤੀਅਨੁਨਿਦਕਕਾਦੁਕਾ
ਅਮਾਪਿਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਪਾਰੋਜੋਨੀਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ੫:੫॥ ਤੁਸਿਦਿਤਪੁਰੋ
ਤਿਗੁਰੁਹਰਿਧਨੁਸਦੁਅਖਟਾਸਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਛੁਟਾਕਾਮਕੋਪਭੁਰਿਅੰ
ਅੰਸੀਗਿਸਾਪੁਤੁਟਾ॥੬॥ ਸਚੇਦੁਜਸੇਵਦੇਰੋਇਮਰਸਨਿਬੁਟਾਨਾਨਕਕਉਦੁਰੇਬਖਸਿਅ
ਨਮੈਸੀਗਿਜੁਟਾ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ੫:੪॥ ਤਪਨੋਰੋਵੈਅੰਦਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਅਨੋਨੋ
ਜਜਮਾਪਿਆਅਗੇਦੇਸਦਿਆਸਤੋਦੀਭੋਖਿਆਲਏਨਾਹੀਪਿਛੋਦੇਪਛੁਤਾਇਕੈਅਣਿ
ਪੈਪੁਤਾਫੇਰਿਬਹਾਲਿਆਪੰਚਲੋਕਸਭਿਹਸਣਲਗੇਤਪਾਛੋਭਿਲਹਰਿਹੈਗਾਲਿਆਫਿ
ਬੈਬੈਵਾਪਨੁਦੇਖੈਤਿਬੈਤਪਾਭਿਟੈਨਾਹੀਧਨਿਬਹੁਤੈਰਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁਹਰਿਆਭਾਈਇਹਤਪਾ
ਹੋਵਈਬਹੁਲਾਹੈਬਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆਸਤਪੁਰਖਕੀਤਪਾਨਿਦਾਕਰੈਸੈਸਕੈਕਉ
ਤਤੀਦਿਚਿਹੋਵੈਏਤੁਦੇਖੈਤਪਾਦਲਿਮਾਰਿਆਮਹੀਪੁਰਖਾਕੀਨਿਦਾਕਰੈਦੇਖਾਜਿਤਪੈਨੋਛੁ
ਲਗਾਸਭੁਗਾਇਅਤਪੇਕਾਘਾਲਿਆਬਹਰਿਬਹੈਪੰਚਾਦਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏਅੰਦਰਿਬਹੈ
ਪਾਪਾਪਕਮਾਏਪਹਰਿਅੰਦਰਲਾਪਾਪਪੰਚਾਨੋਏਘਾਕਰਿਦੇਖਾਲਿਆਧਰਮਗਾਇਜਮਕੈਕਉ
ਨੋਅਖਿਛੁਡਿਆਇਸੁਤਪੈਨੋਤਿਬੈਖਰਿਪਾਇਹੁਜਿਬੈਮਹੀਮਹੀਹਰਿਅਰਿਆਫਿਰਿ
ਸੁਤਪੈਦੇਮਹਿਕੋਈਲਗਹੁਨਾਹੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਹੈਛਟਕਾਰਿਆਹਰਿਕੈਦਰਿਦਰਤਿ
ਸੁਨਾਨਕੀਅਖਿਸੁਣਾਇਆਸੋਬੁਝੈਜੁਦਯਿਸਦਾਰਿਆ॥੧॥੫:੪॥ ਹਰਿਭਗਤਾਂਹਿ
ਗਾਧਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਅਣੀ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਨਿਤਗੀਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾਈ॥੨॥
ਭਗਤਾਂਨੋਨਿਤਨਾਵੈਦੀਵਡਿਅਣੀਬਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚਵੈਸਦਾਈ॥ਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਬਿਰੁ
ਗੀਬਹਾਲਿਅਨੁਅਪਣੀਪੈਜਰਖਾਈ॥ਨਿਦਕਾਪਾਸਹੁਰਿਲੇਖਾਮੰਗਸੀਬਹੁਦੇਇਸਜ
ਾਜੇਹਨਿਦਕਾਅਪਣੈਜੀਇਕਮਾਵਦੇਤੇਹੋਛਲੁਪਾਈ॥ਅੰਦਰਿਕਮਾਣਾਸਰਪਰਉਘੈ
ਵੈਕੋਈਪੂਰੁਤੀਦਿਚਿਕਮਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਦੋਖਿਦਿਗਸਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਅਣੀ॥੩॥
ਪਉੜੀ੫:੫॥ ਭਗਤਜਨਕਾਰਾਧਾਰਿਆਪਿਰੈਕਿਆਪ੍ਰੀਕਰੀਐ॥ਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿ
ਗੁਮਾਨੀਆਦਿਸੁਖਧੀਮਗੀਐ॥ਅਮਾਇਲਗੇਨੀਦਹੋਬੈਵੈਜਿਉਪਕਾਥੇਤੁਲੀਐ॥੪॥
ਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਹੋਭਣੀਐ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸਮੁਵਡਾਹੈਸਭਨਾਦਾਧਣੀਐ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ੫:੪॥ ਮਨਮੁਖੁਮੁਲਹੁਭਲਿਆਦਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅੰਕਾਰੁ॥ਫੁਗਵਾਕਰਹਿ
ਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਹਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੇਸਭਹਿਰਲਈਬੋਲੀ

ਵਿਗਾਹਿ ਤੋ ਕਿਤੈ ਨ ਸੀਤੋ ਧੀ ਅਹਿ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁ
ਖਾਨ ਲੋਕੁ ਹੀ ਭੁਲੀ ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ
ਉਤਨਾ ਹੁਕਮ ਖਿਪਿ ਤਿਨ ਹੋਇ ॥ ਚਿਹਾਦੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈ ਐਸੁ ਪਨੈ ਸੁਖ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜ ਕਮ
ਨੈ ਕੂੜੇ ਚਰੇ ਕੂੜੇ ਲਗਿ ਆਭੂ ਵਹੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਖਿਬਿਨ ਸੈ ਦੁਖ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਦੇ ਜੇ ਦੂਨ ਅਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਤੈ ਪੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁ
ਰਸ ਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ੫:੫॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਚਾਰਹਿ ਸੀਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾਂ ਚਾਰਿ
ਦੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੋ ਬੋਲ ਦੇ ਸੇਵਕ ਨ ਹੋਵੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਹੈ ਜਾਪ ਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣਿ ਦੇ
॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਨਿਮਗਨ ਰਸ ਸੀਤ ਨਾ ਲਿਖਹਿ ਦੇ ॥ ਚਿਹਾਦੈ ਜਿਨ ਗੁਣੈ ਨੇ ਚਿਹਾਦੈ ਅਹੰਕਾਰਿ
ਸੁਣਿ ਦੇ ॥ ਚਿਹਾਦੈ ਚਰੇ ਕੀ ਅਕਰਹਿ ਜੀ ਭਗਤੁ ਮੰਦੇ ॥ ਜੇ ਮਰੇ ਤਿਨ ਪਰ ਬਹੁ ਮਿਸੇ ਕਿਸੇ ਨ
ਸੰਦੇ ॥ ਦੈਵ ਕਰਨਿ ਨਿਰਦੈ ਗਨਾ ਲਿਖਰ ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੰਤ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇਠਿ ਰ
ਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਰੁ ਮੁੰਦਾ ਹੂਕਾਇਆ ਤਿਲੁ ਭਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੩॥ ੫:੫॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਖਿ ਦੁਇ ਅਭੰਨ ਘੜਨ ਸਮਰਥਾ ॥ ਪ੍ਰਕੁਸਦਾ ਸਮਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੁਧੁ ਸਬਾਇਆ ਲਖ
॥੫:੫॥ ਖੁਸਿਆਵੰਤ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜੁ ਕੁਲਾਜ ਕੁ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੀਰੇ ਨਾ ਮੁਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾਸੀ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇ ਦੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇ ਦੇਹੇ ਫਲ ਤੇ ॥ ਚਬੇਤ ਤਲੋਹ ਸਾਰ
ਦਿ ਚਿਸੀ ਘੋਪ ਲਤੈ ॥ ਪਾਤਿ ਗਲਾਵਾ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨ ਦੂਰਿ ਆਮਲ ਤੋ ॥ ਕਾਈਆ ਸਨਪੁੰ
ਜੀਆ ਤਿਨ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੋ ॥ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤ ਘਣਾ ਦਿ ਚਿਜੇ ਨੀ ਠਿਰਤੋ ॥ ਸਭ
ਧੰਗ ਨਿਖੁਟੀ ਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਾਈ ਸੁਧਰਤੋ ॥ ਦਿਣੁ ਠਕ ਲਹਨ ਦੇਵ ਦਾਰਾ ਲਾਇਆ ਕਰਤੋ
ਜੋ ਕਰਤੋ ਅਹੰ ਮੇਓ ਣੁ ਵਿਧਰਤੀ ਪੜਤੋ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ੫:੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ
ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪੋਰੇ ॥ ਪਦਿ ਤੁਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ਜਿਓ ਸੁਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿਨਾਮ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਤਾ ਮ
ਹੰਤ ਮਥਾਣੀ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖ ਸੁਣੈ ਸੁਰੇਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪ
ਰਮਾ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ
ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖੀ ਨੇ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਪੁਸੀਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਖੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਵ
ਹਿ ਜੁਗ ਪੁਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਕੀ ॥ ਪਾਲ ਸਚਾ ਬਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਦਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਿ
ਖੀ ਪਸਹੁ ਕੀ ਮੁਕਰਾਇਆ ਲੋਕੁ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਠਿਰਿ ਨੇਹਿਨ ਅਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀ

ਉਲਾਇਘਲੈਤਿਸੁਅਗੈਗੁਰਸੇਖਕਾਰਕਮਾਏ॥ਜਿਠਗੀਅਵੈਠਗੀਉਹਿਜਾਇ॥ਸੁਨੇਕੈ
 ਰਸਿਖੁਲਾਇਨਜਾਇ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਰੁਨਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਜਿਦਿਨੁਸਤਿਗੁਪਕੇਮਨੁਮਨਿ
 ਨੁਕਰਾਏਸੋਜੰਤੁਮਹਾਦੁਖਪਾਏ॥੨॥ ਖਉਰੀ॥ ਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਦਰੁਤੁਪਿਜੇਦੁ
 ਤੁੰਦਰੁਦਰੇ॥ਜਿਸੁਤੁੰਮੇਲਹਿਸੋਤੁਪਮਿਲੈਤੁੰਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਲੇਖਾਛਰੇ॥ਜਿਸੇਨੇਤੁੰਆਪਿ
 ਲਾਇਦਸੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਮਨੁਗਡਗਡੇ॥ਤੁੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਦੁਤੁਸਤੁਜੀਇਸਿ॥ਤੁੰਚਮੁਤੇਰਾਹਿ
 ॥ਜਿਉਭਾਏਰਿਉਰੁਖੁਤੁੰਸਚਿਅਨਾਨਕਮਨਿਆਸਤੇਰੀਦਰੁਦਰੇ॥੩੩॥੧॥ ਸੰਤੋਕਦਰੁ
 ਲਿਖਦ॥ ਚਉਪਦੇ੩੨॥ ਕਰਹਲੇ੨॥ ਟਰਾ੧॥ ਜੇਰੁਗਉਰੀਕਾ॥ ਤੁਮਲਾ੩੫॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਆਸਾਸ੍ਰੀਮਖਣਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸੋਪੁਰਖੁ॥ ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁ
 ਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅਪਾਰਾਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਸਚੇ
 ਰਜਣਹਾਰਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੁੰਜੀਅਕਾਦਾਤਾਰਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸਤਿਪੁਜੀਸੁ
 ਦੁਖਦਿਸਾਰਣਹਾਰਾਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਦਿਚਰਾ
 ॥ਤੁੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕੈਦਤੇਇਕਿਭੇ
 ਰੀਜਿਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਦਿਤਾਣਾ॥ਤੁੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਹਉਤੁਪੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਜਾਣ
 ॥ਤੁੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜਤਿਰੇਕਿਆਗੁਣਅਖਿਦਖਾਣਾ॥ਜੇਸੇਵਹਿਜੇਸੇਵਹਿ
 ਪੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਸੇਜਾ
 ਜੁਗਮਹਿਸੁਖਦਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਜੀਉਤਿਨਟੂਟੀਜਮਕੀਰ
 ਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਜੀਉਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਟਾਸੀ॥ਜਿਨੇ
 ਦਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਸੇਰਾਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਸਮਾਸੀ॥ਸੇਪੰਨੁਸੇਪੰਨੁਜਿਨਹਰਿ
 ਆਇਆਜੀਉਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਗਾਜੀ
 ਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਪਜੀਉਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅੰਤ
 ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾਤੇਰੇਅੰ

ਤੋਂ ਅਨੇਕ ਪੜ੍ਹਹਿ ਬਹੁ ਸਿੱਖਿ ਮੂਰਤਿ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਪਵਕਰ ਮਕਰੰਤਾ ਸੇਭ ਗਤ ਸੇਭ ਗਤ ਭ
 ਭੇਜਨਾਨ ਕਜਿ ਜੋਭਾਵਹਿ ਸੇਰੇ ਹਰਿਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੁਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਤੁਧੁ ਜੋ
 ਵਰਾ ਅਵਰਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲ ਕਰਤਾ ਸੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਅ
 ਪੋਰਾ ਏਕੋ ਸੇਈ ਵਰਤੋ ਜੀ ਤੂੰ ਅਪੋਕਰਹਿ ਸੁਰੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੋਸਿਸਟਿਸ ਭਉਪਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਅਪੋ
 ਸਿਰਜਿਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨਾਨ ਕਹੁ ਟਗਾਵੈ ਕਰਤੋ ਕੋ ਜੀ ਜੋ ਸਭ ਸੈਕਾ ਜਾਣੇਈ ॥੫॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਆ ਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ੫੨੨ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਾਇਆ ਰੁਮੈ ਰਾਸਾਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੇ
 ਈਥੀ ਸੀਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭ ਨਿਧਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਿ
 ਪਾਕਰਹਿ ਤਿਨਾ ਮੁਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਧਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪਿਦਿ
 ਭੁਵਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਅ ਉਸਭ ਤੁਧੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜ ਕੋਈ
 ਨਹਿ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਕੇਲੁ ॥ ਦਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਦਿਛੁ ਨਿਅਸੰ ਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸਨੇ
 ਤੁਜਣਾਇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਸਦਾ ਹੀ ਅਖਿਵਖਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੁਆਪੋ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਅਾ ਸਭੁ ਹੋਇ
 ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੁਆ ਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪

੫੨੨ ॥ ਕਿਸਹੀ ਧੜਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤਨਾ ਲਿਭਾਈ ॥ ਕਿਸਹੀ ਧੜਕੀਆ ਭੜਕ ਮਸਕੇਨਾ
 ਲਿਜਦਾਈ ॥ ਕਿਸਹੀ ਧੜਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥ ਹਮਰਾਧ
 ਰਾਹਰਿ ਹੀ ਆਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਮਰਾਧਿ ਬਿਉਧੜਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿਟੇਕਾ ॥ ਮੈਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ
 ਧੜਾ ਅਵਰਨ ਕੋਈ ਹਉ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕਾ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਨ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ
 ਸੇਜਾਹਿ ॥ ਸੁਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਬਿਰੁਨ ਰਹਹਿ ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਮਰਾਧਿ ਸਿਉ ਧੜਾ
 ਕੀਆ ਚਿਸਕ ਕੋਈ ਸਮਰਥ ਨਹਿ ॥੨॥ ਏਹਿ ਸਭਿ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ
 ਕਉ ਲੂਣੁ ਹਿਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਨਮਿ ਮਗਹਿ ਜੁਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿਹ ਲਤੁ ਪਲਤੁ
 ਤੁਸਕੁ ਸਦਾਰੀ ॥੩॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਸੁਗਣਾ ਏਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਲੇਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ
 ਦਧਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਿਪਾਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਮਰਾਧਿ ਧੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਧੜੇ ਸਭ

ਕਾਦਾਏ॥੪॥ਮਿਥਿਆਵਜਾਓਪੜੇਬਾਰੇਪਦੈ॥ਪਰਾਇਆਛਿੜਅਟਕਲੈਆਪਣਾਮ॥
ਕਾਰੁਦਧਦੈ॥ਜੇਸੁਬੀਜੈਤੇਸਾਖਦੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਰਹਿਧੜਾਧਰਮੁਸਭਸਿਸਟਿਜਿਣਿਅਵ
॥੫॥੧॥੩॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਹਿਰਦੈਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਾਇਆਗੁਰ
ਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਨਹੁਮੇਰੀਭੋਨਾ॥ਏਕੋਗਦਿਗਹਿਆਪਣ
ਅੰਤਰਿਮਾਖਿਬੋਲਹੁਗੁਰਮੰਮ੍ਰਿਤਬੋਨਾ॥੧॥ਗੁਰਾਓ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਮਹਾਬੈਰਾਗਾਸਾ
ਗੁਰੁਪਰਖਪਾਇਆਵਡੁਭਾਗਾ॥੨॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਵਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਨਨਹੀਸਨ
ਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਹਰਿਆਪਿਪੀਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪ੍ਰੇਮੈਨਾਨਕਹਰਿ
ਪਾਇਆ॥੪॥੩॥੪॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਨਾਮੁਮਧਾਹੁ
ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੈਸੁਖਸਾਗ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਸਾਜਨਸੈਨਾ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਮੈਅਵਗਠਕੋਈਦਰੈ
ਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੈਨਾ॥੧॥ਗੁਰਾਓ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਨਹੀਜੀਦਿਆਜਾਇ॥ਦਰੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਪਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਕਾਲਖਮੁਖਿਮਾਇਆ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਧਿਗੁਧਿਗੁਜੀਦਾਇਆ
੩॥ਵਡਾਵਡਾਹਰਿਭਾਗਕਰਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੪॥੪॥੫॥
ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਬੋਲੀਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਆਖਿਦੁਖ
ਣੀ॥੧॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਮਨਿਭਇਆਮਨੰਦਾ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਰਸਿਗਾਏਗੁਣਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਗੁਰਾਓ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਜਨਲੋਗਾ॥ਦਰੈਭਾਗਿ
ਪਾਏਹਰਿਨਿਰਜੇਗਾ॥੨॥ਗੁਣਦਿਹੁਣਮਾਇਆਮਲਧਾਰੀ॥ਗਦਿਣਗੁਣਜਨਮਿਮੁ
ਏਅਰਿਕਾਰੀ॥੩॥ਸਗੀਰਿਸੋਰੇਵਰਿਗੁਣਪਰਗਟੀਕੀਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਤਤੁ
ਦੀਏ॥੪॥੫॥੬॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੈਮਨਿਭਦੈ॥ਦੁ
ਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਦੈ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਮੈਧਰਮੁ
ਕਾਣੀਨਾਮੁਰਦਿਆਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ਗੁਰਾਓ॥ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਸੁਨੀਮਨਿਭਾਣੀ
ਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈਸੋਮੇਰਾਮੀਤੁਸਖਾਣੀ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਗਾਏਮੁੜਨੰਗਾ॥ਪਚਿਪਚਿਬਿਭੇ
ਖਿਪਤੰਗਾ॥੩॥ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੇਵੈਹਰਿਆਪੋ॥੪॥੫॥੬॥
ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਦੇਲਵਧਾਣੀ॥ਛਲਛਾਹੇਹਰਿਰਸਕਰਸ
ਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀਮਰਿ
ਕਾਨੁਜਮਕੀਕਰਕੁਇਅੰਗਾ॥੧॥ਗੁਰਾਓ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਰਖਾਣੀ॥ਗੁਰੁੜੁ

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨ ਜੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚ ਰੁਨਾਇ ਖਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥
 ਜੇ ਦਰੁ ਭਾਗੋ ਦੇਹਿ ਦਰੁ ਉਚੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੁਚੈ ॥੪॥੫॥੬॥ ਅਸਾ
 ਪਤਿਸਾਹੀ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
 ੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਰਮਤਿ ਮ
 ਨਿਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ ਨਾ
 ਮ ਬਿਨਾ ਕਸਟੀ ਮੇਰੇ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭ ਨਿਹਠ ਲਕਰ ਮਕੀਏ ਝੁਖ ਪੰਧਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਜ ਸੁਜ ਪੈ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਖ ਲਾਗੀ ॥੪॥੫॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੪ ਘਰੁ ੬ ਕੇਤਾ ॥ ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੇਤੁ ਦਜਾਵੈ ਜੇਗੀ ਬੋਧ ਰਵਾ ਜੈ ਬੇਨ
 ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੇਗੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਹਰਿ ਰੀਗੁ ਭੇਨਾ ॥੧॥ ਜੇਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ
 ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜਗੁ ਜਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਕੇ ਦਰੁ ਤੈ ਤੈ ਸੁਆਗੇ ਹਮ ਅਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵ
 ਹਿਰ ਗਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖੈ ਲੈ ਬੋਲਾ ॥ ਜੇ ਦਹਿ ਕੁਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁ ਪਾਉ ਠਿ
 ਬੋਲ ਗਏ ਚਰ ਬੋਲਾ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੇਦੁ ਹਰਿ ਜਾਮੈ ਹਰਿ ਆ
 ਬੇਤਾ ॥ ਮਨੁ ਆ ਅਸ ਬਿਰੁ ਬੋਲੁ ਮਨੁ ਜੇਦੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜੇਤਾ ॥੩॥ ਜੇਗੀ ਜੰਗਮ
 ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੇ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ਹਰਿ ਲਾ
 ਦਹੁ ਮਨੁ ਆਪੇ ਲਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੪ ਕਬਕੋ ਭਾਏ ਘੁੰਘਰੁ ਤ
 ਲਾ ਕਬਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾ ਬੁਝਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਰਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥
 ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨ ਸਕਉ ਜੇ ਸੇ ਜਲ
 ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਕੋ ਉਮੈ ਲੈ ਪੰਚ ਸਤਗਾਇਣ ਕਬਕੋ ਰਾਗੁ ਧਨਿ ਉ
 ਤਵੈ ॥ ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਸ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬਕੋ
 ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਰੈ ਕਬਕੋ ਹਾਥ ਪਸਰੈ ॥ ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਰਤ ਬਿਲ ਮੁਤਿ ਲੁਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇ
 ਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮਰੈ ॥੩॥ ਕਬਕੋ ਉਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀ ਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀ ਟੈਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਨਨਾ
 ਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤੈ ਜੇ ਜੇ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਅਸਾ ਪਤਿ
 ਸਾਹੀ ੪ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਿਆ
 ਨ ਰਤੁ ਨ ਬਲਿ ਆਪਾਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਗਿਆ ਨੁ ਅੰਧੇ ਰਾਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨਨਾ ਚਹੁ ਹਰਿ

ਹਰਿਧਿਆਇ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹੁ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਾਰਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਜੋਇ ਛੁਡੇ ਸੇਈ ਛੁਪਾਵਹੁ
ਠਿਰਿਭੂਖਨ ਲਗੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੈਠਿ ਬੁਲਾਇ॥
ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਵਾਹਿ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਨਹਾ ਜੋ ਹਰਿ
ਣ ਜਿਉ ਆਪੇ ਤਿਉ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ਨ ਦਣਾ
ਲੈ ਜਾਇ॥ ੩॥ ੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਕਾਠੀ ਘਰੁ ੮ ॥ ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਪੁਰਖੁ ਹਉਮੈ ਭੋਲੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਸਾਥਾ ਸਿਰਲਣੁ ਜਾਣਿਆ॥
ਲੂਨਾ ਮੁਸਾਹਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਭੋਲੇ ਹਸੇ ਆਇਆਇ॥
ਆਚਲਣੁ ਅਜੁਕਿ ਕਲਿ ਪੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਹਜਿ ਨੀਨਾ॥
ਮੁਦਿ ਸਾਰਿਆ ਜੁ ਐ ਖੋਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ॥ ੩॥ ਜੀਵਣਿ ਮਗਣਿ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩॥

ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਨਾ ਮੁਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥
ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨੀਨਾ ਮੁਕਾਇਆ॥ ਦਿ
ਸਚੇ ਸਚਿ ਆਰਮਹੁ ਲਿਖੁ ਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ
ਐ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਦਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁ
ਖਿਨ ਹੀ ਪਾਈਐ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਅਖਿਆ
ਪਿਬੁ ਝੁਣੀਐ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁ ਅਸਾਵਰੀ ੫:੪ ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਸੁਧੰਗ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀ
ਤਨੁ ਕਰਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ਹਰਿਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ॥ ਹਉਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਗਹਿ
ਕਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਰੇ ਸੁਫਣਾ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਹਉਮੈ ਕੀ ਖਿਨੁ॥ ਜੋ ਸੇਹਿ ਸੁਸਰਵ ਗਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਹੋਹਿ ਸੇਵਕ
ਨਾ॥ ੧॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦਧਾਰਿ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾ
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ॥ ੧॥

ਅਸਾਦਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਅਈਮੋਰੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਖਤਾਫਰੀਮਾਣੀ॥ਹਉਹ
 ਰੇਖਿਨਖਿਨਪਲਰਹਿਨਸਕਉਨੈਸੇਕਰਹਲੁਥੇਲਿਰੀਸੁਣੀ॥੧॥ਰਹਉਹਮਰਾਮਨੁਬੈਰਗ
 ਬਿਰਕਤਤਾਇਓਹਿਰਿਦਰਸਨਮੀਤਕੈਤਾਣੀ॥ਜੈਸੇਅਲਿਕਮਲਾਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਤੇਸੇਮੋਹਰਿ
 ਬਿਨੁਰਹਨੁਜਾਣੀ॥੧॥ਰਾਖੁਸਰਣਿਜਗਦੀਸੁਰਪਿਅਰੇਸੇਹਿਸਰਧਾਪੁਰਿਹਰਿਗੁਸਾਣੀ॥
 ਜਨਨਾਨਕਕੋਮਨਿਅਨਦੋਰੇਤਹੋਹਰਿਦਰਸਨੁਨਿਮਖਦਿਖਾਣੀ॥੨॥੩॥੧੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਆਸਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥੫੭੧॥ਅਸਦਪਦੇਜੀਵਿਨੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭਾਏਰਾਮ॥
 ਹਰੇਨਮੋਹਿਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰੇਪਾਨਵਸਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੇਪਾਨਵਸਾਏਸਭਸੰਸਾਰੁਖੁਗ
 ਫਾਇਆ॥ਅਦਿਸਵਅਗੇਚਰੁਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਪਦਿਤਪਰਮਪਦਪਾਇਆ॥ਅ
 ਨਦਪੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਗਾਈਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਦਾਤੇਜੋਤੀਜੋ
 ਭਿਸਮਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਮਨਮੁਖਮੁਏਮੇਰੀਕਰਿਮਾਇਆਰਾਮ॥ਖਿਨੁਅਦੈਖਿਨੁਜਦੈਦੁਰਗੀਪ
 ਮਹੈਚਿਤਲਾਇਆਰਾਮ॥ਲਾਇਆਦੁਰਗੀਧਮਹੈਚਿਤਲਾਗਾਜਿੰਗਕਸੁੰਭਦਿਖਾਇਆ॥
 ਖਿਨੁਪੁਰਬਿਖਿਨੁਪਾਛਿਮਛਾਏਜਿਉਚਕਕਮਿਆਰਿਭਵਾਇਆ॥ਦੁਖਪਾਵਹਿਦੁਖਸੀਚਰਿ
 ਭੋਗਹਿਦੁਖਕੀਬਿਰਧਿਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਖਮੁਸੁਹੇਲਾਤਰੀਐਜਾਅਦੈਗੁਰਸਰਣਾਈ
 ॥੨॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਨੀਕਾਅਗਮਅਥਾਹਰਾਮ॥ਹਰਿਪੁੰਜੀਹਰਿਪੁੰਜੀਚਾਹੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਾਹ
 ਰਾਮ॥ਹਰਿਪੁੰਜੀਚਾਹੀਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਹੀਗੁਣਗਦੈਗੁਣਭਾਏ॥ਨਿਦਰੁਖਸਭਪਰਹਰਿ
 ਤਿਆਗੀਸੁੰਨੇਸੁੰਨਿਸਮਾਏ॥ਫਣਜਰੇਇਕਭਾਤੀਅਵਹਿਲਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਏ॥ਨਾਨ
 ਕਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਗੁਰਅਗੇਜਿਸੁਪ੍ਰਪਤਿਸੋਪਾਏ॥੩॥ਰਤਨਾਰਤਨਪਦਾਰਥਬਹੁਸਾਗਰੁਕੁ
 ਰੇਆਰਾਮ॥ਬਾਣੀਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਬਿਚਾਰੈਆਰਾਮ॥ਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਬਿ
 ਚਾਰੈਆਨਿਰਮੋਲਕੁਰਤਨੁਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤੋਲਕੁਪਾਇਆਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰ
 ਰਗਾ॥ਸਮੁੰਦੁਟਿਰੇਲਿਸਰੀਰੁਹਮਦੇਖਿਆਇਕਵਸਤੁਅਨੁਪਦਿਖਾਈ॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋ
 ਵਿੰਦੁਗੁਰੁਹੈਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥੧॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸ਼੍ਰਿਮਿਸ਼੍ਰਿਮੇ
 ਸ਼੍ਰਿਮਿਸ਼੍ਰਿਮਿਦਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਰਾਮੁਪਿਆਰਾਮਾਗ
 ਮਾਮੁਪਿਆਰਾਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾਮਨਾਮਿਦੁਡਿਆਈ॥ਕਲਿਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਖੇਹਿਥ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰੋਲ ਘਾਈ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾ ਤੇ ਦਾਇ ਅਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਕਿਲਵੈ
ਪਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਧਿਆਇਆ ਮੈਰਿ ਰਵੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇਆ ਰਾਮ
॥ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ਰਿਰਦੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾਗੁਰ ਸਰਣਈ ਅਏ ॥ ਲੋਕੁ ਦਿਕਾਰਨਾ ਵਰੁ
ਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਤਾਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲ
ਏ ॥ ਅਪਿ ਪ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਿਪਾਕੁ ਰਿਦੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ॥ ੨ ॥ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਸਿਧਿ
ਕਾਰ ਜਸ ਭਿਸੁ ਹਾਏ ਰਾਮ ॥ ਰੇ ਮੇਰੇ ਮਿਰੇ ਮਿਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਏਤਿ ਸੁਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਅ ਕਾਈ ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਸ ਭਵਿ
ਸਨਾਭੁ ਖਗਵਾਈ ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਸੰਤ ਲੁਸੀ ਗੁਰ ਸਭੁ ਹੋਆ ਰਾਮ ਤਿਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਪਿਅੰਨੁ ਕਹੁ ਕੀਆ ਹਮ ਦਾਨਿ ਦਾਸਾ ਨੀ ਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ਸੇ
ਨ ਮੁਖ ਮੁਖ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੇਰੁ ਦਿਆ ਪੈਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥
ਆਮ ਲੁਲਾਗੀ ਮੁਕੁਤ ਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੁਕਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿ
ਨਿਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਚੁਗਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮੁ ਪੀਝੁ ਦੋਲਾ ਕਾਲੁ ਖਤ ਮੇਰਾ ਅਧਿਆਰ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੁ
ਖੇਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਖਿਨੁ ਉਭਾਇਆ ਲੀਭ ਰਮਦਾਇ ਕਤੁ ਪਰਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ
ਕਤੁ ਪਰਿਆਏ ਭਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਏ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਰਸਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਪੈਜਰ ਖੇਰਾ ਮਨਾਮਾ
ਹਿਲਾ ਦਉ ਧਾਰਿਤ ਰਾਏ ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰੇ ਮੇਰੇ ਮੁਢਿ ਚਾਗੁ ਟਕਾਹਤਿ ਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਭੀਨੇ ਰਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤ ਸਰ
ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਪਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੇਛ ਲੁਪਾਇਆ ਰਾਮ
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਛਲੁਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਦੁ
ਗਈ ਸੁਧਿ ਹੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਾਸਿਆ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ ਸਾ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਦੂਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜੇ ਪਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਦੈ
ਵਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਾਇਆ
ਸਖਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚੀ ਨਾ ਰੂਧੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗਮ ਹਿਤੁ ਲਾਜ

ਕਾਨ੍ਹਨੇਵੇਨਾਅਏਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੧॥
 ਰਾਮੇਰਾਮਨਾਮੁਸਤੋਸਤਿਗੁਰਗਾਥਿਜਾਣਿਆਰਾਮਾਸੇਵਕੋਗੁਰਸੇਵਾਲਾਜਨਿਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿ
 ਰਾਮਾਇਅਰਾਮਾਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਆਬਹੁਤਮਨਿਸਗਧਿਆਗੁਰਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲਾਏ॥ਦੀ
 ਨਾਨਾਬਜਾਅਕਾਦਾਤਾਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਸਿਖਗੁਰ੍ਹੇਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ਰਾਮ
 ਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰਹਿਰਦੈਦੈਨਾਨਕਮਿਲਵਸੁਭਾਏ॥੨॥ ਅਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨
 ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਵੁਖਥਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਈ
 ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਉਤਮੁਕਾਮੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪੀਐਅਸਥਿਰੁਹੋ
 ਏ॥ਜਨਮਮਰਨਦੇਵੈਦੁਖਮੇਟੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖਿਸੇਵੈਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੁਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐ
 ਅਤਮਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਵੁਖਥਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਨਾ
 ਮੁਪਦਾਰਥੁਕਲਿਜਗਿਉਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਦੀਐਗੁਰਮੁ
 ਖੁਹਰਿਸੁਣੀਐਹਰਿਜਪਤਸੁਣਤਦੁਖਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਵੁਖਥਿਨਸਿ
 ਆਹਰਿਨਾਮੁਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਿਆਪਟਿਚਾਨਣਅਗਿਆਨੁਅੰ
 ਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀਆਰਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਜੀਉ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਕਲਿਜਗਿਉਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿ
 ਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥ਹਰਿਲਾਹਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਹਰਿਨਾ
 ਮਸਖਾਈਭ੍ਰਮੁਚੁਕਾਅਵਣੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਅਵਣੁਜਾਣਾਕੁਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਏਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਉਤਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਧਿਆ
 ਏਆਧੁਰਿਭਾਗਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਹਰਿਲਾਹਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲ
 ਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਉਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਫਰਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਗੁ
 ਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਰਸਭੋਗਮਹਾਨਿਰੋਜੋਗਵਡਭਾਗੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਸੇ
 ਧੀਨੁਕਰੇਸਤਪਰਖਾਪੁਰੇਜਿਨਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮੁਧਿਆਜਨਨਾਨਕੁਰੇਣੁਮੰਗੈਪਗਸਾਧੁਮਨਿਚੁਕਾ
 ਸੋਗਵਿਜੋਗੁਜੀਉ॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਉਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗਜੀਉ
 ॥੪॥੩॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਤਿਜੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਾਰੇਧਰਮੁ
 ਧਿਆਨੁਜੀਉ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਗਾਫਹਿਪਰਮਸੁਖਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਿਆਨੁਜੀ
 ਉਗੁਣਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਹਰਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥੁਸੇਭਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿ

ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਢੇ ਜਾਅ ਕਰਨ ਕੋਈ ਹਰਿਹਰਿ ਲਿਖ ਲਾਈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਥਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਏ
ਮਾਨੁ ਜੀਉ ਸਤਨਾਮੁ ਰਿਸਰੂਸੀ ਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਰਚਾਰੇ ਧਰਮ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁ
ਆਇਆ ਅੰਤ ਰਿਜੇ ਰੁਪਾਇ ਅਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਕੀ
ਥੈ ਪਗਟਿ ਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕੋ ਪੁਜ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕੋ ਧਰਮ ਹਾਥਿ ਸੁਲੇਖ ਲਿਖਿ
ਪਧਾਵਹਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤ ਰਿਸਮਤ ਰੇ ਗੁਲਗਾਨਾ ਹਉ ਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਦੁਪਾਇਆ
ਹਰਿਹਰਿ ਪਾਧਾਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁ ਗੁਰਮ
ਇਆ ਅੰਤ ਰਿਜੇ ਰੁਪਾਇ ਅਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪਰੁ ਆਇਆ
ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿਗੋਪੀ ਕਾਨਏ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪਤਾ ਪਨਤਾ ਪਹਿ ਜਗਪੁੰਨ ਅਰੰਭ ਰਿ
ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮਿ ਕਮਾਇਆ ਪਗਦਾਇ ਖਿਸਕੀ
ਆਦੁ ਇਪਗਟਿ ਕੋਟਿ ਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਵੀਨ ਦਇਆ ਲਗੁ ਰਸਾਹੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿਸਤਿ ਗੁਰਮ ਲੁਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥
ਗੁਦੁਆ ਪਰੁਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿਗੋਪੀ ਕਾਨਏ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗੁ
ਹਰਿਕੀਆ ਪਗਥੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦ ਕਮਾਇਆ
ਅਭਿਖੁਪੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਹਰਿਸਾਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿਆਈ ਹਰਿ
ਦਰਾਈ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਧੀਜੀ ਬੀਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੁਲੁ
ਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਲਜੁਗੁ ਹਰਿਕੀਆ
ਗਥੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿ
ਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
ਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧਰਿਮ ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ਧਰਿਮ ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਹਾ
ਰਿਨਾ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਅਸਤ ਕਿਸਟਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੇਹਾਇਆ
ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਸਤਿ ਗੁਰਮ ਨੂਅਮਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਮਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ
ਇਆ ਤੇਊਤ ਮਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨੁ ਮਾਛੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵ ਹਥਿ ਨੁਖਿਨੁ ਪਗਧੇਵਾ ਜਿਨਾ
ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਰਤੀ ਚਰੇ ਗੁਰੁ
ਤਿਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿਹਰਿ ਓਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿਨਾਮ ਕੀਠਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਏਕੁ ਦਿਸਾਇ ਸਮੁਤੁ ॥

ਦੇਖੋਸਤਮਾਤਮਰਾਮਪਛਾਨਜੀਉ।ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮਜ
ਪਰਪਾਨਜੀਉ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇ
ਜੀਉ।ਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ।ਅ
ਵਰੁਨਕੋਇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਇਜਿਨਿਪੀਅਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ।ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰਪੁਰਾਪ੍ਰਭਪਾਇਆ
ਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ।ਨਾਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਆਰਾਧੈਬਿਨੁਨਾਏਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ।ਸਤਸੰ
ਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰ
ਭਧਾਰੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ।ਸੋਹਚੀਕਰਿਛਠਥੇਨਿਘ
ਰਹਮਜਰੇਹਰਿਬਾਹਪ੍ਰਭੁਪਕਰਾਇਜੀਉ।ਪ੍ਰਭਬਾਹਪਕਰਾਈਉਤਮਮਤਿਪਾਈਗੁਰਚ
ਈਜਨੁਲਾਗਾ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਆਰਾਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਭਾਗਾਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਲਾਇਜੀਉ।ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰੁ
ਪਾਖਣਹਮਤਾਰੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥ ਅਸਾਛੰਤਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ॥ ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭੁਗਤਿਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ।
ਜੇਜਨਮਰਿਜੀਏਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਮਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਭਾਉਜੀਉ।ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਭੁ
ਉਗੁਰਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੁਖੋਹੋਈ।ਜੀਵਣਿਮਗਣਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੋਲੇਮਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈਸੋਈ।ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸਿਆਹਰਿਹਰਿਰਸਗ
ਟਕਪੀਆਉਜੀਉ।ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭੁਗਤਿਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀ
ਉ॥੧॥ਜਗਿਮਰਣਨਭਾਇਆਨਿਤਾਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ
।ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਇਹੁਜੀਅਵਰਖਿਆਨਜਾਇਜੀਉ।ਕਿਉਜੀਉਰ
ਖੀਜੇਹਰਿਦਸਤੁਲੈਵੀਜੇਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਲੈਜਾਇਜੀਉ।ਮਨਮੁਖਕਰਣਪਲਾਵਕ
ਰਿਗੁਰਮੇਸਭਿਅਉਪੁੰਦਾਵੁਲਾਇਜੀਉ।ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭਲਏਸੁਆਮੀਜਨਉਬਰੇਸ
ਬਦੁਕਮਾਇਜੀਉ।ਜਗਿਮਰਣਨਭਾਇਆਨਿਤਾਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੈ
ਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਧੁਰਿਮਰਣਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿ
ਆਇਜੀਉ।ਹਰਿਸੋਭਾਪਾਈਹਰਿਨਾਮਿਵਡਿਅਈਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੋਜਾਨਿਜੀਉ।ਹਰਿ
ਦਰਗਹਪੈਧੋਹਰਿਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਜਨਮਮਰਣਦੇਵੈਦੁਖਮੋਟੇਹਰਿਗਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇ
ਆ।ਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਕੁਲਿਏਕੋਚੇਏਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਏਕਸਮਾਨਿਜੀਉ।ਧੁਰਿਮਰਣਲਿਖਾ

ਇਸਾਗਰਮਾਖਿਸੋਹਾਇਅਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਨਿਜੀਉ॥੩॥ਜਗੁਉਪਜੈਬੈ
ਸੈਬੈਨਸਿਥੈਨਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਰਸ
ਰਸਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇ
ਫਿਰਿਬਾਹੁਇਮਰਣੁਨਹੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਮਿਸਮਾਦੈਸੋ
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੋਬਿਨੁਨਦੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈ
ਨਸਿਬਿਨਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥੪॥੬॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ
੪ ॥੬੬॥ ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਦਿਨੰਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਕੀਰ
ਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅਮਿਤਿਵਾਰੇਆਈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰਜੀਉ॥ਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖ
ਅਪਾਰਅਪਰੰਪਰੁਅਪੁਆਪਣਾਜਾਣੈ॥ਕਿਆਇਤੰਤਦਿਚਾਰੇਕਹੀਅਹਿਜੇਤੁਪੁਆ
ਦਖਾਣੈ॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਜੀਉ॥੬੭॥ ਮੇਰੇ
ਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਦਿਨੰਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰ
ਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਭੁ
ਹਿਰਹਿਅਸਮਾਇਜੀਉ॥ਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤਿ
ਸੁਰੁਪੁਨਰੇਖਾਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰੇਹੈਦਿਨੁ
ਤੀਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆ
ਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਰਿਪੁਭੁਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਈਤੂੰਆਪੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਜੀਉ॥ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਤੂੰਪਰਪਾਨੁਤੁ
ਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਸਭੁਤੂੰਹੋਵਰਤਹਿਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਹਰਿਸਰ
ਹਿਰਦਿਆਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾ
ਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁਜੀਉ॥੩॥ਸਭੁਤੂੰਹੋਕਰਤਾਸਭੁਤੇਰੀਵਰਿਅਈਜਿਉਭੁਵੈ
ਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭੁਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭੁਤੇਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਜੀਉ
ਸਭੁਸਬਦਿਸਮਾਦੈਜੰਤੁਧੁਭੁਵੈਤੇਰੈਸਬਦਿਵਰਿਅਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪਾਈਐਅ
ਗਵਾਈਐਸਬਦੇਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕ
ਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭੁਤੂੰਕਰਤਾਸਭੁਤੇਰੀਵਰਿਅਈਜਿਉਭੁਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ
੪॥੭॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥੫੬੪ ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਿਨੇਲੋਇ

[illegible]

ਰਮਰਾਜੇ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਦਿ ਨ ਸੁਰਾਤਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਏਹਾ ਅਸਾ ਪਾਧੋਗਾ ਹਮਰਾ
ਖਕਿ ਛੁਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਦੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਗੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਾਨਿ ਹਰਿ
॥੩॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਖਿ ਲੈਹਮ ਸਰਣਿ ਪੁਰਾ ਏਹਾ ਰਮਰਾਜੇ॥ ਹਮਰਾ ਲਿਦਿਗੁ ਰਾਜੇ
ਨ ਸੁਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ॥ ਹਮਰਾ ਰਿਕਤੁ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੁਆ ਹਰਿ ਪੇਜ ਰਖਾਏ॥੪॥੧੦॥ ਅਸਾ ਪਾਰਿਸਾਹੀ ੪ ਛੰਤ
ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਧਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਮਰਾਜੇ॥ ਅਗਿਆਨ
ਅੰਧੇ ਰਾਕਟਿ ਅਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ॥ ਹਰਿ ਲਧਾਰਤ ਨੁਪਦਾ ਰਬੈ ਠਿਗਿ ਬਦੁ
ਨ ਚਲਿਆ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਮਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਮੈਸ
ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਸੇ ਕਹੇ ਜਗਿਆ ਏਹਾ ਰਮਰਾਜੇ॥ ਇਹੁ ਮਾਣ ਸਜਨ ਮੁਦ ਲੰਭੈ ਜਾਮੁ
ਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ॥ ਦੁਟਿ ਦੁਤੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿ ਅਗੈਰੁ ਖਾਕਿਆ ਖਾਏ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ
ਠਿਰਿ ਜਨਮੁ ਪੈਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ॥੨॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਤਿ ਰੁਪੁ ਏਹਾ ਰਮਰਾਜੇ॥ ਬਿ
ਹਾ ਬਿਕਿ ਸੇਵੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਤੁ ਪੁਮਿ ਲਇ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਅਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਗੀਤ
ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਮਰਾਜੇ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤ ਰਿਕ ਪਟੁ ਦਿਕਾ ਰੋਜਿ
ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ॥ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗੁ ਹੁਦੀ ਜੈ॥ ਜਿਨਾਨਾਨਕ ਗੁਰੁ
ਖਿਰਿ ਦਾਸੁ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ॥੪॥੧੧॥ ਅਸਾ ਪਾਰਿਸਾਹੀ ੪ ਛੰਤ
ਜਿਨ ਅੰਤ ਰਿਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜੁ ਸਿਆਣੇ ਰਮਰਾਜੇ॥ ਜੇਬਾਹਰੁ ਗੁਰੁ ਲਿਖੁ
ਬੋਲ ਦੇਠੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨੇ ਹੋਰੁ ਥਾਉਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਥਾ ਨੁਹਾਵਦਾ ਰਮਰਾ
ਗੁਰੁ ਸਿਖੀ ਸੇਥਾ ਨੁਭਾਇਆ ਲੈ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਬਾਇ ਪਈ ਜਿ
ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ॥ ਜਿਨਾਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜਕ ਰਾਵਾ॥੨॥ ਗੁਰੁ
ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਮਰਾਜੇ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੁਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਰੋ ਰਖਾਇ ਘਨੇਰੀ॥ ਜਨਾਨਕ
ਕਹਰਿ ਪੁੰਨ ਬੀਜਿਆ ਠਿਰਿ ਤੇਟਿਨਾ ਮਾਢੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਦਾਸੁ
ਆ ਜਿਨਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਰਮਰਾਜੇ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਕੀ ਸੇਧੈ

ਤੁਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾਹਰਿ ਦਰਗਹਗੁਰਸਿਖ ਪੈ ਨਾਈ ਅਹਿ ਜਿਨਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਜਨ
ਨਾਕਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਇਆਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ॥੪॥ ੧੨॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਛੰਤਾ
ਜਿਨ ਭੇਟਿਅ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥ ਤਿਸਕੀ ਤਿਸਨ ਭੁਖ
ਸਭਉ ਤਰੇਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੇਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇਹਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ
ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਵੈ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਠਹਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇ
ਅਤਿਨ ਪੁਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਇਆ ਤਿਨੁ ਮੁਖ ਸਦੋ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕ
ਕਸਭਿ ਦੁਰੁ ਭੇਟਿਅ ਤਿਨਾ ਮਾਇਆਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰਿ ਨਹ
ਰਿਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਅ ਕਰੇ ਜਿਨਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਰਾ ॥ ਜਿਨਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਅਸਭ ਦੁਸਟ ਦੁਖ ਮਾਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥
੩॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤਉ ਪਾਇਆ ਪੈ ਜਰਖਦਾ ॥ ਆਇਆ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥ ਹਰਣਾਖ ਸੁਦੁਸਟੁ ਹਰਿ
ਮਰਿਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਅਰਿਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇਨਾ ਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮੈਸਾਹਰਿ ਸੋਇਆ ਤਿਨ ਲੋਭੁ ਭੁਭੁਇਆ ॥੪॥ ੧੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਛੰਤਾ ॥ ਘਰੁਪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇਖਿ ਆਰੇਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ
ਤੁਰਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥
ਮਨਿ ਤਿਸਨਾਨ ਬੂਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋ ਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ
ਹੋ ॥ ਭਗਮਣਿ ਸੋਹਗਾਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿਉ ਰਿਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਿਰਰਤ ਅਵੈ ਮੈ ਰੋਲੋਉ
ਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾੜਿ ਕਬੂਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਪਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰ
ਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਰਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਲਿਵੈ
॥੩॥ ਚਰਿਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀ ਅਰੁ ਤੇ ॥ ਪਿਰਥਾ ਝੂਠਿ ਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਗਣਿ
ਤੁਰਿ ਲੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆਸਉ ਡੀਠੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇਨੈ ਨ ਜੁਤੇ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਗਸੀ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥
ਗੁਰੁ ਦਿਵੈ ਅਹੁ ਉਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਹਰਿ ਪੂਰੀ

ਅਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮਨਿਓਦੇਅਵਾਛਲੁਪਾਏਆਹਰਿਤੁਠਨਾਮੇਰੇਪਿਆਰੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ॥੫॥ਪਿਆਰੇਹਰਿਬੇਨੁਪ੍ਰੇਮਨਖੇਲਸਾ॥ਕਿਉਪਾਈਗੁਰਜਿਤੁਲਾਗਿਪਿਆਰੇ
ਖਸਾ॥ਹਰਿਦਾਤਰੇਮੇਲਿਦੁਹੁਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਸਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਪਾਏਆਮੇਰੇਪਿਆਰੇ
ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਸਾ॥੬॥੧੪॥ ਚਉਪਦੇ੧੬॥ ਛੰਤ੧੪॥ ਜੇਨੁਆਸਕਾ ਜਮਲ੩੦

੧੬ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪਰਭੂਨਿਰਭਉਨਿਰਦੌਰ
ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ

ਗੁਰਗੁਜਰੀਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾਕਪ੩੪ ਘਰ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤ
ਖਾਹਉਬਿਨਉਕਰਉਗਾਰਿਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਮੁਖ
ਗਾਸਿ॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੇਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਨਾਮਖਾਈ
ਰਿਕੀਰਤਿਹਮਗੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿਕੇਜਨਦਰਭਗਵਰੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰ
ਸਾਹਰਿਪਿਆਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪੁਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਨਾਮੁਨਾਪਾਏਆਤੇਭਾਗੀਨਾਮਪਾਸਿ॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਨ
ਏਧਿਗੁਜੀਵੇਧਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਿਮਸਤ
ਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਪੰਨੁਪੰਨੁਸਰਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਏਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਾ
ਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੧॥ ਗੁਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਗੋਦਿੰਦੁਗੋਦਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨੀਪ੍ਰੀਤ
ਮਿਲਿਸਤਸੰਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮੇਰੈ॥ਜਪਿਜਪਿਗੋਦਿੰਦੁਗੋਦਿੰਦੁਪਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾ
ਇਪੁਭਉਰੈ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਮੇਕਉਗੋਦਿੰਦੁਗੋਦਿੰਦੁਗੋਦਿੰਦੁਮਨੁਮੇਰੈ॥ਗੋਦਿੰਦੁਗੋਦਿੰਦੁ
ਦਿੰਦੁਗੁਣਗਾਢਾਮਿਲਿਗੁਰਸਾਪਸੰਗਤਿਜਨੁਸੇਰੈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗੁਰਹਰਿਭਗਤਿ
ਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਗਿਧਿਸਿਧਿਲਾਗੈਪਗਿਓ॥ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪ
ਨਾਮੇਸੇਰੈ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀਨਾਮਤਿਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਾਏਮਨਿਰੇਰੈ॥ਕਉਆਕਗੁਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਦਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਰੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਤਿਗੁਰਸਤਿਦ
ਜਿਤੁਨਾਤੇਕਉਆਹੰਸੁਰੇਏ॥ਨਾਨਕਪਨੁਪੰਨੁਦਰੇਦਰਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮ
ਰੈ॥੪॥੨॥ ਗੁਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮਬਾਣੀਮੁਖਿਬੋਲਿ

ਭੇਡਰੇ ਜੇਜਨੁਸੁਟੈ ਸਰਧਾਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਜ
ਨ ਮੋਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਮਾਪਾ ਪੀਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਭਾਗੀ ਦਰਭਾਗੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪ
ਦਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਵਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਭਾਗੀ
ਣਜ ਮਿਅਰੇ ॥ ਸੇਕੁ ਕਰਸੁ ਕਰਗਰਧ ਭਪਦਹਿ ਗਰਭ ਜੇ ਨਿਦਾਯਿ ਮਰੇ ਮਹਾਹਤਿ ਮਾਰੇ ॥੩॥
ਦੀਨਦਇਆ ਲੋਹੇ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਥਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ
ਹਰਿ ਭਵੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੩॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮ
ਹਾਦਹੁ ਹਉਮਨ ਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਭੇ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿ
ਜਪਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰ
ਮਾਮੁ ਜਸ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੋਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛੁਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰ
ਤਰਜਾ ਮੀਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਚ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥ ਮੈਮ ਨਿਤ ਨਿਲੋਚਨ ਰਹਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਲੋਚ
ਪੁਰੀਸ ਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਾਣ ਸਜਨ ਮੁਖਿ ਨਿਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮ੍ਰਿਗੁ ਮ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰ
ਥਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸਦੁ ਖਖਾਵੈ ਮੁਖ ਠੀਕਾ ਬੁਕ ਬੁਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਜੇਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹ
ਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨਿ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸਾਬਾ ਸਿਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕਉ
ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥੪॥੪॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ
ਸੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਰਮਹੋ ਦਹ ਲਾਏ ਗੇਲੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ
ਜਿਨ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਗਲਾ
ਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇਆ ॥ ਦਰਭਾਗੀ
ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣਿ ਨਿਰਬਾਣੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ
ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਰਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਤ ਪਾਇਆ
ਸੇਭਾਗੀ ਣ ਪਾਪੀ ਜਮ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਅਪਿਰਿ ਪਾਣੁ ਪ੍ਰਿਧਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੇਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥
ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ
ਹਰਿ ਮੀਰ ਲਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਸਕਹੁ ਹਰਿ ਆਦਰਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰੋਮੋਕਉਕੋਈਆਇਮਿਲੋਹਰਿਨਾਮੁਦਿਤੁਵੈ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨਸਰੂਦੇਵਮੇਰੇ
ਰੋਪ੍ਰਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੀਰਜਧਰਮੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਇਆਤਿਤਹਰਿ
ਮੇਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜੋਬੋਲੈਸੇਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਣੀ
॥ ੨॥ ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਿਤਮੇਲਨਲਗੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਜਪੈਲਿਵਲਵੈ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਜਿ
ਰਨਹੀਪਾਇਆਸੇਤਾਹਰਿਨਿਮੁਏਮਰਿਜਾਵੈ॥ ੩॥ ਆਨਦੁਲੁਜਗਜੀਤਦਾਤਾਸਭਜਾ
ਕਉਅਨਦੁਕਰਹੁਹਰਿਧਿਆਵੈ॥ ਚੰਦਾਤਾਨੀਅਸਭਿਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੈ॥ ੪॥ ੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੩ ॥ ਮਾਈਬਾਪਪੁਤ੍ਰਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ ਸਭਨਾਕਉ
ਬੰਧੁਹਰਿਕਰਿਦੀਏ॥ ੧॥ ਹਮਰੇਜੇਰੁਸਭੁਰਹਿਓਮੇਰੇਬੀਰਾ॥ ਹਰਿਕਾਤਨੁਮਨੁਸਭੁਹਰਿਕੇਵੈ
ਰੋਸਰੀਰਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਜਨਕਉਸਰਧਾਆਪਿਹਰਿਲਾਈ॥ ਦਿਚੇਗੁਸਤਉਦਾਸ
ਹਾਈ॥ ੩॥ ਜਬਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ ਤਬਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭ
॥ ੪॥ ਜਿਤੁਕਾਰੈਕੀਮਿਹਮਹਰਿਲਾਈ॥ ਸੇਹਮਕਰਹੋਏਆਪਿਕਰਾਈ॥ ੫॥ ਜਿਨਕੀਰੁ
ਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਹਾਈ॥ ਤੇਜਨਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਵੈ॥ ੬॥ ੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗੁਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੩॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਹਰਿਨਸਕੈਜਿਉਬਾਲਕੁਖੀਰਿ
ਧਾਰੀ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ॥ ਐਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੇਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਮਨਰੇਹ
ਗਤਿਤਰਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਲੁਪਾਈ॥ ਐਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਾਨਕਸ
ਦਨਮੁਨਿਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹਹਿਬਨਵਾਰੀ॥ ਸਰਣਗਤਿਪ੍ਰਲਾਦਜਨਾਅਏਰਿ
ਕੀਪੈਜਸਟਾਰੀ॥ ੨॥ ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁਏਕੋਵਰਤੈਏਕੋਜੋਤਿਮੁਹਾਰੀ॥ ਸਭਿਜਚਿਕਤੁਏਕੋ
ਤਾਮਾਗਹਿਹਾਥਪਸਾਪਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਭਗਤਜਨਕੀਉਤਮਬਾਣੀਗਵਹਿਅਕਥਕਥਾਨਿ
ਨਿਆਰੀ॥ ਸਫਲਜਨਮੁਭਾਇਆਤਿਨਕੇਰਾਅੰਤਰੇਕੁਲਤਾਰੀ॥ ੪॥ ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧ
ਰਮਤਿਭ੍ਰਿਅਪੇਜਿਨਅੰਤਰਿਮੇਹਗੁਬਾਰੀ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਕਥਾਨਭਵੈਓਇਰੁਬੇਸਦੁਖ
ਵਾਰੀ॥ ੫॥ ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦਾਕਰਿਮਲੁਧੋਵੈਓਹਮਲਭੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਨਿ
ਦਿਆਪੇਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੀ॥ ੬॥ ਇਹੁਪਰਪੰਥੁਧੇਲੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਸਰੁਕਲਪ
ਹਰਿਏਕੋਸੁਰੁਵਰਤੈਜੁਗਅੰਤਰਿਸੁਤੁਖਿਚੈਏਕੰਕਾਰੀ॥ ੭॥ ਰਸਨਿਰਸਨਿਰਸਿਗਵ

ਜਗਿਨਾਨਾਸਨਾਹਰਿਰਸੁਧਾਗੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਾਗਉਹਰਿਰਸਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥
੨੧੧॥ ਚਉਪਦੇ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ੧॥ ਜੇ੨੨॥ ਗੁਜਰੀਕਾ॥

੨੪੮

੧੬ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਦੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਦੇਵਗੰਧਾਰੀਸ੍ਰੀਮੁਖਦਕਧਃ੪ ਘਰੁ੧ ॥ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠਕੁਰੁਲਿਵਲਾਗੇ॥
ਜੇਤੁਮਰਾਜਸੁਕਹਤੇਗੁਰਮਤਿਤਿਨਮੁਖਰਾਗਸਭਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੇਮਾਇਅਕੇਬੰਧਨ
ਠਹੇਹਰਿਗਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥ਹਮਰਾਮਨੁਮੇਰਿਓਗੁਰਮੇਹਨਿਹਮਬਿਸਮਭਈਮੁਖਲਾ
ਗੇ॥੧॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੇਈਅੰਧਿਆਰੀਗੁਰਕਿਚਤਕਿਰਪਾਜਾਗੇ॥ਚਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸੰ
ਗਭੁਆਮੀਮੇਰਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਲਾਗੇ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
॥ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਕਹਹੁਮਿਲੈਕਿਤੁਗਲੀ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਬਤਾਵਹੁਮਾਰਗੁਹਮਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਿਅਕੇਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਇਚਚਾਲਬਨੀਹੈਭਲੀ॥ਲਟੂਗੰਮਧੁਗੀਠਾਕੁ
ਰਗਈਓਹਸੁੰਦਰਿਹਰਿਚੁਲਿਮਿਲੀ॥੧॥ਏਕੋਪ੍ਰਿਓਸਖੀਅਸਭਪ੍ਰਿਅਕੀਜੇਭਾਵੈਪਿਸ੍ਰਾ
ਭਲੀ॥ਨਾਨਕੁਗਰੀਬੁਕਿਅਕਗੋਬਿਚਾਰਾਹਰਿਭਾਵੈਤਿਤੁਰਹਿਚਲੀ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੰਗਿਚਲੁਲੈਗਰੀਹ
ਰਿਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਚੋਲੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਛਿਰਉਦੇਵਨੀਆਵਲਬਾਵਲਤਿਸੁਕਾਗਣਿਹਰਿਦੋ
ਲੀਐ॥ਕੋਈਮੇਲੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਮਤਿਸਕੀਗਲਗੇਲੀਐ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਨ
ਦਹੁਅਪੁਨਾਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਝੈਲੀਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹਰਿਲਾਧਾਦੇਹਟੇ
ਲੀਐ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕੁਰਪਹਿਹਰਿ॥ਜਬਹ
ਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਕੀਆਈਗਖਪ੍ਰਭੁਭਾਵੇਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਕਨਕੀਚਤੁਰਾਈਉਪਮਾਤੇਬੈ
ਨੜੰਗਜਾਗਿਕੋਈਭਲਾਕਹਉਭਾਵੈਬੁਰਾਕਹਉਹਮਤਨੁਦੀਓਹੈਚਾਰਿ॥੧॥ਜੇਅਵਤਸਗਟਿ
ਹਕੁਰਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਤਿਸੁਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਗਟਿਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉਗਖਹੁ
ਲਾਜਮੁਗਾਰਿ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉਤਿਸਬਲਿ
ਹਰੀ॥ਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾਸਾਧਗੁਰਦਰਸਨੁਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਮੁਰਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਪਾਦਿਰੁ

੧ ਪਾਛਾਪੁਰਖਪੁਰਖਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਾਰੇਮਿਲਹਜੁਠਾਗੀ॥ਹਮਰੇਜੀਏਰੇਹੁਮੁਖਿਰੇਹੁਰੇ
 ੨ ਹਮਕਰਮਹੀਣਕੁਰਿਆਗੀ॥੧॥ਹਮਰੀਮੁਦਾਨਾਮੁਹਰਿਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਦੁਸਟਦੁ
 ੩ ਸਟਾਗੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੀਧ
 ੪ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਥਿਨਾਸੁੰਦਰੋਹੈਨਕਟੀ॥ਜਿਉਥੇਸੁਆਕੇਪਾਰਿਪੁਤਜਮਦੁਜੈ
 ੫ ਸੁਨਾਮੁਪਰਿਓਧਕਟੀ॥੧॥ਹਰਾਓ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਨਾਰਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੋਬਿਗੜ੍ਹਪੁ
 ੬ ਬੋਰਕਟੀ॥ਜਿਉਨਿਗੁਰਾਬਹੁਬਾਤਜਾਣੈਓਹਹਰਿਦਰਹੁਹੈਕੁਸਟੀ॥੧॥ਜਿਨਕਉਦਇਅ
 ੭ ਲੁਹੇਅਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਪਗਚਟਕੀ॥ਨਾਨਕਪਤਿਤਪਦਿਤਮਿਲਿਸੀਗ
 ੮ ਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਛੈਛੁਟਕੀ॥੨॥੬॥ ਜੇਹੁਦੇਵਗੀਧਾਗੀਕਾ ਵਪਦੇ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨਿਰਭਇਨਿਰਦੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਚੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੩ ਰਗੁਬਿਹਗੜ੍ਹਾਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪ:੪ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮੇਰੀਭ
 ੧੪ ਦੁੜੀਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੇਲੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਰਸਿਬੀਧਾਹਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮਨੁਹਰਿਰਸਿਨਾਮਿਛੁ
 ੧੫ ਲੇਰਾਮਾਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂੰਡੇਲੇਰਾਮਾਮਨਿਚਿੰ
 ੧੬ ਅਨਾਠਲੁਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀਬੋਲੇਰਾਮਾ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਰ
 ੧੭ ਵਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੈਠਾਅਲਾਏਰਾਮਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਭੁਗਤਜਨਾਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
 ੧੮ ਏਮਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਲਾਏਰਾਮਾ॥ਚਿਰੀਦਿਛੰਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਆਸਾ
 ੧੯ ਸੁਭਾਏਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਰੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਹਤਸਬਦੁਦਜਾਏਰ
 ੨੦ ॥੨॥ਸਖੀਸਰੋਲੀਮੇਰੀਆਂਝੀਦੁੜੀਏਕੋਈਹਰਿਪ੍ਰਭਆਣਿਮਿਲਾਵੈਰਾਮਾ॥ਹਉਮਨੁਦੇਵਉ
 ੨੧ ਸੁਆਪਠਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਿਹ
 ੨੨ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਿਚਿੰਦਿਅਨਾਠਲੁਪਾਵੈਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਭੁਜਹਰਿਸਰਣਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
 ੨੩ ਏਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਪਿਆਵੈਰਾਮਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮਤਿ
 ੨੪ ਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮਾ॥ਹਉਹਰਿਬਾਣੁਉਰੀਟੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਜਲਾਥਿਨਕਮਲਇੰਦੇ
 ੨੫ ਰਾਮਾਗੁਰਪੁਰੇਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸਜਣਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸੇਰਾਮਾ॥ਪਨਪਨਪਨ

ਦੇਵੇਅਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਗਾਸੇਰਾ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਗਛਪਾਤਸਾਹੀ੪੧
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਰਾਮਾਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿ
ਖੈਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਹਿਜਾਏਰਾਮਾਮਨਸੁਕਾਹਰਿਅਹੋਇਆਮੇ
ਰੀਜੀਦੁਵੀਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਏਰਾਮਾਹਰਿਕੁਗਵੇਰੁਲਿਖਪਾਇਆਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏ
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਏਰਾਮਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬਾਧਿਆਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏਨਿਰੰਬਾਲਕਲਾਗਿ
ਤਪਖਿਰੇਰਾਮਾਹਰਿਬਿਨੁਸੰਗਤਿਨਪਾਏਅੰਮੇਰੀਜੀਤੁਵੀਏਨਿਰੰਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲੁਬਿਨੁਟੇਰੇ
ਮਾਸਤਿਗੁਰਸਰਲੀਜਉਪਉਮੇਰੀਜੀਤੁਵੀਏਗੁਰਦਸੇਤਰਿਪੁਰੇਕੇਰੇਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕੁ
ਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜੀਤੁਵੀਏਘਰਵਾਨੇਸਥਤਪਏਰੇਰਾਮਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਤਉਮੈਵੇ
ਰੇਕੇਮੇਰੀਜੀਤੁਵੀਏਬਖੁਬਾਧੇਤਉਮੈਜਾਲੇਰਾਮਾਨਿਰੰਪਖੀਕਪੇਤਿਨਾਪੁਥੀਧਾਇਆਮੇ
ਰੀਜੀਤੁਵੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਿਸਭਵਸਿਕਾਲੇਰਾਮਾਜਿਮੈਤਮਾਇਆਚਿਤਲਾਇਦੇਮੇਰੀ
ਜੀਤੁਵੀਏਸੇਮਨਮੁਕਾਬਿਤਾਲੇਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਤਿਤਹਿਸਰਲਾਗਤੀਮੇਰੀਜੀਤੁਵੀਏਗੁ
ਰਨਾਨਕਤਰਿਰਖਵਾਲੇਰਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਾਨਕਹਿਲਿਵਉਬੋਰੇਮੇਰੀਜੀਤੁਵੀਏਪੁਰਿਕੁਗ
ਵੇਰਹਿਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੈਤਉਮੇਰੀਜੀਤੁਵੀਏਗੁਰਖੇਵਟਸਥਤਤਗਾਇਆ
ਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਦਾਇਆਲੁਹੈਮੇਰੀਜੀਤੁਵੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮਿਠਲਾਗਾਇਆਰਾਮੁ
ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਸੁਲਿਖੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਰਾਮਾ॥੪॥੨॥ ਬਿ
ਹਗਛਪਾਤਸਾਹੀ॥੪॥ ॥ਜਗਸੁਕ੍ਰਿਤਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜੀਤੁਵੀਏਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਹਰਿਮਨਿਧਾਰੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਵਿਤੁਏਮੇਰੀਜੀਤੁਵੀਏਜਾਪਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤੇਧਾਰੇ
ਰਾਮਾਸਭਾਕਿਲਾਦਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਅਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਉਤਾਰੇਰਾਮਾ॥੫॥ਜੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆ
ਉਦੇਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏਤਿਨਾਪੰਚੇਦਸਗਤਿਆਏਰਾਮਾਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜੀ
ਦੁਵੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮਲਖੁਲਖਾਏਰਾਮਾਗੁਰਮਾਸਮਨਸਾਪੁਰੀਆਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏ
ਹਰਿਮਿਲਿਅੰਬੁਖਸਭਜਾਏਰਾਮਾਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪੁਰਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮਾ॥੬॥ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏਪਰੋੜੇਹੀਠਗਮਾ
ਇਆਰਾਮਾ॥੬॥ਰੁਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏਗੁਰਪੁਰੋਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਰਾਮਾ॥੭॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇਰੀਜੀਦੁਵੀਏਠਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁਵਿਜੀਦਾਇਆਰਾਮਾ॥੮॥

੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨ ਮੁਖ
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੩੧

ਨਨਾਨਰਸਤਿਹੁਰਜੇਮਿਲੈਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਤਿਨਕਸਰਤਖਗਵਾਇਆਰਾਮਾ॥੩॥ਅਤਿਜੁ
ਤਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਜੀਤਜਪਿਐਪਾਪਗਵਤੋਰਾਮਾਪਤਿਤਪਦਿਨਗੁਰਿਜੀਤ
ਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਚਤੁਰੀਰੀਚਤੁਰੀਜੀਤੋਰਾਮਾਚਰਿਮੈਲੁਸਭਤੁਤਰੀਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਸਹਿਨਾਤਰਾਮਾਅਪਹਾਧੀਪਾਧੀਤਿਧਰੇਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਜਨਨਾਨਕਖਿਨਾ
ਗਤੋਰਾਮਾ॥੪॥੨॥ ॥ਬਿਹਗਵਾਪਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਤਉਬਲਿਤਾਰੀਤਿਨਕਸਰਤਖਗਵਾਇਆਰਾਮਾ॥੩॥ਅਤਿਜੁ
ਤਕੀਏਜੀਤਹਰਿਤਰਿਨਾਮਾਅਧਾਰੇਰਾਮਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਤ੍ਵਿਕਾਇਆਮੇਰੀਜੀਤ
ਕੀਏਬਿਖੁਭਤੁਨਾਨੁਤਾਰਨੁਤਾਰੇਰਾਮਾਜੀਨਇਕਮਨਿਹਰਿਧਿਅਇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਰੀਜੀਤ
ਏਤਿਨਸਤਜਨਾਨੋਕਾਰੇਰਾਮਾਨਾਨਕਹਰਿਨਾਪਿਸੁਖਪਾਇਆਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਸਤਿ
ਖਾਨਿਵਾਰਨੁਤਾਰੇਰਾਮਾ॥੧॥ਸਰਸਨਾਧਨੁਸਨਹੈਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਗਣਗਣੈਹਰਿਪੁਤਕੇਰੇ
ਸੇਸ੍ਵਦਨਭਲੇਸੋਭਨੀਕਹਹਿਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨਸੁਟਹਿਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮਾਸੇਸੀਸੁ
ਪਦਿਤਪਦਨਹੈਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਜੇਜਾਇਲਗੇਗੁਰਪੈਰੇਰਾਮਾਗੁਰਦਿਟਹੁਨਾਨਕਵਾਰੇਰਾਮਾ
ਜੀਤਕੀਏਜੀਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮਾ॥੨॥ਤੇਨੇਤ੍ਰਭਲੇਪਰਵਣਹਰਿਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏ
ਤੁਸਤਿਗੁਰਦੇਖਹਿਰਾਮਾਸੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਦਿਤਹਰਿਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਜੇਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿ
ਖਹਿਰਾਮਾਤਿਸੁਜਨਕੇਪਗਨੀਤਪੁਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਜੇਮਾਰਗਿਧਰਮਚਲੇਸਹਿਰਾਮਾ
ਨਕੁਤਿਨਦਿਟਹੁਦਾਰਿਅਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮਮਨੇਸਹਿਰਾਮਾ॥੩॥ਧਰਤਿਪ
ਲੁਅਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਸਭਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅਦੈਰਾਮਾਪਉਣੁਪਾਣੀਥੈਸਤੋਰੇਮੇਰੀਜੀਤ
ਕੀਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਏਰਾਮਾਵਣੁਤ੍ਵਿਣਸਭਅਕਾਰੁਹੈਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਮੁਖਹਿ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਅਦੈਰਾਮਾਨਾਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਜੇਗੁਰਮਖਭਗਤਿਮਾ
ਦੈਰਾਮਾ॥੪॥੪॥ ॥ਬਿਹਗਵਾਪਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਜੀਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਕੋਤਿਓਮੇਰੀਜੀਤ
ਏਤੇਮਨਮੁਖਮੁਖਇਆਏਰਾਮਾਜੇਮੇਰਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਮੇਰੀਜੀਤ
ਛੁਤਾਏਰਾਮਾਹਰਿਦਰਗਹਏਈਨਲਹਨਿਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਜੇਮਨਮੁਖਪਾਪਲਭਏਰਾਮਾ
ਨਕਗਰਮਿਲਿਓਥਰੇਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮਾ॥੧॥ਸਤਿਜਾਇ
ਹੁਸਤਿਗੁਰੁਕਉਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਜੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤ੍ਵਿਕਾਏਰਾਮਾਹਰਿਜਪਿਦਿਆਖਿਨਾ
ਕੀਜਈਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਮਤੁਕਿਜਪੈਸਾਹੁਅਦੈਕਿਨਅਦੈਰਾਮਾਸਦੇਲਾਸੇਮੁਰਤੁਸਾਘਣੀ
ਤੁਸਫਲੁਹੈਮੇਰੀਜੀਤਕੀਏਜੇਤੁਹਰਿਮੇਰਾਚਿਤੁਅਦੈਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਅਇਆਮੇਰੀ

ਵੀਏਜਮਕੰਕਰੁਨੇਵਿਨਅਵੈਰਾਮਾ॥੨॥ਹਰਿਦੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭਕਿਛੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਸੇਰੁਰੇ
 ਜਿਨਿਪਾਪਕਮਤੇਰਾਮਾਜਿਸੁਅੰਤਰੁਹਿਰਦਾਉਪੁਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਤਿਨਜਨਿਸਭਿਰੁਸੁਇਘ
 ਤੇਰਾਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮਿਪਤੀਜਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਸਭਛੁਮਾਰਨਦਸਟਕੁਪਤੇਰਾਮਾਗੁਰੁਪੁਰ
 ਨਕਿਸੇਦਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਜਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਘਤੇਰਾਮਾ॥੩॥ਸੇਐਸਾਹਰਿਨਿਤਸੇਦੀਐਮੇ
 ਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਜੇਸਭਦੁਸਾਰਿਭੁਦਡਾਰਾਮਾਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਤਿਨ
 ਨਹੀਕਿਸੇਦੀਕਿਛੁਚਡਾਰਾਮਾਗੁਰਸੇਦਿਐਹਰਿਮਹਲੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਛੁਖਮਾਰਨਸਭਿ
 ਨੇਦਕਾਘੰਡਾਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਧਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਛੁਡ
 ਰਾਮਾ॥੪॥੫॥ ਬਿਹਗਣਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਫਰਤਦਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੁਜ
 ਏਰਿਜੇਜੀਇਕਮਾਈਐਰਾਮਾਹਰਿਅੰਤਰਿਥਾਹਰਿਨਾਲਿਚੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਸਭਦੇਖੈਮਨਿਮੁਕ
 ਰਈਐਰਾਮਾਮਨਮੁਖਨੇਹਰਿਦੁਰਿਚੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐਰਾਮਾਜਨ
 ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਹਰਿਹਜਰੁਨਦਰੀਆਈਐਰਾਮਾ॥੬॥ਸੇਭਗਤਸੇ
 ਵਰਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਜੇਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਭਾਣੇਰਾਮਾਸੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਅ
 ਚਨਿਸਿਸਚਿਸਮਾਣੇਰਾਮਾਤਿਨਕੈਸਾਗਿਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਗਿਰਤੇਨਦਰਿਨਿਸਾਣੇ
 ਰਾਮਾਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਮਿਲਿਸਾਧੁਸੰਗਿਅਘਟੇਰਾਮਾ॥੭॥ਹੇਰਸਨਾਜਪਿੰਗੇ
 ਬੈਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਦਿਸੰਨਾਏਰਾਮਾਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁਵੀਏਤਿਸੁਮਨਿਨਾਮੁਦਸਾਏਰਾਮਾਜਿਸੁਭੇਟੇਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਸੇਹਰਿਪਨੁਨਿ
 ਘਪਏਰਾਮਾਦਰੁਭਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮਾ॥੮॥ਥਨਥਨੰਤ
 ਰਿਗਦਿਗਹਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਦਾਤਾਰਾਮਾਤਾਕਾਅੰਤਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
 ਵੀਏਪੁਰਨਪੁਰਖੁਧਿਯਾਤਾਰਾਮਾਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਜਿਉਥਲਕਪਿਤ
 ਮਾਤਾਰਾਮਾਸਹਸਸਿਆਣਪਨਹਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਵੀਏਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਾਮਾ॥੯॥੬

੧੬ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਹਗਣੇਕੀਦੁਰਸਲੇਕਾਨਾਲਿ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਲੋਕੁਪ:੩ ॥ਗੁਰਸੇਵ
 ਤੇਸੁਖਪਾਈਐਹੋਰੀਥੈਸੁਖਨਭਾਲਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਭੇਡ੍ਰੀਸੰਦਾਵਸੈਹਰਿਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਤਿਨਕਉਮਿਲੈਜਿਨਹਰਿਦੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥੫:੩॥ ਸਿਛਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਹੈਜਿਸੁਬਖਸੈ
 ਸੇਖਰਚੈਖਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭਖਿਨੁਹਥਿਨਾਦਈਸਭਬੁਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਜਗਤੁਪ

ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਅਗੋਂ ਕੋਈ ਆਇ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭ ਤੋਂ ਗੀਤੁ ਸਭ ਸਦਾ ਸਕੁਤੁ ਪਉਪਾਏ ਆਸਭਾ
ਦਿਚਿਤੁ ਦਰਤ ਦਤੁ ਸਭ ਨੀਯੇ ਆਇ ਆ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਤੁਭੁਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ਹਿਜੇ ਤੁਧ ਮਨਿ ਭਇ।
ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਸੋਥੀ ਐਸਾ ਭਿਕਰਨਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇ ਆ॥ ਸਾਣਹਿ ਹੁਹਰਿ ਸਭ ਨਾਤੇ ਦਰ ਜੇ
ਤਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖ ਦਾ ਆਇ ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥ ਨਨਕੁ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਿ
ਗਿਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਨਾਮੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੋ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ। ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਾਤਿ ਅਚਲੁ ਹੈ ਚਰ
ਇਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਭਗਤ ਕਾ ਹਰੇ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ਕਾਰਜੁ ਹੁਵੈ ਹੋਇ। ਮਨ ਮੁਖ ਮਲੁ ਹੁਭੁ ਲਾ
ਅਨੁਦਿ ਚਿਲ ਬੁਝੈ ਭੁਭੁ ਅੰਕੁ ਗਾਏ। ਭਗਤੁ ਕਰਦਿ ਅਨਦਿ ਤੁਗੁ ਦਰੈ ਸਥਾ ਦਿਨ ਕਰੈ ਦੀਚੁ ਗਾ
ਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਹੋਰਿ ਲਈ ਬੋਲਾਨਿ ਸਭੁ ਦਿਕਾ। ਦਿਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀ ਅਨਿਅੰਤ ਗਿਰਿ ਸਨਾਥੁ
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾ। ਨਨਕ ਮਨ ਮੁਖਾਨ ਲਹੁ ਤੀਅ ਭੁਲੀ ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਾ
॥੫:੩॥ ਤਿਨ ਭਉ ਸੰਸਾਰਿ ਕਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾ। ਧਾਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖ ਦਾ ਆਪੈ
ਖਾਣਹੁ। ਮਿਲਿ ਪੀਤੁ ਮੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸੈ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਗਿ। ਨਨਕ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਰਿ ਸੇ
ਆਪੇ ਰਖਣਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆਰੁ ਸਭ ਨਰਾਜੇ। ਜਿਸੇ ਨੇਤ੍ਰੇ
ਹਿਤਿ ਸੁਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਨ ਹੀਤੁ ਪਾਸਿ। ਤੁਇ ਕੋ ਦਤਾ ਸਭ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿਅ
ਦਾਸਿ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਭੁ ਭਵੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੁਮੈ ਨਿਲੈ ਹਿਸੇ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸੇ। ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੇਨੁ ਦਰਤ ਦਦੁ
ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਵਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਗਾ ਸਜਾ
ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਗੁ ਰਕਾਸ ਥਾਵੁ ਦੀਚੁ। ਅੰਤਰਿ ਸਥਾਵੁ ਦਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿ ਆਚਾਨਕੁ
ਕਰਤਾ। ਨਨਕ ਰਖਣਹਾਰ ਰਖੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ॥੧॥ ਪ:੩॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰਿ
ਰਚਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇ। ਜੇਹਾ ਸੇਵੇ ਤੇ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ। ਨਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਪੈਅ
ਨਦੁ ਜੀਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੇਰਿ ਵਰਿ ਆਈ ਤੁਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋ
॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀ ਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਤੁਹੈ ਹੋਈ। ਜਿਨਿ ਤੁਸੇ ਦਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖ
ਇਆ ਹੋਰ ਤਿਸ ਦੀ ਗੀ ਸਿਕਰੇ ਕਿਅ ਕੋਈ। ਤੁਭੁ ਨ ਘੁਟੈ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾ ਹੁਹਿ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮਾ
ਨੇ ਹਥ ਜੇਵਿ ਖਲੀ ਸਭੁ ਕੋਈ। ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਦਾਤਾ ਹੁਮੈ ਕੋਈ ਨ ਅਦਦੀ ਤੁਧੁ ਸਭ ਸੈਨੇ ਦਾਨੁ ਦਿਤ
ਦਰ ਭੁੰਡੀ ਪਤਾਲੀ ਪੁਰਈ ਸਭੁ ਲੇਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ਆਸ
ਜਿਨ ਲਗੇ ਭਾਇ। ਸਥਾਵੈ ਸਾਦਨ ਪਾਇ ਮਨਿ ਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ। ਨਨਕ ਆਇ ਮੋ
ਰਦੁ ਦੇਖੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਪ:੩॥ ਅਪਣਾ ਅਪੁਨ ਪਛਾਣੈ ਮੁਖ ਅਦਰਾ

ਦੁਖਾਏ। ਫੇਰੀਖਸਲਤਿਨਗਈਅਮੰਧੋਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਏ। ਸਾਤੇਗੁਰਕੇਭੋਭੁਨਿਨਪਵਿਛਰੇ
ਜੀਵਿਸਮਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਸਹਸਾਕਦੇਨਦੁਕੋਥਿਨਸਬਦੈਦੁਖਪਾਏ। ਕਾਮੁਕੋਧਲੋਕੁਅੰਤਰਿਸਬਲ
ਜਤਪਾਕਰਤਦਿਹਾਏ। ਚਰਣਕਰਦੇਖਤਸੁਟਿਥਕੇਦਿਹਮੁਕੇਤੇਝੇਆਏ। ਸਾਚਾਨਾਮਨਲਗੇਮੀਨੁ
ਭਿਤਨਾਮਿਨਵਨਿਧਿਪਾਏ। ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਛੁਨਿਜੀਵੈਤਮੇਖੰਤਰੁਪਾਏ। ਪੁਰਿਕਰਮੁਨਪਾਇਪਰ
ਈਦਿਨੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਏ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਇਤੁਮੁਝੇਗਤਿਮਤਿਸਬਦੈਪਾਏ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
ਰਤਦੀਪਾਏਜਾਇਚਹੁਆਪੁਗਦਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦੈਚਿਤਿਦੁਸਿਆਮੇਰਾਸੁਅਮੀ
ਤਿਸਨੋਕਿਉਅੰਦੇਸਾਕਿਸੇਗਲੈਦਾਲੇਝੀਐ। ਹਰਿਸੁਖਦਤਾਸਭਨਾਗਲਾਕਾਤਿਸਨੋਧਿਆਇਦਿ
ਆਕਿਵਨਿਮਖਪਝੀਮੁਹੁਮੇਝੀਐ। ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਅਤਿਸਨੋਸਰਬਕਇਆਦੋਹੇਏਨਿ
ਤਸੰਤਜਨਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਬਹੀਐਮੁਹੁਜੇਝੀਐ। ਸਭਿਦੁਖਭੁਖੋਗਗਏਹਰਿਸੇਵਕਕੇਸਭਿਜਨਕੇ
ਬੰਧਾਤੇਝੀਐ। ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹੋਆਹਰਿਭਗਤੁਹਰਿਭਗਤਜਨਕੈਮੁਹੁਰਿਠੈਜਗਤੁਤਰਿਆਸਭੁਲੇ
ਝੀਐ॥੪॥ ਸਲੋਕ੫:੩ ॥ ਸਾਰਸਨਜਲਿਜਾਇਜਿਨਿਹਰਿਕਾਸੁਆਉਨਪਾਇਆਨਾਨ
ਕਸਨਸਬਦਿਰਸਾਏਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿਦੁਸਾਇਆ॥੧॥੫:੧॥ ਸਾਰਸਨਜਲਿਜਾਇਚਿ
ਨਿਹਰਿਕਾਨਉਦਿਸਾਰਿਆ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਹਰਿਜਪੈਹਰਿਕੈਨਾਇਧਿਆਰਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਹਰਿਆਪੇਠਕੁਰਸੇਵਕੁਰਗਤੁਹਰਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ। ਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਦਿਗਸੈਆਪੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿ
ਤੁਲਾਏ। ਹਰਿਇਕਨਾਮਾਗਗਿਪਾਏਆਪੇਹਰਿਇਕਨਉਝੁਵਿਪਾਏ। ਹਰਿਸਚਾਸਹਿਬੁਸਦੁਤਪਦ
ਸੁਕਰਿਵੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੫॥ ਸਲੋਕ
੫:੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀਕੋਜਾਣਸੀਦਿਰਲਾਕੋਦਰਵੇਸੁ। ਜੇਘਰਿਘਰਿਚੈਫੈਮੰਗਦਾਧਿਗੁਜੀਵਨੁਧਿਗੁ
ਵੇਸੁ। ਜੇਆਸਾਅੰਦੇਸਾਤਜਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭਿਖਿਆਨਉ। ਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੀਅਹਿਨਾਨਕਹਉ
ਫਲਿਹਰੈਜਾਉ॥੧॥੫:੩॥ ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਠਲੁਦਇਪੰਖੇਰੁਆਹਿ। ਆਵਤਜਾਤਨਦੀਸ
ਹੀਨਪਰਪੰਖੀਤਹਿ। ਬਹੁਰੰਗੀਰਸੁਭੋਗਿਆਸਬਦਿਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ। ਹਰਿਰਸਿਠਲਰਤੇਨਾਨਕਕਰ
ਅਸਚੈਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪੇਧਰਤੀਆਪੇਹੈਰਾਹਕੁਆਪਿਜਮਾਇਪੀਸਾਏ। ਆਪਿ
ਪਕਵੈਆਪਿਭਾਭੇਦੇਇਪਰੇਸੈਆਪੇਹੀਬਹਿਖਾਵੈ। ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਦੇਇਛਿਗਆਪੇਚੁਲੀਭਗ
ਵੈ। ਆਪੇਸੰਗਤਿਸਦਿਬਹਾਲੈਆਪੇਦਿਦਾਕਰਵੈ। ਜਿਨੋਕਿਰਪਾਲੁਹੋਵੈਹਰਿਆਪੇਤਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮ
ਨਾਏ॥੬॥ ਸਲੋਕ੫:੩ ॥ ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਬੰਧਨਾਪਾਪੁੰਨਸਨਬੰਧ। ਮਮਤਾਮੋਹੁਬੰਧਨ
ਪੁਰਬਲੁਤੁਲਧੰਧ। ਜਹਦੇਖਾਤਹਜੇਦਰੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਦਰਤਦਿਦ

ਰਤੋਂ ਅੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ੫:੪ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾਬੀਐ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸੋ ਸਚੁ
 ਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇ ਰਾਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾਜਿ ਨੇਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ
 ਰਤ ਰਕੀ ਕਰਤਾਰ ਖੈਲਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦ ਹਮਾਪੇ ਬਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿਕਰਤੈ ਤਦੁ
 ਛਿਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆਤ ਦਹੁ ਕਿਅ ਕੋਲੇ ਦੇਵਿਅ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾਅਦੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੀਆ ॥ ਛਿਨੁ
 ਅਪੇਜਗੁਤੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਅਪੇਸੇ ਵਕਬਣਾਈ ਅਨੁਗੁਰਮੁ ॥
 ਅਪੇਸੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਅਪਿਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਹੈਆਪੇ ਅਪੇ ਕਰੇ ਸੁਬੀਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਸਚਾ ਅਨਦਿਗੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਗਿ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਵਹਿ ਗੁਰ
 ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰੁ ਪੈਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਸਿਆਹੁ ਰਿਕਰਮ ਲਿਖਿਅ ਕਰਤਾਰਿ ॥
 ਨਕਾ ਅਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਆਪੇ ਕੋਰ ਪਾਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਕਹਿਐ ਕਬਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿ
 ਨੁਰੈ ਸਦਾ ਹੁਣ ਗਾਇ ॥ ਦਿਨੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਐ ਭਿਉ ਕਿਉ ਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
 ਨੁਤ ਨੁਭਿਜੈ ਅਪਿਦ ਸੈਮਨਿਅ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਆਪੇ ਦੇਵ ਦੁਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤਾ ਅਪਿਕਥੈ ਆਪਭੀ ॥ ਅਪਿਹੀ ਬਹਿ ਪ੍ਰਜੈ ਕਰਤਾ ਅਪਿਪਰਪੰਥੁ
 ਰੀਜੈ ॥ ਅਪਿਪਰਦਿਗਤਿ ਅਪਿਨਿਰਦਰਤੀ ॥ ਅਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ ਅਪੇ ਪੁਨੁ ਸਭੁ ਅਪਿ
 ਰਾਏ ਅਪਿਅਲਿਪਤੁ ਦਰਤੀਜੈ ॥ ਅਪੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ॥ ਅਪੇ ਬਖਸਕਰੀਜੈ ॥ ੧ ॥
 ਸਲੋਕੁ ५:੩ ॥ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰੁ ਜੋ ਰਛੁ ਰਿਤੁ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੈ
 ਦਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥ ਅਨੁਕਰੈ ਰਸ ਬਦਿਭੇ ਦਿਤੈ ਸਾਤਿ ਦੇਸੈ ਮਨਿਅ ॥ ਸੀਤੀ ਦਿਚਿ ਕਾ
 ਕਮਾਵਟੀ ਸਾਖਸ ਮੁਪਾਏ ਬਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਿਕ੍ਰੋ ਪਿਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਐ ਪੁਛੁ ਹੁਗਿਆ ਨੀਜਾਇ
 १ ॥ ੫:੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਹੈ ਨ ਮਿਨ ਲਗੇ ਪਿਆਹੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਕਰੁ ਹੈ ਭੁਭੁ
 ਰੇ ਅਹਾਹੁ ॥ ਬਿਖਮਾਇਆ ਪਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੈ ॥ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛੁਰਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ
 ਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਕੁ ਦਿਕਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨ ਮੁਖ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖ ਇਨਾ ਪਦੈ ਦਰਗਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਖੰਡ ਦਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥ ਅਪਿਸਮੁਦੁ
 ਪਿਰੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਦਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥ ਅਪਿਲਹਾ ਏ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਕਿਰ ਪਾਜਿ ਸਨੇਹੁ
 ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ ਆਪੇ ਭਉ ਜਲੁ ਅਪਿਰੈ ਬੋਰਿਥਾ ॥ ਅਪੇ ਖੇਵਟੁ ਅਪਿਤਰੇ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
 ਅਦਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਤੁਝੈ ਸਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਹੈ ਜੋ ਕੋ ਕੋ
 ਤੁਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਅਚਿਤੁ ਦੇਸੈ ਮਨਿਅ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਬਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਇ

ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅੰਤਰਿ ॥੧॥ ੫:੩॥ ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਚੈਕਲਿਜੁਗੋਬੇਰਿਭੁਰੇਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਰੇਦੈਸਪਾਰਿਪਦੈਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚਾਸੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁਸੰਗੁਰੇਨਾਮੇਰੀਪਤਿਰੇ
ਇਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਰੇਇ॥੨॥ ੫:੪॥ ਅਪੇਪਾਰਸੁਅਪਿਧਤੁ
ਚੈਅਪਿਕੀਤੋਨੁਕੰਚਨੁ॥ਅਪੇਰਕੁਰਸੇਦਕੁਅਪੇਅਪੇਰੀਪਾਖੰਡਨੁ॥ਅਪੇਸਭਘਟਕੋਗਦੈਸੁ
ਅਮੀਅਪੇਰੀਸਭਅੰਜਨੁ॥ਅਪਿਬਿਬੇਕੁਅਪਿਸਭਬੇਤਾਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਰੇਜਨੁ॥ਜਨੁਨਾਨ
ਕੁਸਲਹਿਨਰਜੇਤੁਸੁਕਰਤੇਤੁਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਦਰੁਨੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ੫:੪॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਦੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਜੇਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਠਦਰਨਪਾਦ੍ਰੀਮਰਿਜੀਮਰਿਆ
ਦਰਿਜਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਛਿਕਾਬੇਲਣਾਨਾਮੁਨਦਸੈਮਨਿਅਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਦੇਜਮੁਪਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਮੁਰਿਕਲੇਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥੫:੩॥ ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇ
ਦਾਕਰਿਚਾਕਰੀਹਰਿਨਾਮੇਲਗੇਪਿਆਗੁ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਦਾਗਨਿਅਪਣਾਕੁਲਕਾਕਰਹਿਉਪਾ
ਗੁ॥੨॥ ੫:੪॥ ਅਪੇਚਾਟਸਲਾਅਪਿਰੇਪਾਧਾਅਪੇਚਾਟਰੇਪਰਣਕਉਆਣੇ॥ਇਕਨਾ
ਅੰਦਰਿਮਹਤਿਬੁਲਾਏਜਾਅਪਿਤੇਰੈਮਨਿਸਚੇਰੁਣੇ॥ਜਿਨਾਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਅਈਸੇ
ਜਨਸਚੀਦਰਗਹਿਜਣੇ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਰਦਾਨਾ१॥ ਕਲਿਕਲਫਾਲੀਕਾਮੁਮਦਮਨੁਆ
ਪੀਵਣਹਗੁਕੋਧਕੋਟੇਰੀਮੋਹਿਭਰੀਪੀਲਾਦਾਅਪੰਕਾਗੁ॥ਮਜਲਸਕੂਰੈਲਬਕੀਪੀਪੀਰੇਇਖੁ
ਅਗੁ॥ਕਰਣੀਲਾਹਣੁਸਤੁਗੁਰੁਸਚੁਸਰਾਕਰਿਸਾਗੁ॥ਗੁਣਮੰਡੇਕਰਿਸੀਲਪਿਉਸਰਮੁਮਾਸੁਆ
ਹਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਾਖਾਧੈਜਾਹਿਬਿਕਾਗੁ॥੧॥ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਕਾਇਆਲਾਹਣਿਅਪਿ
ਮਦੁਮਜਲਸਤ੍ਰਿਸਨਾਧਾਤਾਮਨਸਾਕੋਟੇਰੀਕੁਰਿਭਰੀਪੀਲਾਏਜਮਕਾਲੁ॥ਇਤੁਮਦਿਪੀਤੇਨਾਨਕਾ
ਬਹੁਤੇਖਟੀਅਹਿਬਿਕਾਗਾਂਕੀਆਲਾਹਣਿਅਪਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਕੀਧਾਗਾਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿ
ਲਾਪੁਰੇਇਲਿਫਕੋਟੇਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀਪੀਪੀਕਟਹਿਬਿਕਾਗਾਗੀਅਗੁਗੁਰੁਸਲਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁ
ਅਗੁ॥ਨਾਨਕਇਉਭੇਜਨੁਸਚੈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਗੁ॥੩॥ ੫:੪॥ ਅਪੇਸੁਰਿਨਰਗਣ
ਗੰਧਰਬਾਅਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਬਾਣੀ॥ਅਪੇਸਿਵਸੀਕਰਮਹੇਸਾਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ
॥ਅਪੇਜੋਗੀਅਪੇਭੋਗੀਅਪੇਸੀਨਿਅਸੀਠਿਰੇਬਿਬਾਣੀ॥ਅਪੇਨਾਭੋਗੇਸਟਿਅਪਿਉਪਦੇਸੈ
ਅਪੇਸੁਘਨੁਸਰੁਪੁਸਿਆਣੀ॥ਅਪਣਾਚੇਜੁਕਰਿਦੇਖੈਅਪੇਅਪੇਸਭਨਾਜੀਆਕਾਰੇਜਾਣੀ
॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਏਹਾਸੀਪਿਆਪਰਦਾਣੁਰੇਜਿਤੁਹਰਿਪੁਰਮੇਗਾਚਿਤਿਅਦੈ॥ਹਰਿ
ਸਿਉਪੀਤਿਉਪਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਦੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਮਰੈਮਨੁਆਅਸਥਿਰਸੰਧਿ

ਅਪੇਬਿਭਾਜ
ਅਪੇਬਾਲਰ
ਏਇਕਲ
ਗੁਰਮੁਖਿ
ਇਆਣੇ

ਗਿਆਨੁਗੁਰੁਸਲਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁਅਗੁ॥ਨਾਨਕਾਇਉਭੇਜਨੁਸਚੈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਗੁ॥੩॥

ਆਕਰੇਵੀਚਾਗਾਨਨਕਸਾਧੇਆਕਰੇਮਨਮੁਖੀਜੀਓਨਟਿਕੋਮਰਿਜੀਮੈਤੋਇਖਾਗੁ
੫:੩॥ ਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਠਿਗੀਮੇਗੀਪਿਆਸਨਜਾਇਗਾਨਨਕਸਤਿਗੁਰੂ
ਐਮੇਗੀਪਿਆਸਗਵਾਈਪਿਰੁਪਾਇਆਘਰਿਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਤੋਤਪਾ
ਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰਦਾਸੁਭੁਇਆਆਪੇਦਸਅਠਵਰਨਓਪਾਇਅਨੁਆਪੇ
ਪੁਆਪਿਰਜਲਾਇਆਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਰੇਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦਾਇਆਆਪਿਆਪੁਲਾ
ਭੁਲੇਕਬਹੀਸਭੁਸਦਤਪਦਸੁਸਦਥਿਆਆਪੇਜਿਨਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਮੰਦਗੁਰੁ
ਭਰਮੁਗਾਇਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ੫:੪ ॥ਹਰਿਨਾਮਨਸਿਮਹਰਿਸਾਧਸੰਗਤੋਤਨਿਉਭੈ
ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕਠਿਟੁਅਲੁਟੀਦੋਹ॥੧॥੫:੪॥ ਘਟਿਦਸਹਿਚਰਨਾ
ਦਰਸਨਾਜਪੈਗੋਪਾਲਾਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗੀਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰਤਾਆਪਿਕਰੈਇਸਨਾਨਾਆਪੇਸੰਜਮੀਦਰਤੈਸੁਮੀਆਪਿਜਪਾਇ
ਨਾਮੁਆਪਿਦਇਅਣੁਹੋਇਭਉਖੰਗਨੁਆਪਿਕਰੈਸਭੁਦਾਨੁ॥ਜਿਸਨੇਗੁਰਮੁਖਿਆਬੁਝਾ
ਸੋਸਦਹੀਦਰਗਹਪਾਏਮਾਨੁ॥ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਸਚਾਰਿਜਾਨੁ॥੧੪॥ ਸਲੋ
੫:੩ ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜਗਅੰਧਰੈਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਇਸਥਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਾ
ਦਈਜਿਤੁਸੁਖਦਸੈਮਨਿਆਇਤਾਮਸਲਗਾਸਦਾਠਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਜਲਤੁਬਿਹਾਇਓ
ਤਿਸੁਭੁਦੈਸੋਬੀਐਕਹਦਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥੧॥੫:੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਫੁਰਮਾਇਆਕਾਗੀਏਹੁਕਾ
ਹੁਗੁਰਦੁਆਰੈਹੋਇਕੈਸਾਰਿਬੁਸੀਮਲੇਹੁ॥ਸਾਰਿਬੁਸਦਾਹੁਰੁਪੈਭਰਮੈਕੋਛਉਰੁਕਟਿ
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਧਰੇਹੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਦਾਰੁਏਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਭਾਣਾ
ਰਖਹੁਸੰਜਮੁਸਚਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਐਥੈਜੁਥੈਅੰਦਰਿਰਖਸੀਅਗੈਹਰਿਸਿਉਕੋਲਕਰੇਹੁ॥
॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਭਰਮਹਰਹਬਨਾਸਪਤਿਆਪੇਹੀਠਲਲਾਏਆਪੇਮਾਲੀਆਪੇ
ਭੁਸਿਚੈਆਪੇਹੀਮੂਰੀਪਾਏਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆਪੇਦੇਇਦਿਵਾਏਆਪੇ
ਬੁਆਪੇਹੈਰਾਖਾਆਪੇਗਹਿਆਸਮਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਵਡਿਆਈਆਖੈਹਰਿਕਰਤੇਕੀਜਿਸੇ
ਤਿਲੁਨਤਮਾਏ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩ ॥ਅਣੁਭੁਰਿਆਆਇਆਮਾਣਸੁਭਰਿਆ
ਪੀਤੋਮਤਿਦੁਰਿਹੋਇਬਰਲੁਪਦੈਦਿਚਿਆਇਆਪਣਾਪਗਾਇਆਨਪਛਾਣਈਖਸਮੁਹਿ
ਖਾਇ॥ਜਿਤੁਪੀਤੋਖਸਮੁਦੈਸਰੈਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸੁਠਾਮਦੁਮੁਖਿਪ੍ਰੀਚਈਜੇਕਾਪੀ
ਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਦਮਦੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਸਦਾਸਾਰਿਬਕੈਗੀ

ਮਹਾਦੀਪ ਦੇ ਬਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ੫:੧ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਜਾਇ ਸੋ ਨੇ ਸੋ ਝੀਰੋਇ ॥ ਜੀਤਿ ਨਿਸ
 ਵਾਏ ਅਤਾ ਸਾਵਿਰਹਿ ਮਾਜਗਾਏ ਤਾ ਸੁਧੋਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ
 ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਠਹਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿ
 ਫੁਰੈ ਤੇ ਤਿਸੁ ਪੁਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇ ਗੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਦੈ ਸਭੁ ਮੁਹਤਾ ਜੀਕਿ ਚੈ
 ਰੋਗੀ ॥ ਜਿਤੁ ਪਨੇ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਬਿਛੁਪਾਏ ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇ ਗੀ ॥ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਟ
 ਜਗਾ ਜਿਨ ਦੁਖ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੁ ਤੇ ਗੀ ॥ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਨੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਹੁਸੰਤਾ ਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮ
 ਸੁਦਿਤੁ ਗੀਏ ਗੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆਮਰਿ ਭਿਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ
 ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁ ਰਿਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵੁ ਮਰਹਿ ਗੋ ਕੈ ਸਾਮਰਣਾ
 ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨ ਪੁਨ ਦੀਸੈ ਤੇ ਸਹੀਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡੁਰੈ ਜੀਵਿਅ ਲੋ
 ਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀ
 ਵਣੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਅ ਪਿਛਿ ਪਾਲਹੋ ਦੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਅਪਣਾ ਨਉ ਹਰਿ ਅਪਿ
 ਜਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਅਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਅਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪਣਿ ਅਸੇਵਕਾ ਕੀਆ
 ਪਪੈ ਜਰਖੈ ਅਪਣਿ ਅਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈ ਗੀਪਾਏ ॥ ਪਰਮਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇਵਿਨ
 ਅਏ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਸਭ ਨ ਕਾਪਿਆਰਾ ਹੋਰਿ ਕੇਤੀ ਝੁਖਿ ਝੁਖਿ ਅਏ ਜਾਏ ॥ ੧੭ ॥
 ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਹੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅ
 ਭਿਰੁ ॥ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਿਤੇ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸ
 ਵਦਿਭੇ ਦਿਆਇ ਨ ਬਿਪਿਵਸਿਆ ਮਾਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪੋਸਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਏ ਮਨ ਇਹੁ ਪਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤੇਟਾ ਮੁਲਿ
 ਨਾਦੁ ਟੀਲਾ ਹਾਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਖਾਧੈ ਪਰਚਿ ਐ ਤੇਟੇ ਨਾਦੁ ਟੀਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ ਸਹ
 ਯੁ ਲਿਨੇ ਹੋਵੁ ਟੀਲਾ ਠਤਕ ਦੇਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਦਰਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥
 ਦੁਗਛੁ ਤੀਹ ਗੁਬਾਭੁ ਕਰਿ ਦਰਤਿ ਆਸੁ ਨ ਹਰਿ ॥ ਓਥੈ ਦੇਵ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨ ਹਰਿ ॥ ਬੈ
 ਰਤਾ ਟੀਲਾਇਆ ਪਿਸਭੁ ਦੁਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥ ੧੮
 ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਹਉਮੈ ਦਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆਮਰਦੇ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਦਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ
 ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇ ਗੁਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਅ

ਨਾਨਕ ਐਥੋਂ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮੇਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਧਾਰੇਖ ਸਮੈ ਕਹੁ ਕਮੁਪਾਏ ਨਾਨਕ
 ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿ ਅਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਅੰਤ ਰਿਰ ਦਿਰਹਿ ਅਸ ਦਾਹਿ ਅਇ
 ਲਾਇ ॥ ਵਮਿਦ ਮਿਸਦਾਸ ਮਾ ਲਦਾਦੰ ਮੁਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ
 ਦਨ ਪਦ ਦੀਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰੁ ਬੰਧ ਤਿਸੇ ਦੇਇ ਜਿਸੇ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਨਾ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾ ਲਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਰਿ
 ਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਦਰਤ ਦਾ ਆਪੇ ਕਬੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉਣਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਨਾਇ
 ਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀ ਐਸ ਦਸ ਦਰਬਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੧ ॥ ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾ
 ਕਾ ਜਿਨਾ ਦਾ ਅਉਤਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਨੁ ਰਾਪੀ ਅਜਿਨੁ ਰੀਜੇ ਰੂ ਜਿਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਿਦੁ
 ਭੁਲੇ ਅਖੁ ਟੀਜਾ ਹੀ ॥ ਨਾਰਦਿ ਕਹਿ ਆਸਿ ਪੁਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾ ॥ ਪਾਥਰੁ
 ਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਦਾ ਗਏ ਰਿਜਾ ਆਪਿ ਰੁਬੇਰੁ ਮਕਹਾਤਾਰ ਠਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ
 ਤੇਰੈ ਦਸਿ ਹੈ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਗਏ ਕਕੈ ਪੁਰਾ ਦੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਰਿ
 ਜਿਰਾ ਜੁੱਖਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈ ਅਨਿਸਿ ਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ
 ਹਰਿ ਅੰਗ ਮਅਗਾਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੈ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
 ਜਾਇ ॥ ਜੇਕੋ ਪੁਰਖੁ ਆਪੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕਿਹਾਰੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸੇ
 ਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਸੇਜੇ ਗੀਜੁ ਗਤਿ ਸੇ ਪਾਏ ਜਿਸੇ ਨੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
 ਤਿਸੁ ਜੇ ਗੀ ਕੀਨ ਗੀ ਸਭੁ ਕੇਦੁ ਸੈਭੇ ਖੀਜੇ ਗੁਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਦਿਰਲਾ ਕੋ ਜੇ ਗੀ ਜਿਸੁ
 ਟਿਪਰ ਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬੁਝੈ
 ਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਹੁ ॥ ਆਪਿ ਇਕਤੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਆਪੇ ਦਰੁ ਪਰਦਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਰਿ
 ਤਾਰੇ ਨਹਾ ਹੋਰ ਦਾਤਾ ਰੁਨ ਸੁਣਈ ਤੂ ਦੇਵ ਠਹਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ੬ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਦਰੁਹੀ ਸੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ੪ ਅਰੁ ੧ ॥ ਸੇਜਾਏ ਕਟਿ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਾਵੇ ਸੁ
 ਗਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਅਨਿਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹ ਉਦਾਰਿ ਦਰਿ
 ਪਣੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਉ ਮੈ ਅਟਗਣ ਭਰਾ ਪੁਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ

ਪੀਤਮਪਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਨੇ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਾਇਆ ਸੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲ
 ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਨਾਉ ਪਾਦ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਗਾਨ ਨ ਕਰਾ॥ ਬਰਾਖ ਹਉ ਰਿ ਮੇਰੇ॥
 ੪॥ ੧॥ ਦਰੁੰ ਸੁਪਤਿ ਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੇਰਾ ਸਾਗਰ ਜਾਣਾ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਵਿਦੁ ਜੇ ਲੋਭਾਣੀ॥ ੧॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਏਆ ਣੀ॥ ਜੇ ਪਰਾਏ ਸਾਸੇ ਹ
 ਗਏ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੇ ਅਣੀ॥ ੧॥ ਮੈ ਦਿਓ ਦੇਸੁ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਦਾ ਤੇਰੇ ਅ
 ਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਇਆ ਸਭ ਲੀ ਸੁਹਾਗਣੀ॥ ਸੇ ਮੈ
 ਟੁਣਨਾ ਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣੀ॥ ੩॥ ਨਿਤ ਸੇਹਾ ਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਏ॥ ਮੈ ਕਰ ਮਹੀਣ
 ਕਬਹੂੰ ਗਲਿ ਲਾਵੈ॥ ੪॥ ਤੂੰ ਪਿਰ ਗੁਣ ਵੰਤਾ ਹਉ ਅਉ ਗੁਣਿ ਆਗਾ॥ ਮੈ ਨਿਰ ਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ
 ਦੇਰਾਗਾ॥ ੫॥ ੨॥

॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਰੁੰ ਸੁਪਤਿ ਸਾਰੀ॥ ੫॥ ੩॥ ਮੈ ਮਨਿ ਦਰੁੰ ਆਸ ਹਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ॥ ਹਉ ਜਾ
 ਏ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਗੁਰ ਪਾਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧ ਸਮਝਾਵਾ॥ ਭੁਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ
 ਲੀ ਸਦਾ ਧਿਆਏ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਹਉ
 ਸਭ ਦੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾ ਰਣਿ ਜੇਹਾ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ॥ ਸੇ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨ ਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਹਉ ਕਿਉ
 ਕਰਿ ਪੀਰ ਜੁ ਪਾਵਾ॥ ਜਿਸੁ ਕਾ ਰਣਿ ਹਉ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸੀ ਗਾਰੀ ਸੇ ਪਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ
 ਧਨੁ ਪੈਨੁ ਸੇਹਾ ਗਣਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਇ ਅਨਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ॥ ੨॥ ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੇਹਾ ਗੁਰ ਸੇਹਾ ਗ
 ਣਿ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਅਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥ ਮੈ ਉਪਰਿ ਨ ਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੇ ਮੈ ਛੋਡਿ ਅਨਾ ਮੇਰਾ
 ਤੇਰਾ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਇ ਤੁਮਾਗਿ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀਐ॥ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਦਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਰਲੀਐ॥ ੩॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇ
 ਵਾ॥ ਨਿਤ ਪਖਾਠੇਰੀ ਸੇਵਕ ਮਾਵਾ ਤਿਸੁ ਅਗੇ ਪਾਣੀ ਚੋਟਾ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵਕ ਕੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ
 ਰਹਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨਾ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ॥ ੪॥ ਗੁ
 ਰ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ਹਉ ਰਿਗੇ ਸਟਿ
 ਛਾ ਕਰਿ ਸਭੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਤੇਰਾ
 ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਦੇਲਾ ਦਿਸੁ ਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਦੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ॥ ੫॥ ਹਉ ਰਿਦੇ ਖਣ
 ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਸੇਵੇ ਪੈ ਜਿਸੁ ਅਪਿਦਿਖਾ ਲੋ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ
 ਰਿਸਦਾ ਸਮਾਲੇ॥ ਸੇਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮੇਰਾ ਮਿਲਿਆ॥

ਕਾਰ

੨੬

ਨਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੋਹੋਏਹਰੇਜਪਿਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਦਰੁਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਛੰਗ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਦਸਈਰਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਦਸਈਸਭਿ
ਖਦਿਸਾਰਣਹਰਾ॥ਦਰੁਤਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਪਨੁਪਨੁਸਤਿਗੁਰੁਹਮਾਰਾ॥੬॥
ਬੈਠਤਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਜਿਹੁਸੇਵਿਐਸਾਤਿਪਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿ
ਗਈ॥੧॥ਹਉਜੀਵਹਉਜੀਵਸਤਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਰਮਾ॥ਹਰਿਨਾਮੇਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਸਤ
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਗਸੇਰਮਾ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪਰਗਸੇਹਰਿਨਾਮੁਨਦੀਨਿਧਿ॥
ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਦੁਖਲਾਬਾਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦਰਾਈਸਤਿਗੁ
ਤੇਪਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮਨਪਰਸੋ॥ਹਉਜੀਵਹਉਜੀਵਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇ॥੨॥
ਆਣਿਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਰਮਾ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਤਿ
ਕਾਟਿਸਰੀਰਮਾ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਤਿਸੁਦੇਈਜੇਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਣਾਏ॥ਮੇਰੈ
ਬੈਰਗੁਗੁਇਆਬੈਰਗੁਗਿਮਿਲਿਗੁਰਦਰਸਨੁਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਿਥਾਕਰਹੁਸੁਖਦਾਤੇ
ਸਤਗੁਰਚਰਨਹਮਪੁਰਾਕੋਈਆਣਿਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੩॥ਗੁਰ
ਦਰੁਗੁਰਜੇਦਰੁਦਾਤਾਮੈਅਦਰੁਨਕੋਈਰਮਾ॥ਹਰਿਦਾਨੇਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜ
ਈਰਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਮਾਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਗੁਗਾ॥ਸੇਵਕਭਉਮਿ
ਦਰੁਤਾਗੀਜਿਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿਸਤਗੁਰਪੁ
ਰਖੋਹੋਈ॥ਗੁਰਜੇਦਰੁਗੁਰਜੇਦਰੁਦਾਤਾਮੈਅਦਰੁਨਕੋਈ॥੪॥੧॥ ਦਰੁਹੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣਿਰਮਾ॥ਜਗਜੀਵਨੁਜਗਜੀਵਨੁਦਤਾਗੁ
ਲਿਸਮਾਣਿਰਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੋਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥
ਸੁਕਾਰਣਿਹਉਦੂਢਦੂਢਦੀਸੋਸਜਣਹਰਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਹਰਿਏਕੋਜ
ਰਿਆਤਮਰਮਪਛਾਣੀ॥ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥੧॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਤਿਨਿਹਰਿਪੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਮਾ॥ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਣਸਰੋਵਰ
ਗਹਿਤਿਨਕੈਪਾਏਰਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਸਰੋਵਰਤਿਨਕੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਧਿ
ਹਉਦਰੁਦਾਤਾਅੰਤਰਜਮੀਮੇਰੀਸਰਪਪੁਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਮੇਲਿਮੇਰੀਸਰ

[illegible]

ਮੇਲਿ ਹੁਸਿ ਸਤਿਗੁਰ

ਭਵਦਭ

ਰਪਕ ਰਿਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਦੇਸੁ ਮਾਤਰਾ ਮਾਹਮੁ ਛਿਹਰ ਮਾਪੁ ਛਹਸਤਿ ਗੁਰਪਾਸਿ ਹਰਿਬਤਰਾਮ
ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ ਹਰੇਬਤਰੁ ਛਹਰਾ ਜਿਨੇਨਾ ਮਪਦਾਤੁ ਭਪਾਇਆ ਪਾਇਲਗਾਹਿ ਸਿਤਕਰਾਹਿ
ਤੀਰਾ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ ਬਤਰਾਇਆ ਸੋਟੀਗੁਰਾਤੁ ਦੁਖਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਟੈ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਤਾਹਰਿ ਕਿਰਪਾਹਰਿ ਕਿਰਪਾਕਰਿ ਗੁਰਸਾਹਿਬੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਟਿਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਟਿ
ਰਮੁ ਖੇਨਾ ਸਿਸਤਾ ਬੇਨਸੇਹ ਉਮੈ ਪਾਪਰਮਾਜਾ ਪਿਹਰਿ ਹਰੇਜਪਿਹਰੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲਾਭਿਅਹੈ
ਰਿਤਪਰਮਾ ਹਰੇਹਰੇਨਾਮੁ ਜਿਨੀਅਗਾਧਿਆਤਿ ਕੇਵੁ ਖਪਾਪਨਿ ਦੁਗੇਸਤਾ ਹਰਿਗਿਆਨਾ
ਨਕੁਹਾਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰਮਾ ਰਿਥਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਪੁਰੀਕ੍ਰੋਪਾਧਾਰੀ ਦੁਖਲਾਥੇ ਪਾਸੀਤਾ ਪਾਸੁਟੇ
ਮੁਖਿ ਸੁਟਿਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇਹ ਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥੩॥ ਜਪਿਹਰਿ ਹਰਿਜਪਿਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ
ਮਨਿਭਾਇਆ ਰਮਾ ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਸਤਿ ਰੋਗਾਦਾਇਆ ਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਿਸਤਿ ਰੋਗਾਦਾਇਆ ਅਰੋਗਤੁ ਏਸਰੀਗਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਸਮਾਧਿ ਹਰਿਲਾਗੀ ਹਰਿਜਪਿ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ ਜਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮੁ ਜੇਨਪਿਆਏਆਤਿਨ ਪਰਮਪਦਾਰਥਪਾਇਆ ਜਪਿਹਰਿ
ਹਰਿਜਪਿਹਰਿ ਹਰੇਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿਭਾਇਆ ॥੪॥ ਹਰਿਧਾਰਹੁ ਹਰਿਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਉਬਰੇਰਾਮਾ ਹਮਪਾਪੀ ਹਮਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨਤਮਾਰੇਰਾਮਾ ਹਮਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨਤਮਾਰੇ
ਦਇਆ ਸਸਰਣਾਇਆ ॥੫॥ ਦੁਖਭੰਜਨੁ ਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮਪਾਥਰਤਰੇਤਰਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਟਿਰਮਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕਨ ਮਿਓਧਾਰੇ ॥੬॥ ਹਰਿਧਾਰਹੁ ਹਰਿਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਥਾਰੇ ॥੭॥ ॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਦੁਰਗੰਤੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ਘੋੜੀਆ ॥ ਦੇਹਤੇਜਟਿਜੀ ਰਾਮਉਪਾਈਆ ਰਮਾਸੁ
ਸਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਮਾ ਮਾਣਸਜਨਮੁ ਦੁਰਪੁੰਨਿ ਪਾਇਆ ਦੇਹਸੁ ਕੰਚਨਚੰਗੜੀਆ
ਖਿਰੀਚਲੂਲਾ ਪਢੈ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨ ਦੁਰੰਗੜੀਆ ਏਹਦੇਹਸੁ ਬੀਕੀਜਿਹੁ ਹਰਿਜਪਿਹਰਿ
ਮੁਸੁਹਾਦੀਆ ॥੧॥ ਦੁਰੰਗੜੀ ਪਾਈਨਾ ਮੁਸਖਾਈ ਜਨਨਾਨਕਨ ਮਿਓਪਾਈਆ ॥੨॥ ਦੇਹਪਦੁ
ਨੁਬੁਝਿਚੰਗਾਰਾ ਚਵਿਲੀਘਜੀ ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਰਾ ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤਰੰਗੀ
ਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੀਘਏਹਰਿਬੋਹਥਿ ਚਵਿਲੀਘਏਹਰਿਬੋਹਥਿ ਚਵਿਲੀਘਏਹਰਿਬੋਹਥਿ
ਰਿਗੰਗਹਰਿਗੁਣਗਾਢੈ ਹਰਿਗੰਗਹਰਿਗੰਗਾ ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆ ਹਰਿਉਤਮੁ
ਦੁਚੰਗਾ ॥੩॥ ਕੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਿਰਿਅਨੁਵਿਛਾਇਆ ਰਮਾ ਤਨਿਪ੍ਰੇਮਹਰਿਚਾਬਕੁਲਾਈ
ਮਾਤਨਿਪ੍ਰੇਮਹਰਿਹਰਿਲਾਇਚਾਬਕੁਮਨੁ ਜਿਟਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ਅਪ੍ਰੇਘਾਵੈਸਦੁ

ਜਨਮਦਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਹੀਰਾਦੁਖਤਰੀਵੇਸਾਬਗਾਦਿਆਇਆਚਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ॥
ਰਾਖੁਪ੍ਰੇਸਰਤਰਾਉਪਾਇਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਹੀਰਾਪੇਰੀਆਪਿਆਪਿਓਆਪਾ
ਕੀਆਪੁਆਪੇਆਪਿਰਕਾਰੇਕੋਅਦਰ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਹੀਰਾਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਪ੍ਰੇਸਰ
ਸੁਭਿਆਪੁਆਪਣਮੰਰਿਆਦਾਦੁਦੇਵਣਾਸਕਾਹਾਜੀ ॥ ਆਸਭਿਆਖਰਾਸਾਹੀਦੇਵ
ਹਜੇਨਿਦਾਹਰਿਨਾਮੁਖਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ ॥ ਭੋਦਿਚਿਸਕਾਮਕਾਉਪੇਸਰ
ਹਰਿਜੀਉਸੋਇਆਸਤਿਰਾਸੇਦਿਐਹਰਿਮਨਿਦਸੈਤਿਥੋਭਉਕਦੇਨਹੋਇ ॥ ਦਸਪਾਦੁਤਿਸੁ
ਵੈਨਾਮਦੇਪੋਰਿਨਸਕੈਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁਖਿਮਨਿਦੀਚਾਰਿਅੰਜੋਰਿਉਭਦੈਸੁਹੋਇ ॥ ਨਾਮਕਾਪੇ
ਤਿਰਖਸੀਕਰਜੁਸਦਰੇਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਇਕਸਜਠਚਲੇਇਕਚਲਾਗਏਰਪਦੇਭੀਦੁਨਿ
ਅਜਿਨੀਸਤਿਉਰੁਸੇਦਿਐਸੋਆਇਰਾਏਪਛਤਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਸਚਿਰਤੇਸੇਨਾਦਿਛੁਰਹਿਸਰਿ
ਸੇਦਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿਉਰਸਜਣੈਜਿਸੁਅੰਤਿਹਰਿਗੁਰੁ
ਅਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿਉਰਪ੍ਰੀਤਮੈਜਿਨਿਹਉਮੈਦਿਚਹੁਮਾਰੀ ॥ ਸੋਸਤਿਉਰਪ੍ਰਭਪਨੁਪੈਰੈ
ਹਰਿਉਪਦੇਸਦੇਸਭਸਿਸਟਿਸਦਾਰੀ ॥ ਨਿਤਜਪਿਅਹੁਸਤਹੁਰਾਮਨਮੁਕਉਜਲੁਬਿਖੁਤਾਰੀ ॥
ਪੁਰੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆਗੁਰਦਿਟਅਹੁਹਉਸਦਦਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਚਾਕਰੀਬਖੀਪੁਸੁਖਸਗੁਐਥੈਮਿਲਨਿਦੁਰਿਆਈਆਦਰਗਹਮੇਖਦੁਆਗੁ ॥ ਸਚੀਕਰਗ
ਦਣੀਸਚਪੈਨਣਸਚੁਨਮੁਅਪਾਗੁ ॥ ਸਚੀਸੰਗਤਿਸਚੁਮਿਲੈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਗੁ ॥ ਸਚੇਸਥਰਿ
ਗੁਪਤਦਾਰੇਸਚੈਸਚਿਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਉਰਕੀਸੇਦਸੋਕਰੈਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੈਕਰਤਰ
੫ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰੁਦਿਨੁਣੀਚਾਕਰੀਧਿਗੁਜੀਦੁਣੁਪਿਦਾਦੁਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਰਿਬਿਖੁਲਗੈਬਿਖੁਖਣ
ਬਿਖੁਗਸਿਆ ॥ ਬਿਖੁਖਣਾ ॥ ਬਿਖੁਪੈਨਣਾ ॥ ਬਿਖੁਕੇਮੁਖਿਗਿਰਾਸਾ ॥ ਐਥੈਦੁਖੇਦੁਖੁਕਮਾਦਣਮੁਖਿ
ਨਰਕਿਨਿਦਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਹਿਮੈਲੈਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਕਾਮਕਰੇਧੀਦਿਣਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਰੁ
ਰਿਆਮਨਹਠੈਕਮੁਨਾਮਾਫੈਰਾਸਿ ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਕੋਇਨਸੁਣੈਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾ
ਥਿਲਿਖਿਆਕਮਾਦਣਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿਦਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਸਤਿਉਰਸੇਦੁ
ਜਨੁਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਣਾਇਆ ॥ ਸੋਸਤਿਉਰਪ੍ਰਜਹੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਜਿਨਿਜਗੀਨਾ
ਦੀਸੁਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋਸਤਿਉਰਦੇਖਹੁਇਕਨਿਅਖਨਿਅਖਜਿਨਿਹਰਿਕਾਹਰਿਪੰਥੁਬਝਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਭਪਰੀਪਦੁਚਿਨਿਮੋਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਾਇਆ ॥ ਸੋਸਤਿਉਰਕਹੁਸਭਿਪੰ
ਨਿਹਰਿਕਗਤਿਰੰਗੁਲਹਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਭੁਖਾਈਰੇ

੨

ਦੁਖਲਗੋਪਾਰਿਪਾਰਿਏਰੋਮਰੋਵਣੀਮਲੋਸਜਾਇਆਦਰਿਸਹਜਨਅਇਓਸਹ
ਜੋਲੋਖਾਇਆਮਨਹਠਿਜਿਸਤੇਮਰਾਣਲੋਠਦੁਖਮਨਇਆਇਸੁਰੋਖੇਥਦੁਗ੍ਰਿਹੋਭਲਾਜਿਥਹੁ
ਦੇਵਗਾਇਆਸਬਦਿਰਤੇਤਿਨਾਸੇਸ੍ਰੀਪਾਈਦੂਜੇਭਰਮਿਭਲਾਇਆਪਾਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਦਣਕਰ
ਣਕਛੁਨਜਾਇਆਨਾਨਕਜੇਤਿਸੁਭਾਦਰਿਸੇਭਲੇਜਿਨਕੀਪਰਿਪਾਦਰਿਥਾਇ॥੧॥੫:੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵੇਐਸਦਾਸੁਖੁਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਜਾਇਆਚਿਤਮੁਲਿਨੋਰੇਦਈਅਚਿਤੁਦਸੇਮਨਿਆਇ
ਅੰਤਰਿਰੀਰਥਗਿਆਨੁਹੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬਣੁਇਆਐਲੁਗਈਮਨਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਖਿਤ
ਸਰਿਤੰਗਬਿਨਾਇਆਸਜਣਮਿਲੇਸਜਣਾਸਚੇਸਬਦਿਸੁਭਾਇਆਪਰਜੀਪਰਚਾਪਾਇਆ
ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇਆਪਾਖੰਡਿਜਮਕਾਭੁਨਛੋਰਈਲੋਜਾਸੀਪਤਿਗਦਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਰਤੇਸੇਓਥਰੇਸਚੇਸਿਉਲਿਦਲਾਇ॥੨॥੫ਉਦੀ॥ਤਿਤੁਜਾਇਬਹੁਸਤਸੰਦਤੀ
ਜਥੇਹਰਿਕਾਹਰਿਨਾਮੁਬਿਲੇਈਐਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮੁਭੇਹੁਹਰਿਤਤੁਨਖੇਈਐਅੰਤ
ਜਪਅਹੁਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਤਿਹਰਿਦਰਗਾਢੇਈਐਸੋਪਾਏਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਪੁਰਿ
ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖੇਈਐਅੰਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਭੇਨਾਮਸਕਾਰੁਕਰਹੁਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿ
ਨਾਮਿਕਲੇਈਐ॥੪॥ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ਸਜਣਿਮਿਲੇਸਜਣਾਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮਿ
ਪੁਆਗੁਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨੀਪਿਆਇਆਸਚੇਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਗੁਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਅਪਾਰੀਏਹਿਸਜਣਮਿਲੇਨਦਿਛੁੜਹਿਜਿਅਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿਗਾਇਕਨਾ
ਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਈਆਸਬਦਿਨਕਰਹਿਏਚਾਰੁਗਾਦਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿਆਦਿ
ਛੁੜੇਜਿਨਦੂਜੇਭਾਇਪਿਆਗੁਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਥੋੜੁਕੁਆਦੇਨਚਾਰਿਗਾਇਸੁਪਗੀ
ਤਿਤੁਟਦੀਦਿਲਮੁਨੋਰੇਦਈਇਤਦੋਤੀਚਲਨਿਦਿਕਾਗਾਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚੇਕਾਭਉਨਾਹੀਨ
ਮਨਕਰਹਿਪਿਆਗੁਮਨਕਤਿਨਸਿਉਕਿਆਕੀਜੇਦੋਸਤੀਜਿਅਪਿਭੁਲਾਏਕਰਤਾਰਿ॥੧॥
੫:੩॥ਇਕਿਸਦਾਇਕਤੋਰੀਗਰਹਹਿਤਿਨਕੋਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਗਪੀਤਿ
ਕਉਨਿਦਿਨਿਦਿਲਾਗਉਪਾਇਆਤਿਨਮਿਲਿਆਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇਆਨਾਨਕ
ਮਿਰਤੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੇਸਿਉਲਿਦਲਾਇ॥੨॥੫ਉਦੀ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਦਾਰਿਆ
ਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾਬਣਤਬਣ
ਏਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਗਮੇਰੈਨਾਲਿਪੈਜਿਥੋਕਿਥੋਮੈਨੇਲਏਛੁੜਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਾਬਾਸਿਰੇ
ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਸ੍ਰੀਪਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਦਿਟਪੁਦਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਮੇਰੇਮਨਕੀਅਸਪਰ

ੲ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ੫੩ ॥ ਭਿਸਨ ਦਾਸੀ ਜਲਿ ਮਾਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਤਾ
ਜੇ ਮਲੇ ਫਿਰੇ ਜਲੇ ਨ ਦੂਜਿ ਦਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਟੁਕਾ ਦੇ ਨਿਰਕਉ ਕੋਈ ਜਿ ਰਹੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਦੇਰ
੧੧੫ ॥ ੫:੩ ॥ ਭੇਖਾ ਮਾਯਾ ਨ ਬਲੁ ਏਨਿ ਚੰਤਾ ਰੇ ਮਨ ਮਾਯਾ ਦਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰੇ ਤਉ ਨਿਰੁਭੇ ਸਾ
ਨ ਮਾਯੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਤਸੇ ਦੇ ਅੰਸ ਬਦੇ ਦੇ ਸੇ ਮਨੇ ਸਾਧਿ ਮਾਨੁ ਰਾਜ ਸਤਿਗੁਰੇ ਏਤਿ ਭਿਸਨ ਮਾਯਾ
ਬੁਝਾਇ ਸੁਖ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਰੇ ਇਜਾ ਦਿਰਹੁ ਆਪਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਦਾ ਸਤਿ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸ
ਰੇ ਇਦਲਾਇ ਚੰਤਾ ਨਿਰੇ ਦਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹਛੁਟੀ
ਉਮੇ ਪਚਾਰਿ ਪਚਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉਟੀ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਯੂਧੈ ਤਿਨੀ ਪਾਇ ਮਨੁ ਸਰਸ
ਪਾਸ ਭੁਜਨ ਮੁਕਿ ਕਾਸ ਤਲੁ ਪੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ
ਗਾਏ ॥ ਤਿਨ ਦਿਸ ਰਿਹਾ ਏਸੁ ਭੁਦੁਖਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰ ਸਿਖੈ ਜਿਨਾ ਨਾਹੀ ਚਿਤ ਪਗਾਈ ਚੁਖਾ
ਨੁਪੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਪੈ ਜਿਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਮੁਖਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ੫:੩ ॥ ਭਕਤਿ
ਜਮੁ ਜੰਦਾ ਰੁਪੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰਕ ਮਾਏ ॥ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਸੇਧਿ ਬਰੇ ਮਨ ਮੁਖਾ ਦੇ ਇਸ ਜਾਇ ਜਮ ਕਾਲੇ
ਜਗੁ ਬਾਝਿ ਮਾਤਿਸ ਦਾ ਭੁਨਕਾਇ ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਮੁਕੀ ਤਾ ਸੇ ਸੇ ਦੀ ਮੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖ ਨ ਪੈਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ॥ ਜਿਨ ਮਾਨਿਸ ਚਾਹੇਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਏਹ ਕਾਇ ਮਾਰੇ ਗੰਭੀਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁ
ਹਉ ਮੇਰੇ ਗੁਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਪਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਦਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਯ
ਇਆ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਦਿਸਾਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉਟੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੀ ਦੁ
ਪਦੇ ਸਿਆਤਿ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਪੁਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਪੈ ਮੈ ਜਿਨਿ ਮਧੁ ਚੁਦਨੁ
ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਦੁਰਣੈ ਜਿਨੀ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖਸ ਭੁਰੇ ਗੰਗਾ ਦਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ
ਤਿਗੁਰ ਕਉ ਦਰੁ ਪੰਨੁ ਪੈ ਜਿਨਿ ਅਦਗਣ ਕਟਿ ਹੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਕਉ
ਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਤਾ ਗਿਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ੫:੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ
ਜੀਵਨੁ ਗੁਰਮੁਖੇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਚਿਨਕਉ ਪੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੋ
॥ ਗੁਰਨਿ ਪਾਨ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਦਿਓ ਭਖਰੇ
ਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਮਾਕਿ ਮਾਓ ਹੁਕਮੇ ਦੀ ਚਰਾ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰਨ ਜਾਣਈ
ਖੁਭ ਲਾਗਾ ਦੁਰਾਮਾ ॥ ਨੀਅਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਬਾਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅਣਚੇਦਾ ਆਪਾ
ਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੇ ਅਖੀਐ ਜਾਅ ਪੇਬਖਸਣ ਹਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉਟੀ
ਰੁਕਰ ਰਾਸ ਭੁਕਿਓ ਮਾਣ ਦਾਸ ਭੀ ਜੀਅਤੁ ਮਾਗਾ ॥ ਚਿਸੁ ਭੁਰਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੁਮੇ ਲਿਲੈ ਰਿਕਾਜ

ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਸਮਰਥ ਹੈ ਸਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿ ਅਸੇ ਤੂ ਪ੍ਰਮਿਲੈ ਗੁ
ਰੂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਚਾਹੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾ ਹੀ ਸਾਰਿ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਜਿਨੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖੇ ਗਾਦ ॥ ਸਲੋਕੁ ੪ ॥
੧ ॥ ਗਤ ਪਾਰਖੁ ਜੇ ਹੋਵੈ ਸੁਰਤ ਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ਰਤਨ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ
ਅਤਨੁ ਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਪੈਥੁ ਬੁਝੁਣਹਾਰਾ ਮੂਰਖ ਅਪੁਗਣਾਇ ਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਪੁਆਰਾ ਨਾਨ
ਕਰਨ ਸੇਵਾ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੇ ਪਿਆਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਮਓ ਚਰਚ ਰਿਨ ਮੇਨਿ ਤਬਿ ਚਿਹਾਰਾ ਕ੍ਰਿ
ਪਕਰੇ ਜੇ ਅਪਣੀ ਤਾਰਿ ਰਖ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੧੦੫ ॥ ੩ ॥ ਸਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਨੀ ਆਹਰਿ ਨ ਮਿਨ
ਲਗੇ ਪਿਆਰਾ ਮਤ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਏਹਿ ਜੀਵ ਦੇ ਏਹਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ਗਾਇ ਮੈ ਦੁਰਗੈ ਹੋਭਾਇ ਦੁ
ਜੰਗ ਮਕਮਾਇ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਜੀਵ ਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਦਿਸਰਿ ਆਦੁ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰ ਹਿਰਦਾ ਸੁਪੁਰੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿਨ ਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਪੈਤਿ ਸੁ
ਜਾਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਪੈਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਰਗੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਾ
ਅਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਅਤਮੁ ਗੁਰ ਪਸਾਰਿ ਆਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੯੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫ ॥ ੩
੧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀ ਅਕੇਖੰਧ ਨਾ ਦਿਚਿਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉ
ਨਾਪਦੁ ਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਛਿਕਾ ਚੇਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਦਸੈ ਮਨ ਮਾ
ਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪਰਿਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਜਾ
ਏ ਮੈ ਸੀਰੀ ਤਿਜਿ ਤੁਮੈ ਪਿਆਰਾ ਦੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈਭਲੀ ਪਗੀਤਿ ਜਿਨੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ
ਰੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀ ਮੈ ਹਰਿ ਇਕੁ ਪਿਆਣੀ ਮੈ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੈ
ਨਿਮੈ ਮਨ ਚੌਦਿ ਆਪਣੀ ਮੈ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸ ਹਮੰਗੀ ਮੈ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿਸਾਹਿ ਆਤਿ
ਨਿਛੁਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਘਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਦਿਹ ਦੁਹਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਦੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਣੀ ਮੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਅਪਾਰਾਧੁ ਹੋਭਾ
ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੇਲਾਇ ਅਨੁਜਨ ਲਾਇਆ ॥ ਪਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਦਿਤੀ ਅਨਾਸੁ ॥
ਚਹਰਿ ਬਣਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਏਨੇ ਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇਆ ॥ ਰਾਜੇ ਏਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥
ਤੇਵਿ ਮਰਹਿ ਛਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨ ਕੀਵਚੀ ਛਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥
ਸੁਣਿ ਸਿਖਿ ਮੈ ਸਦਾ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮੈ ਤੁਮਾ ਆਵ
ਸੋ ਦਿਚਹੁ ਕੁਮੁਤ ਉਭਗੈ ॥ ਜੇ ਹਾਸਤਿ ਭੁਭੁਨੈ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਸਚਿ ਨ ਮਿਲਿ ਦਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਮੈ ਏਵਾ ਭੀ ਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੁ

ਸਲਕ ੫:੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮਾਧਬ ਰਖਾ ਜਨਨੁ ਗਏ ਆਵੁ ਜੋ ਭਾਇਆ ਤੇ ਦੁ
ਖ ਭਗਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮੈਂ ਨਾ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਦਿਸਤਾ ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਰਿਹਿ ਰਿਹਿ ਜਨੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾ ਦੇ ਜਾ
ਖ ਮਾਗੁ ॥ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਪੁਰਖ ਏਕੋ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਰਿਸ
ਵਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਕੋ ਅਲਿਪਤ ਹੋਰ ਅਲਖ ਨਾਖਣਾ ਜਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ਲਿਆ ਸਬ ਦੇਸੇ
ਦੀ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਕਿ ਸੇ ਪਰਖ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਨੀ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ॥ ਜਲਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸੰਕੁ ਕੇ ਨਹੀ
ਜੋ ਕੇਵਲੁ ॥ ਏਕੋ ਨੀਚ ਚਲੁ ਗਏ ॥ ਜੋ ਤ੍ਰਿਸੰਕੁ ਰਾਖਾ ਮੈਂ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਕ ਰੇਹਰਿ
ਸੰਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਗੰ ਸਿਆਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀਟੁ ਰਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਆਸਦ ਹਿਰਦੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣ ਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੰਖਾਈ ॥ ਤੁਹ ਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਨਕ ਲਿਗਲਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਮਸਲਾ ॥ ਤਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰ
ਦਾਨਿ ਤਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨਨਾ
ਨਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੁਰਦੀ ॥ ਅਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ੫:੩ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮਨਿ ਦਸਿਆ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ॥ ਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਰਸਟੁ
ਗੁਣਿਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨਨ ਨਕਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ॥ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ੫:੩
॥ ਹਉ ਮੈਂ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੋਖੜ ਕੋਖੜ ਕਿਵਿਹਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈਂ ਦੁਹਰੇ ਗੁਰੇ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈਂ ਨਾ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਜੀ
ਨਕਉ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਪੁਰਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਉਬਰੇ ਹਉ ਮੈਂ ਸ
ਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਪੁਰਖ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੁਜਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੀ ਮਨੁ ਗਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਜੇਵਰੁ ਕੋਈ
ਅਦੁਰੁ ॥ ਉਠੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛੁਡਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ॥ ਆਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੰਤੂ ਪੰਤੂ ਗੁਰੁ ਕਾ ਪਿਤਮ
ਤਾ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੈ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈਂ ਜਾਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ੫:੩
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਨ ਕੀਨੀ ॥ ਆਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲੋਗੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦਨਾ ॥ ਏਓ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈਂ ਦੁਹਰੇ
ਦੁਗਾਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਤੁ ਚੇਤਈ ॥ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈ ਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ॥ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਤਾ ਮੈਂ ਹਿ ਪਿਆਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਗੀ
ਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿਨਾਮਿ ॥ ਗੁਣ ਤਾ ਸਿਆਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਤੁ ਚੇਤਈ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਰਿ ਬਿਨਾ ॥ ਸਿਧ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਆ ਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹ

ਸਾਰਾਂ ਜਨ ਦੁਰਾਹ ਪਰਕਾਰ ਜੇਤੁ ਖਾਇ ਐਹ ਮਕਓਂ ਤੋ ਪਤਿ ਭਈ ਗਾਰਿਨਾ ਮੁਹਮਾਰ ਪੈਨ ਦੁਰਾਹ
ਫਿਰਿ ਨੀ ਗੇਨ ਰੋਦ ਰੋਦ ਪੈਨ ਟਕੀ ਹਮਾਨੀ ਸਰਸ ਗਈ ਗਾਰਿਨਾ ਮੁਹਮਾਰ ਦੁਰਾਹ ਜੁਹਰਿਨਾ ਮੁਹਮਾਰ
ਮੇਕੀ ਹਮਕਓ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰ ਕੀ ਦੀ ਟੀ ਗਾਰਿਨਾ ਮੇਕਾ ਹਮਲੇ ਖਾਇ ਖਿਆਸ ਚ ਜਮਕੀ ਅਗਲੀ
ਗਈ ਗਾਰਿਨਾ ਮੁਹਮਾਰ ਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੈ ਪਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਕਰ ਮਿਪਰਾ ਪਤਿ ਲਿਖਤ
ਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਪ:੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਜੁਰੈ ਦੂਜੈ ਭਇ ਕਰ ਮਕਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਇ
ਤੇ ਕਰ ਮਕਰੇ ਦੁਖ ਤਾਰੇ ਤਨਿ ਧਾਇ ਪਗੁਰ ਪਰਸਾ ਦੀ ਸੁਖ ਉਪ ਜੈ ਜਾ ਕੁਰਕਾ ਸਕਦੁ ਕਮਾਇਆ ਸਚੈ
ਟੀ ਕਰ ਮਕਰੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁਮਿ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁਆ ਪੇਲਾ ਏਤਿ ਤਲ ਗੇ ਕਪਟਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ
ਪ:੩॥ ਹਮ ਪਰਿਨਾ ਮੁਹਮਾਰ ਸਦਾ ਰੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਤਾਜੀ ਮਕਾਸਦ ਜੀ ਦੇਵੇ
ਟਹਾਰਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁਕੀਰਤ ਨੁਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰੈ
ਜੁਝੁ ਜੁਝੁ ਦਰਤ ਦੁਖ ਟਹਾਰਾ ਏਹੁ ਮਨ ਆਸਦ ਸੁਖਿ ਦਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਦੁਪਾਰਾ ਅੰਤਿ ਗੁਰੁ
ਅਨੁਹਰਿ ਰਹਨੈ ਮਕਾ ਤੇ ਕਰ ਦੁਖ ਟਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਚਿਸੇ ਨੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ਸੇ ਰੋਦੈ ਦਰਿ ਸਚਿ
ਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਹੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ
ਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਨੁ ਮਾਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਹੀ ਐ ਜਿਨੁ
ਮਿਸੁਣਿ ਐ ਮਨਿ ਅਨ ਦੁਖ ਏਹੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਕਰਿ
ਮੁਲਾਇਆ ਤਿਉ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੀ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਚਲਿਆ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਪ:੩ ॥ ਮਨਿ ਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਸ ਭਥ ਕੇ ਕਰ ਮਕਮਾਇਆ ਮਨਿ ਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਰਹਨਾ
ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਣੀ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੇਹੁ ਪੈਨ ਮੁਨ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ
ਮਲੁ ਰੋਦੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੇਰਾ ਜਾਇਆ ਮੁਰਤਨੁ ਪਰਿਪਰਾਟੁ ਹੋਆਨ ਸਕਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇ
ਪ:੩॥ ਸਬਦੈ ਸਦਾ ਨ ਆਇ ਓਨ ਮਿਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰਾ ਰਸ ਨਾ ਠਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੋਦੈ
ਗੁਨਾਨ ਕਰਿ ਰਤਿ ਪਾਇ ਐ ਕਮਾ ਦੁਖ ਕੇ ਏਨ ਮੇਟਣ ਹਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ
ਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜੇਤੁ ਮੇਲਿ ਐਹ ਮਕਓ ਸਤਿ ਆਈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜੇਤੁ
ਐਹ ਮਦ ਰਿਭੁ ਰਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਪਰਿਨਾ
ਦੁਲਾਈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਦੈਰੀ ਮਿਤੁ ਹਮਕਓ ਸਭੁ ਸਮਾਏ ਸਾਨਿ
ਖਾਈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿਨਾ ਮਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੮॥
ਸਲੋਕ ਪ:੧ ॥ ਪਰਹੀ ਮੁਖਿ ਦਿ ਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਨੂੰ ਰੇ ਸੀ ਮਾਲੇ ॥ ਮਿਲੁਣਿ ਆਛਿ ਲਨ ਰੋਦੈ

ਸ੍ਰੀਮਦ੍ਰਾਮਾਨੰਦ ੧੧ ੫੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੁਟੀਆ ਬਾਣੁ ਪਰਿ ਤਿ ਕਰੇ ਏ ॥ ਤਿ ਚਰਜਾ ਏ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚ
 ਹੁੰਦੇ ਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੇ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ॥ ਨੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸਚਾਨਾ ਉਭੋ ਜਨੁ ਚਰਖਿ
 ਆਤਿ ਪਤਿ ਹਰੇ ਅਪਾਇ ਮਿਟਿ ਕਰੁ ਖਿਆ ॥ ਸਰਾਅੰਦ ਰਿਇ ਕੁਟਰ ਤੇ ਕੋਨੈ ਦਿਹ ਲੈ ਲਖਿਆ ॥ ਜਨ
 ਸਾਕੁ ਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਭ ਕੇ ਦੇਖ ਦਾ ਜੇਤਾ ਜਾ
 ਰੁਸੀ ਸਾਗੁ ॥ ਰੁਠੈ ਤੁਕ ਤਿਨੋ ਦੇਵੀ ਜਿਚ ਰੁਸ ਬਦਿਨ ਕਰੇ ਵੀ ॥ ਚਹੁ ਪਉ ਮੇਲੇ ਚੁਕਈ ਨ ਮਿਲ ਲਗੈ ਪਿ
 ਯਾ ॥ ਇਕਾ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤ ਜਿ ਦਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿ
 ਲੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ੫੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨ ਸੇਵਿਓ ਮੁਖ ਪਾਅੰਧਰਾ ਦੁਹਾ ॥ ਵਜੈ ਕੁਏ ਬਹੁਤੁ
 ਖਲਗਾ ਜਲ ਤਾ ਕਰੇ ਪਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਾਇ ਗੁਰਾ ਦੇ ਸਾਰਿਆ ਸੇਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਦੁਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮ
 ਤੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਆਪੇ ਅਪਿਪਾਸਾ ਪਿਸਰੁ ਕਰਤ ਕੋਈ ਦੁਜਾ
 ਰੇ ਇਸੁ ਅਦਰੇ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿਆਪਿ ਬਲਾ ਦੇ ॥ ਹਰਿਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਹਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹ
 ਰਿਆਪੇ ਮਰੇ ਹਰਿਆਪੇ ਫੋਰੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪਵਿਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾ ਲਿਨੁ ਸਕੈ ਮ
 ਰਿ ॥ ਇਨਿ ਚੇ ਦਨਿ ਸਲਹੇ ਇਹੀਐ ॥ ਉਹ ਦਿਅਾ ਬਹਾਦਿਅਾ ਸੁਤਿਅਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੪ ॥ ਵਰਹੰਸ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉ
 ਦੇ ॥ ਛੰਤ ੪ ॥ ਫਾਰਾ ੧ ॥ ਜੇ ੨ ੧੦ ॥
 ਪੜੀਅੰ ੨ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੇ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਅਰੁ ੧ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿਪ੍ਰਤ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਅਪਿ
 ਅਪਹਾ ਵਣ ਜਗਾ ਜਗੁਆ ਪਿਰੈ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਸਰਾਸਾਹੁ ॥ ਅਪੇ ਵਣ ਜੁਵਾ ਪਾਗੀ ਅਪਿਆਰਾ
 ਅਪੇ ਸਚੁ ਦੇਸਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਦੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਅਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ ਅਪੇ ਉਤ੍ਰ
 ਹੁਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿ ਦਿਖਲੇ ਰਹਾ ॥ ਅਪੇ ਹੀ ਸਭੁਆ ਪਿਰੈ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਦੇ ਪਰਦਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਅ
 ਪੇ ਅਪਿ ਉਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿਆਪੇ ਧੰਧੁ ਹੈਲਾਹੁ ॥ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿ ਮਰੇ ਮ
 ਰੇ ਜਾਹੁ ॥ ਅਪੇ ਪਤਣੁ ਪਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਪਰਿਲੰਘਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਰਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁ
 ਰੇ ਵਟੁ ਅਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥ ਅਪੇ ਹੀ ਚਵਿਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋੜਾ ਦੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਰਾ ॥ ਅਪੇ ਅਪਿ

ਏਨਾਨੁਰਪਿਅਰਜਨਨਕਬਖਸਿਸੇਲਾਹੁ॥੪॥੧॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀ॥੪॥
ਪੇਅੰਰਜਜੇਰਜਸੇਤਜੁਰੁਰਜਾਪੇਜਭਲੇਲਿਆਪੇਤੁਤਾਪੇਬਹੁਮਣੀਅਕਰਿਸਕਤੰ
ਤੁਪੋਰੇਇਆਪੇਤਿਸੁਤਪਾਰੈਪਿਆਰਾਸਤੁਪਿਚੇਛਹਿਦੇਰੀਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਮੈਰਹਿਓ
ਅਦਰਨਕੋਇਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਦੈਪਿਆਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਮਖਿਚੋਇ
ਧਾਰਹਾਇਆਪੇਜਟਕਭਿਸਤੁਤੋਪਿਆਰਾਤੁਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇਸਤਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾ
ਪਿਆਰਾਦੁਜਾਅਦਰਕੋਇਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਣਵਪਿਆਰਾਅਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇ
ਆਪਿਨਿਰਮਲੁਪਿਆਰਾਅਪੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਆਪੇਕੀਅਤਿਪਾਇਦਪਿਆਰਾਅਪੇਕਰੇ
ਹੋਇਆਪੇਅਲਪੁਟਲਪੁਟਿਸੋਪਿਆਰਾਅਪਿਲਖਾਫੈਸੋਇ॥੩॥ਆਪੇਗਹਿਰੀਰੀਰੇ
ਆਰਤਿਸੁਜੇਦੁਰਾਨਦਰਨਕੋਇਸਤਿਪਾਟਨਾਪੇਰੋਰਾਫੈਪਿਆਰਾਦਿਚਿਨਾਰੀਪੁਰਖੁਸੁਭੋ
ਇਪਾਨਕਲੁਪਤੁਦਰਤਦਾਪਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀ॥੪॥
॥ ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਰੈਪਿਆਰਾਅਪੇਭਾਪਿਉਥਾਪੋਆਪੇਦੇਖਿਦਿਗਸਦਾਪਿਆਰਾ
ਚੇਜਿਦੇਖੋਪ੍ਰਭੁਮਾਪੋਆਪੇਵਟਿਫਿਟਿਸਤੁਤੋਪਿਆਰਾਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੋ॥੧॥ਜਿ
ਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਜਪਾਪੋਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਾਰਸਮੀਠਾਰਸਬਦੀਚਖਿਜਾਪੋ॥੧॥ਰਹੁ
ਆਪੇਤੀਰਤੁਲਹਰੁਪਿਆਰਾਅਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁਮਾਪੋਆਪੇਜਲੁਦਤਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਤੁ
ਗੁਮਛੁਲੀਹਰਿਮਾਪੋਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਈਪਿਆਰਾਅਦਰਨਦੁਜਾਜਾਪੋ॥੨॥ਆਪੇਸਿੰ
ਦਰੈਪਿਆਰਾਧਨਿਅਪਿਦਜਾਏਆਪੋਆਪੇਜੋਗੀਪੁਰਖੁਰੈਪਿਆਰਾਅਪੇਹੀਤਪੁਤਾਪੋ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰਮਾਪਿਰੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਮਾਪੋ॥੩॥ਆਪੇਨਾਉਜਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਅਪੇ
ਜਪੁਜਾਪੋਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਪਿਰੈਪਿਆਰਾਅਪੇਹੀਰਸੁਆਪੋਆਪੇਆਪਿਸਲਾਹਦ
ਆਰਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗਸਿਧਾਪੋ॥੪॥੩॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀ॥੪॥ ਆਪੇਕੰਰਨਾਂ
ਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭਿਆਪੇਤੋਲਿਤੁਲਾਇਆਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਅਪੇਵਣਜੁਕਰਾਇ
ਆਪੇਧਰਰੀਜਾਜੀਅਨੁਪਿਆਰੈਪਿਛੈਟੰਕੁਚਣਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਪਿਆ
ਸੁਪੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਰੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਮਿਠਾਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹੁ
ਪਿਧਰਤੀਅਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਅਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆਆਪੇਹੁਕਮਿਦਰਤਦਾਪਿਆਰਾ
ਮਾਟੀਬੁਧਰਖਾਇਆਆਪੇਹੀਭਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਬਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁਹਛਾਇਆ॥੨॥
ਆਪੇਕਸਟਾਪਿਹਰਿਪਿਆਰਾਦਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਰਖਾਇਆਆਪੇਹੀਅਪਿਗ

ਏਸੇ ਆਗੇ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇ ਅਪਾਪੇ ਮਹਿ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹਲੇ ਦੇ ਸਭਿ ਲਫੰ
 ਏਸੇ ਆਪੇ ਤਾਪੇ ਤਾਪੇ ਦੀ ਬਣਾਏ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਕਰੈ ਲਾਇ ਅਨਾਜਿ ਉਮਾ ਪਿਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀ
 ਅੰਧਿ ਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ਅਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤ੍ਰੇ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨ ਕਰਦ ਜਹਿ ਦੁਜਾ
 ਏਸੇ ਆਪੇ ੪੪ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿਓ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਸੁਰਜ
 ਰੰਦੁ ਜਾਨਣਾ ਅਪਿ ਨਿਤਾਇ ਅਰਾਣੁ ਪੈ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿ ਨਿਮਾਇ ਅਮਾਨ ਅਪਿ ਦਾਇਆ
 ਰਹਿ ਬਦ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਾਣੁ ॥
 ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਿਆਇ ਤੁਹ ਰਿਹ ਰਿਬਹੁ ਵਿਨਾ ਦਣ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਪੇ ਰੁਣ ਦਰਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਪਰਦਾਣੁ ਅਪੇ ਬਖਸਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ
 ਮੇਰੇ ਨਿਸਾਣੁ ਅਪੇ ਹੁਕਮਿ ਦਰਦਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਹੀ ਫਰਮਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਗੁ
 ਰੇ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਦੇਵੇ ਦਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਦਰੁ ਅਪਿ ਹੁ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਹੀ ਪਗਾਣੁ ਅਪੇ ਕੀ
 ਮਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਦਾਣੁ ਅਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨ ਕਸਦ
 ਰੁਬਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਭਗਤਿ
 ਏਸੇ ਆਪੇ ਰੁਣ ਗਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਅਪੇ ਲੇਖਣਿ ਅਪਿ ਲਿਖਾਰੀ
 ਅਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਮਿ ਹਾ ਅਨਦਿ ਨੁ ਅਨਦੁ ਰੇ ਦੇਵੁ ਰਾਗਾ ਲੇਖੁ
 ਰੁਪੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨਰੇ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਅਪੇ ਗਉ ਚਰਾਹਾ ਅਪੇ ਸਦਲ
 ਰੰਦੁ ਪਿਆਰਾ ਅਪੇ ਦੇਵੁ ਦੁਜਾਹਾ ਕੁਫਲੀ ਅਪੀਰੁ ਅਪਿ ਮਗਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾਲ ਕਰੁਪੀ
 ਚਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਅਪਿ ਅਖਣਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਅਪਿ ਚੇਜਾਹਾ ਕਰਿ ਬਾਲ ਕਰੁਪਿ ਉਪਾਇ
 ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂ ਕੰਤੁ ਕੇਸੁ ਮਰਾਹਾ ਅਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਅਪਿ ਰੇ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਖਰਖਰਾਹਾ ॥ ੩ ॥
 ਚੁਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ ਗਲਿ ਜੇਵੁ ਵੀ ਅਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿ
 ਆਰਾਜਿ ਉਪਕੁਥਿ ਚੈ ਤਿਉ ਜਾਹਾ ਜੇਗਰ ਬੈਸੇ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨ ਕਰੁਗਤਿ ਸਮਾਹਾ ॥ ੪ ॥
 ੪ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਦਿ ਦੁਹੇ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਮਾਮੁਖਿਕ
 ਅਕਰੇ ਅਰੀ ਕਾਰੀ ਸਾਧੁ ਪਰਸਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਸਗਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ
 ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਬ ਸਤ ਸੰਗਤੁ ਏਸੁ ਪੁਜਨ ਹਿਰਦੈ ਮਿਲਿ ਅਸਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਹਿ ਰਵੈ
 ਹੁਪਤੁ ਦਸਹਿ ਵਿਨਾ ਗਤੀ ਤੇਗ ਭਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਧਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਅਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿਅ
 ਹੁਣ ਗਵੈ ਗੁਣ ਵੀ ਚਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਤਿਅੰਤਿ ਅਟੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਦਾਰੀ

ਆਪੇ ਸੇਵ
 ਕਰਾਇ
 ਪਿਆਰਾ
 ਪਾਇਦਾ
 ਏਸੇ
 ਰੰਦੁ ਲਾ
 ਆਗੇ
 ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਮੁ

ਅਤਮਦੁ... ਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖਤਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ
 ਪਾਇਆ ਜੀ... ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤਲੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਦਿਨੁ ਜਗਤੁ
 ਦੈ ਬਨਵਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਬੋਧਿ
 ਬਿਨੁ ਹਰਣੁ ਜਾਣੇ ॥ ਜਿਹੋ ਮਛਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੋ ਬਿਨੁ ਮੈਤਿ ਬਿਨੁ ਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਜਲੁ ਦੇਵੁ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਹਉ ਅੰਤਰਿ ਨ ਮੁੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨ ਮੇਰੀ ਸਾਂਤਿ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਜਿਉ ਚਾਹਿ ਕੁਝ ਨ ਬਿਨੁ ਬਿਲਲੁ ਦੇਵਿ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਦੈ ਤੁਖ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਭਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੁਲੇ ਦਹ ਦਿਸੈ ਲਹਿ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਵੁ ॥
 ॥ ੩ ॥ ਮਿਅਗੇ ਠਹਿਰੇ ਜੇ ਤੀਅ ਦੇਵਗਾਹਿ ਲੈ ਸਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਰਾਹਿ ਗੁਣਗਣ
 ਹਰਿ ਸੁਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਭਾਏ ਹੈ ਤਿਸ ਨਾ ਸਬਾਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥
 ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧ ਪਦਾ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੇ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧਿ ਤਿਉ ਪਿਪਾਸੀ ॥
 ਗਲਗੇ ਤਨ ਭੁਤਿ ਤਰਿ ਤਾ ਕੁ ਮੁਕਟਿ ਆਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੈਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਦੁਖਿ ਆਈ
 ਰਮਤਿ ਰਮਨਾ ਮੁਪਰਗਾ ਸੁਖ ਦਾਹੁ ਹੁਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਕੁ ਆਵਣ ਵਣ
 ਮਨ ਮੁਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਤਹ ਰਿਨੁ ਮਿਸਮਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
 ਦੁਖ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਣੈ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਸੁਖਾਏ ॥ ਦੁਖ ਦੁਖ ਅਨੁਪ ਅਤਿ ਅਗਾਮ ਅਗੇ ਚਰਗੁ ਪੂਰਾ
 ਖੁਲਖਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਣੈ ਜਿਉ ਗੁੰਗਾ ਮਿਠੀ ਆਈ ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੁਕਾ
 ਹੀ ਜੇ ਕੋਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੁਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਤੁਸਭ ਨਾਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦਿ
 ਹਿਸੇ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਦੁਰਨ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦਾਸੋ ਸੋਗਠਿ ਕੀਸਲੋ ਕਾਨਾ ਲਿਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪਃ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ
 ਮਨਿ ਚੋਇਾ ਵੀਦੀ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਭੋ ਸਚ ਸੋਇ ॥ ਸਮੁਰੈ ਪੇਈ ਐਭੈ ਦਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਨੁ
 ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰਮਿ ਲੈਖੁ ਸੀਰਦੈ ਪਿਰਮੈ ਗਾਸ ਦਾਸੀ ਗਾਰੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਰੇ
 ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਮੁਣੈ ਦੁਖਿ ਸੁਖ ਕਰੁ ਕਿਸਾ ॥ ਜੇ ਪਿਰੁ ਭਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮ ਮਟਿਸੁ ਭੁਸਭੁ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥
 ਸੋਗਠਿ ਤਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਹਰਿ ਨ ਮੁਢੈ ਢੋਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨ ਦੇਵੈ ਅਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿਗੋ
 ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿਕ ਸਾਈ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜੋਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ
 ਜਗਤੁ ਮੈਟੇਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ ਆਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਹੂੰ ਭੋਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਦੇ

ਜੇਸੁਆਖ ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪਸਿਸਹਿਕਰਤਸਿਰਜਣਹਰਿਆਤੁਪੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਸੁਆਪਸਦਾਰਿਆਦਾਤਕਰਤਾਅਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਰਿਆਸਰਤੇਰਸਬਦੁਫਰਤੇਉਪਦਣ
ਦੁਆਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਾਹੀਗੁਰਕਉਦੁਰਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕਪ:੩ ॥ਹਉਮੇਜਲ
ਜੇਜਲਿਉਏਗੁਮਿਅਏਦੁਜੇਭਾਇਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਿਗਖਿਲੀਏਨਾਪਣੇਪੈਪੈਪਾਇਹਉਜਗੁਜਲ
ਤਾਵਹਿਨਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ॥੧॥ ਪ:੩
ਸਤੁਲਿਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਪੰਨਜਨਮੁਪਰਵਾਣਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਜੀਵਦਿਆਮਾਇਅਨਦਿਸੇ
ਜੇਈਪੁਰਖਸੁਜਣਾਕੁਲਉਧਰੇਆਪਣਸੇਜਨੁਪਦੈਪਰਵਾਣਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣੇਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹ
ਉਅਨਮੁਖਜਨਮਿਮਗਾਹਿਨਾਨਕਸੁਣੇਨਾਅਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਜਿਪੁਰਖੁਰੰਜਨੁਸੇਦਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਤਸੰਗਤਿਸਪੁਲਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ
ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੁਰਖਣਾਈਐਹਉਗੋਲਲਲਾਤੁਪੁਮੈਹੁਕਮਫਰਮਾਈਐਹਉਗੁਰਮੁ
ਖਕਰਕਮਦਾਜਿਗੁਰਸਮਣਾਈਐ॥੨॥ ਸਲੋਕਪ:੩ ॥ਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਕਮਾਦਣਾ
ਫਿਕਰਤੇਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਰਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਦਿਸਰੇਆਗੁਣਰਾਮੁਅਤੁਜਾਣਹੁਜ
ਹੁਜੀਵਦਦੁਜੇਭਾਇਮੁਇਆਸੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਨਚੇਤਿਓਸਕਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਸਿਆ
ਦੁਪੁਲਗਬਹੁਅਤਿਅਣਪੁਤੁਕਲਤਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਨਿਲੋਕਾਦਿਚਿਮੁਹਕਾਲਹੋਆ
ਅਵਰਿਉਭੇਸਸਾਅਨਮੁਖਨੋਕੋਨਦਿਸਹੀਚੁਕਿਗਇਆਦੇਸਸਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਨੋਸੁਖਅ
ਲਾਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮਨਿਦਾਸ॥੧॥ ਪ:੩॥ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇ॥
ਤਿਗੁਰਕਭਾਣਾਅਨਦਿਨੁਕਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇਦੁਜੇਭਾਇਲਗੇਸਜਣਨਾਅਖੀਅਹਿਜਿ
ਅਉਮਾਨੁਕਰਹਿਏਕਾਗਮਨਮੁਖਆਪਸੁਆਰਥੀਕਾਰਜਨਸਕਹਿਸਦਾਰਿਆਨਾਨਕਪੁਰਖਿਲਿਖਿ
ਆਕਮਾਦਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਪਿਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਆਤ੍ਰੇਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਆਮਾਇਆਮੇਹੁਦਧਾਇਆਦਿਚਿਹਉਮੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਠਿਰਿਆਏ
ਹਉਆਜਿਨਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਗੁਰਿਸਮਣਾਇਆਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਪੁ
ਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕਪ:੩ ॥ਮਾਇਆਮਮਤਮੋਹਣੀਜਿਨਿਦਿਨੁਦੰਤਾਜਗੁਪਾਇਆ॥
ਅਨਮੁਖਖਾਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੀਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆਬਿਨੁਨਦੈਜਗੁਕਮਲਾਠਿਰੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਧੰਧਾਕਰਤਿਆਨਿਹਫਲਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸੁਖਦਾਰਅੰਨਿਨਦਸਇਆ
ਅਨਮੁਖਿਨਕਉਮਿਲਿਆਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧॥ ਪ:੩॥ਘਰੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰ

ਕੀ

੩

ਪ੍ਰਭੂ ਮਨੁ ਪਾਸ ਦਾਨ ਪਾਏ ਅਧਾਜੇ ਓਕ ਸਤਰੀ ਮਿਰਾਉ ਜਣੈ ਕੁਮਾਰ ਭਰਮਿ ਭਲਾਇ ਨਾਨਕ
ਮਿਤ੍ਰ ਤਜੇ ਬਿਖਰੀ ਕਰੇ ਕਰੰਗ ਮਾਪਿਤੁ ਆਏ ਅਧਾਕੁਮੁਖਿ ਦਿਗਲੇ ਸੋਈ ਪਈ ਤਾਨੈ ਦਾਨ
ਹਮਾਇ ਬਾਇਆ ਤਨੁ ਸਨਮਿ ਰਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਸਾਦਾ ਅਧਾਸਬਦੇ ਹੀ ਨਉ
ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਿਰੁਸ ਬਦੇ ਸਭ ਜਰਾ ਬਓਹਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਫਾਇਆ ਅਧਾ
ਤੋਏ ਕੋ ਸਬਦੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਗਿ ਪਰਖ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਰੁਣਿ
ਪਿਪਾਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਅਵਿਸਟੁ ਕਰ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੰਗਿ ਰੇਖਾ ਕੁਨਿ ਰੰਗੁ
ਅਰਮੁ ਕਿਆ ਕਾਹੇ ਹੁਣਾਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਅਪਿਬੁਝਾਏ ਅਪਿਸੁ ਹਰਿ ਮਾਤੁ ਗੀਪਾਈਐ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਲੋਆ ਚੁਰਸੇ ਦਾਪਾਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ५:੩ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੁ ਪਿਛਿ
ਰਤੁ ਨ ਕੋਰੀ ਰੋਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਦੇਖਿ ਓਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚੇ ਨੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਾਈ ਰੀਤੀ
ਰੋਹ ॥੧॥ ੫:੩ ॥ ਸਜਾਣੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਗੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੋਇ ॥ ਜਿਉ ਮਿਤੀ ਰੋਕੁ ਪੜ੍ਹੇ
ਪਾਹੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਉਤਰੇ ਬਿਨਾ ਨ ਲਗ ਕੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿਦਰੁ ਤੇ
ਪਿਹਰਿ ਅਪਿਤੁਲਾਇਦਾ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਸਿ ਸਟਿਸਦਾਰਿ ਸਿਰੇ ਪੈਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਏਕਾਭੁ
ਤੀਲਾਇਏ ਕਿਆ ਪਖਾਅਇਦਾ ॥ ਇਕ ਨਾਮਾ ਰਗਿ ਪਾਇਏ ਕਿਓ ਛਾਤੁ ਹਿਪਾਇਦਾ ॥ ਜਾਨ
ਕਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ਚੁਰਸੇ ਖਰਾਟਾ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ५:੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਦ੍ਹ
ਠਲੁ ਹੈ ਜੇਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅ ਠਲੁ ਪਾਢੁ ਠਾਹਉ ਮੇਦਿ ਰਹੁ ਜਾਇ ॥ ਏ
ਤੋਏ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ॥
ਇਹ ਨਾਨਕ ਜੇ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ੫:੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਨ
ਜਿਤੁ ਹੈ ਦੁਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸਨੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪੈਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੈ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਇ ॥ ਅਗਿਘਰਿ
ਪਹਿ ਪੰਡਿਤ ਬਕੇ ਸਿਪਸ ਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਸੁ ਮਨੁ ਦਸਿਨਾ ਅਦਈਥ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਭੋਖ ਪਾਗੀ ਭੋਖ ਕਰਿਥ ਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨਿ ਹਉ ਮੈਥੁਰੀ ਮੂ
ਇਹ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭਉਪਾਇਆ ਦਰੁ ਰਾਗਿ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭਉਪਾਇਐ ਮਨੁ ਦਸਿ
ਅਹਉ ਮੈਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਜੈਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਰਿ
ਦਣਾ ॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਕਸੂ ਭੁਖਿ ਨ ਮਰਿ ਲਹਿ ਜਾਣਾ ॥ ਚਲਦਿ ਆਨਾ ਲਿਨ ਚਲੇ ਸਿ
ਪਲੈ ਜਾਣਣਾ ॥ ਜੰਪਕ ਤਿਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਖਰਾ ਭਰਾਵਣਾ ॥ ਓਹ ਦੇਲਾ ਹਥਿ ਨਾਹਿ

ਦੀਚ ਗਿਅਸਾ... ਸਵਰਜਨੀ... ਕੇਰਪਾਤੇ... ਪਾਈਅਸਿ...
 ਸਾਚਾਸਉਦਾਨਾ... ਸਦਾ... ਮਨਮੁਖ... ਬਿਖੁਦਿਚਿਅੰ... ਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਗਟਿਆ...
 ਪਰਿ... ਨਾਨਕਸਚਸਲਾ... ਹੀਅੰ... ਸਦਾਰਣ... ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਾ...
 ਰਾ... ਸਚਨਗਦਈ... ਜੇਕੋ... ਸਚਕ੍ਰ... ਜਲਿਜਾ... ਕੁਟਿਅਗੀ...
 ਜਿਉ... ਸਟਕਭਧਦਈ... ਜਿਸਹਰਿ... ਪਲੁਸਨਮੁਪਿਆ... ਹਰਿਗੁਰਮੁਖ...
 ਮੁਅਗਧਿਕ੍ਰ... ਪੁਲਾਹਿਜਦਈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਪ:੩॥ ਸੇਖਚਉਚਕਿਆਚਉਦਾ...
 ਅਏਹੁਮਨਾ... ਏਕਤੁਪਾਹਿਅਣਿ... ਏਹਕੁਤੇਹਕੁਛਰਿਤ... ਕਸਬਦੁਪਛਾਣਾ... ਸਤਿਗੁਰ...
 ਰੈਦੁਰਿਪਉਸਭੁਕਿਛੁਜਟੈਜਾਣਾ... ਅਸਮਨਸਾਜਲਾਇਤੋਹੋਇਗੁਮਿਮਟਾ... ਸਤਿ...
 ਰਭੈਭਾਟੈਭੁਚਲਹਿਤਾਦਰਗਾਪਦਹਿਆਣਾ... ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁ... ਚੇਤਨਿ... ਤਨਪਿਛੁਪੋ...
 ਪਿਗਪਾਣੁ॥੧॥ ਪ:੩॥ ਹਰਿਗੁਣਤੇਹਿਨਅਦਈਕੀਮਤਿਕਹਣੁ... ਨਜਾਣਿ... ਨਾਨਕ...
 ਰਿਗੁਣਰਵਰਿਗੁਣਮਹਿਰੈਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹਸਦਗਕਛੁ...
 ਕੁਗਤਿਕਰਿ... ਹਰਿਪਟਲਗਾਅਧਿਕਾਈਬਹਬਹੁ... ਬਿਪਿਰੀਤਿਕਰਿ... ਕੇਈ... ਭੈਭੁਭੁ...
 ਹਰਾਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਕਰਿ... ਸੇਧੁਝੈਏਹੁਬਿਬੇਕ... ਜਿਸੁਬੁਝੈ... ਆਪਿਹਰਿ... ਸੁਨਨਾਨਕੁ...
 ਰਮੁਖਿਹਰਿਸਤਿਹਰਿ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਪ:੩॥ ਪਰਥਾਇਸਾਖੀਮਹਾਪੁਰਖ... ਕੇਲਦੇਸ...
 ਸਗਲਜਹਨੈ... ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਭਉਕਰੋ... ਆਪਣਾ... ਪਛਾਣੈ... ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ... ਜੀਵ...
 ਮਰੋਤਾਮਨਹੀਤੇਮਨਮਾਨੈ... ਜਿਨਕਉਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀ... ਨਾਨਕਸੇਕਿਆਕਥਹਿਗਿਨ...
 १॥ ਪ:੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਓ... ਅਤਿਦੁਖਪਹੁਤਾ... ਅਇਹਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਅੰਧਿ...
 ਸੁਪਿਨਕਾਟੀਪਾਣਿ... ਪੰਡਿਤਤਿਨਕੀਬਰਕਤੀ... ਸਭਜਗਤਖਾਇਜੇਰਤੇਹਰਿਨਾਇ...
 ਰਕੇਸਬਦਿਸਲਾਹਿਆ... ਹਰਿਸਿਰਹੋਸਮਾਇ... ਪੰਡਿਤਦੂਜੈਭਾਇਬਰਕਤੇ... ਹੋਦਈ...
 ਪਲੈਪਾਣਿ... ਪਵਿਥਕੇਸੰਤੋਖਨਆਇਓ... ਅਨਦਿਜਲਤਾਦੇਹਾ... ਹੁਕਮਕਪਕਗਜ...
 ਨਸੰਸਾਵਿਚਹੁਜਾਣਿ... ਨਾਨਕ... ਭੁਵਿਧੁਣਿਆਮੁਹਿਕਲੈਭੀਠੇਜਾਣੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ...
 ਹਰਿਸਜਣਮੋਲਿਪੁਅਗਿਮਲਿਪੰਭੁਦਸਾਈ... ਜੇਹਰਿਦਸੇ... ਮ੍ਰਿਤਤੇਸੁਹਉਕਲਿ...
 ਗਾਹੁਣਸਾਈ... ਤਿਨਸਿਉਕਰੀ... ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ... ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਨਿਰਸੇਦਿਹ...
 ਪਾਈ... ਬਲਿਹਰੀ... ਸਤਿਗੁਰਿਤਿਸੁਜਨਿਸੇਝੀਪਾਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਪ:੩॥ ਪਉ...
 ਮੇਨੁਨਚਕਾ... ਵਦਪਰੈਜਗਚਾਗਿ... ਤੈਗੁਣਸਾਏਆਮੁ... ਪੁਰੇਦਿਚਿਹਉਮੈਨਮਾਤੇ...

ਜਪਾਤੁਤੁਲੈਦੁਜੋਲਾਗੇਮਾਇਆਕਟਪਗਾ। ਤਰਿਤਿਸਨਕਪੋਰੁਰਖਭਖਿਅਮੁਦੋ
ਰਾਗਾਸਾਤੇਗੁਰਿਸੇਦੁਮੇਸੁਖਪਾਇਆਸਚੇਸਬਦਿਦੁਚਹਿ। ਅੰਦਰਹੁਤਿਸਨਭਖਰ
ਲੰਗੇਲਾਇਪਿਅੰਗਿ। ਨਾਨਕਨਮਿਰਤੇਸਹਜੇਰਜੇਜਿਨਹਰਿਰਖਿਅਓਰਿਧਾਗਿ॥੧॥੫:੩
ਨਾਨਕਸਹਜਿਨਪੁਨਸੇਦਿਨ। ਦੁਖਲਗਾਕਹੁਤਮੁਆਇ। ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੇਪੈਲੁ
ਧਨਕਾਇਆਇਅਮਨਹਠਿਸਹਜਿਨਬੀਜਿਓਤੁਕਕਿਅਗੋਖਣਿ। ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਦਿਸਰਿਅ
ਦੁਜੋਲਗਾਜਾਇ। ਨਾਨਕਹੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਦੁਰਿਅਈਅਜੇਅਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ। ਹਰਿਰਸਨਹਰਿਜਲੁਗਾਂਧਖਰੀਸੁਹਾਵਣੀ। ਜੇਅੰਤਨੀਮੁਖਿਹਰਿਚੇਲੇਸਹਰਿਗ
ਦਣੀ। ਜੇਕਰਮੁਖਿਚਰੇਸਦੁਸਾਰਿਪਤਾਦਣੀ। ਗੁਣਗਵੈਪਿਅੰਗਨਿਤਗੁਣਗਇਗੁਣਿਸ
ਮਨੁਦਣੀ। ਜਿਉਪੈਦੇਅਪਿਦਣਿਅਲੁਸਜਤਿਗੁਰਗੁਰਬਲਾਦਣੀ॥੩॥ ਸਲੋਕ੫:੩
ਹਸਤਿਸਿਰਿਜਿਓਅੰਕਸੁਰੇਅਹਰਦਿਜਿਓਸਿਰਦੇਣੀ। ਮਨੁਤਨੁਅਗੋਰਖਿਕੋਓਤੀ
ਸੇਵਕਰੇਣੀ। ਇਉਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਨਿਦਾਰੀ। ਮੇਸਕੁਰਜੁਸਿਕਾਟਿਕਾਏਣੀ। ਨਾਨਕ। ਗੁਰਮੁਖਿਉ
ਫੀਐਜਾਅਪੇਨਦਰਿਕਰੇਣੀ॥੧॥੫:੩॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਆਏਤੇਪਰਵ
ਣ। ਨਾਨਕਕੁਲਭਯਾਰਹਿਅਪਣਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਅੰ
ਸਿਖਗੁਰੁਮੇਲਾਈਆ। ਇਕਿਸੇਦੁਰਗਪਸਿਏਕਿਗੁਰਿਕਰੇਲਾਈਆ। ਜਿਨਗੁਰਪਿਆ
ਰਮਨਿਚਿਤਿਤਿਨਗੁਰਿਗੁਰਦੇਵਾਈਆ। ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਰਗੁਰਮਿਤਪੁਤਾਭਾਈਆ। ਗੁ
ਰਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਹੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੁਜੀਵਾਈਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ੫:੩॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਜੇਤੀਅਗਿਆਨੀਅੰਧਲੇਅਦਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ। ਜਮਦਰਿਬਪੇਮਾਰੀਅਹਿਠਿਰਿਦਿਸਟ
ਮਹਿਪਚਾਇ॥੧॥੫:੩॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਅਪਣਾਸੇਜਨਸਚੇਪਰਵਣਾ। ਹਰਿਕੋਨਾਇ
ਸਮਾਇਰੇਭੁਕਾਅਵਣੁਜਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਸੰਚੀਐਅੰਤੋਦੁਖਦਾ
ਈ। ਪਰਮੰਦਰਮਹਲਸਦਾਰੀਅਹਿਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾਣੀ। ਹਰਿਗੰਗੀਰੁਰੇਨਿਤਪਾਲੀਅ
ਰਿਕਿਤੈਕਾਮਿਨਾਮਾਦਈ। ਜਨਲਾਦਹੁਚਿਤੁਹਰਿਨਾਮਸਿਉਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ। ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ੫:੩॥ ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਾਉਨਪ
ਣੀਐਪੁਰੇਕਰਮਿਪਾਇਆਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਅਪਣੀਤਾਗੁਰਮਤਿਮੋਲਿਮਿ
ਲਾਇ॥੧॥੫:੩॥ ਇਕਿਦਸੁਹਿਇਕਿਦਬੀਅਹਿਇਕਨਾਕੁਤੇਖੀਹਿ। ਇਕਿਪਾਣਿਦਿਚਿ
ਉਸਟੀਅਹਿਇਕਿਭੀਠਿਰਿਹਸਟਿਖੀਹਿ। ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ

[illegible]

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਰਗੀਆ ਛਿਰਹਿ ਜੇ ਹਰਿਹਰਦੈ ਸਦਾ ਦੁਸਰੀਆ ਧਨਸੰਤਾਰਨਾਏ
ਪਰੀਐ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮਿ ਵੀਚਾਰਨਾਨਕ ਪਰੇਭੁ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮਿਏ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਗਾਰਾਹਿ॥
੧॥੫॥੩॥ ਕਿਸਾਗਰਭੁ ਕਿਸਾ ਬਿਰਖਿ ਦੇ ਮਨੁ ਪੁਖਿ ਸਾਭ ਧਨਜਾਇ ਲਾਗੁ ਪਿਸਾਬ ਦੇਰ
ਜਿਨਾ ਸੀਤਲ ਹੋਏ ਸਾ ਪਗਫੁਟਿ ਆਨੰਦ ਭੁਕਿ ਅਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਛਿਰਿ ਭੁਖਨਾ ਰੰਗਨਾਏ॥
ਨਾਕਾ ਜਿਥੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਰਫੁਟੈ ਹੋ ਜੋਨਾ ਮਿਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਕਉ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ਜੋ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ਸੁਇ
ਕੀਤਨ ਹਰਿਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਿਖਾ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਸਭਾ ਹੀਰੰਗਿ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਾਇ
ਖਛਿਖਾ ਸਨੁ ਪੰਨ ਸੁਹਾਵੈ ਸੇ ਸਰੀਰੁ ਬਨੁ ਹੋ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰੇਦਿਖਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਸੇ ਮਨਿ ਆਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਹੁ ਟੇ ਮਨ ਮੁਖੀ ਜਾ ਸਨਿ ਜ
ਨਮੁ ਗਫਾਇ॥੧॥੫॥੩॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨੇ ਸੁਭਿ ਖੋਜ ਦੇ ਬਕਿਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ਬਿਨ ਜਤਿ
ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ਬਿਨੁ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਨੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦੁ ਹੈ ਪਿਗੁ ਸਿ
ਧਿ ਪਿਗੁ ਕਰਮਾਤਾ ਸਾਸਿ ਪਿਸਾਕਰ ਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿਤ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦਿਨ ਮੁਖਿ ਨਿਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਮਦ ਚੰਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਰਮ
ਕੀਤਨਾ ਫਹਿਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੁ ਹਰਿ ਸੁਕਦੁਲਾ ਕੀਤਾ ਹਰਿ ਦਾ
ਤਸਭੁ ਜਗਤ ਭਿਖਾਰੀ ਅਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੂ ਹੋਇ ਦਿਚਿ ਪਾਥ
ਰਕਿ ਮਜੰਤਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਨਵੰਤਾ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥
ਪੜ੍ਹਣਾ ਗੁੜ੍ਹਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰਹੈ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਟਿਕਾਗੁ ਹਰਿ ਮੈ ਦਿਚਿ ਸਭੁ ਪਾਵੈ ਬਕੇਦੁ
ਕੋਇ ਖੁਆਗੁ ਸੇ ਪਾਵੈ ਅਸੇ ਪੰਡਿਤ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ਪਨਵਾ ਪਾਗੀ ਨਾਨਕਾ
ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥੧॥੫॥੩॥ ਦਿਨੁ ਮਨਿ ਮਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝੈ ਏਈ ਦੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵਲਾ
ਇਥੇ ਖਾਸਾ ਗੀਤੀ ਰਥੀ ਭੁਇ ਬਕੇਨਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ
ਖੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮੇਲਾਇ ਓਓ ਤਰੇ ਹਉ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਨਾਨਕੁ ਦਿਖਾਇ ਕੀਨਕਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸੀਗਾਰ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨਕਾ ਪੜ੍ਹ ਪਹਿਰਹੁ ਪਿਸਕਾ ਅਸੀ ਗਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਹਰਿ
ਲਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਮਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਾਇ ਖਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲ
ਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੂ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨ ਕਾ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥

ਜਨਮ-ਜਨਮ ਕਾਇਮੁ... ਨਰਿ-ਵਰਿ... ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ... ਓਤਮ ਪਦ... ਧਿਆ... ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ-ਹਰਿ... ਚੁਣਗਾ... ਧਿਆਸਭਿ... ਜਾਣੇ... ॥ ਰੋਜਨ... ਬਿਨਉ... ਠਮੈ... ਸਬਾ... ਸੇਜ... ਗਣਿ... ਭੋਗੇ... ਤਿਆਗੇ... ਕੁਰਮੁ... ਪੰਃ੩॥ ਕਾਲੈ... ਬਲਿ... ਕਰੇ... ਨਗਿ... ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ-ਹਰਿ... ਈਹ... ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾ...

[illegible]

ਹਮਮਰਿਜਾਤੀ॥੧॥ਰਹਉ॥ਤਮਹਰਿਸਰਵਰਾਮਤਿਅਗਾਹਮਲਹਿਨਸਕਰਿਅੰਤੁਤਮਾ॥
॥ਤੁਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਮਤਿਜਾਨਹੁਆਪਨਗਾਤੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੀਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿ॥
ਰਹੀਗਚਲੈਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਾਹਿਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਜਪਿਓਤਮਪਾਤੀ॥੩॥ਅਪੋ
ਕਰਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬਨਦੈਤਤੀ॥ਨਾਨਕਜਨੁਤੁਮਹੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਰਗਾਤੁ
੪॥੫॥ ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥ ਕਲਿਜਗਕਾਧਰਮਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈਕਿਦਛੁਟਹਮਛੁਟ
ਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇਰੀਹਰਿਤੁਲਹਾਹਰਿਜਪਿਓਤੈਤਰਾਕੀ॥੧॥ਹਰਿਜਪਿਜਰਖਹੁਹਰਿ
ਨਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਹੁਆਪਨਾਹਮਮਾਗੀਭਗਤਿਇਕਾਕੀ॥੧॥ਰਹਉ॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕੁ
ਰਿਪਾਅਰੇਜਿਨਜਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ॥ਲੇਖਚਿਤ੍ਰਪਤਜੇਲਿਖਿਆਸਰਛੁਟੀਜਮਕੀਬ
॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੀਤਜਪਿਓਮਨੁਹਰਿਹਰਿਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਪਜਨਾਕੀ॥ਦਿਨੀਅਰੁਸੁਰਤਿਸਾ
ਨਿਬੁਝਾਨੀਸਿਦਚਰਿਓਚੰਦਚੰਦਾਕੀ॥੩॥ਤੁਮਦਰੁਪੁਰਖਦਰਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੁਮਅਪੋ
ਪਿਅਪਾਕੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕਓਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਸਾਕੀ॥੪॥੬॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥ ਘਰੁਪ॥ ਦਪਦੇ॥ ਉਰਧਾਰਿਬੀਚਰਿਮੁਰਾਰਿਰੇਸਰਮੁਮਨੋਮੋਹਨਾ
ਜਪੀਨੇ॥ਅਵਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ॥ਗੁਰਪੁਰੈਪਗਟਿਕਰਿਦੀਨੇ॥੧॥ਰਾਮਪਾਰਸਵੰ
ਨਹਮਕਾਸਟਲੋਸਟਾ॥ਹਰਿਸੀਗਿਹਰੀਸਤਸੀਗੁਭਏਹਰਿਕੰਚਨਚੰਦਨੁਕੀਨੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਨਦ
ਅਖਟੁਬੋਲਹਿਮੁਖਆਗਰਮੇਗਾਹਰਿਪ੍ਰਭਇਦਨਪਤੀਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਪਿਆ
ਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰਭੀਨੇ॥੨॥੭॥ ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਕੁ
ਰਇਦੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿਠਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿ
ਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰੀਰੇਹਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ਹਰਿਜਮੁਓਚਸਭਨਾਤੇਓਪਰਿਹਰਿ
ਸੇਵਿਛੁਰਾਈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਗੁਰਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀਤਬਹਕਿਸਿਓਪ੍ਰੀਤ
ਨਿਆਈ॥ਬਹੁਚਿੰਤਦਿਸਾਹੀਹਰਿਨਾਮੁਓਰਧਾਗੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਏਹੈਸਖਾਈ॥੨॥੨॥੮॥ ਧ
ਰੀਪਃ੪॥ ਹਰਿਪਦੁਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਗੀ॥ਅਨਿਬ
ਦੈਧਿਆਇਹਰਿਹੋਇਸੰਤੁਸਟੁਇਦੁਭਟੁਹਰਿਨਾਮੁਮਰਾਗੀ॥੧॥ਅਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਗਦੀ
ਲਿਸੰਗਰਿਸਾਸੁਮੀਤਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਹੋਦੈਵਿਨੁਗਤੀਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਬਨਦਾਗੀ॥੧॥ਰਹਉ॥
ਹਰਿਕਰੀਤ੍ਰਿਸਟਿਤਬਭਇਓਮਨਿਉਦਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓਗਤਿਭਈਹਮਾਗੀ॥ਜਨਨਾ

ਗੁਪਤਿਗੁਪਤਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਾਰਿਓਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੩॥੮॥ ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥
ਜੇਹੀਸੀਹਸਿਧਥੁਪਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮਾਨੇਜਨਸਭਚਾਹਿਹਰਿਜੀਉਤੇਰੇਨਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਦਿ
ਲਾਪਾਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਭਉ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮੇਨਮੁਹਰਿਜਸੁਉਤਮੁਕਾਮ
ਜੇਹਾਦਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਹਉਤਿਨਕੋਸਦਬਲਿਹਰੇਜਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਗਾਤਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਰਿਸੁਆਮੀਜੇਤੁਮਦੇਹੁਸੇਈਹਉਪਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੇਨਾਨਕਹ
ਰਿਸਿਮਰਣਿਕੋਹੋਚਉ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਣਸਭਿਆਦਹਿ
ਸਭਿਗਾਦਹਿਹਰਿਹਰਿਉਤਮਬਾਨੀ॥ਗਾਦਿਆਸੁਣਿਆਤਿਨਕਾਹਰਿਥਇਪਾਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਅਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਭੁਵਨਲਤੀਰਥਿਹਰਿਦਰਿ
ਭਿਨਕੀਉਤਮਬਾਤਹੋਸੰਤਹੁਰਿਕਥਾਜਿਨ੍ਹੰਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾਹੋਆਪੇਆਪੇ
ਹਰਿਪੁਰੁਚੇਜਵਿਰਾਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਸੇਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਦਰਸਭਤਿਆਗਿਹਰਹ
ਉਭਾਨੀ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥ ਇਛੁਪੁਰਕੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਕੋਦਸਿਹੋਕਾ
ਮਧੇਨਾਸੋਐਸਾਹਰਿਧਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅਵੇਤਸਰਬਸੁਖਾਦਹਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾ
ਮੁਖਤਿਜਟਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਾਤਿਮੁਖਉਜਲਹੋਈਹੋਨਿਤਪਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਾਇਆਤਹਉਪਾਧਿਗਭਕੀ॥ਦਿਭੁਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉ
ਕੁਰਿਇਹਮਤਿਦੀਨੀਜਪਿਹਰਿਭੁਵਨਲਤਰਨਾ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥ ਮੇਰੇਸਾਹ
ਮੇਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਭੁਜਨਤਾਸਾਹਾਅਦਰੁਬਿਜਾਨੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾ
ਹਿਬੁਸਭੁਤੁਮੇਰੇਸਾਹਾਤੇਰਾਕੀਆਸਚੁਸਭੁਹੋਇ॥ਛੂਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਾਹਾਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
੧॥ਸਭਨਾਦਿਚਿਤੁਦਰਤਦਾਸਾਹਾਸਭੁਤੁਛੁਹਿਧਿਆਦਹਿਦਿਨਰਾਤਿ॥ਸਭੁਤੁਛੁਹੀਥਾਦੁਹਮੰਗਦੇ
ਮੇਰੇਸਾਹਾਤੁਸਭਨਾਕਰਹਿਇਕਦਾਤਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੁਛੁਹੀਦਿਚਿਹੋਮੇਰੇਸਾਹਾਤੁਛੁਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ
ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਸਭਸਦਾਮੇਰੇਸਾਹਾਸਭਿਤੁਛੁਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਸਭਨਾਕੀਤੁਆਸਹੋਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇਸਭਿਤੁਛੁਹਿਧਿਆਦਹਿਮੇਰੇਸਾਹਾ॥ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਰਖੁਤੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਭਨਾਨਕਕੋਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ॥੪॥੭॥੧੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਪਤਿਗੁਪਤਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਾਰਿਓਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੩॥੮॥ ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥ ਘਰੁ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਨਮੁਖਿਆਈਐਜੀਉ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲੇਸੁਭਾਇਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ॥ਗੁਣਗਾਇਦਿਗਸੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਅਪਿਸਾ

ਚੈਤਾਨੁ ਹੋਆ ਅੰਕਾਰ ਹਉ ਮੈ ਤ ਜੋ ਮਾਇਆ ਸਹਾਜੇ ਨ ਮੇਸ ਮਾਢੇ ਆਪਿ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੋਈ ਨਾਮਿ ਪਰ
 ਇਤ ਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਪ ਕਰੇ ਤਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਜੀਉ ਨਾਮਿ ਦਰਿ ਸਚਾਨੇ ਦੁਪੁਰੇਸ
 ਗੁਰੈ ਜੀਉ ਹਉ ਤਿਉ ਸੇਵੀ ਦੇ ਨਰ ਤਿ ਮੈ ਕ ਦੇ ਨ ਦੀਸੈ ਜੀਉ ਕ ਦੇ ਨ ਦਿਸੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਰ
 ਗੰਗਾ ਨ ਮੁਲਾਏ ਤ ਜੀਵਾ ਸ੍ਵਦ ਟੀਸ ਟੀਤ ਇਹ ਮਨੁ ਤਿ ਪਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਾ ਨਾਦ ਰਿਸੈ
 ਤਾਸ ਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਅਨਾਦਿ ਨਾ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬਿਚਾਰੇ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾਨੇ ਦੁਪੁਰੇਸ ਤਿ ਗੁਰੇ॥ ੨॥ ਸਤ ਸੰਗ
 ਮਿਲੈ ਦੁਰਤ ਗਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਵਏ ਜੀਉ ਅਨਾਦਿ ਨੁਰ ਹੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਢੇ ਜੀਉ
 ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਢੈ ਤ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਭਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰ ਲਿਪ ਲਾਤਿ ਸੇਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ
 ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰ ਬਸੇ ਗਵਹ ਤੇ ਮੁਕਤ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਸੁਭਾਵਏ ਸਤ ਸੰਗ ਤਿ ਮਿਲੈ ਦੁਰਿਤ
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਵਏ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖ ਹੋਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਮ ਜੋਰਿ ਆ ਜੀਉ ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਦੁਖ
 ਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖ ਮੋਹੇ ਆ ਜੀਉ ਆਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿ ਆ ਹਉ ਮੈ ਰੋਹਿ ਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਹਾ
 ਅਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਸੁਚੇਤੈ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਵਤ ਦਏ ਬਿਨੁ ਨ ਦੈ ਕੋਸ ਬਿਨ ਚਲੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਾਏ
 ਆਇ ਪੋਹਿ ਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖ ਹੋਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਮ ਜੋਰਿ ਆ॥ ੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮ
 ਲੁਹ ਰਿਪਾਇ ਆ ਜੀਉ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰਿ ਜੋਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨਿ ਭਾਇ ਆ ਜੀਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨਿ ਭਵੈ ਰਹੁ ਕਮਿ
 ਮਾਢੈ ਹੁਕਮੁ ਮਾਨਿ ਬੁਧਾਇਆ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹ ਜੇਨ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਨਾਮੋ
 ਮਿਲੀਵਰਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਾ ਲੁਹ ਰਿਪਾਵਏ ਜੀਉ
 ੧॥ ਚਉਪਦੇ ੧੩॥ ਛੰਤ ੧॥ ਜੁਮਲਾ ੧੪॥

੧੬ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਜੈਤ ਸਗੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ੪॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੧॥ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰ
 ਧਰਿ ਮੇਰੈ ਆਥਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਇ ਤੇਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓਰਿ ਨੁਲਾਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਰੁਜ
 ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਬਿਧਾ
 ਮੁਕਤ ਏਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਛਾਥਾ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਨਸੇਵੈ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ
 ਥਾ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੈ ਤਿਨ ਸਭ ਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ॥ ਮੇਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸ ਦਾਸ

ਗੁਰਿ ਦਾਇਆ ਧਰੇ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਅੰਧ ਲੇਗਿਆ ਨੀਤ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲ ਹਮ ਰਗ ਪਾਖਾ
ਹਮ ਅੰਧ ਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਦਰੁ ਦੀਜੈ ਜਨਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੀਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਪ: ੪
ਗੁਰਿ ਲਾਉ ਅਮੋਲ ਕੁੰਦੇ ਭਾਗੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹ ਕੁਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹ ਕੁਰੁ ਰਸਾ ਧੁੰਦੇ ਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨ ਬਿ
ਕੋਲੇ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ਵੀਨ ਵਾਇਆ ਲਿਮਿਲਾਇ ਓਗੁਰ ਸਾਧੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਐ ਗੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇ ਗਤਿ ਨ ਘਰਿ ਰਤਨ ਨ ਲਾਖਾ ॥ ਤੇਉ ਏਕੁ ਨਿਕੁ
ਗੰਮਿ ਧੁੰਦੇ ਗਾਢੁ ਗੰਮਿ ਮਇਆ ਭੁਭੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨਨੀ ਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਸਗਣਿ
ਮਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਰੁਮ ਪਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਦਾਕਿਆ ਭੁਣਾ ਮਾਖਿ
ਖਣਹੁ ਤੁਮ ਦਰੁ ਅਗਮ ਦਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥ ਜਨਨੁ ਭੁਭੰਗਿ ਕਿਹੂੰ ਪਾਗੀ ਪਾਖਾ ॥ ਟੁਬੁਤੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਜੈਤਸ
ਰੀ ਪ: ੪ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਢੁ ਅਨਜਾਨ ਹਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਇਅਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀ
ਜੈ ਮਤਿ ਉਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧ ਸਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਪਲਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਿਮਿਲਾ
ਉ ਓਗੁਰ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਕਪਟੁ ਖਲਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਧਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੈ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਮੁਪਰਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖਿ ਜਾਈ ਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵੁ ਧਿਨੁ ਧਿਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠਲਾ
ਗਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਚੇਰੀ ਮਿਲਨਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ
ਨਿਨ ਮੁਦਿ ਕਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਪ: ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਜ
ਪੁਰਖੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਿਰਸਾ ਬਿਛਲ ਲਾਗਿ ਬਾ ॥ ਮਇਆ ਭੁਭੰਗੁ ਮਿਓ ਤੈ ਪਾਣੀ ਗੁਰ ਬਚ
ਨਿ ਥਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਢਿਬਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿ ਬਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਤ ਪਾਇ ਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ
ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਬਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਦਰੁ ਭਾਗਿ ਮਿਲਿ ਓਗੁਰ ਸਾਧੁ ਲਿਵੁ ਉਨ ਮਨਿ
ਸਾਗਿ ਬਾ ॥ ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗੀ
ਨ ਪੁਰਿ ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰੁ ਸੁਨ ਪਾਇ ਬਾ ॥ ਤੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਦ ਹਿਰੁ ਭੁਜੈ ਨੀਸ ਭੁਭਿਰ ਬਾ ॥ ਜਨੁ ਮਤਿ ਨ ਜਾ
ਇ ਬਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵਹੁ ਹਮ ਹਰਿ ਮੀਠਲ ਗਾਇ ਬਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਸਾਧ
ਪਗ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਦਇਆ ਲੁਦਿ ਦਾਇ ਬਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਪ: ੪ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ
ਨ ਦਸਿਓ ਤਿਨ ਮਾਤ ਕੀ ਜੈ ਹਰਿ ਬੀਣਾ ॥ ਤਿਨ ਸੁੰਦੀ ਦੇਹ ਛਹਿ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਕਰਾਣਾ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਗੁਰੀ ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝੁ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਕਾਨਿ ਚੁਗਿ ਪਦੁ ਉਤਮ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਣੁ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ

ਅਪਨੇਜਿਨੇਗਪਤਨੀਪੁਰਗਾਛਾ॥੨॥ ਵਰਸਨੁਸਾਧਮਿਲਿਓਦਰਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲੁਦਿਖਗਏਵ
ਛਾ॥ਸਾਤੇਗੁਰੁਸਾਧਪਾਇਆਵਰਦਾਣਾਹਰਿਕੀਏਬਹੁਗੁਣਸਾਛਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਹਿਪਾਕਗੀਜਾ
ਵਨਿਹਰਿਓਰਿਧਰਿਓਮਨਮਾਛਾ॥ਧਰਮਗਾਇਵਰਿਕਾਗਦਠਰੇਜਨਨਾਨਕਲੇਖਾਸਮਾਛਾ॥੪॥

ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਰਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੇਭਇਓਹਿਗੁਣਾਅਵਰ
ਪੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਮਿਲੀਛਾ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਮਨਾਮੁਹਰਿਗੁਣਾਮੇਰੇ
ਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਸਾਧੇਗੁਰਿਮਿਲਿਓਇਛੁਪੀਛਾ॥੧॥ਹਰਾਓਸਾਕਤਬੰਧਭਏਹੈਮਾਇਆ
ਖਸੈਚਹਿਲਾਇਜਕੀਛਾ॥ਹਰਿਕੈਅਗਥਿਖਰਚਿਨਸਾਕਹਿਜਮਕਲੁਸਹਰਿਸਿਰਿਪੀਛਾ॥੨॥
ਹਿਅਗਥਿਸਰੀਰੁਲਗਾਇਆਗੁਰਸਾਧੁਬਹੁਸਰਧਾਲਾਇਮੁਖਿਪੁਛਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਸੇਭਾਪ
ਹਿਹਰਿਰੰਗੁਲਗਾਮੀਗੁਣਾ॥ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿਜਨਸਾਧੁਹਮਸਾਧਜਨਾਕਾਕੀਛਾ॥ਜਨਨਾਕ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪਗਸਾਧਗਰਮਿਲਿਸਾਧਪਾਖਾਣੁਹਰਿਓਮਨਮੁਛਾ॥੪॥੬॥ ੧੬ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪॥ ੫੨੨॥ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਵਖੁਮਿਏ
ਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਖੋਹੋਈਰਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਧੁਮੀਤ
ਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹੁਓਰਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵਹੁਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਗਟੋਈਰਾ
॥੨॥ਅਧੁਦਨਹਰਿਮਾਧੋਪਾਨਾ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਣ
ਬਹੁਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈਰਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿ
ਰਿਸਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਣਨਕਨਮਿਲੁਖੋਹੋਈਰਾਮਾ॥੪॥੧॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪॥

ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਵੈਦਹੁਰਾ
ਹਰੇਨਾਮੁਓਮਾਹਰਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲੁਧਿਆਹਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗੇਸਦਾਗੁਣਗਾਹਾ॥ਹਰਿ
ਹਿਹਰਿਜਸੁਪ੍ਰਮਰਿਪਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਸੀਗਿਓਮਾਹਰਾਮਾ॥੨॥ਅਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਹਾ॥ਸੁਣਿ
ਰਿਕਬਾਨਾਮੁਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਓਮਾਹਰਾਮਾ॥੩॥ਕੰ
ਕੀਰਤਿਨਜਸੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਰਮਨਮੁਗਾਧਾ॥ਮੇਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਗੁਰਦੇ
ਰਿਨਨਕਭਗਤਿਓਮਾਹਰਾਮਾ॥੪॥੨॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪॥ ਰਸਿਰਸਿਰਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾ

ਸਨੁਰਮਨਮਿਭੀਨਲੈਲਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਤਕਰਹਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਓਮਾਹਰਾਮਾ॥੧॥
ਹਿਹਰਿਗੁਣਗੋਵਿਦਜਪਾਹਾ॥ਮਨੁਤਨੁਜੀਤਿਸਬਦੁਲੈਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਦੂਤਦਸਿਆਦਹਾ॥
ਤਨੇਹਰਿਓਮਾਹਰਾਮਾ॥੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਦੀਨਦੀ

ਅਧਿਕਾਰਿ ਮਾਧੋਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਜਪੁ ਮਿਸ ਮਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੀ
 ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਾਮਾ ਪਨੁ ਪਨੁ ਦਰੋਠ ਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਕੁਰਗਤਿ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਜੈਤਸਰੀ
 ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਵੀਲਾਹਾ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ
 ਦਰੋਠ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਦੁ ਮਥਾਹਾ ਆਪੇ
 ਪੇਸਿ ਮਥਿਤ ਕੁਠਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਗਾਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਦੁਰਦਾਣਾ ਦੁਰਸਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤੀ
 ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਜੈਤਸਰੀ
 ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਮਿਲਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਸਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਸਾਰਿ
 ਮੁਖੁ ਦੁਨਾਮਿਲਿਸਤ ਸੰਗਿ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਮਾਹਰਾਮਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਤੀਰਥ ਕਰਤ ਜਗ
 ਪੁਰੋਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿਭਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਮਾਹਰਾ
 ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਕਰਮ ਧਰਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ਕਿਲੁ ਦਿਖੈ ਮੇਲੁ ਪਾਪੋ ਦਵਾਹਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲਹੋ ਹੁਜਨ
 ਉਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥

ਜੇਤੁ ਜੈਤਸਰੀਕ ਚਉਪਦੇ ੧੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਣੇ ਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ੫੨ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਹੁਮੇਲੇ ਬਹੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀ ਫੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਚਾਇਾ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਲੇਖ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀ ਫੇਰਾ ਹਰਿ ਪਾਧੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਇੰਦੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਚੈ ਗੋਗਾ ਪ੍ਰ
 ਏਕੁ ਦਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਦਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੈ ਗੋਗਾ ਓਇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅ
 ਚਿਤਿਨ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਮੰਦੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ਜਨਨਾ
 ਨਕਨਾ ਮੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਮੰਦੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂ ਬੈਰਾਵੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ - ਘਰੁ ੧ ॥ ਵਪਦੇ ॥ ਸੁਨਿਮਨ ਅਕਥਕਥਾਹਿ ਨਾਮਾਹਿ ਦਿਖੈ
ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਦਹਿ ਭਜੁ ਕੁਰਮਾਤੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਅਨ ਪੁਰਨ ਜਸਉ ਤਮਖ ਦਲ
ਗਾਵਹਿ ਰਾਮਾ ਸੀਕਰੇ ਕ੍ਰਿਤੇ ਤੀਸ ਪਿਆਇ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਿਨ ਰਗਣਹੀ ਪ੍ਰਬਜ ਸੁਗਣ
ਸਭਿ ਗਾਵਤਉ ਪਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਪਤਿਸਾਹੀ
ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇ
ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਰੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਗੋਨ ਮੁਸਾਇਓ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈਤਿ ਸੁਰੇ
ਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਖਿਨੁ ਕਿੰਚਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਅਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੋਟੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਵਖਰਉ ਮੈਰੇ ਗੁਰਾ ਦਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਪਤਿਸਾਹੀ
ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜੇਕੋਈ ॥ ਨੈਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜੇਕੋ ਭੁਕੇ
ਅਪੇਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪੇਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪੇਬੋਲਿ ਬੁਝਾਵੈ
੧ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਪੰਚਤਤ ਬਿਸਥਾਰਾ ਦਿਚਿਧਾਤੂ ਪੰਚਾਮੀ ਪਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਅਪੇਹੀ
ਪੇਸ਼ੁ ਗੁਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਰਾ ਕੋਟ ਕੋਟਿ ਰਕੇ
ਸਭਿ ਬੋਧੈ ਹਰਿ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿਉਤਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਭੁ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨ ਦਰਿਨ ਅਵੈ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਦੀਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇ
ਸਰਾਛੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਅਪਿਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਹਥੈ ਸੇਸੁ ਹੁਸਾਰ
ਣ ਜਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਈਐ ਸੁਖ ਦਾਤ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਕ੍ਰਿਤ ਮਹਿਉ ਰਧ ਲਿਵਲਾਗਾਹੀ
ਬੈਉ ਦਰਮੰਦਰਾ ਸੇਐ ਸਾਹਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਕੋ ਹਿਰੈ ਬਸਿ
ਅਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅ
॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜਪਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥ ਜੇਇ ਛਹਿ ਸੇਈ ਛੁ
ਵਹਿ ਛਹਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਜੁ ਪਸੇਤ ਪਸਾਬੁ ਤਪੁ ਜਾਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਭੂਠੀ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕਾ

ਰਸਮੀ ਤੇ ਕੀ ਨਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਹਮਾਰੀ ਹਰਿਜੀਉ ਭਵੈ ਤਿਥੈ ਛੁਡਾਇ॥੨॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੁੰਝ ਪਤਿਸਾਹੀਓ ਘਰੁ॥ ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਧਰਮਾ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਦਰਤੀ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਚਾ ਬੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿਧਨੀ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਹਰਿਧਨੀ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਗੀ ਕੁਕਿਸੁ
ਕੇਖੈ ਹੁਕਮੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਅਕਸੁ ਘਰਮੰਦਰ ਹਰਿਬਨੀ॥ ਦਿਚਿ ਦਰਤੈ ਨਾਨਕਾ
ਪੁਛੁ ਠਕੁ ਹੁਕਮੀ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਪਤਿਸਾਹੀਓ ਨਿਤ ਨਿਹਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਠਾਏ
ਦੁਖ ਮਰੀਆ ਜਬ ਅਣੈ ਦਲ ਦੰਚ ਕਹਿ ਛੂਟੁ ਤਬ ਜਾਣੈ ਜਗੁ ਜਿਤੀਆ॥੧॥ ਮੇਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾ ਭਨਾ
ਮੇਤੈ ਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਿਨ ਸੇਸੁ ਛੂਟੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਿਆਇ ਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾ ਦੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨਾਮਾ
ਏ ਜਿਤੁ ਆਇ ਕੰਟਕੁ ਕਾਊ ਗੁਸੈ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛੁਡਾਇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ॥੨॥੨॥
ਤਿਲੰਗ ਪਤਿਸਾਹੀਓ ਹਰਿਕੀ ਅਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਆਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ॥ ਬਠਿ ਹਰੀ ਗੁਰ
ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ॥੧॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵ ਦੇ ਸੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਏ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਪੁਮਿ ਪੁਮਿ ਜਾ
ਏ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਫਾਰੀ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ
ਬਲਿ ਹਾਰੀ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਮੇਟਣ ਹਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ਪਾਈ ਮੇਰੁ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥
ਦੇਹ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇਤੇ ਜਨ ਪਰਦਾਨਾ॥ ਤਿਨ ਦਿਟੁ ਨਾਨਕ ਵਾਰਿ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ॥੫॥
ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵ ਦੇਤਿ ਨ ਹਰਿ ਛਲੁ ਪਾਵੈ॥੬॥
ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰ ਹਰੀ ਤਿਨਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭ ਨ ਲੋ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀਵ ਦੇਹ ਰਿਨਾ ਮੁ
ਖ ਲੋ॥੭॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿ ਆਤਿਨ ਕਉ ਪੁਮਿ ਜਾਇਆ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰ
ਦਰਸਿ ਉਸਭ ਜਗਤੁ ਛੁਡਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਗੁਰ ਪੰਨੁ ਗੁਰ ਪੰਨੋ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ
ਮਰ ਗੁਦ ਸਿਆਗੁਰ ਪੰਨੁ ਵਰ ਪੰਨੋ॥੮॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੇਵ ਦੇ ਸੇ ਪੰਨ ਪਰਾਣੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ
ਕਉ ਵਾਰਿ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ॥੯॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇਤਿ ਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਹਮ
ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲ ਦੇ ਪਾਵੈ॥ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ॥੧੦॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀ ਆਮੁਖਿ ਬੀੜੀ ਆਲਾ
ਈਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿ ਓਜ ਮਿਪ ਕਵਿ ਚਲਾਈਆ॥੧੧॥ ਜਿਨ ਹਰਿਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਆਹਿਰਦੈ

ਨਾਮੁ ਖਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਆਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ॥ ਹਰੇ ਵਰਗ ਹਪੈ ਨਾਈਆ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ॥੧੨॥

ਉਹਧਾਰੇ ਤਿਨਜਮੁਨੇਵਿਨਅਦਈਫੁਰਸਿਖਗੁਰਪਿਆਰੇ॥੧੪॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਨੀਧਾਰੁਜੋਕੋ
 ਰਸਿਖਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੋਇਆਰੰਗਿਰਲੀਆਮਾਣੈ॥੧੫॥ਸੁਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾ
 ਐਤੁਸਿਕਰੇਪਸਾਓਹਉਗੁਰਦਿਟਹੁਸਦਫਾਰਿਆਜਿਨਿਦਿਤਨਾਓ॥੧੬॥ਸੋਪੀਗੁਰੁ
 ਬਾਸਿਰੈਹਰਿਦੇਇਸਨੇਹਾਹਉਦੇਖਿਦੇਖਿਗੁਰੁਦੇਗਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦੇਹਾ॥੧੭॥ਗੁਰੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਲਦੀਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀ॥ਜਿਨਸੁਣਿਸਿਖਾਗੁਰਮੰਨਿਆਤਿਨਾਭੁਖਸਭਜਾਣੀ॥
 ॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਆਖੀਐਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਾਣੀਐ॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਪੈਹਰਿਖਰਚਲੈਜਾਣੀ॥
 ॥੧੮॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਧਿਆਸੇਸਾਹਵਡਦਣੇ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਫਾਰਿਆ
 ਰਬਦਨਿਸਮਾਣੇ॥੧੯॥ਤੁਠਾਭੁਭੁਸਹਿਬੋਝੈਮੇਰਾਮੀਰਾ॥ਤੁਪੁਰਾਵੈਤੇਰੀਬੰਦਗੀਤੁਗੁਣੀਰਾ॥
 ॥੨੦॥ਆਪੇਹਰਿਇਕਰੰਗੁਪੈਆਪੇਬਹੁਰੰਗੀ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਗਲਚੰਗੀ॥੨੧॥
 ॥੨੨॥

੩॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੪॥ ਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੁਗੁਰੁ
 ਭਿਇਛਾਮਨਿਤਨਿਪੁਰੀਆਸਭੁਦੁਕਾਡੁਭਜਮਕੋ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਣਗਾਢਹੁਰਾਮਨਮਦਭਿ
 ਗੁਰੁਤੁਠੈਮਨਿਪਰਬੋਧਿਆਹਰਿਪੀਆਰਸੁਗਟਕੋ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਉਤਮਸਤਿਗੁਰੁਕੋਰੀ
 ਗਾਵੈਹਰਿਪੁਰੁਕੋ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੇਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਹਮਧੋਦਹਪਗਜਨਕੋ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁ
 ਧੈਰਾਮਨਾਮਾਰਸੁਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਸਕੋ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਜਲੁਪਾਇਆਸਭਲਾਖੀਤਿਸਤਿ
 ੩॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਾਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਹਮਵੇਚਿਓਸੇਰੁਗੁਰੁਕੋ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਿਓਗੁਰਚੇਲ
 ਰਾਖਹੁਲਾਜਜਨਕੋ॥੪॥੧॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਾਚਿਓਪੁਰਖੋਤਮੁ
 ਬਿਨਸੇਦਲਦਦਲਘਾਭਉਜਨਮਮਰਣਾਮੋਟਿਓਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅਸਬਿਰੁਸੇਦਿਸੁਖ
 ਘਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭੁਜੁਰਾਮਨਾਮਅਤਿਪਿਰਘਾਮੈਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿਓਗੁਰਆਗੈਸਿ
 ਚਿਲੀਓਲਿਮਹਘਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਰਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਸਮਾਣਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਪਕਵਿਖਰੇ
 ਲਘਾਧਰਮਰਾਇਸਿਰਿਭੰਡੁਲਗਾਨਾਠਿਰਿਪਛੁਤਨੇਹਥਯਘਾ॥੩॥ਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੁਮ੍ਹਰੇਸਰਣਾਗਤਿਪੁਰਖਪ੍ਰਤਿਪਾਲਘਾ॥ਦਰਸਨੁਸੀਤਦੇਹੁਸੁਖਪਾਵੈਪ੍ਰਭਲੋਚਪੁਰਿਜਗੁਰੁ

ਗੁਰਮਸ੍ਰੋਤ ਪੁਰਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਆਮੀ ਸੇਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਅਪਾ ਜਨਨ ਕਨਾ ਮੁਖਿ ਲੋਧੁ
ਦੁਖੈ ਹਮਨ ਅਦਿਟੁ ਸਦਾ ਮਘਾ ॥੪॥੨॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾਖਿ ਆਠਿ ਰਿਬਹੁ ਨਿਰੋਧੈ ਭੰਡੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
ਮਨ ਮੇਕ ਰੰਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਆਹਰਿ ਭੋਇ ਆਰਾਉ ਨਿਸੰਧੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁੰਧਇ ਆ
ਰੀ ਮਨ ਮੁਖੀ ਠਿਰਿ ਅਵਠ ਜਾਣਾ ਅੰਧੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨ ਦੂਜਾ ਭਉ ਸਹਲੀ ॥੨॥
ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀ ਆਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਧੁ ॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਦ ਲਿਖਾ ਸਭਿ ਲਾਭੋ ਕਿ
ਲੁਖਿ ਪੰਛੁ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਧੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰ
ਗੁ ਪਾਇ ਆ ਜਨਨ ਕਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥੪॥੩॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿ
ਤਕ ਪਟਕ ਮਾਧਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਪੁਨੇ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਪੁਨੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਗਿ
ਅਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜ੍ਹੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁਤ ਪਸੰਜ
ਮਦਰਤ ਕਰੇ ਪੁਜਾ ਮਨ ਮੁਖੇ ਗੁਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥ ਬਾ
ਹਰਿ ਭੋਖ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੁ ਆਦਹ ਦਿਸਿ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬਿਆਪਿ ਆਸ ਬਦਨ ਚੀਨੈ ਠਿਰਿ ਠਿ
ਰਿ ਜੁਲੀ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੇਬੁ ਝੈ ਸੇਜ ਨੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੁਝੈ ਏਕੋ ਸੁ
ਖਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ
॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਤਿ ਦਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸ
ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆ ਲਿਗੁਣ
ਨ ਮੁਢਿ ਵਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰਾ ਦੂਢਿ ਦੂਢਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ
॥੩॥ ਸੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠੈ ਲੇਖਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੁਹੀ
ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥
ਸਦਾ ਅੰਗੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁ
ਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੁ ਲਾਹੈ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਨ ਰੋਕੈ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਰਿਕਰੇ ਤਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੬॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪
॥ ਜਿਹਦਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨਨ ਚਾ
ਖਹੁ ਜੋਗਾਈ ॥ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੇਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ

ਹਰਿ
ਗਤ
ਰੰਗ

ਰਸਿਰਭੇਏਏਮੁਰਗਿ॥੨॥ਅਨਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਖਿਅਨਜਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰੋਬਹੁਮਿਲੈਸਜਾਇ॥
ਨਦਰਿਕਰੇਤਹਰਿਰਸੁਪਦੈ॥ਨਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿਗਣਗਦੈ॥੪॥੩॥੭॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੈ
ਤੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੬॥ ਨੀਚਜਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇ॥ਪੁਛਹਕਿਰਨ
ਦਾਸੀਸੁਤੇਕਿਸਤੁਉਤਰੇਆਪਹਿਜਿਸੁਆਇ॥੧॥ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ਜਿਉ
ਹਸਾਦੁਖਕੁਖਸਭਲਹਿਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਾਣ
ਕਰਾਇ॥ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤੁਭਇਆਚਾਰਿਦਰਨਪਏਪਰੀਆਇ॥੨॥ਨਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਦੁ
ਸੇਤੀਲੋਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬਲਾਇ॥ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣਪਿਠਿਦੈਛੋਰੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ
੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਿਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਲਕੁ
ਅਨਦਿਨੁਪਰਸੈਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗਾਇ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਆਤਿਨਿਮੰਤ
ਹਰਿਅਰਾਧਿਆਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੋਈਕਿਅਕ
ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਹਰਿਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਜਨਮ
ਨਮਕੇਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਿਭਗਤਿਜਨਾਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਪੁਰਖਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾਰਾ॥੨॥ਸੇਭਗਤਸੇਭ
ਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਿਰਿਨਿੰਦਕਕੈਪਦੈਛਾਰਾ॥੩॥ਫਿ
ਸੁਪਾਰਿਦਿਰਤੀਸੇਣੀਜਾਣੈਜਗਤੁਗੁਰਨਾਨਕਪੁਛਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਜੁਰ
ਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਸੇਵਕਭਉਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥੯॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੪
॥ ਜਿਥੈਹਰਿਅਰਾਧੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮ੍ਰਿਤੁਸਹਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਦਸੈਹੋਰਤੁਬਿਦਿ
ਇਅਨਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਤਸੰਗਤੀਸੀਗਿਹਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐਹੋਰਥੈਹੋਰਤੁਉਪਾਇਹਰਿਧਨੁਕਿਤੇਨਪਾਈ॥ਹਰਿਰਤਨੈਕਦ
ਪਰੀਆਹਰਿਰਤਨੁਪਨੁਦਿਹਛੈ॥ਕਚੇਕੇਵਾਪਾਗੀਏਵਾਕਿਹਰਿਧਨੁਲਾਇਅਨਜਾਈ॥੨॥ਹਰਿ
ਨਰਤਨੁਜਦੇਹਰੁਮਾਣਭਹਰਿਧਨੈਨਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲੈਵਤੈਹਰਿਭਗਤੀਲਿਦਲਾਈ॥ਹਰਿਧਨੁ
ਮ੍ਰਿਤੁਦੇਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿਅਭਗਤਖਾਇਖਗਚਿਰਹੋਨਿਖਟੈਨਹੀਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਧਨੈਕੰਭ
ਤਕਉਮਿਲੀਵਾਡਿਆਈ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਨਿਰਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਥਿਰੁਹੈਸਾਚਾਇਹੁਹਰਿ
ਅਗਨੀਤਸਕਰੇਪਾਣੀਐਜਮਦੁਤੈਕਿਸੈਕਾਗਵਾਇਅਨਜਾਈ॥ਹਰਿਧਨਕਉਉਚਕਰੇਨੈ
ਅਵਣੀਜਮੁਜਾਗਤੀਫੰਡੁਨਲਗਾਈ॥੪॥ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਧਨੁਸੰਚਿਆਤਿਨਾਈ

...ਫਿਰਾਨ ਲਿਖ ਜਾਈ ॥ ਹਲਤੈ ਦਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ ਹਥ ਹੁਛੁ ਕੂਕਿ ਗਇਆ ਅਗੈ ਪਲਤਿ
ਸਕਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਈ ਨ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਪਨਕਾਸ ਹੁਰਿ ਆਪਿ ਰੇ ਸੰਤ ਹੁਜਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਇਸੁ
ਹਰਿ ਪਨਕਾਸ ਦਿਚ ਲਾਈ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਪਨਕਾਸ ਤੇ ਟਾਕ ਦੇਨ ਅਵਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਸੇਈ ਪ
ਈ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸੁਹਰਿ ਗੁਣ ਗਏ ਸੇ
ਗੁਰੁ ਸੇ ਪਰਧਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਕਿ ਅਵਰਨੀ ਐ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰੁ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈ ਐ ਜੀਉ ਲਾਇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰੁ ਓਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾ
ਸੇਵਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸਫਲ ਹੋ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਮਨਾ ਅਰਥਿ ਦੁਰ
ਗਤ ਸਰੋਵਰੈ ਸੋ ਨਿਹਲ ਲਸਕੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਗਵਿਆ ਥਾਇ ਪਦੈ
ਸੇ ਪਦੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਜੇ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟ ਦੇਉ ਨ ਕਉ ਤਰਿ ਜਾਇ ਗਾ
ਬੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤਾਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪਰਖੁ ਗੁਰੁ ਗੁਣਾ ॥ ਦਾਸੁ ਨਿਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜ
ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੁਤੈ ਕਰਾਇ ਹਿ ਤੇ ਹਾਕਰੀ ਦੁਖਿਆਨੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਵਾਤੁ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾ
ਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿ ਮਾਬਗਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਉਚਰੁ ਗਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਸੇਈ ॥ ਜਿ
ਉਰੁ ਦੇ ਤਿਉ ਰਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰੁ ਓਸੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੁ
ਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੈ ਹੋਰ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ
ਪਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਦਿਚੇ ਪਰਤੀ ਦਿਚੇ ਪਾਣਿ ਦਿਚਿ ਕਾਸਟਾ ਅਗਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕ ਤੋਥਾ ਇਕ ਥੇ
ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਕੁਮੁਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਿਆਈ ਦੇਖੁ ਸੰਤ ਹੁਰਿ ਨਿਮਾਣਿ ਆਮਾਣੁ
ਦੇਵਾਣੇ ॥ ਜਿਉ ਪਰਤੀਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇਉ ਪਰਿਅਦੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਅਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾ
ਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਆਤੁ ਪੁਪਾਹਿ
ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਜੇ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤੇ ਹੋ ਕੇ ਪਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ
ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰੁ ਓਸੇ
ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਇਆਸ ਗੀਰ ਹਰਿ ਕੀ ਆਦਿ ਚਿਦੇ ਹੀ ਮਾਨੁ ਪਰਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਇਕ ਨਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ
ਤੁਧੈ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪੈਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿ
ਖਿ ਅਲੇਖਾ ॥ ਜੇ ਹੀ ਤੂੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇ ਹੋ ਕੇ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕੋਭੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਦਰਿਆਈ ਤੂੰ
ਜਾਣਹਿ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਨਿਤ ਪਿਆਏ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੇ ਨੇ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾਇ ਪਾਏ ॥

ਨਿਰੰਕਰ

॥੪॥੧॥੧੩॥ ਸੁਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਜਿਕੋਅੰਤਰਿਦਸਿਆਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੋਸਾ
ਗਵਾਇ॥ਤੇਮੁਕਤਿਭਏਚਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਅਤਿਨਪਾਵੇਤੁਪਰੋਮਪਦੁਪਾਏ॥੧॥
ਹਰਿਜਨਾਨੋਰਾਭਏਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਜਪਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕੋਹਉਮੈਰੋਗਗਏ
ਹਉ॥ਬੁਧਮਾਬੇਸਨਮਹਦੇਉਤੋਭੁਣਰੇਗੀਵੇਚਿਹਉਮੈਕਾਰਕਮਾਏ॥ਜਿਨੀਕੀਏ
ਹਿਬਪੁਰੋਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਝੀਪਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਰੋਗਸਭਜਗਤਾਬਿਆਪਿਆਤਿਨਕਉਜਾ
ਰਣਦੁਖਭਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਛੁਣੈਤਿਸੁਜਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਜਿਨੀਸਿ
ਟਿਸਾਜੀਸੋਈਹਾਰੇਜਾਣੈਤਾਕਾਗੁਪਾਪੋਗਾਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖਿਹਰਿਬਿਗਸੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝ
ਬੀਚਾਰੇ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੁਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਕੀਤਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਈਕਿਛੁ
ਚੈਜੇਕਰਿਸਕੀਐ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਕਿਛੁਨਹਦੈਜਿਉਭਵੈਹਰਿਤਿਓਰਖੀਐ॥੧॥ਮੈਰੋਲ
ਉਸਭੁਕੋਤੇਰੋਵਸਿਆਅਸਜੇਹਨਾਹੀਜੇਕਿਛੁਕਾਰਿਹਮਸਕਹਜਿਉਭਵੈਤਿਵੈਬਖਸਿ॥੧॥
ਹਉ॥ਸਭੁਜੀਉਪਿਰੁਦੀਆਤੁਪੁਆਪੇਤੁਪੁਆਪੇਕਰੈਲਾਇਆ॥ਜੇਹਾਤੁਪੁਕਮੁਕਹਉਤੋ
ਕਰਮਕਮਵੈ॥ਜੇਹਾਤੁਪੁਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ਪੰਚਤਤਕਰਿਤੁਪੁਸਿਸਟਿਸਭੁਸਾਜੀਕਿ
ਛੇਵਕਾਰਉਜੇਕਿਛੁਕੀਤਹੋਵੈ॥ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਤੁਬੁਝਵਹਿਇਕਿਮਨੇਮੁਖਿਕ
ਸਿਰੋਵੈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਹਉਆਖਿਨਸਾਕਾਹਉਮੁਰਖਮੁਗਧਨੀਚਾਣਾ॥ਜੂਨਾਕਰ
ਹਰਿਬਖਸਿਏਮੈਰੋਸੁਆਮੀਸਰਣਗਤਿਪਾਇਆਅਜਾਣਾ॥੪॥੪॥੧੫॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਰਿ

ਰਾਗੁਸੁਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੩॥ ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਿ
ਪਿਆਰਹਉਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਵੇਚਾਈ॥੧॥ਦਰਸਨੁਹਰਿਦੇਖਣਕੋਤਾਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਰ
ਗੁਰਮੇਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧॥ਹਉਜੇਸੁਖਦੇਹਿਤਤੁਣਹਿਅਰਾਪੀਦੁਖਭੀ
ਧਿਆਈ॥੨॥ਜੇਭੁਖਦੇਹਿਤਇਤਹੀਰਜਾਦੁਖਵਿਚਿਸੁਖਮਨਾਈ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਕਟਿਕਵਿ
ਅਰਾਪੀਵਿਚਿਅਗਨੀਅਪੁਜਣਾਈ॥੪॥ਪਖਛੋਰੀਪਾਣੀਛੇਵਜੇਦੇਵਹਿਸੇਖਾਈ॥੫॥
ਕਗਰੀਬਛਹਿਪਾਇਆਦੁਆਰੈਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਵਡਿਆਈ॥੬॥ਅਖੀਕਾਛਿਧਰੀਚਰਣਤ
ਸਭੁਧਰਤੀਛਿਰਿਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਜੇਪਾਸਿਬਹਲਹਿਤਤੁਣਹਿਅਰਾਪੀਜੇਮਰਿਕਦਹਿਰ
ਆਈ॥੮॥ਜੇਲੋਕੁਸਲਾਹੇਤਾਤੇਰੀਉਪਮਾਜੇਨੀਦੇਤਛੋਰਿਨਜਾਈ॥੯॥ਜੇਤੁਪੁਦਲਿਰੋਤੋ
ਈਕਿਹੁਆਖਉਤੁਪੁਦਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਈ॥੧੦॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਗੁਰਉਪਰਿਪੈਪੈਗੀ

੧੧॥ ਨਾਨਕੁ ਦਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੇਤਾਈ॥ ੧੨॥ ਛੁਖਤੁ ਛੁਗੀ ਮੀ
 ਹੁਰ ਸੇਭੀ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੀਖ ਘਰੁ ਪਹਿਜਾਈ॥
 ੧੪॥ ਜੇਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੋਮਰਤਾ ਤਉ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ੧੫॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ
 ਕੇ ਜਲ ਬਰਸੇ ਤਉ ਸਿਖ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ॥ ੧੬॥ ਸੇਵਕ ਕੋ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨਉ
 ਭੁਝਾਈ॥ ੧੭॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ੧੮॥ ਤੁਆ ਪੇਗੁਰ ਚੇਲਾ ਹੋਆ
 ਪੇਗੁਰ ਦਿਉ ਦੇਤੁ ਭੁਝਿ ਧਿਆਈ॥ ੧੯॥ ਜੇ ਤੁਸੇ ਵਹਿਸੁ ਤੁਰੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਸੇ ਵਕ ਪੈ ਜਰਖਾਈ॥ ੨੦॥
 ਨੰਗੁ ਰੋਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ॥ ੨੧॥ ਜਿਸੁ ਭੁਝੇ ਹੋਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਗਿ ਹਠ
 ਲਸਕਰੁ ਰਾਈ॥ ੨੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਗਾਈ॥ ੨੩॥ ਇਕੁ ਦਾ
 ਨੁ ਮੈ ਨਾਨਕੁ ਦੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਕਰਾਈ॥ ੨੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਛਿੜਕੇ ਤਮੀਠ ਲਗੇ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤਗੁਰ
 ਦਭਿਆਈ॥ ੨੫॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ਪਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਬਾਇਨ ਪਾਈ॥ ੨੬॥ ਪਾਣਾ ਕਕ
 ਵਰਠ ਵਰਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਈ॥ ੨੭॥ ਸਭ ਦਿਨ ਸੁਰੈਣਿ ਦੇਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਦਿਚਿਅਪੀ
 ਰੁਪੈ ਰਧਾਈ॥ ੨੮॥ ਅਨੇਕ ਉਪਾਧ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਯੁਗ ਭਾਵੈ ਸੋਭਾਇ ਪਾਈ॥ ੨੯॥ ਰੋਣਿ ਦਿਨ ਸੁ
 ਗੁਰ ਚੁਣ ਅਗਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ॥ ੩੦॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੁ ਹੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅ
 ਪਾਈ॥ ੩੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਹੋ ਜਤ ਕਤ ਤਤੋ ਗੋਸਾਈ॥ ੩੨॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਹੀਐ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ੫੨੧॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾਨੇ ਹੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਮਆ
 ਪਣੇ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਲੁ ਜਾਗੁਰ ਦੇਖਾ ਸਮੁਣੇ॥ ੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਗ ਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ॥ ਕਿਰ
 ਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿ ਅਨੁਪਾਇ ਅਸੇਖ ਦੁਆਰੁ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੇ ਤਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ॥
 ਕੇਹੁ ਬਿਰਹੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜ ਪੀਏਉ॥ ੪॥ ਸੁਤਿਅ ਗੁਰ ਸਾਨਾਹੀ ਮੈਉ ਠਹਿਅ ਭੀ ਗੁਰੁ ਮਾ
 ਲਾਉ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਧੋਵਾ ਪਾਉ॥ ੫॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋਕੁ ਲਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀ
 ਤੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਹ ਰਿਪਾਇਆ ਮਿਲਿਅਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ
 ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਕਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘਟੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ॥
 ੭॥ ਜਿਉ ਮਛੁ ਲੀਵਿ ਟੁਪਾਣੀ ਐਹ ਹੋਨ ਕਿਤੇ ਉਪਾਇ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਉ॥ ੮॥ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹਣੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀਆ ਪਾਰੁ ਹੋ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਰਹਾਇ॥ ੮॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੈ ਹੈ ਗੁਰ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ॥ ਮੈਧਰਸ ਚੇਨਾ ਮੁ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾਇ ਦੁਲਾਇ॥ ੯॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ੧੦॥
ਪਰਾਪਤਿ ਸੋਲੈ ਹੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਆਇ॥ ੧੧॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੀ ਮੈ
ਇ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵ ਮਨੁ ਅਪਣਾ ਨਿਦਿ ਨਿਦਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ॥ ੧੨॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਕੁੰਕਰਤਾ ਪੁਰਤੁ
ਜਾਣੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਠਿ ਮਿਲਾਇ ਆਮੈ ਸਦਾ ਸਦ ਤੇਗਤਾਣਾ॥ ੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਅਵੈ ਨਾ ਜਾਇ॥ ਓਹ ਅਭਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ੧੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਨੁ ਸੰਚਿ
ਸਾਬਤੁ ਪੁਜੀ ਰਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿ ਅਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ॥ ੧੫॥ ੧॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਬੁਝੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਛੰਤ॥ ਅਰੁ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਅਦਗੁ ਨ ਛੱਡਿ ਕਣਕੁ
ਗਣ ਗਵਾਬ ਲਿਰਾ ਮਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾਬ ਲਿਰਾ ਮ
ਓ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾਪ ਦਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਰਾਇਆ ਭਉ ਭਾਗ ਸ
ਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤੈ ਕਰਿ ਭੋਗੇ ਗਾਨਾ ਨਿ
ਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਨਿਤ ਰਣੀ॥ ਅਨਾਨਕ ਪੁਰਿ ਸੰਜੋਗੇ॥ ੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁੜ ਮਕੁੜ ਮਾਣੀਆ
ਇਆ ਬਲਿਰਾ ਮਜੀਓ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਵਾਈਆ ਬਲਿਰਾ ਮਜੀਓ॥ ਬਣ
ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ॥ ਗਇਆ ਕੋਰੇ ਧੁਮ ਮਤਾਤ ਨਿਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ
ਗਵਾਇਆ॥ ਹਉ ਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅਰੇ ਗਭੁ ਏ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਹੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮਨੁ ਖਿਦਿਛੁ ਵੀਰ ਮਹਾਨ ਪਾਏ ਬਲਿਗਈ ਬਲਿਰਾ ਮਜੀਓ॥ ਅ
ਰਿ ਮਮਤਾ ਕੁਰਿ ਕੂੜੁ ਦਿਹਾਏ ਕੂੜੁ ਲਈ ਬਲਿਰਾ ਮਜੀਓ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਵੈ ਦਿਨੁ
ਗੁਰ ਮਹਾਨ ਪਾਇਆ॥ ਓਠੁ ਵੇਪੀ ਬਿਕ੍ਰਮੇ ਗਵਾਈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਖੁ
ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਦਿਛੁ ਵੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਏ॥ ੨॥ ਅਇ
ਆ ਲਗੁ ਨ ਗਣਾਇ ਰਿਹੈ ਧਨ ਭੀ॥ ਹੀਆ ਬਲਿਰਾ ਮਜੀਓ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਆਣਿ ਪਤੀ ਬਹਿ ਦਵਾ
ਆ ਬਲਿਰਾ ਮਜੀਓ॥ ਪਤੀ ਦਵਾਈ ਮਨਿ ਦਜੀ ਦਾਧਾਈ ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁਣੇ ਘਰਿ ਆਏ॥ ਕੁਣ
ਆਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾਪ ਕਾਇਆ ਠੇਰੇ ਤਤੁ ਦਿਵਾਏ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਮਗੀ ਮੁਅੰਗੇ ਚਰੁ ਸਦਾ ਵ
ਨੁ ਬਲ ਸਖਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲੇ ਦਿਛੁ ਵਿਕਟੇ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ
॥ ਹਰਿ ਪਹਿਲ ਵੀਲਾ ਵਪਗ ਦਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿਰਾ ਮਜੀਓ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵੁ ਪੁਰਖੁ

ਹੁਪਾਤਜਾਏਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹਰਿਨਾਮੁਖਿਅਵਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
 ਆਸਤਿਗੁਰਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧਹੁਸਭਿਕਿਲਦਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆਸਹਜਮਨੀਦੋਰਅਵਰੁਭ
 ਨੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਜਨਨਕਰੈਨਾਨਕੁਲਾਵਹਿਲੀਅਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥
 ਹਰਿਦੁਜਵੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਹੋਇਹਉਮੈ
 ਮੈਲੁਗਵਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਹਰਿਦੇਖੇਰਾਮਹ
 ਵਰੇ। ਹਰਿਅਤਮੁਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੁਰੇ। ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏ
 ਕੀਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ। ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਤਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥ ਹ
 ਰਿਤੀਜਵੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਭੁਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਸੀਤਜਨਹਰਿਮੈਲੁਹਰਿਪ
 ਏਅਵਰੁਭਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀ
 ਹਰਿਬਾਣੀ। ਸੀਤਜਨਾਵਰੁਭਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਬੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ। ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਧੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਉ। ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲੈਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈ
 ਰਗੁਜੀਉ॥੩॥ ਹਰਿਚਉਥਵੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭੁਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨੀਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰ
 ਭੁਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ। ਅਨਚਿੰਦਿਆਛਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਦੂਜੀ
 ਵਧਾਈ। ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁਰਕਾਜੁਰਚਾਇਆਪਨਹਿਰਦੈਨਾਮਿਦਿਗਾਸੀ। ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲੈਚਉ
 ਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਵਿਨਾਸੀ॥੪॥੨॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁਖੀਪਤਿਸਾਹੀ४ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ। ਹਿਰਦੈਰਸਨਰਸਾ
 ਏ। ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਏਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੁਭੋਗੇਸੁਖਿਸੇਵੈਸ
 ਬਦਿਰੇਹੋਲਿਵਲਾਏ। ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਖਿਆਏ। ਸਹਜੇਸਹਜੇ
 ਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਨਾਨਕਸੁਨਿਸਮਾਏ॥੧॥ ਸੰਗਤਿਸੀਤਮਿਲਾਏਹਰਿਸਰਿਨਿਰਮਲਿਨਾਏ।
 ਨਿਰਮਲਿਜਲਿਨਾਏਮੈਲੁਗਵਾਏਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਗਾ। ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਕ੍ਰਮੁਭਾਗਾਉਮੈਬਿ
 ਨਹੀਪੀਗਾ। ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੁਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਨਿਜਘਰਿਹੋਆਵਾਸਾ। ਹਰਿਮੰਗਲਰਸਿਰਸਨਰਸਾਏ
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥ ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਬੀਚਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਾਰੇ। ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਰੇਸਬਾਦਿ
 ਨਿਸਤਰੇਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ। ਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੈਰੂਬਲਿਆਪਇਚਾਨਣੁਘਰਮੰਦਰਸੇ
 ਹਾਇਆ। ਤਨੁਮਨੁਅਗਪਿਸੀਗਾਰਬਣਾਏਹਰਿਪ੍ਰਭਸਚੇਭਾਇਆ। ਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੈਸੋਈਪਰਕਾਜੈ

ਨਨਕਾਮੀਕੇਸਮਾਏਆ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਜਤਚਾਏਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਆਹਟਿਅਇ
॥ਵੀਆਹਟਿਆਇਆਹੁਰਮੁਖਿਹਰੇਪਾਇਆਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸੰਤਜਨਮਿਉ
ਗਲਗਾਏਹਰਿਜੀਉਆਪਿਸਦਾਰੀ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਮਿਲਿਆਏਅਪੁਰਬਜੰਦਬਦਾ
॥ਨਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਅਮੈਸਚਾਨਕਦੇਮਰੈਨਜਾਈ॥੪॥੧॥੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੩॥ ਆਵਹੋਸੰਤਜਨਹੁਗੁਣਗਾਵਹੋਗੋਦਿਦਕੇਰੇਰਾਮਾਗੁਰ
ਖਿਮਿਲਿਰਹੀਐਘਰਿਫਾਜਾਹਿਸਬਦਘਨੇਰੇਰਾਮਾ॥ਸਬਦਘਨੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰੇਤੁਕਰਤਾ
ਥਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਪੀਸਦਾਸਾਚੀਸਚਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਰੰਨ
ਤਰਾਮਨਮੁਰਿਦਪੁਜਾ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਪਛਾਣੈਅਵਰੁਨਜਾਣੈਦੁਜਾ॥੧॥ਸਭਮਹਿਕ
ਹਰਿਅੰਸੇਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਮੀਰਾਮਾ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰਦੈਗਦਿਗਹਿਅੰਸੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਰਾਮਾਪ੍ਰ
ਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਮੀਘਟਿਘਟਿਗਦੈਅੰਸੇਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਭਪਾਈਐਸਹਜਿਸਮਾਏ
ਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵਹੋਪ੍ਰਭਭਵਾਅਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਨਨਕ
ਪ੍ਰਭੁਸਬਦੇਜਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੨॥ਇਹੁਜਗੇਦੁਤਰਮਨਮੁਖਪਰਿਨਪਾਈਰਾਮਾ
ਰੇਹਉਮੈਮਤਾਕਾਮੁਕ੍ਹੇਪੁਚਤਰਾਈਰਾਮਾ॥ਅੰਤਰਚਤਰਾਈਥਾਇਨਪਾਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਇਅ
ਜਮਮਹਿਦੁਖੁਪਦੈਚੋਟਾਖਦੈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਦੈਕੇਥੇਲੀਨਾਹੀਪੁਤ੍ਰਕੁਟੁ
ਤਭਾਈ॥ਨਨਕਮਾਇਅੰਸੇਹੁਪਸਾਰਾਮਗੇਸਾਥਿਨਜਾਈ॥੩॥ਹਉਪੁਛਉਅਪਨਾਸਤਿਗੁਰਦਤਾ
ਨਬਿਧਿਦੁਤਰਤਰੀਐਰਾਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭਾਇਚਲਹੁਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐਰਾਮਾ॥ਜੀਵਤਿਆ
ਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਗੁਰਮਨਮਿਸਮਾਏ॥ਪੁਰਾਪੁਰਖਪਾਇਅਵਰੁਭਾਰੀਸਚਿਨਮਿਲਿਵਲਾਏ॥
ਤਿਪਰਗਾਸੁਭਈਮਨੁਮਾਨਿਅੰਰਮਨਮਿਦਰਿਆਈ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬਦਿਮਿਲਾਇਅੰਜ
ਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥੪॥੧॥੪॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੫॥ ਗੁਰਸੰਤਜੋਨੇਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀਤ੍ਰਿਸਨਬਛਿਗਈਅੰਸੇ
ਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਸਤਿਗੁਰੇਮੇਲੇਪ੍ਰਭਗੁਣਤਸੇ॥ਧਨੁਪੰਨੁਗੁਣੁਦੁਪੁਰਖਹੈਮੈਦਸੈਹਰਿਸਬਸੈ॥ਦੁ
ਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਦਿਗਸੇ॥੧॥ਗੁਰਸਜਣੁਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਹਰਿਮਾਰਪੁਰੁ
ਸਾਰਾ॥ਘਰਿਅਵਹੁਚੀਵਿਛੁਨਿਅਮਿਲੁਸਬਦਿਗੁਰੁਪ੍ਰਭਨਾਹਾ॥ਹਉਤੁਬਾਣੁਹੁਖੀਏਰੀ
ਅਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮਿਸਰਾਹਾ॥ਦਰੁਭਾਰੀਹਰਿਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁ
ਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭਰਮਿਦਾਮਨਮੁਖੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਨਿਤਅਸਾਮਨਿਚਿਤਦੈਮਨਤ੍ਰਿਸਨਭੁਖਾ

ਏਨਾ ਅਨਤਾਪਨੁ ਪਾਏ ਦਾ ਬਿਆਫਿਰਿ ਬਿਖੁਰਾ ਲੁਣਗਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਤੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾ
 ਏਪਦਿਮੁ ਇਨਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸੁੰਦਰੁ ਮੇਹਨੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਸੁਧਿ
 ਬੁਧਿ ਦਿਸਰਿ ਗਈ ਮਨ ਮਾਸ ਚਿਤ ਦਿਸਾਰਿਆ ਮੈ ਅੰਤ ਰਿਦੈ ਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਗੁਰ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿ
 ਆਵਤੁ ਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲ ਜਨਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਸੁਰੀ ਪਾਠਿ ਸਾਰੀ ੪
 ਛੰਤ ॥ ਮੇਰੇ ਹਿਸੁ ਦੇ ਜਨਹ ਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀਆ ॥ ਦੇਹ ਕੀ ਚਨ ਦੇਵੀ
 ਜੀਆਇ ਨਿਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਦੇ ਗੁਤੀਆ ॥ ਮੇਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਭ ਕਲਖਾਇ ਨਿਮਨ ਮੁਖਿ ਮੁਕੁਤਿ ਸੁਜੁਤੀ
 ਆ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉ ਮੈ ਛੁਟੀਆ ॥ ਵਸਿਆ ਟਿਹੁ ਦੇ ਜਨ ਇਸੁ ਮਨ
 ਉਮਨੁ ਬਾਸੇ ਜਿਉ ਨਿਤ ਭਉ ਦਿਆ ॥ ਦੁਖਿ ਗੋਣਿ ਦੇਵਿ ਹਟੀਆ ਨਿਤ ਅਸਾ ਅਸ ਕਰੇ ਦਿਆ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਪਾਇਆ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨੇ ਮਨਿ ਅਸ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਚਉ ਦਿਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਹਮਤੀ ਛੁਰਿਆ ਸਨਿ
 ਤੁ ਮੁਖਿ ਸਉ ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਨ ਅਸਾ ਚੇਤਿ ਕਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਜੜੀ ਮੈ ਆਈ ॥ ਮੇਰਾ
 ਕਰਮ ਗਮਵ ਇਅਹੁ ਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਲੇ ਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚਾ ਗੁਰ ਮੁਖੇ
 ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਸਰਪਾ ਸੇਜਾ ਦੇ ਛਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਮਿਲਿਆ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਇਕਤੁ ਸੇਜੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰ ਦਸੇ ਹਰਿ ਮਿਲੇਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇ
 ਮੁ ਬੈਰਾ ਗੁਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਦਿਟ ਹੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾ
 ਜਿਆ ਜੀਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਆਗੇ ਦੇਈ ॥ ਗੁਰੁ ਭੁਠਾ ਜੀਉ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ਭਾਸੇ ਹੁ ਸੁਤੀ ਕਚ ਉਪਦੇ ॥ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਅ ੨ () ਛੰਤ ੬ ॥ ਜੁਮਲਾ ੨੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਬਿਲਾਦਲੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕ
 ਜਨਾ ॥ ਜਿਉ ਨਵੁ ਆਤਿਤੁ ਦਜਾਏ ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਦਾਜਹਿ ਜੀਤ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਮਸਤਕਿ
 ਬੁਖਰ ਲਿਖੇ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਕ੍ਰਮ ਤੋਹ ਪਾਨੀਰ
 ਪਲੇਟੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖ ਸਿਰ੍ਹਸਿ ਚਿਹਰਿ ਰਾਖਿ ਚਰਿ ਸਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਦਨ ਕਦ
 ਬੀਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਕੀ ਏਪਾਤਿਤ ਪਦੈ ਨਾ ॥ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਦੇਹੁ ਬਿਚ ਮੁਚ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਉਪਾਰਿ ਓਪਰਿ
 ਸਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਭੁ ਗਤ ਭੁਫਤਾਰਨ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਖੁ ਪਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਦਾਸ ਦਾਸਹ
 ਮਕੀ ਅਹੁ ਜਨਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸੰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਦਲੁ ਪ: ੪ ॥ ਹਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਹਿੰਸਾ

ਨਮਤੀਸਰਣਾਤੇਪੁਰਖਅਜਨਮਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪਿਲੇਦਹੁਮੇਰੇਠਕਰਹਮਪਾਥੁਹੀਨਅਕਰ
ਮੇਰੇਮਨਕੁਜੁਰਾਮਨਮੈਰਾਮਾਗੁਰਮਤਿਹਰੇਰਸੁਪਾਣੀਐਰੋਗਤਿਆਗੁਹੀਨਠਲਕਮਾ
ਹਰਿਜਨਸੇਵਕਸੇਹਰਿਰਤੇਹਮਨਿਰਗੁਨਰਾਖਉਪਮਾਤੁਝਬਿਨੁਅਦਰਨਕੋਈਮੇਰੇਠਕਰਹਿ
ਐਵਰੇਕਰਮਾ॥੨॥ਨਮਹੀਨਾਧਿਕੁਜੀਵਤੇਤਿਨਦਰਦੁਖਸਹੀਮਾਓਇਠਿਰਿਠਿਰੇਜੇਨਿਠਦੀ
ਹਿਮੰਦਭਾਗੀਤੁਝਅਕਰਮਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਾਮਅਧਰੁਪੈਪਰਿਪੁਰਬਿਲਿਖੇਦਰਕਰਮਾਗੁਰਿਸਤਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਜਨਨਾਨਕਸਫਲਜਨੀਮਾ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੪ ॥ਹਮਰਚਿਤੁ
ਭੁਤਮੇਹਿਬਿਖਿਆਬਹੁਦਰਮਤਿਮੈਲੁਗਗਾਤੁਮਰੀਸੇਵਾਕਰਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮੁ
ਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਨਰਹਗਨਮੁਨਰਹਗਾਜਨਉਪਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਰੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਧਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੇਪਿਤਾਠਕੁਰਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਰਿਦੇਹਮਤੀਜਸੁਕਗਾਤੁਮਰੈਸੀਗਲਗੇਸੇ
ਜਿਉਸੀਗਿਕਾਸਟਲੋਹਤਰਾ॥੨॥ਸਾਕਤਿਨਰੋਛੁਮਤਿਮਧਿਮਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸੇਵਨਕਰਾਤੇ
ਭਾਗੀਨਦੁਹਚਾਗੀਓਇਜਨਮਿਉਏਠਿਰਿਮਗਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਤਿਲੇ
ਤੇਖਫੁਰਸਗਾਦਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਹਰਿਭੁਜਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰਾ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵ
ਪਃ੪ ॥ਅਦਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਕਰਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਝਿ
ਕਲਿਜੁਗਿਖੇਵਟੁਗੁਰਸਬਦਿਤਰਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰਹਾਮਸਤਕਿਲਿਖਤੀ
ਗੁਨਗਾਏਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਪਰਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਮਹਿਰਮਰਸੁਉਤਮੁਕਿਉਪਦਾ
ਪਦੇਸੁਜਨਕਰਹਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਫਲਹਰਿਦਰਸਨੁਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪੀਅਹੁ॥੨॥ਹਰਿ
ਗਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੀਠਾਹਰਿਸੰਤਹੁਚਾਖਿਦਿਖਹਾਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਛਾਗਾਤਿਨਬਿਸੇ
ਬਿਖਰਸਹਾ॥੩॥ਰਮਨਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਜਨਹਾਚਾਰਿਪਦਾਰਥਚਰੇਪਏ
ਤਿਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਹੁ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੪ ॥ਖੜੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੁਦੈਸੁਕੇਜਪੈਰਿ
ਜਪੈਨੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਪੁਜਹੁਨਿਤਸੇਵਹੁਦਿਨਸੁਸਭਰੈਨੀ॥੧॥ਹਰਿਜਨਦੇਖਹੁਸ
ਰੈਨੀਯੋਜੇਇਛੁਹੁਸੇਈਠਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਮਤਿਬੈਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਉਪਦ੍ਰਿੜੁ
ਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਾਰੇਦੈਜਿਥਾਤੇਰੇਦੈਨੀਅਪਨਭਲਾਸਭਕੋਈਬਾਛੈਸੇਕਰੇਜਿਮੇਰੈਚਿਤਿਨਚਿਤੈ
ਨਕੀਮਤਿਰਿਆਗੁਹਰਿਜਨਏਹਾਬਾਤਕਠੈਨੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਤਿਲੈਨੀ॥੩॥ਅਤਿਸੁਮਤਿਤੇਰੈਵਸਿਸੁਆਮੀਹਮਜੀਤਤੂਪੁਰਖੁਜੀਤੈਨੀਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਕਰੇਹੁ
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਦੈਬੁਲੈਨੀ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੪ ॥ਅਨਦਮੁਲੁਧਿਆਇਓਪੁਰੋਖਹੁ

ਹੁਆਨਦਮਨੀਦੋ। ਧਰਮਗਾਇਕੀਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈਸਭਿਚੁਕੇਜਮਕੇਛੁਦੋ॥੧॥ ਜਪਿਮਾਨਹਰਿਨਾਮੁਹੋ
 ਸੁਦੋਦਰੁਗੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਏਪਰਮਾਨੰਦੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤਮੁਖਮਾਇਆ
 ਬਧਿਕਦਿਚਿਮਾਇਆਠਿਰਹਿਠਿਰਦੋ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਕਿਰਤਕੋਬਧੇਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦਭਵੰਦੋ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਦਿਲਗੇਸੇਉਪਰੇਦਰੁਗੀਸੇਦਕਰਦੋ॥ ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਮਾਤਿਨਠਲੁਪਾਇਆਸਭਿ
 ਰੂਪਮਾਇਆਠੰਦੋ॥੩॥ ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੇਦਕੁਸਕੁਆਪੇਆਪਿਗੇਦਿਦੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਸ
 ਰੂਪਰਤੇਜਿਉਗੇਖੇਤਿਦੈਰਹੰਦੋ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਵਲੁਪੁ॥੪॥ ਪੜ੍ਹਤਲਾ॥ ਘਰੁ॥੧੩॥ ਬੇਲਹਭਈਅਰਮਨਾਮੁਪਤਿਤਪਦੋਨੋ॥ ਹਰਿਸੰਤ
 ਰਾਤਰਹੋਨੋ॥ ਹਰਿਗੁਰਿਪੂਰੇਰਹਿਆ॥ ਜਲਿਥਲਿਰਮਨਾਮੁ॥ ਨਿਤਗਾਈਐਹਰਿਦੁਖਬਿਸਰੋਨੋ॥੧॥
 ਨਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਅਹੈਸਠਲਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਦੁਖਬਿਸਰਨਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਭੋਇਅਹੈ
 ਮੁਕਤਿਦਤਾ॥ ਹਰਿਕੀਈਹਮਾਰੀਸਠਲਜਾਤਾ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਗੁਨਗਾਵੋਨੋ॥੧॥ ਮਨਗਮਨਾਮਕਰਿਆ
 ਸਾਭਉਦੁਜਾਬਿਨਸਿਬਿਨਸਾ॥ ਦਿਚਿਅਸਹੋਇਨਿਰਸੀ॥ ਜੇਜਨੁਮਿਲਿਆਹਰਿਪਾਸੀ॥੧॥ ਕੋਈ
 ਰਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੋਨੋ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਿਲਾਵੋਨੋ॥੨॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁਬਿਲਵਲੁਪਤਿਸਾਰੀ॥੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ॥੧੧॥ ਆਪੇਆਪੁਖਾਇਹਉਮੈਟੈਅਨਦਿਨ
 ਹਰਿਰਸਗੀਤਗਾਵਈਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਕੰਚਨਕਾਇਆ॥ ਨਿਰਭਉਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਈਆ॥੧॥ ਐ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਰਮਈਆ॥ ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਠਪੜਈਆ॥
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੁਗਿਰਹੁਦਸਵੁਆਰਹੈਜਕੇਅਹਿਨਿਸਿਤਸਕਰਪੰਚੋਰਲਗਈਆ॥ ਧਰਮੁਅਰਥੁ
 ਸਭੁਹਿਰਿਲੈਜਾਵਹਿਮਨਮੁਖਅੰਸੁਲੇਖਬਰਿਨਪਈਆ॥੨॥ ਕੰਚਨਕੋਟੁਬਹੁਮਾਣਕਿਭਰਿਆਜਾਗੇਗਿਆ
 ਨਤਤਿਦਿਵਲਈਆ॥ ਤਸਕਰਹੋਰੁਅਇਲੁਕਾਨੇਗੁਰਕੇਸਬਦਿਪਕਵਿਬੰਧਿਪਈਆ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਪੇਤੁਬੋਹਿਬਾਖੇਵਟੁਸਬਦੁਗੁਰੁਪਾਰਿਲੀਘਈਆ॥ ਜਮੁਜਾਗਤੀਨੇਹਿਨਅਦੈਨਾਕੋਤਸਕਰਚੋਰਲਗਈ
 ਆ॥੪॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਦਿਨੁਰਤੀਮੈਹਰਿਜਸੁਕਹਤੇਅੰਤੁਨਲਹੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਆਇਕਤੁਘਰਿ
 ਅਦੈਮਿਲਉਗੋਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜਈਆ॥੫॥ ਨੈਨੀਦੋਖਿਦਰੁਸਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸ੍ਵਦਨਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦੁਸੁ
 ਠਈਆ॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਆਤਮਦੇਵਹੈਭੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਾਮੋਗੋਪਾਲਰਵਈਆ॥੬॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹਿ
 ਦਿਆਪੈਤੁਰੀਆਗੁਣਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਆ॥ ਏਕਵ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਮਕਰਿਜਾਣੈਨਦਰੀਅਦੈਸਭੁਬ੍ਰ
 ਹਮੁਪਸਰਈਆ॥੭॥ ਰਾਮਨਾਮੁਹੈਜੋਤਿਸਬਾਈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅਲਖੁਲਖਈਆ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਦ

ਇਅਲਭਏਚੈਭਗਤਭਾਇਹਰੇਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੪
ਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲੁਪਿਅਦਹੁਰਿਚੈਦਨਵਾਸੁਸੁਗੰਧਗੰਧਈਆ॥ਮਿਲਿਸਰਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁ
ਅਮੋਹਿਰਤਪਲਾਸਸੰਗਿਹਰਿਬੁਧਈਆ॥੧॥ਜਪਿਜਗੀਨਾਥਜਗਦੀਸਰੁਸਈਆ॥ਸਰਣਿਜੋ
ਈਜਨਉਬਰੇਜਿਉਪ੍ਰਹਿਲਵਉਧਾਰਿਸਮਾਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਅਠਰਹਮਹਿਚੈਦਨਉਤਮ
ਦਨਨਿਕਟਿਚੈਦਨੁਹਈਆ॥ਸਕਤਕੁਤੇਭੁਸੁਕਹੁਏਮਨਿਅਭਿਮਨੁਦਿਛੁੜੇਦੂਰਿਗਈਆ॥੨॥
ਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਅਪੇਜਣੈਸਭਾਬਿਧਿਹਰਿਹਰਿਅਪਿਬਨਈਆ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੁਕੰ
ਚੈਦੈਜੋਧਾਰਿਉਖਿਅਸੁਮੇਟੈਨਾਮਿਟਈਆ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਮਤਿਪਦੈਸਾਗਰਭਗਤਿਭੁਕ
ਲਈਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਇਕਸਰਧਉਪਜੀਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਭਈਆ॥੪॥ਪਰਮਧੈ
ਗੁਨਿਤਨਿਤਹਰਿਧਿਆਏਮੈਹਰਿਭੁਣਕਹਰੇਭਾਵਨੀਕਹੀਆ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਕਹੀਮੈਹਰੇ
ਰੁਪਦੈਪਰੈਪਰੈਪਰਈਆ॥੫॥ਸਾਸਤਬੇਦਪੁਰਣਪੁਕਾਰਹਿਧਰਮੁਕਰਹਖਟੁਕਰਮਝਿਰਈਆ॥੬॥
ਮੁਖਪਾਖੰਡਿਭਰਮਿਦਿਗੁਤੇਲੋਭਲਹਰਿਨਾਵਭਰਿਰੁਬਈਆ॥੭॥ਨਾਮੁਜਪੁਨਾਮੇਗਤਿਪਦੁਖਿ
ਤਿਸਸਤਨਾਮੁਝਿਰਈਆ॥ਉਮੈਜਾਇਤਨਿਰਮਲੁਚੈਦੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥੮॥
ਇਹੁਜਗੁਦਰਨੁਪੁਸਭੁਤੇਗਾਜਿਤਲਾਦਹਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆ॥ਨਨਕਜੰਤਵਜਾਏਦਜਹਿਜਿਗੁਰ
ਤਿਤੁਗਹਿਚਲਈਆ॥੯॥੨॥ ਬਿਲਵਲੁਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੇਵਰੁ
ਆਇਆਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪਰਖਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮੇਰੇਪ੍ਰਣਿਦਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈ
ਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੧॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਧਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁਰਕੀ
ਤੇਹਰਿਦਰੁਲਹੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਚਈਆ
ਲਾਲੁਜਦੇਹਗਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਅੰਠੈਰੈਭਉਪਦੈਤਿਤੁਅਈਆ॥੩॥ਵਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸੋਹੇਇਹੀਮੈਜੋ
ਨਰਾਮਭਗਤਨਿਜਭਈਆ॥ਮਨੁਭੁਧਿਅਗਪਿਧਰਉਗੁਰਅਗੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਭੁਕਥਈਆ
ਮਨਮੁਖਮਾਇਅਮੋਹਦਿਅਪੈਇਹੁਮਨੁਰਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖਈਆ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁ
ਅਮਗਨਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਈਆ॥੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਚੈਸਤਿਗੁਰਅਗੇਅਨਹਦਸਬਦਪੁਨਿ
ਵਜਈ॥ਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਰਖਿਰਖਿਚਰਣਹਰਿਤਾਲਪੁਰਈਆ॥੫॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਦੁ
ਗੁਗਦੈਰਸਿਰਸਲਗਸਿਸਬਦੁਰਦਈਆ॥ਨਿਜਘਰਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਜਿਨਿਪੀਅਤਿਨੀਲੁ
ਲਹੀਆ॥੬॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜਿਉਬਲਕਬਾਲੁਘਰਉਸਰਈਆ॥ਅਦੈਲਹਰਿਸੁ
ਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਹਿਭਿੰਨਭਿੰਨਚਹਿਪਈਆ॥੭॥ਹਰਿਸਰਸਾਗਰਹਰਿਚੈਆਪੈਇਹੁਜਗੁਹੈਸਭੁ

ਜੇਹਾ ਜਿਉ ਜਲ ਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲ ਹਿਸਮਾਦ ਹਿਨਾਨ ਕਾ ਆਪੇ ਅਪਿਰਮਈਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥
ਬੇਸੁਦੁਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨੁ ਮੁੰਡਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਰੁਸਮਾਇ ਕਈਆ ॥
ਅਮਰੀ ਪੰਤਰ ਏਸਾ ਪੁਸੀ ਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਈਆ ॥
ਪ੍ਰਭਾਕਰੁ ਮਧਸੂਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨ ਖਿਨੁ ਸਾਧੁ ਚਰਣ ਪਾਖਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜੇ ਗਿਰਸਤੁ ਭਇਆ
ਬਾਦ ਸੀ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੁ ਅਟਿਕੈ ਨ ਟਿਕਈਆ ॥ ਘਟੁ ਪਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਅਧੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਸਗਣਿ ਪ
ਦਈਆ ॥ ੨ ॥ ਧੀਆ ਪੂਰੇ ਛੋਡਿ ਸੀਨਿ ਅਸੀਆ ਸਾਸਾ ਅਸਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆ ॥ ਅਸਾ ਅਸ ਕਰੈ ਨ
ਤੀਰੁ ਛੋਡੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸੁ ਖੁਲਹੀਆ ॥ ੩ ॥ ਉਪਜੀਤ ਰਕਾਵਿ ਗੰਥ ਰੁਚੈ ਅਮਨੁ ਦਹਦਿ ਸਚ ਲਿਚ
ਬਿਨਾ ਦੁਕਰੁ ਮਾਪੁ ਭਵਨੁ ਕਰੈ ਭੁਭੈ ਨਹੀ ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੀ ਗਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥ ੪ ॥ ਅ
ਸੁ ਸਿਧ ਸਿਖ ਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟ ਕਚਿਟ ਕਈਆ ॥ ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸੀਤਿ ਨ
ਅਧੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਰਿਪਤਿ ਹਰਿਨਾ ਮਿਲਿ ਪਈਆ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤੁ ਜਜੇ ਰਜ ਸੇਤ ਜਉ ਤਰੁ ਜਸ ਭਿਦਰਨ ਰੂ
ਪੁਜੀ ਅਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥ ਸਾਧ ਸਗਣਿ ਪਰੈ ਸੋਭੈ ਬਰੈ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਦੁਦੈ ਸੁਚੈ ਰਲੁ ਚੰਡਈਆ ॥ ੬ ॥
ਨਾਜੈ ਦੇਉ ਕੰਬੀ ਰੁਕਿ ਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਿਆ ਰੁਚਮਈਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੁ ਜਨ ਸੀ
ਰਾਉ ਸਨੁ ਪੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆ ॥ ੭ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ਭਗਤਿ ਦਛਲੁ
ਅੰਗੀ ਕਰੁ ਕਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਪਰੈ ਜਗ ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਕਈਆ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥
ਬਿਲਾਦੁ ਪ: ੪ ॥ ਅੰਤ ਰਿਪਿ ਅਸਉ ਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰ ਲਗਈਆ ॥ ਅ
ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਜੀ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ
ਹਉ ਅਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟੋ ਹਉ ਪਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਛਿਰ ਉ
ਭਵਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਨ ਕਉ ਬਹੁਤ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਅਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਈਆ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਸੀ ਦੇਸ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰਾਹਿ ਅੰਤ ਰਿਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਈ
ਆ ॥ ਮਸਤ ਕੁਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ਜੋਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈਆ ॥ ੩ ॥ ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਸ ਹਰੁ ਠਕਾ ਮਾਣਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ ॥ ਭਗਤਿ ਦਛਲੁ ਉਅ ਕੋ ਨ ਮੁਕਹੀ ਅਤੁ ਰੈ ਸਗਣਿ
ਰੁਭਿ ਸੁਪਛੈ ਪਈਆ ॥ ੪ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀ ਕਰੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਖਸੀਆ ਮਨਿ ਵੀ ਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਬਲਈਆ ॥
ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਗੁਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਤਿ ਸੁਅ ਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੁ ਕੰਠਿ ਪੈ ਬਨਿਆ
ਮਨਿ ਮੇਰੀ ਚੁਫੁਕੁ ਗੰਗਾ ਨਗਰੁ ਚਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਕਘ ਸੇਜਾ ਦਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਰੁ
ਈਆ ॥ ੬ ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਸੁਭਾ ਦਿਸੀ ਗਾਰੁ ਛੋਕਟੋ ਛੋਕਟਈਆ ॥ ਕੀਓ ਸੀ ਗ

ਗੁਮਲਨਕੋਤਣੀਪ੍ਰਭੁਲੀਛੰਸੁਹਭੁਕਮੁਖਪਈਆ॥੧॥ਹਮਚੇਗੀਤੁਅਨਮਭੁਸਾਈਕੇਅ
ਰਹਤੋਰੈਵਸੇਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸਰਣਿਸਮਈਆ॥
੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੪ ॥ਮੈਮਨਿਤਨੇਪ੍ਰੇਮਅਗਮਤੁਕਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਰੁ
ਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾਮਾਪੁਰੀਜਿਉਚਾਕੇਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੰਦਮੁਖਪਈਆ॥੩॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸ
ਹਰਿਕਬਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਫਾਹੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰਕਟਿਕਾਟਿਪਈਆ॥
ਹਉਰੋਮੇਰਮੈਮਨਿਤਨੇਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੈਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕਨਾਟੇਕਦੇਖਿਉ
ਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨੇਪੀਰਲਗਈਆ॥੪॥ਹਉਖਿਨੁਪਲੁਗਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰਿਤਮਜਿਉਬੈ
ਅਮਲੈਅਮਲੀਮਾਰਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸੋਹਉਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤਿਨਅਦਗਨਭੁਵੈਬਿਹੁਰੁ
ਈਆ॥੫॥ਕੋਈਅਨਿਅਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁਬਲਿਬਲਿਪ੍ਰਮਿਗਈਆ॥
ਕਜਨਮਕੇਦਿਛੁਟੇਜਨਮੇਲੇਜਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਦਈਆ॥੬॥ਸੇਜਏਕਏਕੇਪ੍ਰਭੁ
ਹਲੁਨਪਦੈਮਨਮੁਖਤਰਮਈਆ॥ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਰਣਿਜੇਅਵੇਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੈਖਿਨੁਚੈਲਾ
ਈਆ॥੭॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਿਕਰਿਅਚਾਰਵਧਾਏਮਨਪਾਖੰਡੁਕਰਮੁਕਪਟੇਲੋਰਈਆ॥ਬੇਸੁਅਕੇਖ
ਟਜਨਮਿਅਮਪਿਤਤਾਰਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੮॥ਪੁਰਬਜਨਮਿਭਗਤਿਕਾਰੇਅਵੇਭੁਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥
੯॥ਪ੍ਰਭਿਅਣਿਅਣਿਮਹਦੀਪੀਸਈਆਪੋਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗੁਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਰੁਕਰੇ
ਪਾਧਾਰੀਬਹਪਕਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੧੦॥੬॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛੰਤਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੪ ਮੰਗਲਾ॥ ਮੇਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਜੋਅਇਆਮਨੁਸੁਖਿਸਮਾਣਾਰਮਾ॥ਹੁੰ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਰੰਗਿਰਲੀਅਮਾਣਾਰਮਾ॥ਵਰਤਗੀਅਸੋਹਗਟੀਹਰਿਮਸਤਕਿਮਾਣਾਰਮਾ॥
ਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਸੋਹਗੁਰੈਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਰਮਾ॥੧॥ਨਿਮਾਣਿਅਹਰਿਮਾਣੁਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਅਪੈਰ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਰਾਵਾਇਆਨਿਤਹਰਿਹਰਿਜਪੈਰਮਾ॥ਮੇਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਵੈਸੇਕਰੈਹਰਿਰੰਗਿਰੰਗੇ
ਮਾਜਨੁਨਾਨਕੁਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਸਿਹਰਿਧ੍ਰੁਪੈਰਮਾ॥੨॥ਮਾਠਸਜਨਮਿਹਰਿਪਾਈਐਹਰੇ
ਵਣਵੇਰਾਰਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਸੁਹਾਗਟੀਰੰਗੁਹੋਇਘਟੇਰਾਰਮਾ॥ਜਿਨਮਾਠਸਜਨਮਿਨਪਾਇਆ
ਨਭਾਮੰਦੇਰਾਰਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਾਖਪ੍ਰਭਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇਰਾਰਮਾ॥੩॥ਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁ
ਨਾਇਆਮਨੁਤਗੁਰੰਗਿਭੀਨਾਰਮਾ॥ਭਗਤਿਵਛੁਲੁਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੀਨਾਰਮਾ॥ਬੇਨ
ਰਿਨਮਜੀਵਦੇਜਿਉਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨਾਰਮਾ॥ਸਫਲਜਨਮਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਰਮਾ॥

ਠਾਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ॥੧॥੫:੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਿਹੁ ਤੁਮਾ ਪਿਆਰਿਹੁ ॥੧॥
ਲਿਵਲਾਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟੀਐ ਸਦੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੋਤੀ
ਸਾ ਤੇ ਗੁਰਗਾਇ॥ ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਬਹਿਭਾਉ ਕਰਿਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੇ ਰਹੈ
ਰਮੁਖਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭ ਨਜੀਆ ਦਿਚਿਹਰਿ ਮਾਪਿ ਸੇਭ ਗਤ ਕਾ ਮੇ
ਗਿ॥ ਸਭ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੇ ਦਸਿਭ ਗਤ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਪਾਗਿ॥ ਹਰਿਭ ਗਤ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਉ ਨਿਜੁ
ਟੰਗ ਪਾਗਿ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਨ ਕਾ ਰੇਖ ਸਮੁਸੇਭ ਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਰਿ॥ ਰੂਪ ਅਪਰਿਕੇਇ ਨ ਸਕੈ ਸਭ
ਖਿਪਵੈ ਝੁਨਿ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਪ:੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੁ ਹਿਤੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰਗੁ
ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦਸੈ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ॥ ਗੁਣ ਗਵਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ ਹਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ
ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਦਿਰਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੁ ਹਿਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ
ਸਚਾ ਸੇਨਾ ਮਿਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ॥੧॥੫:੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਿਨ ਕੀ ਤੀਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੇ ਭੁਭੁ
ਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਬਹੁ ਸੁਆਉ॥ ਅਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜੋਤੀ ਪਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਸੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਨੁ ਮੁਖ
ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭ ਦਰਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦਿਚਿਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਈਐ
ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇਨਾ ਮਿਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਗੁਰ ਜਗਲ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਚੈ ਸਤਿ ਗੁਰ
ਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਈਐ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ॥ ਜੇ ਸੁਪੁਰਖਿ ਰਹੈ
ਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਪ:੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਮੈ ਰੋਪੁ ਮੈ
ਮਿਲਾਏ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਕੋਇ ਛੇਤੈ ਹਾਛਲੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸ
ਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਸੈ ਤੋਖੁ ਰੇ ਆਸ ਚੁਟਿ ਸਿਆਮ ਨਿਆਏ॥ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਅਮਰਾਪ
ਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ॥ ਸੋਚੇ ਦਹਦਿ ਸਿਪ ਸਰਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹ ਜਿਸੁ ਭਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ
ਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੇ ਜਨ ਛਪਹਿ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਛੁ ਪਾਏ॥੧॥੫:੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦ
ਇਆ ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵ ਤੇ ਭੁਏ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਇ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਈ ਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਣ
ਨਾਨਕ ਸਹ ਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਨਾ ਮੁਦਰਿਆਈ ਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ
ਦਰੀਵ ਰਿਆਈ ਹਰਿ ਕਰ ਤੇ ਅਪਿਦ ਪਾਈ॥ ਸੇਵ ਕਾ ਸਿਖ ਸਭਿ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਨਿ ਭੀਅਦ ਰਿ
ਭਾਈ॥ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਦਰਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ਭੀਨਾ ਪਰਾਇਆ ਭਲਾਨ ਸੁਖਾਈ॥ ਕਿਐ ਦੇਵ
ਸਹੀ ਕੀ ਝੁਖ ਮਾਗੀ ਜਾਸਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿਆਈ॥ ਜਿ ਗਲ ਕਰ ਤੇ ਭਾਵੈ ਸਾਨਿ ਤਨਿ ਤਚੈ ਸਦਾਈ

ਖਮਰੇ ਲੋਕਾਈ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਹਾ ਸਾਧੂ ਜੋ ਭਵ ਕੀ ਜੋ ਮੇਰਿਆ ਏਆ
 ਦੇਤੁ ਏਹਾ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਲੁ ਰਿਤਿ ਮਾਗਿ ਅਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ਅਨਾਮੁ ਖਮਰਿ ਆਨੀ ਅੰਧੁ ਲੋ
 ਜਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਰਿਅ ਏ ਜਾਏ॥ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨ ਹੋਵੈ ਰਿਅੀ ਤਿਗਈਆ ਪਛਤਾਏ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋ
 ਵੇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਨਿਜ ਨਾਨਕ ਤਿਨ
 ਬਲਿ ਜਾਏ॥੧॥੫:੩॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਮੇਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਕੇ ਜਮ ਕੇ ਚੀਗੇ ਦਿ
 ਰੇ ਜੇਤੁ ਸਭੁ ਆਕਾਹਾ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੀ ਜਿ ਮੁਲਗ ਦੋਸੈ ਉਥੈ ਜੇ ਸੁਬਖ ਸੈ ਕਰਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦੀ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਤਾਂਹੋ ਜਾਛੈ ਭੈ ਅੰਧੁ ਕਾ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਮਾਗੇ ਨਿਗਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਈ ਐ ਜਗਤ ਮਹਿ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸਾਈ॥ ਅਗੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਦਰਤ ਦਾ ਹਰਿ ਸਚਾ ਨਿ
 ਆਈ॥ ਕੂੜਿਆ ਗਾ ਕੇ ਮੁਹ ਛਿਟਕੀ ਅਹਿ ਸਚੁ ਭਗਤਿ ਦਰਿਆਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਿਅਉ
 ਮੇਰਿ ਰਿਨਿ ਦਕਛਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਗਾਧਿਅ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥
 ਪੁਰੁ ਗਿਅਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਕਰੇ॥ ਓਪਟਾ ਸਿਰਿ ਉਪਛਿ ਪੈਨਾ ਉਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
 ਏ॥ ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਤਿ ਹੋਰਿ ਦੋਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਣਾ ਪੈਨਾ ਨਾਨਕ ਨਾਇਕੁ ਰਿਆਈ ਹੋ
 ਏ॥੧॥੫:੩॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਪਾਇ ਹਿਰੁ ਟੀਨਿ ਪਾਨੁ॥ ਸੁਖ ਦਾ ਤਤੈ ਰੈ ਮਨਿ ਦਸੈ ਹਉ ਮੈ
 ਜਾਇ॥ ਭਿਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣੀਨਿ ਪਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤਨੇ ਪਤਿ
 ਸਹਸਾਰ ਜਾਖੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਹਰਿ ਤਿਤਨੇ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਹਰਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁਭਾਇ
 ਕਰਹਿ ਸੁਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥੀਏ॥ ਸੇਐ ਸਾਹਰਿ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ॥ ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਦਰਨੁ ਚਰੇਖਾ
 ਈਸੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗੋਲੇ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕਾਰਕ ਮਾਫਟ ਕਉ ਦੀਏ॥ ਹਰਿ ਸੇਕੀ ਐ ਸੀਵਰਿ ਆਈ ਦੇਖ
 ਹਰਿ ਸੀਤ ਹੁ ਜਿਨਿ ਦਿਚੁ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਦੁਸ ਮਨ ਦੂਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ
 ਹੋ ਅਭੁਗਤ ਜਨ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਅਪਿਰਖਿ ਲੀਏ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥
 ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਦੁਖਿ ਦਿਚਿ ਕਾਰਕ ਮਾਫਟੀ ਦੁਖੁ ਦਰਤੈ ਦੁਖੁ
 ਅਗੈ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੀ ਐ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰੁ ਹੁਕਮੁ
 ਰਹਿ ਗੈ॥੧॥੫:੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਕਾਨ ਉਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਖਣੁ ਬੋਲਾ
 ਟਾ ਮੁਖ ਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ ਤਿਮਰਾ ਮਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾ
 ਇਆ॥੨॥੫:੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਖਿਆ॥ ਉਰਧਾਰਿ ਗਭੁ ਨ ਤਿਨਾ
 ਕੁ ਸੁਣੁ ਜਨ ਭਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹਉ ਮੈਲੁ ਜਾਈ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾਰੁ ਦੁਖੁ ਦਿਆਪੇ ਸਿਰਿ ਧੀਧਾਨਿ ਤਮ

੬

ਗਾਵੁ ਜੈ ਭਾਇ ਸੁ ਤੇ ਨ ਬਹੁ ਨ ਜਾ ਰਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤ ਹਿਸ ਬਹੁ ਨ ਵੀਚਾਰੀ
 ਨਾਮੁ ਖਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਾਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖਾਮੁ
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਸਚੁ ਬਖਸੀ ਅਨੁ ਸੇ ਸਚਾ ਸਾਹਾ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤ ਜੀ ਲੋਕੁ ਬਦ
 ਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਖਾਣੈ ਸਾਹਾ ਭਫਤ ਜਨਾਕ ਉਸਨੁ ਖੁਹੈ ਫੈਸੁ ਹਰਿ ਗਸਿਲਾਏ ਫੈਸੁ ਖਭੁ ਸੁਪਾਹਾ ਹਰਿ
 ਮਕੇਵਾ ਪਾਨੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਨਮੁ ਜਾ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਨੇ ਨਿਨ ਜਾਹਾ ਜਨਨਾਨਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਲਵਿ
 ਸਦਾ ਦੇ ਪਰਦਾਹੁ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮ ਹਿਭਗਤੀ ਪਨੁ ਖਟਿਅਹੈ ਗੁਸਤੁ ਜਾ
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲ ਪਰਸਾ ਦੀਨਾ ਮੁਮਨਿ ਦਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਬਿਖਿਆ
 ਹਿਉ ਦਾਸੁ ਪੈ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮਾਪਿਤ ਰਿਆ ਕੁਲ ਉਪਰੇ ਪਨੁ ਜਟੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ਸੁ
 ਹਜੁ ਸੁਖ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾ ਦੇਉ ਤੈ ਗੁਣ ਭਲੇ ਹਉ
 ਦਧਾਇਆ ਪੰਡਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਫੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਜੇ ਗੀ ਜੰਗਮ ਸੈਨਿਆ ਸੀ
 ਦਿਣੁ ਗੁਰਤਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਖਦੁ ਖੀਏ ਸਦਾ ਕੁ ਮਿਭੁ ਲੇਤਿ ਨਿਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੋ ਜਿਆ ਪੇਬਖ ਸਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ ਪ:੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇਸ ਲਾਹੀ ਐ ਜਿਨੁ
 ਸਿਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥ ਤਿਸ ਹਿਸਰੇ ਵਹੁ ਪ੍ਰਣੀਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮੀਰੀ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਖਟਿਐ ਸੇ ਦੇਵਲੀਏ
 ਮਾਰਿ॥ ਓਇ ਮੰਗ ਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਬਕਨਾ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ॥ ਪਰਾਈ ਬਖੀਓਂ
 ਅਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਬੇਦ ਨਿਸਗਵਾ ਕੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਸਨਕ ਗਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਨੁ
 ਹਬਿਨਾ ਅਫੈ ਓਇ ਭਾਏ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥੁ ਕਰਮ ਹੀਨੈ
 ਕਹਿਹੈ ਰਬੈ ਦੇਸਾ ਵਿਸੈ ਤਰਿਹਰਿ ਪਨੁ ਨਾਹਿ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਸ ਮੁਲਿ ਨੇਰੇ
 ਚਿੰਤਾ ਦਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਅਖਿ
 ਆਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿਲਾਇ ਅਨੁ ਪਨੈ ਪਾਇ॥੧॥ ਪ:੩॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸ ਮਟੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿ
 ਨਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਕਦੈ ਨ ਸੋਫੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ॥ ਮੀਰ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਣੀ ਅਨਦਿ
 ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਾਸਾ ਸਦਾ ਸੋਹ ਦੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੰ
 ਨੁ ਜਟੇ ਹਰੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸੁ ਹੁਦਿ ਵਾਇਆ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਉ ਦਿਸਿਆ ਫੈ ਤੋ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮੀ
 ਦੇ ਅਕੈ ਕੋਈ ਕਿਉ ਦਿਵਾਏ ਏਹੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜੇ ਰਕੀ ਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾ ਲਿਨ ਜਾਇ ਵਡਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਗੁ
 ਲਿਹਰਿ ਸਰਪਾਲਾਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨ ਕੀ ਵੰਡੁ ਹਥਿ ਅਫੈ ਜਿਸਨੇ ਕਰਤੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ

ਯਕੋਈ ਸਰੀ ਕੁਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾ ਖਤਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੋ ਸੀ ਵ ਬ ਨੈ ਰੋ ਲੁਨਾ ਹੀ ਜੋ ਕੋ ਹਰਿ ਪਨ ਕੀ ਬਖੀ ਲੀ
ਉਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਹਰਿ ਕੁ ਕੁੰਤਾ ਦਿ ਚਿ ਕਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਿ ਤੇ ਨਾ ਲਿ ਕਿਸੇ ਜੋ ਰੁ ਬਖੀ ਲੀ
ਹਰ ਲਈ ਦਿ ਹੁ ਦਿ ਹੁ ਨਿ ਤ ਨਿ ਤ ਚ ਫੈ ਸਦਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਰ ਖਿਲੇ
ਅਪਣੇ ਰਿਗ ਪਾਧਾਗਿ ਜਿ ਤੁ ਦੁ ਮਾ ਰੇ ਉ ਬੋ ਰੇ ਤਿ ਤੇ ਲੈ ਹੁ ਉ ਬਾਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੁਖ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸਚਾ ਸਬ
ਦੁਬੰਧ ਗੇ ਨਾਨਕ ਅਦਰੁ ਨ ਸੁ ਝੁਟੀ ਪਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣ ਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੩ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮੇਰ ਟੀ ਦੁ
ਜੋ ਲਗੇ ਜਾਇ ਨਾਇ ਹ ਮਾ ਗੀ ਨੀ ਮੈ ਨਾਇ ਹੁ ਟ ਦਿ ਕਾਇਆ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦਿ ਪਰ ਜਾ ਲੀ ਮੈ ਤਾਇ ਹੁ ਦਿ ਚ
ਜਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋ ਦੇ ਉ ਜਲਾਨ ਮੁਦ ਸੈ ਮਾਨਿਆਇਆ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰ ਟੁ ਸਬ ਦੋ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ
ਉ ਜਾ ਜਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿ ਮਾਈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿ ਤੀ ਪੁਰ ਹੁ ਹੁ ਕ ਮੁਖ ਭੁਇ ਨੀ ਸਾ
ਵਾਪਤੀ ਭ ਤੀ ਟੀ ਜ ਦਾਈ ਸਕੀ ਅਗ ਹੁ ਪਿਛੁ ਹੁ ਟੇ ਲਿ ਭਿ ਠਾਲਾ ਹਿ ਠੁ ਸਭ ਨਾ ਕਾ ਅਭਿ ਮਾਨੁ ਜਿ
ਭੋ ਦੇ ਭੋ ਤਿ ਭੋ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਓ ਸੁ ਸਭੁ ਜਾਨੁ ॥ ਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨੇ ਮਿ ਲਿ ਮੈ ਨੇ ਸੁ ਹ ਲਾ ਤਿ ਪ: ੩
ਉ ਸਿ ਬੋ ਜਿ ਦੇ ਮੁਖ ਹੋ ਦੇ ਸੁ ਛਿਰੇ ਗੁਰਿ ਸਟ ਬਾਨੁ ਜਾਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਦ ਲਿ ਹੋ ਆ ਮੇਰਾ ਸੁ ਅਮੀ ਹਰਿ ਸ ਜ
ਨੁ ਪੁਰ ਮੁਖ ਜਾਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ਭਿ ਤਿ ਦੇ ਖਿ ਕੈ ਸਭਿ ਮਾਇ ਪਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈ ਗੀ ਲਾ ਹਿ ਠੁ ਸਭ ਨਾ ਕਿ ਅਹੁ
ਮਨੁ ਹੁ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੧ ॥ ਕੋਈ ਵ ਹੋ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿ ਹਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏ ਦ ਨ ਜਾ
ਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿ ਦਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੧ ॥ ਜਿ ਸੁ ਮਨਿ ਦੁ ਸਿ ਮਾ ਤ ਰਿ ਮਾ ਸੇਇਆ ਨਾਨਕ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ
॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੇ ਦਇਆ ਲਿ ਸਾ ਗੁਰ ਤਾਰਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮਿ ਹਰ ਦਾਨ ਭਰ ਮਭਉ ਮਾ
ਰਿਆ ਕਾ ਮਕੋ ਪੁ ਬਿ ਕਰਾ ਲੁ ਦੂ ਤ ਸਭ ਹਾਰਿਆ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਧਾਨੁ ਕੈ ਠਿ ਉ ਰਿ ਪਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਜਾਨੁ ਮ ਮਰ ਟੁ ਸਦਾ ਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩ ॥ ਜਿ ਨੀ ਨਾ ਮੁ ਦਿ ਸਾਰਿਆ ਭੁਫੇ ਕਹ
ਣ ਕਹੀਨਾ ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹ ਨਿ ਹਉ ਮੈ ਅੰਦ ਰਿ ਸੈ ਨਿ ॥ ਸਾ ਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁ ਮਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਜਾਣਿ
॥ ਜਿ ਨੀ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਭਰ ਮਿ ਭੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿ ਉਰ ਚ ਹਿ ਰਚੀਨਿ ॥ ਦੁ ਸਟਾ ਸੇ ਤੀ ਪਿਰ ਹਰੀ ਜਨ ਸਿ ਉਦੁ
ਦੁ ਕਰੀਨਾ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਤ ਨਰ ਕ ਮਹਿ ਜ ਮਿ ਬਧੇ ਦੁ ਖ ਸਹੀਨਾ ॥ ਪਉੜੀ ਐ ਕਿ ਰ ਤਿ ਕ ਮਾ ਦ ਦੇ ਜਿ ਦ ਰਾ ਖੇ ਤਿ
ਦੇ ਰਹੀਨਿ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੩ ॥ ਜਿ ਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ ਦਿ ਮਾ ਤਾ ਦੁ ਨਿ ਤ ਠੇ ਤਿ ਸੁ ॥ ਸਾ ਸਿ ਗਿ ਰਾ ਸਿ ਸ ਦ ਮ ਨਿ ਦੁ ਸੈ ਜ
ਮੁ ਜੇ ਹਿ ਨ ਕ ਸੈ ਤਿ ਸੁ ॥ ਹਿ ਰ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਰ ਸੁ ਕ ਵ ਲਾ ਸੇ ਦ ਕਿ ਤਿ ਸੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾ ਸਾ ਕ ਦਾ ਸੁ ਹੋਇ ਪਰ ਮ
ਪਦਾਰਥ ਤਿ ਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤ ਨਿ ਜਿ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁ ਸੈ ਹਉ ਸ ਦ ਕੁ ਰ ਬਾਣੈ ਤਿ ਸੁ ॥ ਜਿ ਨ ਕ ਉ ਪੁਰ ਬਿ ਲਿ ਪਿ
ਅਰ ਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿ ਉ ਤਿ ਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਬੋਲੈ ਪੁਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ ਪਰ ਮੇ ਸੁ ਰਿ ਸੁ ਟਿਆ ॥ ਸੇਈ ਦਰ
ਤਿ ਅਜਗਤ ਮਹਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮੁਖਿ ਭੁਟਿਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਵਡਿ ਮਾਈ ਆਸਾ ਹਿ ਬੈ ਨ ਹੀ ਜਾ ਹੀ ਗਟੀਆ ॥ ਸ

ਦੁਸਹਜੁ ਅਨਦੁਸਤੈ ਗੁਰੂਪਾਸੇ ਸਚੀ ਗੁਰਮਣੀਆ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸਦਾਰੇ ਪਰਬਹੁ ਮੇਸਚੇ ਸਚੈ
 ਅ॥੧੨॥ ਸੋਲੇਕਧਾ੩॥ ਆਪਣਾ ਅਪਨ ਪਛਣਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਵੂਹੀ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸ
 ਕਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦਾਰੇ ਅਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਅਝੂਠੈ ਲਲਚਿਕੂਰੀ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ
 ਚੈ ਸਬਾ ਦੇਹਦਾਰੀ॥੧॥੫:੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੇ ਸੇਹਿ ਲਾਗੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਇੰਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮੁਖ
 ਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਪਦਰਭੁ ਗਹਿ ਪਾਇਆ ਪੁਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾ
 ਹਿਆ ਬਹੁ ਹਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਠਿਰਿ ਸਗਲਿ ਭੰਗੁ
 ਅਵੈ ਪਾਪੁ ਛਲੇ ਗੁਨ ਹਸਤਿ ਗੁਰ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਲਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਰਦੁ ਠੈ ਗਲ
 ਨਾਨਕਾ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਦੈ ਦਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਪਦਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਏਹ
 ਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਦੈਰ ਦਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨੁ ਭੁਖਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਤਿ ਤਨੁ ਅਵੈ ਨਾਨਕ
 ਹੁਅਚਰ ਜਦੇਖੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹਕਾ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੂ ਨੇ ਮਨੈ ਸੋ ਸਭਾ ਭਵੈ॥੧੩॥ ਸੋਲੇਕਧਾ
 ਲਿ੨੭॥ ਚਉਪਦੈ੧੫॥ ਅਸਟਪਦੀਅ੬॥ ਛੰਤ੨॥ ਵਰ੧॥ ਜੁਮਲਾਇਲਦ
 ਕਾ੨੪ ਜੋਵਾ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੈ

ਰਭੁ ਗੋਰ ਚਉਪਦੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਕਧ:੪ ਘਰੁ੧॥ ਜੇਮਨਿ ਰਿਤਿ ਆਸਰਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਿਤਮਾ
 ਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਛਲ ਪਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ ਦਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾਇਉ
 ਨ ਗਵਾਈ ਹਰਿ ਤਿਸਕੀ ਆਸਕੀ ਜੇਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸ
 ਰਿਜ ਗਦੀ ਸਹੁ ਸਾਈ ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰਕਾ ਚੁਕੀ ਜੇ ਸਾਨਿ ਹਛਲ ਆਸ ਜਭ ਬਿਰਥੀ
 ਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਦੀ ਸੈਮਾਇਆ ਮੇਹ ਕੁਟੈ ਬੁਸਭੁ ਮਤਿ ਸਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ
 ਨਕੈ ਕਿਛੁ ਹਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ਇਨਕਾਵਾ ਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਦਸਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸ
 ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀਜੇ ਤੁਝੁ ਤਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੈ ਬੁਸਭੁ ਛੁਡਾਈ॥੨॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਦਰਕਰਹਿ ਪਰਮਿ
 ਮਤ ਭੁਜਾਣਹਿ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੀਮਤਿ ਆਈ॥ ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿ ਤੀਭਾਉ ਦੁਜਾਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੁਗਿ ਖਿਨ
 ਭੁਜਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸਾ ਕਰਿਹ ਪ੍ਰਿਤਮ ਸਚੇ ਕੀਜੇ ਤੇਰਾ ਪਾਲਿਆ ਸਭੁ ਥਾਇ ਪਾਈ॥੩॥ ਅਸ
 ਮਨ ਸਾਸਭੁ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੇ ਸੀਤੁ ਆਸ ਕਰਦਹਿ ਤੈ ਸੀਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਥਿ
 ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਭੁਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੈ

੨੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਤੀ ॥੪॥੧॥ ਗੋਰਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੇਵਕ ਮੈਨਿ ਤਪਿਆਈ ਐਜੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸਭ ਕਰੋ ਬਿਨਾਸਾ ਜੇਹਰਿ ਰਿਅਗਿ ਅਦਰਕੀ ਅਸਕੀ ਜੇਤਾ ਹਰਿ ਨਿਹੰਗ ਲ
ਖਾਲਗਦਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਖਦਾ ਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਹੈ ਸਭ ਭੁਖਲਹਾਸਾ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਉਪਰਿ ਕੀਜੇ ਭਰਦਾਸਾ ॥ ਤਹ ਜਾਣੀ ਐਤਹ ਨਾਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਂਜਰ ਕੈ ਜ
ਨਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਅਦਰਾ ਪਹਿਤ ਅਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਤਕਢ
ਸਾ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਹਿਜੇ ਤੁਮਰੇ ਦੂਖ ਭਰਤ ਕਾਲ ਕਟਾਸਾ ॥ ਸੇਐ ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੇ
ਬੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਅਦਰਾ ਪਹਿਕਹੀ ਐ ਅਦਰਾ ਪਹਿਕਹਿ ਲਾਜ ਮਰਾਸਾ ॥੨॥ ਜੇ ਸੇ ਸਰੋ ਕੈ ਕੁਟੈ ਬਾਮਿ
ਡੁਭਾਈ ਵੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੇ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਾਸਾ ॥ ਜਿਹੁ ਦਿਨ ਉਨ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਹੋਇ ਨਾ ਆਵੈ
ਤਿਹੁ ਦਿਨਿ ਨੇਵੈ ਕੋਇ ਨ ਦੁਕਾਸਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹਿ ਨੁਰਾਤੀ ਜੇਤੁ ਪੁਛਿ ਪਕਰੈ ਦੁਖਿ ਸੁ
ਖਾਸਾ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਦਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇ ਅੰਤੀ ਅਉ ਸਰਿ ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜ
ਪ੍ਰਮੰਤੁ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸੁ ਲੋਚਾ ਪਹੁਤਿ ਨ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਸੀਤਹੁ ਇਹੁ ਛੁਟਣ ਕਾਸਾ ਭਰਦਾਸਾ ॥੪॥੨॥ ਗੋਰਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੀਲ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸਕਤਿ ਸੁਰਬ
ਹੁ ਜਲਤਾ ਗੁਰਸ ਸਿ ਦੇਖੇ ਲਹਿ ਜਾਇ ਸਭ ਤਪਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਜਪਨਾ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾਤੁ ਫੁਰਾਖੈ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਸੇਐ ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਸਦਾ ਤੂ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮਹਿ
ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸੋਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਹਰਿ ਰਤਨਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿ
ਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਮਲਹੁ ਹਰਿ ਦਸਨਾ ॥੨॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾ
ਵਹੁ ਉਤਮੁ ਸੰਤ ਭਾਇਓ ਬਡ ਬਡ ਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਫੁਡਿ ਆਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਯਾਈ ॥ ਓਹੁ ਘਟੈ
ਨ ਕਿਸੈ ਦੀਪਟਾਈ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਨਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੇ ਸਦਾ ਧਿਆ
ਇਨਿ ਤਕਰਜੁ ਰਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਇਕੁ ਕੀਜੇ ਨਿਤ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਹਰੀ ਮੋਹਿ ਚਰਨਾ ॥੪॥
॥੩॥ ਗੋਰਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਸਭ
ਮਿਥਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਭਉ ਦੂਜਾ ਜਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਬਿਰੁਨਿ ਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰ
ਵਾਣਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾਣਾ ॥ ਜੇਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇ ਦਰੁ
ਅਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਾਤਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਧਨ ਫੰਤ ਕੁਲ ਫੰਤ ਮਿਲਖ ਫੰਤ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨ ਸਿਜਹਿ ॥ ਜਿਉਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਭਕਤ ਚਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨ

ਦਰਗਾਹ ਪਾਧਰਿਕੁ ਮਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਖੜ੍ਹੀ ਸੁਦੈ ਸਚਾਰਿ ਦਰਨ ਚਾਰਿ ਅਸੁ ਮਹਾਜਿਓਹ ਮੇਰੇ
 ਆਦੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਜੇਉ ਚੰਦਨਾ ਨੀਕ ਟਿਕੈ ਸੋ ਹਿਰੁ ਬੁਧੁ ਤਾ ਤਿਉ ਸਤ ਸੰਗਾਰਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿ ਤਿਪਰ
 ਣਾ ॥ ੩ ॥ ਚੰਦੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਸਭ ਤੇ ਮੁਚਾ ਜ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ ਅਭਗੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਚਗਾਪ
 ਲੈ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾ ਣਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮ
 ਸਭ ਤੇ ਦਰ ਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਕਰਾਏ ਤੇ ਹੋ ਕੇ ਕਰਈ ਐ ॥ ਸੋ ਐ ਸਾਹਿ ਸੋ ਦਿਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਨੇਸੁ
 ਦੁਰਖਿ ਲਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਈ ਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇ
 ਨ ਸਾ ਕੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇਤੁ ਕੜ੍ਹਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀ ਅਸਹੁ ਕਰਤੈ ਦਿਚਿ ਆਪੇ
 ਪਣਿ ਜੋ ਤਿਧਰਈ ਐ ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਦਰ
 ਅੰਤ ਰਿਨ ਲੇਬਾ ਹਰਿ ਨ ਲੇਕੁ ਤਿਸੁ ਪਾਸੁ ਮਨ ਕਿਅ ਚੋਰਈ ਐ ॥ ਨਿਹਕ ਪਟ ਸੇਵਕੀ ਜੋ ਹਰਿ
 ਗੀਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਦੈ ਵਸਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੋ ਸਭ ਦੁਕਰਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾਇ
 ਅਈ ਐ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸੋ ਹਰਿ ਨ ਲਿਹੈ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਛੁਡਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁਤ ਪਤੈ ॥ ਜਿਉਂ ਤਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈਂ
 ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲੋਹੇ ਹਰਿ ਤੀਗਾ ॥ ਹਮਰੀ ਬੇਟਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤ ਰਕੀ ਪੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਐ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ
 ਲੇਸ ਤਿਕੁ ਰਕੀ ਮਤਿ ਪੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਅਸਪਦੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸਾਤਿ ਸਰੀਗਾ ॥ ੪
 ੬ ॥ ਛਕਾ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ੫੨੧ ॥ ਜੇਦਰੁ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਦਰੁ ਭਾਗੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ
 ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਣੀਤਿ ॥ ਹਿਰੈ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਵੈ ਲਿਖ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰਾ ਰਤਨ ਜਦੋ ਹਰਮਨ
 ਕਬਹੂ ਸਾਗਰ ਭਰ ਪੂਰੀਆ ॥ ਜੇ ਸੁਦਰੁ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਦਰੁ ਮਸਤ ਕਿਤਿ ਨਿਗੁਰਮਤਿ ਕਦਿ ਕਦਿ ਈ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਰਤਨ ਜਦੋ ਹਰੁ ਲਾਲ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾ ਦਿਤ ਲੀਧਿ ਖਲਾਇਆ ॥ ਭਾਗੁ ਹੀਣ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨ
 ਲੀਆ ॥ ਤਿਨ ਚਲੈ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਤਾਸ ਤਗੁਰੁ ਸੇਵ

ਸੁਖੇ ਪਾਨ ਕਰਤ ਨ ਜਵੇ ਹਰ ਪਾਵੈ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰਮ ਤਿਹ ਰਿਪਵੈ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੪
ਰਾਮਜਨਾ ਮਿਲਿਭਾਇਆ ਅਨੰਦ ਹਰਿਨਿ ਕੀਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕ ਲਿਸ
ਕੁੰਗਤਿ ਮਿਲਿਭਾਇ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਾਮਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮੁ ਬੋਲਾਇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਣੈ ਕਹੈ ਸੇ ਮੁਕਤ ਰਾ
ਮਜਪਤ ਸੋਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਦਰੁ ਭਾਗੈ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖ ਮਸਤ ਕਿਹਰਿ ਰਾਮਜਨ ਭੋਟਾਇ ॥ ਦਰਸਨੁ
ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤੁ ਦਾਲੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾਗੀਣ
ਨ ਸੁਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਉਚੇ ਨ ਰਨਿ ਦਕਰੁ ਸੁਲਗਾਇ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨ ਰਨਿ
ਕਾਜਿ ਨ ਜਨਨੀ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥ ਸੇਹਰਿ ਕੇ ਚੇਰ ਦੇ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਜਾ
ਭਾਇ ॥੪॥ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਾਖਹਿ ਜੀਉ ਹਮ ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਮ ਪਿ
ਤ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਨਾਨ ਕਬਖ ਸਿਮਿਲਾਇ ॥੫॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜ
ਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ਦਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥
ਰਾਮ ਮੇਕ ਉਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨ ਮੁਖ ਪਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮਜਨ ਉਤਮ ਮਿਲਿ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ
ਦਸਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖਸੀਕਰਾਵੈ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਗੀਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਤਿ ਲ
ਗਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਪੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤ ਭੂਭੂ ਬੋਲਿ ਭੂਭੂ ਛਲੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੇਕ ਉਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਗਜੀਵ
ਨੁ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀਲੇ ਪਾਵੈ ॥ ਉਕਾਟ ਉਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖੈ ਜਿ ਤਨਾਨ ਕਸੰਤੁ ਚਰਿਅਾਵੈ ॥
੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੪ ॥ ਜੇ ਦਰੁ ਭਾਗੈ ਹੋਵਹਿ ਦਰੁ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਾਇਆ ਢਿਲਨ ਲਾ
ਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਡ ਸਰਨੀ ਕੇ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਤਿਨੁ ਦਾਈਐ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਕ ਉਹਰਿ ਜਨ ਕਰੈ
ਲਾਈਐ ॥ ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾਪੀ ਸਉ ਸੰਤ ਅਗੈ ਪਗਮ ਲਿਮ ਲਿਧੁ ਰਿਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਹਰਿ ਜਨ ਦਰੇ ਦਰੇ ਦਰੁ ਉਚੇ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਜੇ ਦਰੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿ
ਲਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਪਿਆਈਐ ॥੨॥ ਸਤ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈ
ਐ ॥ ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇਆ ਇਬਹਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੩॥ ਬਹੁ
ਲਾਕੁ ਗੁਨੀ ਚਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰ ਗਬਿਧੁ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਸੰਗਤਿ ਹੋ ਸੁਕਰਾਈਐ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਣਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਹੋਇ ਲਗਹੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿ
ਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਮੇਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੋਲੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ

ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਥਿਨੁ ਦੇਖੇ ॥
 ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਦਰੁ ਭਾਗੁ ਰਸ ਰਣੀਆ ਏਹ ਰਿਗੁ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੁਣੈ ਬੁਝੈ ਮਾਨੋ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੁ ਉਜਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਨ ਠਿਹਰਿ ਸੇਨਕਟੇ ਤਿਨ ਘਰੁ ॥
 ਘਸਿਨ ਕਵਰੁ ਏਆ ॥ ੩ ॥ ਮੇਕ ਉਜਗਜੀਵਨ ਜੀਵਨ ਲਿਖੈ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗਾਉਦੁ ॥
 ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਹੈ ਪੁਰਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਕੁਰਾ ਭੁਧਿ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਪੰਡਿਤ ॥
 ॥ ਸਤਿ ਕੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਰੁ ਦਰੁ ਪਰੁ ਖੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਉਰਧਰੈ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਕੁਰੁ ਪੂਰੈ ਦੀਨੁ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਉ ਕੀਠਿ ਧਾਰੇ ॥ ਕੁਰੁ ਭੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ॥
 ਏੀ ਧਨੁ ਧਨੁ ਦਰੁ ਭਾਗੁ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਰੀ ਸਧਿ ਅਵਹਿਤ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਵੈ ॥
 ਪਾਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਾਮ ਕਾ ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਮਾਗਹਿ ਹੁਪਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਜਪੁ ਦਰੁ ਦੇ ॥
 ਰਾਗੁ ਭੁਖਿ ਰਖ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਜੇ ਦਰੁ ਭਾਰੈ ਦਹਿਤ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਭੁ ਉਜਪਾਉ ਰਿਭੁ ॥ ੩ ॥
 ਰਿਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਨੈ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਕੀਠਿ ਜਨ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੋਹ ਰਿਪੁ ਭੁਖਮ ॥
 ਬਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਛਕਾ १ ॥

੧ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਨ ਟਨਾਹਿ ਨ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਹਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੇਖ ਬੁਝੈ ॥
 ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇਖਰੇ ॥
 ਲਾਇ ਖੋਦੇ ਖਗ ਏਸ ਭੁਨੀ ਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨ ਰਨਾਹਿ ਨੁਗਾ ਦਹਿ ਭੁਖਿ ਏ ॥
 ਲਹਿ ਨ ਰਨ ਰਹੇ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧਨ ਗਰਮਾਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
 ਭੁਧਿ ਅਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਹਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਭੁਖੁ ਭੁਗਧਨਿ ਸਤਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵੁ ਸਰਨਿ ਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਲਾ ॥
 ਹਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਜਪਿ ਜਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਰਲੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਭਿਰੁ ॥
 ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿ ॥
 ਲਿਸਲ ਲਲ ਲਲ ਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਖੋ ॥
 ਮੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇ ॥ ਸਭਿ ਦਲ ਦਵੁਖ ਦਲ ਲੇ ॥ ਦਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੇਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ॥

ਪਰਸਾਦ ॥ ੨ ॥ ਹਾਰੇ ਸੰਤ ਮਾਧੀ ਤੇ ਭਾਈ ਦੇਵੇ ਸਾਧਿਕ ਮਲੇ ਉਨ ਦੇ ਪਾਨੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਗਰਜੇ ਮਾਧੀ ਬੇਗ ਸੈ ਮੋਹ ਮੁਕਤ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਰੋਮਾ ਮੀ ਲੋਚ ਹਮ ਲਾਈ ਹਮ ਜੀ
 ਵਰ ॥ ੪ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਲ ਹਾਰੇ ਲਾਇ ਹਰਿ ਮੇਲ ਹਮ ਨਦਰ ਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨
 ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖੇ ॥ ਨਰ ਪਤ ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
 ਆਇਓ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚੂਨ ਪਖੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਹਿ ਤਮ ਜਗ ਨਾਥ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਿਰ ਨਿਰਖੇ
 ਤੁਮ ਦਰੁ ਪੁਰਖ ਦੀ ਨਦੁ ਖੰਭੇ ਜਨ ਹਰਿ ਦੀ ਚੰਨਾ ਮੁਖੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਉਚ ਨੀਚ ਹਮ ਗਾਏ ਗੁਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸੀਰਿਸਖੇ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਨਿਮੁ ਬਿਰਖ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਖਸੇ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਰੇ ਅਵਗਨ ਬਿ
 ਆ ਆ ਬਿਖੇ ਕੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੇ ॥ ਅਵਗਨਿ ਮਾਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨ ਖੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿ
 ਨ ਉਤਮ ਹਰਿ ਰਾਖ ਹੁਸੁ ਆਮੀ ਸਤੁ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਖੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁ ਆਮੀ
 ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਰੇ ਹਰਣ ਖੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰੰਗੇ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਿਥਕ ਗੀਤ ਗਾਈ ਸੁਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਓ ਜਨ ਪਗਲ ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਹਿ ਜਨ ਮਜਨ ਮ
 ਕੇ ਭੁਲ ਭੁਕ ਹਮ ਅਬ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨ ਗੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣ ਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਲਕ ਸੁ ਆਮੀ ਹਮ ਰਾਖ ਹੁ
 ਦਰੁ ਪਾਪ ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਕੋਨ ਉਪਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਦ ਗੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਤਛੁ ਪਿ
 ਦੁਸਟ ਹਿਓ ਪ੍ਰਿਥਿ ਜਨ ਜਨ ਗੇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਸੁ ਆਮੀ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਨ ਗੇ ॥ ਭਵ
 ਨ ਭਵਨ ਪਦਿ ਤੁਮ ਭੀ ਕੀਏ ਜਹ ਪੁਰਿ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿਨ ਸਕਹਿ ਹਮ ਤੁਮ
 ਵਰੁ ਦਰੁ ਪੁਰਖ ਵਰੁ ਗੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰ ਹਮ ਸੇਵ ਹਤੁ ਮਜਨ ਪਗੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
 ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ॥ ਜਗ ਨਾਥ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁ
 ਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ਉਪਦੇ ਸਿਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥ ਕਿ
 ਲਦਿ ਪਾਪ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਾਟੇ ਜਿਵੇ ਖੇਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਲੁਨੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਹੁ
 ਮਕਹਿਨ ਸਕਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆ
 ਭਾਸ ਬੰਧ ਬਹੁ ਬੰਧੇ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਭੁਲ ਭੁਲ ਗੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕੁੰਦ ਰੁਤ ਦੂਐ ਬੀਧਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਓਮੁ
 ਬਖੁਨੇ ॥ ੩ ॥ ਸੁ ਆਮੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਮ ਬੇਜਤੁ ਜਗ ਜਗਨੇ ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਬਹੁ ਪਾਈ ਨਹੀ
 ਪਾਵੈ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਵਰੁਨੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿਕੀਰਤਿ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਦਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਲਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਹਿ
 ਹਰਿ ਉਤਮ ਦਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁ ਆਮੀ ਸਤਿ ਪਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਰੇ ਵਰੁ

ਕਟਖਰੈਤੇਵਾਨੁਮਖਹਾਰੇਨਿਮਰਣੇ॥੧॥ਏਹਪਰਪੰਤੁਕੀਆਪੁਰਸੁਆਮੀਭਜੁਜਗਜਾਣ
ਜਗਣੇ॥ਜੇਏਸਲਲੈਸਲਲਉਤਾਰੇਬਹੁਲਾਹੀਮਿਲਿਸਲਲਲੈਸਲਲਸਮਣੇਜੇਪ
ਕੀਆਸੁਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਹਮਨਹੋਜਾਣੀਹਰਿਗਹਣੇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਉਰਿਦਉਸਤੋਤੇ
ਰਹੁਹਮਕਰਹਿਪ੍ਰਭੂਸੇਮਰਣੇ॥੩॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਰਿਮਾਨਸੋਰੇਦਰੁਜੇਸੇਦੈਸਭਭਯ
॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਾਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਛੋਹਰਿਦੇਵੁਕਰਿਨ੍ਰਿਪਣੇ॥੪॥੬॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟਨਗਣਿਨਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਪੜਤਲਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਾਲਾ॥ਲੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਵਲਾ॥ਸਾਭੇਦਾਲਿਦਭੰਜਿਦੁਖਦਲਾ॥ਹਰਿਹੋਰੋਨਦਰਿਨਿਹਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਰਾਵਿ
ਆਪਿਸਦਰਿਓਹਰਿਰੰਗਰੰਗਮਹਲਬੇਅੰਤਲਲਲਲਲਹਰਿਲਾਲਾ॥ਹਰਿਆਪਨਿਕ੍ਰਿਪਕਰੰ
ਆਪਿਗ੍ਰਿਹਿਅਏਓਹਮਹਰਿਕੀਕੁਰਕੀਈਹੈਬਸੀਠੀਹਮਹਰਿਦੇਖਿਭੁਈਨਿਹਲਾਨਿਹਲਾ
ਹਲਨਿਹਲਾ॥ਹਰਿਅਵਤੋਕੀਖਬਰਿਕੁਰਿਪਈਮਨਿਰਨਿਆਨੰਦੋਅਨੰਦਭਏਹਰਿਅਵਤੋਜੁ
ਨੇਮੇਰੇਲਾਲਹਰਿਲਾਲਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਭਏਗਲਤਨਹਲਨਿਹਲਾਨਿਹਲਾ॥੨॥੧੬

ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਮਨਮਿਲੁਸਤਸੰਗਤਿਸੁਭਦੈਤੀ॥ਨੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਦੈਤੀ॥ਸਰੁ
ਲਦਿਖਪਾਪਲਹੰਤੀ॥ਹਰਿਹੋਰੋਰੋਲਿਖਤੁਲਿਖੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਰਾਵਿ
ਊਤਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭਜੰਤੀ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸੁਣੀਮਨੀਹੈਜਿਨਿਜਨਿਤਿਸੁਜਨਕੈਦਉ
ਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਾਜਿਨਿਰਸੁਚਾਖਿਆਤਿਸੁਜਨਸਭਭੁਖਲਹੰਤੀ॥ਨਾਨਕਜਾ
ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਿਤ੍ਰਿਪਤੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੋਦੈਤੀ॥੨॥੩॥੮॥ ਨਟਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਕੋ
ਅਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਲਾ॥ਤਿਸਕਉਹਉਬਲਿਬਲੇਬਲਾ॥ਸੇਹਰਿਜਨੁਪੈਭਲਭਲਾ
ਹੋਰੋਰੋਮੋਲਿਨਿਹਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਕੁਰਸੀਤਬਤਾਇਓਰੁਰਿਚਾਲਦਿਖਾਈਹਰਿ
ਚਲਾ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟਚੁਕਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਨਿਹਕਪਟਕਮਾਵਹੁਹਰਿਕੀਹਰਿਘਾਲਾ॥ਜ
ਹਲਨਿਹਲਾਨਿਹਲਾ॥੧॥ਤੇਗੁਰਕੇਸਿਖਸੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਭਏਜਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੇਓਮੇਰੇ
॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨੀਹਰਿਦੇਖਿਨਿਕਟਿਹਦੂਰਿਨਿਹਲਾਨਿਹਲਾਨਿਹਲਾਨੇ
ਲਾ॥੩॥੩॥੮॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟਅਸਟਪਦੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਰਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰੈ
ਸਕਉਬਿਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਪਿਆਦੁ

ਸਬਦ

ਸੰਤੋਹਰੇਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਕੁਰਕੇਸੰਦਰੇ॥ ੧॥ ਅਪਸੁਦਨਜਗਨੀ
 ਵਨਾਧੋਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਇਕਬਿਨਉਬੇਨੰਤੀਕਰਉਗੁਰਅਰੇਮੈਸਾਚਰਨਪਖ
 ਰੇ॥ ੨॥ ਸਹਸਰੇਤਨੇਤਰੈਪ੍ਰਭਕਉਪ੍ਰਭਏਕੋਪ੍ਰਭਖਨਿਰਾਰੇ॥ ਸਹਸਪੁਰਤਿਏਕੋਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਏਕੋ
 ਗੁਰਮਤਿਰੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦੋਮੇਦਰਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਬ
 ਨਿਅਤਿਮੀਠੀਜਿਉਭ੍ਰਿਗਾਗਟਕਸਮਾਰੇ॥ ੪॥ ਰਸਨਾਸਾਦਚਖੈਭਾਇਦੁਜੋਅਤਿਠੀਕੋਲੋਭੁਬਿਕਾ
 ਮੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦਚਖਹਿਰਾਮਨਾਮਾਸਭਅਨਰਸਸਾਦਬਿਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਪਨ
 ਘਣਿਆਸੁਣਿਕਹਤਿਆਪਾਪਨਿਦਰੇ॥ ਧਰਮਰਾਇਜਮੁਨੇਤ੍ਰਿਨਅਏਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪਿਆ
 ਰੇ॥ ੬॥ ਸਾਸਸਾਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ਸਾਸੁਸਾਸੁਜਾਇਨਾਮੈਬਿਨਸੇਬਿਰਥਾ
 ਸਸੁਬਿਕਾਰੇ॥ ੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਪ੍ਰਭਸਰਨੀਮੇਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾ
 ਸਨਿਦਾਸਕਹਤੁਹੈਹਮਦਾਸਨਕੋਪਨਿਹਾਰੇ॥ ੮॥ ੧॥ ਨਟਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਰਾਮਹਮ
 ਧਾਰਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਗੁਰਮਿਲਾਏਹਮਪਾਹਨਸਬਦਿਗੁਰਤਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ
 ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਏਅਤਿਮੀਰਾਮੈਲਾਗੁਰਮਲਗਾਰੇ॥ ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਦ੍ਰਿੜੀਹੈਦਹਦਿਸਿਹਰਿ
 ਮੁਸਕੀਮੁਸਕਰੀਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਰੇਗੀਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਮੀਠੀਗੁਰਨੀਕੇਬਚਨਸਮਾਰੇ॥ ਗਾਢਤਰਾ
 ਵਰਹਿਗੁਨਗਾਏਗੁਨਗਾਢਤਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਬਿਬੇਕੁਗੁਰਗੁਰਸਮਦਰਸਇਤਿਭੁਮਿਲੀਐ
 ਨਕਉਤਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਹਉਸਤਿਗੁਰਕੋਬਲਿਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਪਾਖੰਡਪ
 ਭੰਡਕਰਿਭਰਮੇਲੋਭੁਪਾਖੰਡੁਜਗਿਭੁਰਿਅਰੇ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਦੁਖਦਾਈਹੋਦਹਿਜਮਕਾਲੁਖ
 ਰੁਸਿਰਿਮਾਰੇ॥ ੫॥ ਉਗਏਦਿਨਸੁਆਲੁਜਾਨੁਸਮਾਲੋ॥ ਬਿਖੁਮਾਇਆਕੋਬਿਸਥਾਰੇ॥ ਆਈਹੈਨੀ
 ਭਇਆਸੁਪਨੰਤਗੁਬਿਖੁਪੁਪਨੈਭੀਦੁਖਸਾਰੇ॥ ੬॥ ਕਲਹੁਖੇਤੁਲੈਕੁਨੁਜਮਾਇਆਸਭਕੁਨੈਕੋਖਲ
 ਫਰੇ॥ ਸਾਕਤਨਰਸਭਿਭੁਖਭੁਖਨੇਦਰਿਠਢੇਜਮਜੰਦਾਰੇ॥ ੭॥ ਮਨਮੁਖਕਰਜੁਚਵਿਆਬਿਖੁਭਾਰੀ
 ਉਤਰੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਜਿਤਨੇਕਰਜਕਰਜਕੇਮੰਗੀਏਕਰਿਸੇਵਕਪਗਿਲਗਿਫਰੇ॥ ੮॥ ਜਗੀਨਾ
 ਬਸਭਿਜੀਤਉਪਾਏਨਕਿਖੀਨੀਸਭਨਥਹਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਖਿਛੈਤਿਦਚਲੀਐਜਿਉਭਾਏਰਾਮਪਿ
 ਅਰੇ॥ ੯॥ ੨॥ ਨਟਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਰਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਫਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਗਿਆਨੁ
 ਅਜਨੁਹੈਨੀਕੋਮਿਲਿਕਲਮਲਪਾਪਉਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉਸੰਗਤਿਕਾਰੁਨੁਬਹੁਤੁਅਧਿਕਾਈਪਵਿ
 ਰੁਅਗਨਕਾਉਧਾਰੇ॥ ਪਰਸਨਪਰਸਭਏਕੁਬਿਜਾਕਉਲੋਬੈਕੰਠੀਸਿਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਅਜਾਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪੁ
 ਰਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀਕਰਿਨਾਰਾਇਣੁਬੋਲਾਰੇ॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੋਮਨਿਭਾਇਭਾਫੁਨੀਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥

੨॥ ਮਾਨੁਖ ਕਥੈ ਕਾ ਬਿਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਮੋਨ ਬੀਚਰੇ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤਦਿ ਹਰਮਨ
ਰਿਰਾਮਨਾ ਮਿਲਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ੩॥ ਜਬ ਲਗਾ ਜੀਉ ਪਿਰੈ ਸਾ ਬਹੁਤ ਬਲਾਗਿ ਕਿਉ ਨ ਸਮਝੈ ॥
ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾ ਨਿਕਿਉ ਪੁਕਰੈ ਪਾਨਿ ਹਰੇ ॥ ੪॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀ ॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੁਆ ਜਿਉ ਰਸੀ ਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰੇ ॥
॥ ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਸਦਾ ਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ॥
ਮਨੇ ਮੇਰੇ ਠਕਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ੫॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਪਰਚੁ ਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ॥
ਗੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ਆਰਸੁ ਗਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਰੇ ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰੰਗਮੁ ॥
ਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ ਜੇ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਹਿ ਜੋ ਹੋਵੈ ਕਿ ਆਨਾ ਨ ਕਜੀ ਤਦਿ ਚਰੇ ॥ ੭॥
ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਰੁ ਤਦੁ ਐ ਪਕਰਿ ਚਲ
ਓਕਰਿਉ ਪੁਰਕਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨ ਸਰਪਾਕਰਿ ॥
ਧਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਪਾਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਵੈ ਜਨਕੀ ਪੈ ਜਸਦਾਰੇ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾਲੈ ॥
ਭੁਟੇ ਬੈਥੁ ਮਪਸਾਰੇ ॥ ਏਕ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨ ਦਰੀਅਦੈ ਸਭੁ ਏਕਾਨੰਦ ਰਿਹਾਰੇ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਗਵਿਆਸ ਭਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਹੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲੁਦਾਇਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਵਿਚਿ ਪਰ
ਰਕੀ ਰੇ ਕਾਰੇ ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਦਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਝਾਰੇ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਚੁ
ਦੁਇ ਫਿਰਿ ਬਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪਾਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੫॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰਗੁਰੂ ਪੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਣੀ ਅਮ੍ਰਿ
ਸਾਰੇ ॥ ਭੁਰਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨਮਾਨੈ ਪਰਤ ਪਹੁੰਚੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੬॥ ਸਭੁ ਚੈਬੁ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਚੈ ਪਸੰ
ਆਮਨਿ ਬੀਜਿ ਆਖਾਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਾ ਸੁਦਖਿ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਸਟ ਬੁਧੀ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਲੁਕਾ
॥ ੭॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਜਨ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ
ਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੮॥ ਅਪਨਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ
ਗੇ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਾਮਯੋ ਆਪਿ ਸਭੁ ਦਰਤੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੯॥ ੪॥ ਨਟ ਪਾਤਿ
੪ ॥ ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਵੇਪਤੀ ਦੁਸਟਾ ਅਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾ
ਵਾਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿ ਕਜਨ ਤੇਰੇ ਇਕੁ ਮਾਗੁ ਏਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸਰਪਾਲਾਗਿ ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਦਾਰੇ ॥ ੨॥ ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀ ਐ ਨਿਤ ਪਟ
ਝੋਲ ਝੋਲਾਰੇ ॥ ਮਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਅਕਾਇ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟ ਕਾਰੇ ॥ ੩॥ ਨਿਤ
ਕਾਇਆ ਮਜਨੁ ਕੀ ਆਨਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੇਹ ਸਦਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਨ ਭਏ

ਨਰਸੀਗਰੋ॥੩॥ਮਟਕਿਮਟਕਿਚਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੇਠਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵੇਦਮੇਰੇਪ੍ਰਭਾਈਸੈਸਾਤੇਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਰੋ॥੪॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਭਨਾਰੀਸਭੁਏਕੇ
 ਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੋ॥ਸੰਤਜਨਕੀਰੇਨੁਮੁਨਿਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੫॥ਗੁਰਮਗੁਰਮਨ
 ਰਸਭਠਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨਭਾਰੋ॥ਸਰਧਸਰਧਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੇਕਉਹਰਿ
 ਤੁਰਧੁਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੬॥ਪਦਨੁਤੁਸਭੁਨਿਕਾਕਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੋ॥ਨਿਜਪ
 ਰੇਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਹਾਰੋ॥ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿਨਪੀਸਕਉਤੁ
 ਮਾਦਰਹਮਨਿਕਕੀਰੋ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਮੈਰਾਮਜਪਤਮਨਪੀਰੋ॥੮॥੫॥

ਨਟਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਹਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਰਗੁਣੀਅਰੋ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੁਪੁਰਖੁਸਾਧਜਨਪਾਏਇਕੁਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿਆ
 ਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਪੁਜੀਦੇਵਹੁਸਭੁਤਿਸਨਭੂਖਨਿਦਾਰੋ॥੧॥ਪਚੈਪਤੰਗੁਮਿਰਗਕ੍ਰਿੰਗਕੁੰਚਰਮੀਨ
 ਏਕਇੰਦ੍ਰੀਪਕਰਿਸੰਘਾਰੋ॥ਪੰਚਭੂਤਸਬਲਹੈਦੇਹੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਪਨਿਦਾਰੋ॥੨॥ਸਾਸਤ੍ਰਸੇ
 ਰੋਸੇਧਿਦੇਖੇਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚਨਪੁਕਾਰੋ॥ਗਮਨਾਮੁਪੜਹੁਗਤਿਪਦਹੁਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੋ
 ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਜਿਦੁਬਰਜੁਕਮਲੁਨਿਹਾਰੋ॥ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੇਰਬਹੁਨਚੈਜਬਉ
 ਵੇਖਨਘਨਹਾਰੋ॥੪॥ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿੰਚਹੁਸਭੁਲਫੁਲਬਿਸੁਕਾਰੋ॥ਜਿਉਝਿਉ
 ਨਿਦਹਿਸਕਤਨਰਸੇਤੀਛੋਰੁਛੋਰੁਕਦੈਬਿਖੁਖਾਰੋ॥੫॥ਸੰਤਨਸੰਤਸਾਧਮਿਲਿਹਰੀਐਗੁਣਬੋ
 ਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੋ॥ਸੰਤੋਸੰਤਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਜਲਮਿਲਿਕਮਲਸਦਾਰੋ॥੬॥ਏਭਲਹ
 ਰਿਸਭਸੁਆਨੁਹਲਕੁਹੈਹਲਕਿਓਸਭੁਹਿਬਿਗਾਰੋ॥ਮੇਰੇਠਕੁਰਕੇਵੀਬਾਨਿਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਿਗਿ
 ਆਨੁਖਣਗੁਲੈਮਾਰੋ॥੭॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੈਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੋ॥ਨਾਨਕਮੈਧਰਅਟਰਨਕਾਈ
 ਮੈਸਤਿਗੁਰਗੁਰਨਿਸਤਾਰੋ॥੮॥੬॥੧॥ ਛਕਾ੧॥ ਚਉਪਦੇ੯॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੬॥
 ਗੁਲਾ੧੮॥ ਜੇਹੁ॥

ਬੇਰ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਰੇਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਇਆ॥ਹਰਿ
 ਅਗਮਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਆਦੇਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਤ
 ਏਗਰਤੇਏਗਸਇਆ॥ਹਮਗੁਰਾਖੁਦੀਨਤੇਰੇਹਰਿਸਗਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਇਆ॥੧॥ਸਰਣਾਗਤਿ

ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਲੇਖੇ ਹਰਿਭਗਤਿ ਦਫ਼ਤਰਾਇਆ ਪ੍ਰਚੇਲਾ ਦੁਜਨੁ ਹਰਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ
ਲੀਓਤਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਚੇਤਨੇ ਮਨ ਮਹਾਪਾਦਣ ਸਭਦੁਖਭੰਜਨਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਮਰਨਨਿਦ੍ਹਾਰਿ ਰੁਕੁਰਹਿ ਰੁਕਮਤਿ ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿਪਤਿ ਰਪਾਦਨਾ ਮੁਸੁਆਮੀ
ਭਗਤਭੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਰਹਰਿਉ ਰਿਧਾਰਿਓ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥
ਮਾਲੀਗਉੜਪਃ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨਰਾਮਨਾਮੁ ਖਦਤਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਹਰਿਸਾ
ਅਇਆ ਕੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਭਾਗੀ ਕੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਕੁਰੰ
ਲਿਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤਾ ॥ ਦਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭਨੀ ਕਰਿਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿਨਤਾ ॥ ੨ ॥
ਧਨੁ ਸਾਧਿ ਜਨੀਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਪੁਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਇਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ
ਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਲਿਲਾਟਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਕੁਰਸਾ ॥ ਸੁਕੁਰਬਚਨੀ
ਤਨੁ ਰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਇਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭਕਿਲਾਦਿ ਖਪਾਪਗਦਤਾ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮਰਾ
ਵੁਜਿਨ ਕੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕੀਉਤ ਮਥਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀਪੰਕਪਾਣੀ ਐਕਰੁ ਭਾਗੀ ਜਾਨਾ
ਚਰਨਿ ਪਰਤਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਪਃ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿਸਿਧਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾਮਨਿਕ
ਨੀਹਰਿਧਿਆਇਓ ॥ ਅਪਰੰਪਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਮਨੀਚਮਧਿ ਮਕਰਮਕੀਏ ਨਹੀਚੇਤਿਓ ॥ ਹਰਿਗਾਇਓ ॥ ਹਰਿਅਨੀ ਮੇਲਿਓ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖਿਨੁ ਬੀਦੁ
ਤਿਕਰਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਸਤਕੇ ਧਰਿਲੀਖਿਅ ਕੁਰਮਤੀ ॥ ਹਰਿਲਿਦਲਾਇਓ ॥ ਪੰਚਸਦਕ
ਹਬਾਜਿਆ ॥ ਹਰਿਮਿਲਿਓ ॥ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿਤਪਾਦਨੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ॥
ਤੀਭਾਇਓ ॥ ਤੇਗਰਭਜੇ ਨੀਗਲੀਅਹਿ ॥ ਜਿਓਲੇਨੁ ਜਲਹਿ ਗਲਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਮਰਿਦੇਹ
ਪ੍ਰਭਅਗਮਠਕੁਰ ਕੁਰਚਰਨਮਨੁ ਮੈਲਾਇਓ ॥ ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੈ ਰਹਉਲਾਗੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਸਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਪਃ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁ ਰਾਮਨਾਮਿ ਰਸਿਲਾਗਾ ॥ ਕਮਲ
ਸੁਭਇਆ ਕੁਰਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿਜਪਿਓ ਕੁਮੁਭਉਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈਭਾਇਓ ਭਗਤਿਲਾਗੇ ॥
ਅਰਾਮਨੁ ਸੇਇਓ ॥ ਕੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥ ਕਿਲਾਬਿਖਖੀਨੁ ਭਏਸੀ ॥ ਤਿਆਈਹਰਿਉ ਰਪਾਰਿਓ ॥
੧ ॥ ਮਨਮੁਖਰੇਗੁ ਕਉਭੁਪੈਕਚੁਆ ॥ ਤਿਉਕੁਸਮਚਾਰਿਦਿਨਚਾਗਾ ॥ ਖਿਨਮਹਿ ਬਿਨਸਿਜਾ
ਪਰਤਪੈਰੰਧੁਪਰਮਰਾਇਕਾ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਅਤਿਗੁਣੀ ॥ ਜਿਉਰੇਗੁ ਮਜਾ
ਬਹੁਲਾਗਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਪਭਚੀਬਹੁਠਰੇਹਰਿਰੰਗੁ ਨਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਚਾਰਿਓ
ਲੈਕੁਰਸੇਭਾ ॥ ਹਰਿਰੰਗਿਚਲੁਲੈਰੰਗਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਰੈ ॥ ਜੋਹਰਿਚਰਨਿ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥

ਮਾਲੀਗਉਰਾਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਮੁਹਪਾਲਾਮੇਰਮਨਤਨੁਲੀਨ
 ਭਇਅਕਮਨਮੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਰਮਰਸਲਾ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਖਿਅਈਐਹਰਿਹਰੇ
 ਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਪਮਲਾ॥ ਜਿਨਕੇਮਸਤਕਿਲੀਖਿਅਹਰਿਮਿਲਿਅਹਰਿਬਨਮਲਾ॥੧॥
 ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਖਿਅਈਅਤਿਨਚੂਕੇਸਰਬਜੰਜਲਾਯਤਿਨਜਮੁਨੇਵਿਨਅਵਈਗੁਰਿਰਾਖੇਹ
 ਰੇਖਵਲਾ॥੨॥ ਹਮਬਾਰਿਕਕਿਛੁਨਜਾਣਹੁਹਰਿਮਾਤਪਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਕਰੁਮਾਇਅਮਗ
 ਜਿਨਿਤਮੇਲਤੇਗੁਰਿਰਾਖੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ ਬਹੁਮੈਲੇਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਸਭਕਿਲਬਿਖਹ
 ਰਜਸਿਜਲਾਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਗੁਰਪਾਇਆਨਨਕਸਬਦਿਨਿਹਲਾ॥੪॥੫॥
 ਮਾਲੀਗਉਰਾਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਭਕਿਲਬਿਖਕਟਾਹਰਿਹਰਿਉਰਪਾ
 ਣਿਉਰਪੁਰੈਮੇਰਾਸੀਸੁਕੀਜੈਗੁਰਦਾਟਾ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਮੈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਤਿਸੁਮਨੁ
 ਵੇਦਉਕਟਿਕਟਾਹਰਿਸਾਜਨੁਮੇਲਿਓਗੁਰਿਪੁਰੈਗੁਰਬਚਨਿਬਿਕਾਨੇਹਟਿਹਾਟਾ॥੧॥ ਮਕਰਪ੍ਰਾਗਿ
 ਦਨੁਬਹੁਕੀਅਸਗੀਰਦੀਓਅਧਕਾਟਿ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੋਕੇਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਬਹੁਕੰਚਨਦੀਜੈਕਟਿ
 ਕਾਟਿ॥੨॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਜਸੁਗਾਇਓਮਨਿਉਘਰੇਕਪਟਕਪਾਟਾ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਠੇਰਿਭਰਮੁਭ
 ਉਗਾਲਜਭਨੀਮਨੁਕੀਮਾਟਾ॥ ਛਾਕਲਜੁਗਿਗੁਰਪੁਰਤਿਨਪਾਇਆਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿ
 ਲਿਖੇਲਿਲਾਟਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਸਭਲਾਬੀਛੁਪਤਿਖਾਟਾ॥੪॥੫॥ ਛਕਾ੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜਪਿਓਨਾਮੁ ਸੁਕਜਨਨਕ ਗੁਰਬਚਨੀ ਹਰਿਹਰਿਸਰਣਿ

ਗੁਰਮਾਗੁਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨॥ ਪਰਿਦਾਲਦੁਭੈਜਿਸੁਦਾਮੇਮਿਲਿਓਭਗਤੀਭਾਇਤਰੇ॥ ਭਗਤਿਫਲੁਹਰਿਨਾਮੁਕਿਤਰਭੁਗੁ
 ਰੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਜਪਤਉਪਰੇ॥ ਪ੍ਰਪ੍ਰਹਿਲਾਵੁਬਿਦੁਦਾਸੀਸੁਤੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਮਿਤਰੇ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਲਜੁਗਿਨਾਮੁਪ੍ਰਧਾਨਪਦਾਰਭੁਗਤਜਨਉਪਰੇ॥ ਨਾਮਜੈਦੇਉਕਬੀਰ
 ਬਿਲੋਚਨੁਸਭਿਦੋਖਗਏਚਮਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਪਰੇਸਭਿਕਿਲਾਇਖਪਾਪਟਰੇ॥੨॥ ਜੋਜੋ
 ਨਾਮੁਜਪੈਅਪਰਾਪੀਸਭਤਿਨਕੇਦੋਖਪਰਹਰੇ॥ ਬੇਸੁਆਰਫਤਅਜਮਲੁਉਪਰਿਓਮੁਖਿਬੋਲੈਨਾ
 ਰਇਨੁਨਹਰੇ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਿਉਗ੍ਰਸੈਨੁਗਤਿਪਾਈਤੋਵਿਖੰਧਨਮੁਕਤਿਕਰੇ॥੩॥ ਜਨਨਕਉਆਪਿ

। ਅਨੁਕਰੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਅੰਗਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਰ ਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵੇ ਦੁਸਰਾ ਟਿਪਰੇ ਉਧਰੇ ਜਾਨਾ
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰਧਰਿ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੁਹਰੇ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾ ਪਿਯੋ
ਲਿਵਲਾਈ ਸਾਧੇ ਕਾਮੁ ਨਿਜ ਪਾਅ ਅੰਤਰੀ ਸਤੀ ਪਤੋ ਖੀ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖਿ ਇਦ੍ਰਾ ਦਿਕਰੁ ਦਿਖਾ
ਸਰਾਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿ ਓਤੈ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਰਿਆ ਪੀਤਾ ਜਨੁ
ਬਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿ ਓਰਿ ਖਿਬ
ਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿ ਓਰਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਨਾਮ ਨੁਭਾਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਾਧਿਆ ਓਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ
ਇਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿੰਘਿ ਤੇ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਮੁ ਰਸ ਲੁਝਿ ਨਾਮ ਨਿਦਾ
ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਅਨਤਰ ਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੈ ਗਣਤ ਕਰਿ ਸਕਿਆ
ਵੇਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਚਿੰਨ੍ਹ
ਨਕਨਾ ਮੁਲਾਇਆ ॥੬॥੭॥ ੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥੮॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲ
ਨਾ ਲਿਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤਲੇ ਛਰਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਅਵਧਟ ਗਲੀ ਅਭੀ ਹੁੰਦੀ ਆਤਿ ਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ
ਕਰਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
ਫਰਨ ਮਾਇ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰੋ ਕੋਈ ਆਟਿ ਮਿਲਾਏ ਮਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਅਨੈ ਮੈ
ਦੜੀ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮੁਦੇ ਇਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਢਿਲਨ ਪਾਇ ॥
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਸੈ ਭਾਗੀ ਨ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਢਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜੋ ਨਿਭਾਵਈ ਅਇ
ਰਿਜੀ ਮਹਿ ਆਏ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਜਮਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਰੂਪ
ਹਮ ਸਰਣ ਗਰੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗ ਜੀਵਨ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ
ਰਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਮਾਰੂ
ਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥੫॥੪॥ ਹਉ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇ ਦਾ ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਧਨ ਖਨਿ
ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੈ ਮਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆ
ਆਮ੍ਰਿਤ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੇਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇਆ ਹਰਿ ਪੀਰ ਕਹਿ ਸਾਬਸਿ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਦੇ
ਹਮ ਨਿਰਜਾ ਸਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਿਚਿ ਅਪੁਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਸਿ ॥੨॥ ਸਗਰ ਗੁਰ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰੋਸਤਿ ਗੁਰਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕੇਇ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਮਾਂ
 ਨਾਮੁ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ਤਿਖਾਈਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਦਾਤਾ ਦਾਤਾ ਹੋਇ ਮਾਗਇ
 ਦਾ ਗੁਰਪਾਸਿ ॥ ਚਿਹੀਰਿ ਵਿਛੁੰਨ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੀਆਸਾ ॥ ਗੁਰਭੁ ਦੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ
 ਜਨਨ ਕਕੀ ਮਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
 ਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਪੁਰੋਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ
 ਭੁਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੋ
 ਜਿ ਦੇ ਦੇ ਲਿਆ ॥ ਕਉ ਪਾਈ ਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕ
 ਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖ
 ਅਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਖ
 ਦੁਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਦਿਖਾਇਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈ ਟਿਕਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਜਾਚਿ ਕਦੀ ਨ ਪ੍ਰਭ
 ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਖ ਦੁਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜ
 ਨਨ ਕਸਰਣਾ ਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭੁ
 ਕੇ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਪਾਉ ਪੰਜੇ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਹਰਿ
 ਸੁਚਾਖਾ ॥ ਜਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਅਰੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਅਮਿਤ੍ਰ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਚਾਖਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਾ ॥ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀ ਐ ਦਿਚਿ ਸੰਗਤਿ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤਿਸ ਨਾਭ ਰਿਹੇ
 ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵਦੇ ਦਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨ ਮੁਖ ਰਾਖਾ ॥
 ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈ ਅਰਿਬ ਪੁਜੇ ਨੀ ਦੁਰਗ ਪਭਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਰਹਿਤਾ ਹਿਸਰਣਾ ਗਤੀ ਹਰਿ ਚ
 ਏ ਆਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ਪਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿਸਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪ
 ਏ ਆ ਜਨਨ ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਘਰੁ ਪਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਤੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਰ

ਦੈਂਦੀਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਨਾਉ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਹੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ॥
 ਰਿਸ ਰਿਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭੁਧੈ ਜੀਓ॥ ੨॥ ਨਵੇ ਛਿੜ੍ਹ ਸੁਦਹਿ ਅਪਦਿਕਾ
 ਹਰਿਨਾ ਮਪਦੇ ਰਸ ਭਿਕਿਤਾ॥ ਜੇਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ
 ਓ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਹੋਭਾ ਕੀ ਕਉਤਰੀ ਐ ਦੁਤਰ ਸੀਸਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਓ ਦੇਇ ਪਾ
 ਚ ਜਾਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਿਖਾਵੈ ਜੀਓ॥ ੪॥ ਤੁਸਰ ਬਤੈ ਰਾਸ ਭੁਕੋਈ॥ ਜੇ ਤੁਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਛੈ
 ॥ ਜਨਨੁ ਨ ਕਉਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰੁ ਹਰਿ ਭਵੈ ਹਰਿ ਬਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਓ॥ ੫॥ ੧॥ ੭॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾ
 ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖ ਪੁਰ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪੰ
 ਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਾਵਿ ਅਨਾ ਲਿਖਾਈ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜੀਪਾ
 ਭੁਪਵੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਿਖਾਈ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਭਉ
 ਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿਨਾਮੁ॥ ਜਗਮਾਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਉਤਮ ਕਾਮੁ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਤਰ ਜਮ ਕਾਲੁ ਠੇਹੰ ਨਿਆ॥ ਸੇਸੇ ਦੁਖ
 ਚੁਗਚੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ॥ ਜੇਉ ਸਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ॥ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਓ॥ ੩॥ ਸਭੁ
 ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ॥ ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਣੇ ਚਲਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਰੈ
 ਕਰੂੰ ਮਾਪਿ ਛੁਡਾਈ ਜੀਓ॥ ੪॥ ਹਉ ਮਨ ਦਿਨੁ ਨਾ ਖੁਲਾਈ ਕਰਤਾਰੇ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵ ਕਭਗਤ ਸੇਏ
 ਤਾਰੇ॥ ਦਸ ਅਠਚਾਰਿ ਦੇ ਦਸ ਭਿਧੁ ਛੁਹਾ॥ ਜਨਨੁ ਨ ਕਨਾ ਖੁਛੁ ਏ ਜੀਓ॥ ੫॥ ੨॥ ੮॥

ਜਪੁ ਜਾਪੈ
 ਮਾਰੂ ਹਰਿ
 ਸੇਵ ਕਰੇ ਨਿ
 ਨਜਾਈ ਜੀਓ
 ੨॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ
 ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ
 ਨਿਆ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਤੁ ਸੇਲਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੧॥ ਸਚਾ ਮਾਪਿ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ॥ ਅਵਰਨ ਸੁਸ੍ਰਿਸਿ ਬੀਜੀਕਾ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਦਸੈ ਪਾਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹੋ॥ ੧॥ ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਦਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ॥
 ਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੋ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਨੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਪੂਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰਨ ਦੂਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇਨਾ ਮੁਕਤਾ॥
 ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਹੋ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਦੂਜੇ ਲਾਗੇ॥ ਅਵਹਿ ਜਾਹਿ ਕ੍ਰਮਿ ਮਾ
 ਅਭਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਰੇ ਨਕੀ ਛਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿ ਸਰਣਾਈ ਹੋ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਦਾਹੈ ਸਚੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮ ਅਜਾਚੀ॥ ਹਿਰਦਇਆ ਲੁਕਿ ਪਾਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਖੇ ਦੇਵ
 ਰਸ ਰਣਾਈ ਹੋ॥ ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਖਾਇਆ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇਆ॥ ਏਕ
 ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਜਹਿ ਪ੍ਰਨਿਬਾਣੀ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਹੋ॥ ੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ
 ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਦਿਹਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਸੀਏ ਨਹੀ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੋ॥ ੭॥

ਕੇਰਿਸੁਆਪਦੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥਲੇਇ॥ ਅਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸ
ਮਈਹੋ॥ ੮॥ ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਨਿਪਰਗਟੁਭਇਆ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥਸਹਜੇਲੁਇਆ॥ ਏਹਦਰਿ
ਅਈਗੁਰਤੇਪਈਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਹੋ॥ ੯॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆਸੁਗੁਨਿਸਿਮਿਟਿਆਮੰਧਿਆ
ਰਾਅਗਿਆਨੁਮਿਟਿਆ॥ ਗੁਰਰਤਨਾਮਪਾਰਾਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਅਤਿਭਰੀਕਰਮਿਮਿਲੈਸੁ
ਖੁਪਈਹੋ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਟੀਹੈਸੋਇ॥ ਚਹੁਜੁਗਿਨਿਰਮਲਹਛੋਰੇਇ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਤੇਸੁ
ਖੁਪਈਆਨਾਮਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈਹੋ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੈਦੈ॥ ਸਹਜੇਜਾਗੇਸਹਜੇ
ਸੋਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਇਸਮਾਦੈਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਹੋ॥ ੧੨॥ ਭਗਤਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਬਾਣੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਖਿਵਖਾਣੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਸਦਾਮਨੁਬਿਗਸੈਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਭਾਈਹੋ॥ ੧੩॥
ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਗਿਆਨੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਮਸੁਪਈਮਨਮਾਹੀ॥ ਹੋਰੁਦਇ
ਅਲਖਿਪਕਰਿਹਰਿਜੀਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਈਹੋ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਜਾਤਾਤਿਨਿਏਕੁਪ
ਛੁਤਾ॥ ਸਰਬੇਗਦਿਹਰਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਅਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਸੁਗਤਿਸਮਾਈ
ਹੋ॥ ੧੫॥ ਜਿਨਕਉਆਦਿਮਿਲੀਵਡਿਅਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਨਿਵਸਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ ਅਪੀਪ੍ਰਮਿ
ਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਈਹੋ॥ ੧੬॥ ੧॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ ਹਰਿਅ
ਰਮਅੰਗੋਚਰੁਸਦਾਅਖਿਨਾਸੀ॥ ਸਰਬੇਗਦਿਹਰਿਆਪਟਵਾਸੀ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾ
ਹਰਿਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪਈਹੋ॥ ਜਾਕਉਗਥੈਰਾਖਠਹਾਰਾ॥ ਤਾਕਉਕੋਇਨਸਕਸਿਮਾਰਾ॥ ਸੋਐਸਾ
ਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਹੁਜਾਕੀਉਤਮਬਾਣੀਹੋ॥ ੨॥ ਜਾਜਪੈਕਿਛੁਕਿਥਾਉਨਾਹੀ॥ ਤਾਕਰਤਾਭਗਪੂਰਿਸਮਾ
ਹੀ॥ ਸੁਕੇਤੇਛੁਨਿਹਰਿਆਕੀਤੋਹੁਹਰਿਧਿਆਵਹੁਚੇਜਦਿਰਾਣੀਹੋ॥ ੩॥ ਜੋਜੀਅਕੀਵੇਦਨਜਾਣੈ
ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੈਹਉਕਰਬਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਆਗੈਜਨਕਰਿਬੈਨਤੀਜੋਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਣੀਹੋ॥ ੪॥ ਜਿਜੀ
ਐਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੁਨਕਹੀਐਅਜਣੈ॥ ਮੂਰਖਸਿਉਨਹਛੁਸੁਪਗਈਹਰਿਜਪੀ
ਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਹੋ॥ ੫॥ ਨਾਕਰਿਚੈਤਚੈਤਾਹੈਕਰਤੋ॥ ਹਰਿਦੇਵੈਜਲਿਥਲਿਜੰਤਾਸਭਤੋ॥ ਅਚੈਤ
ਵਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਟਪਖਾਣੀਹੋ॥ ੬॥ ਨਾਕਰਿਆਸਮੀਤਸੁਤਭਾਈ॥ ਨਾਕਰਿਆਸ
ਕਿਸੈਸਾਹਬਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਈ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਦੈਕੋਬੋਲੀਨਾਹੀਹਰਿਜਪੀਐਸਾਰੰਗਪਾਣੀਹੋ॥ ੭॥
ਅਨਦਿਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਵਾਹੀ॥ ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੈਬਾਹੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਭਵਖੰਡਨੁ
ਰੁਖਿਸਹਜੇਹੈਣਿਦਿਹਾਣੀਹੋ॥ ੮॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ॥ ਜੋਸਗਣਿਪਰੈਤਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈਜਾਇਪੁਛਹੁਦੇਦਪੁਰਾਣੀਹੋ॥ ੯॥ ਜਿਸੁਹਰਿਸੇਵਾ

ਏਸੇਈਜਨੁਲਾਗੈ॥ ਭੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮੁਭਉਗੁਰੈ॥ ਦਿਚੇਗਿਹਸਦਾਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮ
 ਰਹੈਦਿਚਪਾਣੀਰੇ॥੧੦॥ ਦਿਚਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਏ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਠਿਰਿਆਵੈਜਾਏਜੈ
 ਪੁਪੁਰਾਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੀਰੇ॥੧੧॥ ਹਉਕਿਆਗੁਣਭੇਰੇਆਥਾਸੁਆਮੀ
 ਬਜੀਅਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਤੁਏਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਖਾਣੀਰੇ॥
 ੧੨॥ ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰਬੋਲਣਕਾ॥ ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਨੁਮਾਇਆਕਾ॥ ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਏਕਧਰ
 ਵਰਨਕਾਈਤੁਕਰਤੇਰਾਖੁਮੈਨਿਮਾਣੀਰੇ॥੧੩॥ ਨਿਮਾਣੇਮਾਣਕਰਹਿਤੁਪੁਭਦੈ॥ ਹੋਰਕੇਤੀਬੁਧਿ
 ਖਿਆਵੈਜਾਏ॥ ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਉਪਰਿਗਲਤੁਸੁਆਣੀਰੇ॥੧੪॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾ
 ਨਿਬੁਭੁਪਾਇਆਥਿਹੁਸੇਵਾਪਛੋਤਾਣੀਰੇ॥੧੫॥ ਤੁਸਭਮਹਿਦਰਤਹਿਹਰਿਜਗੀਤਾਥਾ॥ ਸੋਹਰਿਜਾਇ
 ਤੁਹੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥਾ॥ ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਾਨੁਦਾਸੁਦਸਾਣੀਰੇ॥੧੬॥੨॥
 ਜੇਨੁਮਾਰੁਕਾਰਉਪਦੇ॥ ਸੋਲਹੇ੨॥ ਜਮਥਾ੧੦॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਤੁਖਰੀਛੰਤਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਜੀਵੀਐਰਾਮਾ
 ਲਗੁਦਰਸੁਨਹੋਇਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀਐਰਾਮਾ॥ ਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀਐਹਰਿਬਿਨੁਜੀਵੀਐ
 ਬਿਨੁਗੁਨੁਨਜਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥ ਅਪਣ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰਿਪਿਆਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਸਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਉ
 ਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਦਾਰਿਆ॥੧॥ ਜਬਦੇਖਾਪਿਰੁਪਿਆਰਾਹਰਿਗੁਣਗਸਿਰਦਾਰਾਮਾ॥ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਚੋ
 ਦਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਸਚੁਨਿਤਚਦਾਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਿਉਚਦਾਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਰੇਬਿਨੁਦੇਖੇਕਿਪ
 ਨਾਮਾਦਏ॥ ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਹੋਏਨਿਤਕਾਮਣਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਦਏ॥ ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤ
 ਨਦੀਜੇਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੋਪਲੁਧਿਆਈਹਮਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਪ੍ਰਮਾ
 ੨੨॥ ਹਮਪਾਥਰਗੁਰਨਾਦੁਬਿਖਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਦੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਮੈਮੁਖੀ
 ਰੀਐਰਾਮਾ॥ ਹਮਮੁਖਮੁਗਧਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਭੂਅਗੀਮੁਕੁਡਜਾਣਿਆ॥ ਤੁਆਪਿਦੀਨ
 ਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਣਿਨਿਮਾਣਿਆ॥ ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਭਰਮੇਹੁਦਿਤੁਏ
 ਣਾਗਤਿਅਏ॥ ਦਇਆਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਲਾਗਹਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ ਗੁਰਪਾ

ਅਲੋਕਮਿਲਿਕੰਚਨੁਹੋਇਅਰਾਮਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਅਗਰੁਸੋਹਿਅਰਾਮਾਕਾਇਅਗਰੁਸੋ
ਰੇਅਮੇਰੇਪੁਭਿਮੋਹਿਅਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਸਿਦਿਸਾਰੀਐਨਮਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਕਵਿਅਗੁਰਸਬ
ਦੁਹਉਸਤਿਗੁਰਕੋਬਲਿਹਾਰੀਐਸਤਿਗੁਰਮਾਗੋਸੀਬੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਾਵੈਅਪੇਦ
ਇਅਕਰੁਪੁਭਦਤੇਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਏ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮ
ਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਾਮਪਰਪਰਾਜੇਤੁਮਧਿਆਦਹਿਜਗਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਰਾਬਿਖਮ
ਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਅਮਾਗੁਰਦ੍ਵਕਿਸਤਿਗੁਰਜੇਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹ
ਰਹਿਅਪਿਮਿਲਾਇਅਮਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜੇਤਿਸਮਾਣੀਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਰਾ
ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਾਮਪਰਪਰਾ॥੧॥ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਹਤੁਘਟਿਘ
ਟਿਪੁਰਿਹਰਿਆਤੁਅਲਖਅਭੇਇਅਗੀਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਅਧਨੁਪੰਨੁਤੇਜਨਪੁਰ
ਖੁਪੁਰੇਜਿਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਣਹਦੇਅਬਿਬੇਕੁਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿ
ਖਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਦੇ॥ਜਾਪਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਖਵੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕ
ਰਾਮਾਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਹਤੁਘਟਿਘਟਿਪੁਰਿਹਰਿਆ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿ
ਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਅਗੁਰਮਤਿਹੋਗਾਤਿਨਕੋਕੋਟਿਪਾਪਸਭਿਪਾਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਹਰਿਦੁਰਿ
ਕੋਪਤਿਨਕੋਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਗਾਧਿਆਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸ
ਠਲਿਓਸਭੁਕੀਅਕਰਤੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨਿਸਚੁਭੁਖਿਆਤੇਪੰਨੁਜਨਦਰੁਪੁਰਖਪੁਰੈਜੇਹੁ
ਗਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰੇਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਅਗੁਰਮਤਿ
ਹੋ॥੩॥ਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਏਚਲਾਹਮਰੈਹਾ
ਬਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੁਮੇਲਹਿਤਹਉਆਇਮਿਲਾਜਿਨਕਉਤੂਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿ
ਨਕਲੇਖਾਛੁਟਕਿਹਾਇਅਮਾਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਣੀਜੇਗੁਰਬਚਨਿਹਰਿਮੇਲਿ
ਭਇਅਮਾਨਾਨਕਦਾਇਆਲੁਹੋਆਤਿਨਉਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਅਭਲਾਤੁਅੰਤ
ਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਏਚਲਾ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਗੀਪਤਿ
ਸਾਰੀ੪ ॥ਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭੁਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਾਭਾਤਿਨਤੂਧਿਆਇਅਮੇ
ਗਮੁਜਿਨਕਉਧਰਿਲੇਖੁਮਾਭਾਜਿਨਕਉਧਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਅਗਾਧਿਆਤਿਨਕੋਪਾਪਇਕਨਿਮਖਸਭਿਲਾਬੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨਿਹਰਿਜਾਪਿਆਸ
ਨਪੰਨੁਤੇਜਨਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਤਿਨਦੇਖੋਹਉਭਇਅਸਨਭਾਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀ

ਸੁਸਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਾਥਾ॥੧॥ਤੂਜਲਿਥਲੇਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਉਪਰਿਸਭਧਣੀ॥੨॥
ਜਪਿਅਹਰਿਮਨਿਦੀਤਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤੁਪਣੀਜਿਨਜਪਿਅਹਰਿਤੇਮੁਕਤੁਪਣੀਤਿ
ਕੇਉਜਲਮੁਖਹਰਿਦੁਆਰਿਓਇਹਲਤਿਪਲਰਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਗਥਿਲੀਏਰਖਾਹਰਿ
ਅਹਰਿਸੀਤਸੰਗਤੇਜਨਸੁਣਹੁਭਈਧੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾਸਠਲਬਣੀ॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀ॥
ਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਉਪਰਿਸਭਧਣੀ॥੩॥ਤੂਥਨਥਨਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁ
ਇਕਿਭਵਟਿਸਕਸਿਸਟਿਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਦਿਆਸਭਿਚਦਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇ
ਸੰਖਅਗਣਤਹਰਿਧਿਅਵਏਸੇਧੀਨੁਪਨਹਰਿਸੀਤੁਸਾਧੁਜੋਹਰਿਪ੍ਰਕਰਤੇਭਵਏਸੇਸਠ
ਦਰਸਨਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਦੈਨਾਮੁਸਦਚਦਿਆਤੂਥਨਥਨਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁ
ਦਿਆ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਰਅਸੰਖਜਿਤੁਭਵਦਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥ਜਿਸਕੈਸੇ
ਤਕਿਗੁਰਹੁਭਤਿਸੁਹਿਰਦੈਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਟਿਕਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੈਜਿਸਅ
ਰਿਭਭਵਨੀਹੋਈਧਬਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪ੍ਰੇਮਪਾਇਆਬਿਨੁਭੈਪਾਰਿਨਉਤਰਿਅਕੋਈਭਭਉਭਉ
ਤਿਨਨਕਤਿਸਹਿਲਗੇਜਿਸੁਤੁਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਹਿ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਰਅਸੰਖਜਿਸੁਹਿਰਦੈ
ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਗੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਨਾਵਣਪੁਰਬਾਅਭੰਡ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨੁਅਭਿਗਇਆਗੁਰਦੁਸੁਪਇਆ
ਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿ
ਇਆਪ੍ਰਭੁਅਭਿਨਸੀ॥ਹਰਿਅਪਿਕਰਤੇਪੁਰਬਕੀਆਸਤਿਗੁਰੁਕੁਲਖੇਤਿਨਾਵਣਗਇਆ
ਨਾਵਣਪੁਰਬਾਅਭੰਡਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਦਇਆ॥੧॥ਮਾਗਗਿਪੰਥਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਖਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸੁਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਦਿਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਗੀ
ਲੋਕੁਫੇਖਣਿਅਇਆਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੁਕੀਅਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੈਲਾਇਆ॥ਤੇ
ਥਉਦਮੁਸਤਿਗੁਰੁਕੀਆਸਭਲੋਕਉਧਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਗਗਿਪੰਥਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਰਿਸੀ
॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਅਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆਖਬਰਿਭਈਸੰਸਾਰਿਅਏਤ੍ਰੈਲੋਕ
ਵੇਖਣਅਏਤੀਨਿਲੋਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਭਿਅਇਆਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁ
ਤਿਨਕੇਕਿਲਾਦਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆਜੋਗੀਦਿਗੀਬਰਸੰਨਿਆਸੀਖਵੁਦਰਸਨਕਰਿਗਏ
ਇਛੋਆਪ੍ਰਥਮਅਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥੩॥ਦੁਤੀਅਜਮੁਨਗਏਦੁਨੀ
ਰਿਹਰਿਜਪੁਕੀਆ॥ਜਗਤੀਮਿਲੇਵੇਭੇਟਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆਸਭਛੁਟੀਸਤਿਛੁਟੀ

ਕਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਬਚਨਿਮਾਗਿਜੇਪਥਿਚਲੇਤਿਨਜਮੁਜਗਤੀਨੇਰੇ
ਨਾਮਾਇਆਸਭਕੁਰੁਕੁਰੁਜਗਤੁਕੋਲੋਕੁਰਕੋਲਾਇਲਾਇਐਸਭਛੁਟਕਿਗਇਆਦੁਤੀਆਜ
ਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇ
ਆਸਭਮੇਰੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੀਤਕਿਨੈਅਛੁਟਦਮੁਲਾਇਆਆਢੁਦਮੁਕਿਛੁਪਇਆ
ਨਬੋਲਕਜਗਤੀਆਮੇਰਣਮੁੰਦਣਿਧਈਭਾਈਹਮਕਰਹਿਕਿਆਕਿਸੁਪਾਸਿਮੰਗਹਸਭ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਛੈਪਈਜਾਗਤੀਆਉਪਾਢਸਿਆਣਪਕਰਿਫੀਚਾਰੁਭਿਠਾਭੀਨਿਬੋਲਕ
ਸਭਉਠਿਗਇਆਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ॥੫॥ਮਿਲਿਅਏ
ਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਪੁਛਿਸਿਮ੍ਰਿਤੀਕੀਤਸ
ਹੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਸੁਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸ੍ਰੀਰਾਮਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਪਿਆਇ
ਆਏਹੀਨਗਰਿਕੋਟਿਪੰਚਚੇਰੁਢਟਢਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਹੁਗਢਾਇਆਕੀਰਤਨਪੁਰਾਣਨਿ
ਤਖੰਨਹੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਿਨਾਨਕਿਹਰਿਤਗਤਿਲਹੀ॥ਮਿਲਿਅਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਓਟਗਹੀ॥੬॥੪॥

ਨਾਮਾਇਆਸਭਕੁਰੁਕੁਰੁਜਗਤੁਕੋਲੋਕੁਰਕੋਲਾਇਲਾਇਐਸਭਛੁਟਕਿਗਇਆਦੁਤੀਆਜ
ਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇ
ਆਸਭਮੇਰੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੀਤਕਿਨੈਅਛੁਟਦਮੁਲਾਇਆਆਢੁਦਮੁਕਿਛੁਪਇਆ
ਨਬੋਲਕਜਗਤੀਆਮੇਰਣਮੁੰਦਣਿਧਈਭਾਈਹਮਕਰਹਿਕਿਆਕਿਸੁਪਾਸਿਮੰਗਹਸਭ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਛੈਪਈਜਾਗਤੀਆਉਪਾਢਸਿਆਣਪਕਰਿਫੀਚਾਰੁਭਿਠਾਭੀਨਿਬੋਲਕ
ਸਭਉਠਿਗਇਆਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ॥੫॥ਮਿਲਿਅਏ
ਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਪੁਛਿਸਿਮ੍ਰਿਤੀਕੀਤਸ
ਹੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਸੁਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸ੍ਰੀਰਾਮਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਪਿਆਇ
ਆਏਹੀਨਗਰਿਕੋਟਿਪੰਚਚੇਰੁਢਟਢਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਹੁਗਢਾਇਆਕੀਰਤਨਪੁਰਾਣਨਿ
ਤਖੰਨਹੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਿਨਾਨਕਿਹਰਿਤਗਤਿਲਹੀ॥ਮਿਲਿਅਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਓਟਗਹੀ॥੬॥੪॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਕੇ ਦਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿ ਅਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਅਪੋਕਿ ਰਾਖ ਕਰੇ
ਸੁਆਮੀ ਤਿਉ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੀਹ ਰਿਭੁ ਦੈ ਸੇਵਾ
ਪਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾਨੁ ਖੁਸਿਆਵੀ ਐਰੇ ॥ ਜਿਸਨੇ
ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਉ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਫੁਰਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸੇਧੀ ਨੁਚਾਰ
ਹੀ ਅਹਿ ਤਿਨ ਅਸਤ ਕਿਭ ਭੁਧੁ ਰਿਲਿਖਿ ਪਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਬਿਗੁ ਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮੇ
ਲਿਖਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਮੇਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਉ ਹਰਿ
ਵੀ ਐਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਉ ਸੁਖ ਮਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੇ ਦਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਚਕੋ ਪੈ
ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਲੇ ਭੁਮੇ ਹੁਆ ਭਿਮਾਨ ਬਿਬੇ
ਸਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇਤੁ ਰਹੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੁ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਾਇਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮ ਰਹੁ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤ ਰਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੇ
ਛੁਕਿ ਛੁਕਿ ਜਾਨਤਾਇ ਹੁਕਿ ਰਹੁ ਅਪਨ ਗਹੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦੇਇ ਅਲੋ
ਆਮੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਭੇਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇ
ਰਸ ਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਣੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਪਤੀ
ਲਖ ਦਾਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਵ ਲਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਣੁ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਲੇਰਾ ਮਰਸਾਇਣੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਾਧੁ ਅੰਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿਨਾਇਣੁ ॥ ਸਭਿ ਬਿਸ
ਦਿਖ ਪਾਪ ਗਵੇਗਵਾਇਣੁ ॥ ੪ ॥ ਤੂ ਅਪੋਕਰਤਾ ਸਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ
ਸਾਇਣੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਭੇਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾਧਗੀ ॥ ਗੁਰ ਉਦੈ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਪਰਹਰੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਮੁਨ ਰਹੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੰਗਤਿ
ਸੰਗਿ ਸਿਉ ਭਉ ਤਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ॥ ਕੋਟ ਕੋਟਿ ਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ
ਪਰਹਰੀ॥ ੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਰਿਮੁਖਿ ਪਰੀ॥ ਇਸੁ ਨਾਨਕੀ ਓਅਠ ਸਠਿ ਸੁਰ ਸਰੀ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥
ਭਉਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿ ਓਤਰਣਹਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪
ਸੁਭਿਤ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਿ ਮਾਲੀ॥ ਹਿਰਦੈ ਠੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪੁ ਬਨਵਾਲੀ॥
੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਰੂਟਿ ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋ
ਵਾਖਾ ਲਿਜਿ ਨਿਘਾਲੀ॥ ਤਿਸੁ ਘੜੀ ਐਸ ਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ
ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ॥ ਦਿਦੁ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਾਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪਾ
ਲੀ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਾਰੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇ
ਰੇ ਰੂਸ ਭਨਾ ਮਾਹਿ॥ ਤੁਝੁ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾ
ਤੀਰੁ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਦਸਿ ਦੂਜਾ
ਅਦੁਰ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਅਭਾਏ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਨੈਵੈ ਕੋਈ ਨ ਜਾਏ॥ ੩॥ ਤੁਝ ਲਿਖ
ਲਿਖੀ ਅਲਿਖ ਭੁਤੇ ਭੁਗੁ ਪੁਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੁਰਤਿ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁ
ਰਗਿ॥ ਮਸਤ ਕਿਭੁ ਭੁਭੇਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਅਸੋ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦੁਜ ਪੀਐ ਉਰਧਾਰੀ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰ ਤਸ ਕਰ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਿਨ
ਕਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਤਿ ਨ ਕਾ ਕਰ ਜਹਰਿ ਅਪਿਸਟੁ ਰਿ॥ ਤਿਨ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾ ਜੀ ਲੋਕ ਨ
ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਮਤ ਮਸਤੁ ਰਤਿ ਤੀ ਕੀ ਕੀ ਜੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਬਾਹਰੀ॥
ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਭੁਲਾ ਹੋ ਸੀ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ
ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੁਪੁ ਛਿਨ ਕਿਸੈ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ਜਿਨਿ ਮੇਲਿ ਆਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ
ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰੁ ਸੁਦੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਦਾਸ ਨੀ
ਦਾਸ ਕੀ ਜੋ ਪਨਿਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਉਤਮ ਤਿਨ ਪਤਿ ਉਤਮ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਦਸਿਆ ਬਨਵਾ
ਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾਲਾ ਹੋਇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮ੍ਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਾਧਨਪਾਇਆਤੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਦੇਮਾਰਨਾਤੇਨਗਨਿੰਦਕਸੇਭਨਪਾਫਹਿਤਿਨਾਨਕਕਾਟੇਸਿਕਾ
 ਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਅਪਿਬੁਲਾਫੈਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਰੁਨਿਰਾਹਰੀ॥ਹਰਿ
 ਭੁਮੇਲਹਿਸੇਤੁਪੁਮਿਲਸੀਜਨਨਾਨਕਕਿਆਏਹਿਜੀਤਦਿਚਾਰੀ॥੪॥੨॥੬॥ ਭੈਰਵ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਣੀਹਰਿਤੇਰੀਜਿਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਟੇ॥ਜਿਨਹਰਿ
 ਸੁਸੁਣਿਆਮਨੁਭੀਤਾਤਿਨਹਮਸੇਵਹਨਿਤਚਰਣੇਧੰਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਧਿਆਇਤਰਣੇ॥
 ਨੈਕਅਸੰਖਾਮਹਰਿਤੇਰੇਨਜਾਹੀਜਿਹਦਇਤੁਗਾਨਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਦੁ
 ਗਾਵੁਲੇਕੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਣੇ॥ਜੇਉਪਦੇਸੁਸੁਗੁਰਕੇਰਾਸੇਜਨੁਪਾਏਹਰਿਸੁਖਘਣੇ॥ਜ
 ਪੰਨੁਸੁਫੰਸੁਪੰਨੋਸੇਪਿਤਾਪੰਨੁਸੁਮਤਾਜਿਨਿਜਨਣੇ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਇਆਮੇਰ
 ਰਿਹਰਿਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਹਰਿਜਨਬਣੇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਦਿਚਿਭਗਤਾ
 ਰਿਧਰਣੇ॥ਨਾਨਕਜਨਿਪਾਇਆਮਤਿਗੁਰਮਤਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਿਪਦਣੇ॥੪॥੩॥੭॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਬਸੰਤਸ੍ਰੀਮੁਖਦਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੧ ਇਕਤੁਕੇ॥ ਜਿਉਪਸਰੀਸੁਰਜਕਿ
 ਜੋਰਿਅਤਿਉਘਟਿਘਟਿਰਮਣੀਆਓਰਿਪੋਤਿਘਟੇਕੋਹਰਿਰਦਿਆਸੁਬਥਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
 ਲੀਐਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਏਕੋਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਇਕੁਪ
 ਗਟੋਹੋਇ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਰਹਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ਸਾਕਤਨਰਲੇਭੀਜਾਣਹਿਛੁਰਿ॥੩॥ਏਕੋਏਕੁਕ
 ਹਰਿਲੋਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਏਕੋਕਰੇਸੁਰੇਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਰੈਣਿਦਿ
 ਦੁਇਸਦੇਪਏ॥ਮਨਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅੰਤਿਸਦਾਗਖਿਲਾਏ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਚੇਤਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇ
 ਸਭਅਲਸੁਦੁਖਭੰਜਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਗਾਵੁਲੁਣਪ੍ਰਭਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁ
 ਠਿਰਿਠਿਰਿਹਉਮੈਮੁਏ॥ਕਾਲਿਦੈਤਿਸੰਘਰੇਜਮਪੁਰਿਗਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਲਾਗੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਊਵਖਭਾਏ॥੩॥ਭਗਤਜਨਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕੁ
 ਮਿਲਿਆਬਨਦਾਰੀ॥੪॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਸੰਤਹਿਰੋਲੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨਕੋਠਵੀਗੜਮੰਦਰਿਏਕਲੁਕਾ
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪੋਜੀਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਆਪਉਸਾਧੁਜਨਦੇਹਮਿਲਾਇਏ

ਪਸਰੇਨਾਸਹਿਪਦਿਤਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਪਚੋਰਮਿਲਿਲਗੇਨਗਰੀਅਰਮਨੁ
ਧਰੁਹਿਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤਿਬੋਜਪਰੇਤਬਪਕਰੇਧਨੁਸਾਬਤੁਰਸਿਉਬਾਰਿਆ॥੨॥ਪਾਖੰਡਭਰਮਉਪ
ਕਰਿਥਾਕੇਰਿਦਅੰਤਰਿਮਾਇਅਮਾਇਆਸਾਧੁਪੁਰਖਪਤਿਪਾਇਅਮਾਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇ
ਆ॥੩॥ਜਹੀਨਾਬਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਕਿਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਤਿਤੇਰੈਮਨਿਅੰਤਰਿ
ਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਵਾਏ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਸੰਤੁਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਹਿਰੋਲਾ॥ ਤੁਮਦਰਪੁ
ਰਖਵਡਅਗਮਗੁਸਾਈਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਤੁਮਨਛੇ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਅਲਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾ
ਗੁਰਸਤਿਭੁਰਚਰਣਹਮਬਨਛੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਛੇ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਕਿਲਵਿਖਮਲੁਭੁਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਹਨਛੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਤੁਮਰਾਜਨੁਜਾਤਿਅ
ਵਿਜਾਤਹਰਿਜਪਿਛਿਤਿਤਪਵੀਛੇ॥ਹਰਿਕੀਰਿਸਗਲਭੁਦਨਤੇਉਪਾਰਿਹਰਿਸੋਭਾਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਦਿਨਛੇ॥੨॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭਧਿਆਏਸਭਿਪੁਰੇਮਨਸਤਿਨਛੇ॥ਸੇਧੀਨਵਰੇਵਤੁਪੁਰੇ
ਜਨਜਿਨਹਰਿਧਾਰਿਓਹਿਉਹਛੇ॥੩॥ਹਮਛੀਦੇਛੀਮਬਹੁਤੁਅਤਿਭਾਰੀਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭ
ਮਿਲਛੇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਤੂਠੈਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥੪॥੩॥੪॥ ਬਸੰਤੁ
ਹਿਰੋਲੁਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਅਰਹਿਨਸਕੈਨਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਰਸਿਗੀਧੋਜਿ
ਉਬਾਰਿਕਰਸਕਿਪਰਿਓਥਨਿਮਤਾਥਨਿਕਾਏਬਿਲਲਬਿਲੀਧੋ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਮੇਰੇਮਨਤਨ
ਨਮਹਰਿਬੀਧੋ॥ਦਰੇਭਾਗਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਦਿਚਿਕਾਇਆਨਗਰਹਰਿਸੀਧੋ॥੧॥ਰਹਉ॥
ਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸਹੋਜੇਤੇਹਰਿਬਿਰਹਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਬੀਧੋ॥ਜਿਉਜਲਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਰੀਬਿਨੁ
ਜਲਦੇਖੇਸੁਕਲੀਧੋ॥੨॥ਜਨਜਪਿਓਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਰਹਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਹਰਿਪ੍ਰੀਧੋ॥ਜਨਮ
ਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਨਿਕਸੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਜਲਿਨੀਧੋ॥੩॥ਹਮਰੇਕਰਮਨਬਿਚਰਹੁਠਕਾ
ਰੁਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਧੋ॥ਹਰਿਭਾਵੈਸੁਣਿਬਿਨਉਬੇਨੰਤੀਜਨਨਾਨਕਸਗਣਿਪਵੀਧੋ॥੪॥੩॥
॥੪॥ ਬਸੰਤੁਹਿਰੋਲੁਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਧਵੈ॥ਤਿਲੁ
ਅਰਿਨਹੀਦਾਸਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰਕੈਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦਹੁਸਿਰਿਧਾਰਿਓਧਰਿਮੰਦਰਿਅਣਿਦਸਾ
ਈਐ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਸੁਖਪਾਇ
ਅਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਉ॥ਪਰਿਰਤਨਲਾਲਬਹੁਮਾਣਕਲਾਏਮਨੁਕੁ
ਮੈਅਲਹਿਨਸਕਾਈਐ॥ਜਿਉਓਭੰਭੁਪੁਗੁਹਜਖਿਨਕਾਏਤਿਉਸਤਿਗੁਰਦਸਤੁਲਹਾਈ
ਐ॥੨॥ਜਿਨਮੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਜੀਵਾਈਐ॥ਜਨਮੁਪਦਾ

ਰਬੁਖੀਨੇ ਠਲਪਾਏ ਆਕਉਰੀ ਬਦਲੋ ਜਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਮਾਪੁ ਸੁਦਨ ਹਰਿ ਪਾਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀ
ਰਪਾਗੁਰੂ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਜਨਨ ਕਨਿ ਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥
॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋ ਲੁਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਅਸਟੁ ਜਾਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਬੇਖਿਅਰ
ਹਮਨ ਮੁਖ ਸੁੰਦੀ ਉਂਦਾ ॥ ਹਮਨ ਮੁਖੇ ਨੁਪ ਲੁਨ ਹੀ ਰੋਤਿਆ ਜਮਿ ਪਕਰਿ ਕਾਲਿ ਸੁੰਦੀ
ਬਿੰਦ ਜੀਉ ਬਿਖੁ ਹਉ ਮੇਮ ਮਤਾ ਮੁੰਦਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ
ਸੁੰਦੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਵ ਏ ਆਕਰਿ ਮੇਲ ਹੁਸਰਣਾ ਗਤਿ ਸਾਧੁ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ
ਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾ ਦਿਲੇ ਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਦੀ ਨਦ ਏ ਆਲ ਦੁਖ ਭੰਦੁ ॥ ਹਰਿ ਓਸਤਤਿ ਧਰੁ ਹਰਿ ਦਮ
ਰਿਸੁ ਆਮੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਲੀਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨਿ ਹਮ ਹਰਿ ਦਿਟੁ
ਮਿਟੇ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਕੇ ਪੁਰਿ ਮਨੋ ਰਬ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦੇਵੁ ਹਰਿ ਲੰਘੁ ॥ ਜਨਨ ਕਨ ਕਮਿ
ਅਨਦੁ ਭਾਇਆ ਹੋ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੰਦੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ १੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋ ਲੁਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਘਰੁ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਏ ਕੁਬਾਲ ਕੁਦ ਸਿਆਖਿ
ਬਿਰੁਨ ਰਹਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਦ੍ਰਜ ਤਨ ਕਰਿ ਬਕੇ ਬਰਿ ਬਾਰ ਭਰਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰੁ ਬਾਲੁ
ਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਤੁ ਰਾਪਾਈ ॥ ਐਭ ਜੁਰਾਮਨਾ ਮੁਨੀ ਸਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਦਿ
ਰਤ ਕੁਮਰਾ ਸਰੀਰੁ ਸੇ ਸਰੁ ਜਗੁ ਜਿ ਤੁਰਾਮਨਾ ਮਨ ਹੀ ਦਸਿ ॥ ਰਾਮਨਾ ਮਗੁਰਿ ਉਦਕੁ ਚਾਇਆ
ਹਿ ਹਰਿ ਆਹੋ ਆਗ ਸਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮੈਨਿ ਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਬੇਝਿਆ ॥ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਚਲੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹੁ ਬੇਝਿ ਮਏ ਸਭਿ ਸਕਤ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਈ
ਲਭੁ ਏਹੈ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਿਦਗੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿਓ ਸੁਦਾਮਾ ਭਾਵੁ ਨੀ ਪਾਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆ
ਲਦੁ ਭੀ ਜਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮਨਾ ਮਕੀ ਪੈ ਜਦ ਰੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭੁ
ਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀਲੀ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁਨ ਘਟਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਰਾਮਨਾ ਮਦਹ
ਸਿਸੇ ਭਾਪਾਈ ॥ ਨਿਦ ਕੁਸਕਤੁ ਖਦਿਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ਅਪਣੈ ਪਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਜਨ ਕਉ
ਮਿਲਿ ਸੇਭਾ ਪਦੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦ
ਵਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ਅਪੇਜ ਲੁਪਤਿ ਪਰੁ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿ
ਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਝੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਪਦੇ ॥ ਅਸਟੁ ਪਦੀ १ ॥ ਜੁਮਲਾ ੮ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਰੰਗਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ੫੨੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਹਮ ਧਾਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰ
ਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਤਮ ਰਾਮ ਰਹਿਅ ਭਗੁ ਪੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤਿ
ਪਾਈ ਐਕਿਲ ਦਿਖਦੁ ਖਕਟੇ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥ ਅਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਛਲਿਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਖਿਅ
ਜੂਹਿ ॥ ੧ ॥ ਫਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਅ ਭਗੁ ਪੂਰਿ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥੁ ਮ
ਜਨ ਕੀਆ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਪਗਨਾਏ ਪੂਰਿ ॥ ੨ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਰਮ ਲੀਨ ਮਤਿ ਚੋਛੀ ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਮ
ਲਾਗੇ ਜੇਹੁ ਗਾਥਿ ਨੁਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਐਹਉ ਮੈ ਬਿਅਪਿਰਹਿਅ ਮਨੁ ਸੁਰੁ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰੁ
ਦਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪਾਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਗਉ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਗੁ ਪੂਰਿ ॥ ਨਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਜਨੁ
ਹਰਿ ਭੋਇਆ ਰਾਮ ਹਜੂਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਚੌਥੇ ਦਫਰ ਨਨਕ ਉਬਲਿ
ਯੀ ॥ ਭਫੁ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿਉ ਤਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ
ਬੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕੁਟਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਭੁਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗਦਿਅ ਸ੍ਰਬਠਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇ
ਅਹਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਰਣੀ ਧਰਮਾ ਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਅ ਅ
ਰਕਾਰੀ ॥ ਬਿਸਨਾ ਜਲ ਤਨ ਕਬਹੂ ਬੂਝੁ ਹਿਝੁ ਐਬਾ ਜੀਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ
ਗੰਢਿ ਰਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਚੈਤਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਦਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਾਰੰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਅਰੇ ॥ ਜਿਨਹੂੰ ਪਰਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿ
ਅਤਿਨ ਕੇਕਾ ਜਸਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਨ ਦੀਨ ਭਏ ਗੁਰ ਅਗੇ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਭਯਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਅਗੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ ਰਸੁ
ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚੀਨਿਅ ਐਇ ਪਦਹਿ ਸੇਖਦੁ ਅਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਾ
ਰੁਖ ਅਚਲਾ ਅਤਿ ਜਿਤੁ ਦ੍ਰਿੜ ਤਨੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੇ ਜੀਉ ਦੇਵਉ ਅਪੁਨਾ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੂਮਿ ਭੂਜੈ ਭਾਇਲਾ ਗੇ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਦ
ਬਿਨ ਅਫੈਨ ਉਰਿ ਦਰਨ ਪਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਰਬੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਦਿਅ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਲਧਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦਾ ਸੁਕਹਤ ਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਲੇ ਹਉ ਬਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਗੇ
ਥਿਦਕੀ ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੇ ਸੁਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਰਹੁ ਲਿਵਲਾਇ

॥१॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗੀ ਅਤੇ ਮੀਠੀ ਅਦਰਦਿਸ ਰਿਸਤ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੁ ॥
ਅਮਨੁ ਮਨਿ ਅਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਕੁਣ ਗਇਤ ਬਹੀ ਮਨੁ ਬਿਪਤੈ ਸਾਤਿ ਦਸੈ ਮਨੀ ॥
ਇਹੁ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਲਭੈ ਤਬ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਈ ਹਰਿ ਬਿ
ਇਅਗਿ ਅਨਿਰਤਿ ॥ ਲਿਖੁ ਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ॥ ਅਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਲਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੁਣਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਭੁਭੁਕੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਚਾ ਲਾਇ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇ ॥ ਅਨਮੁਖ ਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪
॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ
ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੀਨ ਵਾਇਆ ਲੁਹੈ ਦਹੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਜਨ ਦੇਵਹੁ ॥ ਅਰਬ ਕਹਾਨੀ ॥ ਸੰਤ ਜ
ਲਿਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ
ਤਿਨ ਮੁਖ ਛਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਕੀਆ ਦੁਣ ਜਣੀ ॥ ੨ ॥
ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਸ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਵਦਣੀ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਉ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਚਿੰਨ੍ਹ
ਰਿਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਦਸ ਗਾਤਿ ॥ ਆਟੇ ਤਉ ਉਨ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ਜਨਾ
ਕਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਜੀਪ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹ ਸਾਗਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਨ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਨਿਹਲੁ ॥ ਸਭੁ ਬਿਸ ਬਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਆਲੀਜੇ ਕੀ ਅਤਜੀ ਐ ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛੁਡਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਤੁਮ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਜਾ
ਸਛਾਡਿ ਜਾਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉ ਭੁਫੁਨਿ ॥ ਘਾਟੈ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਦਰੁ ॥
ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜਿਸ ਬਿਨ ਚਲੈ ॥ ਇਹ ਸਾਕਤ ਆਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੈ ਸੀਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਦ
ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸੰਗ ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਪੁਛੈ ਵਬੀ ਚਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਰਾਣਾ
ਭੋਕੇ ਚਲੈ ਸੂਹੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਬਿਹਨਿ ਹਚਲੁ ॥ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਧ
੪ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਦੁਖ ਦਾ ॥ ਕਾਰੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਗਰਤ ਹਉ ਸੀਗਿ ਬਾਪਾ ॥
ਜਣੇ ਬਰੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਸੁਗਰਤ ਪਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਨ ਕਾਤੁ ਮਗਰੁ ਭੁਕਰਤੁ
ਸੇਧ ਨ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪਾ ॥ ਬਿਨੁ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆਰੁ ॥ ਸੁਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥
ਤੁਮ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਤੇ ਭੋਆ ਮੀ ॥ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪੁ ਜਾਪਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ॥ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਚੀਸਾ
ਹੁਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

ਭੇਕਿਰਪਾਲੇਹੇਦਤਬਨਦਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਸੀਤਭਲੇਤੇਭੇਤਮਭਗਤਭਲੇਜੇਭਦਤਹਰਿਕਮੁਖੀ
 ਰੀ॥ਜਿਨਕਾਅੰਗਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਨਨਕਹਰਿਪੈਜਸਦਰੀ॥੩॥੪॥੧੧॥
 ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਪੜਤਲਾ॥ ਜਪਿਮਨਗੋਵੰਦੁਹਰਿਗੋਵੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਸਭ
 ਸਦਿਕਾਪ੍ਰਭੇਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬੋਲਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਬੋਨਾਸੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੈਮ੍ਰਿਤੁ
 ਹਰਿਹਰੇਸੇਪੀਐਜਿਸੁਰਾਮਪਿਆਸੀ॥ਹਰਿਅਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਏਜਿਸੁ
 ਗੁਰੂਸੇਜਨਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਖਾਸੀ॥੧॥ਜੇਜਨਸੇਵਹਿਸਦਸਦਮੇਰਾਹਰਿਹਰੇ
 ਕਾਭਉਦੁਖਭਗਮੁਭਉਜਾਸੀ॥ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਲਏਤੀਜੀਵੈਜਿਉਚਾੜਿਕਜਲਿਪੀਐ
 ਤਾਸੀ॥੨॥੫੧੨॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮੁਰਾਮਹੰਤਰਾਮੁਸਾਜੇ
 ਰਾਮੁਬੋਲਹੁਭਈਅਸਦਰਾਮਰਾਮੁਰਾਮੁਰਦਿਹਿਅਸਰਬਰੇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਰਾਮੁਅਪੇਅ
 ਅਪੇਸਭਕਰਤਰਾਮੁਅਪੇਅਪਿਆਪਿਸਭਤੁਜਗੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਕਰੇਮੇਰਾਮਰਾਮ
 ਮਰਾਇਸੇਜਨਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਗੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਉਪਮਾਦੇਖਹੁਹਰਿਸੀਤਹੁਜੇਭਗਤਜਾ
 ਪਾਤੇਰਖੈਦਿਚਿਕਾਣਿਜੁਗਾਆਰੇ॥ਜਨਨਨਕਕਾਅੰਗਕੀਮੇਰੈਰਾਮਰਾਇਦੁਸਮਨਦੁਖਹੋ
 ਭਾਰੇ॥੨॥੬॥੧੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗਕੀਦਰਸੀਮੁਖਕਪ:੪ ॥ਰਾਇਮਹਿਮੇਹਸਨੇਕੀਪੁਨਿ॥ ਸੋਲੇਕੁਪ:੨॥
 ਕੁੰਜੀਪਾਹੁਨਿਵਲੁਮਨੁਕੋਠਤਨੁਛਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਕੁਨਉਘਰੈਅਦਗੁ
 ॥੧॥੫:੧॥ਨਭੀਜੈਗਗੀਨਾਦੀਬੇਦਿ॥ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੇਗੀ॥ਨਭੀਜੈਸੇਗੀ
 ਰੋਜਿ॥ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਲੀਰੀਗੀ॥ਨਭੀਜੈਤੀਰਬਿਭੁਦਿਐਨੀਗੀ॥ਨਭੀਜੈਦੀਤੀਕੀਤੈਪੁ
 ਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਤੀਨੇ॥ਨਭੀਜੈਭੇਵਿਮਰਹਿਭਿਵਿਭੁਗਾ॥ਨਭੀਜੈਕੇਤੇਹੋਵਹਿਭੁ
 ਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਚੈਨਾਇ॥੨॥੫:੧॥ਨਵਛਿਅਖਟਕਾਕਰੇਬੀਚ
 ਨਿਸਿਦਿਨਉਚੈਰੈਭੁਰਾਅਠਗਾਰਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਅੰਤੋਹਿ॥ਨਾਮੁਬਿਭੂਣਾਮੁਕਭਿਕ੍ਰਿ
 ॥ਨਭਦਸਤੁਬ੍ਰਹਮੈਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਪੇਅਪਿਨਿਭੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪਉਪਾਇਆ॥ਅਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਦੁਜਗੁਸਬਾਇ
 ਭੁਣਾਅਪੇਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇਅਮੋਹੁਦਧਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਭਣਾ
 ॥ਨਾਨਕਸਦੁਦਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸੋਲੇਕੁਪ:੨॥ ਅਪਿਉਪਾਏਨਾ

[illegible]

ਵਸਿਹੋਇਸਾਤੇਗੁਰੂਪਿਆਣੀਨਾਨਕਅਪਿਦਾਇਆਲੁਹੋਇਨਾਮੇਲਿਦਲਾਈ॥੪੫॥
 ਸਲੋਕੁਪਃ੨॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾਬੋਲਠਾਜਿਆਪੇਜਟੈਜਾਣਾਚੀਗੀਜਾਕੀਜਾਇ॥
 ਹਿਬਸੇਪਰਵਾਣਾਚੀਗੀਜਿਸਕੀਚਲਣਾਮੀਰਮਲਕਸਲਾਗਜੇਤਿਬੁਭਾਦੈਨਾਨਕ
 ਈਭਲੀਕਾਗਾਜੇਨਾਚੀਗੀਚਲਣਾਹਥਿਤਿਨਕਿਛੁਨਾਹਿਸਾਹਿਬਕਾਠੁਰਮਣੁਹੋਇ॥
 ਹੀਕਰਿਲੈਪਾਹਿਜੇਹਾਚੀਗੀਇਖਿਆਤੇਹਾਹੁਕਮੁਕਮਾਹਿਘਲੇਅਵਹਿਨਾਨਕਸਦੈ
 ਜਾਹਿ॥੧॥੫੦੨॥ਸਿਛਤਿਜਿਨਕਉਬਖਸੀਐਸੇਈਪੋਤੇਦਾਗਾਕੀਜੀਤਿਨਕਉਦਿਤੀਆਹੁ
 ਨਾਮਿਲੇਭੰਡਗਾਜਹਭੰਡਹੀਹੁਗੁਣਨਿਕਲਹਿਤੇਕੀਏਪਰਵਾਣਾਨਦਰਿਤਿਨਕਉਨਾਨਕਨਾਨੁ
 ਨਨੀਸਾਣਾ॥੨॥੫੦੩॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਨਿਰਮਲਾਸੁਣਿਐਸੁਖੁਹੋਈਨਾਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀ
 ਸਾਈਐਬੁਝੈਜਨੁਕੋਈਨਾਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਦਿਸਰੇਸਾਚਾਸਚੁਸੇਈਨਾਭਗਤਾਕਉਨਾਸੁ
 ਧਾਰੁਹੋਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈਨਾਨਾਨਕਮਨਿਤਾਨਿਗਦਿਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਪਃ
 ਨਾਨਕਤੁਲੀਅਹਿਤੇਲਜੇਜੀਉਪਿਛੈਪਾਈਐਇਕਸੁਨਪੁਜਹਿਬੋਲਜੇਪੂਰੇਪੂਰਾਕਰਿਮਿ
 ॥੬॥੬੦੪॥ਅਖਣੁਭਾਗਤੇਲੁਹਿਰਹਉਲੀਮਤੀਹਉਲੇਬੋਲੁਧਾਰਤੀਪਾਣੀਪਰਬਤਭਰਾਹੋ
 ਕੰਡੇਤੇਲੇਸੁਨਿਆਗਾਤੇਲਾਮਾਸਰਤਕਪਾਈਨਾਨਕਪੁਛਿਅਦੇਇਪੁਜਾਇਮੁਰਖਅੰਦਿ
 ਅੰਧੀਧਤਾਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹਾਇਨਿਆਪਾ॥੧੫੦੧॥ਅਖਣਿਅਉਖਾਸੁਨਣਿਅਉਖਾ
 ਖਿਨਜਾਪੀਅਖਿਅਉਕਿਅਖਿਅਖਹਿਸਬਦੁਭਾਖਹਿਅਰਧਿਉਰਧਦਿਨੁਰਤਿਜੇਕੋ
 ਇਤਕਿਹੁਦਿਸੇਜਾਪੇਰੂਪਨਜਾਤਿਸਾਸਕਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਘਟਅਉਘਟਘੁੰਬਾਪਿਆ
 ਣਿਅਉਖਾਨਾਨਕਾਅਖਿਨਜਾਪੇਅਖਿ॥੩॥੫੦੫॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨਹਰਸੀਐ
 ਮੇਸਾਤਿਆਈਨਾਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਰਿਪਤੀਐਸਭਦੁਖੁਗਵਾਈਨਾਨਾਇਸੁਣਿਐਨਉਰਿ
 ਨਾਮੇਵਰਿਆਈਨਾਨਾਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਾਈਨਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਅਈਐ
 ਕਲਿਦਲਾਈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੧॥ ਜੁਠਿਨਗਗੀਜੁਠਿਨਵੇਦੀਜੁਠਿਨਚੰਦਸੁਰਜ
 ਭੇਦੀਜੁਠਿਨਅੰਨੀਜੁਠਿਨਨਾਈਜੁਠਿਨਮੀਹੁਦਰਿਐਸਭਥਾਈਜੁਠਿਨਪਰਤੀਜੁਠਿ
 ਣੀਜੁਠਿਨਪਉਣੈਮਾਰਿਸਮਾਣੀਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣਨਾਹੀਕੋਇਮੁਰਿਠਿਐਮੁ
 ਜੁਠਾਹੋਈ॥੧॥੫੦੬॥ਨਾਨਕਚੁਲੀਅਸੁਚੀਅਜੇਭਰਿਜਟੈਕੋਇਸੁਰਰੇਚੁਲੀਗਿਆ
 ਜੇਗੀਕਾਜਤੁਹੋਇਬਹਮਣਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤੁਦਾਨੁਗਾਜੇਚੁਲੀਨਿਅਕਾ
 ਣਿਅਸਚੁਧਿਆਨੁਪਾਣੀਚਿਤਿਨਧੋਪਈਮੁਖਿਪਰਿਤੋਖਜਾਇਪਾਣੀਪਤਾਜਗਤਕਾਇਸਿਧੈ

੨੮੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਭਸਿਧਿਹੈਰਿਧਿਪੀਛੈਅਧੈਨਾਇਸੁਣਿਐਨਉਨਿ
ਚੁਅਏਮਨਿਚਿਦਿਅਪਧੈਨਾਇਸੁਣਿਐਸੰਤੋਧੁਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਪਿਆਧੈਨਾਇਸੁਣਿ
ਸੇਸਹਜੁਭੁਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਧੈਕੁਰਮਤੀਨਉਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਣਗਧੈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਪੁ॥੧॥
ਦੁਖਦਿਚਿਜੀਮਣੁਦੁਖਿਮਰਣੁਦੁਖੁਦਰਤਣੁਸੰਸਾਰਿਗੁਪੁਦੁਖੁਅਗੈਆਖੀਐਪਵਿਪਵਿਕਰ
ਰਿਪੁਕਰਿਗੁਦੁਖਕੀਆਪੰਡਖਲੀਆਸੁਖਨੀਨਿਕਲਿਓਕੋਇ॥ਦੁਖਦਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇ
ਅਦੁਖੀਆਚਲਿਅਗੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਹੁਹਰਿਅਗੋਇ॥ਦੁਖਕੀਆਮ
ਗੀਮਗੀਅੰਧਿਭੀਦੁਖੁਦਾਕੋਇ॥੧॥੫:੧॥ਨਾਨਕਦੁਨਿਆਰਸੁਰੰਗੁਰੁਪੁਰੁਸੁਖੇਯਾਭੁਸੇ
ਰੁਸੁਕਮਦਲੀਭੀਰੁਸੁਭਗੀਐਦੇਹਾ॥ਜਜੀਉਦਿਚਹੁਕਢੀਐਭੁਸੁਭਗਿਆਜਾਇਆਮਗੈਲੇ
ਖੇਮੀਭੀਐਰੋਹਦੁਸੁਣਿਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੁਚਿਸੰਜਮੇਜਮੁਨੇਵਿਨਾ
ਈਨਾਇਸੁਣਿਐਪਟਿਚਾਨਣਅਨੇਰਗਧਧੈਨਾਇਸੁਣਿਐਆਪੁਬੁਝੀਐਲਾਹਨਉਪ
ਧੈਨਾਇਸੁਣਿਐਪਾਪਕਟੀਅਹਿਨਿਰਮਲਸਚੁਪਧੈਨਾਨਕਨਾਇਸੁਣਿਐਮਖਉਜਲੋਨਉ
ਕੁਰਮੁਖਿਪਿਆਧੈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਪੁ॥੧॥ ਘਰਿਨਰਾਇਨੁਸਭਨਾਲਿਪੁਜਕਰੇਰਖੈ
ਨਦਲਿਭੰਗੁਚੰਦਣੁਲਚਰਣਾਏ॥ਪੈਗੀਪੈਪੈਬਹੁਤਮਾਏ॥ਮਾਣੁਆਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨੈਖ
ਏ॥ਅੰਧੀਕੀਮੀਅੰਧਸਜਾਇ॥ਕੁਖਿਅਧੈਇਨਮਰਦਿਅਗਖੋ॥ਅੰਧਾਣੁਗਣਾਅੰਧੀਸਬੈ॥
੧॥੫:੧॥ਸਭੇਸੁਰਤੀਜੋਗਸਭਿਸਭੇਬੈਦਪੁਰਾਣਾ॥ਸਭੇਕਰਣੇਤਪਸਭਿਸਭੇਗੀਤਗਿਆਨ॥
ਸਭੇਬੁਧੀਸੁਪਿਸਭਿਸਭਿਤੀਰਥਸਭਿਬਾਨਾ॥ਸਭਿਪਾਤਿਸਾਹੀਆਮਰਸਭਿਸਭਿਖੁਸੀਆ
ਸਭੇਖਾਨਾ॥ਸਭੇਮਾਣਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋਗਪਿਆਨਾ॥ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭੇਜੀਅਜਹਾਨ
ਕੁਮਿਚਲਾਏਆਪਣੈਕਰਮੀਦਹੈਕਲਾਮਾ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚਿਨਾਇਸਚੁਸਭਾਦੀਬਾਨਾ॥੨॥
੧ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਖੁਭੁਪਜੈਨਾਮੇਗਤਿਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਪਾਈਐਰਿਹਦੈ
ਹਰਿਸੇਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਫਿਰਿਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪੰਥਪਰ
ਗਟਨਾਮੇਸਭੁਲੋਈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੇਈ॥੩॥ --
ਸਲੋਕੁਪੁ॥੧॥ ਪੁਰੀਆਖੰਡਸਿਰਿਕਰੇਇਕਪੈਗਪਿਆਏ॥ਪਉਣੁਮਾਰਿਮਨਿਜਪੁਕਰੇ
ਸਿਰਮੁੰਡੀਤਲੇਦੇਇ॥ਕਿਸੁਭਿਪਰਿਓਟਿਕਟਿਕੈਕਿਸਨੇਜੋਰੁਕਰੇਇ॥ਕਿਸਨੇਕਹੀਐਨਾਨ
ਕਾਕਿਸਨੇਕਰਤਾਦੇਇ॥ਗੁਕਮਿਰਹਾਏਆਪਣੈਮੁਰਖੁਅਪਗਣੇਇ॥੧॥੫:੧॥ਹੋਰੈਆਖੀ
ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟੀਹੁਕੋਟਕੋਟੀ॥ਆਖੁਆਖੀਸਦਾਸਦਾਕਹਣਿਨਾਮੈਵੈਤੋਟੀ॥ਨਾਹਉਥਕੀਨਠਾਕੀ

ਆਏ ਵਰਗ ਪਹਿਜੇ ਤਿਆਨ ਕਚ ਸਿਉ ਚਾਖਾ ਬੈਠ ਉਪਰੋ ਮਾਖਣ ਦੇ ਸੁਆਦ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐਕੁ ਉਧਰੈ ਸਭ ਕੁਟਿ ਬੁਝਾਇਆ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐਸੀ ਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿਨ ਕੋ
ਸਾਇਆ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐਕੁ ਟਿਉ ਧਰੈ ਜਿਨ ਰਸ ਨ ਰਸਾਇਆ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ
ਨਨਾ ਮਿਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾਹਿਅ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ੫:੧॥ ਸਭੇ ਰਤੀ ਸਭਿ ਵਿਹਸਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰਾ ਸਭੇ ਵਤੀ ਮਾਹਸਭਿ ਸਭਿ
ਰਤੀ ਸਭਿ ਕਰਾ ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਲਾ ਸਭੇ ਪੁਰੀ ਮਾਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ
ਅਲੋਅ ਮਾਕਰਾ ਦੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤ ਦੁਕਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜੈ ਕਰਾ ਮਾਖਹਿ ਕੈ ਬਹਿ ਮਾਖਿਅ
ਰਿਸਿਯਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ਕਿਣੁ ਨ ਪਾਇਓ ਬਪੁਟੀ ਨਨਕ ਕਹੈ ਗਦਾਰਾ ॥੧॥ ੫:੧॥ ਅੰਬੀ ਪਰਦੇ
ਠਿਰਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਅਕਰਾ ਪੁਛਾਰੀ ਮਾਨੀ ਪੰਡਿਤ ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਾ ਪੁਛਾ ਦੇਵੀ ਮਾਣਸ ਜੋਤ
ਹਿ ਅਵਤਾਰਾ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਸਭਿ ਭੁਟੀ ਜਾਇ ਦੇਖੀ ਦਰਬਾਰਾ ਅਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿਤਾਇ ਨਿਰਭਉ
ਦਿਣੁ ਸਾਰਾ ਹੋਰੁ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧ ਬੀਚਾਰਾ ਨਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦ ਗੀਤ
ਪਾਏ ਪਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐਕੁ ਰਮਤੀ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਮਾਇਆ
ਮੰਨਿ ਐਕੁ ਉਧਰੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐਕੁ ਉਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਮੰਨਿ ਐਕੁ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੀ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ
੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੧॥ ਹੋਰੁ ਸਗੀ ਕੁਹੈ ਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਮਾਖੀ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਤੁਧੈ
ਹੀ ਮੈ ਅੰਧ ਲੇਨ ਉਸੁ ਜਾਖਾ ਜੇਤਾ ਮਾਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ਭਾਖਿਅ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਨਨਕ
ਏਹੋ ਮਾਖਣੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਟੁਕਿ ਆਈ ॥੧॥ ੫:੧॥ ਜੀ ਨਸਿਆ ਕਿਅ ਚਾਕਰੀ ਜੀ ਜੀ ਮੇਕਿਆ
ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਦੋਰੇ ਦਾਰਾ ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਅੰਗੀ ਐਦਾ ਤਿਕਰੇ ਦਤਾਰਾ ਇਕੁ ਦਤਾ ਸੇ
ਗਰੇ ਠਿਰੇ ਦੇਖਹਿ ਅਕਰਾ ਨਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਐਜੀ ਵੈ ਦੇਵਣ ਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ
ਐਕੁ ਰਤੀ ਉਪਜੈ ਮੇਮਾਤਿ ਹੋਈ ਪਾਇ ਮੰਨਿ ਐਕੁ ਟਿਉ ਚਰੈ ਮੇਸੁ ਖੋਜੇਈ ਨਾਇ ਮੰਨਿ
ਕਟੀ ਐ ਠਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਹੋਈ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐਸਾ ਲਾਹੀ ਐਪਾ ਪਮਤਿ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਪੁਰੋਖ
ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੧॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹਿਤਾ
ਤਾ ਅਜਾਣਤਾ ਜੀ ਬੁਝੈ ਤੀ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਨਾਨਕੁ ਮਾਖੈ ਕੁਕਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ੫:੧॥ ਜੀ ਹਉ ਤੇਰੇ
ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਮਾਪੇ ਸਕਤਾ ਮਾਪੇ ਧਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੇਵਹਿ ਮਾਪੇ
ਮਾਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਦੇਖੈ ਨਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਪਦੈ ਪੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ

ਨਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੋ ਕਿਉ ਲਖਿ ਮਾਜਾ ਏਹਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੋ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐਭਾਈ ॥
ਨਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਦਰਤ ਦਾਰਦਿ ਮਾਸਭਰਾਈ ਨਾਗੁਰ ਪੁਰੋ ਤੇ ਪਾਈ ਐਹਿ ਰਵੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥
ਨਾਕਾ ਵਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮਲੀ ਐਭਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੧॥ ਕਲਿਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁ
ਖਿ ਪੁਰੋ ਮਾਮੁਰ ਦਾਗੁ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉ ਕਣਾ ਢੁਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਗਾ ਜਿਨ ਜੀਵੈ ਦਿਅ
ਪਰਿ ਨਹੀ ਮੁਇ ਮਾਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ਲਿਖਿ ਮਾਹੋ ਦੇ ਨਾਨਕਾ ਦਰਗਹ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥੧॥ ਪ: ੧॥ ਰੰ
ਜੋਈ ਆਬੋਧੀ ਆਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈ ਅਦਾਸੀ ਚੁਸੰਜ ਮੁਸੁਚਰੰ ਨੀਖਾਣਾ ਬਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥
ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਪਰਿ ਮਾਪਣੈ ਪਾਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ਨਾਨਕੁ ਸਚਾਏ ਕੁਹੋ ਅਉਰਨ ਸਚਾ ਰਾ
ਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਾਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਕੁਥਾਰੀ ॥ ਖਿੰਬਾਏ ਲੀਬਦੁ ਤੇ ਖਕਰੇ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਉਚਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੋ
ਕੁਮੈ ਗਵਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੁ ਐਬ ਜੀਹਾਰੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੧॥ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀ
ਤੁ ਹੋਏ ਲਖ ਜੀਵਨੁ ਕਿਅ ਭੁਸੀਅ ਕਿਅ ਚਾਇ ॥ ਦਿਛੁ ਰਿਅ ਦਿਸੁ ਹੋਇ ਦਿਛੁ ਰਾਏ ਕਘ
ਨਿ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਦਰਿ ਮਾਮਿ ਠਾਖ ਜੈ ਭੀ ਠਹਿਰਿ ਕਉ ਰਾਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਥਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਕਉ ਰੂਤੁ ਪਾਇ ਜਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਕਉ ਰਾਵੈ ਦੈਰੇ ਗਾਨਾ ਨਕ ਅੰਤਿ ਦਿਗੁ ਤੇਰੇ ਗਾਣੁ ਖਿਲੁ ਖਿਲੁ
ਖਣਾ ਝੁਗੜਾ ਝੁਖਾ ਝੁਖਿ ਝੁਖਿ ਜਾਰਿ ਝੁਖਿ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਪ: ੧॥ ਕਪੜੁ ਕਾਹੁ ਰਗਾਇਆ
ਮੁਗੀ ॥ ਪਰਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗਾ ॥ ਸਾਦਸਹ ਜਕਰੀ ਮਾਖੇ ਲਾਇਆ ॥ ਤੈਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ
ਕਹਾਇਆ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੋ ਕਉ ਰਾਖਾਇਆ ॥ ਕਿਨਿ ਕਉ ਰੈਤ ਨਿਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਠਹਿਰਿ
ਮਿਠਾ ਪੈਰੈ ਪਾਇ ॥ ਤਉ ਕਉ ਰੂਰਣੁ ਚੁਕ ਸਿਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੋ ਬਾਹਰਿ ਪੋਦਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ
ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁਨਿ ਕਲੋਨਹ ਛਪੇ ਛਪਾਇਆ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ॥ ਠਹਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਜੋਬੀ ਜੋ ਸੋਖ ਦਣਾ ਕਰਤੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੨॥ ਕਥਾ ਕਹਣੀ ਬੇਦੀ
ਅਣੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਗਾ ਦੇਵੇ ਲੈਣ ਲੈਣ ਦੇਣਾ ਨਰਕ ਸੁਰਗਿ ਅਦਤ ਗਉਤ ਮਮਧਿ ਮਜਾ
ਤੀ ਜਿਨ ਸੀਭੁ ਗਮਿ ਭਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਦਖਾਣੀ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥ ਨਦਿ ਚਿ
ਅਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸੁਰਤੀ ਕਰਮਿ ਧਿਆਈ ॥ ਧੁਕ ਮੁਸਾਜਿ ਦੁਕ ਮੈਦਿ
ਚਿਰ ਬੈਠੁ ਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਹੁ ਹਉ ਮੈ ਤੁਟੈ ਤੀ ਕੋ ਲਿਖੀ ਐਲੇਖੋ ॥੧॥ ਪ: ੧॥ ਬੇਦੁ ਪੁ
ਕਰੇ ਪੁੰਨ ਪਾਪੁ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥ ਜੋਬੀ ਜੋ ਸੋਇ ਗਵੈ ਖਾਟਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ

ਰੂਕਰਿਸਚੇਸਚਨਾਇ। ਸੁਬੀਜੇਸਚੁਇਰਾਏਦਰਗਤਪਾਈਐਥਾਏ। ਬੇਦਵਪਾਗੀਰਿਅਸੁਰਾ
ਕਰਮੀਪਲੇਰੋਇ। ਨਾਨਕਰਾਖੀਬਾਹਰਲਾਇਨਚਲਿਅਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਮੁਇ
ਰਖੁਬਦੁਸਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ। ਬਿਸੀਅਰੁਮੰਜਿਦਿਸਾਹੀਐਬਹੁਦੁਪਾਪੀਅਇ।
ਅਮਾਮੁਖਭਿੰਨੁਨਭਿਜਈਪਥਰੁਨਦਾਇਆ। ਬਿਖਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿਚੀਐਬਿਖੁਕਾਠਲੁਪ
ਇਆ। ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੋਹਿਹਰਿਸਭਾਬਿਖੁਲਹਿਜਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਪ:੧॥
ਮਰਣਿਨਮੂਰਤਿਪੁਛੁਆਪੁਛੀਬਿਤਿਨਵਹੁ। ਇਕਨੀਲਦਿਆਇਕਿਲਦਿਚਲੇਇਕ
ਬਧੇਭਾਗ। ਇਕਨਹੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨਹੋਈਸਾਗਲਸਕਰਸਣੈਦਮਾਮਿਅਛੁਟੇਬੰਕਦੁਆ
ਗ। ਨਾਨਕਦੇਰੀਛੁਕੀਕੀਠਿਰਿਹੋਈਛੁਗ॥੧॥ ਪ:੧॥ ਨਾਨਕਦੇਰੀਛਹਿਪਈਮਿਟੀਸਦ
ਕੋਟਾਭੀਤਰਿਚੋਰੁਬਹਾਲਿਅਥੇਵਦੇਜੀਅਥੇਟੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਗਿਰ
ਦੁਸਟਹੋਨਕਦਚੋਨਕਦਛੁਇਆ। ਮਹਾਕਤੂਖਦੁਖੀਏਸਦਕਾਲੇਮੁਹਮਾਇਆ। ਭੁਲਕੇ
ਉਠਿਨਿਤਪਰਦਰਬਹਿਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਚਰਾਇਆ। ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕਰੁ
ਗਿਖਲੇਹੁਹਰਿਗਇਆ। ਨਾਨਕਪਾਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਦਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਖਪਾਇਆ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁਪ:੪॥ ਸਭੁਕੋਈਹੈਖਸਮਕਾਖਸਮਹੁਸਭੁਕੋਹੋਇ। ਹੁਕਮਪਛੁਣੈਖਸਮਤੁ
ਸਚੁਪਦੈਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਛਾਣੀਐਬੁਗਤਦੀਸੈਕੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿ
ਆਈਐਸਹਿਲਾਅਇਆਸੋਇ॥੧॥ ਪ:੪॥ ਸਭਨਾਦਤਾਅਪਿਹੈਅਪੇਮੇਲਣਹੁ
ਨਾਨਕਸਬਦਿਅਲੇਨਦਿਛੁਹਹਿਜਿਨਸੇਦਿਆਹਰਿਦਾਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੁਕਮੁਖ
ਰਦੈਸਾਤਿਹੈਨਉਉਗਾਇਆਇਆ। ਜਪਤਪਰੀਰਥਸੀਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਦੇ
ਦਾਸੁਪੁਰਿਸੇਦਦੇਸੇਹਹਿਗੁਣਗਾਇਆ। ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਏਦੈਭਾਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਗਾ
ਆ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਹਰਿਦਰਿਸੇਹਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਪ:੧॥ ਧਨ
ਇਦਹੀਕਹੈਅਫਗੀਧਨਕਉਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਿਰਧਨੁਤਿਤੁਦਿਨਿਜਿਤੁਦਿਨਿਦਿਸੈਰਾਇ
ਪ:੧॥ ਸੁਰਜਚਹੈਦਿਜੋਗਸਭਸੈਘਟੈਅਰਜਾ। ਤਨੁਮਨੁਰਤਭੋਗਕੋਈਹਰੈਕੋਜਿਣੈ॥੨॥
ਭਰਿਅਛੁਕਿਅਖਣਿਕਹਣਿਨਬੰਮੀਐ। ਨਾਨਕਦੇਖੈਆਪਿਛੁਕਿਕਛਾਏਛਹਿਪਦੈ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਥਹੁਹਰਿਪਾਇਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਟਿਗਣ
ਨੇਹੁਗਵਾਇਆ। ਹੋਰਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਕੰਚਨੁਹੈਆਇਆ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਸਿਐ
ਪਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁਖਿਅਇਆ। ਜਿਨਕੋਪੋਤੈਪੁਨੁਹੈਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਕਜੀਦਿਅਜਿਲਿਖਿਲਿਖਿਵੇਚਹਿਨਾਉਖੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜਨੇ
ਪ੍ਰਭੁਦੇਵੇਕਿਆਥਉਸਚੈਸਰਮੇਬਾਹਰੇਅਗੇਲਹਹਿਨਦਾਦੇਅਕਲਿਏਹਨਅਖੀਐਅ
ਕਲਿਏਈਐਬਾਦਾਅਕਲੀਸਾਰਿਬੁਸੇਦੀਐਅਕਲੀਪਾਣੀਐਮਾਨਾਅਕਲੀਪਟਿਕੋਬੁ
ਝੀਐਅਕਲੀਕੀਚੈਦਾਨਾਨਾਨਕਅਖੈਰਾਹੁਏਹੋਰੁਗਲਾਸੈਤਨਾ॥੧॥੫:੨॥ ਜੈਸਾਕਰੈਕਹਾ
ਏਤੈਸਾਐਸੀਬੀਜਰੁਗਤਿਹੋਦਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਨਹੋਦਹਿਐਸੀਕਹੀਐਰੁਗਤਿਜੇਓਸੁਏ
ਏਸੇਠਲਾਪਏਤਨਾਨਕਕਹੀਐਰੁਗਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਸਿਠਲਿਆਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਆਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਰਲੈਹ
ਸੇਤੀਰਲਿਆਜਮਕਾਉਜੇਹਿਨਸਕਈਘਟਿਚਨਣੁਬਲਿਆਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਭਵਿਗਰਭਿਨਗਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ੧ ॥ ਸਚੁਦਰਤਸੰਤੋਖੁਤੀਰਬੁਧੀਅਨੁ
ਧਿਆਨੁਇਸਨਾਨਾਦਾਇਆਦੇਵਤਾਖਿਮਾਜਪਿਆਲੀਤੇਮਾਣਸਪਰਧਨਿਜਗਤਿਧੋਤੀਸੁ
ਰਤਿਚਉਕਾਤਿਲਕੁਕਰਣੀਹੋਇਆਰਉਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਦਿਗਲਾਤਕੋਟੀਕੋਇ॥੧॥੫:੩॥ ਨਉਮੀ
ਨੁਸਚੁਜੇਕਰੈਕਾਮੁਹੋਪੁਤ੍ਰਿਸਨਾਉਚਰੈਦਸਮੀਦਸੈਦੁਅਰਜੇਠਕੈਏਕਾਦਸੀਏਕੁਕਰਿਜਣੈ॥
ਦੁਆਦਸੀਪੰਚਦਸਗਤਕਰਿਰਾਖੇਤਉਨਾਨਕਮਨੁਮਨੈ॥ਐਸਾਦਰਤੁਰਹੀਜੈਪਾਠੈਹੋਰੁਬਹੁਤਸਿ
ਖਕਿਆਦੀਜੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੂਪਤਿਰਜੇਰੇਗਿਰਇਸੰਚਹਿਬਿਖੁਆਇਆਕਰਿਕਰਿਹੋਤੁ
ਦੁਖਾਇਦੇਪਰਦਰਬੁਧੁਰਾਇਆਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤਨਾਦਿਸਹਹਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇਆਦੇਖਾਇਅ
ਜੀਆਇਆਪੁਰਿਗਈਪਛੁਤਹਿਪਛੁਤਾਇਆਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਾਇਆ
॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ੧ ॥ ਗਿਆਨਦਿਰੁਣਾਗਾਵੈਗੀਤਾਭੁਖੇਖੁਲਾਘਰੇਮਸੀਤਾਅਖਣੁਹੋਇ
ਕੈਕੀਪਣਾਏਠਕਰੁਕਰੇਹੋਰੁਜਾਤਿਗਵਾਏਗੁਰਪੀਰੁਸਦਾਏਮੰਗਣਿਜਇਤਕੇਖੁਲਿਨਲਗੀ
ਐਪਾਇਆਘਾਲਿਖਾਇਕਿਛੁਰਬਹੁਦੇਇਆਨਾਨਕਰਾਹੁਪਛੁਣਹਿਸੇਇ॥੧॥੫:੧॥ ਮਨਹੁਜਿ
ਅੰਧੇਕੁਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨਿ॥ਮਨਅੰਧੇਉਧੇਕਵਲਦਿਸਨਖਰੇਕਰੁਪਾਇਕਿਕਹਿਜਾ
ਣਹਿਕਹਿਆਬੁਝੁਹਿਤੇਨਰਸੁਘਟਿਸਰੂਪਾਇਕਨਾਨਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰਸੁਰਸਕਸਨਜਾਣੈ
ਤਾਇਕਨਾਸੁਧਨਬੁਧਨਅਕਲਸਰਿਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲਹਿਤਿ॥ਨਾਨਕਸੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜਿ
ਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਰੂਪਦਿਤੁਹੋਪਨੁਸਉਪੈਆਇਆ
ਤਰਿਅਗਬਿਜੋਖਰਦੇਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆਜੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਤੋਟਿਨਆਇਆਗੁ
ਰਮੁਖੰਨਦਰੀਅਦਵਾਮਾਇਆਸੁਟਿਪਾਇਆਨਾਨਕਭਗਤੀਹੋਰੁਚਿਤਿਨਅਦਈਹਰਿਨਾਮੁ

ਸਮਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨ ਸੇਵਕ ਭਾਗੀ ॥ ਸਚੇ ਸਬਦੇ ਜਿਨ
ਇਕ ਲਿਖ ਲਾਗੀ ॥ ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥
॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਗਣਤੈ ਸੇਵਨ ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਭਾਇਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਨ ਆਇ ਓਸਿ ਚਿਨ ਲਾਇ ॥
ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ਨ ਲਾਈ ਮਨ ਹਰ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਇਕ ਦਿਖ ਅਗਾਹ ਭਰੇ ਸੁਦਸ
ਪਾਪਿ ਛੁਹ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਅਪੁਗਾਵਾਇ ਸਚੇ
ਗੁਰੋਂ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਹੋ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਨ ਮੁਨ ਦੀ ਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਖਾਨ ਮਲੁ ਕਕਰਾਇ ਦੇ ਕੋਰਹੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੰਦਰ ਗਚ ਗੀਰੀ ਆਕਿ ਛੁਸਾਥੀ ॥
ਈ ॥ ਸੁਇਨਾ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣ ਦੇ ਗਾਇ ਗੁਪਿ ਗੁਚਤੁ ਗਈ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ
ਹੁ ਮੈਲੁ ਧਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਹਿਨ ਜਾਣ ਨਿਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕ ॥
॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਬਕੇ ਦੇ ਸੰਤ ਰਭਾਵ ਬਕੇ ਭੇਖ ਪਾਈ ॥ ਦੂਜੇ ਭਾਇਨ ਉਕਰੇ ਨ ਪਾਈ ਨਿਦੁ
ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਪੁਰਖ ਅੰਧੇਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇ ਅਕੈ ਬਿਓਹਾਗੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦੈ
ਣ ਕੈ ਤਈ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਹਿ ਗਾਵਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਿਨ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚਹੁ ਮਾਗੀ ॥
ਪੜ੍ਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਇਕੁ ਨ ਉਹੈ ਭੁਝੈ ਕੋ ਵੀ ਚਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਨੰਗੇ ਆਵਣ ਨੰਗੇ ਜਾਣਾ ਹਰਿ
ਪਇ ਆਕਿ ਆਕੀ ਜੋ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਦਸਤੁ ਸੇਈ ਲੋਜਾਇ ਗਾਰੇ ਸੁਕਿ ਸੈ ਸਿਉ ਕੀ ਜੋ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇ
ਨ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿ ਹੁਰ ਸਨਾਹ ਮੁਰਦੀ ਜੋ
ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾਇ ਅਸੀ ਗਾਰਬ ਹੁਭੈ ਤਿਬਣਾਈ ॥ ਰੰਗ ਪਰਗ ਕਤੀ ਠਿ ਆਪਹਿ ਰਹਿਯਾ
ਈ ॥ ਲਾਲੁ ਸੁਪੇਦ ਵਲੀ ਚਿਅ ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ॥ ਦੁਖ ਖਣਾ ਦੁਖ ਭੋਗਣਾ ਗਰਬੈ ਗਰਬਈ
ਨਕਨਾ ਮੁਨ ਚੇਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛੁਡਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ
ਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧ ਭੁਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਗਿਨ ਮੁਖ
ਸਿਆਮਾ ਨਿਆਇ ॥ ਸੇਕੈ ਠਿਲਾਏ ਜੇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਧਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇਹੁ ਟਿਆਈ ਮਿਲ
॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਅਜ ਪੁਜਾ ਪਹਿਚੋਰੀ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਮੁਰੇ ਪੰ
ਚੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ ਸਰੈ ਛੁਠੇ ਲਾਲ ਚੋਰੇ ਰਿਪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਨਾਮੁ
ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਸੇਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤ ਦੇਵੁ ਜਾਨੀ ਕੋਈ ॥ ਹੋ ਮਿਰ ਮਿਹਰਿ ਉਚੈ
ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਸਕਾਰ ਬਾਨਿਰ ਮਲੁ ਮਲੁ ਖੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵ ਦਾ
ਧਿਆਇਆ ਅਮਰ ਪਦੁ ਹੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ - ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ

ਸਮਕਮਾਦਰਿਹੋਗਿ। ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਸੇਮਾਗੀਅਹਿਜਿਉਸੀਨਿਉਪਰਿਚੋਗ। ੧॥ ਪੰ॥ ੫॥ ੫
 ਰੰਗੁਰਾਵਹੀਅਕਾਬੁਸੁਰੰਦਾਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਉ। ਨਾਨਕਨਾਮਦਿਹੁਣਿਆਤਿਨਤਨਖਾਵਹਿ
 ਕਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਉਕਰਿਨਿਜਮਹਲੀਦਾਸਾ। ਓਇਬਹੁਵਿਜੋਨਿਨਾ
 ਵਨਿਛਿਰੋਹਿਨਾਬਿਨਾਸਾ। ਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਦਿਹੋਸਭਸਾਸਗਿਰਸਾ। ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉ
 ਤੋਹੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ। ਓਇਕਿਰਪਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩
 ॥ ਜਿਚਰੁਇਹੁਮਨੁਲਹੀਦਿਚਿਹੈਹਉਮੈਬਹੁਤੁਅੰਕਾਭਾਸਬਦੈਸਦੁਨਅਵਈਨਾਮਿਨਲ
 ਗੋਪਿਅਗੁਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਵਈ। ਤਿਸਕੀਖਪਿਖਪਿਰੋਇਖੁਆਗੁਨਾਨਕਸ੍ਰੋਕੁਸੇਈ। ਐਜੋਸਿ
 ਰੁਪਰੇਉਤਗਿ। ਸਤਿਗੁਰਕਭਾਣਾਮੀਨਿਲਏਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਗਿ॥ ੧॥ ਪੰ॥ ੩॥ ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਚਕ
 ਰੰਜੋਖਸਮੈਭਾਵੈ। ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਏ। ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਦਿਛੁਹੈਜੋਤੀਜੋਤਿ
 ਅਲਾਵੈ। ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਬੁਝੁਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਲੋਖੇਦਿ
 ਉਰੈਮਨਮੁਖਿਅੰਕਾਰੀ। ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਰੀ। ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੁਰ
 ਸਭਿਲਵੇਬਹੁਭਾਰੀ। ਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁਰਗਵਠਾਕਿਉਤਰੀਐਤਰੀ। ਨਾਨਕਗੁਰਿਰਾਖੇਸੋਉਬਰੇਹ
 ਗਨਮਿਉਰਧਾਰੀ॥ ੨੭॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਦਿਛੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਾਹੀਮਰਿਜੀਮਹਿਦਰੋ
 ਕਗਮੇਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਬਹੁਦੁਜੈਰਾਇਦਿਕਾਗ। ਓਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਤਿਸੁਜਨਕ
 ਰਿਕਹਿਸਭਿਨਮਸਕਾਗ। ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਅੰਤਰਿਜਿਤੁਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਗੁ॥
 ੧॥ ਪੰ॥ ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹਦਿਸਾਰਿ। ਮਾਸਚੁਮਰਠਾਹਰਿਨਾਮੁ। ਪੰਧਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਇਆਅੰ
 ਰਹਿਦੁਖਸਹਾਮੁ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਰਾਮੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਠਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ। ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਵਢੋਈ। ਜਮਕਾਲੁਮਿ
 ਏਦੇਭੇਟਸੇਦਕੁਨਿਹੋਈ। ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਾਇਆਪਤਿਪਰਗਵਾਏਈ। ਨਾਨਕਅਨਹਦਭੁਨੀ
 ਰਹਿਦਜਦੇਮਿਲਿਆਹਰਿਸੋਈ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਗੁਰਕਾਰਿਅਜੇਕਰੇਸੁਖੀਪੁਰ
 ਖਸਾਗੁਰਕੀਕਰਣਿਭਉਕਟੀਐਨਾਨਪਾਵਹਿਪਾਗੁ॥ ੧॥ ਪੰ॥ ੩॥ ਸਚੁਪੁਰਾਣਨਾਥੀਐਨਾਮੁਨਮੇ
 ਲਹੋਇ। ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਬਹੁਵਿਨੈਅਵਛੋਹੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਐਅਵਛੋਜਾਵਾ
 ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰਗਤਜਨੁਜਚੇਦਨੁਹਰਿਦੇਹੁਭਾਇ। ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸ
 ਏਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਤਾਇ। ਖਿਨੁਪਲਪਪੜੀਨਜੀਵਉਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਾਮਾਇ। ਸੁਤਿਹਰਿਨਲਿ
 ਰਿਖਲਿਆਗਦਿਹਰਿਆਸਭਥਾਇ। ਚੁਤਿਆਆਪਿਉਠੁਧਿਦੇਇਨਾਨਕਲਿਵਲਾਇ॥ ੨੯॥

ਸਲੋਕੁ ੫:੩॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਾ ਮੁਹਿ ਸਾਮਰੀ ਕਾ ਬਾਇਕੁ ਬਾਇ
ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤ ਦਹਿ ਬਿਕਾਗਾ ਦਰਗਾਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗਿ ਐਓ ਬੈਰੋ ਹਿਭੁ ਵਿਆਗਾ ਅਪੇਸਿ
ਟਿਓ ਪਾਇ ਅਨੁਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਖੀ ਐਸੁ ਦਰ ਤੇ ਮਾਪਿ ਸਚਿਆਰੁ
੧॥ ੫:੩॥ ਹਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅਗਾਧਿ ਮਾਜਿ ਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ
ਹਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਾ ਕਰੇ ਸਭੁ ਏਕੁ
ਜੀਵਨੁ ਜਾਣਿਆ॥ ਤਿਨ ਜੀਵਨ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਪਸਦਾਰਿਆ॥ ਦਭਦੰਚ ਕਉ ਪਿਪਰ
ਮਾਇਆ ਹਿਰਿਆਣਿਆ॥ ਜਮੁ ਕਾਢੁ ਨਿਹਾਏ ਸਾਸਾ ਦੁਖ ਟੈ ਬੇਤਾ ਲਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ
ਰਣਾਈ ਓਥੇ ਹਰਿਗੁਰ ਰਖਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਤੇ
ਦਖਾਣ ਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ॥ ਦੂਜੇ ਗਾਇਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਰਿਆ ਮਨੁ ਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾ
ਯਾਜਿ ਨਿਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨਸੇ ਦੁਨੀ ਦੇ ਦਾਰਿ ਜਕੁ ਮਾਇਆ॥ ਜਮ ਕਾ ਠਹਾਰ ਗਲ ਪੁਨ ਕਟੀ ਐਓ
ਰਿਅਦੁ ਹਿਜਾਇਆ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਬਾ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ॥ ਤਿਨ ਮਾਇਆ ਮਨ ਦਿ
ਨਾ ਮੁਧਿਆਇ ਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ੫:੩॥ ਸਦੁ ਦਣ ਜਹਿ ਸਦੁ ਸੇਵ ਦੇ ਜਿਗੁਰੂ
ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭੁਟੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਾ
ਚਿਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਟੈ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥
ਦਿਰੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸਾ ਲਿਖਤਾ ਲਿਖਵਾਇਆ॥ ਓਨ ਸੇ ਗੁਰੂ ਦਿਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਪਈ ਪ੍ਰਸਿਦ
ਗਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਗਦਿ ਰਹੇ ਪੁਰਿ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩
ਪਰਾਈ ਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀ ਐਵਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਬੈਠਿ ਕੈ ਰੋਗ ਬੈਠਾ
ਹੋਇ॥ ਅੰਨੇ ਦਸਿਆ ਠਕੁ ਪਾਇਆ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਦੇ ਚਣ ਜਾਇ॥ ਓਨਾ ਪਰਖਨਾ ਦਈਅਨੁ
ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਜੇ ਮਾਪਿ ਪਰਖਨਾ ਦਈ ਤਾ ਪਰਖੀਆ॥ ਥਾਵੁ ਹੁਲਾਇ ਓਪਰਿ ਪਾਇ॥ ਜੇ ਚਿਤੁ
ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾਂ ਦੁਖੁ ਲਹੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਰੂਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਨਹੋਇ॥ ਸਬਦੁ ਸੀਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਦਿਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਕੋਇ॥ ਦਸਤੁ ਪਰਾਈ ਮਾਪਿ
ਬੁਕਰੇ ਮੁਰਖੁ ਮਾਪੁ ਗਣਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਠਿ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਅਵੈ ਜਾਏ॥ ੧॥
ਮਾਮੇ ਮਨ ਦੁਭਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਜੇ ਧਰਿ ਮਿਲੇ
ਛੁਣੇ ਹੋ ਕੁਝੁ ਜੇ ਅਪੇਸੇ ਲੋਕ ਰਤਾਰੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗਦਿਆ ਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ
ਨਿਦਾਰੇ॥ ਹਰਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸਦਾ ਸਾਝਾ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀ ਉਰਧਾਰੇ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਿਨ ਕੀ ਬੀਚ

ਦੇਸੇ ਦੇਸ ਦੇਸ ਬ ਦੇਸ ਦੇਸ ਗੋਰਾ ਦੀਆਂ ਪਤਿ ਰਖ ਸੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰਦੁਆ
ਗਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਸੁ ਹੋ ਲੇਭਏ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੇ ਬਹੁ
ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਦੁਪਾਇਆ ਪੁਰੁ ਕਲਤੁ ਨਿਤ ਦੇਖੇ ਵਿਗਸੈ ਮੇਰਿ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਿਪਰ ਦੇ ਸਿਧਨੁ
ਰੁਗਇਆ ਏ ਮੁਰਿ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਹੋਵੇ ਦੇਵ ਗਏ ਪੁਕੇ ਸਕੈ ਨ ਛੁਡਾਇਆ ਨਾਨਕ ਦਿਖੁ ਨਾ
ਦੇਖਿ ਗੁਮੇਹੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ
ਬੁਝਾਏ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ਕਿਸਨਾ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਦੇਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਹੋ ਗੁਬਣ
ਬੁਝੋ ਗੁਲਗੋਤਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਕ ਸਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਪ: ੩॥
ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬ ਵੈਰੇ ਜਿਤੁ ਸਹ ਮੇਲਾ ਦੋਹੇਇ ਬਿਨੁ ਸਬ ਵੈਰੇ ਜਗ ਅਨੇਹੇ ਸਬ ਦੇ ਪਰ
ਦੁਹੇਇ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬਕੇਭੇ ਪਥਕੇਤਨੁ ਧੋਇ ਬਿਨੁ ਸਬ ਵੈਰੇ ਨੈਨ ਪਾਇ ਓਦਿਖੀ ਏਚ ਲੋਹੇ
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐਕ ਗਮਿ ਪਰਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੇ ਅਤਿ ਨੇ
ਰੁਬਰਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ਦਿਸਦਾ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਚਲ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਕਿਉਂ ਹੀ ਐਥਿਰੁ
ਜਗਿ ਕੋਕ ਦੁਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਚ ਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਦਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰਕਾਭ
ਉਤੇਰੁ ਅਪਾਰਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰ ਬੁਧਿ ਮਰਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮ
ਨਿਦ ਸੈ ਦਰਗਹ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਪ: ੪॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਦਿਸੈ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦਾ ਤਿਸ ਸਿਉ ਕਿਉਂ ਮਨੁ ਰੂਸੀ ਐ ਜਿਸ ਹਿਰ ਮਾਰੀ ਚਿੰਦ
॥੨॥ ਪ: ੪॥ ਸਾਫੁ ਨ ਆਇਆ ਛਿਮ ਛਿਮ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕੜਾਸਥੁ
ਰੁਕਾਇ ਸੀ ਮੀਦੁ ਫਾਛੁ ਚਬਰ ਲਾਇਆ ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀ ਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੀਮ ਅਭੋਹ ਲਲਾ
ਏ ਹਰਿ ਅਚਿਤੁ ਬੁਲਾਵੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ਬਾਇਆ ਹਰਿ ਤਿਸ ਹਿਧਿਆ ਫੁਲੁ ਸੀਤ ਜਨਹੁ
ਜਮੀਂ ਲਏ ਛੁਡਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦੇਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨਾਦੁ ਪਭੁ ਪਲਹਿ ਜਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭ
ਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਚਾਰਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚਰੈ ਸਦਈਆ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਅਪਿਦਾਇਆ ਲੁ
ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ਹਿਰਦੈ ਕਦੁ ਲੁਪ੍ਰਗਾ ਸੁਏ ਨ ਮਨਿ ਲਿਖ ਲਾਈਆ ਜੇਕੋ ਕਰੇ ਉਸਦੀ ਰੀਸ
ਸਿਰਿ ਛਾਈਆ ਨਾਨਕ ਅਪਰਿਕੇਇ ਨ ਸਕਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈਆ ॥੩੪॥ ਸਲੋਕੁ
ਪ: ੩॥ ਅਮਰੁ ਦੇ ਪਰਦਾ ਹੁੰਦੇ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਾਈ ਨਹੁ ਜਤ ਕਰਣੀ ਜਾਇਆ ਆਪੁ

ਜੋ ਤਾਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਚੋਲ ਹੁਰਿ ਨੁਰਾਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤਿਸ ਨਾਭ ਖਸ ਭਉ ਤਰੀ ਜੇ ਕੁਰਮ ਬਿਨ
ਸੁਖੀ ਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ ਜਿਨਾ ਮਲਿ ਆਲਹਿ ਜਾਇ ਭਰਮੀ ਤਿ ॥
ਉ ਜਲ ਦੁਧਾ ਭੋਨ ਭੋਨ ਕਾ ਢੇਰ ਟਿਹਿ ਸੁਲਾ ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਦੁਟਿ ਕਾ ਢੇਰ ਸਾਧੁ ਹਉ ਮੈ ਤਾਤਿ ॥ ੨ ॥
ਨਕੋ ਪੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰਨਿ ਤ ਕਪਟੁ ਕਮੀ ਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿ ਅਕੋਈ ਦੇਖਿ
ਦੈ ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨੁ ਸੇਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾ
ਹਿ ਆਪੁ ਰਖੀ ਤਿ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਚੁਭੁ ਨਨ ਕੁ ਸਮਦਰਸੀ ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਾਤਿ ਰਗੀ ਤਰੀ ॥ ੪ ॥
ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪ ਲਈ
ਅਮਾਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦਿ
ਨ ਦੁਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤਿਨ ਕਾ
ਰਸੁ ਦੇਖ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਦੁਖ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗਾਇਆ ਜੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ
ਭੁਜਨ ਮੁਤਿ ਨਾਕਾਸਟੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭਿ ਤਾਰੀ ਸਭ ਕੁਲੁ ਭੀਖਿ
ਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਦਸਿ ਕਰਿ ਲਾਇਆ ਜਨਾ
ਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਬਿਖੁਰੁ ਬਦਾ ਕਾ ਦੁਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੬
॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤਿਸ ਕਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਨਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜਲਤ ਅੰਗ
ਹਉ ਮੈ ਦਿਚਿ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਅਵਤਾਰਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ
ਸਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹਿਨ ਚੇਤਹਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਮੁਖ ਜਨਮੁ
ਅਰੈ ਬਿਰਥਾ ਅਵਤਾਰਤ ਲਜਾਈ ॥ ਕਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਰੂਥੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ
ਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿ ਮਲੋਭੁ ਲਹਿ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਖਕਰੇ ਬਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ
ਨੁਵਸਿਆ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸੈਵਾ ਅਨੰਦਿ ਹੋਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਏਕ ਸਬਦਿ
ਵਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੇ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਰੋਗੁ
ਰਈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮਲੋਹੁ ਗੁਰਾਵੈ

ਗੁਰਮਤਿ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥੪॥੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥੪॥ ॥ਪੜਤਾਲਾ॥ ॥ਘਰੁ॥ ॥ਹਰਿਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮ ਮਿਲਿਸਾ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ
 ॥੧॥ ਚਾੜਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਘੋਰਾ ॥੨॥ ਜੇ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਥੇ
 ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਗਾਈ ਛੁਟਿ ਗਇ ਓਜ ਮਕਾ
 ॥੪॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥੪॥ ॥ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਜਤੇ ਬਰਭਗੀ
 ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥ ਕੇ ਉਬਤ ਦੇਹ ਉਤ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈਹ
 ॥੨॥ ਹਰਿ ਭੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਮਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆ
 ॥੩॥ ਮਨ ਮੋਹਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇ ਬੇਜੀ ਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕ ਇਕ
 ॥੪॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥੪॥ ॥੨॥ ॥੨॥ ॥੮॥

੪੫

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥੪॥ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨੀ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
 ॥੧॥ ਹਉ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਾਧ ਜਨੀ ਕਉ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥੨॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨੀ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ
 ॥੨॥ ਨਿਅ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪਤਿ ਤਉ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮਨੁ ਅਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਦਸਿ
 ॥੩॥ ਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲੁ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿ ਓਥਾ ਪੈ ਕਿ ਕੁ ਸਿਮੀਨਾ ਦੁਸਿ ਗਤਿ ਖਰਿਆ ॥੨॥ ਹਰਿ
 ॥੪॥ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲਨੀ ਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨ ਮਲੁ ਲਾਹੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕ ਰਿਚਿਉ
 ॥੨॥ ਸਾਧੁ ਨੀਕਾ ਪੁਕਰਿਆ ॥੩॥ ਮਸਤ ਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਠਾਕੁ ਰਿਹਾ ਰਸਤਿ ਭੁਰਚਰਨ
 ॥੪॥ ਉਧਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਦਾ ਲੁਢੁ ਢੁਢੁ ਪਤੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨ ਮਿਉ ਸਰਿਆ ॥੪॥੧॥ ਕਾਨਹ
 ॥੫॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥੪॥ ॥ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨ ਪਗਰੇਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਕੋਰ
 ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਰਨ ਜਨ ਹਿਗਤਿ ਮਿਤਿ ਹੁਕੀ ਏ ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨਾ ॥
 ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਿਖੀ ਓਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨ
 ॥੨॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਟਿ ਦੇਵੁ ਉਚਿਅਰਤੇਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਅ ਹਮ ਕੀ ਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨਾ ॥੨॥

੮੬

ਹਰਿਕੇਸਤਨਉਤਮਜਗੀਅਹਿਜਿਨਮਿਲਿਆਪਾਥਰਸੇਨਾਜਨਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਕਉਦਿਉਤਮ
ਹਰਿਕੇਨਾ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਸਾਹਦਭੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਦਣਜਰੇਰਾਸਿਦੇਨਾਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭ
ਹੁਲਦਿਵਖਰੁਹਹਿਹਰਿਲੇਨਾ॥੪॥੨॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨਰਮਾਮਪਰਰਾਸ
ਕੇਸਤਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਦਿਰੇਗਿਹਰਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਹਰਿਹਰਦੈਜਪਿਭੰਨਮੁਨਰਾਹੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਿਰਪਾਸਾਅਨਾਦਿਨੁਮਨਦੁਭਇਅਮਨੁਬਿਗਾਸਿਅਉਦਮਭਏਮਿਲਨਕੀਆਸਾ॥੧॥੨॥
ਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਤਨੇਸਾਸਲੀਟੇਹਮਗ੍ਰਾਸਾਕਿਲਾਬਿਖਦਹਨਭਏਖਿਨਅੰਤਹਿ
ਟਿਗਏਮਾਇਅਕੇਠਾਸਾ॥੨॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਕਮਾਫਹਿਮੁਰਖਮੁਗਧਰਖੇਪ੍ਰਭਤਾਸਾਅਫ
ਨਿਆਰੇਪਾਥਰਭਰੇਸਤਸੰਗਥਿਅਿਤਰੇਤਰਾਸਾ॥੩॥ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤੇਸਭਉ
ਹਮਨੀਚਬਿਖਿਆਸਾਹਮਰੇਅਫਗੁਨਸੰਗਿਗੁਰਿਸੇਟੇਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਏਪ੍ਰਭਪਾਸਾ॥੪॥੩॥
ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰਕਾਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀਜਨਦ
ਸਰਿਦੁਰਮਾਤਿਦੂਜਾਭਉਗਇਓਸਭਭੁਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਪਰੰਗਹਰਿਕੇਰੇਘਟਿਘਟਿਗੁਮਨ
ਓਗੁਪਲਕਾਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਊਘਰਿਗਏਬਿਖਿਅਕੇਤਾਕਾ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਹੁਬੁਝ
ਹੁਸੋਭਾਜਿਨਿਉਰਧਰਿਓਹਰਿਸਿਕਰਸਾਕਾਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਅਯੈਸੇਗਉਦੇਖਿਬਛੁ
ਕਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਉਤਮਜਨਕਜਨਾਕਾਤਿਨਹਰਿਹਰਦੈਬਾਸੁਬਸਾ
ਟਿਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਕੀਏਹਰਿਗਖਿਲੇਹੁਆਪਨਅਪਨਕਾ
ਨਾਨਕਕੇਸਖਾਹਰਿਭਾਮਾਤਪਿਤਾਬੰਪਹਰਿਸਾਕਾ॥੪॥੪॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਾ
ਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਚੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਦਸਤੁਮਾਇਆਗਛਿਦੇਵੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲੀਓਹ
ਜੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਕ੍ਰਮਿਅਣੁਬਧੇਪ੍ਰਕਲਤਮੇਹਪ੍ਰੀਤਿਜੈਸੇ
ਰਫਰਕੀਤੁਛੁਛਾਇਆਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਦੇਹਭੀਤਿ॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਉਤਮਦਿ
ਮਿਲਿਅਮਾਨੋਹੋਇਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਪਰਚੈਰਾਮੁਰਦਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਅਸਥਿਭਰਾਮੁਰਦਿਆਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ
॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਜਨਨੀਕੇਜਿਨਿਮਿਲਿਅਮਾਨੁਰੰਗਿਰੰਗੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਲੁਨਉਤਰੈਕਬਹੁਦੰ
ਰਿਜਾਇਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੩॥ਹਮਬਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਰਾਧੀਗੁਰਕਾਟੇਕਟਿਤਕਟੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਪੁਟੀਓਮੁਖਿਅਉਖਪੁਜਨਨਾਨਕਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ॥੪॥੫॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨ
ਰਾਮਨਾਮਜਗੀਨਾਬਾਪੁਮਨਘੇਰਪਰੇਬਿਖੁਬਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰਕਾਢਿਲੀਏਦੇਹਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮਗਖਿਲੇਹੁਹਮਪਾਪੀਪਾਥਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਤੇਸਭ

ਜੇਸੇਇਸਾਬਾ॥੧॥ਤੁਮਦਰੁਪਰਬਬਰੁਅਗਮਅੰਗੋਚਰੁਮਦੁਢਿਰੁਪਈਨਹੀਰਾਬਾਤੁਪਰੇਪਰੇਅਪ
 ਰੁਪੁਆਮੀਤੁਆਪਨਜਾਨਹਿਅਪਿਜਗੀਨਾਬਾ॥੨॥ਅਦਿਸਾਟੁਅੰਗੋਚਰਨਾਮਪਿਆਏਸਤਸੰਗਤਿਮਿ
 ਇਸਾਬਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਅਕਥਕਥਕਾਬਾ॥੩॥ਹਮਰੇਪੁਤਜਗਦੀ
 ਸਬੁਸਾਈਹਮਰਾਖਿਲੇਪੁਤਜਗੀਨਾਬਾ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਨਕੋਪੁਕਰਕਪੁਕਿਪਰਾਖਪੁਤਜਨਸਾਬਾ॥੪॥
 ॥੧॥
 ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਧਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਪਰੁਤਲਾ॥ ਘਰੁਪ॥ ਮਨਜਾਪਦੁਰਾਮਗੁਪਾਲਾ॥ਹਰਿਰਤਨਜਦੇਹਰਲਾਲ
 ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਘਟਿਟਕਸੁਲੀ॥ਹਰਿਹੋਰੇਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਾਮਗਮਅੰਗੋਚਰਏਕ
 ਜੀਹਕਿਅਕਥੋਬਿਚਾਰੀਗਮਰਾਮਰਾਮਲਲਾ॥ਤੁਮਰੀਜੀਅਕਥਕਥਾਤੁਤੀਤੁਤੀਜਾਨਹਿਹਉਹਰਿਜਪਿ
 ਹੁਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਹਮਰੇਹਰਿਪ੍ਰਨਸਖਾਸੁਆਮੀਹਰਿਮੀਤਾਮੇਰੈਮਨਿਤੀਜੀਹਰ
 ਰੇਹਰੇਹਰੇਮਨਾਮਧਨੁਮਾਲਾ॥ਜਾਕੇਭਾਗੁਤਿਨਲੀਓਰੀਸੁਹਾਗਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰੇਗੁਨਗਾਏਗੁਰਮਤਿਹਉ
 ਧੁਲਿਬਲੇਹਉਬਲਿਬਲੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਭੁਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੧॥੩॥ ਕਾਨਹੁ
 ਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਧਪੁਤਦੀਸਾ॥ਏਕਾਜੀਹਕੀਚੈਲਖਬੀਸਾ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਸਬਦਿਜਪੀਸਾ॥
 ਰੇਹਰੇਕਿਰਪੀਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਹਮਲਾਇਹਰਿਸੇਵਾਹਰਿਜਪਿਜਪੇਹਰਿਜਪਿਜ
 ਪੇਜਪੁਜਾਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ਤੁਮਰੇਜਨਗਮਜਪਹਿਤੇਉਤਮਤਿਨਕਉਹਉਘੁਮਿਘੁਮੇਘੁਮਿਘੁਮਿਜੀਸਾ॥੧॥
 ਹਰਿਤੁਮਦਰੁਪਰਬਬਰੁਉਚੇਸੇਕਹਹਿਜਿਤੁਧੁਰਾਦੀਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਗੁਰਮਤੀਧਨੁਪੈਨੁਧਨੁ
 ਪੈਨੁਧਨੁਸਬੀਸਾ॥੨॥੨॥੮॥ ਕਾਨਹੁਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਭਜੁਗਮੇਮਨਿਗਮਾ॥ਜਿਸੁਤੁਪੁਨਰੇਖਦਰੁਮਾਸ
 ਤਸੰਗਤਿਮਿਲੁਭਜੁਗਮਾ॥ਬਡ੍ਰੇਹੋਰੇਭਾਗਮਥਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਿਹਰਿਹੋਤੁਜਾਸੁਤਿਤੁਘਰਿਆ
 ਦੇਅਨੰਦੁਭਜੁਗਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਧੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਓਪਦੇਸਿਭੁਭੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਖੋਰੇ
 ਤਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭਜੁਗਮਰਾਮਰਾਮ॥੧॥ਸਭਸਿਸਟਿਧਰਿਹਰਿਤੁਮਕਿਰਪਾਲਕਰਤਾਸਭੁਤੁਤੁਤੁ
 ਰਾਮਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਸਰਣਾਗਤੀਦੇਹੁਗੁਰਮਤੀਭਜੁਗਮਰਾਮਰਾਮ॥੨॥੩॥੮॥ ਕਾਨਹੁਪਾ
 ਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਉਪਗਚਾਟਾ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਧਰਬਾਠਾਭਜੁਹਰਿਹਰਸੁਰਸਹਰਿਗਾਟਾ॥
 ਹਰਿਹੋਰੇਲਿਖੋਲਿਲਾਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟਕਰਮਕਿਰਿਆਕਰਿਬੁਧਬੁਧਿਸਬਾਗਾਸਿਧਸਾਧਿਕੋਜੋਗੀ
 ਅਕਰਿਜਟਜਟਾਜਟਾ॥ਕਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐਹਰਿਬ੍ਰਹਮੰਜੇਗੁਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸਿ
 ਗੁਰੁਗੁਰਸੀਤਜਨਾਬੋਲਿਖੋਲਿਕਪਾਟਾ॥੧॥ਤੁਆਪਰੇਪਰੁਸੁਆਮੀਅਤਿਅਗਾਹੁਤੁਭਰਪੁਰਿਹਰਿਆਜਲ
 ਲੇਹਰਿਇਕੁਇਕੋਇਕਏਕੋਹਰਿਥਾਟਾ॥ਤੁਜਣਹਿਸਭਾਬਿਧਿਬੂਝੁਹਿਆਧੇਜਨਨਾਨਕਕੇਪੁਰਾਖਟਿ

ਪਟਿਪਟਿਪਟਿਪਟਿਹਰਿਪਟਾ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮ
ਧੋ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧੋ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਲਾਧੋ॥ਹਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਧੋ॥੧॥ਹਰਹਿ
ਬਿਖਮਾਇਅਸੰਚਿਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਸੁਖਪਾਣੀਐਹਰਿਭਜੁਸੀਤਸੀਤਸੀਗਤੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਜਿਉਫੁਇਪਾਰਸਮਨੁਰਭਏਕੰਚਨਤਿਉਪਤਿਤਜਨਮਿਲਿਸੀਗਤੀਸੁਧਾਹੋਦਤਗੁਰਮਤੀਸੁਧਾਧੋ॥੧॥
ਉਕਾਸਟਸੀਗਿਲੋਹਾਬਹੁਤਰਤਾਤਿਉਪਾਪੀਸੀਗਿਤਰੇਸਾਧਸਾਧਸੀਗਤੀਗੁਰਮਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਾਧੋ॥੧॥
ਗਨਚਾਰਿਅਸ੍ਰਮਹੈਕੋਈਮਿਲੈਗੁਰੁਗੁਰਨਾਨਕਸੇਆਪਿਤਹੈਕੁਭਸਗਲਤਰਾਧੋ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨ੍ਹਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹੁਭਗਵਾਨਾਜਸੁਗਾਵਤਪਾਪਲਹਾਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਜਸੁਗਾ
॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਨਾ॥੧॥ਹਰਹਉ॥ਤੇਰੇਜਨਾਧਿਅਵਹਿਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਤੇਸਾਧੁਸੁਖਪਾਦਹਿਜਾ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨਾ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਆਮਿਲਿਸਾਧੁਸਾਧਜਨਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰੁਭਗਵਾਨਾ॥੧॥
ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਤੁਸੁਆਮੀਤੇਸੁਖਫਲਪਦਹਿਤੇਤੇਰੇਭਵਸਿਧਤੇਭਗਤਹਰਿਜਾਨਾ॥ਤਿਨਸੇਵਹਮਲ
ਇਹਰੇਜਨਨਾਨਕਕੇਹਰਿਤੁਤੁਤੁਭਗਵਾਨਾ॥੩॥੬॥੧੨॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੨੧॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖਪਦੈਗੋ॥ਜਿਉਫੁ
ਪੈਤਿਦੈਸੁਖਪਦੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਦੈਗੋ॥੧॥ਹਰਹਉ॥ਭਗਤੰਜਨਕੀਖਿਨੁਖਿਨੁਲੋਚਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖ
ਪਦੈਗੋ॥ਅਨਰਸਸਾਦਗਏਸਭਨੀਕਰਿਬਿਨੁਨਦੈਕਿਛੁਨਸੁਖਦੈਗੋ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਮੀਠਲਾਗਾਗੁਰੁ
ਠੇਬਚਨਕਢਦੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਣੀਪੁਰਖਪੁਰਖੇਤਮਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਦੈਗੋ॥੨॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਨਤਮੇ
ਮਨੁਵਦਿਆਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਘਰਿਆਦੈਗੋ॥ਤਹਅਨਹਦਧੁਨੀਬਾਜਹਿਨਿਤਬਜੇਨੀਸੁਰਧਾਰਭਾਦੈਗੋ॥੧॥
॥ਗੁਰਮਨਾਮੁਇਕੁਭਿਲੁਭਿਲੁਗਦੈਮਨੁਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਦੈਗੋ॥ਨਾਮੁਸੁਣੈਨਾਮੇਮਨਿਭਦੈਨਾਮੇਹੀਭਿਪਤ
ਗੋ॥੪॥ਕਨਿਕਕਨਿਕਪਹਿਰੇਬਹੁਕੰਗਨਾਕਾਪਰਭਤਿਬਨਦੈਗੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਠੀਕਠਿਕਾਨੇਜਨਮਿਮੈ
ਰਿਅਦੈਗੋ॥੫॥ਮਾਇਆਪਟਲਪਟਲਹੈਭਾਗੀਘਰੁਘਮਨਿਘੇਰਿਘਲਦੈਗੋ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੁਰਸਭਿ
ਰੇਬਿਭੁਦਤਰੁਤਰਿਭਿਨਜਦੈਗੋ॥੬॥ਭਉਬੈਰਗੁਭਇਆਹੈਬੋਹਿਭੁਭੁਖੇਦਟੁਸਬਦਿਤਰਦੈਗੋ॥ਗੁਰਮਨਾਮੁ
ਭੇਟੀਐਹਰਿਗਮੈਨਾਮਿਸਮਦੈਗੋ॥੭॥ਅਗਿਆਨਲਾਇਸਦਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੈਲਾਇਜਗਦੈਗੋ॥
ਨਾਨਕਭਣੈਅਪਣੈਜਿਉਭਦੈਤਿਦੈਚਲਦੈਗੋ॥੮॥੧॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਹਰਿਗਿਆਨ
ਰਦੈਗੋ॥ਜੇਜੇਜਪੈਸੋਈਗਰਿਪਦੈਜਿਉਪ੍ਰਪ੍ਰਹਲਾਦੁਸਮਦੈਗੋ॥੧॥ਹਰਹਉ॥ਕ੍ਰਿਪਕ੍ਰਿਪਕ੍ਰਿਪਕਰਿਹਰਿਜੀਉਕੀਰ
ਰਪਨਾਮਿਲਗਦੈਗੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿਅਦੈਗੋ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮ
ਧਉਮੈਮਲੁਲਾਗੀਮਿਲਿਸੀਗਤਿਮਲੁਲਾਹਿਜਦੈਗੋ॥ਜਿਉਲੋਹਾਤਰਿਛੀਕਾਸਟਲਾਗਿਸਬਦਿਭੁਭ

੨੫੨੦ ॥ ੨ ॥ ਸੀਗਤਿ ਸੀਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤ ਸੀਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੀਗਤਿ ਹਰਿ ਸੁਖ ਮਏ ਗੋ ॥ ਥਿਨੁ ਸੀਗਤਿ ਕਰ ਸਕੈ ਗੋ ॥
ਮਨਿ ਕਹਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੁ ਪਾਏ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵ ਲੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸ ਮੀਠ ਲਗਾਏ ਗੋ ॥ ਥਿਨੁ ਥਿਨੁ
ਨਾਉ ਦੇਵੇ ਫਿਰਿ ਆਈ ਸਤਿ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਸਮਾਏ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਦ੍ਰਿ ਹੀ ਐ ਜਨ ਨਿਦ੍ਰਿ
ਤਲਾਉਣ ਪਾਏ ਗੋ ॥ ਜੇ ਨਿਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਤਿ ਭਗਤੀ ਹਰਣਾ ॥ ਸਤਿ ਪਦਿ ਜਾਏ ਗੋ ॥ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤ੍ਰ
ਮੀਠਾ ਸਾਤ ਪਤ ਪਨ ਪੁਜ ਕਰਾਏ ਗੋ ॥ ਜੇ ਭੇਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੁਨ੍ਹਰੁ ਮਨ ਭਗਮੁ ਚਕਾਏ ਗੋ ॥ ੬ ॥ ਜਤਨ ਜਾ
ਏ ਮਤ ਭਗਮੁ ਸੁਕ ਜਨ ਕਪਗੀ ਲਾਗਿ ਪਿਆਏ ਗੋ ॥ ਭੁਠ ਨ ਭੁਠਿ ਪਈ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਥਿਨੁ ਮਨੁ ਆਤਿ ਲੁ
ਤਲਾਏ ਗੋ ॥ ੭ ॥ ਜਨ ਕ ਜਨ ਕ ਬੋਠੇ ਸਿਪਾਸੀ ਨਉ ਮਨੀ ਪੁਰਿ ਲੈ ਲਾਏ ਗੋ ॥ ਨਨ ਕ ਫਿਪ ਫਿਪ ਕਰਿ ਠਕਰ ਮੈ
ਵਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਏ ਗੋ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੋ ॥ ਜਿਉਂ
ਕੋਇ ਇਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਪਿਆਏ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸਰ ਨੀਜ ਪਿਛੈ ਸੇਖਨ ਗੋਹਰਿ ਜਪਤਿ ਆ
ਮ ਭੁਨ ਪਾਏ ਗੋ ॥ ਭੁਅਥਾਹ ਮਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੋਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਏ ਗੋ ॥ ਜਿਨ ਭੁਜੀ ਪਿਛਿ ਤੇਈ ਜਨ
ਜਿਹੇ ਹਰਿ ਪਤਿ ਅਹੁ ਕਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਗੋ ॥ ਬਿਦਰਦਾ ਸੀ ਸੁਤ ਛੇਕ ਛੇਕ ਹਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਏ ਗੋ ॥ ੨ ॥ ਜਲ ਤੇ
ਪਤਿ ਭੁਟੀ ਹੋ ਕਾਸਟ ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਏ ਗੋ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾਹਰਿ ਮਾਪਿ ਸਦਾ ਰੇ ਮਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਏ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਹਮ
ਪਰਲੋ ਹਲੋ ਹਬਤੁ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੀਗਤਿ ਨਾਦੁ ਤਰਾਏ ਗੋ ॥ ਜਿਉ ਸਤ ਸੀਗਤਿ ਤਰਿ ਚਿਨ੍ਹ ਲਾਹੈ ਸੀਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਏ
ਗੋ ॥ ੪ ॥ ਖਰੇ ਖਰੇ ਏ ਬੈਠ ਤਉ ਠਰ ਮਾਗਿ ਪੀਥਿ ਪਿਆਏ ਗੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਰੇ ਸਰਿ ਗੁਰ ਪਾਧਰ ਮੁਕਤਿ
ਜਨਾਏ ਗੋ ॥ ੫ ॥ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਐ ਨਿਹ ਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਗੋ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉ ਮੈ ਭੂਏ
ਤਉ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਮਸਮਾਏ ਗੋ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅ ਨ ਕਉ ਭਾਗੀ ਨਨ ਹੀ ਭਾਏ ਗੋ ॥ ਠਿਰਿਏ ਹਵੇ ਲਾਹ
ਥੀਅ ਫੈ ਪਰਤਾ ਪੈ ਪਛਤਾਏ ਗੋ ॥ ੭ ॥ ਜੇ ਕੋ ਭਲ ਲੋਚੈ ਭਲ ਅਪਨਾ ਗੁਰਮਾਗੈ ਚਹਿ ਚਹਿ ਪਾਏ ਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ
ਵਇਆ ਕਰਿ ਠਕੁਰ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਏ ਗੋ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਤਰਾਏ ਗੋ ॥ ਭੈਭੈ ਤਾਸ ਭੁਟੇ ਹੋ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਏ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ
ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਪਰਿਆਏ ਗੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਜੀ ਫਾਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਾਦਿਵਾਏ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਦੁਬਿਧ ਲੋ
ਭਲ ਗੋਰੇ ਪਾਣੀ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਗੁਨ ਮਾਏ ਗੋ ॥ ਠਿਰਿਉ ਲਟਿਓ ਜਨ ਮੁਹੇ ਫੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲੈ ਰੰਗ ਲਾਏ
ਗੋ ॥ ੨ ॥ ਇਵੀ ਦਸੇ ਦਸੇ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ਤੈ ਚੁਣੀਆ ਥਿਨੁ ਨ ਟਿਕਾਏ ਗੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਵਸ ਗਤਿ ਆਏ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ
ਸੋ ਪਾਏ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿਏ ਕੋਰੇ ਗੋਰਿ ਆਸ ਭਏ ਕੰਸਾ ਹਿਸਮਾਏ ਗੋ ॥ ਵੈਕੁੰਠ ਪੁਏ ਕੋਬਹੁੰਗੀ ਸਭੁ ਏਕ ਰੁਬ
ਦੀਚ ਲਾਏ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਏ ਗੋ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਧਸੀ
ਅਹੁ ਵਸ ਬਦੁ ਬਜਾਏ ਗੋ ॥ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਸਿਸਟਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੋਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ ਪਾ

ਦੈਅਇਜਾਇਵੁਪਾਵੈਗੋ॥੬॥ਅਨੇਕਜਨਮਾਵੈਫੁਰੇਮੇਰੇਪੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਕੁਰਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੭॥
 ਮਿਲਤਮਹਾਸੁਖਪਾਇਅਮਤਿਮਲੀਨਬਿਗਸਵੈਗੋ॥੮॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਾਬੀਵਨਮੈਸਰਸਾ
 ਲਗਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰਗੁਰੇਸਤਿਗੁਰਮੇਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੯॥੪॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ॥
 ॥ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਚਲਚਲਵੈਗੋ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤਲਿਭੰਡੇਅੰਕਲੁਸਬਦੁਵੈਗੋ॥੧੦॥
 ਉਚਲੋਚਲੈਚਲੈਦਹਦਹਦਿਸਿਗੁਰਗਥੇਹਰਿਲਿਦਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵੈਗੋ॥੧੧॥
 ਖਿਆਮੁਤਨਮੁਚਅਵੈਗੋ॥੧੨॥ਬਿਸੀਅਰਬਿਸੁਭਰੇਪੈਪੁਰਨਗੁਰਗਰੁਸਬਦੁਖਿਪਾਵੈਗੋ॥੧੩॥
 ਅੰਗਰਿਸੁਨੇਕਨਾਵੈਬਿਖੁਫੁਕਿਫੁਕਿਲਿਦਲਾਵੈਗੋ॥੧੪॥ਸੁਆਨੁਲੋਕੁਨਗਰਮਹਿਸਬਨਾਕੁਰਖਿਨਾ
 ਮਰਿਕਢਾਵੈਗੋ॥੧੫॥ਹਿਰਿਸਰਨਿਜਨਾਵੈਗੁਰੁਚਾਬੀਦੇਨਿਕਲਾਵੈਗੋ॥੧੬॥ਸਪਨੰਤਰੁਸੀਸਾਗੁਰੁਬਾਜੀਸੁ
 ਜੀਖੇਲਖੇਲਵੈਗੋ॥ਲਾਚਨਮੁਗੁਰਮਤਿਲੈਚਾਲਹੁਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਵੈਗੋ॥੧੭॥ਉਮੈਕਰੈਕਰਾਵੈਗੋ॥੧੮॥
 ਪਕੋਇਲੇਅਨਿਜਮਾਵੈਗੋ॥ਅਇਅਕਾਲਦੁਖਦਾਈਹੋਏਬੀਜੇਸੇਖਲਾਵੈਗੋ॥੧੯॥ਸੰਤਹਰਮਨਮੁਪਨੁਸੰਚੁਕਿ
 ਰੁਚਚਲੇਪਤਿਪਵੈਗੋ॥ਖਇਖਰਚਿਦੇਦਹਿਬਹੁਤੇਗਹਰਿਦੇਦੇਤੋਟੇਨਾਮਵੈਗੋ॥੨੦॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਹੈਕਿ
 ਤਰਿਪਨੁਗੁਰਸਰਣਾਈਪਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਅਦਇਅਕਰਿਦੀਨੀਵੁਖੁਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੨੧॥
 ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ॥੨੨॥ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਚਰਪਿਆਵੈਗੋ॥ਲੋਹਹਿਰਨੁਹੈਵੈਸੀਗਿਪਾਹਸਗੁਨਪਾਹਸਕੋ
 ਇਅਵੈਗੋ॥੨੩॥ਹਰਾਉਸਤਿਗੁਰਮਹਾਪੁਰਖਹੈਪਾਹਸਜੇਲਾਗੈਸੋਠਲੁਪਵੈਗੋ॥ਜਿਉਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੇ
 ਹਿਲਾਦਾਗੁਰਸੇਵਕੁਪੈਜਰਖਵੈਗੋ॥੨੪॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥੨੫॥
 ਬਗੀਕਿਅਮਰਾਪਦੁਪਦੇਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਬਚਨਿਪਿਆਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਸਰਨਿਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾ
 ਪਿਆਵੈਗੋ॥੨੬॥ਦਇਆਲਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਹਗੁਪੰਭੁਦਿਖਵੈਗੋ॥੨੭॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਏਸੇਖ
 ਨਗਥਨਕਉਪ੍ਰਭਾਵੈਗੋ॥ਜੇਕੋਸਰਸੀਪੈਜਨਉਪਰਿਠਿਰਿਉਲੋਟੇਤਿਸੈਲਗਾਵੈਗੋ॥੨੮॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਸਰਸੇਵਹਿਤਿਨਦਗਹਮਾਨੁਦਿਵਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਪਿਆਵਹਿਹਰਿਗਲਿਮਿਲਿਮੇਲਿ
 ਲਾਵੈਗੋ॥੨੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੁਬੇਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪਰਚੈਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗੋ॥੩੦॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਪੁਹਰਿਗੁਪੋਹੈਦੈਰਿ
 ਨਕਉਪ੍ਰਜਕਰਵੈਗੋ॥੩੧॥ਸਾਕਤਨਰਸਤਿਗੁਰਨਹੀਕੀਅਤੇਬੇਖੁਹਰਿਗੁਮਾਵੈਗੋ॥ਲੋਭਲਹਰਸੁਆਨਕੀਸਾ
 ਬਿਖੁਮਾਇਅਕਰੰਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੩੨॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਤਜਗਕੰਤਰਕੁਲਗਿਸੀਗਤਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਾ
 ਭੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਤਸੰਕਤਿਰਖਿਤਰਵੈਗੋ॥੩੩॥੬॥ ਛਕਾ੧॥
 ਕਾਨ੍ਹੇਕੀਵਾਰਸੀਮੁਖਵਕਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੩੪॥ਮੁਸੇਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁਪੰ॥੪॥ ਰਾਮਨਾਮੁ
 ਨੁਹਰਿਗੁਰਮਤਿਰਭਉਰਧਾਗਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਰੋਇਗੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਭਜੀਤਿਅਕਰੋ

ਸਤਸੰਤੋਖਾਹੁਮਾਨੀਰਾਖੇਰਾਹੀਰੀਰੀਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥੩॥
 ਪਕਜਮੋਨਿਪਰਤੋਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਨਿਪਰਤਕਾਇਕਦੁਵੈਗੋ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉ ਮੈ ਕਢੀ ਮਾਗਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਤਿਨ ਜੁ ਮੈ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਗੁਰੂ
ਰਿਚੇਤਾ ਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਰਧਾ ਗਿ ਜਨਨ ਨ ਕਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤੇਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਪੈਦਿ ਚਿਕਿਤੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਾਗਾ ਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈ ਮੈ ਗੰਠ
ਹਰਿ ਉਰਧਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉ ਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਗੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਿ ਕਰਮ
ਮਾਫਣੇ ਨਿਤ ਹਉ ਮੈ ਰੋਇ ਖਾਮਾ ਗੁਰੂ ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿਨਾ ਵਾਲੀ ਮੈ ਸਿਰਿ ਚਿਠੀ ਠਿਰਿ ਪਾਏ ਛਾਹਾ ਰਾਗ
ਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਾਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਏਕੈ ਕਾਗੁ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨਨ ਨ ਕਰਿ ਨ
ਕਾਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੁਖ ਰੋਇ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਮਾਗਾ ਹਰਿ ਬੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ
ਪੇਰ ਰਤੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾ ਗਾ ਸਰੁ ਜੇ ਤਰੇ ਗੀ ਜੇਤੀ ਦਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਦੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸ ਗਾਸ
ਸਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੋਕਾ ਗਾ ਸਭੁ ਚਵਹੁ ਮੁਖ ਹੁਜੀ ਨਾ ਬੁਜੀ ਨਾ ਬੁ
ਗਾ ਜੀਵਨੇ ਜਿਤੁ ਭੁਵਨੁ ਲਪਾਉਤਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥੪॥ ਹਮਰੀ ਜਿਹ ਬਾਏ ਕ ਪੁਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣਾ
ਮਾਥਾ ਹਮਰੀ ਕਰਿ ਜਪਾਇਆ ਏਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਦਰੁ ਮਗਮਾਗਾ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪੁਰੁ ਮਰਿ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਗਾ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪੁਰ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿਤ ਰਾਗਾ ਜਨਨ ਨ ਕਰਿ ਹਰਿ
ਸਿਲੈ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਗਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮਤ ਰਾਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗ ਜੀਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਵਾਇਆ ਲੁਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਰੋਅ
ਰਿਖਿ ਪਾ ਲੁਗਾ ਸਭੁ ਅਸਾ ਮਨਸਾਵਿ ਸਹੀ ਮਨਿ ਚੁਕਾ ਅਲਜੰਜਲੁ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ
ਏਸ ਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ਜਨਨ ਨ ਕੀਅਤੁ ਲੁਪਹੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਮਾਲਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾ
ਮਦਰੁ ਦਰੋ ਦਰੋ ਦਰੋ ਉਚੈ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਦਰੋ ਦਰੋ ਨਾਜੋ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੋ ਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਚਰੇ ਰੇ ਨਾਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨ ਕਟੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਨਾ ਤੁਮ ਜੋ ਸੇਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਜਨੇ
ਤਿਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਦਰੁ ਦਰੁ ਭਾਗੁ ਵਰੋ ਨਾ ਸਭਿ ਪਿਆਵਹੁ ਅਦਿਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿਸਤੇ ਪਰਤਖਿਸਤੇ ਸ
ਸਦਾ ਸਤੇ ਜਨਨ ਨ ਕੁਦਾਸ ਦੇਸੈ ਨਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥੪॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਰ
ਗੁਰਮੰਤਾ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਏਆ ਏਉਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਇ ਪਾਇ
ਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਅਪਿ ਆਪੇ ਅੰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਰਸੋ ਭੋਗੁ ਦਹਰਿ ਆਪੇ ਕਦਲਾ ਕੀਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਿਖਿ
ਪਾਇ ਦਾਸ ਭਾਇ ਸਟਿਉ ਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤਾ ਹਰਿ ਦੇਵੁ ਦੁਦਾਨਾ ਵਾਇਆ ਲਪੁਰ ਹਰਿ ਮੀਗ ਹਿਰਾ ਜਨ ਸੰਗ
ਜਨਨ ਨ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਮਾਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਰਿ
ਨਾਮੁ ਸਹੀ ਗਾ ਸਭੁ ਅਸਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੁਰੀਆ ਜਨਨ ਨ ਕਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪੀਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ

ਆਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭਾਤ ਨਿਰੰਜਨ ਮਓਲਾ ਜੋ ਜਪ ਦੇਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਖਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਰੰਕਉਲਾ ॥
ਸੁਰਾਖਿ ਸਮਾਏ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤਹਰਿ ਦੇਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਰਜ ਉਲਾ ਸੇਭੁ ਭ੍ਰੇਜਿ ਸੁਆਮਿ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਸੀਜਿ ਸੁਖ
ਭੁਗਤੁ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਉਲਾ ॥ ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਭੁਟੀ ਸਮਓਲਾ ॥ ੬ ॥
ਸਲੋਕ ਪ: ੪ ॥ ਭੁਤਿ ਆਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ਜਨਨ ਨਕਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮ
ਨਿ ਗੁਰੁ ਰਾਮੇ ਲੇਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਇਕ ਸੁਸੇਤੀ ਪਿਰਾ ਹਰੀ ਹਰਿ ਇਕੇ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਜਨਨ ਨਕ ਇਕੁ ਅ
ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਪ੍ਰਭ ਇਕ ਸਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚੇ ਸਬ ਦਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਅਨਹ
ਦਵਜਿ ਅਯਾਨ ਦਮੁ ਗੁਰ ਮੁਸਕਰੇ ਖਿਅ ਲੁਕਾ ਬਟੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗਜਿਅ ਅਦਿ ਗੁਰਾ ਦਿ ਦੇ ਸੁਹਰਿ ਦੇ
ਕੇ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਅ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵ ਦੁਦਾ ਨੁ ਦਇਆ ਲਾ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਰਾਖ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਅ ॥
ਸਭਿ ਪੰਨ੍ਹ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿ ਤੁਮ ਲਿਹਰਿ ਪ੍ਰਦ ਕਜਿਅ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੪ ॥ ਭੁ
ਭਤਿ ਸੇਵੇ ਦਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭ ਭਰੇ ਦਹ ਨਿ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਅ ਜਨਨ ਨਕ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਨਿ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੪ ॥ ਹਰਿ
ਤਨੁ ਮੁਖ ਸਿਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਬ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗ ਮੁਖ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਹਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪ ਰਜ ਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਹਰਿ ਅਗ ਮਪ੍ਰਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ
ਭੁਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗ ਮੁਖ ਭੋਰੁ ਅਗ ਮੁਖ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਹਿਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ਕੀਛੁ ਦਖ
ਕੋਇ ਸੁਫਲੀ ਐਤਿ ਸੁਰੁ ਪੁਨਰਿ ਖਾ ॥ ਜਿ ਸੁਖ ਭੁਏ ਅਪਿ ਭੁਏ ਏਵੇ ਇਸੇਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸ
ਤਿਹਾਰ ਦਸ ਲਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ ਪਨੁ ਪੰਨ੍ਹ ਸੁਰ ਸਨਾ ਪੰਨ੍ਹ ਕਰ ਪੰਨ੍ਹ ਸੁਪਾਧਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਹਰਿ
ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ
ਮੁਖ ਦਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਅ ਚਿਨਮ ਸਤ ਕਿਲਿਖਿਅ ਧਰਿਪਾ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈ ਮਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿਅ ਅਇ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁ
ਇਅ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਅ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿ
ਖਿਅ ਤਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿਅ ਅਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੈ ਇਅ ਸਤਿ ਦਸੀ ਮਨਿਅ ਅਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਚਉਦਿਅ ਸਕੁ ਦਾਨੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਉਦਹਿ ਆਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪਿਅਰਾ ਦੇਖਿਅ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਅ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖਿਅ ॥ ਹਰਿ ਅਗ
ਮੁਖਿਅ ਇਅ ਲੁਗ ਮਤੀ ਤਿਸੁ ਗੁਪਤੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਅ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨ ਪਿਅ ਇਅ ਜਿਨਾ ਅਗ ਮੁਖ ਰਿਤੇ ਰਾਕਰ ਸੇ
ਵਕਰ ਲਿਏ ਕੀਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖ ਹੁਨ ਰਨ ਰਹੇ ਰਨ ਰਹੇ ਹਰਿ ਲਾਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦੇਸੇਖਿਅ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੪
॥ ਰਮਨਾ ਮੁਖ ਮੁਖ ਦਿਹੈ ਰਮੁ ਰਮੇ ਰਮੁ ਮੀਥਿਅ ॥ ਘਟਿਅ ਤਮ ਰਮੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰੇਖੁ ਰੀਝਿ ਰਿਗੀ ਤਿਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ॥

ਰੀ ਪ੍ਰਭਾਸਾਨਾ ਲੇਖਿ ਲਾਹੜਾ ਰੀ ਦਸੈ ਦਰਗਾਹੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦੇਖਾ ਲਿਖਾ ਨਾਨਕਾ ਰੀ ਦੁਆਰੀ

ਮੈਂ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰਮਿਤਿ। ਹਰਿਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਤਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਨ ਲਿਖਿ ਮਾਨਾ
ਤਿ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ। ਗੁਰਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
ਦੀਸਣ ਲਾਪੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ। ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਾ
ਥਕਾਣੀ। ਕਉ ਪਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਘਟੁ ਸੁਜਾਣੀ। ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏਆ ਪਿਛਾ
ਰਬ ਚਨੀ ਨ ਮਿਸਾਈ। ਤਿਨ ਦਿਟਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾ ਰਿਆਜੇ ਜਪ ਦੇਹ ਰਿਨਿ ਬਣੀ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੪
॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਦੇਇ। ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ
੧॥੫:੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨ ਮਿਸਾਈ। ਨਾਮੁ ਚਿਤ ਦੇਨ ਮੇ ਪ੍ਰੈ ਨ ਮਿਰੈ ਲਿਖਾ
॥ ਨਾਮੁ ਪਦ ਰਬੁ ਪਾਈਐ ਚਿਤਾਈ ਬਿਲਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਉਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਭਖ ਸਭੁ ਜੀ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿ ਮਨ ਮੇ ਪਲੈ ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਦਸਾ
ਤਾ। ਇਕ ਮਨੁ ਖਕ ਰਿਹਾਇ। ਆਨੁ ਇਕ ਨਾਮੇ ਲਿਹੁ। ਤਿਨ ਜੀਤਾ। ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਬ
ਨਿਸਭ ਗੈਲੀਤਾ। ਦੁਖ ਦਾਲ ਦੁਸੋਲਾਹਿ ਗਾਇਆ। ਜਾਨਾ ਉਹੁ ਹਰਿ ਦੀਤਾ। ਸਭਿ ਸੇਵਾ ਮੇ ਹੋਨੇ ਮਨ ਮੇ
ਜਗ ਮੇ ਹੋਨੇ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੇ ਦਸਿ ਕੀਤਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੪ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਮੈ ਰੋਲੈ
ਮਿਥੁ ਲੈ ਮਨੁ ਖਦੁ ਰਜਨਾ। ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ। ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਸਜਨਾ॥੧॥੫:੪॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇ
ਸਗਰ ਦਾ ਜੀ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ। ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵ ਸਦੁ ਸੁਣੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਗੀਤ
ਗਦੀ ਸਰਕਰ ਤੇ ਅਪਰਿਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅੰਤੋਲਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਅਮੋਲੁ। ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ। ਹਿਰਦੈ ਵਨ ਸੁਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ। ਹਰਿ ਰੋਲੁ। ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਸੀਠਾ ਤਿ ਮਿਲੈ
ਰਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ। ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰਨਾ ਗਇਣੇ ਨਾ ਗਇਣੇ ਜਿਤੁ ਚੁਕਾ ਜਮ ਝਗਦੁ ਝਗੇਲੁ॥੧੨॥
॥ ਸਲੋਕੁ ਪ:੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿ। ਅਸਰੁ ਸੀਧਿਆ ਗਵਾਗ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਦਿ
ਉ ਬਰੇ ਜਿਨ ਸੀਧਿਆ ਤਿ ਸੁਣਿ ਰਿਮਾਗ॥੧॥੫:੪॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਥੀ। ਜੇਕਰ
ਦੁਜਾ ਦੇਖ ਦੇ ਜਨਾਨਕ ਕਠਿ ਦਿਚੈ ਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ। ਅਲਿ ਪੁਰੇਨੇ ਅਪਰਿਪਰ
ਈ। ਜੀਅ ਜੀਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਥ ਦਾ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਹੇਈ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਕੁਤ ਮੀਤ ਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ। ਘਟਿ ਘਟਿ
ਅੰਤਰਿ ਗਵਿਰਿ। ਅਜਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ। ਸਗਲ ਜਪ ਹੋਗੇ ਪਾਥ ਹੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ
੫:੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿਸ ਜਣਾ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੀਗੁ। ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਲਿਸੁ
ਭਿਰਗੁ ਹਰਿ ਦ੍ਰਿਸੁ॥੧॥੫:੪॥ ਹਰਿ ਤੂਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸਦਾ। ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ। ਸਭਿ ਰੁਪੈ ਨੇ ਆਰਾਧ ਦੇਹੁ
ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ। ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾ ਹਿਰਬੁ ਕਠਿ। ਅਮੀ ਹੁਵੈ ਸਾਗੇ। ਅੰਨੁ ਜੀਅ ਆਖੇ ਤੀਭਾ ਉਕਰਿ ਦੇਹੇ।

ਸੁਸਮਾਗੇ ਜਨਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਛਾ ਮਨਕੀ ਪੁਰੀ ਐ ਜਪੀ ਐ
 ਸੁਸਮਾਗੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਗਾਧੀ ਅਹਿ ਹਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨ ਗੁਣਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਪਾਰੇ ਇਛਾ ਏ ਜਮਕ
 ਸੁਸਮਾਗੇ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀ ਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੋ ਗਾਗੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਗਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਨ ਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗੁ ॥
 ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੪ ॥ ਹਉ ਦੁਖ ਏ ਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈ ਰੇ ਨਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧॥ ਪੰ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਭਿਉ ਭਿਨੁ ਹਰਨੁ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿ
 ਥੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਸਿਰਸ ਨਰਸਾਈ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਗਏ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਣਾਏ
 ॥ ਜਨਾਮ ਜਨਾਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਏ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਮੇਟੀ ਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰ
 ਨੈ ਸੰਗੀਤ ਹਰਿ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ॥
 ਸਲੋਕ ਦੁਹਰਨਾ ਲਿ ੩੦ ॥ ਕਾਨਕੈ ਕਾਜ ਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੧੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ਜੇਹਾ
 ੧੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਕਲਿਆਣ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਦੁਖ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪ
 ਰੇ ਰੁਮ ਰੇ ਤੁਬ ਰੁਪੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੀਖ ਅਗਮ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹ
 ਰੇ ਗਾਇਆ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਯਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅੰਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਪਿ
 ਐ ਬਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨਮਾਧੈ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧ
 ਹ ਅਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤ ਭੂਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਨਕ ਉਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧ ਸੁਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵ ਹਨੁ ਮੁਜਪ
 ਏਆ ਮੈ ਮੁਰਖ ਅਪਲੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਹੈ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿਆਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਹਰਿ ਜਨਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਧਰਿ ਮਸਤ ਕਿ ਪ੍ਰਗਿਲਿਖਿਆ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸਿਮਰਉ ਦੇਨੁ ਗਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਰੀ
 ਪ ਸਿਰੰਦ ਨੁ ਜਸੁ ਪਸਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖ ਲਾਈ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਬੇਜਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ
 ਬਿਗਤਿ ਸੋਗ ਚਲਿਓ ਨਿਰਨੀਦ ਕੁਪੁ ਗੁਣਾ ਕਾਨਿਛੁ ਹਿਜਾ ਲਿਆ ॥ ੨ ॥ ਜਨਕੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਗਾਏ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਭੁਕਿ
 ਜੁਬਿ ਜਨ ਰਖਿਆ ॥ ਕਰ ਭਉ ਚਿਮਾਏ ਤਕ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਸਭਿ ਬਰਿ ਕਰਿ ਸੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਜੰਤ ਪ੍ਰ

ਭਕੀਏਸਭਿਕਾਏਮੁਖਿਕਾਸਿਆਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਾਏਆ
॥ ਕਾਇਅਨਪਃ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੀਨਾਥੇ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ
ਭਿਕਿਲਾਬਿਖਦੁਖਲਾਥੇ॥ ੧॥ ਹਰਉਹਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਕੈਬਹੁਕੀਜੈਬਹੁਸੁਨਾਥੇ॥
ਰਖਿਨੁਪਲਾਸਭਿਗਾਏਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੇ॥ ੧॥ ਹਮਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਤੁਮਨ
ਹਮਲੋਚਹਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨਥੇ॥ ਤੁਮਵਡਵਡਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਹਮਬਿਰਥੇ॥ ੨॥ ਕੋਈਮਨ
ਪ੍ਰਭਬਤਵੈਪ੍ਰਭਕਾਕਹਾਤੇਨਕਉਕਿਅਦਿਨਥੇ॥ ਸਭਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਅਰਪਿਅਰਪਉਕੈਵੈ
ਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੇਲਨਬਹੁਤਬਹੁਤਬਹੁਸੇਭਾਹਮਵਡਕਰਿਕਰਿਬਰਨਥੇ॥ ਹਮਗੀਅਤਿਦ
ਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਜਨਕੈਪ੍ਰਭਸਮਰਥੇ॥ ੪॥ ੩॥ ਕਾਇਅਨਪਃ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਪਾਰੇਧੁਨਾ
ਕਥਸੁਨਬਈ॥ ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਭੁਕਾਮੁਮੇਧੁਰੈਜਨਪੀਛੈਲਾਗਾਠਿਰਿਬਈ॥ ੧॥ ਹਰਉਹਰਸੇਹਰਿ
ਨਾਮੁਪਿਆਰੈਹਰਿਜਨੁਜਿਨਬਡਭਾਮਬਈ॥ ਜਹਦਰਗਹਿਪ੍ਰਭਲੇਖਾਮਗੈਤਹਛੁਵੈਨਾਮੁਪਿਆਰੈ
ਈ॥ ੧॥ ਹਮਰੇਦੋਖਬਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਉਮੈਮੈਲੁਲਾਗਬਈ॥ ਗੁਰਿਪਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਜਇ
ਏਸਭਕਿਲਾਬਿਖਪਾਪਗਬਈ॥ ੨॥ ਜਨਕੈਰਿਦਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਬਈ
ਜਹਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਤੁਰੈਤਹਗਾਖੈਨਾਮੁਸਬਈ॥ ੩॥ ਜਨਤੇਰਜਸੁਗਾਏਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਜਪਿਓਜਗੀਨਥਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਰਾਖੇਸੁਆਮੀਹਮਪਾਥਰਗਭੁਬੁਡਬਈ॥ ੪॥ ੪॥
ਕਾਇਅਨਪਃ੪ ॥ ਹਮਗੀਚਿਤਵਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਨੈ॥ ਅਉਗੋਣੀਨਿੰਦਕਰੈਹਰਿਜਨਕੀਪ੍ਰਭਜ
ਕਹਿਅਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਮਨੈ॥ ੧॥ ਹਰਉਹਰਅਉਸਭਤਿਆਗਿਸੇਵਾਕਰਿਅਚੁਤੋਜੇਸਭਤੇਉਚਾ
ਕੁਭੁਭਗਵਨੈ॥ ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਨੁਜੇਹਿਨਸਕੈਚਰਨੀਅਇਪਦੈਹਰਿਜਨੈ॥ ੧॥ ਜਾਕਉਗਖਿਓ
ਮੇਗਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇਪੈਕਨੈ॥ ਤਾਕਉਕੋਈਅਪਹਿਨਸਕੈਜਾਕੀਭਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭਮਾ
੨॥ ਹਰਿਕੋਚੋਜਦਿਰਨਦੇਖੁਜਨਜੇਖੋਟਾਖਰਾਇਕਨਿਮਖਪਛਨੈ॥ ਤਤੇਜਨਕਉਅਨਦੁਭਈਨ
ਰਿਦਸੁਪਮਿਲੇਖੋਟੇਪਛੁਤਾਨੈ॥ ੩॥ ਤੁਮਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕੁਮਾਗਉਤੁਪਾਸਹੁਜ
ਨੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕੀਜੈਸਦਾਬਖਸਰਿਰਿਦੈਮੇਹਿਹਰਿਚਰਨੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਕਾਇਅਨਪਃ੪
॥ ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਯਾਹਮਹਰਿਭੁਨਗਾਏਹਿਗੋ॥ ਹਉਤੁਮਗੀਕਰਉਨਿਤਾਸਪ੍ਰਭਮੇਹਿਕਬਗਲਿਨ
ਹਿਗੋ॥ ੧॥ ਹਰਉਹਰਮਬਾਰਕਮੁਗਧਇਆਨਿਪਿਤਾਸਮਸੁਵਹਿਗੋ॥ ਸੁਤਖਿਨੁਖਿਨੁਭੁਲਿਖਿਗੀ
ਗਤਪਿਤਭਵਹਿਗੋ॥ ੧॥ ਜੋਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਹੁਸੇਈਹਮਪਾਏਹਿਗੋ॥ ਮੇਹਿਦੂਜੀਨਾਹੀਠਉਠਿ
ਸੁਪਹਿਹਮਜਾਏਹਿਗੋ॥ ਜੋਹਰਿਭਵਹਿਭਗਤਤਿਨਾਹਰਿਭਵਹਿਗੋ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਜੋਤੀ

ਜਦ੍ਹਰਿਗੇ ਹਰਿਅੰ ਪੈਰੋਂ ਏਕ੍ਰਿਪਲੁ ਮਾਪਿ ਵਲਦ੍ਹਰਿਗੇ ॥ ਜਨਨਨ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ
ਸਾਕ੍ਹਰਿਗੇ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧॥ १੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਸ
ਵਦ੍ਹਰਿਗੇ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭਵ ਨਿਪਿਤੁ ਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤ ਮਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਜਗ
ਦੀ ਸਦਮੇ ਦਰਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ
ਤਹਿ ਮੁਕਦੇ ॥੧॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨੇ ਜੋ ਆਏ ਤੇ ਜਨ ਭਵ ਨਿਪਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈ ਜਹਰਿ
ਰਖੈ ਜਨਨ ਕਾ ਮਾਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੧॥੭॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਲਿਆਨ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਰਮਾਰਮ ਰਾਮੇ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰ
ਖੇਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੀ ਤਰੁ ਮਾਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕ
ਦੁਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੈ ਜੋ ਤਿਸ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈ ਜੈ ॥੧॥ ਨਉ ਦਰਦ ਜਨ ਦੇ ਦਰ ਠੀਕੇ ਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਸ ਦੇਵੁ ਈਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨ
ਗੁਨ ਗੁਰੁ ਹੈ ਨਿਕੋਟਿ ਚਿਸਉ ਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲ ਕਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥
ਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਪੈਠ ਕੁਰੁ ਭਰਿਸਾ ਗਰਭੁ ਗਤ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿ ਗਾਇ
ਕ ਬੂਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਲਾਲ ਨੁਲ ਲੁਲਾ ਲੁਪੈ ਰੰਗ ਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗ ਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰ
ਗਿ ਰਤੇ ਰਸ ਕਰ ਸਿਕਰਾਟ ਕਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਬਸੁ ਪਾਸ ਪਤ ਦੀ ਪਹੈ ਸਾਗਰ ਕਾ ਢਿਕੰ ਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ
॥ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨ ਹੁਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨ ਰਪ੍ਰੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿ
ਤ ਭੁਖਨ ਭੁਖ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਵੁ ਤਪਾਇ ਧਾਵੁ ਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੇ ਸਨ ਕਉ ਬੇਬਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਉਤਮ ਕਿਆਇ ਪਮਾਤਿ ਨ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਉ ਲਿਖਿ ਮਉਰਨ ਉਪਮਾ ਜਨਨ ਨ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਜੈ ॥੮॥੧॥ ਕਲਿਆਨ ਪ:੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਪਰਸੁ ਪਰਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਮ ਨਿਰਹੁ ਨੀ
ਮਨੁ ਰਾਮ ਤਿਠੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਠੁ ਠਸ ਭਿਬੀ ਛ
ਰਿਨਿ ਤਿਆਸ ਅਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮੀਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ
ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਸਬ ਲਹੈ ਭਾਗੀ ਮੇਰੁ ਕਾਲ ਪਦਾਗ ਲਗੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਮਲਿ ਪਤੈ
ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਦ੍ਰੁਸੁ ਭੁਇਅੰਗ ਮੰਦੇ ਹੀ ਕਿਧੁ ਮਿਲੀ ਮੈ ਚੰਦਨੁ ਲੀ
ਜੈ ॥ ਕਾਢਿ ਪੜ੍ਹ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਗ ਬਿਖੁਛੇ ਦਿਛੇ ਦਿਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਮਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ
ਗੀਨੀ ਪਲੁ ਬੈਸੀ ਤਰੁ ਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਹਾਉ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਸ ਕਤਨ ਕੀਨੇ ਮਿਲੁ ਸਾਧੂ ਕੀ ਦੀਜੈ ॥੪॥

ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਜਨਨਿਕੇਜਿਨਅੰਗੇਨਾਮੁਪਰੀਜੈ॥ਪਰਸਨਪਰਸੁਭਏਸਾਧੁਜਨੁਹਰਿਗੁਗਾਨਾਦਿਖੀ॥
ਸਕਤਸੁਤਬੁਧਗੁਰੁਖੀਭਾਇਆਕਿਉਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਜੈ॥ਤੈਤੁਸੁਤਕਿਉਨਿਕਸੈਨਾਹੀਸਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੈ॥੧॥
ਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਨਿਕੀਅਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰੁਦੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਗੁਰਕਿਗਾਏ॥
ਜੈਮੇਰਾਠਾਕੁਰਵਰਾਵਰਾਹੈਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਅਿਲਹਿਅਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਅਿਲਾਏਗੁਰੁਦੀ॥
ਜਨਕਉਪੁਰਨਦੀਜੈ॥੮॥੨॥ ਕਲਿਆਨਪਃ੪ ॥ਰਮਾਰਮਰਮੇਰਾਮੁਰਦੀਜੈ॥ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਜਨਾ
ਕੇਅਿਲਿਸਾਧੁਹਰਿਰੰਗਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਜਗੁਏਜੈਤਾਮਨੁਡੋਲਤਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਜਿਨੁ
ਪਾਕਰਿਸਾਧੁਅਿਲਾਦਹੁਜਗੁਥੀਮਨਕਉਥੀਮੁਦੀਜੈ॥੧॥ਬਸੁਪਤਲੈਤਲੈਸਭਉਪਰਿਅਿਲਿਸਾਧੁਚਗਾਨਾ
ਜੈ॥ਅਰਿਉਤਮਅਰਿਉਤਮਹੋਦਹੁਸਭਸਿਸਾਟਿਚਰਨਤਲਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੈਤਿਭਲਹਿਸੇਵਨੀਕੀ॥
ਨਿਪਾਨੀਸਕਤਿਭੀਜੈ॥ਮੈਨਦੰਤਨੇਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਭਚਬਿਚਬਿਚਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਰਮਨਮਅਨੁਦ
ਬਹੁਕੀਆਗੁਰਸਾਧੁਪੁਰਖਅਿਲੀਜੈ॥ਗੁਰਰਮਨਮਬਿਸਥੀਰਨਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੪॥
ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ਜਿਉਜਲਮੀਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਹੈਖਿਨੁਜਲਬਿਨੁ
ਮਰੀਜੈ॥੫॥ਮਹਾਅਭਾਗਅਭਾਗਹੈਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਧੁਪੁਰਿਨਪੀਜੈ॥ਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਜਲਤਨਹੀਭੂ
ਹਿਰੰਪਰਮਰਾਇਕਾਦੀਜੈ॥੬॥ਸਭਤੀਰਥਬਰਤਜਗਪ੍ਰਾਨਕੀਏਹਿਦੈਗਾਲਿਗਾਲਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ਅਭੁ
ਲਤੋਲੁਰਾਮਨਮੁਹੋਗੁਰਮਤਿਕੋਪੁਜੈਨਤੋਲਤੁਲੀਜੈ॥੭॥ਤਵਗੁਨਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਤੁਜਾਨਹੀਜਨਨਾਨਕਸ
ਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਤੂਜਲਨਿਧਿਮੀਨਹਮਤੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੀਕਿਰਖੀਜੈ॥੮॥੩॥ ਕਲਿਆਨਪਃ੪
॥ਰਮਾਰਮਰਮੇਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਉਸਭੁਅਗੈਰਸੁਗੁਰਮਤਿਗਿਆਨੁਦੀਵੀਜੈ॥
ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਗੁਣਸਾਖਤੋਰਦਰਨਿਤਹੁਨਿਚਾਨੇਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ਅਤਮਦੇਉਦੇਉਹੈਅਤਮੁਸਿਲਗੈਤੁ
ਕਰੀਜੈ॥੧॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਭਜਗਮਹਿਨਿਰਮਲਬਿਚਰਿਬਿਚਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਦਾ
ਬੁਧਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕਉਇਪੁਮਨੁਦੀਜੈ॥੨॥ਨਿਰੋਮੇਲਕੁਅਤਿਹੀਰੋਨਿਕੋਹੀਰੋਹੀਰਬਿਪੀਜੈ॥ਅਭੁ
ਤੀਸਾਲੁਹੋਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤੁਹੀਗਪਗਖਿਲਣੀਜੈ॥੩॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਉਚੇਜਿਉਪੀਪਾਏ
ਸਖਾਇਲੀਜੈ॥ਸਭਨਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਉਤਮੁਹੋਦੈਰਾਮਨਾਮੈਬਾਬੁਬਸੀਜੈ॥੪॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਕਕਾ
ਦੁਕੀਨੇਨਿਤਸਾਖਾਹੀਜਹੀਜੈ॥ਧਰਮੁਫਲਫਲਭੁਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਵਾਇਆਬਹਕਾਰਬਾਜਰਾਦ
ਜੈ॥੫॥ਏਕਜੋਤਿਏਕੋਮਨਿਦਸਿਆਸਭਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰਿਸਟਿਉਭਕੀਜੈ॥ਅਤਮਰਾਮੁਸਭਏਕੈਪਾਏ
ਸਭਚਰਨਤਲੇਸਿਰਦੀਜੈ॥੬॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਕਟੇਨਰਦੇਖਹੁਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਾਕਦਦੀਜੈ॥ਸਭ
ਨਰਅਹੋਕਾਰੀਕਰੀਅਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧਿਗੁਜੀਵੀਜੈ॥੭॥ਜਬਲਗਸਾਸਾਸੁਮਨਅੰਤਰਿਤਬੀ

ਨਾਨਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਯਾਰੁ ਮੇਸਾ ਧੁਰਨ ਪਖੀ ਜੋ ॥੮॥੪॥ ਕਲਿਆਨ ਪ:੪
 ਮੇਸਾ ਧੁਰਨ ਪੁਦੀ ਜੋ ॥ ਕੇਲ ਬਿਖਦਹ ਨੇ ਹਿਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਕਰਕਿ ਰਪਾ ਕੀ ਜੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰ
 ਰਤਨਾ ਦੀ ਨਖਰੇ ਦਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਹੁ ਦੀ ਜੋ ॥੨॥ ਹਿਤੁ ਰਿਸਰਨਿ ਪੁਰਾ ਏ ਸੋ ਕਉ ਕੁਰਮ ਤੇ
 ਨਾਮੁ ਦਿਤੀ ਜੋ ॥੧॥ ਕਮ ਹੋ ਪੁਨਗੁ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੁਝੂ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ਅੰਗਿ ਕਰਕੁ ਰਹਿ ਬਿਲੇਦੁ
 ਤੁਹਾ ਪੁਰਾ ਕਾ ਢਿਕ ਢਿਕੀ ਜੋ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲਾ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਦਸੀ ਤਲੁ ਸਬਦੁ ਕੁਰਦੀ
 ਜੋ ॥ ਮਨਿ ਤੀਸੀ ਤਿਰੇ ਏ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋ ਕੁਕਟੈ ਸੁਖੈ ਸਦੀ ਜੋ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੁਰਜੁ ਕਿਰਟਿ ਰਹਿ ਅਸਰ ਬਠਾ
 ਏ ਸਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮੁ ਰਵੀ ਜੋ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਦੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆਪੀ ਜੋ ॥੪॥ ਜਿਨ
 ਕੁੰਦੀ ਤਿਲਗਿ ਕੁਰਸੇ ਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੁਗੀ ਜੋ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈ ਨਿਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰ
 ਮੁਖੁ ਪੀ ਜੋ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀ ਅਤਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਕੁਰੀ ਜੋ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰ
 ਬਹੁ ਬਤ ਤਿਨ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀ ਜੋ ॥੬॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾ ਢਿਕ
 ਢਿਕੀ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਬੋਲ ਰਿਬਹੁ ਗੁਣੀ ਅਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀ ਜੋ ॥੭॥ ਤੁਅਗਮ ਦਇਆ ਲਦਇ
 ਆਪਤਿ ਦਤ ਸਭ ਦੇ ਆਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀ ਜੋ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗ ਜੀਨੂੰ ਏ ਕੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀ ਜੋ ॥੮॥
 ॥ ਕਲਿਆਨ ਪ:੪ ॥ ਰਾਮਾ ਹਮਦਾਸ ਨਦਾਸ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ਜਬਲ ਗਿਸ ਸੁਹੇਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ
 ਰਿਪਦੀ ਜੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰਾ ਰਦੁ ਸੇਖਨਾ ਗੁਮਿ ਪੁਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀ ਜੋ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਦਿ ਤੋਹਿ
 ਸਭਿ ਜਹਾ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਹੀ ਜੋ ॥੧॥ ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹਿ ਕਰੁ ਸਹੁ ਜੀ ਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀ ਜੋ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ
 ਕਨਕ ਦੇ ਬਿਭੂ ਬਦਾ ਕਾ ਢਿਕ ਢਿਕੀ ਜੋ ॥੨॥ ਭਗਮਿ ਸੁਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀ ਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀ ਜੋ
 ॥ ਤਤੇ ਬਿਲ ਮੁਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀ ਜੋ ॥ ਏਸਾ ਧੁਰਨਿ ਲਗੀ ਜੋ ॥੩॥ ਰਾਮਨਾਮ ਕੀ ਰਤਨ ਰਤਨ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ
 ਪਾਸਿ ਰਖੀ ਜੋ ॥ ਜੇ ਬਚਨੁ ਗੁਰਸਤਿ ਸਾਧੂ ਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੇ ਕਾ ਢਿਕ ਪਹੀ ਜੋ ॥੪॥ ਸੰਤੁ ਸੁਨੁ ਸੁਨੁ ਜਨਨ ਭਾ
 ਈ ਕੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹੁ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਤਸਤਿ ਗੁਰਸਤਿ ਪਦੀ ਜੋ ॥੫॥ ਜੇ ਦੁਰ
 ਤਹੋ ਪੈ ਅਤਿ ਨੀਕਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਿਤੀ ਜੋ ॥ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗਤੁ ਗੀ ਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ
 ਜੋ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਦਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀ ਜੋ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੇਰੁ ਮਹਾ ਪੀ
 ਰੁਬਿਖਾ ਅਹਿ ਕਰਿ ਭੁਰਿ ਭਾਵਿ ਲੀ ਜੋ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੁ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੇ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀ ਜੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿ
 ਲੈਤ ਨਾਮੁ ਦਿਤਾ ਏ ਰਾਮਨਾਮੇ ਲੈ ਮਿਲੀ ਜੋ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ॥ ਕਲਿਆਨ ਕਾਜੁ ਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ ६॥ ਜੇ ੧੩ ॥

१६ सतिनभुकरतपगुनिरुतिरिद्वे

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਿ ਅਹੁਨੀ ਸੈ ਭੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚੇ ॥ ਸਗੀ ਰਿਸੇ ਰੇ ਵਰਿਗਾ ਮੁਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ॥ ਘਰਿ ਮੰਦਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਲਯੋ ॥
 ੨ ॥ ਜਿਨ ਰਹੁ ਮਿਥੁ ਮਿਥਿ ਦਿਆਨੇ ਤੇ ਸਾ ਕਤ ਮੁਖ ਮੁਖੇ ॥ ਜਿਉ ਮਿਥੁ ਭਿਬ ਸੇ ਬਾ ਮੁਖ ਸਨਾ ਕੁ ਮਿਥੁ ਮਿਥਿ
 ਬੁਝ ਗਯੋ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਦਰੁ ਮਗ ਮਗ ਮਗ ਪਿਥੇ ਪਿਥੁ ਮਤਿ ਦੇਵੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਯੋ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕ ਕਉ ਗੁਰਿ
 ਰਹੁ ਸਿਰਿ ਪਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨ ਮਿਰਦਿ ਰਹੇ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਮਨਿ ਲਾਗੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰੁ ਛਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖ ਨੇਹੀ ਅਰੇ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਛਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭੁਜੁ ਰਾਮ ਨ ਮਹਿ ਨਿਮਖ ਛਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨ ਦੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮ
 ਜਿਨੀ ਬਸ ਛਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨ ਗਰਿਦ ਸਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਪਿ ਜੇ ਕੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰ ਪਛਾ ॥ ਹ
 ਰਿਤਿ ਪਸਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਮੁਖ ਉ ਜਲ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰ ਛਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨਭਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖ ਲਾਗੀ ਹਰਿ
 ਉਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਛਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟ ਕੇ ਦੋਖ ਸਭੁ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲ ਛਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਜ
 ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ॥ ਜਨ ਤੇ ਮੁਖ ਛਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪੁਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹ
 ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕ ਛਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨ ਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਮੁਖੇ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਾ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਬਿਖੁ ਰੁਬ ਦੇ ਬਾਹ ਦੇ ਇਕ ਛਿਬਾ ॥ ੧ ॥
 ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਗ ਧੜਾ ॥ ਉਪਜੀ ਪਿਉ ਪਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਐਕਤੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾ ॥ ਰਾਮ ਨ ਪੁਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ॥ ਟੁਰ ਸੁਪੀਆ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਸ ਭਾ ॥ ਲੇਹ ਮਨੁ ਰਬੰਦ ਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹ
 ਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਬਿਖਿਆਨਿ ਤਲੋ ਭਿਉ ਭਨੇ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੇਹਿ ਲੁਭਿ ਭਾ ॥ ਤਿਨ ਪ
 ਗਸੀਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁੰਭੁ ਰੁਭੁ ਰੁਭਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਹੁ ਮਪਰੇ ਹਰਿ ਤੁਮ ਸ
 ਗੁਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖ ਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਤੁ ਮਨ ਭਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਛਕ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪਰਤ ਲਯੋ ॥ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾ
 ਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿ ਅਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਿ ਸਠਿ ਮਜਾਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰੁ ਪਰ
 ਧਨਾ ॥ ਖਿਨ ਬੋਝੈ ਪਾਪ ਕੋਟ ਨਾ ॥ ਮਿਲੁ ਨ ਨ ਕਹਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਜਮਲਾ ॥ ੭ ॥
 ਜੇਹੁ ਰੁਲ ਬਾਣੀ ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੨੫ ॥ ਪਹਰੇ ਭਥਾਵ ਛਾ ॥ ੨ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੨੫
 ॥ ਘੋੜੀਆ ਰਥਾ ਛੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋਲਹੇ ੨ ॥ ਕਰਹ ਲਾ २ ॥ ਦਾਰਾ ਸਭੇ ਕਾਨਾ
 ਲਿਖ ॥ ਜਮਲਾ ੩੩ ੫ ੩੩੫ ॥

Handwritten text in Devanagari script, appearing to be a list or ledger with multiple columns and rows. The text is heavily faded and illegible due to the quality of the scan. The layout suggests a structured document, possibly a record book or a financial ledger, with entries organized in a grid-like fashion. The text is written in black ink on a light-colored paper.

੧	ਸਿਰੀਰਗੁ	੩੧੮
੨	ਮੀਰੁ	੩੨੭
੩	ਗਉਰੀ	੩੩੬
੪	ਮਾਸਾ	੩੭੮
੫	ਰੁਜਰੀ	੩੮੮
੬	ਦੋਟਰੀਧਾਰੀ	੪੦੦
੭	ਬਿਹਾਗਰੁ	੪੦੨
੮	ਫਰਦੇਰੁ	੪੦੫
੯	ਸੋਗਰੀ	੪੦੬
੧੦	ਧਨਸਰੀ	੪੧੬
੧੧	ਜੈਰਸਰੀ	੪੨੧
੧੨	ਟੋਰੀ	੪੨੫
੧੩	ਚੈਰਰੀ	੪੨੮
੧੪	ਤਿਲੀਰੁ	੪੩੮
੧੫	ਭੁਰੀ	੪੩੮
੧੬	ਬਿਲਾਦਲੁ	੪੩੮
੧੭	ਗੋਰੁ	੪੫੧
੧੮	ਰਮਕਲੀ	੪੫੪
੧੯	ਨਟਨਰੀ	੪੫੦

੨੦	ਮਾਲੀਰਾਉਰੁ	੪੭੧
੨੧	ਮਾਤੁ	੪੭੨
੨੨	ਤੁਖਰੀ	੪੮੭
੨੩	ਕੇਦਰ	੪੮੭
੨੪	ਭੈਰਉ	੪੮੮
੨੫	ਬਸੰਤ	੪੮੯
੨੬	ਸਰੰਗ	੪੮੮
੨੭	ਮਲਾਰ	੫੧੧
੨੮	ਕਾਨਰੁ	੫੧੪
੨੯	ਕਲਿਆਨੁ	੫੧੮
੩੦	ਪ੍ਰਭਰੀ	੫੧੮
੩੧	ਕਿਆਤੁਰਚਾਦੇਮਿਕੈਪੁਤਕ	੩੧੮
੩੨	ਮਨਿਬਿਲਾਸੁਬਹੁਰੁਘਟਾ	੩੧੮
੩੩	ਭਲਕੇਉਰਿਪਮੇਲੀਏਟਿਟ	੩੧੮
੩੪	ਘਡੀਮੁਕੁਪਾਪੁਠਾਕਜ	੩੧੮
੩੫	ਸਭੇਗਲਾਦਿਸਰਨੁਇਕੋਦਿ	੩੧੮
੩੬	ਸਭੇਬੋਕਪਰਪਤੇਜੇਆਵੇ	੩੧੮
੩੭	ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੀਅਵੇ	੩੧੮
੩੮	ਨਨਪਿਆਏਸੋਧੁਖੀਤਿਸੁ	੩੧੮
੩੯	ਇਕਪਛਾਣੁਜੀਅਕਾਇਕੋ	੩੨੦
੪੦	ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਧਿਚਿਤੁਲਾ	੩੨੦
੪੧	ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭੁਦੁਖੁਗ	੩੨੦
੪੨	ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈਪਾਈ	੩੨੦

੧੩ ਪ੍ਰਿਥੇਯਹਿਤਿਸੁਸਾਚੇਸਿਓ ੩੨੦
 ੧੪ ਮਾਨੁਤਨਪਾਚਿਨਿਪ੍ਰਿਦੀਅ ੩੨੧
 ੧੫ ਮੇਰਤਨੁਅਰੁਪਨੁਮੇਰਰਾਜਰੁਪ ੩੨੧
 ੧੬ ਸਕਠਿਪਏਪ੍ਰਭਾਅਪਟੇਰਾ ੩੨੧
 ੧੭ ਉਦਮਕਰਿਹਰਿਜਾਪਣਦਰ ੩੨੧
 ੧੮ ਸੋਈਸਾਸਤਸਓਣੁਸੋਇਚਿਰੁ ੩੨੧
 ੧੯ ਰਸਨਸਚਾਸਿਮਰਿਐਮਨੁਤਨੁ ੩੨੧
 ੨੦ ਸੰਤਜਨਪੁਮਿਓਭੁਣੀਹੋਸ ੩੨੨
 ੨੧ ਮਿਠਕਰਿਕੋਖਾਇਆਕਓ ੩੨੨
 ੨੨ ਸੰਤਜਨਮਿਓਭੁਣੀਆ ੩੨੨
 ੨੩ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਪੁਜੀਐਮਾਨਿ ੩੨੨
 ੨੪ ਸੰਤਜਨਪੁਸੁਟਿਰਾਣੀਹੋਛੂਟ ੩੨੨
 ੨੫ ਗੋਇਲਾਏਆਗੋਇਲੀ ੩੨੩ ਖੰਨੇ
 ੨੬ ਤਿਚਰੁਦਸਹਿਸੁਹੇਲਰੀਚਿ ੩੨੩
 ੨੭ ਕਰਣਕਾਰਣੁਏਕੁਓਹੀਚਿਨਿ ੩੨੩
 ੨੮ ਸੰਚਿਹਰਿਧਨਪੁਜਿਸਾਤਗੁਰ ੩੨੩
 ੨੯ ਦੁਕਿਤਸੁਕਿਤਮਧੇਸੰਸਾਰੁਸ ੩੨੩
 ੩੦ ਤੇਰੈਭਰੇਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾਕੁਲ ੩੨੩

੧ ਜਾਕਉਮਸਕਲਾਅਤਿਬਣੇ ੩੨੪ ਖੰਨੇ
 ੨ ਜਾਨਉਨਹੀਭਵੈਕਫਨਬਾਰ ੩੨੪
 ੩ ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ ੩੨੪
 ੧ ਪਹਰੇ॥ ਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਗੋਣਿਕੈ ੩੨੫ ਖੰਨੇ
 ੧ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾ ੩੨੫

੨ ਚਰਨਕਮਲਸਿਓਪ੍ਰਿਤਿਰਿਗਿ ੩੨੫
 ੧ ਮੇਰਮਨੁਲੋਚੈਗੁਰਦਰਸਾਤਦੇ ੩੨੫
 ੨ ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਈਜਿਤੁਤੁਪਸਮਾ ੩੨੫
 ੩ ਅਨਹਦੁਟਜੈਸਹਜਿਸੁਹੇਲ ੩੨੫
 ੪ ਜਿਤੁਪਾਗਿਪਿਰਸੋਹਗੁਬਣ ੩੨੫
 ੫ ਬੇਜਤਖੋਜਤਫਾਸਨੁਚਰੇ ੩੨੫
 ੬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਦੇਵ ੩੨੫
 ੭ ਕਹਿਐਕਰਣਾਦਿਤਲੈਣ ੩੨੫
 ੮ ਦੁਖਤਦੈਜੀਦਿਸਰਜਾਏ ੩੨੫
 ੯ ਲਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਸਿ ੩੨੫
 ੧੦ ਧੰਨੁਸੁਏਲਾਜਿਤਸੈਸਤਿਗੁ ੩੨੫
 ੧੧ ਸਗਲਸੰਤਨਪਹਿਦਸਤਾਇਕ ੩੨੫
 ੧੨ ਦਿਸਰੁਨਾਹੀਏਦਰੁਦਤੇ ੩੨੫
 ੧੩ ਸਿਠਤਿਸਲਾਹਣੁਤੇਗੁਰੁ ੩੨੫
 ੧੪ ਰੂਜਲਨਿਧਿਹਮਮੀਨਤਮਰੇ ੩੨੫
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿਗਮਲੀ ੩੨੫
 ੧੬ ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਹਰਿਹਰਿਮੇਰੈ ੩੨੫
 ੧੭ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆ ੩੨੫
 ੧੮ ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਫਕਸੀਗਿਰਤ ੩੨੫
 ੧੯ ਸਭਕਿਛੁਪਰਮਹਿਬਾਹਰਿਨ ੩੨੫
 ੨੦ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣਿਓਜਿਸੁਕੁਰ ੩੨੫
 ੨੧ ਤੁਪੇਰੁਸਾਖਤੇਗੀਠਲੀ ੩੨੫
 ੨੨ ਸਫਲਸੁਬਾਣੀਜਿਤੁਨਾਮੁ ੩੨੫

੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੰਠਿਹਰਿਭਿਤੇਕੰ ੩੨੮
੨੦ ਤੁਮੇਰਾ ਪਿਛਾਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ੩੨੯ ਪੰਨੇ
੨੪ ਜੀਨਾਪਾਨਪ੍ਰਭਮਾਨਹਿਅਸਰ ੩੩੦
੨੬ ਸੁਣਿਸੁਣਿ ਜੀਵੈਸੋਇਤੁਮਥੀ ੩੩੦
੨੭ ਹੁਕਮੀਕਰਸਣਲਗੇਮੇਰਾ ੩੩੦
੨੮ ਅਉਸਾਜਨਸੰਤਮੀਰਪਿਆ ੩੩੦
੨੯ ਭੁਏਪਿਪਲਗੇਇੰਦਕੁਸਾਈ ੩੩੦
੩੦ ਜਿਥੈਨਾਮਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿਆ ੩੩੦
੩੧ ਚਰਣਠਾਕੁਰਕੇਰਿਦੇਸਮਾਣੇ ੩੩੧
੩੨ ਮੀਰਪਇਆਪਰਮੇਸਰਪਇਅ ੩੩੧ ਪੰਨੇ
੩੩ ਮਨੁਤਨੁਰੇਰਾਧਨੁਗੀਤੇਰਾ ੩੩੧
੩੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਿਮੇਪੁਪਠਾਇ ੩੩੧
੩੫ ਸਰੇਸੁਪ੍ਰਭਏਪ੍ਰਭਤੁਠੇ ੩੩੧
੩੬ ਕੀਨੀਦਇਆਗੇਪਾਲਗੁਸਾ ੩੩੧
੩੭ ਸੋਸਦਮੰਦਰੁਜਿਤੁਸਦੁਧਿ ੩੩੧
੩੮ ਰੈਣਿਸੁਹਾਵਣੀਦਿਨਸੁਸੁ ੩੩੧
੩੯ ਐਥੈਤੁਹੈਆਗੈਆਧੇ ੩੩੨ ਪੰਨੇ
੪੦ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਮਪਿਆਰੇ ੩੩੨
੪੧ ਸਿਮਰਤਨਮੁਰਿਦੇਸੁਖਪਾਇ ੩੩੨
੪੨ ਸੇਈਕਰਣਾਜਿਅਪਿਕਰਏ ੩੩੨
੪੩ ਸੁਠਾਮੰਗਣਜੇਕੋਈਮਥੀ ੩੩੨
੪੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩੩੨
੪੫ ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿ ੩੩੨
੪੬ ਦਿਨੁਰੋਣਾ ੩੩੨
੪੭ ਸੇਈਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਹਰਿ ੩੩੩ ਪੰਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗਭੁੰਦਰਿ ੩੩੩
੧ ਕਿਨਖਿਨਿਕੁਸਲੁਹੋਤਮੇਰੇਭਾ ੩੩੩
੨ ਕਿਉਕੁਮੀਐਕੁਮਕਿਸਕਹੋਈ ੩੩੩
੩ ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੀਗਾ ੩੩੩
੪ ਕਰਮਕ੍ਰਮਮਹਿਥੇਅਹੁਨਾਮੁ ੩੩੩
੫ ਫੁਰਕਾਬਚਨਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ ੩੩੪
੬ ਜਿਨਿਕੀਤਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ ੩੩੪
੭ ਤਿਸਤੀਸਰਣਨਾਹੀਭਉਸੇਗੁ ੩੩੪
੮ ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਉਤਾਰੀਮੈਲੁ ੩੩੪
੯ ਅਗਲੇਮੁਏਸੇਪਛੈਪਰੇ ੩੩੪
੧੧ ਅਨਿਕਜਤਨਨਹੀਹੋਤਛੁਟ ੩੩੪
੧੧ ਬਹੁਤਦਰਬਕਰਿਮਨੁਨਾਮ ੩੩੪
੧੨ ਬਹੁਗੰਠਿਅਥਪੁਥਿਧਿ ੩੩੪
੧੩ ਪ੍ਰਣੀਜਾਣੇਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ ੩੩੪
੧੪ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਗੁਪਾਈ ੩੩੪
੧੫ ਆਨਰਸਯੋਤੇਭੈਚਾਖੇ ੩੩੪
੧੬ ਮਨਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਥਰਿ ੩੩੪
੧੭ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਰੰਗਾ ੩੩੪
੧੮ ਤੁਮੇਸਖਾਤੁਹੀਮੇਰਾਮੀਤੁ ੩੩੪
੧੯ ਥਿਆਪਤਹਰਖਸੇਗਥਿਸੁਥ ੩੩੪
੨੦ ਨੈਨਦੁਲੀਦਪਰਦਿਸੁਣੇਦਿ ੩੩੪
੨੧ ਯਾਕੈਫਸਿਖਨਸੁਲਤਾਨ ੩੩੪
੨੨ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਅਗਨਿਨਿ ੩੩੪ ਪੰਨੇ
੨੩ ਸਾਧਸੰਥਿਜਪਿਓਭੁਗਵੰਤੁ ੩੩੪
੨੪ ਬੰਧਨਿਤੇਬਿਧੁਲਾਵੇਗਮ ੩੩੪

੨੫ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਤਰੈ ਤੇ ਨੁਸਾਇ ੩੩੮
 ੨੬ ਜਿਸੁ ਜੁਗ ਤੇ ਜਾਏ ਹੈ ਹਥਾ ੩੩੮
 ੨੭ ਕੁਰਖ ਰਸਾ ਦਿਨਾ ਮਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ੩੩੮
 ੨੮ ਹਸਤ ਪੁਨਿ ਤੇ ਹੋਰਿ ਤਤ ਕਾ ਲਾ ੩੩੮
 ੨੯ ਜੋ ਪਰਾਇ ਸੋਈ ਮਾਪਨ ੩੩੮
 ੩੦ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿਆ ਏਸੇ ੩੪੦ ਪੰਨੇ
 ੩੧ ਹਸਤੁਗ ਫਤਹੁਗ ਠਸ ਚਨਾਇ ੩੪੦
 ੩੨ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨਿ ਐਦੁ ੩੪੦
 ੩੩ ਜਾਕ ਮੀਤ ਸਚਨੁ ਹੈ ਸਮਿਆ ੩੪੦
 ੩੪ ਜਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖ ਸਮਕਰਿ ਜਪੇ ੩੪੦
 ੩੫ ਅਰਮੁਖ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਤਨਾ ੩੪੦
 ੩੬ ਕਵਨੁ ਪੁਤਰ ਅਰਾਧਇ ੩੪੦
 ੩੭ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਕੋ ਰਬਾ ੩੪੦
 ੩੮ ਤੁਰਕੋ ਚਰਣ ਓਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ੩੪੦
 ੩੯ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਤ ਕਉ ਆਹਿ ੩੪੦
 ੪੦ ਮੀਤ ਕਰੋ ਸੋਈ ਹਸ ਮਾਨ ੩੪੦
 ੪੧ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮੁਰਥ ਅੰਗ ੩੪੦
 ੪੨ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਫਰਭਾਗੀ ੩੪੧ ਪੰਨੇ
 ੪੩ ਕਕੀ ਮਾਈ ਕੋ ਕੋਥਾ ਪੁ ੩੪੧
 ੪੪ ਫਰੇ ਫਰੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਹ ੩੪੧
 ੪੫ ਪੁਰ ਮਾਰਗ ਪੁਰ ਇਸਨਾਨੁ ੩੪੧
 ੪੬ ਸੰਤ ਕੀ ਧੁਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘੋਰ ੩੪੧
 ੪੭ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗ ੩੪੧
 ੪੮ ਏਕ ਸੁਖਿ ਉਜਾਕਾ ਮਨੁ ਰਤ ੩੪੧
 ੪੯ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪੁਨ ਅਧਾਰ ੩੪੧

੫੦ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਹਰੇ ਨਾਮੁ ੩੪੧
 ੫੧ ਕਰਿਟ ਹਲ ਰਸਾ ਗੁਣਗੁ ੩੪੧
 ੫੨ ਜਾਕਉ ਅਪਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਰੈ ੩੪੧
 ੫੩ ਛਾਹੁ ਸਿਆਣ ਪਬਨੁ ਚਰੁਗ ੩੪੧
 ੫੪ ਰਖਿ ਲੀਆਹੁ ਰੇ ਪੁਰੈ ਮਾਪ ੩੪੧
 ੫੫ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈ ਸੋਢੇ ੩੪੧
 ੫੬ ਕਲਿ ਕਲੇਸੁ ਰਸ ਬਦਨਿ ੩੪੧
 ੫੭ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰ ੩੪੧
 ੫੮ ਏਕੋ ਹਰੇ ਕੀ ਏਖਿ ਨ ਮਾਰੇ ੩੪੧
 ੫੯ ਤਪਿ ਰਏ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਤਿ ੩੪੧
 ੬੦ ਭਲੇ ਦਿਨ ਸਭ ਲੋਸੇ ਚੋਰ ੩੪੧
 ੬੧ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ੩੪੧
 ੬੨ ਜਿਸੁ ਮਿਸਰਤ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾ ੩੪੧
 ੬੩ ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿ ਰਸ ਰੂਸੀ ਸਾਰ ੩੪੧
 ੬੪ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀ ਐਨਾ ੩੪੧
 ੬੫ ਕਾਠ ਬਿਨ ਜੈ ਸੋਥੇ ਬਰਤੁਖ ੩੪੧
 ੬੬ ਤੁਸ ਮਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ੩੪੧
 ੬੭ ਤੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈ ਐਵੁਭ ੩੪੧
 ੬੮ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬ ੩੪੧
 ੬੯ ਹਿਰਦੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪੁਰੁਖ ੩੪੧
 ੭੦ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ੩੪੧
 ੭੧ ਕਰੇ ਦੁਹਰ ਮਾਦਿ ਖਾਟੈ ਹੋਰੁ ੩੪੧
 ੭੨ ਰਮਰੀ ਗੁਕ ਦੇ ਉਤਰਿਨ ਚਾਇ ੩੪੧
 ੭੩ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲੁ ਫਿਖ ੩੪੧
 ੭੪ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲਗ ੩੪੧

੧੫ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭਮਿਟਹਿਕ ੩੪੩
੧੬ ਜਿਸਕਦੀਆਪੇਨੇਖਾਇ ੩੪੩
੧੭ ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿਆ ੩੪੩
੧੮ ਖੰਦਪੈਨਦਾਮੁਕਰਿਪਾਇ ੩੪੪
੧੯ ਅਪਨੇਲੋਭਕਉਕੀਨੋਮਿਤੁ ੩੪੪
੨੦ ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਰਿ ੩੪੪
੨੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰਸੇਈ ੩੪੪
੨੨ ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਅੰਤੁਤਾਰਾਗੀ ੩੪੪
੨੩ ਆਠਪਹਰਸੀਗੀਬਟਪਾਰੇ ੩੪੪
੨੪ ਥਾਤੀਪਈਹਰਿਕੋਨਾਮ ੩੪੪
੨੫ ਅਲਿਖਲਿਖਮਹੀਅੰਤਿਪੁਰਨ ੩੪੪
੨੬ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਜਨੁਕਰਿਸੁ ੩੪੪
੨੭ ਪਉਸਰਣਈਜਿਨਹਰਿਜਾ ੩੪੪
੨੮ ਬਾਹਰਿਰਖਿਓਰਿਦੈਸਮਾਲਿ ੩੪੪
੨੯ ਧਨੁਇਹੁਥਾਨੁਗੋਦਿਦਗੁਣਗ ੩੪੪
੩੦ ਜੋਪ੍ਰਣੀਗੋਦਿਦਧਿਆਏ ੩੪੫
੩੧ ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਕਤਨਹੀ ੩੪੫
੩੨ ਸਾਮਤਿਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤਿ ੩੪੫
੩੩ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਦਿਦਸਿਉਲਾ ੩੪੫
੩੪ ਰਾਮਸਾਇਣੁਚੇਜਨਗੀਧੋਗ ੩੪੫
੩੫ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਦੁਨੁਰਾਮਸੇਰਿਕੀ ੩੪੫
੩੬ ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਮੇਲੁਨਲਾ ੩੪੫
੩੭ ਜੀਵਤਛਾਰਿਜਹਿਦਿਨੇ ੩੪੫
੩੮ ਗਰੀਬੀਪੁਰਜਿਖਿਭੈਦਾਵੀ ੩੪੫
੩੯ ਮਹਾਜਰੁਪੂਰਕੀਤੋਨੁਅਪਿ ੩੪੫

੧੦੦ ਜਾਗੀਧੁਰਿਮਨਮੀਠਿਖਟਨਿ ੩੪੫
੧੦੧ ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕੇਦਾਸ ੩੪੫
੧੦੨ ਸੰਤਿਭੁਈਗੁਰਗੋਦਿਦਪਾਈ ੩੪੬
੧੦੩ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਅਗੁਰਦੇਵ ੩੪੬
੧੦੪ ਸੰਨੁਓਹੁਮਸਤਕੁਪਨੁਤੇਰੇਨੇਤ ੩੪੬
੧੦੫ ਰੂਹੇਮਸਲਤਤ੍ਰੇਹੈਨਾਲਿ ੩੪੬
੧੦੬ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਭੁਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲ ੩੪੬
੧੦੭ ਧੋਤੀਖੋਲਿਦਿਛਾਏਹੇਠਿ ੩੪੬
੧੦੮ ਬਿਰੁਘਰਿਬੇਸਹੁਹਰਿਜਨਪਿ ੩੪੬
੧੦੯ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਰੇਗੁਹਿਨਝਲੇ ੩੪੬
੧੧੦ ਉਦਮਕਰਤਸੀਤਲਮਠਰੁਏ ੩੪੬
੧੧੧ ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨੁ ੩੪੬
੧੧੨ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਭ ੩੪੬
੧੧੩ ਅਪਨੇਸੇਵਕਾਕਉਆਪਿਸਹੀ ੩੪੬
੧੧੪ ਰਾਮਕੋਬਲਪੁਰਨਭਾਈ ੩੪੭
੧੧੫ ਰੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸਾਗ ੩੪੭
੧੧੬ ਦਯੁਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲ ੩੪੭
੧੧੭ ਚੈਕੋਈਗਾਮਪਿਆਰੇਗਾਏ ੩੪੭
੧੧੮ ਕਦਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉਮੇ ੩੪੭
੧੧੯ ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲ ੩੪੭
੧੨੦ ਨਿਕਸਰੇਪੀਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿਪੀ ੩੪੭
੧੨੧ ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮਰਿਮਰਤਮ ੩੪੭
੧੨੨ ਕਿਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇ ੩੪੭
੧੨੩ ਐਸੋਪਰਚਉਪਾਇਓ ੩੪੮
੧੨੪ ਅਉਧੁਘਟੈਦਿਨਸੁਰੇਣਾਰੇ ੩੪੮

1	ਗੁਰਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ	੩੫੩	9	ਜਿਨਿਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਛਿ	੩੭੮
2	ਗੁਰਕਾ ਸਬ ਦੁਰਿਦਾ ਅੰਤਰਿ	੩੫੪ ਪੰਨੇ	10	ਸਸੁਤਿ ਪਿਰਿ ਕੀ ਨਿਦਾਖਿ	੩੭੮
3	ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਾਰਭਾਦ ਸਤਿ ਟਰਿਆ	੩੫੪	11	ਜਿਨਿ ਭੰਗ ਤੀ ਸੀ ਲਵੰਤੀ ਰ	੩੭੮
4	ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੈ ਸੋਈ ਲੁਗਾ	੩੫੪	12	ਮਤਾ ਕਰਉ ਜੇ ਪਕਾਨ ਦੇਈ	੩੭੮
5	ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੁਰੇਤ ਸਭ ਕੇ ਸੀਤ	੩੫੪	13	ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤ ਜਿ ਪਤੀ ਚਲਾਵ	੩੭੮
6	ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੇ ਸੇ ਸਰਪਾਅ	੩੫੫ ਪੰਨੇ	14	ਪਰਦੇਸੁ ਸੁਗੰਧ ਉਦੇ ਕਉ	੩੭੮
7	ਗੁਰਕੋ ਬਚਨੀ ਮੇਰਿ ਪਰਮਾਤਿ	੩੫੫	15	ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਮੋਹ ਕਛੁ ਨ ਥੀ	੩੭੮
8	ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਧਿ	੩੫੫	16	ਦਾਨ ਦੇ ਕਰਿ ਪੁਜਾ ਕਰਨ	੩੭੮
9	ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਅਪਨਾ	੩੫੫	17	ਦੁਖ ਰੋਗ ਭਏ ਹਤ ਤਨ ਤੇ ਮਨ	੩੭੮
10	ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਜੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਏ	੩੫੫	18	ਅਰੁਣ ਦੇ ਬਿਲ ਲਵੈ ਨਿਦਕ	੩੭੮ ਪੰਨੇ
11	ਬੇਜਤ ਛਿਰ ਹਿ ਅਸੀਖ ਅੰਤ	੩੫੫	19	ਜਉ ਮੈ ਕਿਆ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਰ	੩੭੮
12	ਨਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੇ	੩੫੫	20	ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨਿਕੀ ਜਾਤਿ	੩੭੮
13	ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਰਤ ਭੁਮ	੩੫੫	21	ਜੀਵਤ ਦੀ ਸੇਤਿ ਸੁਸਰਪਰ	੩੭੮
14	ਗੰਗਾ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਭਿਖਾ ਕੇ ਭੋਗ	੩੫੬ ਪੰਨੇ	22	ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਰਹਿ ਥਾਈ	੩੭੮
15	ਛੰਤਾ		23	ਇਕ ਘਟੀ ਦਿਨ ਸੁਮੇ ਕਉ ਥ	੩੭੮
16	ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਬੈਰਾ ਗੁਭਾਇ ਆਜੀ	੩੫੬	24	ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ	੩੭੮
17	ਮੇਰੇ ਨਤ ਰੇ ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹ	੩੫੬	25	ਪ੍ਰਭੂ ਰੇ ਇਕਿ ਪਾਤੁ ਤਉ ਹੁਮ	੩੭੮
18	ਜਪਿ ਮਨ ਤੂ ਨਾਮ ਨਰਾਇ	੩੫੬	26	ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ	੩੭੮
19	ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਏ ਮਿਲਿ ਉਦ	੩੫੭ ਪੰਨੇ	27	ਜੇ ਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬੋਧੈ ਕਿਰਸਾ	੩੭੮
20	ਬਾਛਨ ਅਥਰੀਆ	੩੫੭	28	ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ	੩੭੮
21	ਸੁਖ ਮਨਿ	੩੫੭ ਪੰਨੇ	29	ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੋ ਸਦਾ ਹੀ ਸੰਗ	੩੭੮
22	ਥਿਤੀ	੩੫੮ ਪੰਨੇ	30	ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੇਰਿ ਹੋ ਛੇਰ ਸਮਤ	੩੭੮
23	ਦਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜੇ ਜਨਮ	੩੫੮ ਪੰਨੇ	31	ਜੀਅ ਪਾਨ ਪੰਨਾ ਘਰਿ ਕੋ ਨਾਮ	੩੭੮
24	ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	੩੫੮ ਪੰਨੇ	32	ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇ ਪੁਰਖ ਹਿ	੩੮੦ ਪੰਨੇ
25	ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	੩੫੮ ਪੰਨੇ	33	ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇ	੩੮੦

੨੬ ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਤਿਪ੍ਰਗਾ ੩੮੦
 ੨੭ ਹਰਿਗੁਪ੍ਰਕਾਸਦਹਿਗਤ ੩੮੦
 ੨੮ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਭੈਭ੍ਰਮਹ੍ਰਿਮਿਟਾਏ ੩੮੦
 ੨੯ ਭੁਧਿਪ੍ਰਗਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਨੀ ੩੮੦
 ੩੦ ਤੁਧੁਬਿਨਅਦ੍ਰੁਨਾਹਿਮੇਧੁ ੩੮੦
 ੩੧ ਹਰਿਜਨਲਨਿਖਕੁਛਭਾਇ ੩੮੦
 ੩੨ ਅਭਿਪ੍ਰਧਾਇਭਹਰਿਕੋਨਾਉ ੩੮੦
 ੩੩ ਚੰਦ੍ਰਨਾਹਿਸੋਬੋਲਾਅਈ ੩੮੦
 ੩੪ ਸਦਾਸਦਾਅਤਮਪਰਗਾਸੁ ੩੮੦
 ੩੫ ਜਾਕਹਰਿਧੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਬੋਲੀ ੩੮੦
 ੩੬ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਸੋਤ ੩੮੦
 ੩੭ ਤੁਧਿਅੰਤੁਅਧਿਗਤੁਅਗੇ ੩੮੦
 ੩੮ ਰਾਜਮਿਲਕਜੋਬਨਕਿਹਸੇ ੩੮੦
 ੩੯ ਕੁਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤ ੩੮੧
 ੪੦ ਜੋਤੁਪੁਰਾਏਸੋਪਰਵਨਾਧੁਖ ੩੮੧
 ੪੧ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਪੈਵੈਪ ੩੮੧
 ੪੨ ਬਹੁਰੁਪੈਇਅੰਤਹੁਮਨੁਮੇ ੩੮੧
 ੪੩ ਉਦਮਕਰਤਹੋਏਮਨੁਨਿਰਮ ੩੮੧
 ੪੪ ਅਧਕਚੰਡਨੀਭਈਧੁਮਨੀ ੩੮੧
 ੪੫ ਬੰਧਨਕਾਟਿਥਿਸਰੋਅਏਗ ੩੮੧
 ੪੬ ਜੀਤੁਸਾਹਿਬੁਤਭੁਏਕੋਹ ੩੮੧
 ੪੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਮਾਰਠਕੁਰ ੩੮੧
 ੪੮ ਅਗੇਹਿਰੇਸਭਕਿਛੁਧੁਆ ੩੮੧
 ੪੯ ਤੁਧਿਸਗਹਿਤਸਭਕੋਲਾਗੁ ੩੮੧
 ੫੦ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾ ੩੮੧

੫੧ ਮੋਹਮਲਾਂਨੀਦਤੇਛੁਟਕ ੩੮੨
 ੫੨ ਲਾਲਚੋਲਨਾਰੈਤਨਿਸੀ ੩੮੨
 ੫੩ ਦੁਖਘੋਨੇਜਾਬੋਰੇਤਦੁਰਿ ੩੮੨
 ੫੪ ਸਾਚਿਨਾਮਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗ ੩੮੨
 ੫੫ ਪਦਤੁਰਲੀਆਜੋਬਨਿਬ ੩੮੨
 ੫੬ ਏਕੁਬਗੀਚਪੇਤੁਘਨਕਰ ੩੮੨
 ੫੭ ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੈਨਮਿਥਨ ੩੮੨
 ੫੮ ਤੀਰਥਿਜਾਉਤਹਉਹਉਕਰ ੩੮੨
 ੫੯ ਘਰਮਹਿਸੁਖਥਾਹਰਿਫੁਨਿਸੁ ੩੮੨
 ੬੦ ਜਹਪਠਦਹੁਤਹਤਹਜਾਈ ੩੮੨
 ੬੧ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਦਤਧਿਆਈ ੩੮੨
 ੬੨ ਜਾਕੈਸਿਮਹਨਿਸੁਖਨਿਦ ੩੮੨
 ੬੩ ਜਿਸਨੀਚਕਉਕੋਈਜਾਨੈ ੩੮੨
 ੬੪ ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਹਾਰਉ ੩੮੨
 ੬੫ ਕੋਟਿਜਨਸਕੇਰਹੇਭੁਫੇਰੇ ੩੮੨
 ੬੬ ਮਿਟਿਤਿਆਸਅਧਿਆਨਾ ੩੮੨
 ੬੭ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਾ ੩੮੨
 ੬੮ ਆਪੇਪੇਤੁਥਿਸਥਾਰੀਸਾਖ ੩੮੨
 ੬੯ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਿਛੁਨਜ ੩੮੨
 ੭੦ ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇਏਹ ੩੮੨
 ੭੧ ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਤਿਸਕਾਰੇ ੩੮੨
 ੭੨ ਜਥਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਥਪ੍ਰਭੁਮੇ ੩੮੨
 ੭੩ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਧਿਭੁਭੇ ੩੮੨
 ੭੪ ਤੁਮੇਰਾਤਰੰਗਹਮਮੀਨਤੁਮ ੩੮੨
 ੭੫ ਰੇਵਨਹਾਰੇਭੁਠਕਮਨਾ ੩੮੨

੧੧ ਸਿਰੀ ਪ੍ਰਭੁਖਬਰਾਜਾਨੇ ੩੮੩
 ੧੨ ਚਰਨਕਮਲਾ ਵਿਆਸਪਿ ੩੮੩
 ੧੩ ਨੁਤਿਪਤਨੇ ਮਿਟੇਜੀ ੩੮੩
 ੧੪ ਠਕੁਰ ਸਿਉਕੀ ਬਨਿਆਈ ੩੮੩
 ੧੫ ਜੁਝਿਐ ਅਪਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ ੩੮੩
 ੧੬ ਅਨਾਦਿਨੁ ਮੁਸਲਾ ਜੁਟਕਾਈ ੩੮੪
 ੧੭ ਉਨਕੋ ਸੰਗਿ ਭੂਕਰਤੀ ਕੋਲ ੩੮੪
 ੧੮ ਨਉ ਮਰਤਾਨਾ ਹਮਡਰਿਆ ੩੮੪
 ੧੯ ਅਨਿਕਤੀ ਤਿਕਰਿਸੇ ਵਾਕਰੀ ੩੮੪
 ੨੦ ਪ੍ਰਭੁਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ੩੮੪
 ੨੧ ਰੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੋਰ ਜੁਕਮਾਇ ੩੮੪
 ੨੨ ਏਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ੩੮੪
 ੨੩ ਅਠਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਨੇ ੩੮੪
 ੨੪ ਸਗਲੁ ਭੁਖੁ ਜਪਿਏ ਕੈਨਾਸ ੩੮੪
 ੨੫ ਅਠਪਹਰ ਉਦਕਾਇ ਸਨਾ ੩੮੪
 ੨੬ ਜਿਹ ਪੈਰੇ ਲੁਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ੩੮੪
 ੨੭ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇ ਏਨਾਮੁ ੩੮੫
 ੨੮ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਰਿ ਦੈ ਨਿਤ ਪਿਆ ੩੮੫
 ੨੯ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤਿਤ ਰਿਆਸੀ ਸਾਹੁ ੩੮੫
 ੩੦ ਮੀਠੀਆ ਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀਲਾ ੩੮੫
 ੩੧ ਮੁਖੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੁਹਿ ੩੮੫
 ੩੨ ਸਰਬ ਦੁਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿਸੁ ੩੮੫
 ੩੩ ਨਾਨਕ ਪਤਮ ਨੁਤਨੁ ਸਬੁਹ ੩੮੫
 ੩੪ ਗਾਇ ਲੇਹਿ ਭੁਗਾਟੁ ਨਹਾਰੇ ੩੮੫
 ੩੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿ ਆਸੇ ਨਕਾਵੁ ੩੮੫

੦੦੦ ਸਤਿਨਾਮੁ ਰਾਗੇ ਦੀਆ ਹੁਕਿ ੩੮੫
 ੧੦੧ ਗੁਰਪੁਰੋਹਿਅ ਦੇਹਾ ੩੮੫
 ੦੦੨ ਮੋਖੰਦ ਬੇਖਰੀਟ ਸਚੁ ਸਾਹਿ ੩੮੫
 ੧੦੪ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੇਰਾ ਲਿਆਹਰਿ ੩੮੫
 ੧੦੫ ਸਾਈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਭੋਗੀਮ ੩੮੫
 ੧੦੬ ਲਾਖ ਰੁਗਤ ਅਰਾਧਿ ਜਪਤਿ ੩੮੫
 ੧੦੭ ਹਭੋ ਕੋਕਿਟਿ ਸਾਰਿ ਹਿਕਾਇਆ ੩੮੫
 ੧੦੮ ਜਿਨਾਨ ਦਿਸੈ ਨਾਮੁ ਸੇਕਿਨੇ ੩੮੫
 ੧੦੯ ਪੁਰਿਗਹਿਅ ਸਬਠਾਇ ਹਮਾਰ ੩੮੫
 ੧੧੦ ਕਿਆ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ੩੮੫
 ੧੧੧ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਸੰਗਿ ਕਹੇ ਗਰਬੀ ੩੮੫
 ੧੧੨ ਜਿਉ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਇਸ ੩੮੫
 ੧੧੩ ਗੋਬਿੰਦੁ ਲੁਟਿ ਨਿਪਨੁ ਗੁਰਮੁ ੩੮੫
 ੧੧੪ ਆਵਹੁ ਮੀਤਾਇ ਕਰੋਹੋ ਏਹ ੩੮੫
 ੧੧੫ ਉਦਮੁ ਕੀਅਕਰਾਇਆ ੩੮੫
 ੧੧੬ ਜੀਕਠਾ ਭੁਰਤੁ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਕੇ ੩੮੫
 ੧੧੭ ਜਾਪ੍ਰਕੀ ਹਉਚੇਰੁ ਲੀਸੇਸ ੩੮੫
 ੧੧੮ ਸੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ ਏਹੁਅ ੩੮੭
 ੧੧੯ ਰੰਗਿ ਨੇਰੇ ਲਾਤ ਉਬਏ ਜਉ ੩੮੭
 ੧੨੦ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਟਾ ੩੮੭
 ੧੨੧ ਚਿਤ ਦੁਇ ਚਿਤ ਦੁਸਰ ਬਸੁਖ ੩੮੭
 ੧੨੨ ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਹਰਿ ਗਾ ੩੮੭
 ੧੨੩ ਚਿਸਨੇ ਤ੍ਰਿਅਸ ਬਿਰੁਕਰਿ ਮਠ ੩੮੭
 ੧੨੪ ਆਪੁ ਸਟ ਬਾਤ ਭੋਭਈ ਸੀਧਰੀ ੩੮੭
 ੧੨੫ ਰੇਮੁ ਰੇਲਾ ਹੋਏ ਚੀਲਾ ਚੀ ੩੮੭

੬ ਮਤ ਪਤਿਗੋਬਿੰਦਾਨਾਮਾ ੩੮੩ ਪੰਨੇ
 ੭ ਬਿਰੁਸੰਤਨਸੋਹਾਨੁ ਮਰੇਨਾਚਾ ੩੮੩
 ੮ ਨਿਲਉਸੰਤਨਕੋਸੰਗਿਉ ੩੮੩
 ੯ ਪੁਰਖਪਤਿਗੁਰਾਨਤਕੀਸਰ ੩੮੩
 ੧੦ ਭਿਨੀਰੇਨਤੀਮੈਚਮਕਨਿਤਰੇ ੩੮੩ ਪੰਨੇ
 ੧੧ ਉਠਿਓਦੁਵਦਾਉਕਿਆਤੈਕੀ ੩੮੩
 ੧੨ ਟੰਫੁਮੇਰੇਆਲਸਾਹਰਿਪਸਿਥੇ ੩੮੩
 ੧੩ ਦਿਨੁਗਤਿਕਮਾਇਅਰੋਸੋਆ ੩੮੩
 ੧੪ ਕਮਲਾਕੁਮਭਿਤਿਕਮਲਾਕੁਮ ੩੮੪ ਪੰਨੇ
 ੧੫ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਜਰੀ॥ ੩੮੪
 ੧ ਕਰੇਰੇਮਨਚਿਤਦਹਿਉਦਮੁਜਾ ੩੮੪
 ੨ ਕਿਰਿਆਚਰਕਰਹਿਖਣੁਕਰਮਾ ੩੮੪
 ੩ ਹਰਿਧਾਨੁਜਾਪਹਰਿਧਾਨੁਤਪਹਰਿ ੩੮੪
 ੪ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਤਿਕਿਲਾਇਖ ੩੮੪
 ੫ ਮਤਕਰੈਪਛਮਕੈਤਣੀਪੁਰਖ ੩੮੪
 ੬ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜਨਿਜਪਿ ੩੮੫ ਪੰਨੇ
 ੭ ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉਥੇਨ ੩੮੫
 ੮ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਮਾਤਕੇਦਾਸਾ ੩੮੫
 ੯ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਆਨਿ ੩੮੫
 ੧੦ ਪਤਿਰਪਟਿਕੁਲੀਏਕਰਿਆਪ ੩੮੫
 ੧੧ ਹੇਨਾਹੀਕੋਊਬੁਝਨਹਾਰੇ ੩੮੫
 ੧੨ ਮਤਮਧੁਰਤਾਨਦਰਸਿਆ ੩੮੫
 ੧੩ ਦਿਨੁਗਤਿਆਰਾਧਹੁਪਿਆਰੇ ੩੮੫
 ੧੪ ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਸਤ੍ਰਿਕਿਕਹਦਤ ੩੮੫
 ੧੫ ਦੁਇਕਰਿਜੋਕੀਕਰੀਥੇਨਤੀ ੩੮੫

੧੬ ਮਤਪੁਰਾਣਾਦਿਸਤਬੰਧਪਾਤ ੩੮੫
 ੧੭ ਆਲਜੰਜਲਕੁਮਸੋਹਤਜਏ ੩੮੫
 ੧੮ ਖਿਨਮਹਿਬਪਿਥੇਥਪਨਹਾਰ ੩੮੫
 ੧੯ ਤੁਟਾਤਜੀਆਸਭਨਕਾਬ ੩੮੫
 ੨੦ ਕਰਿਕਰਪਾਅਪਨਾਦਰਸੁਦੀਜੇ ੩੮੫
 ੨੧ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਅਰੁਕੁਲੋਕਅ ੩੮੫
 ੨੨ ਅਪਜਸੁਮਿਟੇਹੋਏਜਹਿਕੀ ੩੮੫
 ੨੩ ਬਿਸੰਤਰਚੀਅਨੋਕੇਦਤ ੩੮੫
 ੨੪ ਅਨਕੀਪੈਜਸਦਗੀਆਪ ੩੮੫
 ੨੫ ਕਬਹੂੰਹਰਿਸਿਉਚੀਤਨਲਾ ੩੮੫
 ੨੬ ਰਸਨਾਰਮਰਮਰਟੰਤ ੩੮੫
 ੨੭ ਛਾਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾ ੩੮੫
 ੨੮ ਆਪਣਾਗੁਰੁਸੇਵਸਦਹੀ ੩੮੫
 ੨੯ ਯੁਗਪਰਸਦੀਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇ ੩੮੫
 ੩੦ ਅਹੰਭੁਪਿਬਹੁਸਅਨਮਾਇ ੩੮੫
 ੩੧ ਅਰਾਧਿਸ਼੍ਰੀਧਰਸਠਲਗੁਰ ੩੮੬
 ੩੨ ਤੁਸਮਰਥੁਸਰਨਕੋਦਤਦੁਖ ੩੮੬
 ੧੬ ਅਸਟਪਈਆ॥ ੩੮੬
 ੧ ਗਾਠਨਮਹਿਤੂਰਾਜਕਹੀਅਹਿ ੩੮੬
 ੨ ਨਥਨਗਰਦੀਨਬੰਧਪਤਿਤ ੩੮੬
 ੧ ਟਰ ਅੰਤਰਗੁਰੁਅਗਾਠਣਿਭਿ ੩੮੬
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੇਵਗੀਧਰੀ ੪੦੦
 ੧ ਮਾਈਗੁਰਚਰਣਿਚਿਤੁਲਾਣੀ ੪੦੦
 ੨ ਮਾਈਹਿਨਹਾਰਸੋਹੋਈਐ ੪੦੦
 ੩ ਮਾਈਗੁਨਤਸੋਚਕੇਰੁਰਤ ੪੦੦

੪	ਮਨਹਰੇਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦਹੀ	੪੦੦	੨੮	ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਅਾਬਚਨਤੁਹਰ	੪੦੦
੫	ਮਨਜਉਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਵਉ	੪੦੦	੩੦	ਹਰਿਜਪਿਸੇਫਕਪਾਰਭਿਤਰਿ	੪੦੦
੬	ਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਕ੍ਰਮਭਰਿ	੪੦੦	੩੧	ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭੇਖਸੇਹਨ	੪੦੦
੭	ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਹੀ	੪੦੦	੩੨	ਮੈਧੇਖਿਓਗੀਉਚਮੇਹਨਸਭ	੪੦੦
੮	ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਰੇ	੪੦੦	੩੩	ਮੈਬਹੁਬਿਧਿਧਿਓਖਿਓਜਨ	੪੦੦
੯	ਸੋਪ੍ਰਭਜਤਕਤਦੇਖਿਓਨੇਵੀ	੪੦੦	੩੪	ਏਕੋਰੇਹਰਿਏਕੋਜਨਾ	੪੦੦
੧੦	ਹਰਿਰਾਮਨਾਜਪਿਲਾਹ	੪੦੦	੩੫	ਜਾਨੀਨਜਾਣੀਤਾਕੀਗਤਿ	੪੦੦
੧੧	ਮਨਕਹਅਹਿਕਾਰਿਅਫਰਾ	੪੦੦	੩੬	ਧਿਆਏਗਏਕਰਨੇਹਰ	੪੦੦
੧੨	ਸੋਪ੍ਰਭਨੇਰੇਹੁਤੇਨੇਰੇ	੪੦੦	੩੭	ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ	੪੦੦
੧੩	ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿ	੪੦੧	੩੮	ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪਾਥਥਿ	੪੦੦
੧੪	ਮਾਣੀਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਏ	੪੦੧	੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਐਬਿਧਾਭਾ	੪੦੦
੧੫	ਚੰਚਲਸੁਪਨੈਹੀਉਰਝਾਇਓ	੪੦੧	੧	ਦੁਤਨਸੰਗਰੀਆ	੪੦੦
੧੬	ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ	੪੦੧		੧੬ਛੰਤਾ	
੧੭	ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀ	੪੦੧	੧	ਹਰਿਕਾਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿ	੪੦੦
੧੮	ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਫੇਸਾ	੪੦੧	੨	ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਾਮਨਮੋਹਨਪਾ	੪੦੦
੧੯	ਮਾਣੀਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਹਾਰਉ	੪੦੧	੩	ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਕ੍ਰਮਪੁ	੪੦੦
੨੦	ਪ੍ਰਭਜੀਉਪੇਖਉਦਰਸੁਭਮਾ	੪੦੧	੪	ਫੁਲਸੁਖਰੇਨਵੀਏਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁ	੪੦੦
੨੧	ਤੋਰਾਜਨਰਾਮਰਸਾਇਣਮਾਤਾ	੪੦੧	੫	ਹਰਿਚਰਣਸਰੋਵਰਤਕਰਹੁ	੪੦੦
੨੨	ਮਾਣੀਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾ	੪੦੧	੬	ਬੋਜਤਸੀਤਠਿਹਰਿਪ੍ਰਾਣਅ	੪੦੦
੨੩	ਠਕੁਰਹੋਏਅਪਿਦਇਆਲਾ	੪੦੧	੭	ਮਨਕਾਏਰਾਤਫਿਅਫਾਟਦੁ	੪੦੦
੨੪	ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਉ	੪੦੧	੮	ਸੁਨਹੁਬਿਨੀਤੀਆਸੁਆਮੀਐ	੪੦੦
੨੫	ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਹਮਾਰੇ	੪੦੧	੯	ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਕਿਆਮੋਨ	੪੦੦
੨੬	ਪ੍ਰਭਇਹੈਮਨੋਰਥਮੇਰਾ	੪੦੧	੧੦	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਐਵਰਹਿਸੁ	੪੦੦
੨੭	ਮੀਤਐਸੇਹਰਿਜੀਉਪਾਏ	੪੦੧	੧	ਅਤਿਉਚਾਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ	੪੦੦
੨੮	ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨੁਅਫੈ	੪੦੧	੨	ਪਨਸੁਫੇਲਾਜਿਰੁਦਰਸਨੁ	੪੦੦

੧ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਰਾਜਾਣ ੪੦੫
 ੨ ਸੇਤਰੇ ਜਾਮੀ ਸੇ ਪੁਰਪਰ ੪੦੫
 ੩ ਤੁਰਦਤਾ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ੪੦੫
 ੪ ਸਾਧਸੀ ਗਿਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੇ ੪੦੫
 ੫ ਇਸਰੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦਇ ੪੦੫
 ੬ ਤੁਜਾਣਾ ਇਹਿ ਤਕੇ ਟਿਜਾਣੈ ੪੦੫
 ੭ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲੁਣ ੪੦੫
 ੮ (ਛੰਤੁ)
 ੯ ਗੁਰਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀਰਾ ਅਪਿ ੪੦੫
 ੧੦ ਤਿਨੋ ਘੋਲਿ ਪੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰ ੪੦੬ ਪੰਨੇ
 ੧੧ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ੪੦੬
 ੧੨ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਗਠਿ ੪੦੬
 ੧੩ ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਗ ੪੦੬
 ੧੪ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਲਾਹੀ ਮੈਰਾਣੀ ੪੦੬
 ੧੫ ਝਉਲਉ ਭਉ ਅਭਉ ਇਹੁਆ ੪੦੬
 ੧੬ ਖੜਕਲੜ ਲੋਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਨਿਤ ੪੦੭ ਪੰਨੇ
 ੧੭ ਗੁਰ ਪੁਰਾਣੇ ਇਓਵ ਰੁਭੀਮ ੪੦੭
 ੧੮ ਸੁਖੀ ਏਕਉ ਪੈਸੇ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ੪੦੭
 ੧੯ ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾਧਨ ਸੰਤਨ ਕਾ ੪੦੭
 ੨੦ ਜਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂੰ ਕਰਤੇ ੪੦੭
 ੨੧ ਸਗਲ ਸਾਮ੍ਹਾ ਕੀ ਮੋਹਿ ਦਿਆ ੪੦੭
 ੨੨ ਖੋਜਤੋ ਖੋਜਤੋ ਖੋ ਚਿਬੀ ਚਾਰਿਓ ੪੦੭
 ੨੩ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅ ੪੦੭
 ੨੪ ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕੁ ਸਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿ ੪੦੭
 ੨੫ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਾਮਤ ਕੇ ਠਹੁਰ ਸੁਆ ੪੦੮ ਪੰਨੇ

੨੬ ਬਾਤ ਕੇ ਬਹੁਤਾ ਏਸ ੪੦੮
 ੨੭ ਚਰਾਹਮ ਲਸਿਓ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ੪੦੮
 ੨੮ ਹਜਾਨਾ ਹਿਰਾਜਾ ਉਰਾ ਟੁਓ ੪੦੮
 ੨੯ ਹਮ ਮੇਲੇਤੁ ਮਉ ਜਲ ਕਰਤੇ ੪੦੮
 ੩੦ ਮਾਤਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰ ੪੦੮
 ੩੧ ਧਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ੪੦੮
 ੩੨ ਚੇਤੀ ਸਮਕੀ ਦੇਖੁ ਰੇਨਰ ੪੦੮
 ੩੩ ਮਿਰਤ ਕਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨ ਸਾਸਾ ੪੦੮
 ੩੪ ਰਤਨੁ ਛੋਰਿ ਕਉ ਰੀਸੀ ਗਿਲਾਹੇ ੪੦੮
 ੩੫ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੁਰਨ ਅਥਿਨਾਸੀ ੪੦੮ ਪੰਨੇ
 ੩੬ ਕਰਣ ਕਰਣ ਠਹੁਰਾ ਰੁਦਤ ੪੦੮
 ੩੭ ਪ੍ਰਕੀਸਰਣ ਸਗਲ ਭੋਲਾਥੇ ੪੦੮
 ੩੮ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਗਲ ਅੰਧਿਆਰੈ ੪੦੮
 ੩੯ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਅਸਹਾਈ ੪੦੮
 ੪੦ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਹੁਤੇਰਾ ੪੦੮
 ੪੧ ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ੪੦੮
 ੪੨ ਜਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ੪੦੮
 ੪੩ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਭੁਭੁਲੇ ਰੁਨਿੰਦਾ ੪੦੮
 ੪੪ ਜਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਈ ੪੦੮
 ੪੫ ਅਥਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ੪੦੮
 ੪੬ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ ੪੦੮
 ੪੭ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਕਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ੪੧੦
 ੪੮ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਭੁਭੁਗੋ ਵਿਦਾ ੪੧੦
 ੪੯ ਭੁਭੁਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦੁ ਰੀਤਰਿ ੪੧੦
 ੫੦ ਸੰਚਨਿ ਕਰਓ ਨਾਮ ਧਨ ਨਿਰਮਲ ੪੧੦

੩੯	ਗੁਰਿਪੁਰੈਅਪਨਿਕਲਿਧਾਰੀ	੪੧੦
੪੦	ਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣ	੪੧੦
੪੧	ਸਾਧਸੰਤਿਹੁਇਆਮਨੀਦਿਦਮੁ	੪੧੦
੪੨	ਕਣਕਲੇਸਰੋਗਸਤਿ	੪੧੦
੪੩	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਭੁਭੁਸਤਿਭੁਰ	੪੧੦
੪੪	ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਆਕਾਈ	੪੧੦
੪੫	ਦੁਰਤੁਗਫਾਇਆਹਰਿਖੁਤਿ	੪੧੦
੪੬	ਬਖਸਿਆਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰ	੪੧੦
੪੭	ਭਏਕਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇ	੪੧੦
੪੮	ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਖਿਆਈ	੪੧੦
੪੯	ਮੇਰਸਤਿਹੁਕੁੰਘਟਲਾਹੋਆ	੪੧੧
੫੦	ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਕੇਕੀਏ	੪੧੧
੫੧	ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹਿਸਹੰਸਾਭੂਕਾ	੪੧੧
੫੨	ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਇਹੁ	੪੧੧
੫੩	ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ	੪੧੧
੫੪	ਸਾਹਿਬੁਨੀਗਹੋਗਾ	੪੧੧
੫੫	ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਾ	੪੧੧
੫੬	ਠੰਢਿਪਾਣੀਕਰਤਰੇ	੪੧੧
੫੭	ਵਿਚਿਕਰਤਪੁਰਖੁਖਲੋਆ	੪੧੧
੫੮	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਿਥਾਹਿਪੁਰੀ	੪੧੧
੫੯	ਗੁਰਿਪੁਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ	੪੧੨
੬੦	ਗੁਰਿਪੁਰੈਕੀਤੀਪੁਰੀ	੪੧੨
੬੧	ਦਹਦਿਸਿਛੜਮੇਘਘਟਾ	੪੧੨
੬੨	ਗਣੀਬੋਹੇਦੁਬੰਦੀਛੋਰੁ	੪੧੨
੬੩	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰੋਭਏਅ	੪੧੨

੬੪	ਗੁਰੁਗੁਰਾਨਾਮਸਕਾਰ	
੬੫	ਰਾਮਦਾਸਸੋਰੇਟਗਾਤੇ	
੬੬	ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿਆ	
੬੭	ਆਗੇਨੁਖੁਹਰਿਦੀਆ	
੬੮	ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਦਰੇ	
੬੯	ਗੁਰਅਪਨੇਬਲਿਹਾਰੀ	
੭੦	ਤਾਪਗਫਾਇਆਗੁਰਿਪੁਰੇ	
੭੧	ਸੋਈਕਰਾਇਜੇਤੁਧੁਭਾਵੇ	
੭੨	ਹਰਿਨਾਮਰਿਦੈਪਰੇਇਆ	
੭੩	ਗੁਰਿਮਿਲਿਪੁਰਚਿਰਤਿਆ	
੭੪	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਜਿਸਫਾਰਿਆ	
੭੫	ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ	
੭੬	ਆਪਨਗੁਰੁਖਿਆਏ	
੭੭	ਪਰਮੇਸਰਦੇਤਾਬੰਨਾ	
੭੮	ਐਥੇਓਥੇਰਖਫਲਾ	
੭੯	ਸਤਿਪੁਰੋਭਾਣਾਗੁਰ	
੮੦	ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ	
੮੧	ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਕੀਨੀ	
੮੨	ਗੁਰਪੁਰਾਮਾਰਾਧੇ	
੮੩	ਭੂਖੇਖਾਦਤਲਾਜਨਆਏ	
੮੪	ਸੁਖਸਾਹਿਯਾਰਿਆਇਆ	
੮੫	ਪੁਰਾਖਪੁਨਾਰਿਦੈਪਿਆਏ	
੮੬	ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਦਸਿਆਸੋਈ	
੮੭	ਆਗੇਨੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ	
੮੮	ਨਾਲਿਨਾਰਾਇਣੁਮੇਰੇ	

੪੬	ਸਾਹਬੁਖਾਤਾ	੪੧੪	੧੫	ਹਿਰਿਰਿਤਾਨੇਤਉਬਾਰਿ	੪੧੭
੪੭	ਕਰਾਕਰਾਦਾਪਰਿਅੰਗਰਾਮ	੪੧੪	੧੬	ਅਬਹਰਿਗਾਏਹਾਉਚਿਤਾਰਿ	੪੧੭
੪੮	ਉਟਿਓਰਿਪਲੁਦੀਨਦੁਲਰਜ	੪੧੪	੧੭	ਮੇਰਲਾਰੋਰਾਮਸਓਰੇਤੁ	੪੧੭
੪੯	ਸਿਮਰਉਸਪੁਰਾਸਾਏ	੪੧੪	੧੮	ਅਉਖਧਤੋਰੇਨਮਦਇਆਲ	੪੧੭
੫੦	ਸੁਹਾਓਨੀਤੀਟਾਉਟਮੇਰੇ	੪੧੪	੧੯	ਹਾਪਪੁਰਾਖਿਲੇਹੁ	੪੧੭
੫੧	ਜੀਸਾਜੀਤਸਾਭਿਦੁਸਿਰਿਦੀ	੪੧੪	੨੦	ਦੀਨਦਰਦਨਿਦੁਬਹਾਰ	੪੧੭
	੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ	੪੧੪	੨੧	ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਜਨਸਾਧੁ	੪੧੮
੧	ਸਹੁਜਗਾਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ	੪੧੫	੨੨	ਫੋਰਿਜਹਿਸੇਕਰਹਿਪਰਲ	੪੧੮
੨	ਮਾਰਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੋਪਿਆਰੇ	੪੧੫	੨੩	ਮੋਹਿਮਸਕੀਨਪੁਰੁਨਾਮੁਅ	੪੧੮
੩	ਪਾਪਪਤਿਓਅਰੁਥੇਦੁਬੀਚਾਰੇ	੪੧੫	੨੪	ਸੋਕਤਰੋਜੇਖਸਮਸਮਾਰੇ	੪੧੮
੪	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਯਯਨਸਰੀ	੪੧੬	੨੫	ਘਰਿਬਹਰਿਤੇਰਭਰਦਾਸ	੪੧੮
੫	ਭੁਧਧੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀ	੪੧੬	੨੬	ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਤੋਪਾਏ	੪੧੮
੬	ਬਿਨੁਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੇਰੇਮੀਨਾ	੪੧੬	੨੭	ਜਹਜਹਪੇਖਉਰਹਹਜੂਰਿ	੪੧੮
੭	ਕਰਿਕਿਰਪਦੀਓਮੋਹਿਨਾਮ	੪੧੬	੨੮	ਜਿਨਿਤੁਮਭੇਜੇਤਿਨਹਿਬੁਲਾ	੪੧੮
੮	ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੁ	੪੧੬	੨੯	ਸੁਨਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇਬਿਨਉ	੪੧੮
੯	ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸੁਰਿਸ	੪੧੬	੩੦	ਮੇਰਲਾਲਭੁਲੇਫੇਭੁਲੇਹਰਿ	੪੧੮
੧੦	ਥਰੇਥਰੇਯਜਨਅਰੁਭੁਮਨ	੪੧੬	੩੧	ਹਰਿਏਕੁਸਿਮਹਿਏਕੁਸਿਮਹਿ	੪੧੮
੧੧	ਲਫੈਨਲਾਗਨਕਉਹੈਕਛੁਮੈ	੪੧੬	੩੨	ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ	੪੧੮
੧੨	ਬਰਿਜਉਗੁਰਅਪੁਨੇਉਪਰਿ	੪੧੬	੩੩	ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੇ	੪੧੮
੧੩	ਜਿਹਕਰਣਹੋਟਹਿਸਰਮਿੰਦਾ	੪੧੬	੩੪	ਦਰਬਫੰਤਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੇ	੪੧੮
੧੪	ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਅਗੇ	੪੧੭	੩੫	ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗਲਾਗੇ	੪੧੮
੧੫	ਜਿਨੀਕੀਨੇਦੁਸਿਆਪੁਨੇਰੈਗੁਠ	੪੧੭	੩੬	ਜਰਨਕਰੈਮਨੁਖਡਹਕਾਏ	੪੧੮
੧੬	ਭੁਮਦਭੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ	੪੧੭	੩੭	ਨਮੁਗੁਰਿਦੀਓਹੈਅਪੁਨੇ	੪੧੮
੧੭	ਪੁਜਾਫਰਤਤਿਲਕਇਸਨੁਨਾ	੪੧੭	੩੮	ਨੇਤੁਭੀਤਭਏਦਰਸਪੇਖੇ	੪੧੮
੧੮	ਬੰਧਨਭੇਛੁਠਕਾਏਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾ	੪੧੭	੩੯	ਅਪਨੀਉਕਤਖਲਾਏਭੁਜਨ	੪੧੮

ਪੰਨੇ

੪੦ ਸੰਤਕਿਪਾਲਦੁਇਆਲਦ ੪੧੮
 ੪੧ ਛੰਡਾਇਲੀਓਮਾਬਲੀਤੇ ੪੧੮
 ੪੨ ਪਰਹਰਨਲੋਭੁਭੁਰਨਿਦ ੪੧੮
 ੪੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀ ੪੧੮
 ੪੪ ਦੁਤਦੁਸਮਾਸਭਿਤੁਭੁਤੇ ੪੧੮
 ੪੫ ਚਤੁਰਦਿਸਕੀਨੋਬਲੁਆ ੪੨੦ ਪੰਨੇ
 ੪੬ ਅਭਿਖੀਘਰੀਨਦੇਖਨਦੇਈ ੪੨੦
 ੪੭ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੇਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ੪੨੦
 ੪੮ ਜਨਕੇਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮ ੪੨੦
 ੪੯ ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਨੁ ੪੨੦
 ੫੦ ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਸਭੁਭੋਕ ੪੨੦
 ੫੧ ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੋਨਾਮਿ ੪੨੦
 ੫੨ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ੪੨੦
 ੫੩ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਹੋਬਿਦ ੪੨੦
 ੫੪ ਹਲਤਿਸੁਖਪਲਤਿਸੁਖ ੪੨੦
 ੫੫ ਬੰਦਨਾਹਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗ ੪੨੦
 ੫੬ ਬਿਪਤਿਭੁਈਸਦੁਭੋਜਨੁਸਾ ੪੨੦
 ੫੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸ ੪੨੦
 ੫੮ ਕਿਤੇਪ੍ਰਕਾਰਿਨਤੁਟਉਪ੍ਰੀਤਿ ੪੨੦
 ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ ੪੨੧ ਪੰਨੇ
 ੧ ਜੋਜੋਜੁਨੀਆਇਓਤਿਹਤਿ ੪੨੧
 ੨ ਛੰਡਾਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆ ੪੨੧
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੪੨੧
 ੧ ਕੋਈਜਨੈਕਫਨਈਧਾਜਗਿ ੪੨੧
 ੨ ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਗਉਕਹੀਅਉ ੪੨੧

੩ ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਉਪ੍ਰਭਕਉ ੪੨੧
 ੪ ਲੋਹੀਦਰਸਾਜਨੁਮੇਰਾ ੪੨੧
 ੫ ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਾ ੪੨੧
 ੬ ਮਨਮਾਹਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨੁ ੪੨੧
 ੭ ਜਾਕਉਭੁਏਗੋਇਦਸਹਾਈ ੪੨੧
 ੮ ਗੋਬਿੰਦਜੀਫਨਪ੍ਰਾਨਪਤਨੁ ੪੨੧
 ੯ ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇਵੈ ੪੨੧
 ੧੦ ਚਾਰਿਕਚਿਤਫਤਬਰਸਤਮੇ ੪੨੧
 ੧੧ ਮਨਿਰਨਿਬਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰ ੪੨੧
 ੧੨ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭੂਮਿ ੪੨੧
 ੧੩ ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਨ ੪੨੧
 ੧ ੧੬ ਛੰਡਾ ੪੨੧
 ੨ ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਗੁਪੁਹਰਿ ੪੨੧
 ੩ ਪਾਧਾਣੁਸੰਸਾਰਗਾਰਬਾ ੪੨੧
 ੧੬ ੧੬ ਛੰਡਾ ੪੨੧
 ੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੪੨੧
 ੨ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ ੪੨੧
 ੩ ਧਇਓਰੇਮਨੁਦਹਦਿਸਿਧਾ ੪੨੧
 ੪ ਮਾਨੁਪੁਬਿਨੁਬੁਝੈਬਿਰਥਾ ੪੨੧
 ੫ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿਦੈਹਰਿ ੪੨੧
 ੬ ਮਾਗਉਦਾਨੁਭਾਗੁਰਨਾਮ ੪੨੧
 ੭ ਪ੍ਰਭੁਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਧ ੪੨੧
 ੮ ਨਿਕੋਗੁਣਗਾਉਮਿਟਹੀਰੋਗ ੪੨੧
 ੯ ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਗਟਿਤੁ ੪੨੧

੧੦ ਰਸਗੁਣਗੋਪਾਲਨਿਧਿਗ ੪੨੬
੧੧ ਨਿੰਦਕੁਰਗਕਿਰਪਤੇਹਾਟਿ ੪੨੬
੧੨ ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲਾਦਿ ੪੨੬
੧੩ ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਧਿ ੪੨੬
੧੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਦਸਦ੍ਯਾ ੪੨੬
੧੫ ਸ੍ਰਾਮੀਸਿਰਠਿਪਰਿਓਦਰਥਾ ੪੨੬
੧੬ ਹਾਂਲਪਾਟਿਓਰੁਮੁਕੁਕੁ ੪੨੬
੧੭ ਹਮਾਰੇਏਕੈਹਰੀਹਰੀ ੪੨੭ ਪੰਨੇ
੧੮ ਰੁਣਮਨੁਹਰਿਰੰਗੇਲੋਣੈ ੪੨੭
੧੯ ਗਰਬਗਹੇਲਣੈਪੁਕੁਕੋਹੀਓ ੪੨੭
੨੦ ਮੈਸੇਸੁਨੁਮੇਰੇਪੁਰਜੀਕੀ ੪੨੭
੨੧ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ ੪੨੭
੨੨ ਪੁਰਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਨ ੪੨੭
੨੩ ਪੁਰੁਤੋਰੇਪਗਕੀਧੁਰਿ ੪੨੭
੨੪ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸ ੪੨੭
੨੫ ਹਰਿਹਰਿਪਤਿਤਪਾਦਨ ੪੨੭
੨੬ ਮਾਈਮਾਇਆਛਲੁ ੪੨੭
੨੭ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ ੪੨੭
੨੮ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿ ੪੨੭
੨੯ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੋਸੁਖ ੪੨੭
੩੦ ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈਉਰ ੪੨੮ ਪੰਨੇ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਰਾਣੀ ੪੨੮
੧੭ ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਹਰਿਜਨੁ ੪੨੮
੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਿਲੁ ੪੨੮
੧ ਖਾਕਨੁਰਕਰਦੰਬਾਲਮੈ ੪੨੮

੨ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਨਾਹਿਕੋਇ ੪੨੮
੩ ਮਿਹਰਦੁਜਨਾਹਿਬਮਿਹਰ ੪੨੮
੪ ਕਰਤੇਕੁਦਰੁਮਸਤਕੁ ੪੨੮
੫ ਮਿਰਦਾਨਾਦਿਲਸੈਚ ੪੨੮
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਹੀ ੪੨੮
੧ ਬਾਜੀਗਰਜੇਸੇਬਾਜੀਪਾਈ ੪੨੮
੨ ਕੀਤਾਓਹੁਹਿਜੇਪੁਕੁਹੋਇ ੪੨੮
੩ ਧਨਸੇਗਗਨਜੇਪੁਕੁਪਛਾਣੈ ੪੨੮
੪ ਗਿਰੁਦਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਹਉ ੪੨੮
੫ ਉਮਕਿਓਹੀਓਮਿਲਨਪੁਕੁ ੪੨੮
੬ ਕਿਆਗੁਣਤੇਸਾਰਸਮਾਲੀ ੪੨੮
੭ ਸੇਵਾਬੈਰੀਮਾਗਨਬਹੁਤਾ ੪੨੮
੮ ਬੁਰੇਕਾਮਕਉਉਨਿਖਲੈ ੪੨੮
੯ ਘਰਮਹਿਠਕੁਰਨਦਰਿਨ ੪੨੮
੧੦ ਲਾਲਨੁਗਦਿਆਕਦਨਗਤੀ ੪੨੮
੧੧ ਚੰਨੀਦੁਨਤ੍ਰਿਪ੍ਰਨਮਧਰਾ ੪੩੦
੧੨ ਸੁਖਮਹਲਜਕਉਚਦੁਅਭੇ ੪੩੦
੧੩ ਜਕੋਦਰਸਿਪਾਪਕੋਟਿਉਤਾ ੪੩੦
੧੪ ਰਹਣਨਪਾਦਹਿਸੁਗਨਰ ੪੩੦
੧੫ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿ ੪੩੦
੧੬ ਕਦਨਕਾਜਮਾਇਆਟਹਿਤਿ ੪੩੦
੧੭ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉ ੪੩੦
੧੮ ਗੁਰਕੋਬਚਰਨਰਿਦੈਧਿਆ ੪੩੦
੧੯ ਲੋਕੁਮੇਰਿਮਗਨਾਮਪਰਾਧੀ ੪੩੦
੨੦ ਪੇਖਰਚਾਖਤਕਹੀਅਤਅੰ ੪੩੦

੨੧	ਜਾਂਵਤਮਰੈਭੁਭੁਪੁਸ਼ਟਿ	੪੩੦
੨੨	ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰਕਰਦੇਹਾਟੁ	੪੩੦
੨੩	ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੁਪੁਸ਼ਟਿ	੪੩੦
੨੪	ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭੁਭੁਪੁਸ਼ਟਿ	੪੩੧
੨੫	ਮੀਤਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਤਾ	੪੩੧
੨੬	ਗੁਣਗੋਪਾਲਪੁਰਕੇਨਿਤਗਾ	੪੩੧
੨੭	ਬੈਕੁੰਠਨਗੁਰੁਜਾਹੀਸੰਤਕੁਸਾ	੪੩੧
੨੮	ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸਕੇਪਰਹਰ	੪੩੧
੨੯	ਦੀਗੁਣਗੁਣਿਦੁਨੀਜੇਲਾਏ	੪੩੧
੩੦	ਪ੍ਰਾਤਹਿਕਾਲਹਰਿਨਾਮੁਓ	੪੩੧
੩੧	ਗੁਰਪੂਰੇਜਬਭੁਏਦਇਆ	੪੩੧
੩੨	ਸੇਸੀਜੇਨਕਰਦੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ	੪੩੧
੩੩	ਬਹਰੀਆਤਕਦੇਦਿਸਟਿਨ	੪੩੧
੩੪	ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈਭੈਸਾਗਰੁ	੪੩੧
੩੫	ਘਰਕਾਕਾਜਨਜਾਣੀਭੁਭੁ	੪੩੧
੩੬	ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਘਰੁ	੪੩੧
੩੭	ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਣੀ	੪੩੨
੩੮	ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਉਦਇਆ	੪੩੨
੩੯	ਭਿਉਬਿਨੁਦੁਜਾਅਫਰੁਨਕੇ	੪੩੨
੪੦	ਦਰਸਨਕਉਲੇਏਸਕੁਕੇਈ	੪੩੨
੪੧	ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਹੀਜਮ	੪੩੨
੪੨	ਹਰਿਕਾਸਿਧਪਰਾਨਧਨ	੪੩੨
੪੩	ਜਿਨਿਮੋਦੇਕੁਹਮੰਤੁਭੰਗਰ	੪੩੨
੪੪	ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆ	੪੩੨
੪੫	ਰਸਿਮੰਤੁਕੁਨੋਆਖਾਰ	੪੩੨

ਪਿਨੇ

ਪਿਨੇ

੪੬	ਤਉਮੈਆਇਆਸਗਾਨਾ	੪੩੨
੪੭	ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਰੀ	੪੩੨
੪੮	ਰੋਗਭਾਣਾਹੁਮੈਨਾਇ	੪੩੨
੪੯	ਦਿਸਰਨਾਹੀਜਿਤੁੰਕ	੪੩੨
੫੦	ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਤਜੇਦੀ	੪੩੨
੫੧	ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਪੁਰੁ	੪੩੨
੫੨	ਮਹਾਅਗਨਤੇਤੁਪਹਾਥਦੇ	੪੩੨
੫੩	ਜਬਕਛੁਗਸੀਭਿਤਬਕਿ	੪੩੨
੫੪	ਭਗਰਵੰਦਹਰਿਸੰਤੁਰਮਭੇ	੪੩੨
੫੫	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿ	੪੩੨
੫੬	ਤੁਧੁਚਿਤਿਆਏਮਹਾਅੰਗ	੪੩੨
੫੭	ਜਿਸਕੇਸਿਰਿਓਪਹਿਤੁੰਕ	੪੩੨
੫੮	ਸਗਲਤਿਆਗਾਗਰਸਰ	੪੩੨
੫੯	ਅਸਟਪਟੀਆ	੪੩੨
੬੦	ਓਗ੍ਰਿਹਰਿਓਬਿਖਿਆ	੪੩੨
੬੧	ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਿਸੇਕ	੪੩੨
੬੨	ਜਿਨਿਭਿਠਿਆਮਨੁਰਹ	੪੩੨
੬੩	ਜੇਭੁਲੀਜੇਦੁਕੀਸੀਈ	੪੩੨
੬੪	ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕ	੪੩੨
੬੫	ਜੇਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖਭਾਤਿ	੪੩੨
੬੬	ਛੰਤਾ	੪੩੨
੬੭	ਸੁਣਿਬਾਣਹੇਤੁਕਾਏਦੇ	੪੩੨
੬੮	ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕ	੪੩੨
੬੯	ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਫਲ	੪੩੨
੭੦	ਤੁੰਠਕੁਰੇਬੈਰਾਗਰਮੈਜੇ	੪੩੨

੫ ਸਾਜਾਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਮਰਾ ੦੩੪
 ੬ ਕਰਿਕੇਰਪਸੇਰੇਹਿਤਮਸੁਆ ੦੩੪
 ੭ ਹਰੇਸਪੋਹਰਿਮੰਦਰਸਜਿਆ ੦੩੫ ਪੰਨੇ
 ੮ ਭੋਸਗੋਰੇਭੋਸਗਰੁਤਰਿਆ ੦੩੫
 ੯ ਅਧਿਯਾਤਨਰਹੋਰੇਬਿੰਦੁ ੦੩੫
 ੧੦ ਸੰਤਕੇਕਾਰਜਿਆਪਿਖਲੇ ੦੩੬ ਪੰਨੇ
 ੧੧ ਮਿਠੇਬੋਲਦੁਜੀਉਹਰਿਸਜ ੦੩੬
 ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ੦੩੬
 ੧੩ ਨਦਰੀਅਦੈਤਿਸੁਸਿਉਮੇਰੁ ੦੩੬
 ੧੪ ਸਰਬਕਲਿਆਣਕੀਏਗੁਰ ੦੩੬
 ੧੫ ਸੁਖਨਿਧਨਪ੍ਰਿਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ੦੩੬ ਪੰਨੇ
 ੧੬ ਮੋਮਨਿਤੋਰੀਟੇਕਪਿਆਰੇ ੦੩੬
 ੧੭ ਬਿਖੈਬਨਫਿਕਾਰਤਿਆਗੁਰੀ ੦੩੬
 ੧੮ ਏਕੁਪੁਸ਼ਪਲੋਪਸਾਰਾ ੦੩੬
 ੧੯ ਅਪਿਉਪਦਨੁਅਪਿਸਧ ੦੩੬
 ੨੦ ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨਹਿਧਤਇ ੦੩੬
 ੨੧ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਗਪਉਸਭੁ ੦੩੬
 ੨੨ ਮਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਨਮਾਇ ੦੩੬
 ੨੩ ਯੁਗਪੁਰਦਰਗਾਬੀਪਾਈਅੰ ੦੪੦ ਪੰਨੇ
 ੨੪ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਿਦੇਮਹਿਜੀ ੦੪੦
 ੨੫ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈਅਹਿ ੦੪੦
 ੨੬ ਮੋਹਿਨਿਗੁਨਸਭਗੁਣਹਥਿ ੦੪੦
 ੨੭ ਕਦਗੁਜਨੋਪ੍ਰਭੁਤਮਗੀਸੇਵ ੦੪੦
 ੨੮ ਮਤਗਰਭਮਹਿਹਥੁਦੇਗਥਿ ੦੪੦
 ੨੯ ਮਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਸਪਭਾਇ ੦੪੦

੦੮ ਸਰਬਨਿਧਨਪੁਰਨਗੁਰਦੇ ੦੪੦
 ੧੦ ਕਦਨਸੰਜੋਰਮਿਲਉਪ੍ਰਭੁ ੦੪੦
 ੧੧ ਚਰਨਕਮਦਪ੍ਰਭੁਹਿਰਦੈ ੦੪੦
 ੧੨ ਸਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰ ੦੪੦
 ੧੩ ਮਮਤਾਮੋਹਮਾਦਿਮਤਾ ੦੪੦
 ੧੪ ਸਗਲਅਨੰਦੁਕੀਆਪਰ ੦੪੦
 ੧੫ ਜਿਸਉਪਰਿਹੋਦਤਦਇ ੦੪੧
 ੧੬ ਮਨਮਹਿਸਿੰਭਹੁਤਹਿਰਿ ੦੪੧
 ੧੭ ਰੋਗੁਗਾਇਆਪ੍ਰਭਅਪਿ ੦੪੧
 ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਕਰਦੀਨੇਅਸ ੦੪੧
 ੧੯ ਤਪਸੰਤਪਸਗਲੇਗਾਏ ੦੪੧
 ੨੦ ਕਾਪੁਸੰਗਿਨਚਲਹਿਮਾਇ ੦੪੧
 ੨੧ ਸਹਜਸਮਾਪਅਨੰਦਸੁਖ ੦੪੧
 ੨੨ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲੁਜਗੁਸਜਿਆ ੦੪੧
 ੨੩ ਲੋਕਨਕੀਆਵਡਿਆਈ ੦੪੧
 ੨੪ ਲਾਲਰੰਗੁਤਿਸਕਉਲਗ ੦੪੧
 ੨੫ ਰਾਖਪੁਅਪੁਦਿਸਰਣਪ੍ਰਭ ੦੪੧
 ੨੬ ਦੇਸੁਨਕਾਪੁਦੀਜੀਐਪ੍ਰਭੁ ੦੪੧
 ੨੭ ਮਿਰਤੁਹਸੈਸਿਰਉਪਰੈਪਸੁ ੦੪੧
 ੨੮ ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਾਗਪੈਪਸੁ ੦੪੧
 ੨੯ ਅਰੰਭੁਪਿਪਰਬਦਨਿਤ ੦੪੧
 ੩੦ ਚਰਨਭਏਸੰਤਬੋਹਿਥ ੦੪੧
 ੩੧ ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੇਜੀਵਨਤੇਤੇ ੦੪੨
 ੩੨ ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀ ੦੪੨
 ੩੩ ਕੀਤੇਲੇਕੁਹਿਸੇਕਰਹਿਤੁ ੦੪੨

੪੩	ਸਾਸੰਗ ਰਿਕੋਲਾਸਥੈਕ	੪ ੪੨
੪੪	ਪਾਟੀਪਾਖਾਪਸਿਦਾਸਥੈ	੪ ੪੨
੪੫	ਸ੍ਰਵਨਤਿਉਨਿਉਰਹਿਰਹਿਰੇ	੪ ੪੨
੪੬	ਅਟਲਾਦਨਸਾਪੁਜਾਸ	੪ ੪੨
੪੭	ਮਾਟਿਤੋਜਿਨਿਸਾਜਿਆ	੪ ੪੨
੪੮	ਏਕਟੇਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆ	੪ ੪੨
੪੯	ਮਾਤਪਤਤੋਤੁਣੀਸੀਤਿ	੪ ੪੨
੫੦	ਸੋਣੀਮਣੀਨੁਦੀਰਹਿਨ	੪ ੪੨
੫੧	ਜਲੁਦੋਵਛੀਇਹਸੀਸਕਰ	੪ ੪੨
੫੨	ਇਹੁਸਕਾਰੁਸੋਣੀਤਰੇ	੪ ੪੨
੫੩	ਭੰਪਨਕਾਟੈਆਪਪ੍ਰਚਿਰੇ	੪ ੪੨
੫੪	ਰੈਤੋਭੈਪਸੈਭਗਤਿਪ੍ਰਤ	੪ ੪੨
੫੫	ਕਿਸਨਭੁਖੀਮਨਤਗਈ	੪ ੪੨
੫੬	ਹਰੇਭੁਤਤਕਾਅਸਰਾ	੪ ੪੨
੫੭	ਬੰਧਨਕਾਟੈਸੋਪ੍ਰਭੁਜਥੈਕ	੪ ੪੨
੫੮	ਕਵਨੁਧਵਨੁਨਹਿਧਤਰੇਅ	੪ ੪੨
੫੯	ਭੈਦਮਕਰਤਆਨੰਦੁਭਇ	੪ ੪੨
੬੦	ਜਿਨਿਭੰਭੰਧਕਰਿਛੁਭਿਆ	੪ ੪੨
੬੧	ਥੋਸਤਥੋਲਤਮੈਛਿਰਥੋਚ	੪ ੪੨
੬੨	ਜੀਅਚੰਤਲੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏ	੪ ੪੨
੬੩	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁ	੪ ੪੨
੬੪	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧੀਐ	੪ ੪੨
੬੫	ਅਧੁਰਉਪਵਸਥਿਤਿ	੪ ੪੨
੬੬	ਕਰੁਧਰਿਮਸਤਕਿਥਾਪੇਅ	੪ ੪੨
੬੭	ਰੁਤਣਕਮਲਕਾਅਸਰਾ	੪ ੪੨

੬੮	ਮਨਿਤੀਪੁਰਾਨਾਪਿਮਿ	੪ ੪੨
੬੯	ਜੀਅਨੁਰਾਨੇਵਸਿਪੁਰਾ	੪ ੪੨
੭੦	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਾਪੇਅ	੪ ੪੨
੭੧	ਦਸਤੋਰੇਕੀਯੋਤਨੇਵਕ	੪ ੪੨
੭੨	ਸਰਬਸਿਧਿਹਰਿਗਈ	੪ ੪੨
੭੩	ਅਰਧਸਿਧਿਹਰਿਗਈ	੪ ੪੨
੭੪	ਮਨਿਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨਗੰਧ	੪ ੪੨
੭੫	ਗੁਰੁਪੁਰਾਨਾਪਿਅਰੇਏ	੪ ੪੨
੭੬	ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਸਫਲਬਾ	੪ ੪੨
੭੭	ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਪ੍ਰਭਿ	੪ ੪੨
੭੮	ਅਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਿਥਿਸ	੪ ੪੨
੭੯	ਤਤੀਫਾਉਨਲਗਈਪਰਥੁ	੪ ੪੨
੮੦	ਅਪਟੇਬਲਕਾਪਿਰੀਏ	੪ ੪੨
੮੧	ਮੇਰੇਮੋਹਨਸ੍ਰਵਨੀਇਹਸੁ	੪ ੪੨
੮੨	ਪ੍ਰਭੁਜੀਤੁੰਮੇਰਾਪਾਨਅਧਰੇ	੪ ੪੨
੮੩	ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭੁਤਉਸਗਲ	੪ ੪੨
੮੪	ਸੰਤਨਕੋਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭੁਕਥਿ	੪ ੪੨
੮੫	ਰਾਖਣੀਏਅਪਨੇਜਨਅਪੇ	੪ ੪੨
੮੬	ਤਪੁਲਾਹਿਆਗੁਰਿਸਿਰਾ	੪ ੪੨
੮੭	ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜੀਏਈ	੪ ੪੨
੮੮	ਬਿਨੁਹਰਿਕਮਨਅਢਤੀ	੪ ੪੨
੮੯	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਪਾਰਾਮੇ	੪ ੪੨
੯੦	ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮ	੪ ੪੨
੯੧	ਕਿਆਹਮਜੀਅਚੰਤਥੇਭਾ	੪ ੪੨
੯੨	ਅਗਮਰੁਪਅਥਿਨਸੀਕਰ	੪ ੪੨

੮੩ ਸਤਸਰਗਣਿ ਸਤਤਹਲਕ ੪੪੬
੮੪ ਮਨਕਿਸਾਕਹਤਾਉ ਖਿਆ ੪੪੬
੮੫ ਜੀਦਕੁਸੈਸੇਹੀ ਝਰਿਪਰੀ ੪੪੭
੮੬ ਜੇਸੇਕਾਹੇਕੁ ਝਿਪਰੇ ੪੪੭
੮੭ ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿਚੀਨ ੪੪੭
੮੮ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀਗਾਇਲਈ ੪੪੭
੮੯ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪੁਰੁਨਮ ੪੪੭
੯੦ ਮਨਤਨਿਅੰਤਰਿਪੁਰੁਅਹੀ ੪੪੭
੯੧ ਧੀਉਦੇਖਿਤੁਮਹੇਰੰਗ ੪੪੭
੯੨ ਅਉਰਪੁਜਾਜੇਗੋਗੇਪਾਥ ੪੪੭
੯੩ ਸਿਮਰਤਨਾਮਕੋਇਜਤਨਭ ੪੪੭
੯੪ ਸੁਲਹੀਤੇਨਗਾਇਣਰਖ ੪੪੭
੯੫ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਸੇਵ ੪੪੭
੯੬ ਤਪਪਾਪਤੇਰਾਖੇਆਪਿ ੪੪੭
੯੭ ਜੀਸਤੇਏਪਜਿਆਤਿਸਹਿ ੪੪੭
੯੮ ਦੇਵੇਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੁਰੇ ੪੪੭
੯੯ ਦਰਸਨਦੇਖਤਦੇਖਨਸੇ ੪੪੮
੧੦ ਤਨਧਨਜੇਬਨਚਲਤੁਗਇ ੪੪੮
੧੧ ਆਪਨਪੁਰੁਅਇਆਚੀ ੪੪੮
੧੨ ਗੋਬੰਦਸਿਮਰਿਹੋਆਕਲਿ ੪੪੮
੧੩ ਪਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਭਏਕ੍ਰਿਪਾਥ ੪੪੮
੧੪ ਮੁਲਾਨਨਸਿਓਪ੍ਰਿਤਿਬਨੀ ੪੪੮
੧੫ ਹਰਿਕੇਚਰਜਪਿਝਾਉਕਰ ੪੪੮
੧੬ ਰਖਿਈਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਥ ੪੪੮
੧੭ ਸੈਨਹੀਪੁਰਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰ ੪੪੮

੧੧੮ ਤਮਸਾਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨ ੪੪੮
੧੧੯ ਅਸਿਕ੍ਰਿਪਮੋਹਿਕਰਹ ੪੪੮
੧੨੦ ਅਸੀਦੀਖਿਆਜਨਸਿਓ ੪੪੮
੧੨੧ ਜਿਉਕੁਏਤਿਓਮੋਹਿਪਤਿ ੪੪੮
੧੨੨ ਰਖੁਸਦਾਪੁਰੁਅਪਨੇਸਾਥ ੪੪੮
੧੨੩ ਅਪਨੇਸੇਵਕਥਉਕਬਹੁਨ ੪੪੮
੧੨੪ ਆਗੇਪਾਛੇਕੁਸਲੁਭਇਆ ੪੪੮
੧੨੫ ਬਿਹੁਭੈਭੁਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੇ ੪੪੮
੧੨੬ ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਾਏ ੪੪੮
੧੨੭ ਜੀਵਓਨਮੁਸੁਨੀ ੪੪੮
੧੨੮ ਮੋਹਨਨੀਦਨਅਏਹਏਹ ੪੪੮
੧੨੯ ਮੇਰੀਅਹੀਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵ ੪੪੮
੧੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
੧ ਉਪਮਾਜਤਨਕਹੀਸੇਰੇਪੁਰੀ ੪੪੮
੨ ਪੁਰੁਜਨਮਮਨੁਨਿਵਾਰਿ ੪੪੮
੧੬ ਛੰਤਾ॥
੧ ਮੰਗਲਸਾਜੁਗਇਆਪੁਰੁਅ ੪੫੦
੨ ਭਾਗਸੁਲਖਣਾਹਰਿਕੰਤੁਹਮ ੪੫੦
੩ ਸਖੀਆਉਸਖੀਏਸਿਅਉਸ ੪੫੦
੪ ਸੁਖਸਾਗਰੁਪੁਰੁਪਾਟਿਐਜੀ ੪੫੧
੫ ਹਰਿਖੇਜਹੁਦਰੁਗਾਗੀਹੋਮਿ ੪੫੧
੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੋਬੰਦ॥ ੪੫੧
੭ ਸਭੁਕਰਰਾਸਭੁਗੁਗਤ ੪੫੧
੮ ਠਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਸ ੪੫੧
੯ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨੀਏਚਿਨਿਸਾਜ ੪੫੧

੪	ਨਾਮਸਾਧਿਕਾ ਨੇ ਕੇਵੇਰਾ	੪੪੫੩
੫	ਸੇਸਨੇਕੇਰੇਦੇਰੇਮਾ	੪੪੫੩
੬	ਜਾਕੇਸੀਹਿਉਮਨੁਨਿਰਮਲੁ	੪੪੫੩
੭	ਗੁਰਕੀਏਗਤੇਮਨਮਹਿਧਿਨਾ	੪੪੫੩
੮	ਭੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰਕਰਮਨਮੇਰ	੪੪੫੩
੯	ਗੁਰਮੇਰੀਜਾਕੁਰੇਰੇਏਦੁ	੪੪੫੩
੧੦	ਨਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਓਹਿਹਰ	੪੪੫੩
੧੧	ਉਨਕਉਖਸਮਕਰਿਨੇਤਪਹਰੇ	੪੪੫੩
੧੨	ਕਲਕਲੇਸਮਿਟੇਹਾਰੇਨਾਏ	੪੪੫੩
੧੩	ਗੁਰਕੇਰਗਤਮਨਮਸ	੪੪੫੩
੧੪	ਪੁਪਦੀਧਸੇਦੁਰੇਪਲ	੪੪੫੩
੧੫	ਕਰਿਕਿਰਪਾਨੁਖਮਨਦਕਰੇ	੪੪੫੩
੧੬	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਸੇਰੇਮੀ	੪੪੫੩
੧੭	ਭਟਸਾਗਰਥੇਹਿਥਹਰਿਚਰ	੪੪੫੩
੧੮	ਸੰਤਕਲੀਆਧਰਤਿਥਿਦਾ	੪੪੫੩
੧੯	ਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਗਰਇ	੪੪੫੩
੨੦	ਜਾਕਉਗਏਰਾਖਣਹਾਰ	੪੪੫੩
੨੧	ਅਰਰਚਕਬਮਹਾਮਹੁਪ	੪੪੫੪
੨੨	ਸੰਤਨਕੋਬਧਿਹਾਰੇਜਉ	੪੪੫੪
	੧੬ਅਸਟਪਦੀਆ	
੧	ਕਰਿਨਮਸਕਾਪੁਰੈਰੁਰਦੇਦੁ	੪੪੫੪
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਾਮਕਲੀ	੪੪੫੪
੧	ਕਿਰਪਾਕਰੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇ	੪੪੫੪
੨	ਪਦੁਚਰਣਾਤਲਊਪਰਿ	੪੪੫੪
੩	ਅਦੁਤਹਰਖਨਜਦੁਤਦੁਖ	੪੪੫੪

੪	ਏਗੁਟਾਰਪਤਰੇਰੇਮਾ	੪੪੫੪
੫	ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਪੁਰੁਸਾ	੪੪੫੪
੬	ਤ੍ਰਿਦਾਨਤ੍ਰਿਅਰਿਚਲੁਭਾ	੪੪੫੪
੭	ਕਰਕਰਿਰਲਪਖਦੁਰੇਨ	੪੪੫੪
੮	ਓਅੰਕਰਿਏਕਧੁਰੇਏਰੇ	੪੪੫੪
੯	ਕੇਵੇਬੋਲੇਰਮਨਮਕੇਵੇਧੁ	੪੪੫੪
੧੦	ਪਦੁਨੇਮਹਿਪਦਨੁਜਮਾਏ	੪੪੫੪
੧੧	ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲਲਲੁ	੪੪੫੪
੧੨	ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਗੋਨਾਨੁਮਾਰਿ	੪੪੫੪
੧੩	ਤਗਕਰਿਕੋਲਾਣੀਥਾਈ	੪੪੫੪
੧੪	ਕਰਨਕਰਦਨਸੇਵੀ	੪੪੫੪
੧੫	ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨਿਸੇਵ	੪੪੫੪
੧੬	ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪੁਨਿਧਾਰੀ	੪੪੫੪
੧੭	ਮੁਖਤੇਪਵਿਤਾਨਿਕਾਸਹਿਤ	੪੪੫੪
੧੮	ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹਿਅਦੁਰਿ	੪੪੫੪
੧੯	ਦੇਸੁਨਦੀਯੋਕਾਹੁਲੇਗ	੪੪੫੪
੨੦	ਪਾਸਬਦਤਹਪੁਰਨਾਦ	੪੪੫੪
੨੧	ਭੇਟਤਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿ	੪੪੫੪
੨੨	ਤੇਰੇਕਾਚਿਨਗਿਪੁਰਾਨੁਮਲੁ	੪੪੫੪
੨੩	ਸਿੰਧਰਿਦਰਭੁਦੇਰਿਦੁਖਲੇ	੪੪੫੪
੨੪	ਕਰਿਸੰਜੋਰਬਨਾਣੀਕਾਛਿ	੪੪੫੪
੨੫	ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੋਣੀਸੁਖਜਨ	੪੪੫੪
੨੬	ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਧਿਸੁਮ	੪੪੫੪
੨੭	ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਓ	੪੪੫੪
੨੮	ਸੰਤਕੋਸੀਹਿਰਾਮਹੀਹਿਕੋਲ	੪੪੫੪

੨੮ ਭੁਭੁਕਿ ਮਕਰੰ ਸਮਾਈਹ ੦ ੫੦
 ੩੦ ਅਤਮਰਾਸਰਾਸਮਹਿਯੋਖ ੦ ੫੦ ਪੀ
 ੩੧ ਦਿਨੋਨਾਉਕੀਓਪਦਿਤੁ ੦ ੫੦
 ੩੨ ਕਉਰੀਬਦਲੋਤਿਅਗੇਰਤ ੦ ੫੦
 ੩੩ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਥੇ ੦ ੫੦
 ੩੪ ਤੇਰੀਸਗਟਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ ੦ ੫੦
 ੩੫ ਰਗਜਦੇਹਰਨਾਮ ੦ ੫੦
 ੩੬ ਮਹਿਮਾਨਸਿਨਹਿਬੇਦ ੦ ੫੦
 ੩੭ ਕਿਛੁਪੂਕਾਜਨਕੀਓਜਨਿ ੦ ੫੦
 ੩੮ ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਅਲ ੦ ੫੦
 ੩੯ ਸਗਲਸਿਆਣਪਛਾਰਿ ੦ ੫੦
 ੪੦ ਰੇਵੇਸੋਈਭਲਮਾਨ ੦ ੫੦ ਪੀ
 ੪੧ ਦੁਲਭਦੇਹਸਫਾਰਿ ੦ ੫੦
 ੪੨ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ ੦ ੫੦
 ੪੩ ਮਾਮਾਹਿਜਪਭਗਵੰਤ ੦ ੫੦
 ੪੪ ਬਿਰਥਾਭਰਵਸਾਲੋਕ ੦ ੫੦
 ੪੫ ਕਰਨਕਰਨਕਰੀਮ ੦ ੫੦
 ੪੬ ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਬਿਨਸੇਪਾਪ ੦ ੫੦
 ੪੭ ਦਰਸਨਕਉਜਾਣੀਮੇਕਰ ੦ ੫੦
 ੪੮ ਕਿਸੁਭਰਵਸੇਬਿਚਗਹਿਭ ੦ ੫੦ ਪੀ
 ੪੯ ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ ੦ ੫੦
 ੫੦ ਗਉਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੂਲੁ ੦ ੫੦
 ੫੧ ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਮਾਹਿ ੦ ੫੦
 ੫੨ ਨਤਨੁਤੇਰਨਾਮਨੁਮੋਹਿ ੦ ੫੦
 ੫੩ ਰਜਗਮਕੀਸਰਣਾਇ ੦ ੫੦

੫੪ ਟਾਪਨਤੇਬੇਸੰਤਰੁਭਰੇ ੦ ੫੦
 ੫੫ ਜੋਤਿਰੁਭਰੇਸੋਬੀਆ ੦ ੫੦
 ੫੬ ਮੇਸਾਪੁਰਗੁਰਦੇਉਨਹਾਈ ੦ ੫੧
 ੫੭ ਨਾਦਹੁਰਮਕੇਗੁਰਗੀਤ ੦ ੫੧
 ੫੮ ਗੁਰਪੁਰਮੇਰਗੁਰਪੁਰ ੦ ੫੧
 ੫੯ ਨਰਨਹਰਨਮਸਕਾਰ ੦ ੫੧
 ੬੦ ਰੂਪਰੰਗਸੁਰੀਸਭੋਗਤਿਆਹੀ ੦ ੫੧
 ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ।
 ੧ ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਤਦਿਰਤਪਸਾ ੦ ੫੧
 ੨ ਇਸੁਪਾਨਿਤੇਜਿਨਿਤੁੰਘਾਰਿ ੦ ੫੧
 ੩ ਕਾਹੂਬਿਹਦੇਰਗਰਸਰੂਪ ੦ ੫੧
 ੪ ਦਾਦਾਅਗਨਿਰਦੇਹਰਿਬੂਟ ੦ ੫੨
 ੫ ਜੀਅਜੰਤਸਭਪੇਖੀਅਹਿ ੦ ੫੨
 ੬ ਦਰਸਨੁਭੋਟਤਪਪਸਭਿਨਸ ੦ ੫੨
 ੭ ਮਨੁਤਨੁਰਾਰਗਮਪਿਅਰੇ ੦ ੫੨
 ੮ ਮਨਬਚਕਰਮਰਾਮੁਨਾਮੁਭਿਤਾਰਿ ੦ ੫੨
 ੧੬ ਛੰਦਾ।
 ੧ ਸਾਜਨਨੁਮੇਰਸਾਜਨਨੁ ੦ ੫੨
 ੨ ਹਰੇਹਰਿਧਿਆਇਮਨ ੦ ੫੨
 ੩ ਰੁਣਸੁਣੇਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁ ੦ ੫੨
 ੪ ਪ੍ਰਭਬਿਪਤਿਨਿਦਾਰਟੇਤਿਸੁ ੦ ੫੪
 ੫ ਰਣਸੁਣੁਨਨੁਗਉਸਖੀ ੦ ੫੪
 ੬ ਜਨੁਗਾਦੁਦੁਰਭਾਗੀਹੋਕਰਿ ੦ ੫੪
 ੭ ਦਰ ਚੈਸਸਤਿਗੁਰਸੁਣੀਦਾ ੦ ੫੪
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਨਟਨਾਰਾਇਣਾ।

੧	ਰਾਮਹਉਕਿਆਜਾਨਕੋਆ	੪੭੦
੨	ਏਲਾਹਨੋਸੋਕਾਪੁਨਦੀ	੪੭੦
੩	ਜਾਕਉਭੁਣਿਤੁਮਾਰੀਪੀਰ	੪੭੦
੪	ਅਪਨਜਨੁਆਪਹਿਆਪਿ	੪੭੦
੫	ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਦੀ	੪੭੧
੬	ਚਰਨਕਮਲਸੰਕੀਲਾਨੀਛੋਰੀ	੪੭੧
੭	ਮੇਰੇਮਾਜਪੁਜਪਿਹਰਿਨਰ	੪੭੧
੮	ਮੇਰੈਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ	੪੭੧
੯	ਹਉਦਾਰਿਦਾਰਿਜਾਏਭੁਰਗੇ	੪੭੧
੧੦	ਕੋਊਚੈਮੇਰੇਸਜਨੁਮੀਤ	੪੭੧
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਲੀਰਉਦੁ	੪੭੧
੧	ਰੇਮਨਟਹਲਹਰਿਸੁਖਸਰ	੪੭੧
੨	ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਕਰ	੪੭੧
੩	ਐਸੋਸਹਾਈਹਰਿਕੋਨਮ	੪੭੧
੪	ਇਹੀਹਮਰੈਸਫਲਕਾਜ	੪੭੧
੫	ਸਭਕੈਸੰਗੀਨਾਹੀਦੂਰਿ	੪੭੨
੬	ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨ	੪੭੨
੭	ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਅਪਾਰ	੪੭੨
੮	ਮਨਿਤਨਿਬਝਿਰਹੇਗੋਪਾਲ	੪੭੨
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਗੁ॥	੪੭੨
੧	ਰਹੇਧੇਸਰਤ ਅਕਾਸੁਨਿਖੜਾਸਿ	੪੭੨
੨	ਪੀਚਬਰਖਕੋਅਨਥਪ੍ਰਬਰਿ	੪੭੨
੩	ਦਿਤਨਦਿਤਤੁਮਿਥਿਬਦੁਤਾਤੀ	੪੭੨
੪	ਕਦਨਥਨਯੀਰਿਥਿਚੈਨਾਮਾ	੪੭੨
੫	ਮਾਨਸੋਹਮਰਭੇਤੁਦਿਕਾਰ	੪੭੨

੬	ਭਾਲੇਮਾਕਰਮਾਦੇਪਾਭੁਣੀ	੪੭੨
੭	ਜੇਸਮਰਥਸਰਬਗੁਣਨਾਦ	੪੭੨
੮	ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਤੁਬਿਧਿਜਾਣ	੪੭੨
੯	ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਖੇਚੀਤਿ	੪੭੨
੧੦	ਪ੍ਰਾਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾ	੪੭੨
੧੧	ਗੁਪਤਕਰਤਾਸੰਤਿਸੇਪ੍ਰਭੁਗੁ	੪੭੨
੧੨	ਬਾਭਦ੍ਰੰਫਨਰੇਛੁਟਿਪਰੇ	੪੭੨
੧੩	ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਦਾਜਿਆ	੪੭੨
੧੪	ਛੁਟੇਅੰਤਰਮਕਾਮਨਹਿਰੁ	੪੭੨
੧੫	ਬੇਦਪੁਕਰੈਸੁਖਤੇਪੰਡਿਤਥਾ	੪੭੨
੧੬	ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋਰਾਜ	੪੭੨
੧੭	ਓਅੰਕਰਉਤਪਾਰੀ	੪੭੨
੧੮	ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਣੀਏਵੈਰਾਨਿਆ	੪੭੨
੧੯	ਸਿਮਰਹੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਊ	੪੭੨
੨੦	ਕਤਕਉਰਹਕਾਫਉਲੋਗਾਮੋਹ	੪੭੨
੨੧	ਮੇਰਾਠਕੁਰਅਤਿਭਾਰ	੪੭੨
੨੨	ਪਤਿਤਉਪਰਨਤਾਰਨ	੪੭੨
੨੩	ਤਿਪਤਿਆਘਾਏਸੰਤਾ	੪੭੨
੨੪	ਛੇਰਿਸਰਲਸਿਆਣਪਾਮਿ	੪੭੨
੨੫	ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਅਤੇਰੇਤ	੪੭੨
੨੬	ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਹਿਦਰਾਸੰਨਿ	੪੭੨
੨੭	ਚਲਤਬੈਸਤਸੇਵਤਜਾਗਤ	੪੭੨
੨੮	ਤਜਿਆਪੁਬਿਨਸੀਤਪੁਰੇਣ	੪੭੨
੨੯	ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮਾਤਉਦਰਿਰਖੈ	੪੭੨
੩੦	ਪਤਿਤਪਾਫਨਨਾਮੁਜਕੋਅਨ	੪੭੨

੧ ਸੰਤੋਖੁ ਕਿਸੇ ਤੁਝੁ ਰਹਾਇ ॥੬॥ ੪੭੫
 ੨ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਤੁਝੁ ॥੬॥ ੪੭੬
 ੩ ੧੬ ਸਿਰਸਟ ਪਦਿਆ ॥੬॥
 ੪ ਯਥਾ ਚਉਰਸਾ ਪੜ੍ਹੁ ਮਤੇ ਕੁਮਤੇ ॥੬॥ ੪੭੭
 ੫ ਕਰਿਆਨੁ ਰਹੁ ਰਖਿ ਨਿਭ ॥੬॥ ੪੭੮
 ੬ ਸਸਤਿ ਤੀਖਣਿ ਥਾਟਿ ਤੁਰਿਓ ॥੬॥ ੪੭੯
 ੭ ਚਾਦਨਾ ਚਾਦਨੁ ਮਾਨ ॥੬॥ ੪੮੦
 ੮ ਆਉ ਜੀਤੁ ਆਉ ਹਮਾਰੇ ॥੬॥ ੪੮੧
 ੯ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਸੁਖ ॥੬॥ ੪੮੨
 ੧੦ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤ ਭਿਓ ਫਿਰਿ ॥੬॥ ੪੮੩
 ੧੧ ਚਿਰ ਬੈਠੇ ਠਿਸਾਉ ਜੀਤੁ ਫਿਰੇ ॥੬॥ ੪੮੪
 ੧੨ ੧੬ ਸੋਝਹੋ ॥੬॥
 ੧੩ ਕਲਾਉ ਪਾਇ ਧਰੀ ਜਿਨਿ ਪਰਛ ॥੬॥ ੪੮੫
 ੧੪ ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿਲ ਪਟਨੀ ॥੬॥ ੪੮੬
 ੧੫ ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥੬॥ ੪੮੭
 ੧੬ ਗੁਰਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰਗੋਪਿਦਾ ॥੬॥ ੪੮੮
 ੧੭ ਅਵਿਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਰੰਗ ॥੬॥ ੪੮੯
 ੧੮ ਚੋਈ ਸੈਂ ਸੇਏ ਕੋਤੂਰੇ ॥੬॥ ੪੯੦
 ੧੯ ਚੁਰਚਿਦੇ ਬਿਨੁ ਗੁਲੁ ਗਟੁਰਾ ॥੬॥ ੪੯੧
 ੨੦ ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਸ ॥੬॥ ੪੯੨
 ੨੧ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਨ ॥੬॥ ੪੯੩
 ੨੨ ਭੂਸਹਿ ਬਹੁਤ ਸੇਵਕ ਕੀਤਾ ॥੬॥ ੪੯੪
 ੨੩ ਅਭੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ॥੬॥ ੪੯੫
 ੨੪ ਅਲਖ ਅਗਮ ਦੁਇ ਬੰਦੇ ॥੬॥ ੪੯੬
 ੨੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭੁ ਚਿਤਿ ਰਾਜੇ ॥੬॥ ੪੯੭

੧੮ ਚਰਨੁ ਮਲਹਿ ਰਹੈ ਨਤ ਧਰੀ ॥੬॥ ੪੯੮
 ੧੯ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਮੇਰਿਆ ॥੬॥ ੪੯੯
 ੨੦ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੬॥ ੫੦੦
 ੨੧ ਆਨੰਤ ਸੰਗਿ ਭਰੀ ॥੬॥ ੫੦੧
 ੨੨ ਦੀਨ ਬਿਨੁ ਉਸੁਨੁ ਦੁਇ ॥੬॥ ੫੦੨
 ੨੩ ਸਰਨਿ ਅਠੈ ਚੰਦਾ ਬਨਿ ॥੬॥ ੫੦੩
 ੨੪ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੬॥ ੫੦੪
 ੨੫ ਗੁਨਾ ਗੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੬॥ ੫੦੫
 ੨੬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥੬॥ ੫੦੬
 ੨੭ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਰਥ ॥੬॥ ੫੦੭
 ੨੮ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਟਿ ਨ ਚਲੈ ॥੬॥ ੫੦੮
 ੨੯ ਬਿਸਰਤ ਨਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥੬॥ ੫੦੯
 ੩੦ ਪ੍ਰਤਿ ਮਥ ਸਤਿ ਰਿਦ ਮਹਿ ਬੋਰ ॥੬॥ ੫੧੦
 ੩੧ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਮਥ ਬਨੁ ॥੬॥ ੫੧੧
 ੩੨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਆਧਾਰ ॥੬॥ ੫੧੨
 ੩੩ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸ੍ਰੋਤ ॥੬॥ ੫੧੩
 ੩੪ ਸੰਤ ਹਧੁ ਰਿਏ ਮੁਖ ਮਲੀ ॥੬॥ ੫੧੪
 ੩੫ ਕਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਰੁਚੈ ॥੬॥ ੫੧੫
 ੩੬ ਛੰਤਾ ॥੬॥
 ੩੭ ਅਨੁਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਮਧਿ ਮਾਰਿਆ ॥੬॥ ੫੧੬
 ੩੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੬॥ ੫੧੭
 ੩੯ ਸਗਲੀ ਬੀਤਿ ਪਾਸਿ ਰਾਖਿ ॥੬॥ ੫੧੮
 ੪੦ ਭੂਭੁਖੀ ਅਭੈ ਠਤ ਸੁਖੀ ॥੬॥ ੫੧੯
 ੪੧ ਵਰਤਨ ਰਹਿਨ ਮਹਾਰਸ ਦਾਨ ॥੬॥ ੫੨੦
 ੪੨ ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੀਧਿ ॥੬॥ ੫੨੧

੫੫ ਏਕਿਕਰਜੇ ਰਿਕਰਿਅਰਦਾਸ ੪੮੫ ਪੰਨੇ
੫੬ ਸਤਿਗੁਰਾਪੁਨੇਸੁਨੀਅਰਦਾਸ ੪੮੫
੫੭ ਪਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਭਾਸੁਪਾਲਤੇਰੇ ੪੮੫
੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ
੧ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਟੀਦਰਗਜ ੪੮੫
੨ ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਦਰਗ ੪੮੫
੩ ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉਕੀਹੋਦਨੁ ੪੮੫
੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੪੮੫ ਪੰਨੇ
੧ ਗੁਰਸੇਵਉਕਰਿਨਾਸਕਾਰ ੪੮੫
੨ ਹਟਵਾਟੀਪਨਮਾਲਹਟਕੀ ੪੮੫
੩ ਤਿਸੁਬਸੀਤਜਿਸੁਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਲ ੪੮੫
੪ ਜੀਅਪ੍ਰਣਤੁਮਪਿਰਦੀਨ ੪੮੫
੫ ਪ੍ਰਭਾਪੀਤਮਮੇਰੈਸੀਗਿਰਾਇ ੪੮੫
੬ ਮਿਤਿਪਾਟੀਜਿਉਹਰੇਬੂਟ ੪੮੫
੭ ਤੁਮਬਰੁਦਤੇਦੇਰਹੇ ੪੮੭ ਪੰਨੇ
੮ ਤਿਸੁਰੁਸੇਦਿਜਿਨਿਰੁਕੀਆ ੪੮੭
੯ ਰਿਸੁਬੇਲਤਨਖਪਦਿਤੁਹੋਇ ੪੮੭
੧੦ ਮਨਤਨਭੀਰਿਲਗੀਪਿਆ ੪੮੭
੧੧ ਰਾਮਗੋਰਿਸਰੁਕਾਏਪਾਪ ੪੮੭
੧੨ ਸਚਪਰਮੇਸਰੁਨਿਤਨਦੁ ੪੮੭
੧੩ ਗੁਰਚਰਣਸਰੇਵਤਦੁਖੁਗ ੪੮੭
੧੪ ਸਕਲਭਇਛੁਜਪਿਪੁਰਿਆ ੪੮੭
੧੫ ਬਿਲਬਿਖਬਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨ ੪੮੮ ਪੰਨੇ
੧੬ ਰੋਗਮਿਟਾਏਪ੍ਰਕਾਸਿ ੪੮੮
੧੭ ਪੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਹਲ ੪੮੮

੧੮ ਦਾਖਤੁਲਭੁਲੇਭੁਲੇ ੪੮੮
੧੯ ਦਾਏਕਰਮਿਸਹੁਮੇਰੇ ੪੮੮
੨੦ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੁਹੋਜਾਣਹਿ ੪੮੮
੨੧ ਮੁਲਨਬੁਝੇਅਪੁਨਬੁਝੇਭ ੪੮੮
੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ
੧ ਸੁਟਿਸਬੀਮਨਜਪਿਪਿਆ ੪੮੮
੨ ਅਰਿਕਜਨਮਕੁਮੇਜੇਨਿਮ ੪੮੮
੩ ਵਾਰਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਅਇਤ ੪੮੮
੧੬ ਸਾਤੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੪੮੮
੧ ਸਤਿਗੁਰਹੁਗਤਕਉਬਲਿ ੪੮੮
੨ ਰਿਜਓਅੰਤਰਿਜਮੀਜਾ ੪੮੮
੩ ਨਾਏਮੇਰੇਨਾਏਨੇਹੋ ੪੮੮
੪ ਆਰਪੁਛੇਕੇਆਕਹ ੪੮੮
੫ ਮਾਈਧੀਰਿਹਰੀ ੫੦੦
੬ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸ ੫੦੦
੭ ਮੇਰੇਮਨਿਕਸਿਬੇਗੁਰੇਭੰਦ ੫੦੦
੮ ਅਬਸੇਹੇਰਾਮਭੋਰੇਸਉਪਾਏ ੫੦੦
੯ ਓਇਸੁਖੁਕਸਿਓਬਗਨਿ ੫੦੦
੧੦ ਬਿਖਈਦਿਤੁਰੈਨਿਵਿਫੁਹੀ ੫੦੦
੧੧ ਅਵਰਿਸਭਿਭੁਲੇਕੁਮਤਨ ੫੦੦
੧੨ ਅਨਦਿਗੁਰਮਕੇਗੁਣਕਹੀ ੫੦੦
੧੩ ਬਲਿਹਰੀਗੁਰਦੇਵਚਰਨ ੫੦੧
੧੪ ਗਾਇਓਰੈਮੇਗੁਣਨਿਧਿਮ ੫੦੧
੧੫ ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦ ੫੦੧
੧੬ ਰੇਮੁਟੇਤੁਕਿਓਸਿਮਰਤਅ ੫੦੧

੧੭	ਕਿਉ ਜਿਹਨ ਨਿਰਮਲੇ	੫੦੧	੫੦੧
੧੮	ਭੇਅਮ ਉਸਰਕੇ ਹਉ ਜਾਤੇ	੫੦੧	
੧੯	ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਪਿ	੫੦੧	
੨੦	ਮਨਕ ਹਉ ਭੁਈਐ ਆਨਕੁ	੫੦੧	
੨੧	ਮਨਸ ਦਾ ਮਨ ਲਏਗੇ ਬਿਦਲਾਇ	੫੦੧	
੨੨	ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਨਥ ਉਧਰੇ ਸੰਗੇ	੫੦੧	
੨੩	ਹਰਿ ਜਨਮ ਮਰਮ ਧਿਆਏ	੫੦੨	੫੦੨
੨੪	ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਫਹੁ ਕਰਹੁ ਜੁਦ	੫੦੨	
੨੫	ਅਬ ਕਿਐ ਸੋਚੁ ਸੋਚਿ ਬਿ	੫੦੨	
੨੬	ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਧਿ ਬਿਰ	੫੦੨	
੨੭	ਅਬ ਮੋਹਿ ਲਬਧਿ ਓਹੈ ਹਰਿ	੫੦੨	
੨੮	ਮੋਹ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਾਮਾਣੀ	੫੦੨	
੨੯	ਅਬ ਮੋਹੈ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ	੫੦੨	
੩੦	ਮੋਹੇ ਮਨ ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਾਮ	੫੦੨	
੩੧	ਹਰਿ ਜਿਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰ	੫੦੨	
੩੨	ਅਬ ਮੋਹੈ ਪੰਚ ਤੇਸ੍ਰੀ ਤੂਟਾ	੫੦੨	
੩੩	ਅਬ ਮੋਹੈ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਬੀ	੫੦੨	
੩੪	ਮੋਹਨ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂਤ ਹਰਿ	੫੦੨	
੩੫	ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇ ਓਹੈ ਹਰਿ	੫੦੨	
੩੬	ਮੋਹੇ ਮਨ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਾਮ ਬੇ	੫੦੩	੫੦੩
੩੭	ਰਸਨਾ ਰਸ ਕਰਤ ਗੁਣ ਸੋਚੈ	੫੦੩	
੩੮	ਨੈਨ ਹੁਦੈ ਬਿਓਚਲਤੁ ਮਾਰਾ	੫੦੩	
੩੯	ਚਰਨ ਹੁਕੇ ਬਿਦਮਾ ਰਤੁ ਮੁ	੫੦੩	
੪੦	ਧਿਆਇਓ ਅੰਤ ਬਾਰਨਾ ਮੁ	੫੦੩	
੪੧	ਗੁਰਿ ਮਾਇਐ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿ	੫੦੩	

੪੨	ਮੋਹੈ ਮਨਿ ਸਭ ਦੁਖ ਕਰਾਇ	੫੦੩	
੪੩	ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦੀਓ ਗੁਰ ਸਾ	੫੦੩	
੪੪	ਰੋਮੁ ਦੇ ਆਨਕਾ ਹੋ ਕਤ ਜਾਈ	੫੦੩	
੪੫	ਓਅ ਪ੍ਰਾਮਾਣਿ ਤਿਓ ਤਿਪਰਾ	੫੦੩	
੪੬	ਮਨ ਓਇ ਦਿਨ ਸਪੰਨਿ ਪਰ	੫੦੩	
੪੭	ਅਬ ਮੋਹੈ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਰਾਇ	੫੦੩	
੪੮	ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹੈ ਇਤ ਉਤਸਵ ਸਹ	੫੦੩	
੪੯	ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਈ	੫੦੩	
੫੦	ਓਟਿ ਸਤਾਨੀ ਪੁਛ ਜੀਐ ਮੋ	੫੦੩	
੫੧	ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸੀ	੫੦੩	
੫੨	ਮੋਹੇ ਮਨ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝੁ ਰਿਸਾ	੫੦੩	
੫੩	ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੁਖਿ ਪਰਾਏ	੫੦੩	
੫੪	ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨ ਰਿਆ ਬੋ	੫੦੩	
੫੫	ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਘੀ	੫੦੩	
੫੬	ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਰੁਹੀ ਤੁਹੀ	੫੦੩	
੫੭	ਜਾਹੁ ਕਾਹੁ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਚੀਤਿ	੫੦੩	
੫੮	ਝੂਟੇ ਮਾਇ ਅਕੋਸ ਦਮਾਨ	੫੦੩	
੫੯	ਅਪੁਨਿ ਜਿਤ ਨਿਕਟ ਨਸਾ	੫੦੩	
੬੦	ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਹੁ ਰਹੈ ਨਹੀ	੫੦੩	
੬੧	ਕਹਾ ਕਹਹਿ ਰੇ ਖਾਟ ਖਾਟੁ ਲੀ	੫੦੩	
੬੨	ਗੁਰ ਜੀਓ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾ ਰੋਨੀ	੫੦੩	
੬੩	ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵ ਕਕਈ	੫੦੩	
੬੪	ਤੂੰ ਮੋਹੈ ਮੀਤ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾ	੫੦੩	
੬੫	ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨਾਮ	੫੦੩	
੬੬	ਜਾਕੀ ਰਾਮਨਾਮ ਲਿਖਾਈ	੫੦੩	

੬੮ ਅਥਰਾਉ ਪਰਿਕੇਨਪੁਰ ੫੦ ੫ ਪੰਨ
੬੯ ਹਰਿਗਣਛੋਰਿਅਸਰਾਸਾ ੫੦ ੫
੭੦ ਮੇਰੇਕੁਰਿਮੇਰੇਸਰੰਸਾਉਤਾਰਿ ੫੦ ੫
੭੧ ਸੇਧਰਤਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਦੈ ੫੦ ੫
੭੨ ਅਮਨੇਗੁਰਿਪੁਰੇਬਾਬਿਹਾਰੇ ੫੦ ੫
੭੩ ਬਿਹੁਹਰਿਹੋਕੋਕਹਾਬਤਾਦੁ ੫੦ ੫
੭੪ ਟਕੁਰਤਮਸਰਗਾਣੀਆਇ ੫੦ ੫
੭੫ ਹਰਿਕੇਨਮਕੀਗਾਤੇਠਾਢੀ ੫੦ ੫
੭੬ ਜਿਹਦੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਹਰਿ ੫੦ ੫
੭੭ ਚੇਤਨਹਰਿਕਟਨਕਛਕਰ ੫੦ ੫
੭੮ ਠੀਕੇਹਰਿਮਥਿਨੁਸਾਦੁ ੫੦ ੬ ਪੰਨੇ
੭੯ ਆਇਓਸੁਨਾਨਪ੍ਰਨਕਉਬਾ ੫੦ ੬
੮੦ ਧਾਦੁਤਨਮਕੇਦੁਣਜਾਰ ੫੦ ੬
੮੧ ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਦਨੁਅਨਾਥ ੫੦ ੬
੮੨ ਆਦੈਰਾਮਸਗਟਿਦੁਰੁਗੀ ੫੦ ੬
੮੩ ਜਤੇਸਾਪੁਸਗਟਿਗੀ ੫੦ ੬
੮੪ ਰਸਨਾਰਮਕੇਜਸੁਗਾਉ ੫੦ ੬
੮੫ ਥੈਕੁਰੁਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਤ ੫੦ ੬
੮੬ ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰ ੫੦ ੬
੮੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੈ ੫੦ ੬
੮੮ ਜੀਵਨਤਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇ ੫੦ ੬
੮੯ ਸਿਮਰਨਨਮਕੋਇਕੁਨਾਮੁ ੫੦ ੬
੯੦ ਪੁਰਤਸੇਈਜਿਪੁਰਕਉਲਾ ੫੦ ੬
੯੧ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਕੀਜੀਵ ੫੦ ੭ ਪੰਨੇ
੯੨ ਹਰਿਕੇਨਮਹੀਨਮਤਿ ੫੦ ੭

੯੩ ਮਾਨਤਨਿਰਮਲੋਬਿਉਹਰੁ ੫੦ ੭
੯੪ ਹਰਿਕਾਮਹੀਨਮਾਤੇਥੋਰੀ ੫੦ ੭
੯੫ ਚਿਤਦੁਇਉਦੁਅਓਸਰਮ ੫੦ ੭
੯੬ ਮੇਰਾਪ੍ਰਕੁਸੰਦੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ੫੦ ੭
੯੭ ਚਾਂਕੇਰਾਮਕੋਭਾਉਹੋਇ ੫੦ ੭
੯੮ ਜੀਵਨਰਮਕੇਗੁਣਗਾਇ ੫੦ ੭
੯੯ ਮਨਰੇਨਾਮਕੇਨੁਬਸਾਰ ੫੦ ੭
੧੦੦ ਬਿਰਾਜਤਰਮਕੇਪਰਤਾਪੁ ੫੦ ੭
੧੦੧ ਆਤਗੁਨਾਮਬਿਨੁਸਾਦੁ ੫੦ ੭
੧੦੨ ਮੇਲਾਹਰਿਕੇਨਮਬਿਨੁਜੀਉ ੫੦ ੭
੧੦੩ ਰਮਣਕਓਰਮਕੇਗੁਣਬ ੫੦ ੭
੧੦੪ ਕੀਨੇਪਮਕੇਬਹੁਕੋਟ ੫੦ ੭
੧੦੫ ਅੰਧੇਖਾਦਹਿਬਿਰੁਕੇਗਣਕ ੫੦ ੮ ਪੰਨੇ
੧੦੬ ਟੂਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਸਬੀਚ ੫੦ ੮
੧੦੭ ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਤਿਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੇ ੫੦ ੮
੧੦੮ ਰੇਖਾਪਤਿਕਟਨਕੀਮਤਿਲੀ ੫੦ ੮
੧੦੯ ਮਾਈਗੀਚਰਨਹਉਟਿਗਾਣੀ ੫੦ ੮
੧੧੦ ਮਾਈਗੀਮੇਰੇਮਰਦਾਰੇ ੫੦ ੮
੧੧੧ ਮਾਈਗੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿ ੫੦ ੮
੧੧੨ ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਕੁਠਾਰਿ ੫੦ ੮
੧੧੩ ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਥਾਨੁ ੫੦ ੮
੧੧੪ ਕੁਠਾਸਰਬਥਈਐਹੁ ੫੦ ੮
੧੧੫ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾਮ ੫੦ ੮
੧੧੬ ਨਿਬਹੀਨਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾ ੫੦ ੮
੧੧੭ ਮਾਈਗੀਪੇਖਿਰਹਿਬਿਸਮਾਦ ੫੦ ੮

੧੧੮	ਮਾਈਰੀਮਤੀਚਰਣਸੁਹ	੫੦੮	
੧੧੯	ਬਿਸਸੇਕਾਜਕੇਬਿਉਹਰ	੫੦੯	ਪੀ
੧੨੦	ਤਭੇਕਰਣਪਯਾਹਕਰੇ	੫੧੦	
੧੨੧	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਖਿ	੫੧੧	
੧੨੨	ਮਾਈਰਾਮਕੀਤੀਮਾਖੀ	੫੧੨	
੧੨੩	ਮਾਈਰੀਕਾਟੀਜਮਕੀਫਸ	੫੧੩	
੧੨੪	ਮਾਈਰੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋ	੫੧੪	
੧੨੫	ਨਿਕੀਰਾਮਕੀਪੁਨਿਸੇਇ	੫੧੫	
੧੨੬	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਰ	੫੧੬	
੧੨੭	ਮਾਨੀਤ੍ਰਿਰਾਮਕੀਦਰਿਸ਼ਾਨੀ	੫੧੭	
੧੨੮	ਤੁਅਚਰਨਅਸੋਰੇਣਿਸ	੫੧੮	
੧੨੯	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਰਾਮਕੀਬਿਕਰ	੫੧੯	
੧੩੦	ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਗੁਣਅਮੋ	੫੨੦	
੧੩੧	ਕੰਚਨਬਹੁਦਤਕਰ	੫੨੧	
੧੩੨	ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਪਿਰਾਮਤ	੫੨੨	ਪੀ
੧੩੩	ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹਿਬੋਲਿ	੫੨੩	
੧੩੪	ਨਾਮਭਗਤਿਮੀਰੁਸੰਤਤਿਅ	੫੨੪	
੧੩੫	ਗੁਨਲਾਲਗਾਏਗੁਰਦੇਖੇ	੫੨੫	
੧੩੬	ਮਨਿਬਿਰਾਗੋਗੀ	੫੨੬	
੧੩੭	ਐਸਾਹੋਇਪਰੀ	੫੨੭	
੧੩੮	ਲਾਲਲਾਲਮੇਹਨੇਪਾਲ	੫੨੮	
੧੩੯	ਕਰਕੇਲਬਿਖੇਮੇਲ	੫੨੯	
	੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ		
੧	ਗੁਰਈਪਰਤਪਤੁਹੋਕੀਰ	੫੩੦	
੨	ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨ	੫੩੧	

੧੬	ਭੁੰਤਾ	
੧	ਸਭਦੇਖੀਅੰਮਾਨਕੀਦਰ	੫੩੨
੧੬	ਸਾਤਹਰਪ੍ਰਸਾਦੇ ਮਾਲਾ	੫੩੩
੧	ਕਿਆਤੀਸੋਚਾਧਿਕਾਤੁ	੫੩੪
੨	ਧਰਿਅਪਾਰਧਾਰਕਜਬਦੇ	੫੩੫
੩	ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਰਿਆਹੁ	੫੩੬
੪	ਰਾਜਤੇਕੀਟਕੀਟਤੇਸੁਗ	੫੩੭
੫	ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਓਇਬੋਗਾਰਹਿ	੫੩੮
੬	ਮਾਈਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿ	੫੩੯
੭	ਬਰਸੁਮੇਘਜੀਤਿਲੁਬਿਬ	੫੪੦
੮	ਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇ	੫੪੧
੯	ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਪਿਆਏ	੫੪੨
੧੦	ਅਬਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸੇਓ	੫੪੩
੧੧	ਘਨਹਰਿਬਰਨੁਸਗਲਜ	੫੪੪
੧੨	ਬਿਛੁਰਤਕਿਉਜਿਏਓਇ	੫੪੫
੧੩	ਹਰਿਕੈਭਜਨਿਕਉਨਕਉਨ	੫੪੬
੧੪	ਆਜੁਮੇਬੋਸਿਓਹਰਿਹਾਟ	੫੪੭
੧੫	ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਇਆਮੋਹ	੫੪੮
੧੬	ਦਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈਗੇ	੫੪੯
੧੭	ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਚਰਨਰਵੀ	੫੫੦
੧੮	ਪ੍ਰਭਕੇਭਗਤਬਛਲਾਧਿਰਟ	੫੫੧
੧੯	ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਰੁ	੫੫੨
੨੦	ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿੰਦੈਦਸਾਏ	੫੫੩
੨੧	ਪਰਮੇਸਰੇਹੋਆਵਣਿਆਲ	੫੫੪
੨੨	ਗੁਰਸੁਰਣਾਈਸਗਲਨਿਪ	੫੫੫

੧੧	ਗੁਰਮਤਾਰਪੁਆਰਾ	੫੧੨
੧੨	ਮਨੁਪਨੈਕੁਮੈਬਨੇ	੫੧੩
੧੩	ਪੁਨਮਨਦੇਕੋਮ	੫੧੩
੧੪	ਪੁਨਕੀਸੋਤਸੁਹਦਨਿ	੫੧੩
੧੫	ਗੁਰਮਤਿਪਾਸੇ	੫੧੪
੧੬	ਬਰਸੁਸਰਪੁਆਰੇ	੫੧੪
੧੭	ਗੁਨਗੁਪਲਗਉਨੀਤ	੫੧੪
੧੮	ਘਨਗਰਜਰੋਗੋਬਿਦੁਪ	੫੧੪
੧੯	ਰੋਗੋਬਿਦੋਗੋਪਲਰੋ	੫੧੪
੨੦	੧੬ਛੁਤਾਪੀਤਮਪ੍ਰੇਮਤਗਤਿ	੫੧੪
੨੧	ਸਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਨਕਾ	੫੧੪
੨੨	ਗਈਐਗੁਣਗੋਪਾਲਕਿ	੫੧੪
੨੩	ਆਗਧਉਰੁਫੇਸਅਮੀਅ	੫੧੪
੨੪	ਕੀਰਤਿਪਤ੍ਰਕੀਗਾਉਮੇਰੀਰਸ	੫੧੪
੨੫	ਐਸੀਮੀਗੁਗੋਬਿਦਤੇ	੫੧੪
੨੬	ਭਗਤਿਭਗਤਹੁੰਬਨਿਆਈ	੫੧੫
੨੭	ਤੇਰੇਜਨਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਉਮ	੫੧੫
੨੮	ਸੰਤਨਪਹਿਆਪਿਓਧਾਰ	੫੧੫
੨੯	ਬਿਸਰਿਗਈਸਤਿਤਤਪਰਾ	੫੧੫
੩੦	ਠਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੇਪਰਨ	੫੧੫
੩੧	ਸਾਧਸਰਨਿਚਰਨਿਚਿਤੁਲਾ	੫੧੫
੩੨	ਹਰਿਕੋਚਰਨਹਿਰਦੋਗਾਏ	੫੧੫
੩੩	ਕਈਐਸੰਤਸੀਗੋਪ੍ਰਕਾਸਿ	੫੧੫
੩੪	ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਯੋਹਰਿਕੋ	੫੧੫
੩੫	ਸਾਧੁਹਰਿਹਰੇਸਾਨਾਏ	੫੧੫

੧੫	ਪਖਿਪੇਖਿਏਗਸਾਉਸਾਜ	੫੧੫
੧੬	ਸਾਜਨਸੰਤਅਭਿਮੇਰੇ	੫੧੫
੧੭	ਚੰਗਸਰਨਗੋਪਲਤੇਗੀ	੫੧੫
੧੮	ਧਨਿਓਰੀਪ੍ਰੀਤਚਰਨਸੰਗਿ	੫੧੫
੧੯	ਕੁਚੇਲਕੋਠਰਕਪਟਕਮਾ	੫੧੫
੨੦	ਨਰਾਇਨਾਰਧਤਨਮਸ	੫੧੬
੨੧	ਨਜਾਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਕਾਸਿਨੁਅ	੫੧੬
੨੨	ਕਹਨਕਹਾਵਨਕਉਕਈਕੋ	੫੧੬
੨੩	ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਨਜਾਇ	੫੧੬
੨੪	ਆਨੰਦਗੰਗਬਿਨੋਦਹਮਾਰੇ	੫੧੬
੨੫	ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਆਮੀਨਿਰੇ	੫੧੬
੨੬	ਬਿਬੇਦਲੁਸੰਤਨਤਮਾਰੇਗ	੫੧੬
੨੭	ਬੁਝਤਪ੍ਰਾਣਿਹਰਿਜਪਿਧੀਰੇ	੫੧੬
੨੮	ਸਿਮਰਤਨਮੁਮਨਹਿਸੁਖ	੫੧੬
੨੯	ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਚਰਨਪ੍ਰਤਪਰ	੫੧੬
੩੦	ਕੁਹਕਰਕਪਟਖਪਟਖਲ	੫੧੬
੩੧	ਜੀਅਪੁਨਮਾਦਤ	੫੧੬
੩੨	ਅਦਿਓਕਉਰਸਕੋਮਖਰ	੫੧੬
੩੩	ਪ੍ਰਭਪੁਜੋਹੇਨਾਮੁਅਧਾਰਧਿ	੫੧੬
੩੪	ਜਗਤਉਧਾਰਨਾਮਪ੍ਰਿਅ	੫੧੭
੩੫	ਐਸੀਕਉਨੁਬਿਬੇਦਰਸਨ	੫੧੭
੩੬	ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨਕੋਰੰਗ	੫੧੭
੩੭	ਤਿਖਬੂਝਿਗਈਮਿਲਿਸਾ	੫੧੭
੩੮	ਤਿਆਗਿਐਗੁਮਨੁਮਨੁ	੫੧੭
੩੯	ਪ੍ਰਭਕਹਨਮਲਨਦਹਨ	੫੧੭

੪੦	ਪਾਤਿਤਪਾਦਨਭਗਤਕਛੁਲੁ	੫੧੭
੪੧	ਚਰਨਸਰਨਦੁਆਲਾਹ	੫੧੭
੪੨	ਵਾਰਿਵਾਰਉਮਨਿਕਰਾਰਉ	੫੧੭
੪੩	ਅਰਿਤੋਰੁਮੁਖੇਰੁ	੫੧੭
੪੪	ਤਤੋਜਾਪਿਮਾਨਹਰੇਜਪੇ	੫੧੭
੪੫	ਐਸੇਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁ	੫੧੭
੪੬	ਸਹਜਸੁਭਾਏਅਪਨਅਏ	੫੧੭
੪੭	ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਦੁਰਈ	੫੧੮
੪੮	ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਾਮਰਾਮ	੫੧੮
੪੯	ਜਨਕਪ੍ਰਭੂਸੀਰਾਮਸੀਹੁ	੫੧੮
੫੦	ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰਚਰਚਰ	੫੧੮
੧੧੬	ਛੰਤਾਸੇਇਧਰੇਜਿਨਰਾਮਧਿਆਏ	੫੧੮
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਝਿਅਨਾ॥	੫੧੮
੧	ਹਮਰੈਏਹਕਿਰਪਾਕਹਿਜੇ	੫੧੮
੨	ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਾਚੇ	੫੧੮
੩	ਸੇਰੇਲਾਲਨਕੀਸੇਰਾ	੫੧੮
੪	ਤੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ	੫੧੮
੫	ਗੁਨਗਦੁਨੀਅਨੀਦਬੇਦ	੫੧੮
੬	ਕਉਨੁਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਾਕਰਉ	੫੧੮
੭	ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਵਦਿਆਲਪੁਰਖ	੫੧੮
੮	ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐਭਗਵਾਨ	੫੧੮
੯	ਪ੍ਰਭਮੇਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਣੁ	੫੧੮
੧੦	ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਲਿਆ	੫੧੮
੧੧	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਭਸੀ॥	੫੧੮
੧੨	ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾਜ	੫੧੮
੧੩	ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੇਰਾ	੫੧੮
੧੪	ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੀਦ	੫੧੮

ਪੰਨੇ

ਪੰਨੇ

ਪੰਨੇ

੪	ਸਰਾਏਦੁਖਮਟੇਸਾਦਵੁ	੫੧੮
੫	ਸਿਮਰਤਨਾਮਕੋਟਾਖਲ	੫੧੮
੬	ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਪ੍ਰਭੁ	੫੧੮
੭	ਸੇਧਨਵੰਤਸੇਈਸਚੁਸਾਰੁ	੫੧੮
੮	ਗੁਰਪ੍ਰਾਪੁਰੀਤਾਕੀਪਾ	੫੧੮
੯	ਸਤਿਗੁਰਗੋਨਾਮੁਦੀਆ	੫੧੮
੧੦	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸੁਖਸੁਖ	੫੧੮
੧੧	ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰਪ੍ਰੇਮ	੫੧੮
੧੨	ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਨੁਖਪਾ	੫੧੮
੧੩	ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਹਉ	੫੧੮
੧੪	ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪੁ	੫੧੮
੧੫	ਚਰਨਕਮਲਸਰਗਟੇਕ	੫੧੮
੧੬	ਅਸਟਪਦੀਆ॥	੫੧੮
੧	ਮਾਤਪਿਤਾਭਈਸੁਤਬੀਤਾ	੫੧੮
੨	ਮਾਮਰਿਕ੍ਰਿਪਮਹਾਂਅੰਕਾਰਾ	੫੧੮
੩	ਸਿਮਰਤਨਾਕਿਲਬਿਖ	੫੧੮
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	੫੧੮
੧੭	ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ	੫੧੮
੨੪	ਗਾਥਾ	੫੧੮
੨੩	ਫੁਨਹੇ	੫੧੮
੧੧	ਚਉਬੇਲੇ	੫੧੮
੨੦	ਸਦੈਯੋ	੫੧੮
	ਸਲੋਕਦੁਹਾਤੇਦੁਖੀਕਰਤਾ	੫੧੮
੨੪	ਮੰਦਦਈ	੫੧੮

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ੫੨੧ ॥ ਕਿ ਅਤੁਰਤ ਦੇਖਿ ਕੈ ਖੜਕ ਲੜ ਸੀ ਗਰ
ਹਸ ਭੋਗ ਹਿਖੁ ਸੀ ਅਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਗਾ ਬਹੁਤ ਕਰਹਿ ਛੁਰਮਾਇ ਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇਅ
ਤਾ ਕੁੰਤਾ ਚਿਤਨ ਅਵਣਿ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖ ਦਾਤ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦੀ ਪਾਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਭਾ ਹੈ
ਵਰਗੈ ਵਰਬ ਪੁਰੀ ਗੋਕੀ ਏਰਥ ਅਥਾਕਾ ਕਿਸੀ ਚਿਤਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕਾ ॥ ਸਿਰਜ
ਤਾ ਰਭੁ ਲਾਇਆ ਦਿਨੁ ਨ ਦੈਨਾ ਪਥਾ ॥੨॥ ਲੈ ਦਾਬ ਦਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤਾ
ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇ ਦਸੇ ਸਜਣ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤਾ ॥ ਅਰੀ ਕਾ ਕੁਰਹਿ ਅਰੀ ਕਾਰੀਆ ਦਿਅਪਿਅਮਨ
ਕੀ ਮਤਿ ॥ ਰਿਨ ਪ੍ਰਭਿਅਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾਤਿ ਸੁਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ
ਉਕੇ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰਾ ਖਾਏ ਕੋਰੈ ਕਿਅਮਣ ਸਹਉ ਮੈਰੋਇ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ
ਦਰਿਠੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾਰੰ ਹਿਰਿ ਸਭ ਜਗਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀ
ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਬਹੁਰੰਗੁ ਪਾਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੁਲਿਖੁ ਸੀਆ ॥ ਛੁੜ ਪਾਰਿ
ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਦਿਚਿ ਸਹਜੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਅ ਲੇਖੁ
ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੇ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇ ਬਾਨ ਬਨੀਤ ਗਾਤੇ ਤੇ ਭੁਟਿਆ
ਇਆ ॥ ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡੁ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ
ਵਰਤੈ ਅਠਾਹਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਾ ਰਿਕਰਿਲਾਇ ਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁਰ ਲਿਆ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਤੇ ਤੀਸ
ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡੁ ਸਾਹਿਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥
ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਭਲ ਕੇਉ ਠਿਪ ਪੋਲੀ ਐਵਿਨੁ ਭੁਝੈ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਚਿਤਿਨ ਆਇ ਓਵੈ ਟੇਗੀ ਬੇਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੧॥
ਪ੍ਰਣਿਤੁ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਾ ॥ ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਠ ਕਵੈ ਸਭੁ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਗੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਟਮੁ ਕਰੇ ਪਤ੍ਰ ਪੰਥੀਆ ਦਿਸੈ ਨਹੀ ਕਾਲਾ ॥ ਓਤੈ ਸਾਬਿ ਮਨੁ ਖਰੈ ਠਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾ ਲਿਅਮੁਕ
ਤੇ ਸੇਈ ਭੁਲੀਅਹਿ ਜਿਸ ਚਾਨ ਮੁਸਮਾ ਲਿ ॥੨॥ ਜੋ ਘਰੁ ਛੁਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਰਿ
ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸਹੀ ਚਿਤਾਨਾ ॥ ਠਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਰਿ ॥੩॥

ਕੋਈ ਗੰਥ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡ ਭਾਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਾਇ ਆਸ ਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ
ਚਿਤ੍ਰ ਬਦਾ ਲਾਇ ਅਕ ਦਾਇ ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ॥ ਘੜੀ ਮੁਤ ਕਪਾਟੁ
ਸਦਾ ਰਣਹਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਏ ਮਾਪਿ ਆਸ ਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਵਾਹੁ ॥ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥
ਦਸਿ ਜੀਵਾਰੁ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੀਪੀ ਪਾਰਿ ॥ ਜੇਹੋ ਵੀ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਤਾਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਇ ॥
ਉ ॥ ਹੀਨਾ ਹੀਨ ਚਿਤ੍ਰ ਗੀਪ ਕੀ ਦਫਣਹਾਰੁ ॥ ਲੈਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੈ ਕਰਿ ਤਈ ਅਗੁ ਜਾਨੈ ॥
ਮੁਕਿ ਰਸਾਣ ਦਤਾ ਲੁਟਿ ਮਿਟਿ ਲਾਇਆ ਬੇਤਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੀਧੋ ਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭੁਗਿਐ ॥
ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਾਖਾਇਆ ਚਉਥੈ ਭੋਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕਦਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓਜਿ ਨਿਜੀ ਉਪਿ ਰੁਦੀਆ ॥੩॥
ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਦਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀ ਅਨੁਰਥਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਮੁਜਾਣਾ ॥
ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨ ਲਿਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਜਾਣਾ ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ॥ ਸਭੇ ਗਲੈ
ਰਹੁਇ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਿਖਿ
ਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅਤਿ ਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਅਨਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੋ ਸਦਾ
॥ ਸਭੇ ਛਰਿ ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਦਿਆ ਪਈ ਜੇ ਸੁਖ ਦਾ
ਚੋਇ ॥ ਕਿਤਹੀ ਕੀ ਮਿਨ ਛਿਜੀ ਐ ਜਾਹਿ ਰਦੈ ਸਚ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਹਥ ਦੇ ਤੇ ਸੁਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ
॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵ ਕੋ ਲਾਈ ਮੀਅਪੁ ਨਿਸੇਵ
ਸਾਹੁ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂੰ ਪਾਵਾ ਦੇਵਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਮਨ ਸਾਸਭੁ ਪੁਰੇਵਾ ॥੩॥ ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੇ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤਾ ॥ ਇਕ ਸੈਦੀ ਸਮਗਰੀ ਇ
ਦੀ ਚੋਗੀਤਿ ॥ ਇਕ ਸਮਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਤੋਹੇ ਅਨਿਹ ਚਲੁ ਚੀਤਾ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਟੇਕਨਾ ਕ
ਚੁਕੀਤਾ ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ॥ ਸਭੇ ਬੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਅਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥ ਜਨਮੁ
ਦਾਰ ਬੁਝ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਾ ਬਿਗੁਰ ਤੇ ਮਹਾ ਪਰਾਪਤੇ ॥ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਆਹੈ ਦੈ ਮਥਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਨਏ ਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਇਕ ਸਬਿਨੁ ਸਭੁ ਪੁਰੈ ਸਭੁ ਮਿਥਿ ਆਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ
ਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਆਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਵਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਿ
ਚੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨਿਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੨॥ ਸਫਲ ਪੁਰ ਤੁਸਫਲਾ ਘੜੀ
ਤੁਸਚੇ ਨ ਲਿਖਿ ਅਗੁ ॥ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਹਾ ਪਕੜਿ ਭੁਰਿ ਕਹਿ
ਸੋਈ ਉਤਰਿ ਆਪਾਰਿ ॥੩॥ ਬਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜਿਥੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਦੇਈ ਤਿਸਹੀ ਨੇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ
ਗੁਰੁ ਲਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਪਹੁਤਹ ॥ ਜਿਥੇ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥

ਸਿਰਿਅਣੀਐਜੀਅਜੇਸਿਰਿਸਾਹੀਪਤਿਸਾਹੀਤਿਸਹੀਕੀਕਰਿਆਸਮਨਜਿਸਕਾਸਭ
ਸੁਦੇਸਾਹੀਸਭਿਸਿਅਣਪਛਡਿਕੈਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪਾਹੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਜਪਿਨ
ਭੀਅਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਰੂਗੁਣਗੋਇੰਦਨਿਤਗਾਉ॥੧॥੧੮੭੮॥ਤਿਸਕੀਸਗਨੀਪ੍ਰਮਾਨਜਿ
ਸੁਜੇਦਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਘਣਦੁਖਦਰਦਨਖੁਲੇਹੋਇ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਚਿਰਕਰੀਪ੍ਰਭੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸੇਇ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਨਰਮਲਾਕਟੀਐਜਮਕੀਠਸਾਸੁਖੁ
ਦਤਭੈਭੰਜਨੋਤਿਸੁਆਗੈਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜਿਸੁਮਿਹਰਦਾਨੁਤਾਕਰਜੁਅਵੈਰਸਿ॥
੩॥ਬਹੁਤੇਬਹੁਤੁਦਖਾਣੀਐਉਚੋਉਚਾਥਾਉ॥ਦਰਨਚਿਹਨਬਾਹਰਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉਪਨਾਨ
ਕਉਪ੍ਰਮਾਣਿਅਕਰਿਸਚਦੇਦਹੁਅਪਣਾਉ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਗਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਨਾ
ਮੁਖਿਅਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁਖੁਉਜਲੁਹੋਇ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਰਗਟੁਸਭਨੀਲੋਇ॥੧॥ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਕੈਘਰਿਦਸੈਏਕੋਸਚਾਸੇਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਨਾਮੁਸਹਾਈਸਦਾਸੰਗਿ
ਅਗੈਲਏਛੁਡਾਇ॥੧॥੧੮੭੮॥ਦੁਨੀਆਕੀਅਵਰੁਆਈਅਕਦਨੈਅਵਰਿਕਾਮਿ॥ਆਇਆ
ਕਰੀਗੁਸਭੁਠਿਕਾਜੋਤੇਬਿਨਸਿਨਿਦਾਨਿ॥ਜਕੈਹਿਰਦੇਹਰਿਦਸੈਸੋਪੁਰਾਪਰਧਾਨ॥੨॥ਸਧੁਕੀਹੋਹੁਰੇ
ਭੁਕਾਅਪਣਾਆਪੁਤਿਆਗਿ॥ਉਪਾਦਸਿਅਣਪਸਗਲਛਡਿਕੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਤਿਸਹਿਪ
ਪਤਿਗਤਨੋਹੋਇਸੁਮਸਤਕਿਹੋਦੈਕੁਗੁ॥੩॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਈਹੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਬਿਨਸੈਹਉਮੈਤਾਪਾਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਭੋਇਆਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪ॥
੪॥੮॥ ਸਿਰੀਗਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਇਕੁਪਛਾਣੁਜੀਅਕਾਇਕੋਰਖਣਹਾਗੁ॥ਇਕਸਕਾ
ਮਨਿਅਸਗਾਇਕੋਪਣਅਧਾਗੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਤਗੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਗ
ਲਉਪਾਦਤਿਅਗੁ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਮਾਰਾਧਿਨਿਤਿਇਕਸੁਕੀਲਿਵਛਾਗੁ॥੧॥੧੮੭੮॥ਇਕੋਭਾਈਮਿਤੁ
ਇਕੁਇਕੋਮਾਤਪਿਤਾ॥ਇਕਸਕੀਮਨਟੇਕਹੋਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਹੁਨਦੀਸਰੋਜਿਨਿ
ਸਭੁਕਿਛੁਦਸਿਕੀਤਾ॥੨॥ਘਰਿਇਕੋਬਾਹਰਿਇਕੋਬਾਨਥਨੰਤਰਿਅਪਿ॥ਜੀਅਜੀਤਸਭਿਚਿਨਿ
ਕੀਏਅਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਇਕਸੁਸੇਤੀਰਤਿਅਨੋਹੋਦੀਸੋਗੁਸੰਤਾਪਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁ
ਏਕਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਪੁਰਾਭੁਇਆਜ
ਪਿਨਾਨਕਸਚਾਸੇਇ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਗਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁ
ਭਾਇਆਸੋਪੁਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਤਿਨਉਪਜੈਮਨਿਗਿਆਨਾ॥ਜਿਨ
ਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਉ

ਖਉਪਜਹਿਦਰਗਹਪੈਥਜਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਮਰਣਕਾਰਏਗਾਇਆਰਹਿਰਾ
ਮਾਲਾਸਾਸੰਗਤਿਰਿਮਲਾਅਪਕਰੇਪਤਿਪਲਾ॥ ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਲੁਕਟੀਐਰੁ
ਰਸਨੁਦੇਖਿਨੇਹਲਾ॥੨॥ ਬਾਨਪਨੰਤਰਿਰਹਿਰਿਅਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਸੇਇਸਭਾਦ
ਕਹੈਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਏ॥ ਤਿਸੁਸਰਣਾਣੀਛੁਟੀਐਕੀਤਲੇਵਹਿਸੁਹੋਇ॥੩॥ ਜਿਨਿ
ਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਪੁਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਭਾਨਿਰਮਲੀਪਰਗਟਭਈਜਹਾਨਾ
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਿਆਏਆਨਾਨਕਾਤੇਨਕਰਬਾਨਾ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥
ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਦੁਖਗਾਇਆਹਰਿਸੁਖਵਸਿਆਮਨਿਆਇਆਅੰਤਰਿਜੇਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ
ਏਕਸਮਿਉਲਿਵਲਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧੁਮੁਖੁਭ੍ਰਿਜਲਾਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਗੁਣਗੋਵਿੰਦਾ
ਗਾਵਟੇਨਿਰਮਲਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖਹੋਇਆਗੁਰਪੁਰੇਕੀਚਾਕਰੀਬਿਰ
ਇਨਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ॥ ਅੰਤਰਿਜਮੀਸਦ
ਗਿਕਰਣੈਹਰਪਛਾਨਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੁਖੁਭ੍ਰਿਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨਾ॥ ਕਾਠਕੇਸੁਲੇਭੁ
ਸਿਆਤਜਿਆਸਭਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ ਪਾਇਆਲਹਲਾਭੁਨਾਮੁਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾਕਰਿਕਿਰਪਪ੍ਰ
ਮੇਲਿਆਦੀਆਆਪਣਾਨਾਮੁ॥ ਅਵਣਜਾਣਾਹਰਿਗਾਇਆਆਪਿਰੇਆਮਿਰਦਵਾਨਾਸੁ
ਹਲੁਘਰਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਨਾ॥੩॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਰਾਖਦਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਰਿ
ਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖੁਭ੍ਰਿਜਲੇਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਹਿਅਠਪਹਰਗੁਣਸਾਰਦੇਰਤੇਰੀਗਿਆਪਾਪਾ
ਹਮੁਸੁਖਸਾਗਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਪੁਰ
ਗੁਰਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ ਜਨ
ਮਰਣਦੁਖਕਟੀਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਣੀਪਾਇਆਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜੋ
ਹੀਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹਾਦਰੁ
ਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹਾ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਸੁਖਸਾਗਰੈਸਿਰਿਸਾਹਪਤਿਸਾਹਾ॥੨॥ ਚਰ
ਕਮਲਕਾਮਾਸਰਾਦੁਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰੈਤਾਣਿਰਹਾਉ॥ ਨਿਮਾਣਿਆਉ
ਮਾਣੁਤੈਤੇਰੈਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੩॥ ਹਰਿਜਪੀਐਅਰਾਧੀਐਅਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਠਤਨੁ
ਰਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਗਾਖੀਜਿੰਦਾ॥ ਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਖਸਿੰਦਾ॥੪॥
॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮੇਰੇਨਾਮਦੈਜਾਇਆਨਾਦਿਓ
ਆਦਿਛੁਟੈਸਭਮਹਿਰਿਅਸਮਾਇ॥੧॥ ਭਾਈਰੇਮੀਤੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੇਇਆਮਾਇਆਮੇਰਪਾਇ

ਕੁਹੁਸੁਖੀਨਵੀਸੋਕੋਇ॥੧॥ਗੁਰੂਗਿਆਨਾਦਾਤਾਸੀਲਵੰਤੁਨਿਰਮਲੁਪੁਆਪਗੁਸਖਾਸਹਈ
ਸਤਿਨਾਮੁਉਚਵਰੁਅਪਾਰਾਥਲਕਥਿਗਥਿਨਜਾਣੀਐਨਿਰਚਲੁਤਿਸੁਦਰਦੁਹਾਜੇਮੰਗੀ
ਜੋਸੋਪਾਈਐਨਿਧਾਰਾਅਪਾਰਾ॥੨॥ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਾਦਿਖਹਿਰਹਿਮਨਿਤਨਿਰੋਧੈਸੀਤਿਅਇਕ
ਮਨਿਏਕੁਧਿਆਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਰਗਤਿ॥ਗੁਣਨਿਪਾਨੁਨਦਤਨੁਸਦਾਪੁਰਨਜਾਕੀਵਾਤਿ॥
ਸਦਾਸਦਾਅਰਾਧੀਐਵਿਨੁਦਿਸਗੁਨਹੀਰਾਤਿ॥੩॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਥਿਲਿਖਿਆਤਿਨਕਾਸ
ਖਗੋਵਿਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪੀਸੋਭੇਸਗਲਵਾਰੀਐ॥ਇਹਜਿੰਦੁ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਹਦੂਰਿਸਦਾਪ
ਦੁਖਟਿਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿਦੁ॥ਅਕ੍ਰਿਤਪਣਨੇਪਾਲਦਾਪੁਰਨਨਕਸਦਬਖਸਿਦੁ॥੪॥੧੩॥
ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਜਿਨਿਪੁਰਿਦੀਅਰਥਿਅਸਹਜਿਸਦਾਗਿਸਰ
ਬਕਲਾਕਰਿਥਪਿਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾਸਦਾਸਦਾਪੁਰਸਿਮਰੀਐਅੰਤਰਿਰਖਉਰਧਾਰਿ
॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ਪੁਰਸਰਣਾਈਸਦਾਗੁਰੂਪੁਨਾਦਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਗੁਰੂ
ਗੁਰਤਪਦਾਰਥਮਾਣਕਾਸੁਇਨਾਰੁਪਾਖਕੁ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਕੂੜੇਸਭੇਸਾਕਾਜਿਨਿ
ਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਮਨਮੁਖਪਸੁਨਾਪਾਕਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਬਹਰਿਗਦਿਗਹਿਅਤਿਸੋਨੇਜਾ
ਣੈਦੂਰਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਲਾਗੀਰਚਿਰਹਿਅਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੂਰਿ॥ਭਗਤੀਨਾਮਦਿਹੂਣਿਆਅਦਹਿ
ਵੰਦਹਿਪੁਰਾ॥੩॥ਗਾਥਲੇਹੁਪੁਰਕਰਣਹਾਰਜੀਅਜੰਤਕਰਿਵਇਆ॥ਬਿਨੁਪੁਰਕੋਇਨਰਖਣ
ਹਰੁਮਹਾਬਿਕਟਜਮਭਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰਉਕਰਿਅਪੁਨੀਹਰਿਮਇਆ॥੪॥੧੪॥
ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਪਨੁਮੇਰਾਜੁਰੁਪਮੈਦੇਸੁ॥ਸੁਤਦਾਰਾਬਨਿਤਾਨੇ
ਕਬਹੁਤੁਰੰਗਅਰਦੇਸਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਨਦਸਈਕਾਰਜਿਕਿਭੈਨਲੇਖੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਖਿਆਇਪਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿਤਸਾਧਕੀ॥ਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਗੁਰੂਗਿਆਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁ
ਧਿਆਈਐਮਸਤਕਿਰੋਧੈਰਾਗਾ॥ਕਾਰਜਸਭਿਸਦਾਰੀਅਹਿਗੁਰਕੀ॥ਚਰਣੀਲਾਗੁਹਉ
ਮੈਰੋਗੁਰੂਮੁਕਟੀਐਨਾਅਦੈਨਾਜਾਗੁ॥੨॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਤੁਸਾਧਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਉ॥ਜੀਉ
ਪੁਣਮਨੁਤਨੁਹਰੇਸਾਚਾਏਹੁਸੁਆਉ॥ਐਬੈਮਿਲਹਿਦਰੁਈਅਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਬਾਉ॥੩॥ਕਰੇਕ
ਰਏਆਪਿਪੁਰਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਹੀ॥ਬਿਅਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਲਦਾਅੰਤਰਿਬਹਰਿਸਾਬਿ॥ਨਾਨਕ
ਪੁਰਸਰਣਾਗਤੀਸਰਬਪਟਕੋਨਾਬਾ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਸਰਣਿਪਏਪੁ
ਰਾਪਟੇਗੁਰੂਹੋਆਕਿਰਪਾਲੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੋਉਪਦੇਸਿਐਬਿਨਸੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਅੰਦਰੁਲਗਾਰ
ਮਨਾਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਦਹਿਨਿਹਾਲੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਹਾਕਰੇਦਇਆਪੁਰੁਆਪਣਿ

ਇਕਨਿਮਖਨਮਨਹੁਦਿਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗੋਦਿੰਦਨਿਤਗਾਵੀਅਹਿਅਵਗੁਣਕਰ
ਹਗਾਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਖੋਇਕਰਿਤਿਠੇਬਿਸਥਾਸਹਜੇਸਿਛਤੀਰਤਿਅਭਵਜਲੁਭੁੰ
ਰੇਪਾਰਿ॥੨॥ਤੀਰਥਵਰਤਲਖਸੰਜਮਾਪਾਈਐਸਾਧੂਧੂਰਿ॥ਯੁਕਿਕਮਦੈਕਿਸਤੇਜਾਵੈਕੈਸਰ
ਦੂਰਿ॥ਬਨਬਨੰਤਰਿਗਦਿਹਰਿਅਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਸਚਪਾਤਿਸਾਹੀਅਮਰਸਚਸਚੇਸਚ
ਨੁ॥ਸਚੀਕਵਰਤਿਧਾਰੀਅਨੁਸਚਿਸਿਰਜਿਓਨੁਜਹਨੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਚੁਨਾਮੁਹਉਸਦਾਸ
ਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾਪਣਾਵਰੁਭਾਇ
ਖਾਟਿ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਸਿਮਰਠਾਮਲੁਜਨਮਜਨਮਕੀਕਾਟਿ॥੧॥ਅਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਯ
ਪੁ॥ਅਨਾਇਛੇਠਲਭੁੰਚਿਤ੍ਰਸਭੁਕੁਕੈਸੋਕੁਸੰਤਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਤਨੁਪਾਰਿਅਜੇ
ਭੁਰਿਠਨਾਨਿ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਅਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਇ॥੨॥ਅਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਹੋਇਅਲਾਹੀਸਚਪਰੀਤਿ॥ਚਰਣਭੁਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਭਜਪਤਪਤਿਨਹੀਕੀਤਿ
੩॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਿਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਨਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਅੰਨੰਦਰਸਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਉ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਣੁਸੋਇਜਿਤੁਜਪੀਐ
ਨਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਿਧਨੁਦੀਅਮਿਲਿਅਨਿਦੇਬਾਉ॥ਸਾਚੀਪੁੰਜੀਸਚਸੰਜੇਮੇਅਠਪਦ
ਗੁਣਗਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭੋਟਿਅਮਰਣਨਾਮਾਵਣੁਜਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭੁਜੁਸਦਾਇ
ਰੰਗਿ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਗਦਿਹਰਿਅਸਦਾਸਹਾਈਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਾਕੰਧਿਮਿਤਿਕਿ
ਗਣੀਜਾਸਿਮਗੀਗੋਦਿੰਦੁ॥ਜਿਨਾਚਾਖਿਅਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਅਉਹਰਸੁਜਾਣੈਜਿੰਦੁ॥ਸੰਤਸੰਤ
ਮਨਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਿਤਮੁਬਖਸਿੰਦੁ॥ਜਿਨਿਸੇਦਿਅਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੋਈਰਾਜਨਹਿੰਦੁ॥੨॥ਅਉ
ਰਿਹਰਿਜਸੁਗੁਣਰਮਣਜਿਤੁਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਨੁ॥ਰਸਨਾਉਚਰੈਗੁਣਵਤੀਕੋਇਨਪੁਜੈਦਨੁ
ਸਟਿਧਾਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸੈਦਇਅਲਪੁਰਖਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਤਿਸਦਾਹਉਸਦਾਸ
ਕੁਰਬਾਨੁ॥੩॥ਮਿਲਿਅਕਦੇਨਵੀਛੁਵੈਜੇਮੇਲਿਅਕਰਤਾਰਿ॥ਦਾਸਾਕੇਬੰਧਨਕਟਿਅਸਚੈ
ਰਜਣਹਾਰਿ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਓਨੁਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀ
ਸਗਲਘਟਾਅਧਾਰੁ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਗੀਐ
ਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਅਮਾਤਪਤਸਾਕਅਗਲੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਗੁਣਕੋਇ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜੇਅਪ
ਚਸਨਾਦਿਸਰੈਸੋਇ॥੧॥ਅਨਮੇਰੇਸਾਚਾਸੇਦਿਜਿਚਹੁਸਾਸੁ॥ਬਿਨੁਸਚੇਸਭੁਭੁਧੁੰਅੰਤੋਹੋ
ਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਹਰਣਨਜਾਇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਾਇ

ਅਗਲੀਕੋਈਆਇਮਿਲਾਏਮਾਇਆਚਰੇਕੁੰਡਾਭਲੀਆਸਦਬਿਨੁਅਦਹੁਨਜਾਇ॥੨॥ਤਿਸੁ
ਨਾਗੋਅਰਦਾਸਿਕਰਿਜੇਮੇਲੇਕਰਤਗਾਸਤਿਘਰਦਾਤਾਮਕਪੁਰਾਜਿਸੁਭੰਗਾਸਦਾਸਦਾਸਲਾ
ਜਿਐਅੰਤੁਨਪਾਰਦਹੁ॥੩॥ਪਰਦਦਗਾਰਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕਾਸਦਾਸਦਾਅ
ਰਾਹੀਐਏਹਮਤਿਦਿਸੇਖਾਮਤਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲਗੇਜਿਸੁਮਸਤਕਿਨਨਕਲੇਖਾ॥੪॥੧੮੧
ਸਿਗੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸੰਤਜਨਹੁਮਿਲਿਭਾਈਚੋਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਤੋਸਾਬੰਧਹੁ
ਜੀਅਕਾਐਥੈਥਿਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈਐਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕਰਮਿਸਰਾਪਤਿਤਿਸੁ
ਚੁਏਜਿਸਨੇਚੋਇਦਇਅਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਜੇਦਰੁਅਦਹੁਨਕੋਇ॥ਦੁਜਾਬਾਉਨਕੋਸੁ
ਏਗੁਰਮੇਲੇਸਚੁਸੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਨਿਗੁਰਤਿਠਾਜਾਇ॥ਗੁ
ਰਚਰਣੀਜਿਨਮਨੁਲਗਾਸੇਦਰੁਭਾਗੀਮਾਇ॥ਗੁਰਦਾਤਾਸਮਰਥੁਗੁਰਗੁਰਸਭਮਹਿਰਿਅਸ
ਮਾਇ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਥੁਹੁਗੁਰੁਬਦਾਇਤਰਾਇ॥੨॥ਕਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰਸਾਲਾਹੀਐਕਰ
ਣਕਰਣਸਮਰਥਾਸੇਮਥੇਨਿਹਚਲਰਹੇਜਿਨਗੁਰਿਧਰਿਅਹਥਾ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਲਿ
ਅਜਨਮਮਰਣਕਾਪਥਾ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਸੇਦਿਅਭੈਭੰਜਨੁਦੁਖਲਥਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਗਹਿਰਗ
ਰੀਰੁਚੈਸੁਖਸਾਗਰੁਅਪਖੰਡਾ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਦਿਅਮਾਪਣਾਜਮਦੂਤਨਲਾਗੇਰੰਗਾ॥ਗੁਰਨਾਲਿ
ਤੁਲਿਨਲਗਾਈਥੋਜਿਤਿਠਾਕੁਮੰਡਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅਸੁਚੁਨਾਨਕਮਨਮਹਿਮੰਡਾ॥੪॥
੨੨॥ ਸਿਗੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਮਿਠਕਰਿਕੋਖਾਇਅਕਉੜਾਉਪਜਿਅਸਾਦਾਭਾਈ
ਮੀਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਆਰਚਿਅਬਾਦਾ॥ਜੀਦੇਬਿਲਮਨੋਚੋਦਈਦਿਛਨਾਏਬਿਸਮਾਦਾ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਸਤਗੁਰਕੀਸੇਦਾਬਾਹੁ॥ਜੇਦੀਸੈਸੋਦਿਣਸਣਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਜਿਉਕੁਕਰਹਰਕਾਇਆਪਾਏਦਹਦਿਜਿਜਾਇ॥ਲੋਭੀਜੰਤੁਨਜਾਣਈਭਖੁਅਭਖੁਸਕੁਖਾਇ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਅਪਿਅਠਿਰਿਠਿਰਿਜੇਨਿਪਾਇ॥੨॥ਅਇਅਜਾਦੁਪਸਾਰਿਅਭੀਤ
ਰੋਚੋਗਬਣਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰਖੀਠਸਿਅਨੀਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥ਜਿਨੀਕੀਤਤਿਸਹਿਨਜਾਣ
ਈਠਿਰਿਠਿਰਿਅਏਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਹਿਆਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੀਸਾਹੁ॥ਜਿਸਨੇ
ਰਖੇਸੋਰਹੈਸੰਬਿਧੁਪੁਰਖੁਅਪਹੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਦਉਬਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੪॥੨੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਗੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥੫੨੩॥ ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਤਿਸੁਰੰਠਪਸਾ
ਹਾਮੁਹੰਤਿਪੁਨੀਚਲਣਾਤ੍ਰਿਸੀਮਲੁਘਰਬਾਹੁ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਮਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਪਿਆ

ਰਿਖਾ ਕਿਆ ਬੋਲੀ ਬਤ ਕੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਸੈ ਸੇ ਗੈ ਠਿਪ ਰਾਹੁ ਟੇਉ ਠਿਚਲ ਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਕੋ
ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾਦੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੇ ਪੁਰੁ
ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਹ ਕੋਰੇ ॥ ੩ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਭੁ ਮਾਤਿ ਆਦੁ ਲਭੁ ਜਾਨੁ
ਇਉ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਤੁ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ
॥ ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲਵੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਖੀ ਨਾਇ ॥ ਜਾਸਾ ਬੀਉ ਠੀਚ ਲਿਆਤਾ ਪਹੁ ਬਕੁਰਾ ਲਿਆ
ਨਿਬੈਰ ਗੁਭ ਇਆਦਰ ਸਨੁ ਦੇਖੈ ਕਾਚ ਉਧੈ ਨੁਤੋਰਾ ਬਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ
ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਾਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥ ਜਾਉ ਠੀਚ ਲਸੀ ਕੰਤੁ ਜਾਤ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥ ੨ ॥ ਪੋਈ ਅਵੈ ਸਹੁ
ਦਿਵੰ ਸਾਹੁ ਰਹੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥ ਗੁਰਮਿ ਲਿਚ ਜਾਮਰੁ ਸਿਖੁ ਰੁਧਕ ਦੇਨ ਲਗੈ ਦੁਖ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਸੁ
ਦੰਦਣਾ ਸਭ ਖੁਕਲਾਵਣਾ ਗਾਨਾਨਕ ਪੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹਨਾ ਲਿਖਿਆ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਏਕੁ ਚੀਜਿ ਨਿਕੀਆ ਆਕਾਗਾਤਿ ਸਦਿ
ਪਿਆਦੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬੋਕੇ ਆਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਪਿਆਇ ॥ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣ
ਪਾਸਾ ਚਿਸ ਬਦਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਹਿਰਦੈ ॥
ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਓਨ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਨਿ
ਉਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਦੁ ਹਰਿ ਕਾਨਉ ॥ ਸੇਵਕ
ਗੀਨਾਨ ਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥ ੫ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸੰਚਿਹਰਿ ਪਾ
ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਦਿਕਾਗਾ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਦਾ ਰਿਆਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰੇਇ ਉਧਾਰੁ ॥
॥ ਜਪਿ ਮਨਾ ਮੁਏ ਕੁਆ ਪਾਹੁ ॥ ਪਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਹਿਦੀ ਆਰਿ ਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਈ ਅਰੀ ਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਦਿਆ ਪਿਆਸੀ ਸਾਹੁ ॥ ਪਉਸੀ ਤਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੁਖ ਅੰਧਾਰੁ
॥ ੨ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਗਾ ॥ ਅਪੁਛੈ ਰਿਸਭੁ ਰੇਇ ਰੇਣਾ ਜਿ ਸੁਦੇਇ ਪੁਰੁ
ਕਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰ ਰੋਪ ਸਰਿਆ ਪਾਸਾਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿ ਸਗਲ ਬੁ
ਖ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਧੇ ਸੰਸਾਰੁ
ਲਾਣਾ ॥ ਦੁਹੰਤੋਰਹਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਦਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬੋਕਾ ਆਕਾਗਾਤਿ
ਠਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮਧੇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤ
ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤ ਹੁਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਵਾਨਾ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰ ਬਾਕਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਦਿਹ ਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗਤਿ ਅੰਦਰ ਤਿ ਕਛੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਇ ॥ ਸੀਤ
ਨ ਕੀਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਨੁਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੈ ਤੋਰੈ ਸੇਪਿ ਆਰੇ ਸੇਢਾ ॥ ਭਲਤਾਇ ॥ ਆਭੁ ਲਹਿ ਚੁ
ਕਹਿ ਬਰਿਕਤੈ ॥ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਹਉਮਾ ਭੁਤਾ ॥ ਭੁਕਰਉ ਤੇਰਾ ॥ ਹਉਜਾਨਉ ॥ ਆਪਾ ਸਭੁ ਹੀ ਮਾਧਿ ਸਭੁ ਹਿਤੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਹਤਾ ॥ ਜਬ
ਪਾ ॥ ੨ ॥ ਪਿਤਾ ਹਉਜਾਨਉ ॥ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨੁ ਭਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੀਤ ॥ ਹੁਮੇਰੀ ਰਖੇ ਮਮਤਾ ॥ ੩ ॥ ਭ
ਵੇ ਕੁੰਪਲ ਠਕੁਰ ਰਹਿ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥
ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਆਕਟਿ ਅਰੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਸਚਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਠੋ ॥ ਆਖਸੁ ਦਇਆ ॥ ਪੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ॥ ਆਬਿਨਸਿ ॥ ਮਾਸ ਭੁਜੈ ਜਾਨੁ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ॥ ਦਿਟੁ ਕੁਰ ਬਾਣਾ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿ ॥ ਆਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀ ॥ ਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਜੇ ਦਰੁ ॥ ਦਾਤ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ॥ ਅਤਮ ਦਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਜਿ
ਨ ਗੁਰਮਿਲਿ ॥ ਆਸੁ ਭਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ॥ ਰਤਿ ॥ ਆਦਰ ਗਾਹੈ ॥ ਸਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ॥ ਦਰਿ ॥ ਆਈ
ਆਪੁ ॥ ਬਿਲਿਖਿ ॥ ਆਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਸਚੁ ਟੇਕਾ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦੇ
ਖਣੀ ॥ ਐਸੇ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਅਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਦੇਏ ਕਾ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥
ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਪਰਸੇ ਸਰੁ ॥ ਪੂਜੀ ॥ ਐ ਮਨਿ ॥ ਤਨਿ ॥ ਲਾਇ ॥ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਦਾ
ਤ ਜੀ ॥ ਅਕਾਸ ਭਸੇ ॥ ਦੇਇ ॥ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਾ ॥ ਮਾਫੁ ॥ ਟੇਸਚਾ ॥ ਏਹੁ ॥ ਦੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਸੰ
ਗਤਿ ॥ ਗਤਿ ॥ ਆਮਾਇ ॥ ਆਮੇ ॥ ਪੁਸਭੁ ॥ ਛਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ॥ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ॥ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ॥ ਮ
ਨਿ ॥ ਦਸੈ ॥ ਪੁਰਨੋ ॥ ਦੇਏ ॥ ਘਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਸਮਰਭੁ ॥ ਆਪਾਰ ॥ ਗੁਰਦਰੁ ॥ ਭਾਗੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ॥ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ
ਜਿ ॥ ਮਲਾ ॥ ਗੁਰਜੇ ॥ ਦਰੁ ॥ ਮਦੁ ॥ ਰਨ ॥ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰਕਰਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਸਚੀ ॥ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਤੇਬਾ
ਹਰਿ ॥ ਕਿਛੁ ॥ ਨਹੀ ॥ ਗੁਰਕੀਤਾ ॥ ਲੋਹੁ ॥ ਹਿਸੁ ॥ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਤੀਰਭੁ ॥ ਗੁਰਪਾਰਜਾਤ ॥ ਗੁਰਮਨਸਾ ॥ ਪੁਰਣਹਾਰ
ਗੁਰਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਇ ॥ ਏਏ ॥ ਸਰੁ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਸਮਰਭੁ ॥ ਗੁਰਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਉਚਾ ॥ ਅਗਮ ਅ
ਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰਕੀਮਹਿ ॥ ਮਾਅਗਮ ॥ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ॥ ਕਥੈ ॥ ਕਥਨ ॥ ਹਰੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ॥ ਹੋ ॥ ਫਲ ॥ ਮਨ ॥ ਬਾਛੀ ॥ ਅਹਿ ॥ ਤਿਤ
ਹੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਪੁਰਬਿ ॥ ਲਿਖੇ ॥ ਪਾਵਣੇ ॥ ਸਾਚੁ ॥ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਰ ॥ ਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਸਰਣੀ ॥ ਆਇ ॥ ਅੰਬੁ ॥ ਤੁਰਿ
ਨਹੀ ॥ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਕਦੇ ॥ ਨਦਿ ॥ ਸਰਉ ॥ ਏਹੁ ॥ ਜੀਉ ॥ ਪਿਤੁ ॥ ਤੇਰਾ ॥ ਸਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੩੯ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸੀਤਜਨਹੁਸੁਟਿਭਾਈਹੋਛੁਟਨੁਸਾਚੇਨਾਇ। ਨੁਰਕੇਚਰਣਜੋ
 ਟੇਤੀਰਬਹਰਿਕਾਨਾਉ। ਅਗੇਦਰਗਹਿਮੰਨੀਅਹਿਮਿਓਨਿਬਦੈਬਉ। ੧॥ ਭਾਈਰੇਸਚੰ
 ਕੁਰਸੇਦਿ। ਸਤਿਗੁਰਤੁਏਪਾਣੀਐਪੁਰਨਅਲਖਅਭੇਦਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਦਜੇ
 ਯੋਜਨਿਦਿਤਾਸਚੁਨਾਉ। ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ। ਸਚੁਖਣਾਸਚੁਪੈਣਾ
 ਚੇਸਚਾਨਾਉ। ੨॥ ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਨਦਿਸਰੈਸਫਲਪੁਰਤਿਗੁਰਆਪਾ। ਗੁਰਜੇਦਰੁਅਦੁ
 ਸਈਅਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਾ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਪਾਣੀਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ। ੩॥ ਗੁਰਪਰੇ
 ਰੁਏਕੁਰੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ। ਜਿਨਕਉਪੁਗਬਿਲਿਖਿਅਸੇਈਨਾਮੁਪਿਆਇ। ਨਾਮੁ
 ਰਸਰਣਾਗਤੀਮਰੇਨਾਦੈਜਾਇ। ੪॥ ੩੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ। ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਣੈਦੋਈਕੋਵੈ
 ਇ। ਲਾਗੁਹੋਏਦੁਸਮਨਾਸਕਾਭਿਭਜਿਖਲੋ। ਸਭੇਭਜੈਆਸਗਦੂਕੈਸਭਮਸਗਉ। ਚਿਤਿਨਦ
 ਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਗੈਨਤਰੀਵਾਉ। ੧॥ ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਣਿਅਕਾਤਾਣਾ। ਅਇਨਜਾਈਬਿਰੁਸਦ
 ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਣਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜੇਕੋਹੋਦੈਦੁਬਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਗ। ਦਮਨਪਲੈਨਪਦੈ
 ਦੇਦੈਪੀਗ। ਸੁਆਰਥਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਛੁਹੋਦੈਕਾਜਾ। ਚਿਤਿਅਦੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿ
 ਓਹੋਦੈਰਜਾ। ੨॥ ਜਾਕਉਚਿੰਤਾਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇਹੀਦਿਅਪੈਰੇਗੁ। ਕਿਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੈਨਾ
 ਦੇਹਰਖਕਦੇਸੈਗੁ। ਗਉਣੁਕਰੇਚਤੁਕੰਟਕਾਘਵੀਨਬੈਸਣੁਸੇਇ। ਚਿਤਿਅਦੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਨਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ। ੩॥ ਕਾਮਿਕੋਰੋਧਿਮੋਹਿਦਸਿਕੀਅਕਿਰਪਨਲੋਭਿਪਿਆਗ। ਚਰੇਕਿਲ
 ਖਓਨਿਅਘਕੀਰੈਆਅਸੁਰਸੰਘਾਗ। ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਛੁਕਦੇਨਕਰਨਿਧਰਿਆ। ਵਿ
 ਅਦੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਮਖਸਿਮੁਤਤਰਿਆ। ੪॥ ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੈਦਚਾਰਿਮੁਖਗਹਿ
 ਚਰੇ। ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰਬੁਗਦਨਕਰੇ। ਖਟੁਕਰਮਤੇਦੁਗਣੇਪੁਜਾਕਰਤਨਾਇ।
 ਨਲਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ। ੫॥ ਰਜਮਿਲਕਸਿਕਦਾਗਿਰਸਭੇਗਣਬਿਸਥ
 ਬਾਹੁਹਦੈਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਠਗ। ਰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਬਿਧੀਚਾਇਲੋਗਿਰਹਿਆ। ਚਿਤਿ
 ਅਦੈਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਸਰਪੁਕੀਚੁਨਿਗਇਆ। ੬॥ ਬਹੁਤੁਪਨਾਢਿਅਚਾਰਦੰਤੁਸੇਭਾਨਿਰਮਣ
 ਤਿ। ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਜਨਸੰਗਿਪਰੀਤਿ। ਲਸਕਰਤਰਕਸਬੰਦਬੰਦਜੀਉਜੀਉਸ
 ਚੀਕੀਤਾ। ਚਿਤਿਨਾਅਦੈਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਖਵਿਰਸਾਤਲਦੀਤ। ੭॥ ਕਾਇਅਰੇਗੁਨੰਦੇਕਿਛੁ
 ਕਿਛੁਕਾਨੁਸੇਗੁ। ਮਿਰਤਨਅਦੀਚੇਤਿਤਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਭੇਗੈਭੇਗੁ। ਸਭਕਿਛੁਕੀਤੋਨਾਮੁ

ਜੀਇਨਸੰਕਧਰਿਆਯਿਤਿਨਮਾਇਓਪਰਬ੍ਰਹਮੁਜਮਕੰਕਰਦਸਿਪਰਿਆ॥੮॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿ
ਸੁਪਰਬ੍ਰਹਮੁਰੇਦੈਸਾਪੁਸੰਗੁ॥ਜਿਉਜਿਉਓਰੁਦਧਾਣੀਐਤਿਉਤਿਉਰਿਸਿਉਰੰਗੁ॥ਦੁਹਸਿਰਿਅਕਾਖ
ਕਮੁਆਪਿਅਦਰੁਨਦੁਜਾਬਉਸਤਿਭੁਰਤੁਰੈਪਇਅਨਨਕਸਚਨਉ॥੯॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੇਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁਪ॥ ਜਾਨਉਨਹੀਭਾਵੈਕਦਨਬਾਤਾਮਨਬੋਜਿਮਰਗੁ॥੧॥ਗੁਪਤਿਯਿ
ਅਜੀਧਿਆਨਲਾਵਹਿ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭਕਿਨਹੀਜਾਤਾ॥੨॥ਭਗਉਤੀਰਹਤਜੁਗ
ਤਾਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਤਾ॥੩॥ਮੇਨੀਮੇਨਿਧਾਗੀ॥ਸੰਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀ
ਦੇਸਰਤਾ॥੪॥ਭਗਤਿਨਦੈਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤੁਦੇਵੁਪੁਕਾਰਾ॥ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਧਰਮਾਤਾ॥੫॥ਇ
ਕਸਬਦੀਬਹੁਗੁਪਅਵਤੁਤਾ॥ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਗੁਤਾ॥ਇਕਰੀਰਭੁਨਾਤਾ॥੬॥ਨਿਗਾਰੰਦਰਤੀਆ
ਰਸਾ॥ਇਕਿਲੁਕਿਨਦੇਵੁਹਿਦਰਸਾ॥ਇਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੭॥ਘਾਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ
ਸਭਕਹਤੇਰੈਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੁਭਗਤਾ॥੮॥ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਵਾ॥ਤਿਆਗੀਸਰਨਿਪਾਵਾ
ਨਨਕਹੁਰਚਰਣਿਪਰਾਰਾ॥੯॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੇਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆਤਿਸੁਜੇ
ਦੁਖਅਦਹਨਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ਗੁਸਾਈਮਿਰੰਗਾਇਠਰਾਅੰਮਾਅਬੋਥਦੁਮਿਠਰਾ॥ਭੈਣਰਾਈ
ਸਤਿਸਜਣਤੁਧੁਜੇਹਨਾਹੀਕੋਇਜੀਉ॥੨॥ਤੇਰੈਹੁਕਮੈਸਟਣੁਆਇਆ॥ਮੈਸਤਿਕਾਹਲੁਜੇਆਇ
ਆ॥ਨਉਬੀਜਣਲਗਾਅਸਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇਜੀਉ॥੩॥ਹਉਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾ
ਠਦਾ॥ਦੁਯਾਕਾਗਭੁਚਿਤਿਨਜਣਦਾ॥ਹਰਿਇਕਤੈਕਰੈਲਾਇਓਜਿਉਭਵੈਤਿਏਨਿਬਹਿਜੀਉ॥੪॥
ਤੁਸੀਭੋਗਿਚੁਭੰਚੁਭਾਈਹੋ॥ਭੁਰਦੀਬਾਣਿਕਵਾਇਪੈਨਾਈਓ॥ਹਉਹੋਆਮਾਹੁਪਿੰਡਦਾਬੀਨਿ
ਅਦੇਪੰਜਿਸਗੀਕਜੀਉ॥੫॥ਹਉਆਇਆਸਾਮੇਤਿਹੰਗੀਆਪੰਜਿਕਿਰਸਠਮੁਜੇਰੇਮਿਹਰਿਅ
ਕੰਨੁਕੋਈਕਢਿਨਹੀਘਾਈਨਾਨਕਵੁਠਾਘੁਪਿਪਗਿਗਉਜੀਉ॥੬॥ਹਉਦਾਗੀਘੁਮਾਜਾਣਦਾ॥ਇ
ਕਸਾਹਤੁਧੁਸਿਆਇਦਾ॥ਉਜੜਬੋਹੁਦਸਾਇਓਹਉਤੁਧਕਿਟੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੭॥ਹਰਿਇਠੈਨਿ
ਤਪਿਆਇਦਾ॥ਮਨਿਚਿੰਦੀਸੋਛਲੁਪਾਇਦਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁਲਾਹੀਅਨੁਮਨਕੀਭੁਖਜੀਉ॥੮॥
ਮੈਛਰਿਆਸਭੇਧੰਧਰਾ॥ਗੋਸਾਈਸੇਵੀਸਚਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੈਬਧਾਛਿਕਿਜੀ
ਉ॥੯॥ਮੈਸੁਖੀਪੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਦਸਾਇਆ॥ਸਭਿਭੁਭਿਪੁਰਖਿਦਿਖਾਇਆਮ
ਸਤਿਕਿਧਰਿਕੈਹਭੁਜੀਉ॥੧੦॥ਮੈਬਧੀਸਭੁਧਰਮਸਲਰੈ॥ਗੁਰਸਿਖਲਹਦਭਾਇਕੋ॥ਪੈਰਧੋਵੁਪਖ

ਠੇਰਦਾਰੇਸੁਨੀਵੇਨਿਦਿਲਗਾਪਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਣਿਗਲਾਗੁਰਪਰਿਆਇਆਨਾਮੁਦਨਾਵੇ
 ਦਿਵਾਇਆਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਆਸੈਸਾਰਨਾਨਕਸਚੀਬੇਨੀਚਾਕਿਜੀਉ॥੧੧॥ਸਤਸ੍ਰਿਸਟਿਸੇਵੇ
 ਰਾਤਿਜੀਉ॥ਦੇਕਨੁਸੁਣਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਹੋਕਿਵਜਾਇਸਭੁਰਿਠੀਆਤੁਸਿਆਪੇਲਾਇਅਨੁ
 ਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹੁਣਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਵਖੇਕੋਇਨਕਿਸੈਰਫਾਣਦਾ॥ਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਹੀਅ
 ਹੁਹੋਆਹਲੀਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਝਿਮਿਝਿਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾਬੋਲਾਇਅਬੋਲੀਖਿਸਮਦਾ
 ਹੁਮਾਠਕੀਆਤੁਪੁਓਪਰੇਛੁਆਪੇਪਾਇਰਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸਦਤੇਰੀਆ
 ਲੋਚਾਪੁਰਨਮੇਰੀਆ॥ਦੇਹੁਦਰਸਸੁਖਦਾਤਿਆਮੈਗਲਿਦਿਓਲੈਹੁਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਧੁਰੇ
 ਅਵਰੁਨਭਾਲਿਆ॥ਤੂੰਦੀਪਲੋਆਪਾਇਆਲਿਆ॥ਤੂੰਬਨਬਨਤਰਿਗਵਿਰਹਿਆਨਾਨਕਭਗਤ
 ਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹਉਗੋਸਾਈਦਾਪਹਿਲਦਾਨਵਾ॥ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਓਚਦਮਾਲ੍ਹਾ॥ਸਭਹੋ
 ਛਿਣੁਇਕਠੀਆਦਜੁਬੈਠਵੇਖੈਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟੈਮਕਭੇਰੀਆ॥ਮਲਲਖੇ
 ਠੇਰੀਆ॥ਨਿਰਤੇਪੀਜਿਜੁਅਨਮੈਹੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀਕੀਰਿਜੀਉ॥੧੮॥ਸਭਇਕਠੇਚੋਇਆਇ
 ॥ਪਰਿਜਾਸਨਿਵਾਟਵਟਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਲੈਗਏਮਨਮੁਖਿਚਲੇਮੁਲੁਗਵਾਇਜੀਉ
 ੧੯॥ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾ॥ਹਰਿਦਿਸਹਿਹਾਜਰੁਜਾਹਰਾ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਥੈਪਿਆਇਵੇ
 ਭਗਤਿਰਤੇਹੁਣਤਾਸੁਜੀਉ॥੨੦॥ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵਵੀ॥ਗੁਰਿਕਟੀਮੁਹੀਜੇਵਨੀ
 ਹਉਬਾਹੁਕਿਛਿਣੁਨਨਚਉਨਾਨਕਾਮਉਸਰੁਲਧਭਾਲਿਜੀਉ॥੨੧॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਪਃ੫ ਪਹਰੇ॥ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇਤੁ
 ਦਰੇਮਾਹਿ॥ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਮੁਲ
 ਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੈਸਾਲਿਖਤੁਧਰਿਪਾਇਆ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨਰੀਤਾ
 ਭੁਖੀਜੈਇਆ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਸੁਜੀਤੈਵੈਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਣੀਪਹਿਲੈ
 ਧਰਿਪਾਇਉਦਰੈਮਾਹਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੁਆਨੀਲਹਰੀਦੇ
 ਬਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਮਤਾਅਹਿਮੇਇ॥ਬਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣੈਪ੍ਰਣੀਪ
 ਪੰਥੁਕਰਾਗਾ॥ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬਪੁਨਸੇਦਿਆਸਿਰਿਠਾਢੇਜਮਜੀਦਾਰਾ॥ਧਰਮਗਾਇਜਬਪਕਾਨਿ
 ਵਰੇਤਬਕਿਆਜਬਾਬਕਰੇਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹਰੀਦੇਇ॥੨॥ਤੀਜੈ
 ਤਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸੀਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨਾ॥ਪੁਤ੍ਰਿਕਲਤ੍ਰਿਸੇਹਿਲਪਟਾਵਣ

ਅਮਿਤਾ ਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਕਾਨਾ ਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਕਾਨਾ ਪਰਨੀਸੇਪ੍ਰਭੂਚਿਤਨਅਵੈ ਸਾਧਸੰਗ
ਉਸੇਸੰਗੁਨਕੀਅਥਪੁਜੇਨੀਦਯੁਪਾਵੈ ਸਿਰਜਨਹਰਾਦਿਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕਨਿਮਖਨਲੋਗੇ
ਇਆਨਾਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧਅਗਿਆਨੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਗੈਣਿਕੈਫੁਣ
ਜਗਿਆਮਿਤ੍ਰਾਦਿਨੁਤੇਰੈਆਇਅਸੋਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਇਤ੍ਰੈਫੁਣਜਗਿਆਮਿਤ੍ਰਾਤੇਰਦਰ
ਹਬੇਲੀਹੋਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਇਪਗਣੀਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਣੀ।ਇਹੁਮੇਹੁਮਾਇਆਤੇਰੇਸੰਗਿ
ਚਲੈਸ਼੍ਰੀਪੀਤਿਲਗਾਈ।ਸਗਲੀਗੈਣਿਗੁਦਰੀਅੰਧਿਆਗੀਸੇਦਿਸਤਿਗੁਰਚਾਨਣੁਹੋਇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਦਿਨੁਤੇਰੈਆਇਅਸੋਇ॥੪॥ਲਿਖਿਆਆਇਆਗੇਫਿਦਕ
ਫੁਣਜਗਿਆਮਿਤ੍ਰਾਉਠਿਚਲੇਕਮਣਾਸਾਥਿ।ਇਕਰਤੀਬਿਲਾਮਨਦੇਫਨੀਫੁਣਜਗਿਆਮਿ
ਤ੍ਰੈਨੀਤਕਰਵੈਪਾਏਹਾਥਾ।ਲਿਖਿਆਆਇਆਪਕਵਿਚਲਾਇਆਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੋਲੋ॥
ਜੀਪ੍ਰਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਸੇਦਰਗਹਸਦਾਸੁਹੋਲੋ।ਕਰਮਧਰੀਸਰੀਰੁਜੁਗਅੰਤਰਿਜੋਬੋ
ਫੈਸੇਖਾਤਿ।ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਿਦਰਫਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਫਾਤਿ॥੫॥੧॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ਛੰਤਾ॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਸਮਾਲੋ॥ ਮਨਪਿਆ
ਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਿਬਏਤੇਰੈਨਲੋ॥ ਸੀਰਿਸਹਾਈਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਬਿਰਥਕੋਇਨਜਾਏ॥ ਮਨਚਿ
ਦੇਸੇਈਫਲਪਾਦ੍ਰਹਿਚਰਣਕਮਲਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਹਰਿਆਬਨਦਾਰੀਘਟਿਘਟਿਨ
ਦਰਿਨਿਹਲੋ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਸਾਪਸੀਗਿਕ੍ਰਮੁਜਲੋ॥ ੧॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾ
ਹਰਿਬਿਨੁਸ਼੍ਰੁਠਪਸਾਰੋ॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੀਸਾਰੋ॥ ਚਰਣਕਮਲਕਰਿਬੋਹਿਭੁ
ਕਰਤੇਸਹਸਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ ਗੁਰਪੂਰਭੋਟੈਦਰਭਾਗੀ॥ ਅਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇ
ਦਕੁਸੁਆਮੀਰਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਹਰਿਸ਼੍ਰੁਠਪਸਾਰੋ॥ ੨॥ ਮਨਪਿ
ਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਦਰੁਨਿਹਚਲੁਮਲੀ॥ ਹਰਿਦਰੁਸੇਦੇਅਲਖਅਭੋਦੈਨਿਹਚਲੁਆਸਣੁਪਾ
ਇਆਤਹਜਨਮਨਮਰਣੁਨਾਦਣਜਾਣਾਸੀਸਾਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਾਕਾਗਦੁਫਾਰਿਆਜ
ਮਦੁਤਕਛੂਨਚਲੀ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਲਦੈਖੋਪਸਦੁਲੀ॥ ੩॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀ
ਉਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੀਤਾਸੀਗਿਨਿਦਾਸੋ॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਸੋ॥ ਸਿਮਰਿਸੁ
ਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛੁਸਗਲੀਪੁੰਨੀਆ॥ ਪਰਬੇਕਮਾਣੇਸੀਰਿਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਿਰੀਦਿਛੁਨਿ
ਆਮੀਤਰਿਬਾਹਰਿਸਰਬਤਿਗਵਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆ॥ ਬਿਸੁਆਸੋ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕ

ਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨੇਦ੍ਰੋਸੋ॥੪॥ਅਨਿਪਿਅਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾਮਨੰਪ੍ਰਾ
 ਅਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲੇਮਿਲਿਜੀਦੇਮੀਨਾਹਰਿਪੀਆਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੇਸਰਬਸੁਖਅੰ
 ਠੇ॥ਸ੍ਰੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਏਇਛੁਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲਕ੍ਸ਼ਣੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਉ
 ਬਸੁਠਕੁਰਿਦੀਨੇ॥ਨਾਨਕਸਿਖਸੰਤਸਮਸ੍ਟਾਈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥੫॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਗੁਰਕੇਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀਪ . ਰੁਖਣਾ॥ ਹਠਮਸ਼੍ਟਾਹੁਮਾਪਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਗਾਸੰਤਸਾ
 ਈਲਭਠੇਨਾਨਕਪ੍ਰਣਅਧਾਰ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਚਰਠਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਦੁ
 ਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਬਿਪਰੀਤਿਅਨੀਤਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਜੀਉ॥ਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਬਿਨੁਦਲ
 ਵਏਇਕਖਿਹੁਪੀਰਜੁਕਿਉਕਰੇ॥ਨਾਮਬਿਧੂਨਾਤਨੁਮਨੁਹੀਨਾਜਲਾਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮੈਗੇਮਿਧੂ
 ਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਮਾਨੰਤ
 ਕਿਸਮਾਵਏ॥੧॥ ਰੁਖਣਾ॥ ਸੇਹੰਦਵੇਹਭਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਰੂਜੋਰੋ॥ਖੁਲ੍ਹਵੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸੰਤ
 ਰਭੇਟਤੇ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਅਪਾਰਸੰਤਨਆਪਾਰੁਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ਸਿਮਰਨ
 ਸਗਿਰਾਸਪੂਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ॥ਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਨਿਅਖਨਹੀਨ
 ਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮਨਬੰਛਤਫਲਦੇਤੇਰੇਸੁਆਮੀਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸਰੇ॥ਅਨਾਥਕੋਨਦੇ
 ਬਕੈਸਾਬੇਜਪਿਜੁਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਕ੍ਰਿਤਪਾਕਰਿਭਵਜਲੁਤਨੀ
 ੨॥ ਰੁਖਣਾ॥ ਭੁਨੀਮਜਨੁਸਾਧਖੇਸਾਈਬੀਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਲਪੇਸਭੇਥੋਕਵੇਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਮਲਾ
 ਛੰਤੁ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਪਾਮਭਗਤਹਬਿਸਰਮਾਮਸਾਲਾਗਿਜੀਵਤੇਜੀਉ॥ਮਨਿਤਨੇਗਲਤਨਾ
 ਰਤਪ੍ਰਭਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਤੇਜੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਪੀਵਤੇਸਦਾਬਿਰੁਥੀਵਤੇਬਿਖੈਬੁਠ
 ਜਾਨਿਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੇਪਾਣਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਸੋਬੁਖਅਨੰਦਘਾ
 ਅਰੇਹਰਿਰਤਨੁਮਨਅੰਤਰਿਪੀਵਤੇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਦਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਜ
 ਤੇ॥੩॥ ਰੁਖਣਾ॥ ਜੇਤਉਕੀਨੇਆਪਣੇਤਿਨਕੂਮਿਲਿਓਰਿ॥ਆਪੋਆਪਿਮੋਰਿਓਰਿਜਸੁਨਾਨਕਅ
 ਸੁਣਿਓਰਿ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਗੀਪਾਇਗੀਸ਼੍ਟਾਇਗੇਬੰਦਮਨੁਮੋਰਿਆਜੀਉ॥ਸੰਤਨਕੈਪਰ
 ਦਿਅਗਾਧਿਕੰਠੇਲਗਿਸੋਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਕੰਠੇਲਗਿਸੋਰਿਆਦੋਖਸਭਿਜੋਰਿਆਛਗਤਿਲਖਣ
 ਕਰਿਦਸਿਭਏ॥ਮਨਿਸਰਬਸੁਖਵੁਠੇਰੇਦਿਵਤੁਠੇਜਨਮਮਰਣਾਸਭਿਮਿਟਿਗਏ॥ਸਖੀਮੰਗਲੋ
 ਆਇਛੁਪੁਜਾਇਆਬਹੁਵ੍ਰਿਨਮਾਇਆਰੇਰਿਆ॥ਕਭਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਸੰਸਾਰਾ

ਨਹੀਂ ਰਿਖਾ ॥੪॥ ਤੁਧਣਾ ॥ ਸਾਈਨਾ ਮੇ ਅਮੋਲਕੀ ਮਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ॥ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥਾ ਰਿਸੇ
 ਨਾਕਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੇ ॥੧॥ ਛੰਤਾ ॥ ਕਹਤੇ ਪਦਿਤ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਪੰਨੁ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁਤਾਰਿਆ ਜੀਉ
 ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਰਿਆ ਜਨਮੁ ਸਦਾ
 ਬਿਆਪੁਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਕਰੀ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੇ ਦੀਨੇ ਜੇ ਨਿਨ ਪਦੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇ
 ਆਲੁ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾ ਮੁਖੇ ਪੁਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿਆ
 ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁ ਕਾਜੁ ਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੩੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨॥ ਪਹਰੇ ੨॥ ਛੰਤ ੨॥
 ੨੬ ਜੇਤੂ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਣੁ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਾ ਪਾਠਿ ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ਬਿਲਪ ਕਰੀ ਚਾੜਿ ਕ
 ਜੀਨਿਆਈ ॥ ਚਿਖਨ ਉਤਰੈ ਸੰਤਿ ਨ ਅਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ
 ਘੋਲਿ ਪੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਤਿਬਾ
 ਠੀ ॥ ਚਿਹਰੇ ਅਵੈ ਖੈ ਸਾਰਿ ਗਪਾਣੀ ॥ ਪੰਨੁ ਸੁਦੇ ਸੁਜਹਾ ਤੈ ਦਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤਾ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥
 ੨॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਪੁਮਾ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ
 ਕ ਲਿਜੁ ਗੁਰੇ ਤਾ ॥ ਹੁਣਿ ਕਵਿ ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਿਅ ॥ ਤੁਧੁ ਗਵਤਾ ॥ ਸੇਹਿ ਹੈ ਨਿਨ ਦਿਹਾ ਦੈ ਨੀਦ ਨ ਅਵੈ ਬਿ
 ਨੁਦੇ ਖੈ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਪੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਉ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ਪਰਮ ਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵਕ ਗੀ ਪਲੁ
 ਰਸਨ ਦਿਛੁ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਦਾ ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਪੁਮਾਈ ਜਨਨ ਨ ਕਦਾ
 ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਮਾਣੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਾਰੁ ਤਿਸੁ ਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਈ
 ॥ ਸੁਕੰ ਮੁਖੇ ਲੋਚੇ ਤੇਰੀ ਪਾਲੀ ॥ ਸੇਹਿ ਦਾਸੁ ਹੋਲਾ ॥ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਦੁਠਾ ਸਭਨ ਕੇ ਦਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ
 ਸਾਧੁ ਸਹਿ ਬੁਝਾ ਪੁਰਮਾ ਗਾਨ ਉਨਿ ਪਿਤੇ ਹੈ ਅਖੁ ਭੈ ਭਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭੁੰਦੈ ਹਿ ਸੁਤਿ ਪਤਿ ਅਪਾਏ ਸੋਈ
 ਭਗਤੁ ਮਾਰ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਭ ਕੇ ਅਸੇ ਰੇ ਗੀ ਬੈਠਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਭੂੰ ਹੈ ਦੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਸਾਣੀ ਦੁਲਸ
 ਦਾਇ ਨਿਭੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਜਨ ਮਿਭਵਾਇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥

ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਅਨਹਫੁ ਵਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦਕੇਲਾ ॥ ਸ
ਠਾ ਮਹਿਤ ਕੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਉਚਸਵਾਰਿ ਮਾਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਮਪੁਰੇ ਗੁਰਮਹਿ ਮਾਇ
ਲੋਕੀ ਦਾਸੇਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਹਿ ਅਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
॥ ੨ ॥ ਅਪੇਰਾ ਜਨੁ ਅਪੇਲੋਗਾ ॥ ਅਪੈ ਨਿਰਬਾਣੀ ਅਪੇਭੋਗਾ ॥ ਅਪੇਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਭੁ ਤਿਆਵ
ਭਉ ਕੀਭੁ ਕਪਕਾਰਿ ਮਾਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜੇਹੋ ਭ੍ਰਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਮਾਇਆ ਜੀਭੈ
ਲਹਿਆ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਨ ਕਾਇਕੁ ਪਸਾਰਿ ਮਾਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਰਿਸੇਹੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
ਦਬਿਨੇ ਦਭਿ ਤੈ ਘਰਿ ਸੇਹਹਿ ਜੋਧਨੁ ਕੈ ਤਿਸਿ ਗਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹੁਣ ਦੰਤੀ ਸਾਦਰੁ ਗਾਇਆ ॥
ਤੀਸੀ ਲਵੰਤਿ ਸੇਹ ਗਾਇਆ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾਸੁ ਪਵਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋਧਨ ਕੈ ਤਪਿਆਹੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅ
ਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਪਾਨੋ ॥ ਸਭੁ ਸਿੰਗਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੋ ॥ ਸਾਕੁ ਲਵੰਤੀ ਸਾਸੁ ਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰੈ ਕੈ
ਵਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮਹਿ ਮਤਿ ਸਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥ ਬਿਰੁਸੇ
ਵਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨਨ ਕਪੈ ਮਸਾਧਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥
ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਕੈ
ਉਆਣਿ ਮਿਲਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤੁ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੁਜਾਤਿ ਲਕੁਤੀ ਰਬਇਸਾ
॥ ਨਿਦਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀ ਏਨ ਮਹਿ ਸਾਤਿਨ ਅਏ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖਕੀਏ
ਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਪਗਰੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਤਿਨ ਅਏ ਜੋਗੀ ਬਹੁ ਵਿਬਹੁ
ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਪੀ ਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿ ਘਟਿ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨ ਕੁਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਗੇ ਪਾਏ
ਦਾਹਿ ਗਾਵੁਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁ ਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਨਿਸ
ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਲਦੇ ਦੇਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਕੁਤਿ ਤੈਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇ ਸਦ
ਰਵੈ ਰਾਗੇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਜਾ ਕੇ ਪੁਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਭਗਤੁ ਇਕਤੀ
॥ ੩ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦਰੁਸਮ ਰਸੁ ਸਦਾ ਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਜ ਪੀਐ
ਤਰੀ ॥ ਮੈਗਤਿ ਨ ਕਵਿ ਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਕਹਿਅਬਣ
ਦਿਤ ਲੇਣਾ ॥ ਗਗੀ ਬਾਅਨਾ ਬਾਤੇ ਰਾਮਾਣਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ

ਜੀਵੀਜੀਉ॥੧॥ਭਾਣੈਉਸੁਤੁਭਣੈਗਾਗਾ॥ਭੁਣੈਹਰਿਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਹਾ॥ਭਾਣੈਭਰਮਿਭੁ
 ਫੈਰਹੁਗੁਨੀਸਭਕਿਛੁਤਿਸੇਰਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਨਾਨਕੋਮੁਰਖੁਨਾਨਕੋਸਿਆਣਾ॥ਦੁਰਤੇਸਭਕਿਛੁਤੇਰ
 ਤਠਾ॥ਅਗਮਅਭੇਚਰਬੇਅੰਤਅਥਹਤੇਗੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜੀਉ॥੩॥ਖਕੁਸੀਤਨਕੀ
 ਦੇਹੁਪਾਗੇਅਪਾਇਪਇਆਹਰਿਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਅਪਫੈਨਾਨਕਮਿਲਣੁ
 ਸੁਰਈਜੀਉ॥੪॥੧॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਦੁਖੁਤਦੇਜਾਦਿਸਰਿਜਾਏ॥ਭੁਖਦਿਆਪੈਬ
 ਝਬਿਧਿਧਾਏ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸਦਸੁਹੇਲਾ॥ਜਿਤੁਦੈਵੀਨਦਇਅਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਰਿਗੁਰਮੇਰ
 ਕਸੁਸਮਰਥਾ॥ਜੀਇਸਮਾਲੀਤਾਸਭਦੁਖਲਾਬਾ॥ਚਿਤਰੇਗੁਗਈਹਉਪੀੜਾਅਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿ
 ਪਲਾਜੀਉ॥੨॥ਬਹਿਕਦੀਗੀਹਉਸਭਕਿਛੁਮੰਗਾ॥ਦੇਵੇਤੇਟਿਨਾਹੀਪੁਰਗਗਾ॥ਪੈਗੀਪੈਪੈਬਹੁਤ
 ਮਾਈਦੀਨਦਇਅਲਾਗੋਪਲਾਜੀਉ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਗੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ॥ਜਿਨਿਬੰਧਨਕਾਟੇ
 ਸਗਲੇਮੇਗੇ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦੇਨਿਰਮਲਕੀਏਨਾਨਕਰੰਗਰਸਾਣਾਜੀਉ॥੪॥੨॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਲਾਲਗੋਪਲਾਦਇਅਲਾਗੀਲੋ॥ਗਹਿਰਗੀਰਬਿਅੰਤਗੋਇੰਦੇ॥ਊਚਅਥਹਬੇਅੰਤ
 ਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਉਜੀਵੀਜੀਉ॥੧॥ਦੁਖਭੰਜਨਨਿਧਾਨਅਮੋਲੇ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰਦੈਰ
 ਅਥਹਅੰਤੋਲੇ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭੋਮਨਸਿਮਰਤਠੰਦਥੀਵੀਜੀਉ॥੨॥ਸਦਾਸੰਗੀ
 ਹਰਿਗੋਗੋਪਲਾ॥ਊਚਨੀਚਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਲਾ॥ਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਅੰ
 ਮ੍ਰਤਪੀਵੀਜੀਉ॥੩॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਪਿਅਰੇਹੁਧੁਧਿਆਈ॥ਏਹੁਸੁਮਤਿਭੁਰੁਤੇਪਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀ
 ਧਰਤ੍ਰੁਪੈਥਾਕੁਰਹਰਿਗੋਪਾਰਿਪਰੀਵੀਜੀਉ॥੪॥੩॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪੰਨੁਸੁਦੇਲਾ
 ਜਿਤੁਮੇਸਤਿਭੁਰਮਿਲਿਆ॥ਸਫਲੁਦਰਸਨੁਨੇੜਪੇਖਤਤਰਿਆ॥ਪੰਨੁਮੂਰਤਿਚਸੇਪਲਾਪਵੀਆ
 ਰੀਨਿਸੁਭਇਸੀਜੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਉਦਮੁਕਰਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆ॥ਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲਤਕੁਮਸਗ
 ਲਾਖੋਇਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਭੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥ਮਿਟਿਗਏਸਗਲੇਰੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਬਾ
 ਹਰਿਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਤੁਧੁਆਪਿਕਥੀਭੈਂਆਪਿਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਭੁਏਕੋਏਕੋਅਵਗੁਨਕੋਈ
 ਤੇਇਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਗੁਰਤੇਪੀਆ॥ਹਰਿਪੈਨਣੁਨਾਮੁਭੋਜਨੁਥੀਆ॥ਨਾਮਿਰਿਗੀ
 ਨਮਿਚੋਜਤਮਸੇਨਾਉਨਾਨਕਕੀਨੋਭੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੧੦॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਗਲਸੰਤ
 ਨਪਹਿਦਸਤੁਇਕਮੰਗਉ॥ਕਰਉਬਿਨੰਤੀਮਾਹੁਤਿਆਗਉ॥ਦੁਰਿਫੁਰਿਜਾਈਲਖਦਗੀਆਦੇ
 ਹੁਸੰਤਨਕੀਧੁਰਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਦਤੇਤੁਮਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇ॥ਤੁਮਸਮਰਥਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇ॥ਸਭਕੋਤੁ
 ਮਹੀਤੇਦਰਸਾਏਅਉਸਰੁਕਰਹੁਹਮਾਰਪੁਰਾਜੀਉ॥੨॥ਦਰਸਨਿਤੇਰੈਭਫਨਪੁਨੀਤਾ॥ਅਤਮਗਨੁ

ਬਿਖਰਿਨਾਹੀਜੀਤਾਤੁਮਦਰੇਤੁਮਪਰਖਬਿਖਰੇਤੁਪਜੇਕਰੁਅਦਰੁੰਦੁਜੀਉ॥੩॥ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕੀਮੇਰੇਮੁਖਿਲਗੀ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੀਕੁਬਾਧਿਅਭਾਗੀ॥ਸਚਖਰਿਬੈਸਿਰਹੇਗੁਣਗਣੇ
ਕਬਿਨਸੇਕੁਰਾਜੀਉ॥੪॥੧੧॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਏਕਰਦਤੇ॥
ਕਿਰਪਾਭਗਤਨਸੀਗਿਰਤੇ॥ਦਿਨਸੁਰੇਣਿਜਿਉਤੁਪੁਧਿਅੰਏਹੁਦਾਨੁਮੇਰਿਕਰਣਾਜੀਉ॥੧॥
ਅੰਧੀਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ॥ਸਭਕਿਛੁਦੀਅਭਲੀਅਜਾਣੀ॥ਅਨਦਬਿਨੇਦਚੇਜਤਮਸੇਕੁਰੁ
ਸੋਹੇਣਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਦਾਤਿਦਾਸਭਕਿਛੁਲੈਣਾ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਖਣਾ॥ਸੇਜਸੁਰ
ਲੀਸੀਤਲੁਪਫਟਾਸਹਜਕੇਲਰੰਗਕਰਣਾਜੀਉ॥੩॥ਸਾਬੁਧਿਦੀਜੈਜਿਤੁਵਿਸਰਹਿਨਾਖੁ
ਸਮਤਿਦੀਜੈਜਿਤੁਤੁਪੁਧਿਅਣੀ॥ਸਾਸਸਾਸਤੇਹੇਗੁਣਗਾਵਾਓਟਿਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਾਜੀਉ
੪॥੧੨॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਿਠਤਿਸਲਾਹਤੁਤੇਰਾਹੁਕਮੁਰਜਾਣੀ॥ਸੇਗਿਆਨੁਜਿ
ਨੁਜੇਤੁਪੁਭਾਈ॥ਸੇਈਜਪੁਜੇਪ੍ਰਭਜੀਭਾਵੈਭਾਣੈਪੁਰਿਗਿਆਨਾਜੀਉ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜੇ
ਈਗਾਵੈ॥ਜੇਸਾਹਿਬੁਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸੰਤਤੁਮਾਰੇਸੰਤਸਾਹਿਬਮਨੁਮਾਨਾਜੀਉ॥੨॥
ਸੰਤਨਕੀਕਰਹਿਪਤਿਪਾਲਾ॥ਸੰਤਖੇਲਹਿਤੁਮਸੰਗਿਗੋਪਾਲਾ॥ਅਪਨੇਸੰਤਤੁਪੁਖਰੇਖਿਅਵੈ
ਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਨਾਜੀਉ॥੩॥ਉਨਸੰਤਨਕੈਮੇਰਾਮਨੁਕੁਰਬਾਨੇ॥ਜਿਨਤੂੰਜਾਤਾਜੇਤੁਪੁਮਨਿਭਾਨੇ॥ਤਿਨ
ਸੰਗਿਸਦਾਸੁਪੁਪਾਇਆਹਰਿਸਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾਜੀਉ॥੪॥੧੩॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਬੁਦਹਮਚਾਕਿਕਤਿਖਹਾਰੇ॥ਤੁਮਰੀਅਸਪਿਅ
ਤੁਮਰੀਤੁਮਹੀਸੰਗਿਮਨੁਲੀਨਾਜੀਉ॥੧॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਖੀਰੁਅਘਾਵੈ॥ਜਿਉਨਿਰਪਨੁਪਹੁਦੈ
ਪਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਜਲੁਪੀਫਤਠੰਢਾਤਿਉਹਰਿਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਭੀਨਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਉਅੰਧਿਅੰਧੈ
ਕੁਪਰਗਾਸਾ॥ਭਰਤਾਚਿਤਫਤਪੁਰਨਾਸਾ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰਿਤਮਜਿਉਚੇਤਅਨੀਦਾਤਿਉਹਰਿਸੰਗਿ
ਗੀਨਾਜੀਉ॥੩॥ਸੰਤਨਮੇਕਉਹਰਿਮਾਗਹਿਪਾਇਆ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਇਹਰਿਸੰਗਿਗਿਛੁਇਅ
ਹਮਰਾਹਮਹਰਿਕੇਦਾਸੇਨਾਨਕਸਬਦਗੁਰੁਸਚਦੀਨਾਜੀਉ॥੪॥੧੪॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀ੫
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆ॥ਸੁਖਦਾਈਵੁਖਬਿਡਰਨਹਰੀਆ॥ਅਦਰਿਸਾਦਚਖਿਸਰਦੇ
ਦੇਖੈਮਨਹਰਿਰਸੁਸਭਤੇਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਜੇਜੇਪੀਦੈਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਅਮਰੁਹੋਵੈਜੇਨਾਮਰਸੁਪਦੈ
ਨਾਮਨਿਧਨਤਿਸਹਿਪਰਪਤਿਜਿਸੁਸਬਦਗੁਰੁਮਨਿਦੁਠਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਅ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸਦੁਪਾਇਅਸੇਨਾਹਿਰੁਲਨਾ॥ਤਿਸਹਿਪਰਪਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਇਕਪੁਰਖਾਇਅਦਰਸਾਣੇਬਹੁਤੇਰੇ॥ਤਿਸੁਈ

ਸ੍ਰੀਮਦ੍ਰਾਮਾਨੰਦਾਚਾਰੀਓ

ਕੁਰਦੇ ਮਣੇ ਗੇਨਾ ਮੁਨਿਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਕੁ ਨਾਨਕਾ ਦਿਗਲੀ ਡੀਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥ ਮਾਝੁ
 ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੋ ॥ ਲਾਖ ਕੋ ॥
 ਰੁਖੀ ਨਾਰੰਗ ਗਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਵਰਸਨ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
 ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਕਿਰਪ ਤੇ ਸਦੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਬੋਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਦ
 ਸਨੁ ਕੋ ਦਿਗਲਾ ਪਾਏ ॥ ਉਚਾ ਪਾਰਾ ਅਗੋਚਰ ਬਨ ਓਹ ਮਹਾ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਗਹਿਰੀ
 ਤੇਰੀ ਮ੍ਰਿਤਨ ਮੁਤੇਰਾ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਕੁਸੇਰਾ ॥ ਗੁਰਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਟੇ ਜਨ
 ਨਾਕਸਹ ਜਿਸ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿਹਰਿਧਿ
 ਅਦੁਇ ॥ ਪ੍ਰਕੁਦਾਇ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਗਾਵਈ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿਧਿਆਈ ਐਸ ਗਲ
 ਅਦੁਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਅਭਿਪ੍ਰਾਧ ਮੇਕ ਉਸਾਧੁ ਦੀਆ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਆ ॥ ਅਨਦੁ
 ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਰੂਪੀ ਰਾਸ ਗਲ ਬਿਨਾ ਸੇਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੇ
 ਮੁਕਤਾ ਸਾਹਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਪਛਾਤਾ ਸੇ ਕਹੇ ਕਉ ਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੁ ਸੰ
 ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਸਸਿਸਾ ਸਿਹਰਿ ਗਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਛਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇ
 ਰਾ ਪਦੁ ਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸ ਉਸੇਵਕ ਕੈਠਾ ਕੁਰਹੀ ਕਾ ਆਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ
 ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਵੈ ਸੇਵ
 ਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਭੁੰਦਾ ਨਾਠਾ ਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮ
 ਠਹਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰ ਜੋ ਪਹਿ
 ਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਹਿਨ ਲੇਖਾ ॥ ਛਿਬੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਰਬਾਣੀ ਸੋ ਗਹਿਰੀ ਗੁਰੀ ਗਉ
 ਹੁ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੇਲੇ
 ਸੇਭ ਗੰਮੁ ਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਛਿਮਿ ਛਿਮਿ ਦਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦੁ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਲਾਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਦਿਛੁ ਛਿਅ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧਕਿ ਪਤੇ ਸੁਕਾਹਰਿ ਮ
 ॥ ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲ ਹਿਸਮਾਇਆ ॥
 ਰਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਦਾ ਕ੍ਰਮੁ ਹੁਨਿ ਹੋਈ ਐਜਉ ਲਾਜੀਉ
 ॥੪॥੧੯॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਰਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸੁਟਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿ

ਰਸਨਭਾਣਿਆ ਫਰਿਦਰਿਜਾਣਿ ਤਿਸੁ ਦੇਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਮਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਰਹਣ
ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਾਗਿ ਚਲੈ ਨੈਨ ਨਿਹਾਲੀ ਤੇ ਸੁਪਰਖੁ ਦਇਆ ਲੈ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ
ਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗਿ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਣ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉ ਜਲੁਤ ਰਿਆਸਗਲ ਦੂਤ ਉਨਿ ਸਾਧੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆਮਨੁ ਮੇਰ
ਫੁਟ ਫੁਟ ਜਿਸੇ ਹੁਅੰਧੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਹੁ ਦੀਯੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਰਾਮ ਮਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥

ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਪੇਰੁ ਸਾਖਤੇ ਗੰਢੂ ਲੀ ॥ ਤੂੰ ਬੁਖ ਮੁਹੇ ਆਮ ਸਭ ਲੀ ॥ ਤੂੰ ਜਲ ਨਿਧਿ ਤੂੰ
ਦਬੁ ਦਾਤੁ ਦੁਬਿਨੁ ਅਦਹੁ ਨ ਭਾਲੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਸੁਤ ਮਣੀ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰ ਹੈ ॥ ਮਨਿ
ਧਿਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਅਦਹੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਖ ਦਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰ
ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਪਣੇ ਕਰ ਰਬ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਰੁਕੁ
ਕੁਠੁ ਨਿਆਪੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕ ਭੇਰੀ ਨਦਰਿ
ਲੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਸੁਬਟੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਦਖਣੀ ਗੁਰ
ਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਦੇਸਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਅਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ਜੀਉ
ਸੇਨੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਸੇਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥ ਸੇਰ ਰਣ ਸੁਹ ਦੇ ਜੋ
ਗਿਚਾਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਅਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਮਾਹਿਉ ਧਾਰੇ ॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋ ਆਮਨੁ ਨਿਰੰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਅਦਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ
ਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਅਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿਉ ਧਾਰੇ ॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋ ਆਮਨੁ ਨਿਰੰਮਲੁ
ਗਏ ਅਦਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਦੁਇ ਕਰੋ ਜੇ ਰੂਇ ਕੁ ਬਿਨ ਉਕਰੀ ਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰੂਬ ਦਾ ਪਥਰੁ
ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਦਿਖਾਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ੨੨ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
॥ ੧ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਲਨ ਬੂਝੀ ਸੀਤਲ ਹੋਇ
ਨੂਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾ
ਖਾਨਾ ॥ ਜਲ ਬਲ ਨੀਰ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭ ਗਬਿਰ ਬਾਕੋਇ ਨ ਜਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ
ਜਨ ਹਰੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆ ਲਾਸ ਗਲੇ ਵਿਪਰਿ
ਘਾਏ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਵਣੁ ਤਿਨੁ ਤਿਭਵੁ ਕੀ ਤੇ ਨਹ ਰਿਆ ॥ ਕਰਣ ਹਰਿ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿਕਰਿਆ
ਗੁਪਿਨਾਨਕ ਤਿਸੇ ਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਰਾਖਿ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਖਾਸ ਭਨੀ ਬਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇ ਹਾਕੂ

ਮਾਧੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਪੁਪਛਾਣਾਤੁਮੇਗੀਓਤੁਰੇਮੇਰਾਮਾਣਾਤੁਸ਼ਬਿਨੁਦੁਜਾਮਦਗੁਨਕੋਈ
ਸੁਤੇਰਕੇਲੁਅਖੜਾਜੀਉ॥੨॥ਜੀਅਜੀਤਸਭਿਤੁਪੁਓਪਾਏ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਭਾਣਾਤਿਤੁਤੇਤੁਭਾਣੇ॥
ਸਭਕਿਛੁਕੀਤੇਤੇਰੇਰੇਫੈਨਾਹੀਕਿਛੁਅਸਾੜਾਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮੇਰਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦਜੀਵਾਧਾਈਨਾਨਕਜਿਤਾਬਿਖੜਾਜੀਉ
॥੪॥੨੪॥ ਮਾਧੁਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਮਨਹਿਅਧਾਰਾਭਗਤਜੀਵਹਿਗੁਣ
ਗਾਇਆਪਰਾਗੁਣਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਧਿਆਇਧਿਆਇਸੁਖਪਾਇਆਜੀਉ॥
੧॥ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੇਘਰਤੇਅਫੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਛੁਮਿਟਾਫੈ॥ਆਸਮਨੋਰਭੁਪੂਰਨੁਹੋਫੈ
ਰੇਤਗੁਰਦਰਸਾਇਆਜੀਉ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧ
ਖਿਆਵਹਿਗਿਆਨੀ॥ਭੁਟੀਮਿਟੀਚੁਕਭੇਲਾਵਾਗੁਰਿਮਨਹੀਮਹਿਪ੍ਰਗਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਅ
ਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨਾਸੁਖਸਹਜਹਰਿਨਾਮੁਦਖਨਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਆਮੀਅ
ਪਾਨਉਨਾਨਕਪਰਮਹਿਅਇਆਜੀਉ॥੪॥੨੫॥ ਮਾਧੁਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਜੀਵਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮੁਠਕੁਰੁਅਤਿਭਾਗੀ॥ਤੁਮਰੇਕਰਤਬਤੁਮਹੀਜਾਣਹੁਤੁਮਰੀ
ਓਟੁਭੇਪਲਾਜੀਉ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਤਮਨੁਹਰਿਅਹੋਫੈ॥ਕਥਾਸੁਣਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਫੈ॥ਭੇਟ
ਤੁਸਾਧਸੰਤਨਕੈਸਦਾਜਪਉਦਾਇਆਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰਉ॥ਇਹਮ
ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਧਾਰਉ॥ਤੁਮੇਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਸਰਬਮਾਇਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥੩
॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਅਪੋਹੋਈ॥ਚਾਲਿਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਗਟਾਪਾਅਰੇਦੇਖਿ
ਨਾਨਕਭਟੇਨਿਹਲਾਜੀਉ॥੪॥੨੬॥ ਮਾਧੁਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਤੁਕਮੀਵਰ੍ਹਣਲਾਗੇਮੇਰਾ॥
ਸਜਨਸੰਤਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪੋਹਾਸੀਤਲਸਾਰਿਸਹਜਸੁਖਪਾਇਆਠਾਢਿਪਾਈਪ੍ਰਤਿਅਪੋਜੀ
ਉ॥੧॥ਸਭਕਿਛੁਬਹੁਤੇਬਹੁਤੁਓਪਾਇਆ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਗਲਰਜਾਇਆ॥ਦਾਤਿਕਰ
ਹੁਮੇਰੇਦਤਾਰਜੀਅਜੀਤਸਭਿਧਪੋਜੀਉ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਤਿਸੁਸ
ਦਾਧਿਆਈ॥ਜਨਮਮਰਣਭੈਕਟੇਮੇਰਾਬਿਨਸੇਸੋਗਸੰਤਪੋਜੀਉ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਸਾਲਾ
ਹੋ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਾਟੇਸਭਿਠਾਹੋ॥ਪੂਰਨਆਸਕਰੀਖਿਨਭੀਤਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਪੋਜੀ
ਉ॥੪॥੨੭॥ ਮਾਧੁਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਆਉਸਾਜਨਸੰਤਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਮਿਲਿਗਾਵਹੁਗੁਣ
ਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਸਭੇਹੀਮੁਕਤੇਸੋਧਿਆਈਐਜਿਨਿਹਮਕੀਏਜੀਉ॥੧॥ਜਨ
ਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾਵਹਿ॥ਮਨਿਚਿਦੇਸੇਈਠਲਪਾਵਹਿ॥ਸਿਮਰਿਸਾਹਿਬੁਸੇਸਚੁਸੁਆ

ਮੀਰਿਓਸਭਸਕਉਦੀਏਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਸਰਬਸੁਪਾਈਐ॥ਸਭੁਭਉਬਿਨੈਰਹਿਰਿ
ਧਿਆਈਐ॥ਜਿਨਿਸੇਦਿਅਸੇਪਾਗਗੇਰਾਮੀਕਰਜਸਗਲੇਥੀਏਜੀਉ॥੩॥ਅਏਪਦੇ
ਤੇਰੀਸਰਣਾਣੀ॥ਜਿਉਭੁਦੈਤਿਉਲੈਹਿਮਿਲਾਣੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭਗਤੀਲਾਦੁਹੁਸਯਾਨਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਏਜੀਉ॥੪॥੨੮॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਭਗੋਦਿਦਹੁਸਾਣੀ॥ਮੇ
ਦਰਸੈਸਭਨੀਬਾਣੀ॥ਦੀਨਦਾਇਅਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਅਪੁ
ਜੀਅਜੀਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕਮਤਸੀਮਾਰੇ॥ਦੁਖਭੰਜਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਦੇਤਸਗਲ
ਅਹਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਜਲਿਥਲਿਪੁਰਿਹਰਿਅਮਿਹਰਦਾਨਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੇਜਾਣੀਕੁਰਬਾਨਾ
ਇਦਿਨਸੁਤਿਸੁਸਦਾਧਿਆਈਜਿਖਿਨਮਹਿਸਗਲਉਧਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਰਖਿਲੀਏਸਗਲੇਪੁ
ਆਪੇ॥ਉਤਰਿਗਏਸਭਸੇਗਸੰਤਪੋ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਹੀਅਦਲੁਪ੍ਰਭਾਨਕਨਦਗਿਨਿਹੇ
ਜੀਉ॥੪॥੨੯॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਾਪਿਅਗੇ॥ਸੇਅਸਥਲੇ
ਇਨਚਉਬਾਰੇ॥ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਮੇਰੇਗੋਇਦਾਸੇਈਨਗਰਉਜਾੜੀਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਗੁਖੀਰੇਣੀ
ਇਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਲੋ॥ਖਾਇਖਾਇਕਰੇਬਦਫੈਲੀਜਾਣੁਦਿਖੁਕੀਦਰੁ
ਜੀਉ॥੨॥ਸੰਤਸੇਤੀਰੰਗਨਲਾਏ॥ਸਾਕਾਤੰਸੀਗਿਦਿਕਰਮਕਮਾਏ॥ਦੁਲਭਦੇਹਧੇਈਅਗਿਨ
ਨੀਜਕੁਅਪਣੀਅਪਿਉਪਾੜੀਜੀਉ॥੩॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਮੇਰੇਦੀਨਦਾਇਅਲਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਮੇਲੇ
ਰੋਗੇਪਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਏਰਾਖਪੁਸਰਮਅਸਾੜੀਜੀਉ॥੪॥੩੦॥ ਮਾਝਪਤਿਸ
ਪ ॥ਚਰਣਠਕਰਕੇਰਿਦੈਸਮਣੇ॥ਕਲਿਕਲੇਸਸਭਦੁਰਿਪਇਆਣੇ॥ਸੀਤਿਸੁਖਸਹਜਪੁ
ਉਪਜੀਸਾਪੁਸੀਗਿਨਿਦਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟੈਮੂਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਅ
ਗੁਪੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਗਾਏਕਾਟੀਜਮਕੀਠਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦਰਬੈਅ
ਦਬਣੀ॥ਮਨਿਤਨਿਅੰਤਰਿਸੰਤਿਸਮਣੀ॥ਕ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਇਰੇਜਨਤੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਕੀਅਦਿ
ਸਾਜੀਉ॥੩॥ਜਿਸਕਾਸਤਿਸਤੇਠਲੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸੀਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ਅਦ
ਣਜਾਣਹਰੇਦਰੁਭਾਗੀਨਨਕਪੂਰਨਅਸਾਜੀਉ॥੪॥੩੧॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੀਰੁਪ
ਇਆਪਰਮੇਸਰਿਪਾਇਆ॥ਜੀਅਜੀਤਸਤਿਸੁਖੀਦਸਾਇਆ॥ਗਾਇਆਕਲੇਸੁਭਇਆਸੁਖਸ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਭਏਰਖਦਰੇ॥ਸੁਣ
ਬੇਨਤੀਠਾਕਰਿਮੇਰੈਪੂਰਨਹੋਈਪਾਲੀਜੀਉ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਕਉਦੇਵਣਹਾਗਾਭੁਰਪਰਸਾਦੀਨਦੀ
ਨਿਹਾਰਾ॥ਜਲਥਲਮਹੀਅਲਸਭਿਕ੍ਰਿਪਤਏਸਾਪੁਚਰਨਪਖਲੇਜੀਉ॥੩॥ਮਨਕੀਇਛਪੁਜਦਰ

ਸਦਾਸਦਾ ਜਾਣੀ ਬਲਿਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀ ਅਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥
ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਠੁ ਰਸੁ ਅਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸ
ਭੁ ਸਿਤੁ ਮਾਗੀ ਤੇਰਾ ਜੇਹੇ ਹੋ ਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਦਾਸਦਾ ਤੂੰ ਹੋ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ਨਿਦਿ ਨਿਦਿ ਲਾਗੇ ਰੀਪ
ਦੀ ਫਾਰਕ ਮਏ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਯਾਨੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆ ਲਾਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਠਾ
ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖ ਸਹਣਾ ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਠਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ
ਨਹਿ ਦੁਖ ਲਾਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਪਠਾਇਆ
ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਦੁਰਸਾਇਆ ਸਾਧਿਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਕਿਸਨਾ ਅਨਦੁਭਾਇਆ
ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਾ ਅਪੇਬਖ ਸਿਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਹਾ ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ
ਨੇਅ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲੇ ਪਾਇ ਪੈਰੀ ਸਹਿਮਨਾਈ ਉਪ੍ਰ ॥ ਜਾਕੀ ਸਰਣਿ ਪਾਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ਐਤਿ ਸੁਖਿ ਨਹੇ ਰੁਨ ਦੂਜ ਠਾਠੁ ਰਸੁ ਭਿਤਿ ਸੇਕੀਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੇ
ਰਾਮ ਠਾਠੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਗੁਰੇਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਕ ਪੈ ਬੈਠੀ ਤੀਅ ਠਪਹਰ ਤੁਧਿ
ਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੪॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਜਥੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਠੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮ
ਨਿਦੁ ਠਾਠੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਟ ਅੰਤ ਰਿਸੇ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾ
ਹਿਭੁ ਮੇਰਾ ਘਾਟ ਘਾਟ ਅੰਤ ਰਿਵਰ ਤੈਨੇ ਗਾਸਦਾ ਅਲਿਪ ਤੁਜੀਅ ਕਾਦਤ ਕੋ ਦਿਰਲਾ ਅਪੁਪਛਾ
ਣੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੁਣੈ ਕੀਏ ਹਨੀਸਾਨੀ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਰੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ
ਬਿਪਤ ਸੇਅਨ ਦੁਖ ਸਮਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣ ਹਰੇ ਗਾਜਨ ਮਮਰ ਠੇਗ ਸਭਿ ਨਿ
ਦਰੇ ਗਾਨ ਨਕਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗਿ ਮਾਣੈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੫॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ
੫ ॥ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਦੁਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕ
ਰਤੈ ਦੁਖ ਕਰੇਰਾ ਚਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਬਿਖੜਾ ਬਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ ਦੂ
ਤ ਦੁਸਟੁ ਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿ ਆਜੀਉ ॥੨॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੇ ਸੁਆਮੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬੁਧਿ
ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਪੇ ॥ ਆਪਣਿ ਅਸੰਤਨੇ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ
॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨਕਾ ਅਧਾਰੇ ॥ ਅਠਪਹਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੁਪਾਰੇ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਧ ਹਿਗੁਣ ਗੋਦਿ
ਦੁਰਨ ਨਕਸਰ ਬਿਸਮਾਹਿ ਆਜੀਉ ॥੪॥੩੬॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ
ਸਭੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਰੇਬਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਦਸਹਿ

ਹਰਿਜਨਸਚੇਨਾਮਾਦੇਹੁਕਰਬੋਏਜੀਉ॥੧॥ ਸਚੁ ਦਰੁ ਈਕੀਮਨਪਾਈ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰਮੁਨਕਦ
ਈ॥ ਪਿਆਇਪਿਆਇਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਸਚੁਸਬਦੁਮਨਿਮੋਏਜੀਉ॥੨॥ ਸਚੁਸਾਲਾਹਦੁਕਰ
ਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ ਹਰਿਗੋਰਤੇਤੋਰੇਤੁਪੁਭਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਨੀਸੋਏਜੀਉ॥੩॥
ਸਚੇਅੰਤਜਣੈਕੋਈ॥ ਬਾਨਿਬਨੰਤਰਿਸਚੀਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਪਿਆਈਐਸਦਹੀਅੰਤਜੀ
ਮੀਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੩੭॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਗੈਣਿਸੁਹਦਰੁਹਿਦਿਨਸੁਸੁਰੇਲਾਜਾਂਪਾਮੇ
ਤਨਾਮੁਸੰਤਸੀਗਿਮੇਲਾ॥ ਘੜੀਮੁਹਰਿਸਿਮਰਤਪਲਦੰਦੁਹਿਜੀਵਣੁਸਠਲੁਤਿਥਾਈਜੀਉ॥੧॥
ਮਰਤਿਨਾਮੁਦੋਖਸਭਿਲਾਥੋ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਸਾਥੋ॥ ਭੈਭਉਭਰਮੁਖੋਇਆਗੁਰਿਪ੍ਰਦੇਖ
ਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਸਮਰਭੁਦਤੁਚਅਪਾਗਾਨਉਨਿਪਿਨਾਮੁਭਰੇਭੰਡਗਾ॥ ਅਦਿਅੰਤਿਮੇ
ਪ੍ਰਭੁਸੋਈਦੂਜਲਦੈਨਲਾਈਜੀਉ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਜਾਚਿਕੁਜਚੈਸ
ਦਲਾ॥ ਦੇਹੁਦਾਨੁਨਾਨਕਜਨੁਮੀਰੋਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੮॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀ
॥ ਐਥੈਥੈਰੈਅਗੇਅਪੈ॥ ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਿਤੇਰੇਥਪੋ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਈਕਰਤੇਮੈਧਰੁਟਿ
ਰੀਜੀਉ॥੧॥ ਰਸਨਾਜਪਿਜਪਿਜੀਦੈਸੁਅਮਨਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮਨਿ॥ ਜਿਨਿਸੇਦਿਅ
ਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਜਨਮੁਨਜੁਐਹਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ ਨਾਮੁਅਦਖਧੁਜਿਨਿਜਾਨਿਤੇਰੇਪਾਇਆਯਾ
ਜਨਮਕੋਰੋਗਗਦਾਇਆ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਦੁਹਿਨੁਗਤੀਸਠਲਾਏਹਕਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਧਰਿਅਪਨਾਦਾਤੁਸਦਾਰਿਆ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ ਇਕਸੁਦਿਵੈ
ਫੂਜੀਨਾਹੀਬਾਬਾਨਾਨਕਾਇਹਮਤਿਸਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩੯॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਅਨੁ
ਰਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨਾਦਾਰੇ॥ ਅਠਪਹਰੇਗੋਵਿੰਦਤੁਣਗਾਈਐਬਿਸਰੁਨ
ਈਸਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ ਸੋਈਸਾਜਨਮੀਤੁਪਿਆਗਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਾਰਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਜੈਸਾਗੁਰੁਕਟੀਐਜਮਕੀਠਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਬਹਰਿਕੀਸੇਦਾ॥ ਪਾਰਜਾਤੁਜਪਿਆਲਾ
ਅਭੇਦਾ॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਕਿਲਦਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੁਰਨੋਹਈਆਸਾਜੀਉ॥੩॥ ਪੂਰਨਭਾਗਭਏਜਿਸੁਪੁਰ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਓਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੁਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਦਾਣੁਗਿਰਸਭਦਿਦ
ਜੀਉ॥੪॥੪੦॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਯੰ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਆਥਿਨਸੇਅਲਸੋਰੇਗਾਜੀਉ॥੧॥ ਜਾਕੈਦਿ
ਨਦੁਨਿਪਿਹਰਿਭਈ॥ ਤਿਸੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਪੁਰਖਬਿਕਮਾਈ॥ ਗਿਆਨਪਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
ਭੁਸਭਨਾਗਲਜੋਗਾਜੀਉ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਪਿਓਥਪਨਹਾਰਾ॥ ਅਪਿਇਕੀਤੀਅਪਿਪਸਗਾਏ

ਰਿਜਗਜੀਵਨਦਤੇਦਰਸਨੁਤਿਠੇਲਹਾਨੇਦਿਜੇਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਚਲਿਲਾਇਸਭਸਿਸਟਿਤ
 ਰਈਅਪਠਾਨਉਅਪਿਜਪਾਈ॥ਗੁਰਬੋਰਿਭੁਪਾਇਅਕਿਰਪਤੇਨਨਕਪੁਰਿਸੰਜੇਗਾਜੀਉ॥੪॥
 ੪੧॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੋਈਕਰਠਾਜਿਅਪਿਕਰਏ॥ਜਿਥੈਰਖੈਸਭਲੀਅਜਾਏ॥ਸੋਈ
 ਸੁਆਦਸੋਪਤਿਵੰਤਾਹੁਕਮੁਲਗੈਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਸਭਪੋਰਈਇਕਸੁਧਾਗੈ॥ਜਿਸੁਲਾਇ
 ਲੁਏਸੋਰਣੀਲਾਗੈ॥ਉਪਕਵਲੁਜਿਸੁਰੋਇਪ੍ਰਗਸਾਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਗੀਠਾਜੀਉ॥੨॥ਤੇ
 ਸੀਮਹਿਮਤੂਹੈਜਣਹਿ॥ਅਪਣਾਅਪੁਤ੍ਰਾਅਪਿਪਛੁਣਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਗੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜਿਨਿਕਾ
 ਮੁਕੁਪੁਲੋਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਨਿਰਦੈਰੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਨਿਦੇਖੇਸਭਉਤਰਹਿਕਲਮਲਾ॥
 ਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿਆਕੁਮੁਭਉਧੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੪੨॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਭੁਰਮਾਗਵਜੇਕੋਈਮੰਗੈ॥ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਪਵੀਨਲਾਗੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੇਸਦਹੀਸੇਦੈਸੋਗੁ
 ਰਮਿਲਿਨਿਚਚਲੁਕਹਣਾਜੀਉ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿ
 ਰਜਾਗੀ॥ਬਾਹਪਕਵਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਭਗਤਾ
 ਮਨਿਦੁਠੇ॥ਦਿਣੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਪੁਠੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਭੂਟਿਨਿਤਬੀਛੁਹਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗੁਣਾ॥
 ਕਾਊਠਤਥੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਗੁਨਿਚਲੁਪਾਈਐ॥ਨਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਰੋਇਦ
 ਇਅਲਾਤੇਰਾਕੀਤਾਸਹਣਾ॥੪॥੪੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੫੨॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥ਨਾਮੁਰ
 ਤਨੁਲੈਗੁਣੁਰਖਿਆ॥ਅਗਮੁਅੰਗੇਚਰੁਸਭਤੇਉਚਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਖਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਦੁਗੀ
 ਜੀਉਦੁਗੀਕਲਿਮਹਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵਣਿਆ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਸਚੈਧਾਰੇਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵਣਿਆ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਜਿਸੈਕਉਠਿਰਦੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਇੰਦ੍ਰਾਧਿਆਇਨਿਹਿਰਦੇ॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾ
 ਬੋਜਹਿਤਕਉਗੁਰਮਿਲਿਹਿਰਦੈਗਵਣਿਆ॥੨॥ਅਠਪਹਰਤੁਭਜਾਪੈਪਵਨਾ॥ਧਰਤੀਸੇਦਕਪ
 ਇਕਚਰਣਾ॥ਖਣੀਬਣੀਸਰਬਨਿਦਾਸੀਸਭਨਾਕੈਮਨਿਭਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚਾਸਹਿਬੁਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜਪੈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਿਦੁਪੈ॥ਜਿਨਿਪੀਅਸੋਈਤ੍ਰਿਪਤਸੇਸਚੇਸਚਿਆਪਾਵਣਿਆ॥
 ੪॥ਤਿਸੁਘਰਿਸਹਜਸੋਈਸੁਰੇਲਾ॥ਅਨੰਬਿਨੇਦੁਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸੋਪਨਵੰਤਸੇਵਡਸਾਹਜੇ
 ਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪਹਿਲੇਦੇਤੇਰਿਜੰਮੁਮਾਹਾ॥ਪਿਛੁਦੇਤੇਜੰਤਉਪਾਹਾ॥ਭੁਭੁਜੇ
 ਵਡਦਤਾਅਵਰੁਨਸੁਆਮੀਲਵੈਨਕੇਈਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਤੂੰਤੁਠਸੇਤੁਧੁਧਿਆਏ॥ਸਾਧ

ਜਨਕਾਸੰਤੁਕਮਾਏਅਮਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਰੇਤਿਸੁਦਰਗਹਠਾਕਨਪਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਉਚੋਉਚਾਭੁੰਬੇਅੰਤਮਤਿਮੁਚੇਮੁਚਾਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੇਵੰਦਨਾਨਕਦਾਸਦਸਵਣਿਆ॥੨॥
੮॥੧॥ ਮਾਣੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਕਉਣੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਣੁਸੁਜੁਗਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਗਿਆਨੀਕਉ
ਣੁਸੁਬਕਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਗਿਰਹੀਕਉਣੁਉਦਾਸੀਕਉਣੁਸੁਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਕਿਨੀਥਿ
ਪਿਬਾਧਕਿਨੀਬਿਧਿਛੁਟਾ॥ਕਿਨੀਬਿਧਿਅਵਣੁਜਾਵਣੁਤੁਟਾ॥ਕਉਣੁਕਰਮੁਕਉਣੁਨਿਹਕਰਮਾਕਉ
ਣੁਕਰੈਕਹਾਏਜੀਉ॥੨॥ਕਉਣੁਸੁਸੁਖੀਅਕਉਣੁਸੁਦੁਖੀਅਕਉਣੁਸੁਮਨਮੁਖੁਕਉਣੁਦੇਸੁ
ਆ॥ਕਿਨੀਬਿਧਿਮਿਲੀਐਕਿਨੀਬਿਧਿਛਿਛੁਰੈਇਹਬਿਧਿਕਉਣੁਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਉਣੁ
ਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਪਾਵਣੁਰੁਤਾ॥ਕਉਣੁਉਪਦੇਸੁਜਿਤੁਦੁਖੁਸੁਖਸਮਸਹਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਚਾਲਜਿਤੁ
ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪਿਆਏਕਿਨੀਬਿਧਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕਤਾ॥ਪੰਨੁਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ
॥੫॥ਹਉਮੈਬਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਵਣੁਜਾਵਣੁਤੁਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਹਕਰਮਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੀਅਮੁਨਮੁਖਿਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਨਮੁਖੁਮਨਮੁਖਿਦੇਸੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੀਐਮਨਮੁਖਿਛਿਛੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਾਏ
ਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਰੁਜਿਤੁਪਾਵਣੁਰੁਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਦੇਸੁਦੁਖੁਸੁਖਸਮਸਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਚਾਲਜਿਤੁਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਣਤਬਣਾਈ
ਪੋਆਪੇਕਰੇਕਹਾਏਬਾਪੋ॥ਇਕਸੁਤੇਰੋਇਓਅੰਤਾਨਾਨਕਏਕਸੁਮਹਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥

ਮਾਣੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਤਾਕਿਆਕਾੜਾਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤਾਜਨੁਖਰਸੁਖਣ
॥ਜੀਅਪ੍ਰਣਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਤੁੰਕਹਿਸੋਈਸੁਖਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਦੁਗੀਜੀਉਦੁਗੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਤਨਿਭਾਵਣਿਆ॥ਤੂੰਮੇਰਾਪਰਬਤਤੂੰਮੇਰਾਓਲਾਤੁਮਸੀਗਿਲਵੈਨਲਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਰਹਾਉ॥ਤਿਰਕੀਤਾਜੇਸੁਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਜਨਿਠੀ॥ਥਨਥਨਤਰਿਤੂੰ
ਚੈਏਕੋਇਕੁਦਰਤਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਗਲਮੋਰਥਤੂੰਦੇਵਣਹਾਰਾਭਗਤੀਭਾਇਭਰੇਭੰਡਾਦੀ
ਅਧਾਰਿਰਖੇਤੁਪੁਸੇਈਪੁਰੇਕਰਮਕਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅੰਧਕੁਪਤੇਕੀਦੈਚਾਹੈ॥ਕਰਿਕੀਪਾਦਸਾਨ
ਗਿਨਿਹਲੋ॥ਗੁਣਗਵਹਿਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਕਹਿਸੁਣਿਤੇਟਿਨਅਵਣਿਆ॥੫॥ਐਥੇਐਥੇਤੂੰ
ਰਖਵਾਲਾ॥ਮਤਗਰੁਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ਮਾਇਅਗਨਿਨੋਪੈ॥ਤਿਨਕਉਰੋਗਰਤੇਗੁਣਗਵਣ
ਆ॥੬॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਅਖਿਸਮਾਲੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਪੁਨਦਰਿਨਿਹਲੀ॥ਤੂੰਮੇਰਾਮੀਤੁਸਜ

ਨੇਰਾਸੁਆਮੀਤੁਪੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਜਨਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸਕਉਤ੍ਰੀਪੁਰੁਇਆਸਹਾਈ॥ਤਿਸੁ
 ਤਤੀਕਉਨਲਗੈਕਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਹਿਬੁਸਗਣਿਸੁਖਦਤਾਸਤਸੰਗਤਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤ੍ਰਿ
 ਭੁਰਾਥਾਪੁਅਪਰਾਮਮੇਲਾ॥ਤ੍ਰਿਸਾਚਸਾਹਿਬਦਾਸੁਤੇਰੇਗੇਲਾ॥ਤ੍ਰਿਮੀਰਾਸਚੀਠਕੁਗਈਨਾਨਕ
 ਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥੩॥* ਮਾਣੁਪਤਿਸਾਹੀਪ॥੧॥ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾਲੀਐਮੂ
 ਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਹੀਐ॥੧॥ਗਹਉਸੰਤਸੰਗਤਿਪਾਈਐ॥ਜਿਤੁਜਮਕੈਪੰਥਿਨਜਾਈਐ॥ਤੇ
 ਸਾਹਿਕਾਨਮੁਲੈਤੇਰੇਕੁਲਹਿਨਲਗੇਗਾਲਿਜੀਉ॥੧॥ਜੇਸਿਮਰਦੇਸਾਈਐ॥ਨਰਕਿਨਸੇਈ
 ਪਾਈਐ॥ਤਤੀਕਉਨਲਗਈਜਿਨਮਨਿਦੁਠਾਅਇਜੀਉ॥੨॥ਸੇਈਉਦਰਸੋਹਣੇ॥ਸਧੂ
 ਸੰਗਿਜਿਨਬੈਹਣੇ॥ਹਰਿਧਨੁਜਿਨੀਸੰਜਿਅਸੇਈਗੰਢੀਗਮਥਾਹਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਅਮਿਓਰ
 ਸਾਇਣੁਪੀਟੀਐ॥ਮੁਹਿਤ੍ਰਿਠੈਜਨਕੈਜੀਵੀਐ॥ਕਾਰਜਸਭਿਸਦਾਰਿਲੈਨਿਤਪੁਜਹੁਗੁਰ
 ਕੇਪਾਵਜੀਉ॥੪॥ਜੇਹਰਿਕੀਤਾਅਪਣਾ॥ਤਿਨਹਿਗੁਸਾਈਜਾਪਣਾ॥ਜੇਬੁਗਪਰਧਨੁਸੇਮ
 ਸਤਕਿਜਿਸਦੈਭਾਗੁਜੀਉ॥੫॥ਮਨਮੰਧੇਪੁਰੁਅਦਗਾਹੀਆ॥ਏਹਿਰਸਭੇਗਣਪਤਿਸਾਹੀਅੰ
 ਮੰਦਾਮੁਲਿਨਉਪਾਜਿਓਤੇਰੇਸਚੀਕਰੈਲਾਗਿਜੀਉ॥੬॥ਕਰਤਾਮੰਨਿਦੁਸਾਇਆ॥ਜਨਮੈਕ
 ਠਲੁਪਾਇਆ॥ਮਨਿਭਾਵੰਦਾਕੰਤੁਹਰਿਤੇਰਾਥਿਰੇਅਸੇਹਾਗੁਜੀਉ॥੭॥ਅਟਲਪਦਾਰਥੁਪ
 ਏਆ॥ਭੈਭੰਜਨਕੀਸਰਣਾਇਆ॥ਲਾਇਅੰਚਲਿਨਨਕਤਾਰਿਅਨੁਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਰਜੀ
 ਉ॥੮॥੧॥੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਣੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ੫੨੩ ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਗਹਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁ
 ਰਦੇਉਮਿਟਿਗਏਭੈਦੂਰੇ॥੧॥ਸਰਨਿਆਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਤਾਠਿਰਿਕਹੇਧੂਰੇ॥੨॥ਚਰਨਸੇਵਸੰ
 ਤਸਾਧਕੇਸਗਲਮੋਨੇਰਥਪੂਰੇ॥੩॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਏਕੁਦਰਤਦਾਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰੇ॥੪॥
 ਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁਸੇਦਿਆਪਦਿਤ੍ਰਸੰਤਨਕੀਪੂਰੇ॥੫॥ਸਭਛੁਡਾਈਖਸਮਿਆਪਿਹਰਿਜਪਿਭਈ
 ਠਹੂਰੇ॥੬॥ਕਰਤੈਕੀਆਤਪਾਵੰਦੇਸੁਸਟਮੁਏਹੋਇਮੂਰੇ॥੭॥ਨਾਨਕਾਰਤਾਸਚਨਾਇਹਰਿਦੇਖੈ
 ਸਦਾਹਜੂਰੇ॥੮॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਰਹਮਾਹਮਾਣੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ੫੨੪ ॥ ਕਿਰਤਕਰਮਕੇਵੀਛੁਟੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁ
 ਰਮਾ॥ਚਰਿਛੁਟਦਹਦਿਸਕੁਮੇਥਕਿਆਏਪੁਰਕੀਸਾਮਾ॥ਧੇਨੁਦੁਪੈਤੇਬਾਹੀਕਿਤੇਨਾਮਾਵੈਕਾਮਾ॥
 ਜਲਬਿਨੁਸਾਖਕੁਮਲਾਵਤੀਉਪਜਹਿਨਹੀਦਾ॥ਹਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐਸਾਜਨੈਕਤਪਾਈਐ

ਬਿਸਰਮਾ ਅਜਿਤੁ ਪਾਰਿਹੰਸਿ ਕੰਤੁ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਭੋਗਿ ਨਗਰ ਸੇਕਾ ਮਾਸੁ ਧਸੀ ਗਰਤੁ ਭੋਲਾ
ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭੁ ਖਾਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ਦਿਹੁ ਟਿਕਾ ਮੀਤ ਸਜਣਿ ਸਭਿ ਜਾਮਾ ਨਨਕ ਕੀ ਬੋਲ
ਤੀਅ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੇਨਾ ਮੁਹਾਰਿ ਮੇਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਰਚਲਾ ਮ
੧॥ ਚੇਤਿ ਗੋਏ ਦੁਆਰਾ ਪੀਐਂ ਰੇ ਦੇ ਅਨੰਦੁ ਪਾਣਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ਐਰਸਨਾ ਮੁਭੁ
ਅਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਅਏਤਿ ਸਹਿਗਣਾ ਹਿਕੁ ਬਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ਭੋਗ
ਜਨ ਮੁਜਣਾ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰਿ ਮਾਰਿ ਦਿਆ ਦਿਓ ਦਣਾ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਅਵ
ਈ ਕਿਤਵੁ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ਜਿਨੀ ਰਾਇਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਭਗੁ ਮਣਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮਨੋ
ਚਦਨਾ ਨਕਪਿਅ ਸਮਨਾ ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇਲਗਾ ॥੨॥ ਫੈਸ ਬਿਧੀ ਗੀਤ
ਉਦਾਢੀ ਆਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰਾ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਦੇਸਾਰਿ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਰਾ ਪੁਰ
ਕਲਤਨ ਸੰਗਿ ਧਨ ਹਰਿ ਅਦਿਨਾ ਸੀਓ ਹਾ ਪਲ ਚਿਪਲ ਚਿਸ ਗਲੀ ਮੁਈ ਫੂਰੈ ਪੈ ਪੈ ਮੋਹਾਇ
ਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇਨਾ ਮਥਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈ ਅਹਿ ਕੋਹਿ ਦਯੁ ਦਿਸਾਰਿ ਦਿਗੁ ਚਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਅਦਰ
ਕੋਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਚਰਟੀ ਜੇਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇਆ ਨਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲ
ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਫੈਸ ਖਸੁ ਹੁੰਤੈ ਲਗੇ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈਂ ਹਰਿ ਸੋਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠ ਜੁ ਵੈਦ ਲੋਕ
ਐਯੋ ਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਧੰਨਿ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਵਣਿ ਲਗਿ ਆਕਿ ਸੈਨ ਦੇਈ ਬੀਨਾ ਮਾਣਕੋ ਮੋ
ਨਾ ਮੁਪ੍ਰਭੁ ਉਨ ਲਗੇ ਨਹੀ ਸੀਨੀ ਹਰਿ ਸਭੇ ਨਾ ਰਾਇ ਟੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਵੰਨਿ ਜੇ ਹਰਿ ਲੋਕੇ ਸੇ ਕਰੇ
ਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਤੇ ਅਪਣੇ ਸੇਈ ਕਹੀ ਅਹਿੰਧੀਨਾ ਆਪਣਾ ਲੀਅ ਜੇ ਮਿਲੈ ਦਿ
ਵਿਕਿ ਉਰੇ ਫੰਨਿ ਸਧੁ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੈ ਨਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ਹਰਿ ਜੇ ਠੁਰੰਗੀ ਲਾਤਿ ਸੁਪਣੀ ਚਿ
ਸਕੈ ਭਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥ ਅਸਾ ਵੁਰ ਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੇ ਹਰਿ ਨਾਨੁ ਜਿਨ ਪਾਸਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪੁ
ਭੁਤਿ ਅਗਿ ਕੈ ਮਾਣ ਸਸੀਦੀ ਆਸਾ ਦੁਯੋ ਭਉ ਦਿਗੁ ਚੀ ਐਗ ਲਿਪਈ ਅਸੁ ਜਮ ਕੀ ਠਸ
ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੇ ਲਿਖਿ ਆਸਾ ਰੈਣਿ ਦਿਹਾ ਟਿਪ ਫੂਤ ਟਿਉ ਠਿਚ ਲੀ ਗਈ ਨਿਰ
ਸਾ ਜਿਨ ਕੋ ਸਾਧੁ ਭੇਟੀ ਐਸੇ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ
ਇਪਿਅ ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜ ਕੋ ਨਹੀ ਨਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਆਸਾ ਵੁਸੁ ਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੇ
ਰੁਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਦਾਸਾ ॥੫॥ ਸਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾ ਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲੁ ਸਿਉ ਪਿਆਗਾ ਮ
ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧੁ ਗਾ ਬਿਖਿ ਆਰੰਗ ਕੂੜਾ ਦਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਹਾ ਹਰਿ
ਮ੍ਰਿਤ ਭੁਦੁ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪੀਵਣੁ ਹਾਹਾ ਵਣੁ ਰਿਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿ ਆਸੀ ਮੁਖਾ

ਜਪਹੁ ਹਰਿਮਿਲਣੈ ਨੇਮਨੁ ਲੋਚ ਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹੁ ਗਾਜਿ ਨੀਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹੁ
ਉਤਨਕੈ ਸਦਬਲਿਹਾਰਾਨਾਨਕਹਰਿਜੀਮਇਆ ਕਰਿਸਬਦਿਸਦਰਣਹੁ ਸਾਫਣੁਤਿਨਸੈ
ਗਣੀਜਿਨਾਗਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਭਾਦੁਇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆਦੁਜੈਲਗਹੇਤਾ ਲਖਸੀਗ
ਰਬਣਾਇਆਕਾਰਜਿਨਾਹੀਕੇਤੁਗਾਜਿਤੁਦਿਨੀਦੇਹਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਦੇਲੇਕਹਸਨਿਪ੍ਰੇਤਾਪਕਰਿਚ
ਲਾਇਨਿਦੁਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ ॥ ੭ ॥ ਭੁਖਵੇਤੈਖੈਨੈਮਹਿਜਿਨਸਿਉਲਗਹੇਤੁ ॥ ੮ ॥ ਮਹੇਕੈਤ
ਹੁਕਪੇਸਿਆਹੁਪੁਰੇਅਸੇਤੁ ॥ ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੇਲੁਣੈਕਰਮਾਸੀਦੜਾਖੇਤੁ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਰਣਗਤੀਚ
ਰਣਬੋਰਿਥਪ੍ਰਭਦੇਤੁ ॥ ਸੇਭਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਈਅਹਿਗੁਰਰਖਣਵਾਲਹੇਤੁ ॥ ੯ ॥ ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮ
ਉਮਹੜਾਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇਆਮਨਿਤਨੀਪਾਅਸਦਰਸਨਾਪਣਕਿਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈ
ਮਇਆਸਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇਆਵਿਣੁਪ੍ਰਭਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਦੂਜੀਨਾਹੀ
ਜਾਇਆਜਿਨੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਗੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਅਪਾਇਆਅਪੁਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁ
ਪ੍ਰਭੁਲਾਵਿਲਾਇਆਜੇਹਰਿਕੈਤਮਿਲਾਈਆਸੇਦਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਚਾਇਆਪ੍ਰਭਦਿਣਦੂਜਕੈ
ਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇਆਅਸੁਸੁਖੀਵਸੀਦੀਆਜਿਨਾਮਾਇਆਹਰਿਗਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਕਤਿਕ
ਕਰਮਕਮਾਵਣਦੇਸੁਨਕਾਹੁਜੇਗੁਪਾਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਆਦਿਆਪਨਿਸਤੇਰੋਗਾਵੇਮੁਖੋਹੋਏਰਮ
ਤੇਲਗਨਿਜਨਮਦਿਜੇਗਾਖਿਨਮਹਿਕਉਵੇਰੋਇਗਏਜਿਤਵੇਮਾਇਆਭੋਗਾਵਿਦੁਨਕੋਈਕਰਿ
ਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵਹਿਰੋਜਾਕੀਤਾਕਿਛੂਨੋਦਵਈਲਿਖਿਆਪੁਰਿਸੀਜੇਗਾਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭਮਿ
ਲੈਤਾਉਤਰਹਿਸਭਿਬਿਛਿਗਾਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਗਾਖਿਲੇਹਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚਾਕਤਿਕੋਹੋਵੈਸਾ
ਧਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸਭੇਸੋਚਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਘਰਿਮਹਿਸੋਹੰਦੀਆਹਰਿਪਰਸੀਗਿਬੈਠਵੀਆਹਾਤਿ
ਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਹਿਬਮੇਲਵੀਆਹਾਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮਸਿਉਸੀਗਿਸਾਧ
ਸਹੇਲਵੀਆਹਾਸਾਧਜਨਾਤੇਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿਇਕੇਲਵੀਆਹਾਤਿਨਦੁਖਨਕਬਹੁਉਤਰੇਸੇਜ
ਮਕੈਵਸਿਪਵੀਆਹਾਜਿਨੀਗਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਸੇਦਿਸਨੀਨਿਤਖਵੀਆਹਾਰਤਨਜਵੇਹਰ
ਲਾਲਹਰਿਕੰਠਿਤਿਨਜਵੀਆਹਾਨਾਨਕਬੰਛੈਧੁੜਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਰਣੀਦਰਿਪਵੀਆਹਾਮੀਘਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਣਾਬਹੁਵਿਨਜਨਮਵੀਆਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪੇਖਿਭੁਖਾਭੁਨਦਿਆਪਈਕੰਠਿਮਿਲਿਆਹ
ਗਿਹਾ ॥ ਮਨੁਬੋਧਿਆਚਰਨਾਗਬੰਦਦਰਸਨਿਲਗਵਾਸਹਾਓਟੋਗੋਵਿੰਦੋਗੋਪਾਲਗਾਇਸੇਵਾਸੁਆ
ਮੀਲਾਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਈਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾਹਾਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀਸਚੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਸਮਾਹੁ ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁਵਿਨਦਿਛੁੜੀਆਹਾਬਰਿਜਉਲਖਬੋਰੀਅਹ

ਤਰਿਕਾਨਾਪਿਆਇਸਾਇਸਠਨਾਨੋਕਰਿਦਾਨਾ। ਜਨਮਕਰਮਮਲੁਉਤਰੈਮਨਤੇਜਾਏਰੁਮਾਨ।

ਰਿਸਜਤੁਅਗਮਅਗਾਹੁ। ਸਰਮਪਈਨਾਰਇਏਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹੁ। ਘੋਖੁਸੁਰਦਾਸਗੁਰੂ
ਖੋਜਿਸੁਬਖਸੇਦੇਪਰਦਾਹੁ॥੧੧॥ ਮਾਘਮਜਨੁਸੀਗਿਸਾਪੁਅਪੁਨੀਕਰਿਇਸਨਾਨਾਂਕਾਮਿ
ਨਮੋਹੀਐਬਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਅਨੁ। ਸਚੈਮਗਗਿਚਲਦਿਅਉਸਤਤਿਕਰੇਜਹਾਨਾਅਠਸਠਿਤੀਰਕ
ਕਲਪੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਦਾਨੁ। ਜਿਸਨੇਦੇਦੈਦਇਆਕਰਿਸੇਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ। ਜਿਨਮਿਥਿ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨੁ। ਮਾਘਸੁਚੇਸੇਕਾਢੀਅਹਿਜਿਨਪੁਰਖੁਮਿਹਰਦਾਨੁ॥੧੨॥
ਲਗੁਣਿਅਨੰਦਉਪਰਜਨਾਹਰਿਸਜਣਪ੍ਰਗਏਆਇਆਸੰਤਸਹਾਈਗਮਕੇਕਰਿਕਿਰਪਈਨਾ
ਮਿਲਾਇਆਸੇਜਸੁਹਦੀਸਰਬਸੁਖਹੁਣਿਦੁਖਾਨਾਹੀਜਾਇਆਇਛੁਪੁਨੀਦੁਰਭਾਗਣੀਦੁਰਪਾਇ
ਆਹਰਿਗਇਆਮਿਲਿਸਹੀਅਮੰਗਲੁਗਾਦਹੀਗੀਤਗੋਇਦਅਲਾਇ। ਹਰਿਜੇਹਅਦੁਰਦਾ
ਸਈਕੋਈਦੁਜਲਦੈਨਲਾਇ। ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਦਾਰਿਛੁਨਿਹਚਲਦਿਤੀਅਨੁਜਾਇਆਸੰ
ਰਸਾਗਰਤੇਰਾਖਿਅਨੁਬਹੁਟਿਨਜਮੈਧਾਇ। ਜਿਹਦਾਏਕਅਨੇਕਕੁਠਤਰੇਨਾਨਕਚਰਣੀਪਾਇ
ਯਯਲਗੁਣਨਿਤਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਨੇਤਿਭੁਨਤਮਾਇ॥੧੩॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ
ਨਕੇਕਾਜਸਗੇ। ਹਰਿਗੁਰੁਪੁਰਾਅਰਪਿਆਦਰਗਹੰਸਚਿਖਰੇ। ਸਰਬਸੁਖਾਨਿਪਿਚਰਣਾਰਿ
ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰੇ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਈਆਬਿਖਿਆਨਾਹਿਜਰੇ। ਕੁੜਗਏਦੁਬਿਧਾਨਾ
ਪੁਰਨਸਚਿਭਰੇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭਸੇਦਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁਧਰੇ। ਮਾਹਦਿਵਸਪੁਰਤਭਲੇਜਿਸ
ਉਨਦਰਿਕਰੇ। ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਰਸਦਾਨੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁਹਰੇ॥੧੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁਖਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ਦਿਨਰੋਣਿ॥ ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾਹਰਿਸਿਮਰੀਦਿਨਸਭਰੋ
ਯਾਅਪੁਤਿਅਗਿਸਰਣੀਪਦਮੁਖਿਬੋਲੀਮਿਠਵੇਦੈਣਾ। ਜਨਮਜਨਮਕਾਦਿਛੁਕੀਆਹਰਿ
ਚੁਸਜਣੁਸੈਣਾ। ਜੋਜੀਅਹਰਿਤੇਦਿਛੁਕੇਸੇਸੁਖਨਦਸਨਿਭੈਣਾ। ਹਰਿਪਿਰੁਬਿਨੁਚੈਨਾਪਈਨੇ
ਖੋਜਿਰੋਠੈਸਭਿਰੋਣਾ। ਆਪਕਮਾਣੇਦਿਛੁਕੀਦੋਸੁਨਕਾਪੁਦੇਣਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਪੁਰੇ
ਨਾਹੀਕਰਣਕਰੇਣਾ। ਹਰਿਤੁਪਦਿਣੁਖਾਡੁਲਣਾਕਹੀਐਕਿਥੈਦੇਣਾ। ਨਾਨਕਕੀਬੋਲੀਤੀਅਯ
ਸੁਰਜਨੁਦੇਖਨੈਣਾ॥੧॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸੇਸੁਣੇਹਰਿਸੰਸਿਧਪੁਰਖੁਆਪਗਾਮਗਣਿਜੀਦਣਿ
ਰਸਣਾਸਭਨਾਕਾਅਧਗਾ। ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਤਿਸੁਕੀਤਕੀਦੁਰਾਜਿਸਪਰਦਾਹੁ। ਉਚਾਅਗਮਾਨ
ਪਿਬੋਧਕਿਛੁਅੰਤੁਪਰਦਾਹੁ। ਸੇਵਾਸਤਿਸੁਭਾਵਸੀਸੰਤਕੀਰੋਇਛੁਗਾਦੀਨਾਬਦਇਆ
ਭਦੇਵਪਤਿਤਉਪਾਰਣਹਰਾ। ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਰਖਦਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਹਾ। ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਦ

ਏਕੋਨਾਹੀਤੋਲਣਹਰਾਮਨਤਨਅੰਤਰਿਦ੍ਰਿਸਿਰਹੇਨਾਨਕਨਹੀਸੁਮਾਗਾਦਿਨੁਰੈਣਿਜਿਪ੍ਰਭ
 ਸਿਸੇਦ੍ਰਿਸਿਨਕੇਸਦਬਲਿਹਰਾ॥੨॥ਸੰਤਅਰਾਪੀਸਦਾਸਦਾਸਭਨਕਾਬਖਸਿੰਦਾਜੀਉਪਿੰ
 ਰੂਜਿਨਿਸਾਜਿਅਕਰਿਕਿਰਪਾਦਿਤੀਅਨੁਜਿੰਦਾਗੁਰਸਬਦੀਅਰਾਪੀਐਜਪੀਐਨਿਰਮਲਮ
 ਤਾਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈਐਪਰਮੇਸਰਬੇਅੰਤਾਜਿਸੁਮਨਿਦ੍ਰਿਸੈਨਗਇਣੇਸੋਕਹੀਐਭਗਵੰ
 ਤਾਜੀਅਕੀਲੋਚਾਪੂਰੀਐਮਿਲੈਸੁਅਮੀਕੰਤਾਨਨਕੁਜੀਦੈਜਪਿਹੰਗੀਦੇਖਸਭੇਹੀਹੰਤਾਦਿਨੁ
 ਰੈਣਿਜਿਸੁਨਦਿਸਰੈਸੋਹਰਿਅੰਦੈਜੰਤਾ॥੩॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭਪੂਰਣੇਮੰਦੁਨਿਮਾਣਿਥਾਉਹ
 ਰਉਟਗਹੀਮਾਨਅੰਦਰੇਜਪਿਜਪਿਜੀਵੰਨਾਉਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮਾਪਠੀਜਨਧੂਰੀਸੀਗਿਸ
 ਮਾਉਜੀਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਤੇਗਾਦਿਤਪੈਨਾਖਾਉਉਦਮੁਸੇਈਕਰਾਇਪ੍ਰਭਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣ
 ਗਾਉਦੂਜੀਜਾਇਨਸੁਣਈਕਿਥੇਕੁਕਣਿਜਾਉਅਗਿਅਨਬਿਨਸਨਤਮਹਰਣਉਚੇਅਗ
 ਮਅਮਾਉਦਿਛੁਟਿਅਹਰਿਮੇਲੀਐਨਾਨਕਏਹੁਸੁਅਉਸਰਬਕਲਿਆਣਤਿਤੁਦਿਨਿਹਰਿ
 ਪਰਸੀਗੁਰਕੇਪਾਉ॥੪॥੧॥ ਜੇਹੁਮਾਣੁਕਾਚਉਪਦੇ॥੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆਪ॥ ਬਾਰਹ
 ਮਾਹਾਦਿਨੁਰੈਣਿ੨॥ ਦੁਮਲਾਪ॥ ਜੇਹੁ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉਰੀਗੁਅਰੇਗੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ਚਉਪਦੇ॥ ਕਿਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਰੇਤਮੇਰੇਭਾਣੀਕਿਉ
 ਪਈਐਹਰਿਰਾਮਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਲਨਕਿਹਿਮੇਰੀਸਭਮਾਇਆਉਚੈਮੰਦਰਿ
 ਸੁੰਦਰਿਛਾਇਆਸੁਠੇਲਾਭਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੨॥ਹਸਚੀਘੋਰੇਦੇਖਿਦਿਗਸਾਭ
 ਸਕਰੋਜੇਹੇਨੇਬਖਵਾਸਾਗਲਿਜੇਦ੍ਰਿਹਉਮੈਕੀਠਾਸਾ॥੩॥ਰਾਜਕਮਾਦੈਦਹਦਿਸੇਸਾਗੀ॥
 ਮਾਣੈਗੰਗੋਗਬਪੁਨਾਰੀ॥ਜਿਉਨਰਪਤਿਸੁਪਨੈਭੇਖਾਗੀ॥੪॥ਏਕੁਕੁਸਲੁਮੇਕਉਸਤਿਛਰਬਤ
 ਇਆਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਹਰਿਕਿਅਭਗਤਾਭਾਇਆਜਨਨਾਨਕਹਉਮੈਮਰਿਸਮਾਇਆ॥
 ੪॥ਇਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲੁਰੇਤਮੇਰੇਭਾਣੀ॥ਇਉਪਈਐਹਰਿਰਾਮਸਹਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਜਾ॥
 ੧॥ ਗਉਰੀਗੁਅਰੇਗੀਪ:੫ ॥ਕਿਉਕੁਮੀਐਕੁਮਕਿਸਕਾਰੇਈ॥ਜਾਜਲਿਬਲਿਮ
 ਹੀਅਲਿਗਦਿਅਸੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਮਨਮੁਖਿਪਤਿਧੋਈ॥੧॥ਜਿਸੁਰਾਖੇਅਪਿਰਾਮੁ
 ਦਇਆਰਾਗਤਿਸੁਨਹੀਦੂਜਾਕੇਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਮਹਿਦਰਤੇਏਕੁਅਨੰਤਾਰਾਭੁ

ਸੁਖਿਸੋਭਿਓਇਅਚਿੰਤਾਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਟੈਜੋਦਰਤੰਤਾ॥ਨਾਮਨਮੁਖਮੁਏਜੋਨਿਦੁਜੀਵਿ
ਸਾ॥ਬੁਝੇਨੀਭਿਦੁਹਿਧਰਿਕਿਰਤਿਲਿਖਿਅਸਾ॥ਜੇਸਾਬੀਜਹਿਤੈਸਾਖਾਸਾ॥੩॥ਦੇਖਿਦਰੁ
ਮਨਿਭਾਇਆਦਿਗਾਸਾ॥ਸਭਨਦਰੀਆਇਆਬੁਹਮਪਰਗਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਗਿਧੁਗਾ
ਸਾ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾ॥ਕਈ
ਜਨਮਗਜਮੀਨਕੁੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮਪੰਖੀਸਰਪੋਇਓ॥ਕਈਜਨਮਹੈਦਰਬਿਖਜੋਇਓ॥
ਹਮਿਲੁਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ॥ਚਿਰੰਕਾਟਾਇਹਦੇਹਸੰਜਰੀਆ॥੧॥ਗਉੜੀਕਈ
ਜਨਮਸੈਲਗਿਰਿਕਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਗਰਭਹਿਰਿਖਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਰਿ
ਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹੋਜੇਨਿਕੁਮਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਾਇਓਜਨਮੁਪਰਪਤਿ॥ਕਰਿਸੇਵ
ਭਚੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿਗਤਿਅਗਿਮਾਨੁਧੁਰਮਭਿਮਨਾ॥ਜੀਵਤਮਰਹਿਦਰਗਹਪਰਦਾ
ਬੋਝਿਕਿਛੁਹੋਅਸੁਤੁਸੁਤੇਹੋਗਾ॥ਅਦਰੁਨਦੁਜਕਰਟੈਜੋਗੁ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਏਹਿਮਿਲਨ
॥ਕਉਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀ੫:੫ ॥ਕਰਮਭੁਜ
ਹਿਬੋਦਹੁਨਾਮਾ॥ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਰਕਾਮਾ॥ਫਲਪਦਹਿਮਿਟੈਜਮਰਾਸਾ॥ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿ
ਗੁਣਜਾਸਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅੰਤਰਿਉਰਧਾਗਿਸੀਘਰਕਾਰਚੁਲੇਹੁਸਦਾਰਿ॥੧॥ਗਉੜੀ
ਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਦਾਧਨਾ॥ਤਾਡੁੰਦਰਗਹਪਦਹਿਮਨਾ॥ਉਕਤਿਸਿਆਠਪਸਗਲੀਤਿਅ
ਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀਆਹਰਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਕਦੇਨਦਿਛੁਹੈਸਭਕੈਸਾ
॥ਉਪਦਛੋਰਿਗਹੁਤਿਸਕੀਓਟਾ॥ਨਿਮਖਮਹਿਹੋਦੈਤੇਗੀਛੋਟੀ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸੋਜ
ਵਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਭਿਕਰਿਮਨਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁਆਪਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕ
ਪਿਜਾਪਾ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀ੫:੫ ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀਧੁ
ਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੀਗੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੀਗੀ॥
ਜੋਗੁਹਿਦੀਆਸੁਮਨਿਕੈਕਾਮਿ॥ਸੰਤਕਾਕੀਅਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨਅਟ
ਅਛੋਦਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਕੁਮਭੇਦਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਪੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੈਗੁਣ
ਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਬਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਬਕੋਨਾਬਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਕੀ
ਪਦੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਦੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਾ
ਦੈਹਰਿ॥ਜਿਸੁਜਨਹੋਇਆਪ੍ਰਿਥਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲਾ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਅਰੇਗੀ੫:੫ ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨਾ॥ਗਰਭਮਹਿਰਖਿਆ॥ਜਿਨਿਕਰਿਜਤਨਾ॥ਦੀ

ਦੀਸੋਰਫਾਈਆਈਨਿਸੁਪੁਕਉਆਠਪਹਧਿਆਈ॥੧॥ਰਮਈਆਰੇਨੁਸਾਧਜਨਪਾਵਉ
ਗੁਰਮਿਲਿਅਪਨਾਖਸਮੁਪਿਆਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮੁਵੇਤੇਬਕਤਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਬੇਸੁਰਤ
ਤੇਰਤਾ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ਸੇਪੁਰੁਮਨਤੇਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੨॥ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਥਾ
ਵੈਕਉਥਉ॥ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਮਾਨੇਕਉਮਾਨਾ॥ਜਿਨਿਕੀਨਿਸਭਪੁਰਨਅਸਾ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨਰੋਇ
ਸਿਗਿਰਾਸਾ॥੩॥ਜਿਸੁਪੁਸਾਦਿਮਾਇਆਸਿਲਕਕਟੀ॥ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਕਹੁ
ਨਾਕਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਕਉਸਾਲਾਹੀ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਪ:੫
ਰਿਸਕੀਸਗਟਿਨਾਹੀਭਉਸੋਗੁ॥ਉਸਤੇਬਾਹਰਿਕਛੁਨੋਗੁ॥ਤਜੀਸਿਆਟਾਪਬਲਬੁਧਿਬਿਕਾਰ॥
ਦਸਅਪਨੇਕੀਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਾਮਗੀ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰੈਸਦਸੀਹੀ॥੧॥ਗਉ॥
ਤੇਸਕਟੇਰਮਨੈਮਹਿਰਾਖਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਖਾ॥ਅਦਰਿਜਤਨਕਰਹੁਕਉਨਕਾਜਾ॥
ਕਹਿਕਿਰਪਾਰਖੈਆਪਿਲਾਜਾ॥੨॥ਕਿਆਮਨੁਖਕਹਹੁਕਿਆਜੋਗੁ॥ਝੂਠਾਮਾਇਆਕਾਸਭੁਸੋਰ
ਕਰਣਕਰਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਸਰਬਸੁਖਸੁਖੁਸਾਚਾਏਹੁ॥
ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮਨੈਮਹਿਲੇਹੁ॥ਜਾਕਉਰਮਨਮਲਿਟਲਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਧੰਨੁਦਰੁਭਾਗੀ॥
੪॥੭॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਪ:੫ ॥ਸੁਟਿਹਰਿਕਥਉਤਰੀਸੈਲਾ॥ਮਹਾਪੁਨੀਤਭਏਸੁਖ
ਸੈਲਾ॥ਦਰੋਭਾਗਿਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੇਰੰਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਜ
ਗੁਤਰਿਓ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਗਰਿਪਾਰਿਉਤਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕੀਰਤਨੁਮਨਸੀਤਲਭਏ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਗਏ॥ਸਰਬਨਿਧਨਪੇਖੈਮਨਿਮਾਹੀ॥ਅਬਛੁਛਨਿਕਾਰੋਕਉਜਾਹੀ॥
੨॥ਪੁਰਾਪੁਰਾਜਬਭਏਦਇਆਲਾ॥ਪੁਰਨਹੋਈਸੇਵਕਪਾਲਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਕੀਏਅਪਨੇਦ
ਸਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਤਸਾ॥ਏਕੋਮਨਿਏਕੋਸਭਠਾਇ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਹਿਓਸਭਜਾਇ॥
ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਭੁਕੁਮੁਕੁਕਾਇਆ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀ
ਪ:੫ ॥ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਰੇ॥ਜੋਉਬਰੇਸੋਬੰਧਿਲਕੁਖਰੇ॥ਜਿਹਪੈਰੇਮਹਿਓਇਲਪਟ
ਏਉਨਤੇਦੁਗਣਦਿਵੀਉਨਮਾਏ॥ਓਹਦੇਲਾਕਿਛੁਚੀਤਿਨਮਾਏ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਤਾਹੁਲਪਟ
ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਾਬੰਧੀਮੁਰਖਦੇਹਾ॥ਕਾਮਕੋਧਲਪਟਿਓਅਸਨੇਹਾ॥ਸਿਰਿਉਪਹਿਠਾਓਧਰਮ
ਗਇਆਮੀਠੀਕਰਿਕੋਬਿਖਿਆਖਾਇ॥੨॥ਹਉਬੰਧਉਹਉਸਾਧਉਬੈਰੁਪਹਮਰੀਛੁਮਕਉਣੁਪਾ
ਲੈਪੈਹਾ॥ਹਉਪੰਡਿਤੁਹਉਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ॥ਕਰਣੈਹਾਰਨਬੁਝੈਬਿਗਾਨਾ॥੩॥ਅਪੁਨੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਅਪੇਜਾਨੈ॥ਕਿਆਕੋਕਹੈਕਿਆਖਿਦਖਨੈ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਅਪਨਭ

ਭਸਤਕਾਤੁਮੰਗਨਾ॥੪॥ਸਭਕਿਛੁਤੇਰਤੁੰਕਰਏਹਨਾਅੰਤਨਹੀਕਿਛੁਪਰਫਗਾਦਮਅਪੋਕੇਦੁ
ਜੈਦਾਨੁ॥ਕਬਤੁਨਦਿਸਰੈਨਨਕਨਮੁ॥੫॥੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ਅਨਿਕਜਤਨ
ਚੋਤਛੁਟਾਗਾ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਅਗਲਭਗਾ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲਚੇਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਜੋਭ
੧॥ਮਨਮੇਰੇਗਹੁਗਿਨਾਮਕਯਲਾਤੁਛੈਨਲਗੈਤਤਾਛੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਥੇਹਿਭੁਭੈਸਗਤੁਮ
ਧਕਾਰਦੀਪਕਦੀਪਹਿ॥ਅਗਨਿਸੀਤਕਾਲਾਹਸਿਦੁਖਾ॥ਨਾਮਜਪਤਮਾਨਿਹੋਵਤਸੁਖਾ॥੨॥ਉਤਰੇਜਾਨਿ
ਮਨਕੀਪਿਆਸਾ॥ਪੁਰਨੇਚੋਦੈਸਗਲੀਆਸਾ॥ਰੋਲੈਨਹੀਤੁਮਰਾਚੀਤੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਿਯੁਗਮੁ॥੩॥
੩॥ਨਾਮੁਅਓਖਧੁਸੇਈਜਨੁਪਦੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਦੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕੈ॥ਹਿਰਦੈ
॥ਵੁਖਦਰਦੁਤਿਹਨਾਨਕਨਮੈ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ਬਹੁਤੁਦਰਬਕਾਰਿਮਨਾ
ਘਨਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪਦੇਖਿਨਹਪਤੀਆਨਾ॥ਪ੍ਰਕਲਤਭੋਗਿਛੁਓਜਾਨਿਮੈ॥ਉਹੁਬਿਨਸੈਓਏਭੁਸੈ
ਗੀ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਦੇਖਉਬਿਲਲਾਤੇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਪਨੁਮਾਇਆਸੀਗਿਰਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਬਿਗਾਰੀਕੈ॥ਸਿਰਿਦੀਜਹਿਦਾਮਾ॥ਓਇਖਸਮਕੈਗ੍ਰਿਹਉਨਦੁਖਸਹਾ॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਚੋਇਬੈਸਤਰਾ
॥ਨੇਤ੍ਰਪਸਰੈਰਾਨਿਰਾਥਕਾਜਾ॥ਰਾਜਿਉਰਾਖਧੇਤੁਉਪਰਿਪਰਾਏ॥ਖੇਤੁਖਸਮਕਾਰਾਖਉਰਿਜਾਏਉ
ਖੇਤਕਾਰਣਿਰਾਖਕਛੈ॥ਤਿਸਕੈਪਲੈਕਿਛੁਨਪਹੈ॥ਜਿਸਕਾਰਾਤੁਤਿਸੈਕਾਸੁਪਨਾ॥ਜਿਨਿਮਾਇਆਦੰ
ਤਿਨਿਲਾਈਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ਅਪਿਬਿਨੁਮੇਅਪਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਾਰੈਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧੧॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆਬਹੁਬਿਧਿਧੇਖਿਠਾਕਲਮਕਰਦਿਸਿਆਨਪਦੈ
॥ਮਹਰਮਲੁਕੋਚੋਇਦੇਖਿਆਖਾਨਾ॥ਤਾਤੇਨਹੀਮਨੁਕਿਪਰਾਨਾ॥੧॥ਸੋਸੁਖਮੇਕਉਸੀਤਬਤਾਦੁਹਾ
ਨਾਭੁਛੈਮਨੁਕਿਪਤਾਦੁਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੁਪਦਨਹਸਤੀਅਸਵਾਰੀ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਸੇਜਸੁਦਰਿ
॥ਨਦਨਾਟਿਅਖਾਰੇਗਾਇਆ॥ਤਮਹਿਮਨਿਸੰਤੋਖਨਪਾਇਆ॥੨॥ਤਖਤਸਭਾਮੰਡਨਦੋਲੀਚੋਸਾ
ਮੇਢੇਸੁੰਦਰਬਾਰਹਿਚੋਆਖੇੜਬਿਰਤਿਰਾਜਨਕੀਲੀਲਾ॥ਮਨੁਨਾਚੁਹੇਲਾਪਰਪੰਚਹੀਲਾ॥੩॥ਕਨਿ
ਰਪਾਸੰਤਨਸਚੁਕਹਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖਇਹੁਅਨਦੁਲਹਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਈਐ॥੪॥
ਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਜਾਕੈਹਰਿਧਨੁਸੇਈਸੁਚੇਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹ
ਦੁਜਾ॥੧੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ਪ੍ਰਣੀਤਏਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਉਆਹੁ
ਟੈਗਾ॥ਪ੍ਰਕਲਤਕ੍ਰਿਸਤਕਾਠਾਸਾ॥ਚੋਨਨਪਈਐਰਾਮਕੇਦਾਸਾ॥੧॥ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤਮਾਨੁ
ਗਾਇ॥ਕਵਨਸੁਪਤਿਜਿਤੁਤਰੈਏਹਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਭਲਾਈਸੋਬੁਰਾਜਨੈ॥ਸਦੁਕਹੈਸੋਬੁ
ਮਨੈ॥ਜਾਣੈਨਾਹੀਜੀਤਅਹੁਹਾਗਾ॥ਇਹੁਵਲੇਦਾਸਕਤਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਜੋਹਲਾਹਲਸੋਪੀਦੈਬਉਰਾ

ਮੁਗਾਮੁਜਨੋਕਰਿਕਉਗਾਸਾਧਸੰਗਕੋਨਹੀਨੇਗਿ।ਲਖਚਉਰਸੀਹਭੁਮਤਠੇਗਿ॥੩॥ਏਕੋਜਲੀ
ਠਹਏਪੰਖੀ।ਗਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰਹਿਬਹੁਰੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਭਏਨਿਪਾਲਾ।ਧੁਰਿਪੁਰੈਤਕੋਕਟੇਜ
ਲਾ॥੧੩॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਹੀਪ ॥ਤਉਕਿਰਪਤੇਮਾਰਗਪਾਈਐ।ਪੁਭਕਿਰਪਤੇਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐ।ਪੁਭਕਿਰਪਤੇਬੰਧਨਛੁਟੈ।ਤਉਕਿਰਪਤੇਹਉਮੈਤੁਟੈ।ਤੁਮਲਾਦਹੁਤਉਲਗਹਸੇਫਾਹਮ
ਤੋਕਛੁਟੇਦੈਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਉ।ਤੁਪੁਭਾਦੈਤਾਗਦਾਬਾਣੀ।ਤੁਪੁਭਾਦੈਤਸਚਦਖਾਣੀ।ਤੁਪੁਭਾਦੈਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਮਇਆਸਰਬਸੁਖਾਪੁਭਤੇਰੀਦਇਆ॥੨॥ਜੇਤੁਪੁਭਾਦੈਸੇਨਿਰਮਲਕਰਮਾ।ਜੇਤੁਪੁਭਾ
ਦੈਸੋਸਚਪਰਮਾਸਰਬਨਿਪਾਨਭੁਣਤੁਮਹੀਪਸਿ।ਭੂਸਾਹਿਬਸੇਦਕਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਨਿ
ਮਲੁਹੋਇਹਰਿਗੰਗਿ।ਸਰਬਸੁਖਪਾਦਉਸਤਸੰਗਿ।ਨਾਮਿਤੇਰੇਰਹੈਮਨੁਰਤਾ।ਇਹੁਕਲਿਆਣੁ
ਨਾਨਕਕਰਿਜਾਤਾ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀਧੁਆਰੇਗੀਪ:੫ ॥ਮਾਨਰਸਜੇਤੇਤੇਚਾਖੈ।ਨਿਮਖਨ
ਕਿਸਨਤੇਰੀਲਾਥੋ।ਹਰਿਰਸਕਤੂਚਾਖਹਿਸਦਾ।ਚਾਖਤੋਹੋਇਹਹਰਿਬਿਸਮਾਦਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨ
ਪੀਉਪਿਆਗੀ।ਇਹਰਸਰਾਤੀਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਗੀ॥੨॥ਰਹਉ।ਹੋਜਿਹਦੇਤੂਰਮਗੁਣਗਾਉ।ਨਿਮਖਨਿ
ਅਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਿਅਈ।ਅਨਨਸੁਨੀਐਕਤੁੰਜਾਈਐ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਫਤਹੁਗੀਪਾਈਐ।੩॥ਅ
ਰੁਪਹਰਜਿਹਦੇਅਰਾਧਿ।ਪਰਬ੍ਰਹਮਠਕੁਰਮਾਗਾਧਿ।ਈਹਉਹਾਸਦਾਸਹੇਲੀ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਰ
ਸਨਅੰਮੇਲੀ।ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਫਲਫਲਪੇਡੇ।ਇਹਰਸਰਾਤੀਬਹੁਰਿਨੋਛੋਡੇ।ਅਨਰਸਕਸਲ
ਦੈਨਲਾਈ।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਸਹਾਈ॥੪॥੧੫॥ ਗਉੜੀਧੁਆਰੇਗੀਪ:੫ ॥ਮਨਮੰਦਰੁ
ਗੁਰਸਜੀਬਾਗਿ।ਇਸਹੀਮਧੇਬਸਤੁਅਪਾਰਾ।ਇਸਹੀਭੀਤਰਿਸੁਨੀਅਤਸਹਾ।ਕਵਨੁਬਾਪਾਰੀਜਾ
ਕਉਹਾਵਿਸਾਹੁ॥੧॥ਨਾਮਰਤਨਕੋਕੋਬਿਉਹਾਗੀ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕਰੇਅਹਾਗੀ॥੨॥ਰਹਉ।ਮਨੁਤ
ਨਅਰਪੀਸੇਦਕਰੀਜੋ।ਕਵਨੁਜਗਤਿਜਿਤੁਕਰਿਭੀਜੋ।ਪਾਇਲਗਉਤਜਿਮੇਰਤੇਰੈ।ਕਵਨੁਸੁਜ
ਨੋਜੇਸਉਦਾਜੇਰੈ॥੩॥ਮਹਲੁਸੋਹਕਾਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵੈ।ਕਵਨੁਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭੀਤਰਿਬੁਲਾਵੈ।ਭੂਫ
ਰਸਹੁਜਕੋਕੋਟਿਫਟਜਰੇ।ਕਵਨੁਸੁਦਾਤਲੇਸੀਚਰੇ॥੩॥ਖੋਜਰਖੋਜਤਨਿਜਪੁਪਾਇਆ।ਅੰਮੇ
ਲਕੁਰਤਨੁਸਾਚੁਦਿਖਲਾਇਆ।ਕਰਿਕਿਰਪਜਬਮੇਲੇਸਹੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕੋਦੇਸਹੀ॥੪॥੧੬॥
ਗਉੜੀਧੁਆਰੇਗੀਪ:੫ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਹੋਇਕਰੇਗਾ।ਪੁਭਕਉਜਣੈਸਦਹੀਸੰਘਾ।ਠਾਕੁਰ
ਨਾਮੁਕੀਓਉਨਿਫਰਤਨਿ।ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਦਨੁਹਰਿਕੈਦਰਸਨੀ॥੧॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਤੇਮਨਤਨਹਰੇ।ਗੁਰਪੁ
ਰੇਕੀਸਰਨੀਪਰੇ॥੨॥ਰਹਉ।ਚਰਨਕਮਲਅਤਮਅਪਾਰਾ।ਏਕੁਨਿਹਾਰਹਿਅਗਿਆਕਾਗਾਏਕੋਬਨ
ਜੁਏਕੋਬਿਉਹਾਗੀ।ਅਫਰੁਨਜਾਨਹਿਬਿਨੁਨਿਰੰਕਰੀ॥੩॥ਹਰਖਸੇਗਦੁਤੁਤੇਮੁਕਤੇ।ਸਦਾਮਲਿਪਤੁ

ਸੇਵੀਯੁਕ
ਯੋਗਿਯੁਕ
ਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ

ਜੋਗਮੁਖਗੁਰੋਦੀਸਹਿਸਰਮਾਹਿਸਰਤੇਰਹਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਇਧਿਆਨਪਰਤੇ॥੩॥
ਮਹਿਮਾਕਵਨਬਖਾਨਉਅਗਧਿਬੋਧਿਕੀਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਹਿਕਿਰਪਾ
ਧਰਿਸੰਤਨਕੀਨਨਕਦੀਜੋ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ਤੂੰਮੇਰਾਸਖਾਤੂੰਹੀਮੇਰਾ
ਤੂੰਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤਮਸੀਗੀਹੀਤੂਤੂੰਮੇਰੀਪਤਿਤੂੰਹੈਮੇਰਾਗਹਣਾਤੁਛਬਿਨੁਨਿਮਭੁਨਜਾਈ
ਤੂੰਮੇਰੇਲਲਨਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਤੂੰਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੇਰੇਖਾਨਾ॥੧॥ਗਹਉਯਾਜਿਉਤੁਮਰਾਖਹੁਤਿਦਨ
ਨਾ॥੨॥ਤੂੰਮੇਰੀਨਵਨਿਧਿਤੂੰਭੰਡਗਾਰੰਗੁਸਤੂੰਮਨਹਿਅਧਾਤੂੰਮੇਰੀਸੋਭਾਤੁਮਸੀਗਿਯੋਹੀਆ
ਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਤਕੀਆ॥੩॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਹੀਧਿਆਇਆਮਰਮੁਤਮਰਾਕੁਰਤੇ
ਆਸਤਿਗੁਰਤੇਦ੍ਰਿਵਿਆਇਕੁਏਕੈਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕੈ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀ
ਅਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੇਗੁਬਿਸਥਾਗਾਬਿਆਪਤਸੁਗਨਰਕਅਵਤਗਾਬਿਸ
ਤਪਨਨਿਰਘਨਪੇਖੋਸੇਭਾਮੁਲੁਬਿਆਪੀਬਿਆਪਤਲੋਭਾ॥੧॥ਮਾਇਆਬਿਆਪਤਬਹੁਪਾ
ਗੀਸੰਤਜੀਵਹਿਪ੍ਰਭਓਟਤੁਮਾਗੀ॥੨॥ਗਹਉਯਾਬਿਆਪਤਮਹਿਬੁਧਿਕਾਮਤਾਬਿਆਪਤ
ਲੜਸੀਗਿਰਾਗਾਬਿਆਪਤਹਸਤਿਘੋਵੇਅਰੁਬਸਤਾਬਿਆਪਤਰੂਪਜੋਬਨਮਦਮਸਤਾ॥੩॥
ਆਪਤਭੂੰਮਿਰੰਕਅਰੁਗਾਗਾਬਿਆਪਤਗੀਰਨਦਸੁਣਿਸੀਗਾਬਿਆਪਤਸੇਜਮਹੰਸੀਗਾ
ਵੁਤਬਿਆਪਤਅੰਧਿਆਗਾਗਾਬਿਆਪਤਕਰਮਕਰੋਹਉਫਾਸਾਬਿਆਪਤਗਿਰਸਤਬਿਆਪਤ
ਦਾਸਾਅਚਾਰਬਿਉਹਰਬਿਆਪਤਇਹਜਾਤਿਸਭਕਿਛੁਬਿਆਪਤਬਿਨੁਹਰਿਰੰਗਰਤਾ
ਸੰਤਨਕੇਬੰਧਨਕਟੇਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕਉਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਧਰਿਸੰਤਪਈ
ਕੈਨਿਕਟਿਨਅਵੈਮਾਈ॥੫॥੧੯॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਰਦ੍ਰਿਸਿ
ਕਗਾਸੁਵਣਸੋਏਸੁਣਿਨਿੰਦਦੀਚਾਗਾਰਸਨੋਸੋਈਲੋਭਮਿਹੈਸਾਦਿਅਮਨੁਸੋਇਆਮਾਇਸਮ
ਇਸੁਕਿਹਿਮਹਿਕੋਈਭਾਗਤੁਹੈਸਾਬਤੁਦਸਤੁਓਹੁਅਪੁਨੀਲਹੇ॥੧॥ਗਹਉਯਾਸੰਗਲੁਸਰੇਖੀਆ
ਨੈਰਸਮਾਤੀਗ੍ਰਿਹਅਪੁਨੇਕੀਖਬਰਿਨਜਤੀਮੁਸਨਹਾਰਪੰਚਬਟਵਰੇਸੁਨੇਨਗਰਪਰੇਠਗਰੇ
ਤਾਉਨਤੇਰਖੇਬਪੁਨਮਾਈਉਨਤੇਰਖੇਮੀਤੁਨਭਾਈਦਰਬਿਸਿਆਣਪਨਓਇਰਤੇ॥੨॥
ਸੰਗਿਓਸਟਵਸਿਹੋਤੇ॥੩॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥ਸੰਤਨਧਰਿਸਰਬਨਿਧਨਾਸਾ
ਪ੍ਰੰਜੀਸਤਿਗੁਰਸੀਕੀਨਨਕੁਜਗੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੀ॥੪॥ਸੋਜਗੋਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾਇ
ਜੀਸਾਬਤੁਧਨਮਾਲਾ॥੧॥ਗਹਉਯਾਦੁਜਾ॥੨॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ਜਾਕੈਦਸਿ
ਨਸੁਲਤਾਨਾਜਾਕੈਦਸਿਹੈਸਗਲਜਹਨਾਜਾਕਾਕੀਆਸਭਕਿਛੁਹੋਇਆਤਿਸਤੇਬਹੀਨ

੧॥ ਕਹੁ ਬੇਨੀਤੀ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜਿ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਰਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉ
ਤਰਾਵਰ ਬਾਹੁ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਬਿਅਪਿਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਭਾ ਘ
ਰਿਖੀ ॥ ੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਰੋਗ ਦੂਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ
ਦੁਤਰੁ ਕੇ ਰੋਗੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤੇ ॥ ੩॥ ਸੀਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ਕਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਨਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਹਨਾ ਨ ਕਮੇ ਗੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨਿਦ੍ਰਿਸਿ ॥ ੪॥ ੨੧॥
ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇ ਗੀ ਪੰਥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਗੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਟਤਹ ਉਮੈ
ਮਗੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਣੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ੧॥ ਸਭ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਸ
ਰਮਹਿ ਰਤੇ ॥ ਸੀਤ ਲਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਤੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸੀਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗਾਉ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥ ੨॥ ਸੰ
ਤਖਿ ਪਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮਾ ॥ ਸਾਧਰੇ ਟਮ ਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮਾ ॥ ਸਾਧਕਿ ਰਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੇ ਦਿੰਦੁ
ਸਾਧ ਮਹਿ ਇਹ ਮਹੀ ਝੋਂਦੁ ॥ ੩॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਬੈ ਠਹੁ
ਪਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ੪॥ ੨੨॥
ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇ ਗੀ ਪੰਥ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਰੁ ਗਵੰਤੁ ॥ ਕੇਵਲੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਤਜਿ
ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਦੇਹਾ ॥ ਮਠ ਪਹਰੁ ਪੁਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥ ੧॥ ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥
ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਅਹਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਮਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨ ਹਰ ਗਖਿ ਲੇ
ਇਨਿ ਦਾਨ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਅਵਣ ਜਾਣਹੇ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ੨॥ ਪੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭ
ਅੰਧ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਓਪਰ ਗਾਸੁ ॥ ਪੁਰਿ ਹੋਏ ਕੈ ਗੁਣ ਤਸੁ
੩॥ ਕਹਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਾਓ ਸੁਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਣਾ ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇ ਗੀ ਪੰਥ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਰਿਖੈ ਲਾ
ਵੈਰਮਾ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੇ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਅਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕਹੀਐ ॥ ੧॥ ਸੋ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਨਾਮੁ ਜਪਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
ਤੋਇ ਦਇਆ ਲੂਤਿ ਸੁਆਮਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪਤਿ ਮਹਿ ਮਿਟੈ ਅਵ
ਠ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਣਾ ॥ ੨॥ ਜਨ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ
ਏਕੋ ਪਲਾ ॥ ਏਕੋ ਲਿਖੇ ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾ
ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣਿ ਸਾਚੀ ਗੀਤਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮਿਟਿਅਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਮਪ

ਰਾਮਪਰਾ॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਦਸੈਤਰੈਜਨਸੇਇ॥ ਜਕੈਕਸਿਧਾ
ਤਿਹੋਇ॥ ਫੁਧੁਰੇਤੁਕਛੁਭਉਨਬਿਅਪੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਪੁਰਿਦੈਹਰਿਜਪੋ॥੧॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੁ
ਈਐ॥ ਫੁਰੁਪੁਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਰਣਕਰਾਦਨਹਰਦਇਆਲਾਜੀਅਜੰਤ
ਲੇਪਤਿਪਾਣਾਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬਿਅੰਤਾ॥ ਸਿਮਰਿਮਨਪੁਰੇਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ ਜਾਕੀਸੇਦਸਰ
ਧਾਨੁ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੁਜਾਪਾਈਐਮਨਾ॥ ਜਾਕੀਟਹਲਨਥਿਰਥੀਜਾਇ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ ਸੁਖਨਿਧਨਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਈ॥ ਨਾ
ਨਮੁਮਿਲੈਦੁਰਿਆਈ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ ਜੀਅਜੰਤੁਗਉਜਾਕੈਰੈਰਹ
ਸੇਸਿਮਰੁਅਨਥਕੋਨਾਭਾ॥ ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ ਭੈਸਭੁਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ ਇ
ਹਰਿਭਉਕਾਰੋਕਾਮਨਹਿ॥ ਹਰਿਥਿਸਰਤਿਕਾਰੋਸੁਖਜਾਨਹਿ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਜਿਨਿਧਰੇਬਪੁਪਗਣਿ॥
॥ ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸਾ॥ ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਨਿਰਭਉਰੋਇ॥
ਠਪਹਰਸਿਮਰੁਪ੍ਰਭਨਮੁ॥ ਅਨਿਕਤੀਰਬਮਜਨੁਇਸਨਨੁ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾਹਿ॥
ਕਲੈਕਖਿਨਮਹਿਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੩॥ ਬੇਮੁਹਤਜੁਪੁਰਾਪਤਿਸਾਹੁ॥ ਪ੍ਰਭਸੇਦਕਸਾਚਾਦੇਸਾਹੁ॥
ਰੈਗਥੈਦੇਹਾਥਾ॥ ਨਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਾਥਾ॥੪॥੨੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ ਫੁਰੁ
ਸਾਦਿਨਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਅਜਾਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰਭਬਣੀ॥ ਭੁਭਿ
ਸੁਮਭਿਪਰਾਣੀ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸਭਿਪਾਣੋ॥ ਪਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਹਜਸਬਾਣੋ॥੧॥ ਰਹਉ॥
॥ ਸੋਈਪਛਾਤਾਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਬਾਹਪਕਰਿਲੀਨ
ਅਪਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਜਪੁਜਪਨਾ॥੨॥ ਮੁੰਦਰੰਤੁਅਉਖਧੁਪਨਚਾਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁ
ਪ੍ਰਨਅਧਰੁਸਚਾਧਨਪਾਇ॥ ਹਰਿਰੀਰੀਗਾ॥ ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਪਕੈਸੀਗਾ॥੩॥ ਸੁਖਿਥੈਸਹੁਸੰਤਸਜਾ
ਵਾਹੁ॥ ਹਰਿਧਨੁਖਟਿਓਜਾਕਾਨਹਿਸੁਮਾਗਾ॥ ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰਦੇਇ॥ ਨਨਕਬਿਰਥਕੋ
ਰੋ॥੪॥੨੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪਃ੫ ॥ ਹਸਤਪੁਨੀਤੋਦਹਿਤਤਕਾਲਾ॥ ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮੀ
ਜੰਜਲਾਗਸਨਾਰਮਹੁਰਾਮਗੁਣਨੀਤਾ॥ ਸੁਖੁਪਾਦਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥੧॥ ਲਿਖੁਲੇਖਣਿਕਗਦਾਸਦੁ
॥ ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਇਹਕਾਕੁਤਿਤੇਰੇਜਾਹਿਬਿਕਾਗਾ॥ ਸਿਮਰਤਨਮਨਹੀਦ
ਮਾਗਾਧਰਮਰਾਇਕੇਦੁਤਨਜੋਰੈ॥ ਮਾਇਅਮਗਨਨਕਛੁਐਮੋਰੈ॥੨॥ ਉਪਗਰਿਆਪਿਰਗੈਸੀਤੁਰ
ਮਨਮਜਪਿਏਕੰਕਹਾ॥ ਅਪਿਕਮਾਦੁਇਅਦਰਾਇਪਦੋਸਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਦੈਪਰਦੇਸਾ॥੩॥ ਜਕੈਕੈ
ਨਿਧਨੁਸੋਈਪੁਰਖੁਜਪੈਭਗਵਨੁ॥ ਅਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ ਕਹੁਨਨਕਉਤਿਸੁਖਲਿਜੈ

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ੫:੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ॥ ਜੇਧਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ਜਿਤ ਜਿਛੋ ਡੁਨਤਿ
ਸਮਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀ ਐਕੇਹਾ ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁ
ਠਬਤ ਸਾਸੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਤਿਹੋ ਦੁਨੁ ਮਨਿ ਲਗੇ ਨਰਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਬਧੈ ਮ੍ਰਗੁ ਟੇਢ ਚਲਨਾ ਸੀ ਪਛੋ ਡਿ
ਅਪੁਠ ਬਨਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾਖ ਸਮੁਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਕਤ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੪
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ੫:੫ ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿ ਮਿਲਿਆ ਏਸੇ ਜੇਗਾ ॥ ਜਿਚਰੁ ਮਾਗਿਆ ਤਿਚਰੁ
ਡੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਲੈ ਨ ਪਾਈ ਐਹਾ ਮਸਤੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਹਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖਾਵੈ
ਖੀਮਨਿ ਪੁਠੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ਐਹੀ ਪ੍ਰਾਮ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਰਦਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਾਮਾ
ਨਾਮਾ ਮਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਕਉ ਦੁਖ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਨਿਆ ॥ ਧਨੁ ਸ
ਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਦਾ ਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ੫:੫ ॥ ਚਮਧਨ ਫੰਤਰਾ ਗਠ ਸਚ
ਨਾਇ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਊ ਦਾਵੇ ਕਾਖੋ ਲਿਭੈ ਠਾਖ ਜਾਨਾ ॥ ਤਮੇਹੈ ਮਨਿ
ਰੁਇਆ ਨਿਧਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਨ ਲਝੁ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੇਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡੁ ਰਾਖੁ ਟਾਅਰੇ ਲੁ ॥ ੨ ॥ ਖਾਦਹਿ ਖਰ
ਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿਭਾਈ ॥ ਤੇਇਨਾ ਮਾਵੈ ਦੁਪਦੇ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥
ਸੁਏਤ ਖਜਨੈ ਲਾਇਆ ਰਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰੁਰਿ ਰੁਰਿ ਮਰਤੇ
ਬਜਾਨੀ ਐਹੀ ਗੁਰੁ ਭੁਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ
ਸਰਪਰ ਭਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਰੇ ਗੁਸੇ ਗੁਬਿਸਰੈ ਜਬਨ ਮੁਖ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਭੁ
ਰਭੁ ਲਾਏਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥ ਛੋਡਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਚਰਣੁ ਗਹੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਰਮੰਤ੍ਰ ਚਿਤਾਗਿ ॥ ਸੁਖੁ ਪ
ਦਹਿ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਜਾਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਅ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾਕੀ ਕਮੀਆ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕੀ ਪੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਕੁਖੁ ਤਾਕਾ
ਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮਾਇਓ ॥ ਸੇ ਅਨਰਸ ਨਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਾ ਕ
ਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੇ ਕਿਸ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਲੈਆਵੈ ਤਲੈ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਜਾਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਪੈ
॥ ਤਾਕਉ ਕਾਨ੍ਹ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਮਹਿ ॥ ਮਾਗਿਆ ਕਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੈ ਅਚਿਤੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਮਾਇ ॥ ਤਾਕਉ ਚਿਤਾ ਕਤ ਪੂਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ
ਤੇਰੁ ਮਾ ॥ ਤਾਕੈ ਕਛੂ ਨਹੀ ਰਹੁ ਜਮਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਚਿਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾਕੈ ਸਗਲ ਨਿ

ਧਾਨਾ॥੪॥੩॥੩੪॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮਹਿਥਾਨਾ॥ਤੁਰਪਰਦਾ
ਨੈਦਿਰਲੈਜਾਨਾ॥੧॥ਸਹਜਕਥਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਾ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸੁਲੈਭੰਚਾ॥੧॥ਗਉੜੀਆ
ਬਾਣੀਥਾਨੁਨਿਰਾਲਾ॥ਤਕੀਉਨਿਮੋਹੈਗੁਪਾਲਾ॥੨॥ਤਹਸਹਜਅਖਰੇਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਪਰਬਾ
ਸੰਗੀਸੰਤਾ॥੩॥ਹਰਖਅਨੰਤਸੇਗਨਹੀਬੀਆ॥ਸੇਘਰਗੁਰਨਾਨਕਕਉਦੀਆ॥੪॥੪॥੩੫॥
ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕਵਨਰੂਪੁਤੇਰਾਅਰਾਧਉ॥ਕਵਨਜੋਗਕਾਇਆਲੇਸਾਧਉ॥੧॥
ਨਗੁਨੁਜੋਤੁਪਲੈਗਾਵਉ॥ਕਵਨਬੋਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੀਬੁਢਉ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਵਨਸੁਪ੍ਰਜਾਤੋਰੀ
ਉ॥ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭਉਜਲੁਤਰਉ॥੨॥ਕਵਨਤਪੁਜਿਤੁਤਪੀਅੰਗਉ॥ਕਵਨਸੁਨਾਮੁਦੀ
ਲੁਖਉ॥੩॥ਗੁਣਪੂਜਾਗਿਆਨਪਿਆਨਾਨਕਸਗਲਘਾਲਾ॥ਜਿਸੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਤੁਰੀਮੰਦ
ਇਆਲਾ॥੪॥ਤਿਸਹੀਗੁਨੁਤਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਜਿਸਕੀਮਾਨਿਲੇਇਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਗਉੜੀ
੫॥੩੬॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਆਪਨਤਗੁਨਹੀਜੋਕੇਗਰਬਾ॥ਰਜਮਿਲਖਨਹੀਆਪਾ
ਰਬਾ॥੧॥ਆਪਨਨਹੀਕਾਕਉਲਪਟਾਇਓ॥ਆਪਨਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਓ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਸੁਤਬਾ
ਆਪਨਨਹੀਭਾਣੀ॥ਇਸਟਮੀਤਆਪਬਾਪੁਨਮਾਣੀ॥੨॥ਸੁਇਨਰੂਪਾਫੁਨਿਨਹੀਦਾਮਾ॥ਹੈਦਗ
ਦੁਰਆਪਨਨਹੀਕਾਮਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਸਕਾਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕਾ
ਗਉੜੀਆ॥੪॥੬॥੩੭॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਉਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ॥ਰਤੇਦੁ
ਮੇਰੇਸਗਲੇਲਾਥੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਕਰਬਾਨੀ॥ਅਤਮਚੀਨਿਪਰਮਰੰਗਮਾਨੀ॥੧॥ਗਉੜੀ
ਚਰਣਰੇਣੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਅਹਿਬੁਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਲੇਖੇ
ਮੀਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਾਤੇਮੋਹਿਭੀਠਾ॥੩॥ਗੁਰਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਕਰਤਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਾਨਕਗੁਰ
ਧਾਰਾ॥੪॥੭॥੩੮॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕਉਆਹਿ॥ਜਾਕੈਉਠਾਕਉ
ਨਹਿ॥੧॥ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮਨਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਰਾਖਹੁਸਦਚੀਤਾ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਰੇਮਨਾ
ਤੂੰਤਾਕਉਸੇਵਿ॥ਅਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ॥੨॥ਤਿਸੁਉਪਰਿਮਨਕਰਿਤੂੰਆਸਾ॥ਅਦਿਜੁ
ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾ॥੩॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗਾਵੈਗੁਰਮਿਲਿਸੋਇ॥੪॥੮॥੩੯॥
ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਹਮਮਾਨਾ॥ਮੀਤੁਕੇਕਰਤਬਕੁਸਲਾਸਮਾਨਾ॥੧॥ਏਕਹੋ
ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਾ॥ਜਿਉਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਹਮਰਾਮੀਤਾ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਵੇਪਰਦਹਾ
ਕਿਰਪਾਤੇਮੋਹਿਅਸਨਾਹਾ॥੨॥ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁ
॥੩॥ਹਮਦਾਸੇਤੁਮਠਾਕਰਮੇਗੇ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਗੇ॥੪॥੯॥੪੦॥ ਗਉੜੀਪਤਿ

ਗਉਰੁ ਮਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ਕਾਲੇ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਧਉ ਜੋ ਕੋਚੈ ਆਸਤੁ ਮਾਗੀ ਤਾ ਕਉ
 ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕੋਹਿ ਰਦੈ ਠਾਕੁ ਰਹੇਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ
 ਮੁਖੀ ਨੀਪ ਭਾਧੀ ਗਾਤ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਅਵੈ ਪੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਸੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪੁਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੪੬ ॥ ਗਉਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਦਰੁ ਭਗੀ ॥
 ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਾਇਤੇ ਅਤਮ ਘਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮਕ੍ਰਿਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮਾ ਨਾਮ ਬਿਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਕ
 ਿਨਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਗਾ ਕਦਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤ ਕਸੀ ਗਾਗ ॥ ੨ ॥
 ਜੇਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੇ ਨਿਤੇ ਮੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੁਇ
 ਆ ਕੇ ਦਲਨ ਮੁਰਿਦ ਮਾਹਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੪੭ ॥ ਗਉਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਕੀ
 ਮਾਈ ਕੋ ਕੋਥਾ ਪਾਨਾ ਮਧਾਰੀ ਕਛੁ ਠੇਸ ਭੁਸਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹੇ ਕਉ ਮੁਗਥ ਭੁਖ ਲਾਇਆ ਮਿਸਿਸੀ
 ਜੋਗਿ ਕੁਮਿਤ੍ਰੁ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋ ਪਦੁਟੁ ਕਹਾ ਕਉ ਨੋਰੇਤਿ
 ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਾਸਾਹੀ ॥ ਮਰਣੁ ਹਾਰੁਇ ਪੁਜੀ ਅਗਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ
 ਕਪਾਟਾ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਕੁਮਥਾਟਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੪੮ ॥ ਗਉਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਦਰੋਦ
 ਰੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿਤਾ ਰੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਦਨ ਦਰੁ ਮਾਇਆ ਦਰਿ ਆਈ ॥
 ਸੇਵਰੁ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਮੀ ਆਭੂ ਮਿਊ ਪਰਿ ਨਿਤ ਚੁਥੈ ॥ ਛੋਰਿ ਚਲੇ
 ਰਿਸਨਾਨ ਹੀ ਧੂਥੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਉ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨ ਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ੧੩ ॥ ੪੯ ॥ ਗਉਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਾਮਾਰ ਗੁਪੁਰਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੁਰਾਹਿਰਦੈ
 ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾਪੁਰੈ ਗਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨਤਾ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਾਸੁ ਪੁਰਾ
 ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਪੁਰਾਤ ਪੁਪੁਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਗਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਪੂਰੀ ਸੇਰਾ ਪੁਰਾ ਲੋਕੀ ਕਾ ॥
 ੩ ॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦਵਸੈ ਹਦੁਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੫੦ ॥ ਗਉਰੀ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਪੁਰਿ ਮਿਟੈ ਅਘ ਕੋਟਾ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ
 ਕਾਦਰੁ ਪੁਰਾਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਪਾਤਿ ਜਪੀ ਐਨਾ ਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਗ੍ਰਿਮਿਟਿ ਆ ਅਰੰਕ
 ਹਾਵਿਸਟਿ ਅਵੈ ਸਭ ਏਕੰ ਕਾਗ ॥ ੨ ॥ ਸੀਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਆਏ ਦਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੇਸੀ
 ਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੁਰਾ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੁ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੫੧ ॥ ਗਉਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਰਾਸ ਸਭਨਾ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹ
 ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਦਰੋਦੁਰਾਗਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਈ ਐਨਿ ਪਿਨ ਮਾਸਾਧ ਸੰ

ਸੀਰਪੁਰਸਸਤਿਕਾਮ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਜਨਪੁਪਰਦਵਾਬੁਰਕਿਰਪਤੇਨਾਮੁਦਖਵਾਕਤ
ਕਸੇਜਨਪਰਦਨਾਜਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨ॥੪॥੧੬॥੪੭॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ
ਸੁਮਿਉਜਕਾਮਹੁਤਾਦਿਸਰੀਤਿਸੈਪਰਾਣੀਤਾਰਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ਕਰਨ
ਦਨਕਰਤਸੇਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਹਿਕਮਾਦੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੇਜਨੁਇਤਉਤਕਤੀ
ਲੈ॥੨॥ਜਕੈਹਰਿਧਨੁਸੇਸਚਸਾਹਾਭੁਰਪੁਰੈਕਰਿਦੀਨੋਦਿਸਾਹਾ॥੩॥ਜੀਵਨਪੁਰਖਮਿਲਿਆ
ਰਿਗਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੭॥੪੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ
ਭਗਤਕੈਪ੍ਰਨਾਮਧਾਨਾਮੋਧਨਾਮੋਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਨਮੁਦਗਾਈਜਨੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪ
ਸੁਆਪਿਦਿਵਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਮੁਭਗਤਕੈਸੁਖਅਸਥਾਨਾਮੁਸਿਮਰਤਸੋਭਗਤਪਰਦਨਾ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਧਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨਨਾਮੁਸਮਰੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੁਰਾਭਗਾਨੁ
ਗਿਤਕਾਮਨੁਲਾਗੁ॥੪॥੧੮॥੪੯॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿ
ਤਬਤੇਧਾਵਤਮਨੁਤਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁਖਿਬਿਸ੍ਵਾਮੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਸੁਖਮਿਦਿਅ
ਗੀਹਤੀਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧਿਭਗਵੰਤਾਹਰਿਸਿਮਰਤਮਿਟੀਮੇਲੀ
ਤਾ॥੨॥ਸਭਤਜਿਅਨਾਥਏਕੁਸਗਣਿਆਇਓਉਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਹਜੇਪਾਇਓ॥੩॥ਦੁਖ
ਰਦੁਭਗਮੁਭਉਨਸਿਆਕਰਣਹਰਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥੪॥੧੯॥੫੦॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ
॥ਕਰਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਹਾਣਗਾਵਉਚਰਨਠਾਕੁਰਕੇਮਾਗਿਧਾਵਉ॥੧॥ਭਲੋਸਮੇਸਿ
ਰਨਕੀਬਗੀਆਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇੜਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖਾਪੁ
ਆਵਿਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖਾ॥੨॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧਪਹਿਜਹਿ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀੜਾਸਮਿਟਾ
॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾਗਿਦੁਲਭਦੇਹਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥੨੦॥੫੧॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਰੈ॥ਸੇਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਰੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸ
ਸਾਵਖਾਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਗਮੁਭਉਭਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤ
ਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੁਖਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਟਹਲਕਰਤਜਨੁਸੇਰੈ॥ਤਾਕਉਮਾਇਆ
ਗਨਿਨਪੈਰੈ॥੩॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲਾਗਾਨਾਨਕਤਜੀਅਲੇਅਵਰਿਜੰਜਲਾ॥੪॥
੫੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਛਾਡਿਸਿਆਣਪਬਹੁਚਤੁਰਾਣੀ॥ਗੁਰਪੁਰੈਕੀਟੇਕਟਿਕ
॥੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਗੁਰਪੁਰਭੋਇਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾ
ਦੀਓਭੁਰਿਮੰਤਾਮਿਏਦਿਉਰੇਉਤੀਚਿਤਾ॥੨॥ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕਿਪਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰ

ਕੇਸਮਜਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੁਰਾਖਾਇਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਬਿਆਪੈ ਮਲਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥
 ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਗਥਿ ਲੀਅ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਲਗੈ ਸੰਤਪੁ
 ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪਿ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣਹਿ
 ਹੋਵੈ ਦਸਇਆ ॥ ਦੁਖ ਦੁਸਮਾਨ ਤੇ ਹੀ ਹੋਤੇ ਬਲਾਇਆ ॥ ਨਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇਰੈ ਸੀਗਿ ਸਹਾਇਆ ॥ ਦਇਆ
 ਲਗੁ ਏਸ ਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਭਨੰਨ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥
 ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾਖਾਏ ਜੈਸੇ ਛੋਗੇ ॥ ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਦੁ ਗੀਬਾ ਪਿਓ ਚੋਰ
 ॥ ੧ ॥ ਮਿਰਤ ਕਦੇ ਹਸਾ ਧਸੀਗਿ ਬਿਧੂਨ ॥ ਅਵਤ ਜਾਤ ਜੋ ਨੀਦੁ ਖਖੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਸ
 ਰੁਤੁ ਦਰਪਹਿ ਰਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਤਰਨਾਖੇਤ ਮਾਹਿਤੁ ਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗੀਰਾ ਅਵਤ ਸਭ ਕਾਮਾ ॥
 ਨਿਹਲ ਮਾਨੁਖ ਜਪੈ ਨਾਹੀਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭੁਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿਭੁਜ
 ਹਿਯੋ ਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਕਲਿਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਅਵਤ ਜਾਠ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
 ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਫੂਰਤ ਜਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇਟੂ ਟੇਗਾਢੇ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
 ਜਿਸੁ ਭੋਟ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੫੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤ
 ਰੀਸਰ ਨੀਪ ਰਹੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਅਗੈ ਧਰਹੁ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਿਮ
 ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਹਰਿ
 ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਹਿਸਮ ਲੇ ॥ ਸੋਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ ਨ
 ਲੇ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੫੭ ॥
 ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਸੁਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ਕਾ
 ਟੇਕ ਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿਤ ਪੁਨੀਮ
 ਨਾਮਾ ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਨ ਠੇਸੁ ਖਾਇ ਸਮਾਏ ॥ ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ
 ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਏਛੁ ਖਨਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੫੮ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਤਪਗਏ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਸਾਤਿ ॥ ਸੀਤ ਲਭ ਏਕੀ ਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾਇ
 ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਅਠ ਪਹਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿ

ਮਰਹੁਪਾਣੀ॥੩॥ ਦੁਖਦਰਦਜਮੁਨੇਵਿਨਾਅਦੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥
 ॥੫॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇਸੰਜੇਗਾ॥ ਜਿਤੁਭੋਟੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ
 ਰੋਜੇਗਾ॥ ਓਹਬੋਲਾਕਉਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ ਜਿਤੁਮੇਰਾਮਨੁਜਪੈਹਰਿਨਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ
 ਮੂਰਤਸਭਲਾਓਹਘਰੀ॥ ਜਿਤੁਰਸਨਉਚਰੈਹਰਿਹਰੀ॥੨॥ ਸਭਲਾਓਹੁਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕ
 ਰਸਿ॥ ਚਰਣਪਾਤਿਚਲਹਿਹਰਿਮਾਰਗੀ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਲਾਮੇਰਾਕਰਮਾ॥ ਜਿਤੁਭੋਟੇਸੁਖਦੇ
 ਚਰਨ॥੪॥੨੮॥੬੦॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾਖੁਮਨਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਿਮਰਿਓਤਸਭਜਾਰਿ॥੧॥ ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਧੀਅਨਕੋਇ॥ ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਸੇਇ॥੧॥੨੯॥
 ॥ਗੁਰਕੈਚਰਣਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਜਪਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਤਿਸਿਉ
 ਇਧਿਆਨੁ॥ ਈਹਉਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ ਸਗਲਤਿਅਗਿਗੁਰਸਰਣੀਅਇਅਮਾਮਿਟੇ॥
 ਦੇਸੇਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਅਮਾ॥੪॥੬੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤੁਖੁਨ
 ਜਾਣੇ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਦਸੈਮਨਿਅੰਏ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਕੀਬਾਣੀ॥ ਸਾਧੁਜਨਰਾਮਲ
 ਨਦੁਖਾਣੀ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਦੁਜਾਕੋਇ॥ ਜਾਕੀਦਿਸਟਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੩॥
 ਜਨਮੀਤੁਸਖਾਕਰਿਏਕਾਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੪॥ ਗਵਿਰਹਿਅਸਰਬਤਸੁਆਮ
 ॥੧॥ ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੩੧॥੬੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਭੈਮਹਿਰਿ
 ਸਭਸੰਸਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਭਉਨਾਹੀਜਿਸੁਨਮੁਅਧਰਾ॥੧॥ ਭਉਨਦਿਅਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ ਜੇਤੁਭੁਦੈ
 ਸੋਈਕਰਣਾ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਅਵਣਜਾਣਾ॥ ਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਅਜੇਪੁਭਭਣ
 ॥੩॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਮਹਿਦਿਅਪੈਮਾਏਆ॥ ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਅਮਾ॥੪॥
 ਲੇਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਆਜੀਤੁਦਿਚਰਾ॥੪॥੩੨॥੬੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾ
 ॥੫॥ ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਜਪੀਐਨਉ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਦਰਗਹਬਉ॥੧॥ ਤੁਝਬਿਨਪਰਬ੍ਰ
 ਮਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਮਨਿਦਸੇਤਉਦੁਖਨਬਾਏ
 ਮਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਕੁਮਭਉਭਰੇ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਘਟਕੇਅੰਤਲ
 ਮੀ॥੪॥ ਕਰਉਅਰਦਾਸਅਪਨੇਪਸਿ॥ ਨਾਨਕਨਉਮਿਲੈਸਦਰਾਸਿ॥੪॥੩੩॥੬੪॥ ਗਉੜੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਕਣਥਿਨਜੇਸੇਥੋਥਰਤੁਖਾ॥ ਨਾਮਬਿਨੁਨਸੁਨੇਸੇਮੁਖਾ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
 ਜਪਹੁਨਿਤਪਾਣੀ॥ ਨਾਮਬਿਨੁਨਪ੍ਰਿਗੁਦੇਹਿਬਿਗਾਨੀ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮਬਿਨੁਨਾਹੀਮੁਖਿਭੁ
 ਭਰਤੁਬਿਨੁਨਕਹਾਸੋਹਰਾ॥੩॥ ਨਾਮਬਿਸਾਰਿਲਗੇਅਨਸੁਆਇ॥ ਚਾਕੀਅਸਨਪੁਜੈਕੀ॥

੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਾਮਨੀਦਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਗਤਿ॥੪॥੩੪॥੬੫॥ ਗਉੜੀਪ:੫
 ੧॥ ਸਮਰਥੁਤ੍ਰੇਮੇਰਾਸੁਅਮੀ॥ ਸਭਕਿਛੁਤ੍ਰੇਮਤ੍ਰੇਅੰਤਰੇਜਮੀ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਜਨਓਟਾਤੇ
 ੨॥ ਸਿਰਗਿਓਧਰਹਿਜਨਕੋਟਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਗੇ॥ ਤੁਮਗੀਲਿਪਤੇਸੁਖਘਨੇਰੇ॥
 ੩॥ ਜੇਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭਤੇਗਭਾਣਾ॥ ਹੁਕਮੁਭੁਛੈਸੋਸਚਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੇਪ੍ਰਭਵ
 ਨਾਨਾਨਕਸਿਮਰੈਨਾਮੁਨਿਧਨੁ॥੪॥੩੫॥੬੬॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਤਾਕਾਦਰਸੁਪਾਈ
 ਐਵਡੁਭਾਗੀ॥ ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ ਜਾਕੈਹਰਿ: ਦਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥ ਤਾਕਉਦੁ
 ਖੁਸੁਪਨੈਰੀਨਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬਨਿਧਨਰਖੇਜਨਮਾਹੀ॥ ਤਕੈਸੰਗਿਕਿਲਦਿਖਤੁਖਜਾਹੀ॥੨॥
 ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਕਥੀਨਜਾਣੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨੁਹਰਿਅਸਮਾਣੀ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਾਬਿਨ
 ਉਸੁਨੀਜੈ॥ ਦਾਸਕੀਧੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਜੈ॥੪॥੩੬॥੬੭॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾਣਿਬਲਾਣਿ॥ ਸਰਬਕਲਿਆਣਦਸੈਮਨਿਆਣੀ॥੧॥ ਭਜੁਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮਾਜੀ
 ਅਤੇਰੇਕੈਅਵੈਕਾਮਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੋਣਿਦਿਨਸੁਗੁਣਗਉਅਨੰਤਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ
 ੨॥ ਛੋਰਿਉਪਦਏਕਟੇਕਗਭਾਮਹਾਪਦਾਰਥਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਾ॥੩॥ ਬਿਖਮਸਾਗਰੁਤੇਈਜਨਤ
 ਰੇ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੪॥੩੭॥੬੮॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਹਿਰਦੈਚਰਨਕ
 ਮਲਪ੍ਰਭਧਾਰੇ॥ ਪੁਰੋਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਨਿਸਤਰੇ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਮਿਲਿਸਾ
 ਧੁਰਹਿਨਾਮੁਧਿਆਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਲਭਦੇਹੋਰੇਈਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਮਨਿ
 ਨੁ॥੨॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਪੁਰਨਪਦੁਪਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਭੈਰੁਰਮਮਿਟਾਇਆ॥੩॥ ਜਤਕਤਦੇਖ
 ਉਤਤਹਰਿਅਸਮਾਣਿ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੮॥੬੯॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ

ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਨਾਉ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁ
 ਰਨਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲਾਗਉਤੇਰੀਸੇਵਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਧਾਹੀ॥
 ਮਨਤਨਧਨਗੁਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਹੀ॥੨॥ ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣਾ॥ ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿ
 ਜਾਣਾ॥੩॥ ਸੰਤਧੁਰਿਪਾਈਐਵਡੁਭਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਭੇਟਤਹਰਿਸਿੰਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੩੯॥੭੦॥
 ੧॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਦਿਖਾਵੈਰੋਗਾਰਮਕੀਦਰਗਹਥਾਧੋਚੇਰਾ॥੧॥ ਗ
 ਮੁਰਮੈਸੋਈਰਾਮਾਣਾ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਸਮਾਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿਬਿਖੁਮੁਖਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਸੁਣਾਵੈ॥ ਜਮਪੁਰਿਥਾਧੋਚੇਟਾਖਾਵੈ॥੨॥ ਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਕਮਾਵੈ॥ ਦਿਕਾਗਾਥਿਨਮਹਿ
 ਪੁਗਟਿਹੋਇਸੰਸਾਰਾ॥੩॥ ਅੰਤਰਿਸਚਿਨਮਿਰਸਿਰਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਤਾ॥੪॥੪੦॥

੭੧॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰਾਮਰੰਗ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਜਿ ਸੁਦੇ ਏ ਬੁਝੈ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗੀਤਾ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਲਾਭੰਗੁ ਪੁਰਨ ਪਰਖ ਬਿਧਤਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤ ਸੀਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁ
ਗਾਇ ॥ ਤਕਾਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨੰਗ ਭੀ
ਭਰਮਾਇਆ ॥ ੩॥ ਗੁਰੰਗੇ ਸੇਭ ਏਨੇ ਜਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਫੁੱਟੈ ਆਲਾ ॥ ੪॥ ੪੧॥ ੭੨॥
ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲ ਦਿਖਾਸੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਨਿਦ ਸੋ
੧॥ ਰਾਮ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਭੋਰੇ ਸਾਗ ਨ ਮੁਜ ਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿ ਓਅੰ ਦੇਸਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਉ
ਉਨ ਭਗਤੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪ ਲਗਾਈ ਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਸਨ ਛੋਟਾ ਚਗਾ
ਮਲਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟੀ ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਨਿਗਮ ਲਜ ਸੁਪੀਦ ਹਿਜਨ ਨੀਗ ॥ ੪॥
੭੩॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਕੁਮੁਕਤ
ਗਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਪਨ ਕੇਵਾ ਪਾਹੀ ਪੁਰਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿਨਿ ਦਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਖੁਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਜਿ
ਲਗੁ ਸਾਈ ॥ ਸੇਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਾਤਿ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀ ਦੇ ਪਾ
ਨੰਦਾ ॥ ੩॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਾ ਕਾਟੀ ॥ ੪॥ ੪੩॥ ੭੪॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਕਿਲੇਸਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਦੇਸਾ ॥ ੧॥
ਚਰਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਖ ਬਾਗੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਰਸ
ਤ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀ ਦੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੨॥ ਕਾਮ ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਧੋਏ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲ ਬ
ਖਸ ਭੋਧੇ ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਜੇ ਸਾਧ ਰਵਾ ਲਾ ॥ ੪॥ ੪੪॥ ੭੫॥
ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈ ਨੈਖਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ
ਖਸ ਮਥਿ ਸਹਿ ਅਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ ਕਉੜੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆ
ਲਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ ਦਾਸ ਸਲਾਮ ਕਰਤ ਕਤੋ ਸੇਭਾ ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ
ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨਾ ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣਾ ਹਰਾਮੀ ॥ ਬਖਸਿਲੇ ਦੁਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥
੭੬॥ ੭੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗੂੜੀ ਰਬ ਮਜਾ
ਇਸਨਨੁ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਹਿ ਬਸਾਈ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਛਲ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਜੀਵਨੁ ਮਰਨੁ ਜਨੁ ਮੁਖ
ਦਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਸੇਭ ਗਵਾਨ ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪੁਰਾ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੁ ਪੁਰਾ ॥ ੪॥ ੪੬॥
੭੮॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਖਾਦ ਪੈਨ ਦਾ ਮੁਕਾਰਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸੇ ਜੋ ਹਰਿ ਦੂਤ ਪਰਮਾਇ

ਕੁਸੁਮਿਓਬੇਮੁਖਾਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਨਾਕੋਟਿਜਨਮਭਰਮਹਿਬਹੁਜੂਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤਕੀ
 ਸੀਸੀਰੇਸੀਤਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸਗਲਾਥਿਪਸੀਤਿ॥੨॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਪਰਿਆਸੋਈਠਾਕੁ
 ਰਾਨਾਹੁਬਿਸਰਿਆ॥੩॥ਬਧੋਬਿਕਾਰਲਿਖੇਬਹੁਕਾਰਗਾਨਾਨਕਉਧਰੁਪ੍ਰਿਧਸੁਖਸਾਗਰ॥੪॥ਪਾਰ
 ਬਹਮਤੇਰੀਸਰਣਾਇਆਬੰਧਨਕਾਟਿਤਰੈਹਰਿਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੧੭੮॥ ਗਉੜੀਪ:੫
 ਆਪਨੇਲੋਕਉਕੀਨੋਮੀਤਾਸਗਲਮਨੋਰਥਮੁਕਤਿਪਦਦੀਤਾ॥੧॥ਐਸਾਮੀਤੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ॥
 ਜਤੇਬਿਥੁਕੋਇਨੋਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿਦੈਲੈਧਰਿਆ॥ਦੁਖਦਰਦਰੋਗਸਗਲਾਥਿ
 ਦਰਿਆ॥੨॥ਰਸਨਾਗੀਪੀਬੋਲਤਰਮਾਪੁਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮਾ॥੩॥ਅਨਿਕਥਾਰਿਨਾਨਕਬਲਿਹ
 ਗਾਸਠਲਦਰਸਨੁਗੇਬੰਦੁਹਮਾਰਾ॥੪॥੪੮॥੭੮॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕੋਟਿਬਿਧਾ
 ਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਾਧਸੀਗਿਸੁਨਾਰਿ॥੧॥ਪੀਫੁਤਰਮਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁਆ
 ਜਪਹਰਿਚਰਣਮਿਟੀਪੁਧਿਤਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਸਹਜਨਿਧਾਨੁ॥ਜਕੋਰਿਦੈ
 ਬਸਹਿਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਅਉਖਧਮੰਤਰਤਸਭਿਛੁਗਾਕਰਣੈਹਰੁਰਿਦੈਮਹਿਧਾਰੁ॥੩॥ਤਜਿਸਭਿਭ
 ਰਮਭਜਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਕਪੁਨਾਨਕਅਟਲੁਇਹੁਪਰਮੁ॥੪॥੪੮॥੮੦॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਕਰਿਕਿਰਪਭੇਟੇਗੁਰਸੇਈ॥ਤਿਤੁਬਲਿਰੇਗੁਨਬਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਮਰਮਣਤਰਣਭੇਸਾ
 ਗਰਾਸਗਟਿਸੁਰਠਾਰੇਜਮਕਾਗਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੰਤੁਦੀਓਹਰਿਨਾਮਾਇਹਾਸਗਪੁ
 ਗਭਏਕਾਮਾ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰੀਫੁਡਿਅਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਹਰਿਭਏਸਹਾਈ॥੩॥ਮਨ
 ਮੋਹਏਗੁਰਿਭਰਮਾਪੇਖੁਨਾਨਕਪਸਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੪॥੫੦॥੮੧॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਬਿਖੈਰਜਰੇਅੰਤਲਾਭਾਗੀ॥ਦੁਖਿਲਾਗੈਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਗੀ॥੧॥ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਤੁਹੀਫੁਡਿਅਈ॥
 ਮਾਇਆਮਗਨੁਨਕਕਿਲੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਗਿਰਸਤਚਿਤਰੇਨਾਉ॥ਬਿਖੁਮਤੇਕਾਕਉਰਨ
 ਠਉ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਨਸੁਖਾਨਹੀਅਫੁਹਿਚੀਤਿ॥੩॥ਸਦਾਸਦਾਸਿ
 ਮਰਉਪ੍ਰਤਸੁਆਮੀ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫੧॥੮੩॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਅਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਫਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਲਏਨਿਫਰੇ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਗੁਰਮਹੁਸਭੁ
 ਕੋਇ॥ਸਰਬਕਲਾਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਤਪਤਿਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾਪ੍ਰਭਖਿਨਮਹਿਪ
 ਰਿਉਤਰਣਹਰਾ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਤੋਰੇਨਹੀਜਾਹਿ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਮੁਕਤਿਛਲਾਪਾਹਿ॥੩॥ਉਕਤਿ
 ਸਿਆਨਪਇਸਤੇਕਛੁਨਾਹਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੫੨॥੮੩॥ ਗਉੜੀਪ:੫॥
 ਬਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥ਬਿਚਰਸੰਸਾਰਪੁਰਨਸਭਕਾਮਾ॥੧॥ਫੁਡੁਭਾਗੀਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤ੍ਵੇ ਦੇਹਿਤ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਏਹਿ ਧਾਰਿ॥ ਭਵਸਾਗਰੁ ਚਰਿ
ਓਰ ਹਰਿ ਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਛਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਚੋਇ॥ ੩॥ ਦੇ
ਮਭਗਤਿ ਭੁਜੁ ਗੁਣਿ ਨਿਪਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ॥ ੪॥ ਪੜ੍ਹ॥ ੮੪॥ ਗਉੜੀ ਪੰ
॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤਾ॥ ਕ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਓਰ ਤੇ ਸੇਵ
ਤਹਿ ਸੰਗਿ ਪੁਰੁ ਭਾਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮਨੀ ਰੁਭਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪੂਰਨ
ਦੈ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕੋ ਚੋਇਆ ਨਾਸੁ॥ ੨॥ ਅਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਨੁ ਏਕਾ॥ ਸਚ ਸਾਹਕੀ ਮਾ
ਮਹਿ ਏਕਾ॥ ੩॥ ਮਹਾਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰੰਖੇ ਦੇਹਾਬਾ॥ ੪॥ ਪੜ੍ਹ॥ ੮੫॥
ਗਉੜੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਪ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਚੈ ਕੋਟਿ ਗੁਣ ਪੁੰਨ ਛਲੁ ਮੁਚੈ॥ ੧॥
ਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਬਸੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨ ਸੇ॥ ੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਛਲ
ਪਾਇਆ॥ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਸੈ ਨ ਅਇਆ॥ ੨॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮੇ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ॥ ਤੇਵੁ ਏਕੈ
ਓਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੈ ਅਪਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਜਪਨਾ॥ ੪॥ ਪੜ੍ਹ॥
੮੬॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਪ॥ ਪਉਸ ਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਿ ਦੁਚਰਣ
ਰਿਹਤੇ॥ ੧॥ ਭੈਭੁ ਜੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ॥ ਰੁਪਤ ਰੁਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿ ਓਹਿ ਨਾਮਾ॥ ਸਗਲ ਮੋਹ ਬਤ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ॥ ਜਨਮੁ ਜਗਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿ ਸੁਦਾਸਿ
ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਗੁਰ ਸਿ॥ ੩॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਏ
ਕਾ॥ ੪॥ ਪੜ੍ਹ॥ ੮੭॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਪ॥ ਬਾਹਰਿ ਰਖਿ ਓਹਿ ਦੈ ਸਮਾਧਿ॥ ਘਰਿ ਅਏ
ਵਿਦੁ ਲੈ ਨਾ ਲਿ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ
ਰਸਾ ਦੀਸਾ ਗੁਰ ਤਰਿਆ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ॥ ੨॥ ਸੋਭਾ ਸੁਗਤਿ ਨ ਲਿਖ
ਗਵੰਤੁ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰੁ॥ ੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਜਾਪੁ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀ ਦੇ
ਰਤਾਪੁ॥ ੪॥ ਪੜ੍ਹ॥ ੮੮॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਪ॥ ਧੀਨੁ ਇਹੁ ਬਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ
ਕੁਸਲ ਬੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿ ਬਸਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰ
ਦ ਜਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ॥ ੧॥ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਐ ਦੁਖ ਰੋਗਾ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ
ਨੇਰੇ॥ ੨॥ ਸੋਵਰੁ ਭਗੀ ਨਿਹ ਚਲ ਥਾਨੁ॥ ਜਹ ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਵਲ ਨਾਮੁ॥ ੩॥ ਜਹ ਜਾਈ ਐ ਤਹ
ਨਾ ਲਿਖੇ ਰਾਮੁ ਅਮੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ੪॥ ਪੜ੍ਹ॥ ੮੯॥ ਗਉੜੀ ਪੰ
ਜੇ ਪਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਿਆਵੈ॥ ਪਵਿਅ ਅਣਪਵਿਅ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ

ਗੋਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਪਨੁ ਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਦੇ ਤੇ ਸੋਚਤੁ ਰਸਿ ਮਾਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ
 ਮਾਨਿ ਮਾਪੁ ਭਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਮਾਇਆ ਸੋ ਪਰਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਪਣਾ ਸੁਆ
 ਮੀ ਜਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਕੇ ਪੁਰਨ ਭਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥ ੮੦ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੀ ਗੁਆ ॥ ਚੁਬਿਖ ਈਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮਸਦਾਰ ਜੈ ਸੇਤੁ ਰੀਸੀ ਗਾਗੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾ ਪੁਰਖੁ ਪੁਚਰੈ ਨਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਬੋਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ
 ਯਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ ਗਉ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗਾਰੁ ਲੇਕਾ ਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ ਸਉ ਦੇ ਕਉ ਧਵੈ
 ਬਿਨੁ ਪੂਜੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਚੀਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾਮੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੬੦ ॥ ੮੧ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸਾਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀ ਅਤ ਪੀਗਾ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਗਾ ॥
 ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਛਿਟਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੋਹੇ ਦਤ ਛੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਚਿ
 ਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪਾ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਪਰਤ ਪਾਪਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤਿ ਬਿਕਾਗਾ ॥ ਸਭੁ ਤੇ
 ਉਚਰੈ ਤੇ ਉਪਕਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੬੧ ॥ ੮੨ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੁਰਨ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੁਤ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਗੀ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਤ ਪੇਖਿ
 ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਲੇਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੇ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚ
 ਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਸਰਨ ਹੀਇ ਕੁਤਿ ਲੁਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ
 ॥ ੪ ॥ ੬੨ ॥ ੮੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ ਗਿਧੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਰਸਾ ਦੀ ਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਗਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਲ ਸੀਸਾਰ
 ॥ ੧ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਦੇ ਮਾਪਿ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰ ਜਪ ਰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ
 ਪੁਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਕ ਬਨੀਸਾ ਗਾਮਾਨਿ
 ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨ ਦਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੬੩ ॥ ੮੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਾਦੁ
 ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ ਝੁਲਿ ਮਹਾਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਬਿ
 ਦ ਕਨਾਮਾ ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੁਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾਂ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਹੇ ਸਟੇਹੇਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ
 ਦਿਖਾਏਇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਧਕ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ॥ ੩ ॥ ਚਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਧਨਾ
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬੪ ॥ ੮੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸੇਕਿ ਛੁਕਰਿ
 ਚਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੁਯਾਭਾਇ ॥

ਸੰਤਸੰਗਿਜਪਿਕੇਵਲਨਾਉ॥੧॥ਕਰਮਧਰਮਨੇਮਥਤਪੂਜਾਪਰਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨੁਜਨੁਨਹੁ
॥੨॥ਤਕੀਪੂਰਨਹੋਈਘਲਾਜਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਨਾਉ॥੩॥ਸੇਬੈਸੇਨੇਚੈਅਪਰਾ
ਗਾਕਉਨਨਕਾਜਿਨਿਤਜੇਵੇਕਾਗ॥੪॥੬੫॥੮੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
ਵਤਛਾਡਿਜਹਿਦੇਵਨੇਅਉਨਤਕੋਵਰਸਾਨੇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਗੋਵਿੰਦਮਨਿਤਨਿ
ਰਿਲਿਖਿਆਕਾਧੁਕਾਜਨਅਵਤਬਿਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਬੈਠਗਉਗੀਜਿਨਿਜਿ
ਖਾਣੀ॥ਤਕੀਕ੍ਰਿਸਨਾਕਬਹੁਨਜਾਣੀ॥੨॥ਦਾਰਨਦੁਖਦੁਤਰਸੀਸਰਾਗਮਨਾਮਬਿਨੁਕੈਸੇ
ਤਰਸਿਪਾਰਿਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਦੁਇਕੁਲਸਾਧਿ॥ਰਾਮਨਾਮਨਾਨਕਅਰਾਧਿ॥੪॥੬੬
੮੭॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗਗੀਬਉਪਰਿਜਿਖਿਜੇਦਾੜੀ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾ
ਗਨਿਮਹਿਸੜੀ॥੧॥ਪੂਰਨੀਅਉਕਰੇਕਰਤਗਾਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਗਾਖਨਹਾਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਅਵਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਗਟਪਰਤਪ੍ਰਾਨਿੰਦਕਮੁਅਉਪਜਿਵਰਤਪ੍ਰਾ॥੨॥ਤਿਨਿਮਰਿਅਨ
ਰਖੈਨਕੋਇ॥ਅਗੈਪਛੈਮੰਦੀਸੋਇ॥੩॥ਅਪਨੇਦਾਸਰਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਾ
ਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੪॥੬੭॥੮੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮਹਜਰੁਝੁਠਕੀਤਿਨਾਨ
ਪਿ॥ਪਾਪੀਕਉਲਾਗਾਸੰਤਪ੍ਰਾ॥੧॥ਜਿਸਹਿਸਹਾਈਗੋਬਿੰਦੁਮੇਰਾ॥ਤਿਸਕਉਜਮੁਨਦੀ
ਅਵੈਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹੋਬੈਲੈਭੁਵੁ॥ਸਿਰਹਾਥਪਛੈਵੈਅੰਧਮੁਖੁ॥੨॥ਗੋ
ਬਿਆਪੋਕਰਦੇਪਾਪਾਅਦਲੀਚੋਇਬੈਠਪ੍ਰਭਅਪਿ॥੩॥ਅਪਨਕਮਾਇਐਅਪੇਬਏ
॥ਦਰਬੁਗਇਅਸਰੁਜੀਅਕੈਸਾਬੋ॥੪॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੇਦਰਬਾਰਿ॥ਗਾਖੀਪੈਜਮੇਰੈਕਰ
ਗਿ॥੫॥੬੮॥੮੯॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਨਕੀਪੁਰਿਮਨਮੀਠਖਟਾਨੀ॥ਪੂਰਇ
ਕਰਮਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮਨਿਪੂਰਿਬਿੰਧਾਈ॥ਸਾਧਪੂਰਿਕਰਿਸੁ
ਧਮੰਜਾਈ॥੧॥ਅਨਿਕਜਲਾਜੇਧੋਵੈਦੇਹੀ॥ਮੈਲੁਨਉਤਰੈਸੁਪੁਨਤੇਹੀ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੋ
ਓਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਘਾਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਾਟਿਅਭਉਕਾਉ॥੩॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਹੀ
ਨਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਾਨਕਗੁਣਗਉ॥੪॥੬੯॥੧੦੦॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜੀਵਾ
ਪਦਵੀਹਰਿਕੇਦਾਸਾ॥ਜਿਨਮਿਲਿਆਅਤਮਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਸੁਨਿਮੀਕਾ
॥ਭੁਭਪਦਹਿਹਰਿਦੁਆਰਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਠਪਹਰਧਿਆਈਐਗੋਪਾਲਾਨਾਨਕਦਰ
ਸਨਦੇਖਿਨਿਹਾਉ॥੨॥੭੦॥੧੦੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਤਿਭਈਗੁਰਗੋਵਿੰਦ
ਪਾਣੀ॥ਤਪਪਾਪਬਿਨਸੇਮੇਰੇਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇਰੋਗਭੋ

੨੨੨ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਗਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਸੋ ਜੋ ਨੇ ਸਤਗੁਰੂ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਵਰੂ
ਜਿਤ ਨਿਤਾ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨਾ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇ
ਜੀਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੦੨ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਧ ਕੀਆ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭ
ਈ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਗੰਧਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜ
ਪੈਸੇ ਜੀਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਏ ॥ ੨ ॥ ੧੦੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ
ਧੁਤੇ ਰੇ ਨੇਤਾ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਯੀਐ ॥ ਰਸ ਨਾਮ ਨਾਮ
ਸੁਖੁ ਕੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਭੁਰਬਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦੪ ॥
ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤੂਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂਹੈ ਨਾਨਿ ॥ ਤੂਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾਹਿਬ ਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥
ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀਸਹਾਈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗੈ ਅਪਿਇਹ ਬਾ
ਨੁ ਦਸਿ ਜਕੈ ॥ ਅਠਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਜਾਕਉ ਅਪਿਕਾ
ਰਹਿ ਫੁਰਮਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ੧੦੫ ॥
ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਭਾਇ ਅਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਅਸ ਦਾ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥
ਰਾਮ ਰਵਤ ਸਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਇਆ ਕਾ ਹੀ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ
ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ੧੦੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਧੋਤੀ
ਖੋਲਿ ਦਿਛਾਏ ਪੋਠੀ ॥ ਗਰਧ ਪਵੈ ਗੁਲਰੇ ਪੋਠੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਰੁਕ ਰਤੁ ਤੀਸੁ ਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਮੁਕਰਿ ਪਦ
ਰਬੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲ ਕਕਰ ਤਇਸਨੀਨਾ ॥ ਛੁਰੀ ਕਾਢਿ ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥
੨ ॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜਨਿਅੰ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੈ ਪਰਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥
ਰਦਾ ਸੁਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧੦੭ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਰੁਘ ਰਿਬੈ ਸਹੁ ਹਰਿ ਜ
ਨ ਪਿਆਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰ
ਖੀ ਕਰਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਦਿ ਸਾਹਸਾ ਹਸਭ ਦਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸ ਪੀਨੈ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਭ
ਉਰੇ ਇਭੁ ਜਹੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੈ ਦਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰਜਾਮੀ
॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦੮ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ
ਭਾਰਿ ਨ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛੁਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਨਹੀ ਭੁਬੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
ਰਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮ ਰੇ ਨਾਇ ॥ ਭੇਟ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧਕਾ ਅੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਜਮ ਕੀਨ

ਹੀਤਾਸਾਹਰਿਸੰਗਿਰਤੇਪੁਰਨਾਮਸਾ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਤੇਵੁਖਾਨਾਗੋ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਤਾਮਨਦਿ॥
 ਗੋ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਤਾਸਹਜਘਰਿਕੁਸੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਤੇਕੁਮੁਭਉਨਸੈ॥੩॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਤੇਮਤਿ
 ਤਮੋਰੇਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਤੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਬਲਿਜਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਪਭੁਜੇ
 ਬਿਸਰਤਨਹੀ॥੪॥੭੮॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਾਨੁਏ
 ਗਹਿਚਲੁਦੁਖਗਏ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਭਏਅਨੰਦਾਰਸਿਗਾਏ॥ਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦ॥੧॥ਖੋਮਭਉ
 ਕੁਸਲਘਰਿਅਏ॥ਭੇਟਤਸਾਪਸੰਗਿਗਈਬਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨਿਤਿਪੇਖਤਹੀਦਨ
 ॥ਪਨਿਮਸਤਕਚਰਨਕਮਲਹੀਪਗਸਾਗੇ॥ਬਿੰਦਕੀਟਹਲਸਫਲਇਕੋਇਆ॥ਸੰਤਪੁ
 ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਲਗਿਦਾਸਹੁਪ
 ॥ਅਪੁਗਇਅਤਾਅਪਹਿਭਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਕੀਸਗੀਪਏ॥੩॥ਜੇਚਹਤਸੋਈਜਬ
 ਇਆਨਾਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਅਸਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਬਾਸਨਾ॥੪॥੭੮॥੧੧੧॥
 ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨਾ॥ਲਾਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੋਦਨਾ
 ਜਾਮਨਿਦੁਸਿਓਹਿਕੋਨਾਮੁ॥੧॥ਸਗਲਪਦਿਤਗੁਨਗਾਇਗੁਪਾਲਾ॥ਪਾਪਮਿਟਹਿਸਾਧੁਸ
 ਦਇਆਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤਉਗਧਤਪਸਾਧਨਸਾਧੋ॥ਅਨਿਕਲਭਮਨੋਰਥਲਾਧੋ॥੨॥
 ਰਿਨਮਰਸਨਅਗਧੋ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬਖਾਨੋ॥ਜੇਗਗਿਆਨਸਿਧਸੁਖਜਾਨੋ॥ਨਾਮੁ
 ਪਰਪ੍ਰਤਿਸਿਓਮਨਮਾਨੋ॥੩॥ਅਗਧਿਬੋਧਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਗੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੁਰਿਦੇਖ
 ਚਗੇ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਗੇ॥੪॥੮੦॥੧੧੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸਿਮਰਿ
 ਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਗਿਦੈਬਸਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪਰਬੁ
 ਰਾਤਿਸਹਿਅਗਧਿਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰਗੁਰਨਾਮਾਤਤੇਸਿਧ
 ਭਏਸਗਲਕੀਆ॥੨॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਿਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥
 ਨਾਨਕਕਹਭੈਭਾਣੀ॥ਅਪਨੇਸੇਦੁਕਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖਾਣੀ॥੪॥੮੧॥੧੧੨॥ ਗਉੜੀਪਤਿ
 ਸਾਹੀਪ ॥ਅਪਨੇਦੁਕਕਉਆਪਿਸਹਾਇ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਬਪੁਜੇਸੇਮਾਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਗੀ
 ਉਬਰੈਸਭਕੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਦਨਪੁਰਨਸਦੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਮਨਬਸਿਆਕਰਨੈਰਾ
 ਭੈਬਿਨਸੇਅਤਮਸੁਖਸਾਗਾ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਖੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਲਾ
 ॥੩॥ਕਹਨੁਨਜਾਣੀਪ੍ਰਭਕੀਦੁਡਿਅਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਸਰਨਾਣੀ॥੪॥੮੨॥੧੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਚੈ ਰਗਣਿ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰਮਕੇ ਬਲੁ ਪੁਗਠਾਣੀ ॥ ਤਤੇ ਬਿਬਨ ਬਿਅਪੈ ਕ
 ਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤ ਦੇਵਾ ਸੁਹਿਮਾਣੀ ॥ ਸੇ ਸੇ ਕਰਤਾ ਅਪਿਕਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ
 ਪਤਿਗਵਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥
 ਰਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸਾਗਰਾਗਰਤ ਪਰਤਗਹਿ ਲੇਹ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਵਦਨਿ ਨ ਸੁਰ
 ਤੇ ਨੈਸੁੰਦਰਨਹੀ ॥ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੇਸਾਜਨ
 ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤ ਗੀਆ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੋਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿਉਤਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਚੈ ਰਗਣਿ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਦਯਗੁਸਾਣੀ ਮੀਤੁ ਲਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸੰਗਿ ਹਮਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰਿ ਨ ਜੀਵਨਾ ਪਿਗੁਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਤਿ ਆਨਿ ਮਖਨਿ
 ਮਖਬਲਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬਨ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤ ਹਉ ਧਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮ
 ਤੇ ਬੋਗੀਆ ਤੁਸਵਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਰਾ ਸਰ
 ਨਿਸਮਾਣੀ ਦਾਸ ਹਿਤ ਉਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟਿ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸਮ
 ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇਜਨ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਆਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੋ ਤੁਮੇਰੇ ਪਾਠ ਅਪ
 ਗਾਸਾ ਪਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਯੋ ਬਿਖੁਤ ਰਿਅਸੰਸਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧੧੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਚੈ ਰਗਣਿ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰੋਏ ਕੇਛੁ ਤ ਕੇਘਰਿ ॥ ਚੈ ਕੋਈ ਰਮਾਪਿਅਰੇ ਗਾਵੈ ॥
 ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਦਾ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਠਿਗਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ
 ਏਕ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇਵ ਰੁਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਕਸ ਨਕਾਦਕ ਚਹੈ ॥ ਜੋ
 ਗੀਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਅਪੈ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਗਣਿ ਜਿਨ ਬਿ
 ਸਰਤ ਨਹੀ ॥ ਵਰੁਭਾਗਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਖੁਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਿਅਰੇ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚਾਪ ਕ੍ਰੇਨ ਨ ਕੁਮਾਰ ॥ ਗੁਣ ਮੁਖ ਅਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਚੈ ਪੁਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਕਵਨ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰੂਪ ਜੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਜੀਨੀ ਮੇਹਿ ਪਰਦੇਸ ਨਿਦੂਰਿ ਤੇ ਆਣੀ ॥ ੧ ॥ ਨਹਿਨ ਦਰਬੁਨ ਜੋ ਬਨ ਮਾਤੀ ॥
 ਹਿਅਨਾ ਬਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਠਿਗਤ

ਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਾਇਆਲਕ੍ਰਿਪਲਾਪੁਤਨਾਨਕਸਾਧਸੀਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥੨॥
 ੧੧੮॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਿਬ ॥ਪੁਰਖ ਮਿਲ ਬੇਕਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਲਾ ਗਿਆ ਪਾਇਲਗਉ
 ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਉ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਬਰਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨ ਅਰਪਉ ਪਨੁ ਰਖਉ ਮਨੈ ਮਾ
 ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ਜੇ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੁਨਾ ਦੇਅਨਾ ਦਿਨ ਠਹਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਕੋ
 ਗੀ॥੧॥ਪੁਰਖ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੋਟਿ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿ ਕਬੈਰਾ ਗੀ॥ਮਿਟਿ ਭੈ ਮਿਥੈ
 ਤਹ ਗਿਨਾਨ ਕਜਨ ਮਜਨ ਮਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਿਬ
 ਨਿਕਸੁਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪੰਖਾ॥ਮਿਲਿਸਾ ਪੁਸਗਣਿ ਗੁਪੁਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀ ਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਤੁ
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਮਕੀ ਕੁਈ ਤਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖਣ ਮੋਹ ਕੀ ਠਾਸਾ ਕਾਟਨ ਹਰਜਗਤੁ
 ਰੋਗੋ ਬਿੰਦਾ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਸ॥੧॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦੀਨਾ ਬਾ
 ਹੁ ਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪੰਡੁ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਗਾਸਿ॥੨॥੩॥੧੨੦॥
 ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ॥ਅਸਪਿਅਸੀ ਚਿਤ ਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈ ਨੀਰੈ ਕੋਈ ਸੰਤ ਮਿਲਣੇ
 ਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਰੋਗਾ॥ਤੁਲਾ ਧਰਤੀ ਲੇਸੁ
 ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸੋਭੈ ਹੀ ਬੋਗਾ॥੧॥ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨ ਮਜਨ ਮੋਕੇ ਜਾਤੁ
 ਹੋਗਾ॥ਆਨਦ ਸੁਖ ਭੇਟ ਤਹ ਗਿਨਾਨ ਕਜਨ ਮੁਕ੍ਤਿ ਰਾਗੁ ਸਭ ਚੁਸਦੇ ਰਾ॥੨॥੪॥੧੨੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਿਬ ॥ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ॥ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ
 ਜਸੁ ਖਦਤਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਫਿਰਿ
 ਪਰਦਾ ਹਉ ਮੈ ਪਾਈ॥ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਸੋਇਆ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਜਾਈ॥੧॥ਏਕ
 ਸੰਗਤਿ ਏਕਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੇ ਮਿਲਿ ਬਾਤਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ॥ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ਏਕ ਬਸਤੁ
 ਗੋਚਰ ਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ਕੁੰਜੀ ਗੁਰਸਉ ਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉ ਪਦਾਰਥ
 ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਿ
 ਠਾਈ॥ਪੰਚ ਜਨਮਿ ਲਿਮੰਗੁ ਲੁਗਾਇਆ ਹਰਿਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ॥੪॥ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਬਿਨੁ
 ਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ॥ਸਹਜੁ ਭਇਅ ਕੁਮੁਖਿ ਨ ਮਹਿਨਾ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ॥੧॥ਨਾਨਕ
 ਦੁਆ॥੪॥੧॥੧੨੨॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਿਬ ॥ਐਸੇ ਪਰਚੋ ਪਾਇਓ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆ
 ਲੁਬੀਹੁ ਲੇਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖੁ ਹਿਬਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤਤਤ ਮਹੀ ਮੋਹਿ

ਇਸੁ ਅਸੁ ਰੋਇਆਇਓ ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਓ ਅਰਦਾ ਸਿਖੇ ਨਤੀ ਜਉ ਸੁਨਤੇ ਹੈ ਘੁਮਾਇਓ॥
ਉਹਿ ਸਹਸਾ ਬੀਧਨ ਗੁਰੀ ਤੇ ਰੇਤਾ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਰੋਣਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਰੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁ
ਖੁ ਕਹਾਇਓ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਇਓ ਕੋਠਾ ਟਾਹੁ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ
ਦੇਸੁ ਟਿਕਾਣੀ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈ ਹੈ ਜਾਇਓ ਏਕੈ ਕਾਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੀ ਤਿਸਾ ਜੀਬੁ ਪਰਕਾਰ
ਕਾਇਓ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ਰੈਇ ਦੁਤ ਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ॥੪॥੨॥੧੨੩॥
ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਾਗੇ॥ ਮਨ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਕ ਜਸ ਵਾਗੇ॥੧॥
ਗਉੜੀ ਕਰਓ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੋਲਾ॥ ਏਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ
ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਸੇ ਮਹਿਤ ਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ॥ ਜਿਸਹਿ
ਜਗਾਇ ਪੀਅਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਸੁ ਹੁਰਿ
ਹੁਰਤੇ ਮਨ ਹਿਬਸੇਗਾ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨਹੋਇ ਗੋਛੇਗਾ॥੩॥ ਅੰਤ
ਗਜਾ ਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ਸਹਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੁਰੇ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੇਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਪੁਰੇ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ
ਸੁਨਤੇਗੇ॥੧॥ ਗਉੜੀ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗੰਗੀ ਬਾਹਾ ਧਰਾ ਧਨਹਾਰੇ॥ ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਬਹੁਤ ਸੰ
ਤ ਦਹਿ ਆਇਉ ਸਹਨਿ ਤੁਹਾਰੇ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁਤੀ ਫੋਰੁ ਹਿਕਤੁ ਨਾਹੀ
ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿਤ ਕੀਓ ਟਾਸਾ ਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮੇਲੇ ਮੇਹਿ ਤਿਨ ਤੇ
ਪੀਰਜੁ ਪਾਇਆ॥ ਸੰਤੀ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ਮੇਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ॥੩॥ ਜੀਤਿ ਲ
ਏਓ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਭਉ ਆਪੁ ਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਓਹੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ਗਉੜੀ ਆ
ਨਿਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਰਹਨੁ ਕਹਾਤੇ ਆਇਆ॥੧॥ ਗਉੜੀ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਰੋਹਿਅ
ਭੋਏ ਕਮਹਲਿ ਨਿਮੋਨੇ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬੋਨੇ॥੧॥ ਏਕ ਮਹਲਿ
ਤੂੰ ਰਿਤੁ ਬਕਤ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੋਤੇ ਤਾ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭ ਕਿਛੁ ਗੁਰੁ ਜੁ ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੁ
ਨਲੇਤਾ॥੨॥ ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨ ਹਰੇ ਜਾਨੈ॥ ਜੈਸਾ ਭੋਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀ
ਗਉੜੀ ਤੈ ਸੋਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠ ਗੀਬਹੁਤ ਭੀ ਤਿਕਰੀ ਅਹੁ ਆਪਿ ਰੋਆਰਖਵ
ਗਾਜੈ ਸੋ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈ ਸੋ ਰਹਨਾ ਕਿਆਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜ
ਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੰ ਪਰਸੁ ਆਮੀ ਕੀ ਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ॥੫॥੫॥

॥१२६॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਛੋਰਿਛੋਰਿਰੋਬਿਖਿਅਕੇਰਸੁਆਯੁਗਉਗਉਰੋਰਿ
ਗਾਵਰਜਿਉਕਿਰਖੈਹਰਿਅਏਓਪਸੁਆਯੁ॥੧॥ਗਉੜੀਜੋਜਾਨਹਿਤੁਅਪੁਨੇਕਾਜੋਸੇਖੈ
ਲੈਤੇਰੈਤਸੁਆਯੁਨਗੋਆਏਓਨਗਸਿਧਸੀਠੇਰਿਠਿਰਿਅਰੁਕਾਇਗਰਸੁਆਯੁ॥੨॥ਪੇਖਿਏਖੈ
ਸੁੰਭਕੀਲੀਲਗਚਿਮਾਚਿਤਿਨਹੂਲਇਹਸੁਆਯੁ॥ਛੀਜਤਰੋਰਿਦਿਨਸੁਅਰੁਰੈਨੀਜੀਅਕੋਰ
ਨਕੀਨੋਕਛੁਆਯੁ॥੩॥ਕਰਤਕਰਤਾਇਦਹੀਬਿਰਧਨੋਹਾਰਿਓਕਤੇਤਨੁਖੀਨਸੁਆਯੁਜਿਉ
ਓਉਨਿਮੋਹਨੀਬਾਲਉਸਤੇਘਟੈਨਹੀਰਚਚਸੁਆਯੁ॥੪॥ਜਗੁਐਸੂਮੇਰਿਗੁਰਹਿਦਿਖਾਨੇ
ਤਉਸਗਣਿਪਰਿਓਤਜਿਗਰਬਸੁਆਯੁ॥ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕੇਸੰਤਬਤਾਇਓਹਿਤੁਨਾਨਕਦਾਸਭਾ
ਹਰਿਜਸੁਆਯੁ॥੪॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਦਨੁਹਮਗਾਮੇਰੇ
ਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਗਉੜੀਅੰਤਰਕੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇਸਰਬ
ਮੈਤੁਝਤੇਪਾਏਮੇਰੇਠਕਰਅਗਹਅਤੇਲੇ॥੧॥ਬਥਨਿਨਸਕਉਤੁਮਰੇਰੰਗਾਗੁਣਨਿਪਾਨਸੁਤਰ
ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਅਥਿਨਾਸਿਪੁਰੇਗੁਰਤੇਜਾਤੇ॥੨॥ਕੁਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਹਕੇਵਲ
ਤੇਹਉਮੈਮਰੀਜਾਨਮਅਰਣਕੋਛੁਕੋਸਹਸਾਪਸੰਗਤਿਦਰਸਾਰੀ॥੩॥ਚਰਣਪਖਰਿਕਰਉ
ਸੇਵਾਬਰਿਜਾਉਲਖਬਰੀਆਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਇਹਭਉਜਲੁਤਰਿਅਜਨਨਾਨਕਪਿਆਰੁ
ਮਿਰੀਆ॥੪॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਦਨੁਹੀਤੁਝੈਤੋਰ
ਰੋਹੁਪਸਗਲਦੇਖਿਮੇਰੀ॥੧॥ਗਉੜੀਸੁਗਧਪਇਆਲਮਿਰਤਭੂਮ੍ਹੰਡਲਸਰਬਸਮਨੋਹੈ
ਹੀਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰਜੇਹਰਿਸਰਬਮਇਆਠਕਰਤੇਰੀਦੇਹੀ॥੧॥ਪਤਿਤ
ਨਠਕੁਰਨਾਮੁਤੁਮਾਗਸੁਖਦਾਈਨਿਰਮਲਸੀਤਲੇਹੀਗਿਆਨਪਿਆਨਨਾਨਕਵਡਿਅਣ
ਤਤੇਰੇਸਿਉਗਲਗਲੇਹੀ॥੨॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇ
ਆਪ੍ਰਭਕੀਅਤੁਮਾਥੀਆ॥੧॥ਗਉੜੀਅਨਿਕਜਨਮਬਹੁਜੇਨੀਕੁਮਿਆਬਹੁਨਿ
ਰਿਦੁਖੁਪਾਇਆਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਾਨੁਖਦੇਹਪਾਈਹੈਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਗਾਇਆ॥੧॥ਸੇਵ
ਅਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਅਦਰਨਕਿਨਹੀਕੀਤਾਤੁਮਰੈਭਾਣੈਭਗਮਿਮੇਰਿਮੇਰਿਆਜਾਗਤਨਾਨਕ
ਤਾ॥੨॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਿਆਰੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾਗਿਖਿਲੇਹੁਪਿਤ
ਮੇਰੇਅਨਾਬਹੁਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਜਿਸਨੇਤੁਮਹਿਦਿਖਾਇਓਦਰਸਨੁਸਾਪਸੰਗਤਿਕੋਪ
ਮਕਰਿਕਿਰਪਾਧੁਰਿਦੇਹੁਸੰਤਨਕੀਸੁਖਨਾਨਕਾਇਹੁਬਾਛੈ॥੪॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀਪਤਿ
ਗਉੜੀਤਕੋਬਲਿਹਰੀਜਾਕੋਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥੧॥ਗਉੜੀਅਹਮਾਤਕੀਕੇਤਕਗਨੀ

ਨਾਮ ਰਾਮ ਮੰਗਲ ਕਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮ ਸਹਿ ਅਵਰ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥
 ਜਾਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸਾ ਉਨ ਕੀ ਸਹਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆਸੀ
 ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ ਤਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉਤਾਜੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ਭਗਤ ਨ ਕੀ
 ਰੇ ਰੇ ਇਮਨੁ ਮੇਰੇ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਰਾਜੇ ਜੇ ਬਨੁ ਅਵਰ ਦਾਜੇ ਦੀ ਸੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੁਗ
 ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਨ ਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥੧੦
 ੧੩੧॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਸੁਨਿਆ ਏਹੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਮੇ ਕਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸ
 ਏ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿ ਅਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨ ਮ
 ਸਕ ਗਾਦੀ ਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕਾ ਨਿਦ੍ਰਿਓ ਏਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕ
 ਰਏ ਕਸੂ ਕੇਵਲ ਸਿਕੀਏ ॥ ਦਸਿ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਗਿਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਗੀਬੀਏ ॥੨॥ ਭਗੁ
 ਜਾਇ ਚਰਣਿ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥ ਏਕ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋ ਕੀ ਨਿਭੁ ਗਤਾ ਜੋ ਠਕੁਰਿ ਮਸ
 ਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥ ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਅਸਨੁ ਬਧਿਓ ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚ
 ਰੁੰਦ੍ਰ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਮੁਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥ ਐਸੇ ਜੋ ਗੀਵ ਰੁਭਾ ਗੀਭੇ ਏਹੁ ਏਕ ਬੰਧ
 ਨ ਕਟੈ ॥ ਸੇਵਾ ਪੁਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੁਰਤਿ ਕੀ ਨਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਏ ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀ
 ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਨੁਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹਾਸ ਗਲ ਧਿਆਇ ਲੇਖੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਤਾ
 ਜ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬ
 ਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕੁਮਕੀ ਜਲੀਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਸਦਾਸਾ ॥੧॥ ਤਾ ਗੀਲੇ
 ਭਵ ਜਲ ਤਾ ਭੁਬਿਖੁ ਭਾਬੈ ਰਿਬ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਰੇਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੋਇਓ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥੨॥
 ਜਾਨ ਮੁਖ ਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ
 ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੩੩॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰ
 ਥਪਤਿ ਮੇਰੈ ਮੇਰਿ ਅਨਾਥ ਸਹਣਿ ਪ੍ਰਭੋ ਤੇ ਗੀ ॥ ਅੰਧ ਰੂਪ ਮਹਿ ਹਥ ਦੇਰਾ ਖਹੁ ਕਛੁ ਸਿਆਨ ਪਉ
 ਕਰਿ ਨ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨਰੇ ਗੀ ॥ ਤੁਮ
 ਹੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੇ ਗੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ
 ਰੇ ਏਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤ ਨ ਸੰਗਿ ਜੇ ਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੇ ਸੇਵਿ ਸਹਿ ਚੰ
 ਦਰ ਕੇ ਗੀ ॥੨॥ ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੇ ਗੀ ॥ ਜਕੈ ਹੀ ਐ
 ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸ ਨ ਰੇ ਗੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਮਪਰ ਅਤਿ ਉਚੇ ਸੁ

ਖਦ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਨ ਅਧੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੈ ਕੋ ਰਪਾਉ ਨ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਸੀ ਗਿ ਸੰਗੇ ॥
 ੧੩ ॥ ੧੩੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਤੇ ਸੰਤ ਹਾ ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ
 ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਰੂਪੁ ਚਾਵੁ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਤੁਮਾਰੀ ਜਾਨਿ ਮਾਨੁ
 ਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਰਾਖੁ ਸਗਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥ ਤਰਣ ਸਾਹਿਬ
 ਹਿ ਬਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਭਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਸੁਰਖ ਹੁ ਸੀ ਗੇਰੇ ॥ ਤੇ ਪਾਪ
 ॥ ੨ ॥ ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮਾਰੇ ਹਥੇ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ
 ਹਮਾਰੇ ਸਾਥੇ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਰੇ ਕਉ ਗੁਨ ਕੀ ਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਪ੍ਰਾਪੇ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੩੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਸਹਜਿ
 ਮਾਇਓ ਦੇਵਾ ॥ ਮੇ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆ ਲਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਦੁ ਗੀ ਕੀਓ ਦਿਸੈ
 ਸੰਤ ਨਟ ਹਲਾਇਓ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੁਜਾ ਗੀ ॥ ਮੇ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰ ਹਿਦਿਖਾਇਓ ॥ ੧
 ਓਪ੍ਰਗਾ ਸੁਸਰਬ ਉਜਿਆਰ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨ ਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ॥
 ਅਮਨ ਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨਿ ਮਾਗਿ ਮਾਸਰ ਬਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖ ਠਹਰਾਇਓ ॥ ਗਵਾਇਓ ॥
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਮਾਨ ਦਰੁ ਪੁਦਿਖਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਅਦਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਦਤ
 ਭੁਖੇ ਲੁਕੀਓ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇ ਕਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥ ੪
 ॥ ੧੩੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀਓ ਟਹਰੀ
 ਗੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਧੰਡ ਹਰਿ ਤਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਜੈ ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਰ
 ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਗੇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਚਿੰਤਿ
 ਵੀਐ ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਪਾਤਿ ਤਉ ਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰਨ ਲਾਗੇ ਗੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜ
 ਅਮੀ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹਿਨਿ ਦਾਜੈ ਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਜੀ ਅਪਨ ਸੁਖ
 ਗਰੁ ਗੇ ॥ ਦੇਵੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤ ਨਾ ਗਰੁ ਗੇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਚ ਕੁਜ ਚੈ ਨਾਮੁ ਜੈ
 ਅਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਸੇਈ ਗੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸੁਰਣਾਈ ਜਾਤੇ ਬਿਥਾਨ ਕੋਈ ਗੇ ॥
 ੧੬ ॥ ੧੩੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਈਹ ਉਹ ਸ
 ਬ ਖਦ ਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤ ਰਿਸ ਨਾਨਕੁ
 ਤਾਗੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਰਭ ਕ੍ਰਿਤ ਨ ਰਕਤ

ਦੁਜਲੁਪਾਹਿਉਤਾਗੇ॥ਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧਤਮਨਮਹਿਜਮਕੀਤ੍ਰਸਥਿਦਾਗੇ॥੨॥ਪੁਰਨ
 ਯਗ੍ਧਰਮਪਰਮੇਸੁਰਉਚਅਗਮਅਪਰੇਗਾਗੁਣਗਾਧਤਧਿਆਧਤਸੁਖਸਾਗਰਜੁਐਜਨ
 ਮਨਹਾਗੇ॥੩॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨੋਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾਤਾਗੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਨਮੁ
 ਟੀਜੋਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਗੇ॥੪॥੧॥੧੩੮॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਗੁਰਗਉੜੀਚੇਤੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸੁਖਨਾਹੀਰੇਹਰਿਗੁਰਤਿਬਿਨਾ॥ਜੀਤਿਜਨਮਇਹੁ
 ਰਤਨਅਮੋਲਕੁਸਾਧਸੰਗਤਿਜਪਿਇਕਖਿਨਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਬਨਿਤਬਿਨੋਦਾ
 ਟੂਝੁਗਏਬਪੁਲੇਗਭੇਗਾ॥੧॥ਚੈਵਰਗੇਵਰਗਜਰੰਗਾਤਿਆਗਿਚਲਿਓਚੈਪੁਕਨੰਗਾ॥
 ੨॥ਚੈਅਚੈਦਨਦੇਹਫੂਲਿਆਸੇਤਨੁਪਰਸੰਗਿਗੁਲਿਆ॥੩॥ਮੋਹਿਮੋਹਿਆਜਨੈਦੂਰਿ
 ਚੈ॥ਕਉਨਾਨਕਸਦਾਹਦੂਰਿਚੈ॥੪॥੧॥੧੩੮॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਨਧਰਤਰ
 ਬੇਰਹਿਨਾਮੋਨਾਸਾਗਰਲਹਰਿਸੰਸਾਰਸੰਸਾਰੁਬੁਰਬੇਰਿਭੁਪਾਰਗਰਮੋਨੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਕਲਿਕਾ
 ਲਖਅੰਧਿਆਰੀਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨਦੀਪਕਉਜਿਆਰੀਆ॥੧॥ਬਿਖੁਬਿਖਿਆਪਸਰੀਅਤਿ
 ਘਨੀ॥ਉਬਰੇਜਪਿਜਪਿਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਅਤਵਰੇਮਾਇਆਸੋਇਆਗੁਰਭੇਟਤਕੁਪੁਤਉ
 ਖੋਇਆ॥੩॥ਕਉਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਨਦਰੀਆਇਆ॥੪॥੨॥੧੪੦
 ॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦੀਬਾਨੁਹਮੋਰੇਤੁਹੀਏਕਾਸੇਦਾਬਾਰੀਗੁਰਹਿਟੇਕਾ॥੧॥ਗਉ
 ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਚਾਕਰਲੇਲਾਇਆ॥੧॥ਮਰੇਪੰਚਬਿਖਾਦੀਆ॥
 ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਤੇਦਲੁਸਾਧਿਆ॥੨॥ਬਖਸੀਸਾਧੁਜਹਮਿਲਿਏਕੁਨਮੁ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰ
 ਦਬਿਸੁਮਾ॥੩॥ਪ੍ਰਭਚਾਕਰਸੇਭਲੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਉਜਲੇ॥੪॥੩॥੧੪੧॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀ੫
 ॥ਜੀਅਰੇਓਲਿਨਾਮਕਾ॥ਅਦਹੁਜਿਕਰਨਕਰਾਵਨੇਤਿਨਮਹਿਭਉਚੈਜਮਕਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਅ
 ਵਰਜਤਨਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਵਡੈਭਾਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਲਾਖਹਿਕਮਤੀਜਾਨੀਐ॥ਅ
 ਗੈਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀਐ॥੨॥ਅਚੈਬੁਧਿਕਰਮਕਮਾਵਨੇ॥ਗੁਰਬਾਣੂਨੀਰਿਬਹਾਵਨੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥ਨਮੁਨਾਨਕਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲੇ॥੪॥੪॥੧੪੨॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥
 ਬਗੈਬਾਲਿਹਾਰੈਲਖਬਾਰੀਆ॥ਨਾਮੋਨੇਨਮੁਸਹਿਬਕੋਪਨਾਅਧਾਰੀਆ॥੧॥ਰਹਉ॥ਕ
 ਰਨਕਰਾਵਨਤੁਹੀਏਕਾ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਹੀਏਕਾ॥੧॥ਰਾਜਜੇਬਨਪ੍ਰਭਭੂਧਨੀ॥ਤੂੰਨਿਰਗੁਨ
 ਤੂੰਸਰਗੁਨੀ॥੨॥ਈਹਉਹਤੁਮਰਖੋ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੋਲਖੋ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾਨੁ॥
 ਨਾਨਕਕੀਆਤੁਹੀਤਾਣੁ॥੪॥੫॥ ੧੪੩॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅੰ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਨਾ ਲਾਈਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਿੰਦੁਸਾਨਿ ਹਿੰਦੁਸਾਨਿ ਹਿੰਦੁਸਾਨਿ ॥ ੨ ॥

ਆਰਾਧੀਐ ॥ ਸੀਤ ਸੰਗ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਰਹੁ ਮੇਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ
ਮਿਰਿ ਭਨੇ ॥ ਸਭ ਉਚ ਬਿਰਾਜਤ ਜਨ ਸੁਨੇ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਸੇਵ
ਭੈ ਹਰਤ ਕੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਅਹੰ ਜੇ ਨਿਛਿਹਾਰਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਾਰਿ ॥
॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ਰਹਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧੪੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤ ਸੰਗ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਅਨੇਕ ਭ੍ਰਮੁ ਨ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥ ਸੇਜ ਨੁ ਦੁਖਿ ਨ ਦਿਆਪੀਐ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥
ਬਰਿਆਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਨਾਨਕ
ਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੪੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਰਸ ਨਾਜ ਪੀਐ ਏਕ ਨਾਮੁ ॥ ਈਹ ਸੁਖੁ
ਨਿਦ ਘਨਾ ਅਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀ ਐ ਤੇਰਾ ਮਹੂੰ ਰੋਗੁ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਿਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾਕਉ ਗੁਰ ਦੀਆ
ਨਾਨਕ ਤਕਾਭਉ ਗਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੪੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਜਾਕਉ ਬਿਸਰੈ
ਮਨਾਮ ਤਾਹੁ ਕਉ ਪੀਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵ ਹਿਸੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਕ
ਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥ ਤਕੈ ਕਰਤ ਲਖ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜਨ ਹਿਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਨੀ ॥
ਨਾਹੀ ਤਕੈ ਗਮਨਿ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣੈ ਹਰੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਰਬ ਬੁਧ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜੋ
ਗਿ ਹਿ ਵਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਗ ਦੁਖੁ ਨ ਸੈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੪੭ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥
ਬਬਡੇ ਮੁਲੁ ਏਤਨੇ ॥ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਬਰ ਜਤ ਬੇਦ ਸੀਤ ਨਾਉ ਆਹੁ
ਗੇਹਿ ਤਨੇ ॥ ਹਰੁ ਅਹੰ ਆਖਿ ਪੋਈ ਵੀ ਵਸਿ ਲੈ ਜਿਤਨੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਨਾਮੁ ਰਸ ਪੂਰਨ ਚਰਨ
ਲਗੈ ਗਹਿ ਤਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੪੮ ॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰਿ ਦਾਸੈ ਰੋਗੁ ਰੋਗੁ ॥ ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਬਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਸੋ ਰੋਗੁ
ਹਮਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੀ ਜੇਠਾ ਕੁਰਭਾ ਦਾ ॥ ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰ
ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਣਿ ਪਰਿਓਠਾ ਕੁਰਦ ਜੀਗਾ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਏਕ
ਏਕੈ ਅਪਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੪੯ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥
ਚੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਹਉ ਮੈ ਤਰੈ ॥ ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੋਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਭੈ
ਅਜੇ ਨਹੀ ਸੋ ਲੋਗੈ ॥ ਏਕ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀ ਅਕਦ ਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਰੋਗੈ ॥ ੧ ॥ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਹੀ

ਅਨਿਕ ਬਿਪੀ ਕਰਿ ਏਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਨਿ ਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੧੫ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤ ਮਟਿ ਕਰੁ ਠਾਮ ਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੀਨ ਦਇਆ ਲਾਪਾਰਬ
 ਹਮ ਜ ਕੋ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਅਕਲ ਪੁਰਖ ਅਗ ਬਿਬੇਧਾ ਸੁਨਤ ਜ ਸੋ ਕੋਟਿ ਅਘ ਏ ॥
 ੨ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਪਏ ॥ ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇ ਦਿਨੁ ਜ
 ਤ ਅਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਹੋਣਿ ਕੇ ਪਾਪੁ ਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜਗ ਅਸ ਬਧਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ
 ਸੰਪੰਨੇ ਦੀ ਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਰ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਏ
 ਵਨ ਹਰਾ ਬਿਸਰਿ ਓਠਾ ਕੁਰਖਿ ਨਾਮ ਹਿਰੋਤ ਪਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਹਿਰੈ ਬਾਗ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਚੇਅਰੰਦ
 ਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿ ਅਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨ ਵਏ ॥ ੩ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਤ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰੁ ਬੋਲੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ
 ਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ
 ਕਰੀ ਐ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲ ਗੁਰਿ ਕੀ ਆਦਰਸਨ ਕਉ ਬਾਲਿਹਰੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇ
 ਸਾਸਕੁ ਸਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇ ਤੇਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈ ਐ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾਏ
 ਹਮ ਤਿਬੁਧਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟ ਹਿਸਰ ਬਸੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ
 ॥ ਸੇਵ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਆਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰ
 ਤਾਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਪਾਲੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰਤ ਧਾਰੀ ਬਿਨ ਸੇਸ ਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਿਮਿ
 ਟਿ ਓਸ ਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਵਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜੇਰੇ ਲਾ
 ਖੌਰੇ ਮਨੁ ਨ ਹੋਗਾ ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ਬੁਝੀ ਹੋ ॥ ਭੰਦਰ ਨਾਹੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰਗ੍ਰਿਹ ਬਿਕ
 ਰੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਸੁਝੀ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਤੁਭਰਮਾਇਆ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਹੀ
 ਕਾਇਆ ॥ ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਬੁਝੀ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਜਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੀਵਤ ਸੇਈ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਮਇਆ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜ ਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
 ੧ ॥ ਸਭ ਹੁਕਮ ਸੁਹਾਰਿ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਜੇਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ਕਾਹੂ ਹੋਰੰਤ
 ਪਹਿਰਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਯੋਗ ਮਨੇ ਮਕਾਹੂ ਹੋ ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਕਾਹੂ ਤੀਰਥ ਕਾਹੂ ਨੀਕ

ਕਾਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚ ਗਾਨ ਨ ਕਾਭੁ ਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅਮੋ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
 ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਰਸ ਤੂੰ ਹੀ ਜਸ ਤੂੰ ਹੀ ਰੂਪ ਤੂੰ ਹੀ ਰੰਗ ॥ ਅਸਭਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ॥
 ਤੂੰ ਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਧਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਪਤਿ ਤੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਗੁਰਿ ਤੂੰ ਟੀ ਲੈ ਜੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਗੁਰਿ ਤੂੰ ਹੀ ਬਾਨ ॥
 ਗਉੜੀ ਸੁਨਿ ਹੋ ਨਾਨਕ ਨੇਰ ਨੇਹੀ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੫੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਤੋਹ ਰੰਗ
 ਮਤੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀ ਪੀ ਚੀ ਖੀ ਚੀ ਗਹਿ ਦੀ ਚੀ ਦਾਨੁ ਕੀ ਚੀ ॥ ਆਹੁ ਸਿਉ ਆਸਿਉ ॥
 ਨੁਹਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਉਹੀ ਭਾਹੀ ਚੀ ਪੋਚਾਉਹੀ ਪਾਅਰੋਉਹੀ ਰੂਚਾ ॥ ਮਨਿ ਚੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ
 ਲਾਮਨ ਦਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੧੫੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਨਾਮ ਲੇਹੁ ਮੀਤ ਲੇਹੁ ॥ ਅਗੈ ਬਿਖ ਮੁਪੁ ਬੁਝੈ ਆਪ ॥
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵ ਤ ਸੇਵ ਤ ਸਦਾ ਸੇਵ ਤੇ ਰੇ ਸੀ ਗਿਬ ਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਪ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀ ਐਚਾ
 ਜਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਹੋ ਮਜ ਗਤੀ ਰਬ ਕੀ ਏ ਬਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਬਧੋ ਬਿਕਾਗ ॥ ਨਰ ਕੁਸੁਰ ਗੁਣੁ ਇਉਂ ਚਰਾਹੇ
 ਬਹੁ ਰਿਬੁ ਰਿਅਵਤ ਗ ॥ ੨ ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾਇਵ ਪੁਰੀ ਨਿਚਲ ਕੋ ਬਉਨਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵ
 ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਹੋ ਸਾਖਤ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੈ ਸੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਆਮੈ ਤੈ ਸੋ ਕਹਿ ਆਪ ਕਾਗੀ ਨਾਨਕ
 ਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫੮ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪਾਇਓ ਬਿਲੁ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਗੇ ॥ ਹਰਖ ਸੇਹਾ ਨਿਮਿਰਤੁ ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤ ਦਉ ਤਉ ਲਉ
 ਖਨ ਭਰੇ ਪਾਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਯੁਗੁ ਪੁਰ ਭੋਇ ਆਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਆਨ ਪਕਸਾਹਿ
 ਏਤੇ ਤੇ ਬੰਧ ਪਧੇ ॥ ਜਉ ਸਾਧੁ ਕਰਮ ਸਤ ਕਿਧ ਰਿਓ ਰਬਹਮ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥ ੨ ॥ ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੇ ਮੇ
 ਕਰੇ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਧੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਰਹੁ ਬੁਧਿ ਅਗ ਪੀਠਾ ਕੁਰਕਉ ਤਬਹਮ ਸਹਜਿ ਸੇਏ ॥ ੩ ॥ ਜਉ ਲਉ
 ਪੇਟਉ ਠਾਣੀ ਚਲਿ ਅਉਤਉ ਲਉ ਰਾਨ ਭਰੇ ॥ ਪੇਟ ਭਾਰਿ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਿਲਿ ਆਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਰੇ
 ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਭਾਵੁ ਨੁਤਿ ਆਗਿ ਓਹੀ ਤਿਅਗਿ ਓਹੀ
 ਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਅਗਿ ॥ ਸਰਬ ਬੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਇ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤ ਕੁਰਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪਾਗਿ ਓਹੀ ਸੀ ਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੁਖਾਰਿ ॥ ਗੁਰੁ ਰਹੈ
 ਕਿਓ ॥ ੧ ॥ ਬਾਸ ਬਾਸ ਰੀਏ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿ ਆਨ ਦਿਸ ਟਾਗਿ ॥ ਓਹੀ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਕੁ ਮੁਰਗਿ
 ਪੁਰਨ ਸਰਬਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੈ ਮਨਿ ਬੁਰੇ ਨ ਲਾਗਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ

ਦੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਅਗੈਮਹਤੁਨਪਾਈਐ॥ਬੁਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਖਖਰ੍ਹੰ
 ਹੁਸਗਲੀਝੁਖਝੁਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕਕਹਤੇਇਹਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਦੈਸੁਪਾਰਗਾਮੀਯਾਗੁਰੂ
 ਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾ॥੪॥੬॥੧੬੪॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਆਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੁਨਹੈਦੈਸੁਆਮੀਜਿਉ
 ਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚ
 ਗੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਰਹੀਲਾਗਾਪੁਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਤੇਏਕਹੁ
 ਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੭॥੧੬੫॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉੜੀਮਾਲਾਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾਕ ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਦੀਨਦਾਇਆਲਦਮੇਦਰਗਾਇਆਜੰ
 ਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਾਯੁਏਆਜੀਉ॥ਗੁਰਤਦਛਲੁਤੇਗਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੁ
 ਨਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਦਾਸੀਸੇਵਾ
 ਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਦਰਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਦਿਨਿਦਿਲਾਗਉਪ
 ਈਜੀਉ॥੨॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਬੇਜੰਤਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰੰਥਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤ
 ਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆ
 ਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਦਿਤਲਗਿਗੁਰਕੈਪੈਰੇਜੀਉ॥ਕੁਮਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਦੈਰੇਜੀ
 ਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈਜੀਉ॥੪॥ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੇਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਨਿ
 ਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੇਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤਿਓਸਭਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਾ
 ਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੫॥੧॥੧੬੬॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਆਉ
 ਸਾਰੈਗਾਮਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਗੈਣਿਦਿਨਸਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਰੇਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੀਦੇਸਾਪੈਗ
 ਣਰੇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਮੈਕਰੈਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ਦਵੇ
 ਰਿਣਿਕਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜਸੁਹਾਦੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੀਦਾਜੀਉ॥ਪੋਖਿਦ
 ਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥ਪੁਜਾਅਰਚਾਥੰ
 ਨਸੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨਉਠਾਕੁਰਪਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥
 ਇਛੁਪੁੰਨੀਮੇਗੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਸਰਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿ
 ਹਰੇਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਤਰਿਆਜੀਉ॥ਇਹੁਅਯਤੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹੀਐਜੀਉ॥੪॥੨॥੧੬੭॥

ਗਉਰੀਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਸੁਟਿਸੁਟਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਅਰੇਜੀਉ॥ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾ
 ਉਹੁਜੀਉਭਿਦਰੇਜੀਉ॥ ਦਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਣਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ ਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈ
 ਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਦੈਭਾਈਜੀਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਾਈਜੀਉ
 ਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਾਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ ੨॥ ਏਹੁ
 ਨਿਧਾਨੁਜਪੈਦਰੁਭਾਗੀਜੀਉ॥ ਨਮਨਿਰੰਜਨਏਕਲਿਦਲਾਗੀਜੀਉ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ
 ਸਭਦੁਖਮਿਟਾਇਆਜੀਉ॥ ਅਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਆਜੀਉ॥ ੩॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਹਰਿ
 ਨਾਮੁਤਮਾਰਾਜੀਉ॥ ਤ੍ਰਿਸਚਾਸਾਦੁਭਗੁਰਦੁਣਜਾਰਾਜੀਉ॥ ਪੁਰਿਧਨੁਰਸਿਸਦੁਪਾਰਾਜੀ
 ਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੬੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉਰੀਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਰੂਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁਕਰਤੇਰੂਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣਾ॥ ਜੋਰਿਰੂਮਾ
 ਰੈਸੁਖਿਦਸਾਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੇਗਲਾਜਾਤੀਆਸੁਟਿਕੈਦੁਪਕੀਆ॥ ਕ
 ਵੀਸੁਗਤਿਨਲਪੀਆਮਾਇਆਮੋਧਵਿਆ॥ ੧॥ ਦੇਇਬੁਝੁਰਤਸਾਰਤਾਸੇਅਖੀਡਿਠਵਿ
 ਆ॥ ਕੋਈਜਿਮੁਰਖਲੋਭੀਆਮੁਲਿਨਸੁਟੀਕਰਿਆ॥ ੨॥ ਇਕਸੁਦੁਚੁਚੁਕਿਆਗਣੀ
 ਸਭਇਕਤੁਸਾਦਿਮੁਠੀ॥ ਇਕੁਅਧੁਨਾਇਰਸੀਅਵਕਾਦਿਰਲੀਜਾਇਦੁਠੀ॥ ੩॥ ਭਗਤਸ
 ਚੇਦਰਿਸੋਹਦੇਅਨਦਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤਿ॥ ਰੀਹਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਤਾ॥
 ੪॥ ੧॥ ੧੬੯॥ ਗਉਰੀਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰੇਨਾਮੁਜੀਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥
 ਅਠਪਹਰਆਗਾਪੀਐਪੁਰਨਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤੁਘਟਿਦਸੈਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁਜੇਈਸੁਹਾਵਾਥਾਉ॥ ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਵਿਨਆਵਈਰਸਨਾਹਰਿਭੁਣਗਾਉ॥ ੧॥ ਸੇਵਾਸੁਗਤਿ
 ਨਜਾਣੀਅਨਜਾਪੈਆਗਾਧਿ॥ ਓਟਤੇਰੀਜਗਜੀਵਨਾਮੇਰੇਠਕੁਰਮਗਮਾਗਾਧਿ॥ ੨॥ ਭਏਕਿ
 ਪਲਗੁਸਾਈਆਨਹੇਸੋਹਸੰਤਾਪਾ॥ ਤਤੀਵਉਨਲਗਈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਅਸੀਪਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਨਾਰਾ
 ਇਨੁਦਯੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਿਤੁਠੇਸਭਕਿਛੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
 ਹਾਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੭੦॥ ਗਉਰੀਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਹਰਿਗਮਗਮਗਮਗਮਾ॥ ਜਪਿਪੁਰਨਹੋਏਕਾ
 ਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਮਗਮਗਮਗਮਪੈਦਿਆਰੇਆਮੁਖੁਪਵਿਕੁ॥ ਹਰਿਜਸੁਸੁਟੀਐਜਿਸਤੇਸੇ
 ਈਭਾਈਮਿਤ੍ਰ॥ ੧॥ ਸਭਿਪਦਾਰਥਸਭਿਠਲਾਸਰਬਗੁਣਾਜਿਸੁਮਹਿਯਕਿਉਗੋਬਿੰਦੁਮਨੁ
 ਵਿਸਾਗੀਐਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਰਿ॥ ੨॥ ਜਿਸੁਲਾਵਿਲਾਗਿਐਜੀਵੀਐਭਵਜਲੁਪਾ

ਈਐਪਗਿਮਿਲਿਸਤੁਸੰਭਿਉਪਰੋਇਮੁਖਿਭਿਜਲਦਰਬਾਰਿ॥੩॥ਜੀਵਨਹੁਪਗੋਪਲ
 ਜਸੁਸੰਤਜਨਾਕੀਰਸਿ॥ਨਾਨਕਉਬਰੇਨਾਮੁਜਪਿਦਰਿਸਚੈਸਾਬਸਿ॥੪॥੩॥੧੭੧॥
 ਗਉਰੀਮਾਝਪਃ੫ ॥ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਉਜਿਦੁਤ੍ਰੀਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਉਸਚੇਸੇਤੀਰਤ
 ਮਮਿਲਿਅਨਿਥਦੇਬਉ॥੧॥ਗਉਰੋਰਿਸਾਦਿਸਭਿਠਿਕਿਅਤਨੁਮਨੁਠਿਕਰੋਇ॥ਦਿ
 ਟੁਪਰੇਸਰਜੋਕਰੇਠਿਟੁਸੁਜੀਵਣੁਸੋਇ॥੧॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਕੈਸਾਧਕਾਤਰਣਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥
 ਪਰਬ੍ਰਹਮਅਰਾਧੀਐਉਧਰੇਸਭਪਰਵਾਰੁ॥੨॥ਸਾਜਨੁਬੰਧੁਮਿਤੁਸੋਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਦੇਇ
 ॥ਅਉਗੁਣਸਭਿਮਿਟਾਇਕੈਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥੩॥ਮਲੁਖਜਾਨਾਥੇਹੁਪਰਹਰਿਕੇਚਰਣ
 ਨਿਪਨਾਨਾਨਕੁਜਾਚਿਕੁਦਰਿਤੈਰੈਪ੍ਰਤੁਪੋਨੇਮੰਗੈਦਾਨੁ॥੪॥੪॥੧੭੨॥ ਚਉਪਦੇਪ੍ਰਗਨਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉਰੀਸੁਆਰੇਗੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਬਇਹਮਨਮਹਿਕਰਤੁ
 ਮਨਾ॥ਤਬਇਹੁਬਾਦਰੁਠਿਰਤਬਿਗਨਾ॥ਜਬਇਹੁਆਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਤਤੇਰਮਈਅ
 ਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥੧॥ਸਹਜਸੁਰੇਠਾਠਲੁਮਸਕੀਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਮਪੁਨੈਮੋਹਿਦਾਨੁਦੀਨੀ
 ॥੨॥ਗਉਰਾਜਬਕਿਸਕਉਇਹੁਜਾਨਸਿਮੰਦਾ॥ਤਬਸਗਲੇਇਸੁਮੇਲਹਿਠੰਦਾ॥ਮੇਰਤੇਰਜ
 ਬਇਨਹਿਚੁਕਾਈ॥ਤਤੇਇਸੁਸੰਗਿਨਹੀਬੈਰਾਈ॥੩॥ਜਬਇਨਿਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਧਰੀ॥
 ਤਬਇਸਕਉਰੈਮੁਸਕਲੁਭਾਰੀ॥ਜਬਇਨਿਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਰਾ॥ਤਬਇਸਨੇਨਹੀਕਿਛੁਤ
 ਤਾ॥੪॥ਜਬਇਨਿਅਪਨੈਬਾਧਿਓਮੋਹਾ॥ਅਦੈਜਾਇਸਦਾਜਮਜੋਹਾ॥ਜਬਇਸਤੇਸਭੁਬਿਨ
 ਸੇਭਰਮਾ॥ਭੇਦੁਨਹੀਰੈਪਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੫॥ਜਬਇਨਿਕਿਛੁਕਰਿਮਾਨੇਭੇਦਾ॥ਤਬਤੇਦੁਖਡੰਡੁਅ
 ਰੁਖੇਦਾ॥ਜਬਇਨਿਏਕੋਏਕੀਬੁਝਿਅਾ॥ਤਬਤੇਇਸਨੇਸਭੁਕਿਛੁਬੁਝਿਅਾ॥੬॥ਜਬਇ
 ਹੁਸਦੈਮਾਇਆਮਰਥੀ॥ਨਹਤਿਪਤਦੈਨਹਤਿਸਲਾਥੀ॥ਜਬਇਸਤੇਇਹੁਹੋਇਓਜਿਉਲਾ॥
 ਪੀਛੈਲਾਹਿਚਲੀਉਠਿਕਉਲਾ॥੭॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਜਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਓ॥ਮਨਮੰਦਰਮਹਿ
 ਦੀਪਕੁਜਲਿਓ॥ਜੀਤਹਾਰਕੀਸੋਝੀਕਰੀ॥ਤਉਇਸਘਰਕੀਕੀਮਤਿਪਰੀ॥੮॥ਕਰਨਕਰ
 ਵਨਸਭੁਕਿਛੁਏਕੈ॥ਅਪੋਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕੈ॥ਦੂਰਿਨਨੇਰੈਸਭੁਕੈਸੀਗਾ॥ਸਦੁਸਾਲਹੁ
 ਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਾ॥੯॥੧॥ ਗਉਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਨਮੇਲਾਗਾ॥ਤਿਸਕ
 ਉਮਿਲਿਆ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਗਾ॥ਤਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਦਿਅਸੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਨਿਹਚ

ਕੁਇ ੧ ॥ ਐਸ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਈਹ ਉਚੇ ਕੇ ਮਿਤੇ ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ਉਪਦਾ ॥
 ਜਾਇ ॥ ਧਰਤ ਮਨੁ ਮਾਅ ਦੇ ॥ ਈਹ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਠਿਕੁ ਖਨ ਲਗੈ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਈਹ ਉਚੇ ਮੇਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਸਿਅ ਦਰਿ ਪੰਚਾ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਚਾ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਈਹ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜਾ ਸੁ
 ਜ ਪਤਰ ॥ ਈਹ ਗਗਨ ਸਿਝੈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਈਹ ਉਚੇ ਹਿਸਾਧਾ ॥ ਜਾ
 ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਧੈ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਰਹਿ ਮਿਲੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਛੋ
 ਕੈ ॥ ਰਿਸੈ ॥ ਗਿਹਿ ਲੈ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਕਈ ਬੈਠੈ ਠਵਾ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤ
 ਰ ॥ ਅਗਨਿ ਨੋ ਪੋਹਤਾ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਇਹੁ ਕਾਲ ਨ ਜੋਤਾ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪ
 ਰ ਸਗਲਾ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਮੁਸਕਾਉ ਕਛੁ ਨ ਬਨੈ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਸੁਟਿ ਮਨ ਹਤ ਧਨੈ ॥ ਨਾ ਮੁਜ
 ਪਤਰ ॥ ਈਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤਰ ॥ ਕਮਲ ਸੀਧੋ ॥ ੭ ॥ ਭੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਬ ਉਪਰਿ ਕਰੀ ॥ ਜਿਸ
 ਕੈ ਚਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ॥ ਹਰੀ ॥ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨ ॥ ਤਿਨਿ ਭੋਜਨ ਭੁਕਾ ॥ ਕਹਨਾ ਨ ਕਞਿ ॥ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਰੈ ॥ ਪੰਚ ਜਨ ਸਿਉ ਸੈ ਬੁਨਿ ਵਰੈ ॥ ਵਸਿਓ ਵੀ
 ਕਰਿ ਰਖੈ ॥ ਦਸਿ ॥ ਤਕੈ ॥ ਅਤ ਮੈ ॥ ਚੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ ਤਕੈ ॥ ਚੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਾਇਆ ॥ ਈਹ ਅਪ੍ਰਭ
 ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਾਜਨ ਦੁਸਵ ਜਾ ਕੈ ॥ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ॥ ਤੇਤਾ ਗਿਅਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਤੇਤਾ
 ਮੁਖਿ ॥ ਜੇਤਾ ਪੇਖਣੁ ॥ ਤੇਤਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਜਾਗਣੁ ॥ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਚੋਤਾ ॥ ਜਾਇ ॥ ਸੁਰੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਬੈ
 ਰਹੁ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਹੀਰਸਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਰੂਪ ਸਹਜੇ ॥ ਜੀਜ ਪਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਭੋਜਨੁ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਭਉ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਮਿਟਿ
 ਸਗਲ ਦੁਰਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਚੋਆਸਾ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਮਿਲਿ ॥ ਈਹ ਰਬੁ ॥ ਮੁਨਿ ਸੰਗੁ ॥ ੪ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਕਿਹ ਮਹਿ
 ਸਹਜਿ ਦਾਸੀ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ॥ ਤਨ ਕੀ ॥ ਨਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਹਜਿ ॥ ਮਨਿ ॥ ਭੁਇਆ ॥ ਮਨਿ ॥ ਦਾ ॥ ਤਕਉ ॥ ਭੋਇਆ
 ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ੫ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥ ਪੀਓ ॥ ਨਿਮਾ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਕੀਨੇ ॥ ਜੀਅ ॥ ਕੇ ॥ ਦਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਕਥਾ ॥ ਮਹਿ ॥ ਅਤ ਮੁਰ
 ਸਿਆ ॥ ਤਕੈ ॥ ਸੰਗਿ ॥ ਅਥਿਨਾ ॥ ਸੀ ॥ ਦਸਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਅਸਭਾ ॥ ਅਸਥਿਰ ॥ ਭਉ ॥ ਈਆ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਅਨਹ
 ਤ ਸਬਦੁ ॥ ਦੁਜਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਰੁਣ ॥ ਰੁਣ ॥ ਕਾ ॥ ਰੁਸੁ ॥ ਈਆ ॥ ਤਕੈ ॥ ਘਰਿ ॥ ਪਾਰਬ ॥ ਮੁਸਮਾਇਆ ॥ ੭ ॥
 ਸਹਜੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ॥ ਪਰਿਓ ॥ ਕਰਮਾ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਗੁਰ ॥ ਭੋਇ ॥ ਸਿਉ ॥ ਪਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਹਜੇ ॥ ਭਉ ॥ ਈਆ ॥ ਸੋ ॥ ਜਾਣੈ ॥ ਆਨਕ
 ਦਸਤਕੈ ॥ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ॥ ਗਰਭ ॥ ਦਸਤੋ ॥ ਟਹਿ ॥ ਅਪ੍ਰਕਥ
 ਰੁਟੈ ॥ ਬਸੰਗਿ ॥ ਜੁਰਿਆ ॥ ਭੋਜਨ ॥ ਅਨਿਕ ॥ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਬਹੁ ॥ ਕਪਰੇ ॥ ਸਹ ॥ ਪਰਗਟੁ ॥ ਨਾ ॥ ਕਰਹਿ ॥ ਗੇਬ ॥ ਪਰੇ
 ॥ ੧ ॥ ਕਢਨ ॥ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਜੇ ॥ ਕਥਾ ॥ ਨਟੈ ॥ ਕਢਨ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਭਿਉ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ॥ ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਈਹੁ ਪੁਰੀ
 ਮਹਿ ॥ ਸਹ ॥ ਪਰਮਾ ॥ ਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਪੁਰੀ ॥ ਨਿਹ ॥ ਰਣ ॥ ਨਹੀ ॥ ਰਹਣਾ ॥ ਸਿਵ ॥ ਪੁਰੀ ॥ ਕੋ ॥ ਚੋਇ ॥ ਗਾ ॥ ਕਾਲਾ ॥ ਤੈ ॥ ਗੁਣ ॥ ਮ

ਇਅਥਿਨਸਿਥਿਤਯਾ॥੨॥ਇਤਤਰਪਰਣਿਗਰਾਨੁਅਰੁਤਰੋਗਦਿਸਸਿਪਦਵਪਦਕੁਨੀਗੇ॥
ਦਿਨਸੁਰੋਣਿਬਰਤਅਰੁਭੇਦਾ॥ਸਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬਿਨਸਹਿਗੇਬੇਦਾ॥੩॥ਤੀਰਥਦੇਵਦੇਹੁਰੋਪੇਖੀ॥
ਮਮਲਾਤਿਲਕੁਸੇਚਪਕੋਰੋਤੀ॥ਪੋਤੀਰੰਗੁਰੰਤਿਪਰਸਾਦਨਭੇਗਾ॥ਗਵਨੁਕਰੈਗੇਸਗਲੇਲੋਗਾ॥
ਮਜਾਤਿਦਰੁਤੁਰਕਅਰੁਰਿੰਦੁ॥ਪਸੁਪੀਖੀਅਨਿਕਜੇਨੀਜਿੰਦੁ॥ਸਗਲਪਾਸਾਰੁਦੀਸੈਪਸਗ
ਬਿਨਸਿਜਾਇਗੇਸਗਲਅਕਰਾ॥੪॥ਸਹਜਸਿਫਤਿਭਗਤਿਤਤੁਗਿਅਨਾਸਦਾਅਨੰਦੁਨਿਹਰ
ਲੁਸਚੁਥਾਨਾ॥ਤਹਸੰਗਤਿਸਾਧਗੁਣਰਸੈ॥ਅਨਭਉਨਗਰੁਤਹਸਦੁਵਸੈ॥੫॥ਤਹਭਉਭਰਮ
ਸੋਗੁਨਚਿਤਾ॥ਅਵਨੁਜਦਵਮਿਰਤੁਨੋਰੋਤਾ॥ਤਹਸਦਾਅਨੰਦਅਨਹਤਅਖਰੋਗਾ॥ਭਗਤਦ
ਸਹਿਕੀਰਤਨਅਧਰੋ॥੬॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਪਰਾਕਉਨੁਕਰੈਤਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿ
ਸੁਕਿਰਪਕਰੈ॥ਨਿਹਚਲੁਥਨੁਸਾਧਸੀਗਿਤਰੋ॥੮॥੪॥ ਗਉਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਜੋਇ
ਸੁਮਾਰੋਸੋਈਧੁਗਾਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸੋਈਪੁਗਾਜੋਇਸੁਮਾਰੋਤਿਸਹਿਵਡਿਆਈ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋ
ਤਿਸਕਾਭੁਖਾਈ॥੧॥ਐਸਕੋਇਜਿਦੁਬਿਧਮਾਰਿਹਵਦੈ॥ਇਸਹਿਮਾਰਿਗਾਜੋਗੁਰਮ
ਦੈ॥੧॥ਗਹਉ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਤਿਸਕਉਭਉਨਾਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸੋਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋ
ਤਿਸਕੀਤਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸੁਦਰਗਾਹਸਿਝੈ॥੨॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁ
ਮਾਰੋਸੋਪਤਿਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸੋਈਜਤੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਤਿਸੁਹੋਵੈਗਤੀ॥੩॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋ
ਤਿਸਕਾਅਇਆਗਤੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸੁਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸੋਵਡਭਾਗਾ॥ਜੋਇਸੁ
ਮਾਰੋਅਨਟਿਨੁਜਾਗਾ॥੪॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤ
॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸੋਈਸੁਗਿਆਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸੁਸਹਜਿਧਿਆਨੀ॥੫॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਥਾ
ਇਨਪਰੋਕੋਟਿਕਰਮਜਾਪਤਾਪਕਰੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਨਮੁਨਮਿਟੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਮਤੇ
ਨਹੀਛੁਟੈ॥੬॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਚੁਠਿਨੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀ
ਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਜਉਲਾ॥੭॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ
॥ਤਿਸੁਰਈਖਲਾਸੀਰੋਈਸਗਲਸਿਧਿ॥ਗੁਰਿਦੁਬਿਧਜਕੀਰੈਮਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੀ॥੮॥੫॥ ਗਉਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਗੈਤਸਭੁਕੋਮੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਗੈ
ਤਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਗੈਨਦਿਅਪੈਕਾਕਾ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਗੈਤਰੋਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥ਰੇਮਨ
ਮੇਰੇਤੁਹਰਿਸਿਉਜੋਗੁਕਾਜਿਤੁਹਰੈਨਾਹੀਰੋਗੁ॥੧॥ਗਹਉ॥ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੁਨੀਆਦਾਗਾਕਾਹੁਕਾਜਿ
ਨਾਹੀਗਾਵਾਗਾਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲਸੁਣਹਿ॥ਤਿਸਕੈਸੀਗਿਬਿਨਮਹਿਉਧਰਹਿ॥੨॥ਕੋਇਮਜ

ਜਕੈਸੁਟਿਨਾਮਾਕੋਟਿਪੁਜਾਜਕੈਚੈਧਿਅਨਾਕੋਟਿਪੁਨਿਸੁਟਿਹਰਿਕੀਬਾਣੀਕੋਟਿਛਲਾਗੁਰ
ਕੋਟਿਛਲਾਗੁਰਮਨਿਅਪੁਨੇਮਹਿਠਿਗਿਠਿਰਿਚੇਤਾਥਿਨਸਿਜਹਿਮਾਇਆਕੋਚੇਤਾਹਰਿਅਥਿ
ਜਾਸੀਤੁਮਹੈਸਿਗਿਆਮਨਮੇਰੇਚੁਰਾਮਕੈਰਿਗਿਆਜਕੈਕਾਮਿਉਤਰੈਸਭਰੂਪਾਜਾਕੈਕਾਮਿਨੇਹਰਿ
ਦੁਗਾਜਕੈਕਾਮਿਤੇਰਾਵਤੁਗਾਮਗਾਜਾਕੈਕਾਮਿਤੇਦਹਿਤੁਅਮਨਾਪਾਜਕੈਚਕਰਕਉਨਹੀਤੁਨਾਜਕੈ
ਚਕਰਕਉਨਹੀਬਾਨਾਜਕੈਦਠਤਰਿਪੁਛੈਨਲੇਖਾਤਾਕੀਚਕਰੀਕਰਹੁਥਿਸੇਖਾਫੀਜਾਕੈਉਨਨਾ
ਹੀਕਪੁਥਤਾਏਕਹਿਅਪਿਅਨੇਕਹਰਤਿਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਇਸਦਾਨਿਪਲਾਮਨਮੇਰੇਕਰਿਤਾਕੀ
ਪਲਾ॥੭॥ਨਕੋਚਤਰੁਨਹੀਕੋਖੁਰਾਨਕੋਧੀਦੁਨਹੀਕੋਥੁਗਾਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾ
ਕੋਸੇਦਕੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਗਾ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਥਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪ
ਅਰਜਾਗੀ॥ਤਿਉਜੀਵਹਿਸਾਕਤਨਾਮੁਥਿਸਾਗੀ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੇਸਿਮਰਨਮਹਿਜੀਆਕੋਟਿ
ਦਿਨਸਲਾਖਸਦਾਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਥਿਨੁਸਿਮਰਨਧ੍ਰਿਤੁਕਰਮਕਰਾਸਾਕਾਗਬਤਨਥਿਸ
ਟਮਹਿਦਾਸਾ॥੨॥ਥਿਨੁਸਿਮਰਨਭਏਕੁਕਰਕਾਮਾਸਾਕਤਬੇਸੁਅਪੁਤੀਨਾਮਾ॥੩॥ਥਿਨੁਸਿਮਰਨੁਜੈਸੇ
ਬੀਛਛਤਾਗਾਥੇਲਹਿਕੁਰੁਸਾਕਤਮੁਖੁਕਾ॥੪॥ਥਿਨੁਸਿਮਰਨਗਰਪਭਕੀਨਿਆਈ॥ਸਾਕਤਬਾਨ
ਭਰਿਸਟਠਿਗੀ॥੫॥ਥਿਨੁਸਿਮਰਨਕੁਕਰਹਰਕਾਇਆਸਾਕਤਲੇਭੀਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥੬॥ਥਿਨੁ
ਸਿਮਰਨਹੈਅਤਮਪਾਤੀ॥ਸਾਕਤਨੀਚਤਿਸੁਕੁਲਨਹੀਜਾਤੀ॥੭॥ਜਿਸੁਭਾਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸ
ਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਕਾਤਨਨਕਗੁਰਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਗੁ
ਰਕੈਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੧॥ਗੁਰਿਕੈਬਚਨਿਧਿਆਇਓਸੇ
ਗਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਸੁਟਿਰਸਨਦੁਖਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿ
ਪਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਰੀਬਾਣੀ॥੨॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਅਮੇਰਾਅਪ੍ਰਾਗੁਰਕੀਦਇਅਤੇਮੇਰਾਵਰੁਪਰ
ਰਾਪੁ॥੩॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਅਮੇਰਾਭਰਮੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪੇਖਿਓਸਭੁਖੁਮੁ॥੪॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕੀ
ਨੋਗਏਜੇਗੁ॥ਗੁਰਕੈਸੰਹਿਤਰਿਆਸਭੁਛੋਗੁ॥੫॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੇਕੇਕਾਰਜਸਿਧਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿ
ਪਾਇਆਨਾਉਨਿਧਿ॥੬॥ਛਿਨਿਜਿਨਿਕੀਨੀਮੇਰੇਗੁਰਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਈਐਜਮਕੀਠਾਸਾ॥
ਅਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਾਗਿਆਮੇਰਕਰਮੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਭੋਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥੮॥੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥
ਭਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉਸਾਸਿਸਾਸਿ॥ਗੁਰਮੇਰੇਪਾਣਸਤਿਗੁਰਮੇਰੀਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਦਰਸਨੁ
ਹੋਏਖਜੀਵਾ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਗੁਰਕੀਛੇਣੁਨਿਤਮਚਨਕਰਉ॥ਜਨਮਜਨ
ਮਹਿਉੜੀ॥ਗੁਰਉ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਛੁਲਾਵਉਪਾਖਾਮਹਾਅਗਨਿਤੇਰਾਥਵੇਰਾਖਾ॥੩॥ਤਿਸੁ

ਕੁਰਕੋਕੋਹਿਦੇਦੁਇਪਣੀ। ਜਿਸੁਕੁਰਤੇਅਕਸਗਤਿਜਾਣੀ॥੪॥ਤਿਸੁਕੁਰਕੋਗੁਰੋਪੀਸਉਲੇ॥
॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਵੈਗੀਸਭਮੀਰ॥੫॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੋਕਉਦੀਨਜੀਉ॥ਅਪਨਾਦਾਸਗਾਮਪੇਸੁ
ਚਿਲੀਉ॥੬॥ਅਪੇਲਾਇਓਪਨਾਪਅਗੁ। ਸਦਾਸਦਾਹਿਸੁਗੁਰਕਉਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥ਕੀ
ਕਲੇਸਭੈਭ੍ਰਮਦੁਖਭਾਥਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਕੁਰਸਮਰਾਥਾ॥੮॥੧॥ ਗਉਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ
ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦੁਅਪ੍ਰਾਨੁਦੇਹਾ। ਨਾਮਬਿਨਾਪਿਗੁਪਿਗੁਅਸਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾ
ਪਹਰੈਖਾਇ॥ਜਿਉਕੁਕਰੁਤੁਨਮਾਇ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੇਤਾਬਿਉਹਾਗੁ॥ਜਿਉਮਿਰਤਕਮਿਥਿਅ
ਸੀਗਾਹੁ॥੨॥ਨਾਮੁਬਿਸਰਿਕਰੇਰਸਭੇਗਾ। ਸੁਖਸੁਖਪਨੈਨਹੀਤਨਮਹਿਰੇਗਾ॥੩॥ਨਾਮਤਿਅਗਿਕਰੇ
ਅਨਕਾਜਾ। ਬਿਨਸਿਯਾਇਝੂਠੇਸਭਿਪਾਜਾ॥੪॥ਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਵੈ। ਕੋਟਿਕਰਮਗ
ਤੇਨਰਕਿਜਾਵੈ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਿਨਿਮਨਿਨਅਰਧਾ। ਚੋਰਕੀਨਿਆਈਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾ॥੬॥
ਲਾਖਅੰਡਬਰਬਹੁਤੁਬਿਥਾ। ਨਾਮਬਿਨਾਝੂਠੇਪਸਾਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੇਈਜਨਲੇਇ। ਕਉ
ਕਿਰਪਾਨਾਨਕਜਿਸੁਦੇਇ॥੮॥੧੦॥ ਗਉਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਦਿਮਧਿਜੇਅੰਤਿਨਿਧਿ
ਸੋਸਾਜਨੁਮੇਰਾਮਨੁਹਾਰੈ॥੧॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੰਗਿਚਲੈ। ਦਇਆਲਪਰਖਪੁਗਨਪ੍ਰ
ਤਿਪਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਸਤਨਾਹੀਛੋਡਿਨਜਾਇ। ਜਹਪੇਖਾਤਹਰਿਅਸਮਾਇ॥੨॥ਸੁ
ਰਸੁਘੜਚਤੁਰਜੀਅਦਾਤਾ। ਭਾਈਪੁਰੁਪਤਾਪ੍ਰਭਮਾਤਾ॥੩॥ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਰਮੇਰੀਰਸਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਕਹਿਰਿਦੈਨਿਵਸਿ॥੪॥ਅਇਆਸਿਲਕਕਟੀਗੋਪਾਲਿ। ਕਰਿਅਪੁਨਲੀਨੋਨ
ਰਿਨਿਹਾਇ॥੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਟੇਸਭਿਰੇਗਾ। ਚਰਣਪਿਆਨਸਰਬਸੁਖਭੋਗਾ॥੬॥ਪੁਗਨਪ੍ਰ
ਤਨਵਤਨੁਨਿਤਬਾਲਾ। ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਹਰਿਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਪਦੁਚੀ
ਸਰਬਸੁਨਮੁਭਗਤਕਉਦੀਨਾ॥੮॥੧੧॥ १੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉਰਾਉਰੀਮਝਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਬੇਜਤਠੇਰੇਅਸੰਖਅੰਤੁਪਾਗੀਆ॥ਸੇਈਚੋਏਭਗਤ
ਨਾਕਿਰਪਾਗੀਆ॥੧॥ਹਉਵਾਗੀਆਹਰਿਵਾਗੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਪੰਥੁਤੁਰਉਬਹੁਤੇ
ਹਰੀਆ॥ਮੈਤਕੀਓਟਸੰਤਹਲੇਹਉਬਾਗੀਆ॥੨॥ਮੋਹਨਲਾਲਅਨੂਪਸਰਬਸਾਧਗੀਆ॥
ਰਿਨਿਦਿਨਿਦਿਲਾਗਉਪਾਇਦੇਹਉਖਾਗੀਆ॥੩॥ਮੈਕੀਏਮਿਥਾਅਨੇਕਇਕਸੁਬਲਿਹਰੀ
ਸਭਗੁਣਕਿਸਹੀਨਹਿਹਰਿਪੁਰਭੰਡਾਗੀਆ॥੪॥ਚਹੁਦਿਸਿਜਪੀਮੈਨਾਉਭੁਖਿਸਵਾਗੀਆ॥
ਅਹੀਓਤੁਹਰਿਨਾਨਕਬਲਿਹਰੀਆ॥੫॥ਗੁਰਿਕਾਓਭੁਜਾਪਸਾਰੇਮੋਹਕੁਪਾਗੀਆ॥੬॥
ਓਜਨਮੁਅਪਭੁਖਹਰਿਨਹਾਰੀਆ॥੭॥ਮੈਪਾਇਓਸਰਬਨਿਧਾਨੁਅੰਕਭੁਕਥਾਗੀਆ॥੮॥

ਜਾਹਿ ਸੇਭ ਕੰਤ ਬਾਹੁ ਧਰੀ ॥ ੭ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਲਖ ਪਾਰ ਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਭਉ ਜਲੁ
ਤਰੀ ਐਕ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਹਉ ਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਾਹ ਇਹੁ ਹਰਿਗੰਗਾ ਜਪਿ ਜਿਹਦੁ ਹਰਿਏ ਕਮੰਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥
ਜਿਹਉ ਮੈ ਗੁਰਗਿਆਨ ਭੁਝੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥ ੧ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨਗਇਓ ॥
ਸਕਤ ਮੂਲ ਗੋਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰ ਨਨਾ ਮੁਸਦਾਰ ਦਿਹਰਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥
ਗੁਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕਹਿਨੇ ਮੇਨ ਮੋ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਦਰਿ ਅਤੁਲ ਸੁਖੋ ॥ ੪ ॥ ਨੈਨ ਅਲੋਦੁ ਉਸਾਧ ਜਨੋ ॥ ਹਿਰ
ਦੈ ਗਵਉ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜੋ ॥ ਜਗੁ ਮਮ ਰਨ ਦੁਹਤੇ ਹਰਿਓ ॥ ੬ ॥ ਦੁਖ ਅੰਧੇ ਗਾਮ
ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥ ਦੀਪ ਥਲਿਓ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਦਿ ਅਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥ ਜਨਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰੁ ਹਉ ਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤੁ
ਮਗਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਬਲ ਤੇ ਜਲ ਤੇ ਰਉ ਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦ ਨ ਸੁਲਾਇ
ਓ ॥ ੧ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇ ਰਾਮਿ ਟਿਗਇਆ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਦੀਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਪਾਦ ਕੁਸਾਗਰ ਗੰਗੇ ਹੋਰ ਚਰਿ
ਸੰਤ ਨਾਦਤੁ ਗਇਓ ॥ ੩ ॥ ਨਾਹ ਮਕਰ ਮਨ ਪਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿਗਿ ਰਿਭੁ ਜਾਪਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ਭਉ ਖੰਡਨ ਦੁ
ਖ ਭੰਜਨੋ ॥ ਭਗਤਿ ਦਫੁਲ ਹਰਿਨਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ਅਨਾਥ ਹਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਖ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥
੬ ॥ ਨਿਗੁਨੀ ਅਰੇ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਦੇ ਪੁਦਰ ਸੁਹਰਿ ਗਇਓ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਤੁਹਾਗੀ ॥ ਠਕੁਰ ਸੇਵ ਕੁਦੁ
ਅਰੇਆਇਓ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੁ ਹਉ ਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੋਭੋ ਗਇਨ ਸੰਗਿ
ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਦ ਧਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਉ ਸੁਰਾ ਪਰਧਾਨੁ
ਹਉ ਕੋਨਾ ਹੀ ਮੁਖੁ ਹਿਸਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜੇਬ ਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ
ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾਮ ਰਤਿ ਆਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧ ਪਸਖੇ ਪਛੈ ਤਿਨ ਤੁਕਉ
ਸੰਪਤੀ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ਮਹੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਸੁਚਿਕਰ ਮਕਰਿ ਇਥੰ
ਪਨ ਬੰਧਨੀ ॥ ੭ ॥ ਦਇਆ ਲਖ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਸਨੀ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਹਉ ਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੇਰਾ ਗੁਰੁ ਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰੰਤ ਦਾਤੋ ॥ ਮੇਰੈ
ਰਸ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪ੍ਰਧਾ ਬਿਧਾਤੋ ॥ ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀ ਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹੁ ਤੁਝੈ ॥ ਹੀਨੀਆ
ਕਰਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸਨਿ ਮਾਣੀਆ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿਨ ਘੜੀ ਦਿਸਰੇ ਪ

ਭੁਖੁਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਰੰਗਿ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਬਿਨੁ
ਰਹਿ ਜੀਉ ਸੁਟਿ ਕੰਤ ਪਿਆਸੇ ਰਾਮ ਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਿ ਲੀਅ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਭੁਮੰਗੇ ਚਲਤ
ਭੁਮੰਗੇ ਦੇਖਿ ਮੇਰੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਪੀਰਏ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆ ਲੁਬਾਲਾ ਸਰਬ ਹੁਦਰ
ਪੂਰਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਸੁਨਾਹੀ ਸੁਖ ਦਤੇ ॥ ਉਦਿਛੁ ਹੀ ਬੁਰਿਆਹੇ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਰੁ
ਘਰਿ ਅਵਰੁ ਨਾਹਿ ਪਿਆਸੇ ॥ ੨ ॥ ਉਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਦੇਸਾ ॥ ਉਸਿ
ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇਸ ਦੇਸਾ ॥ ਅਰਪਿਆ ਤਸੀ ਸੁਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਰਿਸੀਰਿ
ਭੂਦਿ ਬਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲਾ ਦੁਖਿ ਮਿਟਿਅ ਮਨੁ ਚਿਦਿਅ ਪਾਇਆ ॥ ਦਿਨੁ ਗੈਰਿ
ਅਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਅ ਲੋਕੁ ਤੇਹ ਮਜੈ ਸਾ
੩ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਅ ਜੀਉ ਦ੍ਰਿੜਿ ਵਾਧਾਈ ॥ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਤਿ
ਪਾਬੁ ਭਾਈ ॥ ਮਿਲਿਅ ਅਤਲਾ ਲੁਗੁ ਪਾਲੁ ਰੁਕੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧ ਪਰ
ਖਉ ਪਜਿਅ ਦੁਤਾ ਬਭੁਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਵਾਜੇ ਦ੍ਰਿੜਿ ਹਿਘਰ ਮਹਿ ਪਿਰਸੈ ਗਿਸੇ ਜਦਿਛੁ
ਈ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਅ ਕੰਤੁ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਪ: ੫
॥ ਮੇਰਨ ਤੇਰੇ ਉਚੈ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੇਰਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰਾ ਜੀਉ ਸੰਤ ਪਰਮ ਸਾਲਾ
ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਪਾਰਦੈਆਰ ਰੁਕੁ ਸਦਾ ਕੀਰਨੁ ਗਾਵਹੋ ॥ ਜਹਸਾ ਪਸੰਤ ਇਕ ਤੋਰੇ ਦਰਿ ਤਹੁ
ਝੁਰਿ ਧਿਆਵਹੋ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆ ਲੁਖੁ ਅਮੀਰੋ ॥ ਪੁਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾ ਬਿਨ ਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨੁ ਸੁਖ ਸਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਪ ਚਲਨਿ ਰਹੈ
॥ ਮੇਰਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀਅ ਦਰਸ ਭਰਾ ਲੀਆ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤਏ ਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਭੁ ਗੁਜਿਨ ਹਿਸਭ ਕਲ
ਧਾਰੀਆ ॥ ਭੁਭ ਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿਕੀਆ ॥ ਮਾਦਿ ਪੁਰ ਭੁਭ ਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ
ਆਪਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈ ਜਗਾ ਧਰੁ ਸਭੁ ਸੇਵਕ ਸਗਲਿ ਤੁ
ਰੀਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਨਿ ਤੁਧੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮੇਰਨ ਜਮੁ ਨੇਹਿਨ ਅਵੈ ਤੁਧੁ
ਪਰਿਨਿਦਾਨਾ ॥ ਜਮ ਕਾ ਲੁਤਿ ਨ ਕਉਲ ਗੈਨਾ ॥ ਜਿਐ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੋ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਗੀਨੈ
ਰੁਧ ਅਰਧ ਹਿਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੋ ॥ ਮਲ ਮੁਤ ਮੁਕੁ ਜਿ ਮੁਗ ਧਰੇ ਤੇ ਸਿਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥
ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਤੁ ਨਿਹ ਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਨ ਤੂੰ ਸੁਠ ਲੁਠ ਲਿਆਸੁ ਪੁ
ਵਹੋ ॥ ਮੇਰਨ ਪੁਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਗਤ ਰਿਅ ਜਹਨੁ ਲਾਹਿਆ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਚਿਨਿਦ
ਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਧੋ ਪੈਨੁ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇਹਿਨ ਅਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਕੇ ਕਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿਤ ਰੇ ਅਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ
 ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹਿ ਪੁਨਹਿ ਬਲਿਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
 ਜਪਿ ਪਦ ਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲ ਬਿਖਦਾ ਨਾਹ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਜਪਿ ਮਨਾ ਰੁਮਨ ਰਾਇ ਦੁਹੈ ਦਿਵਾਹਿ ਮਧੇ
 ਅਥਾਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀ ਐਕਾਲ ਦੁਖ ਛਾਏ ॥ ਦੁਖ ਹਰਣ ਦੀ ਨਸਰ ਠਸੀ ਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਅਰਾਧੀ ਐ ॥ ਜਪੁ ਪੁਬਿਖਤ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀ ਐ ॥ ਕਲਿ ਮਲਹਿ ਦਹਤਾ ਸੁਭ
 ਕਰਤ ਦਿਨ ਸੁਰੈਣਿ ਅਗਧੋ ॥ ਬਿਨਵ ਤਿਨਾ ਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਧੋ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮ
 ਨਾਵ ਮੇਵ ਰੁਦੁਖ ਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੇ ਦਇਆ ਲਖ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਦਛਲੁ ਬਿਰਦਾ
 ਦੇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਦਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਦਛਲੁ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈ ਐ ॥
 ਤਮ ਅੰਧ ਭੁਪਤੇ ਉਧਾਰੇ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਐ ॥ ਸੁਰਸਿ ਪਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨੰਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭ
 ਰਤੀ ਗਾਇ ॥ ਬਿਨਵ ਤਿਨਾ ਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮ ਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਪਾਗੀ ॥ ਕਰੁਣ ਮੈਸ ਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਨਾਮ ਪਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰ
 ਨਾਮ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥ ਮੇਹ ਨਸਰਬ ਦੇਖ ਬਿਦਾ
 ਹੋਰੇ ਗਸੇ ਗਸਭ ਦੇਖ ਬਿਨਾਸ ਹਿਜ ਪਤਨਾ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵ ਤਿਨਾ ਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ
 ਕਲਾ ਪਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣ ਗਉ ਮਨਾ ਅਦੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਬਿਸੇਰੁ ਦੇਵ ਨ
 ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆ ਲਦਾ ਨਾ ਦਇਆ ਪਾਰੈ ਸਭ ਕਿਸੇ ॥ ਕ
 ਥਰੁ ਟਕੁ ਲੇ ਭੁਮੇ ਪੁਨਾ ਸੇਜੀ ਅਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵ ਸਭ ਲਸੇ ਵਾਭਈ ਪੁਰਨ ਘਾਣ
 ॥ ਬਿਨਵ ਤਿਨਾ ਨਕ ਇਛੁ ਪੁਨੀਤ ਜਪਤ ਦੀ ਨਦਇਆ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
 ਰੁਠਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦ ਮੁਕਰੇ ਹਮਨਾਇ ਲੇਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੋ ॥ ਮਨੁ ਤਿਅਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉ
 ਗੰਧੋਹ ਸਾਧੁ ਮੰਤੋ ॥ ਸਖੀਵ ਸਿਆਇਆ ਠਹਿਰੈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਇਹ ਗੀਤ ਭਲੀ ਭਗਦੀ ਤੋ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭੈ ਨਹ ॥ ਕਨਿ ਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੀਤੋ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭਲੀ ਬੋਨੀ ਤੀਏ
 ਹਮਤੰਤੁ ਪਕਾਈ ਐ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਧਿਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਿਗਾਈ ਐ ॥ ਕਲਿ
 ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਭ੍ਰਮਨਾਸ ਹਿਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਛਲ ਪਾਈ ਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਨ
 ਕਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀਏ ਛਕ ਗੀਨਿਤੁ ਭੁਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਅਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ਚਰਨ ਪਿ
 ਅਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖ ਉਥਾਨ ਸਬਾਏ ॥ ਬੇਜਿਲ ਹਉਹਿ ਸੀਤ ਜਨਾ ਸੇ ਗੁਸੀ ਮੁਖ ਪੁਰਖ ਮਿ
 ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਿ ਜਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵ ਰੁਭਾ ਗੀ ਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਖੀਨਾ ਲਿਵਸੇ ਅ

ਪੁਨੇਨਾਹਪਿਅਰੇਮੇਰਮਨੁਤਨੁਹਰਿਸੰਗੇਹਿਲਿਆਸੁਣਿਸਖੀਏਮੇਰੀਨੀਦਭਲੀਮੈਅ
ਨਵੀਪਰਮਿਲਿਆਕ੍ਰਮੁਖੋਇਓਸੰਤਿਸਹਚਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਅਕਵਲਖਿਨਿ
॥ਵਰੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਸੇਹਾਗੁਨਟਲਿਆ॥੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉੜੀਬਾਦਨਅਖਰੀਸ੍ਰੀਮੁਖਵਕਪਤਿਸਾਰੀਪ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਤਾਗੁ
ਦੇਵੀਪਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਪਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪ
ਰੇਵਗਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਗਾਗੁਰਦੇਵਸੰਤਿਸਹਿ
ਧਿਮੁਗਤਿਗੁਰਦੇਵਪਰਸਪਰਸਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਰੇਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜ
ਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਦਿਤਕਰਾਗੁਰਦੇਵਾ
ਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪਿਉਧਗਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿ
ਪਹਮਮੁਖਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਗਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰਦੇਵਨਨਕ
ਹਰਿਨੰਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਆਪਰਿਕੀਅਕਰਇਆਆਪਰਿਕਰੇਨੈਜੇਗਾਨਨਕਦੇ
ਕੋਗਵਿਗਰਿਆਤੁਸਰੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਰੀਅਦਿ
ਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀਆਪਰਿਸੁੰਨਆਪਰਿਸੁਖਆਸਨਾਆਪਰਿਸੁਤਤਆਪਹੀਜਾਸਨਾ
ਆਪਨਅਪੁਆਪਰਿਓਪਾਇਓਆਪਰਿਬਪਆਪਹੀਮਾਇਓਆਪਰਿਸੁਖਮਆਪਰਿ
ਅਸਭੁਲਾਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਤੇਰੇਸੰ
ਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਅਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁ
ਏਕਾਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅੰਕਾਰੇ
ਕਹਿਉਤਿਪੋਰੇਵਨਹਾਰਾਭੰਨਭੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੀਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀਸਰ
ਭਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉਪਾਇਓਜਿਨਾਮਮਰਨਮਨਮੇਰੁਬਢਾਇਓਭੁਭੁਤਿਤੇਆਪਿਨਿਗਾ
ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾ॥੨॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਸੇਈਸਹਭਗਦ੍ਰਿਤਸੇਸਦ੍ਰਸੰਪੈਹਰਿਗਸਿਨਾਨਕ
ਸਭਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਊਸਤਿਪੁ
ਖਤੇਭੰਨਨਕੋਊਸੋਊਸਰਨਿਪਰੈਜਿਹਪਾਸੰਪਸਿਮਕਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਈਸੰਸੈਰਗੁ
ਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤਾਪ੍ਰਗਟਪਰਤਪਤਾਉਕੇਜਪਤਾਸੇਸਪੁਇਹਪੁਚਨਹਾਰਾਨਾਨਕਤਕੈਸਦ

੧੩੧੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਧਨੁਪਨੁਕਹਾਪੁਕਾਹਤੇਮਾਇਆਮੇਹਸਭਕੁਗਾਨਮਥਿਹੁਨੇਨਾ
 ਨਕੋਰਜਤਸਭੁਧੁਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਧੁਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੁਆਪਨਿਤੇਉਜਿਹਰਚਿ
 ਜਮਨੁਆਪਨੁਨੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗਨਾਛਹਿਅਭਿਪੁਅਪੀਤਿਸਪਰਜਰਚਹਿਯੰਧੇਕ
 ਹਥਿਆਪਹਿਤਾਜਿਏਕਛਾਰਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹੁਜਕੈਹੀਐਦੀਓਪੁਭਨਮਾਨਨਕਸਾਧ
 ਧੁਨਭਗਵਾਨ॥੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਅਨਿਕਭੇਖਅਗੁਛਿਆਨਧਿਆਨਮਨਹਠਿਮਿਓਨਕੋਇ
 ਕਹੁਨਨਕਕਿਰਪਭਈਭਗਵੁਛਿਆਨੀਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਛਾਛਿਆਨੁਨੀਮੁਖਬਤ
 ਨਾਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਤਉਛਿਆਨੀਸੋਇਜਕੈਵਿਦ੍ਰੁਸੋਉਕਹਤਸੁਨਤਕਛੁਜੇ
 ਹੁਨੋਉਛਿਆਨੀਰਹਤਅਹਿਅਦ੍ਰਿਜਕੈਉਸਨਸੀਤਸਮਸਹਿਸਭਤਕੈਛਿਆਨੀ
 ਤੁਹੁਗੁਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀਗਨਨਕਜਕਉਕਿਰਪਾਧਰੀ॥੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਆਵਨਅਏਸ੍ਰਿ
 ਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੁਝੈਪਭੁਦੇਗਾਨਨਕਗੁਰੁਮੁਖਿਸੋਭੁਝੈਜਕੈਭਗਮਥੇਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਾ
 ਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਅਇਆਜਨਮਤਮੇਹਿਓਮੇਹਨੀਮਾਇਆਗਰਭਕੁਟਮਹਿਉਰਧਤਪ
 ਰਤੋਸਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਹਤੋਉਰਣੁਪਰੇਜੇਛੋਰਿਛਰਨਾਦੇਵਨਹਾਹੁਮਨਹਿਬਿਸ
 ਨਾਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਣੀਇਤਉਤਨਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨੀ॥੬॥ ਸਲੋਕ॥
 ਆਵਤੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿਅਗਿਅਭਿੰਨਨਕੋਇਆਵਨਜਾਨਤਿਹਮਿਟੈਨਨਕਜਿਹਮ
 ਨਿਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਉਜੀਅਬਹੁਤਗਰਭਦਸੇਮੇਹਮਗਨਮੀਠਜੇਨਿਠਸੋਇ
 ਨਿਮਾਇਅਕੈਬੁਣਬਸਿਕੀਨੋਆਪਨਮੇਹਘਟੇਘਟਿਦੀਨੋਏਸਜਨਕਛੁਕਹੁਉਪਾਇ
 ਆਜਤੇਤਹਉਬਿਖਮਾਇਹਮਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏਨਨਕਤਕੈਨਿਕਟਿ
 ਨਮਾਏ॥੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਕਿਰਤਿਕਮਾਦਨਸੁਭਅਸੁਭਕੀਨੋਤਿਤਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਪਸੁਆਪ
 ਨਹਉਹਉਕਰੈਨਨਕਬਿਨੁਹਰਿਕਹਕਮਾਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਹਿਆਪਿਕਰਾਵਨਹਾਗਾ
 ਆਪਹਿਪਾਪਪੁੰਨਬਿਸਥਾਇਆਜੁਗਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਯਿਸੋਸੋਪਾਇਓਜੇਅਪਿ
 ਵਿਦਾਇਓਉਅਕਾਅੰਤੁਨਜਨੈਕੋਉਜੇਜੇਕਰੈਸੋਉਛੁਨਿਹੋਉਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾ
 ਗਨਨਕਅਪਿਸਦਾਰਨਹਾਗਾ॥੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਗਚਿਹੋਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗਾਬਿਖਸੇ
 ਗਨਨਕਤਿਹਸਰਨੀਪਹਉਬਿਨਸਿਜਾਇਮੈਮੋਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੇਮਨਬਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚ
 ਭੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਰਿਅਜਿਹਬਿਧਿਕਤਪੁਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਉਕਮਹਿਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰ
 ਮਰਤਕੋਭਰਾਮਛਾਗਾਪੀਤਿਨਹੀਜਉਨਮਸਿਉਤਉਏਉਕਰਮਾਥਿਕਾਗਾਬਧੇਜਮਕੀਜੇ

ਦਰੀਮੀਰੀਮਾਇਆਰੰਗਾ। ਕੁਮਕੋਮੋਰੇਨਹਤੁਹਿਸੇਪ੍ਰਸਦਹੁਸੀਗਾ। ਲੇਖੇਗਣਤਾ
ਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ। ਜਿਸੇਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਤਿਹਰੁਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
॥ ਟੁਟੇਬੰਧਨਜਸੁਕੋਰੋਆਸਪੁਸੰਗੁ। ਜੋਰਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੁਰੰਗੁ॥੯॥ ਪਉੜੀ॥
ਗਰੰਗਹੁਇਆਮਨੁਅਪਨਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾ। ਰੇਰੇਦਰਗਾਹਕਹੈਨਕੋ
ਅਉਬੈਸੁਅਦਫਸੁਰਦੇਉ॥ ਏਆਮਹਲੀਪਦਹਿਤੁਬਾਸਾ। ਜਨਮਮਰਨਨਹੋਇਬਿਨਾ
ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਓਪੁਰਿਜਕੋ। ਹਰਿਸੀਪੈਨਾਨਕਪਰਿਤਕੋ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾ
ਚਛੁਠਬਿਕਰਮੋਹਬਿਆਪਤਮੁਕੈਅੰਧਾਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੀਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧਾ॥੧੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਪਟਬਿਬੈਰਸਰਤੋ। ਅਹੰਬੁਧਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੋ। ਏਆਮਾਇਆ
ਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ। ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਦੈਤਿਉਕਰਨਾ। ਕੋਉਭੁਨਨਕੋਉਪੁਰਾ। ਕੋਉਸੁਘ
ਨਕੋਉਪੁਰਾ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਦਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ। ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਲਲਗੁਪਾਲਗੋਬੰਦਪ੍ਰਗਰਿਗੀਭੀਰਅਥਾਹ। ਦੁਸਰਨਾਹੀਅਦਰਕੈਨਾਨਕਦੇ
ਰਦਾਹ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਤਕੈਲਦੈਨਕੋਉਏਕਹਿਆਪਾਅਦਰਨਹੋਉ। ਹੋਦਨਹ
ਹੋਦਤਸਦਾਮਾਇਆ। ਏਆਕਾਅੰਤੁਨਕਾਪੁਪਾਇਆ। ਕੀਟਹਸਤਮਹਿਪੁਰਸਮਾਨੇ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਰਖਸਭਠਉਜਨੇ। ਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਸੁਅਪਨਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਤਿਹਜਪਨਾ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਮਰਸੁਜਿਹਜਨਿਅਹਰਿਰੰਗਸਹਜੇਮਣਾ। ਨਾਨਕਧਨਿਧਨਿਜਨਿਅਏ
ਤੇਪਰਵਾਣਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਸਠਲਤਾਹੂਕੋਗਨੀਐਗਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁ
ਭਟੀਐ। ਮਾਇਬਸਹਿਸਾਪੁਕੈਸੰਗੇ। ਅਨਦਿਨੁਨਾਪਿਆਫਹਿਰੰਗੇ। ਮਾਦੁਤਸੋਜਨਾ
ਹਿਰਤਾ। ਜਾਕਉਦਇਆਮਾਇਆਬਿਧਾਤਾ। ਏਕਹਿਆਫੁਨਿਠਿਰਿਜੋਨਿਨਾਮਾਇਆਨਾਨਕ
ਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਯਸੁਜਪਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦਬਿਨਸੇਦੁਜਭਉ
ਪਦੁਖਦਰਦਤਿਸਨਾਬੁਝੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜਰਉਦਰਮਰਿਦੋ
ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਸੁਖਸਜੇਸੋਉ। ਯਯਾਜਾਇਪਰਪੁਸੰਤਸਰਨਾ। ਜਿਹਆਸਰਾਇਆਭੁਫ
ਲੁਤਗਨਾ। ਯਯਾਜਨਮਿਨਅਦੈਸੋਉ। ਏਕਨਾਮਲੇਖਨਹਿਪਰੇਉ। ਯਯਾਜਨਮੁਨਹਰੀਸੰ
ਗਪੁਰੋਕੀਟੇਕਾ। ਨਾਨਕਤਿਹਸੁਪੁਪਾਇਆਜਾਕੈਹੀਅਰੈਏਕਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅੰਤਰਿਮਾਨ
ਨਬਸਿਰਹੋਈਤਉਤਕੇਮੀਤਾ। ਗੁਰਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਅਨਾਨਕਜਪੀਐਨੀਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰਤਸਹਈਹੋਇ। ਏਹਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾਰਿਛਿਅਛਰਿਚਰਿ

ਸਤਿਗੁਰੋਇਆਕੋਮਤਪਤਸੁਤਧੀਆਯੋਗਬਨਿਤਕੁਛੁਸੰਗਿਨਲੀਆਯੋਸੀਬੀਚੋਜੋਬਿਨੇ
 ਸਤਿਗੁਰੀਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੇਘਰਿਜਹੀਸਾਧਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਇਆਨਾਨਕਤੋਸੁਹੁ
 ਗਾਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਿਸੁਦਰਿਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਛਿਆਨੀਪਨਵੇਤਿ॥ਮਿ
 ਰਤਕਰੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਣਖਟੁਸਾਸਰੋਹੇਇਛਿ
 ਅਤਾਪੁਰਕਭੁੰਭਕਰੇਕੁੰਕਰਮਤਾ॥ਛਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਨੀਸੇਮਪਕਾਮਪਰਸਉਦਿ
 ਜਾਨੀਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੋਤਾ॥ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੇਉਅਨੇਤਾ॥ਉਅਤੇਉਤਮੁਗਨਉਰੰਤਾ
 ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਲਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਕ੍ਰਮੇਕਰਮ
 ਕਰਤੀਕੀਰੇਖਾਸੁਖਦੁਖਮੁਕਤਿਜੇਨਿਨਾਨਕਲਿਖਿਓਲੇਖਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਕਾਕਰਨਕ
 ਰਸੇਉਲਿਖਿਓਲੇਖਨਮੇਟਤੋਕੋਊ॥ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਕਾ॥ਕਾਦੇਉਬਾਗਾਕਰਨੈਹਤੁਨਭੁ
 ਲਨਹਾਕਾਕਾਪੁੰਥੁਦਿਖਾਰੇਅਪੈ॥ਕਾਕਾਪੁੰਥੁਦਿਖਾਰੇਅਪੈ॥ਕਾਕਾਉਦਿਆਨਕੁੰਮਤਪਛੁਤਪੈ॥
 ਅਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ॥ਜੋਜੇਦੀਨੋਸੇਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਬਿ
 ਭਫਤਰੇਟੁਟਿਨਜਹਿਭੰਡੁਗਾਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਹਿਸੁਮਾਰੇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਖਖਾਖਨਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮਥਕੈਪਹਿ॥ਜੋਦੇਨਸੇਦੇਹਰਿਓਭੈਭੈਤਹਤਹਜਹਿ॥ਖਰਚਖਜਾ
 ਨਨਾਮੁਪਨੁਇਆਭਗਤਨਕੀਰਸਿਆਖਿਮਾਗਰੀਬੀਅਨਦਸਹਜਜਪਤਰਹਰਿਗੁਣਤਾਸਾਥੇ
 ਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇਰਾਮਨਾਮਗ੍ਰਿਹ
 ਮਲਾਥੇਦੁਨਦੁਖੁਨਰਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਗੀ॥ਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਭੁਭਟਿਅਪੂਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥
 ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਹਿਸਰਪਰਚਲੋਨੇਲੋਗਾਅਸਅਨਿਤਕੁਰਮੁ
 ਖਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅਰੇਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਣਰਵਪੁਸਸਿਸਸਿਜਪਿ
 ਸਿਤਾਕਾਧਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਰਿਹੇਮੀਤਾ॥ਨਹਬਾਰਿਕਨਹਜੋਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁ
 ਬੰਧਾ॥ਹਿਬੇਰਨਹਬੁਝੀਐਜਉਆਇਪਰੈਜਮਠੰਧਾ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚਤੁਰਪੇਖਿਰਹਨੁ
 ਨਹੀਇਹਠਾਇਆਛਾਡਿਛਾਡਿਸਗਲੀਗਈ॥ਪ੍ਰਤਤਹਲਪਟਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰੇ
 ਜਾਹੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾਨਾਨਕਅਏਸਠਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਮਹਿਸੁਹਗਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਘੋ
 ਰੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭਅਨਨਕਥਤਉਕੋਇਆਅਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਵਤਨਾਨਕਏਕੋਸੋਇ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਘਘਘਲਹੁਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੂਸਰਨਹਿ॥ਨਹਹੋਨਹੋਵਨਾਜਤਕਤਓਹੀ
 ਸਮਾਹਿ॥ਪੁਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾ॥ਨਾਮਤਤਕਲਮਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਘਲਿਘ०

ਭਿਆਨਿਕਪਛੁਤਦਹਿਅਥਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਬਿਤਿਪਾਵਹਿਅਧਿਐਲਿਮਹਰਸੁਖੀ
 ਤਹਪੀਆਨਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਕਉਦੀਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਿਟਿਘਲੇਸਭ
 ਸਸਸਨਹਬਦਨਘਟਨਤਿਉਸਾਗਾਜੀਵਨਏਰਹਿਭਗਮੇਹਨਨਕਤੇਉਗਦਗਾ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਕੰਕਾਸੈਕਲੁਤਿਹੋਜੇਸਾਕਤਪ੍ਰਭੀਨਾਅਨਿਕਜੇਨਿਜਨਮਹਿਮਹਰਿ
 ਤਮਗਾਨੁਨਚੀਨਾ॥ ਭਿਆਨਿਅਨਤਤੁਕਉਆਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਾਅਪਿਪਦਿਵਏ
 ਗਣਤੀਗਣਨਿਨਹੀਕੋਊਛੁਟੈ॥ ਕਾਚੀਗਗਰਿਸਰਪਰਛੁਟੈ॥ ਸੋਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤ
 ਪਿਆਪ੍ਰਗਟਭਏਨਾਨਕਨਹਛਪਿਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਚਿਤਦਉਚਰ
 ਬਿੰਦਉਧਕਵਲਬਿਗਸੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਭਏਅਪਹਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਸੀਤਮਤੀਤਾ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਚਚਚਰਨਕਮਲਗੁਰਲਗਾ॥ ਪਨਿਪਨਿਓਆਦਿਨਸੀਜੇਗਸਭਗਾ
 ਰਿਕੀਟਦਹਦਿਸੈਕ੍ਰਮਿਅਏਓਭਈਕ੍ਰਿਪਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ॥ ਚਰਿਬਿਚਰਿਬਿ
 ਓਕ੍ਰਮਭੁਆਸਾਧਸੀਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਹੁਆ॥ ਚਿੰਤਬਿਸਾਗੀਏਕਾਝਿਸਟੇਤਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇੜਾ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀਛਿੰਤਗੋਬਿੰਦੁ
 ਨਗਾਇ॥ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਛਛੋ
 ਦਾਸਤਮਾਗੇ॥ ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਰੇ॥ ਛਛਛਾਛੁਹੋਤਤੇਰੇਸੀਤਾ॥ ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ
 ਗਵੰਤਾ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਣੀ॥ ਸੀਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਣੀ॥ ਛਾਹੁਕੀਪੁਤਰੀ
 ਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਜਕਉਸੀਤਸਹਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੇਰੁਜਲਮਛੁਲਰਿ
 ਨੈਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਗਾਅਹੰਭੁਧਿਬੰਧਨਿਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾ
 ਨੈਹਉਕਿਛੁਹੁਆ॥ ਬਧਿਓਜਿਓਨਲਨੀਕ੍ਰਮਿਸੁਆ॥ ਜਉਜਨੈਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ॥ ਅੰ
 ਠਕਰਿਤਿਉਨਹੀਮਾਨੀ॥ ਜਉਜਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ॥ ਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਉਠਿਰਤਾ॥
 ਸੰਗਿਜਿਹਹਉਮੈਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਤਕਉਮਿਲੈਮੁਹਾਗੀ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਲਘੋਉਣ
 ਅਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਿਅਗਧਿ॥ ਕਾਗੁਤੁਝੈਨਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਾਧਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
 " ਸੁਸੁਸੁਗਨਮਿਟੈਤੁਮਾਗਾ॥ ਰਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਓਹੋਗਾ॥ ਸੁਰਤਸੁਰਤਸਾਕਤਹੁਆ
 ਕੈਰਿਦੈਚੋਤਭਉਬੀਆ॥ ਸੁਰਹਿਕਸੰਮਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੁਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੀਤਸੰਗਿਉ
 ॥ ਸੁਰਹਿਕਮਕੋਧਦੁਸਟਾਈ॥ ਨਾਨਕਜਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਤਨਕ
 ਹੁਤਮਅਨਿਕਬਿਧਿਹਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤਾ॥ ਜੀਵਤਹਹਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਸੀਤੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਖ ਦੁਖ ਭਉ ਭਉ ਸੁਖ ਸੁਖ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤੈ ਹੋਤਾ ॥ ਗਣ ਤੰਗਣ ਉਨ ਗਣ ਸਕਉ ॥
 ਦੁਖ ਦੁਖ ਕੇ ਤਾਇ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤੈ ਕਾਸਿ ਉਕਰੀ ਐਸੰ ਗੁ ॥ ਦੁਖ ਦੁਖ ਇਅ ਬਿਪਿਸਤੀ ਚਿਤਿ ॥
 ਉਦੈ ਆਗੈ ਗੁ ॥ ਦੁਖ ਤਸੇਈ ਸੰਤੁ ਸੋਇ ਕੁਮਤੇ ਕੀਚਤ ਭੈਨਾ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪਤੇ ਭਿਤ ਕਢਹੁ ਜਿਹੋ
 ਦੁਖੁ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਦੁਖੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋ ਗਾਨਾ ਨ ਕਰਤਿ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦੁਖੁ ਕੀਓ ਸੋ ਜੋ
 ਗਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨ ਬੀਸੈ ਹੁ
 ਤਿ ਪਿਓ ਬੰਦਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀਜਤੈ ਬਿਥਾਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਤ
 ਨੁ ਖਿਓ ਐਸੇ ਜੋ ਚਾਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਕੈ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਕਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗ
 ਤਉ ਬਿਸੈ ਜਉ ਆਪਨੋ ਹੋਇ ॥ ਦਇਆਲਾ ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਟਹਲ ਰਿਜਾਮ
 ਦੁਤਰਿ ਹਿਜੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਾਰਿਬਾਰਿ ਜਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਕੇ ॥ ੨੬
 ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਾਕਨ ਹੋਤੀ ਰਿਨੁ ਦਰਿ ਜਿਹੋ ਹੋਵਹੁ ਸੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨ
 ਕ ਭੋਧਿ ਪੰਨਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਠਠਾ ਮਨੁ ਆਠ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਸਗਲ ਰਿਆਗਿ ਏਕ ਹਿਲਪ
 ਟਹਿ ॥ ਠਹਰਿ ਠਹਰਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਪੁਏ ॥ ਉਅ ਕੋ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੁ ਪੁਏ ॥ ਠਾਂਢਿ ਪਰੀਸੰਤ ਹਸੰ
 ਦੇ ਬਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹ ਜੀਅ ਹਸਿਆ ॥ ਠਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਉਅ
 ਕਾਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੁੰਡ ਉਤਬੰਦ ਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ
 ਤੋਲਨ ਤੇਗਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਹਿਹ ਬਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁੰਡ ਤੋਰਾਇ ਹੁਨ ਹੀ ਜਹ ਤੋਰਾਤਹ
 ਜਾਨਾ ॥ ਉਅ ਤੋਰਾ ਕਾ ਸੰਜ ਸੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥ ਇਅ ਤੋਰਾ ਕਉ ਸੁਮ ਕਹਿਯਾ ਲੈ ॥ ਜਾਕਾਤੁ
 ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਉਅ ਤੋਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੁਰਨ ਭਗਵਨੈ ॥ ਤੋਰਾ ਨਿਹਚਲੁ
 ਸਰੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇ ਜਨਨ ਹੋਡੇ ਲਾਇਆ ॥ ੨੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਪ
 ਅਗਉ ਕਿਨਹਿਨ ਘਾਇ ॥ ਓਥੈ ਥਾਨ ਨ ਕਉ ਬਰੇ ਜਾਪਹੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਨ ਬੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਢਢਾ ਦੂਢ ਤਕਹ ਠਹਰਹੁ ਦੂਢ ਨਇਆ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹ
 ਠਹਰਿ ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਤੁ ਬਿਬਿਕਰ ਲਾ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਜਹ ਜੋ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨ
 ਦੇਖਿ ਹਰਿ ॥ ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਾਮੈ ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋ ਨਿਦੁ ਪਾਇ ॥ ਸੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਹੋਹਉ ਹਉ
 ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਢਾਹਤ ਢਾਹਤ ਮਬਦੁ ਹਿਪਰੇ ਸਾਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਬੇਠਾ ਹੋਕਟਿ ਆਨਾਨਕ
 ਲੀਏ ॥ ੨੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਹ ਸਾਧੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤਾ ॥ ਢਾਹਉ ਢਾਹਉ ਤੁੰਡ
 ਢੁਕਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅਹੁ ਦੂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਹਰਣ ਤੇ ਸੀਸੁ ਐਸਤ ਮਜੀਭੈ ਕੋ

ਇਹਹਉਮੈਆਸਿਉਦਰਿਮਹੈਸੋਸੋਭਾਭੂਰੇਇਆਮਣੀਮਿਟਾਇਜੀਵਤੁਮਹੈਗੁਰਪੁਰਉ-
ਮਨੁਆਜੀਤੋਹਰਿਮਿਲੈਤਿਹਉਰਭਣਦੇਸਾਏਕੋਜਣੈਆਪਣੇਏਕਹਿਏਕਾਮਪਰਾ-
ਣਿਦਿਨਸੁਸਿਮਰਤਰਹੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਆਪਾਗਹੇਣਿਸਗਲਇਆਮਨੁਕਰੈਏਉਕਰਮ
ਕਮਾਇਆਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸਦਾਸੁਖਨਨਕਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭਨੁ
ਧਨੁਅਰਪਉਤਿਸੋਪ੍ਰਭੁਮਿਓਵੈਮੋਹਿਨਾਨਕਕ੍ਰਮਭਉਕਾਟੀਐਚੁਕੈਜਮਕੀਜੋਹਿ॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਤਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਗਾਇਆਠਲਪਦਹਿਮਨਬਛੋੜੇ
ਰਿਤੁਹਾਰੀਜਾਇਆਕੁਸਮਿਟੈਜਮਪੰਥਕੀਜਸੁਬਸੈਮਨਿਨਾਉ॥ਗਤਿਪਾਦਹਿਮਤਿਜੋਇ
ਪ੍ਰਗਸਮਹਲੀਪਾਦਹਿਨਾਉ॥ਤਹੁਸੰਗਿਨਧਨੁਚਲੈਗਿਹਜੇਬਨਿਨਹਰਾਜਾਸੀਤਸੰਗਿਸਿ-
ਰਤਰਹਉਇਹੈਤੁਹਾਰੈਕਜਾ॥ਤਤਕਛੂਨਹੈਈਹੈਜਉਤਪੁਨਿਵਾਰੈਆਪਾਪ੍ਰਤਿਪਲੈਨਾ-
ਮਹਿਆਪਹਿਮਾਣੀਬਾਪਾ॥੩੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਘਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਤ੍ਰਿਸਾ-
ਥਾ॥ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਕਤਪੁਏਨਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਾਥਾਥਿਰੁਕੋਛੁਨਹੀਕ-
ਪਸਾਰੁਪਦਾਅਨਿਕਬੰਚਬਲਛਲਕਰਹੁਮਾਇਆਏਕਉਪਦਾ॥ਥੈਲੀਸੰਚਹੁਸੁਮਰ-
ਦੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਢਾਗਾਮਨਕੈਕਾਮਿਨਅਵਈਅੰਤੋਅਉਸਰਬਾਗਾਥਿਤਿਪਾਦਹੁਗੋਬਿੰਦੁ
ਜਹੁਸੰਤਹਕੀਸਿਖਲੇਹੁ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸਿਉਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁ॥ਕਾਗਨਕਰਕ-
ਗਵਨੇਸਭਾਥਿਏਕੈਹਥਾ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਦਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਨਾਨਕਜੀਤਅਨਾਥਾ॥੩੩॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਦਾਸਹਏਕੁਨਿਹਾਰਿਆਸਰੁਕਛੂਦੇਵਨਹਾਗਾਸਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਹਿਨਾ-
ਕਦਰਸਅਪਾਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਭਕਉਦੇਵਨਹਾਗਾਦੋਵੈਤੋਟਿਨਾ-
ਈਅਗਨਤਰਹੇਭੰਡਾਗਾਵੈਨਹਾਗੁਸਦਜੀਵਨਹਾਗਾਮਨਮੁਰਖਕਿਉਤਾਹਿਬਿਸਾਗਾਦੋਸਾ-
ਹੀਕਾਪੁਕਉਮੀਤਾ॥ਮਾਇਅੰਮੋਹਬੰਧੁਪ੍ਰਤਿਕੀਤਾ॥ਦਰਦਨਿਵਾਰਹਿਜਕੇਆਪੇ॥ਨਨਕਤੋ-
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਪੇ॥੩੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀਅਗੇਇਕਟੇਕਤੁਲਾਹਿਬਿਰੁਨੀਆਸਾ॥ਨਨਕ-
ਨਾਮੁਧਿਆਈਐਕਾਰਜੁਅਵੈਰਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧਾਵਤਤਉਅਮੈਸੰਤਸੰਕਿਰੋ-
ਇਬਾਥਾ॥ਪੁਰਤੋਕਿਰਪਾਕਰਹੁਅਪਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ॥ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਉਸਚਸਾ-
ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੰਜਨਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰਾ॥ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੇਭਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ੍ਰਵਨਿਜਿਉ-
ਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਿਹੋਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਜਨਮਿਲੀਫਰਾਈ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਆਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰੰਗਾ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਰਕੁਨਹਿਸਾਧਨੀ

ਪਉੜੀ॥ ਨਨਾਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਨਾਹੀ॥ ਜਕੋਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸਾਈ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਚੰ
ਮੁਖਿਜਪਤੋਬਿਖੁਮਾਇਅਮਰਿਨਾਇ॥ ਖਪਤੋਨੀਨਾਕਾਤਨਹੋਤਤਕਦਾਨਾਮੁਮੰਤੁਗੁਰਿਦੀ
ਨੋਜਕਹਾਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ॥ ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੁਗੇ॥ ੩੬॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਪਤਿਗਾਥੀਗੁਰਪਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੇਹਥਿਕਗਾਨਾਨਕਸੇਊਅਗਾਧੀਐਜਕਾਨੰਤਪਰ॥
੬੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਪਪਰਮਿਤਿਪਰਨਪਇਆਪਤਿਤਪਦਨਾਮਗਮਹਰਿਗਇਆਹਿ
ਤੁਪਨੀਤਕੋਟਅਪਗਧਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਧਾ॥ ਪਰਪੰਚਧੋਹਮੇਹਮਿਟਨਾਈ॥ ਜਕ
ਉਪਰੁਅਪਿਗੁਸਾਈ॥ ਪਤਿਸਾਹੁਛਰਸਿਰਿਸੇਊ॥ ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰਨਕੋਊ॥ ੩੭॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਠਹੇਕਟੇਮਿਟੇਗਦਨਠਤਿਹਰਈਮਾਜੀਤਾਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਈਠਿਗਨਮਿਟਹਿਨਿ
ਤਨੀਗ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਠਠਾਠਿਗਤਠਿਗਤਤੁਅਇਆ॥ ਦੂਲਠਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਇ
ਆਠਿਗਇਆਅਉਸਰੁਚਰੇਨਹਾਥਾ॥ ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਹਿਠਾਸਾ॥ ਠਿਗਿਠਿਕਿਅਦ
ਨਾਨਾਨਹੋਈ॥ ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੇਈ॥ ਕਗੁਰੁਪਾਪੁਤਕਰਨੈਹਗੇ॥ ਮੇਲਿਲੇਹੁਨਾਨਕ
ਬੇਰਗੇ॥ ੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤਮਪਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲੋਗੇਪਲਾਸੁਖਸੰਪੇ
ਬਹੁਗੇਗਸਨਾਨਕਸਾਧਵਾਲਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਬੈਸਨੇਤੇਬੁ
ਨੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ ਬੀਰਅਪਨਾਭਰਾਮਿਟਫੈ॥ ਤਾਪੁਭਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਅਫੈ॥ ਬਾਧਿਓਅਪਨ
ਹਉਹਉਬੀਧਾ॥ ਦੋਸੁਦੇਤਅਗਹਕਉਅੰਧਾ॥ ਬਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿਆਨਪਾ॥ ਜਿਸਹਿਜਨਾਦੁਹੁ
ਸੋਜਨੈਨਾਨਕ॥ ੩੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭੈਭੈਜਨਅਪਦੁਖਨਾਸਮਨਹਿਅਗਧਿਹਗੇ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਜਿ
ਹਰਿਦਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਕੁਮੇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਭਭਰਮੁਮਿਟਾਦੁਹੁਅਪੁਨਾ॥ ਇਅਸੀਸਾ
ਰੁਸਗਲੇਹੇਸੁਪਨਾ॥ ਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ ਭਰਮਿਭਰਮਿ
ਮਨੁਖਰੁਹਕਾਏ॥ ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮਇਹਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਮਭੈਮੇਹਮਿਟਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
ਤੇਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੪੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਾਇਅੰਡੇਲੈਬਹੁਬਿਧੀਮਨੁਲਪਾਟਿਓਤਿਹ
ਸੰਗਾ॥ ਮਾਗਤਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਮਾਮਾਗਨਹਾਗਇ
ਅਨਾਦੇਨਹਾਰਦੇਹਰਿਓਸੁਜਾਨਾ॥ ਜੇਦੀਨੇਸੇਏਕਹਿਬਾਗਾ॥ ਮਨਮੁਖਕਹਕਹਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ ਜਉ
ਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀਆ॥ ਜਤੇਕੁਸਲਨਕਾਪੂਬੀਆ॥ ਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗਾਨਾ
ਨਕਜਤੇਪਰਹਿਪਰੰਗਾ॥ ੪੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਤਿਪੁਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇ॥ ਮਨਮੰਤਾਜਿਓਜਾ
ਨਿਧਿਭਾ॥ ਅਪੁਨਾਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਮਾਜਪੁਮਗੁਪਛਾਨਾਭੇਟਤਸਾਧ

ਸੀਗਿਪਤੀਆਨਾਸੁਖਦੁਖਉਮਕੈਸਮਤਬੀਚਰਾਨਰਕਸੁਰਗਹਰਤਅਉਤਰਾਤ
ਗਰਹੁਨਿਰਲੇਪਾਪੁਰਨਘਟਘਟਪੁਰਖਬਿਸੇਖਾਉਆਰਸਮਰਿਉਆਪੁਸੁਪਾਵੇ
ਮਾਨਕਾਲਿਪਤਨਹੀਤਿਹਮਾਇਆ॥੪੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਾਦੁਬਿ
ਰਿਛੁਟਨਨਹਿਨਾਨਕਤਿਹਬੰਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਰਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕ
ਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀਆਏਕਨਾਮੁਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆਯਾਹੁਜਤਨਕਹਿਹੋਤਉ
ਗਾਉਆਪੁਜਤਨਸਾਧਸੰਗਾਰਾਯਉਬਰਨਧਾਰੈਸਭੁਕੋਉਉਆਰਿਜਪੇਬਿਨੁਉਬ
ਨੋਉਉਯਾਹੁਤਰਨਤਰਨਸਮਰਾਥਾਗਧਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁਨਰਨਾਥਾਮਨਬਚਕਮਜਿਗਾ
ਪਿਜਨਾਣੀਨਾਨਕਤਿਹਮਤਿਪੁਗਟੀਆਈ॥੪੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰੇਸੁਨਕਾਹੁਸੰਗਕਾ
ਆਪਨਾਪੁਬੀਚਰਿਗੋਇਨਿਮਾਨਾਜਹਿਰਹੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਰਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਰਾਗੇਨੋਤਸਭੁਜਕੀਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਛੁਟੈਤੇਰੀਬਾਕੀ॥ਰਟਿਦਰਗਹਿਤਉਸੀਬੁਝਿ
ਈ॥ਜਉਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥ਰਹਤਰਹਤਰਹਿਜਾਹਿਬਿਕਾਰਾਗੁਰਪੂਰੇ
ਸਬਦਿਆਪਾਗਾਗਤੇਰੰਗਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤੇ॥੪੪॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚਛੂਠਿਬਿਖੈਬਿਆਪਿਏਆਦੇਹੀਮਹਿਬਾਸਾਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਮੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੁਖਨਿਵਾਸ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਟਉਅਉਖਧਜਾਹੁਦੁਖ
ਰਦਤਿਹਮਿਟਹਿਖਿਨਾਹੁਨਾਮੁਅਉਖਧਜਿਹਰਿਦੈਰਿਤਾਵੈ॥ਤਹਿਰੇਗੁਸੁਪਨੈਨਹੀਅਵੈ
॥ਹਰਿਅਉਖਧੁਸਭਘਟਹੈਗਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਬਿਨੁਬਿਧਿਨਬਨਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਸੰਜਮੁਕ
ਦੀਆਨਾਨਕਤਉਠਿਰਿਦੁਖਨਥੀਆ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਵਾਸੁਦੇਵਸਰਬਜੈਉਨਾ
ਕਤਹੁਠਾਣੀਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਹੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁਰਾਣੀ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਦਵੈ
ਕਰੀਐਕਾਹੁਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬਹੁਸਮਾਹੁ॥ਵਾਸੁਦੇਵਜਲਥਲਮਹਿਰਦਿਆਹੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੈਹੀਗਦਿਆ॥ਵੈਰਦਿਰੋਧਮਿਟੇਤਿਹਮਨਤੇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਮੁਖੈ
ਸੁਨਤੇ॥ਵਰਨਚਿਹਨਸਕਾਲਤੇਰਹਤਾਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੋਕਹਤਾ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਨੀਆਸਕਤਮੁਹਧਅਜਾਨਾ॥ਕੁੜਕਿਮੁਏਜਿਉਕਿਖਾਵੈਤਨਾਨਕ
॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੁੜਕੁਕਿਮਿਟੈਸੰਗਿਸਾਧੁ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤਨਾਮਅਰਾਧਾ॥ਕੁੜਕਿ
ਬਸਿਉਰਿਦਮਹੀਉਆਕੀਕੁੜਕਿਮਿਟਤਬਿਨਸਾਹੀ॥ਕੁੜਕਿਕਰਤੰਗਵਾਰਾਜਿਹੀਐ
ਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਾਰਾ॥ਕੁੜਕੁਗੁਰਮੁਖਿਕੁੜਕਿਮਿਟਾਈ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥੪੭॥

ਸਾਧੂਕੀਮਨਟਗਹੁਉਕਤਿਸਿਆਨਪਤਿਆਗੁਗੁਰਦੀਖਿਆਜਿਹਮਨਿਦੁਸੈਨਾਨ
 ਨਾਸਤਕਿਭਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਸਗਨਿਪਰੇਅਬਹਾਰੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਬੇਦਪਕਰੇਸੇਧ
 ਤੇਸੇਧਤੇਸੇਧਬੀਚਾਗਾਥਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਰਾਸਾਸਿਸਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਰੇਤੁਮਸਮਰਥ
 ਅਗਨਤਅਪਰੇਸਾਗਨਿਪਰੇਕੀਰਖਦਇਆਲਾਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਲਗੁਪਲਾ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਪੁਟੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਤਨਭਏਅਰੇਗਾਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਟੀਅਇਆਉਸਤਤਿਕਰਨੈਜੇਗੁ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਖਖਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਜੇਖਿਨਮਾਹਿਉਨੇਸੁਭਰਭਗੁਪਾਖਰਨਿਮਾਨਹੋਤਪਰਨੀਅ
 ਨਦਿਨਜਪੈਪ੍ਰਤ੍ਨਿਰਬਾਨੀਭਏਖਸਮਤਉਆਸੁਖਦੇਤਾਪਰਬ੍ਰਹਮਐਸੋਅਗਨੇਤਾਅਸੰਖਖ
 ਤੇਖਨਬਖਸਨਹਾਰਾਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆਗਾ॥੪੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮਨਮੇ
 ਰੇਸਗਨਿਪਰਤੁਹਰਿਗਇਆਉਕਤਿਸਿਆਨਪਸਗਲਤਿਅਗਿਨਨਕਲਏਸਮਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਤੁਇਆਨਾਹਿਕਮਤਿਤੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭੁਪਤੀਆਨਾਸਹਸਤਾਤਿਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ
 ਅਸੀਗਿਤੁਹਰੇਏਕਨਜਾਣਨਾਸੇਉਸੇਉਜਪਿਦਿਨਰਤੀਰੇਜੀਅਚਲੇਤੁਹਰੇਸਾਬੀਸਾਧਸੇਵਾ
 ਭਏਜਿਹਆਪੋਨਾਨਕਤਾਕਉਦੁਖੁਨਬਿਅਪੋ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲਨਾ
 ਮਨਿਦੁਠੈਸੁਖੁਹੋਇਆਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਦਿਹਰਿਆਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੇਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੇਗਉ
 ਘਟਿਘਟਿਸਗਲਕੈਪ੍ਰਭਿਰਹੇਭਗਵਾਨਾਹੋਦੁਰਾਏਸਦਸਦੀਦੁਖਭੰਜਨਗੁਰਗਿਆਨਾਹਉਛੁ
 ਟਕੈਹੋਇਅਨੰਦਤਿਹਹਉਨਾਹੀਤਹਅਪਿਹਾਹਤੇਦੁਖਜਨਮੁਮਰਨਸੰਤਸੰਗਪਰਤਪਾਹਿਤਕਰਿਨ
 ਮਦ੍ਰਿਵੈਦਇਆਲਾਸੀਤਹਸੰਗਿਹੋਤਕਿਰਪਾਲਾਓਰੈਕਛੂਨਕਿਨਤੁਕੀਆਨਾਨਕਸਭਕਿਛੁ
 ਪ੍ਰਭਤੇਹੁਆ॥੫੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲੇਖੈਕਤਹਨਛੁਟੀਐਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਨਹਾਰਾਬਖਸਨਹ
 ਤਬਖਸਿਲੈਨਾਨਕਪਾਹਿਉਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਚੂਣਹਰਾਮਿਗੁਨਹਗਾਰਬੇਗਾਨਾਅਲਪਮ
 ਤਿਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾਨੁਤਤਾਲਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਦੁਛਨ
 ਜਾਇਦੇਵਨਹਾਰਦਤਰਪ੍ਰਭਨਿਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇਲਾਛੂਛੂਠਿਬਿਕਰਮੇਹਇਆਸੰਪੈਅ
 ਨਮਹਿਲੈਪਟਚੋਰਨੀਦਕਮਹਾਤਿਨਤੁਸੀਗਿਬਿਹਾਇਤੁਪ੍ਰਭਏਤਾਬਖਸਿਲੈਹਿਥੋਟੇਸੰਗਿਖੋ
 ਨਾਨਕਭਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਰਨੀਰਿਤੇਗੇ॥੫੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਤਪੀਤਬੋਲਤਹਸਤਭਰਮੇਜ
 ਮਾਨੇਕਾਭਫਜਲਤੇਕਾਦਹੁਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਬੋਲਤਬੋਲਤਆਇ
 ਐਨਿਕੁਜੇਨਦੁਖਪਾਇਐਦਮਿਟੈਸਾਧੁਮਿਲਤਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸਮਾਇਖਿਮਾਗਹੀਸਦ
 ਸਚਿਕਾਇਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਮਾਖਗੀਰਿਪਠਾਕਰਭਈਅਨਦਸੁਖਬਿਸ੍ਰਮਾਖੋਪਨਿਬਾਹੀਬ

ਦੁਤਲਾਭਘਰਿਆਏਪਤਿਫੰਤਾਖਰਾਦਿਲਾਸਾਗੁਰਦੀਆਮਾਇਮਿਲੇਭਗਵੰਤਾਅਪਾਧ
ਅਕਰਹਿਆਪਿਆਗੋਪਛੈਆਪਿਆਨਾਕਸੇਓਸਰਾਹੀਐਜਿਘਟਿਘਟਿਗਹਿਆਇਆਪਿ
ਪੜ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾਏਕਾਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬ
ਸਤਨਾਨਕਹੋਤਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਖਰਮਹਿਕਿਰਦਣਪ੍ਰਭਧਰੇਅਖਰਕਰਿ
ਬੇਦਬੀਚਾਰੇਅਖਰਸਾਸਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਨਾਅਖਰਨਾਦਕਬਨਦੀਖਾਨਾਅਖਰਮੁਕਤੈਦੁ
ਤਿਭੈਭਰਮਾਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਸੁਚਧਰਮਾਵਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰਹੈਜੇਤਾਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਹਲੇਪਾ॥੫੪॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਹਥਿਕਲੀਮਅਗੀਮਮਸਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀਉਰਭ੍ਰਿਗਹਿਰਿਸਿ
ਸੰਗਿਅਨੁਪਭੁਪਾਵਤੀਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਦੁਤੁਹਾਗੀਆਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨ
ਬਲਿਹਾਗੀਆ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਥਿਨਾਸੀਅਘਨਾਸਾਹੇਪ੍ਰਭ
ਹੇਸਰਬਮੈਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸਾਹੇਸੰਗੀਹੇਨਿਰੰਕਾਰਹੇਨਿਰਗੁਨਸਭਟੇਕਾਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੁਰ
ਨਿਧਾਨਜਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕਾਹੇਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰੇਹਰਿਭੀਹੇਦਨਹਾਗਾਹੇਸੰਤਹਕੇਸਦਾਸੰਤ
ਨਿਧਰਾਅਧਰਾਹੇਠਕੁਰਹਉਦਾਸੋਰੇਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇਆਨਾਨਕਜੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਰ
ਪਉਹੀਐਪੋਰੇਇ॥੫੫॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪ
ਰਮੇਸਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸੋਹੇਦਛਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿ
ਮੁਖਿਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਗਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੁਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸ
ਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਰੇਵਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾ
ਭਾਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰ
ਰਿਜਪਿਉਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੋਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂਰੁਪਾਪੀਜਿਤੁਬਗਿਤਗਾਏ
ਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਏਹੁਸਲੋਕੁਅ
ਦਿਅੰਤਿਪੜਨਾ॥

ਨਗੁਰੁ ਫੀਰੀ ਸੁਖਮ ਨੀ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਦ ਕ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਦਿਗੁਰੁ ਏਨ ਮਹਾ ॥
 ਨਗੁਰੁ ਫੀਰੀ ਸੁਖਮ ਨੀ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਦ ਕ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਦਿਗੁਰੁ ਏਨ ਮਹਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਨ ਮਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਦੇਵ ਏਨ ਮਹਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
 ਸਮਰੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਦੁ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇ ਸਤ ਨ ਮਹਿ ਮਿਟਾਵੁ ॥ ਸਿਮਰੁ ਜਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ
 ਭਵੇ ਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨ ਤ ਅਨੇ ਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘੁ ਤਿ ਸੁਖ ਪਗ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਅ
 ਖਗ ਕਿਨ ਕਾ ਏਕ ॥ ਜਿ ਸੁਜੀ ਅਬਸ ਏ ॥ ਤ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਗੀ ਨ ਅਵੈ ॥ ਕਾਖੀ ਏ ਕੈ ਦਰਸਤੁ ਹ
 ਰਾਨਾ ਕਉ ਨ ਸੰਗਿ ਮੇਰਿ ਏ ਧਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਮ ਨੀ ਸੁਖਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਮਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿ
 ਸੁਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖ ਜਮੁ ਨ ਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਣੁ ਪਰਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮ ਨ ਟਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਬਿਪਨੁ ਨ
 ਏਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
 ਦੂਖ ਨ ਸੰਤਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸਿਮਰਨਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨ ਕਹਰਿ ਰੰਗ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿ
 ਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨ ਉਨਿ ਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰ
 ਨਿ ਜਪਤ ਪੁਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨ ਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਿ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁਭ ਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਭ ਲਭ
 ਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਅਪਿ ਸਿਮਰਣੇ ॥ ਨਨਕ ਤ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਏ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ
 ਤੇਉਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਏਧਰੇ ਮੁਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਿਸਾ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ
 ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਅਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿ
 ਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਣਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀਰ
 ਸਨਾ ॥ ਨਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸ ਨਿਦਸਨਾ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰ
 ਹਿ ਸੇਧ ਤਿ ਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਨ ਪਰਵਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧੁ ਰਖ ਪੁਧਨਾ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧਿ ਮੁਤਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਰਬ ਕੇਰਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰ
 ਹਿ ਸੇ ਸੁਖ ਦਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਲਾ ਗੇ ॥ ਜਿਨ ਅਪਿ ਦਇਆ
 ਲਾਨਾ ॥ ਨਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਉਪਕਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ
 ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧੁ ਸੁਖ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਤ ਮੁਜੀਤਾ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦਘਾਨੇਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ

ਬਸਹਿਹਰਿਤੇਹੈਸੀਤਕਿਪਤੈਅਨਾਦਿਹੁਜਾਗਿਨਾਨਕਸਿਮਰਨਿਪੁਰੈਭਗਿ॥੬॥ਪੁਰਕੈਸੇ
ਰਨਿਕਾਰਜਪੁਰੇਪੁਰਕੈਸਿਮਰਨੈਕਬਹੁਨਭੁਗੇਪੁਰਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਕੁਨਬਨੀਪੁਰਕੈ
ਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀਪੁਰਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਚਲਅਸਨਾਪੁਰਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਾਬਿ
ਸਨਾਪੁਰਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਝੁਨਕਾਗੁਖਪੁਰਸਿਮਰਨਿਕਅੰਤਪਾਗਾਸਿਮਰਨਿਸੇ
ਨਜਿਨਕਉਪੁਰਮਇਆਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥੭॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਿਪੁਰ
ਟਾਏਹਰਿਸਿਮਰਨੁਲਗਿਬੇਦਉਪਾਏਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇਹਰਿਸਿਮਰਨਿ
ਨੀਚਚਹੁਭੁਟਜਾਤੇਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ
ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਉਸਗਲਅਕਾਰਾਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਅਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾਕਰਿਕਿਰਪਜਿਸੁ
ਪਿਬੁਝੁਇਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੮॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੀਨ
ਰਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਥਾਸਗਟਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਸਾਦਾ॥੧॥ਅਸੁਖ
ਜਹਮਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈਨਾਮਨਉਹਨਾਮੁਤੇਹੈਸੀਗਿਸਹਾਈਜਹਮਹਾਭਇਆ
ਦੁਤਜਮਦਲੈਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੀਗਿਤੇਹੈਚਲੈਜਹਮੁਸਕਲਹੈਦੈਅਤਿਭਾਰੀਹਰਿਕੋਨਾ
ਖਿਨਮਾਰਿਉਧਾਰੀਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਹੈਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹੈਨਾ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਗੇਨਾਨਕਪਦਹੁਬੁਖਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੈਉਸੁਖੀਆਲਾਖਕੋਰੇਗੀਬੰਧਨਪਰੈਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਹੈਆ
ਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁਝੁਦੈਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਟੈਜਿਹਮਾਗਿਇਹੁਜਤਵਿਕੇ
ਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੀਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਨ
ਗਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਛੁਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਬਾਰੀਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਰਿਪਰਹੀਅਨਿਕਬਿ
ਨਜਹਅਇਸੀਘਰੈਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਨਾਮੁਜਪ
ਪਦੈਬਿਸ੍ਵਾਮਾਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੁਨਧੇਦੈਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਥੇਦੈਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮ
ਰੰਗਿਨਾਨਕਪਈਐਸਾਧਕੈਸੀਗਿ॥੩॥ਜਿਹਮਾਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੇਸਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਹਸੀ
ਤੋਸਾਜਿਹਪੇਰੇਮਹਅੰਧਗੁਬਾਗਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੀਗਿਉਜੀਮਾਰਾਜਹਪੰਥਿਤੇਰਕੋਨਸਿਧੁ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹਨਾਲਿਪਛਾਨਾਜਹਮਹਾਭਇਆਨਤਪਤਿਬਹੁਘਾਮਾਤਹਹਰਿਕੋਨਾਮਕੀਉ
ਉਪਰਿਛਾਮਾਜਹਵਿਖਮਨਤੁਣੈਇਅਕਰਖੈਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖੈ॥੪॥ਭਗਤਨ
ਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮਾਸੰਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਵਾਮਾਹਰਿਕਾਮੁਦਾਸਕੀਓਨਾਹਰਿਕੋਨਾਮਉਧਰੇ

ਤੁਹਾਡੇ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦੇ ਨਰਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਸ ਪਕ ਮਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
 ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਿਜਨ ਕੀ ਨੇ ਦਗਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏ ਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਗਤਿ ਬਿਬੇ ਕੈ ॥੫॥
 ਜੀ ਕਾ ਮੁਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਦਿਖਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕ
 ਰੂਪੁ ਗੁਣ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ
 ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗੁ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨ ਹਿ ਬਿਛੁਗਾ ॥ ਜਨੁ ਰਤ ਹਰਿ ਨ
 ਮਨੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵ ॥੬॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ
 ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤ ਦੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਿਯ ਨਾਮੁ ਦਰਨ ਜਣੀ ॥ ਚਿਤਿ ਪੋਤਿ
 ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਰ ਤੋ ॥ ਈਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮਿ ਰਸ ਮਾਤੋ ॥ ਮਾਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕ ਭਗ
 ਰੂਪੁ ਗਟ ਨਹੀ ਛੁਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ॥ ਪਾਰ ਜਤ ਇਹੁ
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ॥ ਕਾਮ ਪੋਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ
 ਭੁਭਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦਰੁ ਸਭੁ ਨ ਸੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਦਰੁ ਭਗਤਿ ਪਾਈ
 ਐ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਐ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਲਿਕ ਛੁ ਮਦੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ
 ਰੈ ਜਗੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਹੁ ਸਾਸ ਰਬੁ ਹਾਸਿ ਮ੍ਰਿਤਿ ਪੇਖੇ ਸਰਬੁ ਛੰਦੋ ਲਾ ॥ ਪੁਜ
 ਸਿਨਾ ਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅੰਮੋ ਲਾ ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਰਿਅਨ ਸਭਿ ਧਿਆ
 ਨਾ ॥ ਖਟ ਸਾਸ ਰਬੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦ੍ਰਿਖਿਆ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਅਸ ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ
 ਬਨ ਮਧੋ ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋ ਮੈ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਗੀ ਰੁਕਟ ਇ
 ਤੇ ਮੈ ਕਰਿ ਰਤੀ ॥ ਦਰਤ ਨੇ ਮਕੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿਕ ਮਨਾ ਮਬੀ ਚਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪੀ ਐ ਇਕ ਬਾਗ ॥੧॥ ਨਵ ਖੰਡੁ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀ ਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ
 ਮਹਿ ਹੋ ਮਤ ਪਰਨਾ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸੁ ਰੈਵਰੁ ਮਿਦਾਨਾ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕੰਧੇ ਬਹੁ ਅਸਨਾ ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਰਗ ਸੰਜਮ ਅ
 ਤਿਸ ਪਨਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਗੀ ਰੁਕਟ ਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹੋ ਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਮਸਰਿ
 ਕਛੁ ਨ ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁ
 ਮਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੂਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨ ਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ
 ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਅਟੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨਿਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਹੈ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀ
 ਤਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ॥ ਚਾਗਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧੇ ਪਤਿ ਤਬਹੁ ਖੁਚਾ ॥ ਭਾਬਹੁ ਤੁਸਿਆ ਨ ਪਜ
 ਮਕ ਭਉ ਬਿਅਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤਿਸ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪੈ ॥ ਭੋਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਖੁਝੈ ॥ ਕੋਟਿ

ਉਪਦਰਗਰਾਹਨੀਸਿਧੈ। ਛੂਟਿਨਾਹੀਉਤਪਇਅਲਿ। ਮੋਹਿਬਿਆਪਹਿਮਾਇਅ
ਲਿ। ਅਦਰਗਰਾਹਿਸਰਾਹੀਜਮੁਤੈ। ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਤਿਉਨਹੀਮਾਨੈ। ਹਰਿਕਨੁ
ਜਪਤਦੁਖਜਾਇ। ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਇ। ੪॥ ਚਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਗੈ। ਸਾਧਜਨ
ਕੀਸੇਵਾਲਗੈ। ਜੇਕੋਅਪਨਾਦੁਖਮਿਟਾਏ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਏ। ਜੇਕੋਅਪੁਨਿ
ਭੁਲੇਗੈ। ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈਛੋਰੈ। ਜੇਕੋਜਨਮਮਰਣਤੇਰਹੈ। ਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨਿਪੈ
ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਦਰਸਾਪਿਆਸਾ। ਨਾਨਕਤਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ। ੫॥ ਸਗਲਪੁਰਖਮਹਿ
ਰਖਪਰਧਾਨਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਏਅਭਿਮਾਨਾ। ਅਪਸਕਉਜੋਜਾਨੈ। ਨਿਚਾਸੇਉਗਨੈ
ਸਭਤੇਉਚਾ। ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਪਟਿਘਟਿਚੀਨਾਮਨ
ਪੁਨੇਤੇਬੁਰਮਿਟਾਨਾ। ਪੇਖੈਸਗਲਸਿਸਟਿਸਾਜਨਾ। ਯੁਖਦੁਖਜਨਸਮਾਦਿਸਟੇਤਾ। ਨਾਨਕਪ
ਨਨਹੀਲੇਪਾ। ੬॥ ਨਿਰਧਨਕਉਧਨਤੇਰੋਨਾਉ। ਨਿਥਏਕਉਨਾਉਤੇਰਾਥਾਉ। ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰ
ਤੇਰੋਮਾਨਾ। ਸਗਲਘਟਾਕਉਦੇਵਦੁਦਾਨਾ। ਕਰਨਕਰਾਦਨਹਰਸੁਆਮੀ। ਸਗਲਘਟਾਕੋ
ਤਰਜਾਮੀ। ਅਪੁਨੀਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪੋ। ਅਪਨਸੰਗਿਅਪਿਪ੍ਰਭਰਾਤੇ। ਤੁਮ੍ਹਰੀਉਸ
ਤਿਤੁਮ੍ਹਰੇਰੋਇ। ਨਾਨਕਅਦਰੁਨਜਨਸਿਕੋਇ। ੭॥ ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸੇਸਟਧਰਮਾ। ਹਰਿਕੋ
ਮੁਖਪਿਰਮਲਕਰਮੁ। ਸਗਲਕ੍ਰਿਅਮਹਿਉਤਮਕਿਰਿਆ। ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਰਮਾਤਿਮਲੁਰਿ
ਆ। ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾ। ਹਰਿਕਨਾਮੁਜਪਤੁਜੀਅਸਦਾ। ਸਗਲਬਾਨੀਅਮੁ
ਬਾਨੀ। ਹਰਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ। ਸਗਲਬਨਤੇਓਹਉਤਮੁਥਨਾ। ਨਾਨਕਜਿਹਘਟਿਦੁ
ਹਰਿਨਾਮੁ। ੮॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ। ਨਿਰਗੁਨੀਅਗਇਆਨਿਅਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਲਿ। ਜਿ
ਕੀਆਤਿਸੁਚਿਤਿਰਭੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨਲਿ। ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ। ਰਮਈਅਕੇਹਨਚੇਂ
ਪਰਾਨੀ। ਕਦਨੁਭਭਤੇਕਦਨਾਦਿਸਟਾਨੀ। ਜਿਨਿਤੂਸਾਜਿਸਦਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ। ਗਰਭਿਅ
ਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ। ਬਾਰਿਬਿਦਸਬਤੁਫੁਰਿਪਿਅਰੇਦੂਧਾ। ਭਰਿਜੋਬਨਭੋਜਾਉ
ਧਾ। ਬਿਰਧਭਇਆਉਪਰਿਸਕਸੈਨਾ। ਮੁਖਿਅਪਿਅਉਬੈਠਕਉਦੈਨਾ। ਇਹੁਨਿਰਗੁਨਗੁ
ਕਛੁਨਭੁਛੈ। ਬਖਸਿਏਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਧੈ। ੧॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਉਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ। ਸੁਤੁ
ਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਦਹਿਸੀਤਲਜਲਾ। ਸੁਖਦਾਈਪਦਨੁਪਦਰ
ਅਮੁਲਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ। ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੀਗਿਸਾਬਿਬਸਾਦੀਨੇਹਸਤਪਦਰ
ਨਨੇਰਸਨਾ। ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਅਦਰਸੰਗਿਰਚਨਾ। ਐਸੇਦੇਖਪ੍ਰਭੁਅੰਧਬਿਆਪੋ। ਨਾਨਕਕਾਰਿ

ਦੇਖੁ ਭਾਖੇ॥੨॥ ਅਦਿਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨ ਹਾਨਾ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਹਾ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਨ
ਵੀ ਪਿਪਦੈ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਮੁੜਾ ਅਨੁਨੀ ਲਾਵੈ॥ ਜੇ ਠਾਕਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੁੰਗੇ॥ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧ ਜਾਨਤੁ
ਗੋ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਹਾ ਮਾਨਾ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਬਿਸਰੇ ਮੁਗਧ ਅਜਨਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹ ਭੂਲਨ
ਹਾਨਾ ਨ ਕਰਾਖਨ ਹਰ ਅਪਹਾ॥੩॥ ਰਤਨ ਤਿਅੰਗਿ ਕਉ ਹੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ॥ ਸਾਚੁ ਛੋਰਿ ਛੂਠ ਸੰਗਿ ਮ
ਏ॥ ਜੇ ਛੂਤਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰ ਕਰਿ ਮਨੈ॥ ਜੇ ਹੋਵਨੁ ਸੇਵ ਰਿਪ ਹਨੈ॥ ਛੋਰਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਖ ਕਰੈ॥
ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਰੈ ਧੋਇ॥ ਗਰਧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ॥ ਅੰਧ
ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਚਿਲੇ ਪੁਪ੍ਰਵਾਇ॥ ਅਲਾ॥ ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੁਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾ
ਏ॥ ਕੋਪ ਚੰਗੇ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲਮਾਇ॥ ਅਪਸਿਨਾ ਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛ
ਪਾਇ॥ ਅਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਅਪੇਲੋ ਭੁਸੁ ਅਨਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗ
ਨਿਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹਾ॥ ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈ ਸੇਤਰੇ ਅਬਾਹਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿਪਾਨਾ ਨਕ
ਤੇਜਨ ਸਹਾਇ ਸਮਾਤਿ॥੪॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧ ਕੈ ਸੇਮਾ ਰਗੁ ਪਾਵੈ॥ ਕਰਗ ਹਿਲੇ ਹੁੰਦਿ ਨਿਬਹਾਵੈ॥ ਕਹ
ਭੁਭਾ ਕਤਿ ਭੁਭੈ॥ ਰੋਗਾ ਨਿਸਿਕਰੀ ਐਤ ਉਸਮ ਭੈ॥ ਰੋਗਾ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਪਦਗਾਵੈ॥ ਗੰਗਾ ਜਤਨ ਕਰੈ
ਰਉਰੀ ਸੁਰਭੰਗਾ॥ ਕਹਾ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਭਵਨਾ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹ ਉਸਗਵਨਾ॥ ਕਰਤਾਰ ਕਰ
ਣ ਮੈਦੀ ਨੁਬੇਨ ਤੀ ਕਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ॥੫॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ॥ ਜੇ
ਬੈਰਾਈ ਰਾਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਬਲੁ ਅਕੇਹਿ ਹਭੀਤ ਰਿਬ ਸੈ॥ ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ॥ ਰੰਗਿ ਸੈ॥ ਫਿ
ਰੁਕਰਿ ਮਨੈ ਮਨ ਹਿ ਪਰਗੀਤਿ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਅਵੈ ਮੁਵੈ ਚੀਤਿ॥ ਬੈਰਾ ਬੈਰਾ ਧਕਾ ਮਕੈ ਧਮੇਹਾ॥ ਛੂਠ
ਬਿਕਰਮ ਹਲੇ ਭਧੇਹਾ॥ ਇਆ ਪੁਚੁਗਤਿ ਬਿਧਾਨੈ ਕਟੀ ਜਨਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨ ਕ
ਰਿਕਰਮਾ॥੬॥ ਭੂਠਾ ਕੁਰਤੁ ਮਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਤੂ ਸਭੁ ਤੇਰਿ ਗਾਸਿ॥ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਰਮਬਾਹਿਕ ਤੇਰੇ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ॥ ਉਚੇਤੇ ਉਚਾਭਗ
ਵੰਤਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਗਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁਰਪਾਰੀ॥ ਤੁਮਰੇ ਹੋਇ ਸੁਆਗਿਅ ਕਰੀ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਤੁਮਰੀ ਜਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ॥੭॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨ ਹਾਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਰਿ ਕੈ ਲਾਭ
ਹਿਅਨ ਸੁਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹੁਨ ਸਿਧੁ ਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ॥੯॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਦ
ਸਬ ਸਤੁ ਲੇਖਾਵੈ ਪਾਵੈ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਗਨਿ ਬਿਬੇਟਿ ਗਵਾਵੈ॥ ਏਕ ਭੀਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇ
ਇ॥ ਰਉ ਪ੍ਰਵਾਕ ਹੁਕਾ ਕਰੇਇ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਹੀ ਚਰਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦਨ ਮਸਕਰਾ
॥ ਜਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ॥ ਸਰਬ ਬੁਧਤਾ ਹੁਮਨਿ ਦੂਠਾ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾ

ਇਆਸਰਬਥੋਕਨਾਨਕਾਤਿਨੋਪਾਇਆ॥੧॥ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪਨੀਦੇਹਸਿਖਤਪੀਤਬਰਤੋ॥
ਨਦਉਭਾਸਿਆਪਨੀਅਮਨਕਛੁਬਹੁਰੇਸਾਹੁਭੇਇਆਅਗਿਆਨੀਮਨਿਰੇਸੁਕਰੇਇਆਅਪਨੀਪਾ
ਤਿਆਪਹੀਥੋਧੈ॥ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਇਦਸੁਨਹੋਧੈ॥ਜਿਸਕੀਬਸਤਤਿਸੁਅਗੈਰਥੋਪ੍ਰਭਕੀਆ
ਅਮਾਨੈਮਾਥੋਉਸਤੇਚਡੀਤਨਕਰੈਨੇਹਲੁਆਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਤ
ਮਾਇਆਕੇਰੇਤਾਸਰਪਰਹੋਵਤਜਨੁਅਨੇਤਾਬਿਰਖੀਛਾਇਆਸਿਉਰੰਗੁਲਾਧੈ॥ਓਹਬੋਲੈਉ
ਮਨਿਪਛੁਤਾਧੈ॥ਜੇਦੀਸੈਸੋਚਾਸਨਹਾਹੁ॥ਲਪਟਿਹਰਿਓਤਹਅੰਧਅੰਧਾ॥ਬਟਾਉਸਿਉਜੇਲਾਧੈ
ਹਾਤਕਉਹਬਨਾਧੈਕੇਹਾਅਨਹਰਿਕੇਨਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਅਪਿਉਏ
ਲਾਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਪਨੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆਮਿਥਿਆਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆਮਿਥਿਆ
ਜਜੋਬਨਪਨੁਮਾਲੁ॥ਮਿਥਿਆਕਾਮਰੋਪੁਬਿਕਰਲਾ॥ਮਿਥਿਰਬਹਸਤੀਅਸੁਥਸਤਾਮਿਥਿਆ
ਰੰਗਸੰਗੇਮਾਇਆਪੇਖਿਹਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਧੋਹਮੇਹਅਭਿਮਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆਆਪਸਉਪਰਿਕਰਤ
ਮਾਨੁ॥ਅਸਥਿਰੁਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨਾਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਧੈਹਰਿਕੇਚਰਨ॥੪॥ਮਿਥਿਆਸੁ
ਵਨਪਰਨਿੰਦਾਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਮਿਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰਤਿਅ
ਪਾਦਾ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੇਜਨਅਨਸੁਦਾ॥ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਧਿ॥ਮਿਥਿਆ
ਨਾਉਭੁਲੇਭੁਧਹਿ॥ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਭੁਧੈ
ਬਿਆਸਭਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾਸਾਚਿਬਿਨਾਤ
ਹੋਵਤਸੁਚਾ॥ਬਿਰਥਾਨਾਮਬਿਨਾਤਨਅੰਧਾਮੁਖਿਅਵਤਤਕੈਦੁਰਗੀਧਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨੁਦਿਖੈ
ਬਿਰਥਾਬਿਹਾਇ॥ਮੇਘਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ਗੇਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਮਾ॥ਜਿਉਕਿ
ਨਕੇਨਿਰਾਗਥਦਾਮਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਕੈਬਲਿਬਲਿਜ
ਰਹਤਅਵਰਕਛੁਅਵਰਕਮਵਤਾ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਹੁਰੀਛਲਾਵਰਾ॥ਜਾਨਨਹਰਪ੍ਰਭਪਰ
ਨਾ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਹੁਤੀਨਾ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਅਪਿਨਕਗੈ॥ਅਵਤਜਵਤਜਨਮੈਮਗੈ॥ਜਿਸਕੈ
ਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਹਾ॥ਤਿਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੀਸਾਹੁ॥ਜੇਤੁਮਭਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਤਾ॥ਨਾਨਕਉਨਜਨਚਾ
ਪਰਤਾ॥੬॥ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਪਰਬ੍ਰਹਮਸਭੁਜਨੈ॥ਆਪਨਕੀਆਆਪਹਿਮਾਨੈ॥ਆਪਹਿਆ
ਅਪਿਕਰਤਨਿਬੇਰਾ॥ਕਿਸੈਛੁਰਿਜਨਾਵਤਕਿਸੈਬ੍ਰਹਮਾਵਤਨੇਰਾ॥ਉਪਾਧੁਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇ
ਹਤਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਨੈਅਤਮਕੀਰਹਤਾ॥ਜਿਸੁਭਧੈਤਿਸੁਲਏਲਾਕੁਲਾਇ॥ਬਾਨਬਨੰਤਰਿਹਰਿ
ਸਮਾਇ॥ਸੇਸੇਵਭੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥੫॥ ਸੰਦੇਹ॥

ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਮੇ ਹ ਬਿਨ ਸਿਯਾਇ ਅਹੰ ਮੇਵਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੁਕਮੇ
 ਕਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀ ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਹ ਕੁਰਕਉ ਰਖ ਮਨ ਮਾਰਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧ ਤਤ ਨਿਲ ਫੁਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ
 ਸੁਖ ਮੰਦਗਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਮੰਦਗਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖਿ ਬਸਨਾ ॥ ਅਠਪ
 ਦਸਿ ਮਹਾਤਿ ਸੁਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਤੇ ਗਾਨ ਨ ਕਸਦਾ ॥ ਪਿਆਈ ਐ ਪਿਆਵਨ ਜੇਗਾ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਟ ਪਟ ਬਰਫ ਫੁਹਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਦਰ ਲੁਭ ਫੁਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈ ਜੋ ॥ ਮਨ ਮਾਠ ਪਰਤ ਕਜ ਸੁਗਾਵੀ ਜੋ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕਉ ਮਨੋ ॥
 ਮੁਖ ਤੋ ਕੋ ਜਸੁਰ ਸਨ ਬਖਨੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਹਰਤ ਧਰਮੁ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਪਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਮੁਖ ਪ੍ਰਤੀਜਿ ਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਠ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅ
 ਗੰਥ ਚਨ ਦੇਹਿ ॥ ਲਿਖ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਹ ਤਾ ॥ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਹੋਹਿ ॥ ਰਿਜ ਸੁਕ ਰਤਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਵ ਫਕੇ ॥ ਮਨ ਸਗਲੀ ਪਰੁਠ ਕੁਰ ਪ੍ਰਤ ਕੋ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਚੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ
 ਦੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੀਭ ਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਭੂਖਨ ਪਹਿ ਗੀਜੋ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਉ
 ਅਲਸੁ ਕੀਜੋ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵਰ ਸਤ ਅਸਦਾਹੀ ॥ ਮਨ ਤਿਸ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿ
 ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗਿ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥ ਰਾਖ ਪੋਰੇਇ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਉ
 ਤੁਥੈ ਠਤ ਸਦਾ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਇ ਜੇ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥ ਈਹ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥
 ੪ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨਾ ॥ ਮਨ ਮਾਠ ਪਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਪਿਆਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ
 ਅਚਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤ ਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸੁਦਰ ਭੁਪਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਿ
 ਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੈ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦਾ ॥ ਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ
 ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ
 ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਦਰ ਕਤ ਲਾਗਹ
 ੬ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪੁਲ
 ਨ ਮਨ ਹੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤ ਪਾਰੇ ॥ ਮਨ ਮੁੜੁ ਤੈ ਕਉ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾ

ਰਜਪੁਰੇ। ਤਿਸਾਰੇ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਰੁ ਗੋਜਿ ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਦ ਹਿਸਾ ਦੁ। ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ
 ਉਰਾ ਦੁ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਪ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੇਇ॥੧॥ ਅਪਿ ਜਪੈ
 ਜਪੈ ਜੋ ਨਾਉ। ਅਪਿ ਗਫਾਏ ਸੁਹਰਿ ਹੁ ਨਗਾਉ। ਪ੍ਰਭ ਕਿਹ ਪਾਰੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ
 ਮਲ ਬਿਗਾਸਾ। ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ। ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮੁ ਹੋਇ। ਸਗਲ ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ। ਅਪਹੁ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨ ਭੁਲਾਇਆ। ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਫੁ ਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਫੁ
 ਹਰਿ ਨਾਥ। ਨਾਨਕ ਦਿਨ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਹਾਥ॥੨॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਸੇਇ। ਜੇ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਖੁ ਕਤ ਹੋਇ। ਸੁਨਿ ਮੀਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਦੰਤਾ। ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥੈ
 ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਤਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਪੋਤਾ। ਸਾਧ
 ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਹਿਅਮਾਨ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਗਾਸਾਧ
 ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤਾ ਨਿਬੇਗਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਰਤਨਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨਾ। ਸਾਧ
 ਮਹਿ ਮਾਬਗੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨਿ। ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਹਿ ਸਮਾਨਿ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ
 ਮਿਲੈ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਗਟੁ ਲੈ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਦਰਿਬ ਸਿਪੰਚਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਭੁੰਚਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਨੋ ਹਰ ਬੈਨਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਕਤ ਰੂਪ ਦੈ। ਸਾਧ
 ਧ ਸੰਗਿ ਅਸ ਬਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਏ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
 ੨॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨ ਹੀ ਬੈਰੁ
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਗੁ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
 ਨਾ ਹੀ ਹਉਤ ਪਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਅਪ੍ਰਾਅ ਪੇਜਾਨੈ। ਸਾਧ ਬ੍ਰਹਮਾਣੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿ
 ਏਨ॥੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਏ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜ ਰੁਸੈ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਬਾਨਿ ਉਚੈ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਲਿਪੁ ਚੈ। ਸਾਧ ਕੈ
 ਗਿਏ ਹੈ ਸਭ ਧਰਮਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ। ਨਾਨਕ
 ਸਾਧ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ॥੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਭੁਲ ਉਪਾਏ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਭੁਟੇ ਬਨਿ ਸਤੀ
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਪਨੁ ਪਾਏ। ਜਿਸੁ ਪਤ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇਵਲ ਸਦੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ
 ਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰ ਦੇਵਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੁਨਗਾਇਨਾ
 ਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਵਬਥ ਨਹੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੀਆ॥੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੀ ਕਛੁ ਪਲ
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟ ਤੋਤ ਨਿਤ ਲਾ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁ ਪਤ ਹੋ। ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਰਕ ਪਰਹੈ। ਸਾਧ

੩॥

ਸਾਈਹੁਤਾਸੁਰੇਲਾਸਾਪਸੀਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਮੇਲਾਜੇਇਛੈਸੇਟੀਛਲੁਪਾਵੈਸਾਪਸੀ
ਨੇਦਿਬਜਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਪਰਿਦਬਸੇਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਪਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥ਸਾਪਕੈਸੀਗਿ
ਕਾਇਹਰਿਨਉਸਾਪਸੀਹਿਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉਸਾਪਕੈਸੀਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੈਸਾਪਸੀਗਿਸਰਪ
ਨਿਸਤਰੈਸਾਪਕੈਸੀਗਿਲਗੇਪ੍ਰਤਮੀਠਾਸਾਪੁਕੈਸੀਗਿਘਟਿਘਟਿਤ੍ਰੀਠਾਸਾਪਸੀਗਿਭਟੇ
ਜਗਿਆਕਾਰੀਸਾਪਸੀਗਿਗਤਿਭਟੀਹਮਾਰੀਸਾਪਕੈਸੀਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੇਗਾਨਾਨਕਸਾਪਭੇ
ਰੁਸੋਗਾ॥੭॥ਸਾਪਕੀਮਹਿਮਬੇਦਨਜਨਹਿਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤੇਬਖਿਅਨਹਿਸਾਪਕੀਉਪਮਾ
ਭੁਗੁਣਤੇਦੁਗਿਸਾਪਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਗੁਪੁਗਿਸਾਪਕੀਸੋਭਕਾਨਾਹੀਅੰਤਾਸਾਪਕੀਸੋਭਾਸਦ
ਕੁਅੰਤਾਸਾਪਕੀਸੋਭਉਚਤੇਉਚੀਸਾਪਕੀਸੋਭਪੁਚਤੇਪੁਚੀਸਾਪਕੀਸੋਭਾਸਾਪਬਨਿਆਈ
ਨਾਨਕਸਾਪਪ੍ਰਭਭੇਦਨਭਾਈ॥੮॥੭॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਮਨਿਸਚਾਮੁਖਿਸਾਚਸੇਇਆਮਦਰੁਨ
ਖੈਏਕਬਥਿਨੁਕੋਇਆਨਾਨਕਇਹਲਛੁਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪਾਜੇਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੇਖਾਜੇ
ਕੇਸੁਰਸਰਬਕਉਸੇਖਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿਜੇਸੇਰਜਰੰਕਕਉਲਗੇਤੁਲਿਪਦਨਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਪੀਰਜੁਟੇਕਾਜਿਉਬਸੁਪਕਉਥੇਦੈਕਉਚਵਨਲੇਪਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਇ
ਭੇਗੁਨਾਉਨਾਨਕਜਿਉਪਦਕਕਾਸਹਜਸੁਭਉ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾਜੇਸੇ
ਸੇਲੁਲਗੇਜਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁਜੇਸੇਧਰਉਪਰਿਆਕਾਰਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤੁਸਮਾਨਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਉਚਤੇਉਚਾ॥
ਮਨਿਅਪਨੈਹੈਸਭਤੇਨੀਚਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਟੇਨਾਨਕਜੇਨਪ੍ਰਭਅਪਿਕਰੇਇ॥੨॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕੀਰੀਨਾਅਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭ
ਪਰਿਮਇਆਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਸੀਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਿਧਨਤੇਮੁਕਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀ
ਨੇਰਮਲਜੁਗਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਭੇਜਨੁਗਿਆਨਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆ
ਨਾ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਉਪਰਿਆਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਧੰਧਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਪਾਦੁਤੁਬੰਧਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੀਹਿਸਹਲਉਧਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੇਸਗਲਸੀਸਾਹਾ॥੪॥ਬ੍ਰਹਮ

ਕਿਸਾਨੀ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਰਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਨਾਮ ਪਾਗੁ ਕਾ
 ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਨਾਮ ਪਰਵਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰ ਬੁਧਿ
 ਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਨਾਮ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਪਰਿਸਦਾ ਮਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਸੁਖਿ ਸਹਾਇ ਨਿਵਾਸਾਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਹੋਇ ਅਚਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ
 ਲਮੰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਯਿਸੁ ਕਰੈ ਪੁਤਾ ਅਪਿ ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਰੁ ਪਰਤਾ ਪਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਕਾ ਵਰ ਸੁਬਰੁ ਭਾਗੀ ਪਈ ਐ ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਉਂਝ ਲਿਜਾਣੀ ਐ ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਉਂਝੇ ਜਾਣੀ
 ਹੋ ਸੁਗਾਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ॥੧੦॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਤੇਵਾ ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ
 ਸੁਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਾ ਬਿਅਨ ਜਾਇ ਅਪਾਖੁ ॥੧੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਕੁਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਗਿਆਨੀ ਮਤਿ ਕਉਨ ਬਖਾਨੈ ॥੧੪॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ
 ਤੁਨ ਪਾਗੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਰਾ ॥੧੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸੁਭ ਸਿਸਟਿ ਕਾ
 ॥੧੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥੧੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਤਾ ॥੧੯॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨੦॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਠਾਕੁਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸੁਭੁ
 ॥੨੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਰੁ ॥੨੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੨੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਸੇਭਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥੨੪॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਪਨੀ ॥੨੫॥ ੮॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਹ
 ਰੋਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੈ ਬੈਠਾ ਧਨੁ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨ ਮਸਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਾ
 ਗ ਲਨਿ ਸਤ ਗੈ ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਮਿਥਿਅ ਨਾਹੀ ਰਸ ਨਾ ਪਰਸਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜ
 ਦਰਸਾ ॥ ਪਰਾਇ ਅਰੁ ਪੁਨ ਪੈ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥ ਸਧ ਕੀਟ ਹਲ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਣੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ
 ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪ ਸਕਉ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਸ ਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
 ਰ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸਾ ॥੧॥ ਬੈਸ ਨੇ ਸੋ ਯਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪਸੀਨਾ
 ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇ ਅਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਰਕਰਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬੈਸ ਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਪਰਾ
 ਕਾਹੂ ਠਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਛੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀ ਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰੈ
 ਪਲਾ ॥ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਅਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਨਾ ਮੁਜ ਪਦੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹ ਬੈਸ ਜੋ ਪਾ
 ਗਤਿ ਪਦੈ ॥੨॥ ਕਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਰੰਗੁ ॥ ਸਗਲ ਤਿਅਗੈ ਦਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਾਸੈ

ਕੀ

ਕਰਨਾ ਕਰਿ ਪੁਜੈ ਸਗਲ ਪਰਬੁ ਮਾਸਾ ਧਰਮੀ ਗਿਪਾ ਮਲੁ ਪੈਦੈ ॥ ਰਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ॥ ਭਿਉਤ ਮਰੇ ॥
ਗੁਰੂ ਤਰੀਟੁ ਲਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨੁ ਪਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ॥ ਨਨ
ਕੋ ਸਭ ਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਦੈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਮਨਿ ਪਰਬੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਮ ਮਹਿ ਸੋ ॥ ਰਾਮ ਨ
ਮਸੁ ਰਸੁ ਪੀਦੈ ॥ ਉਸ ਪੰਡਿਤ ਕੋ ਉਪਦੇਸਿ ਜੁ ਜੀਦੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤ ਭਿਉਤਿ ਜੋ
ਨੇਨਾ ਦੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭੁਝੈ ॥ ਮੁਲਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਅਸਥੁਲਾ ਚਤੁਰਨ ਕਉ ਦੇਉ ਪਦੇ ॥
ਨਾ ਕਉ ਸਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ੪ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤਰ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਤੁਰਨ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਉ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ
ਰੋਜ ਪੈ ਭਿਸਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਦੈ ਜਨ ਕੋਇ ॥ ਕਕਿਰਿ ਪਾਅੰਤ ਰਿਉ ਰਧ ਗੈ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਖ
ਰਾਥ ਰਕਉਤ ਗੈ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਿਆਣੁ ਪਮੰਗ ਲਗੁ ਠਗਾ ॥ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿ
ਤੈ ਪਈ ਐਧ ਗਾ ॥ ਨਨ ਕਤਿ ਸੁਮਿਲੈ ॥ ਜਿ ਸੁਲਿਖਿ ਅਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥ ਪਾਜਿ ਸਕੈ ਮਨਿ ਪਰਬੁ ਮਕਾਨਿ
ਵਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾਨੁ ਸਤਿ ਰਾਮ ਦਾ ॥ ਸਾ ਅਤਮ ਰਾਮ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਅਇਆ ॥ ਦਾਸ ਦਸੰਤ ਭਉ ਭਉ ਤਿਨਿ ਪ
ਉਆ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ॥ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਸੋ ਦਾਸ ਦਰਗਹ ਪਰਦਾਨਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਅਪਿਕਿਰਪਾ ਕ
ਗੈ ॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੇਈ ਪਗੈ ॥ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਅਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਨ ਕਰਮ ਦਾਸਾ ॥ ੫ ॥
ਭਰੀਆ ਭਿਆਨਾਤ ਮਹਿ ਤਦੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਉ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੇਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਤ
ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ ਤੈਸਾ ਸੁਦਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਰਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖਾਟੀ ॥ ਜੈਸਾ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾ
ਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾ ॥ ਜੇ ਦਰਤ ਏਸਾ ਈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਨਨ ਕਰਿ ਪੁਰਖ ਕਹੀ ॥ ਐਸੀ ਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ੬ ॥ ਪ
ਰਬ ਮਕੇ ਸਗਲੇ ਠਉ ॥ ਜਿ ਤੁਝਿ ਤੁਝਿ ਪਰਿ ਰਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਠਉ ॥ ਅਪੇ ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਜੋਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੋ
ਈ ਠਉ ॥ ਜੋਗੁ ਪਸਰਿ ਓਅੰ ਪਿਰੋਇ ॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਅਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ
ਪਰਗਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਥਿਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਨ ਕਭਏ ਨਿਰਾ
ਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਨਨ ਕਰਚਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਰਚੀ ਬਹੁ
ਬਿਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਜਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਚ ਭਉ ਹੀ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੁਏ ਤੀਰਥ ਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਕ੍ਰਮ ਹਿਉ ਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੋ ਸੁਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀ
ਸਹੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਤਮ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਹੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਥਿ ਕਥਿ ਬੀਚਾਰਹੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵ ਤਨਾ
ਮਧਿ ਅਵਹੀ ॥ ਨਨ ਕਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਭਿ
ਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਾਨ ਕਠੋਗਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭੇਗਾ ॥ ਅਤਮ ਨਿਕੋਗਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦਰਬ ਕਉ ਹੀ
ਹੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੂਖਨ ਕਰਹੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਇਆ ਸੁਮਮਾਹੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇ ਸਿਕ੍ਰਮਾਹੀ ॥

ਕਿਹੋਜੇਤੁਲਾਦੁਹੇਤਿਤੁਤਿਲਾਗਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਨੈਕਰਤਾਚਨਾ॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਸਿਪਜਤੋ
ਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਰਜੇਗਸਭੇਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੰਸਗਪਉਪਏ॥ਕਈਕੋਟਿਪਥਰਥਿਰਥਨਿਪਜਤੋ
ਈਕੋਟਿਪਦਣਪਟੀਥੈਸੰਤਗਾ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲਾ॥ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰੁਗਨਖਤਾ॥ਕਈ
ਟਿਦੇਵਦਨਦਇਫੁਸਿਰਛੁੜਾਸਗਲਸਮਗੀਅਪਨੈਧੁਤਿਧਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਵੈਤਿਰੁਤਿ
ਨਿਸਤਰੈ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਰਜਸਤਮਸਸਤਕਾ॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤਾ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸੁੰਦਰਾ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਰਜੰਤਾ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੈ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਗੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੈ॥ਕਈਕੋਟਿਜਖਕੀਨਗੀਪਸਚਾ॥ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਭੂਕਰਮ੍ਰਿਗਚਾ॥ਕਈ
ਰੈਸਭੂਤੁਤੇਦੁਰਿਗਨਾਨਕਅਪਿਅਲਿਖਤੁਰਹਿਅਭਗੁਪਾਗੇ॥੪॥ਕਈਕੋਟਿਪਤਲਕੇਵਾਸੀਸਕਈ
ਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੇਨੀਕਿਰਿ
ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਲਹਿਬਕਿਪਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਦੰਤਾ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਇਅਮਹਿਚਿਤਾ॥ਜਜਜਤਰਣਤਰਤਰਥੇਗਾਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪੁਭਕੈਹਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਰੁਏ
ਰਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਿਲਿਦਲਾਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੁਤਕਏਬੋਜੰਤੋ॥ਅਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲੋ
ਪਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਾਪਿਆਸਾ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪੁਤੁਅਥਿਨਾਸਾ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਭੁ
ਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਗਾਰੰਗਾ॥ਜਿਨਕਉਹੋਏਅਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੰਨੀ॥੬॥ਕਈਕੋਟਿ
ਖਟੀਅਰੁਖੰਡਾ॥ਕਈਕੋਟਿਅਕਸਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਦੁਤਾ॥ਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਦ
ਗਾ॥ਕਈਬਾਰਪਸਰਿਓਪਸਗਾਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਬਹੁਭਾਤਾ॥ਪੁਭਤੇਹੋਏਦ
ਮਹਿਸਮਾਤਿਤਕਾਅੰਤੁਨਜਨੈਕੋਇਆਪੇਅਪਿਨਾਨਕਪੁਤਸੋਇ॥੭॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੇ
ਸਾ॥ਤਿਨਹੋਵਤਅਤਮਪਰਗਾਸਾ॥ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੋ॥ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤੋ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਰਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਅਤਮਰਸਸੁਖਿ
ਤਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੋ॥ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸਰਕੇਪਿਆਰੋ॥੮॥੧॥
ਸਲੋਕ॥ ਕਰਣਕਰਣਪੁਭਏਕੁਹੈਦੁਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਲਿਥਥਿਮਹੀਨ
ਲਿਸੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਰਣਕਰਣਨਕਰਨੈਜੋਗਾਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਈਹੋਗੁਖਿਅਮਿ
ਥਾਪਿਓਥਪਨਾਗਾਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਵਹਾ॥ਹੁਕਮੇਧਰਿਅਧਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੈਉਪਜੈਹੁਕਮਿ
ਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੈਉਚਰਿਓਥਿਉਹਾਗਾ॥ਹੁਕਮੈਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਗਾਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਹਿਅਈਸ
ਨਕਸਭੁਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਪੁਭਭਵੈਮਨੁਖਕਤਿਪਵੈ॥ਪੁਭਭਵੈਤਾਪਥਰਤਗਵੈ॥ਪੁਭਭਵੈ

ਸਰਸਰੇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਤਰਹਿ ਰੁਣ ਭਾਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਤਰਹਿ ਤਉ ਧਰੈ ਅਪਿ ਕਰੈ ਅਪਨ ਬੀਚਰੈ ॥
ਤਉ ਸਿਰਿ ਅਕਾ ਅਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਖੋਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰ ਜਾ ਮਿਯੋ ਭੁਏ ਸੋ ਕਰ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
ਅਕੁ ਨ ਅਦੈ ॥ ਰਾਕੁ ਮਾਨੁ ਖਤੇ ਕਿ ਅਹੋਇ ਅਦੈ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭੁਏ ਸੋ ਟੀਕਰੈ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਥਿ ਹੋਇ ਤਸ
ਕਉ ਭੁਏ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭੁਏ ਸੋ ਟੀਕਰੈ ॥ ਅਨ ਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ ਅਪਨ ਅਪਬ
ਭੇਤੁ ਮੈ ਭੁਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਦੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਚਰਿ ਭੁੰਟ ਛਹਿ ਅਦੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ
ਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨਨ ਮਿਮਿਲੇ ॥ ੩ ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਨਿਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਦ੍ਰਾ
ਜ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੁ ਨ ਅਦੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤ ਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ॥ ਜਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸਾ ॥
ਤਕਲੇਖਾਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਸਿ ॥ ਅਟਿਪਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਸਾ ਅਪ
ਸਿਣਤ ਅਪਿ ਬਨਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦੇਖਿ ਦੁਰਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ॥ ਇਸੁ ਰਾਖਾ ਕਰਨ ਕਰ
ਦਾ ਸਰਬੋਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਅਗਿਆ ਕਰੀ ਬਪੁਰ ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭੁਏ ਸੋ ਟੀਕਰੈ ॥ ਛਹਿ ਛਹਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਚ ਨਿਚਮ
ਹੋ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋ ਗਰਬ ਰਹਿ ਰਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਦਰਿ ਦਰਿ ਛਹਿ ॥ ਰਾਗ ਕਬਹੂੰ ਭੁਅ ਕਾ ਸਪਟਿ ਅਲ
ਕਬਹੂੰ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵਣ ਹਾਗ ॥ ੫ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਪੁਰ ॥ ਤਿਸੁ ਕਬ
ਹੂੰ ਸੋਇ ਹੋਇ ਨੁਰਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮਹੋ ਪਬਿ ਕਰ ਲਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬ
ਰਜਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੇਖਾ ਗੀ ਨਿਚ ਕਾ ਸਜਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਅਪ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਅਦੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥
ਜੇਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਤਿ ਦਹੀ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚ ਕਹੈ ॥ ੬ ॥ ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮੇ
ਨਿਧੀ ਲਏ ਪਿਆਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤਟਤੀ ਰਬ ਇਸਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕੀਟ
ਅਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੇ ਨਿਭੁ ਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਜਿ ਉਸੁ ਗੀਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੇਉ ਪ੍ਰ
ਭੁਏ ਤਿਏ ਨਚਾਵੈ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭੁਏ ਸੋ ਟੀਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੭ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਇ
ਹੁ ਪਦੈ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਅਦੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾਨਹੀ ਬਿ
ਨਾਸਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਮਰਤੇ ਇਕਰੇ ਗਿਆਸ ਦਾ ਬਸਹਿ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜੇਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਅਇਖਣਾ
ਨਾਹਿ ॥ ਉਯੋ ਤੀਸੇ ਗਿਯੋ ਤਿਸ ਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਦੁ ਰਬਾਨਾ ॥ ੮
॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ॥ ਅਪਨਿ ਦੁਰਿਤ ਲੈ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਬਿਗਲੇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੇਨਰ ਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੇਅਨੁ ॥ ਜੇ
ਜਨੈ ਮੈ ਜੇ ਬਨਵਤੁ ॥ ਸੇ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾਕਾ ॥ ਜੇਤੁਆ ਅਪਸ ਕਉ ਕਰ ਮਵਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨ ਮਿਮਰੈ ਬਹੁ ਜੇਨਿ
ਹੁ ਅਦੈ ॥ ਪਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੇ ਪੁਰਖ ਅਧਿਆਤਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬ

ਸਦੈ ਨਾਨਕ ਈਹ ਯੁਕਤਿ ਆਗੈ ਸੁਖ ਪਦੈ ॥ ੧ ॥ ਧਨ ਦੰਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬ ਦੈ ॥ ਵਿਣ ਸਮਾਨ ਕਛੁ ਨ
ਨਜ ਦੈ ॥ ਬਹੁਲ ਸਕਰਮ ਯੁਧੁ ਪਰਿ ਕਰੇ ਅਸਾ ਪਥਰੀ ਤਰਿ ਤਕੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਅਪਜ ਨੈ
ਦੰਤਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤਾ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਅਪਿ ਅਰੰ ਕਾਗੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੈ ਸੁਖ ਅਨੰ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੇਜ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹੋਇ
ਸੁਖ ਪਦੈ ॥ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥ ਰੋਧ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਰੰ ਕਾਗੀ ॥ ਰਾਕਸੁ ਰਗ ਠਿਠਿਕਿ ਠਿਕਿ ਅਵਤਰ
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਅਤਮ ਨਹੀ ਦੁਦੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇਗ ਦੈ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਜੇ ਭਲ ਕਹੈ
ਸੁਭ ਲਿਆਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਅਦੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀਰੇ ਨ ਜਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਇ ॥ ੩ ॥
ਜਬਲ ਗੁਜਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰ
ਤਬਲ ਗੁਗਰ ਭੁਜੈ ਨਿਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਧਰੈ ਕੋਢੈ ਬੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ਤਬਲ ਗੁਨਿ ਹਰ ਲੁਨਾਹੀ ਚੀਤ੍ਰ ॥
ਜਬਲ ਗੁਮੇਹ ਮਗਨ ਸੰਘਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬਲ ਗੁਧਰ ਮਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਭੁੰ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੁਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਹਸਰ ਟੇਲ ਖਕਉ ਉਠਿਯਦੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਅਦੈ ਮਾਇਆ ਪਛੁੰ
ਦੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ॥ ਖਖਿਖਿ ਮਗੈ ॥ ਬਿਨਾਸੈ ਤੇ ਭਨਾਹੀ ਕੋਢੈ ਰਜੈ ਸੁਖ
ਮਨੋਰਥ ਬਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮ ਹੋ ਸਰਬ ਲਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਡ ਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰ
ਨਾਮ ਪੇਅ ਪਿਆਸ ਦਾਸ ਦਾਨਾਨ ਕਹਿ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰ ਵਨ ਕਰਨੈ ਹਰਾ ਰਿਸ ਕੈ ਹਥਿ ਕਰ ਬੰ
ਗਾ ਜੈ ਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਅਪੇਅ ਪਿਅਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੈ ਸੁਖ ਅਪਨੈ ਰੰਗ ਅਸੁ
ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧੁਕੈ ਸੀ ਗਿ ॥ ਭੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਆਪ ਹਿਏ ਕਾ ਆਪ ਹਿਅਨੇ ਕਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨ ਸੈਅ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹਿਅ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਅਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਚਿਅ ਸਗ
ਸਾਥਿ ॥ ਅਪਿ ਕੀਨੈ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾ ॥ ਸਭ ਕਛੁ ਉਸ ਕਉ ਹੁਕਰਨੈ ਹਰਾ ॥ ਉਸ ਤੇ ਭਿਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋ
ਥਨ ਥਨ ਤਰਿਏ ਕੈ ਸੇਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਅਪਿ ਕਰਣੈ ਹਰਾ ॥ ਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਆ
ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਅਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨੈ ਦੁਖਿ ਅਨਿਯਾਸ ॥ ਸਭ ਸਭ ਸਭ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇ ਰੂਪ ਅਤਿ
ਸੁੰਦਰ ਅਪਰ ਅਨੁਪਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਾਣੀ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਕੂਨੈ ਜਨ
ਹੋ ਸੇ ਜਨ ਉਧਰਨ ਹਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿਦਾਨਾਨ ਕਾ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅ ਦੁਤਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸੰਤੁ
ਥਨ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨ ਸੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨ

ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਮਾਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀ ਨਾ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ਨਾ ਸੰਤ ਕੈ ਹੋਤੈ ਕਉ ਹੋਨ ਕੋਇ
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਬਾਨ ਕ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ਸੰਤ ਕੈ ਪਾਲਾ ਕਿਹ ਪਾਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦ ਕੁਭੀ ਤਰੇ ॥੧॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਯੋ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਕਾਗਜਿ ਉਲਯੋ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਸਹ ਪਯੋ ਨਿਪਾਇ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਕਿਹ ਦੋਜੇ ਨਿ ਕਿਹ ਮਾਇ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਤਿਸ ਨਾਮ ਹਿ ਜਲੈ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਸਭ ਕੇ ਛਲੈ
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਤੇ ਜੁਸ ਭੁਯਾਇ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ਸੰਤ ਕੈ ਖੀਕਾ ਬਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸੰ
ਤ ਕੈ ਤਉ ਇਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਅਤਰਾਇ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕ ਬਿਨੁ ਟਿਕ ਨ ਪਾਈ
ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਹਤਿ ਮਹਾ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰ ਮੇਸੁ ਰਿਮਾਗਾ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਗਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਉਸ ਬਰੋਗਾ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਉਸ ਦਾ ਬਿਜੋਗਾ ਸੰ
ਤ ਕਾ ਨਿੰਦਿਅ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਕਾ ਦੈਤ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੇਖੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ
ਅਪਦਿਤੁ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੇ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਉ ਤੁਲਾ ਗੋਸਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸ
ਤੁਆ ਗੋਸਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨ ਮੇ
ਖੋ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖ ਨ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੇ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਹਿਰਾਨਾਨਕ ਸੰਤ ਕਾ ਦੈਤ ਲਏ ਮਿਲਾਇ
॥੪॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧਬੀ ਚਤੇਟੁ ਟੋਹੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁੰਚੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿ
ਅਨ ਕ੍ਰਮਾਈ ਐਸਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝ੍ਰਿਪਾਈ ਐਸਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਬੋਥਾ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿ
ਨਾ ਮਿਰਤ ਕਰੀ ਲੋਥਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕੀਜ ਕੁਛੁ ਨਾਹਿ ਅਪਨ ਬੀਜਿਆ ਅਪੇਹੀ ਪਾਹਿ ਸੰਤ ਕੇ
ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਕਾ ਦੈਤ ਲਏ ਉਬਰਿ ॥੫॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲ
ਇਉ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਪੁਨ ਮਛੁਲੀ ਤਕੁ ਠਕਾਇ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬੂਖਾਨ ਹੀਰਾ ਜੋ ਜਿਉ ਪਦ ਕੁਈਧ
ਨਿਹੀਧ ਪੈਸਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇ ਲਾਗਿ ਉਥੁ ਆਵੁ ਤਿਲੁ ਪੇਤ ਮਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧ
ਰਮਤੋ ਰਹਤਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤਾ ਕਿਹ ਤੁਨਿੰਦ ਕਾ ਪੁਰੀ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸੁਭ
ਦੈਸੇਈ ਬਿਆ ॥੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜੁ ਪੁਹੋਇ ਜਾਇ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਾਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾ
ਇਸਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈ ਐਸਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈ ਐਸਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ
ਅਸਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਤਿਸ ਟੈ ਕੋਇ ਜੋ ਸਾਭਾ ਦੈਤੈ ਸਕੋਈ ਹੋ
ਇਆਇ ਅਕਿਰਤੁ ਮੇਵੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੇਇ ॥੭॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਹਿਰੁ ਕਰੈ ਹਰਾ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨ ਮਸਕਰਾ ਪੁਕੁ ਉਸਤ ਤਿਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਤਿ ਗਤਿ ਸਹਿਧਿ ਅਵਤੁਸ ਸਿਗਿਰਾ
ਸਿਸਭੁ ਕਛੁ ਦਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਆਪਨ ਬੇਲੁ ਮਾਪਿ ਕਰੈ ਹਰਾ ॥

ਦੁਸਰਕਉਨੁਕਹੈਬੀਚਹੁ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਕਰੈਰਿਸੁਅਪਨਾਨਾਮੁਦੇਇਥਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਮੇ
 ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜਨਹੁਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਗਇਏਕਅਸ
 ਰਿਮਨਰਖਹੁਨਾਨਕਭੁਖੁਭਗਮੁਭਇਜਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਾਨੁਖਕੀਟੇਕਬ੍ਰਿਥੀਸ
 ਜਾਨਾਦੇਵਨਕਉਏਕੈਭਗਵਾਨਾਜਿਸਕੈਟੀਐਰਹੈਅਘਾਇਥਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਗੈਅਨੇ
 ਮਰੈਰਖੈਏਕੈਅਪਿਮਾਨੁਖਕੈਕਛੁਨਾਹੀਹਥਿਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਭੁਫਿਸੁਖੁਹੋਇਥਤਿਸਕਾਨੁ
 ਰਖਕੰਠਿਪਰੇਇਥਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇਥਾਨਾਨਕਾਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਭਿਸਤ੍ਰ
 ਰਿਮਨਮਹਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਰਿਕਰਿਮਨਮੇਰੇਸਤਿਬਿਓਹਗਾਨਿਰਮਲਗਸਨਾਮੰਮ੍ਰਿਤਪੀਛਿਸਦੁ
 ਹੋਲਕਰਿਲੇਹਿਜੀਓਨੈਨਪੁਪੇਭਭਰਕਾਰਗੁਸਾਧਸੀਗਿਬਿਨਸੈਸਭਸੰਗੁਚਰਨਚਲਉਮਨ
 ਗੋਬਿੰਦਾਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐਹਰਿਬਿੰਦਾਕਰਹਰਿਕਰਮਸ੍ਵਦਨਿਹਰਿਕਥਾਹਰਿਦਰਗਹਿਨਾਨਕ
 ਜਲਮਥਾ॥੨॥ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿਰਮਨਮੇਜੇਕਰਹਿਭ
 ਚਾਗਸੇਧਨਵੰਤਗਨੀਸੈਸਗਾਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀਸਦਾਸਦਾਜਾਨਪੁਤੇਸੁਖੀਕੋ
 ਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈਇਤਉਤਕੀਓਹਸੋਝੀਜਨੈਨਾਮਸੀਗਿਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਤਿਸਹਿ
 ਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪਨਾਮਪੁਸੁਝੈਤਿਸਕੀਜਾਨਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਸਾਧਸ
 ਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾਸਰਬਰੋਗਤੇਓਹਹਰਿਜਨੁਹਰਤਾਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਦਲਬਖਾਨੁ
 ਕ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁਏਕਉਪਰਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੰਠ
 ਸਾਪਾਰਥ੍ਰਮਕੀਜਿਸੁਮਨਿਭੂਖਾਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਗਹਿਦੂਖਾ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿ
 ਓਤਿਅਦੈਸੋਸੰਤਸੁਹੇਲਾਨਹੀਰੁਲਾਦੈਜਿਉਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈਸੋਸੇਵਕੁਕਹੁਕਿਸਯੋ
 ਗੈਜੈਸਾਸਤੈਸਾਫਿਸਟਾਇਆਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਤ
 ਸੀਛੁਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਭੂਛੁਆਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁਪੁਲਾਨਾਨਕਸੋਸੁਖਹੋ
 ਈਅਸਭੁਲੁ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹਕਿਛੁਮਗੈਅਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈਅਦਨੁਜਦੁਹਿ
 ਸਟਿਅਨਤ੍ਰਿਸਟਿਅਹਿਅਕਾਰੀਧਾਰੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਅਪੇਅਪਿਸਗਲਮਹਿਅਪਿਆਅਨਿ
 ਜੁਗਤਿਗਰਿਬਪਿਉਥਾਪਿਆਅਥਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡਾਧਾਰਣਧਾਰਿਹਰਿਓਥ੍ਰਮੰਡਾਅਲਾ
 ਅਭੇਦਪੁਰਨਪਰਤਪੁਆਪਿਜਪਏਤਨਾਨਕਜਾਪਾ॥੬॥ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਸੁਸੋਭਵੰਤਾਸਗਲਸ
 ਸਰਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤਾਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨਾਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੁਖਾਬਿਸਰਨਾਅਪੇਮੇਲਿ
 ਏਕਿਰਪਾਲਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਕੁਏਨਿਹਲਾਓਨਕੀਸੋਈਲਾਗੈਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਭਡ

ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਪਤਾ ਵਹਿ ਬਿਸਾਖਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿਸਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੈ ਸੁਖ
 ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਇ ਤੇਰੇ ਸੇਰੇ ਇਕ ਰਹੈ ਹਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੇਇ ॥
 ਪੁਰਖ ਕੀ ਅਜਨਮੀ ਰਲਗਨਾ ਜੇ ਸਾਸ ਤੈ ਸਾਵਿਸਟਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਸਮਾਏ ॥
 ਉਸੁ ਧਨਿ ਧਨ ਉਨੁ ਬਨਿ ਅਏ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਅਪਿਦੀ ਨੇ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਨੁ ॥ ੮ ॥
 ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਹਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਪਗੀਐ
 ਨਾਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਫੁਟੀ ਗਾਢ ਨਹ ਰਹੇ ਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆਆ
 ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ
 ਅਸਿਪਾ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਅਸਿਪਾ ॥ ਆਪਨ ਕੀ ਆਕਛੂ ਨਹੇਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ
 ਮਤੇ ਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤੇਰੇ ॥ ਛੁਕਾ ਮਾਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪ ਦੇ ਤੁਹੇਇ ਨਹੀ ਮੇਰੈ ॥
 ਪੁਰਖ ਜੇ ਤਿਸ ਗਲ ਘਟ ਸੇਰੈ ॥ ਧਨ ਦੇ ਤੁਹੇਇ ਕਿਅ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾ ਸਭ ਕਿਤਿ ਸਕਾਈ ਆਦਰ
 ਕੈ ॥ ਅਤਿ ਸੁਰਾਜੇ ਕੋਉ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪੁਰਖੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋਹੇਇ ਬਹੈ ਦਾਤੁ ਗਾ ਰਿਸੁ ਦੇਨ
 ਹਰੁ ਜਨੈ ਗਾਵੁ ਗਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪਸਾਵਿ ਤੂ ਏਹ ਉਰੇ ਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੇ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਮੰਦ
 ਰ ਕਉ ਬਾਥੈ ਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੀ ਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨ ਵਚਹਿ ਤਰੈ ॥ ਪਾਣੀ
 ਤੁਰਦ ਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀ ਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਰੋਇ ਬਿ
 ਗਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਮਿਲਿ ਜੈ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਵੈ ॥ ਤਿਨ
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਤ੍ਰਿਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੁਰਿ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਪੁਰਖ ਕਾਰੋ ਬਿਲਾਟੀ ਐ ॥ ਪੁਰਖ
 ਲਿਖੇ ਕਲਿਖਿ ਆਪਾਣੀ ਐ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਪੁਰ ਦੇਵਨ ਹਾਰਾ ॥ ਅਦਰਤਿ ਅਗਿ ਤੁਤਿ ਸਹਿ ਚਿਤ ਗਾਜੇ
 ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ॥ ਭੂਲਾ ਕਾਰੋ ਫਿਰਹਿ ਅਜਨਾ ॥ ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗਾ ॥ ਲਪਟਿਰ
 ਹਿਰਿ ਸਿਲੋਰੀ ਪਤੰਗਾ ॥ ਰਾਮਨ ਮਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿ
 ਸੁਦਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਰਾਮਨ ਮੁਸੀਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੋਹ ਮਨ
 ਮੇਲਿ ਗਲਾਵਿ ਥੇਪ ਸੰਤ ਹਸੀ ਗਿਚਾਲਾ ॥ ਅਦਰਤਿ ਅਗਿ ਬਿਖਿਅ ਜੰਜਲਾ ॥ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਕਰੈ ਸ
 ਭੁਕੇਇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੇਇ ॥ ਇਹੁ ਦਾਪੁ ਦਿਗਲ ਦਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿ
 ਹਰੈ ॥ ਪਾਚ ਗਨ ਸਾਧਕੋ ਏਏ ਏਏ ਪੀਉ ॥ ਅਰਪ ਸਾਧਕ ਉਪਨਾਜੀਉ ॥ ਸਾਧਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰਹੁਇ
 ਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਣੀ ਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਪਾਣੀ ਐ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ॥
 ਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਖੈ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਹਦਰਿ

੮

ਆਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮਿਰਤ ਕਉ ਜੀਵ ਲਾਗਾ ਭੂਖੇ ਕਰਿ ਦੇਵਤ
 ਧਰਮ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜ ਕੀ ਵਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਖ ਲਿਖੇ ਕੈ ਲਾਗ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਰਿ
 ਕਰਨੈ ਜੇਹਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰੇ ਅਨਹੇ ਗੁਜ ਪਿਯ ਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਹੈ ਈਸਾ ਸਭ ਤੇ ਭੀਚਰਿ
 ਮਲਾਇਹ ਕਰਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜ ਨਹਿ ਰਮ ਲੁਥੀਆ ॥
 ਜਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਅਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਚਰੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀ ਮੈ ਤਿਹੁ ਲੋ
 ਾਜ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤ ਕੀਰਤ ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਾ ਸਦਾ
 ਵਿਸਟਿ ਸਚਾ ਅਕਰਾ ਸਚੁ ਦਰਤੈ ਸਚਾ ਪਾਸਹਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥
 ਕੋ ਸੇਜ ਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪੁਰ
 ਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਪੁ
 ਹਿਰਥਾ ਮਨੁ ਖਕੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੇ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋ
 ਾਮਾ ਪੇਖੀਨਾ ਅਪੇਦਾ ਨਾਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਗਹੀਰ ॥ ਸੁਜਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥
 ਨਿਪਾਨ ਦਇਅ ਲਬਥ ਸੰਦਾਸਾ ॥ ਪਤੇ ਰੇ ਕੀਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਮਨ ਏਹੁ ਅਨਰਾਧੀ ॥ ੧ ॥
 ਸਪੁਰਨ ਸਰਣ ਜੇਹਾ ਜੇਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗਾ ॥ ਹਰਿ ਨਭ ਰਨ ਜਕਾਨੈ ਤੋਛਾ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁ
 ਨ ਜਨੈ ਹੋਗਾ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਜਕੈ ॥ ਸਰਬ ਬੋਕ ਸੁਨੀ ਮਹਿ ਪਰਿਤ ਕੈ ॥ ਰਜ ਮਹਿ
 ਚੁਜੇ ਗਮਹਿ ਜੇਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀ ਸਰਗਿ ਹਸਤ ਮਹਿ ਰੋਗੀ ॥ ਪਿਆਇ ਪਿਆਇ ਭਗਤੁ ਤਿ
 ਧੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹਿ ॥ ਸਾ
 ਲ ਦੇਵ ਹਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿਤ ਕਾ ਜਨ ਮੁਕਿ ਜਨੈ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ਸਗਲ ਪੋਰੇ ਈਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ॥ ਸੁਮਤਿ
 ਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਰਿ ਸੇਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਗਮ
 ਜਨ ਮਿਮਰੈ ਫਿਰਿ ਅਵੈ ਜਣੇ ॥ ਭੂਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾ ॥ ਜੈ ਸਾਜਨਾ ਵੈ ਤੈ ਸਾਨਾ ਨਕ ਜਨ
 ਤਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਨਾਨਾ ਜਕੈ ਰੇਗਾ ॥ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਿਤ ਬਨਾਈ ॥ ਆਪ
 ਕੀ ਮਤਿ ਅਪੇਪਈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਇ
 ਾਨਾ ਮਕੇ ਧਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ
 ਮਕੇ ਧਰੇ ਚੁਨਨ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨਾ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਰੇ ਮਾਗਾ ਸਪਾਤਲਾ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਰੇ ਸਗਲਾ
 ਕਰਾਨਾ ਮਕੇ ਧਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨਾ ॥ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਵਦਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ
 ਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਰੁ

ਨਾਨਾ ਬੋਧ ਕਾਨੇ ਬਿਸਥਾ ॥ ੫ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਵੰਡਕਾ ॥ ਨਾਨਾ ਚਲਤ ਕਰੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਰਹਿ ਰੰਗ ਸੁਰਨ ਸਕੁਣਾਇ ॥

ਪ੍ਰਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨਾਕਰਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਥਾਣੀਸਤਿਪੁਰਖਸਰਮਾਹਿਸਮਾ
ਨੀਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿਗਾਮੁਲੁਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲ੍ਹੀਰਮਲੀ॥
ਦੇਸਹਿਭੁਭਾਏਤਿਸਹਿਸਰਭੁਲੀਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਸੁਖਦਾਣੀਬਿਸਦਸਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਣੀ॥
ਦਸਤਿਭਜਨਸਾਪੁਉਪਦੇਸਾਸਤਿਤੇਜਨਜਕੋਰਿਦੈਪਰਦੇਸਾਸਤਿਨਿਰਤਿਬੁਝੈਜੇਕੋਇਨਾਮੁਜਪ
ਤਕੀਗਤਿਹੋਇਆਮਾਪਿਸਤਿਕੀਅਸਭੁਸਤਿਅਪੇਜਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿਜਿਸਕੀਸਿਸਟਿਸੁ
ਰਣੈਹਗਾਅਦਰਨਬੁਝਿਕਰਤਬੀਚਗਾਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਜਨੈਕੀਆਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਦੈਸੇਦਰ
ਨੀਆ॥੧॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਦਾਜਿਨਿਬੁਝਿਅਤਿਸੁਆਇਆਸਦਾਪ੍ਰਭਕੈਗੀਰੰ
ਕਿਜਨਰਹੋਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਹੋਚਿਦਿਦਤੇਦੁਖਕਟਣਹਾਜਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾਜ
ਨਾਸੇਵਕਸੇਵਕੁਭਾਗੀਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਗੁਨੋਗੇਬਿਦਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਾਦੈਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਦਿਨਾਨਕਠਲੁਪਦੈ॥੧॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਦਿਸਚੁਭਗਾਦਿਸਚੁਹੈਭਿਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀ
ਭਿਸਚੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਚਰਨਸਤਿਸਤਿਪਰਸਨਹਾਗਾਪੁਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਗਾਦਰ
ਸਨੁਸਤਿਸਤਿਪੇਖਨਹਾਗਾਨਾਮੁਸਤਿਸਤਿਧਿਆਦਨਹਾਗਾਅਪਿਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਰੀਆਪੇਹੁ
ਣਅਪੇਹੁਣਕਾਰੀਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭਬਕਤਾਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾਭੁਣਨਹਾਕਕ
ਉਸਤਿਸਭਹੋਇਆਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭਸੇਇ॥੧॥ਸਤਿਸਰੂਪਹਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨਿਆਕਰਨਕਰਦੰਤ
ਤਿਨਿਉਲੁਪਛਾਨਿਆਜਕੋਰਿਦੈਬਿਸਦਸੁਪ੍ਰਭਆਇਆਤਤੁਰਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿਪ੍ਰਗਟਿਆਭੈ
ਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਨਾਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਹਿਸਮਾਨਾਬਸਤੁਮਹਿਲੇਖਸਤੁਗਰਾਈ॥
ਤਕਉਭਿੰਨਾਨਕਹਨਾਜਾਈਭੁਝੈਭੁਝਨਹਾਭੁਝਿਕਾਨਾਹਾਇਨਮਿਲਿਨਾਨਕਏਕ॥੨॥ਠਕੁਰਕਸੇ
ਵਕੁਆਗਿਆਕਾਰੀਠਕੁਰਕਸੇਵਕੁਸਦਾਪੁਜਾਗੀਠਕੁਰਕਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿਠਕੁਰਕਸੇ
ਵਕਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿਠਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੰਗਿਪ੍ਰਭਕਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿਸੇਵਕਕਉਪਤ
ਪਲਨਹਾਗਾਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਗਸੇਸੇਵਕੁਜਿਸਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰੈਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਸਾਸਿ
ਸਸਿਸਮਾਰੈ॥੩॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਢਕੈਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਸਰਪਰਥੈਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇ
ਇਵਡਾਈਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਅਪਿਪਤਿਰਾਖੈਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਕੋਇਨਲਾਖੈਪ੍ਰਭਕੇਵਕਕਉਕੋਨਪੂਜੈਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਉਚਤੇਉਚੈਜੇਪ੍ਰਭਅਪਨੀਸੇਵਲਾਇ
ਆਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੪॥ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿਕਲਰਾਖੈਭਸਮਕਰੈਲਸ
ਕਰਿਕੋਲਾਖੈਜਿਸਕਾਸਾਸੁਨਕਾਦਰਅਪਿਤਾਕਉਰਾਖਤਦੇਕਰਿਹਾਥਾਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬਤੁ

ਤਿਸਕੇ ਹੁਨ ਕਰਿ ਦੇਖਨ ਜਾਨੀ

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਸਕੇ ਕਰਤ ਬਥਿ ਰਬੇ ਜਾਤਿ ਮਰੈ ਨ ਰਖੈ ਅਦੁਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਰ ਰਖੇ
ਕਾਰੇ ਸੋਚਿ ਕਰ ਰਿਹੇ ਪਈ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਖ ਪਵਿਤ੍ਰ ਟਿਕਿ ॥ ਪਾ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
ਐ ॥ ਪੀਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰੀਐ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਹੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਆਤਿ ਸੁਕਿ ਛੁਅਦੁ
ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇ ॥ ਆਤਾ ਮੁਖੁ ਨਾਮੁ ਪੁਰੰ ਕਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪੁਰੰ ਹਿਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤਿਖ
ਮਨੁ ਰਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮਾ ॥ ਕਪੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ॥ ਕੈਸ ਦਕਮਾ
ਬੋਲੁ ਜਸੁ ਜਿਹ ਬਾਦਿ ਨਰਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ ॥ ਕਰਹਿ ਗੁਰਗਤਿ ॥ ਤਮ ਕੈ ਚਾਇ
ਭੁਅਪਨੈ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੇਹੇ ਆਹੇ ਵਤ ਸੇ ਜਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਿਸ
ਹਿਮ ਕੁਇਨ ਬਖਸਿਓ ॥ ਅਠਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੁਗੇ ॥ ਕਪੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਤਿ
ਕੀਓ ਟਲੇਹਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾਤਿ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਸਰਬ
ਕਦਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਗਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਦਰਸਿ ਸਰਪਾ ਪਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਅਦਰਸਿ
ਅਨਪਸ ਗਲੀਛਾ ॥ ਰੂ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੁਸੇ ਵਲਾ ਗੁਆ ॥ ਅਦੁਨ ਜਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਾ
ਕੇ ਪੁਜਹੁ ਸਦਾ ਪੈਰਾ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਸਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਉ ਏ ਪਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ
ਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸੇਵ ਕਰ ਉਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮ ਰਿਮ ਲੁਹਿ ਰੈ ॥ ਗੁਰ ਬਚੀ
ਹਗਿ ਮੁਓ ਰਹੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਟੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਉਨਾ ਮੁਖੁ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵੰਡੁ ਰਹਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਦਾ ਗੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਗੁਰਿ ਸੇਵ ਕੁਝੇ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨ
ਹਿਸਰੈ ॥ ਅਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿ
ਰਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਕਰ ਜਰਾ ਸਿ ॥ ਸੇਵ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾ ਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ
ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਿਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵ ਕਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥ ੨ ॥ ਬੀਸ ਬਿ
ਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਨੈ ॥ ਸੇ ਸੇਵ ਕੁ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਨੈ ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜੀਅ ਕਦਾਰਾ ॥ ਅਠਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰਹਿ
ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨਮ ਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕ ਹਿ ਅਪਿਨੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹਸ ਸਿਅਨ ਪਛ
ਇਅਨ ਜਾਈ ॥ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡੁ ਭਾਗਿ ਪਾਈ ॥ ਐ ॥ ੩ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੁ ਪੁਨੀਤ
ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥ ਭੋਟਤ ਸੰਗਿ ਰਮਨੁ ਰਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਦੇ

ਜੀ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਅਪਨੇ ਮਨਿ ਸੀਤੋ ਖਅਤ ਮਪਤੀ ਅਨੇ ਪੂਰ ਗੁਰੁ ਅਖੰਤ ਕਰਮ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਿਸੈ ਪੇਖੈ ਰੋਇ ਸੀਤਾ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ਨਨਕ ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿ
ਭਵੈ ਮਿਲੈ ॥੪॥ ਜਿਹ ਬਾਏ ਕਉ ਸਤਤਿ ਅਨੇਕਾ ਸਤਿ ਪਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕਾ ਕਾ ਚੁਬੇਲ ਨਪ
ਤੁੰ ਪਾਨੀ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਦੋਹ ਸੁਖ ਦਈ ਤਰੀਕੀ ਮਤਿ ਕੀ
ਨਿਪਈ ਅਨਿਕ ਭਗਤਿ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨੇ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਸੁਪਦੈ ਜਨੁ ਕੋਇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਰੋਇ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸਾ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਗੁਣ
ਰਸਾ ਅਨੁਪ ਹਰਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ਸੇਹਮਾਇ ਅਕੈਸਰਿ
ਲੇਪਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਸੇ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਤਤਨ
ਜੇ ॥੬॥ ਤਪਤਿ ਮਹਿ ਠਾਢਿ ਦਰਤਈ ਅਨਦੁਰਏ ਅਦੁਖ ਨ ਠੇਕੁਈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੈ ਅੰ
ਰੇ ਸੋ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥੭॥ ਭੁਓ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਰੋਇ ਬਸੇ ਸਗਲ ਬਿਅਧਿ ਮਨ ਤੇ ਬੈਨ ਸੇਹ
ਜਸ ਕਾ ਸਤਿ ਨਿਕਿਰ ਪਾਧਾਰੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਕ੍ਰਮ ਗਵਨਾ
ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਦਨਾ ॥੮॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਪਿਸਰ ਗੁਨੁ ਭੀਓ ਹੀ ਕਲਧਰਿ ਜਿਨਿਸ
ਗਲੀ ਮੋਹੀ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿਅ ਪਿਬਨਾਏ ਅਪੁਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਅਪੋਪਾਏ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜ
ਨਹੀ ਕੋਇ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੯॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਗਵਿਆ ਪੁਰ ਗਾਤੁ ਏ ਪ੍ਰਗਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ
ਚਿਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲਧਾਰੀ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨ ਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਬਿ
ਨਚਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਨੁ ਸਾਹੁ ॥
੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਕਰੁ ਬੀਚਾਰੁ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਅਵਰਿਉ
ਪਦ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦਮਾ ਹਿਉ ਰਿਧਾਰੁ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥਾ
ਵਿਕੁਰਿ ਗਹਦੁ ਨ ਮੁਹਿ ਦੁਖੁ ਇਹੁ ਪਨੁ ਸੰਚਹੁ ਦੇਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ
ਏਕ ਅਸਰਾਖ ਹੁੰਮਾਰਿ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਰਿ ॥੧੨॥ ਜਿਸੁ ਪਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੋਟਿ ਉਠਿ ਪਦ
ਹੀ ਸੇ ਪਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਦ ਹੀ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਛਹਿ ਮੀਤਾ ਸੇ ਸੁਖ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਾ
ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ਸੇ ਸੇਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ਅਨਿਕ ਉਪਦੀਰੇ ਗੁਨ ਜਾਇ ॥
ਰੇਖੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਉਖਸੁ ਲਾਇ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰ
ਦੁਹਾ ॥੧੩॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਾਵਤ ਅਵੈ ਠਾਏ ਤਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋ

ਨਿਯਮ ਕੈ ਰੇ ਦੇ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੇ ਇਹ ਕਉ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥
 ਬਿਨਸੈ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਅਸਾਭੁ ਗਤਿ ਭਾਇ ਅਤਮ ਪਰਗਸਾ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਭਿਸੰ
 ਹੁਨ ਨ ਕਕਾਟੀ ਜਮ ਛਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਰ ਕਰੈ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਚੇ ਕਾਛਾ ਨਾਵਰ ॥
 ਨੁਮਿ ਟੈ ਪੁਰ ਸੇਵਾ ਅਪੁਤਿ ਅਗੇ ਸਰਨਿ ਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਇਉਂ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਰੈ ਇਉਂ ਧਰਮ ਹਰਿ ॥
 ਮਰਿ ਪੁਨ ਅਧਰਾ ਅਨਿਕ ਉਪਦਨ ਛੂਟ ਨਹਾਗੇ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਰੇ ਹਰਿ ਕੀਤੁ ਗਾ ॥
 ਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਅਨਿਬੰਛੁ ਤਨ ਕਠਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੀਗਿ ਨ ਚਲ ਸਿਤੇ ਰੈ ਧਨਾ ॥ ਤੂੰ ਕਿਅ ਲਪਟਾਵ ॥
 ਰਖ ਮਨਾ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟਿ ਬਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾ ॥ ਬਾਹਰ ਜਗੀਰਿ ਮਾਇ ॥
 ਬਿਸਥਾਗਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੂਟ ਕਾਗਾ ਅਸੁਹ ਸਤੀਰ ਬਅਸਵਾਗੇ ॥ ਛੂਟ ਰੈ ਛੂਟੁ ਪਸਨ ॥
 ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਭੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੁਲੇਹਿ ॥
 ਨੇ ॥ ਕੁਰ ਗਤਿ ਬਿਨ ਬਹੁ ਬੇਸਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ ਰੇ ਚੀਤਾ ॥
 ਰਨ ਕਮਲ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਜਾਹਿ ॥ ਅਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾਨ ਮੁਖ ਪਦ ॥
 ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਦਹਾ ॥ ਸਰਭੁ ਤਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
 ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇ ਗੀਉਤ ਰਸੁ ਮੈਲਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖਠੈ ਲਾਹੇ ॥ ਇਅਚਿਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਇ ॥
 ॥ ਸਾਸਿ ਗੁਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨ ਪਸ ਗਲੀ ਮਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਭੁ ਪਨਾ ॥
 ਪੂਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਈਹ ਸੁਖੁ ਦਰਹਾ ਜੇ ਕਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰਤ ਰਿਏ ਕੋ ਦੇਖੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ॥
 ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖੁ ॥ ੫ ॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਲਾਹਿ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਆਹਿ ॥ ਏਕ ਸਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
 ਨੀਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕੁ ਗਵੰਤਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਅਪਿ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥
 ॥ ਕਬਿ ਸਥਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛੁਤ ਗਏ ॥ ਮਨ ਤਨਿ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿ ਆਤਉ ਸਗਨ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਚ ਕਜਨੁ ਜਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ॥
 ॥ ਨਾਕਰਿ ਕਿਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੁਰਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੁਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪੀਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ॥ ਏਕ ਏਕੁ ਏਕੋ ਆ ॥
 ॥ ਗੁਨਾਨ ਕਮ ਗੈਨ ਮੁਖ ਪ੍ਰਭ ਸਹਾ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲ ਕੋ ॥
 ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਰਿਪਤ ਨੈ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲੁ ਨੈ ॥ ਸੁਭ ਰਭੁ ਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਗੀ ॥ ਉਪਜੈ ॥
 ॥ ਉਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗੇ ॥ ਪਰੇ ਸਗਨਿ ਆਨ ਸਭੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਗਾਸ ਅਨ ਦਿਨੁ ਲਿਵਲਾਗਿ ॥ ਬਰੁ ॥

ਸੋਧਿਅਪ੍ਰਭੁਸੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਨੇਸੁਖਹੋਇ॥੨॥ ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਪ੍ਰਗੀਭਈ। ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿ
 ਮਦਮਉਲਈ। ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲਾਸੇਵਕਕੀਨੇਸਦਾਨਿਹਲਾਬੰਧਨਕਟਿਮੁਕਤਿ
 ਗੁਰਇਆ। ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਭੁਖੁਗਾਇਆ। ਏਛਪ੍ਰੀਤੀਸਰਪਸਰਪ੍ਰਗੀ। ਰਦਿਰਹਿਅਸਦਸੰਗਿ
 ਸੁਗੀ। ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਅਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕਗਤੀਨਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿ
 ਘੋਲਾਭਨੈ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਕੀਅਜਨੈ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭਕਿਛੁਦੀਆ। ਸੋਕਿਉਬਿ
 ਸੋਕਿਜੀਵਨਜੀਆ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਰਖੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾਖੈ। ਸੋਕਿ
 ਉਸਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਢੈ। ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਢੈ। ਗੁਰਿਪ੍ਰਭੈਤਤੁਇਹੈਬੁਝਾਇਆ। ਪ੍ਰਭਅਪ
 ਨਾਨਕਜਾਪਿਆਇਆ॥੪॥ ਸਾਜਨਸੰਤਕਰਹੁਇਹੁਕਾਮਾ। ਅਨਤਿਅਗਿਜਪਹੁਹਰਿਨਾਮਾ। ਸਿ
 ਰਿਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਭਪਾਦਹੁ। ਅਪਿਜਪਹੁਅਦਰਹਨਮੁਜਪਾਦਹੁ। ਭਗਤਿਭਾਇਤੀਥੀਐਸੰਸਾ
 ਗਥਿਭੁਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛੁਗਾ। ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਨਿਧਿਨਾਮੁ। ਬੂਝਤਜਤਪਾਏਬਿਸਾਮੁ। ਸਗ
 ਲਦੁਖਕੋਦਤਨਾਸੁ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੫॥ ਉਪਜੀਪੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ। ਮਨਿਤਨਿਅੰ
 ਤਉਇਹੀਸੁਆਉ। ਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖਹੋਇ। ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਰਨਪੋਇ। ਭਗਤਿਜਨਕੈਮ
 ਨਤਨਿਰਗੁ। ਬਿਰਲਕੋਊਪਾਢੈਸੰਗੁ। ਏਕਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਇਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਓਇ
 ਜਾਗਤਕੀਉਪਮਾਕੀਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਹਰਿਅਸਰਬਸਮਾਇ॥੬॥ ਪ੍ਰਭਬਖਸੀਦਦੀਨਦਇਆਲ
 ਭਗਰਿਦਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ। ਅਨਾਥਨਾਥੋਗੋਬਿੰਦਹੁਪਾਲਾ। ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।
 ਅਦਿਪ੍ਰਬਕਾਟਕਰਤਗਾ। ਭਗਤਜਨਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ। ਜੇਜੇਜਪੈਸੁਹੋਇਪ੍ਰੀਤਾ। ਭਗਤਿਭਾ
 ਇਲਾਢੈਮਨਹੀਤਾ। ਹਮਨਿਰਗੁਨੀਅਰਨੀਚਅਜਾਨਾ। ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਨਿਪੁਰਖੁਭਗਵਨ॥੭॥
 ਸਰਬਬੈਠਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏ। ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ। ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਬਡਿਆਈ। ਹਰਿ
 ਜੋਨਮਕੀਸੋਭਾਮਨਿਭਾਈ। ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤਾਰਸਨਾਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤਾ। ਭਲੀਸੁਕ
 ਰੀਸੋਭਾਧਨਵੰਤਾ। ਹਿਰਦੈਬਸੈਪੁਰਨਗੁਰਮੰਤਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਿਦਾਸਾ। ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪ
 ਰਗਸਾ॥੮॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰਕਾਰਉਨਸਮਾਧੀਅਧਿਅਪਨਕੀਆ
 ਨਕਾਅਪੋਹੀਠਿਰਿਜਾਪਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਬਅਕਰੁਇਹੁਕਛੁਨਵਿਸਟੇਤਾ। ਪਾਪਪੁੰ
 ਤਬਕਹਤੇਹੋਤਾ। ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਉਨਸਮਾਧਿ। ਤਬਬੈਗਬੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ। ਜਬਇ
 ਸਕਬਰਨੁਚਿਹਨਨਜਾਪਤਾ। ਤਬਹਰਖਸੇਗਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿ। ਆਪਤਾਜਬਅਪਨਾਮਾਪਾਅਪਿ
 ਪਰਬੁਮੁਖਤਬਮੋਹਕਹਾਕਿਸੁਹੋਦਤਭਗਮੁ। ਆਪਨਖੇਲਾਮਾਪਦਰਤੀਜਾ। ਨਾਨਕਕਰਨੈਹਭੁਨਦੁਜਾ॥

[illegible]

ਦੇਸਾ ਅਪਹਿਏ ਕੁਆਪਹਿਬਿਸਥਗਾਜਤਿਸੁਭਦੈਤਸਿਸਟਿਉਪਏਆਪਨੋਭਏਲਏਸਮਏ। ਤੁਮਤੇ
ਜਾਤਿਕਿਛੁਏਇਆਪਨਸੁਤਿਸਭੁਜਗਤੁਪਰੇਇਆਜਕਏਪ੍ਰਭਜੀਉਅਪਿਬੁਛੁਏਸਭਨਾਮੁਸੇਈਜ
ਪਏਸੇਸਮਦਰਸੀਤਤਕਾਬੋਤਾਨਾਨਕਸਗਲਸਿਸਟਿਕਾਏਤਾ॥ ੧॥ ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਤਕੈਹਾਥਾਦੀਨਦ
ਜਾਨਾਸਾਮਨਾਥਕੋਨਾਥਾਜਿਸੁਰਖੈਤਿਉਕੋਇਨਮਾਰੈਸੇਪੁਆਜਿਸੁਮਨਹੁਬਿਸਾਰੈਤਿਸੁਤਜਿਅਦਰਕ
ਹੋਜਾਇਸਭਸਿਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਗਇਆਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਕੈਸਭਹਥਿਅੰਤਰਿਬਾਰਿਜਨਹੁਸਥਿ
ਰੁਨਿਪਾਨਬੋਅੰਤਅਪਗਾਨਾਨਕਦਸਸਦਬਲਿਹਗਾ॥ ੨॥ ਪੂਰਨਪੂਰਿਹੋਦਇਆਲਾਸਭਉਪਰਿਹੋਦੁ
ਤਕਿਪਲਾਅਪਨੇਕਰਤਬਜਨੈਅਪਿਪਾਅੰਤਰਿਜਮੀਨਹਿਥਿਅਪਿਪਾਪ੍ਰਤਪਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭੁਤਿ
ਭੋਭੋਗਿਸਿਰਿਸਹਿਧਿਅਤਿ॥ ਜਿਸੁਭਦੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇਆਰਗਤਿਕਰਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਇਆ
ਨਾਅੰਤਰਿਬਿਸਦਸਕਰਿਮਾਨਿਆਕਰਨਹਰਨਨਕਇਕੁਜਨਿਆ॥ ੩॥ ਜਨਨੁਲਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇਆਤਿ
ਕੀਅਸਨਬਿਗਥੀਜਾਇਆਸੇਵਕਕਏਸੇਵਬਨਿਅਈਨਾਹੁਕਮੁਬੁਛੁਪਰਮਪਦਪਈਨਾਇਸਤੇਉਪ
ਕਿਨੀਬੀਚਾਗਾਜਕੈਮਨਿਬਸਿਆਨਿਰਕਗਾਥੰਪਨਤੇਰਿਭਏਨਿਰਦੈਗਾਅਨਾਦਿਨਪੁਜਹਿਗੁਰਕੇਪੈ
ਗਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏਪਰਲੋਕਸੁਰੇਲੋਗਾਨਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪਹਿਮੇਲੇ॥ ੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰ
ਗਾਭੁਨਗਾਦੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾਗਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀਚਗਾਦੁਲਭਦੇਹਕਾਕਰਹੁਧਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿਕੇਗਾਨਗਾਉਪਾਨਰਨਕਇਹੈਸੁਆਉਆਮਰਪਹਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਗਾਮਿਟੈਅਗਿਅਨੁਬਿਨਸੈਅੰ
ਦੇਗਾਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਦੁਆਮਨਇਛੋਨਾਨਕਛਲਪਵਹੁ॥ ੫॥ ਹਲਤੁਪਚਤੁਦਇਲੇਹੁਸਦੈ
ਗਾਗਮਨਪੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਗਿਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾਉਪਰੀਖਿਆ
ਅਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਦਲਾਇਆਦੁਖਦਰਦਮਨਤੇਰੁਏਜਾਇਆਸਦੁਦਰਕਰਹੁਦੁਪਾਰੀਦਰਗਹ
ਨਿਬਹੈਖੇਤਮਾਗਾਏਕਟੇਕਰਾਖਹੁਮਨਿਮਹਿਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਾਅਟੁਹਿਜਾਹਿ॥ ੬॥ ਤਿਸਤੇਦੁਰਿ
ਕਹਕੋਜਾਇਆਉਬਰੈਰਾਖਨਹਰੁਧਿਆਇਆਨਿਰਭਉਜਪੈਸਗਲਭਉਮਿਟੈਪ੍ਰਭਕਿਪਤੇਪ੍ਰਣੀਛੁ
ਏ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭਗਾਏਤਿਉਨਾਹੀਦੁਖਾਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਦਤਸੁਖਾਚਿਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਗਾਤਿਸੁਜ
ਨਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁਸਿਰਿਉਪਰਿਠਾਦਾਭੁਰਸੁਗਾਨਨਕਤਕੈਕਰਜਪੁਰਾ॥ ੭॥ ਅਤਿਪੂਰੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਜਾਕੀਵਿਸਟਿਅਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸਿਸਟਿਅਚਰਨਕਮਲਜਕੈਅਨੁਪਾਸਛਲੁਦਰਸ
ਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਗੁਪਾਪੈਨੁਸੇਵਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨਾਅੰਤਰਜਮੀਪੁਰਖਪਰਧਨਾਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਰ
ਨਿਹਲਾਤਕੈਨਿਕਟਿਨਾਅਦੰਕੁਲਾਅਮਰਭਏਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿ
ਅਇਆ॥ ੮॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਿਅਨਅੰਜਨੁਗੁਰਦੀਅਗਿਅਨਅੰਧੋਰਬਿਨਸਾਹਰਿਕਿਰ

ਪਰੇਸਤੀਏ ਆਨਕਮ ਨਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਸੀਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੀਨਾ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ
ਮੀਰਾ ਸਗਲ ਸਮਿ ਹੀਏ ਕੁਸੁਮਟਮਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਕ ਵਿਸਟਹਿ ॥ ਨਉ ਨੇਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਨਾ ॥
ਮਹਿ ਇਸਕਾ ਬਿਸੁਆਸੁ ਨਿਸਮਾਧਿ ਅਨਾਤਰਤਾਨਾ ॥ ਕਹਨੁ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦਾ ਤਿਨੈ ਦੇਵ
ਜਿਉ ਅਪਿਦਿਖਣੇ ॥ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੇਧੀ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਹਾਰਿ ਅਨੰਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਅੰਤ
ਅਭਗਦੰਤਾ ॥ ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਅਕਸ ਪਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਬਨਿਤ ਨਿਪਰਬਾਤੈ ਪਰਬਾ
ਜੈ ਸੀਅਰਿ ਅਰੈ ਸਕਰਮਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਹਿ ॥ ਚਰਿਕੁੰਟ ਵਹਦਿ ਸੇਸ ਮਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿਨਨ
ਠਾਉ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਉ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖਾ ॥ ਸਾਸੀ ਅਗਸੂਰਨ ਪੜਮਹਿ ਦੇਖ
ਬਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਤ ਕੇ ਬੋਲੈ ॥ ਅਪਿ ਅਰੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੇ ਖੇਲਾ ॥ ਮੋਲਿਨ ਪਾਏ
ਮੈ ਗੁਣ ਹਮੇਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੇਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੇਤਿ ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿ ਓਸੁ ਅਮੀਓ ਤਿਓ ਤਿਓ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਕ
ਕਨਾਸਾ ॥ ਨਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਦੇਖ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਹਮਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ
ਮਾਸੰਤ ਜਨ ਸੁਨਹਿ ਸੁਰਬਚਨਿ ॥ ਸਰਬ ਬਿਅਪੀਰ ਅਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤਾ ॥
ਤਿਬਚਨ ਸਾਧੁ ਸਭਿ ਕਹਤਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੇਈ ਸੁਖ ਮਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਦਨ ਹਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਕ
ਰਿਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੇਹੀ ॥ ੪ ॥ ਅਪਿ ਸਤਿ ਕੀ ਅਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ
ਤਪਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਤ ਕਰੇ ਬੇਸਬਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਤ ਏਕ ਕਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤ
ਲੁਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀ ॥ ਮੈ ਦੂਰਿ ॥ ਅਪੇ ਅਪਿ ਅਪਿ ਭਗਪੁਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਿਸੁ
ਅਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਅਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੫ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਅਪਿ ਦਰਤਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਅਪਿ ਪੇਖਨ
ਗਾਸਗਲ ਸਮਕੀ ਜਾ ਕਤਨਾ ॥ ਅਪਨ ਜਸੁ ਅਪਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਅਵਨੁ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਅ
ਅਕਾਰੀ ਕੀ ਨੀਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤ ਹੋ ॥ ਜੇਕਿ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਸੁਆਪੇ ਕਰੈ ॥ ਅਗਿ ਅਦੈ ਅ
ਅਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਜਭਾਵੈ ਤ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਹਿ ਕਹਤੁ ਕਿਨੈ ਕਿਧੁ
ਅਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੁ ॥ ਤਿਨੀ ਕੀ ॥ ਅਪੇ ਜਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਅਪਿ ਸਾਧੁ ਧਾਰੀ ਸਤ ਸਾਧੁ ॥ ਤਿਓ ਤਿਓ
ਪਨ ਸੰਨਿ ਰਚਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰੇ ਹੋਇ ਤ ਸੇਧੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਪਰਦ
ਨਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਨੁ ॥ ਜੇ ਜਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਅਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥ ਦਿ
ਵੈ ਤੁਲਾਵੈ ਤੁਪਤਿ ਵੈ ਤੁ ॥ ਜੀਵਨੁ ਖੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੈ ਤੁ ॥ ਪੀਨੁ ਪੀਨੁ ਪੀਨੁ ਜਨੁ ॥ ਅਇਆ ॥ ਇਆ ॥ ਜਿ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਨਾ ਅਵਨਕਾਇ ਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੀਗਿ ਰਿਤਿ ਅਦੈ ਨਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਿਉ ਕਤਿ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਰਾ ॥ ੭ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਪੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗਿ

ਪ੍ਰਸੰਨਕਾਨਾਉਨਾਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਉ
 ਏਸਾਪਰਬ੍ਰਹਮਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਖਾਸਾਸਿਸਸਿਸਿਮਰੁਗੋਬਿੰਦਾਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੇਚਿੰਦਾਅਸ
 ਅੰਤਰਿਅਗੁਤਰੰਗਾਸੀਰਜਨਾਕੀਪੁਰਿਮਨਮੰਗਾਅਪੁਛੋਤ੍ਰਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸੰ
 ਰੁਤਰਹੁਹਰਿਪਨਕੇਭਰਿਲੇਦੁਭੰਗਾਨਾਨਕਗੁਰੁਪੁਰੇਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਖੇਮਕਸਲਸਹਜਅਨੰਦਾਸਾਧ
 ਸੰਤਿਪਰਮਾਨੰਦਾਨਰਕਨਿਦ੍ਰਾਰਿਉਪਾਰੁਜੀਉਗੁਨਗੋਬਿੰਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉਚਿਤਿਚਿਤਦੁ
 ਭਇਣਏਕਾਏਕਰੂਪਜਕੇਰੰਗਅਨੇਕਾਗੋਪਲਦਮੋਦਰਦੀਨਦਇਆਲਾਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਨਕਿਰ
 ਮਲਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰਾਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਚੈਅਧਾਰਾ॥੨॥ ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨ
 ਅਮੁਲੀਕਲਾਏਹਰਤਨਾਸੁਨਤਕਮਾਦਤੋਤਉਧਾਰਾਅਪਿਤਰੈਲੋਕਹਿਨਿਸਤਗਾਸਠਲਜੀ
 ਹੁਸਠਲੁਤਕਾਸੰਗੁਜਕੈਮਨਿਲਗਹਰਿਗੁਜੇਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਦੇਜੈਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰ
 ਗਾਜੈਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਲਮਹਾਤਕੈਮਾਥੋ॥੩॥ ਸਰਨਿਜੇਗੁਸੁਨਿਸਰਨਿਆਏਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਏਅੰਮ੍ਰਿਤਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੇਨਾਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵਾਪੁਰਨੋਈ
 ਸੇਵਕੀਸੇਵਾਅਲਜੰਜਾਲਥਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇਅਰਮਨਮਸੁਨਿਰਸਨਾਕਹਤੇਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਦਇਆਪੁ
 ਧਰੀਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੋਪਹਮਾਗੀ॥੪॥ ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤਮੀਤਾਸਾਦਪਨਏਕਗਰਚੀਤਾ
 ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮਾਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਰੇਤਨਿਪਨਾਸਰਬਇਛਤਕੀਪੁਰਨੋਇਆਪਧਨ
 ਪੁਰਖਪਰਗਟਸਭਲੋਇਆਸਭਤੇਉਚਪਾਏਅਸਥਨਾਬਹੁਰਿਨੋਦੈਅਵਨਜਾਨਾਹਰਿਪਨੁਖਾਟਿਚਲੈ
 ਜਨੁਸੇਇਆਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਪਤਿਰੇਇ॥੫॥ ਖੇਮਸਾਤਿਰਿਪਿਨਵਨਿਧਿਾਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬਤਹਸਿ
 ਥਾਥਿਦਿਅਤਪੁਜੇਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨਾਗਿਆਨੁਸੇਸਟਉਤਮਇਸਨਾਨਾਚਰਿਪਦਾਰਥਕਮਲਪਰਗਸੁ
 ਅਭੁਕੈਮਪਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸਾਉਦਰਚਤੁਰਤਤਕਾਬੇਤਾਸਮਦਰਸੀਦੇਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾਇਹਠਲਤਿਸੁ
 ਜਨਕੈਮੁਖਿਭੁਨੇਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ॥੬॥ ਇਹੁਨਿਪਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇਆਸਭਿਜੁਗਮਹਿਤਕੀ
 ਗਤਿਰੇਇਆਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਪੁਨਿਬਣੀਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਨੀਸਗਲਮਤਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮਾ
 ਰੇਬਿੰਦੁਗਤਿਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਮਾਕੋਇਆਪਰਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈਸੰਰਕ੍ਰਿਪਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈਜਕੈਮਸਤ੍ਰਕੀ
 ਰਮਪ੍ਰਥਿਪਏਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਤੇਅਏ॥੭॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪੀਤਿਅਤਿਸੁਜਨਅਦੈਹਰਿਪ੍ਰ
 ਭਚੀਤਿਜਨਮਮਰਨਤਕਾਦੁਖਨਿਵਾਰੈਦੁਲਭਏਹਤਤਕਲਉਧਰੈਨਿਰਮਲਸੇਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਕੀਬਖੀ॥
 ਏਕਨਾਮੁਮਨਮਹਿਸਮਾਨੀ॥ਦੁਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭੁਰਮਾਸਾਧਨਮਨਿਰਮਲਤਕੇਕਰਮਾਸਭਤੇਉਚਤਕੀ
 ਸੇਭਬਖੀਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਾਨੀ॥੮॥ ੨੪॥ = " = " = " = " = "

ਨਾਨਕ
 ਪੁਰਾਤਨ
 ਕੋਸਾਥੇ

ਰਹੁਗਈਫੁੰਗਿਬੇਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਤਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਾਨਾ
 ਅਨਿਕਭਾਇਓਏਪਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਹੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਹੁਪੁਕਰਉਬੰਦਨਾਦਿ
 ਇ।ਗੁਣਹੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸਗਨਿਪਰਉਹਰਿਗਇ।ਤਕੀਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਤੇਸਕੁਕਹੁ
 ਇ।ਚਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭੁਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਇ।ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਹੁ
 ਚਾਗੁਪਤਿਰਏਧਰਣਭੈਰਵਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਗੁ।ਦਾਤਭੁਗਤਾਦੇਨਹਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦਰੁਜਾਇ
 ਜੋਚਹਹਿਸੇਈਮਿਲੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਈਐਹਰਿਨੀਤਾ।ਮਿਲਿਭਜੀਐ
 ਪਸੰਗਿਐਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਹਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਦਰਸਗਨਿਪਰਉਹਰਿਗਇ।ਕੁੰਟ
 ਟੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਅਰਉਮਿਟਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੁਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇ
 ਕਰਿਨੀਗਾ।ਗਮਰਤਨੁਮਾਨਿਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਮ੍ਹੇਪੁਲੋਕੁਮੀਤਾ।ਮਰਣੁਮਿਟੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਾਸਾਦਿ
 ਗਲਕਲੇਸਾ।ਅਪੁਤਜਪੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਭਉਭਗਤਿਪਰਦੇਸਾ।ਲਭੁਮਿਲੈਰੋਟਹਿਰੈਹਰਿਦਰਗਪਤਿ
 ਵੰਤਾ।ਗਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਦੈਂਸੁਹਕੁਗਟ੍ਰਿਤਾ।ਉਠਰਥੈਠਤਹਿਭਜਹੁਸਾਧੁਸੰਗਿਪਰੀਤਿ।ਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿ
 ਛੁਟਿਗਈਪਰਬ੍ਰਹਮਬਸੈਚੀਤਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਬਿਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਗੀਅਪਦੈਂ
 ॥ਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲੁਭਏਜਿਨਿਮਾਨਿਦਸਿਆਸੇਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਤੀਆਵੈਗੁਣਬਿਖੈਠਲ
 ਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚ।ਨਰਕਸੁਰਗਕੁਮਤਉਘੋਣੇਸਦਾਸੀਘਰੈਮੀਦਾ।ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਕੁਹਉਦ੍ਰ
 ਕਰਤਬਿਹਾਇ।ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨਿਚਿਤਦਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ।ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਇ
 ਕਬਪੁਨਭੁਟੈਤਪਾ।ਪਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾਨਪਨਿਹਭੁਛੈਪਰਤਾਪਾ।ਮੋਹਭਰਮਭੁਰਤਘੋਣੇਮਹਾਨਰਕਮਹਿਦਾ
 ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਖਿਲੇਪੁਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਘਟ੍ਰਿਸੇਏਜਿ
 ਤਜਿਆਅਭਿਮਨਾ।ਚਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭਜਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਬਿਯੋ
 ਬੇਦਸੁਠਿਸੋਧਿਤਤੁਬੀਚਗੁ।ਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਰਮਨਾ।ਮੁਖਪਿਸਾਰੁ।ਨਰਕਨਿਦਹੈਦੁਖਭੋ
 ਤੁਟਹਿਅਨਿਕਕਲੇਸਾ।ਮੀਚਹੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਦੇਸਾ।ਭਉਬਿਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੈਰੰਗਿਭੋ
 ਨਿਰੰਕਰ।ਦੁਖਦਰਿਦਅਪਦਿਤਤਾਨਸਹਿਨਾਮਅਧਾਰਾ।ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੇਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰੋ
 ਲਾ।ਮਨੁਨਿਰਮਲਪੁਖਵਿਜਲਾਏਇਨਾਨਕਸਾਧਦਾਲਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਚਬਿਕਰਮਨਾਨਿ
 ਸੇਰਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ।ਸਾਧਸੰਗਿਓਇਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੇਰੰਗਿ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚਮਪਰ
 ਪਰਧਨਤੇਜਿਹਜਨਿਓਪਰਪੰਚਾਕੁਸਮਬਾਸਬਪੁਰੰਗੁ।ਘੋਣੇਸਭਮਿਥਿਆਬਲਬੰਚਾਨਾਨਕਪੈਲ

ਅੰਤਰਕਰਤਬੀਚਗੁਸੁਆਦਮੋਹਰਸਬੋਧਿਅੰਗਿਅੰਨਿਰਚਿਓਸੰਸਾਰਾਜਨਮਮਰਣ
ਰੂਪੇਨਿਭੂਮਣਕੀਨੇਕਰਮਾਨੇਕਾਰਚਨਹਰਨਹਸਿਮਰਿਓਮਨਿਨਬੀਚਰਿਬਿਬੇਕਾਓਉਭਗਤਿ
ਰਾਵਨਸੰਗਿਅਇਆਲਿਪਤਿਨਰੰਚਾਨਾਨਕਬਿਰਲੇਪਈਅਹਿਜੇਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ
੫੮੫ਸਸਤ੍ਰੁਓਕਹਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਦਗਾਭੁਗਤ੍ਰਿੰਹਿਗੁਣਗਫਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰਾ॥੬॥ ਪਉੜੀ॥
ਅਸਟਮਿਖਟਸਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕਾਉਤਮਉਚੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇ
ਰਾਗਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਅਸਜਸੁਗਾਫਤੇਗੋਬਿੰਦਾਗਸਗੀਪੇਹਰਿਸਿਉਬੀਪੇਭੁਗਤਿਰਚੇਭੁਗਦੰਤ
ਕੋਹਮਾਨ੍ਰਭੂਬਿਨਸਿਓਪਈਸਰਨਿਦਇਆਲਾਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹ
ਲਾਲਭੂਮਿਲੇਤੋਟਹਿਰੇਸਾਪਸੰਗਿਲਿਦਲਾਇਆਖਟਿਖਜਨਗੁਣਨਿਪਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
੬॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇਆਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏਕ
ਸੁਖਉਲਿਦਲਾਇ॥੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਮਿਸੰਚਹੁਨਾਮਧਨੁਟੂਟਿਨਜਹਿਭੰਡਗਾਸੰਤਸੰਗਤਿਮ
ਰੁਪਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਦਗਾਅਪਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਗਇਆਦੁਖਹਰੈਭਵਜ
ਲੁਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਠਪਹਰਮਨਿਹਰਿਜਪੈਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਦਾਣਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈਹਰੁਪਛਾਣਾਸੇਸਾਜਨੁਸੇਸਖਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇਆਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਰ
ਨੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਇ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਈਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਦੁਰਜੰਜਾ
ਲਾਜਮਕੰਕਰੁਜੋਹਿਨਸਕਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲਾ॥੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨ
ਦਨਿਧਿਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਬੁਧਿਕਫਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦਾਅਨੰਦਾਨਿਰਮਲਗੀਤਿਨਿਰੋਧਰਮੰਤਾ
ਸਗਲਧਰਮਪਦਿਤ੍ਰਇਸਨਾਨਾਸਭਮਹਿਉਚਬਿਸੇਖਹਿਆਨੁਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਪੁਰੇਗੁਰਸੰਗਿਅਜ
ਪਤਗੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਗੰਗਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਰਾਇਣਨਹਸਿਮਰਿਓਮੋਹਿਓਸੁਆਦਬਿਕਾਗਾਨਾਨਕ
ਨਮਿਬਿਸਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗਅਦੁਤਾਰਾ॥੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਮੀਨਦੇਛਿੜਾਪਦੀਤਾਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪ
ਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਿਪਰਤ੍ਰਿਅਰਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨਿੰਦਾਕਰਨਨਸੁੰਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬਿੰਦਾਹਿਰਹਿਪਰਦ
ਰਬਉਦਰਕੈਤਈਅਗਨਿਨਨਿਵੇਰੈਤ੍ਰਿਸਨਨਬੁਝਾਈਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲਾਗੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸ
ਰਰਮਰਿਜਮਹਿਅਭਾਗੇ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਸਦਿਸਖੇਜਤਐਠਿਰਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੇਇਆਮਨੁਬ
ਸਿਅਦੈਨਾਨਕਜੇਪੂਰਨਕਿਰਪਹੋਇ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਸਿਕੀਨੋਅਨਿਸੰਤੋਖ
ਨਾਮਜਪਿਲੀਨੋਕਰਨੀਸੁਰਿਐਜਸੁਗੋਪਾਲਾਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲਾਗਸਨਾਗੁਨਗਾਫੈਬੇਅੰਤ
ਅਨਾਮਹਿਚਿਤਫੈਪੂਰਨਭੁਗਦੰਤਾਹਸਤਚਰਨਸੰਤਹਲੁਕਮਾਈਐਨਾਨਕਦਿਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭਕਿ

ਤਪਾਪਾਈਐ॥੦੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਏਕੋਏਕਬਖਾਨੀਐਭੋਰਲਾਜਾਣੈਸਦਾ॥ਕੁਨਰੋਬੈਦਾਜਾਣੈ
ਐਨਾਨਕਸਤੁਬਿਸਮਾਦਾ॥੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੋਖਹੁਹਰਿਗੁ॥ਇਹੀਬਿਸੇਖ
ਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਅਨਿਸੰਦੇਹਸਰਬਜੀਅਦਇਅਯਾਇਨਿਬਿਧਿਬਰਤੁਸੰਪੂਰਨੁਭਇਸਾ॥੧੨॥
ਮਨੁਰਖੈਇਕਠਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੁਪੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮਹਿਪੂਰਿਰਹੇਪਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
ਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁਪਰਮ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਰਮਤਿਹਰੀਸੇਦਾਂਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਲਾ॥੧੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਆਦਸੀਦਾਨੁਮੁਇਸ
ਨਾਨਾ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਜਿਮਨੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੀਗਾ॥ਮਨੁਤਿਪਤਾਸੈਕੀਰਤ
ਪ੍ਰਭਗੰਗਾਕੋਮਲਬਾਣੀਸਭਕਉਸੰਤੋਖੈ॥ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਹਸਿਪੋਖੈ॥ਗੁਰਪੁਰੋਤੇਏਹੀਜਨ
ਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਾਫੇਰਿਜੋਨਿਨਾਈਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਗੁਣਮਹਿਬਿਅੰ
ਅਪੁਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੁਟੈਨਾਮ॥੧੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਇਦਾ
ਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਗਾ॥ਅਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭੁਜਨੁਨਮਨਮਹਿਅਇਓਇ
ਸਾਗਪ੍ਰਭਨਿਮਖਨਗਇਓਹਰਖਸੇਗਕਦੇਹਕਰਿਬਧਿਓਦੀਰਘਰੇਗਮਾਇਆਮਾਸ
ਓਇਨਹਿਬਿਕਰਕਰਤਸ੍ਰਮਪਇਓਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰਣਾਇਓਹਰਿਬਿਸ੍ਰਤਹੋਵਤਏਹ
ਲਾਸਗਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਅਲਾ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਰਿਭੁੰਟਚਉਦਹਭਵਨਸਗਲ
ਅਪਤਰਮਾਨਾਨਕਉਨਨਦੇਖੀਐਪੁਰਨਤਕੇਕਾਮਾ॥੧੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਹਚਾਰਿਭੁੰਟਪੁਰ
ਪਾਸਗਲਭਵਨਪੁਰਨਪਰਤਾਪਾ॥ਦਸੇਦਿਸਾਰਵਿਆਪ੍ਰਭਏਕੁ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਭਮਹਿਪੁ
ਪੇਖੁ॥ਜਲਬਲਬਨਪਰਬਤਪਾਰਲਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਤਹਥਸਹਿਦਇਅਲਾ॥ਸੁਖਮਅਸਭੁਲਸਾ
ਲਭਗਵਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਪਛਨਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਮਜੀਤਗੁਰਮਤੀਗੁਣ
ਗਾਏਗੋਬਿੰਦਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੈਨਾਨਕਬਿਨਸੀਓਦਾ॥੨੦॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਦਸਅਤ
ਸੁਖੀਭਏਸੰਤੋਖਦੀਆਗੁਰਦੇਵਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਤਿਸਹਜਲਾਗਾਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾ॥ਦੂਟੈਬੰ
ਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਫਲਪੁਰਨਤਕੇਕਾਮਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਛੁਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੇਨਾਮਾ॥ਸਰ
ਨਿਗਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਇਆਅਵਗਵਨਾ॥ਅਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪੁਰ
ਵਨਾ॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਵਨਿਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮਾ॥ਗੁਰਪੁਰੋਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਬਿਸ੍ਰਮਾ
॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੁਰਨਕਬਹੁਨਰੇਲਤਾਪੁਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਅਪਿਪਾ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਚਵੈਸਦਾਇਆਨਾਨਕ
ਤਨਘਈ॥੨੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਨਮਾਪੁਰਨਪ੍ਰਭਏਕੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਭਾ॥ਜੀਅਜੈਤਦਇ

ਦੁਆਰਾ ਸੁਕ੍ਰਿਪਤਿ ਜਕਾਰੁ ਬਾਗੁ ਨਿਪਾਨਗੇ ਬੰਦ ਕੁਰਕੀ ਅਜ ਕਰੋਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾ
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇਆ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੇ ਸਭ ਬਿਪਿਜਨ ਦੁਹਾ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਗਨਿ ਜੋਗੁ ਅੰ
 ਪਰਗਤਿ ਅਸਕਗਾ ਅਕਥਕਥਾਨ ਪ੍ਰਣੀਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਨ ਅਨਥਾਨ
 ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਹਸਰ ਗਇ ਸਿਰਨਿ ਗਹੀ ਹਰਿ ਰਇਆ ਮਨਿ ਚਿੰ
 ਦੇਹ ਲਪਟਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਗਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਰਾ ਕੋ
 ਕੋਈ ਸੋ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ੈ ਤਿਸ ਕੋ ਰੋਇ ਉਧਗਾ ਕਿਲ ਬਿਖ ਕਟੈ ਰੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥
 ਤਉ ਪਲਤਿ ਭੁਭੁਭਿ ਜਲਾਨ ਹੋ ਪੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ਸੇ ਸੁਰਤ ਸੇ ਬੈਸੇ ਸੇ ਗਿਆਨੀ ਪਨਵੰਤਾ ਸੇ ਸੁਰਕੁਲ
 ਦੁਸੇ ਜਿਨਿ ਗੁਜਿ ਅਭੁਗਵੰਤਾ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਦੁਖੈ ਸੁਭਿ ਪਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲਾ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾਨਕ ਤਿਸ ਹਿਰਦਾ ਲਾ ॥੧੭॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਉੜੀ ਕੀ ਦਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਦੀ ਮੋਜ ਦੀ ਕੀ ਦਰ ਕੀ ਭੁਨਿਉ ਪਰਿ ਗਾਵਣੀ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥੪॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੇ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਅਇਆ ਪਰਦਾਣਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਹਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭੁ
 ਜੇ ਅਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੋਇਆ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰ ਤਰੇ ਜ
 ਨਾਨਕ ਸਚ ਰਣਾ ॥੧॥੫:੫॥ ਭੁਲ ਕੇ ਉਠਿ ਪਰਗੁਣ ਮੇਰੇ ਪਰਿ ਅਕੁਊ ਪਾਉ ਪਖਾਲ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਨੇਤਰੁ ਦੁਊ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਸੰਗੈ ਨਾਮੇ ਲਿਖ ਲਾਵੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਪਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੋਇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ॥
 ਭਗਤੁ ਪਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਪਾਵੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰੁ ਦੇਸੇ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰੁ ਭਾਣਾ ਤੂ ਸ
 ਰਮਿ ਏਕੁ ਦਰਤ ਦਾਸ ਭਿਅ ਹਿਸਮਣਾ ਥਨ ਥਨ ਤਰਿ ਰਵਿ ਹਿਅ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ਸਾਪ ਸੰਗਿ
 ਮਲਿ ਪਾਈ ਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥੫:੫
 ਚੇਤਾ ਈਤਾ ਚੇਤਿ ਸਹਿਬ ਸਚੇ ਸੋ ਪਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜ੍ਹਿ ਬੋਹਿ ਬਿਭੁਭਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ਪਉ ॥੧॥੫:੫॥
 ਵਉ ਸੰਦੇਖ ਪੜੇ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾਨਾ ਨਾਨਕ ਨਾਨਿ ਜਲਿ ਬਲਿ ਚੋਏ ਛੁਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਕੋਈ ਉਬਰੇ ਜਗੈ ਦਿਚਿ ਜੇ ਸਚੇ ਰਖੇ ॥ ਮੁਹਿ ਤਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀ ਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਖੇ ॥ ਕਾਊ ਕੋ ਪੁਲੇ ਭੁਮੇ ਹੁਸੀ
 ਕਾਭੁ ਕੋ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣੀ ਹਰਿ ਅਪਿ ਪਰਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨਾਪਨੀ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਚਖੈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥੫॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਦਿਨ ਸੁਸੁਹਾਦਨਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦਿਸੈ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਠਿਟੁ ਭਲੇ
 ਗੁਰਿ ॥੧॥੫:੫॥ ਨਾਨਕ ਮਿਤਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਰਖਿ ॥ ਕੁਮਿਤਾ ਸੇਈ ਕਾਊ ਅਹਿ ਇਕ ਦਿ

ਖਨਚਲਹਿਸਾਥਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹੈਮਿਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਜਿਸੁ
ਰਤਸੁਖਪਾਈਐਸਭਤਿਖਬੁਝਾਈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਪਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭੁਖਰਹੈਨਕਾਈ॥ਸਗਲਮੋਖ
ਬਪੁਨਿਅਮਰਪਦਪਾਈ॥ਤੁਯਜੇਵਰੁਤੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੩॥ ਸੋਲੋਕੁ
੧॥ ਰਿਠਹੋਹਭਠਾਇਓਨਕਾਈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਲਧਤਿਨਸੁਆਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਅ
ਪਃ੫॥ਦਾਮਹਿਚਮਤਕਾਰਤਿਉਦਰਤਰਾਜਗਥੇ॥ਵਭੁਸੁਹਦੀਸਾਇਨਾਨਕਨਾਉਜਪੰਦੋਤਿਸੁਪਣ
੧੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਸੜਸੋਪਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ਜੋਜਨੁਭੇਟੈਸਾਪਸੰਗਿਸੋਹਿ
ਮਣੀ॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਏਹਰਤਨਾਖਣੀ॥ਮਸਤਕਿਰੋਦੈਲਿਖਿਅਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ
ਸਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਹਮਾਣੀ॥੪॥ ਸੋਲੋਕੁਪਃ੫ ॥ਅੰਤਰਿਚਿਤਨੈਣੀਸੁਖੀਮੁਖਿ
ਤਰੈਭੁਖ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਬੋਦੁਖ॥੧॥ਪਃ੫॥ਮੁਠਵੇਸੇਈਸਾਬਜਿਨੀਸਚੁਨਾਮ
ਆ॥ਨਾਨਕਸੇਸਾਬਸਿਜਿਨੀਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਥੈਸਤੀਸਧਰਾ
ਸੋਥਨੁਸੁਰੀਦਾ॥ਓਇਸੇਵਨਿਸੰਮ੍ਰਿਤਾਪਣਾਬਿਨਸੇਸਕੁਮੰਦਾ॥ਪਤਿਤਉਧਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤੋਖ
ਕਰੰਦਾ॥ਭਗਤਦਛਲੁਤੇਗਬਿਰਦੁਹੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਰਤੰਦਾ॥ਨਾਨਕਜਾਏਏਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਭਵੰਦ
੫॥ ਸੋਲੋਕੁਪਃ੫ ॥ਚਿਹੀਚੁਹਕੀਪਹਛੁਟੀਦਗਨਿਬਹੁਤੁਤਰੰਗਾ॥ਅਚਰਜਰੂਪਸੰਤਨਰੇਲਾ
ਕਨਾਮਹਿਰੰਗਾ॥੧॥ਪਃ੫॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਅਤਹੀਜਹਤੁਅਵਹਿਚਿਤਿ॥ਦੁਨੀਅਕੀਅਵਹਿ
ਈਅਨਾਨਕਸਭਿਕੁਮਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਧਨੁਸਚੀਰਾਸਿਰੈਕਿਨੈਦਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਜਿਸ
ਪਰਾਪਤਿਭਾਇਰੁਚਿਸੁਦੇਇਬਿਧਾਤਾ॥ਮਨਿਤਨਿਭੀਤਰਿਮਉਲਿਆਹਰਿਰੰਗੁਜਨੁਰਤਾ॥ਸਦ
ਸੀਗਿਗੁਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਖਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੇਈਜੀਦਿਆਜਿਨਿਟਿਕੁਪਛਾਤਾ॥੬॥ ਸੋਲੋਕੁ
ਪਃ੫ ॥ਖਖਵੀਆਸੁਹਾਦੀਆਲਗਵੀਆਅਕਕੰਠੀ॥ਬਿਰਹਵਿਛੋੜਾਪਣੀਸਿਓਨਾਨਕਸ
ਸੇਗੰਠੀ॥੧॥ਪਃ੫॥ਦਿਸਰੇਦੇਮਹਿਗਏਮਹਿਭਿਨਸਕਹਿਮੁਲਿ॥ਦੇਮੁਖਹੋਏਗਮਤੇਜਿਉਤਸਕਰੈ
ਪਰਿਸੁਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਖਨਿਧਨਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਅਬਿਨਾਸੀਸੁਣਿਆ॥ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਮ
ਲਿਖੁਰਿਅਪਾਟਿਪਾਟਿਹਰਿਭਟਿਆ॥ਉਚਨਿਚਸਭਇਕਸਮਾਨਿਕੀਟਹਸਤੀਬਟਿਆ॥ਮਤਿ
ਸਖਾਸੁਤਬੰਧੋਸਭਿਤਿਸਦੇਜਾਣਿਆ॥ਤੁਸਿਨਾਨਕਦੇਵੈਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਰੰਗੁਮਣਿਆ॥
੭॥ ਸੋਲੋਕੁਪਃ੫ ॥ਜਿਨਾਸਸਿਗਿਰਸਿਨਦਿਸਰੈਹਰਿਨਾਮਮਨਿਮੰਤੁ॥ਧੰਨੁਸਿਸੇਈਨਾਨਕਪੁ
ਨਸੇਈਸੰਤੁ॥੧॥ਪਃ੫॥ਅਠੇਪਹਰਭਉਦਠਿਰੈਖਵਣਸੀਦਵੈਸੁਲਿ॥ਦੋਜਕਪਉਦਾਕਿਉਹੈਜ
ਚਿਤਿਨੋਹੈਇਰਸੁਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪਾਣੀਰੋਜਿਸਦੈਨਉਪਲੈ॥ਐਥੈਕੁ

ਜੁਲੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾ ਲਿਚ ਲੈ ॥ ਪਪੁਰ ਬੰਧੁ ਸਚ ਪਰਮ ਕਾਗਰਿ ਬੰਧੁ ਅਹ ਲੈ ॥ ਓਟ ਲੈ ਚੁਨ
ਹਇ ਨੈ ਵੀਨ ਵੀਨਿਆ ॥ ਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਵਰਗ ਹਮ ਲੈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੁ: ੫
ਜਚ ਕੁਮੰਗੇ ਦਾਹੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਦੇਵਣਹਰੁ ਦਾਤੁ ਮੈ ਨਿਤਿ ਚਿਤ ਆਨਿ ਖੁਟਿ ॥
ਜਾਈ ਮੁਲਿ ਅਤੁ ਲਭੈ ਰਾਗਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਗਿਆ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫
ਸਿਖ ਪੁਸਤਕੁ ਪਿਆਰਿ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ਮੁਖ ਭੂਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਥੈ ਮੰਮਿ ਤੁਝੈ ਰੀਐ ਸੁਖੀ ਅਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਈ ਅਚਿ ਠਿੰਗਿਨਾ ॥
ਤੀ ਮਰਣੇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਅਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਤੀ ਜਰਣੇ ॥ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿ ਉਚਲ
ਚੁਕਰਣੇ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁਪੈ ਸੇਵਿਐ ਦੁਖ ਕਹੇ ਇਨਾ ਸਾਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਪਿ ॥ ਐਕਾਰ ਜੁਆਵੈ ਰਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤ ਸੈਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦਮੰਗਲ ਬਿਸਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਨ ਬਿਸਰਉਨਾ ॥
ਮਾਰਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਜੋ ਪਵੈ ਸੇ
ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ਜੋ ਨਿਗਰਭਿ ਨਦਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪਰਿ
ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋਧਣੀ ਹਰਿ ਮਗਮਾ ਮਗਧਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਕਾਮੁ
ਨਕਰੀਆ ਪਣਾਠਿ ਹਰਿ ਅਵਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਕ ਸਾਰਿਐ ਸੁਖ ਕਿਨੇ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥
ਬਿਖੈ ਕਉ ਤੁਣਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਰਿ ਆਮੀਨਾ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧਕੀ ਜਿਸੁ ਭੋਟ ਤਤਰੀਐ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇਹਿਨ ਅਵਈਏ ॥
ਵਿਬੁਹਿ ਨ ਮਹੀਐ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਰਿਭੁਤਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੀਠਾ ਮਨਿ ਮਾਲ
ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਿ ਲਿਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨ ਰਹੀਐ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੁ: ੫
੧ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਠਾ ਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲੀ ਆਲਪ ਲਾਲੀ ॥ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵ
ਹਿ ਮਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸਣੀ ਅਇਆ ਪੂਰਨ ਮਗਮ ਬਿਸਮਾਂਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਪਨਕੀਤਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨ ਲਿਖ ਬਿਸੇਰਿ ਦਿ
ਹੁਤੇ ॥ ਕਰਤ ਬਕਰ ਨਿਭ ਲੇਹਿਆ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ ॥ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਜੂਨਿ ਭਵਈ ਅਨਿ ਜਮ ਮਰ
ਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਕੁ ਸਾਰਿਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਰਤੇ ॥ ੧੨ ॥
ਸਲੋਕੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਉਠੈ ਦਿਆਬਹੁ ਦਿਆਸਵੰਦਿ ॥ ਅਸੁਖੁ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਹਿਐ ਮਨੁ ਤ
ਨਾਸੀਤ ਲੁਧੇਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਲਾਲ ਚਿਅਣਿ ਅਨਿਤ ਛਿਰੈ ॥ ਮਾਰੁ ਕਰੇ ਨਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੋਟੈ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਾਨੇ ਦਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਦਸਤੁ ਕਉ ਵੀਆਸ ਚੇਨਾ ਉਮੈ
ਦੁਆਇਆ ਤਿਹ ਰਿਜਨਾ ਰਖਿ ਸਾਧਿ ਤਿਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਮਨਿ ਉਸੈ ਦੁਖ
ਯੋਗਿ ਰੰਜਨੁ ਗਦਿ ਗਹਿਅ ਭਾਉ ਦੁਯਕੁ ਠਾਹਰਿ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੈ ਭੁਗ ॥ ੧੩ ॥
ਸਲੋਕੁ ੫੪੫ ॥ ਜਾਚਹੀ ਸੰਸਾਰੁ ਜੇ ਜਾਚੀ ਦੀਹੋ ਕਹੋ ॥ ਗਲੀ ਬਿਆਦਿ ਕਰਨਾਨਕ ਪਦੈ ॥
ਆ ॥ ੧ ॥ ੫੪੫ ॥ ਜੀਹਿ ਚਿਦਿਧਾਮਨੁ ਪਛਾਣੁ ਦਿਹ ਲੇਖਿ ਉਯੋ ਛੁਠਾਹਰ ਸੰਤਨਾਨਕ ਪਾਧੁ ਪਧੈ ॥
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਦਿਹੁ ਜੀਅ ਨੇਦਾਤ ਬਖਸਿ ਦੁਆ ਕਿਲ ਦਿਖਸਤਿ ਬਿਨਾ ਸੁਰੇਹਿ ਸਿਮਰ
ਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੁ ਦਸਿਆ ਜਪੀ ਐਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਾਮਾਇਆ ਸੁਆਦਸਤਿ ਫੀਕਿਆਹਰਿ
ਭਵੰਦਾ ॥ ਧਿਆਇਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪੬ ॥
ਚੈਨਾ ਮਕੀ ਜੋਬੀ ਜੋਸੋਖਾਇਆ ਤਿਸਹੋ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ੫੪੬ ॥ ਮੰਗਣ
ਤਸਦੁ ਇਕੁ ਜਿਉ ਤਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿਯ ਜਿਤੁ ਖਧੈ ਮਨੁ ਰਿਪਤੀ ਐਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
ਭਾਹਾ ਜਗਮਹਿ ਸੇਖਟ ਹਿਛੇ ਨੇਹ ਰਿਪਨੁ ਰਸਿ ॥ ਦੁਤੀ ਅਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀਆਸਾ ॥ ਨਿਹਚੁ
ਏਕੁ ਸਰੋਵੈ ਆਹੋ ਹੁਸਰੁ ਦਿਣਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਜਿਸੁ ਦਿਸੈ ਰੋਤਿ ਸੁਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥ ਕੰਠੈ ਲਾਇ ਜਾਗੈ
ਅਨਾਨਕ ਬਲਿਯਾਸੁ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪੭ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੀਹੁ ਭੁਠਾ ਸਹਜਿ
ਭਾਇਆ ਅੰਨੁ ਪੰਨੁ ਬਹੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਥਮੀ ਰਜੀਤਿ ਪਤਿਅਘਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਭੁਣਹਿ ਰੋਹੁ
ਪੁਦਾਲੁ ਗਇਆ ਬਿਲਲਾਇਆ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆ ਪਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ
ਜੀਵ ਬਿਆਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ੫੪੭ ॥ ਜੀਵ ਪੰਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਇਕੋ ਸੋਮਰੀ ਐਯੋ ਦੂਜੀ ਨਹੀ
ਇਕਿ ਨਿਬਿਧਿ ਪੀਰੀ ਐਯੋ ॥ ਭੋਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਹੋਸੀ ਛੁਰਾ ਛੈ ਕੋਇ ਜਗੁ ॥
ਗਭੂ ਪਰਸਿਬਾਦਿ ਕਿਰਗੀ ਪਰਣੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਤਿਸ ਕਲਨ ਹੀ ਜਾਣੀ ॥ ਗੰਗਿਰ ਰੋਹਿ
ਬਾਣੁ ਸਚਾ ਗਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਕਟਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇਤੁ ਭੁਭਵਹੀ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨਹੀ
ਨਕਉ ਜੇਹਰਿ ਲਹਿਲਾਗੇ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਗੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ
ਸੋਈ ਦੁਰਭਾਗੇ ॥ ਨਾਇਦਿ ਸਾਰਿ ਐਧਿਗੁ ਜੀਵਣਾ ਤੁਟੇ ਕਚ ਪਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਟਿ ਪੁਨਿਰਸਾਧ ਲਹੇ
ਇਪਿਰਾਗੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪੮ ॥ ਪਰਣਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜਕਤ ਨ ਜਵਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖ ਮਨਿ ਦੁਖ
॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਰੇਖੇ ਬੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥ ੧ ॥ ੫੪੮ ॥ ਠਿਰਦੀ ਠਿਰਦੀ ਦਹਦਿ ਸਾਜ
ਪਰਬਤ ਬਨ ਗਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਭਿਠਾ ਮਿਰਤ ਕੋਇ ਲਬਹਿ ਠੀਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖ
ਠਲ ਲੋਹੀ ਅਹਿ ਸੋ ਸਚ ਕਮਾਦੁ ॥ ਨੇਹੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ

ਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਦਉ। ਦੁਖਨਦੇਈਕਿਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਉਪਰਿਜਾਦਉ। ਪਤਿਤਪਨੀਤਕਰਤਪੁ
 ਰਾਨਕਸੁਣਦਉ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਪ:੫ ਦੇਹ॥ ਏਕੁਜਿਸਜਨਮੈਕੀਅਸਰਬਕਲਾਸਮਰ
 ਵਜੀਉਮਰਾਖੀਨੀਐਹਰਿਮਨਿਤਨਸੀਦਰੀਦੁਖ॥੧॥੫:੫॥ ਜੇਕਰਗਹਿਪਿਅਰੁਤੋਤੁਪਨਛੋਡਾਉ
 ਨਾਹਿਛੋਡੁਨਿਸੇਦੁਰਜਨਾਪਰੁਹਿਦੇਜਕਕੇਲੁਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਿਨਿਧਨਘਰਿਚਿਸਦੈ
 ਜੇਕਰੇਸੁਰੇਦੈ। ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਮਲੁਧੋਦੈ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਦਸਹਿਸੰਕਟ
 ਭਿਧੋਦੈ। ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਮਰਿਜਨਮਿਨੋਰੇਦੈ। ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਅਸਨਾਨਕਪਟੀਕਿਘ
 ਰੇਦੈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਪ:੫ ਰੁਖਣਾ॥ ਭੋਗੀਭਰਖੁਦਜਾਇਪਿਰੀਮੁਹਬਤਿਹਿਕੁਤ੍ਰਾਜਿਥ
 ਰੁਦੈਦੈਜਾਇਤਿਥਾਉਮਉਚੁਦੁਸੋਇ॥੧॥੫:੫॥ ਚੜ੍ਹਕੇਘੋਰੁਹੈਭੰਦੇਪਕਰੁਹਿਭੰਡੀਦੀਖੇਡਾਹੀ
 ਹਸਸੇਤੀਚਿਤਉਲਾਸਹਿਕੁਕਰੁਦੀਉਰਾਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੇਹਰਿਸ੍ਰਦਟੀਉਟੈ
 ਸੁਉਰੇਮਿਤਾ। ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਲਾਇਭਾਵਨੀਸੇਹਸਤਪਦਿਤਾ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਮਜਨਾਸਭਿ
 ਪੁਨਿਤਿਨੀਕੀਤਾ। ਸੰਸਾਰਸਗਰੁੰਧੈਥੈਬਿਖਿਆਗੁਰੁਜਿਤਾ। ਨਾਨਕਲਹਿਲਾਇਉਧਰਿਅਨੁਰੁ
 ਸੇਦਿਅਮਿਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਪ:੫ ਧੰਧਰੇਕੁਲਹਿਚਿਤਿਨਾਦੈਚੋਕਹੋਨਾਨਕਸੇਈਤਨਛਟੈ
 ਜਿਜਨਾਸਈਦਿਸਰੇ॥੧॥੫:੫॥ ਪਰੇਤਹੁਕੀਤੇਨੁਦੇਵਤਾਤਿਨਿਕਰਣੈਹਰੇ। ਸਭੇਸਿਖਉਥਾਕਿਅ
 ਨੁਪ੍ਰਿਕਜਸਦਹੇ। ਨਿੰਦਕੁਪਕਰੁਪਛਾਣਿਅਨੁਸੂਠੇਦਰਬਾਰੇ। ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਦਰੁਹੈਅਪਿਸਾਜਿ
 ਸਦਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤਕਿਛੁਅੰਤਨਹਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਹਿਬ
 ਜੀਅੰਕਪਰਣਾ। ਹਸਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਲਦਾਭਰਣਪੋਖਣੁਕਰਣਾ। ਮਿਹਰਵਾਨੁਬਖਸੰਦੁਅਪਿ
 ਜਪਿਸਚੇਤਰਣਾ। ਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸੁਭਲਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਪ:੫ ਅਤਿਨੁਭੁ
 ਖਨਕਹੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੈਸੋਇ। ਨਾਨਕਚਰਣੀਲਗਿਆਉਧਰੇਸਭੇਕੋਇ॥੧॥੫:੫॥ ਜਾਚਿ
 ਕੁਮੰਗੈਨਿਤਨਮੁਸਹਿਬੁਕਰੇਕਥੁਲਾ। ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੁਜਜਮਾਨੁਤਿਸਹਿਬੁਖਨਮੁਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਮਠਰਤੋਗਥਿੰਦਸੀਗਿਸਚੁਰੇਜਨੁਜੇਵੇ। ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਨਾਮਸਿਉਇਹੁਹਸਤੀਘੋਰੇ। ਰਾਜ
 ਮਿਲਖਖੁਸੀਆਪਟੀਪਿਅਇਮੁਖਨਮੇਵੇ। ਚਾਚੀਦਰਿਪ੍ਰਭਮੰਗਣਾਦਰੁਕਦੇਨਛੋਰੇ। ਨਾਨਕ
 ਮਨਿਤਨਿਚਉਏਹੁਨਿਤਪ੍ਰਭਕਉਲੇਵੇ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਲਿ॥੨॥ ਗਉੜੀਗਗਕਾ
 ਰੁਮਲਾਚਉਪਦੇ१੭੨॥ ਅਸਟਪਦੀਅ१੫॥ ਛੰਤ੪॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀ१॥ ਸੁਖਮਨੀ१॥
 ਬਿਤੀ१॥ ਵਾਰ१॥ ੧੮ਪਿਯੋਵਾ॥ ਗਿਰੀਥਾ॥

१६ सतिनामुत्तरताप्रपुनिरुत्तिरद्वैत
अकलपुनरतिअचुनिमैभैरुपुसदि

गुह्यासस्यमुपदक पतिसागीप ५२२॥ जितिलाटीपीतिसेटीदिग
दिआजितिसुधिषैठलीतिउत्तुष्टिबहुतलिखदिआभाटीमीतकुट्टुदेधिषिषदे
॥२॥मआटीदसगतिगुपपसदे॥१॥असदेधिषिमैरितरेये॥साधिकसिपसुदे
दमनुषाबिनुसापुसभियेहतिदेये॥१॥रहए॥एकिठिगहिउदामीति नकमिदि
पै॥एकिसेंरिगिरजीतिनरेदिनअपै॥एकिसतीकउदरिति नबहुतकुलपदे
॥महगिरबैलगिसतिगुपपदे॥उपकरेउपसीकुलए॥पतिउमैरेलेसिषाए॥बैरु
ठमैरेमैरिआअकसु॥मसतिगुपपदेकैरिउ॥३॥गिआनीकीरेदिदुगतीदसि
करजेदिसेदकरेअरदसि॥जेतुंकरहिमुकरकमद॥जननकगुपमुधिनेदिनअद
४॥१॥ आसपतिसागीप ॥समुतेपिरिकीनीदधि॥देरजिठनीमुटीदुधिसं
पि॥अरकेजिठेरेकीकुकीकाटि॥पिरिगधिआकीनीमुपुंमुजटि॥सुनउलेकमैपे
मुपदिआ॥दुगजनमरेदेगीस॥अरेसतिगुपमेकहिउरिनामुदिदुदिआ॥१॥रहए॥पे
षमेतिअगीउदिमैपीति॥दुतीआतिअगीलेगागीति॥बैरुठति॥अगिदुगजनमी
समते॥दुगीआकुठमिलिसापपुन॥२॥सहजगुठमहिआसदुषपिआ॥जेतिमु
पअनउदुदजिआ॥महअनिदुगुसबदुदीचरि॥पिअसिउरतीपनसेहगतिन
३॥जननकबैलेबुहमषीचगु॥जेमुठैकमदैमुउितरेपारि॥जनमिनमरेनअदैज
॥उरिसेतीउरुहैसमदि॥४॥२॥ आसपतिसागीप ॥नितुगुगतीसीलदं
नरि॥गुपिअनुपुपरीआचरि॥जितुदिदिदसैसेगिउसेठदित॥गुपमुधिपाटीकिले
रलेजैत॥१॥मुकरटीकमठिगुपमिलिहमपाटी॥चजिकजिपरषदिमुपुए॥१॥
॥रहए॥जिचरुदसीपितकैसाधि॥तिचरुकिउबहुठिरेउदसि॥करिसेदसतिपुग
मनदिआ॥गुपअटीअरमहितासरबसुपुपदिआ॥२॥बतीउसुलपटीसचुसंति
पुता॥अगिआकगीमुपदसपुप॥दिदुपुगेमनिंउसुअमी॥सगलसंतेधीदेरजि
नि॥३॥समुपददरेमहिसेसटा॥मतीदेदीदेदरजेसटा॥पुमुगिउजितुपुगटीअदि
॥जननकमुधैसुधिदिहदि॥४॥३॥ आसपतिसागीप ॥मताकरुमुपकतिनरे

ਰੇਅਬਹੁਇਸੇਰੇਓਕਤੁਮਿਓਮੇਰੇਸਭੁਦੁਖਜੋਰਿਓਅਗਨਿਮੇਰੈਸੋਭਚੰਦਾਨਿਸਬ
ਰਪਿਅਸੀਗਿਅੰਦਾ॥੨॥ਬਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਰੇਰਿਚਲੁਲਾਸਗਲਾਮਭਰਣਸੋਭਾਭੰਡੁਲਾਪ੍ਰਾ
ਪੇਖੀਵਿਸਟਿਪਏਸਹਲਨਿਧਾਨਾਦੁਸਟਦੁਤਕੀਦੁਕੀਕਾਨਿ॥੩॥ਸਦਖੁਸੀਆਸਦਰੰਗਮ
ਟੋਨਾਉਨਿਧਿਨਾਮੁਕਿਰਿਮਹਿਰਿਪਤਨੋਕਪੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਹਿਸੀਗਾਰੀਥਿਰਸੇਹਗਨਿਸ
ਗਿਭੁਤਾਰੀ॥੪॥੭॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਦਹੁਦੇਕਰਿਪੁਜਾਕਰਨਾ॥ਲੇਤਦੇਤਉਨਾ
ਕਰਿਪਗਨਾਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮਹੈਬ੍ਰਹਮਣਜਾਣਾ॥ਤਿਤੁਦਰਿਤੁਪੀਰੈਪਛੁਤਾਣਾ॥ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਣ
ਬੇਰਾਣੀ॥ਨਿਰਪਰਪਚਿਤਦੁਹਿਬੁਰਿਆਣੀ॥੧॥ਹਰਉ॥ਅੰਤਹਿਲੋਭੁਠਿਰਹਿਹਲਕਾਏ॥
ਦਾਕਗਹਿਸਿਰਿਭੁਠਿਠਾਏ॥ਮਾਇਆਪੁਠਾਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਭਰਮੇਭੁਲਾਬਹੁਤੀਰਹੀ॥੨॥ਬਦ
ਰੇਖਕਰਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅੰਤਹਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਰੇ॥ਅਦਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਬੁਝੈ॥ਐਸਾਬ੍ਰ
ਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ਪੂਰਬਬਾਮਣਪ੍ਰਭੂਸਮਾਇ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਚੈਨਾਇ॥ਕਪੁਨਾਨਕਜੈ
ਚੋਵੀਭੁਗਾਮਾਨੁਛੋਰਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੮॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਦੁਖੇਰੇਗਭਏ
ਤੁਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਠਗਾਇ॥ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿੰਸਾਪੁਸੀਗਿਅਬਮੇ ਰਾਮਨੁਕ
ਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ॥ਬਿਨਸਿਗਇਓਤਾਪਸਭਸਹਸਾਗੁਰਸੀਤ
ਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਹਰਉ॥ਧਵਤਰਹੋਏਕੁਏਕੁਬੁਝਿਆ॥ਮਾਇਬਸੇਅਭਨਿਹਚਬ
ਬਾਇ॥ਜਗਤਉਧਰਨਸੰਤਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੋਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੇਖਪਰੇਮੇਰੇਪਛੈ
ਅਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲੁਸਾਧੁਪਾਇ॥ਸਹਜਧਨਿਗਏਮੰਗਲਮਨੁਆਅਬਤਾਕਉਠਨਿਕਲੁਨਾ
ਇ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੈਹਰਿਹਰਿਗਾਇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਦੈਨਾਨਕ
ਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੀਗਿਸਹਾਇ॥੪॥੯॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਰਵੁਦੈਬਿਲਲਦੈਨਿੰਦ
॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਬਿਸਰਿਆਅਪਣਾਕੀਤਾਪਦੈਨਿੰਦਕੁ॥੧॥ਹਰਉ॥ਜੇਕੋਈਉਸਕਾਸ
ਗੀਚੋਦੈਨਲੇਲਏਸਿਧਾਦੈ॥ਅਣਹੋਦਾਅਜਗਹੁੰਠਏਨਿੰਦਕੁਅਗਨੀਮਾਰਿਜਲਾਦੈ॥੧॥ਪਾ
ਮੇਸਰਕੈਦੁਅਰੈਜੋਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕੁਅਖਿਸੁਣਦੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿ
ਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਦੈ॥੨॥੧੦॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾਉ
ਮੇਰਾਮਨੁਪਤੀਆਗਾਅਨਿਕਤੁਹੰਧਤਤਨਮਹਿਲਾਵਉ॥ਉਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁਸਮਾਨਨਹੀਪਾਵਉ॥ਆ
ਮਹਿਚਿਤਦਉਐਸੀਆਸਾਈ॥ਪ੍ਰਾਪਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਾ
ਨਧੀਰੈ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿਮਥੈਗਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ਹਰਉ॥ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤਬਿਸੇਖੈ॥ਓਇਰੀਜ

ਉਥੇ ਤੇ ਨੇੜੇ ਪਤਿਸੇ ਰਾਮ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ਅਗਿਆ ਕਾਰੀ ਸਗਲ ਜਗਤਾ ਗਿਰੁ ਐਸਾ ਹੋਈ
ਦਲਲਾ ਪੁਭੁਭਵੈ ਤਸਦਾ ਨਿਹਲਾ ॥੨॥ ਬਿਜਨ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਰੰਗਤ ਮਸੇਬ ਹੁਤ ਬਿਸ
ਤਾ ਰਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਫਰਮਾਇ ਸਿਮਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪਾਪੇ ਬਿਸਨਾਨ ਜਾਇ ਸਿਮਾ ਬਿਨੁ ਮਿਲ
ਭੇਇ ਹੁਇ ਨੁ ਬਿਹਵੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾ ਸਭੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸੁਨਿ ਇਹ ਸੋਇਆ ਸ
ਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨਿਕੋਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਤਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੀ ਅਸਾ
ਮਨੁ ਪਤਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਕੀ ਰੰਗਾ ਨਾਨਕ ਲਖ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੰਝਾ ॥੪॥ ੧੧ ॥
ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਪੰਚ ਪਦੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰੇ ਗੀਨੀ ਕੀ ਜਾਤਿ ਦੁਤੀ ਅਤੇ ਗੀਮਨੀ ਐ ਪਾਤਿ
ਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਗਸੈ ਦਰਬਾਨਾ ਬਿਗੜੁ ਪੁਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸੋਹਨੀ ਸਰੁਪਿ ਸੁਜਾਇ ਬੁਝੈ
ਨਿਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੋਹਿ ਛਾਕੀ ਰੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤਿ ਸੁਚੀਤੇ ਗੀਪਾਕ ਸਲਾ ਕਰਿ ਇਸਾਨੁ ਪੂਜੈ
ਉਲਕੁ ਲਲਾ ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁਖਿ ਗੋਦਹਿ ਗਿਆਨਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਖੋਟੀ ਲੋਭਿ ਸੁਆਨਾ ॥੨॥
ਕਾਪਹਿ ਰਹਿ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ਅਚਰ ਕਰਹਿ ਸੇਰਾ ਮਹਿ ਲੋਗਾ ਚੇਅ ਚੰਦਨੁ ਸੁਗੰਧ ਬਿਸਥਾਰ
ਸੰਗੀ ਖੋਟੇ ਪੁਚੈ ਰਲਾ ॥੩॥ ਅਦਰ ਜੇ ਨਿਤੇ ਗੀਪਾਨਿਹਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਪਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇ ਗੀ ਸਿਕਦਰੀ
ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਤੁਝ ਪਹਿ ਦਾਸੀ ਲੁਬਿਧਾ ਰਿਓ ਤੇ ਰਕਮਾ ॥੪॥ ਜਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਇਆ ਹਰਿ
ਰਇਆ ਸਬੰਦੀ ਤੇ ਲਟੀ ਛੁਡਾਇਆ ਸਾਪਸੰਗਿ ਮਿਲਿਹ ਰਿਸੁ ਪਾਇਆ ਕਰੁਨਾਨਕ ਸਫਲ
ਉਕਾਇਆ ॥੫॥ ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨੀ ॥ ਅਤਿ ਸੁਦਰਿ ਬਿਚਖਨਿ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ
॥੧੨॥ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ਜੀਵਤ ਦੀ ਸੇਤਿ ਸੁਸਰਪ ਰਮਣਾ ਮੁਅ
ਚੈ ਤੇਤਿ ਸੁਨਿਹਰੁ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇ ਜੀਵੇ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਦਖਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਯੁਗ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੀ ਮਟੁਕੀ ਬਿਨ ਸਿਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਛੋਟੇ ਤਿਕੁਟੀ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਉਚਾ ਚੜ੍ਹੈ ਸੁਪਵੈ ਪਾਇਆ ਲਾਧਾਨਿ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਲਭੈ
ਨਕਲਾ ॥੩॥ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਠੇਹੇ ਤਿਨ ਕਛੂਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਅਸ ਬਿਰਜਿਨ ਗੁਰਸ ਬਕੁ ਮਾਇਆ ॥੪॥
ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਭੁ ਹਰਿਕਾਮ ਲਾਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿਭਏ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥ ੧੩ ॥ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
ਪਤਰੀ ਤੇ ਗੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਾਟੀ ॥ ਜਾਨੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਰੇਇ ਗੀਮਾਟੀ ॥੧॥ ਮੂਲ ਸਮਾਲਹੁ ਅਚੇਤ
ਗਦਰਾ ॥ ਇਤਨੇ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਅ ਗਰਬੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੇਰਕਾ ਦਿਹਾ ਵੀ ਮਿਹ ਮਾਨਾ ਅਦਰਵਸ
ਤੁਤੁ ਪਾਹਿਅਮਾਨਾ ॥੨॥ ਬਿਸਟਾ ਅਸਤਰ ਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਮਾ ॥ ਇਸੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਲੋਗ ਬਿਭਿਭੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥
ਏਕਵਸਤੁ ਬੁਝਹਿ ਤੇਹੇ ਦ੍ਰਿਪਕਾ ਬਿਨ ਬੁਝੁ ਤੁਸਦਾਨ ਪਾਕਾ ॥੪॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰਬਾਨਾ

ਜਿਸਤੇਪਾਣੀਐਹਰਿਪੁਰਖੁਜਨਾ॥੫॥੧੪॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਇਕਤੁਕੇਚਉਪਦ
॥ ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੇਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਗੇਅਨੁਨਹੈਕੈਸੇਮਿਲਉਪਿਆਗੇ॥੧॥ਇਕਪੁਰਖ
ਦਿਨਸੁਮੇਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਦੈਦਰਸਨਕੀਮਨਅਸਾਪਤੇਗੋਕੋਈਐਸਾਸੀਤੁਮੇਕਉਪਿਆ
ਮਿਲਦੈ॥੧॥ਹਰਉਚਾਰਿਪਹਰਿਚਹੁਜਗਹਸਮਨੋਗੈਟਿਭਈਤਬਅੰਤੁਨਜਨੈ॥੨॥ਪਰਖੁ
ਤਮਿਲਿਪਿਰੁਦਿਛੋਰੁਕੁਮਿਕੁਮਿਰੋਦੈਹਥਪਛੋਰੁ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇ
ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੰ
ਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਖੀਸੀਗਿਸਹਾਈ॥ਵੁਖਿਸੁਖਿ
ਮਰੀਤਹਮਉਜੁਦੁਜਮਬਪੁਰਾਮੇਕਉਕਹਾਡੁਗਈ॥੧॥ਹਰਉ॥ਹਰਿਮੇਰੀਓਟਮੈਹਰਿਕਤਨਾਹ
ਹਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਰਿਦੀਬਣਾ॥੨॥ਹਰਿਮੇਰੀਪੁੰਜੀਮੇਰਾਹਰਿਦੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਗੁਪਟੀਹਰਿ
ਮੇਰਾਸਾਹੁ॥੩॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਇਹਮਤਿਅਦੈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਦੈ॥੪॥੧੫॥
ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭੋਹੋਇਹਿਪਲੁਤਇਹਮਨੁਲਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਸਭੈਫਲਪਦੈ
॥੧॥ਮਨਕਿਉਬੈਰਗੁਕਰੈਗਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪੁਰਾਮਨਸਾਕਦਾਤਾਸਭਤੁਖਾਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤਮਰਿਸਦ
ਹੀਭੁਗਪੁਰਾ॥੧॥ਹਰਉ॥ਚਰਣਕਮਲਹਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਗਾਮਪਿਆਗੇ॥੨॥
ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਅਨਹਤਬਣੀਨਾਦੁਦੁਜਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਨਾਨਕੁਤੁਰਾਮ
ਲਿਅਹਰਿਗਾਇਆਸੁਖਿਰੋਣਿਦਿਹਟਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥੧੬॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਕਰਿਕਿਰਪਹਰਿਪ੍ਰਗਟੀਅਇਆ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਨੁਪੁਰਪਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਧਾ
ਸੀਚੀਐਭਾਈ॥ਭਾਹਿਨਜਲੈਜਲਿਨਹੀਰੂਬੈਸੀਭੁਛੋਰਿਕਰਿਕਤੁਨਜਾਈ॥੧॥ਹਰਉ॥ਤੋਟਿਨ
ਅਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇਹਥਾਇਖਰਚਿਮਨੁਹਰਿਆਅਪਾਇ॥੨॥ਸੋਸਦੁਸਾਹੁਜਿਸੁਪਰਿਹਰਿ
ਨੁਸੀਚਣਾ॥ਇਸੁਪਨਤੇਸਭੁਜਗੁਦਰਸਣਾ॥੩॥ਤਿਨਿਹਰਿਪਨੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪਰਬਲਿਖੇਕਰ
ਹਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਤਿਦਰਗਹਣਾ॥੪॥੧੭॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੈਸੇਕਿਰਸਣੁਭੋ
ਦੈਕਿਰਸਾਨੀ॥ਕਾਚੀਪਾਕੀਬਾਢਿਪਰਨੀ॥੧॥ਜੇਜਨਮੈਸੋਜਾਨਹੁਆਗੋਟਿਦੁਭਗਤੁਅਸੀ
ਭੁਰੋਬੀਆ॥੧॥ਹਰਉ॥ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਰਤਿ॥ਗੈਣਿਗਈਛਿਰਿਰੋਇਪਰਭਾਤਿ॥੨॥ਅਦਿ
ਅਮੋਹਿਸੋਇਹੇਅਭਗੋ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਦਿਰਲਾਜਗੋ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਈਅਹਿਨੀਗਣ
ਖਉਜਲਹੋਇਨਿਰਮਲਚੀਤਾ॥੪॥੧੮॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਿਧਾ
॥ਇਛੁਪੁਰਖੁਰਖੈਨਿਦਾਨਾ॥੧॥ਤੂੰਮੋਰੋਪਿਅਰੋਤਕੈਸੀਭੂਖਾਭੂਮਨਿਵਸਿਆਲਗੈਨਦੁਖਾ॥੧॥ਹਰਉ

ਕੁੰਗਰਿਸੇਈਪਰਦਾਸਚੇਸਹਿਭੁਤੇਰਾਸਚੁਨਾਨਾ॥੨॥ਜਤੁਪੁਰਦੈਤਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਤੋ੨
 ਅਰਿਸਦਾਸਦਰੈਨਿਅਉ॥੩॥ਸਚੇਸਹਿਬਅਲਖਅਭੇਦਾ॥ਨਾਨਕਲਾਇਅਲਾਗਸੇਵਾ॥੪॥
 ੨੧॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਕੁਦਰਤਿਦਰਤੈਰੂਪਅਰੁੰਗਾ॥
 ੧॥ਕਰੈਨਾਉਤੈਨਾਮਨੋਰਦਨਹਾਗਾ॥ਅਦਿਨਾਸੀਅਦਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥
 ੧॥ਰਹਉ॥ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਉਕਿਸਕੀਕਾਟਿ॥ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਰਖੈਆਟਿ॥੨॥ਜੇਲਉਤਾਪ੍ਰਭਕੀਅੰ
 ਅਜਤਿ॥ਤਿਸਲਉਤੈਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥੩॥ਦੇਮੁਹਤਾਜਾਦੇਪਰਦਾਹਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰ
 ਦਾ॥੪॥੨੧॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਹਰਿਰਸਛੋਰਿਤੇਛੋਰਸਮਤਾ॥ਘਰਮਹਿਦਸਤੁਬਾ
 ਹਰਿਉਰਿਜਤਾ॥੧॥ਸੁਨੀਨਜਾਈਹਰਾਮੰਮ੍ਰਿਤੁਕਾਥਾ॥ਰਹਿਕਰਤਨ੍ਹੀਲਾਗਿਗਾਥਾ॥੧॥ਰਹਉ
 ਦਜਹੁਸਹਿਬਕਾਸੇਵਥਿਗਨਿ॥ਐਸੇਗੁਨਹਅਛਾਦਿਓਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਿਸੁਸਿਉਲੁਕਾਜੇਸਦਹੀਸੰਗੀ
 ॥ਕਮਿਨਅਵੈਸੋਠਿਹਿਠਿਰਿਮੰਗੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰ
 ਰਿਪਾਲਾ॥੪॥੨੨॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਈਹਉਹਉਨ
 ਸੰਗਕਾਮੁ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਅਦਰਸਭਥੋਗਾ॥ਤਿਪਤਿਅਘਾਵੈਹਰਿਦਰਸਨੁਮਨੁਮੋਗਾ॥੧॥ਰ
 ਹਉ॥ਗੁਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਬਾਣੀਲਾਲਾ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਤਿਨਿਹਲਾ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਸਿਉ
 ਭਾਗੇਮਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਦੀਖਿਆਦੀਨਾ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਘਟਿ
 ਘਟਿਚੀਨਿ॥੪॥੨੩॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇਪੁਰਿਧਰਿਆ॥ਅਪੁਨਾ
 ਕਰਜੁਅਪਿਸਦਾਰਿਆ॥੧॥ਪੁਰਸਮਰੀਪੁਰੇਠਕੁਰਕੀ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਰਿਰਹੀਸੋਭਾਜਾਕੀ॥੧॥
 ॥ਰਹਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰਤਅਦਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਜੀਅਜੇਤਸਭਿ
 ਤਕੈਹਾਥਿ॥ਗਦਿਗਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਕੈਸਾਥਿ॥੩॥ਪੁਰਗੁਰਪੁਰੀਬਣਤਬਣਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਿਮਿ
 ਠੀਵਉਅਈ॥੪॥੨੪॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਬਨਾਵਹੁਇਹੁਮਨੁ॥ਗੁ
 ਰਕਦਰਸਨੁਸੰਚਹੁਹਰਿਧਨੁ॥੧॥ਊਤਮਮਤਿਮੇਰੇਰਿਵੈਤੁਆਉ॥ਧਿਆਵਉਗਾਵਉਗੁਣਗੋਬਿੰ
 ਦਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿਲਾਗੋਨਉ॥੧॥ਰਹਉ॥ਤਿਪਤਿਅਘਾਵਨੁਸਚੈਨਾਇ॥ਅਠਸਹਿਮਜਨੁ
 ਸੰਤਪੁਰਾਇ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜਾਨਉਕਰਤਾਏਕਾ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥੩॥ਦਾਸਸਗ
 ਲਕਾਛੋਡਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਦੀਨੋਦਾਨੁ॥੪॥੨੫॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਬੁ
 ਧਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਤਿਪੁਰੀ॥ਤਾਤੇਬਿਨਾਸੀਦੁਰਮਤਿਦੂਰੀ॥੧॥ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈਅਲੋ॥ਬੁਰ
 ਤਘੋਰਅੰਧਕੁਪਮਹਿਨਿਕਸਿਉਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਮਹਾਅਗਾਂਹਅਗਨਿਕਾਸਾਗੁਰਾਗੁਰਾ

ਬੋਹਿਬਤਾਰੇਰਤਨਗੁਰੂ॥੨॥ ਦੁਤਰਅੰਧਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆਗੁਰੂਪੁਰੈਪ੍ਰਗਟਮਾਗੁਰੂਇ
ਇਆ॥੩॥ ਜਪਤਪਕਛੁਓਕਤਿਨਮੋਗੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਤੇਰੀ॥੪॥੨੬॥ ਅਸ
ਪਤਿਸਾਰੀਪ ਰਿਪਦੇ੨ ॥ ਹਰਿਗੁਪੀਦਤਸਦਹੀਰਤਾ॥ ਅਨਰਸਾਖਿਨਮਹਿਲਰਿ
ਜਤਾ॥ ਹਰਿਗੁਰੂਕੇਮਾਤੇਮਨਿਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ ਅਨਰਸਾਮਹਿਦਿਆਪੈਚਿੰਦਾ॥੧॥ ਹਰਿਗੁਪੀਦ
ਅਲਮਸਤਮਤਦਾਗਾ॥ ਅਨਰਸਾਸਭਿਰੋਛੇਰੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਹਰਿਗੁਰੂਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਾ
ਇ॥ ਹਰਿਗੁਰੂਸਾਧੁਹਟਿਸਮਾਇ॥ ਲਾਖਕਰੇਗੀਮਿਲੈਨਕੇਹਾ॥ ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਦੇ
ਹਿ॥੨॥ ਨਾਨਕਚਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਅਇਆਸਾਦਾ॥ ਈਤਉਤਕਤਛੇਰਿਨਜ
ਇ॥ ਨਾਨਕਗੀਧਾਹਰਿਗੁਰਮਾਹਿ॥੩॥੨੭॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਕਾਮੁਕੇਪਲੇਭੁਮੇਰੁ
ਮਿਟਵੈ॥ ਛੁਟਕੈਦੁਗਮਤਿਅਪੁਨੀਧਾਗੀ॥ ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਦਕਮਾਦਹਿਤਪ੍ਰੀਤਮਹੇਦਹਿਮਨਿ
ਆਰੀ॥੧॥ ਸੁਣਿਸੁੰਦਰਿਸਾਧੁਬਚਨਉਧਾਗੀ॥ ਦੁਖਭੂਖਮਿਟੈਤੇਰੇਸਹਸਾਸੁਖਪਾਦਹਿਤੁਸੁਖਮੀ
ਨਾਗੀ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਚਰਣਪਛਾਛਿਕਰਉਗੁਰਸੇਦਾਅਤਮਸੁਧਾਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਗੀ॥ ਦਾਸਨਕੀ
ਹੋਇਦਾਸਦਾਸਗੀਤਪਦਹਿਸੇਭਹਰਿਦੁਆਰੀ॥੨॥ ਇਹੀਅਚਰਹਿਏਹੀਬਿਉਹਰਾਮਾਗੀ॥
ਮਾਨਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਗੀ॥ ਜੋਇਤੁਮੰਤ੍ਰਕਮਦੈਨਾਨਕਸੇਰਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਰੀ॥੩॥੨੮॥
ਅਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ਦੁਪ੍ਰੇ॥ ਰੁਈਪਰਾਪਤਿਮਨੁਖਦੇਹੀਆਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇ
ਹਤੇਗੀਬਗੀਆ॥ ਅਟਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੇਨਕਾ॥ ਮਿਲੁਸਾਪਸੰਗਤਿਭੁਜੁਕੇਦਲਨਾਮੁਸਰ
ਜਮਿਲਾਗੁਭਉਜਲਤਗਨਕੈ॥ ਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਤਰੇਗਿਮਾਇਅਕੈ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਪਤਪੁਸ
ਜਮੁਧਗਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਗਇਆ॥ ਕਦੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰਮ
ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੨੯॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਹੈ
ਦੁਜਾਤੁਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ ਤੁਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭਮੇਰਾਕਾਹੇਜੀਅਰੁਹੀ॥੧॥ ਤੁਮਗੀਓਟਤੁਮਾਹੀ
ਅਸਾ॥ ਬੈਠਤਉਠਤਸੇਦਤਜਗਤਦਿਸਰੁਨਾਹੀਤੁਸਾਸੰਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਰਾਖੁਰਾਖੁਸਰ
ਣਿਪ੍ਰਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾਗਰਦਿਕਰਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਹਮਤੁਮੇਰੇਬਾਲੇਪਲ
॥੨॥੩੦॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭਛੁਡਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮੇਰੇ
ਮਨੁਮਾਨਿਆਤਪੁਸੁਅਬਿਖੁਖਾਇ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਪਾਲਤਕਉਕਛੂਨਬਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨ
ਗਾਇ॥ ਰੁਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇ॥੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਕਿਰਪਲ
ਹੋਏਅਪਿਸਹਾਇ॥ ਗੁਨਨਿਧਾਨਗਾਵੈਨਿਤਨਾਨਕੁਸਹਸਾਧੁਖਮਿਟਾਇ॥੨॥੩੧॥ ਅਸਪਤਿ

ਅਉਖਤੁਖਾਇਓਹਿਕੋਨਾਉ। ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਬਿਨਸਿਆਬਉ। ਤਪੁਗਇਆਬਚਨਿਕੁਰਪੁਕੈ
 ॥ ਅਨਦੁਭਇਆਸਭਿਮਿਏਦਿਸੁਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੁਖਪਾਇਆਇਆਪ
 ਥੁਮਨਨਕਮਸਿਧਿਅਇਆ॥ ੨॥ ੩੨॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਬੰਛਤਨਾਹੀਸੁਬੇ
 ਲਾਅਈ। ਬਿਨੁਹੁਕਮੈਕਉਭੁਫੈਬੁਛਾਈ॥ ੧॥ ਠੰਦੀਤਤੀਮਿਟੀਖਾਣੀ। ਓਹੁਨਬਾਲਾਭੁਛਾ
 ਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਨਨਕਦਾਸਸਾਧਸਰਣਾਈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇਭਉਪਰਿਪਰਾਈ॥ ੨॥ ੩੩॥
 ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਸਦਾਸਦਾਅਤਮਪਰਗਾਸੁ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਦ੍ਰਾਸੁ॥ ੧॥
 ਨਮਨਮਤਿਨਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇ। ਸੀਤਲਸੀਤਿਸਦਾਸੁਖਪਦਹਿਕਿਲਦਿਖਜਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ
 ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਕੇਪੁਰਨਕਰਮ। ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੁਰਨਪਰਬ੍ਰਹਮ॥ ੨॥ ੩੪॥ ਦੂਜੇ
 ਘਰਕੇਰਉਤੀਸਾ॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਜਕਾਰਹਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀ। ਪੀੜਗਈ
 ਠਿਗਿਨਹੀਦੁਹੇਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿਮੇਲੀ। ਸੁਖਸਹਜਅਨਦਸੁਹੇਲੀ॥ ੧॥
 ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਠਗਾਇਅੰਤੋਲੀ। ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਨਕਭਈਅੰਮੇਲੀ॥ ੨॥ ੩੫॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ
 ॥ ਕਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮੂਸਰਏਬੇਲਤਸਭਜੁਐਹਾਰੇ। ਸਤੁਸੰਤੋਖਦਇਆਧਰਮੁਸਚੁਇਹ
 ਅਪਨੈਕਿਹਤੀਤਰਿਵਾਰੇ। ਜਨਮਮਰਠਚਕੇਸਭਿਭਾਰੇ। ਮਿਲਤਸੰਗਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਕੁਰਿ
 ਪੁਰੈਲੋਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਰਹੈਮਨੁਆਸਗਲੇਦੀਸਹਿਮੀਤਪਿਆਰੇ
 ॥ ਸਭਮਧੇਰਦਿਆਮੇਰਠਕੁਰਦਾਨੁਦੇਤਸਭਜੀਅਸਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਏਕੋਏਕੁਆਪਿਏਕੋਰੈਸਗਲ
 ਪਸਾਰੈ। ਜਪਿਜਪਿਹੋਏਸਗਲਸਾਧੂਨੰਦਕੁਨਾਪੁਧਿਆਇਬਹੁਤਉਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਗਹਿਰਗੀਤੀ
 ਰਬਿਅੰਤਬੁਸਾਈਅੰਤਨਹੀਕਿਛੁਪਰਾਵਾਰੇ। ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਗੁਨਗਾਵੈਨਾਨਕੁਧਿਆਇਧਿਆ
 ਇਪ੍ਰਭਕਉਨਮਸਕਾਰੇ॥ ੪॥ ੩੬॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਤੁਬਿਅੰਤਅਦਿਗਤੁਗੋਚਰੁ
 ਇਹੁਸਭਤੇਰੁਕੁਭਾਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰਹਿਚਤੁਰੁਜਾਸਭਕਿਛੁਤੁਣੈਮਛਾਹਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁ
 ਰਅਪਨੇਬਾਲਿਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਈ। ਧਾਰਿ। ਦੇਹੁਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਾਮੇਰੇਠਕੁਰਅਗਮ
 ਅਪਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਜੇਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਓਹੁਹਤਨਾਮਅਧਾਰੇ। ਅਨਦੁਕਰੈਸਸਿ
 ਸਸਿਸਮਾਰੈਨਾਪੈਰੈਅਗਨਹਿ॥ ੨॥ ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਨੀਦਾਇਨਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਿਦਾਰਿ॥
 ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੁਰੈਕੈਆਧਾਰਿ॥ ੩॥ ਗਿਰੁਮੰਦਰਮਹਲਜੇਦੀਸਹਿਨਾਕੈ
 ਦੀਸੰਗਾਰਿ। ਜਬਲਗੁਜੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰਿ॥ ੪॥ ੩੭॥

ਏਕੋਏਕੋ

ਰਗੁਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਰਜਮਿਲਖਜੋਬਨਗਿਹਸੇਭਾਭੁਪਵੰਤੁਜੇਅਨੀ
 ਹੁਤੁਦਰਬੁਹਸਤੀਅਰੁਘੋਵੇਲਾਲਖਖੈਅਨੀਅਗੈਦਰਗਹਿਕਮਿਨਅਵੈਛੋਰਿਚਲੈ
 ਅਭਿਮਨੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰੋਏਕਬਿਨਚਿਤਲਈਐਊਠਤਬੈਠਤਸੇਦਤਜਗਰਸਦਾਸਦਾਹਿ
 ਧਿਆਣੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਮਹਬਚਿਤੁਦਰਅਖਵੈਰਣਮਹਿਜਿਭੇਪਦਵੈਹਉਮਹਉ
 ਹਉਬੰਸਉਛੋਰਉਖਤੋਏਦਬਦਵੈਅਇਆਹੁਕਮੁਪਰਬੁਹਮਕਛੋਰਿਚਲਿਅਏ
 ਦਿਹਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਿਬਹੁਕਰਤਕਰਣੈਹਰੁਨਜਨੈਉਪਦੇਸੁਕਰੈਅਪਿਨਕਮ
 ਵੈਤਤੁਸਬਦੁਨਪਛਟੈਨੀਗਾਅਇਆਨੀਜੇਜਾਸੀਜਿਉਹਸਤਖਕਛਟੈ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤਜਨ
 ਸੁਨਹੁਸਭਿਮੀਤਛੁਠਏਹੁਪਸਰਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਤੁਬੇਖਪਿਖਪਿਖਮੁਏਗਵਰਾਗੁਰ
 ਮਿਲਿਨਕਨਮੁਖਿਅਇਆਸਾਚਿਨਸਿਨਿਸਤਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥

ਰਗੁਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਕ੍ਰਮਮਹਿਸੇਈਸਗਲਜਗਤਪੰਧਅਪੰਧਕੋਉ
 ਗੈਹਰਿਜਨੁਮਹਮੋਹਨੀਮਗਤਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਤਿਪ੍ਰਨਾਕੋਉਤਿਅਗੈਦਿਹਲਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨਕਮਲ
 ਅਨੂਪਹਰਿਸੰਤਮੰਤਾਕੋਉਲਗੈਸਾਧੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਜਗੋਗਿਆਨਰੀਗਿਦਰੁਭਗੋ
 ਕਿਰਪਾ ॥ ੪ ॥ ੩੯ ॥

ਰਗੁਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਜੇਤੁਭਰਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਭੁਪਸਹਜਮਨਿਸੇਈਗਾ
 ਠਕਾਠਸਮਰਥਅਪਰਾਅਵਰਨਾਹੀਰੇਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿ
 ਸਲਤਮਤਾਸਿਆਣਪਜਨਕੀਜੇਤੁਕਰਹਿਕਰਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਮੁਤਮਾਰੀਪਾ
 ਰੇਸਾਧਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਸੇਈਜਨਪੁਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸਾਅਮੀਤਕਉਨਾਹੀਚਿਤਾਜਾਕਉਦਇਆਤੁਮਾਰੀਹੋਈਸੇਸਾਹਰੁ
 ਲੇਭਗਵੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਭਗਮੋਹਧੋਹਸਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਦਰਸਨੁਪਾਇਆਵਰਤਣਿਨਮੁਨਾ
 ਨਕਸਦੁਕੀਨਾਹਰਿਨਮੇਰੀਗਿਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਜਨ
 ਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੈਵੈਪਰਾਈਆਪਣਾਕੀਤਪਵੈਈਹਸੁਭੁਨਹੀਦਰਗਹੋਏਈਜਮਪੁ
 ਰਿਜਇਪਚਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਦਕਿਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕਾਪੁਬਤੈਐ
 ਠਉਰਨਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਕਿਰਤੁਪਾਇਆਨਿਦਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਆਹੁਕਰੈਬਿਰਗਭ

ਤਦਿਗੁਰੂਜੀਹੋਕੇਇਨਰਬੇਓਹੁਕਿਸੁਪਹਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਰੂਨਾਹੀਖ
 ਸਮੇਏਵੇਭਾਣਾ॥ਜੇਜੇਨਿੰਦਕਰੇਸੀਤਨਕੀਤਿਉਸੀਤਨਸੁਖਮਾਨਾ॥੩॥ਸੀਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆ
 ਮੀਤੁਸੀਤਨਕਾਸਹਾਈ॥ਕਪੁਨਨਕਸੀਤਹਰਿਰਾਖੇਨਿੰਦਕਦੀਏਰੂਣਾਈ॥੪॥੨॥੪੧॥
 ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਬਾਹਰੁਧੋਇਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰਅਪਨੇਖੋਏ॥ਈਹਕਾ
 ਮੇਰੇਖਿਸੇਹਿਦਿਅਪਿਆਮਾਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈ॥੧॥ਗੋਦਿੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਹੈਰੋਗਾਦੁਰ
 ਮਾਗੀਸਪੁਨਮਰਣੀਨਮੁਨਸੁਨਹੀਰੋਗਾ॥੧॥ਹਰਉ॥ਮਾਇਆਕੀਕੋਰਤਿਛੋਰਿਗਦਾਈਭ
 ਰਤੀਸੁਨੰਜਨੈ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਉਤਰਕਨਲਾਗਾਤੁਜੇਗੁਨਪਛਾਨੈ॥੨॥ਉਘਰਿਗਇਆਜੈ
 ਸੇਖੋਟਛਬੁਆਨਦਰਿਸਰਾਠਾਅਇਆ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਭੁਕਿਛੁਜਨੈਉਸਤੇਕਹਾਛੁਪਾਇ
 ਆ॥੩॥ਕੂਟਿਕਪਇਬੀਚਿਨਿਮੁਨੀਆਦਾਬਿਨਸਿਗਇਆਤਤਕਲੇ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਨਾਨਕਿ
 ਰਹਿਅਪਨੈਹਿਰਦੈਦੇਖੁਸਮਾਣੇ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ਉਦਮਕਰ
 ਤੋਰੇਏਮਨੁਨਿਗਮਲੁਨਾਚੈਆਪੁਨਿਦਾਗੇ॥ਪੰਚਜਨਾਏਵਸਗਤਿਰਖੈਮਨਮਹਿਏਕੇਕਾਰੇ॥੧॥
 ਤੇਰਜਨੁਨਿਗਤਿਕਰੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਰਬਾਬਪਖਾਵਜਤਲਾਪੁੰਘਭੁਅਨਹਦਸਬਵਦਜਾਵੈ॥੧॥ਰ
 ਹਉ॥ਪਥਮੇਮਨਪਰਬੋਧੈਅਪਨਾਪਛੈਅਦਰਗੀਝਾਵੈ॥ਰਮਨਮਜਪਹਿਰਦੈਜਪੈਮੁਖਤੇਸਗ
 ਭਭੁਨਾਵੈ॥੨॥ਕੰਹਸੀਗਿਸਪੂਚਰਨਪਖਰੈਸੀਤਪੁਰਿਤਨਿਲਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰੇਗੁਰਅਗੈ
 ਸਤਿਪਦਾਰਥਪਾਵੈ॥੩॥ਜੇਜੇਸੁਨੈਪੈਖੈਲਾਇਸਰਧਾਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਗੈ॥ਐਸੀਨਿਗਤਿ
 ਨਗਕਿਨਿਦਰੈਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਧਮਚੰਡਾ
 ਲੀਭੁਈਬ੍ਰਹਮਣੀਭੁਦੀਤੇਦ੍ਰਿਸਟਾਈਰੋ॥ਪਾਤਾਲੀਅਕਾਸੀਸਖਨੀਲਹਬਰਬੁਝੀਖਾਈਰੋ॥
 ੧॥ਘਰਕੀਬਿਲਾਣੀਅਦਰਸਿਖਾਈਮੁਸਾਦੇਖਿਰਗਾਈਰੋ॥ਅਜਕੈਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨੈਕੇਹਰਿਕੂ
 ਕਰਤਿਨਹਿਲਗਾਈਰੋ॥੧॥ਰਹਉ॥ਬਾਬੂਭੁਨੀਅਛਪਰਾਥਮਿਆਨੀਘਰਿਆਪਰੁਪਾਇਅਰੋ
 ॥ਬਿਨੁਜਹੀਏਲੇਜਹਿਓਜਹਾਵਾਬੇਦਾਅਚਰਜਲਾਇਅਰੋ॥੨॥ਦਾਦੀਦਾਦਿਨਪਹੁਚਨਹਰਾ
 ਚੁਪੀਨਿਗਨਉਪਾਇਅਰੋ॥ਮਲਿਦੁਲੀਚੈਬੈਠੀਲੇਮਿਰਤਕੁਨੈਨਦਿਖਾਲਨੁਪਾਇਅਰੋ॥੩॥ਸੋ
 ਅਜਣੁਕਰੈਮੈਜਾਨਜਾਣਨਹਰੁਨਪਛਾਨਰੋ॥ਕਪੁਨਨਕਗੁਰਿਅਮਿਓਪੀਆਇਆਰਸਕਿਰਸ
 ਕੇਬਿਗਸਾਨਰੋ॥੪॥੫॥੪੪॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਰੇਅਉਗਨਮਪ
 ਨਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆਹੋਏਹਿਪਾਲਮਾਤਪਿਤਨਿਆਈਬਾਰਿਕਜਿਉਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਸਿ
 ਖਖੇਗੁਰਗੋਪਾਇ॥ਕਢਿਲੀਮਹਾਭਵਜਲਤੇਅਪਨੀਨਦਰਿਨਿਹਾਇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਕੈਸਿ

ਮਗਨਿਜਮਤੇਫੁਟੀਐਹਲਾਤੇਪਲਾਤੇਸੁਖਪਾਈਐਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਹੁਜਪਰਸਨ
ਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਈਐ॥੨॥ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾਪਸੀਗਿਵਖਨਹੋ
ਛਿਜੈਨਜਾਇਕਿਛੁਭਉਨਬਿਆਪੇਹਰਿਧਨੁਨਿਰਮਲਗਠੇ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਇਪ੍ਰਭ
ਸਹਾਈਇਤਉਤਰਾਖਨਹਰੇ॥ਪ੍ਰਾਨਮੀਤਹੀਤਪਨੁਮੇਰੈਨਨਕਸਦਬਥਿਹਾਰੇ॥੪॥
॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ਜੀਤੁਸਾਰਿਤੁਤਭਉਕੋਹਾਹਉਤੁਧਾਬਿਨੁਕਿਸੁਸਲਾਹੀ
ਏਕੁਤੁਤਸਭੁਕਿਛੁਰੈਮੈਤੁਧਾਬਿਨੁਦੁਜਾਨਹੀ॥੧॥ਬਾਬਾਬਿਧੁਦੇਖਿਆਸੀਸਾਗਾਰਖਿਆ
ਰਹੁਗੁਸਾਈਮੇਰੈਨਾਮੁਤੇਰਾਅਧਰੁ॥੧॥ਰਹਉਜਾਣਹਿਬਿਰਥਸਭਾਮਨਕੀਰੋਕੁਕਿਲੁਪਦਿ
ਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਵਿਣਨਦੈਸਭੁਜਗਬਉਗਇਆਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਐ॥੨॥ਕਿਅ
ਕਹੀਐਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐਜਿਕਹਣਾਸੁਪ੍ਰਭਜੀਪਾਸਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਤੇਰਾਦਰਤੈਸ
ਦਾਸਦਾਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ਜੇਦੇਹਿਦੁਰਿਆਈਤਤੇਰੀਦੁਰਿਆਈਇਤਉਤੁਤੁਧੁਰਿਧਿਆ
ਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਣੁਤੇਰਾਇਫੁਨਾਉ॥੪॥੧॥੪੬॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ
੫ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਮਾਰਠਾਕਰਏਹੁਮਹਾਰਜਨਹਿਪੀਉ॥ਜਨਮਜਨਮਦੂਕੈਭੈਭਰੇ
ਰਤੁਬਿਨਾਸਿਭਿਰਮੁਖੀਓਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮੈਜੀਓ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਾਨੇਤੁਮਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮਾ
ਤਨੁਮੇਰਠਾਹੁਖੀਓ॥ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭਉਓਸਿਧਸੀਗੁਏਹਕਾਜਤੁਮਆਪਿਕੀਓ॥ਦਿਨੁਕਰਿ
ਰਨਗਹੋਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਸੁਹਜੇਬਿਖਿਆਭਈਖੀਓ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਮੁਪ੍ਰਭਤੁਮਰਾਏਹੁਅਥਿ
ਨਾਸੀਮੰਤੁਲੀਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਮੇਰਿਸਤਿਗੁਰਦੀਨਤਪਸੰਤਪੁਮੇਰਾਬੈਰਗੀਓ॥੩॥ਪੀਨੁ
ਮਾਣਸਦੇਹੀਪਾਈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਅਪਨੈਮੇਲਿਲੀਓ॥ਪੀਨੁਸੁਕਲਿਜੁਗੁਸਾਪਸੀਗਿਕੀਰਤਨੁ
ਈਐਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਰੁਹੀਓ॥੪॥੮॥੪੭॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ਅਗੈਹੀਤੇਸਭੁ
ਕਿਛੁਹੁਮਾਅਦਰੁਕਿਜਾਨੈਰੀਅਨਾ॥ਭੂਲਛੁਕਾਅਪਨਾਬਾਰਿਕੁਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਰੁ
ਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾਮੇਰਿਦੀਨਕਉਗਖਿਲੀਆ॥ਕਟਿਅਰੇਗੁਮਹਾਸੁ
ਪਾਇਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀਆ॥੧॥ਰਹਉਅਨਿਕਪਾਪਮੇਰੈਪਰਹਰਿਆਬੰਧ
ਕਟੇਮੁਕਤਿਭਏ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਘੋਰਤੇਬਾਹਪਕਰਿਗੁਰਕਛਿਲੀਏ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਾ
ਲਭਉਮਿਟਿਆਰਖੇਰਾਖਨਹਰੇ॥ਐਸੀਦਾਤਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਦਾਗੇ॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨਸਾਰਿਬਮਨਿਮੇਲਾ॥ਸਰਣਿਪਇਆਨਾਨਕਸੁਹੇਲਾ॥੪॥੮॥੪੮॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ
॥੩॥ਤ੍ਰਿਦਿਸਰਹਿਤਾਸਭੁਕੋਲਹੁਚੀਤਿਅਵਹਿਤਸੇਵਾ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਦੁਜਾਸੁਝੈਸਰੈ

੧॥ ਚੀਤਿ ਅਵੇਤੀ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲਾਭੇ ਗਨ ਕਿ ਅਵੇਚਾਰੇ ॥ ਬੁਰਕੁ ਲਾਕਹੁ ਕਿ ਸੋਨੇ
 ਕੀ ਐਸ ਗਲੇ ਜੀ ਅਤੁ ਮਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਪ ਹੁਥ ਦੇਇ ਤੂ ਰਖਹਿ ॥ ਜਿ ਸੁਜਨ
 ਮੇਰੇ ਗੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਕਉ ਬਿਖਨੋ ਕਉ ਭਾਖੈ ॥ ੨॥ ਚਿਹਰੁ ਚੁਭਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਆਈ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ
 ਭਈ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨ ਤੂੰ ਸਦਾ ਮਿਹਰ ਵਾਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈ ਰਹੁ ਮਾਣੀ ॥ ੩॥ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀ
 ੧॥ ਤੁਸੁ ਭੁਤੇ ਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਆਈ ਕੋਈ ਨ ਉਨ ਜਣੈ ਮੇਰਾ ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੪੮॥
 ਅਸਾ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫॥ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਾਰ ਜਾਮੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਐਥੇ ਲਿਖਿ ਦ
 ਭਵਿਖ ਲੇਵਰ ਸਨੁ ਪੁਨਰ ਪਿਯੋਜਨ ਮਿਤਾ ਮਾਈ ॥ ੧॥ ਮਿਲਉ ਪਰੀਤ ਮਸਤੂਆ ਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ
 ਦੁਖ ਹਰਉਗੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤ ਕੈਸੀ ਗਤਿ ਰਉਗੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਉ ਦਿਅ
 ਪਵ ਕਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਹਰਿ ਸਨਾ ॥ ੨॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਬਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋ ਮਲ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨਮੁ ਕ
 ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ੩॥ ਗਥਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਰਖਨ ਹਰੈ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਣੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ
 ਰਵ ਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਕਰ ਬਣੇ ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੫੦॥ ॥ ਅਸਾ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫॥ ॥ ਮੇਰ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟ
 ਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਗੀ ॥ ਮਹਾ ਮੇਰ ਨੀਤੁ ਪੁਨਰ ਦਿਅ ਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾਇਓ ਗੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਕਮੁ ਕੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਧੇ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਗੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤੈ ਗੁਨੀ ਆਸ ਗਲੇ ਭਵ
 ਨੁ ਛੁਟਿਓ ਗੀ ॥ ੧॥ ਦਾਦਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਨ ਜਾ ਲੈ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਹਰਿਓ ਗੀ ॥ ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਬ
 ਹਨਿ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਤਨ ਕਹਿਓ ਗੀ ॥ ੨॥ ਕਾਜ ਰੋਕੇਟ ਮਹਿ ਨ ਕਾਗੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਹੁ ਬਨਿਓ
 ਗੀ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰ ਜਨਾ ਮੁਸੁਨਿਓ ਗੀ ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵੇਤੋ ਕਨ
 ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੫੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਾ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫॥ ੧੨੭ ॥ ਬਾਲ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿ ਜਨ ਭਾਨੀ ਤਮਨੁ ਮੇਰਿਆ
 ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਬਨੀ ਗੀ ਤੇਰੀ ਲਾਣੀ ॥ ਕਵਨ ਗੀ ਗੀ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਣੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹ
 ਗਾ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਯਾ ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਦੇਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਨੀ ਤੁਮਹੀ ਸੁਰਗਿਆ
 ਨਾ ॥ ੩॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਨੀ ਤਰੰਗਿ ਗੁਲਾਣਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੪॥ ॥ ਸੁਨਿ ਗੀ ਸਖੀ ਇਹ
 ਹਮਰੀ ਘਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿਸੀ ਗਾਰੀ ਸਦਾ ਰਨਹਾਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਜਾ ॥ ੫੨॥ ॥ ਅਸਾ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫॥
 ॥ ਦੁਖ ਘੋਰੇ ਜਬੋ ਤੇ ਦੁਗਿਆ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੇਰਿ ਮਿਲੀ ਹਵਾਗੀ ॥ ੧॥ ਚੁਕਾਨਿ ਹੋਰ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭ

ਰਮੁਗਇਆਗੁਰਪਿਰਸੀਰਿਮੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਅਮਨਿਪ੍ਰਾਮਸੇਜਧਰੀ॥ਕਾਟਿਕਰ
ਨਤੇਛੁਟਿਪਰੀ॥੨॥ਅੰਦਰਮੇਰੈਸਬਦਿਉਜਾਗਾਅਨਥਿਨੇਦੀਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੩॥ਅਸਤਬਿੰਬ
ਗੁਮੈਪਿਰੁਪਾਰਿਆਇਆ॥ਬਿਰੁਸੁਹਗੁਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੩॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
॥ਸਚਿਨਮਿਮੇਰਮਨੁਲਾਗਾ॥ਏਗਨਸਿਉਮੇਰਠਾਠਾਬਾਗਾ॥੧॥ਬਾਹਰਿਸੁਤੁਸਗਲਸਿਉ
ਉਲਾ॥ਅਉਪਤਰਹਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਕੀਬਾਤਸਗਲਸਿਉਕਰਤਾ
ਜੀਅਸੀਗਿਪ੍ਰਕਾਸਪੁਨਾਧਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਿਆਵਤਰੇਬਹੁਤੁਰੀਹਾਲਾ॥ਸਗਲਚਰਨਕੀਇਤ
ਮਨੁਰਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਿਗੁਰਪੁਰਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੪॥੩॥
੫੪॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪਾਵਤੁਰਲੀਅਜੇਬਨਿਬਲੀਆ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਮਾਟੀਸੀਰਿ
ਲੀਆ॥੧॥ਕਾਨਕੁੰਡਲੀਆ॥ਬਸਤੁਛਲੀਆ॥ਸੇਜਸੁਖਲੀਆ॥ਮਨਿਗਰਬਲੀਆ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਤਲੈਕੁੰਦਰੀਆ॥ਸਿਰਿਕਨਿਕਛਤਰੀਆ॥ਹਰਿਗਤਿਬਿਨਲੇਪਰਨਗੁਲੀਆ॥੨॥ਗੁਪ
ਤੰਦਰੀਆ॥ਅਨਿਕਇਸਤਰੀਆ॥ਹਰਿਰਸਬਿਨੁਸਭਿਸੁਅਦਿਠਿਕਰੀਆ॥੩॥ਅਇਅ
ਛਲੀਆ॥ਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ਸਗਟਿਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸਪੁਰਖਵਇਅਲੀਆ॥੪॥੪॥੫੫॥
ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਏਕੁਬਗੀਚਪੇਡਪਾਨਕਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਤਹਮਹਿਠਲਿਆ
॥੧॥ਅੈਸਾਕਰੁਬੀਚਰੁਗਿਆਨੀ॥ਜਤੋਪਾਣੀਅੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ਅਸਿਪਾਸਿਬਿਖੁਅਕੇਕੁੰਦ
ਬੀਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਭਾਣੀਰੇ॥੧॥ਸਿਰਨਹਰੇਏਕੈਮਾਲੀ॥ਖਬਰਿਕਰਤੁਪੈਪਤਪਤਰੁਲੀ॥੨॥ਸਰ
ਲਬਨਸਪਤਿਆਟਿਜੈਰੁਈ॥ਸਗਲੀਛੁਲੀਨਿਹਠਲਨਕਈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਠਲੁਨਾਮੁਜਿਨਿ
ਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਰੀਤਿਨਿਆਇਆ॥੪॥੫॥੫੬॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
ਰਜਲੀਲਾਤੇਰੈਨਾਮਿਬਨਈ॥ਜੇਗੁਬਨਿਅਤੇਰਕੀਰਤਨੁਗਈ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੇਲੇ
ਕੁਮਕੇਪਰਦੇਸਤਿਗੁਰਬੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੁਕਮੁਬੁਝਿਰਗਰਸਮਣੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਨਿਰਬਾਣੇ॥
ਅਜਿਨਿਤੁੰਜਤਾਸੇਗਿਰਸਤਉਦਾਸੀਪਰਵਣਾ॥ਨਮਿਰਤਾਸੇਈਨਿਰਬਾਣਾ॥੩॥ਜਾਕਉਮਿਲਿ
ਓਨਾਮੁਨਿਧਨਾ॥ਭਨਤਨਾਨਕਤਕਾਪੁਰਖਜਨਾ॥੪॥੬॥੫੭॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜੇ
ਗਥਿਜਾਉਤਹਉਕਰਤੇ॥ਪ੍ਰਤਿਤਪੁਛਉਤਮਾਇਆਰਤੇ॥੧॥ਸੇਅਸਥਨਬਤਵਹੁਮੀਤ
ਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਨੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤੁਬੇਦਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਰਾ॥ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਠਿ
ਠਿਰਿਅਉਤਰਾ॥੨॥ਗਿਰਸਤਮਹਿਚਿਤਉਦਾਸਾਮਹੀਕਰਾ॥ਕਰਮਕਰਤਜੀਅਕਉਜੀਜਗਾ॥੩
॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਤੇਮਨੁਦਸਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਤਿਨਿਆਇਆ॥੪॥ਸਾਧਸੀਰਿਹਰਿ

ਸ੍ਰੋਤਗਾਈਐ॥ ਇਹ ਅਸਥਾਨੁ ਕੁਰੁਤੇ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ॥ ੭॥ ੫੮॥ ਅਸਾ
ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਰਮਹਿਉ ਪਥਾਰਿਠ ਨਿਬੁਖਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖਾ॥ ੧॥
ਸਾ ਲਖੁ ਪੰਜੀ ਤੁੰ ਚਿਤਿ ਅਧੈ॥ ਸੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੇ ਨਹੁ ਪੁਰੁ ਦੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਜਪਿ
ਨਾਮੁ ਤੇਗਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਦਹੈ ਦੁਖ ਰੋਗਾ॥ ੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇਈ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾਕ
ਸਿਸਾਨੁ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੪੮॥ ੫੯॥
ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਹ ਪਠਵੁਤ ਹਤ ਹਜਾਈ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੇਈ ਤੁਖੁ ਪਾਈ
ਜਾਸਦਾ ਚੇਰੇ ਗੋਦਿ ਦੋਗੇ ਸਾਈ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਫਿਪਾਤੇ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਰਾਵੀਆ
ਪੈਨ ਉਖਾਈ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੁਰੁ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਛੈ ਪਿਆਈ॥ ਤੁਮ ਰੇ
ਏਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈ॥ ੩॥ ਕਪੁਨ ਨ ਕਤਿ ਨ ਦਿਵੈਂ ਅਈ॥ ਗਤਿ ਰੇਵੈ ਸੰਤ ਹਲ ਗਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੫॥
੬॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਧਿਆਈਐ॥ ਮਾਗਿ ਚਲਤ ਹ
ਰਹਿ ਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀ ਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ॥ ਜਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਰੇਇ ਅਨੰਦ ਦੁਖ ਰੋਗ
ਲੋਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘੁੰਜ ਪੀਜੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ॥ ੨॥
ਦਨ ਸੁਰੈ ਨਿਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀਵਾਟਾ ਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਅਠ ਪਹਰਿ ਜਿ
ਸੁਦਿ ਸਰੈ ਨਾਹੀ॥ ਗਤਿ ਰੇਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੬੧॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫
ਜਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬੁਖ ਨਿਵਸਾ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣਿ ਦੁਖ ਰੇਵਤ ਨਾਸੁ॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪੁਰੁ ਕੇਹੁ
ਨਗਦਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਾਨਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ
ਅਬਿਭੁਖਾ ਰਿਬੈਠੇ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ॥ ਪਰਕਾ ਬੁਰਾਨਾ ਬਹੁ ਚੀਤਾ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਹੀਭਾਈ ਮੀਤ
॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਤੁਮ ਤੁਲਿਵੀ ਨਾ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੬੨॥ ਅਸਾ
ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਿਰਦੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗ
ਉਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਤਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਅਧੈ ਕੋਈ॥
ਨਗਲ ਸਿਸਟਿ ਉਆ ਕੋ ਚਰਨ ਮਲਿਧੋਈ॥ ੨॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੁ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮਾ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋ ਕੋ
ਜਪੀਐ ਨਾਮ॥ ੩॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੇਵਤ ਜਾਗੇ॥ ਤਬ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੬੩॥
ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ॥ ੧॥ ਰਾ
ਮਰਮ ਰਾਮ ਕੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਤ ਪਿਸਾਪ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ
ਸਮਗੀ ਜਕੈ ਬੁਤਿ ਪੋਰਈ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਹਾਵੈ ਅਸੇਈ॥ ੨॥ ਧਿਤਿ ਪਰਲ ਉਖਿਨ ਮਹਿਕ

ਰਤਾਅਪਿਅਲੇਪਾਨਿਰਕੁਰੁਰਤਾ॥੩॥ਕਰਨਕਰਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਮੀਦਕਰੋ
ਕਕਾਸੁਅਮੀ॥੪॥੧੩॥੬੪॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਰੋਰੇਰਦੇ
ਦੁਲਭਦੇਹਜੀਤੀਨੀਹਰੇ॥੧॥ਕਿਲਥਿਖਥਿਨਾਸੇਤੁਖਦਰਦਦੁਗਿਭਏਖਨੀਤਸੰਗ
ਕੀਧੁਗਿ॥੧॥ਰਹਉ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੰਤਉਸਾਰਨਜੇਗਾਤਿਸੁਭੋਟੇਜਿਸੁਧਰਿਸੀਜੇਗਾ॥੨॥ਅਮੀ
ਅਨੰਦੁਮੰਤੁਗੁਰਦੀਆ॥ਕਿਸਨਬੁਝੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਥੀਆ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਨਉਨਿਧਿ
ਸਿਧਿ॥ਨਨਕਗੁਰਤੇਪਈਬੁਧਿ॥੪॥੧੪॥੬੫॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮਿਟੀ
ਤਿਅਸਮਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇਗਾਸਾਧਸੇਵਾਅਘਟਿਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦੁਘਨਾ
ਗੁਰਸੇਵਤੇਭਏਅਨਨਿਰਮਲਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਬਿਨਸਿਭਮਨਕਾ
ਰਖੁਢੀਠਾ॥ਪ੍ਰਭਕਾਰਣਾਲਾਗਾਮੀਠਾ॥੨॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੇਚਰਣਗਹੇ॥ਕੋਟਿਜਮਕੇਪਾਪਦ
ਰੇ॥੩॥ਰਤਨਜਨਮੁਇਹਸੁਫਲਭਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਰੀਮਾਇ॥੪॥੧੫॥੬੬॥
ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨਾਸਦਾਸਦਾਸਮਾਰੇ॥ਗੁਰਕੇਚਨਕੇਸਸੀਕਰ
ਰੇ॥੧॥ਜਾਗੁਰੇਮਨਜਾਗਨਹਾਰੇ॥ਬਿਨਹਰਿਅਦਰੁਨਅਦਸਿਕਾਮਾਣੁਠਮੇਰੁਮਿਥਿਆ
ਪਾਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਰੀਗੁਲਾਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਉਰੈਇਦੁਖਜਾਇ॥੨॥
ਗੁਰਬਿਨੁਦੁਜਨਾਥਉ॥ਗੁਰਦਾਤਗੁਰੁਦੈਨਉ॥੩॥ਗੁਰਪਾਰਬਹੁਮਪਰਮੇਸਾਰਅਮੀ
॥ਅਠਪਹਰਨਾਨਕਗੁਰਜਾਪਿ॥੪॥੧੬॥੬੭॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਪੇਪੇਰੁ
ਬਿਸਥਾਰੀਸਾਖਾਅਪਨੀਖੇਤੀਆਪੇਰਾਖਾ॥੧॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਏਕੈਚੀ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਅੰਤਰਿਆਪੇਸੋਈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸੁਰਕਿਰਣਿਬਿਸਥਾਰਾਸੋਈਗੁਪਤੁਸੋਈਅਕਾਰੁ
॥ਸਗੁਣਨਿਰਗੁਣਬੁਧੈ॥ਦੁਹਮਿਥਿਏਕੈਕੀਨੋਠਉ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਉਖੈ
॥ਅਨਦੁਪਸਕੁਨੈਨਅਲੋਇਆ॥੪॥੧੭॥੬੮॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਉਕਰੰ
ਸਿਆਨਪਕਿਛੁਨਜਨਾਦਿਨੁਰੋਣਿਤੇਗਨਾਮੁਦਖਨਾ॥੧॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਗੁਣਨਾਜੀਕੋਇ
ਕਰਨਕਰਵਨਹਰਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਮੁਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨੁਵੀਚਰੀਨਾਮੇ
ਰੇਕੀਅਸਮਨਧਾਰੀ॥੨॥ਜਪੁਤਪੁਸੀਜਮੁਕਰਮੁਨਸਾਧਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਕ੍ਰਮੁਹਿਅਰਧਾ॥੩॥
ਕਿਛੁਨਜਨਾਮਤਮੇਰੀਥੋਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੪॥੧੮॥੬੯॥ ਅਸਾ
ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇਏਹਮਾਲਾ॥ਜਪਤਜਪਤਭਏਦੀਨਦਇਆਏ
॥੧॥ਕਰਉਬੋਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਹੁਸਰਣਾਈਮੋਕਉਦੇਹਹਰੇਹਰਿਜਾ

੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਹਰਿਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਠ ਕਾ ਦੁਖ ਨਿਵਰੈ॥ ੨॥ ਹਿਰਦੈ ਸਮੰ
 ਲੈ॥ ਧਿਰਹਿ ਰਿਬੇਲੈ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤਉ ਤਕਤਹਿ ਨ ਰੋਲੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਰਾਚੈ ਨਾਇ॥ ਹਰਿਮਾਲਾ
 ਤਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ॥ ੧॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਕੂ ਬਿਛੁਤਿ ਸਕਾ
 ਰਹਿ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਹੀ ਮੁਕਤਾ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ
 ਕੁਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ॥ ਅਇ
 ਆ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਕੈ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਚਿਤਾਸੁ
 ਪੈ ਨਹਿ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇ॥ ਆਭਰਮੁ ਸੇਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ॥ ੪॥ ੨੦॥
 ੧॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ॥ ਫਿਰਿ ਮੇਰਾ ਤੀਵੁ ਭਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕੈ
 ਸੇਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥
 ਮੁਟਿ ਗਇਆ ਛੁਪੁ ਬਿਸਾਰੀ॥ ਚਿਤਾ ਛਲੁ ਪਾਇ॥ ਅਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ॥ ਸੇਈ ਸਤਿਸਤਿ
 ਰੋਜੇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਖੁ ਬੰਠਿ ਪਰੇਇ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਨ ਉਕਰਮਾ॥ ਜਕੈ ਮਨਿ
 ਦਸਿਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਿ ਦਿਹੁ
 ਤੇ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਾਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਛੁਟੇ॥ ੧॥ ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦਮਾਤੇ॥ ਜਾਗਤ ਭਗਤਿ ਸਿਮ
 ਰਤ ਹਰਿ ਰਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਮੇਰ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਜੇ ਨਿਭ ਵਾਇਆ॥ ਅਸ ਬਿਰਭਗਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਪਿ
 ਆਇਆ॥ ੨॥ ਬੀਧਨ ਅੰਧ ਕੂਪਹਿ ਹਮੇਰਾ॥ ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪ
 ਰਸ ਰਣਾਈ॥ ਈਹਾ ਸੁਖ ਅਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫॥
 ੧॥ ਤੂ ਮੇਰ ਤਰੀਹੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਤੂ ਮੇਰ ਠਕੁਰ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ॥ ੧॥ ਤੂ ਮੇਰ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵ
 ਕੁ ਤੇਰਾ॥ ਸਗਨਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਤੂ ਮੇਰ ਜੀਵਨ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਹਿ ਪੇਖਿ
 ਬਿਗਸੈ ਕਉ ਲਗਾ॥ ੨॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਪਰਵਾਨਾ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਵ ਘੁੰਮਨ ਦਿਨੁ ਜ
 ਪਉ ਨਾਮੁ ਕੁਣ ਤਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਵਤਸਿ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫॥
 ੧॥ ਰੇਵਨ ਹਾਰੇ ਸੂਨੁ ਕਮਾ॥ ਨਾਹ ਸਹਸ ਸੇਗ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ॥ ਕੋਮੁ ਅਕ ਕੈ ਪਰਿਗਾਵਨਾ॥
 ਕੋਰੈ ਦੈ ਕੋਹ ਸਿਹ ਸਿਪਾਵਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਬਾਸ ਬਿਦਸ ਬਾਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ॥ ਪਹੁਚਿਨ ਮੁਕਾਠਿ
 ਰਿਪ ਛੁਤਾਨਾ॥ ੨॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਕੁਣ ਮਹਿ ਦਰਤੇ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਅਉਤਰਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਜੇ ਲਾਇਆ ਨਾਮ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਰਾਕਾ ਪਰਵਾਨਾ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫॥
 ੧॥ ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਬਰਿਨ ਜਾਨੀ॥ ਭੋਰੁ ਭਾਇਆ ਬਹੁ ਰਿਪ ਛੁਤਾਨੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜੀ

ਨਿਅਨਦੁਧਰਭੇਰੇਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕੀਲਲਸਾਤਤੇਆਲਸੁਕਧਾਕਰਭੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਕਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਣਿਨਿਸਰਿਓਪਿਸਰਿਗਇਓਭੂਮਪਰਿਰਾਹਿਓ॥੨॥ਸਾਦਿਮੇਰਿਓ
ਦੀਅਹੰਕਾਰੋਦੇਸੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭਰਮਅੰਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਅਸੁਪਿ
ਅਰੇ॥ਜਮਕੰਕਰਨਸਿਗਏਦਿਚਰੇ॥੧॥ਤੁਚਿਤਿਅਵਹਿਤੇਰੀਮਇਆ॥ਸਿਮਰਤਲਮਸ
ਗਲਰੇਗਖਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਦੁਖਦੇਵਹਿਅਵਰਾਕਉ॥ਪਹੁਚਿਨਸਕਉਜਨੇ
ਰੇਕਉ॥ਦਰਸਤੇਰੇਕੀਪਿਅਸਮਨਿਲਾਗੀ॥ਸਹਜਅਨੰਦਬਸੈਬੈਰਾਗੀ॥੩॥ਨਾਨਕਕੀਨ
ਰਦਸਿੰਧੁਣੀਜੈ॥ਕੇਵਲਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਜੈ॥੪॥੨੬॥੭੭॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ
ਅਮਨੁਤ੍ਰਿਪਰੋਨੋਮਿਟੇਜੰਜਲਾ॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨਹੋਇਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਲੀਬਨ
॥ਜਕੈਗ੍ਰਿਸਭੁਕਿਛੁਪੁਰਨਸੇਭੇਇਅਨਿਭੇਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤ੍ਰਿਵਾਇਆਸਾਧਕਿਪ
ਲਾਮਿਟਿਗਈਭੂਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲਾ॥੨॥ਠਾਕੁਰੰਅਪੁਨੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਮਨਿਦੇ
ਈਸੰਤਿ॥੩॥ਮਿਟਗਈਭੁਲਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਖਜਾਨਾ॥੪॥੨੭
॥੭੮॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਕੀਬਨਿਆਈ॥ਭੋਜਨਪੁਰਨਹੋਅਪ
ਈ॥ਕਛੂਨੋਬੋਹਹਿਭਗਤਨਕਉ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛੁਤਦੇਵਨਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਕਾਪ
ਨਿਅਗਮਗੁਸਾਈ॥ਅਨੁਖਕੀਕਹੁਕੇਤਚਲਾਈ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਦਸਅਸਟਸਿਧਾਈ॥੩॥
ਲਕਦਿਸਟਿਤਕੀਲਾਗਉਪਾਈ॥੩॥ਜਕਉਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਕਪੁਨਨਕਾ
ਹੀਤਿਨਕਾਮੀ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿ
ਇਆ॥ਤਬਮੇਰੇਅਨਿਮਹਾਸੁਭਪਾਇਆ॥੧॥ਮਿਟਿਗਈਗਣਤਬਿਨਾਸਿਓਸੰਸਾਰਾਨਾਮਿ
ਤੇਜਨਭਟੇਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਾਹਿਬੁਚੀਤਿ॥ਤਉਭਉਮਿਟਿਓਮੇਰੇਮੀਤ
॥੨॥ਜਉਮੈਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਤਪੁਰਨਹੋਈਮਨਸਾਮੇਰੀ॥੩॥ਦੇਖਿਚਲਿਤਮਨਿਭਏਰਿਓ
ਸਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥੪॥੨੯॥੮੦॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਨਰਿਨੁਮ
ਲਾਜੁਟਕਾਈ॥ਗਿਰਤਪੁਖਮਹਿਖਹਿਮਿਠਾਈ॥ਸੋਚਤਸੋਚਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗ
ਇਅਕੋਚਿਤਦੁਤਕਬਪੁਨਸਿਮਰੈਸਾਰਿਗਪਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਮਕੀਛਾਇਆਨਿਹਚਲੁਗ੍ਰਿਹੁ
ਧਿਆ॥ਕਾਲਕੈਠਾਸਸਕਤਸਰੁਸੀਧਿਆ॥੨॥ਬਾਛੁਕਨਾਗਤਰੇਗਮੁਖਿਆਇਆ॥ਸੋਬਾਨੁ
ਵਹਿਨਿਹਚਲੁਕਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਹਿਰਿਗਇ॥ਨਾਨਕਜੀਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ

੩੩੧੧੮੧੧ ਅਸਪਤਿਸਹੀਪ ਦੁਤੁਕੇ ੮ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਕਰਤੀਕੇਲਾਉਨਕੈਸੰਗਿਹਮਤੁ
 ਅਸੰਗਿਮੇਲਾਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਤੁਕਉਲੇਭੈ ॥ ਉਸੁਬਿਨਾਕਉਮੁਖੁਨਹੀਜੇਭੈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਬੈਰਾਗੀਕਹਾ
 ਅਏ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਤੁਹੀਦੁਹੇਗੀਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਕਿਹਮਹਿਮਾਹਗਿ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਰੇ
 ਦੁਹੇਜਹਗਿ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਰਖੀਪੋਪੋਲਿ ॥ ਉਸੁਬਿਨਾਤੁਕੁਟਕੀਰੇਲਿ ॥ ੨ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰਾਮਨੁਮਹ
 ਤੁਰੇ ॥ ਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਕੁਜਗਤੁ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰੀਸਤੁਬਿਧਿਥਟੀ ॥ ਉਸੁਬਿਨਾਤੁਰੇਈਰੇਮਾਟੀ ॥ ੩ ॥ ਓ
 ਤੁਰੇਗੀਮਰੇਨਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇਬਾਧਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਜੇਫਿਦਿਛੋਵੇਨਾਨਕਬਾਪਿ ॥ ਅਪਨੀਕਦਰਤਿਜਾ
 ਕੁਆਪਿ ॥ ੪ ॥ ੩੧੧੮੨੧ ਅਸਪਤਿਸਹੀਪ ॥ ਨਾਉਹਮਰਤਾਨਹਮਰੁਰਿਆ ॥ ਨਾਉਹਬਿਨਸੈਨ
 ਨਕਹਿਅਨਾਉਹਨਿਰਧਨੁਨਹਮਰੁਖੋ ॥ ਨਾਉਸੁਦੁਖੁਨਹਮਕਉਦੂਖੋ ॥ ੧ ॥ ਅਦਗਨਕਉਮਾਰਨਵਾਰਾ ॥
 ਨਾਉਹਮਰਾਜੀਇਦੇਨਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉਸੁਬੰਧਨਨਹਮਬਾਧੋ ॥ ਨਾਉਸੁਪੰਧਨਨਹਮਧਾਧੋ ॥
 ਨਾਉਸੁਮੈਲੁਨਹਮਕਉਮੈਲਾ ॥ ਉਸੁਅਨੰਦਤਹਮਸਦਕੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਉਸੁਸੇਵਨਹਮਕਉਸੇਚਾ ॥ ਨਾਉ
 ਸੁਲੇਖੁਨਹਮਕਉਪੋਚਾ ॥ ਨਾਉਸੁਭੂਖਨਹਮਕਉਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਜਾਉਹੁਨਿਰਮਲੁਤੀਹਮ ॥ ਜਚਨਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮ
 ਕਉਨਹੀਏਕੈਓਹੀ ॥ ਅਗੈਪਾਛੈਏਕੈਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਿਬੋਏਕੁਮਭੰਗਾ ॥ ਹਮਓਇਮਿਲਿਓਏਇ
 ਕਰੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩੨੧੮੩੧ ਅਸਪਤਿਸਹੀਪ ॥ ਅਨਿਕਭਤਿਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀਐ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰ
 ਧਨਅਗੈਧਰੀਐ ॥ ਪਾਨੀਪਖਕਰਉਤੁਜਿਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਨਿਕਬਾਰਜਾਟੀਐਰੁਬਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਈ
 ਕੇਹਗਟਿਜੇਪ੍ਰਭਭਾਈ ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸੀਕੀਪਨਿਹ
 ਕਾਉਨਕੀਰੇਣਬਸੈਜੀਅਨਾਨਿਗਮਾਥੈ ॥ ਭਗਤਪਾਦਉਸੰਗੁ ॥ ਮਿਲੈਸੁਆਮੀਅਪੁਰੈਗੰਗਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾ
 ਹਰਪਦੇਦਉਸਭਨੇਮਾ ॥ ਕਰਮਧਰਮਅਰਪਉਸਭਰੇਮਾ ॥ ਗਰਬੁਮੇਰੁਤਜਿਰੇਦਉਰੇਨਾਉਨਕੈਸੰ
 ਗਦੇਖਉਪ੍ਰਭਨੈਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਏਹੀਆਰਧਉ ॥ ਦਿਨਸੁਰੇਣਿਏਹਸੇਵਾਸਾਧਉਭਏਕ੍ਰਿ
 ਪਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬਖਸਿਦਾ ॥ ੪ ॥ ੩੩੧੮੪੧ ਅਸਪਤਿਸਹੀਪ
 ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਰੇਇ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਦੁਖੁਲਗੈਨੋਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ
 ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਨਿਗੁਲੁਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਹੁਮੀਤਾਐਸਾਪੇਮਾਪਿਆਰਾਜੀਅਪਨਘਟਘਟ
 ਆਧਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਭਏਸਗਲਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦਨਿਰਮਲਨਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਸੇਭਵੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਰੂਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਗਲਉਧਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿਚਲੈਸੰਗਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਅਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨਭੂਲੈ ॥ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਾਧਸੰਗਿਪੁਲੈ ॥ ਕਹੁਨਾ
 ਨਕਤੇਰੈਕਰਬਾਨੁ ॥ ਸੰਤਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੩੪੧੮੫੧ ਅਸਪਤਿਸਹੀਪ ॥ ਭੂਪਤਿਰੇ

ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਭਮਟੀਰੇਇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹਉਭਵਜਸੁਰੈ ॥

ਇਕੋਰਜੁਕਮਾਇਆਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਦਿਹਾਛੀਮਾਇਆਸੰਚਤਸੰਚਤਬੋਲੀਕੀਜੀ
ਭਉਸਤੇਰੁਰਿਅਦਰਕਉਦਨਿਨਿਕਾਚਰਾਰੀਮਾਅੰਕੁਮਛੁਰੀਆਗਰਬਿਗਰਬਿਉ
ਮਹਿਪਰੀਆ॥੧॥ਰਹਉਨਿਰਭਉਹੋਇਭਉਇਭਿਨਿਰੰਗਾਚੀਤਿਨਅਇਭਿਕਰਤਸੰਗ
ਸਕਰਜੇਰੇਕੀਆਸੰਬਹਾਨਿਕਸਿਆਛੁਕਤਹੋਇਗਇਭਿਅਹਾ॥੨॥ਉਚੇਮੰਦਰਮਹਾ
ਰੁਰਨੀਪੁਸਤਘੇਰੇਜੇਰੇਮਨਭਾਨੀ।ਵਰਪਰਦਰਪੁਤਅਰੁਪੀਆਸੋਹਿਪਚੇਪਚਿਅੰਧਾ
॥੩॥ਜਿਨਹਿਉਪਹਾਤਿਨਹਿਬਿਨਾਹਾਰੰਗਰਸਜੇਸੇਸੁਪਨਾਹਾਸੇਈਖੁਕਤਤਿਸੁਗਤੁ
ਲੁਆਨਕਦਾਸਜਿਸੁਖਸਮਦਇਆਲੁ॥੪॥੩੫॥੮੬॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਇਨ
ਉਪ੍ਰਤਿਕਰੀਅਨੇਗੀਜਉਮਲੀਐਰਉਦਪੈਦਪੇਗੀ।ਗਲਿਚਮਵੀਜਉਛੋਰੈਨਾਹੀ।ਲਾ
ਟੇਸਤਿਰੁਰਕੀਪਾਈ॥੧॥ਜਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਅਗਿਗਦਾਈ।ਨਿਰਕੁਨੁਮਿਲਿਓਦੁਜੀਦਪ
॥੧॥ਰਹਉ।ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਉਮੇਰੈ।ਬਾਟਿਘਾਟਿਬਨਿਬਨਿਜੇਰੈ।ਮਨਿਤਨਿਲਗੈਹੋਇ
ਮੀਠੀ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਰੋਟੀਰੋਹੀ॥੨॥ਅਗਰਕਉਸਕੇਵਰੋਠਗਾਉ।ਛੋਰਹਿਨਾਹੀਬਾਪਮ
॥ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਲੇਬਾਧੇ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੈਸਗਲੇਸਾਧੇ॥੩॥ਅਬਮੇਰੈਮਨਿਭਉਇਆਨਿਦ
ਭਉਛੁਕਾਟੁਟੇਸਭਛੰਦਾ।ਕੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ।ਪਰਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀਬਸਾਇਆ
॥੪॥੩੬॥੮੭॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਠਪਹਰਨਿਕਟਿਕਰਿਜਨੈ।ਪ੍ਰਤਕਕੀਅ
ਠਮਨੈ।ਏਕਨਮੁਸੰਤਨਅਪਗਾਹੋਇਰੇਸਭਕੀਪਗਛਾਰਾ॥੧॥ਸੰਤਹਤਭੁਤਮੇਰੇਰਾਈ
ਅਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਉ।ਦਰਤਣਜਕੈਕੇਵਲਨਾਮ।ਅਨਦਰੁਪਕੀਰਤਾ
ਸਾਮਾਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਜਕੈਏਕਸਮਨੈ।ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਬਿਨੁਅਦਰਤਜਨੈ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਘਕਟ
ਹਾਰਾਦੁਖਛੁਰੇਕਰਨਜੀਅਕੇਦਾਤਾਰਾ।ਸੁਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬਲੀ।ਕਉਲਾਬਪਰੀਸੰਤੀਛਲ
੩॥ਤਕਾਸੰਗੁਬਛਹਿਸੁਰਦੇਵਾ।ਅਮੋਘਦਰਸੁਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵਾ।ਕਰਿਜੇਰਿਨਾਨਕੁਕੇ
ਰਦਾਸਿ।ਮੇਰਿਸੰਤਹਟਹਲਦੀਜੈਗੁਣਤਸੀ॥੪॥੩੭॥੮੮॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ
ਸਗਲਸੁਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮ।ਸਗਲਧਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਮ।ਮਹਾਪਦਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੰਗੁ।ਸਿਸੁ
ਭੇਟਤਲਾਗੈਪ੍ਰਰੰਗੁ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆਨੰਦਪਾਦੈ।ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਭ
ਤਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਨੁਨਜਦੈ॥੧॥ਰਹਉ।ਦਰਤਨੇਮਮਜਨਤਿਸੁਪੁਜਾ।ਬੇਦਪਰਨਤਿਨਿਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੀਜਾ।ਮਹਾਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲਥਨਾ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਕੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮ॥੨॥ਪਾ
ਟਿਓਸੇਜਨੁਸਗਲੇਭਵਨਾ।ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਕੀਪਗਰੇਨਾ।ਜਾਕਉਭੋਟਿਓਹਿਰਿਹਰਿਨਾਮ॥੩॥

ਨਤੀਅਤਿ ਕਥਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋ ਵਿਦਿਆ ਆਇ ॥ ਇਨ ਸਾਧਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਵਉ
 ਕੇਹੇ ਗੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ ੮੮ ॥
 ਅਸਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਉਦਕਾਇ ਸਨਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿ
 ਰਾਮ ਪੁਰੋਹਿਤਾ ਹੀ ॥ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਤਿ ਸੁਲਾਹ ਪਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਲਗਿਰ ਮੁਹਮਰੈ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ॥
 ਰਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀ ਐਚੁ ਕੁੰਟਾ ॥ ਅਸਨ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਠਾ ॥ ਜਾ ਕਾ
 ਸਦਾ ਸੁਭਉ ਪਰਿਭੂ ਲੈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਪੁਪਸ ਦਾ ਪਰਠੁ ਲੈ ॥ ੨ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਹੋਰੇ ਜਾ ਕਾ ॥ ਅਭਗਸ
 ਤ ਸੇਹੇ ਸਾਧਾ ॥ ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਅਹਿਮ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬਿਅੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰ
 ਪਰਿਤਿ ਸਹੀਲ ਹਨਾ ॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਚੁੰਘਿ ਆਇ ਫਿਰਨਾ ॥ ਹਥ ਚਰਿਓ ਰਿਸਾਲਗਿਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਦੁਰਿਕੀ ਓਇਨੁ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ ੮੯ ॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਪੰਚ ਪਦਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਪੈਰੈ ਚੁਟੀ
 ਪੀਤਾ ਹੀ ॥ ਸੇਮਾ ਗੁਸੰਤਨ ਦੁਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਰਿਆ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀਤੁ ਕਤੀ ਬੀਬੀਜ
 ਮਕਮਾ ਗੁਰੂ ਰਿਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਲ ਲਚ ਜਾਗਤੀ ਘਟਾ ॥ ਦੁਰਿਹਰੀ ਓਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟਾ ॥ ੨ ॥
 ਜਹ ਅਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੇਹੀ ਸਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ ਭਗਤ
 ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਢ ਜੇ ਤਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਹਾ ॥ ੫ ॥ ੪੦ ॥
 ੮੯ ॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਦੁਪਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖ ਓਨਿਆ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾ
 ਮਾ ਬੁਝਿ ਗਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਨੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਨ ਦਾਸ ਰਿਗ ਪਠੇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸ
 ਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚਰਿਅਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁ
 ਯਜ ਦੇਹ ਰਭਰੇ ਭੰਡਾ ॥ ਤੇਟਿਨ ਅਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰਕਾਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ
 ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ੪੧ ॥ ੯੩ ॥
 ਅਸਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕਾਨ ਮੁਰਿ ਦੇਨਿ ਤਧਿਆਈ ॥ ਸੀਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੀਗੀ ਸਦਾ ਹੋਨ ਲੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਲਾ
 ਗੈ ॥ ਹਰਿਨਾ ਮੁਪਦਾ ਗੁਨਾਨ ਕੁਮਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥ ੯੪ ॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਿਰਿ
 ਅਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਮਨਹਿ ਆਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਦੇਵੀ ਪਅਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਪਅਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਅਭਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਬਿਰੁਸੇ ਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੪੩ ॥
 ੯੪ ॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਮੀਠੀ ਅਗਿਆ ਪਰਕੀਲਾ ਗੀ ॥ ਸਉ ਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੀਤ ਤਿਆ
 ਗੀ ॥ ਪ੍ਰਅਸੋਹ ਗਨਿ ਸੀਗਾ ਰਿਕਰੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀਤ ਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਓਹਿ ਪ੍ਰਅਕਰਿਆ ਮਾਨੀ

ਆ॥ ਏਕਸਤੁਤਿਸੁ ਘਰਕਾਜਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਬੰਦੀਪ੍ਰਿਅਖਿਜਮਤਦਗਾਉ
ਇਨਾਸੀਅਗਮਅਪਾਗਲੇਪਖਾਪ੍ਰਿਅਫੁਲਓਪਏ॥ ਭਾਗਿਗਏਪੰਚਦੂਤਲਾਵੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮਜੋਭਵੰਤਾ॥ ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਉਤਾਨੀਕੰਤਾ॥ ਮੋਹਿਅਨਥਗਰੀਬਨਿਮਾਨੀ॥ ਕੰਤਪਕਰਿਹਮ
ਨੀਰਾਨੀ॥ ੩॥ ਜਬਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਜਨੁਲਗਾ॥ ਸੁਖਸਹਜਮੇਰਾਪਨੁਸੇਰਾਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾ
ਰਨਆਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪ੍ਰਭਗੁਣਤਸਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੮੫॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ
ਕਿਕਟੀਵਿਸਟਕੁਰੀ॥ ਬੋਲੈਕਉਫਾਜਿਹਬਾਕੀਫੂਹਕੀ॥ ਸਦਾਭੁਖੀਪਿਭੁਜਨੈਦੂਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਇਸਤੀਇਕਰਮੇਉਪਈ॥ ਉਨਿਸਭੁਜਗੁਖਾਇਆਹਮਗੁਰੀਰਾਖੇਮੇਰੇਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਦ
ਰਗਉਲੀਸਭੁਜਗੁਜੋਰਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਮੋਹਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਲਗੇਸੇਸੇ
ਆ॥ ੨॥ ਵਰਤਨੇਮਕਰਿਬਕੇਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ ਤਟਤੀਰਬਭਵੇਸਭਪਰਨਾ॥ ਸੇਉਬਰੇਜਿਸਤਿ
ਰਕੀਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਭੇਜਗੁਬਾਧਾ॥ ਹਉਮੈਪਚੈਮਨਮੁਖਮੂਰਖਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ
ਹਪਕਰਹਮਰਖਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੮੬॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਸਰਬਦੁਖਜਬਬਿਸਰਹਿਸੁ
ਮੀ॥ ਈਹਉਹਕਾਮਿਨਪ੍ਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਸੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਹਰਿਹਰਿਦਾਇਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਨਾਇ
ਇਸਰਬਸੁਖਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਰਚਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਗੋਦਤਕਉਜਾਨਤਦੂਰੀ॥ ਸੇਜਨਮਰਤਾ
ਤਨਿਤਫੂਰੀ॥ ੨॥ ਜਿਨਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆਤਿਸੁਚਿਤਵਤਿਨਾਹੀ॥ ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਦਿਨੁਰੈਨੀ
ਜਾਹੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਮਰਹੁਏਕਾਗਤਿਪਾਈਐਗੁਰਪੂਰੇਟੇਕਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੮੭॥ ਆਸ
ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਹੁਤਨੁਸਭੁਹਰਿਆ॥ ਕਲਮਲਦੇਖਸਗਪਰਹਰਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦਿਵਸੁਭਲਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਪਰਮਗਤਿਪਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਪਜਨਕੇਪੁਜੇ
ਗਾਮਿਟੇਉਪਫੁਹਮਨਤੇਬੈਗਾ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਛੁਗੁਰਚੁਕਾਇਆ॥ ਪੰਚਦੂਤਸਭਵਸਗਾਇ
ਇਆ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਮਨੀਵਸਿਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਉਪਰਿਕੁਰਬਾਨ॥ ੪॥ ੪॥ ੮੮॥ ਆਸ
ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਗਾਵਿਲੇਹਿਤੂਗਾਵਨਹਰੇ॥ ਜੀਅਪਿੰਡਕੇਪੁਨਅਧਰੇ॥ ਜਾਕੀਸੇ
ਵਸਰਬਸੁਖਪਦਹੀ॥ ਅਦਰਕਾਪੁਹਿਬਹੁਵਿਨਜਾਵਹੀ॥ ੧॥ ਸਦਾਅਨੰਦਅਨੰਦੀਸਤਿ
ਗੁਨਨਿਧਨਨਿਤਨਿਤਜਾਪੀਐ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਮਨਿਦਾ
ਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਕਾਦਾਨਿਖਟੈਨਾਹੀ॥ ਭਲੀਭਾਤਿਸਭੁਸਹਜਸਮਾਹੀ॥ ਜਾਕੀਬਖਸਾ
ਮੇਟੈਕੋਈ॥ ਮਨਿਵਾਸਈਐਸਾਚਾਸੇਈ॥ ੨॥ ਸਗਲਸਮਕੀਰਿਹਜਕੈਪੁਰਨਾਪ੍ਰਭਕੇਸੇ
ਕਹੁਖਨਛੁਰਨਾ॥ ਓਟਿਗਹੀਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥ ਸਸਿਸਾਸਿਸੇਘਨਨਿਧਿਗਈਐ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥

ਰਿਈਕਰਦੁਜਾਈਐ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਰਿਹਰਿਪਈਐ। ਅਰਦਸਿਕਰੀਪੁਰੇਗੁਰਪਸਿ। ਨੰਨ
ਤਮੇਂਹਰਿਪੁਰੇਗਸਿ। ੪੭੬੭੮੯੧॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮਿਟਿਅਤਨਕਦੁ
ਦਾਸਨਸਗਲਕਉਰੇਅਸੁਪੁਕਹਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਨੇਨਉ। ਬਥਿਬਲਿਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਜਾ
੧॥ ਗੁਰਪੁਰਪਾਇਓਮੇਰੇਭਾਈ। ਰੇਗਸੇਗਸਭਦੂਪਬਿਨਸੇ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾ
੨॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਦਸਾਏ। ਮਨਚਿਤਤਸਗਲੇਫਲਪਾਏ। ਅਗਨਿਬੁਝੀਸਭਰੇਈਸੀਤਿ। ਕ
ਰਕਪਾਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਨਿਥਦੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨੇਬਨੁ। ਨਿਮਨੇਕਉਗੁਰਿਕੀਨੇਮਨੁ। ਬੰਧਨ
ਨਹਿਸੇਦਕਕਰਿਗਥੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੀਰਸਨਾਚਾਖੇ॥ ੩॥ ਫਲੇਭੁਗਿਪੁਜਗੁਰਚਰਨਾ। ਸਗਲਤਿਆ
ਅਪਈਪ੍ਰਭਸਗਨਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਜਾਕਉਭਇਆਦਇਆਲਾ। ਸੇਜਨੁਰੇਅਸਦਾਨੇਹਾਸਾ॥
੧੭॥ ੧੦੦॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਸਤਿਸੁਚੈਦੀਅਭੇਜਿ। ਚਿਤ੍ਰਜੀਵਨਉਪਜਪਿਆ
ਸੰਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਉਦੈਰੇਮਾਰਿਅਇਕੀਅਨਿਵਾਸਾ। ਮਾਤਕੈਮਨਿਬਹੁਤਬਿਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਚੰਮਿਅ
ਪੁਤ੍ਰਗਤੁਗੋਵਿਦਕਾ। ਪ੍ਰਗਟਿਅਸਭਮਹਿਲਿਖਿਆਪੁਰਕਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਦਸੀਮਾਸੀਪੁਕ
ਅਥਲਕਜਨਮੁਲੀਆ। ਅਭਿਅਸੇਭੁਮਹਅਨੰਦਬੀਆ। ਗੁਰਬਾਣੀਸਖੀਅਨਦੁਗਾਵੈ॥
ਸਚੇਸਹਿਬਕੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਵਧੀਵੇਲਬਹੁਪੀੜੀਚਲੀ। ਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬੀਧਿਬਹਾਈ
ਅਨਚਿਦਿਅਸਤਗੁਰਦਿਵਾਇਆ। ਭਏਅਚਿਤਏਕਲਿਵਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਿਉਬਾਲਕੁ
ਪਤਉਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣਾ। ਬੁਲਾਇਆਬੋਲੈਗੁਰਕੈਭਾਣੀ। ਗੁਣੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤਾ। ਗੁਰਨਾਨਕੁ
ਤੁਠਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੦੧॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਗਥਿਅਦੇਹਾਬਾਪ੍ਰਗ
ਟਉਇਆਜਨਕਾਪਰਤਾਪ੍ਰਾ। ਗੁਰਗੁਰਜਪੀਗੁਰਗੁਰਪਿਆਈ॥ ਜੀਅਕੀਅਰਦਸਿਗੁਰਪੁ
ਰਿਪਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਸਗਨਿਪਰੇਸਾਚੇਗੁਰਦੇਵਪੁਰਨਰੇਈਸੇਵਕਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਜੀਉਪਿਰੁਜੋਬਨੁ
ਰਖੈਪਾਨਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕਰਬਾਨ॥ ੩॥ ੮॥ ੧੦੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਘਰੁ੮ ਕਾਠੀ॥ ਮੈਥੰਦਥੈਖਗਿਦਸਦੁਸਾਰਿਬੁਧੇਗਾ। ਜੀਉਪਿਰੁ
ਸਤਿਸਦਾਸਭਕਿਛੁਹੈਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਮਾਣਨਿਮਣੇਤੂੰਧਣੀਤੇਰਭਰਵਾਸਾ। ਬਿਨਸਾਚੇਅਨਟੇਕਰੈਸੋ
ਜਨਹੁਕਾਚਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਤੇਰਹੁਕਮੁਅਪਹੁਰੈਕੋਈਅੰਤਨਪਾਏ। ਜਿਸੁਗੁਰਪੁਰਭੇਟਸੀਸੋਚਲੈਰ
ਜਏ॥ ੨॥ ਚਤੁਰਾਈਸਿਆਣਪਕਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈਐ। ਤੁਠਾਸਹਿਬੁਜੋਦੈਦੈਸੋਈਸੁਖਪਾਈਐ॥
੩॥ ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਵੈਨਬੰਧਾ। ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਨਾਮੁਪਰੋਹੁਛੋਡਿਅਧਿਯਾ॥ ੪॥

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗਿ ਮੈ ॥੪॥੭॥੧੦੮॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਕਿਅਸੇਵਹਿਨਾਮੁਦਿ
ਸਰਿਗੁਰਗੁਰਲਿਅਮਾਕਿਤੀਇਤੁਦਹੀਆਇਦੇਵਹੁਲਿਅਮਾ॥੧॥ ਬੋਰਿਬਰਹਿ
ਗੁਣਮਨਚਰਿਤ੍ਰਲੰਘੀਐਅਠਪਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਾਪੁਸੀਗੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗਹਿਭੋ
ਗਅਨੇਕਦਿਨਨਾਦੈਸੁਇਆਹਰਿਕੀਭਗਤਿਬਿਨਾਮਰਿਮਰਿਉਨਿਅਨ੍ਰਾਪਕੁਭੋਗਲੁਗੰਧ
ਤਮਿਰਦਨਮਾਲਣਾਥਿਨੁਸਿਮਰਨਤਨੁਛਰਸਰਪਰਚਾਲਣਾ॥੩॥ ਮਹਾਬਿਖਮਸੰਸਾਰੁਦਿ
ਨੁਭੋਖਿਆਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀਸਰਣਿਲੇਖੁਨਾਨਕਲੇਖਿਆ॥੪॥੮॥੧੧੦॥ ਅਸਾਪਤਿ
ਸਾਹੀਪ ॥ ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੀਗਿਕਹੇਗਰਬੀਐਏਕੁਨਾਮੁਅਪਾਰਭਉਜਲੁਤਰਬੀਐ॥੧॥
ਮੰਗੀਬਸਚੁਟੇਕਤ੍ਰਿਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਦੇਖਿਤੁਮਾਰਦਰਸਨੇਮੇਰਮਨੁਪੀਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਜਮ
ਧੁਜੰਜਲੁਕਾਜਿਨਕਿਤੈਗੋਨੇਹਰਿਕੀਗਤਨੁਅਪਾਰਨਿਰਚਲੁਏਹੁਧੋਨੇ॥੨॥ ਜੇਤੇਮਾਇਅਰੰ
ਦਤੇਰਪਛਾਦਿਆਸੁਖਕਾਨੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪਗਾਦਿਆ॥੩॥ ਸਚਾਕੁਟੀਨਿਧਾਨੁਤ੍ਰਿਪੁਭਗ
ਹਿਗੀਤੀਗੇਅਸਭੋਰੇਸਾਖਸਮਕਾਨਨਕਕੇਜੀਅਗੇ॥੪॥੮॥੧੧੧॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ
॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇਸਹਜਿਸੁਖਪਾਈਐਰੋਇਦਿਨਸੁਕਾਰਜੇਵਿਹਰਿਹਰਿਧਿ
ਐਈਐ॥੧॥ ਨਾਨਕਕਪੂਭਸੇਇਜਿਸਕਾਸਭਕੋਇਸਰਬਹਰਿਅਭੁਰਪੁਰਿਸਚਾਸਚੁਸੇ
ਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੀਗਿਸਹਾਈਗਿਆਨਜੇਗੁਤਿਸਹਿਅਰਧਿਮਾਨਾਬਿਨਸੇ
ਸਗਲੋਗੁਰਬਨਹਾਰੁਅਪਾਰਭਖੈਅਗਨਿਮਾਰਿਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜ
ਇ॥੩॥ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘਣਾਨਨਕਜਨਮੁਗਾਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਭਏਭੋਟਿਆਗੁਰਪੁ
ਰਾ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਈਐਰੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਅਲੁਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥੧॥ ਅਵਹੁਸੀਤਮਿਲਹਰਿਕਥਾਕਹ
ਈਆਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਨਾਮੁਤਜਿਲਾਜਲੋਕਟੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵ
ਨਾਮੁਰੋਵੈਅਨਦੁਪਾਣਾਮਿਥਿਅਮੋਹੁਸੰਸਾਰੁਨੁਠਾਦਿਣਸਣਾ॥੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸੀਗਿਨੇ
ਹੁਕਿਨੈਦਿਰਲੈਲਾਇਆਪੀਨੁਸੁਹਾਵਾਮੁਖੁਜਿਨਿਹਰਿਧਿਅੰ॥੩॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਲ
ਸਿਮਤਮਿਟਿਜਵਨ੍ਰੂਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਸੋਇਜੇਪ੍ਰਭਭਵਈ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ ਅਸਾਪਤਿ
॥ ਅਵਹੁਸੀਤਇਕਤ੍ਰੋਇਰਸਕਸਸਭਭੁਚਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਪਹਮਿਲਿਪਾਪ
ਮੁਚਹਾ॥੧॥ ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੀਤਜਨਪੁਤਤੇਬਿਘਨੁਨਲਾਗੋਖੀਨਭਏਸਭਿਤਸਕਰਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਨੁਜਾਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿਗੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਹਉਮੈਬਿਖੁਜਰਹਾਸਚਾਹਟੁਪੁਰਸਉਚੁ

ਦਖਰਨਾਮੁਦਪਾਤਹੁ॥੨॥ਜੀਉਪਿਰੂਧਨੁਅਗਪਿਅਸੇਈਪਤਿਵੰਤੇ॥ਅਪਨਹੈਪ੍ਰਭੁ
ਅਨਿਤਕੇ॥੧॥ਕਰੰਤੇ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਬਿਖਲੀਪਤਿਕਮਲੀ॥ਅਮਰਸਾ
ਣਜੋਰਤੇਨਾਨਕਸਚਅਮਲੀ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਉਦਮੁਕ
ਅਕਗਇਅਅਰੰਗਚਾਇਆਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਹੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾਇਆ॥੧॥
ਇਪਰਹਸਤਿਗੁਰੂਕੈਜਿਨਭਰਮੁਬਿਦਾਰਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਸਚਸਾਜਿਸਦ
ਰਿਆ॥੧॥ਗਹਉ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪਣੇਸਚਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਜੋਪ੍ਰਭਦਿਤੀਦਾਤਿਸੁ
ਰਨਵਡਿਅਈ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਗਈਅਹਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਗਾਰੀ॥ਨੇਮੁਨੇਬਹਿਲਿ
ਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਮੁਧਨੁਗੁਣਗਈਲਾਭੁਪ੍ਰਭੈਗੁਰਿਦਿਤਾਦਣਜਰੇਸੰਤ
ਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਾਕਾਠਕੁ
ਤਹੀਪ੍ਰਭਤਕੇਵਡਭਗਾ॥ਉਸੁਰੇਲਾਸਦਭੁਖੀਸਭੁਕੁਮੁਭਉਭਾਗਾ॥੧॥ਹਮਚਾਕਰੇਗੋਬਿਦ
ਕੇਠਾਕੁਮੇਰਭਾਗਾਕਰਨਕਰਵਨਸਗਲਬਿਧਿਸੋਸਤਿਗੁਰੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਦੁਜਨਾਹੀ
ਅਉਰਕੇਤਕਾਭਉਕਰੀਐ॥ਗੁਰਸੇਵਾਮਹਲੁਪਾਈਐਜਗੁਦਤਹੁਤਹੀਐਪੁੰਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੇ
ਖੁਪਾਈਐਮਨਮਹਿਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਤਮਕਿਰਪਾਲਭਏਸੇਵਕਸੇਪਰਵਨਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨੋਕੋਵਿਰਲਾਪੀਵੈ॥ਦੁਜਹੁਨਾਨਕਮਿਲੈਏਕੁਨਾਮੁਰਿਦਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ॥੪॥
੧੪॥੧੧੬॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਾਪ੍ਰਭਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀਸੋਸਭਤੇਉਚਾ॥ਸਭਕਿ
ਛੁਤਾਕਾਕੀਓਐਥੇਰਾਅਹੁਚਾ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਨਮੇਗਧੋਨੇਸਹਿਬਕੀਮਨੀਆਨਾਮਿਜਿਸੇ
ਕੈਉਜਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਠੀਆ॥੧॥ਗਹਉ॥ਦੇਪਰਵਹੁਅਨੰਦਮੈਨਾਉਮਣਕਹੀਗਾ॥ਰਜੀਧ
ਈਸਦਾਭੁਖੁਜਾਕਾਹੂੰਮੀਰਾ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਗੀਸੰਗਕੀਸੁਮਤਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾਵਉ॥ਸੇਵਹੁਸਾਧੁਭਉ
ਰਿਤਉਨਿਧਿਹਰਿਪਵਉ॥੩॥ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੈਸਭਕਹਰੀਮੇਰਾਜਿਸਹਿਸੀਗੇ
ਨਾਨਕਾਤਿਸੁਖੁਖਹਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸੰਤਕੀ
ਚੋਇਦਾਸਹੀਏਹੁਅਚਾਰਾਸਿਖਹੀ॥ਸਗਲਗੁਣਗੁਣਉਤਮੇਕੁਰਤਾਦੁਰਿਨਪਿਖੁਰੀ॥੧॥
ਇਹੁਮਨੁਉਦਰਿਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਿਰੀ॥ਤਿਅਗਿਸਿਆਣਪਚਾਤੁਰੀਤੁਜ
ਠੇਗੋਪਾਲਹਿਸੀਗੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਭਰਤਾਕਹੈਸੁਮਾਨੀਐਏਹੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਗੀ॥ਦੁਜ
ਭਉਬਿਸਾਹੀਐਏਹੁਤੋਬੋਲਾਖਇਗੀ॥੨॥ਗੁਰਕੁਬੁਧਕਰਿਦੀਪਕੋਇਹੁਸਤਿਕੀਸੇਜਬ
ਛਾਇਗੀ॥ਅਠਪਹਰਕਰਜੇਵਿਹੁਤਉਭੇਟੇਹਰਿਗਇਗੀ॥੩॥ਤਿਸਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਹੁਸ

ਏਸੁਪਾਪਰਗੀਸਾਈਸੋਰਗਣਿਨਾਨਕਾਜੋਰਾਣੀਕਰਤਰਗੀ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥ ਅਸਪਧ੪
 ਜੀਵਨਤੋਲਤਉਲਓਜਉਮਨਕੋਰਮਾਕ੍ਰਮਕਟੇਗੁਰਮਾਪਟੈਪਾਏਬਿਸੁਆ॥੧॥ਓਇਬਿਖ
 ਦੀਦੋਖੀਅਤੇਗੁਰਤੇਹੁਟੇ॥ਹਮਛੂਟੇਅਬਓਨਤੇਓਇਹਮਤੇਛੂਟੇ॥੨॥ਜਬਲਗੁਰੁਖੁਨਬੁਝਤ
 ਤਪਲਿਉਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮਿਲਿਹੁਕਾਮੁਪਛਾਟਿਆਤਬਹੀਤੇਸੁਖੀਆ॥੩॥ਨਾਕੋਦੁਸਮਨਦੇਖੀਆ
 ਨਹੀਕੋਮੰਟਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਵੇਕੋਨਨਕਖਸਮੈਬੰਦਾ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀ੫
 ਸੁਖਸਹਜਮਨਦੁਪਟਹਰਿਕੀਰਨੁਗਾਉ॥ਗਰਹਨਿਦਰੇਸਤਿਗੁਰਦੇਅਪਣਨਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁ
 ਰਮਾਪਟੇਸਦਸਦਬਲਿਜਉ॥ਗੁਰੁਦਿਟਹੁਉਦਾਰਿਆਜਿਸੁਮਿਲਿਸਚੁਰਮਉ॥੧॥ਗਉ॥ਸਗੁਨ
 ਰਾਮਸਗੁਨਤਿਸਕਉਲਗਹਿਜਿਸੁਰੀਤਿਨਅਦੈ॥ਤਿਸੁਜਮੁਨੇਕਿਨਅਦਈਜੋਹਿਪੁਰੁਕਦੈ॥੨॥ਪੁੰਨ
 ਦਾਜਪਤਪਜੇਤੇਸਭਉਪਰਿਨਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸਨਜੇਜਪੇਤਿਸੁਪੁਰੁਕਾਨਾਭੈਬਿਨਸੇਕ੍ਰਮਮੇਰਗਏ
 ਕੋਦਿਸੈਨਬੀਆਨਾਨਕਰਬੈਪਰਬਪਮਿਠਿਰਿਵੁਖੁਨਬੀਆ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥

੪੦੨

੧੦ ਬਾਬ
 ਅੰਗਰੇਜਾਤਤਤਤ
 ਤੇਈਪਾਗਾਤਕਾਨੀਅੰਗੀ
 ਆਨਰਤਬਲੁਟਕੇ

ਅਸਪਤਿਸਾਰੀ੫ ਘਰੁ੮॥ ਰਿਤਦਉਚਿਤਦਿਸਰਬਸੁਖਪਾਦਉਆਗੈਤਦਉਕਿਨਰਦਉ
 ਏਕਦਰਸਗਲਹੈਜਾਚਿਕਦੁਸਰਿਕੈਪਹਿਜਦਉ॥੧॥ਹਉਮਾਗਉਆਨਲਜਾਦਉ॥ਸਗਲਛ
 ਰੁਪਤਿਏਕੋਠਾਕੁਰਕਉਨੁਸਮਸਹਿਲਦਉ॥੧॥ਗਉ॥ਉਠਉਬੈਸਉਰਹਿਭਿਨਸਾਕਉਦਰਸਨੁਖੇਚਿ
 ਬੋਜਦਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਸਨਕਸਨੀਦਸਨਾਤਨਸਨਤਕਮਰਤਿਨਕਉਮਹਲੁਦਲਭੁਦਉ
 ॥੨॥ਅਗਮਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਕੀਮਤਿਪਰੈਨਪਦਉ॥ਤਕੀਸਗਣਿਸਰਣਿਸਤਿਪੁਰਖਕੀਸ
 ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪਿਆਦਉ॥੩॥ਗਉਓਕ੍ਰਿਪਾਦਾਇਆਲੁਪੁਰੁਠਾਕੁਰਕਟਿਓਬਿਪੁਗਰਦਉ॥ਕਰੁਨਾਨ
 ਕਜਉਸਾਬਸੰਗੁਪਾਇਓਤਉਠਿਰਿਜਨਮਿਨਅਦਉ॥੪॥੧॥੧੨੧॥ ਅਸਪਤਿਸਾਰੀ੫ ॥
 ਅੰਤਰੰਗਾਦਉਬਾਹਰਿਗਾਦਉਗਾਦਉਜਗਿਸਦਾਰੀ॥ਸੰਗਿਚਲਨਕਉਤੇਸਾਦੀਨਗੋਬਿੰਦਨਅਕੋਬਿ
 ਉਤਰੀ॥੧॥ਅਦਰਬਿਸਾਰੀਬਿਸਾਰੀਨਾਮਦਾਨੁਗੁਰਪੁਰੈਦੀਓਮੈਏਰੋਆਧਾਰੀ॥੧॥ਗਉ॥ਏਧ
 ਨੀਗਾਦਉਸੁਖਬਿਗਾਦਉਮਗਗਿਪੰਥਿਸਮਾਗੀ॥ਨਾਮਦਿਤੁਗੁਰਮਨਮਹਿਦੀਅਮੋਰੀਤਿਸਾਬੁਝਾਰੀ
 ॥੨॥ਦਿਨੁਭੀਗਾਦਉਰੇਨੀਗਾਦਉਸਸਿਸਾਸਿਰਸਨਾਰੀ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਬਿਸਾਸੁਰੋਇਹੀਜੀਵਤ
 ਮਰਤਸੰਗਾਰੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਇਹੁਦਾਨੁਦੇਹੁਪਭਪਾਦਉਸੰਤਰੋਨਉਗੀ॥ਸ੍ਰਵਨੀਕਥਨੈਨਦਰ
 ਰੁਪੇਖਉਮਸਤਕੁਗੁਰਚਰਨਾਰੀ॥੪॥੨॥੧੨੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਪਤਿਸਾਰੀ੫ ਘਰੁ੯॥ ਜਿਸਨੇਤ੍ਰਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨਹਿਤੇਪਹੁਨਦੇਹੁਪੁਰੁਕਲਤੁਕਿ

੮੪

ਹਸਗਲਸਮਰੀਸਰਮਿਥਿਅਸਨਾਹਾ॥੧॥ ਹੇਮਨਕਿਅਕਰਹਿਹੈਹਾਹਾ॥ ਵਿਸਾਟੇਦੇਭੁਜੈ
ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਇਕਰਮਭੁਜਾਏਲਾਹਾ॥੧॥ ਕਹਾਉਮੈਸੇਬਸਤਰਦੇਛਿਨੇਦਿਨਦੇਇਚ
ਭੇਰਾਹਾਭੁਤਿਉਪਰੈਕੇਤਰੁਪਈਐਅੰਤਿਓਰਿਕੋਆਹਾ॥੨॥ ਜੈਸੇਅੰਤਕੰਰਕਰਿਗਥਿਥਿ
ਤਸਿਧਗਲਿਜਹਾਅਦਿਗਿਆਗਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਉਠਿਜਾਸੀਮੁਹਤਚਸਾਹਾ॥੩॥ ਹੇਮ
ਨਲੇਖੈਚਲਹਿਲੇਖੈਬੈਸਹਿਲੇਖੈਲੈਦਸਾਹਾ॥ ਸਦਕੀਰਤਿਕਰਿਨਨਕਹਰਿਕੀਉਬਰੇਸਭਿਗੁਰ
ਨੁਓਟਿਹਾ॥੪॥੧॥੧੨੩॥ ਅਸਪਤਿਸਹੀਪੁ ॥ ਅਪੁਸਟਬਤਤੇਭਈਸੀਧਰਿਗੁਰ
ਦੁਸਟਸਜਨਣੀ॥ ਅਧਕਰਮਹਿਰਤਨਪ੍ਰਗਸਿਮਿਲਿਨਭੁਧਿਹਛਨਣੀ॥੧॥ ਜਉਕਿਰਪਏ
ਬਿੰਦਭਈ॥ ਰੁਖਸੰਪਤਿਹਰਿਨਾਮਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਕਿਰਪਨਕਵਿਕ
ਇਨਜਨਤਸਗਲਭੁਦਨਪ੍ਰਗਟਈ॥ ਸੀਹਿਬੈਸਨੇਕਹੀਨਪਾਦਤਹੁਣਿਸਗਲਚਰਣਸੇਦਈ
॥੨॥ ਅਚਅਚਕਉਛਿਰਤਢੁਢਤੇਮਨਸਗਲਕਿਸਨਭਛਿਗਈ॥ ਏਕੁਬੋਲੁਭੀਖਦਤੇਨ
ਹੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲਈ॥੩॥ ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵਨਦਖਨੈਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ॥ ਦ
ਸੁਦਾਸਦਾਸਕਉਕਰੀਅਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਈ॥੪॥੨॥੧੨੪॥ ਅਸਪਤਿਸਹੀਪੁ
॥ ਰੇਖੁਕੇਲਹੇਕਉਤੁੰਢੀਲਢੀਲਤੋਟੇਕਉਬੋਗਧਇਆ॥ ਸਸਤਦਖਰੁਤੁੰਘਨਹਿਨਾਹੀਪਾਪ
ਬਾਧਰੇਨਾਇਆ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੀਆਸਾਇਆ॥ ਪਤਿਤਪਾਦਨਤੋਰੇਨਾਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮੈਏਹ
ਟਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੰਧਣਦੈਣਸੁਣਹਿਉਰਣੁਦਹਿਨਾਮੁਲੇਤਅਲਕਾਇਆ॥ ਨਿੰਦਚਿੰਦਕਉ
ਬਹੁਤਉਮਾਰਿਓਛੁਛੀਉਲਟਾਇਆ॥੨॥ ਪਰਪਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਅਖਾਧਿਖਾਹਿਹਰਕ
ਇਆ॥ ਸਚਧਰਮਸਿਉਰਚਿਨਹੀਅਦੈਸਤਿਸੁਨਤਛੋਹਇਆ॥੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕਿਪ
ਲਪੁਭਠਕਰਭੁਗਤਿਟੇਕਹਰਿਨਾਇਆ॥ ਨਨਕਅਹਿਸਰਣਪੁਰੁਆਇਓਹਿਪੁਲਾਜਅਪਨ
ਇਆ॥੪॥੩॥੧੨੫॥ ਅਸਪਤਿਸਹੀਪੁ ॥ ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏਮੇਰਾ
ਇਅਕੇਬਾਧੇਪਜਹਜਾਨੈਸੋਚੀਤਿਨਾਦੈਅਹੰਬੁਧਿਭਏਅੰਧੋ॥੧॥ ਮਨਿਬੈਰਗੀਕਿਉਨਅ
ਧੋ॥ ਕਚਕੋਠਹੀਮਾਰਿਤੁਬਸਤਸੰਗਿਸਗਲਬਿਬੈਕੀਬਿਅਧੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰ
ਦਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਾਦੈਪਥੁਖਿਨੁਛੀਜੈਅਰਜਧੋ॥ ਜੈਸੇਮੀਠੈਸਾਦਿਲੋਭਾਏਸੁਠਪਿਧਰਗਧੋ॥ ਕ
ਮਕੁਧਅਭੁਲੋਭੁਮੇਹਇਹਈਦ੍ਰੀਗਸਿਲਪਟਾਧੋ॥ ਦੀਈਭੁਦਗੀਪੁਰਖਿਬਿਧਤੈਬਹੁਰਿਬਲੈ
ਜਨਮਾਧੋ॥੩॥ ਜਉਭਉਓਛਿਪਲੁਦੀਨਦਖਭੁਜਨਤਉਗੁਰਮਿਓਸਭਸੁਖਿਲਾਧੋ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਦਿ
ਨੁਰੈਨਿਧਿਅਵਉਮਾਰਿਕਢੀਸਗਲਉਧਾਧੋ॥੪॥ ਇਓਜਾਪਓਈਪੁਰਖਾਬਿਧਤੈਭਉਓਛਿ

ਦੀਨਦੁਪਭੰਜਨੁਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਭੇ॥੧॥ਗੁਹਿ॥ਦੁਜਾ॥੪॥੧੨੬॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀ ੫
ਨਾਮਦਾਸੁਆਦਕਾਰਠਿਕੋਟਿਦਿਨਸਦੁਖਪਾਵਹਿ॥ਪਰੀਖੁਤਰੀਗਮਾਣਹਿਠਿਰਿਬ
ਤੁਰਿਕੁਹਿਪਛਤਵਹਿ॥੧॥ਅੰਧੇਚੇਤਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ਤੇਰਸੇਦਿਨੁਨੇਰੈਆਇਆ॥੧
ਗੁਹਿ॥ਪਲਕਦਿਸਾਟਿਦੇਖਿਭੁਲੋਅਕਲੀਮੋਕੇਤੁਮਰਜੈਸਾਸੀਬੁਧਿਸੀਅਰਸਿਧਿਰੇਤੋਸੇਜੀ
ਦੁਪਗਧਿ॥੨॥ਬੈਰੀਕਾਰਟਿਪਾਪਕਰਤਾਬਸਤੁਰੀਅਮਾਨਾਛੋਡਿਜਾਇਤਿਨਹੀਸਿਉਸੰਗੀ
ਸਜਨਸਿਉਬੈਰਾਨਾ॥੩॥ਸਗਲਸੰਸਾਰਇਹੈਬਿਧਿਬਿਅਪਿਓਸੇਉਬਰਿਓਜਿਸੁਗੁਰਪੁਗਾਕਹੁ
ਨਾਕਭਦਸਾਗਰੁਤਰਿਓਏਪੁਨੀਤਸਰੀਰਾ॥੪॥੫॥੧੨੭॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਦੁਪਰੇ
ਬੁਧਿਕਮੋਲੇਸੇਈਤੁਮਦੇਖਿਓਤੁਮੁਗਪਮੁਕਰਾਨੀ॥ਆਪਕਮਾਨੇਕਉਏਬਾਧੇਠਿਰਿਪਛੈਪ
ਫੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭਬਿਧਿਆਗੈਜਾਨੀ॥ਕੁਮਕੇਤੁਸੇਤੁਰਾਖਤਪਰਦਾਪਛੈਸੀਅਕੀਮਾਨੀ॥
੧॥ਗੁਹਿ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗੇਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਬਖਸਿਏਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆ
ਮੀਨਾਨਕਦਸਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੬॥੧੨੮॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਅਪਨੇਸੇਦਕਕੀਆ
ਪੇਰਖੇਆਪੇਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਜਹਕਾਜਕਿਰਤਸੇਦਕਕੀਤਹਾਤਹਉਠਿਯਾਵੈ॥੧॥ਸੇਦਕਕਉਨਿ
ਕਟੀਚੋਇਦਿਖਾਵੈ॥ਜੇਜੇਕਰੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇਦਕਤਤਕਾਲੋਚੋਇਆਵੈ॥੧॥ਗੁਹਿ॥ਤਿਸੁਸੇਦਕਕੈ
ਹਉਬਲਿਹਾਗੀਜੇਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਤਿਸੁਕੀਸੇਇਸੁਣੀਮਾਨੁਹਰਿਆਤਿਸੁਨਾਨਕਪਰਸਦਿਆ
ਵੈ॥੨॥੭॥੧੨੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਪਤਿਸਾਹੀ ੧੧ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਨਟੁਅਭੇਖਦਿਖਾਵੈਬਹੁਬਿਧਿਜੇਸਾਰੈਉਤੇਸਾਰੇਅਨਿ
ਕਜੇਨਿਕੁਮਿਕੁਮਭੀਤਰਿਸੁਖਹਿਨਾਹੀਪਰਵੇਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਜਨਸੰਤਹਮਾਰੇਮੀਤਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿ
ਅਨੀਤਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਭੁਠਗਾਏਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਜੀਤਾਰੇ॥੧॥ਗੁਹਿ॥ਤੈਗੁਣ
ਮਇਆਬ੍ਰਹਮਕੀਕੀਨੀਕਹੁਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐਗੇ॥ਪ੍ਰਮਾਨਘੋਰਅਗਾਹਗਾਖਰੀਗੁਰੂਬੰਦੀ
ਪਰਿਉਤਰੀਐਗੇ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਤਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜਨਾਰੇ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਨਿਰੋਲਕੁਮਨੁਮਾਣਕੁਪਤੀਆਨਾਰੇ॥੩॥੧॥੧੩੦॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਦੁਪਰੇ
॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਦਸਿਆਜੋਮਾਗਉਸੋਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਮਸੰਗੀਇਹੁਮਨੁਰਿਪਤਨਾਬਹੁਰਿ
ਨਕਤਪੁਪਾਵਉਰੇ॥੧॥ਹਮਰਾਠਾਕੁਰਸਭਤੇਉਚਰੈਟਿਦਿਸੁਤਿਸੁਗਾਵਉਰੇ॥ਖਿਨਖਹਿਥਾਪਿਉ
ਥਾਪਨਹਾਰਾਤਿਸਤੇਤੁਲਹਿਤੁਗਾਵਉਰੇ॥੧॥ਗੁਹਿ॥ਜਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭਾਮਪੁਨਾਸੁਆਮੀਤਉਅਵ
ਹਿਚੀਤਿਨਾਵਉਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸਪ੍ਰਭਿਆਪਿਪਹਿਰਾਇਆਕੁਮੁਭਉਮੇਟਿਲਿਖਾਵਉਰੇ॥੨॥

"੨"੧੩੧" ਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਚਾਰਿਬਰਾਜਓਹਕੇਮਰਦਨਖਟਦਰਸਨਕਰਿ
 ਲੀਗੇ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸਰੂਪਸਿਆਨੇਪੰਚਰੁਹੀਐਹਿਛਲੀਗੇ॥੧॥ ਜਿਨਿਮਿਦਿਮਰੈਪੰਚਸੂਰਬੰ
 ਰਐਸੇਕਉਨਬਲੀਗੇ॥ ਜਿਨਿਪੰਚਮਾਰੇਬਿਵਰਿਤੁਦਾਰੇਸੇਪੁਰਾਇਹਕਲੀਗੇ॥੧॥ ਗਹਉਦ
 ਰਿਕੋਮਿਦਸਿਭਾਗਹਿਨਾਹੀਮੁਹਕਮਠਉਜਹਲੀਗੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਿਰਦਲਿਆ
 ਧਸੰਗਤਿਕੈਲੀਗੇ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕ
 ਉਤਮਾਅਨਸਗਲਰਸਠੀਕੇਗੇ॥੧॥ ਗਹਉਬਹੁਗੁਨਿਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਬੇਤੇ॥ ਅਦਕੁਕਿਉ
 ਲਾਈਕੀਗੇ॥ ਬਿਖਾਰੀਨਿਰਾਰੀਅਧਾਰੀਸਹਜਾਰੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਗੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥
 ਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਹਮਾਰੀਪਿਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ॥ ਗੁਰਨਿਮਖਨਮਨਤੇਟਾਰੀਗੇ॥
 ੧॥ ਗਹਉਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਹਰਸਨਾਰੰਗਹੀਕਰਤਾਰੀਗੇ॥੧॥ ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮ
 ਹਰਿਦਮਨਹਜਮਾਹਰਿਕੀਠਿਨਾਨਕਉਰਿਧਾਰੀਗੇ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ
 ॥ ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗੀ॥ ਪਹਰਪੁਰਤਪਲਗਵਤਗਵਤਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥੧॥ ਚਲ
 ਤਬੈਸਤਸੇਵਤਹਰਿਜਸੁਮਨਿਤਨਿਚਗਖਟਾਨੀ॥੩॥ ਹਉਹਉਰੇਤੂਠਾਛੁਰੁਗਉਰੇਨਾਨਕਸਰੀ
 ਪਛਾਨੀ॥੩॥੬॥੧੩੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੫੮੧੩ ॥ ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਨਪਾਭਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕੁਸੇ
 ਕਸਚੇਨਾਮਬਾਨੁਸਗਲਦੀਸੈਛਾਗਾ॥੧॥ ਸੇਪ੍ਰਭਜਾਣੀਐਸਦਸੰਗਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਭੂਖੀਐ
 ਕਹਰਿਕੈਗਿ॥੧॥ ਗਹਉਸਰਣਿਸਮਰਬਏਕਕੇਰੀਦੁਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ ਮਹਾਭਉਜਲੁਲੀਪੀਐ
 ਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥ ਜਨਮਸਰਣੁਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖੁਨਜਮਪੁਰਿਹੋਇ॥ ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਸੇਈਪਏ
 ਰਿਪਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥੩॥ ਏਕਟੇਕਅਧਾਰਏਕੋਏਕਕਾਮਨਿਜੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧ
 ਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਫਰੁਨਹੋਗਾ॥੪॥੧॥੧੩੬॥ ਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਜਉਮਨੁਤਪੁ
 ਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸੋਭੇਗਾ॥ ਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦਾਤਾਸਰਣਿਰਾਖਣਜੇਗਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਪਿਆ
 ਇਹਰਿਹਰੇਨਾਉ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਸਹਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੧॥ ਗਹਉਬੇਦਸਸ
 ਤਜਨਪਿਆਵਹਿਤਰਣਕਉਸੰਸਾਰਾਕਰਮਧਰਮਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਭਉਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ
 ॥੨॥ ਕਾਖੁਕੋਭਾਅਹੰਕਾਰਬਿਨਸੈਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਲੀ
 ਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥੩॥ ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਤੇਰੀਤੂਨਿਮਾਣੈਮਾਣੁ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਣਅਧਾਰਤੇਰਨਾ
 ਕਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾਣਾ॥੪॥੨॥੧੩੭॥ ਆਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਤੇਲਿਤੇਲਿਮਹਾਦੁਖਪਾਇਆ

ਭਾਸੁ ਸੁਸੰਗਾ ਖਾਟਿ ਲਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਸੁਪਾਰਬੁ ਹਮਾਇ ਕਰੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ ਨਿਤਿ
 ਸਿਸਿ ਸਿਧਿ ਮਾਇ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਅਗਿ ਅਦਰਪ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਮਾਪਿ ਪਾਤਿ ਮਾਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪ ਅਹਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਿ ॥ ੨ ॥ ਮੀਤੁ ਸਖਾਸ
 ਹਉ ਸੰਗੀ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਗਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੇ ਜੀਅ ਕੋ ਮਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੁ ਹਮਲੁ ਠਤੇ ਗਜ ਸੁਗਾਉ ਸਰਬ ਬੁਖ ਦੁਖੀ ਦੁਖਿ ਆਈ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥
 ੩ ॥ ੧੩੮ ॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਉਦਮ ਕਰ ਉਕਰਾ ਦਉ ਠਕੁਰ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਚਰਾ ਦੁਹਰਿ ਗਨਿ ਅਪੇਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਗੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੁਖੁ ਹੁਮੇ
 ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਮਾਪਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੀ ਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਨ ਕਾਚਉ ॥
 ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਕਿਰਮ ਅਪਨੇ ਕਉ ਇਹੈ ਮੋਨੇ ਰਬੁ ਸੁਆਉ ॥ ੨ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਦ
 ਸਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹਿ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਟਾ ਤੇਰਾ ਦੀਅ ਖਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ
 ਬਿਖ ਕਟੈ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰਿ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਗਮ ਭਉ ਨ ਸੈ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
 ੪ ੩੮ ॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੇ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸੂਕਿਭਾ
 ਗੁਆਪਿ ਪ੍ਰਿਪਾਣੁ ਪ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਖਸਿਅ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗੁ ਉਧਾਰਿ
 ਅਗੁਰ ਦੇਵਾ ਮਲ ਮੁਤ ਮੁਕਾ ਜਿ ਮੁਖ ਦੋਹੇ ਤੇ ਸਭਿ ਲਾਗੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਭੂਆਪਿ ਕਰਤਾ
 ਸਭੁ ਸਿਸਟਿ ਸਰਤਾ ਸਭੁ ਮਹਿ ਹਰਿ ਅਸਮਾਣਿ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮ ਦੋਹੇ ਅਸਭੁ ਪਈ ਪੈਰੀ ਅੰ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਜੁਗੁ ਤੇਰਾ ਦੁਆ ਪਰੁ ਭਈ ਐ ਕਲਿ ਜੁਗੁ ਉਤਮੇ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁਖ
 ਹੋ ਕਰ ਪਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀ ਐ ਕਿਸੈ ਬਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਕਰਹਿ ਜਿ ਰਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏ
 ਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ॥ ਕਰਿ ਜੋਇ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਅਪਣਿ ਅਸੁੰਤ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੪੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ੫੨ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ
 ਭਾਮਾ ਬਿਖਾ ਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਦਾ ਦੀ ॥ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ ਪਵੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁਲ
 ਉਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇ ਉਕਵਨ ਦਰ
 ਦੀ ਨਾਨਕਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੪੧ ॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਾਦੁ ਰਸੋਇ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ
 ਭਾਮੇ ਹਕੁਟ ਬਿਬੈਰ ਸਮਾਤੇ ॥ ਮਿਥਿਆ ਗਹਨ ਗਹੇ ॥ ੧ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਨੇ ਰਬੁ ਪਾਨ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸ
 ਮਨੁ ਖਿਸਤਿ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਮਗੁ ਨ ਲਹੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤ

ਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਅਰੇ ॥੪॥੨॥੧੪੨॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਤਿਖਦੇ ॥
 ਮਪਿਰੀ ॥੧॥ਰਹਾਇ ॥ਕਨਿਕ ਮਨਿਕ ਗਜੇ ਸੇਤੀ ਅਨ ਲਾਲ ਨਹ ਨਾਹਨੀ ॥੧॥ਰਾਜਨ ਭਗ
 ਕਮਨ ਸਾਚਨਾ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥ਚਰਨ ਸਗਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ਸੁਖੇ ਸੁਖ ਪਾਹੀ ॥੧॥
 ਕਤ ਪਤਿਹ ਗੀ ॥ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੩॥੧੪੩॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਗੁਰਿ ਦਿ
 ਖਾਇ ਓਇਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਇ ॥ਈਤਹਿ ਉਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ॥ਹੁੰਦੀ ਤੁੰਹੀ ਸੇਹਨਾ ॥੧॥
 ਰਨ ਕਰਨਾ ਧਰਨ ਧਰਨ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੇਹਨਾ ॥੨॥ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਸੁਖਿ ਸੇਇਨਾ ॥੩॥੪॥੧੪੪॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਘਾ
 ਸਹਜਿ ਸੁਰੇਲਾ ॥੧॥ਰਹਾਇ ॥ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥ਉਮਗਹ ਅਤੇਲਾ ॥ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾ
 ਬ ਪ੍ਰਮੋਹ ਮਾਈ ॥ਭਗਤ ਨ ਕਾਓਲਾ ॥੨॥ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ਨਾਨਕ ਇਹ
 ਹਰਿ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥੩॥੫॥੧੪੫॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਅਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹੀ
 ਭਰਾ ਆਇ ਓਆਹੀ ॥੧॥ਰਹਾਇ ॥ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰ ਭੁਰਿ ਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥
 ਏਹ ਮੁਕਤ ਏਹ ਜਗਤ ਰਾਖੁ ਸੰਤ ਸੰਗਹਿ ॥੨॥ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੁ ਉਸਹ ਜਿਸ ਮਦੁ ਉਨਾਨਕ
 ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੩॥੬॥੧੪੬॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਠਕਰ ਚਰਨ ਸੁਹਾਵੈ ॥ਹਰਿ ਸੰਤ
 ਪਾਵੈ ॥੧॥ਰਹਾਇ ॥ਅਪੁਗਵਾਇ ਅਸੇਦਿਕ ਮਾਇਆ ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਾਵੈ ॥ਏਕਹਿ ਅਸਾਦ
 ਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ਅਨਨ ਭਾਵੈ ॥੨॥ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਚੈਤਦਿ ਚਾਹੀ ॥ਨਾਨਕ ਬਲਿਬਲਿ
 ਜਾਵੈ ॥੩॥੭॥੧੪੭॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ਰਹਾਇ ॥ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਵੁ ਹਰਿ ਦੈਬ ਸਾਫੁ ਤਿਸੁ ਬਿਗੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥੧॥ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਈ ਐਸਰ ਬਠਲ ਪਾਵੈ
 ਐਸਰ ਲੇਵੁ ਖਜਾਹੀ ॥੨॥ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਆਹੀ ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੇ ਮੁਆ ॥੧॥ਰਹਾਇ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਸਰਬ ਭਲ ਪਾਵੈ ॥ਸੇਜਨੁ ਸੁਖੀ ਆਪੁਆ ॥੧॥ਰਾਜੁ ਕਹਾਵੈ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ
 ਪਿਓਨ ਲੀਕੁ ਮਸੁਆ ॥੨॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਇਆ ॥ਸੇਜਨੁ ਨਿਹਚ ਲੁਖੀਆ ॥੩॥
 ਦਿ ॥੧੪੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਪਰ ੧੪ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨ ਦੇਲਾ ॥ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਲ ਗਿਰਹੈ ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਜਨ ਮਿਨ ਅਵੈ ॥ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀ ਜੈਇ
 ਮਨੁ ਦਿਜੈ ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧॥੧੫੦॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫

ਰਹੁਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ੧੭ ਅਸਾਵਰੀ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿ॥ ਹਰਿਗੋ
 ਮਨਿਪਿਆਰਿ॥ ਗੁਰਿਕਰਿਆਸੁਚਿਤਿਧਰਿ॥ ਅਨਸਿਉਤੇਰਿਛੇਰਿ॥
 ੧॥ ਅਐਸੇਲਾਲਨਪਾਇਓਗੀਸਖੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਕਜਮੇਹਸਰਿੰਪਗੁਨਹੀਚਲੈ
 ਹੀਗਹਰਿਓਤ੍ਰੁਨਰਿ॥ ਅਨਿਨਉਪਾਵਕਰਿ॥ ਤਉਨਿਸੈਸਗਨਿਪੈਗੀਸਖੀ॥ ੧॥ ਬਿ
 ਬਿਰਚਿਤਬਿਰਹੀ॥ ਬਨਗ੍ਰਿਹੁਸਮਸਰਿ॥ ਅੰਤਰਿਏਕਪਿਰਹੀ॥ ਬਾਹਰਿਅਨੇਕਧਰਿ॥ ੧॥ ਬਿ
 ਨਜੇਕੁਕਰਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਲੇਗਅਲੇਗੀਗੀਸਖੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੫੭॥ ਅਸਾਵਰੀਪ: ੫
 ॥ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨੀ॥ ਗੁਰਸਿਉਨਿਤਧਿਆਨੀ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਸੰਤਮੰਤਰਿਅਨਹੀ॥ ਸੇਵਗੁਰਚ
 ਨਿਹੀ॥ ਤਉਮਿਲੀਐਕੁਰਖਿਪਾਨਿਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਟੂਟੇਅਨਭਗਨੇਹੀ॥ ਲਹਿ
 ਜਮਭਇਅਨੀਹੀ॥ ਪਾਇਓਪੈਤਥਾਨੀ॥ ਤਉਭੁਕੀਸਗਲਕਾਨੀ॥ ੧॥ ਲਹੇਨੇਜਿਸੁਮ
 ਨਿਹੀ॥ ਭੈਪਾਵਕਪਾਹਿਪਾਨੀ॥ ਨਿਜਪਰਿਤਿਸਹਿਬਾਨੀ॥ ਹਰਿਗਸਰਸਹਿਮਾਨੀ॥
 ਲਾਬੀਤਿਸੁਭੁਖਾਨੀ॥ ਸਾਧੁਰਸਨਭਨੀ॥ ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੨॥
 ੧੫੮॥ ਅਸਾਵਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨੀ॥ ਜਪੀਐਸਹਜਿ
 ਨੀ॥ ਸਾਧੁਰਸਨਭਨੀ॥ ਛੂਟਨਬਿਧਿਸੁਨੀ॥ ਪਾਈਐਵਰੁਪਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਰ
 ਉਐਜਹਿਜਨਮੁਨੀ॥ ਸਰਬਕਪੁਰੁਧਨੀ॥ ਦੁਲਭਕਲਿਦੁਨੀ॥ ਦੁਖਬਿਨਾਸਨੀ॥
 ਪੁਰੁਪੁਰਨਾਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਮਨਸੇਸੇਵੀਐਹੀ॥ ਅਲਖਅਭੇਦੀਐਹੀ॥ ਤਾਸਿਉਪ੍ਰ
 ਕਰਿਹੀ॥ ਬਿਨਸਿਨਜਾਇਮਰਿਹੀ॥ ਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆਹੀ॥ ਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੀਅਮੇਰੇਮਨਾ॥
 ੩॥ ੧੫੯॥ ਅਸਾਵਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਏਕਾਓਟਗਹੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਕ
 ॥ ਅਗਿਆਸਤਿਸਹੀ॥ ਮਨਹਿਨਿਧਾਨੁਲਹੀ॥ ਸੁਖਹਿਸਮਾਈਐਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਜੀਵਤਜੇਮਰੇਹੀ॥ ਦੁਤਭਸੇਤਰੇਹੀ॥ ਸਭਕੀਰੇਨਿਰੋਇਹੀ॥ ਨਿਰਭਉਕਹਉਸੇਇਹੀ॥ ਅਟੇ
 ਦੇਸੀਆਹੀ॥ ਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਜਨਨਾਮਸੁਖੁਹੀ॥ ਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਕਦੇ
 ਹੀ॥ ਜੇਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭਨੇਹੀ॥ ਸਭਕੋਤਿਸੁਮੰਨੇਹੀ॥ ਸਭਲੁਸੁਆਇਆਹੀ॥ ਨਾਨਕਪੁਰੁਭਇ
 ਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੬੦॥ ਅਸਾਵਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈ
 ਹੀ॥ ਪਰਮਪਦਪਾਈਐਹੀ॥ ਏਆਰਸਜੇਬਿਧੇਹੀ॥ ਤਾਕਉਸਗਲਸਿਧੇਹੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ
 ਅਹੀ॥ ਨਾਨਕਦੁਰੁਭਗੀਅਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਪਗਧੇਈਐਹੀ॥ ਦੁਰਮਤਿਧੇਈਐ

ਦਸਹੇ ਸੁਹੇਇ ਜੀਅ ਪੈਦੁ ਖੁਨ ਕੇ ਏਹੀ ਤਗਤ ਸਗਨਿ ਪਰੁਹੀ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਭੁ ਏਹੀ ਹਰਿਹ
 ਰੇ ਜੀਅ ਪਿਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰਹੀ ਨਾ ਖੁਦਿ ਕਾਇ ਮੂੰਹੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਰਿ
 ਕੇਇਹੀ ਅਨਹਿ ਅਗਧਿ ਸੇਇਹੀ ਨਿਮਖਨ ਵੀਸਰੇਹੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੇਹੀ ਗੁਰਕਈ ਕੁ
 ਰਬੁ ਜਾਇਹੀ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬੧ ॥ ਅਸਦਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
 ਕਰਨਾ ਕਰਨ ਤੂੰਹੀ ਅਦਰੁ ਨ ਮੁਝੈ ਮੂੰਹੀ ਕਰਹਿ ਸੁਹੇਈ ਐਹੀ ਸਹਜੁ ਸੁਖ ਸੇਈ ਐਹੀ ਪੀਰ
 ਜਾਨੁ ਭਏਹੀ ਪੁਰ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੇ ਹੀ ਪੁਰਨ ਸੰਜਮੇ ਹੀ ਜ
 ਭਰੇ ਛੁਟੇ ਅਪਹੀ ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪਹੀ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ ਅਹੀ ਪਤਿਰ ਖੁਬਨ ਵਾਹੀ ਅਮੇਰੇ ਮਨ
 ਾਇਹੀ ਸੁਖੁ ਜਨੀ ਐਹੀ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁਮਾਨੀ ਐਹੀ ਮੰਦਾ ਨਹਿ ਕੇਇਹੀ ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨੇ ਹੇਇਹੀ
 ਆਪੇ ਜਿਉ ਰਖੇਹੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਚਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਨਹਿ ਕੇਇਹੀ ਤਿਸ ਕਾ ਪੁ
 ਜੈ ਸੇਇਹੀ ਅੰਤ ਰਗਤਿ ਬੁਝੈਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਮੁਝੈ ਪਤਿਤੁ ਧਰਿ ਲੇਹੀ ਨਾਨਕ ਅ
 ਵਾਸਿਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧੬੨ ॥ ਅਸਦਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਇਕਤੁ ਕਾ
 ਰਿਖਰੇ ਸੀ ਅਹੀ ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸਿ ਅਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਸਿ ਉਗਰਿ ਹੋਹੀ ਸਭਿ ਕੋ ਤਜਿਹ
 ਏਹੀ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਲਏਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਤਜਿਅਨ ਲਗੇਹੀ ਜਨਮ
 ਹਿ ਮਰਿਭਗੇਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਹੇਹੀ ਜੀਵਤ ਸੇਰੇਹੀ ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਹੇਹੀ ਨਾਨਕ
 ਭਗਤੁ ਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ੧੬੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਪੰਚਮਨਾਏ ਪੰਚਗੁਸਾਏ ਪੰਚ
 ਵਸਾਏ ਪੰਚਗਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਇਨ ਬਿਪਿਨ ਗੁਰੁ ਧੁਠਾ ਮੇਰੇ ਕਾਈ ਦੁਤ ਗਇਆ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਤਿ
 ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਰਿਗਾ ਠਹਰੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਬੀਚਰਿ ॥ ੨ ॥
 ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਚੁ ਕਾਈ ਮੀਤਾ ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤਾ ਸਾਤਿ ਸਹਜੁ ਖਕੇ ਸਭਿਹ
 ਨਾਸਾਹ ਵਾਪਾਗੀ ਏਕੈ ਬਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਜੇਜੀਅ ਰੰਨੁ ਕੇਲਏ ਨੰਗਾ ਤਿਸਤਿ ਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਪੁਰਿ
 ਕੀਛੁ ॥ ੫ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਵਿਖੇ ਪਿਚਲਾ ਵਹਾ ਲੈਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਿਅਵਹਾ ॥ ੬ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਟ ਜਾਗੇ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਚੁ ਸਮਾਗੇ ॥ ੭ ॥ ਸੇਵ ਸੇਇਹੁ ਪਰਿਜਿ
 ਤੁਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਸੇਧਾ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਘ ਘਰੁ੩॥ ਅਸਦਗੀ॥ ਮੇਰੇਮਨਿਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤ॥ ਸਾਧਕ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਿਰਮਲਸਚਰੀਗੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨਕੀਪ੍ਰਿਅਸਾਧਣੀਚਿਤਦੁਤਅ
ਪ੍ਰਕਾਸਕਰੁਅਨੁਕਰੁਪਰਬ੍ਰਹਮਹਰੇਕਿਰਪਾਧਰਿਮੁਰਗਿ॥੧॥ ਅਨੁਪਰਵੇਸੀਆਇਅਮਿਉ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ ਜਿਸਦੁਪਰਬਉਚਾਰਤਸੋਪਾਇਯੋਗਮਹਿਰੀਗੀ॥੨॥ ਜੇਤੇਮਾਇਆਗੰਗਿਗੰਗਿ
ਸੇਜਨਿਖਿਨਮਾਹਿ॥ ਭਗਤਗਤੇਤੇਰੇਨਾਮਸਿਉਸੁਖੁਭੰਚਹਿਸਭਠਾਇ॥੩॥ ਸਰੁਜਗੁਜਲਦੁ
ਪੇ ਸੰਮੇਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕੋਨਉ॥ ਕਰਿਮਿਤੁਨੀਸੁਸਿਉਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਠਾਇ॥੪॥ ਮੀਤਸਾਜਾ
ਤਈਧਪਕੋਉਤੰਸਾਥਾ॥ ਏਕਨੇਦੁਪੁਨਾਮਨਾਮਦੀਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥਾ॥੫॥ ਚਰਨਕਮਲਬੋਰਿਥਰੇ
ਲਾਗੇਸਾਗਰੁਤਰਿਓਤੇਹਾਭੋਟੇਓਪੁਰਸਤਿਨੁਹੁਸਚਪ੍ਰਭਸਿਉਨੇਹਾ॥੬॥ ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚਾ
ਦਿਸਰੁਨਸਾਸਿਰਿਰਸਿਜੋਤੁਪੁਰਦੈਸੋਭਲਾਤੇਰੇਰਠੇਕਰਜਗਸਿ॥੭॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਪ੍ਰੀਤਮਮਿਉ
ਉਪਜੇਮਹਾਅੰਦਾਕਹੁਨਾਨਕਸਰਦੁਖਮਿਟੇਪ੍ਰਭਭੋਟੇਪਰਮਾਨੰਦ॥੮॥੧॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਘ ਥਿਰਹਰੇ॥ ਘਰੁ੪ ਛੰਤਕੀਜਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸਿਮਰੀਐ
ਅਰੇਦਰਸਨਕਉਥਲਿਜਾਇ॥੧॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਬੀਸਨਹਿਪ੍ਰਿਅਾਰੇਸੋਕਿਉਤਜਣਜਣੀ
॥੨॥ ਇਹਨੁਵੇਚੀਸੰਤਪਹਿਪ੍ਰਿਅਾਰੇਪ੍ਰੀਤਮਦੋਇਮਿਓਇ॥੩॥ ਸੁਖਸੀਗਾਰਬਿਖਿਆਕੋਓ
ਤਜਿਓਰੇਮੇਗੀਮਾਇ॥੪॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਤਜਿਗਏਪ੍ਰਿਅਾਰੇਸਤਿਹਾਰਚਰਨੀਪਾਇ॥੫॥ ਜੇਜਾ
ਤੇਰਾਮਸਿਉਪ੍ਰਿਅਾਰੇਅਨਤਨਕਹੁਜਾਇ॥੬॥ ਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਪ੍ਰਿਅਾਰੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਅਪ
॥੭॥ ਅੰਚਲੁਗਾਰੇਅਸਾਧਕਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਇ॥੮॥੧॥੩॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਘ
॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਟੀਐਪ੍ਰਿਅਾਰੇਜਬਭੋਟੇਹਰਿਗਾਇ॥੧॥ ਸੁੰਦਰੁਸੁਘਰੁਸੁਜਾਣੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਜੀਵ
ਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇ॥੨॥ ਜੇਜੀਅਤੁਨੁਰੇਬੀਛੁਰੇਪ੍ਰਿਅਾਰੇਜਨਮਿਮਗਹਿਥਿਭੁਖਾਇ॥੩॥ ਜਿਸੁ
ਲਹਿਸੇਮਿਲੈਪ੍ਰਿਅਾਰੇਤਿਸਕੈਸਾਗਉਪਾਇ॥੪॥ ਜੇਸੁਖਦਰਸਨੁਪੇਖਤੇਪ੍ਰਿਅਾਰੇਸੁਖਤੇਕਰਣਨਜਾਇ
॥੫॥ ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਪ੍ਰਿਅਾਰੇਜੁਭੁਜੁਗੁਰਹੀਸਮਾਇ॥੬॥ ਜੇਤੁਪੁਰਦੈਸੋਭਲਾਪ੍ਰਿਅਾਰੇ
ਰੀਅਮਰੁਜਾਇ॥੭॥ ਨਾਨਕਗੰਗਿਰਤੇਨਾਗਾਇਣੇਪ੍ਰਿਅਾਰੇਮਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੨॥੪॥
ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਘ ॥ ਸਭਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਨਤੇਪ੍ਰਿਅਾਰੇਕਿਸੁਪਹਿਕਹਉਸੁਨਾਇ॥੧॥ ਰੂਟ
ਜੀਅਸਰੁਨਾਕਤੇਗਾਦਿਤਾਪਹਿਗਰਿਖਾਹਿ॥੨॥ ਸੁਖਦੁਖਤੇਗੀਅਗੀਅਪ੍ਰਿਅਾਰੇਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ

ਜੇਕੁੰਕਰਦਹਿਸੇਕਗੀਪਿਅਰੇਅਵਰਕਿਛੁਕਹਤਨਜਾਇ॥੪॥ਦਿਨੁਗੈਣਿਸਭਸੁਹਾਵਣੇ
ਪੁਰੇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥੫॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪਿਅਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਓਭੁਲਿਖਾ
੨੬॥ਏਕੋਆਪਿਵਰਤਦੀਪਿਅਰੇਪਟਿਪਟਿਹਰਿਅਸਮਾਇ॥੭॥ਸੰਸਾਰਕੁਪਤੇਉਧਰਿ
ਉਪਿਅਰੇਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥੮॥੩॥੫॥

੧੬ ਸਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਾਮਾਸਾਛੰਤਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ॥ ੧॥ ਅਨਦੋਅਨਦੁਪਣਾਮੈਸੋਪ੍ਰਭਰੀਠਾਰਾਮਾਚ
ਖਾਨਕਾਥਿਅਨੁਮੈਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਰਾਮਾਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਮਨਮਹਿਦੂਠਾਸਤਿਗੁਰੁਤੂਠਾਸਹਜੁ
ਤੁਇਆਗਿਹੁਦਸਿਆਇਆਮੰਗਲੁਗਾਇਆਪੰਚਦੁਸਟਓਇਕੁਗਿਗਾਇਆਸੀਤਲਾਮਾ
ਪਣੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੇਸਾਜਨਸੰਤਬਸੀਠਾਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਓਮਨੁਮਾਨਿਅੰਸੋਪ੍ਰਭੁਨੈਣੀਰੀ
ਤੁ॥੧॥ਸੋਹਿਅਨੁਸੋਹਿਅਨੁਮੈਰੈਬੰਕਦੁਆਰੇਗਾਮਾਪਾਹੁਨਹੁਪਾਹੁਨਹੁਮੈਰੇਸੰਤਪਿਅਰੇਗਾਮਾ
ਸੰਤਪਿਅਰੇਕਾਰਜਸਰੇਨਮਸਕਾਰਕਰਿਲਗੇਸੇਵਾਅਪੇਜਾਣੀਆਪੇਮਾਣੀਆਪਿਸੁਆਮੀ
ਅਪਿਦੇਵਾਅਪਣਕਾਰਜੁਆਪਿਸਦਾਰੇਅਪੇਧਾਰਨਧਾਰੇਕਹੁਨਾਨਕਸਹੁਘਰਮਹਿਬੈਠਸੇ
ਰੋਬੰਕਦੁਆਰੇ॥੨॥ਨਵਨਿਧੇਨਉਨਿਧਿਮੈਰੇਘਰਮਹਿਆਈਗਾਮਾਸਭੁਕਿਛੁਮੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ
ਨਾਨਾਮੁਖਿਆਈਗਾਮਾਨਾਮੁਖਿਆਈਸਦਾਸਖਾਈਸਹਜਸੁਭਾਈਗੋਵਿੰਦਾਗਣਤਮਿਟਾ
ਈਚੁਕੀਧਾਈਕਦੇਨਦਿਆਪੇਮਨਿਚਿੰਦਾਗੋਵਿੰਦਗਾਜੇਅਨਹਦਦਾਜੇਅਚਰਜਸੇਭਬਣ
ਈਕਹੁਨਾਨਕਪਿਰੁਮੈਰੈਸੰਗੇਤਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੩॥ਸਗਸਿਅਨੁਸਗਸਿਅਨੁਮੈਰੇਭਾਈਸ
ਤੁਮੀਤਗਾਮਾਥਿਖਸੇਥਿਖਮੁਅਖਾਨਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਗਾਮਾਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਹਰਿਹਰਿਕੀ
ਤਤੁਟੀਰੀਤਾਰੁਮਗਵਾਪਾਇਆਖਜਾਨਾਬਹੁਤਨਿਧਾਨਾਸਣਥਮੇਗੀਆਪਿਨੁਸੋਈਸੁਗੀ
ਅੰਸੋਪਰਧਾਨਾਜੇਪੁਰਿਅਪਨਾਕੀਤਾਕਹੁਨਾਨਕਜੀਵਲਿਖੁਆਮੀਤਾਸਰਸੇਭਾਈਮੀਤਗਾ
ਮਾ॥੪॥੧॥ ਅਸਾਛੰਤਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਿਛੁਜਾਇਨਜਾਣੀ
ਨਾਮਾਸੁਰਿਨਰਸੁਰਿਨਰਹੁਨਜੂਸਹਜਿਦਖਾਣੀਗਾਮਾਸਹਜੇਦਖਾਣੀਅਮਿਉਬਾਣੀਚਰਣਕਮਲ
ਰੇਗੁਲਾਇਆਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਜਨੁਮਨਚਿੰਦਿਆਣੁਪਾਇਆਤਜਿਮਾਨੁ
ਮੇਰੁਦਿਕਾਕੁਦੁਜੋਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਥਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ॥
੧॥ਹਰਿਸੰਤਹਰਿਸੰਤਸਜਨਮੈਰੇਮੀਤਸਹਾਈਗਾਮਾਵਰੁਭਗੀਵਰੁਭਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗਾ
ਮਾਦਰੁਭਗੀਪਾਏਨਾਮੁਖਿਅਏਲਾਥੇਦੁਖਸੰਤਪੈਗੁਰਚਰਣਿਲਗੇਕੁਮਭਉਭਗੇਆਪੁ

ਮਿਟਾਇਆਪੈ ਕਰਿ ਕੇਰਾ ਮੇਲੇ ਪੁਰਾਪਨੈ ਦਿਛੁ ਰਿਕਤ ਹਿਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾ
ਦਸੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਠਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਦਰੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋ ਹਨਿ ਤੇਰੇ ਤਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥
ਗੀਤਿ ਨਦਰਿ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੇ ਕਰਿ ਨਾਮ ਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪੁਰਾ
॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਇ ਗਿਆ ਸਭੁ ਬਾਈ ਪੁਰਾ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਨ
ਆਜੁ ਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਮ ਕਸਰਾਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ
ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਪੂਰਿ ਦਰੁ ਰਾਗੀ ਪਾਵਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪੂਰਿ
ਈ ਐ ਮੈਲੁ ਗਾਵਾਈ ਐ ਜਨਮ ਮਰਠ ਦੁਖ ਲਾਭੇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾ ਹਰਿ ਸਦਾ ਹਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੁਰੁ
ਬੋ ॥ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁ ਰਿਜੇ ਨਿਪਾਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਮ ਕੁਰਸਰਾਣਿ ਤੇ
ਐਆਪਣੈ ਪੁਰੁ ਭਵਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿਛੁ ਆਨਾਮੁ
ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਰੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ
ਰੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਦੂਠਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ
ਬਿਨ ਸੀ ਗਠੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਜਿ ਭੁਭਾਈ ਛੇ ਰਿਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗੈ ਗੁਮ ਜੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਦੇ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਿਛੁ ਆਨਾਮੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛੁ ਲੀਤਿ ਉਰਾ ਮਰਸਿ ਮਾਝੇ ਰਾਮ
ਜੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਏ ਪਦੇ ਸਿਆ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭੁਭੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮ
ਆਪਿ ਲੀਏ ਲਾਵਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦ ਰਥੇ ਪਰਗਟੇ ਪੁਰਗਟੇ ਰਿਨ ਕਤ ਪੁਜਾਏ ॥ ਪੁਰੁ ਸੁਖੁ
ਸਰੁ ਪੁਸੁ ਜਾਣੁ ਸੁਆਮੀ ਤਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੋ ॥ ਜਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਾਛੁ ਲੀਨ ਨ ਕਹਿ ਮਾਝੇ ॥ ੨ ॥ ਚਰ
ਕੁਜ ਚੈ ਬੁਢ ਦਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਨਾਧਾਰ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਾਛੁ ਪਜੀ ਨਾ ਸੁਤ ਕ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭੁ ਪੁਤੈ ਪਿਆਰਾ
ਮਰਾਜੇ ॥ ਸਭੁ ਪੁਤੈ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰਤ ਕੀਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਨ ਬਿਸੰ
ਕਬ ਪੁਰੁ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਪੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗ ਜੀਵਨੇ ਸੰਤ ਰਸ ਪੀਵਨੇ ਜਪਿ ਭਰਮ ਮੋਹ
ਖਰਾਗਾ ॥ ਚਾੜਿ ਜਚੈ ਬੁਢ ਦਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ਮਨੇ ਰਥੇ
ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਚਰੀਠੀ ਤਿਭੀ ਮਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਸੁਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਪੁਰਾਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਾਏ ਸੁਰੀ
ਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆ ਨਾਮ ॥ ਅਦਿਮ ਧਿ ਅੰਤ ਪੁਰੁ ਸੇਈ ਏ ਦਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ
ਨੇਰੇ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਸਾਧੁ ਪੁਰਾ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਮਨੇ ਰਥੇ ਪੁਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ

ਗੁਰਸਾਖੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ਪ - ਘਰੁ ੬ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਾਕਿ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ
 ਜਪਤਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟ ਸਾਧ ਸੰਗਤਾ॥੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਅੰ
 ਛੰਦੀ ਤਿਨ ਅਬ ਦੁਧ ਅਚਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਗਾ ਅਬ ਏਕ ਨਿਊਓ ਅਲਿਕ ਮਲੇ ਹਬਾ ਸਨਮ
 ਮੁਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਹਿ ਟਹੇ॥ ਖਿਨੁ ਨਹਿ ਟਹੀ ਐ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀ ਐ ਸੀ ਗਾਰਹ ਭਿਰਸਾ ਅਰਪੀ ਐ॥
 ਜਗਤੁ ਬਸੁ ਟੀ ਐ ਜਮ ਪੰਥ ਭੁਟੀ ਐ ਤਹ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨ ਰੂਪੀ ਐ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਇ ਦਗੁ ਟੀ ਐ ਸ
 ਕਲਪ ਛੰਤ ਦੁਖ ਹੋਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਹੋਇ ਦਹ ਰਿਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇ ਪੁਕਰੇ ਹੁ ਐ ਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਹੋ॥੧॥ ਜੇ ਸੀ ਮਛੁ ਟੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਪੀਰੇ ਮਨ ਐ ਸਨੇ ਪੁਕਰੇ ਹੁ॥ ਜੇ ਸੀ ਚਾੜ੍ਹ ਕਪਿ ਆਸ
 ਖੁਖਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਗਬ ਸੁਸੁਹ ਦੇ ਮੇਹਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀ ਜੇ ਅਤਿ ਲਾਈ ਐ ਚਿ
 ਤੁਰਗੀ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀ ਜੇ ਸਗਣਿ ਪਗੀ ਜੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਹਾਗੀ॥ ਗੁਰਸ ਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾ ਹਦਿ
 ਛੰਤੋ ਮਨ ਦੇ ਦੀਸਾ ਚੁਸਨੇ ਹੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਨ ਕੁਰਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀ ਜੇ ਨੇਹ ਮਨ ਐ ਸਨੇ ਹੁ
 ਰੇ ਹੁ॥ ਚਕਵੀ ਜੁਰਸਨੇ ਹੁ ਚਿਤ ਦੇ ਆਸ ਘਟੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ॥ ਕੇ ਕਿਲਾ ਅੰਬ ਪਗੀ
 ਤੇਰ ਦੇ ਸੁਹਾਵੀ ਅਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀ ਜੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੇ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀ ਜੇ ਇਕ ਗਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪ
 ਤਿ ਆ॥ ਅਬ ਕਿ ਮਾਰ ਗੁਲਾਇ ਓਸੇ ਪੁਰਚਾਇ ਓਨੇ ਗੇਅ ਦੁਣ ਜਦੁ ਟਿਅਾ ਥਿਰੁ ਸਪੁਸਗ ਟੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੁਟ ਸਿਮੇ ਹਜੁ ਕਿਤੀ ਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾ
 ਏ ਪਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀ ਅਰ ਦੇਖੀ ਐ॥ ਕਾਨਿ ਸਿਕਰ ਕਜੇ ਸੇਨ ਦਸੁ ਟਿਸ੍ਰੁ ਟਿਹੀ ਉਭਿ ਦੇ ਮਨ ਐ ਸੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਜੇ॥ ਜੇ ਸੀ ਤਹੁ ਟਿਭੁਤ ਹੋਇ ਰਣੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਧੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀ ਜੇ॥ ਮਨੁ ਲਾਲ ਹਿਦੀ
 ਜੇ ਭੋਗ ਕਰੀ ਜੇ ਹਭਿ ਖੁਸੀ ਆਰੰਗ ਮਾਣੇ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇ ਅਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇ ਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿ
 ਓਸਿ ਚਿਰਾਣੇ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ਥੀ ਤਾਡਿ ਠਮੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀ ਸੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦ
 ਇਆਲ ਮੇਹ ਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀ ਜੇ ਐ ਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਜੇ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਛੰਤਾ॥
 ਪਤਿਸਾਹੀ ਪ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਟਿਰਤੀ ਬੇਜਤੀ ਹਰੀ ਬਹੁ ਅਵਿਗਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਟੇ ਸਾਧ
 ਸਾਧ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆ ਮਨ ਮਾਰਿ॥੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਾਕਿ ਭੇਜਹਿ ਅਸੀ ਬਸੁ ਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੋ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ
 ਟੇ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਅਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ॥ ਜਪਿ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੁਜਾ ਅਨਿਕ ਸੇਧ ਨ ਬੰਦਨਾ॥
 ਕੇਰ ਗਵਨ ਬਸੁ ਪਤੀ ਰਬ ਮਜਨ ਮਿਲਨਿ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਮਨੁ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪੁਤ੍ਰ ਪੰਥੀ ਸਗਲ
 ਭੁਝਿਅ ਰਾਧ ਤੇ॥ ਦਿਨੁ ਮੂਲੁ ਲੁਗੇ ਬੁਨਾਨ ਕਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਇਗਤੇ॥੧॥ ਕੋਟਿ - ਬਿਸਨ

ਅਦਤਰਸੰਕਰਜਟਾਧਾਗਚਹਿਤੁਸ੍ਰਹਿਦਇਆਰਮਨਿਤਨਿਰੁਚਮਪਦਾਅਪਾਨਾ
ਮੇਗੋਬਿਦਰੁਕੁਰਸਗਲਪੁਰਕਪ੍ਰਭਸਨੀ। ਸੁਰਸਿਧਗਟਗੰਧਰਬਧਿਅਦ੍ਰਿਜਪਥੇ
ਗੁਣਭੁਨੀਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਅਨੇਕਦੇਵਜਪਤਸੁਅਮੀਜੈਜੈਕਗਾਅਨਾਥਨਾਥਦਇਅਲਾ
ਨਕਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਓਧਾ॥੨॥ ਕੋਟਿਦੇਵੀਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲਖਿਮੀਅਨਿਕਭਤਿਅ
ਪਤੁਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰਾਧਹਿਪਉਣਪਟਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿ॥ ਨਖਿਅਤ੍ਰਸਸੀਅਰੁਗੁਪਿ
ਦ੍ਰਹਿਬਸੁਧਗਗਨਗਾਵ੍ਹੇ॥ ਸਗਲਖਟਿਸਗਲਬਟਿਸਦਾਸਦਾਧਿਅਦ੍ਰੇਅਸਿਮਿ
ਤਿਪੁਰਾਣਚਰੁਰਬੇਦਹਥਟਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉਜਪਾਤਿ॥ ਪਤਿਤਪਦਨਭਗਤਿਦਛਲਨਾਨਕ
ਮਿਲੀਐਸੰਗਿਸੀਤਿ॥੩॥ ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੂਜਨਾਈਰਸਨਤੇਤਭਨੀ॥ ਅਨਜਾਨਤਜੇਸੇਵੈਤੋਰੀ
ਹਜਇਘਨੀ॥ ਅਦਿਗੁਤਅਘਨਤਅਥਾਹਠਾਕੁਰਸਗਲਸਤ੍ਰੇਬਾਹਗਾ॥ ਸਰਬਜਾਚਿਕ
ਕੁਦਾਤਨਹਿਤੁਰਿਸੰਗੀਜਾਹਠਾਕੁਸਿਭਗਤਥੀਅਮਿਲੇਜੀਅਰਾਕੀਉਪਮਾਕਿਤਰੀ
॥ ਇਪੁਦਾਨੁਮਨੁਨਕਪਾਏਸੀਸੁਸਾਧਾਹਧਿਚਰਨੀ॥੪॥੨॥ ਅਸਾਛੰਤਪਤਿ
ਤੀਪ ਸਲੋਕ॥ ਉਦਮਕਰੁਦ੍ਰੁਭਗੀਰੋਸਿਮਰੁਹਰਿਹਰਿਗਇਆਨਾਨਕਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖੋਦ੍ਰਿਦੁਖਦਰਦਕੁਮੁਖਇ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਨਾਮੁਜਪਤੋਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਾ
ਈਐ॥ ਭੇਟਤਸਾਧੁਸੰਗਜਮਪੁਰਿਤਹਜਾਈਐ॥ ਦੁਖਦਰਦਨਭਉਬਿਅਪੈਨਾਮੁਸਿਮਰਤ
ਸਦਸੁਖੀ॥ ਸਸਿਸਸਿਅਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਧਿਅਇਸੇਪ੍ਰਭੂਮਨਿਸੁਖੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਅਨਿ
ਰਸਾਲਗੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦਇਅਸੇਦਲਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਚਰਣਜੀਪੈਨਾਮਜਪ
ਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥੧॥ ਪਾਦਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਭੁਰਮਅੰਧੇਰਬਿਨਾ
ਗਿਆਨਗੁਰਅੰਜਨਾ॥ ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਆ
ਇਕਨਿਮਖਜਕੈਰਿਦੈਵਸਿਅਮਿਟੇਤਿਸਹਿਦਿਸੁਰਿਆ॥ ਅਗਾਧਿਬੋਧਸਮਰਥਸੁਅਮ
ਸਰਬਕਾਭਉਭੰਜਨੇ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਚਰਣਜੀਪੈਪਾਦਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ॥੨॥
ਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ॥ ਮੋਹਿਅਸਰਤੁਅਚਰਨਤੁਮਾਰੀਸਰਨਿਸਿਧੋ॥ ਦੀ
ਚਰਨਕਾਰਨਕਰਨਸੁਅਮੀਪਤਿਤਉਧਰਨਹਰਿਹਰੇ॥ ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਭਦ੍ਰਉਤਰਨਾਮਸਿਮਰਤੁ
ਤਰੇ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਬੋਅੰਤਖੇਜਹਿਸੁਨੀਉਧਰਨਸੰਤਸੰਗਥਿਧੋ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਚਰਣਜੀਪੈ
ਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ॥੩॥ ਭੁਗਤਿਦਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਅਪਿਥਨਾਇਆਜ
ਹਜਹਸੰਤਅਰਾਧਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਗਦਇਆ॥ ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਲੀਏਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਭਉਗਤ

ਸਾਗਿਆਮਾਨੰਦਹਰਿਜਸਮਹਾਮੰਗਲਸਰਬਦੁਖਦਿਸਾਗਿਆਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸ
ਦਹਿਸਏਭੁਤਹਦਿਸਟਾਇਆਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੈਪੈਭਗਤਿਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬ
ਨਾਇਆ॥੪॥੨॥੬॥ ਆਸਛੰਤਪਾਤਿਸਾਧੀਪ ਆਬਿਰਸੀਤਨਸੇਹਗੁਮਰੈਨਜਾ
ਵਏ॥ਜਾਕੈਕਿਉਹਰਿਨਾਹੁਸੁਸਦਹੀਰਵਏ॥ਅਦਿਨਾਸੀਅਦਿਗਤੁਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਨਵਤੰਨੁਨਿ
ਅਲਾਨਹਦੁਰਿਸਦਹੁਦੁਰਿਠਕੁਰਦਹਦਿਸਪੁਰਨਸਦਸਦਾਪ੍ਰਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਤ
ਜੀਪ੍ਰਾਮ੍ਰੀਤਮੁਰੰਦਏ॥ਨਾਨਕੁਦਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏਬਿਰਸੀਤਨਸੇਹਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ
॥ਜਾਕਉਰਾਮਰਤਾਰਤਕੈਅਨਦੁਪਟਾ॥ਸੁਪਦੰਤੀਸਾਨਾਹਿਸੇਭਾਪ੍ਰਬਿਬਣਾ॥ਮਾਨੁਮਹ
ਤੁਕਉਅਠਹਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨੁਸੇਪ੍ਰਭੁ॥ਸਰਬਸਿਧਿਨਦਨਿਧਿਤਿਤੁਗਿਹਿਨਹੀਉਨਾ
ਸਕੁਕਿਛੁਅਸੁਰਬਾਨੀਪਿਰਹਿਮਾਨੀ॥ਬਿਰਸੇਹਗੁਤਕਾਬਣਾ॥ਨਾਨਕੁਦਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿ
ਜਾਏਜਾਕੈਰਾਮਰਤਾਰਤਕੈਅਨਦੁਪਟਾ॥੨॥ਅਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ਪੀ
ਸਉਰਣਪਖਾਰਿਅਪੁਤਿਅਗੀਐ॥ਤਜਿਅਪੁਮਿਟੈਸੰਤਪੁਆਪੁਨਹਜਠਾਈਐ॥ਸਰ
ਵਿਗੀਜੈਸਾਨਿਲੀਜੈਕਰੈਸੇਸੁਖਪਾਈਐ॥ਕਰਿਦਾਸਦਾਸੀਰਜਿਉਦਾਸੀਕਰਿਜੇਹੁ
ਦਿਨੁਹੈਵਿਜਾਗੀਐ॥ਨਾਨਕੁਦਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏ॥ਅਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀ
ਐ॥੩॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭੁਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਤਕੀਪੁਰਨਆਸਜਿਨਸਾਪਸੰਕੁਪਾਇਆ
ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਾਸਿਮਰਣਲਾਗਿਆ॥ਭੁਗਮੁਸੇਹੁਦਿਕਾਰੁਦੁਜਾਸਗਲਤਿਨ
ਦਿਤਿਆਗਿਆ॥ਮਨਿਸਾਤਿਸਹਜੁਜੁਭਉਦੁਠਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਦਖਾ
ਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭੁਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥੪॥੪॥੭॥ ਆਸਛੰਤ
ਪਤਿਸਾਧੀਪ ਸਭੇਕੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਤਿਆਕਛੁਨਕਹੈਜਮਕਾਲਾ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤ
ਨੁਖੀਹੋਇਅੰਤੇਮਿਲੇਗੇਪਾਧੁ॥੧॥ਛੰਤਮ ਅਉਸਖੀਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੇਰਿਉਧਰਿਲੇਹਾ॥ਬਿ
ਭਉਕਉਕਰਿਜੇਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹਾ॥ਹਰਿਨਾਮਗਉਚਰਣਲਾਗਉਮਾਨੁਤਿਆਗਉਤੁ
ਮਦਇਆ॥ਕਤਪੂਨਪਵਉਸਗਣਿਪਵਉਕਰੁਣਾਮੈਪ੍ਰਕਰਿਮਇਆ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅ
ਪਾਹਿਰਮਲਚੁਣਹੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਹਾ॥ਕਰਿਜੇਹੁਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਜਨਮਮਗਨਿਦੁਆਰਿ
ਲੇਹਾ॥੧॥ਅਪਗਾਧੀਮਤਿਹੀਨੁਨਿਰਗੁਨੁਅਨਾਖਨੀਚੁ॥ਸਠਿਕਠੇਰਕੁਲਾਹੀਨਬਿਅਪਤਮੇਹ
ਕੀਚੁ॥ਮਲਕੁਰਮਕਰਮਅਹਿਸਮਤਮਰਣੁਚੀਤਿਨਮਾਵਏ॥ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦਮਾਇ
ਆਅਗਿਆਨਤਲਪਟਾਵਏ॥ਪਿਥੈਜੋਬਨਿਬਧੈਜਰੂਆਦਿਨਦਿਨਹਿਹਰੈਸੰਗਿਮੀਚੁ॥ਬਿਨ

ਵੇਤਿਨਨਕਅਸਤੇਰੀਸਰਣਿਸਪੁਰਪੁਨੀਚੁ॥੨॥ ਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਸੰਕਟਮਹਾਜੇਨਿਲਪੁਟੇ
 ਚਿਤਿਹਸੀਗਮੀਠੇਭੇਨਸੇਨਾ। ਕੁਮਰੁਕੁਰਅਭਾਨਤਅਃਇਥਿਹਪਰਦੇਸਹਿਧਾਇਯਿਅਬਠਿਧਰੁ
 ਭਮੁਰਗੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਇਯਿਰਾਖਾਹਰੇਪ੍ਰਭਾਪਿਅਰੇਪ੍ਰਣਤਕਵੁਨਹੇਅੰਰੇਨਾ। ਬੁਖਸਹਜਾ
 ਦਨਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇਰੀਤਰੇਕੁਉਨਾ॥੩॥ ਨਾਮਧਾਰੀਕਉਪਰੇਭਗਤਹਸੰਸਕਉਨਾ। ਜੇਨਕੇਨਪਰਕਰੇ
 ਹਰਿਜਸੁਤੁਨਹੁਸ੍ਵਨਾ। ਸੁਨਿਸ੍ਵਨਬਾਨਿਤਹੁਪੁਰੀਅਨੀਮਨਿਪ੍ਰਾਪਦਹੇ। ਹਰਿਰੀਰੀਰਤੇਪ੍ਰ
 ਬਿਧਤੇਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਦਹੇ। ਬਸੁਧਕਾਗਦਬਨਰਾਜਕਲਮਾਇਖਣਕਉਜੇਰੇਏਪਦਨਾ
 ਅੰਤੁਅੰਤੁਨਜਾਇਪਾਇਅਗਹੀਨਾਨਕਚਰਣਸਰਨਾ॥੪॥੫॥੬॥ ਅਸਛੰਤਪਾਤਿਸਦਿ
 ॥ ਪੁਰਖਪਰੇਭਗਵਾਨਤਕੀਸਰਣਿਗਹੀ। ਨਿਰਭਉਭਏਪਰਨਚਿਤਸਗਲਲਹੀ। ਮਭਾਂਤ
 ਸੁਤਮੀਤਸੁਰਿਜਨਇਸਟਬੰਧਪਜਾਣਿਆਗਹਿਕੰਠਲਾਇਆਗੁਰੀਮੇਲਾਇਆਜਸੁਬਿਮਲ
 ਸੰਤਦੁਖਾਣਿਆਬੇਅੰਤਹੁਣਅਨੇਕਮਹਿਮਾਕੀਮਰਿਕਿਛੁਨਜਾਇਕਹੀ॥ ਪ੍ਰਭਏਕਅਨੇਕਅਪ
 ਰੰਕੁਰਭਟਨਾਨਕਤਿਭਗਹੀ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੁਸੰਸਾਰਸਹਾਈਅਪਿਚਏ। ਰਾਮਨਾਮਉਗੁਰੁਭਿਤ
 ਕੇਦਿਦਸਗਏ। ਗਤਭਰਮਮੇਹਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਜੇਨੇਅਦਣਸਭਿਰਹੇ। ਅਗਨੀਸਾਗਰਭਏਸੀਤਲਸ
 ਧਅੰਚਲਗਹਿਰੇ। ਭੇਵੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸਮੁਖਬੋਲਿਸਾਧੁਹਰਿਜੈਜਏਪਾਨਕਨਮੁਦਿ
 ਆਇਪੁਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ ਜਹਦੇਖਤਹਸੰਗਿਏਕੋਰਦਿਗਹਿਆਪਟਘਟ
 ਦਸੀਅਪਿਦਿਲੈਕਿਨੈਲਹਿਆ। ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਪੁਰਨਕੀਟਹਸਤਿਸਮਨਿਆ
 ਦਿਅੰਤੇਮਧਿਸੇਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ। ਬ੍ਰਹਮਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਲੀਲਾਗੋਵਿੰਦਭੁਣਨੀ
 ਜਨਿਕਹਿਆ। ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਏਕੁਨਨਕਰਦਿਗਹਿਆ॥੩॥ ਦਿਨੁਰੋਣਿਸੁ
 ਵੜੀਆਈਸਿਮਰਤਨਾਮੁਹਰੇ। ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਕਲਮਲਪਾਪਟਹੇ। ਦੁਖਭੂਖਦਹਿਦਾਨੇ
 ਪ੍ਰਗਟਮਹਾਦਿਖਾਇਆ। ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਮਨਿਲੋਕੀਦਾਪਾਇਆ। ਹਰਿਦੇਖਿਦਰਸਾਨੇ
 ਛਪੰਨੀਕੁਲਸੰਬੁਧਾਸਭਿਤਗੇ। ਦਿਨਸੁਰੋਣਿਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇ॥੪॥੫॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਛੰਤਪਾਤਿਸਹੀਪ ਘਰੁ੭ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੁਸਾ
 ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦਿਸਰਉਇਕਪ੍ਰਵੀਕਰਿਕਿਪਾਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਭ੍ਰਿਨੀਰੈਨਤ੍ਰੀਐਰਮਕਾ
 ਤਰੇ। ਜਗਨਿਸੰਤਜਨਮੇਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇ। ਰਾਮਪਿਆਰੇਸਦਾਜਾਗਹਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹਿਆਨਦੀਪ
 ਰਣਕਮਲਧਿਆਹੁਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਨਾਹੀਇਕਖਿਨੋ। ਤਜਿਮਾਨੁਸੇਹਬਿਕਾਰਮਨਕਕਲਮਸਤ

ਸਹਰਿਪਸਿਬੋਨੰਤੀ। ਗਰਦੁਇਸਹੁਅਪਨਤ੍ਰਪਭਸੀਗਿਸੋਹੰਤੀ। ਸੀਗੋਸੋਹੰਤੀ। ਬਿਤਸੁਆਸੰਦ
ਨਸੁਰੈ ਟਰਿਟੀਐ। ਸਸਿਸਸਿਚਿਤਰਿਜੀਵਪ੍ਰਭੁਪੋਖਿਹਰਿਗੁਣਗਦੀਐ। ਬਿਰਹਲਜ
ਇਆਦਰਸੁਪਾਇਅਮਿਓਵਿਸਟਿਸਿਚੰਤੀਆ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛੁਪੁਨੀਮਿਲੇ
ਜਿਸੁਖੇਜੀਤੀਆ॥੧॥ ਨਸਿਵੰਦੁਕਿਲਦਿਖਹੁਕਰਤਾਘਰਿਅਇਆ। ਦੁਤਦਹੁਭਇਆ
ਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਲੋਗੋਬਿੰਦਲਲਾਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖਾਠਿਅਮਾਅਚਰਤੁ
ਅਮਿਓਵੁਠਾਗੁਰਪੁਸਦੀਜਾਇਆ। ਮਨਿਸੰਤਿਅਵੰਦੁਜੀਵਪਾਈਨਹਅੰਤੁਜਾਈਪਨੀ
ਆ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਮੇਲਾਪ੍ਰਭੁਅਪਿਬਣਾਇਆ॥੨॥ ਨਰਕਨਤੀਠਹਿਅਮਿ
ਰਤਨਗਇਣਾ। ਜੈਜੈਧਰਮੁਕਰੇਦੁਤਭਏਪਲਾਇਣਾ। ਧਰਮਧੀਰਜਸਹਜਸੁਖੀਏਸਾਧਸਾ
ਤਿਹਰਿਭੁਜੋ। ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਖਿਲੀਨੇਸੋਹਅਮਤਸਭਤਜੋ। ਗਹਿਕੀਠਿਲਾਏਗੁਰਮਿਲਾਏਗੋ
ਵਿੰਦਜਪਤਅਘਾਇਣਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਗਲਾਅਸਪੁਜਾਇਣਾ॥੩॥
ਪਿਸਿਧਿਚਰਣਗਹੇਤਕੇਹਾਕਰਾਸਭਕਿਛੁਵਸਿਜਿਸੈਸੈਪ੍ਰਭੁਅਸਾਵਾ। ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਨਾ
ਦੀਨੇਕਰੁਪਰਿਮਸਤਕਿਰਾਖਿਅਮਾਸੰਸਾਹੁਸਾਗੁਰਨਹਦਿਆਪੈਅਮਿਉਹਰਿਸੁਚਾਖਿਅਮਾਸ
ਧਸੰਗੇਨਾਅੰਗੇਰਭੁਜੀਤਿਵਡਾਅਖਾਵਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਗਟਿਸੁਆਮੀਬਹੁਵ੍ਰਿਜਮਿਨੁ
ਪੜਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਅਸਛੁਤਪਤਿਸਹੀਪ ॥ ਦਿਨੁਰਤਿਕਮਾਇਅਹੋਸੇਅਇਮਿ
ਥੈ। ਜਿਸੁਪਸਿਲੁਕਾਇਦਰੁਸੇਵੇਖੀਸਾਥੈ। ਸੰਗਿਵੇਖੈਕਰਣਾਰਕਾਇਪਾਪਕਮਾਈਐ।
ਕ੍ਰਿਤਕੀਜੈਨਾਮੁਲੀਜੈਨਗਕਿਪੁਲਿਨਜਾਈਐ। ਅਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮਸਿਮਰਹੁਚਲੈਤੇਰੈਸਥੇ
ਭੁਜਸਾਧਸੰਗਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਹਿਦੋਖਕਮਤੇ॥੧॥ ਵਲਵੰਦਕਰਿਉਦਰੁਭਗਹਿਧੁਰਖਾਵਾ
ਸਭਕਿਛੁਦੇਹਰਿਆਹਰਿਦੇਵਟਹਾਰਾ। ਦਾਤਰੁਸਦਾਦਇਅਲੁਸੁਆਮੀਕਾਇਮਨਹੁਦਿ
ਗੀਐ। ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗੇਭੁਜਨਿਸੰਗੇਕੁਲਸਮੁਹਤਗੀਐ। ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਾਨੇਕ
ਰਨਾਮੁਅਧਗਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਭੁਜੀਐਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੨॥ ਬੇਟਨਕੀਚਣੀਪ੍ਰਭੁ
ਰਖਣਹਾਰਾ। ਭੁਕਪਟਕਮਾਵਡੇਜਨਮਹਿਸੰਸਾਰਾਸੰਸਾਰੁਸਹੁਸਾਗੁਰਤਿਨਿਤਰਿਅਜਿਨੀਏ
ਕੁਧਿਆਇਆ। ਤਜਿਕਮੁਕੇਪੁਅਨਿੰਦਨਿੰਦਾਪ੍ਰਭਸਗਣਾਈਆਇਆ। ਯਜਨਿਥਲਿਮਰੀ
ਅਲਿਗਦਿਆ। ਸੁਆਮੀਉਚਅਗਮਅਪਾਰਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਜਨਕੀਚਰਣਕਮਥ
ਅਧਾਰਾ॥੩॥ ਪੇਖਹਰਿਚੰਦਉਰਵੀਅਸਥਿਰੁਕਿਛੁਨਾਹੀ। ਅਇਆਰੰਗਜੇਤੇਸੇਸੰਗਿਨਜਾਈ।
ਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਾਤੇਰੈਦਿਨਸੁਰੈਵਿਸਮਾਲੀਐ। ਹਰਿਏਕੁਬਿਨਕਛੁਅਦਰੁਨਾਹੀਭਉਦੁਤੀ

ਅਜਲੀਐਮੀਤੁਜੋਬਨੁਮਾਨੁਸਰਬਸੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਿਮਾਨਮਾਹੀਯਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਵਡੁਕੁਗਿ
ਪਦੰਐਸੁਖਿਸਰਜਿਸਮਾਹੀ॥੪॥੪॥੧੩॥ ੧੬ਸਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਅਸਫੰਤਪਤਿਸਾਹੀਖੁ ਘਰੁ੮ ॥ਕਮਲਕ੍ਰਮਭੀਤਿਕਮਲਕ੍ਰਮਭੀਤਿਰੇਤੀਖਣਮਦਥਿ
ਪੀਤਿਰੇਅਵਧਅਕਾਰਥਜਤਾਗਹਬਰਬਨਘੋਰਗਹਬਰਬਨਘੋਰਹੇਕ੍ਰਮੁਸਤਮਨਚੇਰੇਦਿਨ
ਕੋਆਦਿਨੁਖਤਾਦਿਨਖਤਜਤਬਿਹਤਪ੍ਰਭਬਿਨੁਮਿਲੁਪ੍ਰਭਕੁਣਾਪਤੇਜਨਮਮਰਣਅ
ਨੇਕਬੀਤੇਪ੍ਰਿਅਸੰਗਬਿਨੁਕਛੁਨਹਗਤੇਕੁਲਰੂਪਪ੍ਰਭਾਮਾਨਹੀਨੀਤੁਬਿਨੁਮੇਰਿਕਵਨਮਤਾ॥
ਗਜੇਤ੍ਰਿਨਾਨਕੁਸਰਣਿਅਇਓਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਹਰਕਹੁਗਤਾ॥੧॥ਮੀਨਾਜਲਹੀਨਮੀਨਾਜਲ
ਗੀਰੇਓਬਿਛੁਰਤਮਨਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਹੇਤਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਸਨਮੁਖਸ
ਹਿਬਾਨਹੇਮ੍ਰਿਗਅਰਧੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਹੇਓਧੇਧਿਓਸਹਜਸਰੇਤਿ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਤਿਲਗੀਮਿਲੁਬੋਧੇ
ਗੀਬਿਨੁਹਰਨੁਮ੍ਰਿਗਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾਪਲਕਾਨਲਾਗੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਾਗੇਚਿਤਵੰਤਿਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭੁ
ਮਨਾਸ੍ਰੀਰੰਗਰਤੇਨਾਮਮਤੇਭੈਰੁਮਦੁਰੀਅਸਗਲਖੇਤਾਕਰਿਮਾਦਿਅਦਇਅਦਇਅਲਪੁ
ਗਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੇਤਾ॥੨॥ਅਲੀਅਲਹੀਜਤਅਲੀਅਲਹੀਜਤਹੇਮਕਰੰਦਰਸਬਾ
ਸਨਮਤੇਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਸਵਤਅਪਾਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪ੍ਰਿਅਸਚਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪ੍ਰਿਅਸਹੇਘਨਭੁ
ਦਬਚਿਤਮਨਿਅਸਹੇਅਲਪੀਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪਾਤਾਪਾਬਿਨਸਨਤੁਖਨਸਨਮਿਲੁਪ੍ਰੇਮਮਨਿਤ
ਨਿਅਤਿਘਨਾਸੁੰਦਰਚਤੁਰਸੁਜਨੁਸੁਅਮੀਕਵਨਰਸਨਗੁਣਭੁਨਾਗਹਿਭੁਜਾਏਦੁਨਾਯਦੇਵ
ਹੁਦਿਸਟਿਸਰਤਮਿਟਤਪਾਪਾਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਦਰਸੁਪੇਖਤਨਹਸੀਤਾਪਾ॥੩॥
ਚਿਤਵੰਤਿਚਿਤਨਾਥਚਿਤਵੰਤਿਚਿਤਨਾਥਹੇਗਖਿਏਦੁਸਗਣਿਅਨਾਥਹੇਮਿਲੁਚਾਉਚਾਈਲੇਪਾ
ਨਾਸੁੰਦਰਤਨਪਿਅਮਾਨਸੁੰਦਰਤਨਪਿਅਮਾਨਹੇਮਨੁਲੁਬਧਗੋਪਾਲਗਿਆਨਹੇਜਾਚਿਕਜਨਰਥ
ਤਮਨਾਪ੍ਰਭਮਾਨਪੁਰਨਵਖਿਬਿਦੀਗਨਸਗਲਇਛਪੁਜੰਤੀਆਹਰਿਕੰਠੀਲਾਗੇਦਿਨਸਰਗੇ
ਮਿਲਿਨਾਹੁਸੇਜਸੁਹੰਤੀਆਪ੍ਰਭਵਿਸਟਿਧਾਗੀਮਿਲੇਮੁਰਗੀਸਗਲਕਲਮਲਭੁਏਹਨਾਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੁਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਗੁਣਨਿਧਨ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਅਸਾਰਗੁਕਾਜੁ
ਮਲਚਉਪਦੇ१੬੩॥ ਅਸਪਦੀਅਪ॥ ਛੰਤ੧੪॥ ੧੮੨ਜੇਤੁ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਕਾ ਪਤਿ ਸਾਹੀਪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਾਰੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਹੈ
ਦਮੁ ਜਾ ਅਹਰਿਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆਸੈ ਲਪਥਰਮ ਹਿਜੈ ਤਉ ਪਾਏ ਤਕਾਰੇ ਜਕੁ ਅਗੈ ਕਰਿ
ਅਮ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤ ਸੰਗ ਤਿਮਿ ਲੈ ਸਿਤ ਰਿਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਸੁਕੇ ਕਸਟ ਹਰਿਆ॥ ੨॥ ਰਹਉ ਜਾਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀਧਰਿਆ
ਗਿਸਿਰਿ ਰਿਜ ਕੁਸੰਬ ਹੇਠੁ ਕੁਠਕ ਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ॥ ਉਰੈ ਉਰੈ ਅਵੈ ਸੈ ਕੋ ਸਾਤਿ ਸੁਖ ਛੈਬਰ
ਰੇ ਛਰਿਆ॥ ਉਨਕ ਵਹੁ ਖਲਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁਗਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਨਿਧਨ ਦ
ਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਹੁਰ ਕਰਤ ਲਪਰਿਆ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਣੀ ਮੈ ਤੇ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਰਾਧਰਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਗੁਜਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀਪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਕਿਰਿਆ ਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾਇਤੁ
ਰਤੇ ਸੰਸਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਠਹੁਰ ਗਖਿ ਲੇਵ
ਚੁਕਿ ਰਖਾਧਾਰੀ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋ ਵੇਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਉ ਸਾਸਤ ਦੇਵ
ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਭਿ ਸੋਧੇ ਸਰਏ ਕਾ ਬਤ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ਮਨਿ ਦੇਖੁ ਕਰਿ ਬੀ
ਚਾਰੀ॥ ੩॥ ਅਰੁ ਸਭਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਮਿਅਏ ਪਰਿਸ੍ਰਾਵੀ॥ ਅਨਿਕ ਸੇ ਚਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਤੀ ਬਿ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਅੰਧਿਅਰੀ॥ ੪॥ ਧਵਤ ਧਾਵਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਪਾਇਆ ਮਥਾਏ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ
ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੀ ਜਨਨ ਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹੀ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀਪ ॥ ਹਰਿ ਪਾ
ਜਪ ਹਰਿ ਪਨੁ ਤਪ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰੋਜਨ ਭਾਇਆ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈ
ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਾਈ ਬਾਟਿ ਮਾਇਓ ਪਰਿਪੂਤਾ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਾਵਤ ਸੁਤ
੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿ ਬਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਗਿਆ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਪਿਆ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਤੁਲਾ ਹਰਿ ਪਾਏ
ਵੀ ਹਰਿ ਗੁਜਰਤ ਰਿਪਰਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਮੇਰੀ ਚਿਤ ਦਿਸਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਤੇ ਮੈਵ
ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਬਿਚਰਿ ਹਰਿ ਬੋਕਾ॥ ੩॥ ਖਾਵਹੁ ਖਰਚੁ ਤੇਟਿਨਾ॥ ਆਵੈ ਹਲ ਤੇ ਪਲ ਤੇ ਕੈਸੀ ਗੋਲਾ
ਜਨਾ॥ ਗੁਰਿ ਨਨਕ ਕਉ ਦੀਆਇ॥ ਹਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀਪ ॥ ਜਿਉ
ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲ ਦਿਖਨਾ॥ ਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋਇਉ ਧੋਗੇ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ ਸਦਹੀ॥ ਜਾਪੁ ਜਾਕਾ॥

੧॥ ੧॥ ਰਮਾਤ ਕੀ ਅਸੀਸਾ ਨਿਮਖਾ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮਕਉ ਹਰਿਹਰਿਸਦਾ ਭੁਜੁ ਭੁਜੁ ਗਦੀਸਾ ॥੧॥
 ਹਰਿਸਤਿਭੁਰਤੁ ਮਕਉ ਹੋਇਦਇਆਲਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਗੀਪੀਤਿ ॥ ਕਪੜਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੀਭੋਜ
 ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਰਿ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਢੁ ਸਦਾ ਚਿਰਜੀਵਹੁ ਹਰਿਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤ ॥ ਰੰਗਤਮ
 ਬਪੁਰਨ ਅਸਾਕ ਬਹਿਨ ਬਿਅਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥੩॥ ਭੁਟਹੁਤੁ ਮਾਗਇਹੁ ਮਹੋਦਉ ਹਰਿਚਰਣ ਹੋਹੁ ਕਉ
 ਭਾਨਾਨਕ ਦਸੁਨਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇ ਚਿਜਿ ਚਿਛੁਦ ਹਿਚ ਤਿਕੁ ਮਇਲਾ ॥੪॥ ੩॥ ੪॥ ਗੁਜਗੀਪ ॥੫॥
 ॥ ਅਤ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈਤਾਈ ਪੁਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਾਹ ਆਪਨਾ ਬਿਸਤਾ
 ਗ ॥੧॥ ਸਿਅਨ ਪਕਾ ਧੁਕਾ ਮਿਨ ਅਚਾ ॥ ਜੇ ਅਨਹੂ ਪਿਛ ਠਾਕੁ ਰਿਸੇ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਤੁ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਦੇਸੁ ਕਮਾਢੁ ਨ ਪਨ ਜੇਗਨ ਕੀ ਮਨ ਸਾਬੀ ਚੇਨਿ ਕਸੇ ਸਾਸਿ ॥ ਲਸਕਰਨੇ ਬਖਸ਼ ਦਸ ਸਤੁ ਤਿਆਗੇ ਜ
 ਮਪੁਰਿ ਉਨਿ ਸਿਧਾਸਾ ॥੨॥ ਹੋਇ ਅਨੰਤਿ ਮਨਿ ਹਠਿ ਕੀ ਵਿਰੂਤਾ ਅਪਸਕਉ ਜਾਨਤਾ ॥ ਜੇ ਅਨੰਤੁ ਨਿ
 ਵਰਹਿਛੋ ਤ੍ਰਿਥ ਸੋਈ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਖਤਾ ॥੩॥ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਇ ਭੁਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਕਾਟੀਠਾਸਾ
 ਕੁਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਭੋਟੇ ਅਪਰਵਾਹੁ ਹਿਰਸਤੁ ਦਾਸਾ ॥੪॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਜਗੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
 ॥ ਅਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਜਿਨ ਜਨਿ ਜਪਿ ਚਿਤਿ ਨ ਕੇਈ ਪਨ ਕਾਟੇ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਆਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾਇ ਹਰਿ ਬਿਅ
 ਧਿਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥ ਹਰਿਜ ਸੁਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਾਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ
 ਰੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਛੁਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਜਭ ਏਕ
 ਸਮਾਨੇ ਜੇਗਨੁ ਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਚਿਸ੍ਰਬਾਈ ਆਨਨ ਕਤ ਹੁੰਜਾਤਾ ॥ ਘਟ ਘਟੇ
 ਅੰਤ ਰਿਸ ਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗਿਰਦਿ ਚਿਰਿ ਗਿਰਾਤਾ ॥੪॥ ਭੁਏ ਵਿਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਭਾਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ
 ਘਰਿ ਆਇਆ ਘਕ ਲਿਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ੫॥ ੬॥
 ਗੁਜਗੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਨੁ ਖਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ
 ਨਿਰਿਦੈ ਆਗਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਨ ਬਿਥਾਵੁ ਖੁਕਾਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਚਿ
 ਅਵਰਸੇ ਵਕਜੇ ਹੋਈ ਹੈਤਿ ਤੁਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇਆ ਕੇਸਨ ਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ
 ਕਿਤੁ ਹੀ ਕਮਿਨ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਚਿਤਿ ਸੁਸੰਗਿ ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਭਲੁ ਪਾਇਆ ॥
 ॥ ਲਾਖ ਕੋਟ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬੰਝਿ ਜਨਤਾ ਮਹਿ ਤਿਸਨ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨ ਮਕੋਟਿ ਉਜਿਅ ਰਾਬ ਸਤੁ
 ਅਗੋਚਰ ਸੁਣੀ ॥੩॥ ਠਹਿਰਤ ਠਹਿਰਤ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭੈਭੈ ਜਨਹਰਿ ਗਇਆ ॥ ਸਾਧਕੇ ਚ
 ਰਣ ਪੂਰਿ ਜਨ ਬੰਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇ ॥੪॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਜਗੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਅਰੁ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਤ ਕੈ ਦਸ ਉਹ ਛੇ ਚਿਧ ਗਨਿ ਮਹਿ

ਰਹਾਉ

ਆਇਆਘਾਢੇਤੁਸਾਭਸੁੰਦਰਬਗਮੰਦਰਿਸੀਗਿਨਕਛੁਤੁਜਇਆ॥੧॥ਅਦਰਸਭਮਿਥਿਆ
ਭਲਬੀਯਾਕੁਰਿਪੁਰੈਵੀਓਹਿਨਮਾਜੀਅਕਉਏਹਵਸਤੁਭਥੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਟਮੀਤਬੰਧਪਤ
ਤਭਾਈਸੰਗਿਬਨਿਤਰਚੇਹਸੇਆਜਬਅੰਤੀਅਇਸਰੁਆਇਬਨਿਓਉਨਪੇਖਤਹੀਕਲਿਗੁਮਿਅ
॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਬਿਬਿਹਾਧੀਸੰਪੈਸੁਇਨਾਹੁਪਦਮਾਭਵੀਕਉਓਹੁਤਵਾਮਿਲਿਅਸੋਹੇਸਾ
ਲਭਇਓਬਿਰਨਾ॥੩॥ਹੈਦਰਕੈਦਰਬਸੰਬਹੇਗਹੁਕਰਿਕੀਤੇਮੇਰੇਯਬਰੇਹੇਈਲਾਬੀਪਈਚਲ
ਹਿਨਾਹੀਇਕਪੈਰੇ॥੪॥ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੁਸੁਖਰਾਜਨਾਮੁਕੁਟੰਬਸਹਾਈ॥ਨਾਮੁਸੰਪਤਿਕੁਰੈਨਾਨਕਕਉ
ਈਓਹਮਰੈਨਾਦੈਜਈ॥੫॥੧॥੮॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਤਿਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਅਨੀਦਸਾਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਨਿ
ਸੁਣਈਨਾਮੁਨਿਪਹੁਸਤਿਗੁਰੁਦ੍ਰਿੜਇਅਬਿਨਸਿਨਅਦੈਜਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਪਮਾਇਆਬੰਧਨਵੁਟੇ
॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਪੁਰਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਛੁਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਠਪਹਰਹਰਿਕੇਕੁਨਾਵੇ
ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਹਸਿਮਾਤਾਹਰਬਸੇਨਦੁਹਮਹਿਨਿਰਲਾਕਰਣੇਹਰੁਪਛਾਤਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਨੇ
ਲੀਅਸਗਲਜੁਗਤਿਬਣਿਅਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਕਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਈ॥੩॥
੧॥੮॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨ ॥ਪਤਿਤਪਦਿੜਲੀਏਕਰਿਅਪੁਨੇਸਗਲਕਰਤਨਮ
ਸਕੋਗਾਬਗੁਜਤਿਕੋਉਪੁਛੈਨਹੀਥਛਹਿਚਰਨਰਵਾਰੇ॥੧॥ਠਾਕਰਐਸੇਨਾਮੁਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ਸਗਲਸਿੰ
ਟਿਕੋਧਨੀਕਹੀਜੈਜਨਕੋਅੰਗੁਨਿਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆ
ਰੇ॥ਨਾਮਦੇਉਸ੍ਰਿਲੋਚਨਕਬੀਰਦਾਸੋਮੁਕਤਿਭਇਓਚਿਮਿਅਰੇ॥੨॥੧॥੧੦॥ ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ
॥ਹੈਨਾਹੀਕੋਉਬੁਝਨਹਾਰੇਜਨੈਕਵਨਭਤਾਸਿਧਬਿਧੰਚਿਅਰੁਸਗਲਮੇਨੀਜਨਗਹਿਨਸਕਹਿਗਤਾ
ਪ੍ਰਭਕੀਅਹਮਅਗਾਧਿਕਤਾ॥ਤੁਨੀਐਅਦਰਅਦਰਬਿਧਿਬੁਝੀਐਬਕਨਕਬਨਹਤਾ॥੧॥
ਹਉਆਪੇਭਗਤਾਅਪਿਸੁਆਮੀਆਪਨਸੰਗਿਰਤਾਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭਪੁਰਿਹਰਿਓਪੈਖਿਓਜੜ
ਤਾ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਮਤਮਸੁਰਤਿਅਦਰਸਿਆਨਪਜਨਕਇਕਛੁ
ਨਾਮਾਇਓਜਹਜਹਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਤਹਤਹਹਰਿਧਿਆਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਵਛੁ
ਬਿਰਦਾਇਓਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਲਬਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜਨਕਉਲਭਲਭਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰ
ਅਕਰਮਧਰਮਹਰਿਕੀਰਤਨਜਨਿਗਾਇਓ॥ਸਗਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਠਾਕਰਕੀਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖੁਪਾਇਓ
੨॥੩॥੧੨॥ ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਦਿਨੁਰਤੀਆਰਾਧਹੁਪਿਅਰੇਨਿਮਖਨਕੀਜੈਦੀਲਾ

ਭਾਨੇ ਕਰਿ ਕੁੰਦ ਨੀਲਾਈ ਐਤਿ ਅਗਿਨ ਹੁੰਦੀ ਲਾਗ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਹੀ ਲਾਗ ॥ ਬਾਸਿ ਰਹਿ
 ਭੀਰੋ ਕੇ ਸੇ ਗੋਪੇ ਖਿਮੇ ਹਿੰਮ ਨਹੀ ਲਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦ ਉਤਰੈ ਸਨ
 ਜੁਗੀ ਲਾਗ ॥ ਮਿਲ ਬੇਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਬਹਨਿ ਨ ਸਾ ਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀ ਲਾਗ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪ: ੫
 ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਿਕ ਕਹਾਵਤ ਸਭ ਕੀ ਨੇ ਬਸਿ ਅਪਾਨੀ ॥ ਤੀਨ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੇਵਲ ਤੇ ਤੀਨ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਰ
 ਤੁਕੁਨਾ ਰਹੀ ॥ ੧ ॥ ਬਲਵੰਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਦਰਨ ਜਾਨਿ ਕੋਊ ਮਹਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪਤ
 ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਸਭ ਥਾਨ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਤੇ ਭਗੀ
 ਤੁਹਿ ਚੇਹੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੋ ਕ੍ਰਿਕਰੀ ਬੇਨ
 ਤੀਰੁ ਕੁਰਾ ਅਪਾਧਿ ਅਇਆ ॥ ਹਥਿ ਦੇਇ ਰਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਠਕੁ
 ਜੋਏ ਅਪਿਦਇਆ ਲਾਭੁ ਈਕ ਲਿਅਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਪੁਣੀ ਪੈਉ ਬੇਬਾਲ ਰੂਪ ਲਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿ
 ਲਿਦਰਨਾ ਗੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੋ ਕਹਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨਿ ਹੀ ਜਿਨ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ
 ਉਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਤਿ ਪਿਤਰੁ ਈਸੁਤ ਬੰਧ ਪਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਪੈ
 ਬੋਗਾ ਅਨਿਕਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਸੈ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਭੋਗ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਹਿਨੇ ਮੇਰਾ ਮੇ
 ਹਿ ਮਾਨ ਬਨਿ ਰਹੁ ਨ ਗੁਣ ਨ ਹੀ ਮੈ ਅਹਿ ਉਤਮ ਰਧੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ ਤੁ
 ਮ੍ਹਰੇ ਈਹ ਉਹਾ ਤੁਮ ਰਾਜੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇ ਚਿਨਿ ਸਿਧਿ ਸਿਗਲ ਨਿਹੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੬
 ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਲਾਜਾਲ ਕੁਮਾਰ ਜਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਤੀ ਗੰਗੁਲ ਈਸਾ ਨਾਇਹ
 ਉਪਦੇਸੁ ਦਿਵੈ ਦੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਜਨਾ ਐਸੈ ਤੁਸਹਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੋਟੇ ਤੂਹਿ
 ਮਾਇੰ ਬੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭੀ ਨੀਕੀ ਇਹ ਰਹਾਈ
 ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫
 ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਪਿਉ ਬਾਪ ਨਾਹ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਨ ਚਹੇ ਤੇਤਿ ਪਰੀ
 ॥ ਪਿਆਈ ਐਅਪਨੇ ਸਦਾਹੀ ॥ ਸੋਚ ਅੰਦੇਸ ਤਾਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀ ਜੈਜਾ ਮਹਿ ਏਕ ਪਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੇ ਸਗਨਿ ਤੁਮਰੈ ਪਰੀ ॥ ਅਚੇਤ ਇਅਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਭੁਮਰਾ ਖਹੁ
 ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂ ਦਤਾ ਜੀਅ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾ
 ਹੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਗੁ ਮਨ ਪੋਰਨ ਪੀ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜਾਸਿ ਮਰਤੁ ਤਾਹੀ ॥ ਕਹਿ ਕਿ
 ਪਾਸ ਰਖ ਪ੍ਰਿਥਾ ਲਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਦਾ ਲਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ਸੀਮਾ ਭੁਓ ਤੁਮਹੀ
 ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕੁ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰਾ ਸਾਥਿ ਰਈ ਲਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੯ ॥

ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਪਨਾ ਵਰਸੁ ਦੀ ਜੋ ਜਸੁ ਗਵਉ ਨਿਸਾ ॥ ਭੋਗੁ ॥
ਸੀਰੀ ਦਾਸ ਪਗੁ ਰਉ ਇਹੋ ਮਨੋਰਥ ਮੇਰਾ ॥ ਠਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆਨੋ ਰੋਗਾ ॥ ਚਿਰ ਚਿਤ ਦਉ ॥
ਰਸਨ ਆਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਚੰਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਦਇਆ ਲਪਰਬ ਸਰਬ ਕੇ ਠਕੁਰ ਬਿਨੁ ਇਕਰੁ ॥
ਕਰ ਜੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੈਨਾ ਨਕਦਾਸ ਤੁਮਰਉ ਧਰਸਿਆ ਖੀਠੇ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੨ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਭੁਵ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਪਾਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋ ਹਿਨਸ ਕੈ ਮਨਿ ਮਇ ॥
ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੋਰੀ ਆਇ ਪਰਿਛੰਸਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਜਪਾਵੈ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮੇ ਕਉ ਸਤਿ ਨੁਹਿ ॥
ਦੀਓ ਬਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖ ਕਿੰਨ ਰਨ ਰਹੀ ਕੰਠ ਉਰੁ ਟੁਇ ॥ ਜਾਨਾ ॥
ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰ ਤੇਜ ਕੋ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥
॥ ਅਪਜ ਸੁਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਵਰਗੁ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਨਾ ਸੋਹੈ ਇਖਿਅਮ ॥
ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੋਤੀ ਪਰਿਜਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਜਾਤੇ ਪਾਲਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰੁ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮੋਰਿ ਸਰਨਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇ ॥
ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਵਰਗੁ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੨੨ ॥
॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਬਿਸੁ ਭਰਜੀ ਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਚਾਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਨਿਹ ਛਲਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਉ ਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨ ਮੇਰੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਚਾ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਜ ॥
ਕਉ ਆਰਾਧਿਤਾ ਭੁਕਉ ਭੁਜ ਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਨਾ ਅਧਾਰ ॥
ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥
॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਦਾਰੀ ਅਪਿਯਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਭੁਰਿ ਅਦਬੁ ਤਉ ਰੋਗਾਇ ਓਸ ਭੁਭੁ ॥ ੧ ॥
ਉਹ ਰੋਗੋ ਬਿਦੁ ਗਥਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਟੀ ਬਿਅਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ॥
ਹਿ ਗਣ ਸਦਾ ਬੀਚਰਿ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੇ ਗੁਰ ਪੁਰੋਕੀ ਦੁਤਿ ਆਈ ॥ ਅਬ ਚਲਨੀ ਦਸ ॥
ਗੁਰਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਕਬਹੂ ਹਿ ॥
ਸਿਉ ਚੀ ਤੁਨ ਲਾਇ ॥ ਧੰਧ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਠਨਿ ਪਿਨਾ ਮੁਨਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਉ ॥
ਰੀ ਕਉ ਰੀ ਜੋ ਲੋਕ ਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀ ਅਹਿ ਮਹ ਮੋਹਨੀ ॥
ਬਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਭਵੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨ ਹੁਨ ਮੇਰਿ ਕਮਾਇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆ ਲਖਿ ਪਲ ॥
ਖਸ ਗੁਰਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਰਸਨਾ ਮੰਦ੍ਰਿਤ ॥
ਛੋਡਿ ਅਨ ਬਿਉਰਾ ਮਿਥਿ ਅਭੁਤੁ ਸਦ ਭਗਵੰਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧ ਭੁਭਗਤਾਈ ਤੁਮਰੀ ॥

ਕਰਿ ਪਾਗੇ ਬਿੰਦ ਦੀਆਂ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਸਾਦਿ ਤਲੀ
ਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੨੬॥ ॥ ੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੁਰਗੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ੫੨੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਅ ਠਪਾਸਾ ਧਰਣੀ ਆਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਗਾਧਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਲਿਆਣ ਪਦ ਹਿਮਿ ਟਹਿਸ
ਲਾਇ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਈਤ ਉਤਜੀ ਅਨਲਿ ਸੰਗੀ
ਸਾਬ ਗਿਆ ਸੋਇ ॥ ੨॥ ਕੋਇ ਜਤਨ ਉਪਦ੍ਰਿਸਿ ਭਿਆ ਕਢੁ ਨ ਆਵੈ ਕਸਿ ॥ ਸਗਣਿ ਸਾਧੁ ਨਿਰਮਲ ਗਤਿ ਹੋ
ਇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਨਾਮਿ ॥ ੩॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਉਚਾਸ ਗਣਿ ॥ ਸਾਧੁ ਜੇ ਗੁਪਤਿ ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਨਾਨਕ ਭੋਲਿ ਬਿ
ਆਪੁ ਰਿਸੈ ਜੇ ਗੁ ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੭॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਪਨ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹੀ ਰਮੁ ਗੁਣ ਹੋ
ਥੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸ
ਦਾ ਜਾਨੀ ਦਪਦ ਹਿਮਿ ਲੀਨਿ ਰਮਲ ਥਾਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਧਰਿ ਆਗਧਿ
ਕਾ ਮੁਹੁ ਪੁਅਰੰ ਕਾ ਬਿਨ ਸੈਮਿ ॥ ਫੈਰ ਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥ ੨॥ ਅਟਲ ਅਛੈਦ ਅਭੇਦ ਸੁਖੁ ਆਮੀ ਸਗਣਿ ਤਕੀ
ਆਉ ॥ ਚਰਣਿ ਕਮਲ ਅਗਾਧਿ ਹਰੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਦ ਲਾਉ ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਰੀ ਬਖਾਸੈ
ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੮॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫
ਸੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ਆਗਈ ਸੰਕਤੁ ਟਿ ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਰ ਭੈ ਬਿਨ ਸੈ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੁਟਿ ॥ ੧॥ ਰਹ
ਰਹਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਹੋ ਬਿੰਦ ਪਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ
ਪਤਾ ਪਾਏ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਾਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੁਰਨ ਕਾਮ ॥ ੨॥ ਸਾਸਿ ਸ
ਸਿ ਬਿਸਰਹਿ ਕਬਹੂ ਧ੍ਰੁਵ ਮ ਪ੍ਰਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਣ ਅਨਿਕਰ ਸਨਾਕਿ ਆਬਖਾਨੈ ਅਗਨ ਤਸਦਾ ਅਕਬ
॥ ੩॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਰਣ ਦਇਆ ਲਕਿਰ ਪਾਕਰਣਾ ॥ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਤ੍ਰਿਕੁ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥ ੪॥ ੩॥ ੨੯॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਰੰਭੁ ਪਿਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ
ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੇ ਗੁਰਗਿਆਨ ਮਾਇ ਪੁਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੇ ਗੁ ॥ ੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀ ਐ
ਜਾਪੁ ਗਿ ॥ ਕੋਇ ਜਨ ਮੇਲਹ ਰਿਪਾਤਿ ਕੋ ਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪ੍ਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਅੰਤ ਮਧਿ ਆਸਥੁ
ਕਰੀ ਬਿਕਰਲਾ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਕੀ ਤਨੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਭ
ਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾਗਵਣਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰ ਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੇ ਨਿਭਵਣਾ ॥ ੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ
ਹਿਦਤੀ ਨਿਤ ਪਜਲੀਤਾ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤਾ ॥ ੪॥ ਸਰਬ ਬਿਪਿਕੁ
ਮਤੇ ਪੁਕਾਰਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੁਟਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤ੍ਰਿਕੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਚਿੰਟਿ ॥ ੫॥

੪੭੩੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਅਗਸਿ ਸ੍ਰੀ ਪਰਸਠਲ ਮੁਰਤਿ ਕਰਣ ਕਰਣ
ਜੇਗਾ ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿ ਮਾਠਿ ਰਿਨੇ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਚਰਣ ਗਬਿਦੇ
॥ ਕਾਠਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੈ ਤਿਸਿ ਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮ ਦੂਤ ਛਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਦਹ ਨਹਿ ਗਿਨਾ ਖੁਬ
ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਇ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਕ੍ਰਪੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸੁਆਉ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਸਰਨਿ ਕੇ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੈ ਜਨ ਸੁਖ ਰਾਇ॥ ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੈ ਤੂੰ
ਮਨਿ ਰਮਣ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇ॥ ੧॥ ਗੇਟਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਰਾਨਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਦਰੈ ਭਾਗਿ ਲਿਖ ਲਾ
॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਪਸੀ ਗੇਦਰ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ॥ ੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਏ
ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਪਰੈ ਬਿਨ ਸੈਸ ਗਲ ਜੰਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਚ
ਣ ਅਪਰ ਰੇ ਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ॥ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓਨਾਨ ਕਪੂਰ ਤੁਮਰੀ ਦੇਰ ਬਿ
ਓਰਿ ਹੋਰਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੩੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਜ ਕ
ਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋ ਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋ ਮਾ॥ ੧॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਬਰੋਧਾ
ਅਗਮਾ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀ ਜੇ ਕਰਤੈ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖੀ ਅਨਮਹਿ
ਖੀਅ ਤੂੰ ਕਹੀ ਅਹਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ॥ ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸੀ ਕਹੀ ਅਹਿ ਰਸੀ ਅਨਮਹਿ ਰਾ
॥ ਯੁਕਮਹਿ ਯੁਗਤੂੰ ਕਹੀ ਅਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ॥ ਕਿਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਰੋਧਿ ਹਸਤੀ ਜੇਗੀ ਮਹਿ ਜੋ
॥ ੩॥ ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ॥ ਕਹੀ ਅਹਿ ਅਚਾਰਨ ਮਹਿ ਅਚਾਰੀ॥ ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਚਾ
ਦਾਤਾ ਪਰਨ ਮਹਿ ਦਾਪਾਰੀ॥ ੪॥ ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਸਰਨ ਪਾਠਨ ਟੀਕਾ ਲਖ ਮੀਕੇ
ਗਨੀਨ ਜਾਈ ਐ ਗਨਿਨ ਸਉ ਸੀਕਾ॥ ੫॥ ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭਨ ਮਾਗਿ ਆਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ॥
ਤੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਚੁਗਤਾਇ ਸਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ॥ ੬॥ ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧ
ਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਗਿਆਨੁ ਕਮਨਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ॥ ੭॥ ਓਓ
ਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਕੁਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਿਨਾਨ ਕਜ ਭੁਗਾਇ ਓਓ ਪ੍ਰ
ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੮॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪॥ ਨਾਥਨ ਹਰਿ ਦੀਨ ਬੰਧ ਦੁਪਤਿ ਤਪਦਨ ਦੇਵਾ ਭੋਤ

ਰਹਿ ਪਾਸੁ ਠਨਿ ਸਿਸਠ ਲੁਖਾ ਮੀਸੇਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਗੋਪ ਲੁਕੁ ਗੋਬਿਦਾ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆ ਲਕੇ ਸਦੁ
 ਰਹਿ ਜਗਤੁ ਸਿਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਉਕਾ ਮੇਰੇ ਪਰਨ ਮਦੇ ਮੋਹਦ ਹਨ ਮੁਕਤਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦਾ ਜਨ ਮਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ
 ਸਾਕੀ ਪਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ੨ ॥ ਜਲੁ ਤਾ ਅਨਿਕਤ ਰੰਗ ਮਇਆ ਗੁਰਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤਾ ਛੇ
 ਰਾਹਿ ਬੁਧਿ ਕਰਣ ਮੇਰਿ ਤ ਮੇਟਿ ਪੁਰਖ ਮਨੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਮਰਥ ਪਲ ਮਹੁਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਨੁ ਸਹਜ ਸਮ
 ਮਾਦੀ ਨ ਦਇਆ ਲਪਸੰਨ ਪੁਰਨ ਜਾਚੀ ਐਰ ਜਸਾ ਪਾ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰ ਮਿਥਨ ਦੁਰੰਤ ਮਾਸਾ ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਗਰ
 ਪੁਰ ਮਭੁ ਮਬਿਦ ਰਿਮਨ ਤੇ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੫ ॥ ਪਨਾ ਦਿਅਾ ਦਿਭੁ ਰਹ ਰਹਿ ਨਿਰੋਤ ਜਿਨ ਨਚੀ
 ਸਾਖਾ ਮੁਗਧ ਮੁਕਤ ਕਟਾਖਸੀ ਪਰਭੁ ਏਹੁ ਨ ਮਤਿ ਹੀਗ ॥ ੬ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗਦੀਸ ਜਪਿ ਮਨ ਪਾਰਿ
 ਏਹ ਪਰਤਿ ਤਿਸੀ ਅਦਇਆ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਰਮਣ ਪਰਮ ਹੀਸਹ ਗੀਤਿ ॥ ੭ ॥ ਯੇਤ ਦਰਸਨ ਸੁਦਨ
 ਰਿਜ ਸੁਰਸਨਾ ਮੁਢਿ ਚਗਾ ਮੰਗ ਸੀ ਗਭੁ ਗਦਾ ਪਰਸਨ ਪ੍ਰਭਨ ਨਕ ਪਤਿ ਤਉ ਧਰਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਗੁਜਰੀ
 ਕਜੁ ਮਲਾ ਚਉ ਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੨ ॥ ਜੇਹੁ ੩੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁ ਗੁਜਰੀ ਕੀਵਾਰ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਪਤਿ ਸਾਹੀਪ ਸਲੋਕ ਪਤਿ ਸਾਹੀਪ ॥ ਅੰਤ ਰਿਗੁਰਾ
 ਰਪਣਾ ਜਿਹ ਦਾਜ ਪਿਗੁਰਨਾ ਉਗੇਤੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸੁਦਨੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰਨਾ ਉਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀਰ
 ਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਐਠਾ ਉਗਕੁਨਾ ਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੇ ਨੇਇਹ ਦੁਬੁਢੇ ਏਹਾ ਜਗਮਹਿ ਉਤ ਮੁਕਾਈ
 ਅਹਿ ਦਿਗਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਰਬੇ ਰਬਣ ਹਰਿਅਪਿਉ ਬਾਰਿਅਨੁ ਗੁਰਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਕਾ
 ਜੁਸਦੁ ਰਿਅਨੁ ਹੋਆ ਅਪਿਦਇਆ ਲੁਮਨੁ ਨ ਦਿਸਾਰਿਅਨੁ ਸਾਪਜਨ ਕੈਸੀ ਗਿਭੁ ਦਜਲੁ ਤਾ
 ਰਿਅਨੁ ਸਾਕਤ ਨਿਦਕ ਦੁਸਟੁ ਖਿਨ ਮਾਰਿ ਬਿਦ ਰਿਅਨੁ ਤਿਸੁ ਸਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕਨਾ ਨਕ ਮਨੈ ਮਾਰਿ ॥ ਜਿ
 ਸੁਸਿਮਰਤ ਸੁਖੋਹੇ ਇਸਗਲੇ ਦੁਖੁ ਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮ ਅ
 ਪਰੀ ਐਸਾ ਸੋਚੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀ ਐਸਾ ਕੂਟਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਪਾਗੀ ਐਸਾ ਸਰਸੈ ਦੇਦਾਰੁ ਜੇਤਉ
 ਪਰੀ ਐਸਾ ਇਕਤੁ ਸੁਤਿ ਪੋਰੇਇ ਜੇਤਿ ਸੰਜਾਗੀ ਐਸਾ ਹੁਕਮੇ ਭਦ੍ਰ ਜਲੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਗੀ ਐਸਾ ਪਭਜੀ
 ਰੁਪਿਅਾ ਏਸੇਇ ਜਿਸੁ ਭਗੁ ਮਥਾਗੀ ਐਸਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨਜਾਇਹ ਉਤੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਐਸਾ ॥
 ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫ ॥ ੫ ॥ ਜੀਤੂ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਦਾਨ ਅਚਿਤੁ ਦਸਹਿ ਮਨ ਮਾਰਿ ॥ ਜੀਤੂ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਦਾ
 ਨਾਉ ਨਿਧਿ ਪਰਮ ਹਿਪਾਰਿ ॥ ਜੀਤੂ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਦਾਨ ਤਾਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਰਿ ॥ ਜੀਤੂ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਦਾ
 ਨਤਨਾਕ ਸਚੀ ਸਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਕਿਤੀ ਬੈਹਨਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਹੁ ਦਜਾਇ ਨਿਦਜਾ ਨਨਕ ਸਚੇ ਨਮਦਿ

ਫੁਕਿਸੈਨਰੀਅਲਜਾ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਧਿਆ...
ਨਜਾਇਤੇਰੈਦਰਪਰੋ॥ ਬੁਧਮੇਤੁਤੁਧਿਆ॥ ਏਨੇਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ॥ ਸੀਕਰਬਿਸਨਅਦਤਰਨੀ॥
ਬੁਧਖਿਭੁਠਾ॥ ਪੀਗਪਿਕਾਬਰਸੇਖਮਸਾਇਕਮਈਲੀਏ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਰਘਟਿਘਟਿਮੈ॥
ਲੀਏ॥ ਫੁਕੁਤੁਕਰੇਦਿਠਾ॥ ਸੁਧਮੇਤਗੀਐ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਹਿ॥ ਮਾਪਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ॥
॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੫ ॥ ਚੰਗਿਆਈਅਲਕੁਕਰੇਬਰਿਆਈ॥ ਚੋਇਸੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਅਜੁਕਸਿਆ॥
ਵਸੀਗਠਲਠਹੀਪੇਗ॥੧॥੫॥੫॥ ਕਿਤੀਅਕੁਢੰਗਗੁਸ਼ਾਬੀਐ॥ ਨਹਿਤੁਗਾਨਾਨਕਤੈਸਹਿਦੁਕੀ॥
ਅਮਨਮਹਿਸਚਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਮਾਗਉਤੁਫੈਦਇਅਲਕੁਕਰਿਦਾਸਗੋ॥
ਆਨਉਨਿਪਿਪਾਈਗਜੁਜੀਦਾਬੋਲਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਾਸਾਘਰਿਘਣਾ॥ ਤਿਕੀ॥
ਸੰਗਿਨਿਹਲੁਸੁਦਣੀਜਸੁਤੁਣਾ॥ ਕਮਦਾਤਿਨਕੀਕਾਰਸਗੀਰੁਪਦਿਤੁਯੋਇ॥ ਪਖਾਪਲੀਖੀ॥
ਬਿਗਸਪੈਰੋਏ॥ ਆਪਹੁਕਫੁਨੋਏ॥ ਪ੍ਰਭਨਦਰਿਨਿਹਲੀਐ॥ ਸੋਹਿਨਿਰਗੁਣਦਿਚੈਬਉਸੇ॥
ਧਰਮਸਾਲੀਐ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੫ ॥ ਸਜਨਤੇਰੇਚਰਣਕੀ॥ ਚੋਇਰਹਾਸਦਧੁਗਿ॥ ਨਾ॥
ਸਗਠਿਤੁਹਾਗੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਗ॥੧॥੫॥੫॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੀਖੋ॥ ਹਿਰਚਰਣੀਮਾ॥
ਗੁਆਨੁਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਜਿਸੁਨਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤਜਪੀਅੰ॥
ਸਸਿਗਿਰਸਿਨਉਪਰਵਦਿਗਾਰਦਾ॥ ਜਿਸਨੇਕਰੇਰਹੀਮਤਿਸੁਨਦਿਸਾਰਦਾ॥ ਅਪਿਉਪਦਣ॥
ਹਰਆਪੇਤੀਮਾਰਦਾ॥ ਸਕੁਕਿਜਾਣੈਜਨੁਬੁਝਿਵੀਚਰਦਾ॥ ਅਨਿਕਰੂਪਖਿਨਮਾਹਿਤੁ॥ ਕੁ॥
ਰਤਿਧਰਦਾ॥ ਜਿਸਨੇਲਾਏਸਚਿਤਿਸਹਿਉਧਰਦਾ॥ ਜਿਸਦੈਰੋਫੈਦਲਿਸੁਕਦੇਨਹਰਦਾ॥
ਦਾਅਭਹੁਦੀਬਾਣੁਰੋ॥ ਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰਦਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੫ ॥ ਕਮੁਕੋਪੁਲੋਕੁਫੈ॥
ਐਦੀਜੈਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ ਜੀਵਦਿਅਨਿਤਜਾਪੀਐ॥ ਨਾਨਕਸੁਚਾਨਉ॥੧॥੫॥੫॥ ਸਿ॥
ਤਸਿਮਰਤਪੁਰੁਆਪਣਾਸਕੁਠਲਪਏਅਹਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਧਿਆਗੁਰਪੁਰੋਦੀਅਮਿਲ॥
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਮੁਕਤਸੀਸਾਰਿਜਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆ॥ ਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਏਅੰ॥
ਦੇਸਿਆ॥ ਤਿਸਕਾਦਹਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਲੋਏ॥ ਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਲੁਪਾਪਮੈਲੁਪੋਇਅੰ॥
ਮ੍ਰਿਤੁਸਚਨਉਛੈਜਾਪੀਐ॥ ਮਨਕਉਚੋਇਸੀਤੇਪੁਰੁਖਾਧਾਪੀਐ॥ ਜਿਸੁਘਟਿਵਸਿਨਉਤੁ॥
ਬੰਧਨਕਟੀਐ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੇਦਿਰਲੈ॥ ਹਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੫ ॥ ਮਨ॥
ਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉਉਠਿਨੀਤਾ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਅਹੋ॥ ਹਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕਕੇਮੰ॥
੧॥੫॥੫॥ ਦਿਸਟਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਰਖਿਅਮਨੁਤਨਰਤਾ॥ ਲਿਅਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀਅਮਗਉਦਿਚਉ॥

ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਕੀਰਿਥਾਹੋਇਸੁਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿਕਹਿਛੇਤ੍ਰਿਸਿਅਠਪਸੰ
ਪਸੰਤਨਾਅਗਪਿਧਗਿ॥ ਪੁਜਹੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਿਜਾਇਜਗਿ॥ ਸਾਧਜਨਕੈਸੰਗਿਭਫਜਲੁ
ਭਉਤਰਿਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ ਅਗੈਨਮਰਦੁਰਿ॥ ਖਿਨਮਹਿਕਰੇਨਿਹਾਲੁਉਟੇਸੁਭਰਗਿ॥ ਅ
ਭਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਧਿਆਈ॥ ਐਸਦਾਹਰਿ॥ ਸੋਲਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਕਉਕਰਮੁਧਰਿ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ
੧੧॥ ਲਗਣੀਅਸੋਬਨਿਜੋਰੂਣਹਰੈਜੋਰੂੀਆ॥ ਨਾਨਕਲਹੀਲਖਸੈਆਨਰੂਬਣਦੇਈਨਮਪਿ
ਸੀ॥ ੧॥ ਪ॥ ੫॥ ਬਨਿਭੀਹਾਵਲੈਹਿਕੁਸਾਬੀਲਪਮੁਦੁਖਧਰਤਾਹਰਿ॥ ਮਾਥਲਿਬਲਿਜਾਈਸੀਤ
ਪੁਅਗੈਨਾਨਕਪੂਰਨਕਮਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਈਅਨੀਸਭਿਨਿਧਾਨਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤਿਆ॥ ਨਹੋਦੀ
ਛੋਤਉਤੁਪਨੇਜਪਤਿਆ॥ ਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕੋਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨਾ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਵਹੁਦਹੁਸੁਖਲਹਾਰਿਤਾ
ਰਿਆ॥ ਗੁਰਪਹਿਸਿਭਤਿਭੈਰੂਕਰਮੀਪਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਨਿਹਾਲਬਹੁਕ੍ਰਿਨਪਾਈਐ॥ ਗਖੈਅ
ਪਦਇਅਲੁਕਰਿਦਾਸਾਅਪਣੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਵਸੁਟਿਸੁਟੇ॥ ੭॥

ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੫ ॥ ਘੋਮ ਪਟੇ ਲਾਏ ਸਹਿ ਦਿਤ ਦੁਕਣ ਕੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਰਾ ਨਾਨਕ ਸਾਗ
ਜਣ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਪੰ ੫ ॥ ਤੈਰੇ ਸਿਮਰਣਿ ਹਰੁ ਕਿਛੁ ਲਧ ਮੁ ਬਿਖ ਮੁਨ ਰਿਠ ਮੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸ
ਤਸਹਿ ਬੁਨਾਨ ਕਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੈਰੇ ਸੁਖ ਅਣਾਦੀ ਯਧਿ ਆਇਐ ॥ ਫੈਦੈ
ਗਾਘਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥ ਅੰਦਰਿ ਦਰ ਤੈਰੇ ॥ ਦਿਖਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਅਸਾਇ
ਮਿਦੁ ਸਇਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਬੁਰਤੋ ਪਾਇਐ ॥
ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਬੋਕ ਜਿਉ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥ ਤੁਸਭੁ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੫
ਨਦੀ ਤਰੀ ਦਰੀ ਮੈਰਾ ਬੇਜੁ ਨ ਭੁਭੈ ਮੈਰਾ ਮੁਹ ਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਤਉ ਸਹਚਰ ਟੀ ਮੈਰਾ ਹੀ ਅਨਾ ਸੀਤੁ
ਰਿਨਾਨ ਕਤੁ ਲਹਾ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਪੰ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਦਿਸੈ ਨਿਰਾ ਦੁਰਮਾੜਿ ॥ ਵੈਦੈ ਮਿਤੁ ਅਸਾ ਤੁਰੈ ਸੇਈ ॥ ਹਉ
ਦੁਰੈ ਰੀਜੁ ਸਬਾਇ ॥ ਅਜਨਾਨ ਕਾ ਦਿਹ ਲੇ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਵੈ ਸਹਿ ਬਚਿਤਿ ਤੇਰੇ
ਅਭਗਤ ਭਉਹਿ ਆਮਨ ਕੀ ਕਟੀ ॥ ਮੈਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਟੁਠਿ ਆਮਨ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀ ॥ ਐਜਨਾ ਕਾ ਸ
ਬਦੁ ਜਪਿ ॥ ਬੰਧਨ ਪੋਲਨਿ ਸੀਤ ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਹਿ ਛੁਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇ ਨਿਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭੁ ਧਰੀ ਅ
ਚਰਿ ॥ ਚੁਛੁ ਚਾਬਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਟਿ ਦਿਨ ਸੁਕਾ ਰੰਜੇ ॥ ਨਿਸ ਸਿਸ ਸਿਧਿ ਆਈਐ ॥ ਜਾਮ
ਪੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤੀ ॥ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੫ ॥ ਬਾਰ ਦਿਨੁ ਨ ਹੈ ਹੁਮ ਸੁਪੁੰ ਮਸਕੂਕਾ
ਪਈ ॥ ਆਗਰੀ ॥ ਤਉ ਸਹਸੇ ਤੀਲਗ ਫੀਰੈ ॥ ਰੀਨਾਨ ਕਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਰੀ ॥੧॥ ਪੰ ੫ ॥ ਸਚੀ ਬੈਸਕ
ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਜਪੀ ॥ ਮੈਨ ਉਗਤਿ ਨ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਦੇਲਾਪਰਦਾਨੁ ਜਿਤੁਸਤੇਕੁਛੁਛੇਟਿਆਹੋਅਸਪੁਸੀਕੁਛਿਰਿਦੁਖਨਤੇਟਿਆਪਾਏਅਨਿ
ਲੁਥਨੁਛਿਰਿਗਛਿਨਲੇਟਿਆਨਦਰੀਅਇਆਇਕੁਸਗਲਬੁਹਮੇਟਿਆਤਤੁਗਿਆ
ਇਧਿਅਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਟਿਆਸਭੇਜਪੀਐਜਤਜਿਖੁਖੁਭੇਲੇਟਿਆਦੁਕਮੇਬੁਝਿ
ਲੁਥੁਖੁਖੁਭੇਟਿਆਪਰਖਿਖਜਨੈਪਾਏਸੇਬੁਝਿਨਖੇਟਿਆ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਪ:੫
ਛੋਰੇਜੀਬੁਰਖਦੈਨਵੰਦਨਿਗਖਹੋਜੇਸੋਧਣੀਮਿਲਿਨਿਨਾਨਕਸੁਖਸੰਬੁਧਸਚੁ॥੧॥ਪ:੫
ਮੀਦਸੰਦੀਪਣੀਐਈਧਣੁਰਖੈਭਾਹਿਨਾਨਕਸੋਸਦੁਮਾਰਿਜਕੈਆਢਲਿਹਭੁਕੇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੇਕੀਤੇਕੀਖੁਤੁਪੇਰੀਕੋਚੇਸੇਈਦਰੰਤੋਜਗਿਭੀਕੀਆਤੁਪੁਪੁਰੇਗਬਿਸਮਭੁਏ
ਸਮਦਦੇਖਿਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਆਸਗਣਿਪਰੇਤੇਰੀਦਾਸਕਰਿਗਤਿਤੇਰੇਇਮੇਰੀਆਤੇਰੇਹਭਿ
ਨੁਭਵੈਜਿਸੁਦੇਇਅਜਿਸਨੇਤੇਰੇਇਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਸੇਇਲੇਹਿਅਗਮਅਗੋਚਰਬੋਲੇ
ਅੰਤੁਨਪਾਈਐਜਿਸਨੇਤੇਰੇਕਿਪਲੁਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਪ:੫
ਛੀਅਠਿਗੰਨਿਸੁਅਨਜਾਣਨੁਈਆਸੇਈਖੁਖਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇਮਰਸਿ॥੧॥ਪ:੫
ਖੇਜੀਲਧਮੁਖੋਚਿਛੁਰੀਆਉਚਾਰੀਭੈਸਹਦਿਤੀਦ੍ਰਿਨਾਨਕਖੇਤੁਨਛਿਜਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਅਗਧਿਹੁਸਚਸੇਇਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਸਿਦੁਹਸਿਰਿਅਖਸਖੁਆਪਿਖਿਨਮਹਿਕਰੇਕਿ
ਤਿਆਗਹੁਸਗਲਉਪਦ੍ਰਿਸਕੀਓਟਗੁਪਉਸਰਣਾਈਭੁਜਿਸੁਖੀਪੁਸੁਖਲਹੁਕਰਮ
ਰਮਤਤਹਿਅਨੁਸੰਤਸੰਬੁਧੇਇਅਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇਅਜਿਸਨੇ
ਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਦੁਠਿਆਪਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਨਸਹਿਬਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਲਧਮੁਲਭਣਹਰੁਕਰਮੁਕਰੰਦੇਮਪਿਗੀਇਕੋਸਿਰਜਣਹਰੁਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ
੧॥ਪ:੫॥ ਪਾਪਦ੍ਰਿਅਪਛਾਦ੍ਰਿਬਾਣੁਸਚਾਦਸੀਨਿਕੋਗੁਰਮੰਤ੍ਰਚਿਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖਾਬੰ
ਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਹੁਦਹੁਸਿਰਜਣਹਰਪਈਅਨੁਠੀਛਿਆਪੀਅਜੀਤਮਿਦ੍ਰ
ਨੁਤਿਸੋਨੇਸਦਾਜੀਪਾਦਇਆਧਾਰੀਸਮਗਬਿਚੁਕੇਬਿਲਬਿਲਪਾਨਠੇਤਪਦੁਖੋਗਪੁਰੇ
ਪ੍ਰਤਾਪਿਕੀਤੀਅਨੁਆਪਣੀਰਖਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਬਾਪਿਆਪੇਲਾਇਅਨੁਛੁਡਇਬੰਧਾ
ਗਲਕਾਪਿਤਿਸਨਾਬੁਝੀਆਸਪੁੰਨੀਮਨਸੰਤੋਖਿਪ੍ਰਾਪਿਦ੍ਰੁਹੀਦੁਦ੍ਰੁਆਪਾਰਖਸਖੁਜਿਸੁ
ਪੁਨਪੁੰਨੀਪਾਪਿ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਪ:੫ ॥ਜਕਉਭਏਕਿਪਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਤਾ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਤਿਲਗੀਤਿਨਰਮਸਿਓਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਤ॥੧॥ ਪ:੫॥ ਰਮਰਮਹੁਦਭਰੁਗੀਰੋਜ
ਬਲਿਮਹੀਆਲਿਸੇਇਨਾਨਕਨਮਿਅਗਧਿਐਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤ

ਪਾਵਟੁ ਪੈਦਰਗਤਪਦੈ ਬਇਆ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਟੇਕਰੇ ਸਚਿਨਾਇ ਚਿਸੋਨੇ ਹੋਇ ਕਿ ਪਲ
ਕੁਸਕੁ ਭੁਜਾਇਆ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆ ਲਭਿਨਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇਆ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭਰੇ ਗੁਨ ਪੈ ਹੋਤਿ ਸੁਖ
ਦੁਖ ਭਗਤ ਏਹੁ ਅਪਾਰ ਗੁਣ ਗੋਦਿ ਦਗਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੈ ਟਿਓਇ ਕੋਇ ਕੁਧਿਅਇਆ ਪੀਫਤ
ਮੇਤਾ ਮੁਜਨਾ ਮੇਰੇ ਅਘਾਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗੇ ਜਿਸ
ਦੇ ਸਰੋਨ ਉਨਾਨ ਕਾਮਾ ਦਿਨੁ ਬਿਲਪ ਤੇ ਜਿਉ ਸੁਫੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧੫॥ ਪ: ੫ ॥ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾਥੀ
ਜੋ ਸਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰਤਿ ਘਾਪ ਹੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹੀ ਸਰੋਨਾਨ ਕਰਵੀ ਐਨਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਰਬੀ
ਦੀਆ ਅਕਿਨੈ ਨਹੀ ਐ ॥ ਫਉ ਜਸਤਾ ਟੀਹ ਠਪੰ ਜੇ ਜੇ ਹੀ ਐ ॥ ਦਸਨ ਰੀਅ ਉਪਤ ਦੇ ਨਿਚੋ
ਨਿਐ ॥ ਜਿਠਿ ਜਿਠਿ ਲੈਨਿ ਗਲਾਇ ਏਹੇ ਏਨ ਲੈ ਹੀ ਐ ॥ ਝੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਦਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੇ ਹੀ ਐ ॥ ਭ
ਅਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੇ ਹੀ ਐ ॥ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾ ਅਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਠੇ ਹੀ ਐ ॥ ਹਉ ਤਿ
ਤੁ ਅਗੋ ਦਿਨ ਗਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੇ ਹੀ ਐ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਕਿਲ ਬਿਖਸ ਭਉ ਤਰਨਿ ਨਿਤ ਨੀ
ਤੁ ਭੁਟ ਗਾਉ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਉਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨ ਉ ॥੧੫॥ ਪ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੋਟੀ ਐ ਪੁਰੀ
ਤੇ ਦੇ ਜੁਗਤਿ ਆਸੀ ਦਿਆ ਖੋਲੈ ਦਿਆ ਪੈਨ ਦਿਆ ਖਾਵੈ ਦਿਆ ਚੋਰੇ ਦੇ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੇਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੰਨੁ ਪੰਨਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖ ਹੁਤੇ ਹੀਆ ॥ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰੂ ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋ ਹੀਆ ॥
ਨਾਨਕਿ ਪਾਨ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰ ਦੇ ਦਾ ਭੁਭਿ ॥ ਮਤ ਰੋਗ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾ ਭੁਭਿ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਬਹੁਤੁ
ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਿਤ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਪੁਪਛਾਨਿਆ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕੀਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵਾ ਗੁ
ਰਮ ਰਬੁ ਮਪਰ ਮੇਸੁਰਾ ਮਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਦਿਆ ਜੀ
ਉਕਮਾਵ ਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁਭਿ ॥ ਧਿਆਇ ਦਿਆ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿਤਾ ॥੧੫॥ ਪ: ੧ ॥ ਸੁਭਚਿ
ਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੁ ਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕਿ ਦਿਸਹੁ ਇਕ ਘਾਟੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥
੧ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤਕਾਰੇ ਭਗਪੀ ਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀ ਐ ਨ ਉਤਿ ਸੁਜੀ ਉਅਰਪੀ
ਐ ॥ ਅਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਗਾ ॥ ਤਿਸੋਨੇ ਪੈਰੋਂ ਕਟੁਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਰਾ ਸਭੁ ਕਿ
ਭੁਤਿ ਸਕੈ ਦਸਿਨੈ ਕਈ ਬਾਰਾ ॥ ਸੇਰੁ ਗਰਾ ਮਨਿ ਟੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਰੇਰੇ ਦਸ ਧਿਆਇ ਨਿਤੁ ਪੁਤ੍ਰ
ਰਖਣ ਦਾਲਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਕਾਸ ਮਰਬੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੇ
ਮ ਦਲੋ ਭੁਮੇ ਹਦੁ ਸਟ ਬਾਸ ਨਾਨਕਿ ਦਾਗਿ ॥ ਗਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧੫॥ ਪ: ੫
ਖੀ ਦਿਆ ਖੀ ਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਾਠ ਪੈਨ ਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਗੁਤਿ ਨਾਦਾ ਜੀ ਦਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ
ਨ ਲੋਗੇ ਰੀਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰੁ ਕਮੁ ਤਿਏ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ਗਜਰਜਰ ਰਖਹਿ ਅਪਿ

ਦੇ

ਤੁਹਜਾਇਖੋਵੇਵਣਾਨਾਮਤੇਰੇਕੋਰਿਗਿਦੁਰਮਤਿਧੋਵਣਾਜਪਿਜਪਿਤੁਪੁਨਿਰੰਕਰਭਗੁਤੁ
ਬੇਵਣਾਜੇਤੇਰੇਰਿਗਿਰਤੇਸੇਜੇਨੀਨਜੇਵਣਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਨੈਣਾਅਲੇਵਣਾਸਿ
ਪਛਤਾਹੁਕਮਤਿਨਕਦੇਨੋਵਣਾਨਾਉਨਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਣਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਪਾ
ਜੀਵੰਦਿਅਨਚੇਤਿਯੁਆਰਲੰਦੋਰੁਕਾਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੀਗਿਗੁਦਾਗੀਆਸਾਕਤੁਪੁਨਾ
ਪਾਕਾ॥੧॥੫:੫॥ਜੀਵੰਦਿਅਹਰਿਚੇਤੇਆਮਰੰਦਿਅਹਰਿਰੰਗਿਜਨਮੁਪਦਾਰਭੁਤਰੰਗਿ
ਨਾਨਕਸਾਧੁਸੰਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਦਿਜੁਗਦੀਆਪਿਰਖਣਵਾਲਿਆਸਚੁਨਮੁਕਤੁ
ਰੁਸਚੁਪਸਰਿਆਉਣਾਕਹੀਨੋਇਘਟੇਘਟਿਸਰਿਆਮਿਹਰਵਨਸਮਰਥਆਪੇਰੀਘ
ਲਿਆਜਿਨਮਨਿਦੁਰਾਮਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਾਇਆਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਰੀਪਲਿਅ
ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਥੇਅੰਤਅਪਾਰੰਗੁਗੁਪੁਰੇਕੀਟੇਕਨਾਨਕਸਮਾਇਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਪਾ
॥ ਅਦਿਮਧਿਅਰੁਅੰਤਿਪਰਮੇਸਰਿਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖਿਆਸਹ
ਸੰਗੁਅਪਾਰਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਰਦੈਪਾਏਮੋਨੇਰਥਸਭਿਜੇਨੀਨਹਰਦੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤੇਹਰਿ
ਰਣੁਜੇਕਰੇਨਾਨਕਮੰਗੈਦਨੁਸੰਤਾਪੁਰਿਤਰੈ॥੧॥੫:੫॥ਤਿਸੋਨੇਮੰਨਿਦਸਾਇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ
ਜਿਨਿਜਿਨਿਧਿਅਇਆਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਠਲੁਜਨਮੁਪਰਵਣੁਗੁਰਮੁਖਿਅ
ਇਆਹੁਕਮੇਬੁਝਿਨਿਹਲੁਖਸਮਿਛੁਰਮਾਇਆਜਿਸੋਰੇਆਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਹਰਮਾਇਆ
ਜੇਜੇਦਿਤਖਸਮਿਸੇਈਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਜਿਸਹਿਦਇਆਲੁਬੁਝੁਏਹੁਕਮੁਮਿਤਾਜਿਸ
ਹਿਭੁਲਾਏਅਪਿਮਰਿਮਰਿਜੇਮਹਿਨਿਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰੇਤਤਕਾਲਿਖਿਨੁਟਿਕੁ
ਨਦਿਤੇਪਰਦਾਸਕਦੁਖੁਨਖਦਿਸਕਹਿਛੁਰੇਜੇਨੀਜੁਤੇਅਥੇਵਾਲਪਛਾਰੁਅਨੁਜਮਮਾਰਿ
ਤੇਦੁਖਿਲਗੈਬਿਲਲਾਟਿਅਨਗਕਿਘੇਰਿਸੁਤੇਕੰਠਿਲਾਇਦਾਸਗਖਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਤੋਕ
॥ ਸਲੋਕੁਪਾ:੫ ॥ ਰਾਮਜਪਹੁਦਰੁਗੀਰੇਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨੁਸੋਇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਐ
ਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥੧॥੫:੫॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸੋਨੇਦਿਸਰੈਨਾਨਾਨਕਆ
ਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਝੁਏਅਰਿਕੰਠਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਹੁਮੋਨੇਰਥਪੁਰਿਅ
ਹਾਇਛਪੁਨੀਮਨਿਅਸਿਗਏਦਿਯੁਰਿਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਨੁਜਿਸੋਨੇਭਾਲਦਾਜੇਤਿਮਿਲੀ
ਸੰਗਿਜੇਤਿਗਹਿਆਘਲਦਾਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਦੂਰੇਤਿਤੁਘਰਿਆਮਾਫਣਜਣਹੋਜਨਮੁ
ਤਹਅਗਿਆਸਹਿਬੁਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ॥
੨੧॥ ਜੁਮਲਾਗੁਜਰੀਕਾ॥ਚਉਪਦੇ੩੩॥ ਅਸਟਪਦੀਅ੨॥ ਵਾਰ੧॥ ਜੇਹੁ੩੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੪੯

ਗੁਰੇ ਦਰੀਧਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਰ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮਾਈ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ਪੁਰੋਇ ਵਿਪਾ ਲਕਮਲੁ ਪਰਗਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਹਰਿ ਏਕੋ
ਸਭੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਗਵਿ ਅਸਭਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥ ੧ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂੰ ਪਾਈਐ ॥ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨਾਨਕ
ਸਦ ਬਿਜਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਾਈ ਰੇ ਨਹਾ ਰੇ ਸੋਈਐ ॥ ਰਚਿ
ਰਿਚਰਨ ਪੁਰੁ ਅਪਨਿ ਕਹਾ ਲਭੁ ਕਹਾਏਈਐ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਕਹਾਣੁ ਲਹਿ ਮਨੀ ਦਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬਹੂ
ਸੋਕ ਬਹਾਈਐ ॥ ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਖੋਈਐ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪੁਰਕ ਕੀ
ਅਵਸਰਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਸੋਈਐ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸੁਨਤੋ ਸੋਚੈ ਤੇਰੁ ਤਾਮੇਰ ਤੇਰਤ ਜਉ ਅਭਿਮਾਨ ਸਰ
ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨ ਉਨਹਿ ਨ ਕਾਬੋਲ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿ
ਨਾਉਹੀ ਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈਹਉ ਮਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਦਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤਾਇ ਅਨ
ਪਰਤਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਹੂ ਪਿਕੁਲਾਹੀ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਮੀਰੁ ਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧ
ਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਹਿ ਸਦਹੂੰ ॥ ਗਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤਉ ਧਰੈ ਬਰਨਾ ਅਬਰ
ਨ ਸਭਹੂੰ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਜਹਤੋ ਉਪਜਿ ਓਤੀ ਸਮਾਇ ਓਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀਤ ਬਹੂੰ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾਇ
ਹਦੇਹੀ ਧਰੀ ਰਹਨਾ ਪਾਇ ਓਕ ਬਹੂੰ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖੁ ਅਇਓ ਭੋਗੁ ਮਾਥਿਨਾ ਸੇਕਿ ਪਾਲਹੁ ਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬ
ਹੂੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਮਾਜਉ ਅਪੁਨੇ ਪੁਰੁ ਭਾਵਉ ॥ ਨਿਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿਨਾਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਝਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ
॥ ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੋ ਬਿਰਥੇ ਤਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮ
ਨੋਰਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਵਾਸਨਾ ਵਾਸਰੇ ਵਾਸਨਾ ਕੀ ਜਨ ਕੀਟ ਹਲਕਾ ਵਉ ॥ ਸਗਬ ਬੁਝਬ
ਰੇ ਮਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਸੁਖੁ ਹੁਬਲਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪੁਰ
ਨੀਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕ੍ਰਮੁ ਰਾਹਿਓ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿਇ ਹੈ ਬੀਚਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ॥
ਕੋਇ ਪਰਾਧਿ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਵਰਸਨਾ ਦੂਖੁ ਉਤਰਿਓ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿਤੋ ਰੇਹਾ
ਖੋਦਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਕਮੁ ਰੇ ਪੁਰੋਹਿਤੁ ॥ ਨਿਦਾਸੁ ਸੰਗਿ ਬਿਸਰਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ

ਨਿਧਿਨਾਨਕਅਪਿਉਧਾਭਿੰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਮਨਸਗਬਿ
ਅਨਪਰੀਆਕਰਨਕਰਵਨਹਰਸੁਅਮੀਨਨਕਓਟਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਮੇਟਿਪਏਸਾ
ਈਇਹਮਤਿਸਾਧੁਕਹੀ ॥ ਪੁਰਕੀਅਗਿਆਮਨਿਸੁਖਪਾਇਅਭਰਮੁਅੰਧੇਰਲਹੀ ॥ ੧ ॥
ਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਅਮੀਪੁਰਮੇਰੇਸਰਟਿਤੁਮਗੀਅਹੀ ॥ ਖਿਨਮਹਿਬਪਿਉਥਾਪਨਹਰੇਕੁਦੁਗਤਿਕੰ
ਨਪਹੀ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੁਬਖਦਾਤੇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸੰ
ਕਹੁਜਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਤੁਮਰੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਕਾਲਨਖਾਤੇ ॥ ਰੰਗਤੁਮਰੇਲਾਲਭਏ
ਮਨਮਗਸਿਮਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਕਿਲਦਿਖਕੋਟਿਦੇਖੋਗਾਪ੍ਰਭਵਿਸਟਿਤੁਮਗੀਹਤੇ ॥ ਸੇਵਤਜਾਗੀ
ਹਰਿਹਰਿਗਾਇਅਨਨਕਗੁਰਚਰਨਪਰਤੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਸੋਧ
ਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਣੀ ॥ ਸੁਖਦਈਜੀਅਨੋਕੇਦਰਅੰਖਿਤਜਾਕੀਬੈਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨਮਨੁਅੰਧ
ਸੰਤੀਕਾਟਿਅਜੀਅਦਨਗੁਰਦੈਣੀ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਕਰਿਲੀਨੈਅਪੁਨਜਲਤੇਸੀਤਲਹੋਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕ
ਮਧਰਮਕਛੁਉਪਜਿਨਅਇਓਨਹਉਪਜੀਨਿਰਮਲਕਰਣੀ ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਸੰਜਮਨਨਕਲੋ
ਗੁਰਚਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾਹਾ ॥ ਗਤਿਪਵ
ਤੁਖਸਹਜਅਨੰਦਕਾਟੇਜਮਕੇਠਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤੋਖੋਜਤੋਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਹਰਿਸੰਤਜਾ
ਹਿਆਹਾਤਿਨਪਰਾਪਤਿਏਹਨਿਧਨਜਿਨਕੈਕਰਮਲਿਖਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਬਰੁਭਾਗੀਸੇਪਤਿਵੰਤੇਸੇ
ਪੁਰੇਸਾਹਾ ॥ ਸੁੰਦਰਿਸੁਘੜਸੁਪਤੇਨਨਕਦਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ
ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਮਨਕਹਅੰਕਰੀਅਠਾਗਾ ॥ ਦੁਰਗੰਧਅਪਵਿਤ੍ਰਅਪਦਨਭੀਤਹਿਜੇਦੀਸੈਸੇਠ
ਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀਕੀਅਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰੀਤੀਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਧਿਧਾਰਾਤਿਸਹਿਅੰਗੀਅਦਰੁ
ਪਟਵਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਗੁਗਧਗਵਾਰਾ ॥ ਅੰਧਗੰਗਪਿੰਗਲਮਤਿਹੀਨਪ੍ਰਭਰਾਖੰਗੁਰਾਖਨਹਾਰਾ
ਕਰਨਕਰਵਨਹਰਸਮਰਥਾਕਿਆਨਨਕਜੀਤਧਿਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
॥ ਸੋਪ੍ਰਭਨੇਹੋਤੁਤੇਰੋ ॥ ਸਿਮਰਿਧਿਆਇਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਵਿਨੁਹੈਨਿੰਨ੍ਹਸਦੇਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਓਧਫੁਦੇਹਦੁਲਰਸਤੁਸੰਭੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਰੈ ॥ ਘਰੀਮੁਹਤੁਨਚਸਾਧਿਲੀਬਰੁਕਾਲੁਨਿਭਰੈ
ਤਹੋਰੋ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧਬਿਲਤੇਕਾਚੁਕਰਤੇਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੋ ॥ ਨਾਮੁਅਪਰਦੀਜੈਨਨਕਕਉਅਨ
ਦੁਖਘਨੇਰੋ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਅਗਧਿਧਿਧਿ
ਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਸਜੀਵਨਕਾਮੁਲੁਬਧਿਧਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਨ੍ਰਿਪਾਅਪੁਨਦਾਸੁਕੈਕੋ
ਮਾਇਆਠਾਧਿਧਿਭਉਰਗਤਿਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿੰਦਜਮਕਾਮਰਕੁਸਾਧਿਧਿ ॥ ੧ ॥ ਭਉਓਆਦੁ

ਮੇਰਾ ਅਮੇਲ ਪਦ ਰਬੁਲਾਧਿਓ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾ ਕਲਖਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਨਕੁਰਾ ਅਗਮ ਅਗਾ
ਦੇਵੀ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਵੀ ਧਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਣੀ ਜੇ ਪੁਰਕੇ ਗੁਨ ਗਵੈ ਸਫਲਾ
ਇਸਾ ਜੀ ਦਨ ਠਲੁ ਤਕੋ ਪਰਬੁ ਮਲਿ ਦਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਰੁ ਖੁਪੁ ਖੁਪੁ ਸੇਬੇ ਤੋ ਚੋਸਾ
ਪੁਸ਼ਪੁ ਧੈ ॥ ਨਾਮੁ ਉਚਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਨਾ ਬਹੁ ਤਿਨੇ ਜੇ ਨਿਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਗਾ ਬੁਧੁ ਮੁਗਦਿ ਅਮਨਤ
ਮਹਿ ਅਨਾਨਿ ਸਟੀ ਅਵੈ ॥ ਨਰਕੋ ਗਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਲਹਿ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੪
ਦੇਵੀ ਧਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਚੰਦਰੁ ਖੁਪੁ ਪੈਰੀ ਚੰਦਰੁ ਇਓ ਇਤਨੀ ਨ ਖੁਣੈ ਕਬਹੂ
ਚਰਾ ਬਿਕਲੁ ਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੁਸ ਮਰੰਗ ਸੰਗੁ ਰਸਿ ਰਚਿ ਅਬਿਥਿ ਅਏ ਕਉ
ਪਾਇਓ ਲੋਭੁ ਸੁਨੈ ਮਨੁ ਖੁਕਰਿ ਮਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹ ਉਠਿ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਠਿਰ ਤਠਿਰ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖੁ
ਦੇਸਿ ਤਵ ਅਰੋ ਮਾਇਓ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪਰਬੁ ਮੇਰਾ ਮੀਨਾਨ ਕਲੀਓ ਸਮਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੧੫
ਦੇਵੀ ਧਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ਕਲਿ ਮਲ ਤਰਨ ਮਨ ਹਿਸ ਪਨਇ
ਤਾਮ ਸਰ ਮੇਰਿ ਤਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾਇ ਤੈ ਹਲ ਮੇਰਿ ਕਰਨਾ ਬਿਗਸੈ ਮ
ਜੇ ਦੇ ਪਰਗਾਸ ਬਹੁਰਿ ਨਗਰੁ ਪੈਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀਇ ਤੈ ਪਿਆਨ ਪਗਨਾ
ਉਓ ਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓਸਾਧਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਵੀ ਧਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ
ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀਐ ॥ ਚਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਪਿਸੁ ਖਸਹਿ ਸਿਧਿ ਲ
ਭੈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਿਅਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਗਉ ਤਿਸੁ ਪੁਤ੍ਰ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥ ਅੰਚਨ ਲਾ
ਗੈ ਅਗਨਿ ਸਗਰ ਤੇ ਸਗਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਮਹੀਐ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ
ਪੁਰਸਹੀਐ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਹੀਐ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਵੀ ਧਰੀ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਦੇਸਾ ਹੋਗੇ ਸੇ ਗਸਭਿ ਦੁਖ ਬਿਨ ਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇ
ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਿਲੁ ਬਿਖਨਾ ਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਵਤੁ
ਠੋਧਿ ਦਲ ਹੋਸਹਿ ਜਿਧਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੈ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਗੇ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਮੁਜੀਵੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਵੀ ਧਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ
ਮਣੀ ਪੁਰਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਕਰੁਣਾ ਅਨੁਕਰੁਣੁ ਮਾਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਡਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਸਾ ॥ ਪੁਰਿ ਲਾਈ ਪੁਖ ਮਸਤਕਿ ਕਮਰੇ ਪਾਇ ਬੁਝਾਹਉ ॥ ਸਰਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਮ ਕਰਿ ਮਨ ਉਮਨਮ
ਹੋਇ ਸੁਖੁ ਧਾਰਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤੁ ਠਾਕੁਰ ਅਭਿਨਾਸੀ ਕਲ ਮਲ ਸਗਲੇ ਸੁਰਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਉ ਕੀਨੈ ਲਾਇਉ ਰਿਧਾਰਉ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਵੀ ਧਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਪੁਰ

ਜੀਪੇਖਉਦਰਸਤੁਮਰਾਉਦਰਪਿਆਨੁਪਾਗੇਦੇਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪਾਨਤੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੇਦਪੁਰਨਅਦਿਲੋਕੇਸਿਮ੍ਰਿਤਤੁਬੀਚਰਾਦੀਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪੁਰਨਰਦਜਲਉਪਗਾ
ਰਾ॥੧॥ ਅਦਿਨੁਗਾਦਿਭਗਤਜਨਸੇਵਕਤਕੀਬਿਥੈਅਧਾਰਾਤਿਨਜਨਕੀਪੁਰਿਬਠੈਨਿਤਾ
ਨਕੁਪਰਮੇਸੁਰਦੇਵਨਹਰਾ॥੨॥੨੦॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਤੇਰਾਜਨੁਰਮਰਸ
ਇਮਤਾਪ੍ਰੇਮਰਸਨਿਧਿਜਕਉਪਜਾਏਭਿਨਕਤਹੁਜਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਠਤਹਰਿਗੋਸੇ
ਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਭੇਜਨੁਪਤਾਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਨੋਸਾਧੂਪੁਰੀਨਤਾ॥੧॥ ਸਫਲੁਜ
ਨਮੁ ਹਰਿਜਨਕਉਪਜਾਅਯੋਜਿਨੀਕੀਨੋਸਉਤੁਬਿਪਤਾਸਗਲਸਮੁਹਲੈਉਪਗੇਨਾਕੁ
ਨਬ੍ਰਹਮਪਛਤਾ॥੨॥੨੧॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਆਈਯੁਗਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪ
ਈਐ॥ ਅਨੁਕਪ੍ਰਕਾਰਠਿਰਤਥਿਲਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੁਸਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਹੋਰਗੇਸੇ
ਤਨੁਬਾਪਿਥਿਹੁਜੇਨੀਭਰਮਾਈਐ॥ ਟਿਕਨੁਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਰੈਜਇਯੁਆ
ਐ॥੧॥ ਕਰੇਅਨੁਕਪ੍ਰਕਾਰਅਮੀਸੇਰਸਾਧਚਰਨਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਸੰਕਟਘੋਰਕਟੇਖਿਨਭੀਤੁ
ਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੨॥੨੨॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਠਾਕੁਰੋਏ
ਪਿਦਇਅਲਾਭਈਕਲਿਆਣਅਨੰਦਰੂਪੋਈਹੈਉਬਰੈਬਲਗੁਪਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ
ਕਰਜੇਸ਼੍ਰੀਕਰੀਬੇਨੰਤੀਪਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਧਿਆਇਆਹਾਭੁਦੇਇਰਾਥੈਪਰਮੇਸੁਰਿਸਗਲਾਦੁ
ਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਦਰਨਾਹੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਕੁਰਕਾਜੈਕਾਹਾਕਪੁਨਾਨਕਜਨਕਉ
ਬਲਿਜਾਈਐਜੋਸਭਨਕਰੋਉਧਰਾ॥੨॥੨੩॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਅਪੋ
ਤਿਯੁਰਪਹਿਬਿਨਉਕਹਿਕਹਿਆਭਏਕ੍ਰਿਪਲਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਸਗਲਅੰਦੇਸ
ਗਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਪਾਪੀਪਖੰਡੀਲੋਭੀਹਮਰਾਗੁਨੁਅਦਗੁਨੁਸਰੂਸਹਿਆਕਰਮ
ਤਕਿਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਵਜੇਮੁਏਦੁਸਟੋਜੇਖਾਇਆਪਰਉਪਕਾਰੀਸਰਬਸਧਾਰੀਸਫਲਦ
ਰਸਨਸਹਜਿਆਕਪੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਕੇਦਤਾਚਰਣਕਮਲਉਰਧਰਿਆ॥੨॥੨੪॥ ਦੇਵ
ਧਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਹਰਮਰੇਸਗਨਿਅਇਓਰਾਖਨਹਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
ਬਪਾਖਰਾਭੁਰਗੇਅਗੈਪਛੈਅੰਤੀਦਰੇ॥੧॥ ਜਬਚਿਤਦਉਤਬਤੁਹਾਰੇਉਨਸਮਰਿਮੇਰ
ਨੁਸਾਧਾਰੇ॥੨॥ ਸੁਨਿਗਾਵਉਗੁਬਚਨਾਰੇਬਲਿਬਲਿਜਉਸਾਧਦਰਸਾਰੇ॥੩॥ ਅਨਮਰਿਤ
ਉਏਕਅਸਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰਨੈਹਾਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਪੁਤ੍ਰ
ਚੈਮਨੋਰਥਮੇਗਾਫਿਪਾਨਿਦਇਆਲਮੋਹਿਦੀਝੈਕਰਿਸੰਤਨਕਾਢੇਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰਹਲਦ

ਉਜਨਚਰਨੀਨਿਸਬਾਉਰਦਰਸੁਪਾਵਈਗਤਨਮਨੁਅਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗ
 ਵਈ॥੧॥ਸਸਿਸਸਿਸਿਸਰਉਪੁਤੁਅਪਨਸੰਤਸੰਭਿਨਿਤਰਹੀਐਐਕੁਅਪਨਾਮੁਪਨੁਮੇਰ
 ਆਦੁਨਾਨਕਇਉਲਹੀਐ॥੨॥੨੬॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ੩॥
 ਮਤਐਸੇਹਰਿਜੀਉਪਾਏ॥ਛੋਰਿਨਜਾਈਸਦਹੀਸੰਗੇਅਨਦਿਨੁਗਰਮਿਲਿਗਾਏ॥੧॥੪੮ਉ
 ਅਲਿਓਮਿਨੇਹਰਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਅਗਿਨਕਤਪੁਯਾਏ॥ਅਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਬਹੁਪੇਖੈਪ੍ਰ
 ਅਰੇਮਨਸਮਸਹਿਲਾਏ॥੧॥ਮੰਦਰਿਭਾਗੁਜੇਭਦੁਅਰੈਅਨਹਤਰੁਣਸੁਣੁਲਾਏ॥ਕਹੁਨਨ
 ਕਸਦਾਰੰਗੁਮਣੇਗਿਹਪ੍ਰਿਅਬੀਤੇਸਦਬਏ॥੨॥੨੭॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ਵਰਸਨਨਾਮੁਕਉਮਨੁਅਛੈ॥ਕ੍ਰਮਿਅਇਓਰੈਸਗਲਥਨਰੇਅਹਿਪਰਿਓਸੰਤਪਾਛੈ॥੧॥੪
 ਹਉ॥ਕਿਸੁਹਉਸੇਦੀਕਿਸੁਅਕਾਧੀਜੋਦਿਸਟੈਸੋਗਛੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਸਰਨੀਪਰੀਐਚ
 ਗਨੇਨੁਮਨੁਬਾਛੈ॥੧॥ਜੁਗਤਿਨਜਾਨਾਨੁਨਹੀਕੋਈਸਹਾਦਤਰੁਮਾਇਅਛੈ॥ਅਇਪਇਓ
 ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨੀਤਉਉਤਰੀਸਗਲਦੁਰਛੈ॥੨॥੨੮॥੨੯॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ਅਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਹਾਰੇ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨਮੋਹਨਪ੍ਰਿਅਰੇ॥ਸਭਪ੍ਰਮਾਣਿਰੇ॥੧॥
 ਹਉ॥ਚਾਨਚਾਹਉਉਕਤਿਨਚਾਹਉਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਮਲਰੇ॥ਕ੍ਰਮਸ੍ਰੇਸਸਿਧਮੁਨਿ
 ਉਦਮੋਹਿਠਕੁਰਹੀਦਰਸਾਰੇ॥੧॥ਦੀਨੁਦੁਅਰੈਅਇਓਰੁਰਸਗਤਿਪਰਿਓਸੰਤਹਾਰੇ॥ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਮਿਲੇਮਨੋਹਰਮਨੁਸੀਤਲਧਿਗਸਾਰੇ॥੨॥੩੦॥੩੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀ
 ਪ ॥ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਾਰਿਉਤਰਿਓਦੀਨਦਇਅਲਭਏਪੁਰਅਪਨੇਬਹੁਦ੍ਰਿਜਨਮਿਨਹੀ
 ਮਰਿਓ॥੧॥੪੯ਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਕੁਣਗਾਦਹਹਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨਹੀਹਰਿਓ॥ਪੁਰੁਗੁਨਗ
 ਇਓਬੈਬਹੁਤਰਿਅਕੁਲਹਸੁਮਹਉਧਾਰਿਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਬਸਿਅਮਰਿਦਰੀਤਰਿਸਾ
 ਸਿਗਿਰਾਸਓਚਰਿਓਨਾਨਕਉਟਗਹੀਜਗਦੀਸਰਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਰਿਓ॥੨॥੪੦੩੦
 ॥
 ॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ੪ ॥ਕਰਤਛਿਰੇਬਨਭੇਖਮੋਹਨਿਰਤਨਿਰਗ॥੧॥੪੯ਉ॥
 ਕਥਨੁਨਾਵਨਗੀਤਨੀਕੇਗਾਦੁਤਮਨਮਹਿਪਰਤੇਗਾ॥੧॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਚਤੁਰਸਿਅਨੇਬਿ
 ਰੇਅਰਸਾਚਗ॥੨॥ਅਨਮੋਹਮੋਹਤੇਰਤੇਬਿਬਰਜਤਏਹੁਮੁੰਗੁਖੰਡੇਸਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨੀ
 ਤਦਜਲੁਤਰੀਅਲੇਪੁਰਕਿਰਪਸੰਤਸੰਗਾ॥੪॥੧॥੩੧॥ ॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਉਦੇਵਗੀਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ੫ ॥ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਮੋਹਨੁਸਭਤੇਉਚਾ॥ਅਨਨਸਮਸਹਿ

ਕਉਲਾਗੇ ਦੁਰਿਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤਿ ਬਰੇ ਗਾਹੇ ਬਾਹਨ ਦੀ ਮਾਹੂ
ਅੰਤੋ ਲਿਨ ਤੁਲੀ ਐ ਮੇ ਲਿਨ ਤੁਲੀ ਐ ਕਤ ਪਾਣੀ ਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥ ੧ ॥ ਬੇਜਿ ਅਸੀਖਾ ਅਨਿਕਤ ਪੈ
ਬਿਨੁ ਗੁਰਨ ਹੀ ਪਦੁਚਾ ॥ ਕਉਨਾ ਨ ਕ ਕਿਰ ਪਾਕਰੀ ਠਕੁਰੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਰਸੁ ਉਚਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੨ ॥
ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿ ਚਿਤੁ ਜਾਨਾ ਹੀ ਰੀ ਕਉ ॥ ਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸੁ ਚੁਕਿ
ਰਿਹਦਿ ਅਪੁਰੀ ਰਹਿ ਚਿਸਰੁ ਲੋਊ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਅਗਮ ਅਗਮ ਕਵਨ ਮਹਿ ਮਾਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁ
ਸੋਊ ॥ ਚਾਰਿ ਅਸਰਾ ਮਚਾ ਬਿਬਰੀ ਨ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵ ਤੋਊ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿਸੁ ਏਆਪ
ਮਪਦੁ ਪਾਇ ਅਦੁਤੀ ਅਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥ ਕਉਨਾ ਨ ਕਉਦੁ ਸਗੁ ਭਰਿ ਮਾਹਰਿ ਨਿਪਿ ਪਾਣੀ ਸ
ਜੋਊ ॥ ੨੨ ॥ ੩੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਘਰੁ ॥ ਏਕੈ ਰੇਹ ਰਿਏ ਕੈ ਜਾਨਾ ਏਕੈ ਰੇਹੁ ਰਮੁ ਖਿਜਾ
੧ ॥ ਰਹਾਉ ਕਹੇ ਕ੍ਰਮ ਤਹ ਉਤਮ ਕ੍ਰਮ ਹੁਨ ਭਾਈ ਰਹਿ ਅਗੇ ਰਹਿ ਅਸਰ ਬਥਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਚੈ
ਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਸ਼ੂਰਿ ਬਿਨੁ ਸੀਜ ਮਨ ਹੀ ਕਰ ਜਸ ਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਨ ਪਾਵੈ ਗੋਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰੇ
ਲਿਸੀ ਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਉਨਾ ਨ ਕਪਾਏ ਪੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੪ ॥ ਦੇਵ ਗੰਧ
ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਜਾਨੀ ਜਾਣੀ ਤ ਕੀ ਗਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਕਹ ਪੇਖਾਉ ਹਉ ਕਿਰਿ ਚਤੁਰਾਈ
ਸਮਨ ਬਿਸਮੇਕ ਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕਾ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਮ
ਵਿਕਾ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਮਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਅਗਾਧਿ ॥ ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ
ਗੁਨਾਨ ਕ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਣੀ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਏ
ਏਗਾ ਏਕ ਗੰਧਾਰੀ ਗਾਭਉ ਨ ਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮਾਨੰਦਾ ॥ ਅਨਿਕ ਓਹਿ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਸੁ
ਲੁਖੁ ਰਤਿ ਗੁਰ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਤਤਤਤ ਸਥੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਰਬ ਅਥ ਚਬਰੁ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਸ ਹਿੰਨੇ ਗਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਮਾਸਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ
ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹਦੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੩੬ ॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ
॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਿਉ ਲਟੀ ਗੇ ॥ ਛੁਠੈ ਕੀਰੇ ਛੁਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛੁਟ ਕੀਰੇ ਮਨ ਛੁਟ ਕੀਰੇ ਸਾਕਤ ਸੀ ਗਿਨ ਛੁਟ
ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਖਿਓ ਜੇ ਪੈ ਸੈ ਕਾ ਲੁਖੀ ਗੇ ॥ ਦੁਰਹੁ ਹੀ ਤੇਰੁ ਗਿਨ ਏਕਿ
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟ ਕੀਰੇ ਟੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਖਿ ਪਾਨਿ ਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਸਾਕਤ ਸੀ ਗਿਨੁ ਟੀਰੇ
॥ ਜਨਨ ਨ ਕਦਾ ਸਦਾ ਸਕੇ ਕਰੀ ਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਸਾਕਤ ਪਗਾਹੇ ਠਿਰੁ ਲਸੀਰੇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥

ਨਨਕੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੁਜੇਹਾ॥੩॥ਵਹਦਿਸਿਖੋਜਤਹਮਠਿਰੇਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉ
ਰਿਪਇਅਤ੍ਰਾਘਰਿਆਏਰਾਮਾਹਾਰੇਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਤਿਸੁਮਰਿ
ਹਰਿਆਸਮਾਏਰਾਮਾਸਰਬੇਸਮਾਣਾਅਪਿਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆਨੀਮੁਟਿਅਨੀ
ਰਾਤੁਧੁਨਾਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਚੋਇਆਜਹਾਦੇਖਤਹਾਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭਠਾਏ॥ਜਪੁ
ਕਰੈਨਨਕੁਸਤਿਕੁਰਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਪਇਅਤ੍ਰਾਘਰਿਆਏਰਾਮਾ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਗਰੂਪ੧੫
ਅਮਤਿਪ੍ਰੀਤਮਾਮਨਮੋਹਨਾਘਟਿਸੋਹਨਾਪ੍ਰਨਾਮਪਾਰਗਾਮਾਸੁੰਦਰਸੇਭਾਲਲਗੇਪਾਲਦਇਆਲੁਕ
ਅਪਰਾਪਾਰਗਾਮਾਗੇਪਾਲਦਇਆਲੁਗੇਬਿੰਦਲਾਲਨਮਿਲਹੁਕੇਤਨਿਮਾਣੀਆਨੈਨਤਰਸਾ
ਦਰਸਪਰਸਨਨਹਨਿਦਹੈਣਿਦਿਹਣੀਆਗਿਆਨਅੰਜਨਨਾਮਬਿੰਜਨਭਏਸਗਲਸੀਗਾਗਾ
ਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੀਪੈਮੇਲੁਕੰਤੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਲਾਖਉਲਾਹਨੇਮੋਹਿਹਰਿਜਬਲਗੁਨਹਮਿਲੈਰਾਮਾ
ਮਿਲਨਕਉਕਰਉਓਪਾਵਕਿਛੁਹਮਾਰਾਨਚਲੈਰਾਮਾਚਲਚਿਤਬਿਤਅੰਨਿਤਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਕਦਾਇ
ਧੀਨਧੀਜੀਐਯਾਨਪਨਸੀਗਾਰਬਿਰਬੇਹਰਿਕੰਤਬਿਨੁਕਿਉਜੀਜੀਐਯਾਨਾਂਸੀਪਾਸੀਗੈਰਿ
ਨਿਅਰੁਹਦਿਸਕੀਐਇਕੁਤਿਲੈਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਪਰਮਿਲੈਗਰਜੇ
ਜਏਕਪਿਉਸੀਗਿਦਰਸੁਨਪਾਈਐਰਾਮਾਅਦਗਨਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਹਲਿਬੁਲੈਏਐਰਾਮਾਨਿ
ਗੁਨਿਨਿਮਾਣੀਅਨਾਥਬਿਨਦੈਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਨਿਧੋਕ੍ਰਮਭੂਮਿਤ੍ਰਿਪੋਣੀਐਸਹਜਿਸੇਈਐਪਰ
ਪਲਕਪੇਖਤਨਦਨਿਧੋਗਿਰਿਲਾਭੁਅਦੈਮਹਲੁਪਦੈਮਿਲਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਈਐਯਾਨਕਪਾਇ
ਪੈਸੰਤਸਰਣੀਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥੩॥ਸੰਤਨਕੋਪਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾਇਛੁਪੁਨਿ
ਨਿਸਤਿਤਪਤਿਬੁਝਾਇਆਰਾਮਾਸਭਲਾਸੁਦਿਨਸਰੈਏਸੁਹਾਵੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਨਾਪ੍ਰਵੇ
ਹੁਪਾਲਗੇਬਿੰਦਲਾਲਨਕਦਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾਕ੍ਰਮਲੋਕਮੋਹਬਿਕਰਬਕੇਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗਲੁ
ਇਆਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੀਪੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੨॥ ਬਿਹ
ਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਖਾਣਾਰਾਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਈਉਚਰਹਰਿਜਸੁਮਿਠਾਲਾਗੈਤੇਰਭਾਣਾਰਾਮਾਕਰਿਦਇਆਮਇਆਗੇਪਾਲਗੇਬਿੰਦਕੇਇ
ਤੁਲੁਬਿਨਾਸਮਰਬਅਗਾਥਅਪਾਰਪੂਰਨਜੀਉਤਨੁਧਨੁਤਮਮਨਾਮੁਰਖਮੁਗਧਅਨਾਥਚੰਚਲ
ਬਲਹੀਨਨੀਚਅਜਾਣਾਗਬਿਨਦੰਤਿਨਕਸਰਣਿਤੇਰੇਕੀਲੇਹੁਅਦਣਜਾਣਾ॥੧॥ਸਾਧਸਰਨ
ਪਾਈਐਹਰਿਜੀਉਗੁਣਗਾਵਹਰਿਨਿਤਰਾਮਾਪੁਰਿਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਬਗਓਸੁਰਪਤਿਤਪਾ
ਤਰਾਮਾਪਤਿਤਪਨਿਤਹੋਰਿਤਿਨਸੰਗਿਜਿਨਬਿਧਤਪਾਇਆਨਾਮਰਤੇਜੀਅੰਦੁਤੇਨਿਤਦੇਹਿ

ਰੂਪੇਸ਼ਦਾਇਆਹਿਧਿਸਿਧਿਨਦਨਿਧਿਹਰਿਜਪਿਜਿਨੀਅਤਮੁਜੀਤਾਹਿਬਿਨਦੰਤਿਨਨਕੁਦਰੁਗਿਪਾ
 ਈਅਦਿਸਾਧਸਾਜਨਮੀਤਾ॥੨॥ਜਿਨੀਸਚੁਦਣੰਜਿਅਹਰਿਜਿਉਸੇਪੁਰੇਸਾਹਰਮਾਥਹੁਤੁਖਜਾ
 ਨਤਿਨਪਹਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਨੁਲਾਹਰਮਾਕਮੁਕੋਧੁਨਚੇਕੁਬਿਅਪੈਜੇਜਨਪ੍ਰਭਸਿਉਗਤਿ
 ਆਏਕੁਜਨਹਿਏਕੁਮਾਨਹਿਰਮਕੈਰੰਗਿਮਤਿਅਮਾਲਹਿਸੰਤਚਰਣੀਪਰੇਸਰਣੀਮਨਿਤਿਨਓ
 ਮਹਾਬਿਨਦੰਤਿਨਨਕੁਜਿਨਨਾਮੁਪਲੈਸੇਈਸਚੇਸਾਹਾ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਈਸਿਮਰੀਐਹਰਿਜੀ
 ਉਜਾਕੀਕਲਾਧਾਰੀਰਮਾਯੁਰਮੁਖਿਮਨਹੁਨਦੀਸਰੇਹਰਿਜੀਉਕਰਤਾਪੁਰਖਮੁਰਗੀਰਮਾਯੁਭਰੇ
 ਹੁਨਭਉਬਿਅਪੈਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਭਵਜਲੁਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾ
 ਏਆਦੁਜੀਵਧਾਈਮਨਿਸੀਤਿਅਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖਮੁਪਾਰੀਹਬਿਨਦੰਤਿਨਨਕੁਸਿਮਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਏਛਪੁੰਨੀਹਮਾਰੀ॥੪॥੩॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਿਹਗਵਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ਛੰਤੁ॥ ਘਰੁ੨ ॥ਦਧਸੁਖੁਗੈਨਵੀਏਪ੍ਰਮਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਘ
 ਟੁਟੁਬੀਜੀਏਪਰਸਉਸਦਾਪਗਾਪਗਧੁਰਿਬੰਛਉਸਦਾਜਾਚਉਨਮਰਸਿਬੈਰਗਨੀਪ੍ਰਮਰ
 ਗੋਰਤੀਸਹਜਮਤੀਮਹਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗਨੀਗਹਿਭੁਜਲੀਹਿਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਮਿਲਹੁਪ੍ਰੀਤਮਸਦੁਮ
 ਨਾਬਿਨਦੰਤਿਨਨਕਿਧਾਰਿਕਿਰਪਾਰਹਉਚਰਣਹਸੰਗਿਲਗਾ॥੧॥ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲਵੀਹੋਪ੍ਰਭਕੋਚ
 ਵਣਿਲਗਾਮਨੀਪ੍ਰਮਪ੍ਰੇਮੁਪਟਾਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮਗਾਹਰਿਭਗਤਿਪਾਈਐਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਿਆਈਐ
 ਜਇਮੇਲੀਐਹਰਿਜਨਾਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਰਤਜੀਐਅਗਪਤਹੁਪਤੁਇਹਮਨਾਬਰੁਪੁਰਖਪੁਰ
 ਨਗੁਣਸੰਪੁਰਨਕੁਮਭੀਤਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਭਗਾਹਿਬਿਨਦੰਤਿਨਨਕਸੁਣਿਮੰਤ੍ਰਸਖੀਏਹਰਿਨਮੁ
 ਨਿਰਨਿਤਨਿਤਜਪਾ॥੨॥ਹਰਿਨਾਰਿਸੁਹਾਗਣੇਸਭਿਰੰਗਿਮਣੇ॥ਗੰਡਨਬੈਸਈਪ੍ਰਭਪੁਰਖਚਿਰਣੇ
 ਨਹਦੁਖਪਾਵੈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਦੈਧੰਨਿਤੇਬਡੁਭਾਗੀਆਸੁਖਸਹਜਸੇਵਹਿਕਿਲਬਿਖਬੇਦਹਿਨ
 ਮਰਸਿਰੰਗਿਜਾਗੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੇਮਹਠਾਹਰਿਨਮੁਕੁਣਾਪ੍ਰਮਬਚਨਮੀਠੇਭਣੇ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾ
 ਨਕਮਨਿਏਛਪਾਈਹਰਿਮਿਲੇਪੁਰਖਚਿਰਣੇ॥੩॥ਤਿਤੁਕ੍ਰਿਸੋਹਿਲਵੈਕੋਡਅਨੰਦਾਮਨਿਤਨਿਰ
 ਦਿਹਿਆਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾਹਰਿਕੰਤਅਨੰਤਦਇਅਲਸੀਧਰਗੋਬਿੰਦਪਤਿਤਉਧਾਰਣੇ॥ਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿ
 ਪਾਧੀਹਰਿਮੁਰਗੀਭੈਸਿੰਧੁਸਾਗਰਤਾਰਣੇ॥ਜੇਸਰਣਿਅਦੇਤਿਸੁਕੈਠਿਲਵੈਇਉਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀ
 ਸੰਦਾਬਿਨਦੰਤਿਨਨਕਹਰਿਕੰਤਮਿਲਿਆਸਦਾਕੇਲਕਰੇਦਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਹਗਵਾਪਤਿਸਾਹੀਪ
 ਹਰਿਚਰਣਸੇਵਕਰਤਹਕਰਹੁਨਿਵਸੁਮਨਾਕਰਿਮਜਨੁਹਰਿਸਰੇਸਭਿਕਿਲਬਿਖਨਸੁਮਨਾਕਰਿਸ
 ਰਮਜਨੁਗੋਬਿੰਦੁਜਨਦੁਖਅੰਧੇਰਨਾਸੋ॥ਜੂਮਮਰਣੁਨੋਹੋਇਤਿਸਕਉਕਟੈਜਮਕੇਠਾਸੋ॥ਮਿਲੁਸੁ

ਧਰੀਗੇਨਾਮਰੰਗੇਤਹਪੁਰਨਾਸੋਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਚਰਣਕਮਲਨਿਵਸੇ॥
ਤਹਅਨਦਬਿਨੋਦਸਦਾਅਨਹਦਸੁਣਕੋਰੇਗਾਮਿਲਿਗਾਵਹਿਸੰਤਜਨਾਪ੍ਰਭਕਾਜੈਕੋਰੇ॥
ਮਿਲਿਸੰਤਗਾਵਹਿਸੰਤਭਾਵਹਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਗੰਗਿਭਿੰਨੀਆਹਰਿਲਾਭੁਪਾਇਆਪ੍ਰਮਿਦਾ
ਅਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੀਆਗਰਿਭੁਜਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਪ੍ਰਭਏਕਾਮਗਮਾਪਰੇਗਾਬਿ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਨਿਰਮਲਸਚੁਸਬਦੁਰੁਣਸੁਣਕੋਰੇ॥੨॥ਸੁਣਿਵਰੁਭਗੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਣਿਰਾਮਾਜਿਨਕਉਕਰਮਿਲਿਖੀਤਿਸੁਰਿਦੈਸਮਣੀਰਾਮਾਅਕਬਰਹਣਿਤਿਨੀਜਣੀਜਿ
ਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਕਰੇਅਮਰੁਥੀਆ॥ਹਿਰਿਨਮੁਅਕਲਿਕਲੇਸਾਤੁਪਹੇਗਾਹਰਿਸਗਣਿਪਾ
ਤਜਿਨਜਾਣੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਤਨਿਭਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਗਾਈਐਪਵਿਤ੍ਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣ
॥੩॥ਅਨਤਨਗਲਤਭਏਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਰਾਮਾਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅਰੁਤਿਨਿਲੀਆਸਮਣੀ
ਮਾਮਿਲਿਬ੍ਰਹਮਜੇਤੀਓਤਿਪੋਤੀਉਦਕਉਦਕਿਸਮਾਇਆਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਗਵਿ
ਆਨਹਦੁਜਾਵਿਸਟਾਇਆਬਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਕੁਟੁਪੁਰਿਪੁਰਨਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਬਿਨ
ਤਿਨਾਨਕਆਪਿਜਣੈਜਿਨਇਹਬਣਤਬਣਾਈ॥੪॥੨॥੫॥ ਬਿਹਗੁਪਾਤਿਸਹੀਪ ੨੩
ਜਤਸੰਤਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰਣਅਧਰੇਗਾਤਣੁਤਨੁਖੀਨਭਉਇਆਬਿਨੁਮਿਲਰਾਪਿਅਰੇਗਾਪ੍ਰਭੁ
ਮਿਲੁਹੁਪਿਅਰੇਮਾਇਆਧਰੇਕਰਿਦਇਆਲਵਿਲਵਿਲੀਜੀਐ॥ਦੇਇਨਾਮੁਅਪਨਾਜਪਉਸੁਅ
ਮੀਹਰਿਦਰਸਪੇਖੇਜੀਜੀਐ॥ਸਮਰਥਪੁਰਨਸਦਾਨਿਹਚਲੁਉਚਅਗਮਾਪਰੇਗਾਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਧਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲਹੁਪਾਨਪਿਅਰੇ॥੧॥ਜਪਤਪਥਰਤਕੀਨੇਪੇਖਨਕਉਚਰਣਾਰਾਮਾਚੁ
ਤਿਨਕਤਹਬੁਝੈਬਿਨੁਚੁਆਮੀਸਰਣਾਰਾਮਾਪ੍ਰਸਸਗਣਿਤੇਰੀਕਾਟਿਬੇਰੀਸੈਸਰੁਸਾਗੁਤਗਿਐ
ਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਿਕਛੁਨਜਾਨਾਮੇਗਗੁਣਅਉਗੁਣਨਬੀਚਾਰੀਐ॥ਦੀਨਦਇਆਲੋਗਪਾਲਪੁੰ
ਤਮਸਮਰਥਕਾਰਣਕਰਣਾਨਾਨਕਚੜਿਕਹਰਿਬੁਦਮਗੈਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਗੁਰੁਣਾ॥੨॥ਅੰ
ਅਸਰੇਵੇਰੇਪੀਉਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਰਾਮਾਸੰਤਹਸੰਗਿਮਿਲੈਜਪਿਪੁਰਨਕਮਾਰਾਮਾਸਭਕਾਮਪੁਰ
ਦੁਖਬਿਦੀਰਨਹਰਿਨਿਮਖਮਨਹੁਨਬੀਸਰੇ॥ਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਾਚਾਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀ
ਗੈਅਗਣਤਉਚਅਪਾਰਠਾਭਰਅਗਮਜਾਕੋਧਾਮਾਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛੁਪੁਰਨਮਿਲੇਸ
ਰੰਗਰਾਮਾ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਕਜਗਠਲਾਸੁਣਿਗਾਵਣਹਾਰੇਗਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਪਤਕੁਲਸਾਏ
ਤਾਰੇਗਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੇਰੀਤਪਾਣੀਤਕੀਮਹਿਮਾਕਿਤਗਨਾਹਰਿਬਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਅਰੇ
ਤਵੰਤਿਦਰਸਨੁਸਦਮਨਾਸੁਭਦਿਵਸਾਏਗਹਿਕੋਰਿਲਾਏਪ੍ਰਭਉਚਅਗਮਾਪਰੇਗਾਬਿਨਵੰ

ਨਕਸਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਿਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੬॥ ਬਿਹਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
ਅਨਕਏ ਗਤੁ ਏਆ ਤੇਰੀ ਫਟ ਦੁਹੇਲੀ ਗਾਮਾ ਪਾਪਕਮਾਦ ਦਿਅ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਬੋਲੀ ਗਾਮਾ ਕੋਇ
ਬੋਲੀ ਤੇਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤ ਦੋਹਾ ॥੫॥੩॥੬॥ ਬਿਹਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
ਦੁਹਰਿ ਛੁਨੇ ਨਾ ਪਤ ਜੁ ਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉ ਨੁਇ ਕੋਲੀ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਾ
ਦਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥੩॥੬॥ ਦੁਹਰਿ ਛੁਨੇ ਨਾ ਪਤ ਜੁ ਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉ ਨੁਇ ਕੋਲੀ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਾ
ਲੁਪੀ ਤੇ ਪਾਟੀ ਗਾਮਾ ॥ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਣੇ ਦੁਖ ਸਭੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੇਨਿ ਕ੍ਰਮੁ ਏਆ ਮਹਾ ਮੋਹ ਨਿਸੰਗਿ
ਰਤ ਰਤ ਨ ਜਾਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਇਕ ਸੁਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਹੁ ਦੁਆਰਾ ਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਭਗਮਿ ਮੋਹਿ ਲੁਕਾਣੀ ॥੨॥੩॥੬॥ ਬਿਹਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
ਅਨਕਏ ਬਰੇ ਕਠਿਨ ਜਮ ਕੈ ਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਾਇਆ ॥ ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ
ਮੋਹ ਨਿਰਤਿ ਆਗੁ ਨ ਗੁਣਿ ਦੁਹਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਜਾਪਿ ਅਤਿ ਪਤਿ ਬੰਸੁ ਗਲਿ ਲਾਤਿ ਆਕਾਸ਼ ਕੋ ਪਿਆ
ਰਿ ਕਰੁ ਮੁਠਾ ਬੋਇ ਗਿਆ ॥ ਪਛੋਤਿ ਆਗਿ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਜੇ ਗਿਭੂਲਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸ ਨ ਜਾਪਿ
ਆ ॥੩॥੩॥੬॥ ਬਿਨੁ ਕੋਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਾ ਹਰਾ ਗਾਮਾ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਣੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗਾਮਾ ਪਤਿ
ਤਉ ਧਾਰਨ ਸਗਨਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ ॥ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇਆ ॥ ਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੰਹ ਦੇਇ ਰਾਖੁ
ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆ ॥੪॥੩॥੬॥ ਬਿਹਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
ਪਗਟਿ ਆਵੁ ਧਰੁ ਰਿਪੁ ਏਆ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੀਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਲ ਨਿਗਾਈ ਐ
॥ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁ ॥ ਜੇਨਿ ਨ ਧਾਈ ਐ ॥ ਗਹਿ ਕਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਅੰਦਿ ਅੰਕੁ
ਰੁਆਇਆ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਅੰਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁ ॥ ਕਰਤ ਹੁਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੩॥੬॥ ਬਿਹਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨਤੀ ਆਸਾ ॥ ਰਿਬ ਮੇਰੇ ਗਾਮਾ ਕੋਇ ਨ ਪਰਾਪਰੇ ॥ ਭੀਤਿ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਗਾਮਾ ॥
ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੋਹ ਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੰਜਨਾ ॥ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈਨਿ ਰੰ
ਜਨਾ ॥ ਸੁਨਤੁ ਪੇਖਤੁ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਹੁ ਤੇਨੇ ਗਾਮਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ
ਕੇ ਰੇ ॥੧॥੩॥੬॥ ਦੁਸਮਰੁ ਸਦਾ ਹਮਦੀਨੁ ॥ ਭੇਖਾਰੀ ਗਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਗੀ ਗਾਮਾ
ਲੇਖਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿ ॥ ਅਨਿਕ ਦੇਖ ਕਮਾਦੇ ਨਾ ॥ ਅਲਿਪਤ ਬੰਸੁ ਰਹਤ ਕਰਤ ਕੀਆ ਅਪਣਾ
ਪਦਨੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਕ੍ਰਮੁ ਪਤਿ ਤਪਦਨ ਬਹੁ ॥ ਜੇਨਿ ਕ੍ਰਮੁ ਤੇਰੀ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਜੀਅ ਪੁਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥੩॥੬॥ ਦੁਸਮਰੁ ਦੁਹਰੁ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬੇਰੀ ਗਾਮਾ ॥ ਪਲਹਿ ਅਕਿਰਤ ਘਨ ਪੁਰਨ ਦ੍ਰਿਸ

ੲਤੇਗੀਰਮਾਅਧਿਥੋਧਿਅਪਰਕਰਤੇਮੋਦਿਚਕਛੁਨਜਾਨਾਗਤਨੁਤਿਆਹਿਸੰਕਰਾਕਉਂ
 ਪਸੁਨਿਚਦਿਅਨਾਤਿਆਹਿਚਲਤੀਮਹਾਰੰਚਲਦੈਖਕਰਿਕਰਿਜੋਗੀਨਾਨਕਸਰਨਸਮਾਗਛੁ
 ਆਮੀਪੈਜਗਬਹੁਮੋਗੀ॥ਕਮਜਤੇਵੀਛੁਰਿਆਤਿਨਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਰਮਾਸਪੁਸੰਗਮੇ
 ਗੁਣਗਇਅਰਮਾਗੁਣਗਇਗੋਦਿਦਸਦਨਿਕੇਕਲਿਆਟਮੈਪਰਗਟਭਏਸੇਜਾਸੁਹਦੈ
 ਸੀਰਿਪੁਰਕੈਆਪਟੇਕਰਿਪੁਰਕਰਿਲਏਛੁਰਿਚਿੰਤਅਚਿੰਤਹੋਏਬਹੁਰਿਦੁਖਪਾਇਆਨ
 ਨਕਦਰਸਨੁਪੇਖਿਜੀਵੈਰੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਗਇਆ॥੪॥੫॥੮॥ ਬਿਹਗਰੂਪਃ੫
 ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਰੁਆਮੋਨਿਕਤਧਰੀਰਮਾਤੂਨੇਤੀਦੇਖਿਚਲਿਆਮਾਇਆਬਿਉਹਾਰੀਰਮਾ
 ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਛੁਨਚਲੈਬਿਨਾਗੋਬਿੰਦਨਮਾਦੇਸਦੇਸਸੁਦਰਨਰੂਪਸਗਲਊਟੇਕਾਮਾਪੁਰਕਲਤਾ
 ਰਿਸੇਰੂਹਸਤਘੇਰਿਦੇਕਾਰੀ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਸਾਧਸੰਗਮਸਰਮਿਥਿਅਸੰਸਾਰੀ॥੧॥੧੧੧
 ਕਿਉਸੋਇਅਤੂਨਿਦਰੁਰੇਜਗਤਕਤਨਹੀਰਮਾਮਾਇਅਤੂਨੁਦਰੁਕੇਤੇਬਿਲਲਹੀਰਮਾਬਿਲਲ
 ਹਿਕੇਤੇਮਹਾਮੋਹਬਿਨੁਨਮਹਰਿਕੇਸੁਖਨਹੀਸਹਸਸਿਆਣਪਉਪਦਥਕੇਜਹਰੁਦਰਤਹਜਰੀਨਾ
 ਵਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਘਟਿਘਟਿਅਹੀ॥ਬਿਨਦੰਤਨਾਨਕਜਿਨਸਾਧਸੰਗਮੁਸੋਪਤਿਸੋਤੀਘਟਿ
 ਜਾਹੀ॥੨॥ਨਰਪਤਿਜਾਣਿਗਹਿਓਸੇਵਕਸਿਆਟੇਰਮਾਸਰਪਰਦਿਛੁਰੂਣਮੋਹਪਛੁਤਣੇਰਾ
 ਯਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਛੁਲਾਕਹਅਸਥਿਤਿਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਨਮਹਰਿਕੈਆਨਰਚਨਾਅਹਿਭਾਜਾ
 ਮੁਗਦਾਈਐ॥ਹਉਹਉਕਰਤਨਤ੍ਰਿਸਨਬੂਝੈਨਹਕਮਪੂਰਨਗਿਆਨੇ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਮ
 ਹਰਿਕੇਕੇਤਿਅਪਛੁਤਨੋ॥੩॥ਧਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੇਅਪਨਕਰਿਲੀਨਾਰਮਾਭੁਜਗਹਿਕਾਇਓਓ
 ਪੁਸੰਗੁਦੀਨਾਰਮਾਸਾਧਸੰਗਮਿਹਰਿਅਰਾਧੇਸਗਲਕਲਮਭਵਖਜਲੋ॥ਅਹਾਧਰਮਸੁਦਨਾ
 ਰਿਆਸੀਰਿਤੇਰੈਸੇਚਲੇ॥ਰਸਨਅਰਧੈਏਕਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਅਨੁਤਨੁਭੀਨਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੋ
 ਰਿਨਮਿਲਏਸੋਸਰਬਗੁਣਪਰਈਨਾ॥੪॥੬॥੯॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਦੁਰਗਤਾਨਾਮੁ ਪ੍ਰਥਮਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ੫੨੧ ॥ ਅਤਿਉਚਤਾ ਕਵਰ ਬਾਰਾ ਅੰਤੁ ਨਾ
 ਛੁਪਾਵਾਰਾ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਰੈ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁਤ ਕਾਮਹ ਲੁਨ ਪਏ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹਾਵੀ ਕਵਰੁ
 ਵੇਲਾ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ॥ ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਅਗਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਤਪਿਸਰਤੁ

ਦਹਿਸੋਥਾਨੁਸੁਰਦਾ॥ਜਿਤੁਫੇਲਦਿਸਰਹਿਤਲਾਗੈਰਦਾ॥੧॥ਤਿਰੇਜੀਅਭੂਸਦਹੀਸਾਖੰ
 ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਦੇਦੇਹਥੀ॥੨॥ਅਵਤੁਜਣਾਤੁਮਹੀਕੀਆ॥ਜਿਤੁਤੁਰਾਖਹਿਤਿਸੁਤੁਰਾ
 ਥੀਆ॥੩॥ਤੁਏਕੋਸਾਹਿਦੁਅਵਰੁਨੋਹਿ॥ਬਿਨਉਕਰੈਨਾਨਕਕਰਜੇਗਿ॥੪॥੧॥
 ਪਤਿਸਹੀਪ ॥ਤੁਜਣਾਇਹਿਤਕੋਈਜਣੈ॥ਤਿਰਕੀਆਨਾਮੁਦਖਾਣੈ॥੧॥ਤੁਅਚਰਨੁਕੁਰ
 ਰਹਿਤੇਗੀਬਿਸਮਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਤੁਪੁਆਪੇਕਰਣੁਆਪੇਕਰਣਾ॥ਹੁਕਮੇਜੀਮਣੁਹੁਕਮੇਮਰਣ
 ੨॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਮਨਤਨਅਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਬਖਸੀਸਤੁਮਾਰੀ॥੩॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਰੁਹੰਸੁਪਤਿਸਹੀਪ ਘਰੁ ॥ਮੇਰੈਅੰਰਹਿਓਚਮਿਲਣਕੀਪਿਆਰੇਹਉਕਿਉਪਈਨੁ
 ਰਪੁਗੇਜੇਸਉਖੇਲਖੇਲਈਐਬਾਲਕੁਗਹਿਨਸਕੈਬਿਨੁਖੀਗੇ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਕੁਪਨਉਤਰੈਅੰਮ
 ਲੀਜੇਸਉਭੋਜਨੁਮੈਨੀਰੇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਸੁਣੇ
 ਸਜਣਮੇਰੇਪੀਤਮਭਈਮੈਮੇਲਹੁਮਿਤੁਖਦਾਤਾ॥ਓਹੁਜੀਅਕੀਮੇਰੀਸਰਬੋਦਨਜਣੈਨਿ
 ਤੁਣਾਵੈਹਰਿਕੀਅਬਾਤਾ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਗਹਿਨਸਕਾ॥ਜਿਉਚਾੜਕੁਜਲਕਉਬਿਲਾ
 ਤਾ॥ਹਉਕਿਅਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਸਮਾਲੀਮੈਨਿਗੁਣਕਉਰਖਿਲੇਤਾ॥੨॥ਹਉਕਈਉਚੀਣੀਕੰਤ
 ਉਅੰਮਲੀਸੋਪਿਰੁਕਵਿਨੈਣੀਦੇਖਾ॥ਸਰੁਰਸਭੋਗਣਦਿਸਰੇਬਿਨੁਪਿਰਕਿਤੈਨਲੇਖਾ॥ਇਉਕ
 ਪਦੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਈਕਰਿਨਸਕਉਹਉਦੇਸਾ॥ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਲੁਰਦਿਆਪਿਆਰਹਿਨ
 ਆਗੈਹਮਅਦੇਸਾ॥੩॥ਮੈਸਭਿਸੀਗਰਬਣਾਇੰਅੰਮਲੀਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਿਨਅਏ॥ਜਾਸੀ
 ਬਾਤਨਪੁਛੀਆਅੰਮਲੀਤਬਿਰਥਾਜੇਬਨੁਸਭੁਜਾਏ॥ਧਨੁਧਨੁਤੇਸੋਹਗਣੀਅੰਮਲੀਜਿ
 ਸਹੁਰਹਿੰਸੁਮਏ॥ਹਉਦੁਰਿਅਤਿਨਜੇਰਾਗਣੀਅੰਮਲੀਤਿਨਕੋਪੇਦੁਸਦਪਾਏ॥੪॥ਜਿਚਕੁ
 ਜਾਭਰਮੁਸੰਅੰਮਲੀਤਿਚਰੁਮੈਜਣਿਅਪ੍ਰਭੁਦੁਗੇ॥ਜਾਮਿਲਿਅਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਅੰਮਲੀ
 ਆਸਮਨਸਾਸੁਰਪੁਗੇ॥ਮੈਸਰਬਜੁਖਾਜੁਖਪਾਇਆਅੰਮਲੀਪਿਰੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੁਗੇ
 ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗੁਮਣਿਅਅੰਮਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਲਗਿਪੈਰੈ॥੫॥੧॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਦਰੁਹੰਸੁਪਤਿਸਹੀਪ ਛੰਤੁ ॥ ਘਰੁ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਰਮੁਪਿਆਰਨ
 ਏਹੁਤਨੁਮਨੁਦਿਤਵਦੋਦਰਾਮਾ॥ਤਨੁਮਨੁਦਿਤਭਵਜਲੁਜਿਤਾਚੁਕੀਕਣਿਜਮਣੀ॥
 ਸਬਿਰੁਥੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਗਹਿਆਅਵਣਜਣੀ॥ਸੋਪਹੁਲਪਾਸਹਜਿਸਮਧਾਰਿਗਣ

ਮੁਖਿ ਨਾ ਕਹੁ ਨ ਕਸੁ ਬਿਖਾਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈ ਰਹੈ ਮੀਤਾ
 ਮਾਗੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਰਗਮਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਇਆ ਭੁਕੇ ਮਨੁ ਹਮੰ
 ਦੇਸੁ ਜੋ ਪੁਰੁ ਪਇਆ ਕਰਤ ਹਿਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ ਪੁਰੁ ਜੀਭਾਣਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ਪੁ
 ਰੁ ਹਿਧਾਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਪੈ ਲੀਤਾ ॥ ਭਾਤ ਉਭ
 ਟਵਿ ਪਤਿਅਘਾਏ ਰਾਮਾ ਮਨ ਥੀਆ ॥ ਚੰਦ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੈ ਰਾਮਾ ਮਨੁ ਥੀਆ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕੀਰੀ ਝੂਪਾ
 ਵਾਸਾ ਬਹੁਤੁ ਬਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਚੰਦ੍ਰਿਸਨ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਬਸ ਮਰੀ
 ਗਰਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਮੁਖ ਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਲਿਖ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪੁ
 ਰਾਸ ਜੀ ਮਨ ਸਾਮੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀ ਸਭ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਹਰ ਕਰ ਮੇਰੇ
 ਕੇ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ਕਿਛੁ ਨ ਥੀ ਚਹਿਅ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ॥ ਮਖਿਨ ਮਾਹਿਨ
 ਮੇਰਿ ਪਿਪਾਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਵਜੇ ॥ ਮਨ ਹਰਤੁ ਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਭੇ ਜੀਸ
 ਗਲੁ ਦਿਖੁ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆ ਸੁਣੇ ਦੇ ਕੂੜੁ ਵੰਦਨਿ ਪਦੁ
 ਠਪਦੁ ਠੂਲਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀ ਅਰਤੇ ਪਰਵਣੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਦੇ ਸਚੁ ਪਣੀ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ
 ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪੁਰੁ ਸੁਣੀ ਸੁਣਿਅਾ ॥ ਰਾਮਾ ਸੇਸ ਹਜਿ ਸੁਰੇ ਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਨਾਭੁਣਿ
 ਅੰਗੁ ਸੇਸ ਹਜਿ ਸੁਰੇ ਲੇ ॥ ਗੁਣ ਅਮੇਲੇ ਜਗਤ ਉਧਰਣਾ ਆਏ ॥ ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਭੁ ਪੁਰੁ ਚਰਣ ਕੇਤੇ
 ਰਿਲੇ ਘਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ਪਾਗਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿਉ ਘੋਲਿ
 ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪੁਰੁ ਸੁਣੀ ਸੁਣਿਅਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਇਣ ਲੇਈ ਸੁਠਿ ਪਿਆਸ ਨ ਭੁਝੈ ਮੁ
 ਘਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖਰੀ ਅਥਿਅੰ ॥ ਜਿਨੀ ਤ੍ਰਿਸੇ ਦੇ ਮਾਪਿਰੀ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪੁਰੁ
 ਭੂਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇਸ ਚੀ ਦਰਗਹੁ ਭਟੇ ਰਾਮਾ ॥ ਠਕੁਰ ਮਨੇ ਸੇ ਪਰਪਾਨੇ ॥ ਹਿਸੇ ਤੀਰੀ ਗਿਰ
 ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਹਿਅ ਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਰਮਈ ॥ ਅਯਤੋ ॥ ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ
 ਠਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭੁਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਭੂਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਭੁਰ ਬਣੇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ
 ਅੰਧਰੀ ਅੰਧੁਰੀ ਵੀਨਾ ਅਵਿਰੂਪੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਠ ਲਜਨੀ ਮੁਜੈ ਪਟਿ ਦੁਠਾ ਸਚੁ ਪਣੀ ॥ ੧ ॥
 ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਖੰਨੀ ਐਵੰਦੁ ਜਿਨ ਮੇਰ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਭੂਤਿਨ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਚਰਖਿ ਅਘਾਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਧਿ
 ਰੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਪੁਰੁ ਭੂਤਾ ਮਮਿ ਉਦੁਠਾ ॥ ਬੁਝੈ ਦੁਖ ਨ ਸਭ ਰਮ ਬਿਗਸਤ ਨ ਤੇਜ ਪਿ
 ਜਗਦੀਸੁ ਜੇ ਭਏ ॥ ਮੇਰ ਹਰ ਬਿਕਰ ਬਕੇ ਪੰਚ ਤੇਈ ਭੂਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀ ਐਵੰਦੁ ਜੇ ਨ
 ਘੋਲਿ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲ ਹਿਥ ਟਾਕਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਗਿ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸਮਾਇ ਪੁ

ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਭੂਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲੁ ਵੇਰਾ ਮੇਵ ਕਸੇ ॥ ਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸੀਏ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥

ਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਅਪਿਅਪਦਿਜਾਣੀਐ॥ਤਹੁੰਨਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਾਗੀਏਕੁਏਕੁਦਖਾਰੇ॥
 ॥ਅਪਿਗੁਪਤਾਅਪਿਮੁਕਤਾਅਪਿਅਪੁਦਖਾਨਾਨਕਕੁਮਭੈਗੁਣਬਿਨਸੇਮਿਲਿਜਾਣੁ॥
 ਲਹਿਖਟਨਾ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਪਤਿਸਹੀਪ ॥ਪੁਰਕਰਣਕਰੰਸੁਮਰਥਰਾਮਾਦੁ॥
 ਜਗਤੁਸਗਲਦੇਹਰਾਮਾਸਮਰਥਸਰਣਜੇਹੁਸੁਅਮੀਕਿਪਨਿਧਿਸੁਖਦਤਾਹਉਤੁ॥
 ਬਾਣੀਦਾਸਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾਦਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇਲਖਿਆਕਥਨਤੇਅਕਥਾਇ॥
 ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਣਹੁਬਿਨਤੀਪੁਰਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਾ॥੧॥ਏਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਕਰਤਾਮ॥
 ॥ਪੁਰਦੁਖਦਰਦਕੁਮਹਤਰਾਮਾਪੁਰਦੁਖਦਰਦਨਿਵਰਿਖਨਾ॥ਮਹਿਗਿਖਲੇਪੁਦੀਦਇ॥
 ਲਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਅਮੀਸਜਣੁਸਭੁਜਗਤੁਬਾਲਗੇਪਾਲਾਜੇਸਰਣਿਅਦੈਗੁਣਨਿਧਾ॥
 ਨਪਾਵੈਸੇਬਹੁਕ੍ਰਿਜਾਮਿਨਮਰਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਰੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਕਰਤਾਮ॥
 ਅਠਪਹਰਹਰਿਪਿਆਈਐਰਾਮਾਮਾਇਛਿਅਠਾਠਪੁਪਾਈਐਰਾਮਾਮਾਇਛੁਪਾਈ॥
 ਐਪੁਰੁਧਿਆਈਐਮਿਟਰਿਜਮਕੇਰਾਸਾਗੇਬਿਦਗਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਇਅਠੁਈਪੁਰਾ॥
 ਅਸਾਤੁਜਿਮਾਨਮੇਹੁਦਿਕਰਸਗਲੇਪੁਰੁਕੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁਰੇਣੀ॥
 ਸਦਾਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਐ॥੩॥ਵਰਿਦਾਜਹਿਅਨਹਤਵਜੇਰਾਮਾਪਟਿਪਟਿਹਰਿਗੋਬਿ॥
 ਦੁਗਜੇਰਾਮਾਗੇਦਿਦਗਜੇਸਦਾਬਿਰਾਜੇਅਗਮ॥ਅਗੋਚਰੁਭੁਚਾਗੁਣਬੇਅੰਤੁ॥
 ਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਕੇਇਨਸਕੈਪਹੁਚਾਅਪਿਉਪਾਏਅਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੀਤਸਭਿ॥
 ਸਾਜੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਮਿਭਗਤੀਵਰਿਦਾਜਹਿਅਨਹਤਵਜੇ॥੪॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪੁਰਖ

ਤਿਤੁਕੇ ਚਉਪਦੁ
 ਰਗੁਸੇਗਠਿਪਤਿਸਹੀਪ ॥੫॥੧॥ ਕਿਸੁਹਉਜਚੀਕਿਸੁਅਰਾਪੀਜਾਸਭੁਕੇਕੀਤਰੇਸੀ॥
 ॥ਜੇਜੇਦੀਸੈਦਰੁਦਰੇਰਸੇਸੇਖਕੁਰਲਸੀ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰਕਰਭੁਦਖੰਡਨੁਸਭੁਸੁਖਨਦਨਿਦਿ॥
 ਦੇਸੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਰਾਜਾਮਾਣਸੁਬਪੁਰੁਕਿਆਸਾਲਹੀਕਿਆਤਿਸਕਮੁਦ॥
 ਜਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਿਆਈਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸਕੀਰੂਖਗਦਾਈ॥ਐਸਾ
 ਹੁਦੀਅਸੁਖਦਤੇਗੇਪੁਟਿਨਕਬਹੀਜਾਈ॥ਅਨਦੁਭਇਅਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਣੇਸਤਿਗੁਰੇ॥

ਸੋਗਿਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਨੀਸਾ ਮੁਖਪਿਨਾ ਮੁਖਪਿਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾ ਰੁਖਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ
 ਸਾਸੰਤਨ ਕਸਰੂ ਕੀ ਕਾਟਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਹੇ ਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਲਾਗੇ ਕੁਰਕੀ
 ਫੁਲੀ ॥ ੩ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਟੁਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਤੁਸਰਥ ਜੀਅ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਰਕਿ ਛੁਕੀ ਤੇਰੇ ਰਵ
 ਤੇਰੇ ਅਹਮ ਬਾਲਹੁ ਪਾਲਾ ॥ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਤੁ ਮਰਾਜਿ ਉਪਤਾ ਪੁਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥
 ਸੋਗਿਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਚਉਤ੍ਰਦੇ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਸਾਲਾਹੀ ਐਕਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ
 ॥ ਸਾਚ ਸਾਂਹਿਰਾ ਮਨਿ ਦਸੈ ਭਾਈ ਦੇਹ ਕਰਣੀ ਸਾਗ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾ ਮੁਨ ਉਪਜੇ ਭਾਈ ਸੇਤਨੇਰੇ
 ਦੇਫੁਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਦਰਿਆ ਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰ ਕਰ ਅਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਜੇਈ ਸਦੁ ਅਹਧਣਾਰੁ
 ਉਜਿਸ ਤੇ ਸਰੂ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਦਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ
 ਨਾਮ ਦਿਹੁ ਏ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥ ਦਿਣ ਸਚ ਸੇਚ ਨ ਪਾਈ ਐਕਾਈ ਸਾਚਾ ਅਹ
 ਮਧਣੀ ॥ ਅਦਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਸੂਰੀ ਦੁਨਿ ਮਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਪਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇਨਾ ਦੇਏ
 ਕਕਣੀ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਸਤ ਸੇਧਿ ਅਭਾਈ ਦਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ
 ਭਕਿ ਅਭਾਈ ਠਿਠਿਠਿ ਰਿਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡ ਸੇਧੀ ਅਭਾਈ ਦਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
 ਦਰੁਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ॥ ਰਿਹਰਿਨ ਮੁਖਿ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਦੁ ਸਦਾ ਹੋਨਿ ਰਮ ਲਾਭਾਈ ਨਿਰਮਲ
 ਸਚੇ ਸੇਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈ ਐਕਾਈ
 ਦੇਰ ਲੋਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿਨਾਮਿ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥
 ਸੋਗਿਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਚਉਤ੍ਰਦੇ ॥ ਜਉ ਲਉ ਭਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ
 ਹਈ ॥ ਅਨਾਪਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ਤਉ ਲਉ ਬੀਚ ਬਿਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਈ
 ਜੇਵਉ ਸਾਧਗਉ ਓਟ ਚਰਨਾਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤ ਚਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੀ
 ਰ ਬਚਿਤਤੁ ਮਐਸੀ ਹਿਦੈ ਨਾ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਤਿਅਹਿ ਅਨਤੁ ਰਚਿਅ ਉਰ ਸੁਓ ਸੀ ਕਿ ਬੋਝਾਈ
 ॥ ੩ ॥ ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਅਪੈ ॥ ਅਪੁਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਕਤ ਕਬਕੁਨਾਇ ਓਚਨ ਉਜੈ ਸੇ ਪਦ
 ਨ ਬੂਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਸ ਮਾਛੁ ਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਗਣਿ
 ਅਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਲੇਖਾਰਖ ਹਉ ਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਸੋਗਿਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਕਲਤ ਲੋਕ
 ਏਹ ਬਨਿਤ ਮਾਇਆ ਸਨ ਬੰਧੇ ਹੀ ॥ ਅੰਤਿ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋਖ ਗਨ ਹੋਸੀ ਸਭੁ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਿ
 ਭਕ ਹੋ ਪਪੋਰ ਹੁਦੇ ਹੀ ॥ ਉਡੀ ਜਾਇ ਗੋਪੁ ਮਥਾ ਦੋਰ ਇਕ ਭਾਜੁ ਰਾਮ ਸਨੇ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੀ
 ਫੁਆਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀ ਨੀ ॥ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭੁਸ ਮੇਹੀ ॥ ਹੋਇਆ ਮੋਹਿ ਹਮਰਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿ

ਸੋਹਿ। ੧॥ ਅਨਿਕਰੁ ਤਿਹਾ ਮਣੀ ਏਸਾ ਜੇਕਰੈ ਰਹਿ ਪਰੇਹੀ। ਤੂਠਿ ਜਾਇ ਕੋ ਸੁਤੁ ਬਾਪੁ ਮੇਰੇ।
 ਪਛੈ ਪਛੁਤੇਹੀ। ੨॥ ਜਿਹੀ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਦਾ ਰੇ ਤਿਉ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈ ਨੇਹੀ। ਜਦਾ
 ਕਪੁਭ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ ਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟਿ ਗਹੇਹੀ। ੪॥ ੪॥ ਸੋਹਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਰਪੁਰੁ
 ਟਿਓ ਦਿਨੁ ਤੁਮ ਮਨਹਿ ਰੁਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਾਹਾ ਰਾਦੁ ਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਰੁ
 ਵਾਸਾ। ੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ। ਅਗੈ ਸੁਖ ਪਾਛੈ। ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਪਰਿਅਨੰਦੁ ਹਮੇਰੇ
 ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਕਰਣੈ ਹਰਾ ਸੇਈ ਖਸਮੁ ਹਮਰਾ। ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਦਾਗੇ ਨੀ
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ। ੨॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਲ ਪੁਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ। ਹੋਵਨ ਹਰਾ ਕੀਲੇ ਲਗਇ
 ਪੁੰਜ ਨਰਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪਿਆਰਾ। ੩॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਅਚਰ ਜਸੇ ਭਾਕਰ ਜੁਮਾਇਆ ਵੇ
 ੧॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਪੁਰ ਭੇਟਿ ਓਸ ਗਲੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ। ੪॥ ੫॥ ਸੋਹਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਭੂ
 ਏਕਉ ਮੇਥੈ ਸਕੁ ਸੁਖੀ ਅਰੇਗੀ ਕੈਰਣੈ ਸਤੁ ਰੇਗੀ। ਕਰਣ ਕਰ ਦਨ ਹਰ ਸੁਆਮੀ। ਆਪਨਾ ਬਸ
 ਗੀ। ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅੰਪਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਰਾ। ਤਿਸ ਕੈਰਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਛੁਤਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਓ ਜਣੈ ਸਗਲੀ ਠੰਢੀ। ਹਉ ਮੈਰੇ ਗਜ ਕਮ
 ਨੁ ਬਿਆਪਤਿ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮੈਰੇ ਬਿਲਾਤੀ। ੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀਨੇ ਤ੍ਰੀਪਤਿ। ਆਤਮ ਕਉ ਸ
 ਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇਰੈ ਸੁਸ਼੍ਰੁਸਿ ਨਹੀ ਬਹੁ ਵਿਬਹੁ ਵਿਭਰਮ ਤਾ। ੩॥ ਤੁਣਿ ਬੇਨੀਤੀ ਸੁਆ
 ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ। ਜਹ ਕੀਰਤੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੁ ਗਾਵਹਿ ਤਹਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ। ੪॥ ੬॥
 ਸੋਹਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀਆ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ
 ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ। ੧॥ ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਟੁਕੁ ਨ ਦਾਤਾ ਥੀਆ। ਜੇਜੇ ਸਦਾ
 ਪਰੈ ਸਾਧੁ ਕੀ ਸੇਖਾਰ ਗਾਮੀ ਕੀਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਸਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਿ
 ਣੀਐ। ਣੀਹ ਸੁਖੁ ਆਗੈ। ਸੁਖੁ ਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ। ੨॥ ਰਸਨਾ ਏਕਾ
 ਕਲੁਣ ਪੁਰਣੁ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤ ਕਉ ਪਮਾ ਕਹੀਐ। ੩॥ ਨਿਰਭੁ ਨੀਚਾ ਮਨਾ ਬਾਅਪਰਾਧੀ ਓਟਿ ਸੰਤਾਨ
 ਆਹੀ। ਬੂਝਤੁ ਮੋਹਿਹ ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਰੀ। ੪॥ ੭॥ ਸੋਹਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫
 ॥ ਜਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦਸਿਅਤੁ ਕਰਤੇ ਤਕੀਤੈ ਅਸਪੁਜਾਈ। ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੁਧਿ ਸਹਿ ਨਹੀ ਚਰਣ ਪੂਰਿ
 ਣੀ। ੧॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥ ਕਥ ਨ ਜਾਣੀ। ਗੁਣ ਨਿਧਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ। ਸਭ ਤੇਉ ਚਬਡਾਈ। ੧॥ ਨ
 ਸੇ ਸੇ ਕਰਮ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਣੀਤੈ ਸੀਤੁ ਮਓ ਪਿਪਾਈ। ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨੀਦਰ ਸਨੁ ਦੇਖਾ ਆਈ
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰੇ ਤੁਮ ਹੋਸਮਾਨੇ ਜਕਉ ਤੁਧਾ ਅਪਿਬੁਝਾਈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟ ਰਹੈ

ਮਗਮ ਅਗੇ ਚਰਸ ਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ।

ਸੋਈ ੩॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਤਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਜਿਉ ਰੋਵੇ ਦੇਵੇ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕਉ
 ਅੰਤੋ ਬੇਸਾਰੇ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੋਗਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸਮਧੀ ਮੋਹਿ ਦਿਆ ਪੀ ਕਬਿਊਚੇ
 ਕੀਰੀਯੋ ਸੁਖ ਨ ਹੋਈ ਐਕੁ ਜਤਨ ਕਿ ਕਿ ਕੋਨ ਪਹੁਚੇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਸਾਧ ਸਰਣੇ ਛੁਟ ਕਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁ
 ਪੁਰੇ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ਠਿਗਿ ਅਵਰਿ ਬੋਧਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵ ਕਰੀ ਅਤਿ ਤਨਮ
 ਮੋਹਿ ਸਿਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਪੁਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖੁ ਮਾਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਬੋਧੇ ਨਿਅਗਾ ॥ ੨॥ ਨਿਦੇ ਨਹੀ ਕਾਹੁ ਬਝੇ
 ਫੇਰੁ ਸਮਕਾ ਕੀਆ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪੁਰ ਮੇਰੈ ਮਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤੇ ਨ ਉਲੀਆ ॥ ੩॥ ਪਰ ਬਹੁ ਮਪਰਮੇ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀ ਐਵੇ ਹੁ ਪੁਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੪॥ ੯॥
 ਸੋਗਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬੇਜਤ ਬੇਜਤ ਬੇਜਿ ਚੀਚਾਰੇ ਚਿਅਨ ਮੁਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਿਲਾਵੇ ਖਕਾਟੇ ਨਿਅਖ
 ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਉਤਰਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਰਚ ਪੀਵਹੁ ਪਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾ
 ਦੇ ਸਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈ ਐਸਰ ਬਸੁ ਖਾਕ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ
 ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਨ ਪਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੨॥ ਸ੍ਵਦਨੀ ਦੁਨੀ ਐਸ ਨਾਗਾਈ ਐਹਿ ਰੋਵੈ ਧਿਆਈ ਐਸੋਈ
 ਕਰਣ ਕਰਣੁ ਸੁਆਮੀ ਜਾਤੇ ਬਿਥਨ ਕੋਈ ॥ ੩॥ ਵਡੈ ਭਗਿਰਤ ਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਨਕ ਕਹੁ ਟਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੁਪਤਾ ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਸੋਗਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਿ
 ਇਸਨ ਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰ ਅਪੁਨ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੇ ਗਾ ਕੋਟਿ ਬਿਅਨ ਲਾਬੇ ਪੁਰ ਸਰਣਾ ਪੁਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੇ
 ॥ ੧॥ ਪੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਗਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਈ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਤੁਰਖਿਆ ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬਾ ਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਡਲ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਪੈਰ ਰਖ ਦਾਅਇਆ
 ਅਵਿਬਿਗੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਛੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਦੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜ
 ਮ ਰਤਾ ਪੁਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥ ੩॥ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ
 ਵਣਿਆਈ ॥ ਪੁਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪॥ ੧੧॥

ਭੁਗਾਤੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਗਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਰੁ ਚਉਪਦੇ ॥ ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕੁ ਸਕੇਹ ਮਥਾ ਰਿਕਤੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਸੁ
 ਠੀਤਾ ਜੀਉ ਮਾਰ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ੧॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੇ ਦਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂਦੇ ਸਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ
 ਚਿਤੈ ਗੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਇਆ ਪੁਰ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਗਣਿ ਪਰੀ ਜੈ ਕਰੈ ਲਭ
 ਭਾਨਾਈ ॥ ਮੈ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਹਪੀ ਜੈ ਇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ॥ ੩॥

੧੦੨

ਭੁਇਓ ਅਨੁਕਰੁ ਸਾਦਿ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹੈ ਮਿਠਾ ॥ ਜਨ ਨ ਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਰਿ ॥
ਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਤੀਰਥਾ ॥ ੪੧ ॥ ੧੨ ॥ ਸੇਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਕੁਰਸੁਆ ॥
ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾ ਲੈ ਇਕੁ ਨੁਨਾ ਹੀ ਪੁਰਖਿ ਜਾਤਾ ॥
ਗਿਆਰਹਿ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਗਮ ਦਾਸੁ ॥ ੧ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਖ ਸਾਹ ਸਰਬ ਅਟਾਰੁ ਪੁਰੀ ਗੋਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੀਰੀ ਮੈ ॥
ਜਾਨਿਅਦੁ ਗੀਰੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਦਰਨ ਉਕਿਅ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਿਸੈ ਸੇਰੀ ਕਰੁ ॥
ਤੀਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹਉ ਪਦੇ ਸੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕੇਤ ਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਧੀ ਤਰਿ ॥
॥ ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਅ ਪੇਖਿਅ ਸੇ ਭਿਰਿ ਗਰਭੁ ਸਿਨ ਪਰਿਅ ਗੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਰਿ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਬਤ ਕੇ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇ ਸੇਰੇ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥ ਸਹਜ ਸੈਨਾ ਅਨੁਸੁਖ ਮਨ
ਗੋਊ ਸਕ ਮਲ ਬਿਗਸਿਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਖਹੁ ਅਚਰ ਜੁ ਭੁਇਆ ॥ ਜਿਹ ਠਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋ
ਸੇਰੇ ਦੇ ਭੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹ ਉ ॥ ਜੋਇ ਦੂਤ ਮੇਰਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤ ਦੁਤ ਤੇ ਭੁਇਆ ॥ ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ
ਠਕੁਰ ਤੇ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਭੰਡੁ ਹੋ ਬਿਦ ਕਾ ਖਲਿਅ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ
॥ ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੇਕਉ ਭੁਰਿ ਦੀਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਭਿਆ ॥ ੩ ॥ ਏਕੁ ਬੰਦੁ ਭੁਰਿ ਮੰਮਿਤੁ ਦੀਨ
ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡੁ ਰਲੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉ ਪੇਠਿ ਰਿਲੇਖਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥ ੪ ॥
੨ ॥ ੧੪ ॥ ਸੇਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ॥
ਪਾਈ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੈ ਨ ਦੁਸਿਅ ਤੇ ਨ ਰਹਿ ਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਅਗਾਧੇ ਅਗੇ
ਅਨਦਾਈ ॥ ਜਿਸੋ ਨੇਦਿ ਸਰੈ ਮੇਰਾ ਮਸਨੇ ਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੈਦ ਨ ਜਾਣੁ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹ ਉ ॥
ਜਨ ਭੰਡੁ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਦੁਖੀਅ
ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਲਿਦ ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੁ
ਬਿਸਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਖਾਈ ਤੇ ਨ ਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤ ਕੇ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਗਾਏ
ਹੀ ਦਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤ ਨ ਕੀਰਿ ਦੈ ਭੁਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਸੇਰਿ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਗ੍ਰਿਓ ਮਨੁ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ ਲੋਕੁ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ
ਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਹਿਅ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿ ਨਿਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿ
ਰਹਿ ਕੀਰਤਨੀ ਹੀ ਤ੍ਰੇਪਤ ਦੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹ ਉ ॥ ਅਮਲ ਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇ ਭ੍ਰਮਨ ਭ੍ਰਮ
ਪਿਆਰੀ ॥ ਖੀਰ ਸੀਰੀ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਅੰਸੇ ਹੀਤ ਕਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਬਿਦਿਅ ਮਹਿ ਬਿਦੁ ਅੰ

[illegible]

॥३॥ गेबिंदवमेदरदिएआलमापदेपरब्रह्मनिर्कहानाउदरदितोमेदले
मुनानकपुनअमरा॥४॥८॥२०॥ ॥मेरठिपतिसाजीप ॥मिर्तककडिपडि
निसासाबिहुरतअनिमिपडिआपपुपरेतमुगपडिऐमेरेतरितामापुपगडि
१॥पुरेलुगकीदेउदरदिए॥३॥किकिमडिकपडिनजाए॥१॥गहए॥पुपमेगकडि
डिरेआनदमंगलबिसरामामनबडुतठलमिलेआचिउपुगतेकमा॥१॥
मुपुआगेमुपुडिजलमिडिगएअदठजटे॥निर्गडिउरेरिरेनमुदसिआम
नेसडिगुरकेमनिउटे॥३॥॥३॥उठतबेठतरिगुठगद्वेदुपुदरदकुमगग॥कडुननकडि
पुगकरीमजकाहुगचरगिअनुलागा॥४॥१०॥२१॥ ॥मेरठिपतिसाजीप ॥
गुडडिउडिडीमिगिलुंजतेकडुनपडिऐ॥पुगनपरब्रह्मपगमेमुगमेमनसदपि
ए॥ऐ॥१॥सिमरगुगहिरितापुपगगिबिनसैकचिदेरामगिआनि॥१॥गहए॥मि
डिसनअरुमुपनमोरबडकिकडुनदरदिए॥गमभुजतबिनकामिनअदसिमिगिनक
जाए॥२॥उडिउडिउकडिबिगएअदरदजिअकेकपुनकीगपदउपदउतउपडि
अरमनमुनगीचि॥३॥सादबिकारबिपैरसमतेअसिपपडेकरिटेगे॥ननककीपुप
रिबेनडीकटउअदगटमेगे॥४॥११॥२२॥ ॥मेरठिपतिसाजीप ॥गुठगदु
रनअबिनसिकामुकेपबिउजगे॥मपबिपमुअगनिसागहसपुमिगिउपडे॥१॥पुरेलु
मेडिउरमुअपेगाभुपुपेभरदतिपुगते॥१॥गहए॥उरिउरितामुनिपुगपुपि
मनतनरहेआपडि॥जतकडुपुगिगिपिपमेसडकडिअद्वैकडिजाए॥२॥जपपस
गिआनतडडेताजिसुमनिदमेगेपल॥नपुगडहुजिनिगुरमुपिपडिआउकीपुग
ल॥३॥कडिउलेसमिटेदुपसगलेकटीजमकिठसा॥कडुननकपुडिबिगपपरीमन
उटेबिगसा॥४॥१२॥२३॥ ॥मेरठिपतिसाजीप ॥करडकरदुठगपुपुदत
ब्रह्मपुगमुअमी॥सगलेजीअकीऐदएआलसेपुगअतरजामी॥१॥मेगलुगरे
पिसगए॥पुपसपजआनदमंगलरसअचरजडिबडि॥१॥गहए॥गुरकीस
पडेडैतमेसाचिदरगहमते॥गुठगदुतअरपितापुगिआऐअपुतैकमा॥२॥जैजै
कहैसगुडिसतडिसिगडिसापिआगी॥सदबलिगारिजापुगुअपुतेजिनपुगपैज
गी॥गैसटिगिअनुतपुपुडिउपरेजिनिजिनिदरसपुपडिआ॥उडिउडिपलुननकपुग

ਭਾਗਵਤ ਸੋਤੀ ਪਾਰਿਮਾਇਆ ॥੧੩॥੨੪॥ ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰ
 ਵਾਹ ਲਭੇ ਲਭੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਦਇਆ ਭੁਭੇ ਆਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤੁਆ ਮੀ ਪ੍ਰਸਤਿ
 ਕੁ ਪਿਆਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਉਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਦਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦਇਆ ਲਾਉ
 ਟਰਾਵ ਰੰਗਿ ਰਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਅ ਚਿਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥੧॥
 ਗੁਰਿ ਪਾਅਪਨੇ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਅ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ ਤਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਪ੍ਰਾਪੈ ਰਖੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਹਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ
 ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛੁ ਪੂਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਪੂਰਨ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ॥੪॥੧੪
 ॥੨੫॥ ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅੰਧਿਅਰੈ ਦੇਵ ਨਹੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜੀਉ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਬਲੁ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤੁਰੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਆ ਮੀ ॥ ਜੇਕਿ
 ਭੁਕਹਿ ਸੇਈ ਸੇਈ ਜਾਣੈ ਹੋ ਨ ਕਛੁ ਮੈ ਛੁਟੀ ॥੧॥ ਕਾਉ ॥ ਜਿਹ ਦਾਸੁ ਅਦਲੇ ਭੁਮ ਦਮ ਤੇ ਉਪਜੇ
 ਮਨ ਕ ਬਿਕਰਾ ॥ ਧਰਤੁ ਜੇ ਨਿਭ ਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾਗ ॥੨॥ ਦੇਇ ਕਿਵਾਨੁ ਅਨਿ
 ਕ ਪ੍ਰਦੇ ਮਹਿ ਪਰਦਾਰ ਸੀ ਗਿਠ ਸੋ ॥ ਚਿਤੁ ਪੁਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਗਹਿ ਤਬ ਕਉ ਟੁਪ੍ਰਦਾ ਤੇਰਾ ਦਾ ਕੈ ॥੩॥
 ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲੁ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਅ ਬਿਨੁ ਟਿਨ ਕਾਈ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੀਸਾ ਰਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨ
 ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰੇ ਅਸਹਾਈ ਕਥਾ
 ਕੀ ਰਤਨੁ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿਅ ਨ ਵਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਤ
 ਹੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈਰਹਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸੁ
 ਰੇ ॥ ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਰਮਿ ਪਰਪਤਿ ਰੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬੀਦੈ ॥੨॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨ
 ਨਾ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਛੁਟ ਗਏ ਤ ਅਦੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
 ਜਗਾ ॥੩॥ ਮਨਾਇ ਛੇ ਸੇਈ ਛਲ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਰੇਈ ॥ ਮਾਇਆ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
 ਰੇ ਅਬੇਲੀ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਪੰਚ ਪਦੇ ॥ ਬਿਨਸੈ ਮੇਰੁ ਮੇਰਾ ਮਹੁ ਤੇਰਾ
 ਬਿਨਸੈ ਅਪਨਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਏਹ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉ ਮੈ ਰਹ ਬੁਨਿਵਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
 ਰਬੁ ਤੁਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਰੇ ਅਸਗਲ ਰੇ ਨਾਰੀ ॥੨॥ ਧੇਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੈ ਗੈ ਚੂਕੈ ਭੀ
 ਤਿਭੁ ਮਾਗੀ ॥੩॥ ਅਉਖਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਈ ॥ ਐਕੁ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿ
 ਸੁਮਤੁ ਕਿਲਿਖਿਅਤਿ ਸੁਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੇ ਗਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੭॥੨੮॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਪਰੁ ॥ ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਹਿ ਪੀ

ਕਉ

ਅਮਾਉਚੀਚਮਾਤੇਜੋਤਿਸਮਣਿਪਟਿਪਟਿਮਾਤਉਜੀਅਮਾ॥੧॥ਸੰਤਹੁਪਟਿਪਟਿਨੇ
ਸਮਾਏਓਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹੇਸਰਬਮਹਿਜਲਿਬਲਿਰਮਣੀਮਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਣ
ਧਨਨਕੁਜਸੁਰਦੈਸਤਿਰੁਕੁਪੁਕੁਇਓਸਰਬਨਿਦਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਸਰੁਮਹਿਜੀ
ਸਮਾਏਓ॥੧॥੨੮॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਕੈਸਿਮਗਣਿਹੋਇਅਨੰਦਇ
ਸੈਜਨਮਮਰਣਭੈਦੁਖੀਚਾਰਿਪਦਾਰਥਨਦੁਨਿਧਿਪਦਹਿਬਹੁਹਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੀ॥੧॥ਜਕੈ
ਪੁਲੈਤਤੁਸੁਖੀਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਅਦਹੁਠਕੁਰਕਉਮਨਤਨਜੀਅਰੇਤੁਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਿਪਦਹਿਹੋਦਾਹਿਮਨਸਤਿਲਮਗਨਿਨਅੰਤਰਿਪੁਖੀਗੁਰਨਾਨਕਕਉਗੁਰਪ੍ਰਭੁਦਿਖਇਅਜ
ਲਿਖਲਿਖਿਰੁਦੈਰੁਖੀ॥੨॥੨॥੩॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕਾਮਰੋਪਲੋਰੁ
ਰਨਿਦਾਇਨਤੇਅਪਿਛਰੁਦਹੁਇਹਭੀਤਹਿਇਨਕਉਰੁਹੁਆਪਨਾਨਿਕਟਿਬੁਲਦੁ
੧॥ਅਪਨਿਭਿਧਿਅਪਿਛਰੁਦਹੁਇਹਭੀਤਹਿਇਨਕਉਰੁਹੁਆਪਨਾਨਿਕਟਿਬੁਲਦੁ
ਮਨਮਹਿਪਦਹੁਗੁਰਪ੍ਰਭੁਦੈਦਿਓਦੁਰਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਕਉਹਿਨਧਾਦਹੁ॥੨॥੩॥੩॥
ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਕੈਸਿਮਗਨਿਸਰੁਕਿਛੁਪਾਈਐਬਿਰਥੀਪਾਲਨਜਾਈਤਿਸੁ
ਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਦਰਕਤਗਾਰਹੁਜੇਸਰੁਮਹਿਹਿਅਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰੁਸੰਤੁ
ਪਾਲਾਸਾਧਸੰਗਮਿਲਿਨਾਮੁਪਿਆਦਹੁਪੁਰਨਹੋਏਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਰਿਸਮਲੈਨਿਤਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਪ੍ਰੇਮਸਹਤਗਲਿਲਦੈਕਦਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਤਮਰਤਜਗਤਜੀਵਨਕੈਸੇਪਦੈ॥੨॥
੩੨॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਭਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਸਿਮਰਤਸਰੁਮਲੁਖੋਈਰੁਣ
ਨਿਧਨਭਗਤਨਕਉਬਹੁਨਭਿਰਲਾਪਦੈਕੋਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹੁਰੋਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸੇਈਜ
ਕੀਸਰਣਿਪਇਆਸੁਖਪਾਈਐਬਹੁਕ੍ਰਿਦੁਭੁਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਰਭਾਗੀਸਾਧਸੰਗੁਪਰ
ਤਿਤਿਨਿਰੋਟਤਦੁਰਮਤਿਖੋਈਤਿਨਕੀਧੁਰੇਨਨਕਦਾਸੁਬਾਛੈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪੋਈ॥੨॥
੫॥੩੩॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਦਾਹੈਸੁਕਾਮਨੁਸਾਧਰੋਦਰਸੁ
ਭੇਟਤੇਤੇਤਨਿਹਲਾਹਰਿਕਾਨਮੁਖੀਚਰੈ॥੧॥ਮੇਰਾਬੈਦੁਗੁਰੁਗੋਦਿਦਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਉਖੁ
ਖਿਦੇਦੈਕਾਟੈਜਮਕੀਟੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖਪੁਰਨਬਿਧਾਤੇਅਪੇਕਰਣੈਹਰਾਅਪੁ
ਦਾਸੁਹਰਿਅਪਿਉਬਹਿਅਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੨॥੬॥੩੪॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥
ਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਨੀਤੁਨ੍ਹੀਪਹਿਨਿਬੋਰੋਬਖਸਿਲੈਹੁਸਹਿਬਪ੍ਰਭਅਪਨੇਲਾਖਖਤੇਕਰਿ
ਠੇਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਠਕੁਰੇਰੋਹਰਿਚਰਨਸਰਨਮੇਰਿਚੋਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਸੁਮਾਰੁਬੋਲਤੁ

ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਕਲਪਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ਆਪੇ
ਮੇਲਿ ਦੁਹਾਈ ਕੀ ਨੀਕੁ ਸਲਖੇ ਮਸਰੂਭੁ ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿਸ
ਦਾਨਿ ਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਆੰਤਰਿ ਬਹਿ ਬਾਨਥਨੀ ਤਰਿ ਜਤਕਤ ਪੇਖੁ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪਾਇ ਓਇ
ਗੁਰਗੀਤਿ ਸੁਜੇਦੁ ਅਦੁਰਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਭੁਖਮੰਗਲ
ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਚਰਣ ਨਿਹਰਿਆ ॥ ਰਾਖਨ ਹਰੈ ਰਾਖਿ ਓਇ ਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਪੁ ਉਤ
ਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਆਪਰਮਹਿ
ਬੁਖ ਬਹਿ ਫੁਨਿ ਬੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਅਕਿ
ਪਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨਾ ਭੁਰਤ
ਨੁਜ ਸੁਗਾਈ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿਤਾ ਸਿਮਰਿ ਮਨੰਤਾ ਸਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇਚਰਣ
ਦਸਾਈ ॥ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗ ਘਾਟਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਆਕਿ ਅਗੁਣ ਤੇ
ਹੋਅਖਿ ਦਖਣ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਥਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸ
ਹਈ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੪੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗਏ ਕਲੇ ਸੋਗ ਸੁਭਿਨਾ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰ
ਪਧਰੀ ॥ ਅਠਪਹਰ ਅਰਧ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਰਨ ਘਾਲਹ ਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਸੁ ਖਸੀ ਪਤਿਗਾਥਿ

॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭੁਏ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭਾਗੈ ਮਰਦਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ॥
ਨੇਖ ਸਮਭੋਰੇ ਸਾਕੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪੁਰ ਭੇਟੇ ਓਮ ਦਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੪੩ ॥ ਸੋਗਠਿ
ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇ ॥ ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ
ਗੁਰਬਚਨੀ ਮਨਿ ਇਛੈ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰਪੁਰ ਸੁਖ ਦਤਾ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਖ
ਮੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆ
ਲਾਜੈ ਜੈ ਕਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤ ਰੋਹੇ ਆਪਰਬ੍ਹਪੁਰਖ ਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੪੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
ਹਮਰੀ ਗਣਤਨ ਗਣੀ ਅਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਯਾ ਬਿਦੇ ਇਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦ
ਸਦਾ ਗੁਮਾਨਿਆ ਸਚਾ ਸਹਿਬੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਣਾ ॥ ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰੀ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸ
ਬਕਲਿਆਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤ ਪੈਨ ਟੁਕਾਣਾ ਅਪਣੇ ਦ
ਸਕੀਆ ਪਿਪੈ ਜਗ ਬੀਨ ਨਕਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੪੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
ਤਰੁ ਗਵਾਇਆ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭਿਆ ਪੇਸੁ ਰੁਸੰਧੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਪਾਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬ
ਰਦੁ ਸਮਝਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹੋਈ ਰਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਮਰੁ
ਨੂਦੇ ਹਸੁ ਬਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਉਪਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਦਾਸਾ ਬਖਸਿ
ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੪੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
॥ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਰੋਹ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ
ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਤਾਪ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪ
ਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦੁ ਗੁਰਿ ਰਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਧੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿਭਾਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੪੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠੰਢਿ ਪਈ
ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੀਤਿਆ ਪੇਰਾ ਬੇਜ ਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਰੇ
॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀ ਐਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਦਿ ਖੰਟ ਹਗੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿ
ਨਿਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋਭੈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਈ ਐਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ੪੭ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਸੰਤ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਖ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸਰਉ ਨਾਮ ਨ ਚਿੰਦਿਅ ਛਾਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੂਰੈ ਤਾਪ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾਵੁ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ

੨੧ ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਮੰਗਲਰਸਹੁਪਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇਪਨਾਨਕਪਤਿਗਾਖੀਪਰਮੇਸਰਿਉਧਰਿ
 ਨਾਨਕੁਸੰਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ੪੮ ॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਮੇਰਸਤਿਗੁਰੁਰਸਦੁਲਾਰੇਆਪਾ
 ਕੁਪਿਪਾਪੁਭਰਾਥਦੇਗੀਖਿਆਹਰਿਗੋਦਿਦੁਨਾਦੁਨਿਰੋਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁਗਇਆਪ੍ਰਭਿਅਪਿ
 ਮਿਟਾਇਆਚਨਕੀਲਾਜਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਤੇਸਭਠਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹ
 ਬਤੁਪਲਤੁਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਸਦਾਰੇਮਰਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟੱਚਨਨਾਨਕਗੁਰਤੇਰਾਸਠ
 ਭੁਗੁਮਸਤਕਿਧਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੪੮ ॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਜਨਿਅਜੰਤੁਸਭਿਤਿਸਕੇ
 ਕੀਏਸੇਈਸੰਤੁਸਹਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਥੈਪੁਰਨਭਈਬਡਈ ॥ ੧ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾਮੇਰੈ
 ਨਲਿਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਸਭਰਾਖੀਚੋਏਸਰਬਦਇਆਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਏ
 ਜੀਅਪੁਨਦੇਵਾਤਾਅਪੁਨੇਦਸੁਕਉਕੈਰਿਲਹਿਰਖੈਜਿਉਬਾਗਿੰਪਤਮਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋਰ
 ਪ ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ੩ ॥ ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹੀਸਹਸਾਭਕਇਆ ॥ ਸਿਕਦ
 ਹੁਨਹਪਤੀਅਇਆ ॥ ਉਮਰਦਹੁਅਗੈਏਗਾਮਿਲਿਰਜਨਰਮਨਿਬੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬਦੂਠਨਕਤ
 ਦੂਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿੰਦਭੇਟੇਗੁਰਗੇਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਇਆਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾਤਸਗਲੀਮਿਟੀ
 ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਲਬਧਿਆਪਣਿਪਾਈ ॥ ਤਕਤਅਵੈਕਤਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਹਸਾਚਿਨਿਆਇਨਿਬੋਗਾਉਹ
 ਸਮਠਕੁਰਸਮਚੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿਜਮੀਜਨੈ ॥ ਬਿਨੁਬੋਲਤਅਪਪਛਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬਥਨਕੋਰਜਾਤਹਅ
 ਨਦਸਬਦਅਗਾਜਾ ॥ ਤਿਸੁਪਹਿਕਿਆਚਤੁਗਈ ॥ ਮਿਲੁਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫੧ ॥

ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਇਹਾ ॥ ਘਰਿਥੈਠੈਗੁਰੁਖਿਆਇਹਾ ॥ ਗੁਰਪੁਰੈਸਚੁ
 ਕਹਿਆ ॥ ਸੋਸੁਖਸਾਚਾਲਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇਚੋਏਓਗੁਰਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਅਨੁਸੁਖਕਲਿਅਣ
 ਮੰਗਲਸਿਉਪਹਿਆਏਕਹਿਇਸਨਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀਗੁਰਦੁਆਈ ॥ ਤਕੀਕੀਮਤਿਕਹੁਣੁ
 ਨਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿਸਾਹਪਤਿਸਹਾ ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਓਮਾਹਪ੍ਰਸਗਲਪਰਛਤਲਬੋ ॥ ਮਿਲਿਸਾ
 ਧਸੰਗਤਿਕੈਸਾਬੋ ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿਪੁਰਨਚੋਏਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿਕੀਨੋਮੁਕਤਿਦੁਆ
 ਰਾਸਭੁਸਿਸਟਿਕਰੇਜੈਕਰਾ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰੈਸਾਬੋ ॥ ਜਨਮਮਰਣਭੈਲਬੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੨ ॥

ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਧਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿਪੁਰੀਲੋਚਹਮਾਗੀ ॥ ਕਹਿਇਸਨਾਨੁਬਿ
 ਹੋਆਏ ॥ ਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਹਰਮਨਮਨਿਸਤਰੀਐ ॥ ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਧਿਆ
 ਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸੁਕਿਤੁਕਗੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਕਮਰਗੁਪਰਮਕੀਪਉਵੈਕੋਵਰੁਭਾਗਿਪਾਏ ॥ ਕੋਟਿ

ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਉ ਬਿਖਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਉਸ ਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੁਰ
ਲਗਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਪਦਿ ਰੁਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਸਖੀ ॥ ੩ ॥ ਬਿਖਾਸਿ ਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਸਾ
ਤਿਉ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਨ੍ਰਾਇਣਾ ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਦਨ ਜਨਾਨ ਕਸੁ ਭੁਯਾ ਰਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗੋਰਾ ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ
ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਾਇਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਅਨਦਿਹ ਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਕਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਤਸਰ ਰਾ
ਰਹਉ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸ ਰੇਵੈ ਮੁਰਗੀ ਪ੍ਰਭ ਅਭਿਚਲ ਨਿਦਉ ਸਾਗੀ ਬਲੁ ਸਨਾਤ ਕੀ ਆਤੇ ਗਾਥੂ
ਰੋਠ ਕੁਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਭ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿਤਰਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆ
ਤੁਦੀਆ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭਿ ਬੀਆ ॥ ੩ ॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਾਈ ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਈ ਐਹ ਰਿਸੰਗਾ ਸੁਨਾਨ ਕਰਾਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੬ ॥
ਸਹਜਾ ਅਨੰਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਦਾ ਪ੍ਰਭੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਏ ਤਿਸੁ ਲੀਨਾ ਨੇਤ ਬਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਈ ਸਭਿ
ਕੀ ਕਟਿ ਲੋਕਾਣੀ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਕਿਰਸ ਕਿਉ ਠਹਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਇ
ਆ ਜਮ ਕਾਢੁ ਅਨੁਗਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜਹ ਪੇਖਾਤ ਹੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਹਾ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਸਭੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਖੇ ਨਿਰਭਉ ਨਾਤੁ ਪਿਆਇਆ ਅਟਲ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਾਇ
ਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਹਉ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਪਰਦ
ਗੇ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਭੈ ਰਖੀ ਸਗਣਿ ਸਚੇ ਕੀਤ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਪਿਹੋ ਮਾਰਖਵਾਲਾ ਸਤਿ ਸਹਜ ਸੁ
ਖ ਬਿਨ ਮਹਿਉ ਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋ ਆਸ ਦਾ ਬੁਖਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਦੁਹਾ ਤਿਨਿ ਸਗਲੇ ਗੁ
ਬਿਦਾ ਤੁ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਤ ਸਦਾ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਗਿ
ਹਮ ਗਾਉਣੁ ਅਵਗੁਣ ਨਬੀ ਚਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਾਇਓ ਸਾਖੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਖੀ
॥ ੩ ॥ ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ਤੁਸਹਿ ਬੁਧੁ ਟੀਗੇਰਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਾਖੀ ॥ ਅਪੁਨੈ ਰ
ਕੀ ਪੈ ਜਗਾਖੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਦਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਖਲੋਆ ਦਾ
ਨਦਿ ਗਹੋਆ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਅੰਦਰ ਸੋ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲੁ ਦਿਖਨਾ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਹਰ ਅਦਾਸ ਸੇ
ਰੁਨੀ ਕਾ ਜੇਨ ਦੈ ਸੋ ਕੁਲ ਤਰਦੈ ਏ ਪਹੁ ਹੋ ਮਹੈ ਜੀ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਜੇ ਜੇ ਕਰੁ ਜਗੁ ਗਾਏ ਅਨਹਿ ਰਿ
ਵੇ ਛਲ ਪਾਏ ॥ ਸਹੀ ਸਲ ਮਰਿਨਾਇਆ ਏ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਏ ॥ ੨ ॥ ਸੀਤ ਸੋਰੇ ਦਰਨ ਦੈ ॥ ਸੇ ਜਾ
ਮਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਮਰੈ ਨ ਅਦੈ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਸੁਹ ਮੁਬੀ ਦਾਰੁ ਸੁਜੈ ॥

੨ ॥

ਤੁਹਿਲਾ ਲੋਹੇ ਦੇ ਭੁਭੁਕੇ ਨੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸੂਸਰਣ ਦੀ ਸਭ ਚਿਤਰਾਣੁ ਮਿਟਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ ਕਈ ਬਾਤ ਨਹੀ ਅਉਰੀ ॥ ਦੁਰਚਰਨ ਲਾਇ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਝੇ ॥ ੧ ॥
 ਅਮਰਿ ਸਕਸਦਾਰ ਪਦਾਲਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਖੇ ਮਤਿ ਪਤਿ ਤਿਉ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਭਾਗੀ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਇਆ ॥ ਜਿ ਨਿਜ ਮਕਾਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਤਿਉ ਚਿਤੁ ਲਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵ ਹਿਸੇਦੁ
 ਰੂਪਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧਕੀ ਪੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥ ਅਪਾਨਾ ਪੁਆਪੇ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਠਹਰ
 ਖਲੀਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੁਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਦਾਸ
 ਨਾਕੁ ਸੰਤੁ ਮਮੀ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਚਰਨੀ ਲੁਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
 ਧਰੁ ਏ ਪਇਆ ॥ ਜਹਾ ਜਾਈ ਐਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਰਾਈ
 ਅਨਢਿ ਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗੇ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਪੁਣ ਅਧਾਰਾ ॥ ਮਸੀਤ
 ਜਨ ਰੇ ਨਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਹਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰੇ ਪਤਿ ਪਾਲਾ ॥
 ਸਦਾ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਕੀਰਤਨ ਗਾਈ ਐ ॥ ਬਹੁ ਦਿਨ ਜੇ ਨੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇ
 ਦ੍ਰਿਸਟੁ ਬਿਧਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨੀ ਜਾਤਾ ॥ ਜਮ ਕੰ ਕਰੁਨੇ ਨਿਨਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇਆ
 ॥ ੪ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਦਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ॥ ਖੋਮਕੁ
 ਸਲਗੁਇਆ ॥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਿਟੁ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲਾ ॥ ਰਿਦਧਾਰੇ ॥ ਬਿਖਾਨੁ
 ਨਾਲ ਗੈ ॥ ਤਿਲ ਕੋ ਕਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਟਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ
 ਜਹਿ ਹੋਏ ॥ ਰਾਮ ਦਸਿ ਸੋਰੇ ਦਰਨ ਤੇ ॥ ਸਕੁਲ ਬੇਪਾਖ ਕਮਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈ ਐ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਮਿਲਿ ਮਿਅਾਈ ਐ ॥ ਮਨ ਬੰਢੁ ਤਫਲ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਹਿ ਦੈ ਪਿਆਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਲਾ ਮਨ ਦਾ ॥ ਚ
 ਪਿਜੀ ਪਿਜੀ ਦੈ ਪਰਮਾਨ ਦਾ ॥ ਚਨਨ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਪਿਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥
 ੧ ॥ ੬੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾ ਮਨਿ ਚਮਕਿ ਰਹਾਇ ॥
 ਜੇਜਿ ਏਕੇ ਲੀਨੀ ਦਨੁ ਨੈਨ ਹਪਿਰ ਪਰਦੇ ਸਿਸਿਧਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸੇ ਮਾਇ ॥ ਏਕ ਕੋ ਸ
 ਰੋਪਿ ਕਰਤ ਲਾਲ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੇ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੇ ਸਰਬਗੁ
 ਠਾਨੁ ਖਦਾਇ ॥ ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿਅਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਕੁਇ ॥
 ਰੈਬੀ ਚੇ ਸੁਨਤ ਦੇ ਸਿਨਿ ਕਟਾਇ ॥ ਭੀਰੀ ਕੇ ਪਤ ਪਰਦੇ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਭੁਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ਜਗ ਬਕੇ ਠਕੁਰ ਸਗੋ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈਰੀ ਤਿਉ ਰਖੇਈ ॥ ਤਉ ਦਇਅ ਰੁਖੀ ਠਲੇ ਪਾਇ
 ॥ ੪ ॥ ਸਕੁਰਹਿ ਏਕੀ ਦੇ ਸੋਰੇ ਮਾਇ ॥ ਜੇ ਚਾਹਤ ਸੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਗੁਨ ਨਿਪਿਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੁਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ੬੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਗਈ ਛੋਰੇ ਰੁਬ ਦੀ ਛੋਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਖਦਾਹ
ਰਮੁਨ ਜਾਣਾ ਪਰਮੁਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਨਾਮੁ ਪਰਿਭੰਗੁ ਗੋਰੇ ਦਿਵਕਾਇ ਹਰ
ਪੈਜ ਰੁਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿ ਮਤੁ ਮਾਣੁ ਨਿਚੀ ਜਿਅ ਚੀ ਚੁਕਰੇ ਮੇਰੇ ਗੋਰੇ ਦਿਵੇਰੇ
ਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਜੈ ਸਾਬਾਲ ਕਰਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਧ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗਹਿਉ
ਪਦੇ ਸੁਭਿਕ ਕੇ ਬਹੁਤੀ ਬਹੁਤੀ ਪਿਤਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਪਿਛੁ ਲੇਅਉ ਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪਰਮਾਨ
ਮਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਜਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਣੈ ਤਕਿ ਸੁਪਾਰਿਅ ਖਿਸਟਾਈ ਮੈ ॥ ਕਰਣ ਕਥ
ਨਭੀ ਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਮੈ ॥ ਅਦਰਓਟਿ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇ ਖੀਇ ਕਤੇਰੀ ਓਟਰਾਈ ਮੈ ॥
॥ ੩ ॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪੁਰੁਠ ਕੁਰਮ ਪੇਰੁ ਟੈ ਥੋਨੀ ਤੀ ॥ ਪੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਦਾ
ਕੀਮਨ ਕੀ ਚਿਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਦਖ ਦੁਖੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਅ ਜਨਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੬੨ ॥

ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰੁਠ ਏਅੰਨ ਦਾ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁ
ਤਪਿਅ ਦਤ ਪੁਰਮ ਪਨਕਾਰ ਜਸ ਗਲੇਸਾਠੇ ॥ ੧ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਮਾਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਦੀਓ
ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿਓ ਚਲੁ ਪਰਿਉਤਰਾ ॥ ੧ ॥ ਬਹਾਉ ਤੁਰੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪੁਰੁਤੁਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ
ਹਰਾਤੁ ਅਪੇਦਾਤਾ ਅਪੇਰੁ ਗਤ ਕਿਅਾਇ ਪੁਜੰਤੁ ਦਿਚਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਅਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਅਖਿਦਖ
ਟੀ ਕੀ ਮਠਿ ਕਹਨੁ ਜਾਈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪੁਰਮ ਪਨਾ ਅਚਰ ਜੁਤੁ ਮਹਿ ਦਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਧਰਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਿ ਪੁਰਸ਼ੁ ਮੀਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀ ਨਿਪੁਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛੁ ਉਸੀ
ਤਾਪੁਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੬੩ ॥

ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਨ ਮਸਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਤੇ ਕਾਜ ਸਦ
ਗੇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪੁਰੁ ਪੁਰਨ ਪੈਜ ਸਦਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸੇ ਕੇ ਗੁਇ ਓਸਹਾਈ ॥
ਸਗਲ ਮੋਰਥ ਕੀ ਨੇਕਰਤੈ ਉਠੀ ਬਾਤਨ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਰਾਹੁ ਦਿਵਾਇਆ ਪਿਛੈ
ਲਗਿ ਚਲੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੇਟਿ ਨ ਕਹੂ ਅਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇ
ਆਲੁ ਮਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਬਣ ਰਬਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤੂਰੇ
ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਇਹ ਪੁੰਨ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਅਾ ॥ ਸਰਬ ਯਲ ਪੁੰਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੬੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ਦੁਪਦੇ ॥ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨ ਤੇ ॥ ਸਭ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਤੇ
॥ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਕੀ ਨੇਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਪੇਅ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾ
ਮਤਿ ਸਭਿ ਬੇਕਉ ਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ

ਬਸੀ ਨਾਨਕਾ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬੫ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
ਜਿਤੁ ਪਰਬੁ ਮਚਿ ਰਿਅੰ ਸੋ ਪਰਦਯਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਦਾ
ਸਰਸਿ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਕੀ ਵਰ੍ਹਿ ਮਾਈਆ ॥ ਆਠ ਪਰਗੁਣ ਗਾਈਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਆ ॥
੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਕੀਅਤ ਕਰਾਈਆ ॥ ਜਾਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੁਖਾਈਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ
ਤੇ ਜਾਈਆ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਅਗੈ ਸੁਖੁ ਸੁਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ
ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਵਰ੍ਹਿ ਮਾਈਆ ॥ ਮਨ ਇਛੈ ਫਲ ਪਾਈਆ ॥ ਸੰਤ ਹੁਦਿ ਨੁਹਿ ਚੁਕੈ ਸਦਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਅਜੀਤ ਸਭਿ
ਰੁਣੇ ਦਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
੬੭ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮਾ ਮੁ
ਮਿਲਾ ਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਾਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤੁ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਬੀਧਨ ਕਾਟਿ ਕੇਰੇ ਮਨੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਪੁਰਾਨੁ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ
॥ ਨਾਨਕ ਗਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਪੁਰਾਨੇ ਦੀਆ ਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
ਪ੍ਰਗਾ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰਾਨ ਪੈ ਜਸ ਦਾਰੀ ॥ ਮਨ ਚਿਦਿਅ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪ
ਨਾ ਸਦਾ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਹੁਦਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਦੁਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ
ਪ੍ਰੀਤ ਅਪਨੈ ਦਰਦੀਨੇ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਦਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਮਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੁ
ਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੬੯ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਤਾ ਪੁਰਾਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਦਾ
ਜੇ ਨਾਨਕ ਰੂਪੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿਦੀਨੇ ॥ ੧ ॥ ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅ
ਪਗਦਾਈਆ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਤੇ ਏਹ ਰਿਹਾ ॥ ਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਜੇ ਮੰਗਹਿ ਸੇ ਲੇਵ
ਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤ ਦੇਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥
੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸੇਈ ਕਰਾਇ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣੈ ॥ ਮੇਰਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ
ਅਵੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕਤ ਉਸਰਣਾਈਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੈ ਪੈ ਜਰਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤਿਪਿਤਾ ਹਰਿ ਗਇਆ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ॥ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਅਜੀਤ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਰੋ
ਗਿ ਹਰਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੁਕਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ੭੧ ॥ ੭੧ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਪਰੇਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾ ਜੁਹਮਾਰੇ ॥ ਏਈਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਿਆ
॥ ਅਠ ਪਰਗਾ ਅਰਪਿਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿਦਿਅ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਾਪੁਰ ਬਲਾ ਅੰਤੁ

ਇਆ

ਰੁਜਗਿਆਗਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗੇਆਮਨਿਤਨੇਹਰਿਦਸਸਮਧੈਨਾਨਕਦਾਸਸਚੇਗੁਣਾ੨੨
੮॥੭੨॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਰਿਅੰਗਕਰਜਸਰੁਸਦੁਰਿਅਮਦ
ਕੋਨਅਲਾਏਸਭਜੈਜੈਕਰੁਬੁਣਾਏਸੰਤਹੁਸੰਚੀਸਫਟਿਤੁਆਮਿਜੀਅਜੰਤਸਭਿਹਥਿਤਿਸੰ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮਿ॥੧॥ਰਹਾਉਕਰਰਬਸਭਿਸਦਾਗੇਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਗੇਪਤਿਤਪਦਾ
ਭੁਨਮਾਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੮੩॥ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਜਿਸਦਾ
ਅਇਹੁਲਹੁਤਾਹੁਰੁਏਬਾਗਿਆਮਨਦਕਰਹੁਪਿਤਮਤਾਪਰਮੇਸਰੁਜੀਅਕਾਦਤਾ॥੧॥ਸੁਭਚਿਤਦੁ
ਨਿਦਾਸਰੁਮਗੇਗਾਖਰਿਪੈਜਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਕਾਰਜਾਪਿਸਦਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉਮੇਰਪ੍ਰਭੁਪਰਉਪਕ
ਰੀਪੁਰਨਕਲਜਿਨਧਾਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਸਰਣੀਆਇਆਮਨਿਚਿੰਦੀਆਠਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੦॥
੭੪॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਪੇਪ੍ਰਭਬਲਕਰਖੇਅਪੇਸੀਤਲਾਠਗਿ
ਈਗਬਿਖਨਗਏਹੀਨਾਈਮੇਰਪ੍ਰਭੁਹੋਅਸਦਾਦਇਆਲਾਅਰਦਸਿਰੁਟੀਕੁਹਰੁਅਪੁਨੇਕੀ
ਸਰੁਜੀਅਭੁਇਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਾਸਾਹਰਿਸਿਮਰਤਸਰੁਦੁ
ਲਾਬਾਅਪਣੇਦਾਸਕੀਤੁਟੀਬੇਨੰਤਾਸਭਨਾਨਕਸੁਖਿਸਦੰਤੀ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ
ਪ ॥ਅਪਣਾਗੁਰੁਧਿਆਏਮਿਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀਪਰਿਆਏਨਾਮੈਕੀਦੁਰ੍ਹਿਆਈਤਿਸੁਕੀਅ
ਕਰੁਣਨਜਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਚਰਿਹਰਿਗਿਆਨਾਧਹਾਰਿਅਰਥਿਸਭੇਕਿਛੁਪਾਈਮੈਕਾਰਜਸਾ
ਲੇਸਾਧਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਲਾਗੀਸੋਪਾਏਭੇਤੁਦੁਰ੍ਹਗੀਜਨਨਾਨਕਨਾਨਕੁ
ਆਇਆਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਠਲਪਾਇਆ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪਰੇ
ਸਰਦਿਤਬੰਨਾਦੁਖਰੋਰਕਰੇਰਾਭੰਨਾਅਨਦਕਰਹਿਨਰਨਰੀਹਰਿਹਰਿਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤੁ
ਦੁਖਹੋਅਸਰੁਬਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਪਰਮੇਸਰੁਗਦਿਹਹਿਅਸਰੁਨੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਪੁਰ
ਬਣੀਆਈਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿੰਤਮਿਟਾਈਦਇਆਲੁਪੁਰਖਮਿਹਰਦਾਨਾਹਰਿਨਾਨਕਸਚੁਦਖਾ
॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੈਥੈਥੈਥੈਰਖਦਲਾਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆ
ਦਾਸਅਪਨੇਅਪਿਰਖੇਅਪਿਅਪਿਸਬਦੁਸੁਭਾਥੇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਉਪਰਿਬਲਿਜਾਈਦਿ
ਤੁਰੈਣਿਸਸਿਸਾਸਿਸਮਲੀਪੁਰਨਸਭਨੀਬਈ॥੧॥ਰਹਾਉਅਮਪਿਸਹਾਈਰੋਆਸਚੇਦਾਸਚੇ
ਆਪਤੋਗੀਰੁਗਤਿਦੁਰ੍ਹਿਆਈਪਾਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ
॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰੋਭਣਾਤਾਜਪਿਆਨਮੁਰਮਾਣਾਗੋਬੰਦੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪ੍ਰਭਿਰਖੀਪੈਜਹਮੀ
ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਈਜੇਇਛੁਰਿਸੇਈਠਲਪਦੁਰਿਬਿਰਥੀਅਸਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ

ਪ੍ਰਕਰੇਤਿਸੁਪਨਪਤਿਦਾਤਸੇਈਸੰਤੁਭੁਠਗਾਏ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਕਮਨੁਲੀਠਾਪਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਭੁਏ॥
੨॥ਅਠਪਰਹਰਿਕਾਜਸੁਗਫਣਾਬਿਬੈਠਗਉਗਿਲਬੀਨਾਸੰਗਿਮਿਲਾਇਲੀਅਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧ
ਭੁਏਸਥੀ॥੩॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਅਪਹਿਅਪੁਮਿਲਾਇਆਕਰੁਨਾਨਕਸਰਬਥੇਕਪੁਗਾ
ਪ੍ਰਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥੭੮॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗਗੀਬੀਗਦਾਰੁਮਾਰੀਅੰਨ
ਸਾਲਹੇਨੁਛਾਗੀ।ਇਸੁਅਗੈਕੋਨਟਿਕੈਦੇਕਾਗੀ।ਗੁਰਪੁਰੇਏਹਲਸਾਗੀ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੀ
ਓਨਾਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਏਉਧਰਹਿਸਗਲੇਕੋਟਾ॥੧॥ਹਰਉ।ਸੰਤਸੰਗਿਜਸੁਗਾਇਆ।ਇ
ਤੁਪ੍ਰਗਨਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ।ਕਰੁਨਾਨਕਾਮਪੁਮਿਟਾਇਆ।ਸਰੁਪਾਭ੍ਰਹਮੁਨਦਗੀਅਾਇਆ॥੨॥
੧੬॥੮੦॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਪੁਰੇਪੁਗੀਕੀਨੀ।ਬਖਸਅਪੁਨਿਕਰੈਦੀਨੀ।ਨਿਤਅਨੰ
ਦਸੁਪੁਪਾਇਆ।ਬਾਦਸਗਲੇਬੁਖੀਦਸਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਫਲਦਾਰੀ।ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਕਰਿ
ਦੀਨੀਦਿਹਭੈਕਿਨੀਜਾਤੀ॥੧॥ਹਰਉ।ਗੁਰਬਾਣੀਗਫਰੁਗਾਈ।ਓਹਸਫਲਸਦਾਸੁਖਦਾਈ।ਨ
ਨਕਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥੨॥੧੭॥੮੧॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਪੁ
ਰਮਾਰਧੋ।ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੋ।ਸਗਲਮੋਰਬਪੁਰੇ।ਬਾਜੇਅਨਹਤਭੁਏ॥੧॥ਸੰਤਹਰਮਜਪਤਸੁ
ਪੁਪਾਇਆ।ਸੰਤਅਸਥਾਨੀਬਸੇਸੁਖਸਹਜੇਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਰਉ।ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਬਾਣੀ
ਪਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭੁਣੀ।ਨਾਨਕਦਸਿਦਖਾਣੀ।ਨਿਰਮਲਅਕਬਕਹਾਣੀ॥੨॥੧੮॥੮੨॥ ਸੇਰਠਿ
ਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭੂਖੇਖਾਫਤਲਾਜਨਾਮਾਏ।ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਅਪਨੇਕਾਰਜਕ
ਉਕਿਉਅਲਕਾਈਐ।ਜਿਤੁਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮੁਖਉਜਲਸਦਾਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐ॥੧॥ਹਰਉ॥
ਜਿਉਕਾਮੀਕਾਮਿਭੁਭਾਏਤਿਉਹਰਿਦਾਸਹਜਿਸੁਗਾਏ॥੨॥ਜਿਉਮਤਾਬਲਿਲਪਟਾਏ।ਤਿਉਹਿ
ਅਨਿਤਾਮੁਕਮਾਏ॥੩॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਏ।ਜਨਨਾਨਕਾਮੁਧਿਆਏ॥੪॥੧੯॥੮੩॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀ੫
॥ ਸੁਖਸਾਂਦਿਘਰਿਆਇਆ।ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਛਾਇਆ।ਪੁਰੇਗੁਰਿਪਰਿਹਾਇਆ।ਬਿਨਸੇਦੁਖ
ਸਥਾਇਆ॥੧॥ਸੰਤਹਰਸਾਚੇਕੀਦ੍ਰਿਸ਼ਾਈ।ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੇਭਬਣਾਈ॥੧॥ਹਰਉ।ਬੋਲੇਸਹਿ
ਬਕੈਭੁਣੈ।ਦਾਸੁਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁਦਖਾਣੈ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਈ।ਜਿਨਿਪ੍ਰਗੀਬਠਤਬਣਾਈ॥੨॥੨੦॥
੮੪॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ।ਪਰਿਸਹੀਸਲਾਮਤਿਆਏ।ਸੰਤੋ
ਭੁਭਇਆਸੰਸਾਰੇ।ਗੁਰਿਪੁਰੈਲੈਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹਰਪ੍ਰਭਮੇਰਸਦਾਦਇਅਲਾ।ਅਪਨੇਭਗਤਕੀਗਣਤਨਗਦ
ਈਰਖੈਬਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਹਰਉ।ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਧਰੇ।ਤਿਨਿਸਭੇਥੇਕਸਦਾਰੇ।ਗੁਰਿਪੁਰੈਤੁਸਿ
ਦੀਆ।ਫਿਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਆ॥੨॥੨੧॥੮੪॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਦਸਿਆ

ਸੋਈ ਜੇ ਜੇ ਕਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਗਤੁ ਕੇ ਕੀਦੁ ਤੇ ਆਈ ਤ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਨੁ ਜਾਈ ਤੇ ਰੇਨਾਈ ॥ ਜਿਸੇ ਬਖਸਿਓ ਹਿਮੇਰੇ ਪਾਅਰੇ ਸੋ ਜਤੁ ਤੇ ਰਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਗਤੁ ਕੇ ਸੁਖ
ਮੇਰਾ ਸੀਤ ਭਰਵਾਸ ਤੇਰਾ ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੮੬ ॥ ਸੋਰਠਿ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਰੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪਛੈ ਆਨ ਦੁਪੁਰਿ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਿਬਣ ਤਬਣਾਈ ॥
ਰਿਝੈ ਲਤ ਕਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਗੀ ॥ ਆਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਨਿ ਆਪ ॥
ਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰੁ ਤਕਰਾਰਿ ਪਾਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਚਰ ਜਤੈ ਗੀਦੁ ਰੇ ਮੇਰੇ
ਮਿਤ ਨਨਕਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥ ੮੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਾਲਿ ਨਾਹਿਣੁ ਮੇਰੇ
ਮਦੁ ਤਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ਕੰਠਿ ਲਇ ਪੁਰੁ ਰਖੈ ॥ ਨਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਤੀਰੁ ਸੁਖ
ਨਮਾ ॥ ਰਿਦੁ ਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥ ਸੁਖ ਸਾਦੈ ਭਉ
ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਸਰਣ ਆਏ ॥ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥ ੮੮ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਕੀ ਸਰਨਿ ਪਾਈ ॥ ਐਵਰ ਸਹੁ ਭੇਟ ਤੋਰੇ ॥ ਅਨੰਦ ਦੂਖ ਰਹਿ
ਆਹਰਿ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਦੁ ਭੁਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਨ ਮੇਅਰਾ ॥ ਪਹੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੇਰੈ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪੁਰਾ ਪਤਿ ਜਿ ਸੁਖ ਰਿਖਿ ਆਸੇ ॥ ਈ ਪੁਰਨ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੀਤੀ ਪੁਰਜੀਤ
ਮਿਰਹਾ ਲਿਖੁ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ੮੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਾ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜ
ਮੀ ਜਨ ਅੰਪਨੇ ਕੀ ਰਖੈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਹੁ ਹੋਤੁ ਜਗੁ ॥ ਤਰਿ ਸਬ ਡੁਗੁ ਡੁਗੁ ਸੁਚਾਖੈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਜੀਤੈ ਗੀਤੁ
ਸਾਈ ॥ ਰੂਸ ਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਠ ਪਹਰੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪੁਰੇ
ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਲਗੇ ॥ ਭਉ ਮਿਟਿ ਆਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਸਹਜ
ਆਇ ਅਤੇ ਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਅਰਿ ਲਾਸਾ ॥ ਜਿਨਿ ਘਰਿ ਆਏ ਸੋ ਭਾਸੇ ॥ ਤੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰ
ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਲਗਿ ॥ ਤਰਿ ਭਭ ਦਸਾ ਗੁਰੁ ਜਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੯੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਭਉ ਭਉ ਪਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥ ਪੇਸ ਭਉ ਭਉ
ਮਿਖਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੀਓ ॥ ਜਨੁ ਅਪਨ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੇਨੀ ਕਟੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਕੋਟਿ ਦਸ ਦਧਿ ਆਈ ॥ ਐਸ
ਲਕ ਲੇਸ ਮਿਟਿ ਓਏ ਸੁਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ॥ ਅਠੁ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਜਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪੁਰੇ
ਚ ਅਰਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਾਸ ਸੰਗਿ ਨਨਕਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ੯੧ ॥
ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਿਮਰਉ ਅਪੁਨਾ ਸਾਈ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇ ਨਿਸ ਦਾਧਿ ਆਈ ॥ ਹਥ ਦੇ ਜਿਨਿ ਰਖੇ ॥ ਹਰਿ
ਮਮ ਹਰ ਸਚਾਖੈ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰੁ ਪਰਿ ਕੁਰ ਬਨਾ ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੁਰਨ ਪੁਰ ਦਤੇ ਜੀਅ ॥ ਹੋਏ ਮਿਰਹਾ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੈ ਜਰਾ ਏਨਾ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੁਖ ਭ੍ਰੰਗੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ੨ ॥
 ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋਗਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨਤੀ ॥ ਟਕਰੇ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ॥ ਧਰਮ ਭਾਖੈ ਜਨਮੁ ਮ
 ਪ੍ਰੇਰੀ ਕਰਾ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥ १ ॥ ਪੁਰੁ ਜੀਖ ਸਮਾਨ ਗਰਿ ਪਾਯੋ ॥ ਬੁਝੇ ਭਲੇ ਹਮਥਾਰੇ ॥ १ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਸੁਣੀ ਪੁਕ
 ਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰ ਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ॥ ਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋਗਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਦਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅੰਗੀਕ
 ਰੁ ਚਿਪਕੁ ਅਪੁਨੇ ਭਵਨਿ ਪਿਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ १ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਕਰ ਜਸ ਗਲ ਸਦਾ ॥ ਦੀਵਾ ਦਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪ
 ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪਾਨਿ ਪਿਪ੍ਰਾਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ १ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਅਭੈ ਭੈ ਭਾਵ ਦੁਸਤੁਰਾਈ ਉਨ ਕਤ ਪੁਚਾਤਾ ॥ ਭੁਭ
 ਤਿ ਨਿਰਪਾਉ ਦੀ ਚਿੰਨਾ ਅਪੁਨੇ ਪੁਤ ਪਨਾਨ ਕਪੁਤ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ੨੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂ ਸੋਗਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ਸਕੁ ਜਗੁ ਜਿਨ ਹਿਉ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਈ ਕਰ
 ਟਕਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਅ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿਅ ਪਣੀ ਦੁਖਾ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ
 ਭਾਈ ਕਰਤਾ ॥ ਏਕੁ ਅਕਥਾ ॥ ਗੁਰੇ ਗੋਦਿ ਦੁਸਲ ਹੀਐ ॥ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇਰੇ ਪੈਤ ਬਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭੁਭ
 ਫੰਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਸੁ ਦੇਇ ਜਨਾ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾਹੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਜਾਕੈ ਪਰਿਸਕੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨ ਉਨਿ
 ਖਿਭੇ ਭੰਡਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਦੈ ॥ ਭਾਈ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਲ ਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ
 ਨਿਤ ਕਰਦਾ ॥ ਸਗਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰ ਭੇਟੀਐ ॥ ਭਾਈ ਸਥਾ ਦਿਮਿਲਾਵਣ ਹਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੋਵੀ ਅਰਿ
 ਭਾਈ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ॥ ਭਾਈ ਸਭਿ ਭਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਰੋਛੇ
 ਹੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਕੁ ਕੀ ਧੁਰਿ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਿਅ ਭਾਈ ਪੈ ਬੈਸੁਣੈ ॥ ਹਜੁ ਗਿਜਿ ਤੁਦਿ ਨਿਦਿ
 ਸੈ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਹੀਐ ॥ ਭੁਗਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੇ ॥ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲ ਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਪੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੇਹ ਬਿਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਤਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ਹਿਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਦਾ
 ਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੀਐ ॥ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮ
 ਉਥਿਅ ਪਰਤਿਅਾ ਕਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸੰਤੋਖ ਅਭਾਈ ਅਹਿਨਿ ਸਿਲਾ ਗਾਭਾਉ ॥ ਸਨਾਹ ਮੁਰਦੈ ਜ
 ਦ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥ ਕਰਨਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿਅ ਭਾਈ ਨਿਹ ਚਲੁ ਪਾਇਆ ਬਾਉ ॥ ਜਿਸੁ
 ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਦਈ ਭਾਈ ਸੇਜੀ ਅਨਾਜ ਲਿਜਾਉ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਹਿ ਬੈਠਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੋ ਬ
 ਲਿਜਾਉ ॥ ਚਿਹਨਿ ਗੁਣਿ ਅਰੇ ਪਲ ਦਾ ਭਾਈ ਦੇਇ ਨਿਬਾਏ ਬਾਉ ॥ ਰਿਜ ਕੁਸੰਬ ਹੋਸ ਸਿਸ ਸਿਭਾਈ
 ਕੁਨਾਜ ਕਾਨਉ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚ ਭੇਟੀਐ ॥ ਭਾਈ ਪੁਰਤਿ ਸੁਕਰ ਮਉ ॥ ੭ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਪਵੀਨ ਜੀਵੀਐ

ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਸਿਰਿ ਰਸਿ ਨਦਿ ਸਰੋਤਾਈ ਪੇਖ ਉਸਦ ਹਜੂਰਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਵੇ
ਅਭਾਈ ਸਰਬ ਹਰਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਗੋਜਿ ਨਾਪ੍ਰਿਤਿ ਨ ਲਗਿਆ ਭਾਈ ਸੇਤਿ ਤਨਿ ਤਮਰ ਦੇਸੁ ਰਿਹਾਵੇ
ਅੰਚ ਲਿਲਾਣਿ ਤਰਾਣਿ ਅਭਾਈ ਭਉਜਿ ਲੁਧੁ ਪੁਸੰ ਸਗੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਭਾਈ
ਕੀਤੇ ਨੁਅੰਤੁ ਅਪਗੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤੁ ਭੁਭੇ ਭਾਈ ਭੋਜਨੁ ਨ ਮਾਮਧਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੁਸਰਵ
ਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿਕਿ ਲਾਇਖ ਕਟਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ ॥ ਮਾਤਗਰੁ ਭੁਖ
ਗੋਰੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹਾ ਅਪਣਾ ਪੁਜ ਪਾਇਆ ਬਾਰਿਕ ਦਿ ਬਿਖ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ
ਦਯਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਕੀਤੇ ਕਰਮ ਅਪਿ ਪਿਆਰੇ ਤਿਉ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਸੋ ਮਾਰਾ ਪੇਸ ਸਿਸ
ਸਿਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਗਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਗਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕੈ
ਭੁਬਿਨੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕਰਨਹਾਰੁ ਪਿਆਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਟੇਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਕਿਉਂ ਜਨਮ ਕ੍ਰਮਿ ਮਾਇਆ
ਅਰੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਸਹਿਭੁ ਦਿਸਹਿ ਅਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ਜਿ
ਭੁਟੈ ਪੁਰਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਸੇਲਾ ਰੇਸਾ ਚੈਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ
ਸਾਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈਥਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾਰੇ ਗੁਰਾ ਕਉ ਭੁਭੇਇ ਪਤਿਸਟਿ ਅਪਿਆਰੇ ਭੁਭੇ
ਉਪਜਿਆ ਸੋ ਗੁਰੂ ਚਾਇਓ ਲਾਇਆ ਗੁਪਿਅਾਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀਂ ਦਿਜੇ ਗੁਰਮੇਲਿ ਉਪਰਿ
ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਭਰੇ ਪਾਇਆ ਸੰਜੋਗਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿ ਮਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਮਾਦਹਿ
ਲਿਅ ਜਿਨ ਤੁਦਿ ਸਹਾਰਿ ਪਰਬ੍ਹ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤਨਿ ਹੋਏ ਭੁਭਿ ਬਿਲਲਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੀਆ ਪਿਆ
ਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾ ਜੋ ਗੁਰਮੇਲਿ ਸਦਾ ਰਿਅ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕਰਹਿ ਆਪੁ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ
ਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਕਾਪਰਿ ਦਸਾਇਆ ਜਿ ਸੁਮਿਲਿ ਐਤਰਿ ਦਿਸਹੈ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਰੁਹ ਕਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ
ਮਨੁ ਖਿਦੋਈ ਨਹਿ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ਜੋ ਗੁਰਮੇਲਿ ਸਦਾ ਰਿਅ ਪਿਆਰੇ
ਤਿਨ ਪੁਰੀ ॥੫॥ ਸੰਜਮ ਸਹਜ ਸਿਆਣਪ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਇ ਜੋ ਬੇਮੁਖੋ ਬੰਦ ਤੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿਲਾਏ ਗਲਿ ਹੋਵੀ ਦਸਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਮਰੇ ਭੁਭੁ ਨ ਚਲੀ ਨਾਇ ਸੀਤਿ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਮਿਲ
ਇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੬॥ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਖਗਿਆ ਨ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ
ਮਨਾਇ ਨੁਕੀਰਤ ਨੁਕੁਟਰ ਦੈ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰ ਭਰੇ ਦੁਖ ਸਾਗੁ ਤਿਨਿ ਲੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਦਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਗੇ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈ ਰਿਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥੭॥ ਸੀਮ੍ਰਥ ਪੁਰੁਖ ਦਇਆ
ਦੇਉ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤ ਤਿਸ ਕਾਤਨਾ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਚੁਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਚਾਣੁ ਪਏ
ਪਲਤੁ ਸਦਾ ਰਿਅ ਪਿਆਰੇ ਮਸਤਕੈ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸੋ ਪੁਰੁਖ ਦੇਨਾਈ ਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭੁਭ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨੮੧

ਗੁਰਸੋਗੰਧਿ ਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪਾਤੁਪਤਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਰਿਓ ਨਿਦੁ ਲਿਭੁ ਅੰਗਮ
 ਕਰੋ ਪਰਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਦੁਟੁ ਕਰਿਓ ਅਧਿਕ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥ ੧ ॥ ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ
 ਨਾਈ ਮੈਕੀ ਏਕ ਰਸ ਅਨੇਕਾ ॥ ਹਰਿਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੋਨਿ ਭਾਇਕਿ ਰਪਾਤੀ ਰਹਿਓ ਨਗਨ ਠਿਰਿਓ ਬਨ ਮਾਹੀ ਗਤ ਟਤੀ ਰਬਿ ਸਰੁ ਪਰਤੀ ਕ੍ਰਮਿਓ ਦੁਬਿਧਾ
 ਟਕੈ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਭੀ ਰਬ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰ ਦੁਤ ਪਰਾਏ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ
 ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਾਨਿਕ ਕਾ ਮਿਨੀ ਰੈਦੁ ਰਗੈ ਦਰਬੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾ ਗਾ ਅੰਨਬ
 ਸਤੁ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਅਰਪੇ ਨਹ ਮਿਲੀ ਮੈਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਾ ਚੰਤੁ ਉਤਖਟੁ ਕਰਮ
 ਰੁਗਤਾ ॥ ਹਉ ਉਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਅਨਹ ਮਿਲੀ ਮੈਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥ ੫ ॥ ਜੇਗ ਸਿਧਾ ਅਸ
 ਟਚਉ ਰਸੀਹ ਏਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਅਾ ਦੁਰੀਅਾਰ ਜਾ ਠਿਰਿਓ ਜਨ ਮੈਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨਗਰਿ
 ਆ ॥ ੬ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨ ਕਰਿਅਾ ਹੁਕਮੁ ਅਠਾ ਸੇਜ ਸੋਹ ਰਿਓ ਦਨੁ ਚੋਅਨ ਰਕ
 ਪੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਰੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਾਇ
 ਪਿਰਾਪਤਿ ਜਿਉ ਪਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਲਾਹਨਾ ॥ ੮ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਇਹੁ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ਭਾਇਓ ਕਿਪਾਲੁ
 ਦੀਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿਹਰਿ ਕੀ ਰਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥ ੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ਸੋਰ
 ਰੋਕ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ੮੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ॥ ਜੋਤੁ ੮੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਪਾਸਗੀ ਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਭੁਵਨੰਤਰੁ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਮੀਰਗਤਿ ਦਛ
 ਭੀਰੰਕਰੋ ਕੋਟਿ ਪਰਧਿ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤ ਰਿਜੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਰੋ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ਰਾਮਪਿ
 ਅਗੇ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਹੂੰ ਸਿਕੀ ਨੇਪੰ ਚਵਤਰੋ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਬਹੁ ਬੁਧ ਦੁਰੁਪ
 ਰੁਹਾ ਦਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਸੋਹਿਦੁ ਰਬਰੋ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੇ ਦਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਂ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਦੁ
 ਗੁਜਾ ਪੈਰੁ ਪਨ ਲਖੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਨੁਬੀ ਚਾਗੇ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਅਾ ਸੁਬਠਾਈ
 ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਰੋ ॥ ੪ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪਰਖੁ ਮੁਹਰੋ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ

ਉਦਿਰਖਦੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥
ਲਪੁਨਤਜੇਦੈਮੀਨਾਜਿਨਿਸਲਸਿਉਹੋਤੁਬਦਾਇਓਕਮਲਹੋਤਿਬਿਨਸਿਓਓਦਰਉਨਮਰਹੁ
ਕਸਿਨਪਾਇਓ॥੧॥ਅਥਮਾਏਕਸਮਿਉਮੋਦੁਕੀਨਾਅਰੈਨਜਦੈਸਦਹੀਸੰਗੇਸਤਿਗੁਰਸਬ
ਚੀਨਾ॥੧॥ਰਹਉਕਾਮਹੋਤਿਕੁੰਚਹੁਰੈਠੀਕਿਓਉਪਰਦਸਿਭਾਇਓਬਿਚਾਰਾਨਾਦਹੋਤਿਸਿਓ
ਓਕੁੰਕਉਸਹੀਹੋਤਬਿਦਰਾ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁੰਤੁਲੋਭਿਮੋਹਿਓਪ੍ਰੀਤੀਮਾਇਅਕਉਲਪਟਾਨਾਅਓ
ਚਿਓਕਹਿਸੀਨੋਅਪੁਨਉਨਿਛੋਰਿਸਰਪਰਜਾਨਾ॥੩॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਾਮਦਰਸੰਗਿਨੋਪਓਉਜਨਾ
ਦਾਉਹੇਲਾਕਹੁਨਾਨਕਹੁਰਿਏਏਉਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭੂਸਦਕੇਲਾ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ
॥ਕਹਿਕਿਰਪਦੀਓਮੋਹਿਨਮਾਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਏਮਨਤੇਬਿਸਾਰਿਓਸਗਲੇਪੰਧਗੁਰਕੀਚਰਨਿਲੋ
॥੧॥ਪਸਾਧਸੰਗਿਓਤਬਿਰਾਨਿਛੁਰੀਅਰੀਬੁਧਿਮੋਹਮਨਬਾਸਨਦੇਕਹਿਗਤਹਾਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਉ
ਨਾਕੋਮੇਰਾਦੁਸਮਾਹਰਹਿਅਨਾਹਮਕਿਸਕੇਬੈਰਵੀਬਹੁਪਸਾਹੁਪਸਾਰਿਓਭੀਤਹਿਸਤਿਗੁਰਤੇਸੇਧੁ
ਪਈ॥੨॥ਸਭੁਕੋਮੀਤੁਹਮਾਪਨਾਕੀਨਾਹਮਸਭਨਾਕੇਸਾਜਨਾਦੁਰਿਪਰਾਇਓਮਨਕਾਬਿਰਾਤੋ
ਲੁਕਾਓਮੇਰੇਰਾਜਨਾ॥੩॥ਬਿਨਸਿਓਓਹੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦੂਰਾਸਬੁੰਝਹੋਕੁਰਮੀਠਾਜਲਿਬਲਿਮਹੀ
ਲਿਸਰਬਨਿਕਾਸੀਨਾਨਕਰਮਣੀਆਰੀਠਾ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਬਤੇਦਰ
ਨੁਭੇਟੇਸਾਭੁਲੋਦਿਨਸਯੋਏਆਏਅਹਾਮਨਿਦੁਸਦਕਹਿਕੀਰਤਹੁਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਏ॥੧॥ਅਥ
ਮੋਹਿਰਾਮਜਸੋਮੀਗਾਇਓਭੁਇਓਪ੍ਰਗਾਤਸਦਾਤੁਪੁਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਓ॥੧॥ਕਾਉ
ਗੁਣਨਿਪਾਹਿਦਭੀਤਹਿਦਸਿਆਤਦੁਖਰਾਮੁਰਉਭਾਗਾਭਈਪਰਾਪਤਿਦਸਤੁਅੰਗੇਚਰਮਾ
ਹੰਗੁਲਾਗਾ॥੨॥ਚਿੰਤਾਮਚਿੰਤਾਸੋਚਾਮਸੋਚਸੋਗੁਲੋਕੁਮੋਹੁਥਕਾਹਉਮੈਰੋਗਮਿਟੇਕਿੰਪਤੇਜਮਤੇ
ਭਏਬੇਬਕਾ॥੩॥ਗੁਰਕੀਟਹਲੁਕੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਆਗਿਆਭਟੀਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕੋ
ਤਿਤੁਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਤਿਸਕਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਕੁਤਿਸਕੋ
ਈਭੁਘੜੁਤੁਜਨੀਅਤਿਨਹੀਸੁਣਿਆਤੁਤੁਤੁਮੇਰਾਤਉਬਿਧਿਨੀਕੀਖਟਾਨੀ॥੧॥ਜੀਅਕੀਏਕੀ
ਹਿਮਾਨੀਅਦਰਜਤਨਕਹਿਰਹੇਬਹੁਤੇਰੇਤਿਨਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਉਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਨਿਸੇ
ਏਕੁਹੀਰਕੁਰਦੀਨੋਮੰਤਨੀਅਗੈਨੋਲੈਵਿਕੁਕਹਿਰਿਓਪ੍ਰਗਨੋਹੋਇਤਿਪਤਨੀ॥੨॥ਓਇਜੁਬੀਚਨੁ
ਤੁਮਕਛੁਰੋਤੇਤਿਨਕੀਬਤਥਿਲਾਨੀਅਲੰਕਾਰਮਿਲਿਬੈਲੀਹੋਈਪੈਤਤੇਕਨਿਕਦਖਾਨੀ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਓ
ਤਿਸਹਜਸੁਖਸੋਭਬਜੇਅਨਹਤਥਾਨੀਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਪਰੁਬਾਧਿਗੁਰਿਕੀਓਬੀਧਾਨੀ॥੪॥
॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਬਡੇਬਡੇਰਾਜਨਾਅਭੂਮਨਤਕੀਤਿਸਨਨਬੁਝੀਲਪਟਿਹੋਮਾਏ

ਅਨਮਤਲਗਨਕਛੂਨਤੁਣੀ॥੧॥ਥਿਖਅਮਹਿਰਿਨੀਤਿਪਰਿਨਪਈ॥ਜਿਉਪਵਕੁਈਧਨਿ
ਜੁਪੈਥਿਨੁਹਿਕਹਅਪਾਈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਕਰਤਭੇਜਨਥਹੁਬਿਜਨਤਕੀਮਿਣੈਨੁ
੫ਉਦਮੁਕਰੈਸੁਅਨਕੀਨਿਅਈਚਰੇਟੁਪੇਥਾ॥੨॥ਕਮਵੇਤਕਾਮੀਬਹੁਨਗੀਪਰਕਿਹਜੇਹਨ
੩ਕੈ॥ਦਿਨਪਤਿਕਰੈਕਰੈਪਛੁਤਪੈਸੇਗਲੇਭੁਮਹਿਭੁਕੈ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਅਪਾਰਾਮੇਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁ
ਨੈਥਾ॥ਸੁਖਸਹਜੁਅਨੰਦਸੰਤਨਕੈਨਾਨਕਕੁਰਤੇਜਾਨਾ॥੪॥੬॥ ਧਨਸਰੀਪਤਿਸਹੀ੫ ॥ਲ
ਵੈਨਾਗਾਨਕਉਹੈਕਛੂਮੈਜਕਉਠਿਰਿਇਹੁਪਦੈ॥ਜਕਉਗੁਰਿਦੀਨੈਇਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਸਹੀਕਉਥ
ਨਿਅਦੈ॥੧॥ਜਕਉਅਇਓਏਕੁਰਸਾ॥ਥਾਨਪਾਨਅਨਨਹਿਰੁਪਿਆਰੁਕੈਚਿਤਿਨਬਸਾ॥੧॥ਰਹਉ
੫ਉਥਿਅਮਨੁਤੁਹੋਇਓਹਿਅਏਕਭੁਦਜਿਨਿਪਾਈ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨੁਤਤਿਤਕੀਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁਜਾਈ॥੨॥ਘਾਲਨਮਿਲਿਓਸੇਵਨਮਿਲਿਓਮਿਲਿਓਅਇਅਚਿਤਾ॥ਜਕਉਦਇਅ
ਕਗੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਿਤਿਨਿਗੁਰਹਿਕਮਾਨੇਮੰਤ੍ਰੁਦੀਨਵਇਅਲਸਦਕਿਰਪਾਲਸਰਬਜੀਆਪੁਤਿਪ
ਥਾਓਰਿਪੋਤਿਨਨਕਸੰਗਿਰਵਿਅਜਿਉਮਤਾਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੪॥੭॥ ਧਨਸਰੀਪਤਿਸਹੀ
੫ ॥ਬਾਰਿਜਉਗੁਰਅਪਨੇਉਪਰਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਯਾ॥ਮਹਉਦਿਆਨਾਮੰਧਕਾਰਮਹਿ
ਜਿਨਿਸੀਧਮਾਰਗੁਦਿਖਾਯਾ॥੧॥ਹਮਰੇਪੁਨਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾਈਹਉਹਸਰਬੋਕਕੀਜਿਸਹਿ
ਹਮਗੀਚੋਦਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਾਕੈਸਿਮਗਨਿਸਰਬਨਿਧਨਾਮਾਨੁਮਹਤੁਪਤਿਪੁਰੀ॥ਨਾਮੁਲੈਤਕੋਟਿ
ਅਘਨਾਸੇਭਗਤਬਾਛਹਿਸਭਿਪੁਰੀ॥੨॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਜੇਕੋਚਹੈਸੇਏਏਕੁਨਿਧਨਾਪਾਰਬਹ
ਮੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਸਿਮਰਤਪਰਿਪਰਨਾ॥੩॥ਸੀਤਲਸੰਤਿਮਹੀਰੁਭੁਪਾਇਅਸੰਤਸੰਗਿ
ਰਿਓਲਾ॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਨੁਹਰਿਨਾਮੁਭੇਜਨੁਇਹੁਨਾਨਕਕੀਨੋਚੇਲਾ॥੪॥੮॥ ਧਨਸਰੀਪਤਿਸਹੀ੫
੫ ॥ਜਿਹਕਰਣੀਚੋਦਹਿਸਰਮਿਦਾਇਹਕਮਾਨੀਗੀਤਿ॥ਸੰਤਕੀਨਿਦਾਸਕਤਕੀਪੁਜਾਐਸੀਦ੍ਰਿ
ਸ਼ੀਪਰੀਤਿ॥੧॥ਅਇਅਮੋਹਭੂਲੇਅਦਰੈਹੀਤਾ॥ਹਰਿਚਉਗੀਬਨਹਰਪਤਰੇਇਹੈਤੁਹੋਬੀਤ॥੧
੧ਰਹਉ॥ਚੇਦਨਲੇਪਹੋਤਦੇਹਕਉਬੁਭਗਰਧਭੁਰਸਮਸੰਗੀਤਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਿਨਰੁਭੁਅਦਤਬਿਖੈਠ
ਗਉਗੀਪੀਤਿ॥੨॥ਉਤਮਸੰਤਭੁਲੇਸੰਜੋਗੀਇਸੁਜੁਗਮਹਿਪਦਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਜਾਤਅਕਰਥਜਨ
ਪੁਪਦਾਰਥਕਚਬਦਰੈਜੀਤ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਦਿਖਦੁਖਭੁਗੇਗੁਰੀਗਿਆਨਅੰਜਨੁਨੇੜਦੀ
ਤਾਸਦਸੰਗਿਇਨਦੁਖਤੇਨਿਕਸਿਓਨਿਨਕਏਕਪਰੀਤਿ॥੪॥੯॥ ਧਨਸਰੀਪਤਿਸਹੀ੫
੫ ॥ਮਾਨਿਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਮਾਕੈਗੁਣਗੋਦਿਦਜਸੁਗਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨੁਨਮੁਸਮਗੋਇਹੁ
ਬਿਸੁਅਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਤੁਮਕਰਹੁਦੰਇਅਮੋਰੇਸੀਈ॥ਐਸੀਅਤਿਦੀਜੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਦਾਸ

ਦਤੁਪੁਸ਼ਿਅਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਮੇਰੁਮਨੁਛੁਟੈਬਿਨਸਿਜਾਇਭਰਮਾਈ॥ਅਨਾ
ਤੁਪਰਦਿਓਸਕੁਮਧੇਜਤਕਤਪੇਥਉਜਾਈ॥ਤੁਮਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤੁ
ਵਨਗੋਸਈ॥ਕੋਟਿਸੁਖਆਨੰਦਰਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬਲਾਈ॥੩॥ਜਪਤਾਪਭਰਮਿ
ਪੂਰੀਜੇਪ੍ਰਭਕੈਮਨਿਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਵਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਨਨਕਤਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੪॥
ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਿਨਿਕੀਨੇਵਸਿਅਪੁਨੇਤੈਗੁਣਕਵਣਚਤੁਰਸੀਸਾਰਜਾ
ਸਨਾਤਪਥਾਨਖੰਡੇਕਿਆਇਹੁਜੀਤੁਦਿਚਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗਹੀਤਉਛੁਟੈ॥ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਿਰਗਿਰਗਏਬਿਖੈਬਿਅਧਿਬਧੁਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਸੁਣੀਐਨਹਮੁਖਤੇਬਕੀਐਨਹਮੇਰੈਇ
ਜੀਠੀ॥ਐਸੀਠਗਉਰੀਪਾਇਛੁਲਾਵੈਮਨਿਸਭਕੈਲਾਗੈਮੀਠੀ॥੨॥ਮਾਇਬਾਪਪੁਤਹਿਤਫੁਤਉ
ਘਰਿਘਰਿਮੇਲਿਓਦੁਆਪਕਿਸਹੀਵਾਧਿਘਾਟਿਕਿਸਹੀਪਹਿਸਗਲੇਲਗਿਲਗਿਮੁਆ॥੩॥
ਹਉਬਭਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਮਪੁਨੇਜਿਨਿਇਹਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਣੀਭਾਹਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ
ਤਨਬਿਅਪੈਮਾਇਆ॥੪॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆਸਗਲੇਬੰਧਨਕਟੇਪਹਿਰਗਿਨ
ਨਾਨਕਧਨੁਪਾਇਆਅਪੁਨੈਘਰਿਲੈਆਇਆਖਾਣੇ॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
ਮਦਤੇਰਕੁਰਪਤਿਪਾਲਕਨਇਕਖਸਮਹਮਾਰੇਮਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁਮਬਰਿਗੁ
ਮਰੇਧਾਰੇ॥੧॥ਜਿਹਵਾਏਕਕਵਨਭੁਨਕਹੀਐਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੇਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲੈ
ਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਰੇਬੰਡਹੁਅਨਿਕਬਿਧੀਸਮਸੁਵਹੁ॥ਹਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮ
ਥੇਰੀਤੁਮਆਪਾਬਿਰਦੁਰਖਵਹੁ॥੨॥ਤੁਮਰੀਸਰਣਿਤੁਮਰੀਆਸਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਰੇਲੇ॥੩॥
ਹੁਰਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾਨਾਨਕਘਰਕੇਗੇਲੇ॥੩॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪੂਜ
ਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਪ੍ਰੀਤਦਾਨਬਹੁਦੈਨਾ॥ਕਹੂੰਨਭੀਜੈਸੀਜਮਸੁਆਮੀਬੋਲਹਿਮੀਠੇਬੈਨਾ॥੧॥
ਭਜੀਕੋਨਾਮੁਜਪਤਮਨਚੈਨਾ॥ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੇਜਹਿਸਭਿਤਕਉਬਿਖਖੁਨਜਾਈਲੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਤਾਪਕ੍ਰਮਨਬਸੁਧਕਰਿਉਰਧਤਾਪਲੈਗਾ॥ਇਹਬਿਧਿਨਹਪਤੀਅਨੇਠਾਕੁਰਜੇਗਜੁਗਰਿਕੀਜੈ
ਨਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰੋਮੇਲਕਹਿਜਸੁਤਿਨਿਕਿਰਪੇਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭੁਭੋਟੇਨਾਨਕਸੁਖਿਜਾਣੈ
ਨਾ॥੩॥੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਵੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਨਵੈ
ਅਸਕਿਰੁਕਰੇਨਿਹਚਲੁਇਹੁਮਨੁਆਬਹੁਰਿਨਕਤਹੁਧਵੈ॥੧॥ਹੈਕੋਉਐਸੇਹਮਰਾਮੀਤੁ॥ਸਗਲ
ਮਹੀਜੀਉਹੀਉਵੇਉਅਗਪਉਅਪਨੇਚੀਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਕੀਨਿਦਾਇਐ
ਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੈ॥ਸੰਤਹਸੰਤਸੰਤਸੰਤਸੰਤੁਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਨੁਜਾਗੈ॥੨॥ਗੁਣਨਿਪਾਨਦਇਆ

ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪਦਇਅਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਮਤਾ ਬਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥੩॥
੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤ ਵੈਥੁ
ਜੇ ਅਈ ਤਿਸਹੀ ਕਉ ਠਹਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਕਾ ਅਪਿਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿਦਕ ਭਗੇ ਹਾਗਿ ਕ੍ਰਮਤ੍ਰ
ਮਤ੍ਰਿ ਹਾਹੀ ਖੁਏ ਬਹੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮਣੁਗਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿ ਏਕੁ ਭੀ ਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅ
ਖਿ ॥ ਨਿਦਕ ਕਾ ਖੁਭ ਕਾਲ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਅਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੧ ॥ ਅਬ ਹਰਿ ਰਖਨ ਹਾਰਿ ਰਿਹਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀ ਏਸਿ ਪਨਭੀ ਤਰਿਸ ਗਲਾਰੇ ਗੁਬਿਦ
ਗੁਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਭੁਈ ਸਾਪ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਕਾ ਭੁਭੇ ਭੁਭੇ ਮਾਰਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨ
ਨਾਇਨ ਸੰਗਿ ਸਰ ਲੇਤ ਰਿਹਾ ॥ ੧ ॥ ਅਉਖਸ ਮੰਤ੍ਰ ਪੁਲਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਿਆਚ
ਗੇਨ ਬਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਛਿ ਹਰਿ ਮਾ ॥੨॥੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥
ਮੇਰਾ ਲਾਗੇ ਰਾਮੁ ਸਿਉ ਹੋਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਦਾਸ ਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾਟਿ ਅਕੋਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹ
ਬ ਦੇਇ ਰਖਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਦਕ ਕੇ ਖੁਭਿ ਕਾਲੇ ਕੀਤੇ ਜਨ ਕਾ ਅਪਿਸਹਾ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੁਏ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਮਾਣੇਨ ਨ
ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥੧੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਅਉਖਸ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਦਇਅਲਾ ॥
ਜੇ ਅਤ ਭੁਤੇ ਗੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਤੂ ਮਾਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਿਅਨੁਕ੍ਰਮੁ ਜੁਆ
ਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਬੀਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬੂਤ ਅਵਹਿ ਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ
ਸਰਨਿ ਪਇਅਹ ਉਜੀਟੈ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਅਠਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਅਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸ
ਦਕੁ ਰਬਾਨੁ ॥੨॥੧੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਹਰਾ ਪ੍ਰਭ ਰਖਿ ਲੇਹਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ
ਮੇਰੇ ਸੁਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਅਗਨਿ ਕੁਟ ਬਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਹਿਮ
ਨਾਮ ਧਰਾ ॥ ੧ ॥ ਉਚਨੀ ਚਬੁਖ ਦੁਖਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਸਿਨਾਹੀ ਤਿਸਨ ਭੂਖਾ ॥੨॥ ਅਨਿਥਾ ਸਨਾਹਿ ਬਿਖੈ ਬਿਅਧਿ
ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧਾ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪੁਨਪੁਨ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ॥੪॥੧੯॥
੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਰਾਗ ਰਾਗੈ ਜਨ ਕੀ ਅਪਿ ॥ ਤਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ
ਨਿਪਿਦੁ ਬੁਨਸ ਕੈ ਬਿਅਧਿ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਅਨਸੰਜਮ ਕਛੂ ਨ ਖੁਏ ਇਹ ਜਤਨ ਕਹਿ
ਕਿ ਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿਅੰਤਿ ਦਇਅਲ ਪੁਰਨ ਤੇ ਬੁਝਿਨਾਨੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿ
ਵਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਬੇਦ ਸੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੇ ਸਾਸਤਰੁ ਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭੁਕ
ਤੇ ਪਈ ਐਸਾ ਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਰਾ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਸਿ ਪੁੰਜੀਏ

ਕਾਤਾਨੁਮਾਨੁਦੀਬਨੁਸਚਾਨਕਕੀਪੁਰੁਟੇਨਾ॥੨੦॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥
ਰਤਭੇਟੇਚਟਸਾਪੁਪੁਰੈਕੁਰੇਸਮਨੁਇਆਅਨਿਸਗਲਬਿਧਿਕੀਮਿਨਅਦੈਹਰਿਹਰਿਨਪੁਪਿਆ
ਆ॥੧॥ਤੁਭੇਮੇਰਿਧਰੀਓਟਗੁਪਲਾਸਰਨਿਪਰਿਓਪਰਮੇਸੁਰਾਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਲਾ॥੧॥੧੬
ਸੁਰਗਮਿਤਪਿਆਲਫੂਮੰਤਲਸਗਲਬਿਆਪੇਆਇਆਜੀਅਉਧਰਨਸਭਕੁਲਤਰਨਹਰਿਨਿ
ਮੁਖਿਅਇ॥੩॥ਨਾਨਕਨਮੁਨਿਰੰਜਨਗਾਣੀਐਪਈਐਸਰਬਨਿਧਨਾਕਹਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੇਵ
ਆਮੀਧਿਰਲੋਕਾਹੁੰਜਾਨਾ॥੩॥੨੧॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੩ ਚਉਪਦੋ॥ ਛੇਰਿਜਾਹਿਸੇਕਹਿਪਗਲਾਕਮਿਨਅਦਹਿਸੇ
ਜੰਜਲਾਸੰਗਿਨਚਾਲਹਿਤਿਨਸਿਓਹੀਤਾਜੇਬੈਰਾਣੀਸੇਈਮੀਤਾ॥੧॥ਐਸੇਸੁਰਮਿਭੂਓਸੰਸਾਰ
ਜਨਮੁਪਦਰਭੁਖੇਇਗਵਰਾ॥੧॥੧੭ਉਸਾਚੁਧਰਮੁਨਹੀਰਾਦੈਰੀਠਾਸੂਰਧੋਹਮਿਉਗਚਿੰਮੀਤ
ਦਾਤਿਪਿਆਰਿਦਿਸਰਿਆਦਤਾਰਾਜਟੈਨਾਹੀਮਰਣੁਦਿਚਰਾ॥੨॥ਦਸਤੁਪਗਈਕਉਓਠੈ
ਦੈ॥ਕਰਮਧਰਮਸਗਲਈਖੋਦੈ॥ਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਆਵਣਜਟੈਘਪਾਪਕਰੈਤਾਪਛੋਤਣੇ॥੩॥ਜੇਤੁ
ਰਾਦੈਸੇਪਰਵਾਨਾਨਕੁਗਰੀਬੁਬੰਦਾਜਨੁਤੇਗਾਰਖਿਓਇਸਾਹਿਬੁਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਰਾ॥੪॥੧॥੨੨॥

ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਐਰਿਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁਅਧਗਾਖਾਟਣਕਉਹਰਿਹਰਿਰੇਜਗਦੁ
ਸੰਚਣਕਉਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ॥ਹਲਤੀਪਲਤਿਤਕੈਅਦੈਜਇ॥੧॥ਨਾਮਿਰਤੇਪ੍ਰਭਗਿਆਪਗਾਸਾਦ
ਗਾਵਹਿਗੁਣਏਕਨਿਰੰਕਰਾ॥੧॥੧੮ਉਸਾਧਕੀਸੇਭਾਅਤਿਮਸਕੀਨੀ॥ਸੰਤਦਰਾਈਹਰਿਜਸੁ
ਚੀਨੀ॥ਅਨਦੁਸੰਤਨਕੈਭਗਤਿਗੋਦਿੰਦਾਸੁਪੁਸੰਤਨਕੈਬਿਨਸੀਚਿੰਦਾ॥੨॥ਜਹਸਾਧਸੰਤਨੇਦ
ਹਿਇਕਤਾਰਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹਿਨਦਕਵਿਤਾਸਾਧਸਭਮਹਿਅਨਦਬਿਸੁਆਉਨਸੰਗੁਸੇਖੇ
ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਾ॥੩॥ਵਇਕਰਜੇਵੈਕਰੀਅਰਦਸਿ॥ਚਰਨਿਪਖਾਲਿਕਹਾਗੁਣਤਸਾ
ਭੁਦਇਅਲਕਿਰਪਾਲਹੁਗਿਆਨਕੁਜੀਦੈਸੰਤਪੁਰਿ॥੪॥੨॥੨੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ਸੋਕਤਰੰਗੈਜਿਖਸਮੁਸਮਾਗੇਰੁਰਿਤੁਰਿਪਚੇਮਾਮੁਖਦੇਚਰੇ॥੧॥੧੯ਉਸਿਰਉਪਰਿਮਤ
ਤਾਗੁਰਦੇਵਾਸਫਲਪੁਰਤਿਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵਾਏਕਨਿਰੰਜਨੁਜਾਕੀਰਸਿ॥ਮਿਲਿਸਪਸੰਤ
ਹੋਵਤਪਰਗਾਸਾ॥੧॥ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਪੁਰਨਸਭਠਾਇਕੋਟਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਇ॥ਜਨਾਮ
ਰਨਸਗਲਾਦੁਖਨਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਕੈਮਨਿਤਨਿਬਸੈ॥੨॥ਜਿਸਨੇਅਪਿਲਵੇਲਵੈਲਵੈ॥ਦਾ
ਹਮਿਲੋਤਿਸੈਹੀਜਾਇ॥ਸੇਈਗੁਰਤਿਜਿਸਚੇਭੁਣੇ॥ਜਮਕਲਤੇਭੁਣੇਨਿਕਣੇ॥੩॥ਸਚਸਹਿਤ
ਸਚੁਦਰਬਰਾਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੈਬੀਚਗਾਪਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਅਧਗਾਨਾਨਕੁਜੈਸੇਭੇ

੨੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਘਰਿ ਬਹਿਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂੰ ਜਨਕੈ ਹੋ ਸੀਗਿ ॥ ਕ
 ਰਿਗ ਪ੍ਰੀਤ ਅਪ੍ਰਭਾ ਅਪਨੇ ਨਾ ਖੁਜ ਪਉਹਿ ਰੀਗਿ ॥ ੧ ॥ ਜਨਕ ਉਪ੍ਰਭਾ ਅਪਨੇ ਕਤ ਟੁਕੈ ਰਹਿ ਕਰ
 ਵਹਿਸੁਆ ਮੀਸਾ ਅਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਗਤਿ ਨ ਰਹਿਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਤੁ ਗੁਣੁ ਸ
 ਖੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦੁਹਰਿ ਸੀਤਾਇ ਹਰਿ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਸਰਸ ਮੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੀਨਿ ਲਾਇ ਫੁਰਿ ਰਖੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲ ਤਨਿ ਦੀਤੇ ਕਿਨੇ ਨ ਦੁਤ ਭਰਖੇ
 ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸੁ ਦੁਸੁ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਨ ਦੁਸ ਦਾਉ ਲਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚ
 ਗਨ ਪ੍ਰਗਾਪ ਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਾਖਿ ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਐ ਅਪਨ ਕੀ ॥ ਜਿਨ ਕਥੁ ਗਤਾ ਕਾ ਅੰਕੁਰ ਗੰਧ
 ਚਿ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਿ ਉਤਰਹੁ ਜੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਣੀ ॥ ਗਦਿ
 ਰੇ ਅਸਰ ਬੜੇ ਮੈ ਮਾਸ ਦਾ ਦਿਆਣੀ ॥ ੧ ॥ ਈਤ ਉਤਨੀ ਥੀ ਛੁੜੇ ਸੇ ਸੀਗੀ ਗਤੀ ਐ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਜੇਨਿ
 ਮਖਮ ਹਿਸੇ ਅਲਪ ਸੁਖ ਭੁਨੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਾਠੈ ਅਪਿਅ ਉਦੇਏ ਕਛੁ ਉਨਹੋ ਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
 ਸਮਲਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਅਛੁ ਲਖ ਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਚਾਜਾ ਕਾ ਰੂਪਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜ
 ਨ ਅਚਰ ਜ ਅਨੁਪਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਮਰਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਤੁ ਮਹਿ ਅਰਧਾ ॥ ਨਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭੋ ਨ ਪਰ
 ਸਾਧਾ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਹੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨ ਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ
 ਪਰਿਅਭਿਅਮਨ ਦਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਸੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜ ਕਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਪਰਿਅਦੁਹੁ ਮੇਰੇ ਮਹਿ
 ਤਾ ਕੁ ਮਰੇ ਦੇਖੀ ਹਰਿ ਅਪਿਨਿ ਵਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇ ਹਰੇ ਨਾਸਨ
 ਭੁਜਾ ਬਕੇ ॥ ਪਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜ ਹਿਨਿ ਤਵ ਭੇਅ ਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥ ੨ ॥ ਅਸ ਬਿਰਹੁ ਹੁਰੇ ਲਹੁ ਮਤ
 ਰਬੁ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਾ ਰੁਸ ਗਲ ਰੁਮੰਡਲ ਖੁਖੁ ਜਲ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਜੀਅ
 ਰਿਨੈ ਹੀ ਠਹੈ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਅਚਰ ਭੁਕੀਆ ਕਰਨੈ ਧਰੈ ਨਨਕ ਸਦੁ ਦਰਿਅ ਈ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ॥ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨ ਉਹ ਮਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ
 ਨ ਕਹੂ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਦਰਿ ਜੀ ਜਾ ਲਤੇ ਰੇ ਕਾਹੁ ਨ ਕਮਜੀਉ
 ॥ ਜੀਵਨ ਦੇਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾਇ ਹੁਇ ਪਦੇ ਸੁਮੇਧ ਉਗਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈ ਐਹੀ ਤੁ
 ਜਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ਬੀਤਾ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਉਹੀ ਸੀਗਿ ਨ ਚਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਮ ਰਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਧ ਜ ਕੈ ਸੀਗਿ
 ਤੇਰੇ ਧਨ ਛੁਟੈ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਦਰ ਅਸ ਕਛੁ ਪਟ ਲੁਨ ਦੀਜੈ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਹੀ
 ਅਨਿਪਿਅਮਾਨੀ ਤਪਸੇਈ ਨਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨੯ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ

ਜਗਤ ਨੇ ਮਨੁਖ ਰੂਪ ਕੈ ਚਿਤ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵੈ ਕੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥ ੧ ॥
 ਜਾਨਤੁ ਰਿਤੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਹਿ ॥ ਉਤਤ ਕੈ ਉਤਤੇ ਉਤਪੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਠੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਏ
 ਨਾਮ ਨ ਭਰਮਾਤ ਬਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਬਚੁ ਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥
 ॥ ੫ ॥ ੩੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮੁਗੁਰਦੀ ॥ ਚਿੰ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿ ਕਰਮਾਨਾ ਮੁ
 ਕੁੰਦੈ ਨਾਮੁ ਜਪਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦਰੁ ਈਸੇ ਭਾਨਾ ਮੇਹ ਭਿਨਾ ਮੇਪਤਿ
 ਜਾ ਕੀ ਮਹੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥ ਨਾਮ ਪਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾ ਲੈ ਸੇਈ ਪੁਰਸਾਹਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਉਰਨਾ ਨਾਨਕ ਆਸਾ
 ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੩੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨਿਤ ਭਏ ਦਰਸ ਪੇਖੈ ਸਾਥੈ
 ਪਾਇਰ ਵਲਾਗ ਸਿਰ ਸਿਉ ਠਾਗਾ ਵਉ ਠਾਗੁ ਕੇ ਮੇਹੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਹੋਪਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਤ ਉਗਾਖਨ ਹਰਦਇ
 ਅਲਾ ॥ ਉਦਰੁ ਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪੁਰੋਹਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮ
 ਰੇ ਬਚਨਾ ਮਨੁ ਪਰਸਾ ਲਾਹਿਰੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬੀਧਿ ਪਿਛਿ ਪਲਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੩੮ ॥
 ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੋਲਵੈ ॥ ਸਰਬ ਜੁਖ ਭੋ
 ਰ ਸਦੇ ਦੈ ਮਨ ਯੀਨ ਲਿਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਹੋਪਲਾ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਜਿਉਰ ਕੈ ਮਹਤਾ ਗੀਬਾਰਿਕ
 ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਤਾ ਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥ ਈਤਉ
 ਤਜਤ ਕਤਰਤੁ ਮਹੀਨੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੩੯ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪ
 ਲਵਿ ਅਲਦ ਮੇਵਰ ਕਾ ਮਕੈ ਪਬਿ ਭੁਜਾਹੇ ॥ ਗਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੇ ਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅ ਗਾਇਨ ਉਪਰਿ ਲੈ ਬਾਹੇ ॥
 ੧ ॥ ਮੰਨਤ ਨਾਮ ਨਾਮਹਿ ਤ ਕਹੇ ॥ ਭੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਧੀਨੁ ਬੁਧ ਨ ਧੀਨਿ ਚਿਉ ਭੁਨਾਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਪਾ ਪੁਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਮਸਕਾ
 ਹੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੪੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਛੁਡੁ ਇਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥
 ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤਾ ਬਿਨ ਸਿਨ ਕਤ ਰੂਜਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ
 ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤ ਨ ਕੀਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਹੋਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਤਿ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੪੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥
 ਪਰਹਰਾ ਲੋਭੁ ਠਨਿ ਦਇਵੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਗੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਸਮਿਥਿ ਆਮੀ ਠੀਇਹ ਟੇਕ ਮਨ
 ਹਿਸਾਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਅਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬਿਬਾਰੀ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਗਤ ਕੇ ਭਾਰੁ ਸੁਟੂ ਕਿਗਵ ਦਤ ਕਾ ਮਿਨ
 ਹੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਪਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥ ਭੁਰਤ ਅੰਧਾਨ ਕਪ
 ਭਕਤੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ

ਅਪੁਨਾਸੀਤਏਤਨੁਮਨੁਭੁਤੀ। ਤੁਪਰੰਗਤੁਖਤਨੁਤੀਅਕਾਪਰਬ੍ਰਹਮਮੋਹੈਜਾਤੀ॥੧॥ ਰਸਨਾ
 ਰਸਾਇਨਿਮਾਤੀ। ਰੰਗਰੰਗਿਰਾਮਅਪਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਧਿਬਤੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸਕਾਸਤਿ
 ਨਹਿ। ਰਖਿਲੀਆਪੁਰਨਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ। ਮੇਲਿਲੀਓਅਪੇਸੁਖਦਤੈਨਾਨਕਹਰਿਰਾਖੀਪਤੀ॥੨॥
 ੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਯਦੁਤਦੁਸਮਨਸਭਿਤੁਝੁਤੇਨਿਦਰਹਿਪ੍ਰਗਟਪਤਪਤੁ
 ਮਾਰਾਜੇਜੇਤੇਰੇਰਗਤਦੁਖਾਏਏਤਤਕਲਤੁਮਮਰਾ॥੧॥ ਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਹਿਰਿਨੀਤਾਮੁਰ
 ਰਿਸਹਾਇਹੋਦੁਸਕਉਕਰਹਰਿਉਸਰਹੁਮੀਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਣੀਬੇਨਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੈਖਸਮਾਨ
 ਕਰਿਅਸੀਪਾਨਾਨਕਅਨਦਭਏਦੁਖਗੁਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਪਿ॥੨॥੧੩॥੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀ
 ਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਅਪਨਸਿਰਉਪਰਿਕੁਭਧਰਿਓਹਿਪਾਕਟਾਖਮਦ
 ਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਸਕਦੁਖਬਿਦਰਿਓ॥੧॥ ਹਰਿਜਨਰਖੇਗੁਰੇਗੇਦਿਦਾ। ਕੰਠਿਲਾਇਅਦਗੁਣਸਭਿ
 ਮੇਟੇਦਏਅਲਪੁਰਖਬਖਸੰਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਮਗਹਿਠਕੁਰਾਪੁਨੇਤੇਸੇਈਸੇਈਦੇਵੈ। ਨਾਨਕ
 ਦਸੁਪੁਖਤੇਜੇਬੇਲੈਈਹਉਹਸਚੁਹੋਵੈ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਅਉ
 ਖੀਪ੍ਰੀਤਦੇਖਠਦੇਈਅਪਣਥਿਰਦੁਸਮਲੇ। ਹਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲੇ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿਉਲਾਗਿਹਰਿਓਮੇਰਾਚੀਤਾ। ਅਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਧੰਨੁਮਾਰਾਮੀਤੁ॥੧॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਬਿਭਾਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ। ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਨੰਦਰ
 ਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਜਿਸਕ
 ਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਤਸੇਈਗਨਹੁਅਰਾਗਾ। ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਗੰਗਿਓਅਮਿਅਸੋਦਾ
 ਪਗਾ॥੧॥ ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਾਗਾ। ਅਲਖੁਛੀਜਿਹਾਇੰਸੁਕੁਜਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁ
 ਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਨਰਾਇਣਸਗਲਘਟਾਮਹਤਾਗਾ। ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਦਤਜਾ
 ਨਾਨਕਤਿਅਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਜਨਕੇਪੁਰਨਹੋਏ
 ਕਾਮਾ। ਕਲੀਕਲਮਹਾਬਿਖਅਮਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁ
 ਅਪੁਨਾਨਿਕਟਿਨਾਅਵੈਜਮਾ। ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਿਕਧਾਮਾ॥੧॥ ਚਰਨ
 ਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਉਖਬਿਸੁਆ। ਗੋਬਿੰਦੁਦਮੇਦਰਸਿਮਰਉਦਿਨੇਨੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਗ
 ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਮਾਗਉਗਮਤੇਇਕੁਦਾਨੁ। ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਗ
 ਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਤੁਮਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਸੰਗੁਪਾਦਉ। ਸੇ
 ਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਦਿਅਪੈਅਠਪਹਰਗੁਣਗਾਦਉ॥੧॥ ਸ੍ਰਸਤਿਬਿਦਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਦਮਏ

ਰਾਖਾ ਪੁਰਾਣਾ ਪਾਤਕ ਕਰੇ ਲੁਭਾ ਪਾਠੇ ਸਰਬ ਪੁਰਿ ਚਤੁਰ ਮਨ ਛੁਪਣਾ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੪੮ ॥
ਪਾਸਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੀਰਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ ਬੇਕਾ ਮਨੁ ਬਕਉ ਚਰਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਐ ਮੇਰੁ ਨਿਜ ਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾ ਬੇਦ ਪੁਕਰਹਿ ਐ ਥਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧੁ ਸੇਵਿ
ਸੁਪਾਈ ਐ ਦੇਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਲੋਕਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨਾ ਅਚਾਰ ਬਿਉਰਹੈ ਜੇ ਤੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰ ਨ ਠੇਕਾ ਨਾਨ
ਕਰਮ ਮਰਣ ਭੇਕ ਟੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਬਿਨ ਸੈ ਸੋਕਾ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ੫੦ ॥ ਪਾਸਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
ਕ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਿ ਮਾਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪੁਰਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਕਾ
ਉ ਮਤ ਕਲੇਸੁ ਬੁਝਹਿ ਮਾਇ ਅਕੇਕ ਰਿਕਿ ਰਾਮੇ ਹੋ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ ਅਪਣਾ ਮੁਦੇ ਹਿਜ ਪਿ
ਜੰਦੁ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜੁ ਬਰਸ ਸਦ ਖੁਸੀ ਆਕੀਰਤ ਨੁਜ ਪਿ
ਨਾਮਾ ਜਿਸ ਕੋ ਕਰਮਿ ਲਿਖੁ ਮਾਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ੫੧ ॥ ਪਾਸਗੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਗਾ ਨਿਦ ਕਟਿ ਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਖੁਲੇ ਉਡਿ ਗਏ ਬੇਕਰ
॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਜਪ ਜਪ ਦੇਖਉ ਤਰਤਰੁ ਮਾਮੀ ਕੋਟਿ ਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਾਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆਜ
ਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਇ ਅਤ ਛੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਨ ਹਰੁ ਰਖਵਾਲ ਹੋ ਆਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਗਾ ਨਾਨਕ ਦ
ਸਰਬੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿਦ ਕ ਕਾ ਦੇ ਮਰਿ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੫੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁ ਪਾਸਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪਰੁਦ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜ
ਨ ਦਸ ਅਪਨੇ ਕਉਨਾ ਖੁਦੇ ਦੁਹਾ ਵਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਹੁ ਪਿਕਰਿਤ ਰਹੁ ਜਾਗਹਿ ਕੁਪਤੋ ਕਾਇ
ਲੇਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇ ਅਕੇਬੰਧ ਮਨਿ ਕਦੇ ਖਤ ਨਿਛੁਦਿ ਪੁਰੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿ
ਨਾਮ ਨ ਰਾਖਨਾ ਗਾਨਾ ਮੁਸਿ ਮਰਦੁ ਸਗਨਿ ਸੁਗੇ ਪਤਿ ਤਉ ਧਰਨਾ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਤਾਨ ਬੇਦ ਉਚ
ਜਾਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ਗੁਣ ਹੁਸੁ ਖਸਾ ਗਰਬੁ ਮਰਤ ਨਾਗ ਰਾਗੁ ਤਿਦੁ ਲਾਨ ਕਗਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੧
॥ ੫੩ ॥ ਪਾਸਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੰਗੀ ਤੁਖੁ ਖੁਸਿ ਮਗੋਨਾ ਮੁਗੋ ਬਿੰਦ
ਨ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰ ਟੇਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਖਾ ਜੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਰਾਜ
ਜੇਬ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਹਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਰੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਸੰਗ ਮਣਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏ
ਹੁ ਪਦ ਰਭੁ ਰਾਗ ਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥ ੧ ॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅੰਕਥ ਅਗੋਚਰ ਪਤਿ ਤਉ ਧਰਨਾ ਮੁਤੇ ਗਾਅੀ
ਰਜਾ ਮੀਨਾਨ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਤੁ ਪੁਰਨ ਠਹੁਰ ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੫੪ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਾਸਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪਰੁਦ ॥ ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਹੋ ਪਾਲਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ

ਫਰੈਰੁ ਫਿਰੈ ਫੇਰੈ ਫੇਰੈ ਫੇਰੈ ਪਰਾਧਿ ਮਿਟੈ ਫੁਰੈ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜ ਕਮਲ ਨਰ ਪੈ ਸੇਵਾ ॥
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਅਪੈ ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਤੁ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਪਰਪਰੇ ਫੇਰੈ
 ਪਾਪਨ ਫੇਰੈ ॥ ਜਮ ਜੇਦਰਨ ਅਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ੪ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿਅਾ ਪਿਬੁ ਬ੍ਰਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ
 ਸਰਣੁ ਏਨੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ५ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥
 ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹੈ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੁਝੈ ਚਾਹੈ ॥ ਅਨਦਿਗੁ ਕੀਤੁ ਨ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਹਤੀ ਰਬ ਅਨੁਮਾਸਦਾ
 ਹਰਿ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਦੇ ਨਿਹਰੈ ॥ ੩ ॥ ਅਨਰਨ ਅੰਤਰ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
 ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਰਾ ॥ ਸਾ
 ਸਾਗਰੁ ਚਿਨਿਖਿ ਨ ਮਹਿਤਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਕੋਈ ਹੋ ਅਕੁਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਫੂਥਾਇਆ ॥ ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਨਾ
 ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬੰਧਨ ਕਟਨ ਹਰੁ ਮੁਆਮੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਿ ਜਮੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੫੭ ॥
 ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਰਿ ਨ ਤੂਟੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਨਮਨ ਸਨਤੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣ ਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੁ ਨੇਹੁ
 ਕੜੀ ਬੈਠੀ ਏਹਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਰੁ ੬ ॥ ਅਸਟ ਪਦਿਆ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜੁ ਨੀਅਤਿ ਓਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਜਨ ਸੁਖੈ ਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਧਰਾ ਖੁਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕੋਰ ਪਮੇਲ
 ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕ੍ਰਮਿ ਬਿਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗੁ ਚਰਨ ਗੋਦਿ ਦਰ
 ਕਮਾਰ ਗੁਦੇ ਹੁਜੀ ਬਤਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਅਨਿਕ ਉਪਾਧ ਕਰਉ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਪਰਉ ਮੈ
 ਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਏਹਾ ਏਹਾ ਕੋਈ ॥ ਮੈ ਸੇਰੇ ਭੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲ ਚਿੰਤਾ ਕੁਰਸਿ ਉਮੈ ਰੰਗੁ ਲਾ
 ॥ ੨ ॥ ਪਵੈ ਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨ ਹੂਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਪੀਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਅਰਕੇ ਪੰਚਾਗੋ ਕੋਈ ਮੈ ਸੇਰੇ
 ਤਜੇ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹਉ ਇਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਦੇ ਸਿੰਘ ॥ ੩ ॥ ਜਿ ਤੇਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਹੰ ਬਿਮੈਲੁ ਲਾ
 ਏ ॥ ਅਰਕੇ ਠਕੁਰਾਏ ਕੁਤਿ ਲੁਨ ਹੀ ਮਨੈ ॥ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਧ ਸੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗਿਆਨ
 ਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲ ਅਸੁ ਮਕੀਨੇ ਮਨੁ ਆਨਹੁ ਪਤੀਨੇ ਬਿਬੇਕ ਹੀ ਨਦੇ ਹੀ ਧੋਏ ॥ ਕੋਈ
 ਏਹਾ ਮੈਰੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਰਦੁ ਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਖੋਏ ॥ ੫ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਮੁ
 ਤਨਿ ਮਖਨ ਹੋਤੁ ਕਰਤਾ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪਵੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਚਿਸੁ ਭੇਟੀ ਮੈ ਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਕੋ ਸਦਕੈ
 ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਉ ਨੇਤੁ ਹੁਪੇਖੈ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਵੈ ਬਹੁ ਲਚਿਤੁ ਧਿਆ

ਸੁਖ ਕੇ ਸਾਇਆ ਰੋਧ ਗੀਯੋ ਕੋਈ ਐਸੇ ਰੋਧ ਪਾਏ ਏਈ ਪੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਤਿਰੁਭੋਟੇ ਗਤਿ ਤੇ ਇਹ ਮੰ
 ਗੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਗੇ ਪਾਲਗ ਇਕ ਟੈਰੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਇ
 ਤੁਰੇ ਏਕਿ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਸਭ ਲੋਕ ਭਈ ਸਭ ਲੋਕ
 ਤਾ ਅਵਤਾਰ ਭਰੋ ਮੇਲੇ ਸਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਪਾਸ ਗੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਾਜਿ ਸੁਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ਐ
 ਜੀਉ ਆਸੀ ਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖ ਪਸੰਗਿ ਗਾਈ ਐ ਜੀਉ ॥ ਭੁਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਇਕੁ ਅਗੁ ਜਨਮ ਮਗ
 ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥ ਸੁਰਿਕ ਗੁਲਿ ਖਿਆਸ ਚੁਸਿ ਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸਏ ॥ ਭੈਰੁ ਰਮਾ ਠੇਛੁ ਟੀਗ
 ਰੋਜ ਮਪੀ ਬਿਭੂ ਲਿਨ ਆਵੀ ਐ ॥ ਬਿਨ ਫੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਨਿਪ
 ਰਿਆ ਪਰਏ ਕੁਨਾ ਮ੍ਰਿਤ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧਾ ਤਾਦਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜੇ ਜੀਉ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤ
 ਸੁਖ ਹਰਮ ਅਸਿ ਸਰਣਿ ਸਾਧੁ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗੁਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖਣੁ ਪਲਏ ਕਮ ਹਿਤ ਰਾਇਆ ॥
 ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਸਰਬ ਭਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਤੇ ਤੀਅੰਜਨੇ ॥ ਬਿਨ ਫੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ
 ਭੰਜੇ ॥ ੨ ॥ ਅਪਿਲੀਏ ਲਹਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਆਜੀਉ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਦੁ ਅਨਾਭੁ ਪਰ
 ਅਗਮ ਅਪਾਰੀ ਆਜੀਉ ॥ ਦਇਆ ਲਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਸੁ ਆਮੀ ਨੀਚ ਬਾਪਣ ਹਰਿਆ ॥ ਅਜੀਅ
 ਜੰਤ ਸਭਿ ਦਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅਪਿਕਰਤਾ ਅਪਿਭੁਗਤਾ ਅਪਿਸਗਲ ਬੀਚਰੀ
 ਆਬਿਨ ਫੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ਜੀਵੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੁ ਉਬਨ ਵਾਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਆਪ
 ਗੁਨੁ ਅਮੋਲ ਭਈ ਜੀਉ ॥ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਲਈ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਰੰ ਸਨਦੂਠਾ ਅਪਿ
 ਰੁਠਾ ਹਰਿ ਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿ ਆ ॥ ਗੁਰ ਚਲਾ ਗੇ ਮਹਾ ਭਗੇ ਸਦਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਗਿਆਸ ਦਸਦਾ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥ ਬਿਨ ਫੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਪ੍ਰਾਨਾ ਮੁਖੁ ਅਮੋਲ ਭਈ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ੫੮ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ੧ ॥ ਛੰਤ ੧ ॥ ਜੇਤ੍ਰ ੬੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਜੈਤ ਸਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਦਾ ਕਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ਕੋਈ ਜਨੈ ਕਵਨੁ ਏਈ ਪਾਜਿ ਆਮੀਤਾ ॥ ਜਿਸੁ
 ਦੇਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਸੇਈ ਬਿਧਿ ਭੁਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਤਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਤੁਰਬੰਧ

ਇਸਟਮੀਤਅਭੁਭਾਣੀ ਪੁਰਬਜਨਾਮਕੇਮੇਲੇਸੰਜੋਗੀਅਤਹਿਕੋਨਸਦਾਣੀ॥੧॥ਤੁਕਤੁ-
ਲਕਨਿਕਲਾਲਹੀਰਾਮਨਿਰੰਜਨਕੀਮਾਇਆਹਾਕਰਤਬਿਹਾਨੀਅਵਧਹਿਤਮਹਿਬੰਦੁ
ਨਪਾਇਆ॥੧॥ਹਸਤਿਰਥਅਸ੍ਵਪਦਣਰੇਗਧਨਭੂਮਨਚਤੁਰੰਗਾਸੰਗਿਨਚਾਲਿਓਇਆ
ਹਿਕਛੁਐਉਹਿਸਿਧਾਉਓਨੀਗਾ॥੩॥ਹਰਿਕੇਸੀਤਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਕੈਤਕੈਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ
ਨਨਕਈਹਾਸੁਖਆਗੈਸੁਖਉਜਲਸੰਗਿਸੀਤਨਕੈਪਾਣੀਐ॥੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ੩ ਦੁਪਦੇ॥ ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਰੋਕਹੀਅਉਪ੍ਰਿਅਕਹੀਅਉ॥ਬਿਸੁ-
ਭਈਮੈਬਹੁਬਿਸੁਨਤੇਕਹਹੁਸੇਹਾਨਿਸਹੀਅਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਕਹਤੇਸਭਬਾਹਰਿਬਹਰਿਕੋ
ਹਤੇਸਭਮਹੀਅਉ॥ਬਹੁਨਦੀਸੈਚਿਹਨੁਨਲਖੀਐਸੁਹਾਗਨਿਸਤਿਬਸੁਹੀਅਉ॥੧॥ਸਰ-
ਨਿਵਸੀਅਟਿਅਟਿਵਲੋਪੁਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੁਨਹੁਰੇਲੋਗਸੰਤਰਸਨੋ
ਬਸਹੀਅਉ॥੨॥੧॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰਿਉਸੁਨਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ॥੧॥
ਹਉਯਾਜੀਅਪ੍ਰਨਮਾਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪਉ॥ਨਿਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉਨੀਰਉ॥੧॥ਬੇਸੁਮਰਬੇਨੰਤੁ
ਬਡਵਤਾਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੨॥ਜੇਚਾਹਉਸੇਈਸੇਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਪੂਰ
ਉਜਪ੍ਰਭਕਉ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਾਨੀਵਸਿਆਦੁਖਿਨਕਬਹੁਬੁਝਉਬੁਝਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੧॥
॥੨॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੇਹੀਵਵਸਜਨੁਮੇਰਾਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲਹੁ
ਹੁਨਿਕੇਅਟਿਅਟਿਤਿਸਹਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਿਅਰਾਧਨੁਦੁਖਿਅਰਾਧਨੁਬਿਸਰੈਨਕਉ
ਗਾਨਾਮੁਜਪਤੈਉਰਉਚਰਾਬਿਨਸੈਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ॥੧॥ਥਨਿਥਨੰਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੇਦਾ
ਸੈਸੇਤੇਗਾਸੰਤਸੰਗਿਪਾਵੈਜੋਨਨਕਤਿਸੁਬਹੁਰਿਨੋਈਚੈਠੇਰਾ॥੨॥੩॥੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ਅਬਮੈਸੁਖਪਾਇਗੁਰਅਗਿਆਤਜੀਸਾ
ਨਪਚਿਤਦਿਸਾਰੀਅਨੀਛੋਰਿਅਚੈਤਿਅਗਿ॥੧॥ਜਉਦੇਖਉਤ੍ਰਉਸਗਲਮੇਹਿਮੇਹੀਅਉਤੰ
ਸਗਨਿਪਰਿਓਗੁਰਭਗਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾਇਓਤਉਜਮਿਛੋਰੀਮੇਹੀਲਾਗਿ॥੧॥
ਤਰਿੰਸਾਗੁਪਾਵਕੋਕੋਭਉਸੀਤਭੋਟੇਵਡਭਗਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖਪਾਏਮੇਰਹਰਿਚਰਨਿਰਿਤੁ
ਲਾਗਿ॥੨॥੧॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨੁਪਰਾਧਿਰਿ
ਗਿਆਨੁਮੰਤ੍ਰਹਰਿਨਾਮਪ੍ਰਭਜੀਉਮਇਆਕਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਜਾਲਅਰੁਮਹਾਜੈਤਸਰੀ

ਏਕੇਜਾਹਿਗਾਅਇਓਵਪਰਣਸਰਣਿਕਰੁਣਪਤਿਗਹਿਓਚਰਣਅਸਰਾ॥੧॥ਨਵ
 ਰੂਪਭਇਓਸਸੇਬੁਭਵਨਿਪਿਪਰਿਪਗਾਅਪਿਉਪਿਓਗੁਬੀਓਰੁਮਾਕਹੁਨਾਨਕਅਜ
 ਰੁਜਰਾ॥੨॥੨॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਾਕਉਭੁਏਗੋਬਿਦਸਹਾਈ॥ਸੁਖ
 ਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਸਿਉਦੁਕਉਬਿਅਧਿਨਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਸਦੀਸਹਿਸਕੁਸੰਗਿਰਹ
 ਹੋਅਭੇਪਨਹਦਿਅਪੈਉਨਮਾਈ॥ਏਕੈਗਿਤਤਕੇਬੇਤੇਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿਪਾਈ॥੧॥ਦਇਅਮ
 ਇਅਕਿਰਪਾਠਕੁਰਕੀਸੇਈਸੰਤਤੁਭਾਈ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਗੀਐਜਿੰਨਹਸਿਰ
 ਗਿਉਰਿਗੁਣਗਾਈ॥੨॥੩॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੋਬਿਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧ
 ਨਰੂਪਅਗਿਆਨਮੋਹਮਗਨਮਹਾਪ੍ਰਾਨਿਅੰਧਿਅਹੋਮਹਿਦੀਪ॥੧॥ਰਹਾਉਸਠਲਦਰਸ
 ਨੁਤਮਰਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਾਅਨਿਕਬਾਰਿਕਰਉਤਿਹਬੰਦਨਮਨਚਿਰਗੁਦਇ
 ਰੂਪ॥੧॥ਹਰਿਪਰਿਓਤੁਮੈਪ੍ਰਭਵਅਹੋਦ੍ਰਿਕੁਕਰਿਗੀਤਮਾਰੀਯੁਕਾਕਛਿਲੇਨਨਕਅਪੁ
 ਨੇਕਉਸੰਸਾਰਪਟਕਕੇਰੂਪ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇ
 ਵੈਜੋਗਿਚਰਨਗਉਬਕਉਤੁਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪ੍ਰਾਨਅਕੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕ
 ਰਕਿਅਹੋਹਰਿਸਿਓਸੁਧਾਸੰਜੋਗਿਇਅਰਸਮਹਿਮਗਨਹੋਤਕਿਰਪਾਤੇਮਾਹਾਬਿਥਿਅਤੇਤੇਰਿ
 ॥ਅਇਓਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਚਿਤਦਉਤੁਮਰੀਓਗਿਅਭੈਪਦਦਾਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆ
 ਮੀਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬੰਸਨਛੋਰਿ॥੨॥੫॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਚਤ੍ਰਿਕਚਿਰਦਤ
 ਭਰਸਤਮੇਹਾਕ੍ਰਿਪਸਿਧਕਰੁਣਾਪ੍ਰਭਸਾਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਨੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉਅਨਿਕਸੁਖ
 ਰਕਵੀਨਹੀਚਾਹਤਅਨਦਭੁਰਨਪੇਖਿਦੈਹਾਅਨਉਪਾਦਨਜੀਵਨਮੀਨਬਿਨੁਜਲਮਰਨਤੋਹ
 ॥੧॥ਹਮਅਨਥਨਥਹਰਿਸਰਣੀਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਹਾਚਰਨਕਮਲਨਨਕਅਗਾਧੈਤਿਸੁਬਿਨੁਅ
 ਨਕੋਹ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਨਿਤਨਿਬਸਿਹੋਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾਕਰਿਕਿਰ
 ਪਸਾਧੁਸੰਗਿਭੁਏਪੂਰਨਪੁਰਖਸੁਜਨਾਪ੍ਰੇਮਠਗਉਗੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਗੀਅਤ
 ਰੀਕੀਮਤਿਕਹਤੁਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥੧॥ਲਾਇਲਏਲਾਵੈਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਇ
 ਰੇਉਧਰਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਓਨਨਕਸਰਣਿਦੁਅਰੇ॥੨॥੭॥੧੧॥
 ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਏਅਨਿਕਜਨਾਮਭ੍ਰਮਿਸਰਣੀਉਧਰੁਦੇਹਅੰਧਕੂਪਤੇਲਾ
 ਵਹੁਅਪੁਨੀਚਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮਨਜਾਨਨਹਿਨਨਿਰਮਲਕਰਣੀ
 ਪਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਟੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਣੀ॥੧॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਇਅਰਸਮੀ

ਠੇਏਹਨਹੀਮਨਮਦਿਧਰੁਤਿਹਰਿਦਰਸਨਾਤ੍ਰੇਪਤਿਨਾਨਕਦਸਪਵਤਰਾਹੇਗਾਮਰੀਕਾਮਰੁਕੰ
॥੨॥ ॥੧॥ ॥੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਰਾਮਾਹਰਿਜਨਕੰ
ਪਦਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੁਰਨਦਾਸਕੇਕਾਮ॥੧॥ਰਹਉਕੋਟਿਬਿੰਬਨਬਿਨਸਹਿਹਰਿਸੇਵਨਿਯਯੋ
ਵਿੰਦਧਾਮਾਭਗਵੰਤੁਰਗਤਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਆਦਰੁਦੇਵਤਜਾਮ॥੧॥ਤਜਿਗੇਪਲਾਮਾਨੋਜੋਰ
ਣੀਸੇਈਸੇਈਬਿਨਸਤਖਮਾਚਰਨਕਮਲਦਿਰੁਦੈਗੁਨਾਨਕਸੁਖਸਮੁਹਬਿਸਰਾਮ॥੨॥੧੨੧੩
॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਤਿਚਿਤ
ਵਉਅਨਾਦਿਨੁਨੀਤਮੋਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਅਨਾਨਕਹਰਿਸੀਰੀਮੀਤ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਸੁਣਿਆ
ਹਮਰੇਸਜਣਇਕਕਰਉਏਨੀਅਗਤਿਸੁਮੇਹਨਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਠਿਗਉਥੇਜੰਤੀਆਤਿਸੁਦਸਿ
ਪਿਆਰੇਸਿਰਧਰਉਤਰੇਏਕੋਰੇਹੀਦਰਸਨਦੀਜੈਨੈਨਹਮਰੈਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗੇਇਕਉਠੁਭੀਨ
ਧੀਰੀਜੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਹੁਲੀਨਜਿਉਜਲਮੀਨਚਾੜਿਕਜਿਦੈਤਿਸੰਤੀਆਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ਯਾਰਦੇਪ੍ਰਿਅਹਭੇਸਖੀਅਮੁਕਹੀਨਜੈਹੀਆਯਾਰਦੇਹਿਰੁਦਿ
ਚਾਵੈਹਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀਆਹਿਕਦੁਹਿਕਚਾਵੈਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾਤਿਨ
ਦੇਖਿਅਨਿਚਉਠੁਠੁਉਕਦਿਪਈਗੁਣਤਸਾਜਿਨੀਮੈਤਲਾਲੁਗੀਝੂਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮ
ਗੁਣੇਹੀਆਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਿਬਿਨਉਸੇਹਗਣਿਮੁਦਸਿਰਿਖਾਪਿਰੁਕੇਹੀਆ॥੨॥ਯਾਰਦੇਪ੍ਰਿ
ਅਪਣਗੁਣਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥ਯਾਰਦੇਤੈਰਵਿਅਲਾਲਨੁਮਦਸਿਦਿਸੰਦਾਗਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇ
ਅਆਪੁਗਦਾਇਅਜੈਪਨਭਗਮਥਣੇਬਾਹਪਕਵਿਠਕਉਹਉਪਿਪੀਗੁਣਅਦਗੁਣਪਛਣੇ
ਗੁਣਹਰੁਤੈਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਅਤਿਸੁਹਭੇਕਿਸੇਹੰਦਾਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਗਣਿਸਵੰ
ਜਿਸੁਸੰਗੀਭਤਭੁਵਸੰਦਾ॥੩॥ਯਾਰਦੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਮੈਪਾਈ॥ਵਹੁਲੇਝੀਦਾਅਇਅਦਜ
ਵਧਈ॥ਅਹਮੰਗਲੁਰਹਸੁਖੀਅਪਿਰੁਦਾਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਆਵਹੁਭੁਗਿਪਾਇਆ
ਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਪਕੈਸੰਤਸੰਗੀਆਅਸਾਮਨਸਾਸਕਲਪੁਰੀਪ੍ਰਿਅਨੂੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਈ
॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਮੈਗੁਰਮੇਲਿਪਾਈ॥੪॥੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ੨॥ ਛੰਤ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਕਥਨੁਜਦੇ
ਅਕਤਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਗਤੀਰਖਾਕਉਸਮਰਥਾ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਜਿਉਜਨਉਤਿਉਗੁਰਹਿਪੁਰੇ
ਰਿਆਕੋਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵਗਣਮੇਰਿਆਅਵਗਥਤੇਠੇਰੇਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿਸਦਭੁਲੀਐਮੇਰ

ਮਾਨਾ ਤੇ ਕਰ ਲਿਆਇ ਸਾਤ ਉਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪੁਲੀਐ ॥ ਯੁਕ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਰਹੂ ਤੇ ॥
 ਸੁਆਥਿ ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਰਹੁ ਕਾਇ ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਛੇਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਤਿ
 ਨਾਵੈ ਅਸੀਖ ਗੁਨ ਉਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਮਾਮਿ ਲੈਏ ਨਿਬਧੈ ਬਉ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤ ॥
 ਦੁਸਰਾ ਹੀਰਉ ਕਾ ਪਹਿਜਾਈਐ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋ ਵਿਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਧਿਆਇ ਸੇ
 ਪ੍ਰਸਦਾ ਅਪੁਨਾ ਮਨ ਹਿਚਿ ਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨਸੇ ਪੁਦੈ ਕਾ ਰੁਦੁ ਜਾਏ ਕਸਿਉ ਲਿਵ
 ਤਾਈਐ ॥ ਅਗਪਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗੈ ॥ ਅਪੁਸਗ ਲਮਿਟਾਈਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਸਚਿਆ ਮਿਸਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਕੈ ਹਥਿ
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਰਾ ਸੰਚੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ ॥ ੪ ॥ ਛੰਤ ॥ ਸਾਥੀ ਅਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਦੁਸਰਾ ਚਿ
 ਜੋ ਬਾਥ ਨੀਤ ਭਿਆਪਿ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ॥ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ
 ਦਤਾ ਪ੍ਰਭ ਧਰੀ ॥ ਗੋਪ ਲੋਗ ਬੰਦ ਅੰਤੁ ਨਾ ਹੀ ਬੇ ਅੰਤੁ ॥ ਏਨ ਤਕੇ ਕਿਆ ਗਤੀ ॥ ਭੁਜੁ ਸਗਟਿ ਸੁ
 ਅਮੀ ਸੁਖ ਧਰਾ ਮੀਤਿ ॥ ਸੁਬਿਨਾ ਅਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਰਹੁ ਤਿਸੁ ਪਰ
 ਤਿਨ ਮੁਹਿ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਿ ਦਿਅਸੈ ਸੇ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਏ ਸੁਖ ਸਭਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਛੰਤ ॥ ਅਬ ਮਨੁ ਛੂਟਿ ਗਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਨ ਮੁਲਾਇਆ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਰਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟੇ ਕਿਲ ਬਿਖੁ ਝੁੰਤਿ ॥ ਤਪਤਿਆ ਪਾ
 ਨਿਆ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ॥ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ॥ ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਲੋਅ ਕਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ
 ਜਾਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਰੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ॥ ਏਕ ਪਲੇ ॥ ੭ ॥ ੨ ॥ ਜੇਤ ਸਗ
 ਮਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਛੰਤ ॥ ਪਾਧ ਟੂਸੀ ਸਰਗ ਬਿਅਟਿਆ ॥ ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ ਰੀਰਟਿਆ
 ॥ ਚੇਭਿ ਮੇਰਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ ਬੇਮਰਣ ਹੀਤਿ ਨਾਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਨਿਤਾਏ ॥ ਹਕਰਤ ਬਿਹਵਏ ॥
 ਪੁਤ੍ਰਿ ਦਿਵਸ ਅਏ ਲਿਖੇ ॥ ਮਾਏ ਦੁਖ ਧਰਮ ਦੂਤ ਹਉ ਭੀਆ ॥ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਮਾਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਧਾਰਨੀ ਬਟਿਆ ॥ ੧ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦਹੀ ॥ ਭਰਮ ਹਿਜੇ ਨਿਅਸੀਖ ਮਰਿ ਜਨ
 ਮਹਿ ॥ ਅਦਹੀ ॥ ਪਦੁ ਪੀਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਰ ਗਣ ਰਕਛੁ ॥ ਨਾਮਾਦੇ ॥ ਬੀਜ ਬੋਧਹਿ ॥ ਭੇਗ ਭੇਗ ਹਿਕੀਆ
 ਅਪਾਧਵੇ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਤਜੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿਨ ਭਵਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਹਿਭਰਮਾ
 ਰੋਖਾ ॥ ਏਕੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਬਨੁ ਗਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ॥ ਜਰਮ ਲਿਖੈ ਠੀਆ ॥ ਕਰਕੀ ਪਹਿਸਿ
 ਰੋਲੈ ॥ ਨੈਣ ਨਹੀ ਠੀਆ ॥ ਨਾਹੀ ਠੀ ॥ ਦੀਸੈ ਬਿਨੁ ਰਜਨਈ ਸੈਛੋ ॥ ਰਿਮਾਇਆ ਚਲਿਐ ॥ ਕਰਿਆ
 ਮਹਿ ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ॥ ਛੁਨਹਿ ਜਿਨ ਸੀਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ॥ ਜਲਿਐ ॥ ਸੀਰਾ ਮੁਰਗ ਅਪਾਹੁ ਰਨ ਨਹੀ

ਖਮਨਮਹਿਤੁਰਿਆ ਫੇਨਵੇਤਿਨਾ ਕੋਟਿਕਾਰਬਿਨਾ ਸਿਬਾਰਨ ਸੁਰਿਆ ਭਾਗ
ਕਮਲਸਰਣਇਨਾਨ ਕੁਆਇਆ ਸੁਤਰੁਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਪ੍ਰਭਿਆ ਪਿਤਰੁ ਫੈਆ ਮਿਲਿ
ਗੇਭਜੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਕਰਿਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਤਹਿਆ ਹਰਿਮਨਿ ਲੋਏ ਸਬਦੁ ਦੀਏ ਅਦਵਕਛੁ
ਚਰਿਆ ਗੁਣਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰਠ ਕੁਰੁਮਨਿ ਲੋਏ ਦਾਪਾਇਆ ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨ ਕੁਸਰ
ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜੈਤ ਸਰੀਕੀ ਦਰਸ ਲੋਕਨਾਇ ਪਤਿਸਾਹੀਪ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ਅਦਿਪੁਗਨਮਹਿਤੁ
ਨਾਮੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹਾ ਸਿਮਰੰਤ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਪਨਾ ਸਾਜਗਦੀ ਸੁਰ
੧॥ ਖੇਖਾਨੁ ਨਨਦਨ ਵੇਨੇ ਮਾਮਹਿ ਤ੍ਰਿਵੀਐ ਸਭਾ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਜਿਸ ਰਬਤ੍ਰ ਮੈਨਾਨ ਕਹਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੁ
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਏ ਕੁਨਿਰੰਜਨੁ ਗਈਐ ਸਭਾ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਣ
ਪ੍ਰਭੁ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਰੇਈ ॥ ਖਿਨਮਹਿ ਥਪਿਉ ਥਾਪਦਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਤਾ ਲਾਇ
ਪਰਦਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿਭੁ ਝੁਇ ਸੋ ਬੁਝੁ ਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸੋਲੋਕੁ
ਰਚੇਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਤਗਰੁ ਅਸਥਾਪਨਾ ॥ ਸਸਿਸਾਸਿ ਸਿਰਮੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਨੰਤ
ਇਨਾ ਸਨੀ ॥੧॥ ਮੁਖਤਲੈ ਪੈਰਉ ਪਰੇਵ ਸੀ ਦੇ ਕੁਹ ਬਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾਨ ਕਸੋਧਣਿ ਕਿਉ ਦਿਸ ਰਿਉ
ਰਹਿ ਜਿਸ ਦੇਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਸਿਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰਮੰ ਸੁਗਿਉ
ਗੁਪੁ ਮੁਖੁ ਕਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ਨ ਰਕਿਐ ਰਿਗੁ ਬਾਰਿਯਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰਜੰ
॥ ਬਿਖਮ ਬਾਨੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਦਿਸਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖ ਕਦੇ ਨ ਹਿਜਾ ਸੇ
ਜਨ ਮੁਹਾਰੇ ॥੩॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ਮਨਇਛੁ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਅਸਾ ਪੂਰਨਾ ॥ ਖੰਡਣ ਕਦਿ
ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰਣਾ ॥੧॥ ਚਉਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੀ ਗਿਭੈ ਸਿਉ ਬਣੈ
ਐਨੇਹੁ ਸੋਸਹੁ ਬਿੰਦਨ ਦਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਉਂਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨਤਨੁ ਧਰੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੁ
ਤਬ ਨਿਰਾਸਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ ਨ ਜੋਗਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲੁਹਿ ਜਰਿ
ਦਿਜੋਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਭੁਠ ਰਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗਾ ॥੩॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ਕੁਟਿਬੁ ਜਤਨ ਕਰੰ
ਮਾਇਆ ਅਨੇਕਉ ਦਮਹਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੁਧਰੀ ਣੰਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥੧॥ ਤੁਹੰ
ਆਸਾ ਪੀਤਿ ਜੇਲਾਈ ਏਅੰਨ ਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਗੀਤਿ ਸੀਈ ਸੇਤੀ ਗਤਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ

ਜੇਸੁ ਬਿਸਤਤ ਨੁਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤਾ ਧਿਰੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵੀ ਜਿਨ ਸਿ
ਉਸੇ ਈਹੇਤਾ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤਾ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਟੈ ਕਰਮਾਇਹੁ
ਖੇਤਾ ਅਕਿਰਤਾ ਘਟਾਹਿ ਹਿਦਿ ਸਰਿਆ ਜੇ ਨੀਭਰੇ ਮੇਤਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾ
ਨਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਾ ਪਦਿ ਤਤਾ ॥ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਨਾਸਰ ਬਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ਈ
ਧਨੁ ਕੀਤੇ ਮੁਖ ਘਟਾਭੇ ਗੀਦਿਤੀ ਖੁਰਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਦਸੰਦੇ ਹੋ ਸਉ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਰੂਖ ਵੇਉ ਲਾਹੇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਖਾਸ ਭਿਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਘਲ ਪਾਈ
ਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭ੍ਰੇਕ ਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਭੁ ਬਉ ॥ ਪੁਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿ
ਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਗ੍ਰਿਹ ਚਰਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹਾ ॥ ਕਦੰ ਚਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇਜੰਤਿ ਬਿਸ
ਟੈ ਕ੍ਰਿਮਣਹ ॥੧॥ ਮੁਢ ਅਭਿ ਬਹੁ ਹਭੁ ਕਿਉ ਮੰਦ੍ਰਿ ਮੁਹ ਬਤਿਨੇ ॥ ਸੋਸਾਈ ਜੈ ਫਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਤੁਖੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੁਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੇਇ ਨ ਚੰਦਨ ਸੁ
ਗੰਧ ਲਾਇ ਮੇਤੀ ਧੀਰੇ ॥ ਮਨਾਇ ਛੈ ਸੁਖ ਮਣ ਵਾਕਿ ਛੁਨਾਹਿ ਦਿਸੁ ਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵ
ਈ ਦਿਸਟ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੰਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਬੇਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਰੂ
ਪ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਹਾ ॥੧॥ ਮਨਿ ਸਾਈ ਖੁਬਿ ਉਚਰਾਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅਰੰਬ ਰਕੂ ਵਿ
ਆਚੁਟਿ ਜੀਵੀ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤਾਤੁ ਟੀਠੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿਨਾ ॥ ਜਤਿਨ
ਪਤਿਨ ਆਵਰੇ ਉਦਿਆਨ ਕੁਮਿਨਾ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਨਇ ਠਪਨ ਰੂਪ ਹੀਣ ਕਛੁ ਸਾਕੁਨ ਸਿਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਰ
ਈ ਸਿਸਟਿ ਕਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀਧੁ ਟਿਮਨੁ ਉਧੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਰਮ ਰਤ ਖਤਾ ਮਾਸਨੀ ॥ ਰਚੰਤਿ ਮੁੜ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧਹ
ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਮਿਠ ਲਗਵਾ ਮੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮ ਦਿਤੁ ਟੀਅਾ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਗਧਿ ਲਾਇਆ
॥ ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਰਾਗ ਤਰੁ ਖਲਾਇਆ ॥ ਮਾਰ ਜਾਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥ ਪੁਰਨ
ਕਾਮ ਮੋਹਿ ਮਾਮਾਇਆ ॥ ਕਿਅਾ ਦਿਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾਅਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਸੀ
ਤਸੁ ਰਗ ਲੋਕ ਹਜਿਤੁ ਤੇ ਪ੍ਰਥਵੀ ਨਦ ਧੰਡ ਟਹਾ ॥ ਬਿਸਰੇ ਤਹ ਰਿਗੋ ਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿ
ਆਨ ਭਰਮ ਟਹਾ ॥੧॥ ਕਉਤ ਕਕੋਰਤ ਮਾਸਿ ਆਚਿਤਿ ਨ ਆਵ ਸੁਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਵੀਨ ਰਕਬਰ

ਤੁਏ ॥

ਚਰਿਤ੍ਰ
ਨਾਮ
ਸੁਖ
ਮਾਇ
ਜੀਅਸਟ

ਬਰੇਉਜਤੁਸੇਏਬਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਹਾਭਟਿਆਨਉਦਿਆਨਨਗਕਕਰਿਮਾਨਿਅ
॥ ਭੂਠਸਮਕਪੇਖਿਸਚੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਅਚਕਰਿਠਿਰਹਿਦਿਵਾਨਿਅਮਾਇ
ਲਗਾਜਮਰੰਤੁਤਪਛੁਤਨਿਆ॥ ਬਿਹੁਪੁਰੇਤੁਰਦੇਵਠਿਰੇਸੈਤਾਨਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਰਾਜਕਪਟੰਪਕਪਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲਗਰਬਤਗਾਸੰਚੇਤਿ॥ ਬਿਖਿਆਛੁਲੀਛਿੰਨਨਕਬਿਨੁ
ਸੰਨਿਨਚਲਤੇ॥ ਪੇਖਦਹੋਕੀਭੁਲੁਤੁਮਦਿਸਮੁਸੋਹਣਾ॥ ਅਠਨਲਰੰਦੇਹੋਮੁਲਨਾਨਕਸਾਥਿਨ
ਲਣੀਮਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਲਦਿਆਨਲਿਨਚਲੈਸੋਕਿਉਸੰਜਾਐ॥ ਤਿਸਕਾਕੁਤਿ
ਅਜਤਨਜਿਸਤੇਵੈਜੀਐ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਾਮਨੁਰੰਜੀਐ॥ ਪ੍ਰਭੁਛੇਤ੍ਰੀਆ
ਨਲਗੈਨਗਕਿਸਮੰਜੀਐ॥ ਹੋਹੁਕਿਪਲਦਇਅਲਨਾਨਕਕਉਭੰਜੀਐ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਨਚਰਾਜਸੁਖਮਿਸਟੰਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰਪ੍ਰਭਦਰਸਨੀ॥੧॥ ਲਗਾਤੁਸੇਏਦੁਆ
ਮਝੁਤੁਰਤਿਆ॥ ਦਿਧੋਰੇਸਚੋਬਕਿਨਾਨਕਮਿਠਹੋਸੇਧਣੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਬਿਹੁਗਛੁ
ਲਾਗਈਗੁਰਤਨਕਉਮੀਠਾ॥ ਅਨਸੁਆਦਸਭਿਠਿਕਿਆਕਰਿਨਿਰਨਉਰੀਠਾ॥ ਅਗਿਆਨਭੁਲੁ
ਦੁਖਕਾਟਿਆਭੁਰਭੁਏਬਸੀਠਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਏਪਿਆਚਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਣਤਾਮ
ਨੁਪ੍ਰਭੁਬਿਨਸੇਸਭਿਛੁਰਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਿਆਕਤਜਲੀਨਹਜੀਵਮੀਨੰਨਹਤਿਆਇ
ਤ੍ਰਿਕਮੇਅਮੰਰਲਹਾ॥ ਬਣਏਧੰਚਕੁਰੰਕਨਦੰਅਲਿਬੰਧਨਕੁਸਮਬਾਸਨਹਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਰਚੰਤਿਸੰ
ਤਹਨਾਨਕਅਨਨਰਚਤੇ॥੧॥ ਮੁਖਰੂਪਉਪਲਕਛੁਰਿਆਨਨਚੋਉਚਿਤ੍ਰਾ॥ ਜੀਵਣਸੰਗਮੁਤਿਸੁਰਣੀ
ਹਰਿਨਾਨਕਸੰਤੰਮਿਤ੍ਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਐਕਿਉਜੀਵਣੁਪਦੈ॥ ਭੁਦ
ਦਿਹੁਣਚਾਤ੍ਰਿਕੋਕਿਉਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਨਾਦਕੁਰੰਕਹਿਬੋਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਾਵੈ॥ ਭਦੁਰਲੋਕੰ
ਕੁਸਮਬਾਜੁਕਾਮਿਲਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ ਤਿਉਸੰਤਜਨਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਆਪਾਵੈ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਵੰਤਿਚਰਨਕਮਲੰਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਧਨਹਾ॥ ਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਮਅਚੁਤਨਨਕ
ਆਸਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਾ॥੧॥ ਸੀਤਰੁਮੰਨਮੰਝੁਹਿਪਲਕਨਥੀਵੈਬਾਹਗਾ॥ ਨਾਨਕਆਸਹੀਗਿਥ
ਹਿਸਦਾਪੇਖੰਦੋਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਸਵੰਤੀਆਸਗੁਸਾਈਪੂਰੀਐ॥ ਮਿਲਿਐ
ਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨਕਬਭੁਛੁਰੀਐ॥ ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਉਲਹਿਜਾਹਿਦਿਸੁਰੀਐ॥ ਹੋਇਪਦ੍ਰਿਤੁਸਾ
ਹੁਚਰਨਾਪੂਰੀਐ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਹਜੁਰੀਐ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਸਨਉਚਰੰਤੰ
ਸੁਦਣੰਤੁਨੰਤਿਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਹਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਰਸਦਬਲਿਹਰੰਜਿਨਾਧਿਆਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਣਹਾ॥੧॥
ਹਉਭੁਭੁਵੇਕੰਮਿਟਿਕਸੁਸੰਟੀਬਾਹਰੇ॥ ਨਾਨਕਸੇਈਧੰਨੁਜਿਨਾਪਿਰਹਵੀਸਚਸਿਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ

ਸਦਾ ਲਿਖਾ ਗੀਤਿ ਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਰਪਾਨਿ ਵਦਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਥਾ ਹਰਿ ਜ ਸੁਨਿ
 ਖਰਿਬੇ ਅੰਤ ਸੇ ਹਰਿ ਸੇ ਹਥਾ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਦਿ ਤਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੰਥਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਏਧਾਰੁ ਸਗਲਾ
 ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭਾਵੀ ਉਦੇਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਮਨੰ ਸੰਜੋਗੁ ਪੁਰਨਹਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰ
 ਸਰੋਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮਹੁਰਤਹਾ ॥੧॥ ਕੀਮਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਪੂਥਾ ਹਰੇ ਗਾਨ ਕਸ ਦੇਲ ਨੀ
 ਪਾਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਦਵੈ ਮਾਪਿ ਗੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਕਉ
 ਪਈ ॥ ਸੇ ਮੁਰ ਤੁਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨਾਇ ਛੁ
 ਪੁਜਾਈ ॥ ਦਵੈ ਰਹਿ ਸਤ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਦਲਾ ਗਾਪਈ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬ
 ਲਿਜਾਈ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਰ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਬ ਦੇ ਖਨਿ ਵਰਣਹਾ ਸਗਣਿ ਸੁਰਗੁ
 ਰਾਵਾਨਾ ਜਪੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਛਡਿ ਓਹੁ ਭੁਆ ਪੁਲਗਣੇ ਚਰਣਾ ਪਸਿਆਨ ਠੇਕੇ ਦੁਖ
 ਤਾਪ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹੁਦਇਆ ਲਛਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ
 ॥ ਗਥਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨਾ ਦਇਆ ਲਛੁ ਮਤ ਬਹੁ ਹਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ
 ਉਧਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨ ਉਮੈ ਹਿਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੇ ਹੁਦਇਆ ਲੁਸਾਗਰ
 ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਉਪਰਣਾ ਦਇਆ ਲੈ ਆਸਰਿ ਗੋਪਲ ਕੀਰਤਨਹਾ ਗੀਕਾ
 ਲੀਲਾ ਸੰਗੇ ਛੇਟਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹਾ ॥੧॥ ਓਦਨ ਚੰਦੁ ਸਰਦਰੁ ਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘੰਮਾ ਸੀ
 ਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕ ਜਪੰਦ ਹੋਹਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟਿ ਓਧੇ ਸਗਲਾ
 ਜਨਾ ਮੁਠਿ ਪਰਤਾ ਪੁਗੋਦਿ ਦੰਨਿ ਰਭੁ ਉਭਏ ਮਨਾ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆਨਾ ਮੁਪਨਾ ਸੰਤ
 ਜਾਸਿ ਉਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵਰੈ ਪੁਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜ ਸੁਨਿ ਤ ਸੁਨਾ ॥੧੬॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਧਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹਾ ਦਇਆ ਲੁਪੁਰਖ ਭਗਵੰ
 ਨਾਨਕ ਲਿਖਤ ਨਾਮਾਇਆ ॥ ਭੁਪਿ ਬਲੀਦ ਨੀਬੁ ਛਿਗਈ ਰਖੰਦੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿ ॥ ਜਿਨਿ ਉ
 ਪਈ ਮੇਦਾ ਨਿਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਦਇਆ ਲਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ
 ਕੋਟਿ ਅਘਾਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਗੀਰਜਾ ਪੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ
 ਤਰਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰਗੁਰ ਪੁਰਨਾ ਰਾਇਣਹਾ ਗੁਰਦਇਆ ਲਸ ਮਰਥ ਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕ ਪਤਿਤ
 ਉਪਰਣਹਾ ॥੧॥ ਭਉ ਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿ ਬੈਤ ਰਿਆ ਮੁਖਾਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਰੰ ਮਸਤਿਗੁ
 ਰਚਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵੁ ਜਿ ਸੁਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਜਬ

ਭਏਤਮਦਫੁਟਸਭਿਭੁਪੋਪਾਰਬੁਦਮਨੁਕਦੇਵਨਿਚਹੁਉਰਥਪੋਕਾਇਨਿਲਕਦੁਖਮਏ
 ਅਕਰਿਲੀਨੋਅਪਦਸੋਭੁਟਗਏਬੇਅੰਤਰਸਨਾਹਰਿਜਸੋ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਏਨਦੰਤੋ
 ਕੋਭੁਨੀਅੰਤਏਕੋਦਰਤੰਤਏਕੋਗਰਹਰਹਾਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੀਤਿਨਾਨਕਦਇਅਲਪੁਰਖਕਿਨੁ
 ਕਰਹ॥੧॥ ਟਿਕੁਸੇਵੀਹਿਕੁਸੀਲਾਹਰਿਏਕਸੁਪਦਿਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਮੁਦਧਰੁਪਨੁਸਚਿਅਨਾਨੁ
 ਸਚੀਰਸਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਦਇਅਲਬੇਅੰਤਪੁਰਨਇਕੁਏਹੁ॥ਸਭਕਿਛੁਅਪੇਅਪਿਛੁ
 ਜਾਕਹਕੇਹੁ॥ਅਪਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਨੁਅਪੇਅਪੇਅਪਿਲੇਹੁ॥ਅਦਫਜਾਣਾਹੁਕਮੁਸਭੁਹੋਰ
 ਏਤੁਭੁਬੇਹੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਨੁਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਮੁਦੇਹੁ॥੨॥ ਸਲੋਕਦਰਨਾਉ॥੧॥ ਚਉਪਦੇ
 ॥੧੩॥ ਛੰਤ॥੩॥ ਵਰ॥੧॥ ਜੁਮਲ॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
 ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਟੇਡੀ ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥੫॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੰਤਨਾਮਦਰਨਕਾਪੁਜਾਨੀ॥ਬੇਪਰਦਾਹਸਰ
 ਰੰਗਿਹਰਿਕੈਜੋਕੋਪਾਖੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਊਚਸਮਾਨਾਠਕਰਤੇਰੋਅਦਰਨਕਾਪੁਤਾਨੀ॥ਐਸੇ
 ਅਮਰਮਿਥਿਓਭਗਤਨਕਉਗਚਿਹਰੇਰੰਗਿਗਿਆਨੀ॥੧॥ ਰੋਗਸੇਗਦੁਖਜਰਾਮਰਾਹਰਿਜਨਦਿ
 ਹੀਨਿਕਟਾਨਿ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਰੋਲਿਵਏਕੈਨਾਨਕਹਰਿਮਨੁਮਾਨੀ॥੨॥੧॥ ਟੇਡੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਗੀ॥ਤਕਉਧੋਖਕਹਾਬਿਆਪੈਜਾਕਉਓਟੁਹਾਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਨੁ
 ਸਿਮਰਨਜੋਜੀਵਨੁਬਲਨਾਸਰਪਜੈਸੇਅਰਜਾਗੀ॥ਨਦਖੰਡਨਕੋਰਜੁਕਮਾਏ॥ਨੰਤਿਚਲੈਗੋਰ
 ਗੀ॥੧॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੁਣਤਿਨਹੀਗਏਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸੇਸੁਖੀਆਪੰਨੁਜਨਮਾਨਾਨਕ
 ਸੁਬਓਹਾਗੀ॥੨॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਟੇਡੀ ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥੫॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਧਇਓਰੇਖੁਨਦਹਦਿਸਧਇਓਮਾਇਅਮ
 ਗਨਸੁਆਦਿਓਭੋਮੋਹਿਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਭੁਲਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕਥਾਹਰਿਜਸਸਾ
 ਸੰਗਤਿਸਿਓਇਕੁਮੁਹਤੁਨਇਹੁਮਨੁਲਾਇਓ॥ਬਿਗਸਿਓਪਿਖਿਰੰਗੁਕਮੁਭੋਕੋਪਗ੍ਰਿਹਨਜੋਹੀ
 ਜਾਇਓ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਓਭੁਓਨਕੀਨੋਨਹਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਓ॥ਧਵਤਕਉਧਦਹਿਓ
 ਰੁਤੀਜਿਓਤਿਲੀਬਲਦੁਕਮਾਇਓ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨਨਕੀਓਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਿਗਾਇ
 ॥ਨਾਨਾਸੂਰਿਲਾਇਮਾਨੁਤੇਖਿਓਨਹਬੁਝਿਓਅਪਨਾਇਓ॥੩॥ ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬਹੁਕੀਏਨੀ

ਸੋਹਿਤੁ ਸੋਇ ਪਿਸਾਇਓ ਪਿਚ ਦੁਤਰ ਚਿਸੀ ਗਤਿ ਹੋਸਟਿ ਮਤ ਦੇਰੇ ਮਦਮਾਇਓ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ
ਸਥਾਨੁ ਤਿਹਿ ਭੁਗਤਿ ਵਛਲਤੁ ਏਮਾਇਓ ਨਾਨਕ ਭੁਗਿ ਪਰਿਓ ਤਿਹਿ ਪਛੈ ਗੁਲਾ ਜਾਮਪੁਨਾ
ਦੁਹਿ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਏਨੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਾਨੁ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਬਿਰਥਾ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਸਾਜ
ਸੰਗਰ ਬੁਝਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤ ਕਢਿਓ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਇਓ ਧਾਇਓ ਪਿਪਾਸੁ ਮੁਕੀ ਨੋਇ ਕਤ
ਕੀਐ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਕਿ ਤਹੀ ਕਾਜਿ ਨਾਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਅਭਰਣ ਸਦਹੀ
ਜੇਜ ਕਾਮੀ ਬਟੁ ਬਾਇਆ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪਨੇ ਭਰਤੇ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋਹਿਦਿ
ਸੁਮਤੁ ਗੀ ਕਰਤੁ ਤੁਹੁ ਮੁਸਲ ਹਿਛਰਾਇਆ ਖੇਦੁ ਭੁਟਿਓ ਬੈਰਾ ਗੀਅਈ ਪਰਿਕੈ ਕਮਿਨਾਇ
ਆ ॥ ੩ ॥ ਭੁਟਿਓ ਅਗੁ ਗੁਰੁ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਕੋਭਿ ਤੁਹਿ ਰਵੈ ਨਾ ਮੁਦਸਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਛੈ ਪਰਿ
ਅਉਜਨਾਨਾ ਕਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਏਨੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿਬਸਹੁ
ਸੋਹਿਤੁ ਗੀਤਾ ਤੈਸੀ ਬਿਪਿਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾਲ ਗੋ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ
ਪਵਉ ਪੁਰਾਮ ਸਤ ਕਿਲੇਲੇ ਲਾਵਉ ਮਹਾ ਪਤਿ ਤਤੇ ਰੇਤ ਪਨੀਤ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਅ
ਕਾਤੁ ਮਗੀ ਮੀਠੀ ਲਗਉ ਕੀਓ ਤੁਹੇ ਰਵਉ ॥ ਜੇ ਤੁਹੇ ਹਿਤ ਹੀਇ ਹੁਤ੍ਰਿ ਪਤੈ ਆਨਨ ਕਤਹੁ ਪਾਵ
ਉ ॥ ੨ ॥ ਸਦਹੀ ਨਿਕਾਇ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣ ਹੋਇ ਰਹੀ ਮੈ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾ
ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਲਹੀ ਮੈ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮਛੋ ਹਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਮੀਰਾਨਾ ਨ ਕਬਾਰਿਕ
ਰੁਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਤੁ ਮੇਰੇ ਖੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ १ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਏਨੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਘਰੁ ਫੁ ਦੁਪਦੇ ॥ ਮੰਗਉ ਦਾਨੁ ਕਰਨਾ ਮਾ ਅਦਰੁ ਕਛੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਨ
ਚਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਸਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀਛੁ ਮਾ
ਹਇਓ ਇਬਦੁ ਬਿਪਿਕਉ ਪਦੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਥ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੋਇ ਦਾਦਰ ਜੇਚਾ ਹਉਈ
ਜੈਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈਖਾ ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਸੀਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸੁਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥
ਏਨੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧੈ ॥ ਜੀਉ ਪਾਨੁ ਸੁਖਇ ਸੁਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ
ਏਹ ਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇ
ਰੇ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਕਉ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀ ਅਤ ਬਦੁ ਤੇਰੇ ਚਲਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗੈ
ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭ੍ਰੰਗੈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਏਨੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਨੀਕੇ
ਗੁਣ ਗਉ ਮਿਟਹਿ ਰੇਗਾ ਮੁਖਉ ਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਰੇਈ ਹਉ ਲੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗਾ ॥ ਛੋਡਿ ਆਪੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੇਈ

ਜੇਹੇਗੁ १॥ ਸੰਤ ਹਰ ਲੋਕ ਸੇਈ ਹੈ ਲਗਾ ਜੇ ਸੁਖ ਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਮਾਲੇ ਬੇਗਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਏਹੋ
ਨਦੁ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰੈ ਜੇਗੁ ॥ ੨॥ ੩॥ ੮॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਿਰਾਜਿ
ਇਤੁ ਹਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਤੁਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੇਕਾ ਚਿਤ ਲਹਿ ਹਮ ਹੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਏਹੋ
ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਿਓਤਿ ਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟ ਹਮ ਨਿਗੁਣ ਲੇਖੁ ॥ ਬਰ
ਸਦ ਬਖਸਿ ਦੁਸਦਾ ਮਿਹਰਾਨਾ ਸਭੁ ਨ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੀਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ
ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਾਗੀ ॥ ੨॥ ੪॥ ੮॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਣਿ
॥ ਸੰਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਲੀਉ ਪਾਛਿ ਭੰਗਾ ਏਹੁ ਖਪਲਾਇਣਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਮਾਗਹਿ ਸੇਈ ਸੇਈ
ਪਦ ਹਿੰਬ ਛਟ ਰਸਾਇਣਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਰੂ ਤੇ ਛੂਟ ਹਿਭੁ ਦੁਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣਾ ॥
ਜਤੋਖੇ ਜਤੋਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਓਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਪਰਾਇਣਾ ॥ ਅਭਿਨਾਸੀ ਬੇਮਾਚਹਾਰਿ ਜੇ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਸਿਮਰਿ ਨਾਇਣਾ ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੦॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧॥ ਨਿਦਕੁ ਗੁਰ ਕੀਨਾ
ਤੇਹ ਓਇ ॥ ਪਰਬੁ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਦਾਇਆ ਸਾਸਿ ਦਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲੁਜਾ ਲੁਜਾ ਮੁਜੇ ਹਿਨਾਸ ਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥ ਬਾਣਿਓ ॥ ਖਾਤ ਬਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟ ਤਨਾਹੀ ਗਾਮ
ਨੁਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥ ੧॥ ਰੁਸਮ ਭੂਤ ਹੋਅ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਮ ਨਿ
ਮਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੧॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧॥
ਪਨਤਨ ਮਨ ਕਿਲਾਵਿ ਖਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਛਾਕਨ ਕਉਇ ਕੁਹਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿੜ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੂਟ ਕਤ ਬਾਮਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁਆ ਗਏ ਖੋਟੇ
ਗਿਖਰੇ ॥ ੧॥ ਸਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਹੈ ਓਇ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥ ਜੇਹੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਹੁ ਸਗਣਿ ਪਰੇ ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੨॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਧਿਆਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਵਿਖ ਪੁਹਰਿ ਕੋਨਾਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਤਪਾਇ
ਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ॥ ਸੁਖ ਰਸਿ ॥ ਤਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਉਲਾ ਗੋਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦਨਾ ਗਾਇਣ ਕਰਣ ਕਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥ ਬਾਲ ਬੁਝੁਨ ਸੁਖ ਦਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਰਿਟੇਕਾ ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੩॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ਧਾਰਿਆ ॥
ਹੁਪਾ ਰਬੁ ਹਮ ਸੁਆਮੀ ਦਸ ਦੀ ਕੀਨਾ ਅਪਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਠਿ ਰਿਤਿ ਨਹੀ ਸਮਾਲੇਇ
ਨਸੇ ਸੇਗ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਗਾਥੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਚੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤੋ ਏਹੇ
ਰਵਾਨਾ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾਕ ਬਰੁ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੪॥

ਦੇਸੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਦਾ ਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਤੇ ਤੁ
 ਕੁਝ ਨੁਕੁੰਨ ਏਧਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏ ਜਤ ਏ ਜਤ ਬਹੁ ਪਰ ਕਰੇ ਸਰਬ ਅਰਬ ਬੀਚਰੇ ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਈ ਮੈ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੀਧਿ ਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੀਗਿ ਪੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ
 ਸੁਨਿ ਜਨਮਿ ਏ ਪਿਅਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੫
 ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਸੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੫੨੩ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਹੰਤ ਲਪਟਿ ਓਰੇ ਮੁਕੁੰਨ ਕਛੂ ਨ ਬੋਗੀ ॥ ਤੇਰੇ ਨਹੀ ਤੁ
 ਜਾ ਮੈ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਬਿਨੁ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੇ ਮੰਨਿ ਨ ਬਸਾਇ ਓ
 ਰੇ ਤ੍ਰਿਜਾਹਿ ਵਾਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਸਚਿ ਓ ਜਿ ਤੁਛੁ ਪਤਿਸਾਰਿ ਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇ ਸ
 ਚ ਪਾਇ ਓ ॥ ੩ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਰੂਪ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੪
 ਦੇਸੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੫੨੪ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਏ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥ ਅਨ ਅਦਰ ਸਿਧੁ ਨਿਨ ਕਰੀ ॥ ੧ ॥ ਵਡੇ ਭ
 ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇ ਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੈ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੁ ਏ ਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਪਬੁ ਤੇ ਮਾ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਕੁਸਲੁ ਸਭਿ ਖੇ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਅਚਾਰ ਬਿਓਹਾਰ ਜਤਿ ਹਰਿ ਕੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੀ
 ਵਰਤਨ ਹਰਿ ਕੁਨੀਆ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨੇ ਠਾਕੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹੋਰ ਮਹਿ ਆ
 ਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥
 ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਸੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੫੨੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਤੁਹੈ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਲੇਵੈ ॥ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਤੁ ਨ ਹੋਇ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਦੁਖੁ ਦੇਵੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਬੀ ਬੀਬੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕੁਰ ਮੁਗਧਾਇ ਆਹੇ
 ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਈ ਮੈ ਸਾਧੁ ਕੰਨੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿ ਓ ਪੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਨ ਅ
 ਲੇਖਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਸੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗਰਬਿ ਗਰੇਸੁ ਤੁਹੈ ਪੁਰੈ ਹੀ ਓਰੇ ॥ ਹੀ ਓ ਮ
 ਰਜ ਗੀ ਮਾਇ ਓ ॥ ਹੀ ਹਰਿ ਨੀਆਈ ਮੋਹਿ ਠਾਕਿ ਓ ॥ ਪੁਣੇ ਪੁਣੇ ਸਦ ਲੇਵੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈ
 ਰੇ ਪਾਇ ਓ ॥ ਮਹਾਰਾਜੇ ਰੇ ਗਾਥਾ ਦੁਸਿ ਉਲੂਕੁ ਏ ਓ ॥ ਨਿਹੰਗੁ ਗੁਰੁ ਹਿਸੀ ਜੋਇ ਓ ॥ ੧ ॥ ਸੁ
 ਏ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੁ ਜਨ ਸਗਲੇ ਬਰੇ ਸਗਲੇ ਪਾਛਤ ਮਿਟਿ ਓ ॥ ਜੋ ਕੇ ਲਹਣੇ ਮੁਹਾਰਾਜ ਗੀ ਗਾਠ
 ਹੀ ਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰੁ ਮਿਨ ਪਉਕਿ ਓ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥
 ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਸੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੫੨੬ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਗੁਨੁ ਮੇਰੇ ਪੂਰੁ ਜੀ ਕੀਨਾ ॥ ਪੰਚ ਦੇਖਾ ਮਹਾ ਅਹਿ
 ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੀਧਨ ਤੇ ਰਿਛੋ ਰਿਬਿਧਿ ਅਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ
 ਮੇਰੇ ਹੀ ਮੁਰਦੀਨਾ ॥ ਰੂਪੁ ਅਨ ਰੂਪੁ ਮੇਰੇ ਕਛੂ ਨ ਬੀਚੋ ਰਿਓ ਮਗਹਿ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪੋ

ਖਿਲਾ ਲਹੁ ਪਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀ ਨਾ ਤਿਸਹਿ ਕੋ ਕਿਹੁ ਸੋਈ ਪੁਰਨਾ ਕੋ
ਕੁਰਤਿ ਸਹੀ ਕੋਈ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪੀਤਿ
ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪਿਏ ਹੀਰਾ ਮਨ ਮਨਿ ਰਮ ਲਹੈ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਨਾ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਾਰ
ਹੈ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪੁਰੀਤਿ ॥ ਬਟ ਘਟ ਤੋ ਸਾਸੀ ਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈਰੇ ਸਥਾ ਕੀ
॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੁਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ
ਪਾਇਆ ਮਾਦਿ ਰੁਗਾ ਦਿਰਗਤ ਨ ਕੋ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਜੀ
ਲੁਮੇਰੇ ਪੁਨਾ ਬਿਸਰੁਨ ਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀ ਅਰੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਰੁਗਤ ਕਉ ਪੁਰਨ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦੁਤ
ਮੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਅੰਤ ਰਜ ਮੈ ਸੁਘੜੁ ਜਨਾ ਕੋਟਿ ਰਜਨਾ ਮਧਨੁ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਵਿਸਟਿਧਾ
ਤੁ ਪੁਰਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਸੁ ਪੁਰੀਆ ਘਾਵਹਿ ਸਮਰਥ ਕਾਨਾ ਤੇਰੀ ਸਗਣਿ
ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੨ ॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਤੋਰੇ ਪਾ
ਕੀ ਧੁਗਾ ਵੀਨ ਦਇਆ ਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਨ ਮੇਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਦਿ ਸਰਦਿ ਰਹਿਅ ਜਤੁ ਮਰਾ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜੇਤੁ ਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ ਸੇ
ਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਮਰਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕਿਸਾ ਸੁਖ ਸੰਗਤਿ ਮੇਟਿ ਬਿਬੁਗਾ ਸੁਖ ਸੰਗਤਿ
ਭੋਗਾਇ ਸੁਖੀ ਅਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨੇ ਕੂਰਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਦਿਕੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿਨਾ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿਆਸਾ ॥ ੧ ॥
ਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਾ ਦਿਖਨਾਸਾ ॥ ਪੁਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਦੇਖ
ਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੁਰਮ ਨੇਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ਸੀ
ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿ ਸੋਇ ਪੁਰਨ ਨ ਕਪਰ ਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੪ ॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨਾ ਜੀਅ ਪੁਨਾ ਮਾਨ ਸੁਖ ਦਤ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਮਨ ਕੋ ਰਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰ
ਨੁਚਤੁ ਰਸ ਰਬੇਰਾ ਸਰਬੇਰਾ ਰਿਦਵਾਸ ਨਿਵਾਸ ਰੁਗਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਨਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰ
ਮਿਥੀ ਜਨ ਸੇਖਾਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰੁਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਅਨਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਨਾਨ ਕਦਾਸ ਸਦਾ ਬਇਜਾਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੫ ॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਈ ਮਾਇਆ ਛਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਰੁਜਨੁ ਬਿਨੁ ਹਰ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਛੋਰਿ ਸਿਆਨ ਪਥੁ ਚਤੁਰਈ ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੇਵਿਸਾਧ ਮਾਗਿ ਚਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤ ਰਜਾ
ਮੀਮਨ ਖਦੇ ਹਕਾਇ ਹੁਊ ਭੁਭੁ ਛਾਉ ॥ ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੁ ਜਨ ਰੁਗ ਹੀਨ ਸਮਸ਼੍ਰੁਤਾ ਹੀ

ਖੁਸ਼ਮਭਗਤਿ ਰਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੨੬ ॥ ਟੋਡੀ ਪਤਿਸਾਰੀ
 ॥ ਅਈ ਚਰਨ ਗੁਰਮੀਠੇ ॥ ਫਰੈ ਭੁਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਭੁਗਤੀਠੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਚਿਹਨ ਗਾਢ ਤਾ ਅਚਿਤ ਅਥਿਨਾਸੀ ਕਾ ਮੋਕੁ ਪਬਿਨ ਸੇਮ ਦਵੀਠੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭੁਏ ਸਾਚ ਗੰਗਿ
 ਤੇਜ ਨਾਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁ ਰਿਨ ਹੀ ਪੀਠੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਗੰਗਾ ਸਜੇ ਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲਾ ਜਾਨੇ
 ਸਤਿ ਸੁਠੇ ॥ ਨਾ ਪੁਰਤਨੁ ਪਾਇ ਚਿਜ ਨਾ ਅਥਿਹੁ ਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੁਠੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨੭ ॥ ਟੋਡੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤ ਗਾ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭੋਲੇ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹੁਇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੋਟਿ ਬਿਰਭਾਗੀ ਜੋ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਵਦਾਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਾਹਿ ਕਾ ਦਿਲੀ ਚਿਜ ਨੁ ਅਪਨਾ
 ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਟੇਗੁਰ ਬਚਨੇ ਬਹੁ ਨਿਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰ
 ਨਿਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਾਪੁਨਾ ਹਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੨੮ ॥ ਟੋਡੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਅਈ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਸੁਖਾ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨ ਸੈਸਭ ਦੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹ ਚਿਕੋਟਿ
 ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖਾ ਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਤ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਦੇਖਿ ਸਰੂਪੁ ਪੁਰਨੁ ਭਈ ਅਸ ਦਰ
 ਸਾ ਭੋਟ ਤਉ ਤਰੀ ਭੂਖਾ ॥ ੧ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧ ਕਾ ਮਧਿ ਨੁ ਪਾਰ ਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੁਖੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਾਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਛਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਪੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੯ ॥ ਟੋਡੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ
 ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਧਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹ ਚਿਹਨ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੁਜਾ ਪਰਸੇ ਸੁਰਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਤੁ ਥੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਢ ਤਾ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਰਭੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁ ਰਿਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾ
 ਮਰਤਨੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਠਮ ਸੁਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਬੈਰਾ ਟੋਡੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ੫੨ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਕਿਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ
 ਗਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹ ਚਿਕੋਟਿ ਚਾਰ ਤੇ ਸੇਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਸਰ
 ਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਦਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

१६ सति नभुकरत प्रभुतिरुत्तिरद्वैत

अकलपुत्रति अजुति सैरगुगपुसदि

रहोति लीगपति साही ५ ५२१ ॥ अकलपुत्रकरी अलमदुनी अलिया असमनति
मीदरधत आषपेदा एसिपुदा ए॥ १॥ अदेचसमदी दं न ए॥ दुनी अमुदरधत
नीगल हद ए॥ १॥ अहो गीबन पै दन हग मकुसत नी मुदर धषे ग ए॥ १॥ अल
बजक बजक दोरे दोर सज ए॥ २॥ अली तिअ मति धिग दग दग बग मिकुषन ए॥ १॥
बमजग ए॥ १॥ अमुदरधत नी त्रिचिके वे वि द ए॥ ३॥ अ द ए॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल
अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ १६ सति गुगपुसदि

तिलीगपति साही ५ ५२३ ॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ १६ सति गुगपुसदि
रजोतुते गी मति टेका सदा सदा जपि न क ए॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
कते ग अ प ए॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
एदुधन गी गुगपुसदि न क ग ए॥ २॥ अदी सै सै ते ग गुगपुसदि न क ग ए॥ २॥
अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
अति स क ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ १६ सति गुगपुसदि

तिलीगपति साही ५ ५२३ ॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ १६ सति गुगपुसदि
रद न गी अमगल क ए॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
गुगपुसदि न क ग ए॥ २॥ अदी सै सै ते ग गुगपुसदि न क ग ए॥ २॥
तिमल कुदिल क स प र द ग ए॥ २॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
दगी जे च द अ म ह स ए॥ ३॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
अम स द न क की अ र द ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
दुनी अ ए क रू जी स रू प ल क जी ते प क ए॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
दुज दै च ल त ते रे अ पि अ रे म रि दी प ए॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
दिन सु गे टि जि त्रु अ म पे से कि ए॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥
न ह उ स के स ग ल अ मु ते रे ज न दै ख रि दी द ग ए॥ ३॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥ अमुदरधत नी पकमल ए॥ ४॥ १॥

ਨਾਉਗੁ ਰਮਿਲਿਨਾਨਕਬੁਝਿਅਸਦਾਏਕਚੁਗਾਉ॥੪॥੨॥੪॥ ਤਿਲਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੀ
 ਤਦਨਾਦਿਲੁਸੇਚਾਮੁਹਬਤੇਮਨਿਤਨਿਬਸੈਸਦਸਾਹਬੀਦੀਮੋਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਦਨੇਦੀਦਰਸਾ
 ਦਿਬਕਛੁਹੀ॥ਇਸਕਾਮੇਲੁਪਾਕਪਰਦਦਗਰਤੁਖਦਿਖਸਮੁਦਰਅਤੇਲੁ॥੧॥ਦਸਤਗੀਰੀਦੇਹਿ
 ਦੇਖਦਗਤੁਹੀਰੂਹੀਏਕਾਕਰਤਰਕੁਦਰਤਿਕਰਣਖਲਕਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ॥੨॥੧॥੫॥

੧ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂਹੀਸੀਮੁਖਦਾਕਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥੫॥ ੫੨੧ ॥ਬਾਜੀਗਰਿਜੇਸੇਬਾਜੀਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਪੁਭੇਖਦਿ
 ਖੁਦੀ॥ਸੰਗੁਉਤਰਿਬੰਮਿਧਿਪਾਸਾਗਾਤਬਏਕੋਏਕੰਕਾਰਾ॥੧॥ਕਦਨਪੁਦਿਸਟਿਓਬਿਨਸਾਇ
 ਓਕਤਹਿਗਇਓਉਕਤਤੇਅਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਰੇਉਹਰਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥ਕਨਿਕਭੂਖਨ
 ਕੀਨੇਬਹੁੰਗਾ॥ਬੀਜੁਬੀਜਿਦੇਖਿਓਪਰਕਾਗਾਠਲਪਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥੨॥ਸਹਜਘਟਾਮਹਿ
 ਏਕਅਕਸੁ॥ਘਟਛੂਟੇਤੇਓਹੀਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਭੁਮਲੋਭੁਮੋਹਮਾਇਆਦਿਕਾਗਾਭੁਮਛੂਟੇਤੇਏਕੰਕਾਰ
 ॥੩॥ਹਿਉਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸਤਨਾਹੀ॥ਨਾਕੋਅਵੈਨਾਕੋਜਹੀ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਉਮੈਮਲੁਧੋਈ॥ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਮੇਰੀਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੪॥੧॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕੀਤਲੋਹੁਹਿਸੇਪ੍ਰਭੋਹਇ
 ॥ਤੁਛੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੇਜਨੁਸੇਦੇਤਿਉਪੁਰਨਕਜਾ॥ਦਸਅਪਨੇਕੀਰਖਹੁਲਾਜ॥੧॥ਤੇ
 ਰੀਸਰਣਿਪੁਰਨਦਇਆਲਾ॥ਤੁਛੁਬਿਨੁਕਦਨੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਸਿ
 ਹਰਿਅਭੁਰਪੁਰਿਯਾਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੁਰਿ॥ਲੋਕਪਤੀਅਰੈਕਛੂਨਪਾਈਐ॥ਸਾਚਿਲਗੇਤ
 ਹਉਮੈਜਾਈਐ॥੨॥ਜਿਸਨੇਲਾਇਲਏਸੇਲਗੇ॥ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਅੰਤਰਿਤਿਸੁਜਾਗੇ॥ਦੁਰਮੰਤਿਜ
 ਇਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੩॥ਤੁਇਕਰੋਜੇਹਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ॥ਤੁਪੁਕਾ
 ਵੈਤਅਠਹਿਰਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਭਰਤੀਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦਧਿਆਏ॥੪॥
 ੨॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਧਰੁਸੇਹਗਨਿਜੇਪ੍ਰਭੁਪਛਾਨੈ॥ਮਨੈਹੁਕਮੁਤਜੈਅਭਿਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਅ
 ਸਿਉਰਤੀਰਲੀਅਮਾਨੈ॥੧॥ਸੁਨਿਸਖੀਏਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨੀਸਾਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਤਜਿਲਾਜਲੋਕ
 ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਕਉਸਮਸੁਦੈ॥ਸੇਈਕਮਾਦੈਜੇਪ੍ਰਭੁਭਏ॥ਸਾਸੇਹਗਣਿਅੰਕਿਸਮਦੈ
 ॥੨॥ਗਰਬਿਗਹੇਲੀਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਠਹਿਪਛੁਤਦੈਜਬਰੈਟਿਬਿਹਾਏ॥ਕਰਮਹੀਣਿਮਨਮੁਖਿਵਹੁ

ਪਾਏ॥ ੩॥ ਬਿਨਉਕਰੀਜੇਜਾਣਾਦੁਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀਰਹਿਆਭਰਪੁਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਗਾ
 ਦੇਖਿਹਦੁਰਿ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀ॥ ੧॥ ਗਿਰੁਦਸਿਭੁਰਿਕੀਨਾਹਉਘਰਕੀਨਾਹਿ
 ਦਾਸਦਾਸੀਕਰਿਦੀਨੀਭੁਤਗਿ॥ ਸਗਲਸਮਿਗੀਮੈਪਰਕੀਜੇਵੀ॥ ਅਸਪਿਆਸੀਪਿਰਕੀ
 ਲੇਵੀ॥ ੧॥ ਕਵਨਕਹਾਭੁਨਕੀਤਪਿਅਰੇ॥ ਸੁਪਤਸਰੂਪਦਇਅਲਪੁਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉਸਾ
 ਸੀਗਾਰੁਭਉਅੰਜਨਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਤਬੋਲੁਮੁਖਿਖਾਇਆ॥ ਕੰਗਨਬਸਤੁਗਹੇ
 ਨੇਸੁਹਾਵੈ॥ ਧਨਸਰੁਸੁਖਪਾਵੈਜਾਪਿਰੁਪਰਿਆਵੈ॥ ੨॥ ਗੁਣਕਮਣਿਕਰਿਕੰਤੁਰੀਣੁਇ
 ॥ ਦਸਿਕਰਿਲੀਨਾਗੁਰਿਭਰਮੁਭੁਕਾਇਆ॥ ਸਰੁਤੇਉਚਾਮੰਦਰੁਮੇਗਾ॥ ਸਭਿਕਮਣਿਤਿਆਰੁ
 ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਗਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਅਸੁਰਜੇਤਿਉਜੀਆਰਾਸੇਜਦਿਛਾਈਸਰਧਅਪਾਰ
 ਨਵਰੰਗਲਾਉਸੇਜਰਾਵਣਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਪਿਰਧਨਮਿਲਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੪॥
 ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਉਮਕਿਓਹੀਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ ਖੋਜਤਚਰਿਓਦੇਖਉਪਿਆ
 ਜਾਈ॥ ਸੁਨਤਸੰਦੇਸਰੇਪ੍ਰਾਗਿਹਿਸੇਜਦਿਛਾਈ॥ ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓਤਿਉਨਦਰਿਨਪਾਈ॥
 ੧॥ ਕਿਨਬਿਧਿਹੀਅਰੇਪੀਰੇਨਿਮੰਨੇ॥ ਮਿਲੁਸਾਜਨਹਉਤੁਭੁਕੁਰਬਾਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਉਏਕਸੇ
 ਜਦਿਛਾਈਧਨਕੰਤਾ॥ ਧਨਸੁਰੀਪਿਰੁਸਦਾਜਰੀਤਾ॥ ਪੀਓਮਦਰੇਧਨਮਤਵੰਤਾ॥ ਧਨਜਾਏ
 ਜੇਪਿਰਬੋਲੀਤਾ॥ ੨॥ ਭਈਨਿਰਾਸੀਬਹੁਤੁਦਿਨਲਾਗੇ॥ ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਸਗਲੇਝੁਕੇ
 ਖਿਨੁਰਹਨੁਪਾਵਉਬਿਨੁਪਗਪਾਗੇ॥ ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਉਪ੍ਰਭਮਿਲਹਸਰਾਗੇ॥ ੩॥ ਭਉਓਕ੍ਰਿ
 ਲੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਬੁਝੀਤਪਤਿਪਰਹਿਪਿਰੁਪਾਇਆ॥ ਸਗਲਸੀਗਾਰੁਹਉਮੁਖੁ
 ਹਿਸੁਹਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਭੁਕਾਇਆ॥ ੪॥ ਜਹਦੇਖਤਹਪਿਰੁਪੈਭਾਈ॥ ਖੋਜਿ
 ਓਕਪਟੁਤਾਮਨੁਠਹਰਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉਦੂਜਾ॥ ੫॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਕਿਅਗੁਣ
 ਤੇਰੇਸਾਹਿਸਮਾਲੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕੇਦਾਰਾਰੇ॥ ਬੈਖਰੀਦੁਕਿਆਰੇਚਤੁਰਾਈਇਹੁਜੀਉ
 ਰੂਸਕੁਥਾਰੇ॥ ੧॥ ਲਾਲਰੰਗੀਲੇਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਹਮਥਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥
 ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਮੋਹਿਦੀਨੁਭੇਖਾਰੀਤੁਮਸਦਾਸਦਾਉਪਕਾਰੇ॥ ਜੇਕਿਛੁਨਾਹੀਜਿਸੈਤੇਰੇਦੈਮੇਰੇਠ
 ਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਕਿਅਸੇਵਕਮਵਉਕਿਆਕਹਿਰੀਣੁਵਉਬਿਧਿਕਿਤੁਪਾਵੁਦਰਸਾਰੇ
 ॥ ਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਅੰਤੁਨਲਹੀਐਮਨੁਤਰਸੈਚਰਨਾਰੇ॥ ੩॥ ਪਾਵਉਦਨੁਛੀਰੁਹੋਇਆ
 ਗਉਮੁਖਿਲਗੈਸੰਤਰੇਨਾਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪ੍ਰਭਿਹਬਦੇਇਨਿਸਰਾਰੇ॥ ੪॥

सुगीपति सारी ५ ॥ ५२३ ॥ सेदोषे गीमगुनबहुतामहलुनपदै कउतेपउता ॥ १॥
 जेपुअमनेतिनकी गीसा ॥ कुडेपुगधकी गीसा ॥ १॥ ॥ गउओ ॥ भेखदि कदै सउनकमदै
 ॥ कउतेमहली ति कटिनअदै ॥ २॥ अउती सदाऐ मदिअकमतामतिनजीपीति
 कउतेपुगधता ॥ ३॥ कउतनकपुगधिनउसुनी जे ॥ कुचलु कठेरकमी मुकउकी जे ॥ ४॥ द
 सनदेखेकी दुरिआए ॥ तुमसुपदातेपुगधसुगुटी ॥ १॥ गउओ ॥ १॥ १॥ सुगीपति सारी
 ५ ॥ सुगेकमकउतिउठिपलेऐआतामकी बेलपेपैसेऐआ ॥ १॥ अउिसरुअपनपुष्टै
 तऐआतामदिअमेहगिलपटना ॥ १॥ गउओ ॥ ऐउलउरि कउिबिगसिठुलिबैठा
 सपजनाकदरसुनरीठा ॥ २॥ कबपुनसमझैअगिअनुगदरा ॥ बपुगिबपुगिलपदिऐ
 जरा ॥ १॥ गउओ ॥ बिबैतादकगनसुटिठीता ॥ गरिजसुसुनतअलसुमनिकीता ॥ ३॥ दिस
 टिनगीरेपेखतअंपो ॥ डिजचिठुठेसठिपपो ॥ १॥ गउओ ॥ कउतनकपुगधसकरीजे ॥
 कउिबिगपामेहिसा ॥ पसंगुदीजे ॥ ४॥ तउकिठुपटीमैजउिरेटीमैरेता ॥ जिसचिपुष्टै
 उसनामुलेता ॥ १॥ गउओ ॥ २॥ ८॥ सुगीपति सारी ५ ॥ ५२४ ॥ मरिउ कउतदरिनअदै
 ॥ गलमरिपउटुलेठटकादै ॥ १॥ उरमैरुलसाकउठिउता ॥ नीरुबिरेलेपिपिपिमरुत
 ॥ १॥ गउओ ॥ जिमुपउठकउिठकउकउता ॥ उपउटुलेऐसकउिउबउता ॥ २॥ कउतगग
 उलराभीगापउठनदुनपगगिगी ॥ ३॥ गुरमिलिनकठकउजता ॥ जलिबलिम
 जीअलिपुगनबिपता ॥ ४॥ ३॥ ८॥ सुगीपति सारी ५ ॥ ५२५ ॥ लालगुरदिअकदुन
 गरीगी ॥ सधीबउदुमुहमिगी ॥ १॥ सुपबसुपबसुपदी ॥ अपनेपूतिअकैरिगी
 तीगी ॥ १॥ गउओ ॥ पदमलदुईसंगितैनउतीगी ॥ जपठदउतजउिततीगी ॥ २॥
 जपउपसंजमुदेउिजतीगी ॥ टिकनिमधमिलदउमेरिपनपतीगी ॥ ३॥ मउतदुअ
 ठुपिउतीगी ॥ साननकसेगदतीगी ॥ ४॥ ४॥ १०॥ सुगीपति सारी ५ ॥ ५२६ ॥ उंजीदु
 उंपनअमगा ॥ उंजुपिपेपिपेपिअनसाधरा ॥ १॥ उंसजनुपूतिमुमेगा ॥ चितरिनबिसर
 चिकपुबेगा ॥ १॥ गउओ ॥ ब्रैखरीदुचउिदासरेरेगा ॥ उंरुठकउगुटीगरेगा ॥ २॥ केदिदस
 नकैदरिबगे ॥ निमधनिमधदसैतिनताले ॥ ३॥ उकिठुनगीसककिठुतेगा ॥ उतिपेतिननक
 नंकिबसेगा ॥ ४॥ ५॥ ११॥ सुगीपति सारी ५ ॥ ५२७ ॥ सुखमहलजकेउिचदुअगे ॥ तमरिदसहि

ਭਗਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਤੀਅਤਿਮੀਠੀ॥ਦਿਰਲੈਕਾਪੁਨੇਤਹੁਰੀਠੀ॥੧॥ਕਉ
ਤਹਗੀਤਨਦਅਖਰੇਸੀਗਾ॥ਉਹਸੀਤਕਟਹਿਹਰਿਰੰਗਾ॥੨॥ਤਹਮਰਨਜੀਵਨੁਸੇਕੁਨਹਰ
॥ਸਾਚਨਾਮਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾ॥੩॥ਗੁਹਜਕਥਾਇਹਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਣ
੪॥੬॥੧੨॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਕੈਦਰਸਿਪਾਪਕੋਟਿਉਤਰੇ॥ਭੇਟਤਸੀਠਿਉਤਰੇ
ਜਲੁਤਰੇ॥੧॥ਓਇਸਾਜਨਓਇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਜੇਹਮਕਉਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਰੇ॥੧॥ਗੁਹ
ਜਕਾਸਬਦੁਨਤਸੁਖਸਾਗੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਜਮਦੁਤਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਜਾਕੀਧੀਰਕਇਸੁਮਾ
ਸਧਾਰੇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਮੁਖਉਜਲਥੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਪ੍ਰਭਿਅਪਿਸਦਾਰੇ॥ਸਗਣਿਨਾ
ਤਿਨਸਦਥਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੭॥੧੩॥ । ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਗੁਹਨਪਾਟੁਹਿਸੁਰਿਨਦੇਵ
ਉਠਿਸਿਧਰੇਕਰਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥੧॥ਜੀਵਤਪੇਖੇਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੀ
ਤਿਨਿਵਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਗੁਹਉਭਾਬਦਿਸਾਹਸਾਹਦਾਪਾਰੀਮਗਨਾ॥ਜੇਦੀਸੈਕੁਪ੍ਰਦ
ਰਨਾ॥੨॥ਕੁਰੈਮੇਰਿਲਪਟਿਲਪਟਾਨਾ॥ਛੋਰਿਚਲਿਆਤਠਿਹਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ
ਕਕਉਕਰਹੁਦਾਤਿ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਦਿਨੁਰਤਿ॥੪॥੮॥੧੪॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥
ਪਾਟਪਾਟਅੰਤਰਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ॥ਸਗਲਸਮਗੀਉਤਿਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮੁਤੂੰਪ੍ਰਨਾਮਕਰੇ
॥ਤੁਮਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਾਰੇ॥੧॥ਗੁਹਉਅਨਿਕਜੋਨਿਕੁਮਿਕੁਮਿਕੁਮਿਹਾਰੇ॥ਓਟਗਹੀ
ਬਸਾਧਸੀਗਾਰੇ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰੇ॥ਨਨਕਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੈਨਾਰੇ॥੩॥੮॥੧੨
ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਕਦਨਕਾਜਮਾਇਅਦੁਰਿਅਈ॥ਜਾਕਉਬਿਨਸਤਬਾਗਕਾਈ
੧॥ਇਹੁਸੁਪਨਸੇਵਤਨਹੀਜਾਨੈ॥ਅਚੇਤਬਿਵਸਥਾਮਹਿਲਪਟਾਰੇ॥੧॥ਮੁਹਮੇਰਿਮੇਰਿਗ
ਦਾਰਾ॥ਪੇਖਤਪੇਖਤਉਠਿਸਿਧਾਰਾ॥੨॥ਉਚਤੇਉਚਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਈਝੰਤਬਿਨਹਿਉਪਾਰ
੩॥ਦੁਸਰੇਆਨਕੋਰੋਈ॥ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਏਕੋਸੋਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ
॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਕਉਹਉਜੀਵਾ॥ਚਰਨਕਮਲਤੇਰੋਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਸੋਹਰਿਮੇਰਾ
ਰਜਮੀ॥ਭਗਤਜਨਕੈਸੀਗਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਕਉਸੁਟਿਸੁਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਿਆਵਾਅ
ਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਵਾ॥੨॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨਿਆਨੰਦਾ॥ਗੁਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦ
੩॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਰੁਉਬਿਆਪੈ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ ਸੁਹੀ
ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਪਿਆਨੁਪਾਰੀ॥ਰਸਨਾਜਾਪਜਪਉਬਨਵਰੀ॥੧॥
ਸਭਲਖੁਰਤਿਵਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਪ੍ਰਣਅਧਾਰੀ॥੧॥ਗੁਹਉਸਾਧਸੀ

ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਬੁਢਿ ਕਰਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਰੀ ॥
ਵਿਗਨ ਮਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਜਪਿ ਪਾ
ਰਿਉ ਤਾਰੀ ॥੪॥ ੧੨੧ ॥ ੧੨੨ ॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ਭ੍ਰਿਮੇ ਹਿਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਰ
ਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਸਾਧੀ ॥ ੧੨੪ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਮੁਤ ਮਾਰੇ ॥ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਰੇ
ਅਗਰਹ ਉਡੈ ਦਾਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁ ਬਾਹਿਰ ਮਾਨੀ ॥੨॥ ਸੁਅਦਈ ਰਖ
ਮਦਮਾਇਆ ॥ ਇਨਸੰਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਹਾਜੀ ਦਨਹਰਿ ਰਾਇ
ਆਸਗਲਤਿ ਅੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥ ੧੨੫ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧੨੭ ॥
ਤਰਖਤ ਕਹੀ ਅਤ ਅੰਧਾ ॥ ਸੁਨੀ ਅਤ ਸੁਨੀ ਐਨਾ ਹੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਉ ਜਣੈ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਾਪਕ
ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਘੋਰ ਮਹਲ ਸਦਾਰੀ ਗਿਰਤਾ ॥ ਸੰਗਿ ਰੁਮੈ ਕਛੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਘਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਭੂਡਾ ॥
ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ਮਿਲੈ ਜਮ ਰੂਡਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ॥ ਮਹਾਗਰਤ ਮਹਿ ਨਿਪਰਤ ਜਾ
॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਰੂਬਤ ਪਾਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ੧੨੮ ॥ ੧੨੯ ॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
॥ ਜੀਵਤ ਮੇਰੇ ਬੁਢੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰਮਿ ਪਰਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿਸ ਜਨਇਉ
ਵਤਰੁਤ ਗੀਐ ॥ ਮਿਲਿਸਾ ਧੁਹਰਿ ਨ ਮੁਢਿ ਚਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਵਸਾਨ ਹੀ ਜਾਪਟ
ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭੁਲ ਮਨੈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਜਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਮੁਰਗੀ ॥੪॥ ੧੩੦ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸੁਹੀ
ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧੩੨ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਣੈ ਹਾਗੁ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਦੇਅ ਪਰਾਗੁ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਕੇ ਚਰਣ
ਕਮਲ ਮਨ ਪਿਆਇ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵ ਜਲਿ ਰੂਪੁ ਤਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਾ
ਦੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾਟੁਟ ਗਾਢੈ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਮ ਨਿਅਵੈ ਸੀ
ਉ ॥੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਰੇਣੁ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਪਾਢੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਢੈ ॥੪॥ ੧੩੩ ॥ ੧੩੪ ॥
ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧੩੫ ॥ ਗੁਰੁ ਅਪਨੇ ਉਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਮਾਠ ਪਹਰਹਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈ
ਐ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲੁ ਪਾਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕ
ਮਲ ਮਿਓ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਉਗ੍ਰੀਤਿ ਮੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦ੍ਰੁਸੈ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਜ
ਨਮ ਕੇ ਕਿਲੁ ਦਿਖ ਜਾਰੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦੇਇ ॥ ਮਾਲਾ ਗਨਿ ਨ ਕੁਮਾਰੈ ਸੀਤਰ ਦਾਬਾ ॥
੧੩੫ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧੩੭ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਰੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ

ਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥੧॥ ਏਹ ਬੇਨੀਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਣੇ
ਗਣਿ ਰਖ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੈ ਜਤੇ॥੨॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੈ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਫਸ ਰਿਸੇਰੇ ਮੀਤਾ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਦਿਸਹੁ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਤਸਿ॥੪॥੧੫॥
੨੪॥ ਸੁਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਭਾਣੀ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਹਿ ਸੰਗਿ ਸਹਈ
॥੧॥ ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਿਸਮਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪੁ
ਰਿਸਿ ਨਾਹ॥ ਕੋਟਿ ਅਵਤਾਰਿ ਸੁਬੇਧ ਤਨਾਹ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਗਏ ਕੋਟਿ ਹਮਰੇ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਕੰਟਕੁ
ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬਿਦਰੇ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜ ਰਾਮੁ ਰੰਗੀ॥੪॥੧੬॥੨੫॥
ਸੁਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਰਗਾਹਾ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੈ ਦਮੰ ਗਲ ਸੁਖ ਤਹਾ॥੧॥
ਚਲੁ ਸਖੀ ਏ ਪ੍ਰਭ ਰਵਣ ਜਾਹਾ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਬੇਨੀਤੀ ਜਨਨੁ ਰਿ
ਬਾਛਾ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਦਿਖਲਾਹੀ॥੨॥ ਮਹਤੁ ਨ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਹਾਹੀ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਕਰੁ ਉਤਸਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸ
ਮਾਹਾ॥੪॥੨੦॥੨੬॥ ਸੁਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਫੁਲਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ
ਕਮਲ ਰਿਦਮਾ ਹਿਨਿ ਦਾਸਾ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨੁ ਤੁਛੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ॥ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਨੁ ਜਨਨੁ
ਭੋਗੁ ਚਾਵਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਝੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਅਚਰ ਜਸਾ ਦਤ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ॥
੨॥ ਲੋਕੁ ਮੁਖਾ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਿ ਬਾਕੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨਤਾ ਕੀ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੋਭੇ
ਨਿਵਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ॥੪॥੨੧॥੨੭॥ ਸੁਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਨਿਕ
ਗਦਾ ਸਕੇ ਪਰਹਰਿਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ॥੧॥ ਤੁਮ ਹਿ ਛੁਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨਮੁ ਪਾ
ਉਰ ਬੁਝਿ ਪਰਿਓ ਜਾਨੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦੇਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਸਾ॥ ਬਿਨਮ ਹਿ ਦੁਰਿ ਕੀਏ
ਇਆਲਾ॥੨॥ ਸੇਗੋਰਾ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਦੁਰਿ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਭਾਰੀ॥੩॥ ਦਿਸਟਿ ਪਰਿ ਲੀਨੋ ਲ
ਵਿਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ॥੪॥੨੨॥੨੮॥ ਸੁਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਦੀਨੁ
ਛੁਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ॥ ਦੁਹੀ ਸਗਾਈ ਪੁਨਾਮੀ ਕਹਾਏ॥੧॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਰ
ਗਤਿ ਅਪੇਜਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਭਲਾ ਕਹਾਏ॥ ਦੀਨ ਕੈ ਤੇ ਸੈ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਏ॥ ਸਰਬ
ਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਗੈ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇ ਅਤਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗੈ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇ
ਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ਅਤੇਰਾ॥੪॥੨੩॥੨੯॥ ਸੁਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹਕ ਲੋਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ॥ ਈਤ ਉਤ ਕੀਓ ਟਸਵਾਰੀ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਨਾਮਾ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਅ

੩੦੦॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਾਬਿਨਾਸੀਰੋਇਦਿਨੁਗਾਉ॥ਜੀਵਤਮਰਤਾਹਿਚਲੁਪਾਵਹਿਬਉ॥੨॥ਸੇ
ਸੁਸੇਵਿਜਿਤੁਤੇਟਿਨਅਫੈ॥ਖਤਖਰਚਤੁਖਿਅਨਦਦਿਹਫੈ॥੩॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖਸਾਧਸੀਰੀ
ਪਇਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਆਇਆ॥੪॥੨੪॥੩੦॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥੧॥ਰਹ
ਗੁਰੇਜਬਭਏਦਇਆਲਾਦੁਖਬਿਨਾਸੇਪੁਰਨਰਈਘਲਾ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਦਰਸੁਤੁਮਰਾ॥
ਗਣਕਮਲਜਟੀਬਲਿਹਰਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਰਕੁਰਕਦਨੁਮਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਬਣਿਆਈ॥ਪੁਰਬਕਰਮਿਲਿਖਤੁਪਰਿਪਾਈ॥੨॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜਪਰਤਪ
ਜਲਿਨਸਾਕਹਿਤੀਨੇਤਪ॥੩॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਹਿਹਰਿਚਰਣਤੁਮੁਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮਰੇਦਨੁਪਿਆ
ਮੇ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੇਸੰਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਜਿਤੁਰਸਨਾਹਰਿਨਾਮੁ
ਉਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿਬੋਨੀਤੀਪੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧਗਵਹਿਨੁਣਸਦਾਰਸਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀ
ਵਨਗੁਪੁਸਿਮਰਣਪੁਰਤੇਰਾ॥ਜਿਸੁਕਿਪਾਕਹਿਬਸਹਿਤਿਸੁਨੇਰਾ॥੨॥ਜਨਕੀਭੂਖਤੇਰਾ॥ਮੁਅਧਾ
ਗੁਰੀਵਾਤਾਪੁਰਦੇਵਣਹਰਾ॥੩॥ਰਾਮਰਮਤਸੰਤਨਸੁਤਮਨਾ॥ਨਾਨਕਦੇਵਨਹਾਰਸੁਜਾਨਾ॥੪॥
੨੬॥੩੨॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਬਹਤੀਜਤਕਦੇਦ੍ਰਿਸਟਿਨਸਾਰਤਾ॥ਮਿਥਿਆਮੇਧਬੰਧ
ਹਿਨਿਤਪਾਰਚਾ॥੧॥ਮਾਧਵੇਰੁਜੁਦਿਨਨਿਤਰੈਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਭੁਜੀਤਿਹਰਿਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਰਤਬਿਕਾਰਦੇਉਕਰਣੁਰਤਾ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਰਿਵਤਿਲੁਨਹੀਧਰਤਾ॥੨॥ਰਰਣਪੇਖਣਸੀਰੀ
ਅਉਧਾਬਿਹਾਣੀ॥ਜੈਜਗਦੀਸਕੀਗਤਿਨਹੀਜਣੀ॥੩॥ਸਰਣਿਸਮਰਬਅੰਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥
ਉਤਰਨਾਨਕਪੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੨੭॥੩੩॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਾਧਸੀਗਤਰੈਭੈ
ਸਗਗਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਿਰਤਨਗਰਾ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਨਾਰਾਇਣਾ॥ਦੁਖਰੋਗਸੇ
ਗਸਰਿਬਿਨਸੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰੇਮਿਲਿਪਾਪਤਜਾਇਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਮ
ਤੁਠੀਰਮਲੁਸਾਦੁਸੁਆਉ॥੨॥ਅਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਖਿਆਈਐ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਤੁਹੋਇਤਾ
ਪਈਐ॥੩॥ਸਰਣਿਪਏਜਪਿਵੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੨੮॥੩੪
॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਘਰਕਾਕੁਜਨਜਾਣੀਰੂੜਾ॥ਝੂਠੈਪੈਰਚਿਓਝੂੜਾ॥੧॥ਜਿਤੁਤੁਲ
ਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਨਾ॥ਜਾਤੁੰਦੇਹਿਤੇਰਾਨਾਉਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾ
ਗੋਰਮਰਸਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁਮਤੇ॥੨॥ਬਾਹਪਕਰਿਪੁਰਖਾਪੇਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਵੁਟੇਗਾਢੇ
॥੩॥ਉਧਰਸੁਆਮੀਪੁਰਕਿਰਪਾਸਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੨੯॥੩੫॥ ਸੁਹੀ
ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਚਚਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਰਬਸੁਖਠਿਹਿਨਹੀਰੋਲਾਇਆ॥

੧॥ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਹੋ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨੈ ॥ ਤ ਤੇ ਕਰਤੇ ਅਸ ਬੇਰੁ ਕੀਨੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਕ
 ਤ ਅਚੁਤ ਅਭਿਨਾਸੀ ॥ ਤ ਤੇ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਭਾਸੀ ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੈ ਲਕਿਲਾਈ ॥ ਚਰ
 ਅਨੰਦ ਨ ਕਰੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩॥ ੩੦॥ ੩੬॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ
 ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਰਸ ਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲੀਰ
 ਲਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ੧॥ ਸਾਧੂ ਧਰਿ ਮੁਖਿ ਮਾਸੁ ਤ ਕੀਲਾਈ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨॥ ੩੧॥ ੩੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਹੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਪੁ
 ਗ ਕਿਰਪਾ ਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮਹੀ ਪਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਤੂ ਸਭੁ ਤੁਮਹਾ ਮਲਾ ॥ ੧॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸੰਤਰਫਾਲਾ ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੩੮॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ
 ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਣੀ ॥ ਅਪੇ ਬੈਸੈ ਸਰਾਸੇ ਈ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਾ
 ਧਾ ਗੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੈ ਨ ਦੁਨਿ ਰੋਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਰਖਾ ਅਪੋਰੇ ਆ ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੯॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੇਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ
 ਰੈ ਭੁਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਆਮੁ ਦਰਿ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹੀ
 ਦੂਤਾ ਲਾਈ ॥ ੧॥ ਪੈਸ ਬਿਛੋਰ ਕਰਤ ਕਸਈ ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਆਈ ॥ ੨॥ ਅ
 ਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀ ਅਨਭਗ ਆਈ ॥ ਪਰਿਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰੁ ਆਈ ॥ ੩॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਮਪਨ
 ਆਪਈ ॥ ਕਿਸੁ ਦੇਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਈ ॥ ੪॥ ਸੁਟਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਚਰਣ
 ਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੫॥ ੩੪॥ ੪੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਹੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਭਲੀ ਭਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਪਉ
 ਲਹਰਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸੰਧ ਸੀ ਕਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਰਿ ਆ
 ਏ ॥ ਜਲਿ ਜਉ ਏਹੁ ਬਡੁ ਪਨਾਮਾਇਆ ਲੇਪੁ ਟਾਏ ॥ ੧॥ ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਇ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖੁ ਮ
 ਨੁ ਸੀਤੋ ਖਏ ॥ ਐਸੇ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾ ਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥ ੨॥ ਨਗਨ ਛਿਰਤ ਭੰਗਿ ਏਕ ਕੈ
 ਧਸੇ ਰੁਪਾਏ ॥ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਬਿਰ ਬਿਆਜਿ ਹਰਿ ਚਿਲੇ ਭਾਏ ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਹੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰ
 ਅਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਿਸਿ ਮਰਤ ਰਹਾਨਾ ਨ ਕੁਵਾਨੁ ਪਾਏ ॥ ੪॥ ੧॥ ੪੧॥ ਸੁਹੀ
 ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸਕਾ ਪਨਿ ਹਾਗਾ ਭਾਈ ॥ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗੁ ਤੇ ਦੀਆ

ਸੁਖਿਅਸਾਗਾ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸਕਾ ਕਰਿ ਬਿਜਨਸੀ ਤਚਉ ਰਹੁ ਲਾਵਉ ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ
 ਰਹੁ ਰਹਿਉ ਰਿਖਿ ਲਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤਥੇ
 ਮਰੇ ਮਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਹੁਣ ਨਿਪਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਰ ਪੁਨਰ ਕਰਉ ਜਨਕਾ
 ਦਸ ਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੀਰਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ ੩ ॥ ਚਿਤੁ ਦਉ ਮਨਿ ਅਸਕਰ
 ਉਜਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਤਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥
 ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਮੰ ਰਖੰਤੁ ਰਾਮ ਹਿ ਪਾਉ ॥ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖ
 ਈਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾਨਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤੇ ਨਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ
 ਸਗਲ ਕਉ ਠਿਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਲਾਪਦਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਹੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਮਉ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪੩ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਰਹੁ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਪੜਤਲਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੇਰੇ ਨਲਾ ਲਾਨਾ ॥
 ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨ ਹਿ ਛੁਡਿ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ॥ ਨਿਰਭੁ ਨਹੀਆ ਸਰਗੁ ਨ ਪਰੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਕੋਟਹੀਆ ॥ ਭ੍ਰਿਨ ਭ੍ਰਿਨ ਭਿਨ ਕਰੀਆ ॥ ਦਿ
 ਰੇ ਮਨ ਕੋਟ ਵਰੀਆ ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ਪਰੀਆ ॥ ਤਹਾ ਮਾਨ ਦਕਰੀਆ ॥ ਨਹ ਮਰੀਆ ਨਹ ਜਰੀ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਕਿਰਤ ਨਿਜ ਹਰੀਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਠਿਗੀਆ ॥ ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀਆ ॥ ਬਿਖਨਿ ਪਰੀਆ ਅ
 ਕਸਾ ਪੁਸੀਗਿ ਪਰੀਆ ॥ ਹਰ ਦੁਆਰੈ ਥਰੀਆ ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਿਰੀਆ ਬ
 ਹੁਨਿ ਠਿਗੀਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰਸਿ ਮੰਡਲੁ ਕੀਨੋ ਅਖਾਰਾ ॥
 ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਰਖਿ ਓਪਾਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪੈਖੈ ਖੁਸੀ ਭੋਗ ਨਹੀ
 ਹਰਾ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਲੈਤ ਬਸਤ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖੁ ਨ ਮਸਾਰਾ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਲਾਈ ਥੇ
 ਧੁਰੁ ਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੀਤ ਚਰਨਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪੫ ॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰਉ ਮੈ ਅੰਧੈ
 ਅਸਰ ਨੀਅਤਿ ਆ ॥ ਭੁਰੇ ਸੇਅਤਿ ਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਅਤਿ ਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ॥ ਮਰਗੁ ਗੁਰਹਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪਵਨੁ ਲਾਇਆ
 ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀਰਾ ਹੁਇਆ ॥ ਕਰੋ ਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਆ ॥ ਕੁਹਿ ਹਮੀ ਧਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਵਨੁ ਸੁਗਰਾ
 ਏਆ ॥ ੩ ॥ ਗਾਓ ਓਟਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਅਹੁ ॥ ਅਥ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪੬ ॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਰਹੁ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਬੇ ਨੀਤੀਆ ਮਿਲੈ ਸਮੁਅਧਾਰਾ ॥

ਤੁਹਾਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁਤਾਪੁਰਾਇਆਸੀਸਰਾ॥੧॥ ਭਗਤਾਕੀਟੇਕਤੂੰਸੀਤਾਕੀਓਟਤੂੰਸਚਾਸਿਰਾ
ਨਹਾਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ ਸਚੁਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿਅਸਚੁਤੇ
ਪਾਸਾਰਾ॥੨॥ ਤੇਰਾਪੁਅਗੀਮੁਰੈਅਨੂਪੁਤੇਰਾਦਰਸਰਾ॥ ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰਿਆਸੇਵਕਾਜੀ
ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ ਸਭੇਇਛਾਪੁਰੀਆਜਾਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਮੁਖਿ
ਪਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰਿਆਚਰਣਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੪੭॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਗੁਬੁਧੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ॥ ਤੇਰਭਾਣਾਤੂਰੈਮਨਾਇਹਿਜਿਸਨੇਹੋਇਦਇਆਨ
ਸਾਈਭਗਈਜੇਤੁਭਭਦੈਤੁਸਰਬਜੀਆਪੁਤੇਪਾਲਾ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਸੀਤਾਟੇਕਤੁਮਾਗੀਜੇਤੁ
ਭਦੈਸੋਪਰਵਾਣੁਮਾਗਿਤਨਿਤੁਰੈਅਧਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਦਇਆਲੁਕਿਪਾਨਿਪਿਮਾਸੁ
ਰਠਹਾਰਾ॥ ਭਗਤਤੇਰੇਸਭਿਪ੍ਰਾਣਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤ੍ਰੀਭਗਤਨਕੀਪਆਰਾ॥੨॥ ਤੂਅਥਹੁਅਪਾਰੁ
ਤਿਉਚਾਕੋਈਅਦਰੁਨਤੇਰੀਭਾਤੇ॥ ਇਹਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਸੁਆਮੀਦਿਸਰੁਨਾਹੀਸੁਖਦ
ਤੇ॥੩॥ ਦਿਹੁਗੋਟਿਸਸਿਸਸਿਹੁਣਗਾਵਜੇਸੁਆਮੀਤੁਭਭਦਾ॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਖਨਾਨਕਮਾ
ਸਹਿਬੁਤੁਰੈਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਦਿਸਰੁਨਾਹੀਚਿਤੁਤੁਕਬਹੁਸੇ
ਨਤੇਰਾਕੇਹਾਅਠਪਹਰਜਿਤੁਤੁਧਾਧਿਆਈਨਿਰਮਲਹੋਦੈਦੇਹਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਹਉਸੇਥਾਉ
ਲਣਅਇਆ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਆਸਾਧਸੰਗੁਤਿਨਸਰਣਾਈਪਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦਪਵੇਪਵਿਬ੍ਰਹਮੇਰੇਇਕੁਤੇਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਸਾਸਿਕਸਿਧਠਿਹਰਿਬਿਲਲਤੇਤੇ
ਭੀਮੇਰੇਮਾਈ॥੨॥ ਦਸਅਉਤਾਰਗਾਜੇਹੋਇਦਰਤੇਮਹਾਦੇਵਅਉਪੂਤਾ॥ ਤਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪ
ਇਓਤੇਰਾਲਾਇਬਕੇਬਿਭੂਤਾ॥੩॥ ਸਹਜਸੁਖਆਨੰਦਨਾਮਰਸਹਰਿਸੀਤੀਮੰਗਲੁਗਾਇਨ
॥ ਸਠਲਦਰਸਨੁਭੋਇਓਕੁਰਨਾਨਕਤਾਮਨਿਤਨਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੨॥੪੯॥ ਸੁਰੀ
ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੇਦੀਸਹਿਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਲੂਟੈ॥ ਨਿਰਬਾਣਕੀਰਤਾ
ਗਾਵਹੁਕਰਤੇਕਾਨਿਅਖਸਿਮਰਤਜਿਤੁਛੁਟੈ॥੧॥ ਸੀਤਹੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ ਜੇਕੋਬਰਨਕ
ਦੈਸੀਤਨਕਸੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨਾਇਕਲਿਖਾ
ਮੈਲੁਗੁਰੀਜੋ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਰਿਲੀਜੋ॥੨॥ ਬੇਦਕਤੇਬਸਿਖਿਤਿਸਭ
ਸਾਸਰਾਇਨਪਵਿਅਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ਏਕਅਖਰੁਜੇਗੁਰਮੁਖਿਜਪੈਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਸੋਈ॥੩॥
ਅਖਰੀਕ੍ਰਾਮਣਸੁਦਦੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਦਰਨਾਕਉਸਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਉਪਰੈਸੋਕਾਇ
ਮਹਿਘਾਇਘਾਟਿਨਾਨਕਮਾਣਾ॥੪॥੩॥੫੦॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈ

ਪ੍ਰਮਾਣਿਯ ਇਹ ਮਨ ਅਰੇਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸਰਬਿ ਬੰਨ੍ਹਿ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰ ਤੇ ॥
ਜੇਹੇ ਮਹਾਰਿਸੀ ਤੇ ਜੇਹੇ ਨੇਕੇ ॥ ਯਹ ਗਤ ਬਣਿ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਜਲਿ ਬਥਿ ਮਧੀ
ਅਉਸੈ ਈ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਜਮੁ ਤ ਕੈਲੇ ਨ੍ਰਿਨ ਅਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ
ਬੰਧੁ ਤੈ ਅਰੇ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਭਰਖੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸ
ਦਿ ਜੇ ਅਵੈ ॥ ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸੇ ਸੰਤ ਤੇ ਪਵੈ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋਤ ਕਬਹੂ
ਉਚੈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਉ ਟਿਅ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
੫ ॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਥ ਦੇਰਾ ਖੋਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤੇ
ਰਾਮ ਭੁਤ ਫਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰੁ ਦੂਜੀ ਅਸਚੁ ਕਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਗਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇ ਮੈ
ਉਥੇ ॥ ਰੇ ਰੇ ਕਠਰ ਫਾਸਾ ਤੁਮਰਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਉਧਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪਤ ਕਾ ਢਿ
ਲੀਏ ਤੁਮਰਾ ਅਪਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਰ ਸਮਾਇ ਸਰਬ ਬਖਸੀਏ ਮਾਧਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ
ਦਾ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੰਧਨ ਕਾ ਟਿਛੁਰਾਏ ॥ ਅਪਣੀ ਗੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿ ਕਰਾ
ਈਆ ਪੇਸੇ ਦਾ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਭੁਗਤੁ ਗਇ ਅਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾ ਸੇਮਿ ਟਿਅ ਸਗਲ ਦਿਸੁ ਗਾਨਾ ਨਕ
ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਧ ਦਾ ਤੇ ਭਉ ਟਿਅ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
ਜਬ ਕਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਅ ਕਰਤਾ ਕਛੁ ਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਬੇਲਾ ਅਪਿ ਕ
ਰੇਖੈ ਠਾਕੁਰਿ ਚਨੁ ਚਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਗਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਅ
ਪਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਛੂਟੈ ਕਤ ਪ੍ਰਕਾਚੀ ਦੇ ਹੋਇ ਅ
ਈ ॥ ਖਿਪ ਕਰੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਧਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖੁਨਿ ਰਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਜੀ ਅੰਜੀਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈ ਮੈ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ਮੈ ॥ ੩ ॥ ਨਿ
ਰਗੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹੁਣ ਗਵੈ
ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਭੁਗਤੁ ਹੋਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮ
ਰੇ ਜਿਨ ਅਰਿਧ ਗੁਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪਰਵਾਣੁ ਗਈ ਸੋਈ ॥ ਇਹ ਅਏ ਸਫਲ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ੧
॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਦੁਲਾਵ ਚਰਣ ਪ੍ਰਤਿ ਮੁਖਿ
ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹਰੁ ਮਹਿ ਨਾਰੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਅਏ ॥ ਜੀ ਅਵਾਨੁ
ਦੇਹੁ ਗਤੀ ਲਾਇ ਨਿਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈ ਨਿਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇ
ਰੇ ਰਤੇ ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਦਭਿ ਆਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ ॥ ੩ ॥ ਪਖਣੇਰੀ ਪਣੀ ਢੇਰੁ ਹਰਿ

ਨਕੋਪੀਸਣੁਪੀ ਸਿਕਮਾਵਾਨਾਨਕਕੀਪੁਰਪਾਸਿਬੇਨੀਤੀਤੇਰੋਜਨਦੇਖਣੁਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੫੫॥
ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਅਪੇਕਰਣੈਹਰਾਚਰਣਪੁਕਿਤੇਰੋਜੇ
ਮਾਗੈਤੇਰੋਦਰਸਨਕਉਬਭਿਹਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਜਿਉਗਾਖਹਿਤਿਉਹੀਐ॥ਤੁਪੁਭਵੈਤਨ
ਜਪਾਵਹਿਸੁਖਤੇਰਾਦਿਤਾਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਤੇਰੀਸੇਵਾਜਿਸੁਤੁਮ
ਪਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤਹਬੈਕੰਠਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਤੁਮਾਪੇਸਰਧਾਲਾਇਹਿ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਮਰਿਨਾਮੁਜੀਵਤਨੁਮਨੁਹੋਇਹਿਹਲਾਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਪੋਇਪੋਇਪੋਇਪੀਵਾਸਤਿਗੁਰ
ਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਉਸਦੇਲਾਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਮਰੈਦੁਮਰੈਮਾਇਆ
ਕਕਉਪੁਰਭੇਦੈਪਲਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈ॥੪॥੮॥੫੫॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੁਪੁਕਿ
ਤਿਆਏਮਹਾਮਨੀਦਾਜਿਸੁਦਿਸਰਹਿਸੇਮਰਿਜਾਏ॥ਦਇਆਲੁਹੋਵਹਿਜਿਸੁਉਪਰਿਕਰਤੇ
ਤੁਪੁਸਦਾਧਿਆਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੁਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੀ॥ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪੁਰਮਪਨੇਮਗੈਸੁ
ਫਿਸੁਟਿਜੀਵਤੇਰੀਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਪੁਕਿਤੇਰੋਜਨਕੀਹੋਵਤੇਰੋਦਰਸਨਕਉਬਭਿ
ਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਹਿਦੈਉਹਿਧਰੀਤਉਕਿਰਪਤੇਸੰਗੁਪਾਈ॥੨॥ਅੰਤਰਕੀਰਤਿਤੁਪੁ
ਹਿਸਾਰੀਤੁਪੁਜੇਦਰੁਅਦਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੇਲਾਇਲੈਹਿਸੇਲਾਗੈਭਗਤੁਤਹਾਗੈਸੇਈ॥੩॥ਦੁ
ਇਕਰੋਜੇਕਿਮਗਉਇਕੁਦਾਨਾਸਾਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਆਰਾਧੇਅਠਪਹਰ
ਣਗਾਵਾ॥੪॥੮॥੫੬॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਿਸਕੈਸਿਰਉਪਰਿਤੁੰਸੁਆਮੀਸੇਦੁਤੁ
ਸਾਪਾਵੈ॥ਬੋਲਿਨਜਾਣੈਮਾਇਆਮਾਦੇਮਤਾਮਰਣਚੀਤਿਨਾਦੈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਤੁਮੈਤਕ
ਸੰਤਤੇਰੇ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਜਮੁਨਹੀਅਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਰੈਗੀਰਤੇ
ਤੁਮਾਮੀਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਤੇਰੇਬਖਸਨਮੈਟੈਕੋਈਸਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥੨॥
ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਸੁਖਫਲਪਾਇਨਿਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਰੇਰੈਗੁਰਦਾਸੈਪਲ
ਸਟਲੈਸਾਧਹਿ॥੩॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਤੁਨਜਾਣਾਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥ਸਭਤੇਦਰੁਸ
ਤਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਨੇਕਲਗਾਖੀਐਰੀ॥੪॥੧੦॥੫੭॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਗਲ
ਆਗਿਗੁਰਚਰਣੀਆਇਆਰਖਪੁਰਖਨਹਾਰੇ॥ਜਿਤੁੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਮਲਾਗਹਿਕਿਆਇੰ
ਤਦੇਚਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਜੀਉਤੁੰਪੁਰਅੰਤਰਜਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਰ
ਵਾਨਿਤਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਪੁਰਮਪਨਾਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤੇਰੀਐ॥੨॥
ਪੁਤਿਆਇਹੋਈਐਸਰੋਰਣਾਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਉ

ਤਰੇਸਾਸੀਗਿਨਾਉਜਾਪੋਸਗਮਨੋਰਥਤਿਸਕੇਪੁਰਨਜਿਸੁਦਇਅਕਰੇਪੁਰਾਪੋਦੀਨਦ
 ਏਨਾਲਕਿਪਲਪੁਰਸੁਅਮੀਤੇਰੀਸਗਣਿਦਇਅਲਾਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਨਾਮੁਦੀਜੈ
 ਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੫੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂਹੀਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ१ ॥ਉਰਛਿਰਹਿਓਥਿਅਕੈਸੀ
 ਨਾਨਾਥਿਅਪਤਮਨਿਕਤਰੰਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਅਗਮਅਗੋਚਗਾਕਤਪਾਈਐਪੁਰਨਪਰਮੇ
 ਸਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਮਗਨਮਹਿਰਹਿਆਥਿਅਪੋਅਤਿਤਿਸਨਕਬਹੁਨਹੀਧਾਪੋ॥੨॥ਬਸ
 ਵਿਕੋਧੁਸਗੀਰਚੰਡਗਾਅਗਿਆਨੁਬੁਝੈਮਹਾਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਕਮਤਥਿਅਪਤਜਰੇਕਿਵਾਰਾਜਾਣੁ
 ਨਪਾਈਐਪੁਰੁਦਰਬਾਰਾ॥੪॥ਅਸਅੰਦੇਸਾਈਧਿਪਰਨਾਮਹਾਨੁਪਦੈਠਿਰਤਥਿਗਾਨਾ॥੫॥
 ਸਾਲਥਿਅਧਿਕੈਵਸਿਕਰਿਦੀਨਾਠਿਰਤਪਿਅਸਜਿਉਜਲਥਿਨੁਮੀਨਾ॥੬॥ਕਛੂਸਿਅਨ
 ਪਉਕਤਿਨਮੇਰੀ॥ਏਕਅਸਠਾਕੁਪੁਤੋਰੀ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨੀਤੀਸੰਤਨਪਸੇਮੇਲਿਓਪੁਨਨਕ
 ਅਰਦਾਸੇ॥੮॥ਕੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਨਾਨਕਤਿਪਤੇਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਵਜਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂਹੀਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਘਰੁ੩॥ ਮਿਥਨਮੇਰਅਗਨਿਸੋਕਸਾਗਗਾਕਰਿਕਿਰਪਾਉਧਰੁ
 ਹਰਿਨਗਗਾ॥੧॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਇਨਗਾਇਣਾਦੀਨਾਨਾਬਭਗਤਪਰਾਇਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਅਨਾਥਨਾਥਭਗਤਭੈਮੇਟਨਾਸਾਧਸੰਗਿਜਮਦੂਤਨਮੇਟਨਾ॥੨॥ਜੀਵਨਰੂਪਅਨੁਪਦਇਆ
 ਭਾਰਵਣਗੁਣਾਕਟੀਐਜਮਜਲਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਾਪੈਰੇਗੁਰੁਪਾਇਆਨ
 ਥਿਅਪੋ॥੪॥ਜਪਿਓਗੋਬਿੰਦਸੰਗੀਸਭਿਤਰੇ॥ਪੋਹਤਨਹੀਪੰਚਬਟਵਰੇ॥੫॥ਮਨਬਚਕਮਪ
 ਤੇਕੁਪਿਆਏ॥ਸਰਬਠਲਸੇਈਜਨੁਪਾਏ॥੬॥ਧਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪਨਾਪੁਰਕੀਨਾਕੇਵਲਨਾ
 ਪੁਰਗਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥੭॥ਅਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪੁਰੁਸੇਈਪੁਨਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੮॥੧॥੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂਹੀਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਘਰੁ੮॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਿਨਰਿਹਿਆਮਨੁਰਹਸੀਐਕਿਉਪਈ
 ਐਤਿਨਕਸੰਗੁਜੀਓ॥ਸੰਤਸਜਨਮਨਮਿਤਸੇਲਾਇਨਿਪੁਰਸਿਉਰੰਗੁਜੀਓ॥ਤਿਨਸਿਉਪੀਰਿਨਤੁ
 ਰਈਕਬਹੁਨਰੇਵੈਰੰਗੁਜੀਓ॥੧॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਕਰਿਦਇਆਗੁਣਗਾਵੁਤੇਰੇਨਿਤਜੀਓ॥ਅਇ
 ਮਲਹੁਸੰਤਸਜਣਾਨਾਮੁਜਪਹਮਨਮਿਤਜੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਖੇਸੁਣਨਜਾਣਈਮਾਇਅਮੋਹਿਆ

ਅੰਧਜੀਉ॥ ਕਚੀਦੇਹਾਦਿਣਸਣੀਭੂਤਕਮਵੈਪੰਧਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਦਰਿਸੇਜੀਉ॥
 ਲੇਹੁਰਪੁਰੇਸਨਬੰਧਜੀਉ॥ ੨॥ ਚੁਕਮੇਜੁਰਾਮਹਿਆਇਆਚਲਣੁਕਮਿਸੰਜੋਗਿਜੀਉ॥
 ਚੁਕਮੇਪਰਪੰਚਪਸਰਿਆਚੁਕਮਿਕਰੇਰਸਰੋਗਜੀਉ॥ ਜਿਸਨੇਕਰਤਾਦਿਸਰੈਤਿਸਹਿੰਦਿ
 ਛੋੜਸੇਗੁਜੀਉ॥ ੩॥ ਆਪਨਵੇਪ੍ਰਭਭਟਿਆਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਜੀਉ॥ ਐਥੈਤੁਭੁ
 ਖੁਓਜਲਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਇਜੀਉ॥ ਆਦਰੁਦਿਤਾਪਾਰਥਪਮਿਹੁਰੁਸੇਦਿਆਸਤਰੁਇਜ
 ਓ॥ ੪॥ ਬਨਥਨੰਤਰਿਰਦਿਰਹਿਆਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ ਸਚੁਖਜਨਾਸੰਚਿਆਮੇ
 ਕੁਨਾਮੁਧਨੁਮਾਲਜੀਉ॥ ਮਨਭੇਕਬਹੁਨਦੀਸਰੈਜਾਪੈਰੋਇਦਇਆਲਜੀਉ॥ ੫॥
 ਵਣੁਜਣਾਹਰਿਗਏਮਨਦੁਰਨਿਰੰਕਾਰਜੀਉ॥ ਤਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਉਚਾਮਗਮਾਮਪਰ
 ਜੀਉ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਕਾਸਪਣਾਦਿਸਰੈਸੋਮਰਿਜੈਐਲਖਵਾਰਜੀਉ॥ ੬॥ ਸਾਚੁਨੇਹੁਤਿਨਪੀਤਮ
 ਜਿਨਮਨਿਦੁਰਾਮਾਪਿਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਾਣੀਤਿਨਸੰਗਿਥਸੇਆਪਹਰਪ੍ਰਭਜਾਪਿਜੀਉ॥ ੭॥
 ਹਤੇਪਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਪਜੀਉ॥ ੮॥ ਤੂੰਕਰਤਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਤੂੰਹੈਏਕਾਮਨੇਕਜੀਉ॥
 ਤੂਸਮਰਥਤੂਸਰਥਮੈਤੂੰਹੈਬੁਧਿਬਿਬਕਜੀਉ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਕੀਟੇਕ
 ਓ॥ ੯॥ ੧॥ ੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਰਗੁਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧॥ ਕਾਠੀ॥ ਜੇਭੁਲੀਜੇਭੁਕੀਸਾਣ
 ਰੀ॥ ਤਹੈਜੀਕਾਢੀਆ॥ ਜਿਨਨੇਹੁਦੁਜਣੇਲਗਾਛੁਰਿਮਹੁਸੇਵਾਢੀਆ॥ ੧॥ ਚਉਨਛੋਰੁ
 ਕੇਤਪਸਗਾਸਦਾਰੀਗੀਲਾਲੁਪਿਆਰਏਹੁਮਰਿਜਾਅਸਰਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਜਣੁਜੁ
 ਸੈਣੁਤੁਮੈਤੁਛੁਉਪਰਿਬਹੁਮਣੀਆ॥ ਜਤੁਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੁਨਿਮਾਣੀਮਾਣੀਆ॥ ੩॥ ਜੇਰੂਰੁ
 ਠਾਕੁਪਾਨਿਧਨਨਾਦੁਜਦੇਖਾਲਿਏਹਾਪਾਈਮੁਦਫ਼ੀਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਓ॥ ੪॥ ਪਦੁ
 ਲਾਈਪੰਧਤਉਨੈਣੀਦਰਸੁਦਿਖਾਲਿਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਕਹਣੀਅਜੇਗੁਰਥੀਵੈਕਿਰਪਾਓ
 ੫॥ ਕਿਰੀਲਖਕੋਰੁਪਿਗੀਏਰੇਮਨਪੁਜੀਤੇਰਿਆ॥ ਤੂਸਹੀਤੂਸਾਹੁਉਕਹਿਨਸਕਗੁਣ
 ਰਿਆ॥ ੬॥ ਸਹੀਅਤਉਅਸੰਖਮੰਦਹੁਰਭਿਵਧਈਆ॥ ਹਿਕਭੇਗੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਦੇਹਿ
 ਰਸੁਰੰਗੁਮਣੀਆ॥ ੭॥ ਜੇਤ੍ਰਿਠੇਮਨੁਪੀਰੀਐਕਿਲਦਿਖਵੰਦਨਿਦੂਰੇਸੇਕਿਉਦਿਸਰੇਮ
 ਮੈਜੇਗਹਿਆਭਰਪੁਰੇ॥ ੮॥ ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਛਹਿਪਈਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਰੁਏ॥ ਪੁਰਬਿਓਖਿ
 ਆਪਾਇਆਨਨਕਸੰਤਸਹਾਇ॥ ੯॥ ੧॥ ੪॥ ਰੁਗੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੋਧਾ
 ਣਪੁਕਗਨਿਪੋਥੀਆ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਕੁਰੁਗਲੀਹੋਛੀਆ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਪਰੁਗ

ਤਸੀਦਸੇ ਯਨਮਮਰਣਮੋਹੁਦੁਖਸਾਧਸੰਗਿਨਸੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ ਮੋਹਿਬਦਿਅਹੰ ਕਰਿਸਰਪ
 ਹੁੰਨੇਆਉਤੁਨਪਇਨਿਨੁਲਿਨਾਮਦਿਛੁੰਨਿਅ॥ ੨॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਬੰਧਿਅਨ
 ਰਕੇਸੁਗਰਿਅਦਤਰਮਇਆਧੀਧਿਅ॥ ੩॥ ਸੇਧਤਸੇਧਤਸੇਧਤਤਬੀਚਾਰਿਅਨਾਮਬਿਨਾਸੁ
 ਖਨਹਿਸਰਪਰਹਰਿਅ॥ ੪॥ ਅਦਹਿਜਹਿਅਨੇਕਮਰਿਮਰਿਜਨਮਤੋਬਿਨੁਬੁਝੇਸਕੁਦੁਦੁ
 ਜੇਹੀਭਰਮਤੋ॥ ੫॥ ਜਿਨਕਉਭਏਦਇਆਲਤਿਨਸਾਧੁਸੰਗੁਭਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਤੁਤਿ
 ਦਿਜਨਿਜਪਿਲਾਇਆ॥ ੬॥ ਖੋਜਹਿਕੋਟਿਅਸੀਖਬਹੁਤਅਨੰਤਕੋਜਿਉਬੁਝਏਅਪਿਨੇਰੁ
 ਤੁਸੁਭੇ॥ ੭॥ ਦਿਸਹੁਨਾਹੀਦਤਰਮਪਣਨਮੁਦੇਹਾਗੁਣਗਾਦਾਦਿਨੁਗਤਿਨਾਨਕਚਾਉਏਹੁ॥
 ੮॥ ੧੨॥ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂਹੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਗੁਣਵੰਤੀ॥ ਜੇਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖਵਤਿਸੁਨਿਦਿਨਿਦਿਲਗਉ
 ਪਇਜੀਉਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇਜੀਉਸੇਈਦਸਿਉਪਦੇਸ
 ਰੁਮੇਰਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੁਜਾਇਜੀਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਤੈਕੁੰਦੇਵਸਮੈਮਾਰਗੁਦੇਹੁਬਤਾਇਜੀਉ॥
 ਮਿਅਇਆਦੁਰਹੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀਤਉਸਰਣਾਇਜੀਉਮੈਆਸਾਰਖੀਦਿਤਿਮਹਿਮੇਰਾਸ
 ਤੇਦੁਖਗਦਾਇਜੀਉ॥ ਇਤੁਮਾਗਗਿਚਲੇਭਾਈਅਵੇਗੁਰਕਪੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉ॥ ਤਿਅਹੋ
 ਮਾਕੀਮਤਹੀਦਿਸਹੋਦੁਖਭਉਜੀਉ॥ ਇਉਪਦਹਿਹਰਿਦਰਸਾਦੁਰਾਨਹਲਗੈਤਤੀਵਉਜੀ
 ਨਾਹਉਆਪਹੁਬੋਲਿਨਜਾਣਦਾਮੈਕਹਿਆਸਕੁਪੁਕਮਉਜੀਉ॥ ਹਰਿਗੁਰਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖ
 ਸੇਆਗੁਰਨਾਨਕਿਕੀਆਪਸਉਜੀਉ॥ ਮੈਬਹੁਪ੍ਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਹੀਹਉਰਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾ
 ਵਜੀਉ॥ ਜੇਗੁਰਦੀਸੈਸਿਖਵਤਿਸੁਨਿਦਿਨਿਦਿਲਗਉਪਇਜੀਉ॥ ੩॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂਹੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਛੰਤਾ॥ ੫੨੧॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੁਕਾਏਦੇਖਿਭੁਲਾਨਾ॥ ਸੁਣਿਬਾਵ
 ਗੋਦੁਕੁਵਾਲਾਇਓਕੁਉਭਰਗਾਨਾ॥ ਕੂੜੀਰੇਖਿਭੁਲੇਅਚੁਲਰੇਨਮੁਲੇਗੋਵਿੰਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥
 ਬੀਵਹਿਲਾਲਾਅਤਿਗੁਲਾਲਾਸਬਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ ਮਿਥਿਅਮੋਹਿਮਗਨੁਬੀਰਹਿਆਝੂਰ
 ਮੇਹਿਲਪਟਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਦੀਸਰਣਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਖਲਾਜਭਗਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਸੇਵੇ
 ਹਕੁਗੁਪਪਗਣਾ॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਜੇਅਇਆਸੁਜਾਣਾ॥ ਨਿਹਚਲੁਹਭਵੈਸੀਸੁਣਿਪਰਦੇਸੀਸੀ
 ਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹੀਐ॥ ਹਰਿਪਾਈਐਭਾਗੀ॥ ਸੁਣਿਬੈਗਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੂਗਹਿਰਹਈਐ॥ ਏਹੁਮ
 ਾਈਜੇਸੀਕਨਕੀਜੇਗੁਬਖੁਖਿਤਭਿਬਖੁਮਣਾ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਗੁਗਤਭੁਵਤਰਣਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣ

ਅਖਿਵਖਣਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣਿਬਾਦਹੋਕੇਅਕੀਚੈਭੂਰਮਣੇ ॥ ਸੁਣਿਬਾਦਹੋਹਭੁਦੈਸੀ ॥
 ਮਨੋਗਾਨੇਹਚਲੁਹਭੁਜਣ ॥ ਮਥਿਅਮਾਣਸੰਤਪ੍ਰਭੁਹੋਇਦਾਸਾ ॥ ਜਿਦਤਮਰੀਐਉਜਿਉ
 ਤਰੀਐਜੇਥੀਦੇਕਰਮਿਲਿਖਿਅਸਾਗੁਰਸੇਵੀ ॥ ਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਜਿਉਲਾਵਹਿਸਰਜਿਉ
 ਅਨੋਗਾਨਕਸਰਣਿਪਾਇਆਹਰਿਦੁਅਰੈਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿਬਾਦਹੋ
 ਜਾਣਹਿਪ੍ਰਭਮੈਪਾਇਆ ॥ ਸੁਣਿਬਾਦਹੋਬੀਉਹੋਭੁਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇ
 ਅਗਾਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ ॥ ਦੁਰਭਗੀਦਰਸਨੁਪਾਈਐ ॥ ਥੀਉਨਿਮਣ
 ਸਦਕੁਰਬਾਣਾਸਗਲਾਮਾਪਮਿਟਾਈਐ ॥ ਓਹੁਪਨੁਰਾਗਸੁਪਾਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਲਾਪਾਹਮਰਿਸੁਪਾ
 ਅਪੀਵੇਚਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗਰਗੁਲਾਜੁਆਪਨਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕਸਤਿਕੁਰੰਦਿਤੀਤੁਸਿਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
 ਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਭੰਡਰਸਭਕਿਛੁਪੈ ॥ ਤੂੰਸਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਬਬਲੁਮੇਰਾਕੁਰਸਮਰਥਕਰਣਕਾਕ
 ਪ੍ਰਭਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਕੋਈਨਲਗੈ ॥ ਭਉਜਲੁਪਰਿਉਤਰਾ ॥ ਆਦਿਜਗਦਿਗੁਰ
 ਨਕਾਰਾਖਨਹਾਰਉਸਤਤਿਕਰਿਕਰਿ ॥ ਜੀਵਾਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕਦਿਨੁਮਨਿ
 ਪੀਵਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਕਿਉਦੇਛੋਰਾਬੀਦਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਜਿਸਨੇਰੋ
 ਟੇਕਸੇਸਦਾਸਦਜੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਤੁਣੈਤੇਪਾਈਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰ
 ਜਿਸਤੇਖਲੀਕੋਈਨਾਹੀਐ ॥ ਸਾਪ੍ਰਭੁਹਮਰਾਸੰਤਜਨੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ ॥ ਦਿਹੁਗੈਨਾਮ
 ਸਤੁਮਾਗੀ ॥ ਸਫਲੁਦਰਸੁਭੇਟਿਆ ॥ ਭੁਭੁਪੁਰਾਨਾਨਕਸਦਬਾਇਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਮਾਲਿਆਸਚੁਥਾ
 ਮਾਨੁਮਪਤੁਸਦੁਪਾਇਆ ॥ ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਉਨਿਰਨੀਤਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮ
 ਮੀਆ ॥ ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਹਰਿਕੰਠਿਲਾਏਮਿਲੇਅੰਤਰੰਜਮੀਆ ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਜਹਿਦਵੇ
 ਅਨਹਦਾਝੁਣਕਹੇ ॥ ਸੁਣਿਭੈਬਿਨਸੈਸਗਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਕਰਣੇਹਾਰੇ ॥ ਉਪਜਿਆ
 ਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐ ॥ ਇਕੁਹਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਬਹੁਮੇਬਹੁਮੁਮਿਲਿਆਕੋਇਨਾਮ
 ਕੋਭਿੰਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਖਮੁਸੁਣੀਐ ॥ ਬਿਸਮਾਦਨਦਰੀਅਇਆ
 ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀ ॥ ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਅਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਅ
 ਤਿਸੁਮਾਰਿਸਮਾਇਆ ॥ ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਏ ॥ ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਹੀਲਖਣੇਨਾਨਕਤਿਸਹਿ
 ਧਿਆਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਛੰਤ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਹੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਢਣਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ

ਦੇਸੁਗੋਹਾਰਗੋਗੋਪਪਗੋਮੇਲੇਸੀਤਪਿਆਰਿਆਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਭਰਮਭਗੋਕਾਜ
 ਗਲਸਦਗਿਆਸੁਟਿਸ੍ਰਦਠਬਾਣੀਸਹਜਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਦਰੁਭਗੋਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨ
 ਸਰਦਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿਤੁਪ੍ਰਭਅਗੈ॥੧॥ਅਨਹਤਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾਸਦੁਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗ
 ਵਾਗੁਟਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੁਖਨਾਸੇਹਹਉਪਜੈਮਨਿਘਣਾਅਨੁਤੰਨੁਨਿਰਮਲੁਦੋਖਿਦਰਸਨੁਨਾ
 ਪ੍ਰਭਕਾਖਿਭੁਣਾਹੋਇਹੋਣਸਾਧੁਪ੍ਰਭਅਗੁਆਪਣੇਪ੍ਰਭਵਾਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੁ
 ਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗੁਰਤਰਿਆਹਰਿਚਰਣਜਪਤਿਸਤਰਿਆਹਰਿਚਰ
 ਣੁਪਿਆਏਸਭਫਲਪਾਏਮਿਟੇਅਵਣਜਾਣਾਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਵਾਜ
 ਪ੍ਰਭਕਾਮਲਖਅਪਰਪੁਗਤਿਸੁਬਿਨਾਨੀਕੋਈ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਿਭੁਗੁਮੁਖੇਇਆਜਤਦੇ
 ਰਤਰਸੇਈ॥੩॥ਪਤਿਤਪਦਨਹਰਿਨਾਮਾਪੁਗਤਸੰਤਜਨਕੇਕਾਮਾਗੁਰਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਪਿਆ
 ਏਆਸਗਲਇਛੁਪੁੰਨੀਆਹਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਹੀਦਿਛੁਨੀਆਮਨਿ
 ਸੰਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨਹੁਕਦੇਨਦੀਸਗੈ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਦ੍ਰਿੜਇਆਸਦਾ
 ਰੁਜਗਦੀਸਗੈ॥੪॥੧॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ਛੰਤ ਘਰੁ੩ ॥ਤੂਠਕੁਰੋਬੈਰਾਗੋਰੇਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮਾਤੂਸਾਹ
 ਗਤਨਗੋਹਉਸਰਾਜਾਣਤੇਰੀਰਾਮਾਸਾਰਾਜਾਣਤੂਦਰਦਣਕਰੇਮਿਹਰੀਮਤਿਸੀਈ॥ਕਿ
 ਘਾਕੀਜੈਸਾਅਤਿਦੀਜੈਅਠਪਹਰਤੁਧੁਪਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਰੇਣੋਰੇਦੀਜੈਤਗਤਿਜੀਅ
 ਰੇਤੇਗੀ॥ਸਭਉਪਰਿਨਾਨਕਕਾਠਕੁਰਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮਾ॥੧॥ਤੁਮਗਉਹਰਅਤਿਗਹਿਰਗੀਭੀ
 ਰੁਮਪਿਹਰਮਬਹੁਰੀਅਰਾਮਾਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਡੁਉਚੇਹਉਇਤਨੀਕਲਹੁਰੀਅਰਾਮਾਹਉਕਿ
 ਤੁਨਹੀਏਕੋਤੁਰੈਅਪੇਅਪਿਸੁਜਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵਿਸਦਿਨਿਮਖਪ੍ਰਭਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਰਸਮਾਨਾ॥
 ਗਣੁਸਰਣੀਦਾਸਹਦਾਸੀਮਨਿਮਉਲੈਤਹੁਰੀਅਰਾਮਾਨਾਨਕਕਾਠਕੁਰਸਰਬਸਮਾਣਾਅਪਨਭਾ
 ਵਾਕਰੀਆ॥੨॥ਤੁਛਉਪਰਿਮੇਗਰੈਮਾਣਤੁਰੈਮੇਰਤਾਣਾਰਾਮਾਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤੇਰੀਭੁਜਾ
 ਏਇਰਿਜਾਣਾਰਾਮਾਸੇਈਜਾਣੈਸੇਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇਅਮਨਮੁਖਿਭੂਲੀਬਹੁਤੀ
 ਹੀਛਾਥੀਮਾਇਆਠੇਠਾਕੁਰਭਾਣੀਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀਸਰਬੰਗਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀ
 ਵੇਦਘੋਲੀਵੰਦਤੁਪਰਬਤਮੇਰਉਲਾਰਾਮਾਹਉਬਲਿਜਣੀਲਖਲਖਬਰੀਅਜਿਨਕੁਮੁਪਰ
 ਰਖੇਲਾਰਾਮਾਮੈਟੇਅੰਧਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣੀਭੁਣੀਨਿਕਾਣੀ
 ਘਲਜਨਪਰਵਾਨਾਭੁਣੀਅਮੇਲੀਭਾਰਤੇਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦੁਖੇਲਾਕਹਨਾਕਹਉਨਿਰਭ

ਉਹੋਈਸੋਪੁਰਮੇਰਾਭਲਾ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸਾਜਨਪੁਰਮੁਖਿ
ਮੇਰਾਪੁਰਾਤੇਉਇਨੁਅਦੁਰਨਜਾਣਾਹਮਾਜੀਉਪਿਰੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁਣਭਰਾ
॥ਅੰਤਰਜਮੀਸੋਪੁਰਮੇਰਾਸਰਬਰਹਿਆਰੁਪੁਰਾਤਕੀਸਰਣਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਰ
ਕਲਿਆਣਾਸਦਾਸਦਾਪੁਤਕਉਬਲਿਹਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰੁਦਰੁਭਾ
ਪਾਈਐਜਿਤਮਿਲਿਐਪੁਰਜਾਪੈਰਮਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਦਿਖਉਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤਪੁਰਾ
ਤਨਪੈਰਮਾਹਰਿਪੂਰੀਨਾਈਐਪੁਰੁਮਿਆਈਐਬਹੁਕੁੰਜੈਨਿਨਾਈਐਗੁਰਚਰਣੀਉ
ਕੁਮੁਭਉਭਗੇਮਾਨਿਓਦਿਅਫਲੁਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਨਿਤਗਾਏਨਾਮੁਪਿਆਏਫਿਰਿਸੇਗੁਣ
ਸੰਤਪੈਰਾਨਨਕਸੋਪੁਰਜੀਅਕਾਵਤਾਪੁਰਾਜਿਸੁਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਨਿਪੇਰੰ
ਤਨਕੈਵਸਿਅਏਰਮਾਸੰਤਚਰਣਗੁਰਸੇਵਾਲਗੇਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਮਾਪਰਮਪਦਪਾਏ
ਅਮਾਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਪੁਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਫਲੁਜਨਨੁਹੋਅਭਉਭਗਹਰਿਭੋਇਅਏ
ਕੁਮੁਰਾਗੀਜਿਸਕਾਸਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲਿਅਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਾ
ਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ਗਉਮੰਗਲੋਨਿਤਹਰਿਜਨਪੁਪੁਨੀਇਛੁਸਬਏ
ਰਮਾਰੰਗਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਅਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਾਦੈਜਾਈਰਮਾਅਥਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿ
ਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏਸਤਿਸਹਜਅਨੰਦਪਨੇਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਏਪੁਰਿਗਹਿ
ਪਾਟਿਪਾਟਿਅਥਿਨਾਸੀਥਨਥਨੰਤਰਿਸਾਈਗਕੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੁਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁ
ਈ॥੪॥੨॥੫॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਅਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਦਿ
ਸੁਤੇਰਾਮਾਲਾਖਜਿਹਦਾਦੇਹੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇਖੁਖੁਹਰਿਆਰਧੇਮੇਰਾਮਾਹਰਿਆਰਧੇਜਮਪੁਰਾ
ਧੇਵੁਖੁਨਦਿਅਪੈਕੋਈਜਲਿਭਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਾਮਾਮੀਜਤਦੇਖਤਤਸੇਈਗੁਰਮੇ
ਥਿਕਰਨਠੇਪੁਰੇਰਹੁਤੇਰੇਨਾਨਕਕਉਪੁਰਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰ
ਦੀਜਹਿਪੁਰਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਥਿਨਾਸੀਰਮਾਸੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਦੈਕ
ਐਕਲਕੀਠਾਸੀਰਮਾਕਟੀਐਜਮਠਾਸੀਸਿਮਰਿਅਥਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿਆਨਾਨਕ
ਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਤੀਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪੁਰਚਿਤਰੇਮਨਕੀਦੁਰਾ
ਤਿਨਾਸੀਕੁਨਨਕਪੁਰਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਥਿਨਾਸੀ॥੨॥ਕਰਜੇਕ੍ਰਿਸਤੀ
ਰੀਟਹਲਕਮਦਹਿਚਰਣਚਲਹਿਪੁਰਮਾਗਹਿਰਮਾਭਵਸਗਰਨਦਹਰਿਸੇਵੁਜੇਚਹੈਤਿਸੁਤ
ਰਮਾਭਵਜਲੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰੇਅਹਾਥਿਕਰਗਏਸੁਖੀਏ

ਜੇਕਰ ਦੁੱਖ ਮਿਤ ਬਾਛਤ ਛਲਾ ਪਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਾਪਗਿਆ ਕਰੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿ
 ਮਾਜੇ ਮਨੁਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਮਾਗਿਆ ॥ ੩ ॥ ਏਹੋ ਦੁਰੁ ਏਹੋ ਦੁਰਿ ਅਣੀ ਏਹੁ ਧਰੁ ਏਹੋ ਦੁਰੁ ਗੁਗਰ
 ਮਾਏਹੋ ਗੁਏਹੋ ਰਸੋ ਗਾਹਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁਲਾਗਰ ਮਾਮਨੁਲਾਗ ਚਰਣੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਰਣੇ ਕਰਣ
 ਕਾਠੇ ਪਾਲਾਸ ਕੁਕਿਛੁ ਤੇਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਮੇਰੇ ਕੁਰਦੀ ਨਦਇਆ ਲਾਮੇ ਹਿਨਿ ਰਭੁਣ ਪ੍ਰੀਤ
 ਮਨੁਖ ਸਗਰ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਨੁਲਾਗਾ ਕਰੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿ ਪਾਕੀ ਨਿਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁਲਾਗ
 ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਮਾਸੰਤ ਭਗਤੁ
 ਭਾਵਹਿ ਰਮਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਗਲੇ ਪਾਪਤਜਾਵਹਿ ਰਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣਗ
 ਏਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਸਾਜਕ ਬਾਪ੍ਰਕਾਸਿ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹ
 ਣੀ ਭਲਾ ਸੰਜੇ ਗੁਰੁ ਤੁਪਲੁ ਸਾਚਾ ਅਬਿਚਲ ਨਿਦਰ ਬਾਣੀ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾ
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਅਨੰਦ ਦਵਜ ਹਿਨਿ ਤਵ ਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨੀ ਦੁਰਗ ਮਾਗੁਰ ਮੁਖੇ
 ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ਬਿਨਸੇ ਕੁਮਭੈ ਸੂਰਗ ਮਾਮਨ ਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖਾਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਮਾਸਰ ਬਸੁ ਭਾਇਸੀ ਬਣਿਆ ਏਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਮਾਪਰਿ ਮਹਿਨਾਵੀ
 ਪ੍ਰਿਥੇ ਭੈਰਵ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੇ ਗੁਲਾਗਾ ਨਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਦਿਸੈ ਪੁਗਾ ਜਾ ਕੇਭਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਫੁਇ
 ਅਪ੍ਰਿਛੁਤ ਪਤਿ ਕੀ ਨਿਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿਨਾ ਸੀਰਾ ਮਾਦੁਖ ਪਾਪ ਕਰੇਰਾ ਠਾਕਾਰ ਜਾਇ
 ਅਰਾਸੀਰ ਮਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ਧਰਮੁ ਪੁਨੁ ਛਲਿਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸ
 ਵਾਪਿਆਈ ਐਸੇ ਦੁਤ ਬੈਸਤ ਬਲਿਆ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਮਾ
 ਲਿਸੇਈ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਰਣਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਬਨਿਆ ਬਨੁਤ
 ਭੁਬਨਿ ਮਾਪ੍ਰਭੁ ਪਰਸੇ ਹਰਿ ਗਇਆ ਰਾਮਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੇਹਿ ਮਾਮੀ ਤਸਾ ਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਣ ਮੰਗਲ ਹਰਿ
 ਗਇਆ ਰਾਮਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲ ਇਛੁ ਪਾਈਆ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸ
 ਵਜਗੇ ਮਨਿ ਦਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਹਗਾਮੀ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿ
 ਆਗ ਬਿਨਾਵਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐਜੀ ਉਪੀਤੁ ਜਿਨਿ ਧਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ - ਸੁਹੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਭੈਸਾ ਗੋਰੇ ਭੈਸਾ ਗੁਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਰਾਮਾ ਬੋਹਿਥਾ ਹਰਿ
 ਰਣ ਅਰਧੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਿਘਾਏ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀ ਐਬ ਹੁਕਿਨ ਮਰੀ ਐਥੁ ਕੋਆ
 ਵਣਜਾਣਾ ਜੇਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨੁ ਉਤਮਾਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਦੁਖ ਨ ਭੂਖਨੇ ਗੁਨ ਬਿਆਪੈ
 ਸੁਖ ਰਾਗ ਸਰਣੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨ

[illegible]

ਸੁਮੇਲੁ ਸਭੁ ਕਾਟਿ ਕਿਲਾਇਖਸਗਲੇਖੈਏ ॥ ਰਹਜਨਮਨਮਰਣਾਮਦਨੁ ਜਨਣ ਬਹੁ ਨਿਪਾ
ਈਐ ਜੋ ਨੀਐ ਨਾਨਕ ਕੁਰੁਪਰਮੇ ਸੁਰੁਪਾਇਅਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛੁ ਪ੍ਰੀਤੀਐ ॥ ੧੦ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥
ਸੁਰੀਪਾਰਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੀਤਕੇ ਕਾਰਜਿਅਪਿਖਲੇਇਅਧਰਿਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿਅਇਅ
ਰਾਮਾਧਰਿਸੁਹਾਵੀਤਲੁਤੁਹਾਵਾਇਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛੁਇਅਰਾਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛੁਇਅ
ਪ੍ਰਾਨਸਾਜੁ ਕਰਾਇਅਸਗਲਮਨੇਰਬੁਰੇਜੈਜੈਕਾਹੁਛੁਇਅਜਗਅੰਤਰਿਬਲੇਸਗਲਾਇਉਰੇ
ਪ੍ਰਾਨਪੁਰਖਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀਜਸੁਦੇਵਪੁਰਣੀਗਾਇਆਅਪਨਬਿਰਦੁਰਖਿਅਪਰਮੇ
ਸਰਿਨਾਨਕਨਾਉਪਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਦਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਦੀਨੇਕਰਤੇਤੇਟਿਨਅਵੈਕਾਈਰਾਮਾ
ਖਤਖਰਚਤਬਿਲਛੁਤਸੁਪੁਪਾਇਅਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਵਾਈਰਾਮਾਵਾਤਿਸਵਾਈਨਿਧੁਇ
ਨਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆਕੋਟਿਬਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਠੇਦੁਖੁਨਨੇਵੈਅਇਆਸਾਤਿ
ਸੁਹਜਾਨੰਦਪਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾਈਨਾਨਕਕੁਟਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਚੁਜਿ
ਸੁਵਰਿਅਈਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸਕਾਕਾਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀਅਮਾਣਸੁਕਿਆਵੈਚਾਰਾਮਾਭਗਤਸੇ
ਹਿਹਰਿਕੇਕੁਟਗਾਵਹਿਸਦਾਕਰਹਿਜੈਕਾਰਾਮਾਕੁਟਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨਦਉਪਜੇਸਾਧਸੀ
ਰਤਿਸੁਖਬੀਜਾਜਿਗਿਉਦਮੁਕੀਅਤਲਕੇਗਤਿਸਕਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥ
ਪੁਨਕਿਰਿਆਮਾਹਿਰਮਲਚਾਰਾਪਤਿਤਪਵਨਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਬਦਅਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁ
ਣਨਿਧਨਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਵਨਕਰੀਜੈਰਾਮਾਸੀਤਕੀਬੇਨਤੀਸੁਆਮੀਨਾਮੁਖਹਰਮੁ
ਦੰਜੈਰਾਮਾਨਾਮੁਦੀਜੈਦਨੁਕੀਜੈਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕਖਿਨੋਗੁਣਗੋਪਲਉਚਰੁਰਸਨਾਸਦਾਗਾ
ਈਐਅਨਦਿਨੋਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਨਾਮਸੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅਮ੍ਰਿਤਭੀਜੈਗੁਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਇਛੁਪ੍ਰੀਤਿਪੇ
ਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁਸੁਰੀਪਾਰਿਸਾਹੀ ੫ ਛੰਤਾ ॥ ਮਿਠਬੋਲਰੂਜੀਹਰਿਸਜਣੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾਧਰਿਸੀਮ
ਬਿਬਕੀਜੀਓਹੁਕਦੇਨਬੋਏਕਉਗਾਕਉਦਬੋਲਿਨਜਾਨੈਪੁਰਨਭਗਵਾਨੈਅਉਗੁਣਕੋਨਚਿਰਾ
ਗੋਪਤਿਤਪਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਾਏਇਭੁਤਿਲੁਨਹੀਛੰਨੈਪਾਲੋਪਟਪਟਵਸੀਸਰਬਨਿਦ
ਜੀਨੇਰੇਭੀਰੇਨੇਗਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਜਣੁਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉਬਿਸਮੁਭਈ
ਜੀਧਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਅਪਰਾਮੇਰਾਉਦਰੁਸੁਆਮੀਜੀਹਉਚਰਨਕਮਲਪਗਛਾਰਾਪ੍ਰਭੁਪੇ
ਖਤਜੀਵਹੀਛੰਨੀਥੀਦਾਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈਨਾਅਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਗੁਰਦਿਆਜਣਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਈਅਚਰਨਕਮਲਜਪਿਸਾਗਰੁਤਰਿਅਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਰਾਨਾਨਕਸ

ਹਟਿ ਪੁਰਨ ਪਰੇ ਸੁਰਤੇ ਗਾਮੀ ਤਨ ਪਰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਹਉਨੀ ਮਖਨੇ ਛੋਰਾ ਜੀ ਹਰਿ ਪੀਰ ਮਪਾਨ
 ਹੋ ॥ ਹਉਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਸਾਚਾ ਮਗਾ ਬੀਚਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੀ ਨਾਤਾ ਮੁਲੀ ਗਾ
 ਨ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨ ਠੇਸ ਹਜ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬਿਨ ਠੀਗ ਠੇਸ ਭਕੈ ਮਧਿ ਸਭੁ ਤੇ
 ਹਰਿ ਗਾਵੇ ਖਤੇ ਨਿਅਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਮਹਿ ਸਭੇ
 ॥ ਮੈ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਜੀ ਹਰਿ ਨਿਹ ਚਉ ਸੁਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਅਧੁਰਿ ਰੇ ਜੀ ਉਤਾਰਨਾ
 ਲਾਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਮਰੈ ਨਾ ਫੈਜਾਏ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ
 ਮਸਭਿ ਪੁਰਨ ਮਨਿ ਚਿੰਟੀ ॥ ਛਪੁ ਜਾਏ ॥ ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਨ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁੰ
 ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤ੍ਰਿਪਾਨਿ ਤਿਸੁ ਅਮੀ ਦੁਰਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਨਾ ॥
 ੧॥੧੧॥ ਸੁਹੀਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉ ਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ੫੮॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੫॥ ਗੁਣਵੰਤ

੧॥ ਛੰਤ ੧੧॥ ਜੇਨੂੰ ੭੫॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਸੀ ਮੁਖ ਦਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉ ਪਦੇ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ਨਦਰੀ ਮਦੈ ਤਿਸੁ ਸਿਮ੍ਰਿ
 ਹੁ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਮਾਗਹਿ ਪਦੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚ
 ਲਿਲਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉ ਤਗੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਦੈ ਪਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਪਦ ਨੂ
 ਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਬਿਰੁਸੇਇ ॥ ਹਰਖ ਸੇਗਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਗਾ ॥ ਸਿਰਉ ਪਿਉ
 ਪਿਗੁਰੁ ਰਖਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਾਇਆ ਫੈਜਾਏ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਰੁਅੰਗਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਪਚੈ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰ
 ਸਗਲ ਸੀਗ ਰਕਰੇ ਨਿਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਹੇ ਇਕਿ ਪਾਲਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਛਿਰ ਉਦਾਸੀ ਮੈ
 ਕੁਰਤ ਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਗੋਲ ਕੁਹੀਰ ਮਿਲੈ ਨਉ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਗੁ ॥ ਹਉ
 ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸਦਾ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰਾ
 ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਸਭ ਨਦਰੀਆਇਆ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੁਣ ਅਭਿਸਮਾਇਆ
 ੫॥੧॥ ਬਿਲਾਵੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵਕ ਅਪ੍ਰਿ
 ਲਾਇ ਸੇਵਾ ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਪਿਆ ਲਖ ਅਭਉ ॥ ੧ ॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਦੁਨ ਗਾਵੇ ॥ ਦੁਨ
 ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਭ ਨੀਥਾਈ ਗਇਆ ਮਾਪਿਆ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗ ਵਿਚ

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਹੋਇ ਸੰਤਪੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ
ਸੁਖ ਏਕੁ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਭੂਠੇ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਖਵਾਏ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਟੀ
ਸਹਿਨ ਲੋਗਾਨ ਕਦਾ ਸਖ ਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਗਨ ਤਨੁ ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਤੁਮ ਹੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਪਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨ ਅਇ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲੁਕੀ ਲਾਇ ॥ ੧
ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਚਿਤਿ ਅਵੈ ਤਕੈ ਸੀਭੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨ ਹੀ ਜਮ ਪੀੜਾ ॥ ਸਰਬ ਦੁਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰ
ਤ ਸੇ ॥ ਜਕੈ ਸੀਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੇ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨ ਮੁਖ ਨਿਤ ਨਿਅਧਾਗੁ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨ ਮੁਹੋ ਵਤਤ ਨੁ
ਠਹਾ ॥ ਪ੍ਰਚਿਤਿ ਅਏ ਪੁਰਨ ਸਭ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰ ਗਈ ਸਭ ਦੁਹ ਮਤਿ ਹੀਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਹਿਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਤਨ ਕੇ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਲਾਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਇਅਨ ਵੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੇ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੇ ਟੇਕ
ਅਦਰਸਿ ਮਾਣ ਪਾਇ ਰਬੀਅ ॥ ਪਿਅਰੇ ਰਾਖਾ ਕਉ ਤਮ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੈ ਪਿਅਰੇ ਸੇਜ ਨਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਕ ਰੇ ਪਿਅਰੇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲਾਸ ਛਾਪੁਰ
ਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਉਸ ਅਮੀ ਸਰਬ ਕਲ ਭਗੁ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਚੁਰੇ ॥
॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵ ਸੇਇ ਤਿਨ ਕੀ ॥ ਜਿਨ ਅਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤਾ ॥ ਹਰਿਨ ਮੁਖ ਅਗਾਧ ਹਿਰਿਨ ਮੁਖ
ਠਹਿਰਿਨ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਰੇ ॥ ਪੁਰੈ ਕਹਿ ਮਕਸਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਆ
ਮੰਤਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਸੇਕਾ ਦੀਅਰੀ ॥ ਪਿਅਰੇ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ॥ ਜਿਨ ਦਸੇ ਪਾਅੰਸ੍ਰ
ਗਾਮੁ ਅਗਾਧੀ ॥ ਮੈ ਪਿਅਰੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈ ਨਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਜਨ ਮਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੀ ॥ ਮੈ ਪਿਅਰੇ ਚੁਕੇ
ਜਮ ਕੀ ਕਟੇ ॥ ਤਿਨ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਭਏ ॥ ੩ ॥ ਉਚ ਅਪਰਥੇ ਅੰਤ ਸੁਆਮੀ
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਗਾਵੁ ਤੇ ਉਧਰਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਿ ਬਿਨ ਸਹਿ ਪਾਪ ਘੋਰੇ ॥ ਪੁਪੁਰੇ ਤ ਮੁਗਧ
ਉਤਰੈ ਪਾਪ ਪਰਿਉਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ॥ ਤਿਅਗਿ ਹੀ ਸਖੀ ਏਨਾ ਮੁਖ ਹਰੁ ਪੀਓ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ਬੁਝਿ ਗਈ
ਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹੰਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧਾ ਸੀਥੀਓ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਸੇਭ
ਵੰਤੇ ਜੇ ਬੁਝਿਅ ਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗ੍ਰਿ ਚਿਤ ਕ੍ਰਮ ਸਖੀ ਏ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੁਖੁ ਮਛੁ ॥ ਦਇਆ ਚੰਦ
ਬਿਸੰਗਿ ਨ ਚਾਹਤੀ ਸਖੀ ਏ ॥ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਵਤ ਮਇਆ ॥ ਭਸੇ ਭੋਗ ਠਾਅ ਤਿਹੁ ਪਰਸਮ ਤੇਇਨ ਸੰਗਿ ਸੁ

ਖੁਨਪਾਇਆ ਦੀਨੇ ਧੰਨਿ ਹਰਿ ਸਧਯਨ ਸਖੀ ਏਨਾ ਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾ ਖੁਪਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਇਨਾ
 ਹੁਦਰੁ ਭਾਣੀ ਸਖੀ ਏਸੀ ਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਤਹ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਅਪੈ ਚਰਨ ਕਰਨਾ
 ਲਿਵਲਾਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ਤਹ ਜਨ ਮੁਖ ਰਣਨ ਅਵਣ ਜਣ ਨਿਹ ਚਲੁ ਸਰਣੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ੫ ॥ ਪੈਸਾ ਬੰਢ
 ਹੁਨ ਮੋਹੁ ਬਿਅਪੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਬਿਅਈ ਐ ॥ ੬ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰਿ ਨ ਭੁਬੇ ਬਿਅਪਿ ਮਰੇ ਰੋਗੁ
 ਸਹਜਿ ਭਰਾਏ ॥ ਸੇਜ ਭੁਧ ਦੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਾਨ ਦਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ
 ਮਰਿ ਗਿਰਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛੁ ਪੁਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ੭ ॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁ ਬਿਲਵਲੁ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਰੂਪ ਸਗਲੇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਅਪੇ ਬਨ ਜੁਅਪਿ ਬਿਛੁ
 ਰਾ ਐ ਸੋਗਿ ਅਨੁ ਬਿਰਲੇਈ ਪਾਏ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜਾਈ ਐ ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ
 ਨਿਰਕੁ ਨ ਏਕ ਰੰਗਾ ॥ ਅਪੇ ਜਲੁ ਅਪਹੀਤ ਰੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਅਪਹੀ ਮੰਦਰੁ ਅਪਹੀ ਸੇਵਾ ਅਪਹੀ ਪੂਰ
 ਗੀ ਅਪਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪਹਿ ਜੋਗੁ ਅਪਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਹੀ ਭੁਕਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫
 ਬਿਲਵਲੁ ਪ: ੫ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਵਨਾ ਅਪਿਸਧਰਨਾ ॥ ਅਪਿਕਰਵਨ ਦੇ ਬੁਨਲੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅ
 ਪਨਬਰਨੁ ਅਪਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਅਪਨ ਬਿਭੁਏ ਅਪਹੀ ਜਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਹੀ ਮਸਟਿਅਪਹੀ
 ਭੁਲਨਾ ॥ ਅਪਹੀ ਅਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥ ੨ ॥ ਅਪਹੀ ਗੁਪਤਾ ਅਪਪਰਗਟਾਨਾ ॥ ਅਪਹੀ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇ ਅਵਿਗਾਤੁ ਅਪਿ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਤਿ
 ਜਚਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਪ: ੫ ॥ ਭੂਲੇ ਮਗੁ ਜਿਨ ਹਿੰਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਭੁਰਖ
 ਰਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਰਾਮੁ ਚਿਤ ਰੇ ॥ ਬਸਿਰੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਿਕੋ ਪਿਲੇ ਭਿਮੋ ਹਿਮ ਨੁਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਟਿ ਭੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਜਨ ਮਿਠੁ ਨਿਊਆ
 ਰਨਕ ਮਲ ਗੁਰਿਆ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ॥ ੩ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬੁਝਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹਪ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਪ: ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਕਦਨੁ
 ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿਆ ਸਾਅਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਗਨਿ ॥ ਤੁਮ ਪੇਖਤ ਸੇਰਾ ਮੇਰੈ ਅੰਗ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਬੀਚਾਰਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਉ ਮਨ ਹਿਉ ਪਰਉ ਸਾਮ
 ਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਗਤਿ ਨ ਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਤਮਿਲੀ ਐ ਝਾਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ
 ਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੇਅਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਪ: ੫ ॥ ਮਤੀ ਮਾ
 ਤਸ ਬਿਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਵਿਰਹਿ ਅਪ੍ਰਭੁ ਸਰਮਹਿ ॥

ਜਿਸ ਪੁਰਸਨ ਦੁਤਨ ਵਿਆਪੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਖ ਭੁਖ ਬਹੁਤ ਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ ॥ ਸੀਤਲ
 ਭੁਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ॥ ਕਾਕੇ ਟਿਜਤਨ ਸੇਰੇ ਖੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਰਿਪਤਾ ਨਹਿ ਰਿਹੁਟ
 ਨਾਇਆ ॥੨॥ ਟੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਮੀ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥੪੫॥੧੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੜ ॥੪॥ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਭਗੀ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
 ॥੧॥ ਪਰਬੁ ਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕਿਲੁ ਬਿਖ ਕਾਟੇ ਕੁਝ ਭੁਭ ਕੇ ਚਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦੁ
 ਰਿਕਰਮ ਸਭਿ ਲੋਕ ਚਗਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਗਾ ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚ
 ਗਾਜ ਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ ॥੩॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ॥ ਸਾਧੁ ਸੁਹਿਮਿ
 ਲੈਸਿ ਤਰੀਐ ॥੪॥੬॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੜ ॥੪॥ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨ

॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਅਸੀਨਾ ॥੧॥ ਸੀਤ ਜਨਕਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁ
 ਨਾ ਮੁਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪਰੇ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀਨਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਾ ਰੁਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ ॥੨॥ ਨੀ
 ਚਰੇ ਉਚਿਤੁ ਪ੍ਰੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀ
 ਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥੪॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੜ ॥੪॥ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ

ਈ ਅਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਰਗਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਚੀਤਾ ॥ ਧਉ ਬਲਿ ਧਾਰੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੇ ਤਮ
 ਲੀ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੋਦਤ ਦੁਭਾਗੀ ॥ ਸਾਧੀ ਸੀਗਿ
 ਮਹਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਦਿਸਰੁ ਪ
 ਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ ॥ ਭਾਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥

॥੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੜ ॥੪॥ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਣ ਹਬਿ ਧੁਨਾ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ
 ਅਪੁਨ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰ ਅਨੁਭਵੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਘਰਮਹਿ
 ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਦਛੁ ਲਭੈ ਕਾਟਨ ਹਾਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਅਬਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਪ
 ਰਿਤ ਪਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦ ਲਿਖਿਆ ॥ ਪਰਬੁ ਹਮੁ ਸੇਨੈ ਨਹੁ ਪੇਖਿਆ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ

ਰਟੇ ਨਹਾਇਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਸਭਿ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣਾ ॥੪॥੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੜ ॥੪॥
 ਕਦਨ ਜਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਹੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭ ਅਦਿਨਾ ਸੀ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਭੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ
 ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਉਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਭੂ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਸੁਬਿ
 ਠਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੁਜਾ ॥੨॥ ਆਪੁ ਕਛੂ ਨਹੋ ਦਤ ਭਾਈ ॥ ਚਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ

ਦੈਵੈ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥

੧੦॥੧੫॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਰਾਥਦੇਖਿਆਹਰਿਗੁਰੂਦੇਵੇਰੇਖੇ
 ਫਲੁਚਖਿਆ॥੧॥ ਭੁਜੋਗੇਬਿੰਦਸਭਛੇਤ੍ਰਿਜੀਜਾਲਾਜਬਜਮੁਅਇਸੰਘਰੈਮੁਦੇਰੇਖੇ
 ਬਿਨਸਿਜਾਇਬੇਰਾਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਪਨਕਰਿਥਾਪਿਆਕਰਨਹਾਰੁਇਕੀਕੀ
 ਨਜਪਿਆ॥੨॥ ਮਹਾਮੋਹਅੰਧਕੁਪਪਰਿਆਪਾਰਬਹੁਮਾਇਆਪਟਲਿਬਿਸਰਿਆਤੁ
 ਰੈਭਗਿਪ੍ਰਕੀਰਤਨਗਾਇਆਸੰਤਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫
 ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਤੁਤਬੰਧਪਭਾਈਨਾਨਕਹੋਆਪਾਰਬਹੁਮੁਸਹਾਈ॥੧॥ ਭੁਖਸਹਜਮਨੀਦਘਣੇ
 ਰੁਪੁਰਪੁਰੀਜਕੀਬਾਣੀਅਗੀਕਗੁਣਜਕੇਜਹਿਨਗਣੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਸਰੰਜਮਕੋ
 ਪ੍ਰਭੁਆਪੋਭਏਮਨੋਰਥਸੇਪ੍ਰਭੁਜਪੋ॥੧॥ ਅਥਧਰਮਮੋਖਕਾਦਤਾਪੁਰੀਭਈਸਿਮਰਿਸਿਮ
 ਰਿਬਿਧਤਾ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹੰਗੁਮਾਣਿਆਪਰਿਆਇਆਪੁਰੈਗੁਰਿਅਣਿਆ॥੪॥੧੧॥
 ੧੭॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਗਿਆਨ
 ਪਤਨਰਜੀਫੈਅਮਰਿਖਅਰੁਸਾਕਤਨਰਥੀਫੈ॥੧॥ ਰਮਨਾਮੁਹੋਅਰਥਦਰਾਣੁਖਮਾਰੁਇਸਾ
 ਕਤਦੇਚਰਾ॥੨॥ ਨਿੰਦਕਰਿਕਰਿਪਚਰਿਘਨੇਗੇਮਿਰਤਕਠਾਸਗਲੈਸਿਰਿਪੈਗੇ॥੩॥ ਕਹਾ
 ਕਜਪਹਿਜੂਨਾਮਾਤਕੇਨਿਕਟਿਨਅਦੈਜਮਾ॥੪॥੧੩॥੧੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਿਲਵਲੁਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਕਦਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪ੍ਰਭੁਅਪਨੋਪੁ
 ਪਲੁਨਿਮਖਸਦਾਰਹਿਜਪਨੇ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਪਿਆਦਉਕਦਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਪ੍ਰਿਤ
 ਮਪਾਦਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੀਵਿਪਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਗੇਹਰਿਨਾਨਕਬਿਸਰੁਨਕਾਹੂਚੇਗੇ॥੨॥੧॥੧੮॥
 ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਹਿਰਦੈਪਿਆਏਗੇਗਇਸਗਲੈਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ ਰਹਿ
 ਭੁਕਟਿਆਦੀਨੇਦਨਾਸਫਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਦਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਕਥਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਰੁਬਾਣੀਕਹੁਨਾਨਕਜਪਿਜੀਫੈਗਿਆਨੀ॥੨॥੨॥੨੦॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਸੰਤੋ
 ਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਗੇਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਭੂਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਪਪਾਪਸੰਤਪੁਇਸੇ
 ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਸੇ॥੧॥ ਅਨਦੁਕਰਹੁਮਿਲਿਉਦਰਨਾਗੀਗੁਰਿਨਾਨਕਮੇਗੀ
 ਜਸਦਾਗੀ॥੨॥੩॥੨੧॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਮਮਤਮੋਹਧ੍ਰੋਹਮਾਇਮਾਤਾਬੰਧਨਬਧਿਆ
 ਅਤਿਬਿਕਰਾਣਾਦਿਨੁਦਿਨੁਛਿਜਤਬਿਕਰਕਰਤਅਉਧੁਠਾਹੀਠਾਥਾਜਮਕੈਜਾਲਾ॥੧॥ ਤੇਗੋਸ
 ਗਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਮਾਹਥਿਖਮਸਾਗਰਅਤਿਭਾਗੀਉਧਰਹੁਸਾਪੁਸੰਗਿਰਦਲਾ॥

ਹਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਉਪ੍ਰਿ ਸੁਖੁ ਮੁਖ ਮਾਲਾ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਬੀਧ ਨ ਕਟਹੁ ਪਰਮੇ
ਸਮੁਕ੍ਰਮ ਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਸਗਲ ਅਨੰਦ ਕੀ ਆਪ
ਰੇ ਸਹਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਰਿਆ ਸਾਧ ਜਨ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ਬਿਗਸੇ ਸਹਿ ਪਰਦੁ ਰਿ
ਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਜੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਸਦਾ ਰਿਆ ॥ ਦਰੀਅਰ ਜਾਹ ਰਿਗੇ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਾਇ
ਆ ਠਬੀਚਾ ਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਟ ਤਿਨ ਤਿਭੁ ਦੁਟ ਹਰਿ ਆਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜੀ ਅਸਾਧ ਰਿਆ ਮ
ਨ ਦਿਛੇ ਨਾਨਕ ਛਲ ਪਾਏ ਪੁਰਨ ਦਿਛੁ ਪੁਜ ਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਜਿ
ਸੁਖਿ ਪਰਿ ਹੋਵਤੁ ਦਇਆ ਲੁਧ ਰਿਸਿ ਮਰਤ ਕਾਟੈ ਸੋਕ ਲੁਧ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੁਜੀ ਐ ਗੋਪ
ਪੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤੁ ਟੂਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਅਪੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਚੈ ਸਾਧ ਰਦੁ
ਪੁ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਨਦਿਤੁ
ਕੀਰਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੈ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਾਮ ਠਪਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਹੁਨੇਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਨਾਨਕ ਜਕੋ ਨਿਰਮਲ ਰਾਗਾ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਕਾਮ ਨੁਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫
ਰਿਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਤਿ ਅਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਿਦ ਪਾਈ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਅਰੁ ਮੁਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਪਾਉ ਮੇਰੇ ਰੁਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਆ ਰਿਖਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਸਗਨਾਈ
ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ
ਦੀਨੇ ਅਸ ਬਿਰਾਖ ਰਬਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜੇ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਦਿਨ ਗ੍ਰਿਹ ਨ ਕੀਤਿ ਸੁਆਗੇ ਹੀ ਮੈ ਕਰਤ ਰੁ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਕੀ ਸਗਨਾਈ ਜੋ ਕੋ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਗ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੨੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫
॥ ਰੁਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਾਏ ਬਿਨ ਸੇਤੇ ਰੇ ਗਾਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਿ ਤੁਬਖ ਸਿਆਸੰਤ ਨਰ ਸਭੇ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤੇ ਗੀ ਮੰਰੁ ਲੀਤੇ ਰਾਮ ਨੁਤਨੁ ਮੇਰੇ ਗਾਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਇਹ ਅਵਖ ਦੋਜੇ ਗਾ ॥ ੧
ਅਇਬ ਸਹੁ ਘਰ ਦੇ ਸਮਰਿ ਇਹ ਭਲੇ ਸੰਜੇ ਗਾਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੮
॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਕਾਹੁ ਸੀਗਿ ਨ ਚਾਲੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਲਾ ਊਠਿ ਸਿਧਾ ਰੇ ਛੁਪਤਿ ਸੰਤ ਨ ਕੈਖਿ
ਅਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨ ਸਨਾਇਹੁ ਪੁਰ ਕੀਛਾਲਾ ॥ ਬਹੁ ਜੇ ਨੀਜਨ ਮਹਿ ਮਗਹਿ ਬਿਖਿਅ ਬਿ
ਗਲ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਬਚਨ ਸਾਧੁ ਕਹਹਿ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲਾ ॥
੨ ॥ ੧੧ ॥ ੨੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪੁਰੇ ਕੁਰਿ ਦੀਨਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰ
ਭੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਚੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਾਰਜ ਗੜਮਹਿ ਲੋਚਰਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿ
ਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਛੁ ਬਿਪਨੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ੧ ॥ ਜਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆ ਲਪ੍ਰਭੁ ਰਾਕੇ ਸਗਲ ਸਦਾ ਦਵਿਅਈਆਨਾਨਕ
ਰਦਾਸਾ

ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹਿਬ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੩੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹਿਬ

ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹਿਬ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੩੦ ॥ ਘਰੁ ਪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮ੍ਰਿਤਮੰਦਲਜਗੁਸਾਨਿਆਨਿਉਬੰਧੁ
ਰਬਾਰਾਬਿਨਸਤਬਾਗਲਗਈਜਿਉਕਗਦਭੰਦਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿਮੇਰੀਮਨਸਾਮਨੈਮਹਿਸਤਿਦੇਖੁ
ਚਰਿਸਿਧਸਾਧਿਕਗਿਰੀਜੋਗੇਅਰਜਿਗਏਘਰਬਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਜੈਸਾਸੁਪਨਾਹੈਨਿਕਤੈਸਾ
ਗਾਵਿਸਟਿਮਨਸਕੁਛੈਨਸੀਐਕੋਆਲਗਹਿਗਫਗ ॥ ੨ ॥ ਕਹਾਭੁਭਈਮੀਤਹੈਦੇਖੁਨੈਪਾਸ
ਘਇਕਿਚਲੇਇਕਿਚਲਸਹਿਸਤਿਅਪਨੀਦਗ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਪੁਰਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਸੇਅਨਥਿ
ਹਿਦੁਅਗੀਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਸੁਪੈਗਖਪੈਜਮੁਗਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥
ਕਨਕੀਅਵਰੁਆਈਆਬੈਸੰਤਰੀਪਗਉ ॥ ਜਿਉਮਿਲੈਪਿਆਰਾਪਤਤੋਬੋਲਕਰਾਉ ॥
ਭਉਪੁਭਜੀਉਦਇਆਲੋਹੇਇਤਉਗਤੀਲਾਗਉ ॥ ਲਪਟਿਗਹਿਓਮਿਨੁਬਾਸਨਾਭੁਗਮਿਲਿਓ
ਤਿਆਗਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਰਉਬੋਨਤੀਅਤਿਪਨੀ ॥ ਇਹੁਜੀਉਹੋਮਾਗਉ ॥ ਰਿਦੈਪ੍ਰਗਸੁਪ੍ਰਾ
ਭਉਅਨਿਸਿਬਾਸੁਰਜਾਗਉ ॥ ੩ ॥ ਸਰਟਿਸੋਹਗਨਿਆਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਉ ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਾਗਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਲਲੁ
ਰੰਗੁਤਿਸਕਉਲਗਾਜਿਸਕੇਵਡਭਗਾ ॥ ਮੈਲਕਦੇਨੋਦਈਨਹਲਾਗੈਦਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
ਸੁਖਦਾਈਅਮਿਲਿਆਸੁਖਭਾਇ ॥ ਸਹਜੇਸਮਾਨਭੀਤਰੇਛੋਡਿਆਨਹਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ
ਰਮਗਨਹਟਿਅਪਈਠਿਰਿਦੁਖੁਨਪਾਇਆ ॥ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਅਪਾਨਿਆਰੁਭਿਅਮਰਕਰਾਇ
॥ ੨ ॥ ਸੋਜਾਨੈਜਿਨਿਚਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ ॥ ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਕਿਆਕਰਿਮੁਖਿਏ
॥ ੩ ॥ ਸਫਲਦਰਸੁਤੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਨਿਧਿਤੇਰੀਬਾਣੀ ॥ ਪਾਵਪੁਰਿਤੇਰੇਦਾਸਕੀਨਾਨਕਕਰਾ
ਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੩੩ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਰਾਖਹੁਅਪੁਨੀਸਰਟਿਪੁਰਮੋਹਿਕਿਰਪਾਏ
ਸੇਵਕਛੂਨਜਾਨਉਹਿਚਮੁਖਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨੁਕਰਉਤੁਪੁਛਿਪਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਆਗੇ ॥ ਹਮਅਮਰ
ਸਦਗੁਲਤੇਤੁਮਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਮਅਦਗਨਕਰਹਅਸੀਖਨੀਤਿਤੁਮਨਿਰਗੁਨਦ
ਗੇ ॥ ਦਾਸੀਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਏਕਰਮਹਮਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਦੇਵਹੁਸਰੁਕਿਛੁਦਇਆਪਹਿਰਾ
ਅਕਿਰਤਪਾਨਗੇ ॥ ਲਗਿਪਰੇਤੇਰੇਦਾਨਸਿਉਨਹਚਿਤਿਖਸਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝੁਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁ
ਧੀਭਵਕਟਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਟਿਦਇਆਲਕੁਰਲੇਹੁਮੁਗਧਉਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥
ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਦੇਸੁਨਕਾਹੁਦੀਜੀਐਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਤੁਸੇਦਿਐਸੁਭ
ਇਪਨਾਮਨਸੇਈਗਈਐ ॥ ਕਹੀਐਕਾਇਪਿਆਗੇ ॥ ਤੁਝੁਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮਦਇਆਲਕੁਰਾਮੀ

ਮਰਥਾਮਾਨਸਭਿਦੀਰਿਆਮਾਮਾਨਿਮਖਸੇਹਗਉ ॥ ੨ ॥ ਪਰਸਹੁਗੁਰਤੇਛੁਟੇਦੇਖਾਮਗਰਉ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖ ਪੁਤਿ ਉਹਰਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨਿਧਿ ਰਿਆਸ
ਰੇਗੀ ਅਟਿਕਾ ਮਾਮਧਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ਸਗਲ ਸਮ
ਥੀ ਤੇਗੀ ਅਸਭ ਤੇਗੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਪਖਰ ਉਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦ
ਇਆਤ ਪੁਰਾਨ ਕੁਛੁ ਟਗਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿ
ਰੁਪੇ ਪਸੁਆਨ ਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਬਾਦਿ ਸਾਦ ਅੰਕਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੁਝੈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਹੁ ਅਪਨਾ ਕਹੈ ਠਿਹਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥ ਦੇਖਿ ਕਉ ਭਰੇ ਗੁਲਾ ਕਹੈ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾਪ ਦਰਬਕੀ ਅਵਰਤ ਕੈ ਤਈ ॥ ਆਈ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਉ ਠਿਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕੇ ਕੀਏ ਸੁ
ਮਰੇ ਤੇ ਬੈਰ ਬੈਰੇ ਧੀ ॥ ਅੰਤਿ ਕਲਿ ਤਜਿ ਜਾਹਿ ਗੇ ਕਾਹੇ ਜਲ ਪੁਕਾਰੇ ਧੀ ॥ ੩ ॥ ਦਾਸ ਰੇ ਸੇਈ ਹੋਆ ਜਿ
ਸੁਮ ਸਤਿਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫
ਮਿਪਿ ਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਿ ਪਰੇ ਥਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥ ਅੰਧੁ ਲੇਕਿ ਭਵਨ ਭੂਇਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁ
ਰਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਹਿ ਮਾਸ ਪੁਸੀਗਿ ਕੀ ਸੁਨਾਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਮੈਲੁ ਬੋਈ ਕੋਟਿ ਅਪਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ
ਰੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮੈਸੀ ਰਗਤਿ ਗੇਵਿਦ ਕੀ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕੀਨੋ ਆਪਨੇ ਤਿਸੁ
ਅਭੈਵਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇ ਓਤਿ ਛੁਟੇ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥ ਸੁਮੁਕਰ ਤੇਵ ਮਾਮ
ਦੁਕਉ ਤੇਗੀ ਧਨੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਨ
ਮੁਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸਰੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਮਹਿ ਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦਿ ਨਿ
ਰਲੇ ਭਗਤ ਸਾਦਿ ॥ ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗਿਰਿ ਬੇਧਿ ਮਾਮਿ ਬਿਅ ਬਿਖਿਆਦਿ ॥ ੧ ॥ ਮੈਸੀ ਪੇਖੀ
ਜੇ ਮਹਿ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਪਨ ਜੇ ਬਨਾਨ ਮੇ ਬਿਨ ਬਾਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਰੂਪ ਰੂਪ
ਸੁਗੰਧਤ ਕਾ ਪਰੇ ਗਾਦਾ ॥ ਮਿਲਤ ਸੀਗਿ ਪਾਪਿ ਸਟ ਤਨਿ ਹੋਏ ਦੁਗਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਠਿਹਰਤ ਠਿਹਰਤ ਮ
ਨੁ ਭਉਇਆ ਬਿਨ ਭੀਗਨ ਦੇਹਾਦਿ ॥ ਇਹ ਅਇਸਰੁ ਤੇ ਛੁਕੀਆ ਬਹੁ ਜੇ ਨਿਕੁਮਾਦਿ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰ
ਪ ਤੇ ਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਤਕੈ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੮ ॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਚਰਨ ਭਏ ਸੀਤ ਬੋਧਿ ਭਾਤੇ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤਾ ॥ ਮਰਗ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ
ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇਤਾ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵ ਤੇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਾਗੈ ਭਗੇਂ ਜਬ ਸਾਸੰ ਗੇਤਾ ॥ ਪੁੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘਟੇ ਲਾਗੁ ਗਿ
ਰੇ ਸੇਭ ਸੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਨਿਹਚਲ ਅਸਟੁ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤਨ ਹੀ ਰੋਲੇਤਾ ॥ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਵਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਸਧ
ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰੇਤਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਜੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਤੇ ਬਿ

ਰਵਾਗੀਮਿਦਤਸੰਕੇਸਾਭੇਕੁਮਮਿਟੇਰਾਤੇਭਈਹਮਾਗੀਜਾਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੇਭੇ
ਦਿਨਬਲਿਹਗੋਰੁਮਨੁਅਪੋਨੇਜੀਅਗਠਿਰਿਠਿਰਿਹਉਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਉਏਰਦੁਰ
ਮੇਰਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿਕਤਰੀਸਗਲਰੇਨਇਹਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਗਾਧੀ॥੨॥ਨਿਦਰ
ਪਰਦੁਖਾਣੇਖਿਨਮਹਿਜਾਗੇਦਇਆਮਇਆਅਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਹੀਦੁਰਗੀ॥੩॥ਤਾ
ਨਸੀਤਲਭਏਅਬਖੁਕਤੇਸੀਸਾਗੀਹੀਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਪਾਨਨਕਦਰਸਾਗੀ॥੪॥੧੦੧੦
ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਪਗਝੁਰਉਬਾਲਾਮਸਤਕੁਅਪਾਭੇ
ਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲਾਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਮਨੁਜੀਉਤੁਮਮਿਲਹੁਦਇਆਲਾਨਿਸਿਬਸੁਰ
ਨਿਅਨਦਹੋਤਚਿਤਫਤਕਿਰਪਲਾ॥੧॥ਰਹਉਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨਲਾਗੁਪ
ਲਾਸੇਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਤਸੰਤਨਪਗਰਲਾ॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੁਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਪਾਨ
ਅਕ੍ਰਮਭੈਰਾਖਹੁਮੇਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਣਾਪਤੋਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਲਾਹੁ
ਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੀਗਿਨਕਸੁਖਸਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਕੀਤਲੇ
ਰਿਸੇਕਰਹਿਤੁਝੁਬਿਨੁਕਛੁਨਾਹੀਪਗਤਪੁਤੁਮਾਰਦੇਖਿਕੈਜਮਦੂਤਛਰਿਜਾਰੀ॥੧॥ਤੁ
ਗੀਕ੍ਰਿਪਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਅਹਿਮੇਦਾਸਰਬਕਲਾਸਮਰਬਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਰਹੁਰਦੇਦਾ॥੧॥ਰਹਉ
ਬੇਜਤਬੇਜਤਬੇਜਿਆਨਐਬਿਨੁਕੁਰਾਜੀਦਨਸੁਖਸਭਸਾਧਸੀਗਿਪ੍ਰਮਾਨਸਾਪੁਗਾ॥੨॥ਜਿ
ਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਭਜਲੀਜਰਕਰਤੁਮਭਗਪੁਰਹੁਮੇਰਦੀ
ਦਇਆਲੀ॥੩॥ਸਭਕਿਛੁਰੁਮਤੇਮਕਨਾਦਰਭਾਗੀਪਾਏਨਾਨਕਕੀਅਰਦਸਿਪ੍ਰਭਜੀਦ
ਨਗਾਏ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈਸਕਲਮਲਸ
ਨਸਨਾਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੀਗਿਰਤਿਅਤਤੇਰਗਭਿਨਗੁਸਨਾ॥੧॥ਨਾਮੁਕਹਤਗੇਵਿਦਕਾਭੁਚੀਰ
ਰਸਨਾਅਨਤਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਾਨਾ॥੧॥ਰਹਉਹਰਿਗੁਰਸੁਚਖਤਪ੍ਰਪਿਅ
ਮਨਿਰਸੁਲੈਹਸਨਾਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰਗਟਭਈਉਲਟਿਕਮਲੁਬਿਗਸਨਾ॥੨॥ਸੀਤਲਸ
ਸੰਤੋਖੋਹੋਇਸਭਭੁਣੀਕਿਸਨਾਦਹਦਿਸਧਵਤਮਿਟਿਗਏਨਿਰਮਲਬਨਿਬਸਨਾ॥੩॥ਫਨ
ਰੈਰਾਖਿਅਭਏਕੁਮਭਸਨਾਨਾਮੁਨਿਪਨੁਨਾਨਕਸੁਖੀਵੇਖਿਸਾਧਦਰਸਨਾ॥੪॥੧੩॥੪੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈਤਬੋਹੋਹਿਨਿਹਾਲੁਰਾਜਮਿਲਖਸਿਕਦਗੀਅ
ਗਮਿਹਿਜਾਭੁ॥੧॥ਸੀਤਜਨਾਕਛੋਹਰਤਿਸੁਚਰਣੀਲਾਗਿਆਇਆਧਾਗੀਛੁੜਪਤਿਤਾਏ
ਰਉਤਿਆਗੀ॥੧॥ਰਹਉਸੀਤਨਕਾਦਾਨਾਰੁਖਾਸੇਸਰਬਨਿਧਾਨਾਗਿਹਿਸਾਕਤਛੁਤੀਹਪ੍ਰਕਤੇ

ਸੁਖਸਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਭੁਕਤ ਜਨ ਕਾ ਭੁਗਾਵਾ ਦਿਨ ਗਨ ਨਹੇ ਈ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਰ ਪਾਉ ਰੇ ਸਮੀ
ਪਹਿਰਤ ਪਤਿ ਧੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋ ਰਿਸੈ ਅਪਵੀਚ ਪੁਟੁ ਟੋ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵ
ਕਰੇ ਏਤ ਉਤ ਛੁਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੋਹੇ ਅਮਾਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ
ਸਾਕਤਾਨ ਕਛੁ ਟੰਗਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ੪੪ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰਵਨਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ
ਜੀ ਹੇਠ ਕੁਰ ਜਤੁ ਗਵਉ ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰਸੀ ਸਪਰਿਹਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਅਵਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਦਇਆ ਲਪੁਭਇਹ ਨਿਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਕਾ ਲੈ ਮਥੈ ਲਵਉ ॥ ੧
ਹਉ ॥ ਨੀਚ ਤੇ ਅਤਿ ਨੀਚੋ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਵਉ ॥ ਪਾਦ ਮਲੋ ਦਾ ਅਪੁਤਿ ਮਾਗਿ ਸੁੰਮਾ
ਵਉ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਹ ਦੀਸੈ ਮਨ ਕਤ ਹਿਨ ਪਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੁਰੁ ਭੇਟੀ ਐ
ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਮਟਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਪਰ ਮੁਖੀ ਗਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ
ਜਾਕਾ ਅਪੁਨੇ ਪੁਭੁਭਵਉ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੪੫ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੁ
ਜਾਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਇਹ
ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਦਕੀ ਜਪਿਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤ ਸਭਿ ਕਰਿ ਹੋਹੁ ਪਰਿ ਲੈਆ
ਵਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾ ਬਤਨਾ ਹੀ ਸਹਸਾਇਆ ॥ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇਆ
ਹੋਸਰੁ ਦੁਲੁ ਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਤੁ ਭੁਲੁ ਤੁਮ ਨੁਖ ਜਨਮਾਇਆ ॥ ਭਰਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿਰਾ
ਖਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੪੬ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ
ਅਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹਾ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਛਕੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰੁ
ਮਨੋ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹਾ ॥ ਪੁਰਤ ਜਿਹੇ ਜਿਅਨ ਨਿਉ ਸੋਹਲੀ ਐਖੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ॥ ਸਿਮਰਹੁ
ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤ ਬਿਲੁ ਮਕਹੇਹਾ ॥ ਛੇਰਿ ਪ੍ਰਪੰਦੁ ਪ੍ਰਸਿਉਰ ਚਰਪੁਤ ਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
ਨੋ ਅਨਿਕ ਏਕ ਬਹੁਰੁ ਗਕੀ ਏਹੇ ਸੀ ਏਹਾ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਉ
ਚੇਤੇ ਉਚਾਵਤੁ ਸਭ ਸੰਗਿ ਬਰੇਹਾ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੇ ਦਾਸ ਗਨਾਨਕ ਕਰਿ ਲੇਹਾ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੪੭ ॥
ਬਿਲਵਲੁਪ ਤਿਸਾਹੀ ५ ॥ ਏਕ ਏਕ ਹੋਵੈ ਦਕੀ ਤਿਆਗੀ ਅਨਾਸਾ ॥ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰ
ਭੁਗਨ ਕੁਣਤਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨਕਾਨ ਮੁਅਪਹੁਰੈ ਪੁਰੁ ਸਰਣਿ ਪਾਰਿ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਅਸਰਾ ਸੰਤਨਾਮ
ਮਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ॥ ਅਪਿਰਥੈ ਅਪਿਰਥੈ ਦਸੀਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਰੇਹਾ ॥ ਵੀਨ ਦਇਆ ਲੁਕਿ ਪਾਨਿ ਪੇਸਾ ਸਿਸ
ਸਿਮਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਜੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਸਾਈ ਦਭਿਅਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਉਪਦੇਸਿਅ ਸੁਖ ਸਮ
ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਚਿੰਤਾ ਅਦੇਸਾ ਗਣਤਤ ਜਿਨ ਨਿਰੁਕ ਮੁਪਛਾਤਾ ॥ ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੁਡੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਗੀ ॥ ੨ ੧੮ ॥

ਸੰਗਿ

ਰਤਾ॥੪॥੧੮॥੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਮਹਾਤਪਤਿਤੇਤਈਸਾਤਿਪਰਸਤਪਾਪਾ
ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਗਲਤਬੇਕਢੇਦੇਹਥੇ॥੧॥ ਓਹਿਹਮਾਰੇਸਾਜਨਹਮਉਨਕੀਰੇਨਾਜਿਨਭੇਟੜੇ
ਰਸੁਖੀਜੀਅਦਨੁਦੇਨਾ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਪਰਪੁਰਬਲਲਿਖਿਅਮਿਲਿਅਮਬਅਇਆਬਸਤੁ
ਗਿਹਰਿਸਾਧਕੈਪੁਗਨਅਸਾਇ॥੨॥ ਭੋਬਿਨਸੈਤਿਹੁਲੋਕਕੋਪਏਸੁਖਬਾਨਾਦਇਆਕਰੀਸਮਾ
ਬਹੁਰਿਬਸਿਅਮਨਿਨਾਮ॥੩॥ ਨਾਨਕਕੀਤੁਟੇਕਪੁਰਤੇਗਾਅਧਾਗਾਕਰਣਕਾਰਠਸਮਰਥਪੁਰਤੇ
ਅਗਮਅਪਰਾ॥੪॥੧੮॥੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਸੇਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁਜਿਸੁਪੁਰ
ਬਿਸਰਨਾਕਰਨੈਹਾਰਨਬੁਝੈਅਪੁਗਨੈਬਿਗਨਾ॥੧॥ ਦੁਖਤਦੇਜਦਿਦੀਸਰੈਸੁਖਪੁਰਚਿਤਿ
ਅਏਸੰਤਨਕੈਅਨੰਦੁਏਦੁਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਏ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਉਚੇਤੇਨੀਚਕਰੈਨੀਚੀਖਨਮ
ਥਪੈਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਠਕੁਰਪਰਤਪੈ॥੨॥ ਪੇਖਤਲੀਲਾਹੰਗਰੁਪਚਲਨੈਦਿਨੁਅਇਆ
ਚਪਨੋਕਸੁਪਨਭਇਆਸੰਗਿਰਲਿਅਕਮਾਇਆ॥੩॥ ਕਰਣਕਾਰਠਸਮਰਥਪੁਰਤੇਗੀਸਰਣ
ਦੀਹਰਿਦਿਨਸੁਰੈਣਿਨੰਨਕੁਜਪੈਸਦਸਦਬਲਿਜਾਈ॥੪॥੨੦॥੫੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫
॥ ਜਲੁਢੇਦਉਇਹਸੀਸਕਰਿਕਰਪਗਪਖਰਾਵਉ॥ ਬਾਰਿਜਉਲਖਬੋਗੀਅਦਰਲੁਪੈਖਿਜੀਵ
ਉ॥੧॥ ਕਰਉਮੋਨੋਰਥਮਨੈਮਹਿਅਪਨੈਪੁਰਤੇਪਵਉ॥ ਦੇਉਭੁਹੀਸਾਧਕੈਬੀਜਨੁਚੇਲਵਉ
੧॥ ਰਹਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਸੰਤਬੋਲਤੇਸੁਣਮਨਹਿਪੀਲਾਵਉ॥ ਉਅਰਸਮਹਿਸਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਯੋ
ਬਿਖੈਜਲਨਿਬੁਝਾਵਉ॥੨॥ ਜਬਭਗਰਿਕਹਰਿਸੰਤਮੰਡਲੀਤਿਨਮਿਲਿਹਰਿਗਾਵਉ॥ ਕਰਉ
ਮਸਕਾਰਭਗਤਜਨਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੩॥ ਉਠਤਬੈਠਤਜਪਉਨਾਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ
ਨਕਕੀਪੁਰਬੋਨਤੀਹਰਿਸਰਨਿਸਮਾਵਉ॥੪॥੨੧॥੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਅੰ
ਰੁਸਗਰੁਸੇਈਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਗਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸੰਗਿਦਸੈਦਰੁਗਾਗੀਪਏ॥੧॥ ਸੁਰ
ਸੁਣਿਜੀਵੈਦਾਸਤੁਮੁਥਠੀਜਨਅਖੀ॥ ਪ੍ਰਗਟਰਈਸਭਲੋਅਮਹਿਸੇਵਕਕੀਰਖੀ॥੧॥ ਰਹਉ
ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਕਾਦਿਅਪ੍ਰਭਿਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਲੁਸੀਚਿਅਗੁਰਭਏਸਾਧ
॥੨॥ ਜਨਮਰਣਦੁਖਕਾਟਿਅਸੁਖਕਾਥਾਨੁਪਾਇਅਕਾਟਿਸਿਲਕਕੁਮੋਹਕੀਅਪਨੋਪੁਰਭ
ਇਆ॥੩॥ ਅਤਕੋਈਜਾਣਹੁਅਦਰੁਕਢੁਸਭਪੁਰਕੈਹਾਥਿ॥ ਸਰਬਉਖਨਾਨਕਪਏਸੇਇਸੰਤ
ਨਸਾਥਿ॥੪॥੨੨॥੫੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਬੰਧਨਕਾਟੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਿਹੋਅਕਿਰਪਲਾ
ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਕੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰੀਕਟੀਅਵੁ
ਰੇਗੁ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਖੀਭਇਆਪੁਰਧਿਅਵਨਜੇਗੁ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਅਉਖਧੁਹਰਿਕਾਨੁ

ਦੇਹੁਗੁਨਾਦਾਅਪੈਸਾਧਸੀਗਿਮਨਿਤਨਿਚਿਤੇਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਾਪੀ
ਜੋਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਸੁਖੁਹੋਇਸਾਧੁਸਰਣਾਈ॥੩॥ਸੁਨਤਜਪਤਹਰਿਨਾ
ਮੁਜਸੁਤਕੀਦੂਰਿਬਲਾਈ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰਨਾਨਕੁਕਥੈਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥੪॥੨੩॥੫੩॥ ਬਿਲਵ
ਧੁਪ॥੫॥ ॥ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਹੋਇਸਾਤਿ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਿਦਕਥਿਨਸੈਕੁਮਭੈ
ਭੈ॥੧॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਤਕੈਸੁਖਿਪਰਦੇਸੁ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸੁਣੀਐਇਪਦੇਸੁ
॥ਗਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਦਤਹਾ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਹਾ॥
ਗਾਰਗਨਕਮਲੁਸਿਉਰੰਗੁਲਗਅਚਰਜਗੁਰਦੇਵਾ॥ਜਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਤਕਉਲਾਵਹੁ
ਕੇਵਾ॥੨॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਮਨਿਤਨਿਅਨੰਦਾ॥ਨਾਨਕਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥
੪॥੨੪॥੫੪॥ ਬਿਲਵਧੁਪ॥੫॥ ॥ਤਿਸਨਬੁਣੀਮਸਤਗਈਨਾਠੈਭੈਭਰਮਾ॥ਬਿਭਿਪਾਈ
ਅਨਦੁਭਇਆਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੧॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਅਰਾਧਿਆ॥ਬਿਨਸੀਮੇਰੀਪੀਗਾਤਨੁਮਨੁਸਰੁ
ਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਸੁਖੁਬੀਰਾ॥੧॥ਗਉ॥ਜੇਦਤਹਰਿਜਪਿਜਾਗਿਆਪੇਖਿਆ॥ਬਿਸਮਾ
ਦੁਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਿਪਤਸਿਅਤਕਾਅਚਰਜਸੁਅਦਾ॥੨॥ਅਪਿਮੁਕਤੁਸੰਗੀਤਰੇਕੁਲਕੁਟੰਬ
ਉਪਗੋਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਨੀਚੁਅਨਾਥੁਅਜਨੁਮੈਨਿਗੁਨੁਗੁ
ਣੀਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਦਸੁਅਪਨਕੀਨੁ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ ਬਿਲਵਧੁਪ॥੫॥
ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਅਸਗਾਅਨਨਾਹੀਰਾਉ॥ਤਾਣਦੀਬਾਣੁਪਰਵਾਰਧਨੁਤੇਰਾਨਾਉ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਪ੍ਰਭਾਪਣੀਅਪਨੇਦਾਸਰਖਿਲੀਏ॥ਨਿੰਦਕਨਿੰਦਾਕਰਿਪਚੇਜਮਕਲਗੁਸੀਏ॥੧॥ਗਉ
ਉਸੰਤਏਕੁਧਿਆਵਨਾਦੁਸਰਕੋਨਾਹਿ॥ਏਕਸੁਅਗੈਬੋਨਤੀਰਵਿਆਸੁਬਝਾਇ॥੨॥ਕਥਾਪੁਰਾ
ਗਾਇਉਤੁਣੀਭਗਤਨਕੀਬਾਣੀ॥ਸਗਲਦੁਸਟਖੰਡਖੰਡਕੀਏਜਨਲੀਏਮਾਨਿ॥੩॥ਸਤਿਬਚ
ਨਾਨਕਕਹੈਪਰਗਟਸਭਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਣਿਪ੍ਰਭਤਿਨਕਉਭਉਨਾਹਿ॥੪॥੨੬॥੫੬॥
॥ਬਿਲਵਧੁਪ॥੫॥ ॥ਬੰਧਨਕਾਟੈਸੋਪ੍ਰਭੁਜਕੈਕਲਹਾਥਾ॥ਅਦਰਕਰਮਨਹੀਛੂਟੀਐਗਾਖ
ਹਰਿਨਾਥ॥੧॥ਤਉਸਰਣਗਤਿਮਾਧਵੇਪੁਰਾਨਦਇਆਲਾਘੁਟਿਜਾਇਸੰਸਾਰਤੇਰਾਖੈਗੋਪਾਲ॥੧॥
ਗਉ॥ਅਸਭਗਮਥਿਕਾਰਸੇਹਇਨਮਹਿਭੋਭਾਨਾ॥ਧੂਰੁਸਮਰੀਮਨਿਦਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਜਨਾ
॥੨॥ਪਰਮਜੇਰਿਪੁਰਾਨਪੁਰਖਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਗੇ॥ਜਿਉਤੁਰਖਚਿਤਿਉਰਹਾਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥
ਗਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਦੇਹਿਅਪਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥
੫॥੫੭॥ ਬਿਲਵਧੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕਦਨੁਕਦਨੁਨਹੀਪਤਰਿਅਤੁਮਗੀਪਰਤੀਤਿ॥ਮਹਾ

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀਆ ਨਰਕ ਕੀ ਗੀਤ ॥ ੧ ॥ ਅਨਪੁਰੁ ਰਤੇ ਰਾਜੀ ਬੇਸਾ ਭੂਮੁ ਹਉ ਦਮਾਦਾ ॥ ਖਰਕਾ ॥
ਤਉ ਛੁਟੈ ॥ ਤਉ ਪਰਿਤਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਈ ਜਪਤ ਪਸੰ ਜਮ ਭੁਮਾ ਭੈ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਰੰਗ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਹੀ ਜੀਤੈ ॥
ਗਲ ਜੋ ਭੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਿਉ ਤੇਰ ਭੇਦਾ ॥ ਬੀਜ ਪੰਚ ਬਟਾਵਾਰ ਈਉ ਪਾਇ ॥
ਬੇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤ ਨ ਸਰਣ ਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਸੁਆਪਣਾ ਪੁਰਜਾ ਕਉ ॥
ਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੫੮ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਅਨਦੁਭਾਇ ਮਸਿ ਮਰਤ ਸੁਖ ਸੁਖਾ ॥
ਪਿਨ ਮੁਕੇ ਬੰਦ ਕਾ ਪੁਰਨ ਬੀਚ ਗੁਚ ਗਾ ਕਮਲ ਭੁਰਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਟਾ ॥ ਪਰਬੁ ਹਮਾ ਅਰਜ ॥
ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚਾ ॥ ਪਰਉ ਪਕਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤ ਫੇਰਾ ॥
ਹੀ ਕਛੁ ਪੇਚਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਨੁ ਸੁਖ ਨੁ ਬਸੰਤੁ ਪਨੁ ਜਪ ਜਪੀ ਐਨਾ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨ ਸੁਖ ਸਹਜ ਚਿਤ ॥
ਮੁ ॥ ੩ ॥ ਮਾਤੋ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨ ਬਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਸਰਣ ਗਤੀ ਜ ਕੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹਥਾ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥ ੫੯ ॥
ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਬੰਦ ਕਰਿ ਛੋਰਿ ਅਛੁ ਨਿਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਦ ਸਿਮਰਿ ਚਰਣ ਕਉ ਦਸੰਤ
ਲੋਚੈ ਤਉ ਆ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤਿ ਅਥਵਾ ਮੁਇ ਅਕਿਛੁ ਕਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਰਨ ਚਾਇ ਅਕਉ ਤੈ
ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਈ ਰੇ ਪੁਣਿ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੋ ਕਦੈ ॥ ਕੀਰਤਿ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੋਗ ਦੈ ॥
ਅੰਗੁ ਜਜੋਰ ਜਸੇਤ ਜਉ ਤਰੁ ਜ ਪ੍ਰਭ ਕੀਇ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਠਲਰ ਦੀ ਮੈ ਹਰਿ ਨਿਰਤ ॥
ਹਮ ਤੋ ਕਛੁ ਨੋ ਵਨ ਸਰਣਿ ਪੁਰਸਾਯਾ ॥ ਮੇਹ ਮਗਨ ਕੁਪ ਅੰਸ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੬੦ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥
੫ ॥ ਬੇਜਤ ਬੇਜਤ ਮੈ ਠਰਾ ਬੇਜ ਉਬਨ ਥਾਨਾ ॥ ਅਛੁ ਲਾਛੈ ਵਾਭੈ ਵ ਪੁਰਾ ਮੈ ਸੇਭ ਗਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਬਹੂੰ
ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਪਨਾ ਅਤ ਮਕੈ ਲੀਕੇ ॥ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨ ਭਲ ਬਸੀ ਐ ਪੁਰਸੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਈ ਬਰਨ ਅਸੁ ਮਸ ਸੁਤਾ ॥
ਵਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਨ ਪੰਚਤਠ ਕੁਕਮ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਓਹੁ ਸੁਪੁਸੰਤਨ ਕ ਹੇਰਿ ਦਿਲ ਲੋਚੈ ਜੀਨੁ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜ ਕਉ ਮਿਲੈ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇਈ ਸੁਗ ॥ ੩ ॥ ਸੇਅੰਤ ਰਿਸੇ ਬਾਹੋ ਬਿਨ ਸੇਤ ਹਰ ਮਾਨਾ ਕ ਤੇਰੁ
ਭੁਭੇਟਿ ਅਜ ਕੇ ਪੁਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥ ੬੧ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪਸੰਤਨ ਭੇਦੈ ਖਪੁ
ਪਰਤ ਪਾਕਾ ॥ ਜਉ ਤਿਹ ਅਸਤਿ ਭੁਭੁਕਰਿ ਅਹੁ ਆਪਾ ॥ ੧ ॥ ਖਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰੇ ਗੁਰਸ ਬਦਾ ॥ ਭੁਭੁ
ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕ ਬੁਨਹੀ ਭੁਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਮਪਗਾ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਆਰੁਖ ਮੈ
ਧ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਗ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਿਏ ਕਰੀ ਗੋਬੰਦ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਮਨਾ ਮਪਨੁ ਸੰਚਿਅ ਜਾਨਹੀ ਸੁਮਗ ॥
ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪੁਰਤੋ ਗੀਅ ਪੁਰਕੀ ਵਡੈ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਈ ਐ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ੬੨ ॥ ਬਿਲ
ਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ ਜਭ ਏਰਾ ॥ ਕਰਤ ਕੁਪੁਰਿ ਕਰਤ ਵਸੈ ਸੰਤ ਕੈ ਪਸੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਈ
ਬਿਘਨ ਨ ਕੋਈ ਲਾਗਤ ਕੁਰਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਖਵਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤ ਨ ਕੀਰਸਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਠੇਰਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਬਸੁ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਉਨ
ਵੇਖੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਾਨ ਜਗ ਦੀਸੈ ॥ ੩ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ਸਦੁ ਬਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜਪਿ ਨ
ਕਾਮ ਨਿਧਨ ਸੁਖ ਪੁਰ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥ ੬੩ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪ: ੫ ॥ ਚਰਿਤ ਰਿਹਾਇਆ
ਰੀਐ ਰੇ ਐਸੇ ਐਸੇ ਗਾਗਰ ਮਚੇ ਵਕੀਲ ਸਟਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿ ਮੋਰੇ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਉਗਰੁ ਪੁਰਾਹਿਤ ਪੀਐ
ਚਰੀ ਚੇਰੇ ਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਕੈ ਵਰਣੈ ਮਿਲਿ ਅਸੰ ਜੇ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿ ਸੁਸਿ ਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨ ਸੇਧ
ਨਿਨ ਕਪੂਰ ਸਰਣ ਗਤੀ ਕਰਣ ਕਰ ਜੇ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩੪ ॥ ੬੪ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਲਵ ਲੁਪ: ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਅਮਰਿ ਉਪਦਸ ਭਿਤਿ ਅਗਿਆ ਦਾਰੁ ਨ ਮੁਲਾਇਆ ਤ
ਅਪਸਭਿ ਮੇਰੇ ਗਸੀਤ ਲਮਨ ਭੁਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨ ਰਖਿਆ ਸਗਲ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਰਾਖਨ ਹਰੇ
ਜਿਅ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾਇਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਾਇਆ ਜਿ ਮਰਿ ਸਿ ਮਰਿ ਮਾਤ
ਨੁਪੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭੁਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬੫ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪ: ੫ ॥ ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤ ਕਿਥ ਪਿਆਨ ਮੁਦੀ
ਜਨਿ ਸਭ ਲਸੇ ਵਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀਤ ਕੀਨ ਹੀ ਹਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਉਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣ ਰਬਿ ਵਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਰਹੁ ਜਿ ਸੁਰੁ ਇਨ ਕਮਿ ਲੇਜੇ ਤੀ ਜੇ ਤਿਸ ਮਾਨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ਬਿਲਵ ਲੁਪ: ੫ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕ
ਅਸਰ ਦੀਨੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣ ਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇਤ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤ ਪ੍ਰ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਨ ਹਰ ਅਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਕੀਨੀ
ਅਸ ਸੇਵਾ ਰਮ ਰਾਜ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰੀ ਕੀਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਉਸਦਾ ਸਦਾ ਧਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਕਿਛੁ ਬਿਘ
ਨ ਲਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਸਲਾਹੀ ਐ ਭੈ ਦੁਸਮਨ ਭਗੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੬੭ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪ: ੫ ॥ ਅਨਿਤਿ ਪ੍ਰ
ਰਾਖੀ ਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ॥ ਓਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੁਰਤੇ ਜਮੁ ਭਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨ ਮੁਜੇ ਜਗੁ ਜਪੈ
ਅਦਿਨੁ ਸਦ ਜਗੈ ॥ ਰੰਭੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਹੋਈ ਤਿਤੁ ਚ ਖੁਨ ਲਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਉ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮ
ਰਹੁ ਬਿਨ ਸੇ ਅਨਰ ਹੋ ॥ ਅਨੰਦ ਮਗੁਰ ਸਿਰ ਮਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪ: ੫
ਜੀਅ ਜਗਤਿ ਦੁਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ ॥ ਭੁਟੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭੁਇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਲ
ਗੈ ਦੇਤੁ ਪ੍ਰਪਾਦ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤ ਗੋਜ ਮਕੰ ਕਰਨੇ ਤ੍ਰਿਨਾਦਈ ਗੁਰ ਸਿ ਖਪਿਅ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਉ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸ
ਅਭੈ ਤਿ ਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀ ਹੋਗਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣ ਗਤੀ ਸਾਚ ਮਨਿ ਜੇ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੬੯ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪ: ੫
ਸਿ ਮਰਿ ਸਿ ਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨ ਨ ਠਾ ਦੁਖ ਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਤੇ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਨ ਪਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿ
ਰੀ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਨੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅਨਦੁਖ ਮੰਗਲ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ਉ ਕਬ ਕੀਰਤਨੁ
ਸਾਦੁ ਨਿਇ ਪੁਬ ਨਿਭੁ ਅਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੁਟੇ ਬੰਛ ਤਠ ਲਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੭੦ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪ: ੫
ਦਸਤੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਵ ਕਰਿ ਪਰਗਸਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹਿਪ ਤੇ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖ ਨੇਕੇ ਨਸਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਸਰਾ ਪ੍ਰ

ਪੁਰਖ ਭੁਟਤ ਸੁਾ ਕੀਰਤਨ ਮਸਿ ਮਰਤ ਰਹਿ ਜ ਬਲ ਭੁਘਤਿ ਸਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਤ ਪਤ ਸੁਰਦ
ਤੁਸਰ ਬਹਿਦ ਸੁਾ ਨਾਨਕ ਪੁਰਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜੋ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ੭੧ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ ੫
ਬਸਿ ਧਿਰ ਰਿਗਾਈ ਐਸੁ ਭਿਰਲ ਮਨਾਵਹਿ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਟਿ ਦਾਸੁ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ
ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ ਕੁਰੈ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆ ਲਭੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੀ
ਸਰਬਤ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਟੀਕੀ ਗੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਗਤ ਮਨੰਦ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀ ਗ ॥ ੨ ॥ ੭੨ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ ੫
ਅਮਰ ਦਸਿ ਸੁਟੀ ਦਤ ਰਿਪੁ ਭਿਰੋ ਏਕੋ ਰਪਾਲਾ ॥ ਰਖਿ ਲੀਅ ਅਮਰ ਸੇਵਕੋ ਤੁਖੀ ਨਿਦਕ ਛਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੇ ਏਕੋ ਈ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ਪਰਬੁ ਹਮਿ ਤੁਰਾਖਿ ਅਦੇ ਅਪਨੇ ਹਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਨਕਦਰ
ਕੁਰੈ ਬੀਅਨ ਹੀ ਹੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਅਮੈ ਤੇਰ ਜੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ੭੩ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ ੫ ॥ ਮੀਤ
ਸਾਜਨ ਰਖੇ ਹੋਇ ਦਾ ॥ ਨਿਦਕ ਮਿਰਤ ਕਹੈ ਏਗ ਏਤੁ ਮਹੋ ਹੁਨਿ ਚਿੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿ
ਰੋਟੇ ਭੁਰਦੇ ਦਾ ॥ ਜੇ ਜੈ ਕਰ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸਭ ਲਜ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਮਪਰ ਅਗਨ ਤਹਿ ਸਭਿ ਜੀ
ਨਿਸੁਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਸਰਣਾ ਗਰੀਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥ ੨ ॥ ੭੪ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਗਧਿ ਅਹੋ ਏਕੋ ਰਪਾਲਾ ॥ ਮਰਗੁ ਸੰਤ ਬਤਾਇ ਅਤੁ ਏਸ ਮਜਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸੰਸਾਰਿ ਮਿਟਿ ਅਗਦ
ਨਾਮਾ ਸਹਜੁ ਖਅਨੰਦ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਨਿਬੁੜੀ ਸੀਤ ਲਭੈ ਰਖੇ ਭ੍ਰਿਅ ਪਾ
ਕ ਪੁਰਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਾ ਕਦੁ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੭੫ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ ੫ ॥ ਪਰਤਿਸੁਹਦੀ ਸਭ
ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਮਾ ॥ ਭਉ ਨ ਠਕੁ ਮਹਿ ਟਿਗਾਇ ਅਗਦਿ ਅਨਿਤ ਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਖਸਰ ਜਾ
ਮਾਸਾਈ ਘਟੀ ਚਲਖਦੀ ਸਿਮਰਤ ਘਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਠਿਰਤੇ ਪਰਿਨਾਮਾ ਨਾਨਕ
ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੭੬ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭਿਰ
ਜਿਅ ਮੁਖ ਸੰਤਿ ॥ ਦੁਭ ਪਰਤ ਪੁਅਚਰ ਜਗੁ ਪੁਹਿਕੀ ਨੀਦਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੁਰੇ ਹੋਇ ਦ੍ਰਿਪ ਕਰੀ ਰਖਿ ਅਮੋਰ
ਹਮ ਸਿਸਕੀ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਥੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਿਵਕ ਪੂਰਨ ਭੁਟਤੁ ਸੁ ॥ ੨ ॥ ੭੭ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ ੫ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਰਿ ਨ ਬਿਸਵਿਸ
ਨਕਦਰਾ ॥ ਪਰਬੁ ਹਮ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਅ ਅਨਦਿ ਨੁਗੀ ਛੋਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਿ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦ ਘਨ ਪੂਰਨ ਭਈ ਅਸ
ਪਇਆ ਹਰਿ ਸਾਸੀ ਗਿ ਸਿਮਰਤ ਭੁਟਤੁ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਟਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜਨ ਤੁਮ ਅੰਤਰ ਜਾ
ਨਿਤ ਰਿਗਦਿ ਹੋ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ੨ ॥ ੭੮ ॥ ੭੮ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ ੫ ॥ ਤਰੀ ਦੁਇ ਲਾਹ
ਰਬੁ ਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਉ ਗਿਰਦ ਹਮ ਰੋਗ ਮਕ ਕਦੁ ਖੁਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰ ਭੋਟਿ ਅਨਿਨਿਬਰਤ
ਈ ॥ ਰਮੁ ਅਇਖੁ ਟੀਅ ਏਕਾ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨ ਰਖਨਹ ॥ ਰਿਸਭ ਬਿਅਧਿ ਮਿਟੈ

ਕਿਰਪਾਭਈ ਪ੍ਰਭਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੭੮॥ ਬਿਲਵਲੁਪ:੫ ॥ ਅਪਣੇ ਬਲਕਾਮੀ ਪਰਿਅਮੁਪ
ਕ੍ਰਮਗੁਰਦੇਵਾ ਸੁਖਸਾਤਿ ਸਹਜਾ ਅਨੰਦਭਏ ਪ੍ਰਗਭਈ ਸੇਵਾ ॥੧॥੨੭੯॥ ਭਗਤਿ ਜਨਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ
ਮੇਰੀ ਅਪਾਰੋਗਾ ਮਿਟਾਇ ਸੀਵਾਲਿ ਅਨੁਜ ਕਵਰੁ ਪਰਤਾ ॥੧॥ ਦੋਖਹਮਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਕਲਧਾਰੀ
ਅਨਥੰਛਤ ਛਲਦਿਤਿ ਅਨੁਨਾਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ॥ ਬਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ -
ਬਿਲਵਲੁਪ:੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਹੁੜ ਦੁਪਦੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਦਨੀ ਇਹਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਗੀਤਨਵ
ਪ੍ਰੀਤਾਦਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜਾਏ ॥੧॥੨੭੯॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵ ਉਸਦਾ ਕਰਉ ਕਿਰਤਏ ॥
ਅਭੈਟਾਨੁਪਦਉ ਪ੍ਰਭਖਦਤੇ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿ ਹਰਿਗੁਣਗੁਣ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਅਗਹ ਅਗਹ ਗੁਣਗਤੀ ਨੈਨਟਰਸ
ਗੁਣਏ ॥ ਹੇਰੁ ਪਾਲਵੀਨ ਦੁਖਭੰਜਨ ਮੇਰਿ ਚਰਣਹਿ ਦੇਵਸਏ ॥੨॥ ਸਭਤੁਤਲੈਤਲੈ ਸਭਉਪਰਿਏ
ਹਦਿਸਟਿਫਿਸਟਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁਖੇਇਥੇਇਥੇਇਥੇਈ ॥ ਉਮੇਕਉਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁ ਫਿੜਏ ॥੩॥ ਅਤੁਲ
ਅਤੁਲ ਅਤੁਲੁਨਹਤੁਲੀ ਮੈਭਗਤਿਵ ਛਲਕਿਰਪਾਏ ॥ ਜੋਜੋਸਗਣਿ ਪਰਿਉਗੁਰਨਾਨਕ ਅਭੈਟਾਨੁ ਸੁਖਪ
ਏ ॥੪॥੧॥੮੧॥ ਬਿਲਵਲੁਪ:੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਨਾਮਧਰੈ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਰੰਗਉਤਿ ਬੰਦ
ਨਾਮਨਿਕ ਬਾਰਜ ਉਬਾਰੈ ॥੧॥੨੭੯॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਇਹੁ ਮਨੁਤੁ ਛੁਹਿ ਚਿਤਰੈ ॥ ਸੁਖਦੁਖਇ
ਸੁਮਨਕੀ ਬਿਰਥਤੁ ਛੁਹੀ ਆਗੈਸਾਰੈ ॥੧॥ ਤੁਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲਭੁਧਿਪਨੁ ਦੁਮਹੀਤੁ ਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਦਰੈ ॥ ਜੋਤੁਮ
ਕਰੁ ਸੇਈ ਭੁਲਹਮਰੈ ਪੇਖਿਨਾਨਕ ਸੁਖਚਰਨਾਰੈ ॥੨॥੨੭੮੨॥ ਬਿਲਵਲੁਪ:੫ ॥ ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰ
ਭਤਉਸਗਲਉਧਾਰਨਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਗਨ ਪਤਿਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮੈਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਨਾ ॥੧॥੨੭੯॥ ਸੀਚਿ ਬਿਖਿਆਲੇ
ਗੁਰਜੁਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇਰਨਾ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਹਤੁਨਿੰਦਾ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਰਨਾ ॥੧॥ ਇਨਤੇਕਾਢਿਲੇਹੁ ਮੇ
ਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਪਰੇਤੁ ਮਸਾਰਨਾ ॥ ਨਾਨਕਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭਪਰਿਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਕਤਰਨਾ ॥੨॥੩॥੮੩॥ ਬਿਲਵ
ਲੁਪ:੫ ॥ ਸੰਤਨਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭਕੀ ਬਤਾ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਅਨੰਦਮੰਗਲ ਪੁਨਿ ਪੁਰਿਹਰੀ ਦਿਨਾ ॥ ਅਰੁਗਤਿ
॥੧॥੨੭੯॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਮੁਢਿਕੀਨੇ ਨਾਮੁ ਅਪਨੈ ਕੀਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਅੰਠਪਹਰਗੁਣੇਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭਕੇਕਮ
ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤਾ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਤਾ ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੀ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਤਾ ॥੨॥੪੭॥੮੪॥ ਬਿਲਵਲੁਪ:੫ ॥ ਗਵਿਲੀਏ ਅਪੁਨੇ ਜ
ਨਾਮਾ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਬਿਨਸਿਗਏ ਸਭਸੇਗਸੰਤਪੁ ॥੧॥੨੭੯॥ ਗੁਣਗੋਵਿਦਗਾਵਹੁ
ਨਭਹਰਿ ਜਨਗਰਗਤਨਰਸਨਾ ॥ ਲਾਪਾਕੋਟਿ ਜਨਮਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਦਾ ॥ ਗੀਰਮਰਸਇਣਿ ਅਤਮਸੁਪਾ ॥੧॥
ਚਰਣਗੋਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੁਰਕੋਬਚਨਿ ਜਪੇਹਰਿਜਾਪਾ ॥ ਸਾਗਰਤਰੈ ਭਰਮਭੈ ਬਿਨਸੇ ਕਹੁਨਾਨਕ ਰਾਕੁਪਰਤਾ
॥੨॥੫॥੮੫॥ ਬਿਲਵਲੁਪ:੫ ॥ ਤਪੁਲਾਹਿਅ ਭੁਰਸਿਰਜਨਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਜ

ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਅਗਮਰੂਪਮਬਿਨਸੀਕਰਤਾਪਤਿਤਪਦਿਤਇਕਨਿਮਖਜਪਈਐ॥ ਅਚਰ
 ਜੁਤਿਐਪਿਰਪਤਿਭੇਟੁਲੇਸਤਚਰਨਚਰਨਮਨੁਲਈਐ॥ ੧॥ ਕਿਤੁਬਿਧੀਐਕਿਤੁਸੀਜਪੁਪਟੀਐ॥ ਕਹੁਸੁਜਨ
 ਸੇਧੁਗਤੀਧਿਅਈਐ॥ ਜੇਮਨੁਖਮਨੁਖਕੀਸੇਵਓਤਿਸਕੀਲਈਲਈਫੁਨਿਜਈਐ॥ ਨਨਕਸਰ
 ਨੀਸਾਣਿਸੁਖਸਾਗਰਮੇਰਿਟੇਕਤੇਰੇਇਕਨਈਐ॥ ੨॥ ੧॥ ੮੨॥ ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਸੀਤਸਰਠਿ
 ਸੰਤਹਲਕਰੀ॥ ਧੰਧੁਬੰਧੁਅਰੁਸਗਝਜੋਰੇਅਦਰਕਾਜਤੇਛੁਟਿਪਗੀ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਹਜਅਰੁਘਨੇਅਨੰਦ
 ਗੁਰਤੇਪਇਨਿਮੁਹਗੀ॥ ਐਸੇਹਰਿਗੁਬਰਨਿਸਕਉਗੁਰਿਪੁਰੇਮੇਗੀਉਲਟਿਧਗੀ॥ ੧॥ ਪੇਖਿਓਮੇਹਸੁਭਕੈਸੇ
 ਨੇਊਨਕਰੁਸਗਲਭਗੀ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਹਿਕਿਰਪਨਿਧਿਕਹੁਨਾਨਕਮੇਗੀਪੁਰੀਪਗੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੮੩॥ ਬਿਲ
 ਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਮਨਕਿਅਕਹਤਹਉਬਿਅਕਹਤਾ॥ ਜਨਪ੍ਰਥੀਨਠਕੁਰਪੁਤਮੇਰੇਤਿਸੁਅਗੈਕਿਅਕਹਤਾ॥
 ੧॥ ਰਹਉ॥ ਅਨਥੇਲੇਕਉਤੁਹੀਪਛਾਨ੍ਹੋਜੀਅਨਮਹਿਰੇਤਾਰੇਮਨਕਾਇਕਹਲਉਤੁਹਕਹਿਜਉਪੇਖਤਹੀ
 ਸੰਗਿਸੁਨਤਾ॥ ੧॥ ਐਸੇਜਭੁਏਮਨਅਨਦਅਨਨਬੀਕਿਰਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਦਇਅਗਹਰਿਗੰਗੁ
 ਨਕਧੁਲਹਤਾ॥ ੨॥ ੮੪॥ ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਨਿੰਦਕਐਸੇਹੀਬੁਰਿਪਗੀਐ॥ ਇਹੁਨੀਸਨੀ
 ਤੁਨਹੁਤਮਭਈਜਿਉਕਾਲਰਭੀਤਿਗਿਗੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜਉਦੇਖੈਛੁਤੁਤਿਨਿੰਦਕਉਮਹੈਭਲੇਦੋਖਦੁਖ
 ਭੀਐ॥ ਅਠਪਹਰਚਿਤਦੈਨਹੀਪਹੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਦਤਚਿਤਦਤਮਗੀਐ॥ ੧॥ ਨਿੰਦਕਪ੍ਰਭੁਲਈਅਕਲੁਨੇ
 ਜੈਅਇਅਹਰਿਜਨਸਿਉਬਦੁਓਠਗੀਐ॥ ਨਨਕਕਾਰਾਅਪਿਪ੍ਰਭੁਸੁਅਮੀਕਿਅਮਨਸਬਪ੍ਰੇਕਰੀਐ॥ ੨॥
 ੮੫॥ ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਐਸੇਕਹੇਭੂਤਿਪਗੇ॥ ਕਰਹਿਕਰਦਹਿਪ੍ਰਕਰਿਪਦਹਿਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਸ
 ਕਹੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਚਥਿਪਨਕਚਨਛਰੁ॥ ਨਬੈਰੀਸੀਗਿਰੇਤੁਸਜਨਤਿਅਗੀਪਗੇ॥ ਹੇਦਨਕਉਗਅ
 ਨੇਦਨਮੀਠਬਿਖਿਅਮਹਿਲਪਟਇਜਗੇ॥ ੧॥ ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਪਰਿਓਪਰੀਭਰਮੁਗੁਬਰਮੇਹਬੰਧਿਪਗੇ॥ ਕਹੁ
 ਨਨਕਪ੍ਰਭੋਤਦਇਅਗਗੁਰਭੇਟੈਕਛੈਬਾਧਫੇ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੮੬॥ ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਅਨਤਨਰਸ
 ਨਹਰਿਗੀਨਾ॥ ਕੁਏਨੂੰਦੇਸੇਸਗਬੁਖਮੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਇਅਨਪਤੇਸਭਭਈਸਿਅਨਪਪ੍ਰਭਮੇਰ
 ਦਨਬੀਨਾ॥ ਧਾਥਦੇਇਰਖੈਅਪਨੇਕਉਕਾਪੁਨਕਰੇਤੇਕਛੁਪੀਨਾ॥ ੧॥ ਬਲਿਜਦੁਇਦਰਸਨਸਧੁਕੈਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿਮੁਲੀਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਠਕੁਰਭੇਸੈਕਾਪੁਨਮਨਿਓਮਨਿਛੀਨਾ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੮੭॥ ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫
 ਫੁਰਿਪੁਰੇਮੇਗੀਗੀਖਲਈ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਨੇਜਨਮਜਨਮਕੀਸੈਲੁਗਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਨਿਦਰੇਤੁਤੁ
 ਸਟਬੈਰਈਗੁਰਪ੍ਰੇਕਾਜਪਿਆਜਪਾ॥ ਕਹਾਕਰੈਕੋਣੀਬੇਚਰਾਪ੍ਰਮੇਰੇਕਾਬਭੁਪਰਤਾ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
 ਸਿਮਰਿਸੁਪੁਪਇਅਚਰਨਕਮਲਰਖਮਨਮਹੀ॥ ਤਕੀਸਰਨਿਪਰਿਓਨਨਕਦਾਸਜਤੇਊਪਰਿਕੋਨਹੀ॥ ੨॥ ੧੨
 ੮੮॥ ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾ॥ ਜਰਮਰਾਕਛੁਦੁਪੁਨਬਿਅਪੈਅਗੈਦਰਗਹ

ਪੁਰਨਕਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਤੁ ਤਿਆਹਿ ਪਰੀਐ ਨਿਰਸਰੀ ਭਰਤੋ ਪਈਐ ਏਹੁ ਸਿਧਾ ਨਾ ਜਾਨਮਾਕ
ਕਟੀਐ ਠਸੀ ਸਾਚੀ ਵਰਗਾ ਧਨੀ ਸਨਾ॥੧॥ ਜੇਤੁ ਮਕਰ ਹੁਸੈ ਟੀਕੁ ਲਮਨ ਉਮਨ ਤੇ ਛੁਟੈ ਸਗਲ
ਨਾ॥ ਕਪੁਨਾ ਨਕਤ ਕੀਸਰ ਟਾਈ ਜਕ ਕੀ ਅਸਗਲ ਜਹਾਨਾ॥੨॥੧੩॥੮੮॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ
ਮਨਤ ਨਾਨਕ ਰਿਪੁ ਭੁਖਾ ਹਿਰਿਗੁਨ ਗਵਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਿਤ ਤਿਸੁਰ ਸਨਾ ਕਮੇਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕੁਲ ਸਮੁਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ
ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਨਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰੁ ਕੋਧੋ ਰਿਖ ਪਏ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਰਿਪਰਾਹੀ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਰਤੁ
ਕੇਨ ਨਕ ਮਨੁ ਲਾਹੈ ਤਾਹੀ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ਧੀਰ ਉਦੇਖਿਤੁ ਮਰੇ ਰੰਗਾ
ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀਤੁ ਹੀਵ ਸੈ ਸਧਕੈ ਸੰਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਪਿਨਿ ਦੁਖੈ ਠਕੁਰੀ ਚਕ
ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੀ॥੧॥ ਕਬਹੂ ਨਾ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਾਇ ਹੀਵ ਨੁਮੰਗਾ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥
ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ਅਚੁਤ ਪੁਜਾਏ ਗਏ ਪਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਿ ਪਰਾਹੁ ਰਿਆ ਗੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕ
ਪੁਤਿ ਪਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਸੁਖ ਦਾਰਾ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧ ਬਰੋ ਦਇਆ ਲਾ॥ ਕੰਠਿ ਚਾਇ
ਅਪਨੈ ਕਉ ਤਿਸਨੇ ਲਗੈ ਨਤਾ ਤੀਬਾ ਲਾ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆ ਲਾ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸੁਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲਾ
ਨਾਨਕ ਜਾਚਿ ਕਦਰੁ ਪੁਰੁਸ ਗੈ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਮਿਓ ਰਵਾ ਲਾ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ
ਪੁ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ਸਾਪਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮ ਦੂਤ ਨਕਉ ਤ੍ਰਿਸਾ ਆਹੇ॥
ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੋ ਪੁਨਹ ਚਰਨ ਸੇਕੀ ਨੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁਭ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ॥ ਅਵਣ ਜਾਣੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਾ ਜਨਮ
ਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵਿਖ ਦਹੇ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਚੋਇ ਭਜੁ ਜਗ ਦੀ ਸੈਏ ਹੁਪ ਦਾਰ ਭਵ ਭਰਾ ਗਿਲੰਚੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪੁਰਨ ਪੁਰ ਦਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਕਹੇ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ਸੁਲਹੀ ਗੋਰ
ਇਤੁ ਰਾ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੁਆਨਾ ਪਕਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾ ਰੁਖ ਸਾ
ਸਿਰੁ ਕਾਟਿ ਅਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਨਾ ਮੰਦਾ ਚਿਤ ਦਤ ਚਿਤ ਦਤ ਪਰਿਅਜਿ ਨਿਗਰਿਅਤਿ
ਨਿਦੀ ਨਾਧਾ॥ ਕਪੁਨਾ ਨਕਤਿ ਸੁਪੁਰੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨਕ ਕੀਨੇ ਪੁਰਨ ਵਾਕਾ॥੧॥੧੮॥੧੦੪॥
ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰੀ ਸੇਵਾ ਅੰਧੇ ਅਪਿਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰ ਜੁਰ ਸਿਕੀਆ ਗੁਰ ਦੇਵ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਦਿ ਮਾਧਿ ਪੁਰੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਬਾਣੁ ਬਨਾਇ ਓਅੰ ਪਾਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪੇਰੈ ਪੁ
ਭਮੇ ਰੋਕੇ ਦੁਪਰਤ ਪਾਪਾ ਪਾਥੁ ਮਪਰਮੇ ਸੁਰਸਤਿ ਗੁਰ ਦੁਸਿਕੀ ਨੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲਾ
ਨਕ ਸਰਣਾਈ ਰਮਨ ਮਜਪਿਨਿ ਰਮਲ ਮੰਤਾ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ਤਾਮਾਪ
ਤੇਰੇ ਆਪਿ ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੈ ਰਮਨ ਮਹਿ ਰਦੈ ਮਹਿਜਾ ਪਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਢਿ ਕੀਰਪਾ

ਦੀਜੇਗਤਉਪਰਨਵਖੰਡਪੁਤਪਾਉਖਬਿਨਸੇਸੁਖਅਨਦਪ੍ਰਵੇਸਤਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਸਦੁ
ਦੁਖਾ॥੧॥ਅਨਾਥਕੋਨਾਥਸਰਣਿਸਮਰਥਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋਮਾਈਬਾਪੁ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੇਰੰਜ
ਨੁਆਮੀਧੁਣਗਾਵਤਨਨਕਮਾਲਾ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ਜਿਸਤੇਉ
ਪਦਿਅਤਿਸਹਿਪਛਨਾਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਪਿਆਇਅਕੁਸਲਬੇਮਹੋਏਕਲਿਆਨੁ॥੧॥
ਗਉਗੁਰੂਪੁਰਕੋਟਿਬਿਰਭਾਰੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਖਦੁਜਨਾਹਾਥਿਦੇਇਰਬੇਕਰਿਅਪਨੋਬਰਸ
ਮਾਭੁਨਮਾਣਿਅਕੋਮਾਨੁ॥੧॥ਕੁਮਭੈਬਿਨਸਿਗਏਬਿਨਭੀਤਰੀਅੰਪਕਰਪ੍ਰਗਟੇਚਨਣਾ॥ਸਾਸਿਸ
ਸਿਖਕਪੈਨਨਕਸਦਾਸਦਾਜਾਈਅੰਕੁਰਬਣਾ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫
ਦੇਵੈਬਦਰਬੇਰੁਸੁਰੇਹਾਹਲਾਤਪਲਾਤਪਰਬ੍ਰਹਮਿਸਦਰੇਕਾਰਜਹੋਏਸਗਲੇਪੁਰੇ॥੧॥ਗਉਗਾਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਨਹੋਦਭਸੁਪੁਰੇ॥ਅਦਣਜਾਣਹੋਬਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਣਕੋਮਿ
ਉਦਿਉਰੇ॥੧॥ਕੁਮਭੈਤੋਵੇਛੁਟੈਭੈਜਮਕੋਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ਨਨਕਸਗਟਿਪਰਿਓਦੁਖਭੈ
ਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਹਜੁਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ਦਰਸਨਦੇਖਤਦੇਖਨ
ਸੋਕਬਹੁਨਹੋਦੁਹੁਦਿਸਟਿਅਗੋਚਰਜੀਅਕੋਸੰਗਿਬਸੇ॥੧॥ਗਉਗਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਨਾਮਧਰਮੁਅਮੀ॥ਪੁ
ਰੇਹੋਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਮੀ॥ਕਿਅਨੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਗੀ॥ਸਸਿਸਸਿਪ੍ਰਭਤੁਸੂਹਿਚਿਤਗੀ॥੨॥ਕਿਰਪਾਨਿ
ਪ੍ਰਿਭੁਟੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਅਠਪਰਤੇਰਨਮੁਜਨੁਜਪੋਨਨਕ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਈਪ੍ਰਭਅਪੋ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ਤਨੁਪਨੁਚੇਬਨੁਚਲਤਗਇਆ॥ਗ
ਮਾਮਕਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਬਿਕਰਨਿਸਭੇਰੁਭਇਆ॥੧॥ਗਉਗਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੇਜਨਨਿਤਥਤੇਮੁਖ
ਦੇਤਾਘਸਿਖੀਨਖਇਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਭੁਠਉਪਾਪਕਰਤਨਹਪਰੀਦਇਆ॥੧॥ਮਹਾਬਿਕਰਘੋਰਦੁ
ਖਸਾਗਰਤਿਸੁਮਹਿਪ੍ਰਣੀਗਲਤੁਪਇਆ॥ਸਗਟਿਪਰੇਨਨਕਸੁਅਮੀਕੀਬਹਪਕਰੇਪ੍ਰਕਾਢਿਲਇਆ
॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ਅਪਨਾਪ੍ਰਕਾਸਾਇਆਚੀਤਿ॥ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰਹੋਸੁਖਮ
ਤਕੁਸਲੁਭਇਅਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥੧॥ਗਉਗਾਈਬਿਆਧਿਉਪਾਧਸਭਨਸੀਅੰਗੀਕਰਕੀਯੋਕਰਤਾ
ਗੀਸੰਤਿਸੁਖਅਮੁਅਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨੁਰਿਦੈਰਹਾਰਿ॥੧॥ਜੀਉਪ੍ਰਭੁਸਨੁਰਸਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤ੍ਰਿਸਮਰਬੁਸੁ
ਅਮੀਮੇਗਾਦਾਸਅਪਨੇਕਉਰਖਨਹਾਰਨਾਨਕਦਾਬਸਦਹੈਚੇਰਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫
ਘੋਬਿੰਦੁਸਿਹਮਰਿਹੋਅਕਲਿਆਣਾ॥ਮੀਉਪਾਧਿਭਇਆਸੁਖਸਾਚਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਅਜਾਣਾ॥
੧॥ਗਉਗਾਜਿਸਕੋਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਲੇਭਗਤਜਨਾਕਉਸਾਚਾਤਣਾ॥ਦਾਸਅਪਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀ
ਭੈਰੰਜਨਉਪਰਿਕਰਤੇਮਾਣਾ॥ਗਉਗਾਮੀਤ੍ਰਈਮੀਤ੍ਰਈਦੁਸਟਦੁਤਹਰਿਕਚੇਛਾਣਿ॥ਸੁਖਸਹਜਅ

ਨੰਦਾ ਅਤੇ ਰੋਨਾ ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਰਿਗੁਣਾ ਦੁਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥ ੧੧੨ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਪਾਠ
 ਮਪੁਰੁਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਦਾ ਹੋਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਧੁਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਮੇਰੇ
 ਕਰੁ ਕੀਆ ਪੁਰਿਅਪਨੈ ਦੇਖੀ ਸਗਲੇ ਭਏ ਹਵਾਲਾ ਕੰਤੀ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਜਨਮ ਪਨੈ ਉਪਰਿ ਲੀਏ ਲਾਇ ਨ
 ਪਲਾਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਮਿਲਿ ਘਰਿ ਅਏ ਨਿਦ ਕਰੇ ਮੁਖੋ ਏਕਾਲਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰੁ
 ਪ੍ਰਸਦਿ ਪੁਰੁਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਮੁਲਾ ਲਾਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਬਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਨਤੁ ਏਛੋਰੀ ਨਛੁ ਏ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਬਿੰਬਤਨੀ ॥ ੧ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਮਨ ਮਾਧਿ ਬਸਤੁ
 ਹੈ ਤੁਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਤਾ ਅਪਨੀ ॥ ੨ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ਸਿਆਮ ਮੁੰਦਰ ਕਉ ਅਕਬ ਕਬਜਾ ਕੀ ਬਤਸੁ
 ਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦ ਸੁਕਹੀ ਅਤਹੈ ਮੋਹਿ ਕਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਤੁਰਾ ਅਪੁਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬਿ
 ਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਉ ਏਕ ਬਾਨੁ ਭੁਭੁ ਮੇਰਾ ਪਰਬੁ ਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਤਕਾਹਿ ਰੈ ਪਰਿਮਾਨਿ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹੀ ਨਾ ਰਸ ਨਾ ਰਵੁ ਏਛੁ ਨਾ ਰੋ
 ਨੁ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਪਦੁ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਏ ਉਗੁ
 ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਤੁਰਾ ਅਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦੀ ਜੈ ਦਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨੯ ॥ ੧੧੫ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਰਹਉ
 ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਹੋ ਅਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਰਬੁ ਹਮ ਮੇਰੇ ਤਰਣ ਤਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਏ
 ਭਰਪੂਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਕੀ ਪੇਖਣ ਕਰਣਾ ਬਾਨ ਬੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ
 ਕੇਚਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਸੁਗਤਿ ਦਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਰਣ ਕਰਣਾ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪੁਰੁ
 ਦਾ ਅਦਿ ਅਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਨਾਨਕ ਤਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ੧੧੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਬਿਲਵਲੁਪ ਤਿਸਾਹੀ ਪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥ ਮੈਨਾਹੀ ਪੁਰੁ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਈਐ ਨਿਰਗੁਣਿ
 ਸਰਗੁ ਨ ਕੇਲ ਕਰਤਾਇ ਚਿਤੁ ਅਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਛੁਨਿਆ ਪਨ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ
 ਗਲ ਬਸੇਰਾ ਅਪੇਰੁ ਜਨਮ ਪੇਰੀ ਗਇ ਅਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਕਉ ਦੁਰਉ ਕਾਸਿ ਉਬਲੁ
 ਚਾਜਾ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤਹੇਰਾ ਸਾਧੂ ਰਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਗਲ ਦੁਇ ਨਹੀ ਅਨਹੇਰਾ ॥ ੨ ॥
 ੧੧੭ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ਢਾਕ ਨ ਢਾਕਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਹਿਅ ਪਰਹੀ
 ਰਨ ਚਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕੀਰਤੋ ਤੁਮ ਜਾਨਿ ਚਿਖਿ ਚਿਠਿ ਰਨਾਹੀ ਕਛੁ ਢੀਹ ਮੁਕਰਨਾ ਬਰੁ ਪਰਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇਪੁਰੁ
 ਤੁਮ ਕੋਟਿ ਅਘ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਓਹੋ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ ਤੁਮੋਰੇ ਬਿਰਦ ਪਤਿ ਤਉ ਪਰਨਾ ਕਰੁਣਾ
 ਕਿਰਪਾ ਲਾਭੁ ਪਾਨਿ ਪਿਛੀ ਦਨ ਪਦਨ ਨ ਕਹਿ ਦਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩੧ ॥ ੧੧੮ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ॥ ੫ ॥ ਐਸੀ ਬਿੰ

ਸਦੇਕਰਤਾ ਸੰਤ ਹਰਨ ਹਮੇਰੇ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸਤ ਨਿਤੁ ਰਿਪਾਧੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅੰਗੇ
ਭੈਰਵ ਨਾਮ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹਾ ॥ ਤਸਕ ਰਿਪ ਚਨਿਵਾਰਹੁ ਕਰ ਸਗਲੇ ਰਹਮ ਦੇ ਮਿਸਰਹਾ ॥੧॥ ਜੇ ਤੁਮਕ
ਗੁਜੇਈ ਕੁਸਮ ਨੈਭ ਦੁਨ ਦੁਬਿਧ ਦੁਰਿਟ ਰਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਹੀਦ ਤੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇਸੇ ਹਿਉ ਧਰਹਾ ॥੨॥
੩੫੧੧੮॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ੪੫ ॥ ਅੰਧੇ ਸੀਟੀ ਖਿਅ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ਤੁਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਤੁਮੇਰੇ ਗੰਗਾ ਤੁਮਰੀ
ਜੇਦੁ ਤੁਮੇਰੇ ਮੰਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਗੁ ਖਾਨ ਜਨ ਸਿਉ ਉਠਨੁ ਬੈਂਤੁ ਜਨ ਕੇ ਸੰਗਾ ਜਨ ਚਰਨ
ਰਸਮੁ ਧਿਅ ਭੈਲ ਗੀਅਸਾ ਪੁਗਨ ਮਨ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰ
ਨਤੀ ਰਬ ਕੇ ਟਿਹੀ ਗਾ ਜਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਕੀ ਚਿਮ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਹਰੇ ਕਲਿਗਾ ॥੨॥ ੪੧ ॥੧੨੦॥
ਬਿਲਵਲੁਪ ੪੫ ॥ ਜਿਉ ਭਾਏ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿ
ਕੁਮਾਰਿ ਪਤਿ ਭਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚੇ ਨ ਸਕਉ ਤੁਮਰੀ ਪਾਲਾ ॥
ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਪੁਜੀਉ ਪ੍ਰਸੂਤੁ ਤੁਮੇਰੇ ਮਾਲਾ ॥੧॥ ਅੰਤ ਰਿਜੇ ਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਮਨ
ਬੋਲਤ ਹੀ ਜਨ ਹੁਹਾਲਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਉ ਨਿਦਹਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ੫॥੧੨੧॥
ਬਿਲਵਲੁਪ ੪੫ ॥ ॥ ਰਾਬੁ ਸਦਾ ਪੁਰਖ ਅਪੋਸਥਾ ਤੁਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਨ ਮੋਹਨ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨ ਸਕਲ
ਅਕਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕ ਤੇ ਵਉ ਕਰੇ ਖਿਨ ਚੀਤ ਰਿਪੁ ਤੁਮੇਰੇ ਮਾਨ ਬਭੋਨ ਥਾ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਭ
ਨਾਮ ਪੁਰੇ ਦੇਹੁ ਹਾਥਾ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਸਨਤਿ ਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਕਰਿਅ ਪੁਰੇ ਦੇਹ ਬੇਹਾਥਾ ॥
੧॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨਤਿ ਪਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਮ ਸਗਲੇ ਲਾਥਾ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵ ਅਦ
ਰਸਿ ਮਾਨ ਪਸੰਗਲ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥ ੬॥੧੨੨॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ੪੫ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿ
ਸਰਹਾਉ ॥ ਰਿਬਾਗੁ ਸੁਆਮੀ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਥੀ ਚਾਰਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਤ ਪਦਨ ਪੁਤ੍ਰ
ਬਿਰਦੁ ਤੁਮੇਰੇ ॥ ਹਮੇਰੇ ਦੇਹ ਰਿਦੈ ਮਤ ਧਾਰਹਾ ॥ ਸੀਵਨ ਪੁਨਹ ਰਿਧਨੁ ਸੁਖ ਤੁਮਰੀ ਹਉ ਮੈ ਪਟਲੁ ਸ੍ਰਿਪਾਥ ਰਿਜਾ
ਹਾ ॥੧॥ ਅਲ ਬਿਨੁ ਨ ਮੀਨ ਕਤ ਭੀ ਵਨ ਦੁਧ ਬਿਨਾ ਰਹਨੁ ਕਤ ਬੋਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨ ਕੀ
ਰੇਖ ਦਰਸੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸੋਗੇ ॥੨॥ ੭॥੧੨੩॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ੪੫ ॥ ਅਗੈ ਪਛੈ ਕੁਸਲੁ ਭਾਇਆ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰੀਤ ਸਭ ਕਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਨੀਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੁ
ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਗਲ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਹਜ ਮਾਨ ਦਗੁਣ ਗਏ ਦੂਤ ਦੁਸਭਿ ਹੋਏ ਖਇਆ ॥੧॥ ਕੁਨਾ
ਦਗੁਣ ਪੁਛਿ ਕਛੁ ਨ ਥੀ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਅਤੁਲ ਬਰਾਣੀ ਅਦੁਤ ਅਭਿਨਾਸੀ
ਨਾਨਕ ਉਚੈ ਹਰਿ ਕੀ ਜਾਇਆ ॥੨॥ ੮॥੧੨੪॥ ਬਿਲਵਲੁਪ ੪੫ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈਰਵ ਗਤਿ ਤਰਨੁ ਕੈਸੇ ॥
ਕਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿ ਤਉ ਧਰਨ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਭੋਰੇ ਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ਅਦੁਤ ਠਿਗਤ ਮਦ

ਮਦਤ ਬਿਖਿਅਰਤਾ ਸੁਆਨ ਜੈ ਸੋ ਅਉਧ ਬਿਹਰਦ ਅਧਿਕ ਮੋਹਦਤ ਪਾਪਕ ਮਦਤ ਬੁਝੇ ਸੋ
ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਸੰਗਤਿ ਰਵਣੁ ਜੈ ਸੋ ਕੇਸਵ ਕਲੇਸ ਨਾਸਕ ਅਧਾਰਨਾਨਾ
ਦਤ ਦਰਸਦਿ ਸੋ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੨੫ ॥ - ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ -

ਗੁਰ ਬਿਲਵ ਲੁਪਤੁ ॥ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਅਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਤਜਿਅ ਭਿਅਨੁ ॥ ਮਰੁ ਚਿਤੁ ਬਿਗਨੀ ਸਾਧੁ ॥ ਸਰਨਿ ਪਏ ॥ ਜਪਿ ਜੀ
ਮੁਖ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤਨ ਤੇ ਰੋਗ ਪਏ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਅਜਨਾ ਅਗਿਆਨੀ ਰਖੇ ਧਾਰਿ ਦਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ
ਰੇ ॥ ਏਕਿ ਅੰਦਨ ਜਾਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੨੬ ॥ - ਬਿਲਵ ਲੁਪਤੁ ॥ ੫ ॥ - ਧਨੀ ਦੁਇਨ ਮੁਖੀ ॥ ਜਉ ਸੁਖ
ਨਭ ਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਤ ਬਮੇਗੀ ਅਸ ਪੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ॥ ਮਨਿ ਧੀਰ ਮੋਹਿ ਏ ॥ ਅਨਦੁਖੀ ॥
ਜਿਉ ਏ ॥ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾਨ ਜਾਇਖੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਰਹੇ ਸਿਮਰੇ
ਨਿਕ ਮੁਖੀ ॥ ਅੰਧ ਲੇਟਿ ਕਨਿ ਰਸਨ ਧਨੁ ਪਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨ ਕਾਨੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੨੭ ॥

- ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ -

ਗੁਰ ਬਿਲਵ ਲੁਪਤੁ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ १੩ ॥ ਘਰੁ ਤਲੁ ॥ ਮੋਹਨੀ ਦਨ ਅਧੈ ਹਧੈ ਹਰਕ ਜਗ ਸਤੁ
ਭਗਨ ਕੀਨੇ ॥ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ॥ ਕਬ ਘਰਿ ਅਧੈ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਸਰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੰ
ਧਰਿ ॥ ਲਾਲਨੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥ ਕਬ ਘਰਿ ਅਧੈ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਰੀ ਮਿਲਨ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸਗੋਰੇ
ਚਮਿਟਾਵਹੁ ਤਉ ਘਰੁ ॥ ਲਾਲਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਰਸ ਮੰਗਲ ਕੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਅਨਦੁਖ ਪਿਆਵਹੁ ॥
ਨਕਵੁ ਅਗੈ ॥ ਏਕਿ ਤਉ ਮੈਲਾ ਲਨੁ ਪਾਇਓ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਮੋਹਨੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ ॥ ਅਥ ਮੋਹਿਨੀ ਦਸੁਹਾਵੈ ॥
ਰਮੇਰੀ ਤਿਖ ਬੁਝਨੀ ॥ ਅਥ ਮੈਸਹ ਜਿਸ ਮਨੀ ॥ ਮੀਠੀ ਪਰਹਿ ਕਹਾਨੀ ॥ ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਗੀ ॥
ਗੁਰੁ ਉਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ੧੨੮ ॥ - ਬਿਲਵ ਲੁਪਤੁ ॥ ੫ ॥ - ॥ ਮੋਹੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾਵਤ ਹੋ ॥ ਗੁਰ
ਦੁਖ ਚੁਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ ॥ ਅਥ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਪਾਹੇ ॥ ਅਸ ਅਵਰਨ ਭਵੈ ਚਰਨ ਭਵੈ ਚਰਨ ਭਵੈ
ਏਕਿ ਅਭਿਮਕਰੰਦ ਕਮਲ ਜਿਉ ਅਨਰਸਨੀ ॥ ਚਹੈ ਏਕੈ ਹਰਿ ਭਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਨ ਤੇ ਟੂਟੀ ॥ ਐਰਿ ਖੋਭੁ
ਐ ॥ ਅਨ ਹਰਿ ਰਸ ਟੂਟੀ ॥ ਐਸੀ ਗਿਸਾ ਟੂਟਿ ਲਟੀ ॥ ਐਸਾ ਅਨਾਹੀਤ ਹੀਰੋ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਚਰਨ ਚਰਨੇ
੨ ॥ ੨ ॥ ੧੨੯ ॥

- ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ -

ਗੁਰ ਬਿਲਵ ਲੁਪਤੁ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸਹੀ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧੨ ॥ ਉਪਾਜਾ ਤਨਕ ਹੀ ਮੋਹ ਪੁਰ
ਉਪਾਜਾ ਤਨਕ ਹੀ ॥ ਰਜਿਅਨ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਪ੍ਰਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਗਾ ॥ ਹਉ ਜਉ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਗਾ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ॥ ਤਾਰਿ ਪਤਿ ॥ ਜਿਅਨ ਕਤ ਹਿਨ ਜਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਨ ਅਰਸਨਾ ਕਹਨਾ ॥ ਅਲਖ

ਸਲਾਸੁਦਹਨਾਚਕਿਨਟਸੀਤਉਧਰੀਭੈਤਰੇਸਗਰਪਾਗਿ॥੨॥ਮਨਿਰੋਹਿਪੇਅਪਰੀਤਿਅਇ
ਹਸੰਤੀਗਮਲਗੀਤਿਅਭਿਗਏਪਾਥਿਕਗਾਹਰਿਮਿਲੇਪੁਰਨਿਰੰਕਗ॥੩॥ਪੁਰਪੇਖੀਐਥਿ
ਸਮਦਾਚਖਿਅਨਦਪੁਰਨਸਦਾਨਹਰੇਲੀਐਇਤਉਤਾਪੁਰਬਸੇਹਰਿਹਰਿਚੀਤਿ॥੪॥ਤਿ
ਨਾਹਿਨਕਨਿਦਾਚਾਨਿਤਸਿਮਰਿਪੁਰਗੁਣਤਤਾਤੇਜਮੁਪੇਖਹਿਨੈਨਾਸੁਨਿਮੇਰੇਅਨਹਤ
ਥੈ॥੫॥ਹਰਿਸਗਣਿਸੁਰਗੁਪਲਾਪੁਰਗੁਗਤਦਸਿਦਇਆਲਾਹਰਿਨਿਗਮਲਹਹਿਨਭੇ
ਦਾਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਦਾ॥੬॥ਦੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਦਾਗਾਜਕੀਮਹਾਬਿਖਵੀਕਗਾਤੁਕੀ
ਮਿਤਿਨਜਨੈਕੋਇਅਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਇ॥੭॥ਕਰਿਬੰਦਨਲਖਬਗਾਥਕਿਪਰਿਓਪੁਰ
ਦਰਬਗਾਪੁਰਕਰਹੁਸਾਧੂਗਿਨਾਨਕਮਨਸਾਪੁਰਿ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪੁ॥੫ ॥ਪੁਰ
ਜਨਮਮਗਨਿਦਾਗਿਹਰਿਪਰਿਓਦੁਅਗਿਗਹਿਚਰਨਸਾਧੁਸੰਗਾਮਨਮਿਸਟਹਰਿਹਰਿਰੰਗ॥
ਕਰਿਦਇਅਲੇਹੁਲਾਕੁਲਾਇਨਾਨਕਨਾਪੁਧਿਅਇ॥੧॥ਦੀਨਨਾਥਦਇਆਲਮੇਰੇਸੁਆਮੀ
ਦੀਨਨਾਥਦਇਆਲਾਜਚਉਸੰਤਰਵਲਾ॥੧॥ਰਹਉਸੰਸਾਰਬਿਖਿਅਕੁਧਾਤਮਾਨਗਿਆਨਮੇ
ਹਤਪੁਪਾਗਹਿਕੁਜਾਪੁਰਜੀਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਪੁਨਾਦੇਹੁਪੁਰਤੁਬੁਥਿਨਾਹੀਠਉਨਾਨਕਾਬਲਿਬ
ਲਿਜਉ॥੨॥ਲੋਕਿਮੇਰਿਬਾਧੀਦੇਹਾਬਿਗੁਭਜਨੋਦੇਵਤਖੇਹਾਜਮਤੁਤਮਹਭਇਅਨਾਚਿਤਗੁਪ
ਰਕਰਮਹਿਜਨਾਦਿਨੁਗੈਨਿਸਾਖਸੁਨਾਇਨਾਨਕਹਰਿਸਰਨਾਇ॥੩॥ਭੈਰੰਜਨਾਮੁਰਗਿਕਰਿਦਇਅ
ਪਤਿਤਉਧਰਿਮੇਰੇਦੋਖਰਨੇਨਜਹਿਹਰਿਬਿਨਕਤਹਿਸਮਾਗਿਗਹਿਓਟਚਿਤਦੀਨਾਥਾਨਨਕਦੇ
ਹੁਰਾਥਾ॥੪॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਗੋਪਲਾਸਰਬਘਟਪੁਤਿਪਲਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਦਰਸ਼ਪਿਆਸਾਗੋਬਿਦਪੁਰ
ਨਾਸਾਇਕਨਿਮਖਰਹਨੁਨਜਾਇਦੁਰਗਾਗਿਨਾਨਕਪਾਇ॥੫॥ਪੁਰਤੁਬੁਥਿਨਾਹੀਰੋਗਮਨਿਪ੍ਰੀ
ਤਿਚੰਦਕੋਗਾਜਿਉਮੀਨਜਲਸਿਉਰੇਤਾਅਲਿਕਮਲਭੰਨੁਗਭੇਤਾਜਿਉਚਕਦੀਤੁਰਜਾਮਾਸਾ॥
ਨਾਨਕਚਰਨਪਿਆਸਾ॥੬॥ਜਿਉਤਰਨਿਭਰਤਪਰਨਾਜਿਉਲੋਗੀਐਸਨੁਦਨਾਜਿਉਦੂਪਜਲਹਿਸੰ
ਜੇਗਾਜਿਉਮਹਾਪੁਧਿਅਰਬਭੇਗਾਜਿਉਮਤਪੁਤ੍ਰਹਿਰੇਤਾਹਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨੇਤਾ॥੭॥ਜਿਉਦੀਪਪ
ਤਨਪਰੰਗਾਜਿਉਚੋਰਹਿਰਤਨਿਸੰਗਾਮੈਗਲਹਿਕਾਮੈਬੰਧਾਜਿਉਕੁਸਤਬਿਖਣੀਧੰਧਾਜਿਉਜੁਅਰ
ਬਿਸਨੁਨਜਾਇਹਰਿਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਲਾਇ॥੮॥ਬੁਰੰਕਨਦੈਨੇਹੁਚਾਕਿਕਚਹਤਮੇਹੁਜਨਜੀਵਨ
ਸਤਸੰਗੀਯੋਗੋਬਿਦੁਭਜਨਹੰਗਿਰਸਨਾਬਖਨੈਨਾਨਾਨਕਦਰਸਨਦਨਾ॥੯॥ਸੁਨਗਾਇਸੁਨਿਲਿਖਿਦੇਇ
ਸੋਸਰਬਠਹਰਿਲੋਇਕੁਲਸਮੁਹਕਰਤਉਧਰਮਸੰਸਰਉਤਰਸਿਪਾਗਿਹਰਿਚਰਨਬੋਰਿਥਤਹਿਮਿ
ਲਿਸਾਪਸੰਗਿਜਸੁਗਹਿਹਰਿਪੈਜਰਖਹਿਮੁਰਗਿਹਰਿਨਾਨਕਸਗਨਿਦੁਆਰਿ॥੧॥੨॥

रकुबिलदलुपडिसरीप हंता मंगलुसतुडिआपकुअपनगदिआरमा
 बिनसीदरुडिआमतिपिअचदिआरमाअतिपिउलगौदरैरगौकबिअसि
 पूरनपरेसउजेसमएीअैगेबिदपएीअैदेउसपीएमेहिमडेपदिउरैतिरदिकबि
 दपुडकदतकुडतीपएीअैगेबिनदंतिननककरुकिरपालेउमेरिलरूलादिआर
 कुदिआसमउरुहउरिउतुदिसुंरमाअैजिअैजिलपउरिसंतनपउरामाअिलेसुं
 अरेददिआपरेकवरिअकवबीचरेगएीकचिउदिकमतिपिअदिउअमीलएी
 डिपिअैगेकरजेरूपुपरिकरबिनतीअिलेउरिजसुलउगबिनदंतिननकदसुजेमे
 कुअरमाअकउग॥ २॥ सउअदलुगदिआपूरनसंजेगेरमासुधउसमुउरुदिआगदिआदि
 जेगेरमाअिलिसंतनएीपुडपिअएेबटेअरजजदीअीअिलिदिउरैदेसउजिदे
 मतिपिउदिपजीमदीअमाअिलिजेडिजेडीउडिपेडीउरिनासुडिउरुगेगेबिनदंतिनन
 सकसंतमेडीपुडकरटकरटजेगे॥ ३॥ उदतसुउदतपउरिसुगीरमापुडपरिआदि
 कुरचरटीसगीरमाकुरचरटलगीसउजेजागीसगलएिउपुनीआमेगीअसपुडीसं
 पुगीउरिअिलेकंडदिहूनिआअनंदअनदिनुदजउदजेअरिमतिअनीकीतिअगीअिद
 डिननकसगदिउअमीसंतसीगिदिदलगी॥ ४॥ १॥ बिलदलुपःप ॥ उरुसुल
 उरैकंडउअरमाअनउदबाजिउडिउपुनितरबउरमाअनंदअनदिनुदजउदजे
 दिनसुगेदिउअउरैगेगेगनडुअबिअपैजतमअरुनउरउरिपिसिपिसुपउरुसु
 उरुगतिउरैउरुगबिनदंतिननकबलिउरिदंदपउरसपनअपग॥ १॥ सुडिसपीअ
 रेलरूडिउरिअिमंगलुगदउरमाअतिउतिपेउकगेडिउपुडकउरदउरमाकुरिपेउरद
 डिसेउरदउरैकतिअपलकनतिअगीअैगेरिबीठिअदीअैतउरजदीअैचरनजमा
 गीअैउरगतिउरैउरिपदिमेउरअनउकउतुनपदउगबिनदंतिननकअिलिसीगिसाजना
 मरपददीपदउग॥ २॥ अिसमनअिसमउरुटीपेअिउरुअबिनसीरमाकुरगउरुजगउरि
 जमंठसीरमागउरुजालीनीदसकीनीअंउरैउरैउरुजठदिआमलनमेअबिकगठेदि
 सतिरमलअदिआउसदिपगीमतिपिअगीमउदुमतिनसीअबिनदंतिननकउरुटी
 अलपुडअिलेअबिनसी॥ ३॥ सुरजकिगदिअिलेजअकजसुउअरमाजेडीजेडिउरुसुं

दी

ਗੰਗਾਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾਦੀ ਸੈਬ੍ਰਹਮਾਦੀ ਸੈਬ੍ਰਹਮਾਦੀ ਸੈਬ੍ਰਹਮਾਦੀ ਸੈਬ੍ਰਹਮਾਦੀ ਸੈਬ੍ਰਹਮਾਦੀ ਸੈਬ੍ਰਹਮਾਦੀ ਸੈਬ੍ਰਹਮਾਦੀ
ਦੀਸੋਆਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕਰਤਾ
ਪੀਆ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਵਲੁਛੰਤੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਥੀਅਉਸਥੀਵਸਿਅਉਸਥੀਅਸੀਪਿਰ
ਕਮੰਗਲੁਗਾਦਹਾਤਜਿਮਾਨੁਸਥੀਤਜਿਮਾਨੁਸਥੀਮਤੁਅਪਟੇਪ੍ਰੀਤਮਭਵਹਾਤਜਿਮਾਨੁਸੈਹੁਬਿਕਰ
ਦੁਜਸੇਦਿਏਰੁਨਿਰੰਜਨੇਲਗੁਚਰਣਸਰਣਦਇਅਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦਰਤਬਿਖੰਡੋਨੋਹੋਇਦਸਦ
ਸੀਤਜਿਉਦਸੀਬਹੁਬਿਧੀਨਧਵਾਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕਿਰਪਤਮਿਸੰਗਲੁਗਾਦਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪ੍ਰਅਕਾਨਮੁਮੈਅੰਪੁਲੋਟੋਹਨੀਅੰਹੁਜੇਰੈਬਹੁਪਰਕਾਰਸੁੰਦਰਮੋਹਨੀਮੋਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਚੰਚਲਿਅ
ਨਿਕਭਵਦਿਖਾਦਏਹੋਇਛੀਰੀਮੀਰੀਮਨਹਿਲਗੈਨਮੁਲੈਣਨਅਵਏਹੋਇਬਨਹਿਤੀਰੈਬਰਤਪੁਜ
ਬਟਘਟੈਜੋਹਨੀਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਦਇਅਧਾਰਹੁਮੈਨਮੁਅੰਪੁਲੋਟੋਹਨੀ॥੨॥ਮੋਹਿਅਨਬਖਿਅਨਬਕਿ
ਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁਚਤੁਰਣੀਮੋਹਿਨਹਿਰਿਗ੍ਰਿਫੁਏਕਹਿਮੁਖਹੁਨਾਚਤੁਰਸੁਘਰਸੁਜਨਬੇਤੀਮੋਹਿ
ਹਿਨਿਰਗੁਨੰਗੁਨੁਨੀਨਾਨਕੁਪੁਪਤਨੈਠਬੰਕੇਜਹਭਵੈਤਹਰਪੁਤੁਹੀਜੈਜੈਜਇਅੰਪਹਿਸਗਲਜਕ
ਉਕਰਣਪਤਿਗਤਿਕਿਨਿਲਖਹੁਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਚਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁ॥੩॥ਮੋ
ਹਿਅਛਲੀਤੁਮਾਗਿਰਤੁਬਿਹੁਕਿਉਸਗੈਮੋਹਿਚਾਕਿਤੁਮਭੂਦਵਿਪਤਉਮੁਖਿਪਗੈਮੁਖਿਪਗੈਹੋਪਿਅਸਮੋ
ਗੰਜੀਅਹੀਅਪ੍ਰਾਨਪਤੋਲਾਭਿਲੇਲਾਡਲਡਾਇਸਰਮਹਿਮਿਲੁਹਮਾਗਿਹੋਇਗਤੋਚੀਤਿਚਿਤਦਉ
ਮਿਹੁਅੰਪਰੋਜਿਉਅਸਚਕਵੀਦਿਨਚਗੈਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮੇਲੀਅਛਲੀਨਿਰੁਨਵੀਸਗੈ॥੪॥
ਧੀਧੀਨੇਹਮਰੋਭਗਘਰਿਅਇਅਪਿਰੁਮੇਗਾਸੇਰੋਬੰਕਦੁਅਹੁਸਗਲਾਬਹੁਹਰਾਹਰਹਰਸੁਅਮੀ
ਸੁਖਹਗਮੀਅਨਦਮੰਗਲੁਗੁਘਵਾਨਵਛਨਵਤਨਨਹਬਲਕਵਨਰਸਨਾਗੁਰਭਟਾਮੋਗੀਸੇ
ਜਸੇਹੀਦੇਖਿਮੋਹੀਸਗਲਸਹਸਦੁਖਹਗਾਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਮੇਗੀਅਸਪ੍ਰਗੀਮਿਲੇਸੁਅਮੀਅਪਰੰਪਰਾ॥
੫॥੩॥ ਬਿਲਵਲੁਪੰਪ ਛੰਤਮੰਗਲਾ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਸੁੰਦਰਿਸੰਤਿਦਇਅਲਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖ
ਨਿਧਿਪੀਠਿਸੁਖਸਗਰਪ੍ਰਭੋਇਐਨਨਕਸੁਖੀਹੋਤਇਹੁਜੀਉ॥੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਸੁਖਸਗਰਪ੍ਰਭਪਈਐਜ
ਬੋਹੋਏਭੋਗੇਰਾਮਾਮਾਨਨਿਮਾਨੁਦਵਈਐਹਰਿਚਰਣੀਲੋਗੇਰਾਮਾਛੋਡਿਸਿਆਨਪਚਾਤੁਰੀਵਰਮਤਿ
ਬੁਧਿਤਿਅੰਗੇਰਾਮਾਨਨਕਪਉਸਰਣਈਰਾਮਗਇਬਿਰੁਹੋਇਸੁਹਰੇਰਾਮਾ॥੧॥ਸੋਪ੍ਰਭਤਭਿਕਤਲਾ
ਗੀਐਜਿਸੁਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈਐਕਾਸਲਾਜਿਨਾਮਏਅਗਿਆਨਮਤੀਦੁਰਜਨਬਿਰਮਾਈਐਰਾਮਾ॥
ਪਤਿਤਪਾਦਨਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਕਰੇਕੁਕੰਠਹਰਈਐਰਾਮਾਨਨਕਭਗਤਿਭਾਉਕਰਿਦਇਅਲ
ਕੀਜੀਵਨਪਦਪਈਐਰਾਮਾ॥੨॥ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਨਉਚਾਰਹਿਬਲਿਗਈਏਦੁਹਚਰਣਿਰਸਨਾ

ਰਾਮਾ ਪੁਰੁਸ਼ਾਤੇ ਵਛੁਤੁ ਨ ਹੋਵੇ ਹੀ ਕਾਇਅ ਕ ਕਰ ਸਨ ਰਾਮਾ ਕ੍ਰਮਿ ਮੋ ਹੀ ਦੁਖ ਨ ਜਾਣੇ ਕੋ
 ਨੀਬ ਸਨ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹੋਰੇ ਅਵਤੁ ਜਿਚ ਹਨ ਬਿਸਟ ਕ੍ਰਿਮ ਭ ਸਮ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਲਾਇ ਬਿਰਤੁ
 ਵੰਤ ਸੀ ਗੋਰੇ ਏ ਮਿਲੁ ਬੈਰ ਗਾਨਿ ਰਾਮਾ ਚੰਦਨ ਤੀਰ ਸੁਗੰਧ ਰਸਾ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਅ ਗਾਨਿ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥
 ਉਤਨ ਹੋਰੇ ਲੀਐ ਹਰਿ ਸੇਵ ਜਗਾਨਿ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪੁਰੁਪਾਇਆ ਅਪਣਾ ਸਾਅਟ ਸੁਰਗ ਨਿ
 ਮਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬੋਜੁ ਦਰੁ ਭਗੀ ਹੋ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ੬ ॥
 ਗੋਵਿੰਦ ਸਵਰਾਣੀ ਅਰਿ ਪਰਬੁ ਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਮਾ ਸੇ ਪੁਰੁਸਦ ਹੀ ਸੇਵੀਐ ਪਾਣੀ ਅਰਿ ਠਲ ਮੰਗੇ ॥ ੭ ॥
 ਨਾਨਕ ਪੁਰੁਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਪਿਅਨ ਤਤ ਰੰਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪੁਰੁਸ ਦੀ ਸਰੋ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
 ਨਾਮਾ ਦਰੁ ਭਗੀ ਸੇ ਲਾਵਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰੁ ਚੀਨ ਰਾਮਾ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਮ ਤੇ ਕਾਢਿਅ ਕਰਿਅ ਪੁਰੁਸ
 ਨਾਮਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨ ਰਾਮਾ ॥ ੯ ॥ ਕਿਅ ਗੁਣ ਤੇ ਰੇਕ ਹਿ ਸਕਉ ਪੁਰੁਸ
 ਤਰਜਮੀ ਰਾਮਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮਾ ਏ ਟੇ ਭਏ ਪਰਗਰਮੀ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਸੁਖੁ ਏ
 ਪੁਜਾਈ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਉਪਰੇ ਜਪਿ ਹਰੇ ਸਰੁ ਹੁਕਾਮਾ ਮੀ ਰਾਮਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇਭਿ ਨਿਅਰੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਾ
 ਸੇ ਲੋਇ ਨੀਕੇ ਰਾਮਾ ਪੁਰੁਪੇਖਤ ਏ ਛੁਪੁਨੀਅ ਮਿਲਿ ਸਾਨ ਜੀਕੇ ਰਾਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਣੀ
 ਮਾ ਬਿਖਿਅ ਰਸ ਠੀਕੇ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲ ਹਿ ਸਮਾਇਅ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮੀਕੇ ਰਾਮਾ ॥ ੧੧ ॥ ੨ ॥ ਪਾ
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਜੁ ਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ १੨੭ ॥ ਪੜਤਾਲ ੨ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੨ ॥ ਛੰਤੁ
 ੧੪੬ ॥ ਜੇਹੁ ॥

੧ ਓਸਤਿਨ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੭੧ ॥ ਅਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਰੁ ਭੁਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨੇ
 ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਭਿਸੇਕ ਕਰਤਾ ਵਿਸੇਕ ਕਰਤਾ ॥ ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ
 ਕਰਤਾ ਅਲਿਖੇ ਕਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਬਕਤੇ ਕਰਤਾ ਬੁਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਰੁ
 ਨਾ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁ ਨ ਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮੁਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਠਕਿ
 ਓਮੀਨ ਕਪਕੀਨਿ ਅਈ ਤੂਓ ਗਝਿਰ ਹਿਓ ਕੀਭਾਇ ਲੋ ॥ ਪਗਧਾਰਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੇਖੈ ਤਉ ਉਧਰੀ
 ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ਲੋ ॥ ੧ ॥ ਅਨਾਸੁ ਮਝੁ ਛੋਰਿਅ ਵਾਇ ਲੋ ॥ ਅਪਨੇ ਹਨ ਕਉ ਠਉ ਰਨ ਪਵਹਿ ਕਏ
 ਪਰਕੇ ਚਾਇ ਲੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਗਲੁ ਏਵੀ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿ ਚੁਲਾਗਿ ਪਰਿਓਟੁ ਬਾਇ ਲੋ ॥ ਜਿਉ
 ਪੰਖੀ ਏਕੁ ਹੋਇ ਠਿਰਿ ਬਿਛੁਰੈ ਬਿਰਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਲੋ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਸੇਸੀ ਨੁਸਤਾਸਵੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਅੰਗ ਪੰਚ ਦਸਿ ਹੈ ਗੋ ਕੇ ਛੁਟ ਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਇ ਲੋ। ਤਾਂ ਹੋ ਰਹਿ
ਪਲਾਨਕ ਵਾਸਦ ਸਾਇ ਲੋ। ੨॥ ਗੋ ਰੂਪ ਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੧ ॥ ਸਿਭਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਗੋ ਰੂਪ ਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੨ ॥ ਗਚਉ ਪਦੇ। ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀ ਏ ਕਿਸੇ ਸਾਜਿ। ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੇ ਤਿ
ਖੰਡ ਜਾ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਜ ਨ ਭੋਗਾਇ। ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਜਿ ਮੁਣੈ ਕਤ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੀ ਲਾਗ ਉਸੇ ਦਾ। ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਣੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ॥ ੧॥ ਗਚਉ। ਜਿਨੀ ਕੀ ਏ ਰੰਗ। ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ। ਓਪ
ਉਪਗਲਉ ਨਿਮਖ ਮਸ਼ੁਗਾ। ਜਕੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਕਰੀ ਨ ਜਾਇ। ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ॥ ੨॥
ਅਇਨ ਜਾਂ ਏ ਨਿਰਚਲੁ ਪਨੀ। ਬੇਅੰਤ ਗੁਨ ਤਕੇ ਕੇਤ ਕਗਨੀ। ਲਾਲ ਨ ਮਜ ਕੈ ਭਰੇ ਰੰਗ। ਸਗਲ ਘ
ਟ ਦੇਵੈ ਅਧਰ। ਤਾਂ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕੈ ਪੈਨ। ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘਨਿ ਮਖ ਜਸੁ ਗਈ। ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭੁ
ਗਤ ਕੋ ਸੀਤਾ। ਪ੍ਰਾਨ ਮਧਰਨ ਨ ਕਹਿਤ ਚੀਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੋ ਰੂਪ ਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੧॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੇ ਬਿ
ਉਰ ਗਾਨ ਮੇਰੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਰਾ। ਨ ਮੇਰੀ ਚਿਤਿ ਕੀ ਨੀਂ ਵਿਆਨ। ਮਖ ਪਤ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ॥ ੧॥
ਸਿੰਦੀ ਈਹ ਰਿਏ ਕੇਨ ਮੁਆ ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ॥ ੧॥ ਗਚਉ। ਨ ਮੁਹਮ ਰੇ ਜੀਅ ਕੀਰ
ਸਿਨ ਮੇ ਸੰਗੀ ਜਤ ਕਰ ਜਤਾ। ਸਮੇਰੀ ਮਨਿ ਲਗਾ ਸੀਰਾ। ਜਲਿ ਬਲਿ ਸਰੁ ਮਹਿ ਨ ਮੇਰੀ ਰਾ॥ ੨॥ ਨਾਮੇ ਦਰ
ਬਖਸ਼ਉ ਜਲੇ। ਨਾਮੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲਉ ਪਗੇ। ਨਾਮਿ ਹਮ ਰੇ ਕਰ ਜਸੀਧਾ। ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਗੀਧ
॥ ੩॥ ਨਾਮੇਰੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ। ਨਾਮੇ ਅੰਦਨ ਜੂਨ ਰਹੇ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਣ ਤਸਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸ
ਹਜਿ ਨਿਵਾਸ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੋ ਰੂਪ ਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੧॥ ਨਿਮਨੇ ਕਉ ਜੇ ਦੇਤੇ ਮਾਨ। ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤ
ਟਨਾ। ਗਰਭ ਘੋਰ ਮਹਿ ਰਾਖਨ ਹਰਾ। ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਰਾ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆ
ਇ। ਏਹਾ ਪਟਿ ਅਢਘਟਿ ਜਤ ਕਤ ਹਿਸਰਾਇ॥ ੧॥ ਗਚਉ। ਰੰਗ ਗਉ ਜਕੈ ਏ ਕੇ ਸਮਾਨਿ। ਕੀਟ ਹਸ
ਰਿ ਸਗਲ ਪੁਰਨਾ। ਬੀਓ ਪੁਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੇ। ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਸੁਆਮੀ ਪੰਦਿ ਕਹੈ॥ ੨॥ ਜਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਸਿ
ਕੋਟਿ। ਅਪੇ ਅੰਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਇ। ਅਪਿ ਅਕਰੁ ਅਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਘਟ ਘਟੁ ਸੁਭ ਘਟਾ ਅਧਰਾ॥ ੩॥
ਅਗੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲਾ। ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਹਲਾਸਾ। ਮਗੰਗਿ ਜਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜ
ਨ ਲਗੈ ਪਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੋ ਰੂਪ ਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੧॥ ਜਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ। ਜਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਾ। ਜਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਾ ਬਿਖੋਹੇ ਹਿਨ ਸਾ। ਜਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੧॥ ਸੇ ਸੰਤ ਨਹਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ। ਕੇਵਲ
ਨ ਮੁਗਈ ਐ ਜਕੈ ਨਿਤ॥ ੧॥ ਗਚਉ। ਜਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ। ਜਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਿਸੈ। ਸਾ
ਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਗਾ। ਜਕੀਰੇ ਨੁਬੰਛੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ੨॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿ ਤਜ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰਾ। ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਾ
ਕੈ ਨਾਮ ਅਧਰਾ। ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਾ ਜਨੈ ਭਉ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਤਬਭੈਟੇਕੁਰਸਾਧਦਇਆਭਾਵਿਨ੍ਹੈਟਿਨਾਨਕੁਨਤੁਧੇਆਏ। ਸੁਖਸਹਜਾਨੰਦਹਰਿਗਾਏ
੬॥ ਗੋਰੁਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਗੁਰਕੀਪੁਰਤਿਨਾਨਾਹਿਸਿਅਨਾ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੰਤੁਮਾਨਾ
॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਲੈਪਾਰਉ। ਗੁਰਪਰਬਹੁਮੁਸਦਾਨਮਸਕਰਉ॥੧॥ ਅਤਕੋਕੁਰਮੇਕੁਲੈਸੰਸਾਰ
॥ ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਇਨਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੧॥ ਗੁਰਉਭੂਲੇਕਉਕੁਰਿਮਗਭਿਪਾਇਆ। ਅਦਰਿਤਿ
ਗਿਰਿਗੁਰਤੀਲਾਇਆ। ਜਨਮਮਗਨਕੀਤਾਸਮਿਟਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਬੇਅੰਤਦਰੁਈ॥੨॥
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਊਰਧਕਮਲਾਬਿਗਸਾਅੰਮੀਸਕਰਮਹਿਰਉਆਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਜਿਨਿਕੀਅਸੇਗੁਰਤੇਜਨਿ
॥ ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਮੁਗਸਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਤਾਭੁਕੁਕਰਤੁਕੁਕਰਣੈਜੇਗੁ। ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਹੈਭੈਰੋਕੁ
ਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਭਿਉਹੈਜਨਣੀਭਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਈਐਭਾਣੀ॥੪॥੧॥ ਗੋਰੁਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਿਮਨਮੇਗਾਗੁਰੁਬਿਨਾਮੈਨਾਹੀਹੋਗਾ। ਗੁਰਕੀਟੇਕਰਹੁਦਿਨਰਾਤਿ। ਜਾਕੀਕਿਭਿਨ
ਟੈਦਾਤਿ॥੧॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਏਕੋਜਣਾਜੋਤਿਭੁਭੈਸੋਧਰਦਾਣਾ॥੧॥ ਗੁਰਉਗੁਰਚਰਣੀ
ਕਾਮਨੁਲਾਗੈ। ਦੁਖਦਰਦਕੁਮੁਤਕਾਰਾਗੈ। ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਨਾ। ਗੁਰਉਪਰਿਸਦਕੁਬਾਨੁ।
ਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ। ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੁਰਨਘਲਾ। ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕਉਦੁਖਨਬਿਆਪੈ। ਗੁਰ
ਕਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਜਾਪੈ॥੩॥ ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਕਥਨੁਨਜਾਇ। ਪਾਰਬਹੁਮਗੁਰਰਹਿਆਸਮਾਇ
ਕਹੁਨਨਕਜਾਕੇਪੁਰੇਭਗਾ। ਗੁਰਚਰਣੀਤਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੬॥ ਗੋਰੁਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਗੁਰ
ਮੇਰੀਪੁਜਾਗੁਰੋਗੇਥੀਦਾ। ਗੁਰਮੇਰਾਪਾਰਬਹੁਮਗੁਰੁਗੁਰਾਵੰਤਾ। ਗੁਰਮੇਰਾਦੇਓਅਲਖਾਮਭੇਓਸਾ
ਬਪੁਜਚਰਨਗੁਰਸੇਓ॥੧॥ ਗੁਰਬਿਨੁਅਦਰੁਨਾਹੀਐਬਓਅਨਾਦਿਨੁਜਮੁੰਗੁਰੁਗੁਰਨਉ॥੧॥ ਗੁਰ
ਉ। ਗੁਰਮੇਰਾਗਿਆਨੁਗੁਰੁਰਿਦੈਪਿਆਨਾ। ਗੁਰੋਗੋਪਾਲੁਪਰਬੁਭਗਦਾਨਾ। ਗੁਰਕੀਸਕਟਿਰਹਉਕੀ
ਜੇਗਿ। ਗੁਰੁਬਿਨਾਮੈਨਾਹੀਹੋਗਾ॥੨॥ ਗੁਰਬੋਹਿਭਰਾਭੇਭਦਪਾਰਿ। ਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਛੁਟਕਰੇ। ਅੰਧ
ਰਮਹਿਗੁਰਮੰਤੁਉਜਗਾ। ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਗਲਨਿਸਤਰਾ॥੩॥ ਗੁਰੁਪੁਰਪਈਐਦਰੁਗੀ। ਗੁਰਕ
ਸੇਵਾਦੁਖੁਨਲਾਗੀ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਮੈਟੈਕੋਇ। ਗੁਰਨਾਨਕੁਨਾਨਕੁਹਰਿਸੇਇ॥੪॥੬॥ ਗੋਰੁਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
॥ ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਾਰਾ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਨਾਧਾਰਾ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਗੁਗਾਇ। ਰਾਮਰਾਮ
ਪੁਸਤਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੧॥ ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਬੋਲਹੁਰਾਮਸਰੁਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਨਕਮਾ॥੧॥ ਗੁਰਉਗੁਰ
ਮਰਾਮਪਨੁਸੰਚਿਭੰਡਗਾ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਰਿਆਹਾਰਾ। ਰਾਮਰਾਮਦੀਸਰਿਨੀਜਾਇ। ਕਰਿਕਿਰਪੁ
ਰਿਦੀਅਬਤਾਇ॥੨॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਹਾਇ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਿਦਲਾਇ। ਰਾਮਰਾਮਜੀਪੀਰਿ
ਮਲੁਭਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਗੇਏ॥੩॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਨਮਮਰਣਨਿਦਰੈ। ਉਚਰਗਰਾਮਭੈਪੀ

ਉਤਰੈ ਸਭੁ ਤੇ ਚਰਮ ਪਰਗਸਾ ਨਿਸਿ ਬਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥੪॥੧੦॥ ਗੋਰੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫
ਉਨਕਉ ਖਸਮ ਕੀ ਨੀਠ ਕਾ ਹਰੇ ਦਸ ਸੰਗ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਾਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਮਦਨ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕੰਦਰਾ ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਤੀ ਹਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ਭਗਤ ਪਸਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਬੇਦਹਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨ
ਪਰਮ ਲਿਖਿ ਧੋਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਪੁਰਜ ਟੇਇ ਕਮਾਇ ਉਤਰੁ ਜਥੇ ਲੁਕਰਿ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਨਿਰੁ
ਣ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਉਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛੁਡਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ
ਸੇਤਿ ਨਿਰਬੋਹਟਾਇ ॥ ਕਪੁਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭੁ ਹੋਇ ਪੁਆਗਾ ॥੪॥੧੧॥ ਗੋਰੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਨੇਹ ਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ॥ ਅਪਣੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਸਗਲ ਭਲ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਰਿਪਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚ
ਰਨਿ ਦੇਉ ਰਿਖੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥ ਪ੍ਰਸਿਦਿ ਲਾਗੀ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ ੨ ॥ ਥਨ ਥਨ ਤਰਿਏ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟ ਕਾ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜ ਕਉ ਮ
ਰਿਏਇ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਕਾਨ ਉਲੇਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਵੈ ਸੈ ਪ੍ਰਭਾ ਮਾਧਿ ॥ ਤ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗ
ਸਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਕਰੀ ਐ ॥ ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀ ਐ ॥੪॥੧੨॥ ਗੋਰੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸ਼ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਰਹੀ ਐ ਸਗਲ ਕੀਰੀ ਨਾਮੁ ॥ ਪਟਿ
ਪਟਿ ਰਮਈ ॥ ਅਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਮਹੁ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਬਿਦਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਕਾ ਪ੍ਰਕਾ ਕੀ ਜਿ
ਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋਇ ਹੋ ਸੁਆਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਨੁ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀ ਅਤਿ ਸਕਉ ॥ ਜਨਾਮ ਗੋਦਗਹ ਪਾਏ
ਚਮਨੁ ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਗਸਨਾਨੁ ॥ ਜਪਤ ਕੋ ਪਾਲੁ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਏ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥
੧੩॥ ਗੋਰੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪੁਪਦੀ ਪਸੇਵ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਸਰ
ਣਿ ਗਹੀ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਅਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭਏ ਦਰੁ ਭਗਿ ॥੧॥ ਅਠ ਪਹਰ ਗਾਈ ਐ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਕਾ
ਪ੍ਰਕਾ ਕੀ ਜੀਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਤ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ
ਸੇਵ ਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਤੁ ਭੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਰਿ ਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਕਾਸਣ ਕਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਕਿ
ਪਾਧਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਗੇ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਜੁ ਐ ਜਨ ਮੁਨ ਕ ਬਹੁ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀ ਅਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੪॥

ਗੋਰੂਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੁਖਅਨਦਕਰੇਇ ॥ ਬਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰਦੇਵੀ ॥ ਪੁਰੀ ॥
ਲਵਾਇਅਲਗੁਏਬਿਦਾ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਬਖਸਿਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀਸਰਣਿ ਪੁਰਦੀਨਦਇਅਲ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਦਇਅਲਦੂਸਰਕੋਈਨਹੀ ॥ ਘਟਘਟਅ
ਰਿਸਰਬਸਮਾਜੀ ॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਹਲਤੁਪਲਤੁਸਦੁਗੈ ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੁਰਬਿਰਵਤੁਮਗੈ ॥ ੨ ॥
ਉਖਧੋਕੇਇਸਿਅਗਿਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਤੰਤੁਮੰਤੁਭਜੀਐ ॥ ਗੁਰਦੰਤਾ ॥ ਰੋਗਸੋਗਮਿਟੇਪੁਰੁਸਿਅਏਅਨਦ
ਛਰਪੁਗਨਛਲਪਏ ॥ ਤੁਗਕਰਨਕਰਨਸਮਰਬਦਇਅਗਾਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਾਬੀਚਾਰਾਨਾਨਕ
ਖਸਿਲੀਏਪੁਰਿਅਪਿਪਾਸਦਾਸਦਾਏਕੋਹਰਿਜਾਪਿ ॥ ੧੫ ॥ ਗੋਰੂਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੁਮੇਰੇਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਮਰਾਚੀਤ ॥ ਮਨਤਨਕੀਸਭਮਿਟੈਬਲਾਇ ॥ ਦੂਖ
ਅੰਧੇਰਾਸਗਲਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਢਤਤਗੀਐਸੀਸਾਹਾ ॥ ਫਰੁਭਾਗਿਪਾਣੀਐਪੁਰਖਅਪ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਜਨੁਕਰੈਕੀਰਤਨੁਗੋਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸਕਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਲਾ ॥ ਜਗਮਹਿਅਇ
ਅਸੋਪਰਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਣਾਧਸਤੁਪਛਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਢੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਾਕਾਮਛੈ
ਟਹਿਉਨਮਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਣੁਗੁਰਦੰਤਾ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕਪੁਰਨਮਤਿ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਧਨਖਟਿਕੀਏ
ਗੁਰਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਕਜਦਗਾ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਰੰਗਸੀਗਿਜਾਗਾ ॥ ਹਰਿਚਰਣੀਨਾਨਕਮਨੁਜ
ਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਗੋਰੂਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰੁਦਸਾਗਰਬੋਹਿਥਹਰਿਚਰਣਾ ॥ ਸਿਅਰਤਨਾਮੁਨਹੀਠਿ
ਮਰਣਾ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਮਤਨਾਹੀਜਪੰਥਾ ॥ ਅਹਾਬੀਚਾਰਪੰਚਵੁਤਹਮੰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉਸਰਣਾਈਪੁਰਨਾ
ਥਾਜੰਤਅਪਨੇਕਉਦੀਜਹਿਹਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤੁਬੇਦਪੁਰਾਣਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਕਰਿ
ਦਖਿਅਣਾ ॥ ਜੇਗੀਜਤੀਬੈਸੋਰਅਦਸਾਮਿਤਿਨਾਹੀਕੁਹਮਅਥਿਨਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣਪਲਾਹਕਰ
ਹਿਸਿਫਦੇਵਾ ॥ ਤਿਲੁਨਹੀਭੂਭੂਹਿਅਲਖਅਭੇਦਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮਗੁਰੁਤਿਜਿਸੁਅਪੇਦੇਇ ॥ ਜਗਮਹਿਦਿਰਲੇ
ਕੋਈਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣਕਿਛੁਪੁਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਹਿਨਾਨਕਦੰ
ਤੁਜਾਚੈਤੇਰੀਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੇਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ਗੋਰੂਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੰਤਕ
ਲੀਆਧਰਤਿਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਅਕਾਸਤੇਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤਕਉਰਾਖਉਅਪਨੇਜੀਅਨਲਿ
ਸੰਤਉਧਾਰਉਤਤਖਿਣਤਉ ॥ ੧ ॥ ਸੇਈਸੰਤੁਜਿਭਾਵੈਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤਗੋਬਿੰਦਕੈਏਕੈਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਸੰਤਕੈਉਪਰਿਦੇਇਪੁਰੁਹਥਾ ॥ ਸੰਤਕੈਸੀਗਿਬਸੈਦੇਗੁਰਤਿ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਤਹਪਤਿਪਾਉ ॥ ਸੰਤਕਦੇ
ਖੀਰਜਤੇਟਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਕਰਹੁਨਕੋਇ ॥ ਜੇਨਿੰਦੈਤਿਸਕਪਤਹੁਹੋਇ ॥ ਜਿਸਕਉਰਾਖੈਨਿਰ
ਜਨਹਗਾ ॥ ਸੁਖਮਰਉਸਗਲਸੰਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਮਪਨੇਕਭਇਅਥਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਸੰ

ਗੁਣਿਭਗਤਿ ਪੁਰੁਕੋਰਤ ਲਭੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਸੋਇ ਅਜਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨਕਾਜ ॥
ਗੁਣਗੋਇੰਦ੍ਰਿਯ ਸੁਦ੍ਰਵ ਪਗਾਦਾ ਸਜਨ ਕੀ ਮਨ ਸਪੁਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਖ ਪਾਵੈ ਜਨ ਤੁਗਿ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੋਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ੫੨੨ ॥ ਕਰਿ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਸਭ
ਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਤਾ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਨਾਮ ਗੰਗਿ ਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ
ਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗੋਪਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਖਨ ਹਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰ ਉਪਤੀ ॥
ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖ ਕੀ ਨੋਹ ਗੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਕੈ
ਮਹਾ ਅੰਦਾਸੀ ॥ ਸੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰ ਦੇਉ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਗਤ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੋ
ਏ ॥ ੩ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਲਾਹੇ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾ ਕੀ ਸੇ
ਨਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਏ ਸਭਿ ਧਰਨੀ ॥ ੪ ॥ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਕਰੈ ਸੁਦੁਖੀ ਮਾਰੇਇ ॥
ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਪੁ ਮਾਤ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ੫ ॥ ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
ਨ ਭਲ ਮਾਨਹਿ ਨਿੰਦਕ ਦੇਵ ਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਉਬਰੈ ਨਿੰਦਕ ਨ ਕੁਧਿ
ਆ ॥ ੬ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤਹੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜੈ ਸਾਕਰੈ ਸੁਤੈ ਸਪਦੇ
ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜਨੁ ਸਰਪਰ ਜਾਏ ॥ ੭ ॥ ਨੀਧਰਿ ਅਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੇਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈ ਜਸਵਰੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤੁ ੨੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁਖ ਕਲੀਸ਼ੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫੨੧ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣਾ
ਵਲੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਅੋਧੈ ਪੈਸੁ ਅਮੀ ਮਾਣ ਸਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜੋਇ ਛੁਹੈ ਸੇਈ ਯਕੁ ਪਵਹੁ ਛਿਰੁ ਭੁਖਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ
ਭਰੇ ਸਾਜਿ ਨਿੰਦ ਜੇ ਅੰਗਰਿਜੇ ਰਿਸਾਈ ॥ ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਭੁਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਕਰਤੈ ਹਮ ਤੈ ਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਾ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀ ਅਸਭੁ ਅਪਨਾ ਹੋਏ ਅਵਠ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨਾ ਸੋਚਿ ਰਿਨ ਅਦੈ
ਹਿ ਅੰਤੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਅਸੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਮਪਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ
ਗੁਣ ਗਾਵਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਲੀ ੪ ॥ ੫ ॥ ਪਵਹੁ ਰਰਣਾ ਤਉ ਉਧਿ ਪਰਿਅਵ

ਅਕੁਰੈਸੀਸੇਵਕਮਦਹੁਆਪਸਤੇਉਪਰਿਸਭਜਣਹੁਤਉਦਹਗੁਰੁਖੁਪਦਹੁ॥੧॥ਸੰਤਹੁਮੈਸੀਕਥਹੁ
ਕਣੀਸੁਰਪਦਿਤਨਰਦੇਵਪਦਿਤਾਖਿਨੁਬੋਲਹੁਗੁਰੁਖਿਬਣੀ॥੧॥ਰਹਉਪਰਖੰਚਛੋਰਿਸਹਜਿਘ
ਰਿਖੈਸਹੁਠਕਹੁਨਕੋਈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਨਦੈਨਿਧਿਪਦਹੁਇਨਬਿਧਿਤਤੁਬਿਲੋਈ॥੨॥ਭਰਮੁਭੁ
ਕਦਹੁਗੁਰੁਖਿਲਿਵਲਾਵਹੁਆਤਮਚੀਨਹੁਭਾਈ॥ਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹਜਰੁਕਿਸੁਸਿਉ
ਕਹੁਬੁਝਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਮੈਮਰਗੁਮੁਕਤਸਹਜੇਅਲੇਖੁਅਮੀਪਨੁਪਨੁਸੇਜਨਜਿਨੀਕ
ਯੋਅਹਿਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੪॥੨॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਆਵਤਹਰਖਨਜਾ
ਵਤਭੁਖਨਹਬਿਆਪੈਅਨਰੋਗਨੀਸਦਾਅਨੰਦਗੁਰੁਪੁਰਪਾਇਆਤਉਉਤਰੀਸਗਲਬਿਭਗਨੀ॥੧॥ਇ
ਹਬਿਧਿਚੈਨਨਜੋਗਨੀਮੇਹੁਸੇਗੁਰੇਗੁਨਬਿਆਪੈਤਹਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਭੋਗਨੀ॥੧॥ਰਹਉਸੁਰਗਪਦਿ
ਰਮਿਰਤਪਦਿਤਪਾਇਆਲਪਦਿਤਅਲੋਗਨੀ॥ਅਗਿਆਕਰੀਸਦਾਸੁਖੁਭੁਚੈਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਗੁ
ਰੀਨਹਸਿਵਸਕਤੀਜਲੁਨਹੀਪਵਨਤਹਅਕਰਨਹਸੇਵਨੀਸਤਿਗੁਰਜੋਗਕਤਹਨੀਵਾਸਾਜਹਅ
ਵੇਗਤਨਬੁਝਅਗਮਧਾਨੀ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਕਾਪਨੁਸਭੁਹਰਿਕਾਹਰਿਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆਗਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹ
ਮਤੁਮਗੁਰਬੋਈਚੈਅੰਭੈਅੰਭਮਿਲੋਗਨੀ॥੪॥੩॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਤੈਗੁਣਹਰਤਰਹੈਨਿਰਗੀ
ਸਧਿਕਸਿਧਨਜਨੈਰਤਨਕੋਠੜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰਕੋਖਜਨੈ॥੧॥ਅਚਰਜੁਕਿਛੁਕਹਣੁ
ਨਦਾਈ॥ਬਸਤੁਅੰਗੇਚਰੁਭਾਈ॥੧॥ਰਹਉਮੇਲੁਨਾਹੀਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗਾਕਿਆਕੋਕਹੈਸੁਣਾਵੈ॥
ਕਥਨਕਹਣਕਉਸੇਨੂੰਨਾਹੀਜੋਪੇਬੈਤਿਸੁਬਣਿਅਵੈ॥੨॥ਸੋਈਜਣੈਕਰਣੈਹਰਾਕੀਤਾਕਿਆਬੋਚਾ
ਗਾਆਪਣੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪੇਜਾਣੈਹਰਿਆਪੇਪੁਰਭੰਡਗਾ॥੩॥ਮੈਸਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਿਚਾਖਿਆਤਿਪ
ਤਿਰਹੋਆਪਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਅੰਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੪॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥
ਅੰਗੀਕਰਕੀਆਪੁਰੀਅਪਨੈਬੈਰੀਸਗਲੇਸਾਧੋਜਿਨਿਬੈਰੀਹੈਇਹਜਗੁਲੂਟਿਆਤੇਬੈਰੀਲੇਬਾਧੋ॥
ਸਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਮੇਗਾਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਰਸਮਾਣੀਨਉਜਪੀਭਰਵਾਸਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਉਚੀਤਿ
ਨਾਮਦਸਿਦੂਜੀਬਤਾਸਿਰਉਪਰਿਰਖਵਾਗਾਬੇਪਰਵਹੁਰਹਤਹੈਲੁਅਮੀਇਕਨਾਮਕੋਅਧਰਾ॥੨॥ਪੁਰ
ਨੋਇਮਿਲਉਸੁਖਦਾਈਉਨਨਕਈਬਤਾਤਤੁਸਭੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਛੋਰਿਨਕਤਹੁਜਾਤਾ॥੩॥ਬਰਨਿ
ਨਾਮਕਉਜੈਸਾਤੁਹੈਸਾਚੈਅਲਖਅਪਗਾਅਤੁਲਅਥਹਅਰੇਲਸੁਅਮੀਨਨਕਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੪॥੫॥
ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਤੂਦਾਨਤੂਅਭਿਚਲੁਤੂਹੀਤੂਜਾਤਿਮੇਰੀਪਤੀ॥ਤੂਅਰੇਲੁਕਦੇਡੋਲਹਿਨਾਹੀਤਹ
ਮੈਸੀਤਤੀ॥੧॥ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੂਹੀਏਕੈਏਕੈਤੂਹੀਆਤਉਕਿਰਪਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਉਤੂ
ਗਰੁਹਮਹੈਸਤੁਅਰੇਤੁਅਹਿਅਣਕਲਾਲਾਤੁਮਦੇਵਹੁਤਿਲਸੰਕਨਮਨਹੁਹਮਭੈਰਹਸਦਾਨਿਹਲਾ॥

੨॥ ਹਮ ਬਾਹਿਕਤੁ ਮਾਪਿਤਾ ਹਮ ਰੇਤੁ ਮਾਪਿ ਦੇਵੁ ਧੀਗਾ ਹਮ ਕੇਲਹ ਸਭਿ ਭਾਗੁ ਲਗੁ ਦਹਤੁ ਮਾਸਦੁ
 ਈਗ ਹੀਗਾ ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਸੰਪੁਰਨ ਹਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਆਪਾਏ ॥ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ
 ਲਿਰਹਿ ਆਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਜਾਏ ॥ ੪॥ ੬॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਕਰਕਰਿਤ ਲਪਕਵਤੁ
 ਨਹੁ ਮਾਥੈ ਦਜਹਿ ਰਬਾਬਾ ॥ ਕਰਨਹੁ ਮਧਰਬ ਸੁਗੀਬਾ ਜੈ ਜਿਹ ਦਾਸ ਨਿਅਗਾ ਜਾ ॥ ਨਿਗਤਿ ਕਰੇ
 ਰਿਮਾਨੁ ਮਾਨਚੈ ਅਣੈ ਘੁਪਰ ਸਾਜਾ ॥ ੧॥ ਰਮਕੇ ਨਿਰਤ ਕਰੀ ॥ ਪੈਖੈ ਪੈਖਨ ਹਰੁ ਦਇਆ ਸਾਜੈ
 ਸਾਜ ਸੰਗਰੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖਾਸ ਮੰਤ੍ਰ ਲੀਧ ਗਣਿ ਸਬਾਈ ਉਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੇ ਆਪਾਪ ਦਨਵਿ
 ਲਕਰਤ ਇਕੇ ਲੀਜ ਲਤੇ ਉਪਤਿ ਹੋਆ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰ ਕੀਨਾ ਕਿਰਤਿ ਮਿਲਾਵਹੋ ਆਪਾ
 ਚੰਦ ਸੁਰਜੁ ਦਇਜ ਰੇਚਗਾ ॥ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਭੀਤ ਰਿਗਥੇ ॥ ਵਸਪਾਤ ਉਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾਏ ਕੈ ਭੀਤ ਰਿਸ
 ਥੋ ॥ ਭੈਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਭਵ ਦਿਖਵਹਿ ਸਭਹੁ ਨਿਰਗੀਭਾਥੇ ॥ ੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤ ਹੋਵੈ ॥ ਦਿਗੁਰੰ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਜੈ ਤੁਰਾਏ ॥ ਕੀਨਚ ਦਹਿਏ ਕਿਭਵਾ ਦਹਿਏ ਕਿਆਇ ਜਾਇ ਹੋਇ ਧੁਰਾ ॥ ਕਹੁਨਾ
 ਕਸੇਬ ਹੁਰਿ ਨਾਚੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੈ ਪੁਰਾ ॥ ੭॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਆਖੰਕਰਿਏ ਕਹੁਨਿ
 ਏਕੈ ਏਕੈ ਗੁਰੁ ਅਲਾਪੈ ॥ ਏਕਾ ਵਸੀ ਏਕੁ ਦਿਖਵੈ ਏਕੈ ਗਹਿ ਆਬਿ ਆਪੋ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਸੇ
 ਵਾਏ ਕੋ ਗੁਰਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ੧॥ ਭਲੇ ਭਲੇ ਕੇ ਕੀਰਤ ਨੀਆ ॥ ਰਮ ਰਮ ਰਮ ਰਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਛੇਤ੍ਰਿ ਮਾਇ
 ਆਕੇ ਧੰਧ ਸੁਆਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬਜਿਤ ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਤ ਸੁਰਾ ਲੈ ਚਾਲੈ ॥ ਬਾਜਾ ਮਾਫੁ
 ਟੁਤ ਜਿਤ ਨਾਪ ਉਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ ॥ ਠੇਰੀ ਠੇਹੁ ਨਹੋਵੈ ਕਬਹੀ ਏਕੁ ਸਬੰਦੁ ਬੰਧੁ ਘਾਲੈ ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ
 ਨਗਰ ਜਾਇ ਹਟੁਰੇ ॥ ਘੁਪਿ ਘਰਖੜਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦਿਸੁਰੇ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਦਿਖਵੈ ਭਵੈ ॥ ਏਹੁ ਨਿ
 ਰਤਿ ਕਰੀ ਜਨਮਿ ਨਾਦੈ ॥ ੩॥ ਜੇਕੋ ਅਪਨੇ ਠਕੁਰ ਭਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਇਹੁ ਕੀਰਤ ਨੁਗਵੈ ॥ ਸਾ
 ਸੰਗਤਿ ਕੀਜਾਵਹਿ ਏਕਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤ ਨੁਏਕਾ ॥ ੮॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਏ
 ਈ ਬੋਲੈ ਰਮ ਰਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈ ਅਕੋਈ ਅਲਹਿ ॥ ੧॥ ਕਰਠ ਕਰਠ ਕਰ
 ਮਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਰਿ ਰਹੀਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜ ਕੋ
 ਈ ਸਿਰਨਵਾਇ ॥ ੨॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬਾ ॥ ਕੋਈ ਛੇਨੇ ਲਿਖੈ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦਾ ॥ ੩॥ ਕੋਈ
 ਚੈਤੁਰ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹੋਇ ॥ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਗੰਧ ॥ ੪॥ ਕਹੁਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪੁਕਾਮ ਪਛ
 ਤਾ ॥ ਪੁਰਸਹਿ ਬਕਾਤਿ ਨਿਭੇ ਦੁਜਤਾ ॥ ੫॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਪਦਨੈ ਮਹਿ ਪਦਨੁ ਸ
 ਮਾਇਆ ॥ ਜੇਤੀ ਮਹਿ ਜੇਤੀ ਗਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਮਟੀ ਮਟੀ ਹੋਈ ਏਕਾ ॥ ਰੇਵਨ ਹਰੇ ਕੀ ਕਵਨਾ
 ਕਾ ਕਉਨੁ ਪੁਆਰੇ ਕਉਨੁ ਪੁਆਰਾ ॥ ਮਹਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ਕਰਹੁ ਭੀਚਗਾ ॥ ਇਹੁ ਤਉ ਚੰਤੁ ਭਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਅਗਲੀ ਕਿਛੁ ਪਬਰਿ ਨ ਪਈ ॥ ਰੇ ਵਨ ਹਰੁ ਕਉ ਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥ ਭਰਮ ਮੇਹ ਕੇ ਬੰਧੇ ਬੰਧਾਉ
 ਪਾਉ ॥ ਇਅ ਭੁਖ ਲਾਏ ਅੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਅ ਕਰਤੁ ਗਿਆ ॥ ਮਦੁ ਤਜਵਤੁ ਪੁਕਸਿ
 ਅਪਗਿਆਨ ਹੋਕੇ ਮੁਆਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ਨਹ ਬਿਨ ਸੈਅ ਬਿਨ ਸੀਰਿ ਗੁਆ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੇਇਹੁ
 ਨਹਿ ॥ ਜਾਨਣਹੁ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਕਪੁਨ ਨ ਕਹੁ ਰਿਭੁ ਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨਾਮਾ ਦੇ
 ਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਰਮਕਲੀ ਪ: ੫ ॥ ਜਪਿ ਹੋ ਬਿੰਦੁ ਹੋ ਪਲ ਲਲਾ ॥ ਰਮਨਾਮ ਸਿਮਰਿਤੁ
 ਜੀਵਿ ਰਿਠਿ ਰਿਖਾਈ ਮਹਾ ਕਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਅਾਇ ॥ ਬਿਭੈ ਭੁਭੈ
 ਸਪਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨ ਹੀਉ ਧਰਾ ਬਾਬਾ ॥ ਨ ਕੁ ਅਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਮਕਲੀ ਪ: ੫ ॥ ਪਰੁ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ਨ ਤੁਮਾਨਹਿ ॥ ਖਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਤ ਦਖਾਨਹਿ ॥ ਦਸ
 ਅਸਟੀ ਮਿਲਿਏ ਕੋ ਕਹਿਅ ॥ ਤਭੀ ਜੋਗੀ ਭੋਵਨ ਲਹਿਅ ॥ ੧ ॥ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨੂਪ ਦਾ ਜੋ ਜੋਗੀਆ
 ਮਤ ਦਰੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦਸਿਅ ਸਤ ਕਾਖੇ ॥ ਤਿਤੀ ਏਮਹਿ ਕਿਛੁ ਭਾਇਆ ॥ ਦੁਤੇ ਦੁਪਦੁਤੀਆ
 ਅਰਧੇ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਹਿਅ ਤਏ ਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਭੁਤਿ ਪਰੇ ਏਮਣੀ ਏਗਾ
 ਰਿਭੁ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ॥ ਏਕੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇਆ ॥ ਖੰਚਿਅ ਸੁਤੁਤਾ ਏਈ ਬਾ
 ਏ ॥ ੩ ॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁਰੈ ਕੀਆ ॥ ਤਹ ਬਿਖੜੈ ਬਾਨਾ ॥ ਨਿਕਖਿੜ ਕੀਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ
 ਆਇਆ ॥ ਤਨ ਨ ਕਜੇਗੀ ਮਹਲੁ ਪਹੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਇਉਂ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨੂਪ ਦਾ ਜੋ ॥ ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੋ
 ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧੨ ॥ ਰਮਕਲੀ ਪ: ੫ ॥ ਤਾਗ ਕਰਿ ਕੋਲਾਈ ਬਿਗਲੀ
 ॥ ਲਉ ਨਾਨਕੀ ਸੁਆਰੈ ਅਸਤੀ ॥ ਅੰਭੈ ਕਕਰਿ ਰੰਗੁ ਧਰਿਆ ॥ ਕਿਆ ਤੁਜੇਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ
 ਨਾਨਕੀ ਗੁਰੇ ਨਾਈ ॥ ਤੇਗੀ ਖੰਭਾ ਦੇ ਦਿਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਹਗੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਬੈਠਤੁ ॥ ਮੇਰੀ ਤੇਗੀ
 ਮੁੰਦਾ ਧਰੀ ॥ ਅਗਹਿ ਟੁਕਾ ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾ ਬਛੇ ਰਿਜ ਚਹਿਲਾ ਜਨਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਚਲਿ ਰਿਤੇ ਜੋ
 ਹੀਅਸ ਦੁਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘੀ ॥ ਦਾਜੇ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇ ॥ ਗੁਰਗੋਰਖ ਕੀ ਤੇ ਬੁਝੁ ਨ ਪਈ ॥ ਠਿਗਿਠਿ ਰਿਜੇਗੀਆ
 ਦੇ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੇ ਨਹੋਆਨਾ ਬੁਕਿ ਪਲਾ ॥ ਰਹ ਰਾਸਿ ਹਮਰੀ ॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੈ ਖੰਭਾ ਨਾਮੈ ਬਸਤਰੁ
 ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਜੇਗੀ ॥ ਹੋਆ ਅਸਥਿ ॥ ੪ ॥ ਇਉਂ ਜਪਿਆ ਨਾ ਬੁਦਿ ਨੁਰੈ ਨਾਈ ॥ ਧੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਗੋਸਾ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧੩ ॥ ਰਮਕਲੀ ਪ: ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਸੇਈਆ ॥ ਮਾਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥
 ਟਕਰਮੇ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਹੋਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿ
 ਨੈ ਦੇਗਲੈ ਰੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਿਨਾਮਾ ॥ ਪੀਵਤੁ ਅਮਰ ਭੁਏ ਨਿਹਕਾ ਮਾਤੁ

ਮਨੁਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿਨਿਵਰੀ। ਅਨਦਰੁਪਪ੍ਰਗਟੇਸੀਸਾਗੀ॥ ੨॥ ਕਿਅਦੇਵਉਜਾਸਭਕਿਛੁਤੰਗਾ
ਬਲਿਹਾਰਿਜਉਲਖਬੇਗਾਰੁਮਨੁਜੀਉਪਿਰੁਦੇਸਾਜਿਆ। ਕੁਰਕਿਰਪਤੇਨੀਉਨਿਵਾਜਿਆ
ਬੇਲਿਕਿਵਰਾਮਹਉਲੁਲਾਇਆ। ਜੇਸਾਸਤੈਸਾਦਿਖਲਾਇਆ। ਕਹੁਨਾਨਕਸਭੁਪ੍ਰਕਾਸੁਟਾਗੁਰਿ
ਰੂਮੈਮਨਿਵੁਠਾ॥੪॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਪੰਥ ॥ ਸੇਵਕਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵਾ। ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਖਿ
ਖਿਵੇਵਾਸਗਲੀਓਤਾਅਪਿਨਿਵਰੀ। ਤਿਸੁਚੁਰਕਉਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ ਕਾਜਹਮਾਰੇਪ੍ਰੇਸਾ
ਗੁਗਾਬਜੇਅਨਹਦਤੁਰੇਸਤਿਕੁਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਹਿਮਾਜਕੀਗਹਿਰਗੀਭੀਗਹਿਉਨਿਹਾਲੁਦੇਇਮਤ
ਪੀਗਾਜਕੇਬੰਧਨਕਟੇਰਾਇ। ਸੇਰਬਹੁਰਿਨਜੇਨੀਪਾਇ॥੨॥ ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਆਪਾਤਕਉਸ
ਵਖਸਤਪਾਸਾ। ਲੁਰਤੁਤਿਸੁਪਲੈਪਰਿਆ। ਸਰਲਕੁਟੰਬਓਜਨੁਲੈਤਰਿਆ॥੩॥ ਨਾਕਿਛੁਰਗੁਮਾ
ਬਿਜਾਵੁਜਾ। ਏਕੋਏਕੁਨਿਰੰਜਨਪੂਜਾ। ਜਤਕਤਦੇਖਉਆਪਿਦਇਆਲਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਚਮਿਲੇਰਸਾ
੪॥੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਪੰਥ ॥ ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀ। ਪ੍ਰਭੁਕੀਅਗਿਆਲੁਗੀਪਿਆਰੀ।
ਕਿਛੁਕਰੈਸੁਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾ। ਤਾਇਹੁਅਚਰਚੁਨੈਨਹੁਰੀਠਾ। ਅਬਮੇਹਿਜਾਨੀਰੋਮੇਰੀਗਈਬਲਾਇ।
ਫਿਰਾਈਤ੍ਰਿਜਨਨਿਵਰੀ। ਅਮਰਕੁਰਿਪ੍ਰੇਲੀਓਸਮਝਾਇ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਪਿਓਕੁਰੈਸਰਨਾ। ਕੁਰਿ
ਪਕਰਾਏਹਰਿਕੇਚਰਨਾ। ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਮਹੁਰਹਾਰਨੇ। ਕੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਏਕੈਹੀਜਾਨੇ॥੨॥ ਜੋਜੋਕੀ
ਹਮਤਿਸਕੇਦਾਸਾ। ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੈਕੋਸਹਲਾਨਿਵਾਸਾ। ਨਕੋਵੁਤਨਹੀਬੈਰਾਈ। ਗਲਿਮਿਲਿਚਾਏਏਕੈਭਾ
॥੩॥ ਜਾਤਉਕੁਰਿਹਰਿਦੀਨੇਸੁਖਾ। ਤਕਉਬਹੁਚਿਨਲਾਗਹਿਵੁਖਾ। ਆਪੇਅਪਿਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ
ਨਕਰਤਉਰੀਗੋਗੇਪਾਲਾ॥੪॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਪੰਥ ॥ ਸੁਖਤੇਪ੍ਰਤੀਕਾਸਹਿਤਾ। ਦਿਰਦੈਰ
ਨਹੀਪ੍ਰਗਟਹਰਗ। ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਕਰਿਲੋਕਵਿਦੁਦੈ। ਅਪਨਾਕਹਿਆਅਪਿਨਕਮਾਦੈ॥੧॥ ਪ੍ਰਤਬੇਦੁਬਿ
ਰਿਪੰਛਿਤਾਮਨਕੋਧੁਨਿਵਾਰਿਪੰਛਿਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਗੈਰਖਿਓਸਾਸਹਿਰਾਮੁ। ਮਨੁਕੀਨੋਦਹਦਿਸ
ਸੁਮਾ। ਤਿਲਤੁਚਰਦੈਪਈਪਾਇ। ਲੋਕੁਪਚਰਾਅੰਧਕਮਾਇ॥੨॥ ਖਟੁਕਰਮਾਮਰਾ। ਸਣਧੋਤੀ। ਕੁਰ
ਕਿਹਿਪ੍ਰੈਨਿਰਪੋਬੀ। ਅਲਾਠੈਸੰਗੈਬਿਰੂਤਾ। ਇਹਬਿਧਿਕੋਇਨਤਰਿਓਮੀਤਾ॥੩॥ ਸੇਪੰਛਿਤਗੁਰਸਬਦੁ
ਮਾਇ। ਤ੍ਰੈਗੁਣਕਓਉਤਰੀਮਾਇ। ਚਤੁਰਬੇਦਪੁਰਨਹਰਿਨਾਇ। ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਸਰਨੀਪਾਇ॥੪॥੧੭॥
ਰਾਮਕਲੀਪੰਥ ॥ ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆਵਹਿਨੇਗਿਆ। ਅਨਿਕਮਾਇਆਪੈਤਾਕੀਚੇਰਿਆ। ਅਨਿਕਪਪਤੰ
ਪਨੀਹਾਰਾ। ਜਾਕਉਮਾਇਆਰੁਈਕਰਤਾਗਾ॥੧॥ ਜਿਸਹਿਸਹਈਹੋਇਭਗਵਾਨਾ। ਅਨਿਕਜਤਨਉਆਕੈ
ਰੰਜਮਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਰਤਾਰਥੈਕੀਤਕਉਨਾ। ਕੀਰੀਜੀਤੋਸਗਲਭੁਵਨਾ। ਬੇਅੰਤਮਹਿਮਾਤਕੀਕੇ
ਬਰਨਾ। ਬਲਿਬਲਿਜਾਈ। ਐਤਕੇਚਰਨਾ॥੨॥ ਤਿਨਹੀਕੀਆਜਪੁਤਪੁਧਿਆਨਾ। ਅਨਿਕਪਕਾਰਕੀਅਤਿ

ਰਹਿਤੁ ਸੇਈ ਕਲਮਾ ਹੋ ਪਰਦਾ ਨਾ ਜਾ ਕਉ ਠ ਕਉਰੀ ਸਾਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੀ ਗਿਮਿ ਲਿਖਿਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਹ
ਜੁਖਾ ਸਾਨਿਦਾ ਸਾ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਕਉਰੀ ਅਥਿਸ ਸਾ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਦਾਸੀ ਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫
ਇਉਨ ਦੀਐ ਕਾਹੁ ਲੋਗਾ ਜੇ ਕਮਾਵਨੁ ਸੇਈ ਭੋਗਾ ਅਪਨ ਕਰਮ ਅਪੋਰੀ ਬੰਧਾ ਅਵਤੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ
ਸੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੁਰੈ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿ
ਅਥਿਸ ਬਾਰਾ ਹੋਵਰੈ ਦਰਦ ਚਲਤਾ ਗਾਰਾ ਜਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੁਰਾਨਾ ਮਥਿਨਾ ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਪੁਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕੁਰ
ਅਭੁ ਲੋਬਾਇ ਅਰੰਗੀ ॥ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇਸ ਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਰਧਾ ਨੀਸਾ ਕਤ ਇਵਰੀ
ਕਰਤ ਬਿਹਨੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਨਾਮ ਅੰਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ॥ ਏਹੁ ਨਿਪਤ ਸਭੁ ਪਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੇ ਹੋਵੇ ਦਿਵਜਿ ਸੁ
ਰੂਪਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਭੀਠਾ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੁਰ
ਨਾਨਾ ਅਨਾਦ ਬਾਜੇ ਅਚਰ ਜਬਿਸ ਮਾਦਾ ਕੇ ਲੁਕਰਹਿ ਸੰਤ ਹਿਰਿ ਲੋਗਾ ਪਰਬੁ ਹਮੁ ਪੁਰਨ ਨਿਰੰਜ
ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਭਵਨਾ ਸਾਧਸੀ ਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਹੋਰੇ ਗੋਸੇ ਗਨ ਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
ਉਹਿ ਸਿਮਰਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮਾ ਬਿਰਲੇ ਪਦ ਹਿ ਉਹਿ ਬਿਸਮਾ ਭੋਜਨ ਭਉਕੀ ਰਤਨ ਅਧਾਰਾ ਨਿਰਚਲ
ਅਸਨੁ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਭਉਗਿਨ ਤੇ ਲੋਕਤ ਪੁਸਾਵੈ ॥ ਕੁਰਪੁਸਾਵਿ ਕੋਇ ਹਮ ਲੁਪਾਵੈ ॥ ਕੁਮਰੇ ਮੋਹਨ ਮਾਇ
ਅਜਲਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਤਾਕ ਅੰਤੁ ਪਰਦਾ ਅਪੇਗੁ ਪਤੁ ਅਪੇਪਾ ਸਗਾ ਜਕੈ
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਿਸੁ ਮਾਦਾ ਕਹਨੁ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਭੋ
ਤੁ ਸੰਗਿ ਪਰਬੁ ਹਮੁ ਚਿਤਿ ਅਇਆ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋ ਪੁਮ ਨਿਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਹਰਗਨ ਮਥਾ ਮੋਹ ਪਉ
ਗਾ ਅਨਿਕ ਬਰਸੰਤ ਹਰੰ ਭਉਤਾ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਕੀ ਓਟਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਰਖੇ ਕਿ
ਰਪਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸੰਤ ਹਰਗਣ ਪੋਇ ਪੋਇ ਪੀਦਾ ॥ ਸੰਤ ਹਰਗੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਨਾ ਸੰਤ ਹਰੀ ਮੋਹੈ
ਗਿਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਧਿਆ ਪ੍ਰਵਾਸੰਤ ਪੁਸਾਵਿ ਮੇਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕਰੁਦ
ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਤਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗਹਿਰੀ
ਰਿਗ ਪਰਗੁਣ ਤਸੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲਾਨਾ ਨ ਕਸੰਤ ਹਰਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਰਮਕਲੀ
ਪ: ੫ ॥ ਤੇਰੈ ਕਜਨ ਕਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਲੁ ॥ ਤੇਰੈ ਕਜਨ ਬਿਖੈ ਜੀਜਾ ਲੁਗਾਇ ਸਟਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭੁ ਲੋਗ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਮਨਾਮ ਕੁਣ ਗਇ ਲੇਖੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨੁ ਕ
ਭਾਕਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮਾ ॥ ਸੁਣਿਨਾ ਰੁਪਾਮਾ ਟੀਦਾ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬੁਧ ਜਪਿ ਮਨ
ਸੁਖਾ ॥ ਟੀਹ ਉਹ ਤੇਰੈ ਉਜਲ ਮੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇਵਰੇ ਵਰੇ ॥ ਕਿਨ ਹੀਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੁਗੇ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਕੀਅਸਾ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨ ਕੋਨਾ ਮੁਅਧਰਾ ਸੰਤੀ ਜੀਤ ਜ

ਨਮੁਆਪਾਹਰਿਸੰਤੁਕਰੇਸੋਈਪਦਵੁਨਾਨਕਦਸੁਤਕੈਕਰਬਾਣਾ॥੨੨॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੫
ਸਿੰਚਦਿਦਰਬੁਦੇਦਿਉਲੋਗਾਤੇਰੈਕਜਿਨਾਮਦਰਜੇਗਾਕਰਿਅਹੰਕਰੁਦੇਦਿਦਰਤਹਿਅੰਧਾਜਮਾ
ਜੇਦਰੀਤੁਅਗੈਸੰਧਾ॥੧॥ਛਾਡਿਦਿਤਾਈਤੀਤੁਰੇ॥ਈਹਬਸਨਾਰਹਿਤੁਰੇ॥ਮਾਇਅਕੇਮਾਤੇਤੈਉ
ਚਲਨਾ॥ਰਚਿਰਦਿਉਸੰਧਿਸੁਪਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਬਿਦਸਬਾਬਰਿਕੁਅੰਧਾਭਰਿਜੇਰੀਸ
ਗਦੁਰੀਧਾਤ੍ਰਿਤੀਅਬਿਦਸਬਾਸਿੰਚੇਮਾਇ॥ਬਿਰਧਿਭਇਅਛੋਰਿਚਲਿਓਪਛੁਤਾਇਕਾ
ਰੈਕਾਲਪਾਈਦੁਲਭਦੇਹਾਨਾਅਬਿਹੁਣੀਰੋਈਖੇਹਾ॥ਪਸੁਪਰੇਤਮਗਪਤੇਬੁਰੀ॥ਤਿਸਹਿਨਬੁਝੈਦਿ
ਏਹਸਿਰੀ॥੩॥ਸੁਣਿਕਰਤਰਗੋਵਿੰਦਗੋਪਲਾਦੀਨਦਇਅਲਸਦਾਕਿਰਪਲਾਤੁਮਹਿਛੋਰੈ
ਛੁਟਕਹਿਬੰਧਾਬਖਸਿਮਿਲਾਦਹੁਨਕਜਗਅੰਧਾ॥੨੩॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੫ ॥ਕਰਿਸੰਧੋ
ਬਨਈਕਾਛਾਤਿਸੁਸੰਧਿਰਹਿਓਇਅਨਾਰਚਿ॥ਪ੍ਰਤਿਪਰੈਨਿਤਸਰਸਮਾਰੈ॥ਅੰਤਕੀਬਰਹਿਰਿ
ਧਰੈ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਕੁਣੁਪਰਨੀ॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਅਦਰਸੰਧਿਰਤੇਤੇਸ੍ਰਿਮਾਇਅਮੁਰੁਪਾ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੈਲਾ॥ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਹਉਮੈਠੈਲਾ॥ਲੋਕਪਚਾਰੈਗਤਿਨਾ
ਇ॥ਨਾਮਬਿਹੁਣੇਚਲਸਹਿਰੋਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਦੂਟਸਿਪਟਲਾ॥ਸੋਧੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲ
ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜਿਸੁਅਪਿਯਪਾਏ॥ਸਗਲਫਲਸੇਸੁਖਿਸਮਾਏ॥੩॥ਰਾਖਨਹਰੇਰਾਖਹੁਅੰਧਾ॥ਸਗਲ
ਖਾਪੁਰਤੁਮਰੈਹਾਥਿ॥ਜਿਤੁਲਦਹਿਤਿਤੁਲ੍ਹਹੁਸੁਅਮੀ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੨੪॥
ਰਾਮਕਲੀਪ:੫ ॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਨਾਮਨੁਅਸਮਾਨੁਸਾਪਸੰਧਿਪਰੀਅਨਾਜੇਦਾ
ਤੇਚੁਕਾਰੁਹਰਇਅਸਤਿਮਾਹਿਲੇਸਤਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਦੁਖਗਇਅਸਭਰੇਗੁਗਦਾਇਆਪੁ
ਕੀਅਗਿਆਮਨਮਹਿਮਾਨੀਅਹਪੁਰਖਕਸੰਗੁਰਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਦਿਤਸਰਬਨਿਰਮਲ
ਜੇਦਰਤਏਸੋਈਭਲਾ॥ਜਹਰਹੈਸੋਈਮੁਕਤਿਬਨਾ॥ਜੇਜਪਾਏਸੋਈਨਾਮੁ॥੨॥ਅਰਸਠਿਤੀਰਥਜ
ਸਾਪਪਰਾਧਹਿ॥ਤਹਬੈਕੁੰਭੁਜਹਨਾਪੁਓਚਰਹਿ॥ਸਰਬਅਨੰਦਜਬਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਰਮੁਹੁਣਨਿਤ
ਤਹਰਿਗਈਐ॥੩॥ਅਪੋਪਟਿਪਟਿਰਹਿਅਬਿਅਪਿਪਾਦਾਇਅਲੁਪੁਰਖਪਰਗਟਪਰਤਪਾਕਪ
ਭੁਲਨੇਕੁਮਨਰੇਦੂਰੇਸਾਨਕਕਉਕੁਰੁਭੇਟੇਪੂਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੫ ॥ਕੋਟਿਜਪਤਾਇ
ਮਾਹਿਧਿਭੁਧਿਸਿਧਿਸੁਰਭੀਅਨਾ॥ਅਨਿਕਰੁਪਰੰਗੋਭੋਗਰਸੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਤਿਮਖਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਦਿ
ਨਾਮਕੀਦਰਿਅਈ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਰਬੀਰਪੀਰਜਮਤਿਪੁਰਾਸਹਜਸਮਾਧਿਤੁ
ਨਿਗਹਿਰੀਠੀਰਾਸਦਾਮੁਕਤੁਤਕੇਪੂਰੇਕਮਾਜਕੈਰਿਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਸਗਲੁਖੁਖਅਨੰਦਅਏ
ਸਮਦਰਸੀਪੁਗਨਨਿਰਜੇਗਾਅਇਨਜਾਇਰੋਏਕਰਨਾਹੀ॥ਜਕੈਨਾਮਬਸੈਮਨਮਹੀ॥੩॥ਦੀਨਦਈ

ਕਟੀਬੰਦਿਹਰਿਸੇਵਲਾਏ।ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਿਗਮਕੁਟਕਾਏ॥੧॥ਬਜੇਅਨਹਦਬਜਾਹਸਕਿਸਾਹਰ
ਠਗਾਦਹਿਹਰਿਜਨਮਪਨੈਕੁਰਦੇਦੀਨਿਦੁਜਾ॥੧॥ਰਹਾਇਆਅਇਥਨਿਓਪੁਰਬਲਾਭਗੁਜਨਮਜ
ਕਾਸੋਇਆਜਗੁਪਗਣੀਗਿਬਨਸਾਧਕੋਸੰਗਿਆਮੁਤਨੁਰਤੇਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥ਕਾਧਖੇਰਾਖਤਹਾਰਦਇਆ
ਮਨਕਿਛੁਸੇਵਨਾਕਿਛੁਪਾਲਾਕਰਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬੁਰਤਦੁਖਮਹਿਕਾਹਿਲਇਆ
ਸੁਣਿਸੁਣਿਉਪਜਿਓਮਨਮਹਿਚਉਆਠਪਹਰਹਰਿਕੈਕੁਟਕਾਉ॥ਗਾਦਤਗਾਦਤਪਰਮਗਉਪ
ਗੁਰਪਸਾਰਿਨਾਨਕਲਿਦਭਈ॥੪॥੩੧॥ ਰਮਕਲੀਪਃ੫ ॥ਕਉਰੀਬਦਲੈਤਿਆਰੈਰਤੁ
ਡਿਜਾਇਰਾਪੁਕਾਝਤਨੁਸੇਸੰਚੈਜੋਹੋਛੀਬਤਾਮਾਇਆਮੇਰਿਆਟੇਢਉਜਾਤਾ॥੧॥ਅਭਗੇਤੈਧਰ
ਚੀਸੁਖਸਗਰਪੁਰਨਪਰਮੇਸਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਇਆਮੰਤਕਉਰਾਬਿਖਿਆਮੀ
ਸਾਕਤਕੀਬਿਧਿਨੈਨਹੁਰੀਹੀ॥ਕੂਟਿਕਪਟਿਅਹੰਕਾਰੀਨੁਨਾਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੁਅਰਸਨਾ॥ਕ
ਮਾਇਆਕਾਢਿਸਦਹਿਸੂਰੈਅਮਿਮੁਖਕਬਹਿਨਉਸਤਰਿਕਰੈਅਨਿਰਭਉਨਿਰਕਾਰਦਾਤਾ॥ਤਿਸੁਖਿ
ਤਿਨਕਰੈਗਾਦਗੁਪਤਾਸਕੁਸਾਹਮਿਰਿਸਾਚਾਸਾਹਾਵੇਮੁਹਤਾਜੁਪੁਰਾਪਤਿਸਾਹਾਮੇਹਮਗਨਲਪਟਿਓ
ਗਿਰਗਾਨਾਨਕਤਰੀਐਤੋਰੀਮਿਰਗਾ॥੪॥੩੨॥ ਰਮਕਲੀਪਃ੫ ॥ਗੈਣਿਦਿਨਜੁਪਉਹਰਿਨਉ
ਗੈਦਰਗਪਦਉਥਉਆਸਦਾਅਨੰਦੁਨਹੋਵੀਸੇਗਾ॥ਕਬਹੁਨਬਿਆਪੈਹਉਮੈਰੇਗਾ॥੧॥ਬੇਜਹੁਸੰਤਦੁ
ਬੁਧਮਗਿਆਨੀ॥ਬਿਸਮਾਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾਪਰਮਗਤਿਪਦਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਇ
ਹਨਿਮਿਤਿਦੇਖਹੁਸਗਲਬੀਚਫਿਨਾਮਬਿਨਕੋਸਕੈਨਤਗਿਸਗਲਉਪਦਨਚਾਲਹਿਸੰਗਿਸਭਦੁਖ
ਧੁਰੀਐਪੁਰਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈਮੈਲੁਹਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਠੈਲੁਹਹਰਿਹਰਿਅਉਖਿਓ
ਜਨੁਖਾਇ॥ਤਕਾਹੋਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਰਬੁਧਮਦਇਆਲਾਮਨਤੇਕਬਹੁਨ
ਸਰੋਰੁਪਥਾਤੇਰੇਦਸਕੀਹੋਵਾਪੁਰਿ॥ਨਨਕਕੀਪੁਰਸਰਧਾਪੁਰਿ॥੪॥੩੩॥ ਰਮਕਲੀਪਃ੫ ॥ਤੇਰੇ
ਸਗਣਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਕਿਟਿ॥ਤੁਸਮਗੁਪੁਰਨਪਾਰਬੁਧਮਾਸੋਦਿਮਾਏਪੁਰਾਜਿਸੁਰ
੧੪ਤਰਣਰਾਣਪੁਰਤੇਰੇਨਾਉ॥ਏਕਾਸਗਣਿਗਹੀਮਨਮੈਰੈਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਠਉ॥੧॥ਰਹਾਉਅੰ
ਜਪਿਜੀਵਤੇਰਾਉ॥ਅਗੈਦਰਗਪਦਉਠਉ॥ਦੁਖਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਰਚੈਹਰਿ
ਇਆ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪੀਤਿ॥ਗੁਰੁਪੁਰੇਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ਭਉਭਾਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ
ਅੰਤਮਰਸਤਾਨਿਤਜਪੈ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਠਾਹੋ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁਸਚਾਪਨੁਲਾਹੋ॥ਤੇਟਿਨਾਦੈ
ਭਟਭੈਰਾਗਾਨਾਨਕਭਰਤਿਸੋਹਰਿਹਰਿਦੁਆਰਾ॥੪॥੩੪॥ ਰਮਕਲੀਪਃ੫ ॥ਰਤਨਜਦੇਹਰਨਮਾ
ਤੁਸੰਤੋਖਗਿਆਨਾਸੁਖਸਹਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾਹਰਿਭਗਤਾਦਲੈਹੋਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਰੰਗੁਪਤਪਾ

ਸ੍ਰੋਤੁ ਤੇ ਨਿਸਾ ਦੇ ਅੰਤੁ ਨੀ ਹਰਿ ਪਾਸੁ ਰਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਰੰਮਲ ਕੁਰੀਯਾਨਾਨੰਦ ਕੁੰਦੀ
ਰੀਗਾਨਾਨਾ ਪਦ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਸੰਤ ਨਾਥਿ ਰਖੀ ਕੁਜੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁੰਨ ਸਾਖਿ ਗੁਰੁ ਤਹਾਸਨੁ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰ
ਹਮਪੁਰਾਨਾਸਨੁ ॥ ਕੁਰਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸਦੈ ਕਰਤਾ ॥ ਤਹ ਰਖਤ ਸੇਗਾਨ ਜਨਮ ਨ ਮਰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਅਪਿਦਿਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲੁ ਪਰਖ ਨ ਕਮਰ ਦਾਸਿ ॥
ਰਿਸੇਰੀ ਦਰੁ ਤਿਹ ਰਿਸੇਰੀ ਰਸਿ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਅਹਿਮਾਨ ਜਾਨਿ ਬੇਦਾ ਬ੍ਰਹਮੇ
ਨੀ ਜਾਨਿ ਬੇਦਾ ॥ ਅਦੁਤਾ ਰਨ ਜਾਨਿ ਅੰਤੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਅਪਿਜਾ
ਨੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਦਰੁ ਦਖਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰਨ ਹੀ ਜਾਨਿ ਬੇਦਾ ॥ ਬੇਜਤ ਹਾਰੇ ਦੇਵਾ ਦੇਵੀ ਅਨਹੀ ਜਾ
ਨੈ ਮਰਮਾ ॥ ਸਭੁ ਪ੍ਰਿਥਿ ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨੈ ਰਹਿ ਕਰਤਾ ਕੇਲਾ ॥ ਅਪਿਦਿਵੇਰੇ ਅਪੇ ਮੇਲਾ ॥ ਇ
ਕਿ ਰਹੇ ਇਕਿ ਰਹੀ ਲਾਭੇ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਅਪਿਜਣਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ॥ ਜੋ ਬੋਲ
ਹਿ ਜੇ ਪੇਖਹਿ ਅਖੀ ॥ ਨਹੀ ਲੇਖਤਿ ਸੁਪ੍ਰੀਤ ਪਾਪੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੇ ਅਪੀ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫
॥ ਕਿਛੁ ਤੁਕ ਜੁਨ ਕੀ ਓਜਾਨੀ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਪਤ ਪਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮਾ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾ
ਨਉ ਕੈਸਾ ਕਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁ ਪ੍ਰੀਤ ਅਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਛੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅੰਦਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰੂਲੁ ਹੁਕੁ ਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਪਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਬਿਬੈ ਬਿਅਧਿ ਕੇ ਗਵਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣ ਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਕਾਨਮ
ਰੇਰੀ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਉ ਮਨਿ ॥ ਇਹੁ ਬਿਸਾਖਾ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰੁ
ਨਾਨਕੀ ਅਕਦਾਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਣਦਹਿ ਤਿਨਿ ਤੂ ਜਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇਉ ਪਾਇਓ ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸਗਲੁ ਅ
ਰਾਧਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਦਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥
ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਰਾਖਨ ਹਰਦਇਆਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਰੁਦ੍ਰ ਖੰਡੇ ਨਿਮਖ ਖਿਆਲਾ ॥ ਸਗਲੁ ਅਰਾਧਹਿ ਜੰਤੁ ॥
ਸਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਅੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗ
ਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕੀ ਗਹੀ ਮਨ ਓਟਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਏਈ ਛੋਟਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਮਨ ਮਨੀ
ਕੁਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪਾਣ ਅਧਾਗਾ ॥ ਉਚੇਤੇ ਉਚਾਪਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਮਤਿ ਸਹੁ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪੇਦੀ ਜੋ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਗੁਰ
ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਪਸਗਲੁ ਸਿਆਪੁ ਛਾਡਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥ ਅਪ
ਨਾਮੁ ਪੁਸਗਲੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਛਲ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਚੇਤੁ ਸਦਾ ਪਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰੁ ਸਿਉ ॥ ਅਸਮਤ
ਸਪੁਰਤ ਹੋਵੈ ਪਾਦੁ ਹਿਸਗਲੁ ਨਿਧੰਤੁ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਗਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ
॥ ਅਨੁਪਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਮਿਲੀ ਨੀਅਤੇ ਮਨੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇਆ ॥ ਅਦਰਾਸ ਸਸਤੁ ਲਾਹਿ ਸਹਰਿ

ਕਾਨਾਮੁਮਕੁਨਿਧਨਾਤਦਰਗਾਪਦਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਕੁਰਕਾਬਚਨੁਜਪਿਅੰਤਾਏਹਭਗਵੇਸਤੁਤੁਸਾਸੰ
ਭਏਵਾਇਅਲਾਨਾਨਕਵਸਨਿਹਭਾਭੰਤੁਦੀ॥ ਰਮਕਲੀਪ:੫ ॥ਹੋਵੈਸੋਈਕੁਲਸਨੁਸਮਾਜ
ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਾਦੇਨੁਹੋਤਿਸਦਾਦੁਨਗਾਇ॥ਪੂਰਨਇਹੀਸੁਅਭੀ॥੧॥ਅਨੰਦਕਰਿਸੰਤਹਰਿਜਪਿਯਾਭੰਤੁ
ਅਨਪਬਦੁਚਤੁਰਾਈ॥ਕੁਰਕਾਜਪਿਅੰਤੁਨਿਰਮਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਕੀਕਰਿਆਸਭੀਤਹੀਨਾਨਿਰਮ
ਜਪਿਨਮੁਹਰਿਹੀ॥ਕੁਰਕੇਚਰਨਨਮਸਕਰੀ॥ਭਵਜਲਉਰਲਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਦੇਵਨਹਰਦਾਤਾਅੰਤੁ
ਪਾਰਵਾਗਾਜਕੈਪਰਿਸਰਬਨਿਧਨਾ॥ਰਖਨਹਰਨੀਦਾਨਾ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਨਾ॥ਹੋਰਹਿ
ਨਿਰਮਲਨਾਮਾ॥ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਭਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੪੦॥ ਰਮਕਲੀਪ:੫
ਦੁਲਭਦੇਹਸਦਾਗਿਜਾਹਿਨਦਰਗਾਹਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਧੁਹੋਇਦਰਿਆਈ॥ਅੰਤਕੀਬੋਲਾਯੋ
ਰੁਈ॥੧॥ਰਮਕੇਕੁਨਗਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਹੋਰਿਦੈਸੁਹੋਲੇਅਚਰਜਪੁਰਧਾਇਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੁਲ
ਬੈਠਤਹਰਿਜਾਪੁ॥ਬਿਨਸੈਸਗਲਸੰਤਪੁ॥ਬੈਗੀਸਰਿਹੋਦਰਿਮੀਤਾ॥ਨਿਰਮਲਤੇਰਹੋਦੈਚੀਤਾ॥੨॥ਸਭੇ
ਉਤਮਇਹੁਕਰਮੁ॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਸੇਸਟਸਗਮਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤੇਰਹੋਇਉਧਰਮਾਜਨਮਜਨਮਕਉ
ਭਗੁ॥੩॥ਪੂਰਨਤੇਰਹੋਦੈਅਸਾ॥ਜਮਕੀਕਟੀਐਤੇਰੀਛਾਸਾ॥ਕੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਸਾਜੀ
ਮੀਜੈ॥੪॥੪੧॥ ਰਮਕਲੀਪ:੫ ॥ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ॥ਅਪਨਲਾਹਿਕੁਮਾਨੁ॥ਜਿਸਕਤੁ
ਸਕਾਸਤੁਕੋਇ॥ਤਿਸਹਿਅਗਧਿਸਦਾਸੁਪੁਹੋਇ॥੧॥ਕਹੋਕੁਮਿਕੁਮਹਿਧਿਗਨੇ॥ਨਮਬਿਨਕਿਛੁਕਮਿਨਾ
ਦੈਮੇਗਮੇਰਕਰਿਬਹੁਤੁਪਛੁਤਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਈਮਨਿਏਹੁ॥ਬਿਨਮਨੇਗਲਿਹੋਦਰਿਖੇਰਾਤਿਸ
ਭਣਾਯਹੈਮੀਠਾ॥ਕੁਰਪਸਦਿਦਿਰਲੇਮਨਿਕੁਠਾਕ॥ਕੇਪਰਦਹੁਅੰਗੇਚਹੁਅਪਿਯਾਅਠਪਹਮਨਰਕਉ
ਪਿਯਾਜਿਸੁਚਿਤਿਆਏਬਿਨਸਹਿਦੁਖਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੇਰਾਉਜਲਮੁਖਾ॥੩॥ਕਉਨਕਉਨਉਧਰੇਕੁਨਕ
ਇਧਗਨਨੁਜਣੀਕੀਮਨਪਾਇ॥ਬੁਝਤਲੇਹਸਧਸੰਗਿਤਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਪਤਿਕਰੈ॥੪॥੪੨॥ ਰਮ
ਲੀਪ:੫ ॥ਅਨਮਾਹਿਜਪਿਭਗਵੰਤੁ॥ਕੁਰਿਪੂਰੈਇਹੁਦੀਨੋਮੰਤਾ॥ਮਿਟੈਸਗਲਭੈਤੁਸਾ॥ਪੂਰਨਹੋਈਅਸ
ਪਾਸਠਾਜਸੇਦਾਕੁਰਦੇਵਾ॥ਕੀਮਤਿਕਿਛੁਕਹਨੁਜਣੀਸਚੇਸਦਾਅਲਖਅਭੇਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਕਰ
ਨਾਮਪਿਯਾਤਿਸਕਉਸਦਾਅਨਜਾਪਿ॥ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ॥ਸਚੁਸਹਜੁਸੁਖਪਾਦਹਿਮੀਤਾ॥੩॥ਸਹਿ
ਮੇਰਅਤਿਭਾਗਾ॥ਬਿਨਮਹਿਥਪੈਏਥਪਨਹਰਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਈ॥ਜਨਕਾਰਖਸੋਈ॥੩॥ਕਰਿਗੋ
ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਅਪਣੇਸੇਵਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਜਾਪੀਜਪੁਜਾਪਾਸਭਤੇਉਚਜਕਪਤੁ
੪੦੪੩॥ ਰਮਕਲੀਪ:੫ ॥ਬਿਰਥਭਰਦਾਸਲੋਕਾ॥ਕੁਰਪੁਭਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ਅਦਰਛੁਟੀਸਭਾਸਾ
ਅਚਿਤਰਕੁਰਭੇਟੇਕੁਣਤਾਸਾ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਮਨਮੇਰਾ॥ਕਾਰਜੁਤੇਰਹੋਦੈਪੂਰਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਾ

ਮਾਨੇ ੧॥ ਰਾਹਿਤ ਮਹੀਕਰਨ ਕਰਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ੧॥ ਧਿਅਮਾਇ ਮਾਨਾ
ਨਿਦਰੇ ਪਾਵਿਖਾਇ ਮਾਨਾ ੨॥ ਤਿਸੀ ਕੀ ਟਿਸਦੀ ਦਾ ਜ ਕੇ ਕੀਤੇ ਹੈ ਸੀ ਦਾ ਸਿਮਰਤਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ
ਧਨਾ ਰਾਖਨ ਹਰਨਿ ਦਾਨਾ ੩॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣੋ ਦੇਵੀ ਜੋ ਪਾਪ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀ ਜੋ ਮਾਨ ਦਿਨੁ ਪਿਆ
ਈਸੇ ਨਾਮੁ ਸਭ ਲਾਨ ਕਇ ਪੁਕਾਮੁ ੪॥੪੪॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀ ਮਾ ਸਰਬ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਹੀ ਮਾ ਅਲਹ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਪੁਦਖੁ ਦਾਇਦਰ ਬੇਸੁ ਮਰਾ ੧॥ ਉਨੇ ਮੇਰੁ ਗਵੇਤ ਕੁ ਸਾਈ
ਪਾਲ ਕੁ ਗਵਿਹਰਿ ਮਾ ਸਰਬ ਠਾਈ ੧॥ ਰਾਹਿਤ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ਕੁ ਉਭੰ ਜਨ ਰਿਦਮ
ਰਿਅਗੇ ਧਾਰਿ ਧੀ ਕੇ ਸੋਗੇ ਪਾਲੇ ਭੋਇ ਦਾ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਤੁਮੁ ਕੇ ਦਾ ੨॥ ਮਿਹਰ ਦਾਨ ਮਉਲ ਤੂਹੀ ਏਕਾ
ਪੀਰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਪੁਰਾ ਦਿਲਾ ਕਾਨ ਲਕੁ ਕਰੇ ਹਕੁ ਕਰਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਕਾ ੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰ ਹਰਿ ਦਇ
ਆਲਾ ਰਾਮ ਤਰਾਮ ਪਟਿ ਪਟਿ ਆਧਰ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ
੪॥ ਮਿਹਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਕਰੇ ਹਾਰਾ ਭਗਤਿ ਬੰਦ ਗੀ ਦੇਇ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਰੋ ਬੇਏ ਰਾਮ
ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ੫॥੪੫॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਕੋ ਬਿਨ ਸੇ ਪਾਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਪਤ ਨਹੀ ਸੀਤ ਪਾ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਵਸੇ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿਨ ਸੇ ੧॥ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜ
ਸੁਗਉ ਪਰਾਣੀ ਅਕਬ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ੧॥ ਰਾਹਿਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਸਰਨ
ਸੀ ਸੰਤ ਖਸਾ ਦਿਜ ਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੋਨਿ ਦਿਨ ਸੁਪ੍ਰਸੇਦ ਕਮਾਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਣੇ ਕੀਏ ਹਨੀ ਸਾਨੀ
੨॥ ਮਿਟੇ ਚੰਜਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲਾ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ ਪਰ ਪੂਰਬ ਲਾ ਕਰ ਮੁਬਟਿ
ਆਇਆ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਨਾ ਸੰਤ ਜਨ ਮਸਤਕਿ
ਨੀਸਣਾ ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੋ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ੪॥੪੬॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫
ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਐਕੁ ਰਬਾਨੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਪਿਆਨੁ ਪੂਰਿ ਸੰਤ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ
੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਹਾ ਤਿਸ ਲੁਯਾਇ ੧॥ ਜਿਸੁ ਰੇਣੁ ਤਿਸਿ ਟੈਅ ਰਿਮਾਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ
ਅਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ੧॥ ਰਾਹਿਤ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਨਾਇ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ
ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਗਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਨੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨੁ ੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸ
ਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖਾ ਕਦੇ ਨ ਥਿਆ ਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖਾ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖ ਸਬੰਗੁ ਰਾਜੋ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜ੍ਹ ਦੇਸ
ਰਿਕ ਜੋ ੩॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੋ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਰਦਾਸ ਦਇਆਲੈ ਬਖਸਿ ਦੁਪਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਕਾਮਨੁ
ਲਗਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ੪॥੪੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਕਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਬਿਚਰਿ ਭੁਫਨ
ਮੁਨੁ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨਾ ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਨਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ਸੇ ਸੀਤ ਕਰਿ ਮਨਹੀ

१॥ सियरुसेदे जेउयेयगोमीताहुटेरोदिंदरदीअहिदितरतीसपसीकिरिमनका
१॥ गरुडिजतमुबिजेनेमरुअहुदादिउपितनमदैबिपिमासदिगुरमउरुमउरुम
पहिमाउरिनजाटीदुतमहिमा२॥ कमितनमदैसुकरकमदै॥ अहिघीजिअपेदे
रुनकउदुसगनपीकोए॥ उतिमउरैउकिरपये॥ ३॥ पतिउपुतिउपुउरैरेतामु॥ अपेदे
सकउकिजैदनु॥ करिकिरपपुउरतिउरिमेगी॥ सरदिगरीननकपुउतेगी॥ ४॥ ४५॥ रमकली
५॥ ५॥ अहिउलेकेसुपुअहिमा॥ नपीउतउरमगहिमा॥ उरिदरगउसेउदैउगुतिगउरै
पीबसैउ॥ १॥ जतीसंतकीमिउटी॥ करिकिरपटीतेरुगिनामापुगुबिसंजेगीमिलटी॥ १॥ गरुड
गुरकैरगटेचिउलगा॥ पीनिपीनिमंजेगुसउका॥ संतकीपुगिलागीमेगीमो॥ विलदिपदुपस
गसेमेरेउको॥ २॥ सपकीसउटउलकमती॥ उबोउटेमनसुपपगती॥ जतकासळलदरमुग
गनमुपुगुका॥ अटिअटिदुता॥ ३॥ मिटातेसउरेकलकलेसा॥ जिसउतेउपजेउिसुमहिपदेसा
गटेअनुपुगुदेदिता॥ पुगुपुगेननकससंदा॥ ४॥ ४६॥ रमकली५॥ ५॥ गरुडिउरिउरैसगदु
कउटीकलपुअमुसा॥ उकरीकउउसतीपुतिपले॥ अपतपुनदरिगिउले॥ १॥ विपनिपतपु
उमपुमेगी॥ उरगितनसकउिउगुनउरे॥ १॥ गरुडिउदीसउमसुनमा॥ विपलटी॥ मरुकासविपु
सटिपटी॥ कउरउरपुगुहिरदैदुता॥ कवीमहुलीकजलउटा॥ २॥ सुकेकासउरैरदुला
वलिउलेकमलअनुप॥ अगतिनिदुगीसउिगुरदैदुमसेदुअपनीलदिउसिदि॥ अविउयठ
कउेउिपुगु॥ पुगुमेरैसदउहिअगु॥ संतजतकासदासराटी॥ उरउकमलननकसरटाटी॥ ४॥ ५॥
॥ रमकली५॥ ५॥ अपचसिपरापेपुगेमरिउदसअपिअमदीलटीनिदुगि॥ उतिनिअदउर
दुकीपे॥ सपसीगिउकेउैठे॥ १॥ सिमरिसिमरिनीदोहोदि॥ दगकरिकिरपराधिउदसुअपन
सदासदासाचाउसिंद॥ १॥ गरुडि॥ दगिगएदिउपापसुमेगा॥ जपिजपितामुपुजेपुगुपै
अतदुपपुगुदिउसिउरुगि॥ अपेपुगुगतिजेगीसुपमति॥ २॥ सगउउरिउिउरैउरैउरैउरै
उिउउतिरेजा॥ सिपुसमहिउपटकेमहि॥ करउरउरकउिकिहुअचरजुता॥ ३॥ जउिउउउ
उिजहिपहिअलउजउिका॥ उिउिउिउदरिगि॥ लापापुनउमरेदसित॥ रसकिरसविननउ
उगहि॥ ४॥ ५॥ रमकली५॥ ५॥ अतउउतेगनअनुते॥ अहिअमेहिअपिअपेहि॥ उद
मकैगाउरजिउिउेला॥ अचिउजलुका॥ सुचकरपेला॥ १॥ उरिउरनकमलसगनहिमना॥ रमा
मजपिसंकि॥ सगटीगुगमुपिपदरिसउपता॥ १॥ गरुडि॥ उिनेकजतपेदउपुगे॥ कमिउेपिदिम

ਦੀਨ੍ਹਗੋਕਰੈਉਕਾਜੀਅਰੇਕੈਤਾਈ।ਗਾਫਲਸੰਗੇਨਤਰੁਆਜਾਈ॥੨॥ਧਰਤੋਧੋਹਸਨਿਕਛਲਜਾ
ਨੈਕਉਨੀਕਉਡੀਕਉਖਾਕੁਜਿਰਿਛਲੈ॥ਜੇਨਿਦੀਆਤਿਸੈਨਚੇਤੇਮੁਖਿਮਿਥਿਅਲੋਕੁਨਉਤਰੈਸੁਲਾ
੩॥ਪਾਧ੍ਰਹਮਜਬਰਦੇਦਇਅਲਾਇਹੁਮਨੁਹੋਆਸਾਧਰਾਦਲਾਹਸਤਕਮਲਭਵਿਲੀਨੋਲਾਇ
ਸਾਕਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇ॥੪॥੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਗਜਾਹਮਕੀਸਰਣਾਇਨਿਰਭਉਭ
ਵੇਗੋਬਿੰਦੁਗੁਨਗਵਤਸਾਸੰਗਿਦੁਪੁਜਾਇ॥੧॥ਗਹਉਾਜਕੈਰਮੁਦਸੈਮਨਮਾਹੀਸੇਜਨੁਦਤਰੁਪੇ
ਖਤਨਾਹੀ।ਸਗਲੇਕਾਜਸਦਰੇਅਪਨੇ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਨਤਿਤਜਪਨੇ॥੧॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਰਾਬੁ
ਕੁਰੁਪਰੈਸੇਦਾਸਅੰਦੇਸਕਰੇਕਰੈ।ਜਨਮਮਰਣਕੀਭੁਕੀਕਾਇ॥ਪੂਰੈਗੁਰਉਪਰਿਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਗੁਰੁ
ਪਰਮੇਸਰੁਰੇਟਿਨਿਹਾਲਾਸੇਦਰਸਨੁਪਾਏਚਿਸੁਹੋਇਦਇਅਲੁ।ਪਾਧ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ।ਸਾ
ਧਸੀਗੋਸੇਰੁਦੁਤਰੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹੁਸਾਧਪਿਅਰੋ।ਮੁਖਫੁੰਜਲਸਚੈਦਰਬਾਰੇ।ਅਨਦਕਹਤ
ਜਿਸਗਲਬਿਕਗਾਨਾਨਕਹਰਿਛਪਉਤਰੁਪਾਰਿ॥੪॥੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਈਧਨਤੇਭੈਸੰਤਰੁ
ਕੁਗੋ।ਮਾਟੀਕਉਜਲੁਦਹਦਿਸਤਿਅਗੋ।ਉਪਰਿਚਰਨਤਲੈਆਕਾਸਾ।ਪਟਿਅਸਿੰਧੂਕੀਓਪਰਥਾਸੁ॥੧॥ਮੈ
ਸਾਸੀਮੁਬੁਹਰਿਜੀਉਅਪਿ।ਨਿਮਖਨਬਿਸਰੈਜੀਅਭੁਹਤਨਕੈ।ਅਠਪਹਰਮਨਤਕਉਜਪਿ॥੧॥ਗਹਉਾਪ੍ਰ
ਥਮੇਮਖਨੁਪਛੈਦੁਪਾਮੈਲੁਕੀਨੋਸਾਬਨੁਪੁਪਾਭੈਤੇਨਿਰਭਉਰਤਠਿਰੈ।ਹੋਦੀਕਉਅਠਹੋਦੀਰਿਰੈ॥
੨॥ਦੇਹੀਗੁਪਤਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ।ਨਗਣਹਗਸਣਠਗਵਠਕੈ।ਬਿਨੁਦਖਕਠਿਰਿਠਿਰਿਉਠਿਲਾਗੈ॥੩॥
ਸੰਤਸਭਾਮਿਥਿਕਰੁਪੁਬਿਅਣਾ।ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਣਾ।ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਰੁਬੀਚਰੇਕੋਇ।ਨਨਕਤਕੀ
ਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸੇਖੀਆਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੀਸਰਣਾ
ਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਨਾਹੀਅਨਨਬੀਆ॥੧॥ਗਹਉਾਪੁਤਕਲੁਤੁਲਖਿਮੀਦੀਸੈ।ਇਨਮਕਿਛੁਨਸੀਗਿਲੀਆ॥ਬਿ
ਚੈਰਗਉਗੀਖਾਇਕੁਲਾਨਾਮਾਇਆ।ਅੰਦਕਤਿਅਗਿਗਇਆ॥੧॥ਨਿਦਕਰਿਕਰਿਬਪੁਤੁਦਿਕੂਤਗਰਭੁਜੇਨਿ
ਮਹਿਕਿਰਉਪਾਇਆ॥ਪੁਰਬਕਮਾਣੇਛੋਰਹਿਨਾਹੀਜਮਦੂਤਕਾਸਿਓਮਿਹਭੁਇਆ॥੨॥ਬੋਲੈਛੁੰਕੁਮਾਵੈਅਦਰਾ
ਬਿਸਨਨਬੁਝੈਬਹੁਤੁਹਇਆ।ਅਸਾਧਰੇਗਉਪਜਿਅਸੰਤਦੂਖਨਿਦੇ।ਹੰਬਿਨਾਸੀਮਹਥਇਆ॥੩॥ਜਿਨਹਿਨਿ
ਵਜੇਤਿਨਹੀਸਾਜੇਅਪੇਕੀਨੇਸੰਤਜਇਆ।ਨਨਕਦਾਸਕੰਠਿਲਾਇਰਖੇਕਕਿਕਿਰਪਾਪਾਬ੍ਰਹਮਮਇਆ॥
੪॥੫੫॥ ਰਾਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਮੈਸਾਪੁਰਕੁਰਦੇਉਸਹਾਈ।ਜਾਕਾਸਿਮਰਨੁਬਿਰਥਾਨਜਾਈ॥੧॥
ਗਹਉਾਦਰਸਨੁਪੇਖਰੋਹੋਇਨਿਹਾਲਾ।ਜਾਕੀਪੁਰਿਕਟੈਜਮਜਾਨੁ।ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਮੇਰੇਮਨਕੈ।ਕਰਸਾ
ਦਰੇਸਗਲੇਤਨਕੈ॥੧॥ਜਕੈਮਸਤਕਿਰਕੈਹਭੁ।ਪ੍ਰਭੁਮੈਰੇਅਨਬਰੇਨਾਸਾਪਤਿਤਉਧਰਦੁਕਿਪਾਨਿਧਨੁ।ਸਦਾਸਦਾ
ਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰਦੇਇਜਿਸੁਦਾਨਾ।ਤਗਹਿਅਭਿਬਕਬਿਨਸੈਅਭਿਮਾਨੁ।ਏਕੁਧਿਆ

ਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿਆਪਾਇਨਾਸੇਨਾਮਕੈਰੀਗਿ॥੩॥ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਨਿਦਾਸਾ॥੫॥੫੬॥
ਹਿਅਗੁਣਤਾਸਾਦਰਸਨੁਦੇਹਿਪਾਰਉਪ੍ਰਭਾਸਾਨਿਤਨਾਨਕੁਚਿਤਦੈਸਚੁਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੫੬॥
੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰਮਕਲੀਪ:੫ ਦੁਪਦੇ॥ ੫੬੨॥ ਗਾਦੁਰਮਕੇਗੁਨਗੀਤਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਰਮਾਸੁਖਪਦ
ਐਅਦਾਗਉਣੁਮਿਟੈਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਗਹਉਗੁਣਗਾਦੁਰੇਦਤਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲੁਹੈਇਕਿਦ
ਸੁ॥੧॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਾਰਿਹੋਇਇਧਦੁ॥ਨਾਨਕਭਵਲੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੫੭॥ ਰਮਕਲੀਪ:੫
ਗੁਰਪ੍ਰਮੇਸਰਗੁਰਪ੍ਰਗਾਰਮਨਾਮਜਪਿਸਦਾਸੁਹੋਲੇਸਗਲਥਿਨਾਸੇਰੇਗਕੂਕਾ॥੧॥ਗਹਉਏਕੁਅ
ਧਰੁਸਰਸੇਇਜਾਕੀਸਰਨਿਸਦਾਸੁਹੋਇ॥੧॥ਨੀਦਸੁਹੋਲੀਨਾਮਕੀਲਗੀਭੁਖਾਰਿਸਿਮਾਤਦਿ
ਸੇਸਭਦੁਖ॥੨॥ਸਹਜਮਨੰਦੁਕਰਹੁਮੇਰੇਭਈਗਲੁਰਿਪੁਰੇਸਰਿਚਿਤ੍ਰਮਿਟਾਈ॥੩॥ਅਰਪਰਪ੍ਰਕ
ਜਪੁਜਾਪਿ॥ਨਾਨਕਰਖੋਰੇਅਅਪਿ॥੪॥੨॥੫੮॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਰਮਕਲੀਪ:੫ ਪਦੁਤਾਤਾ॥ ੫੬੩॥ ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਰੀ॥ਜਲਨਥੰਨਬਸੁਧਗਨਏਕੇ
ਕੰਕਰੀ॥੧॥ਗਹਉਹਰਨਧਰਨਪੁਨਹਪੁਨਹਕਰਨ॥ਨਹਗਿਰਹਨਿਰੰਕਰੀ॥੧॥ਗੀਤੀਰਧੀਰਨਾਮੀਰੁ
ਚਮੁਚਅਪਾਰੀ॥ਕਰਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲਨਾਨਕਬਲਿਹਰੀ॥੨॥੧॥੫੯॥ ਰਮਕਲੀਪ:੫ ੫੯
ਰੇਗਾਸੁਰੀਧਭੋਗਤਿਅਗਿਚਲੇਮਇਅਛਲੇਕਨਿਕਕਮਿਨੀ॥੧॥ਗਹਉਭੈਰੁਰਦਰਬਅਰਥਧਰ
ਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਰੈ॥ਨਹਸੀਗਿਕਾਸਨੀ॥੧॥ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਕ੍ਰਤਮੀਤਇਰਸ਼ਿਪਰਿਓਰਮਿਮੇਰਿ
ਹਥਿਰਖਛਾਮਨੀ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਾਨਕਸੁਖਸੰਤਰਾਵਨੀ॥੨॥੨॥੬੦॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਗੁਰਮਕਲੀਪ:੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਕਿਨਹੀਕੀਅਪਰਦਿਰਤਿਪਸਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਕੀਅ
ਜਾਬਿਸਥਰਾ॥ਕਿਨਹੀਨੀਦਲਭੁਇਅੰਗਮਸਧੋਮੇਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਰਧੋ॥੧॥ਤੇਰਭੁਰੇਸਾਪਿਅ
ਰੇ॥ਅਨਨਜਨਦੇਸਾ॥੧॥ਗਹਉਕਿਨਹੀਗ੍ਰਿਹੁਤਭਿਵਣਖੰਡਿਪਾਇਆ॥ਕਿਨਹੀਮੇਨੇਅਉਤ੍ਰਸ
ਦਾਇਆ॥ਕੋਈਕਹਤਉਅੰਨੰਗਗਉਤੀ॥ਮੇਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਓਟਲੀਤੀ॥੨॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਅਹ
ਉਤੀਰਬਵਾਸੀ॥ਕੋਈਅੰਨੁਤਜਿਭੁਇਉਦਾਸੀ॥ਕਿਨਹੀਭਵਨਸਭਧਰਤੀਕਰਿਆ॥ਮੇਰਿਦੀਨਾਮਿ
ਰਿਦਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਅਮੈਕੁਲਹਿਵਡਿਆਈ॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਅਬਾਹਬਹੁਭਾਈ॥ਕੋ
ਈਕਹੈਮੈਧਨਹਿਪਸਾਰਾ॥ਮੇਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਅਧਾਰਾ॥੪॥ਕਿਨਹੀਘੰਘਰਨਿਤਿਕਰਾਈ॥ਕਿਨਹੀ
ਤਨੇਮਮਲਾਪਾਈ॥ਕਿਨਹੀਤਿਲਭੁਗੇਪੀਚੰਦਨਲਾਇਆ॥ਮੇਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੫॥

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਟਕਲਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਰੇਖ ਬਾਥ ਟਕਲਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਰੇਖ ਮੰਤ ਬਾਥ ਟਕਲਾਏ ॥ ਮੇਰਿ ਦੀ ਨਹੀ
ਦੇਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ੬ ॥ ਕਿਨਹੀ ਚਰ੍ਹਾ ਟਕਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕੇ ਟਕਲਾ ਮਸਹਿਤ ਸਿਉ ਮੰਤ੍ਰਿਤਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਅਚਾਰੁ
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਟਕਲਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਰੇਖ ਬਾਥ ਟਕਲਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਰੇਖ ਮੰਤ ਬਾਥ ਟਕਲਾਏ ॥ ਮੇਰਿ ਦੀ ਨਹੀ
ਦੇਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ੭ ॥ ਸਗਲ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁ ਕੁਸੋਧੋ ਬਿਨੁ ਟਕਲਾਏ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਬੋਧੋ
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਟਕਲਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਰੇਖ ਬਾਥ ਟਕਲਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਰੇਖ ਮੰਤ ਬਾਥ ਟਕਲਾਏ ॥ ਮੇਰਿ ਦੀ ਨਹੀ
ਦੇਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ੫: ੫
ਸਿਉ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਾਰਿਆ ॥ ਟੀਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁ ਕਰਿਆ ॥ ਉਕਤਿ ਜੇ ਤਿਲੇ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਤਗਰ
ਰਮਿ ਜਿਨਿ ਤੁਰਖਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਨਹੁ ਸਮੁਰਿ ਜਨਾ ॥ ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੰਚਾਰਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ
ਦੀਏ ਤੁਝ ਪਮਤਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਕੁਤ ਪੁਤਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਝ ਬਨਿਤਾ ॥ ਮਹੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ
ਨਿਖਲੇ ਹੁੰਦੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਅਤੁਪਦਨੁ ॥ ਮੇਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਅਤੁਪੁਨਿਰੁਤਿ ॥ ਮੇਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਅਤੁ
ਪਦਨੁ ॥ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹਮਤ ਸਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਛਤੀ ਹਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਤੇ ਜਨ ਦੀਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਨਠ
ਹਰਨ ਕਉ ਕੀਏ ॥ ਬਸੁਪਾ ਦੀ ਬੰਬਰਤ ਨਿਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਪੇਖਨ ਕਉ ਤੇਰ
ਨੁਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥ ਹਸਤ ਕਮਾਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ ॥ ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ ਕੀਨੇ ਮੇਰਾ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ
ਪੁਜਹੁ ਪੈਰਾ ॥ ੫ ॥ ਅਪਦਿਤ ਪਦਿਤੁ ਜਿਨਿ ਤੁਕਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਜੇਗੀ ਮਹਿਤੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਅਬਤੁ ਸੀਝੁ
ਕੋਈ ਸੀਝੈ ॥ ਕਰਜੁ ਸਦੈ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ਜੈ ॥ ੬ ॥ ਟੀਹ ਉਹਾਏ ਕੈ ਚੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀ ॥ ਐਤਤ ਤੇ ਸੇ
ਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ਮਨਿ ਅਲਸੁ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਿਸਰਿ ਐਟਿ ਕਨਿ ਮਖਨ ਸਰੈ ॥ ੭ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਕੁਨੀ ਅਭੇ
ਨ ਕਿਛੁ ਸੇਵਨਾ ਕਰਮ ਰੋ ॥ ਕੁਰਬਾਨਿ ਬੁਧੁ ਰੁਗੀ ਮਲਿ ॥ ਅਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ਪਾਥਰਤ ਰਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥
ਰਾਮਕਲੀ ੫: ੫ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਰੰਗ ਸਰੂਪਾ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਮਇ ਬਾਪੁ ਤਾ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਰੰਗ ਮਿਲਖ
ਦੁਖ ਗਸੰਤ ਬਿਹਾਏ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਚਨਾ ਸਚ ਬਨਿ ॥ ਸਭ ਕਾਏ ਕੁਧਨੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ
ਰੇਦੁ ਅਰੁ ਬਾਦੀ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਰਸਨਾ ਸਦੀ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਲਪਟੀ ਸੰਗਿ ਰਾਗੀ ॥ ਸੰਤਰਚੇ ਦੁਲਾਨਾ ਮੁਰਗੀ ॥ ੩ ॥
ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਖੇਲਤ ਜੁਆ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਅਮਲੀ ਰੂਪਾ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਪਰਦਰਬ ਚੋਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਹਾ
ਦੈ ਰਖੁ ਪਿਆਏ ॥ ੪ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਜੋਗਤ ਪੁਜਾ ॥ ਕਾਪੁ ਰੋਗ ਸੋਗ ਰੁਗੀ ਜਾ ॥ ਕਾਪੁ ਪਦਨ ਧਾਰ ਜਾਤ ਬਿਹਾ
ਏ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਏ ਕੀਰਤਨ ਗਾਏ ॥ ੫ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਰਲਤਾ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਸੋਪਿਨੁ ਮਲਤਾ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾ
ਏ ॥ ਬਲਪਤੁ ਦਰਾ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਏ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤਾ ॥ ੬ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਨਟਨਾਟਿ ਕਨਿ ਰਤੇ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਜੀ
ਅਇਹ ਹਿਰਤੇ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਤੇ ॥ ੭ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਮਤ ਮਸੁਰਤਿ ॥ ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਸੇਵਾ ਜੁਰਤਿ
ਕਾਪੁ ਬਿਹਾਏ ਸੇਵਤ ਜੀ ਦਰਾ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਏ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਦਤਾ ॥ ੮ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋਝਾਏ ॥ ਅਤਿ ਹੀਲ ਗਾਨਾ ॥ ਕੋਝੁ
ਗੀ ਕੋਸਿ ਮਨਾ ॥ ਬਹਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੯ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ੫: ੫ ॥

ਦਵਾਰਾ ਤੇ ਹੋਰ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਕਰਕੇ ਸੰਕਟ ਹੋਵੇ ਟਾ ਜਾਵੇ ਨਾ ਮੁਸਿ ਮਰਤ ਕੁਏ ਜਾਇ ॥ ਤੇ ਸੇ ਸੰਤ ਬਾਨ
ਪੈਰ ਹਿਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਸੇ ਰਾਖਾ ਹਰਦਇਆਲਾ ਜਤ ਕਰ ਦੇਖ ਏਤੁ ਮਪੁਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਜਲ
ਵਤ ਜਿਉ ਤਿਥਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤਕਿ ਰਾਸੈ ਦਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤਾ ਲੋਭੀ ਕਾਧਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਸਾਹਾ ॥ ਜਿਉ ਹੀ ਜਾਨ
ਰਿਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ਮਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ॥ ਪੀਤਨ
ਖਿਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਜਾਇਆ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ ਲੇਖੇ ਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਗੁਣ
ਬਕਤ ਗਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦਾ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਹਿਰਿ ਕੋਨ ਮੇ ਸਗਲ ਉਪਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਪਦ੍ਮ ਪੁੰਨ
ਸੀਤ ਕੋਨ ਸਾਧੈ ਸੇ ਪੁਛਤ ਸੀਤ ਸੰਕੀ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਧਨੀ ਸੀਰੀ ਕਾ ਪਰਉ ਜਲ ਹੋਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਾ
ਭੁਕੁ ਮੁਕੁ ਉਧੋਤਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਚਕਰੀ ਸੁਰ ਜਕੀ ਅਸਾ ॥ ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਕ ਭੂੰਦ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਕਰ ਕਰ
ਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨ ਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥ ਤੁਮਹੀ ਫਿਪ ਤੇਲਾ ਗੀ ਪੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਭਵੇਤਾ
ਏਚੀਤਿ ॥ ਦਇਆ ਪਾਰੀਤਿ ਨਿਧ ਰਣਹਾਰਾ ਬੰਧਨ ਰੋਹੇ ਟਿਛੁਟ ਕਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਬਨ ਦੇਖੇ ਨੈਣ ਅਭੋਰਿ
ਯਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰਨ ਕੋਇ ॥ ਥੁਮਭੈ ਛੁਟੇ ਲੁਗ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ਨਨਕ ਪੇਖਿ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੭ ॥ ੪ ॥ ਰਮਕ
ਲੀਪ ॥ ੫ ॥ ਜੀਅ ਚੰਤ ਸਭੈ ਮੇਖੀ ਅਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੋਨ ਮੁਢਿ
ਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਲਿ ਉਥਾ ਪੇਕੁ ਦਰਤਿ ਸੁਕਰ ਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮੁ ਹੋਤੁ ਲੋਕੁ ਸੁਹਿਦਾ ਸੁ
ਸੰਗੇ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ॥ ਭੋਹੇ ਦੇ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਕੁਦਾਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
ਅਵੈ ਪ੍ਰਦਿਤਿ ਸੁਣੀਹ ਉਹਨ ਹਰਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਦੂਰ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮਹੀ ਅਗੈ ਸਰਨਾ ॥ ੬ ॥ ਦੂਰ
ਤਾ ਸਭਨਾ ਜੀਅ ਕਾ ਮਾਪਨ ਕੀਆ ਪਾਲਨਾ ॥ ੭ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਉਪਰਿ ਨਨਕੁ ਵੈ ਵੈ ਦਾਨਾ ॥ ੮ ॥
ਰਮਕ ਲੀਪ ॥ ੫ ॥ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭਿਨਾ ਸਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੇਰ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ
ਸੁਖੁ ਦਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖ ਏ ਅੰਤ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾਰੇ ਰਾਗ ਮੋਹ ਮਾਧੁ
ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤ ਰਿਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੁ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਣ ਬਰਥਾ
ਤੰਤੁ ਮਾਮੀ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਚਰਨ ਕਖਲਾਇ ਦੁਖ ਏ ਏਕ ਸਬਦਿ ਬਿਦਲਾਈ ॥ ੫ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਥਮ ਬਿਖਿਅਤ ਕੋ ਛਿੜਿ ਚਰ ਸਬਦਿ ਬਣਿਅਈ ॥ ੬ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ਦੂਕਾ ਬਹੁ ਰਿਕ
ਪੂਨਧਾਈ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਤ ਪਤਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤ
ਗੁਗਾਇਆ ਨਿਹਰਾ ਦੁਸਿਆ ਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਨਭਾਈ ॥ ੧ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਸਾਨੁ ਪਾਇਆ ਦਰੁ ਭੁਗੀਨਾ ਨਨਕ ਰਕਿਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਲ ਸਿਆਣ ਪਉਕਤਿ ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੀਤ
ਕਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਸੁਚਿ ਪੈਸੇਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਤੁਮਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

੧੩੪॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਤੈਆਪੇ ਸਮਾਲੇ ਆਪਲੀ ਏਲਹਿ ਲਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਚ ਧਰਮ
 ਕਰੇ ਭਾਖਿ ਆਕੁ ਦਸ ਲਪ ਪਰਿ ਪਦਾਈ॥ ੧੬॥ ਥੇ ਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨ ਕਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ॥
 ੧੭॥ ਅਕੁ ਤਿਹੁ ਗਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਗੁ ਉਕਤਿ ਅੰਧ ਕਰਦੀ ਪਾਈ॥ ੧੮॥ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਜੀ ਅਨਕਾ ਦਤਾ ਦੇਖ
 ਤੁਝਿ ਪਤਿ ਆਪਾਈ॥ ੧੯॥ ਏਕੰਕਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਭੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ॥ ੨੦॥ ਗੁਗਤਿ
 ਦੁਨੁ ਭਭਾਉ ਦੀਨ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਮਾਈ॥ ੨੧॥ ੬॥ ਰਮਕਲੀ ਪੰਃ ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਿਖ ਹੁਸ
 ਬਦੀ ਪਾਅਰਿ ਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੋਕਾ ਖੁਭੁ ਉਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ॥ ੧॥ ਅਨੁਤਨੁ ਗਤਾ ਰਮਪਿ
 ਅਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ਸੰਤਹੁ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਥੇ ਪਨਿ ਬਾਰੀ ਸੰਤਹੁ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਸਕਉ ਦੀ
 ਆਸ ਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਹੀ ਸੰਤਹੁ॥ ੧॥ ਹਰਉ ਥੇ ਜਤ ਬੇਜਤ ਲਾਉ ਏਕੁ ਪਾਇ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ
 ਸੰਤਹੁ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਧਿਆਨਾ ਸਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸੰਤਹੁ॥ ੩॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭੁ
 ਏ ਨਿਹਾਰਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਪਾਈ ਸੰਤਹੁ॥ ੪॥ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਗਵਿ ਮਾਸ ਭਾਖੰ ਚਰਿਤ ਅਵੈ ਕਤ ਜਾ
 ਵੈ ਸੰਤਹੁ॥ ੫॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾ ਦੀ ਹੋਰੀ ਹੋ ਸੀ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ਸੰਤਹੁ॥ ੫॥ ਅਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨਹੀ
 ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਭੁ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ॥ ੭॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨੁ ਮਲੁ ਜੇ ਬਨੁ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੀ
 ਤਹੁ॥ ੮॥ ੭॥ ਰਮਕਲੀ ਪੰਃ ੫ ॥ ਅਨਬ ਚਲੁ ਮਿਰਾਨਾ ਮਚਿਤ ਗੀ॥ ਧੂਮਨ ਘੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਿਉਤਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਅੰਤ ਰਿਸੁਖਾ ਬਹਿ ਰਿਸੁਖਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਲਨ ਭੇਦੁ ਸਟਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਭਾਵੇ ਤਿਨ ਹਿਨਿ ਟੋਰੇ ਪੁਰਜੀ ਉਮ ਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ॥ ੨॥ ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨ ਪਚਿ ਬਿਨ ਸੇ ਮਹਾ ਅਰੀ
 ਕਰੀ॥ ੩॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਉਂ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਇ ਕੁਕੇਦ ਲੁਨਾ ਮੁਆਧਰੀ॥ ੪॥ ਨਕੋਈ ਸੁਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ਸਭ
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋਰਿ ਰੁਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਗਵਿ ਆਏ ਕੁਮੁਰਾਰੀ॥ ੬॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਏਕ ਰੇਤੇ ਗੀ
 ਕਰੇ ਪੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਰਾਵਾਰੀ॥ ੭॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਆਈ ਤੇਰਿ ਆਸੰਤ ਜਾ ਰੇਣਾਰੀ॥ ੮॥ ੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਾਮੁ ਰਮਕਲੀ ਛੰਤ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਨ੍ਰਾਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਨ੍ਰਾਮਿ ਕਟਿ ਖਲੋਇ ਅਨ੍ਰਾਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਨ੍ਰਾਮ
 ਜੀਅ ਨ੍ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਾਨੀ ਅਨ੍ਰਾਮ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ਅਨ੍ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਾਨੀ ਅਨ੍ਰਾਮ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ਅਨ੍ਰਾਮ ਪਟਿ ਪਟਿ ਸੋਇ ਅਨ੍ਰਾਮ ਅਤਿ
 ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਾਮ ਗੁਨਾਨ ਲਿਹੋ ਏਵਾ ਲਹਿਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਮਾਮ ਦਿਆ ਮਦਮਤਾ ਹੋਛੀ ਬਤਾਮਿ ਲ
 ਭਨ ਜਾਈ ਗੁਰਮ ਪ੍ਰਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੁਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਨੁ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮੇਰੇ ਗੋ
 ਬਿੰਦਾ ਪੁਣ ਅਧਾਰ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਕਿਰਪਾ ਲਾਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਲਾਵਾਨ ਦਤਾ ਰਾਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਲਾਵਾਨ ਦਤਾ ਰਾਮਾ
 ਲਾਪਾ ਰਾਮਾ ਪਟਾ ਅੰਤ ਰਿਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਇਕ ਦਾਸੀ ਪਾਰੀ ਸਬ ਲਪਾਰੀ ਜੀਅ ਅੰਤ ਲੈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਸ

ਨੇਰੈ ਸੋ ਸਭੁ ਭੈ ਭਰਕਾ ਸਭ ਦੁਖੀ ਚਰਾਗ ਕਪੁਨ ਕਜੇ ਪੁਰਕ ਉਭਾ ਠਾਠੇ ਸਹੀ ਕਹਿ ਪੁਰਖ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥
ਪੁਰਖ ਮਣੇ ਮੋਹ ਪੁਰਖ ਮਣੇ ॥ ਜਾਣੇ ਪੁਰਖ ਠੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਘ ਭੁਭੁ ਜਣੇ ॥ ਨੁਪੁਰ ਸੁਜਾਨਾ ਸਦ ਪਰਾ ॥
ਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ਰਖਿਆ ਘਟੇ ਸਾਹਿਗ ਪਾਣੇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਭਰਮ ਬਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ਅਤਿ ਪਿਆਰ ॥
ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਠੇਕਾ ॥ ਕਪੁਨ ਕਥਿ ਭੁਭੁ ਤਿਨਿ ਦਾਸੀ ਸਦੁ ਤਿਸੈ ਦੀ ਬਣੇ ॥ ੩ ॥ ਮੰਗਲਾਹਰਿ ਮੰਗਲਾ
ਰੇ ਪੁਰਖੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲ ਤੁ ਪੁਰਖੈ ਹਿਲ ਤੁ ਅਨਹਦੁ ਪੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲ ਤੁ ॥ ਅਨਹਦੁ ਜੇ
ਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸ ਹਿਦੁ ਪਈ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖਿ ਪਿਆਈਐ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਪਈਐ ਮੰਗੈ ਅਦੈ ਜਈ ॥
ਕੀਪਿਆ ਸਾ ਪੁਰਨਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨਿਐ ॥ ਕਪੁਨ ਕਾ ਘਰਿ ਪੁਰਖੈ ਰੇ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ
ਐ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਮਕਲੀਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਮਾਨਿਖੁ ਨ ਦਿਸੈ ਗੀਐ ॥ ਰਮਾ
ਮਾਰਮ ਰਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਪਰੀਐ ॥ ਉਰ ਪਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰ ਬਹੁ ਨਿਰੰਜਨੇ ॥ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ
ਤਾ ਦੁਸਹੁ ਖੁਭੁ ਦੁਖੁ ਭੋਨੇ ॥ ਜਗਦੀਸਈ ਸੋਹੇ ਪਾਲਮਧੇ ਬੁਢ ਗੋਵਿੰਦ ਦੀ ਚਰੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਫੰਤਿਨਾ ਕ
ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਵਿਨੁ ਸੁਰੈ ਵਿਚਿਤਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਭੁਜਨ ਕਾ ਅਸਗਾਮਾ ॥ ਲੁਮਿਲ ਖੰਡੁ ਗ
ਮੁਅਨੰਤ ਪਰਾਨਾ ॥ ਮੁਨਹਰਨਿ ਪਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗੈ ਕਨਕਾਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਰਲ ਸਸਿ
ਸਿਧਿ ਅਇਣਾ ॥ ਕਿਲਦਿ ਖਰਣਾਨਾ ॥ ਪੁਨ ਚਰਣਾਨਾ ॥ ਮੁਜ ਮਕੀਤੁ ਸਹਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਫੰਤਿਨਾ ਕਰ ਸਿਨਾ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਾਸਗਾ ॥ ੨ ॥ ਭੁਭੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਰੋਕੈ ਇਨ ਜਾਨਈ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤਿ ਦਇਆਲੁ ਸੁਣਿ
ਭਗਤੁ ਦਖਨਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਪਿਆਰਹਿ ॥ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਇ ਕੇ ਭੁਭੁ
ਣਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਤੁ ਸੁਜਣੁ ਈ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪੁਰਖੀ ਮਾਨਈ ॥ ਬਿਨੁ ਫੰਤਿਨਾ ਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੰ
ਤੁਝੁ ਪੁਛਾਨਈ ॥ ੩ ॥ ਸੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥ ਸਰਣੀਆਇ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਿਨੀ ਤਾਉ ਫਿਨ
ਆ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅ ਕੁਸਲੁ ॥ ਬੀਅਸ ਰਬਾਇ ਛੁਪੀਆ ॥ ਜਲਨੇ ਬੁਝਈ ਸੰਤਿਆਈ ॥ ਮਿਲੇ ਚਰੀ ਦਿਛੁ
ਨਿਆ ॥ ਅਨੰਦ ਯਖ ਸਹਜ ਸਚੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲੁ ॥ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ॥ ਬਿਨੁ ਫੰਤਿਨਾ ਕ ਨਾਮੁ ਪੁਰਖਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਪਾ
ਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰਮਕਲੀਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ॥ ਅਨਹਦੁ ਨਿਤ ਉਭਿਗਈਐ ਸੰਤ ਕੈ ॥ ਕਿਲ
ਦਿਖ ਸਭਿ ਦੇਖਾ ਬਿਨਾ ਸਹਿ ॥ ਗਿਨਾ ਮੁਜ ਪੀਐ ॥ ਗੁਰਮਤ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ॥ ਅਮਿਓ ਪੀਜੈ ਰੋਇ ਦਿਨ ਸੁਆ
ਪੀਐ ॥ ਜੋਗਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕੀਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਕਮਲ ਯਗਾ ਪੀਐ ॥ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ॥ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ
ਪਰਹਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਫੰਤਿਨਾ ਕ ਤਰੈ ਸਗਲੁ ॥ ਪਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰੇ ॥ ਬਿੰਦੁ ਸਿਮਰਨੁ ਲਭ
ਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਮਾ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲੁ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ॥ ਪਾਏ ਭੁਭੁ ਘਨੇ ॥ ਰਮਾ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਮਿਲਿ ਅਵਤਾਰ
ਅਕਿ ਪਾਕਹਿ ਪੁਰਿ ਰਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗ ॥ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵ ਰਿਤ ਕੈ

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਆਖਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਅਖਿਰੀ ਐ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਧਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਿ ਐਰਾਮਾ ॥ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦਮੋਦਰ ਮਧੋ ਅੰਤੁ ਪਾ
 ਏ ਐ ਯੁਗਿ ਐਰਾਮਾ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਣਿ ਦਭਾ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਦਰੋਣੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਰਾ ਬਿਕਰ ਬਿਪਨੇ ਜ
 ਪਤਾ ਮੁਏ ਪਾਏ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਕਰੇ ਟਬੀਯਾ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਇਆ
 ਤੇ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਅਪਿ ਜੀਯਾ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਏ ਪ੍ਰਭਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਅਪਣੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਰਾਮਾ ਮਾਠ ਪਹਰਾ ਪਨ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰ ਹਏ ਕੋਨ ਮੁਖਿ ਅਏ ਰਾਮਾ ॥ ਦਿਆਏ ਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਲੁਕੇ ਆਵੁਣ ਜਾਣਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਲਿ ਮਣ
 ਸੀਰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭਾਇ ਛੁਪੁਨੀ ਅਸੁ ਪੁਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਿਆ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਅਪਿ
 ਮੇਲੇ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਦਿਸੁ ਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਪੰ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾ ਗਤੀ
 ਅਨਦਮ ਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਰਧੀ ਐ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੇ
 ਤੇ ਸੁਬਿਨੁ ਅਦੁਰ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਐ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ
 ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਆਇ ਕਨਿ ਮਖਮਨ ਹੁਨ ਦੀ ਸਰੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾ ਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ
 ਕਰਿ ਸੋਇ ਸੇਵਕ ਦਿਨ ਸਰੈ ਏਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਹੇਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਹਦ ਤੇ ਪਰਗਾ ਸੁਮਨਿ ਤਨਿ
 ਤੇਇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਬਿਨ ਸੀਵਤੀ ਅਸੇਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਕੋਇ ਦ
 ਮੰਦ ਮੋਚਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਭੈਲ ਕਟਕਟੇ ਨ ਰਾਇਣ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਦਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚਤੁ ਪੁਰਖ ਏਕੋਤਿ ਸਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦ
 ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਹੁਤਿ ਸਕਾਤ ਨੁ ਜੇ ਬਹੁ ਪਹੁ ਮਾਨੁ ਚੀਏ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਰਬ
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਸਨ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗੋਇ ਦਵੀਖ ਅਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ
 ਪਰਮੇਸਰ ਰਖੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸੋਸੁਆ ਮੀ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖੇ ਅੰਚ ਲਿਤ ਕੈਲਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸਾਪੁ ਸੰਗੁ ਦਇਆਲ
 ਦੇਵ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ਜੀਉ ॥ ਏਕ ਏਕੀ ਜੋ ਜੀਉ ਦੀ ਜੋ ਆਸ ਇਕ ਪਰਟੀਧ ਗੋ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੀ
 ਸਾਗਰ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਰ ਛੂਟੇ ਠਿਰੇ ਨ ਲਗੇ ॥ ਵਹੁ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਰੁਜਾ
 ਕ ਸੋਹ ਗੁਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮੋ ਖਮੁ ਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਿਆ ਨਾਨ
 ਕ ਲਿਖਿਆ ਮਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਅਮਿਲਿਆ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦੁਇਆ ਦ
 ਰਗੀਰੇ ਕਿਹੀ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਹਿ ਲਾਲਾ ਏ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਏ ਤਕੀਉ ਪਮਾ ਬਿਆਗਣਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਪੁਰਨ ਸੁ
 ਖ ਦਤ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਣਾ ॥ ਅਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਹਿਕੰ ਰਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ
 ਸਦਾ ਕਰੇ ਸਭੁ ਮਹਿਰਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਪੰ ੫ ॥ ਭੁਣ ਭੁਣ ਨਾਨਕਾ ਉਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਪਿ

ਅਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਮਸੇਵੇਸਥੀਮਨੇਓਦਿਅਕੁਲਪਦੁਹਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਇਅਕਰਮਪਦਿਅ
ਪਬਲੁਜੰਮਿਆਸਤਿਗੁਰੁਸਚੈਭੇਜਿਦੀਅਚਰਜੀਵਨਦਰੁਪੀਮਿਆਮਹਾਮਨੀਵਰੇਅਸਦਮਨੁ
ਰਿਗੁਣਗਾਵਹੋਯਹੁਕਚੈਨਨਕੁਸਠਲਜਤੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਪਿਆਵਹੋ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕਿਤਕੋਪਕ
ਰੁਚੁਲਾਇਆਵੰਡਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹਰੇਜਿਤੁਸਭੁਰਿਪਤਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਬਹਿਕੈਵੰਡਕੀਪਿਸਾਨਲ
ਉਦਿਦਾਇਆਕਰਮਇਪਰਿਵੰਡਹੋਈਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਇਆਸਤਿਸਿਖਸੰਗਤਿਕੁਈਇਕੁਮਨ
ਨੰਦਸਮਾਇਆਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸਮਹਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖਮੈਪਾਇਆ॥੨॥ਗੀਤੀਸਗਲਕਰਾਈਆਨ
ਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਭੁਟਣਉਣੇਤਕਰਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨਜਪਾਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨਜਪਿਆਸੁਖਦਣ
ਚਟਸਾਇਬਲਕੁਪਾਇਆਸਕਲਵਿਦਿਆਸੰਪੂਰਨਪਦਿਅਗੋਵਿਦੁਰਿਦੈਮਨਾਇਆਜੇਦਣਦੁ
ਨਾਮੁਕਰਣਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਈ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਵਾਸਹਰਿਕਾਮੇਰਾਪੁਰਾਮੰਤਸਖਾਈ॥੩॥ਸਾਪਸੰਤ
ਇਕਤਕੋਬਾਲਕਕਰੁਮੰਗੇਵਾਲਬੇਸੁਜਨਜਨੁਕੁਨੁਮਭਲੇਵੰਡਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਦ
ਅਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦਿਨੁਇਆਸਗਲਦੁਖਮਿਟਾਇਆਸਗਲੁਲਿਖਾਇਆਪੁਰਹੁਆਇਆਵੀਅ
ਹੁਕੁਮਿਦਿਦਾਇਆਅਚਰਜਜੀਵਬਣਾਈਠਾਕੁਰਿਮੁਨਿਜਨਦੂਕੇਸਭਦੇਵਸੁਗਾਜਨੁਕਰੈਨਾਨ
ਕਜੁਹੋਆਵਜੇਅਨਹਦੁਰਾ॥੪॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਮਕਲੀਪਤਿਸਹੀ॥੫॥ਗੁਰੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਿਬੰਦਨਪੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਛੁੜਿਸਪਹੁਰਿਅ
ਪੁਨਿਦਾਹਰਿਹਰਿਗੁਜਉਨਨਕਪੁਰਦੁਰਪੁਰਿ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਕਟਣਭੈਹਾਠਸੁਖਸਗਹਰਿਰਾਇਦੀਨ
ਇਅਲਦੁਖਭੈਜੋਨਨਕਨੀਤਪਿਆਇ॥੨॥ਛੰਤਾ॥ ਜਸੁਗਾਵਹੁਦਰੁਭਗੀਦਰੁਭਗੀਹੋਕਰਿਗਿ
ਰੁਗਵੰਤਜੀਉ॥ਹੁਤੀਮਹਾਮੂਰਤਿਘੜੀਗੁਣਉਚਰਤਸੇਰਵੰਤਜੀਉ॥ਗੁਣਹਰਿਗਰਭੇਧੀਤੇਜਨਨਿ
ਇਕਾਨਿਪਿਆਇਆਸਠਲਜਨਮੁਭਾਇਅਤਿਨਕਜਿਨੀਸੇਪੁਰੁਪਾਇਆਪੁਨਦਨਤਲਿਕਿ
ਹਰਿਸਰਬਪਾਪਹੰਤਜੀਉ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਜੀਵਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਜੀਉ॥੧॥ਸਲੋਕੁ
ਉਦਮੁਅੰਗੇਰੋਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਾਕਖਨੀਸਾਤੁਪੁਰਾਵਸੀਨਾਨਕਨਾਮਅਪਾਰਾ॥੧॥ਸੰਰਸਾਇ
ਸਾਜਨਪਰਪੁਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਅਨੰਤਾ॥ਸੁਕੇਤੇਹਰਿਆਥੀਆਨਾਨਕਜਪਿਗੁਗਵੰਤਾ॥੨॥ਛੰਤਾ॥ਹਰਿ
ਜਰਸਬਸੰਤਮਹਚੇਰੁਵੈਸਾਖਸੁਖਮਾਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਪੁਮਿਲਿਅਮਉਲਿਅਮਾਨੁਰਨੁਸਭੁ
ਜੀਉ॥ਘਰਿਨਾਹੁਨਿਹਚਲੁਅਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਫੁਲਿਅਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਜਨਦੁਬੇਰੁ
ਣਹੋਵਿਦਅਮੁਲਿਅਸਾਵਰੁਭਗਿਪਾਇਆਵੁਖਗਵਾਇਆਭਈਪੁਰਨਾਮਸਜੀਉ॥ਬਿਨਦੰਤਿ
ਨਕਸਗਟਿਤੇਰੀਮਿਟੀਜਮਕੀਤੁਸਜੀਉ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਬਿਨੁਕੁਮਿਤੁਈਕਰਹੰਤ

ਅਨੇਕ ਕਿਸਲਬੀਧਨਕਾਧੀਆਨਨਕਕਰਮਹਿਲੇਖਾ॥੧॥ਜੇਕੁਣੇਸੇਮੇਲਿਆਦਿਛੋਰੇਗੀਅਪਿ॥
ਨਾਕਪੁਰਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕਦਰੁਪਰਤਾਪਾ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ਕੀਖਮਰੁਤੇਅਤਿਗਾਥਨੀਜੇਠਾਅਖਵੈ
ਪਾਸੀਉਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਰੁਦੁਹਾਗਣੀਵਿਸਟਿਕਰੀਰਾਮਜੀਉ॥ਨਹਵਿਸਟਿਅਵੈਮਰਤਹਾਵੈਮਹਗਰ
ਬਿਮੁਠੀਆਜਲਬਾਣੁਮਛੁਲੀਤਰੁਠੜਵੈਸੀਗਿਆਇਅਹੁਰੀਆਕਰਿਪਾਪਜੇਨੀਭੈਭੀਤਰੋਈ
ਦੇਇਸਸਨਜਾਮਜੀਉ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਓਟਿਤੇਗੀਰਾਪੁਰਨਕਾਮਜੀਉ॥੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਸਰਸਲ
ਜੀਸੀਪ੍ਰੀਤਮੈਇਬੁਭਿਲੁਗੁਣਨਜਾਇ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਗਦਿਗੇਨਨਕਸਹਜਿਸੁਰਾਇ॥੧॥ਕਰੁਗੁ
ਹੁਲੀਨੀਸਾਜਨਹਿਜਨਮਜਨਮਕੇਮੀਤਾ॥ਚਰਨਹਦਾਸੀਕਰਿਲਈਨਨਕਪੁਰਹਿਤਰੀਤਾ॥੨॥ ਛੰਤ॥
ਹੁਤਿਬਹੁਸੁਹੇਲੀਆਸਾਵਣਗੁਦਵੇਅਨੰਦਜੀਉ॥ਪਣਉਨਦਿਦੁਠੇਜਲਬਲਪੁਰਿਆਮਕਰੰਦਜੀ
ਉ॥ਪੁਰਪੁਰਿਗਰਿਆਸਰਬਠਈਹਰਿਨਾਮਨਵਨਿਧਿਗ੍ਰਿਹਭਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਕੁਲਸ
ਮੁਹਾਸਭਿਤਰੇ॥ਪ੍ਰਿਅਗੰਗਿਜਗੇਨਹਛਿਦੁਲਾਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਬਖਸਿਦਜੀਉ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਹਰਿਕੰਤੁ
ਪਾਇਆਸਦਾਮਨਿਭਵੰਦੁਜੀਉ॥੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਅਸਪਿਆਸੀਮੈਠਿਰਉਕਬਖੇਖਉਗੇਪਾਲਾ॥ਚੋਕੇ
ਈਸਾਜਨੁਸੰਤਜਨੁਨਨਕਪੁਰਮੇਲਣਹਰਾ॥੧॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਸੀਤਿਨਉਪਜੈਤਿਲੁਪਲੁਗੁਣਨਜਾਇ॥
ਦਰਿਸਾਪਹਸਰਣਾਗਤੀਨਨਕਆਸਪੁਜਾਇ॥ਛੰਤ॥ ਕੁਤਿਸਰਦਅੰਧੇਬੋਰੇਅਸੁਕਤਕੇਹਰਿਪਿਆਸ
ਜੀਉ॥ਬੇਜੀਤੀਦਰਸਨੁਠਿਰਤਕਬਮਿਲੀਐਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥ਬਿਨੁਕੰਤਪਿਆਰੇਨਹੁਖਸਰੇਹਰਕੰ
ਤਣਪ੍ਰਿਕੁਬਨਾ॥ਤੁੰਦਰੇਸੁਜਾਣਿਚਤੁਰੇਬੇਤੀਸਾਸਬਿਨੁਜੈਸੇਤਨਾ॥ਈਤਉਤਵਹਦਿਸਅਲੋਕਨਮਨਿਮਿ
ਸਾਕੀਪੁਰਪ੍ਰਿਆਸਜੀਉ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਪਾਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਪੁਪਰਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥੫॥ ਸਲੋਕ॥
ਜਲਟਿਬੁਝੀਸੀਤਲਰੁਣੇਅਨਿਤਨਿਉਪਜੀਸੀਤਿ॥ਨਨਕਪੁਰਪੁਰਨਮਿਲੇਦੁਤੀਆਇਨਸੀਕ੍ਰੁਤਿ॥੧॥
ਕਪਪਰੁਣੇਅਪਿਹਰਿਹਮਤੁਮਤੇਨਹੀਦੂਰਿ॥ਨਨਕਕ੍ਰਮਭੈਮਿਟਿਗਏਰਮਣਰਾਮਕੁਰਪੁਰਿ॥੨॥ ਛੰਤ॥
ਹੁਤਿਸੀਅਰਸੀਤਲਹਾਰਿਪੁਗਟੇਮੰਘਰੇਹੋਜੀਉ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਦਰਸੁਪਾਇਆਬਿਨਸੇਮਾਇਆਧੋ
ਜੀਉ॥ਸਰਿਕਾਮਪੁਰੇਮਿਲਿਹਜੁਰੇਹਰਿਚਰਣਸੇਵਕਿਸੇਦਿਆ॥ਹਰੋਰੋਰਸੀਗਾਰਸਭਿਰਸਗੁਣਗਉ
ਅਲਪਅਭੇਦਿਆ॥ਕੁਉਰੁਗਤਿਗੋਦਿਦਬੰਛਤਜਮੁਨਸਕੈਜੋਰੇਜੀਉ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਪੁਰਿਆਪਿ
ਮੇਲੀਤਹਨਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਰਜੀਉ॥੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਸੇਹਗਣੀਭੋਲਰਨਹੀਚੀਤਾ॥ਸੀਤਸੀਜੇ
ਗੀਨਕਾਧਿਹਿਪੁਗਟੇਪੁਰਮੀਤਾ॥੧॥ਨਵਬਿਨੋਦਅਨੰਦਕੋਰੁਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਸੰਗੇਬਨੇਅਨਬੰਛਤਠਾਪ
ਹਿਆਹਰਿਨਨਕਮਰੁਣੇ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ਹਿਸਕਰਕੁਭਿਅਨਿਰੁਦਤੀਆਪੁਠਗੁਣਗੁਣਵੰਤਜੀਉ॥ਸਪੀਸਹੇ
ਈਗਉਮੰਗਲੋਕਿਹਿਆਏਹਰਿਕੰਤਜੀ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲਾਮਾਏਮਨਿਧਿਆਏਸੇਜਸੁੰਦਰਸੇਹੀਆਵਣੁਬਿਣੁ

ਅਨੰਤਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਤੇਭਵਦਭਵਦੇਰਾਮਾਦੇਖਿਦਰਸਨਮੇਹਿਨਾਮਿਲੇਸੁਆਮੀਏਛੁਪੁਨੀਮਨਿਜਪਿਆਸਿਰਮਲਾ
 ਉਮਾਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨੀਤਕਰਹੁਰਲੀਆਹਰਿਮਿਲੇਸ੍ਰੀਪਰਕੇਤਜੀਉ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਸੰਤਸਹਈ
 ਕੇਭਵਦਭਵਦਹਰਾਸਭਰੇਉਰੇਜਦੀਅਹਿਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਰੀ॥੧॥ ਜਿਨਾਜਨਿਆਸੇਏਤੋ
 ਭੁਰੇਸੇਬੀਰਾਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਰਟੈਹਰਿਜਪਿਉਤਰੇਤੀਰਾ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ਚਰਣਬਿਰਜੀਤਸਰਭਿਪਦੇ
 ਟਿਆਸਗਲਕਲਕਲੇਸਜੀਉਆਮਦਣਜਾਦਣਦੁਖਹਰੇਹਰਿਭਗਤਿਕੀਆਪਰਦੇਸੁਜੀਉਅਹਿ
 ਰਤੇਸਹਜਿਮਤੇਤਿਲੁਨਾਨਰੇਬੀਸਰੇ॥ਤਜਿਆਪੁਸਰਣੀਪਰੇਚਰਣੀਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਨਰੇ
 ਬਿੰਦਗੁਣਨਿਪਿਸ੍ਰੀਰੰਗਸੁਆਮੀਆਦਿਕਉਆਦੇਸੁਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਾਇਆਧਰੁਜੁਭੁ
 ਗੋਇਕਦੇਸੁਜੀਉ॥੧॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ—

ਰਾਮਕਲੀਕੀਦਰਸਲੋਕਾਨਤਿਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਸਲੋਕ੫:੫ ॥ ਚੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣੀਦਤੈਸੇ
 ਜੀਭਾਦਿਛੁਰਿਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਦਗਾਹਕਬਸੀਭਾਹਰਿਨਾਮੇਮੰਤੁੜਿਨਾਇਕਟੇਹਉਮੈਰੇਗੁਨਾਨਕਸਾ
 ਕੁਰਤਿਨਾਮਿਲਾਇਆਜਿਨਾਪੁਰੇਪਦਿਆਸੰਜੋਗੁ॥੧॥੫:੫॥ ਇਕੁਸਜਣੁਸਭਿਸਜਣਾਇਕੁਦੈਰੀਸਰੇ
 ਏ॥ਕੁਰਪੁਰੈਦੇਖਾਇਆਦਿਨਦੈਸਭਥਾਦਿਆਸਕਤਦੁਰਜਨਭਰਮਿਆਜੇਲਗੇਦੂਚੈਸਾਦਿਆਜਨਾ
 ਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭੁਭੁਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਟਣਹਰੈਬਾਟੁਅਪੇਹੀਬਟੀਅੰ
 ਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇਅਲਖਥੁਆਟਿਆਮਗਮਅਥਹਬੇਅੰਤਪਰੈਪਰਟਿਆਮਪੇਦਭੁਪਰਿਸਾ
 ਅਪਿਦੁਜੀਗਟਿਆਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਕੇਦਰਮਟਿਆਸਚਾਸਹਿਬੁਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਿਆ
 ੫੧॥ ਸਲੋਕ੫:੫ ॥ ਸੁਣਿਸਜਣਪ੍ਰੀਤਮਮੈਰਿਆਮੈਸਤਿਗੁਰਦੇਹੁਦਿਖਾਇਆਹਉਤਿਸੁਦੇਵਾਮ
 ਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਇਆਫਿਸੁਸਤਿਗੁਰਬਹਰਿਭੁਜੀਦਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
 ਤਿਨਾਮਿਲਾਇਯੁਜਿਨਸਦਹੀਦਰਤੈਨਾਇ॥੧॥੫:੫॥ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਮਿਲਣਕੀਕਿਉਪਦਾ
 ਭੁਤੇਯਿਕੋਈਅੈਸਾਸਜਣੁਲੋਕੁਲਹੁਜੇਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਿ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲਾਇਆਜਤਦੇਖਣੇ
 ਏ॥ਜਨਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਸੇਦਿਆਤਿਸੁਜੇਦਰੁਅਦਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਵਣਹਰੁਤਹਿ
 ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਐ॥ਜੇਸੁਰਖੈਕਿਰਪਧਰਿਰਿਜੁਕਸੀਮਾਹੀਐ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਦੁਸਿਸਭਨਾਇਕ
 ਗਾਪਲੇਬਾਲਕਵਾਗਿਦੇਕੈਆਪਕਗਾਕਰਦਾਅਨਦਬਿਨੋਦਕਿਛੂਨਜਾਣੀਐ॥ਸਰਬਧਰਾ
 ਰਥਹਉਤਿਸੁਕਰਬਣੀਐ॥ਗਾਈਐਕਉਨੰਤੁਗਫਣਜੇਗਿਆ॥ਜੇਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇਤਿਰਿ
 ਰਸੁਭੋਗਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕ॥੫:੫ ॥ ਭੀੜੁਪੁਸ਼ੇਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭਰਖੈਭੁਟੰਬੈਨਾਇਕਾ

ਆਪੇਪੁਰਾਸਾਹੁਆਪੇਜੀਭਟਿਆਆਪੇਕੁਪਾਸਹੁਆਪੇਰੰਗਟਿਆ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਸਦਾਸਭਾਇਆਪੁਰਮਾਤਪਤਕੰਠਿਲਾਇਦਾਲਪੁਰੇਬਲਕਪਾਇਆਦਇਅਲ
 ਦੇਸਭਿਜੀਅਜੰਤੁਹਰਿਨਕਨਦਰਿਨਿਹਲਿ॥੧॥੫:੫॥ਪਾਇਦੁਤੁਪੁਰੇਹੁਜਿਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਕੈਦੁਖ
 ਦੇਗਮਸੰਤੋਖੀਅਉਤਰੇਮਨਕੀਕੁਧਾਉਰਿਵਟਤਿਤੁਹਰਿਅਕੀਤਿਆਨਕਕਿਸਾਮਾਨੁਖ॥੨॥
 ਭ੍ਰਿੰਗੀ॥ ਸੋਐਸਦਤਰੁਮਨਪੁਨਵੀਸਰੋਘਪ੍ਰੀਨਮੁਹਤੁਰਸਤਿਸੁਬਿਨੁਨਸਰੋਘਅੰਤਰਿਬਹਰਿਸੰ
 ਭਿਅਕੋਲੁਕਿਕਰੋ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰੋਘੇਅਪਿਸੋਰਵਜਲੁਤਰੋਘਾਗੁਗਤੁਗਿਅਨੀਤਪਾਸਿਸੁਕਿਰਪਕਰੋ
 ਜੇਪੁਰਪਰਧਾਨਿਸੋਬਲਪਰੋ॥ਜਿਸਹਿਜਰਾਏਅਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੋਘਾਤਿਸਹੀਅਲਿਅਸਦੁਮੰਤੁ
 ਹਰਮਨਿਪਰੋ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਪ:੫ ॥ ਧੰਨੁਸੁਰਗਸੁਰੰਗਰੋਮਾਲਾਪਤਸਭਤਿਖਜਾਇਆਪੰਨੁਸੁਜੰਤ
 ਰੁਪਵਰੋਜੇਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਉ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨੀਇਭੁਅਗਧਿਅਤਿਨਸਦਬਲਿਹਰੋਜਉਤਿਨ
 ਰੀਪੁਰਿਹਮਬਾਛਦੇਕਰਮੀਪਲੇਪਾਇ॥ਜੇਰਤੇਰੰਗਿਰੋਦਿਦਕੈਉਤਿਨਬਲਿਹਰੋਜਉਆਖਾਬਿਰ
 ਭਾਜੀਅਕੀਹਰਿਸਜਣਮੇਲਪੁਰਾਇਆਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲਾਇਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇਆਜਨਨਾਨਕਪਾਇ
 ਆਮਗਮਰੁਪੁਅਨਤਨਕਾਦੁਜਾਇ॥੧॥੫:੫॥ਧੰਨੁਸੁਦੇਲਾਪ੍ਰੀਧੰਨੁਧਨੁਮੂਕਤੁਪਲਸਾਹਾਧੰਨੁਸੁ
 ਦੇਸਸੁਜੰਗਰੁਜਿਤੁਰਿਠਗੁਰਦਰਸਾਹੁਅਨਕੀਅਇਛੁਪੁਰੀਆਹਰਿਪਾਇਆਮਗਮਅਪਾਹੁਹ
 ਮੈਤੁਟਾਮੇਧੁਇਭੁਸਦਨਾਮੁਅਧਾਹਾਜਨਨਾਨਕੁਲਭਾਸੇਦਹਰਿਉਧਰਿਅਸਗਲਸੰਸਾਰ॥੨॥
 ਭ੍ਰਿੰਗੀ॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹੁਰਗਤਿਦਿਗਲੇਦਿਤੀਅਨੁਸਓਪੇਜਿਸੁਰੰਗਰਠਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅਨੁ
 ਜਿਸੋਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੰਗਰਤਿਆਓਨਾਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਇਕਉਨਭਤਿਆਓਨੀਪਛੈਜਗੁਰੁਚੈ
 ਰੋਗਈਓਓਨੀਪਅਰਭੁਓਨਾਹਜੋਗਈ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਅਇਤਿਨੀਪੁਰੁਜਾਇਆਧਉ
 ਬਲਿਹਰੀਤਿਨਜਿਖਸਮੈਰੁਣਿਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਪ:੫॥ ਹਰਿਇਕਸੈਨਲਿਮੈਦੋਸਤੀਹਰਿਇਕਸੈ
 ਨਲਿਮੈਰੰਗੁਹਰਿਇਕੋਮੇਰਸਚੋਟੇਹਰਿਇਕਸੈਨਲਿਮੈਸੰਗੁਹਰਿਇਕਸੈਨਲਿਮੈਗੋਸਟੇਮੁਪੁਮੈਲਾ
 ਰੋਨਰੰਗੁਜਾਣੈਬਿਰਥਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੈਰੰਗੁਹਰਿਇਕੋਮੇਰਸਲਤੀਭੰਨਣਾਪੜ੍ਹਰਸਮਰਭੁ
 ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਦਾਤਾਰੋਸਿਰਿਦਾਤਿਆਜਗਹਭੁਹਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇਕਰੋਜੋਸਿਰਿਸੁਭਨਾਸਮਰਭੁ
 ਅਤਿਸੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਭੁਵਰੁਸਹਿਬੁਭੁਮਿਲਾਇਆਜਿਨਿਤੁਰਿਅਸ
 ਨਸਜਗਤੁਅਨਕੀਅਇਛੁਪੁਰੀਆਪਾਇਆਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾਨਨਕਪਾਇਆਸਦਨਾਮੁਸਦਹੀਭੋਗੇ
 ਭੋ॥੧॥੫:੫॥ਮਨੁਖਕੋਰੀਦੋਸਤੀਮਾਇਆਕਸਨਬੰਧਾਵੇਖਦਿਅਪੀਭਜਿਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇ
 ਈਧੁਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਣਨੀਮਨੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕੂੜਗੀਦੁਨਰਲਈਚਿਕੜੀਪਥਰਬੰਧੁ॥
 ਅੰਧੋਅਪੁਨਜਾਣਨੀਠਕੜੁਪਿਟਨਿਪੰਧੁ॥ਛੂਠੈਮੋਹਿਲਪਟਾਇਆਹਉਉਕਰਤਬਿਹੰਧੁਕਿਪਾਕਰੋਜਿ

ਜਿਹਰੁਪੇਨਭਿਖਦੇਰਿਚਰੁਖੀਨਗਦੁ॥ਜਿਤੁਰਿਹਕਿਛੁਨੋਦਦੀਰਿਹੁਦਿਨਿਬੋਲਨਿਗੰਧੁ॥

ਸੁਆਪਣਿ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਏ ਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਨਿ ਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੋਰ ਤੇ ਦੀਵਰ ਸੇਈ ਸਵਰ ਕਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਤ ਖਸਮ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨ ਖਾ ਕਾ ਅਨੁਮੈਲ ਦੇ ਕਰੇ ॥ ਦੇਸੀ ਸਿਖ ॥
ਦਿਸੈ ਸਦਾ ਮਹਾ ਪੁਰੁ ਏ ਭਗਤ ਕਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਦਿਖ ਲੇ ਮਹਾਤਿ ਸੁਨ ਮਿਲੈ ਪਰਾਮਾਨੁ ਤਹੁ ॥ ਏਨੇ ਪਾਉ ॥
ਦਕਨ ਦੇ ਨੁਕਾਨ ਏਨੇ ਪਿਨਾਤੁ ॥ ਨਿਪਨੁ ਕਰ ਕੈ ਕੈ ਸਬ ਦਿਲਹਾ ॥ ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤ ਖਾ ਕਮ ਸਤ ਕਿਸਿ ॥
੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫ ॥ ਘਰ ਠਾ ਖੀਨੁ ਸਭੁ ਦੇਣੁ ਸੁਣਾਈ ॥ ਚੋਰੁ ਏ ਕਰੈ ਓਧਾਰਣਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨੁ ਮੁਖ ॥
ਛੁਬੀਲੀ ਪਿਛੁ ਤੈਰ ਮਨ ਸਾਧਣਾ ॥ ਦੂਜੁ ਸੇਤਨੇ ਪੁਰ ਚਾਇ ॥ ਦਸਿ ਦਿਖਾ ਮੈ ਕਰਣਾ ॥ ਏਨੀ ਨਾਰੀ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥
ਨਾਰੀ ਕਿਸੈ ਦਿਖਾਈ ॥ ਪਿਛੁ ਛੁਬੀਲੀ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥
ਕੀਨ ਮੈ ਨਾਰੀ ਦੇਸਾ ॥ ਜਿਹੁ ਹਉ ਲਾਈ ॥ ਤਿਹੁ ਹਉ ਲਾਈ ॥ ਤਿਹੁ ਹਉ ਲਾਈ ॥ ਤਿਹੁ ਹਉ ਲਾਈ ॥ ਤਿਹੁ ਹਉ ਲਾਈ ॥
ਜੋ ਪਿਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਿਰ ਮਉਗਾਣ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸਭਿ ਗਏ ॥ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ਕਰਮ ਹੀ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥
ਨੀਤੀ ਕਦੇ ਨਾਨਕਾ ॥ ਦੇਵਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥ ਮਣਹਿ ਰਲੀਆ ॥ ਇਕ ਦੇਵੁ ਹਰਿ ਪੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਘਰੇ ॥
ਨਤੁ ਰੋਲਤ ਹਰਿ ਮਨ ਸਾ ॥ ਪੁਰਣ ਹਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਪੁਰਿ ॥ ਮਾਇਤੁ ਸਭਿ ਦੁਖ ਦਿਸਾ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥
ਮਨ ਸਭਿ ਕਿਲਾ ॥ ਦਿਖ ਜਹਿ ਦਿਖਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ॥ ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ॥ ਨਿਰੰਗ ॥ ਛੁਬੀਲੀ ॥
ਇਆ ਸੁਆਪਣੁ ॥ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਮੁਖ ਪਰਾ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕ ਤੈਲਿ ॥ ਦੇਸੀ ਮਨ ॥ ਨਿਪੁਕ ਮਾਪ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ॥
ਦਾਨੁ ਏਨੁ ਦੇਹੁ ॥ ਦਗੁ ਮਨਿ ॥ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਅਵਹਿ ॥ ਚਿਤਿ ਤਿਸੈ ਸਦਾ ॥ ਸੁਖ ॥
ਤੁਅਵਹਿ ॥ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮਨਾ ॥ ਹਿਦੁਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਅਵਹਿ ॥ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕੀਕ ॥ ਨਿਮਾ ॥ ਜਿਸਦਾ ਕਰਤਾ ॥ ਮਿਤੁ ॥
ਕਾਜ ਸਦਾ ॥ ਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਅਵਹਿ ॥ ਚਿਤਿ ਤਿਸੈ ਪਰਵ ॥ ਜਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਅਵਹਿ ॥ ਚਿਤਿ ਬਹੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪਨਾ ॥
ਤੁਅਵਹਿ ॥ ਚਿਤਿ ਸੋਦਰੁ ॥ ਪਰਵ ॥ ਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਅਵਹਿ ॥ ਚਿਤਿ ਤਿਸੈ ॥ ਕੁਲ ॥ ਏਧਾਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫ ॥
ਦਗੁ ਮਨਾ ॥ ਬਹੁ ਮਨਾ ॥ ਤੁਫੀ ਕੁਫੀ ॥ ਗਏ ॥ ਹੀ ॥ ਧੋਵੈ ॥ ਕੁਬਣਾ ॥ ਏ ॥ ਮਾਇਆ ॥ ਨੇਬ ॥ ਪੁਪਏ ॥ ਅੰਦਰੈ ॥ ਮੈ ॥ ਸੁਆਪਣੁ ॥
ਰੋਹਿ ॥ ਮੈ ॥ ਛਿਰਿ ॥ ਛਿਰਿ ॥ ਮੈ ॥ ਜਦੈ ॥ ਨੀਵ ॥ ਦਿਆ ॥ ਪਿਆ ॥ ਕਮੀ ॥ ਸਤ ॥ ਪਿਆ ॥ ਮੁਖ ॥ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਕਹਾ ॥ ਦੇ ॥ ਬੈ ॥ ਸੋ ॥ ਜਾ ॥ ਮਨ ॥
ਮਹਿ ॥ ਜੁਗਤਾ ॥ ਤੁਹ ॥ ਕਟੇ ॥ ਕਿਆ ॥ ਠਾ ॥ ਲੁਪ ॥ ਏ ॥ ਹੀ ॥ ਸਾ ॥ ਦਿ ॥ ਚਿ ॥ ਬੈ ॥ ਠਾ ॥ ਬਹੁ ॥ ਨਬ ॥ ਏ ॥ ਨੀ ॥ ਤਬੈ ॥ ਠਾ ॥ ਛੀ ॥ ਤੋ ॥ ਰਬ ॥ ਏ ॥
ਸਸਤ ॥ ਵੀ ॥ ਚ ॥ ਕਰ ॥ ਦੇ ॥ ਸਤਿ ॥ ਬਗ ॥ ਨਾ ॥ ਲਿ ॥ ਜੋ ॥ ਕੁ ॥ ਕਟੇ ॥ ਨਾ ॥ ਏ ॥ ਹੀ ॥ ਸਾ ॥ ਹੀ ॥ ਗਮੇ ॥ ਤੀ ॥ ਦਗ ॥ ਠਾ ॥ ਬਹੁ ॥ ਰੁ ॥ ਰੁ ॥ ਲਣ ॥ ਏ ॥
ਮਹਿ ॥ ਰਿ ॥ ਅ ॥ ਦੇ ॥ ਚ ॥ ਰ ॥ ਬਹੁ ॥ ਲਾ ॥ ਮਤੁ ॥ ਏ ॥ ਮੈ ॥ ਦੁ ॥ ਲਖ ॥ ਏ ॥ ਜਿ ॥ ਤੁ ॥ ਕੋ ॥ ਲਾ ॥ ਏ ॥ ਮਾ ॥ ਤਿ ॥ ਤ ॥ ਹੀ ॥ ਲਾ ॥ ਗਾ ॥ ਕਿ ॥ ਸੁ ॥ ਦੇ ॥ ਸੁ ॥ ਦੇ ॥ ਸ ॥ ਜ ॥
ਏ ॥ ਏ ॥ ਏ ॥ ਸ ॥ ਤਿ ॥ ਗੁ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਦ ॥ ਰ ॥ ਤ ॥ ਨੀ ॥ ਰੁ ॥ ਪੁ ॥ ਰੇ ॥ ਜਿ ॥ ਸੁ ॥ ਪ ॥ ਧ ॥ ਤਿ ॥ ਸੋ ॥ ਪ ॥ ਏ ॥ ਸਿ ॥ ਖ ॥ ਹੀ ॥ ਸ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਏ ॥ ਇ ॥ ਕ ॥ ਠੇ ॥ ਏ ॥ ਸ ॥ ਤਿ ॥ ਦੁ ॥ ਕੋ ॥
ਮਾ ॥ ਏ ॥ ਰ ॥ ਤ ॥ ਨ ॥ ਪ ॥ ਦ ॥ ਰ ॥ ਥ ॥ ਮ ॥ ਠ ॥ ਕ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਦ ॥ ਰਿ ॥ ਰ ॥ ਪੁ ॥ ਰੇ ॥ ਖ ॥ ਇ ॥ ਖ ॥ ਰ ॥ ਚਿ ॥ ਰੇ ॥ ਤੇ ॥ ਏ ॥ ਨ ॥ ਮ ॥ ਏ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਦ ॥ ਰ ॥ ਸੁ ॥ ਦੁ ॥ ਰਿ ॥ ਠੇ ॥ ਹੀ ॥
ਏ ॥ ਏ ॥ ਏ ॥ ਜ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਜਿ ॥ ਸ ॥ ਦੇ ॥ ਮ ॥ ਸ ॥ ਤ ॥ ਕਿ ॥ ਰੁ ॥ ਗਿ ॥ ਪੁ ॥ ਰਿ ॥ ਲਿ ॥ ਖਿ ॥ ਮ ॥ ਸੋ ॥ ਸਿ ॥ ਖ ॥ ਰੁ ॥ ਪ ॥ ਰਿ ॥ ਮ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਪਿ ॥ ਤ ॥ ਰਿ ॥ ਮ ॥ ਏ ॥

ਸਿਸਟਿਓਤੈ ॥੧॥੫:੫॥੫॥ ਰਿਤੁ ਅਖਾਏ ਬਹੁਤੀਰਾ ਹੀਕੋਰਕੁ ਮੇਰੇ ਜਿਨੇਹਾ ਅੰਦਰੇ ਸੋਹੁ ਨਿਤ ਕਰਮਿ ਦਿਆ
 ਤੇਸਹ ਸਿਨੀ ਦੇਹਾ ਕੁੜੀ ਅਵੈ ਕੁੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਅ ਕੀ ਨਿਤ ਜੇਹਾ ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਛੋਰੇ ਮਾਏ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤ ਹੋਹਾ ॥
 ਦੇਖਾ ਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਬੁਧ ਮਨਿ ਲਗਾਤਿ ਸੁਮੇਹਾ ਠਗੇ ਸੇਤੀ ਠਗੁਰ ਲਿਆਇ ਅਸਥਿਥਿਥਿ ਕੋਜੇਹਾ ਸ
 ਤੇ ਸੁਰਸਰਾ ਛੁਨਾਵ ਗੀਦਿ ਚਦੋ ਕਦੈ ਤਉ ਪਾਸੁ ਅਇਆ ਲੋਹਾ ਬਹੁਤੇਰੀ ਬਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਦੇਤਾ ਉਪਾਤਿ
 ਅਪਰਦਾ ਅਗੇ ਅਇਓ ਲੋਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਰਣੀ ਅਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੁ ਰਪੁਕੰ ਜਹੋਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈ ਰਪੁਤ
 ਰਸਮਾਨੋ ਅਇਓ ਨਕਦੇ ਕਰੇ ਸੁਪੁਦੇਹਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਉਪਾਤਿ ਸੁਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਿਨੇਹਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਬਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੋ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਦੇਸੇਹਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀ ਐਸ ਦਸ
 ਰਸੁ ਭੋਹੇਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਰੁ ਪੁਰਾਣਾ ਚੰਦੁ ਸੇਰੁ ਪੁਰਾਣੀ ਜੇਰੁ ਪੁਰਾਣਾ ਚੰਦੁ ਸੁਦਹਾਹ ਸਿਨੁਈ ॥
 ਜੇਸੇ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਓਇ ਮੈਂ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੀ ਸੂਰਸਟੁ ਕਲਮ ਲਿਖਿ ਸੁਖਈ ॥ ਜਿਸੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿ
 ਭਉ ਸੇਰਈ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਲਸਚਾ ਸੋਥਿ ਅਈ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਨਪੈ ਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸੇ ਸੇ
 ਰਾਇਆ ਲੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ५:੫ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਲਾਪੇਬਖਸਿ ਲੋਹਾ ਸ
 ਦਾਜ ਪੀਤੇਰਾ ਮੁਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਧੁਖਾਨੁ ਸੇਇ ॥ ਹਥ ਦੇਇ ਮਾਪਿਰ ਪੁਦਿ
 ਪੈ ਚਉਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਕੋਣਿ ਏਰੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੋ ਸੰਗਿ ਓਮੈ ਰੇ ਗੁਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰ
 ਭੋਖ ਸਮੁਏ ਕੋਰਦਿ ਰਹਿਅ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਹਿਅ ॥ ਵਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਲਾਪਣੀ
 ਸੋਭਿ ਦੇਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਦਾਨ ਨ ਕਪੀਰਿ ਏਹਾ ॥੧॥੫:੫॥ ਏਕੋ ਜਪੀ ਐਸੇ ਮੈ ਮਾਹਿਓ ਕੀ ਸਰਣਾਇ
 ਇਥ ਸੁਸਿਉ ਕਰਿ ਪਰਹੁ ਹੀ ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀ ਐਸ ਭਾਕਿ ਛੁਪਲੇ ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਸਿ
 ਰੋਹ ਸਿਪੁਰੁ ਇਕੋ ਏਕੁ ਪਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਅਜਾਇ ॥ ਵਰੁ ਗੀਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਚਿ
 ਅਨਿਦੁਰਾ ਮਾਇ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ॥ ਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਅ ॥ ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਨਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਨ ਨ ਕਥਮ
 ਅਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੇ ਪਦ ਲਾਮਾ ਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉਣਾ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੇ ਪਦ ਲਾਜਿ ਤਾਤਿ ਨੈਰੈ
 ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ਗੁਤਿ ਸੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ਗੁਤਿ ਰਮਲੀ ॥ ਪੁੰਨਿ ਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ
 ਰੇਖ ਪੁਛੁ ਐ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨ ਉਨਿ ਪਿਛੁ ਚੀਐ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੇ ਪੁਰੁ ਵਲਿ ਤਿਸੁ ਕਿਅ ਮੁਹੁ ਛੰਦਗੀ
 ॥ ਜਿਸੇ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਸੁਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੫ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਰੇ ॥
 ਤੁਧੁ ਭੁਲੇ ਸਿਜ ਮਿਜ ਮਿਮਰ ਦੇ ॥ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕ ਨਿਹਾਰੇ ॥੧॥੫:੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਪੁੰਨਾ ਪਣਾ ਘਟਿਅ ਦੁਖ
 ਵੀਖਟਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ॥ ਅਕੋਇ ਨ ਬੰਦਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈ ਤੂੰ ਸਮਰਪੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨ
 ਚਿਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖਾ ॥ ਗਨੀਉ ਦਰਮਾ ॥ ਸੁਣਿ ਕੋ ਜਮ ਕੋ ਦੂਤ ਨਾਇ ॥ ਤੇਰੈ ਛਾਉ ਜਾਹਿ ॥ ਰਵਿ ਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਰਾ

ਹੁਕਮ ਸਬਦੀ ਪਰਿਪਾਹਿ। ਜਿਨ ਕਉ ਛਗੀ ਪਾਸਾ ਸੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸੇਖਰਿ। ਕਾ ਲਿਖਿ ਰਿਹੈ ਹੋ ਪੁੰਨੁ ਹੁਣੈ ਦੇਵ
ਸਭ ਸੈਨੈ ਕੇ ਪਾਸੁ ਸਮਾਏ ਸਹੀ ਸਹੀ। ਬਿਰਥ ਕੇ ਇਨ ਜਾਇ ਜਿਅ ਦੈ ਤੁਧੁ ਅਹਿ। ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫
ਜਾਤਿ ਸੁਨਣੁ ਏਹੁ ਪਰਬੁ ਅਨਾਖੁ ਦੇਹੁ ਅਧਰਾ ਅਗਮੁ ਅਗੇ ਦਰਸਾਹਿ ਬੋਸ ਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤੁ ਰਾਹੁ
ਨਿਰਦੈਰੁ ਸਦੁ ਸਚੁ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਜਾਈ ਐ ਅੰਗੁ ਨ ਪਾਰਾ ਦੁਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋੜੈ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਦ
ਸਭੁ ਬਿਖਿਆਰੁ ਸਭੁ ਰਾਸੇ ਸੁਖੀ ਏਸੁ ਸੁਖਾ ਹਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਰਗਾ ਜਿਨ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭਨਾ ਮਸਹਾਰੁ
ਸਾਹੁ ਨ ਨ ਕਹੈ ਕੁਆਰਾ ਪੋਸੰਤ ਨ ਰੋਣਾਹੁ ੧॥ ੫੪੫॥ ਅਨਦੁਖ ਬਿਸੁਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਅ
ਸਿਆਣਪ ਛੁਡੇ ਹਿਨਾਨ ਕਉ ਦਰਸਿਨਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਨਾਤੁ ਅਵਹਿ ਦੁਸਿ ਬਹੁਤੀ ਘਣ ਦਣੇ
ਅਵਹਿ ਦੁਸਿ ਬੇਦ ਪਕੁ ਦਣੇ ਨਾਤੁ ਅਵਹਿ ਦੁਸਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈ ਐ ਨਾਤੁ ਅਵਹਿ ਦੁਸਿ ਪਰਤੀਧਾਈ ਐ
ਅਵਹਿ ਦੁਸਿ ਕਿਤੈ ਸਿਆਣਪੈ ਨਾਤੁ ਦੁਸਿ ਬਹੁਤਾ ਦਾਨੁ ਦੇ। ਸਭ ਕੋ ਤੇਰੇ ਦੁਸਿ ਅਗਮ ਅਗੇ ਰਹਾ ਤੁਰਗਤ
ਨਿਭ ਰਾਤਾ ਤੁਣੇਗਾ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਅਪੇ ਦੈ ਦੁਆ ਪਿਨਾਰਾਇਣੁ। ਏਹਿ ਦੈ ਦੁਜੀ ਅਕ ਦੁਖੁ ਸੁ
ਣਾ। ਗੁਰਕ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਇਣੁ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਮਾਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭੁ ਖਮਿ ਟਾਇਣੁ। ੧॥ ੫੪੫॥
ਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ। ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਸਹੈ। ਹੁਕਮੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੋਚੈ
ਤਿਹੁ ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ। ਹੁਕਮੇ ਨਾਨਕੁ ਥੀਵੈ। ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਹਰਖ ਅਨੰਦ। ਹੁਕਮੇ ਜਪੈ ਨੀਰੋ
ਗਮੰਤਾ ਹੁਕਮੇ ਅਵਣ ਜਾਣੁ ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੁਖ
ਕੁਰਬਾਣੁ ਚਿਤੇ ਰਾਸੇ ਦਵਾਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਚੰਦੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਗਦੈ ਕੁਣਾ ਅਪਗਾ ਸੇ ਚੰਦੀ ਧਨੁ ਪਾ
ਸੁਲੋਕੈ ਨੀਰੋਗੁ ਸੇ ਚੰਦੀ ਭਾਗੁ ਚਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰਾ ਚੰਦੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਕਲਣੇ ਦਿ
ਗਾਮੰਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਅਵੈ ਕਦੇ ਹਰਿ। ਕਪੜੁ ਰੋਜਾ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਗਾ ਸੇ ਚੰਦੀ ਕੁਣ ਦੈ
ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮਮਿ ਭਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਉਮ
ਤ ਨਿਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ। ਅਠਪਹਰ ਬੁਠਗਾਉ। ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਸਚਾਇ ਹੈ ਸੁਆ
ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰਥੁ ਸਭ ਲੁਹੈ ਮਿਤ ਮਹਿ ਲਾਇ। ਹੁਕੁ ਉਪਦੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿ ਅਵ
ਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਐ ਬਉ ੧॥ ੫੪੫॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਤਿਦੇ। ਭਾਣੈ ਜਪਤੁ ਪਸੰਜ ਮੇਰੁ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੋਇ। ਭਾਣੈ ਜੋ ਨਿਭ ਦਾਈ ਐ ਭਾਣੈ ਬਪਸਿ ਕਰੇ। ਭਾ
ਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀ ਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇ। ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਤਿਧਰੇ। ਭਾਣੈ ਭੋਗੁ ਰਾਇ ਦ
ਮਾਨਿ ਕਰੇ। ਭਾਣੈ ਫਰਕਿ ਸੁਕੁ ਭਉ ਅਉਤਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇ। ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿ ਸੁਰਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ
ਭੇਰੇ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਦੁਸਿ ਅਣੀ ਸਚੇ ਰਾਮ ਹਉ ਜੀਵਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ। ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ

ਅੰਕ ਪਾਏ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇ ॥ ਤੇਰਾ ਉਸਦ ਸਦਾ ਪੀਐ ॥ ਤਿਸਨ ਉਪਦਿਕਰ ਲਾਇ ਤੇਰੇ ਪੀਐ ॥ ਰੋਹੁ ਸੇਰੁ ॥
 ਕੁਝੈ ਜਿਸੁ ॥ ਉਮਿਦ ਸੋ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਪਤਿ ਲਾ ॥ ਉਯੋ ਧੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੋ ॥ ਖੰਡੁ ਧਰਮੰਤਰ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣ ॥ ਧਰ
 ਮ ॥ ਧਰਮੰਤਰੁ ਪੁਸਰੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫ ॥ ਅਖਿਤੁ ਪਿਆਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛੁਡਿ ਗਏ
 ਨਾਮੰ ॥ ਗੁਰੂ ਜੈ ਗੁਰੂ ॥ ਤਿਸ ਜਨ ਮੈ ਕੀਮਤ ਪਉਦੀ ॥ ਉਤੁ ਪੁਬਿਨੁ ਅਨੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਸਸੁ ਦਿਹ
 ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਉਸ ਸੁਰਾਵ ਦੀ ਜੇਠ ਉਪਉਪਉ ਸੁਰੇ ॥ ਹਭੇਰੁ ਸੁਪਣੇ ਦੇਵਤੁ ਜਮੈ ਸਜਣੁ ਰੂਪੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜੇ ਸੁਰੁ ਦੁਠਾ ॥ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਦਾ ॥ ਜਿਸੁ ਰੁਦੁ ਠਾ ॥ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਪਰਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰ
 ਧੁਰੁ ਸੁਖ ਪਰਤ ਰਣੇ ॥ ਜਿਸੇ ਲਾਏ ਸਚਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਅਇਆ ਹਥਿ ॥ ਨੁ ਸੁਰਹਿ ਅਰਾਧ
 ਜਿਸੇ ਨੇਏ ਕੋਰੁ ॥ ਗੁਰਗਤਿ ਸੁਜਾਨਣੇ ॥ ਧੁਰੁ ਸਭਨ ਕੀਰੇ ॥ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰੋਣੇ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੇਜ ਦਿਨੁ ਟਸਰੁ
 ਕਰਣੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ॥ ਹਰੁ ਦੁਦਾਈ ਛੋੜਿਆ ॥ ਹਰੁ ਕਿਸੁ ਤਿਆ
 ਮ ॥ ਹਰੇ ਸਾਕੁ ਕੁਝ ਦੇ ॥ ਤਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਥੈ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਛਿਰਦੀ ਛਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਉਪਉਠਾ ਵੀਖੀ
 ਏ ਬਹੁ ॥ ਦਿਸਦੁ ਰਪਥਾ ॥ ਤਾਹਉ ਸੁਖ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਸੁਤੀ ਜਗੁ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈਲਧਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜੇ ਦੁਖ ਸੰਤ ਪਜੰਤੁ ॥ ਪੁਰੁ ਲੀਐ ॥ ਜੇ ਕੀਚ ਨਿਲ ॥ ਪਉਪਾਵ ਤਾ ਕੀ ਨ ਘਲੀਐ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਦਿਸੇ ॥ ਨ ਉਸੁ ਨੀ
 ਧੁਰੁ ਕੀਐ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਦਿਸੇ ॥ ਨ ਉਸੁ ਜੇ ਨੀ ॥ ਚੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਅਵੈ ॥ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਤੁ ਰੰਗੁ ਦੇ
 ਜੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਅਵੈ ॥ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇਗਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਅਵੈ ॥ ਚਿਤਿ ਸੁਖ ਰੋਗੀ ਅਗਸੁ ਦੀ ਦੁਹੇਲਾ
 ਕੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨ ਉਦਿਸੀਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਬੰਦ ਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਰਿਠਾ ॥ ਤੂ ਨਾਨਕ ਅਨਿਰਠਾ
 ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਦਿਚੇ ॥ ਲੇਜੇ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਣਾ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਪਾਵੁ ਸੁਹ ਦੇ ਜਾਤਉ ਪਿਰਿ ਜੁ
 ਰੇ ਸੀਸੁ ਹਰ ਦਰਦੀ ॥ ਜੀਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿਨਾ
 ਸਰਸੀ ਗੰਗਾ ॥ ਗੁਗਾ ਦੀਆ ॥ ਘਰ ਕੋਰੇ ॥ ਅਬੰਧਾ ॥ ਨੁ ਬਹੁ ॥ ਨਿਨਧਾ ਦੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀ ॥ ਦੁਖ ॥ ਤਿਦੁ ਰੁਸੇ ॥ ਇ
 ਰੁਦੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿ ॥ ਪਰਪਤਿ ॥ ਰਿਦੈ ॥ ਸਚਾ ਦੀਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ॥ ਬਹਾਰਿ ॥ ਇਕੁ ॥ ਦ੍ਰਿਤੀ ॥ ਤਾ ਦੀਆ ॥ ਮਨਿ ॥ ਦ
 ਸਨ ਕੀ ॥ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸ ਦੀਆ ॥ ਸੇਰੁ ॥ ਬਣੀ ॥ ਸੀ ॥ ਗੁਰੁ ॥ ਸਮਿ ॥ ਜੀ ॥ ਰਾ ਦੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ॥ ਮੁਖਿ ॥ ਇਸੀ
 ਗੇਜ ॥ ਤਿਸੁ ਰਾ ਦੀਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰੋਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਉਮੈ ਕੁਝੀਏ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ
 ਰੋਹਿ ਆਹੋ ॥ ਤਉ ਜੇ ਦੁਰਦਾਤਾ ॥ ਰਾਨ ਕੋਈ ॥ ਜਾਚੁ ॥ ਸਦਾ ॥ ਜਾਚੇ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਦੇਹ ॥ ਛਿਜੀ ॥ ਦਰੀ ॥ ਉਣ
 ਟੂਟਾ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ॥ ਟਿਜੀ ॥ ਉਪਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇ ॥ ਸੁਖ ॥ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸੁਤ ॥ ਜਿਤਾ ॥ ਜਗੁ ॥ ਸਬਾਇਆ ॥ ੨
 ਪਉੜੀ ॥ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਪਤਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ॥ ਚਉਛਰੁ ॥ ਛਤੁ
 ਜੇਰੈ ॥ ਪਰਬਹੁ ਮਸੇਈ ॥ ਸਚੁ ਨਿਅਉ ॥ ਜਿਉ ॥ ਦੈ ॥ ਪਰਬਹੁ ॥ ਮਨਿ ॥ ਬਦੈ ॥ ਮਿਲੈ ॥ ਥਾਓ ॥ ਜੇ ਕੀਨੀ ॥ ਕਰਤਾ

ਮੁਖਸੁਹਦ

ਹਿਸਾਈ ਕੁਲੀ ਕਾਲਾ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਸਮੁੱਚੇ ਦਰਗਾਹ ਮਾਲਾ ਸਹੀ ਤੇ ਰਹੁ ਰਮਾਨੁ ਕੋਲੋਂ ਨੇਕੀ
 ਰਣਕ ਰਣਕਰੀ ਮਕੁਦਰ ਤੇ ਰੋਗੀਐ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੫ ॥ ਸੋਇ ਸੁਣੈ ਵੜੀ ਸੇਰ ਤਨੁ ਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਵੜੀ ਲਾਲੀ ਪੰਧੇ ਚੁਲੈ ਵੜੀ ਸੇਰ ਅੰਦਰੁ ਚੰਦਰੁ ਰਵਰ ਸਨਦੇ ਖਿਲੀ ਹਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਪਤਿਸਾਹੀ
 ਤਮਲਾ ਤੁਨੈ ਮਾਣ ਕੁਲ ਧਾਮੁ ਚਿਨਿ ਪਿਧਾ ਮੈ ਕੁਸਤਿ ਕਰ ਦਿਤਾ ॥ ਦੂਦ ਵਦਾਣੀ ਬੀਅ ਬਿਤਾ ਜਾ
 ਦਰਬੁਨਾ ਕਰਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਮਸਤ ਕਿਕਰ ਮੁਹੇ ਇਸੇ ਸੇਵਾਲੂ ਜਿਸੁ ਕੁਰਮਿ
 ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਅਸੇ ਅਨਦਿਤੁ ਜਗਾ ਲਗਾਰੇ ਗਰਬਣ ਰਬਿੰਦ ਸਭ ਕੁਝ ਭਉਗਾ ਅਤਮੁ ਜਿ
 ਰਮਣੀ ਅਗੰਜਤਾ ਗਾ ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਰਬੁ ਮੁਸੋਕਿ ਮਹਿਤਾ ਗਾ ਸਪੁਸੀ ਗਤਿ ਨਿਰਾ
 ਅਰੁ ਸਹਿ ਮਜਨਾ ਗਾ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਥਿਆ ਅਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਭਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੫
 ਪਿਰੁ ਅੰਦਰੇ ਤਾਪਨ ਬਹਿਗਾ ਜਾ ਪਿਰੁ ਬਹਿਤਾ ਸਨਮਾਹਿਗਾ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖ ਪੁਠੇ ਰੋਣਿਗਾ ਹਿਸਾ
 ਰਿਸੀਗੀ ਵਿਖਾਇ ਅਯਾਹਿਗਾ ਜਨਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਅਹਰ ਸਭਿ ਕਰ
 ਅਹਰੁ ਇਕੁ ਨਹੇ ਇਨਾਨਕਾ ਜਿਤੁ ਮਾਹਰੇ ਜਗੁ ਉਪਰੈ ਦਿਹ ਲਾਭੁ ਭੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਰੀ ਪ੍ਰਵਰੁ ਅਪਣੇ ਰਮੰਤ ਬਾਹਰੇ ਪਰੰਗਾ ਅਨੇਕ ਨਜਾ ਪਾਤਿਕ ਰਤ ਬਾਜੀਆ ਅੰਦਰੇ ਚਿੰਤਿ
 ਛੁਜਣ ਲਾਸ ਕੁਛੁ ਤੇਰੇ ਦੁਸਿ ਤੇਰਾ ਅਭੁਲਾ ਤੇਰੈ ਪਰਿਅਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧਾ ਘਰਿਅ
 ਹਤ ਤੇਜੁ ਅਪਣਾ ਅਪਿਜਗੀ ਸਰਬ ਕਲ ਭਰ ਪ੍ਰਾਣਿ ਸੇਯਤ ਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਤੁਧਾ
 ਗੈਬਿਨ ਦਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੫ ॥ ਛਤਰੇ ਬਾਜ ਰਸੇ ਹਨਿ ਦਿਚਿ ਦੁਪਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਰਿ
 ਪਭਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋਧਣਿ ॥ ੧ ॥ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਬੀਰਾ ਹਮਰੇ ਕੋਨ ਹੀ ਹਮਕੀ ਸਪੁਕੇਨਾ ਹਿਸਾ
 ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸਹੀ ਮਹਿਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਠ ਲਿਖਿ ਬਿਰਖੁ ਤੁਹ ਦਰੁ ਹਰਿ
 ਲਾਅੰ ਮਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਈਨ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵਧੈ ਪਤਾ ॥ ਦੁਗਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਭੁਅਗਮੁ
 ਤਾਭਹੁ ਪਿਆਰ ਜੀਅ ਕਾ ਜੋਖੋ ਭੈਓ ਭਿਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾੜੀ ਅਮੈਵ ਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦੇ
 ਵਾਰਣੈ ਬਲੇ ਬਾਲਿਕਿਤਾ ॥ ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਅਰਿਆ ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ
 ਸਤਿ ਸੁਣਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਪਰਤੀਸ
 ਤ ਸਕਰ ਬੈਸਹਿਗਾ ਹਿਯਰਤੀ ਰਗਨਾ ਭਿਆਪਈ ਇਨਕਉ ਲਾਹੁ ਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਪਤਿਸਾਹੀ
 ਕਬੀਰ ਚਵਲ ਕਾਰਣੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੁਛੇ ਪਰਮਹਾ
 ਪਉੜੀ ॥ ਅਪੇਰੇ ਵਰ ਪਰਵਰੁ ਅਪਿਉ ਕਤੀਆ ॥ ਅਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪਿਆਪੇ ਹੀ ਜਤੀ
 ਭੁਕਿਛੁ ਅਪੇਅਪਿਅਪਉ ਪੀਏਆ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਅਪਿਆਪਿ ਪ੍ਰਵਰੀਆ ॥ ਪੰਨੁ ਤੇਰੇ ਰਸੁ

ਨਰੁ ਤਿਸੁ ਚਿ
 ਸੇਵਾ ਕਰੀ
 ਰਹਾ

ਜੁਗਾ ਧੰਨੁ ਸੁਤੇ ਰੇਗਤ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਭੁਠਾ ਜਿਸੇ ਨੇ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਹੇ ਸੇਵਿ ਤੁਧਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ
 ਨਾਕ ਨਿਗਮ ਲਸੇਈ ਸੁਪੁ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਫਗੀ ਦਾਭੁ ਮਿਰਗ ਵਲੀ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸੁ ਲਾਬਾ
 ਗੁਜੇ ਨਰਪੀਰਿ ਨਿਦਾ ਜਿਅ ਤਿਨ ਅੰਚਨ ਲਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਫਗੀ ਦਾਭੁ ਮਿਰਗ ਵਲੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਤ ਨੀ
 ਦੇਹਾ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਈਅ ਨਿਜਿਨੀ ਪਅਰੇ ਹੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਦਇਆ ਧਰਮੁ
 ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਅਪਿਸੇ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਏ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਅਗ ਅਪਰਪੁ
 ਉਕਤਿ ਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਪਸੰਗ ਤਿਕੋ ਅਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਕੁਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾਹ
 ਗਮਿਤ ਰਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿ ਯੁਠਿ ਰਿਜੇ ਨਿਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਅਨੁ ਲਹੁ ਅਪਿਠਾ
 ਏਨਾ ਨਕਬ ਸਿਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ
 ਈਰਤ ਰੰਗਿ ਚਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਈਅ ਰਿਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਮਨ ਮੁਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਅੰਦਰੁ ਦਿਖਾਸ
 ਚਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਭੋਏ ॥ ਨਾਨਕ ਰਦਿ ਆਹ ਭਿਥਾਇ ਵਟਿ ਤਟਿ ਤਿਭੁ ਵਟਿ ਰੇ ਮਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿ ਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇ ਓਇ ਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰਤਿ ਆ ॥ ਆਪੇ ਸ
 ਗੁਨ ਮੰਤ੍ਰਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਗਾ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਗਟੀ
 ਐਕੀ ਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀ ॥ ਐਹ ਗਹਿਰ ਕੀ ਭੀਰ ਮਥਾਹੁ ਮਪਾਹੁ ਮਗਣ ਤੁਝੀ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ
 ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦਿ ਆਕਾਜੁ ਮਲਾ ੬੦ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਅ ੮ ॥ ਛੰਤ ਪ ॥
 ਗੀ ॥ ਵਰ ॥ ਜੋੜੁ ੧੫ ॥

੧ ਚਿਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਨਟਾ ਗਇਨ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗਮਹਉ ਕਿਅ ਜਨ ਕਿਅ ਚਾਏ ॥ ਅਨਿਪਿਅ ਸਬੁ ਹੁਤ ਦਰਸਾਏ
 ॥ ਗਹਾਉ ਸੇਈ ਗਿਆਨੀ ਸੇਈ ਜਨੁ ਤੇਗਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰਚਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ
 ਤੇ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਤੁਧਾ ਪਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਗੀਣੁ ਏ ॥ ਸੇਈ ਜ
 ਸੇਈ ਨਿਜ ਰਗਤਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨ ਪਾਤਿ ਤੁਨੀ ਮਖਨ ਪੁ
 ਬੁਧਿ ਸਰਏ ॥ ਸੀਤ ਸੀਗਿ ਲਹਿਏ ਹੁਸੁ ਖੁਪਾਇ ॥ ਹਿਰਿ ਗੁਨ ਸਦਾ ਹੀ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਓਅਚਰ ਕੁਮਾਰ
 ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਕਿਛੁ ਅਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ਕਪੂਨ ਕਮੋਰਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿ ॥ ਤਹ ਗਰਭੁ ਜੋ ਨਿਕਰ ਅਏ ॥ ੪ ॥
 ੧ ॥ ਨਟ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਏ ਪਦੇ ॥ ਓਲਾਹੇ ਮੈ ਕਪੂਨ ਦੀਓ ॥ ਮਨ ਮੀਰ ਤੁਹਾ ਰੋਕੀਓ ॥ ੧ ॥ ਗਹਉ
 ਅਗਿਆਨੀ ਜਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾ ਰੋਕੀਓ ॥ ਏਈ ਹਉ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਹਉ

ਪੁਰੁਰਤੇ ਮੰਤ੍ਰਿਨੀ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਤੇਜਾ ਨਿਪਈ ਵਿਹਾਰ ਤਬ ਕੁਸਲ ਕੇ ਮਸ ਭਥੀ ਚੀਸਾ ਸਮੇਂ
ਪਰਾਸਿਓ ਮਾਨਾ ਹੀਰੇ ਬੀਚੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਨਟਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਜਾਕਉ ਭਈ ਤੁਮ ਹੀ ਪੀਗੁ ਜਮਕੇ
ਸਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਏ ਮਨਿ ਕਸੀ ਹਉ ਮੈ ਪੀਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਤਪਤਿ ਬੁਝਨੀ ਮੀ ਮੁਤ ਬਾਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਨਿਉ ਬਾ
ਕਖੀਗਾ ਮਤ ਪਿਤਾ ਸਜਾ ਸਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਗੁ ॥ ੧ ॥ ਖਲੇ ਕੁਮਰੀ ਤਿਸਿ ਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੇ
ਗਾਇਸਾ ਭਈ ਨਕ ਜੁਗਾਦਤ ਰੁਕੁਨੀ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਨਟਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਪਨਾ ਕੁਸਮ
ਹਿਮ ਪਿਉ ਧਾਰਿਓ ਮਰੁਪ ਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਦੇ ਬੁਝਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਬਗੁ
ਹਨੁ ਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਪੈਖਿ ਦਸ ਕੁਲੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਮੁਹਰਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਰੁ ਏ ਸਦੁ ਰਿਓ
੧ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਮਰਾਨੀ ਕਸ ਕੁਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿਉ ਤਿਓ ਪੈਖਿ ਪੈਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੇ ਪੁਨ ਹੁਨੁ ਰਹੈ
ਧਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਨਟਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿਨੁ ਕਰਿਓ ਕਿਓ ਮਪਨਾ ਕੀ ਮਹਿਨੀ
ਹੀਤ ਰਿਤ ਕਾਦੁ ਪੁਨਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਬੇਜ ਤੇ ਬੇਜ ਤਰੁ ਏ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਲੁਰਿਓ ਸਗਲੁ ਤਿਓ
ਕਿਓ ਕਲਿ ਦਲਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਨ ਗਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਸਕਨੀ ਪਰਿਓ
ਮਹਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪੁਨਾ ਪੁਨਾ ਕਹਨਾ ਨ ਕਾਮਨ ਦੁਭਈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਨਟਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਰਹ
ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਹੀ ਰੋਗੀ ਸੁਖ ਸਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਕਾਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਅੰਚ ਲਗਾਹ ਏ ਜਿਨਾ
ਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੇ ਪੈ ਮਕੀ ਬੇਗੀ ਜਸੁ ਗਾਦਤ ਰਗ ਤਿਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ਮਿਓ ਮਕੀ ਜਾਲੀ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਨਾ
ਪੁਰਿ ਹੋ ਕਰਪਾਨਿ ਧਿਆਨ ਪੇਖਿਓ ਹੋਰੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਮਪੁਨਾ ਪੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਬੇਗੀ ॥ ੨ ॥
ਨਟਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਏ ਨਾਨਕ ਬਹੁਨ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮਾਠ ਪਾਤੁ
ਨਗਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਕਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਕੁ ਕਿਲਾਵਿ ਪਾਪੁ ਗਾਇਣਾ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਹੋ
ਰਪਾਨਿ ਧਿਯਾਇ ਧਾਇ ਦਿਸਾਇ ਸਮਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜਪਤਾ ਪੈ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੁਜਾਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਲਿਨਾ
ਇਣਾ ਦੁਏ ਕਰੋ ਜੇ ਨਿਨਾਨ ਕੁਦਾਨੁ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਨਟਪਤਿਸਾਰੀ ॥
ਮੇਰੇ ਸਰਬੁ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਰਾਗਾ ਉਕੀਰਤੁ ਪੁਰਨ ਗਿਆਨਾ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁਲੇ ਕੁਖੰ ਰਖੰ ਕੀਨੇ ਬਿਨ ਸਿਉ ਨਾਹਿ
ਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਅਖਿਦ ਪਾਪੁ ਮੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਜਾਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਕੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ
ਕੁਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਨਟਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਦਰਿ ਦਰਿ ਜਉ ਕੁਰੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਮੇਰੇ
ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਭਗਨ ਦਤੇ ਦੀਨਾ ਥਾਇਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਗਤ ਜੀਅ ਪੁਨਾਨ ਮਲ
ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਬਤੁ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨਿ ਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟਨਹਿਨਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਖੁਤਲਾ ॥ ਕੇਉਹੈਮੇਰੇਸਾਜਨੁਮੀਤੁ ॥ ਬਿਨਸੇਦੁਖਾਬਿਪ੍ਰਗੀਤਿ ॥ ਸਤੁ
ਅਪਉਮਨੁਤਨੁਚੀਤੁ ॥ ੧ ॥ ਆਹਉ ॥ ਕੋਈਦਿਗਲਾਅਪਨਕੀਤਾ ॥ ਸੰਗਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਸੀਤਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰ
ਪਹਿਜਸੁਦੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਆਹਿਉ ॥ ਚਰਨੁਚਰਨੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ ॥ ਕੋਟਿਪਤਿਤੋਹਿਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਕੀਤ
੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਾਨਿਰਕੁਉਨਿਰਦੋਰੁ
ਅਕਲਪੁਰਤਿਅਚੁਨਿਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਮਲੀਗਉੜਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰੇਮਨਟਹਲਹਰਿਬੁਖਸਾਗਾਅਵਰਟਹਲਾ ॥ ਠੀਅਨਿਤਕਰੈਜਮੁਸਿ
ਰਿਮਾਗ ॥ ੧ ॥ ਆਹਉ ॥ ਜਿਨਾਮਸਤਕਿਲੀਖਿਅਤੇਮਿਲੇਸੰਗਾਗਾ ॥ ਸੰਸਰੁਭਉਜਲੁਤਰਿਆਹਰਿਸੀਤਪੁਰਖਾਮ
ਪਾਗ ॥ ੧ ॥ ਨਿਤਚਰਨਸੇਵਦੁਸਾਧਕੇਤਜਿਓਰੇਮੇਹਬਿਕਾਸਰੁਤਚਹੁਏਜੀਅਸਹੀਰਭੁਅਸਇਕਨਿਰੰਕ
ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿਕੁਰਮਿਭੁਲੇਸਕਤਾਬਿਨੁਕੁਰਮੀਧਮੀਧਾ ॥ ਧਰਿਹੋਵਨਸੁਹੇਇਅਕੋਨਮੇਟਵਹਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅਲ
ਮਪੁਰੇਫਿੰਦਕਅਨਿਕਨਾਮਅਪਾਗਾ ॥ ਪਨੁਪੀਨੁਤੇਜਨਨਾਨਕ ॥ ਜਿਨਹਰਿਨਾਮਉਰਿਧਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਲੀ
ਗਉੜਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰੇਮਨਮਕਉਨਮਸਕਾਗਾਜਸੁਜਪਤੋਹੋਵਤਉਧਗਾ ॥ ਆਹਉ ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਮਿਟਹਿਧੀਧਾ ॥ ਜਕੈਸਿਮਝੁਟਹਿਬੀਧਾ ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਰਖਚਤੁਗਾ ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਕਲਹਉਧਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਦੁਖਹੋਯ ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਅਪਦਟੋਯ ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਚਤਪਾਧਾ ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਨਹਿਮ
ਤਪਾ ॥ ੨ ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਹਿਦਬਿਗਾਸਾ ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਕਵਲਾ ॥ ਦਸਿਗ ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਧਿਨਿਧਨਾ ॥
ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਤਰੇਨਿਦਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪਤਿਤਪਵਨਨਾਮੁਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿਕੁਰਾਉਧਕੁਕਰੀ ॥ ਹਰਿਵਾਸਦਾਸਾਟੀਨ
ਸਰਨਾਨਨਕਮਾਥਸੰਤਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਲੀਗਉੜਾਪਤਿ ੫ ॥ ਐਸੇਸਹਈਹਰਿਕੋਨਾਮਾਸਧਸੰਗਤਿ
ਕੁਜੁਪੁਰਨਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਆਹਉ ॥ ਬੁਝਤਕਉਜੈਸੇਬੇਹੀਮਿਲਤਾ ॥ ਬੁਝਤਦੀਪਕਮਿਲਤਤਿਲਤਾ ॥ ਜਲਤਮ
ਨੀਮਿਲਤਨੀਗਾ ॥ ਜੈਸੇਬਾਰਿਕਮੁਖਹਿਖੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇਰਣਮਹਿਸਖਾ ॥ ਕੁਤਾਜੈਸੇਭੂਖੇਭੋਜਨਮਾਗਾ ॥ ਜੈਸੇ
ਕਿਰਖਹਿਬਰਸਮੇਘਾ ॥ ਜੈਸੇਪਲਨਸਕੁਨਿਸੇਘਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁਮੁਖਿਨਹੀਸਰਪਤਾਸਾ ॥ ਬੁਝਾਪਿੰਜਰਨਹੀਖਾ
ਇਬਿਭਾਜਾ ॥ ਜੈਸੇਅੰਗੇਰਹਿਦੇਮਾਹਿ ॥ ਜੈਸੇਦਾਨੇਚਕੀਦਗਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤਉਪਮਾਥੇਰੀਕਹੀ ॥ ਹਰਿਅਗਾਮ
ਨਮਅਗਾਧਿਤੁਹੀ ॥ ਉਚੁਚੇਬਹੁਅਪਾਗਾ ॥ ਸਿਮਰਤਨਨਕਤਰੇਸਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਲੀਗਉੜਾਪਤਿ ੫
ਇਹੀਹਮਾਰੈਭੁਫਲਕਾਜਾ ॥ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਲੇਹੁਨਿਟੁਜੀ ॥ ੧ ॥ ਆਹਉ ॥ ਚਰਨਸੰਤਹਮਾਥਸੇਗਾਨੈਨਿਦਰਸ
ਪਉਨੀਸਿਭੋਗਾ ॥ ਸਤਹਮਾਰੇਸੰਤਟਹਲਾ ॥ ਪਾਨਮਨੁਪਹੁਸੰਤਬਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਸੰ

ਤਗੁਨਬਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਿਸੰਤਮਾਗਿਆਮਨਹਿਮੀਠਾਮੇਰਕਮਲਾਬਿਗਸੈਸੰਤਰੀਠਾ॥੨॥ਸੰਤਮੇਰ
 ਮੇਰਹੋਇਨਿਵਸੁਸੰਤਮਕੀਮੇਰਬਹੁਤਪਿਆਸਾਸੰਤਬਯਨਮੇਰੇਮਨਮਹਿਮੰਤਾਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰ
 ਬੇਰੰਤਾ॥੩॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਏਹਨੀਧਨਾਪ੍ਰਭਵਇਆਲੋਮੇਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨਾਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਵਇਆ
 ਹਿ॥ਚਰਨਸੰਤਮਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮੁਖਾਰਿ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਉਰੂਪਃ੫ ॥ਸਭਕੈਸੰਗੀਨਾਹੁੰਦੁ
 ਕਰਨਕਰਦਨਹਜਰਾਹੁਰਿ॥੧॥ਰਹਉਸੁਨਤਜੀਓਜਾਸੁਨਾਮੁ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸੁਮ
 ਸਗਲਨਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਮੁਨਿਜਨਤਕੀਸੇਵਕਰੇ॥੧॥ਜਕੈਘਰਿਸਗਲੇਸਮਾਹਿ॥ਜਿਸਤੇਬਿਰਥੇ
 ਇਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਸਦਾਸਦਾਸੇਵਹੁਕਿਰਪਾਲਾ॥੨॥ਸਦਾਧਰਮੁਜਕੈਦੀਬਾਣਿ
 ਬੇਮੁਹਤਜਨਹੀਕਿਛੁਕਾਣਿ॥ਸਭਕਿਛੁਕਰਠਾਅਪਨਾਅਪਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਤਕਉਜਪਿ॥੩॥ਸਧਸੰ
 ਤਿਕਉਹਉਬਲਿਹਰਾਜਾਮੁਮਿਲਿਹੋਵੈਉਧਰਾਨਾਮਸੰਗਿਮਨਤਨਹਿਰਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕੀਦਠਿ
 ॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀਗਉਰੂਪਃ੫ ॥ਦੁਖਦੇ॥ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਰਸਿਮੇ
 ਪ੍ਰਭਏਕੰਕਰਨਾ॥੧॥ਰਹਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਪਾਣੀਐਜੀਵਟੈਕਾਮੁਲੁਗਾਹਦਿਗਦਿਅਸ
 ਬਤਹਈਸੁਖਮੇਅਸਭੁਲਾ॥੧॥ਅਲਜਾਬਾਬਿਕਾਰਤਜਿਸਭਿਹਰਿਗੁਨਾਨਿਤਿਗਉ॥ਕਰਜੇਨਿਨਾਨ
 ਦਨਮੀਰੈਦੇਹੁਅਪਨਾਉ॥੨॥੧॥੬॥ ਮਾਲੀਗਉਰੂਪਃ੫ ॥ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਅਪਗਾਕਉ
 ਜਗੈਚਲਿਤਤੇਰੇਕਿਛੁਅੰਤੁਨਹੀਪਰਾ॥੧॥ਰਹਉਇਕਬਿਨਹਿਥਪਿਉਬਪਿਦਾਘਰਿਰੀਸੇਕਰੈ
 ਗਾਜੇਤਕੀਨਉਪਰਜਨਾਪ੍ਰਭਦਾਨੁਦੇਇਦਤਗਾ॥੧॥ਹਰਿਸਗਨਿਅਏਓਦਾਸੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭਉਚਾਗਮਮੁ
 ਨਾਕਉਏਹੁਭਉਜਲਾਬਿਖਮਤੇਜਨੁਨਾਨਕੁਸਦਬਭਿਹਰਾ॥੨॥੨॥੭॥ ਮਾਲੀਗਉਰੂਪਃ੫ ॥ਮੁ
 ਤਨਿਬਸਿਰੇਗੋਪਲਾ॥ਦੀਨਬੰਧਦੁਭਗਤਿਦੁਛਲਸਦਾਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਉਅਦਿਅੰਤੇਮਪਿੰਡੁ
 ਹੈਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ਪੁਰਿਹਰਿਅਸਰਬਮੰਡਲਏਭੁਸੁਆਮੀਸੇਇ॥੧॥ਕਰਨੀਹਰਿਜਸੁਨੇਤ੍ਰਦਗਾ
 ਰਸਨੀਹਰਿਗੁਨਗਉ॥ਬਲਿਹਰਿਯਾਦੇਸਦਾਨਨਕੁਦੇਹੁਅਪਣਾਉ॥੨॥੩॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਫੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨਿਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਮਾਤੁਸੀਮੁਖਵਕਪਾਰਿਸਾਹੀ੫ ॥੫੨੨॥ ਰੁਪੈਧਰਤਿਅਕਾਸੁਨਖੜਾਸਿਰਉਪਰਿਅਮਰੁਗਾ
 ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਡਰਪੈਡਰਪੈਡਉਚਿਚਾਰਾ॥੧॥ਏਕਾਨਿਰਭਉਬਤਸੁਨੀ॥ਜਿਸੁਖੀਅਸੇਸਦ
 ਸਦਾਸੁਹੇਲਾਜੇਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨੀ॥੧॥ਰਹਉਦੇਹਧਰਅਰੁਦੇਵਾਰੁਪਹਿਸਿਪਸਾਧਿਕਰਹਿਉ

ਹਰਿਗਣੀ ਸਮੁਧਕਾ ਪਏ ਵਿਸੁਮਾ ਮਿਟਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥
ਆਇਓ ਮਨੁ ਪੁਰੁ ਬਿਧਾਤ ਸੀਤ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕੁੰਦੇ ਪੁਲਕੇ ਕੁੰਦੇ ਮੋਹਿ ਦਿਖੈ ਪੁਰੁ ਲੋਕੁ ॥
ਸਦ ਹਰਿ ਰਾਜਹੁ ਪੈਨਾ ਜਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਰਹਿ ਦੁਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸੀਤ ਲਸਕਾ ਸਭ ਪੁੰਗੀ ਦੇਸੁ ॥
ਹਈ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿ ਤਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਮਹਿ ਮਾ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਪੈ ॥
ਦਚਰ ਛਟਿ ਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਏ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਹੋਇ ਦਿਨ ਭੁਲਿ ਦਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਮਾਹੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥
ਅਜੇ ਸਮਾਧੁ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ਛੇ ਰਿਜਾਇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਰਾਕਉ ॥
ਅਕਉ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਪਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪੁਰੁ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਧ ਸਿਰੇ ॥ ਬੋਹੀ ਸੀਗਿ ਰਿਗਿ ਰਸਿ ਰਚਿ ॥
ਤਿਸ ਸਿਰਿ ਜੀਅ ਰਾਜਗ ਸਿਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨ ਮਿਸੁਨਿ ਐ ਜਮੁ ਛੋਰੈ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾਵ ਸਿਰੇ ॥
ਕਾਛਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬੁਧੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਛਟਿ ਕਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਤਨੁ ਤਰੁ ਦਤੀ ਐ ਰਾਖੀ ॥
ਰੰਭੁ ਨ ਲਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ਬੋਹੀ ਬਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅਟ ਕਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ੩ ॥ ਭਉ ਛਿਪੁ ਸਾਦੁ ਖਿਪੀ ॥
ਪਿਰਾ ਕੁਰਸੀ ਤਸੀਹੀ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੈ ਕੁਠਾ ਕੁਠਾ ਛੁਟਾ ਜਉ ਪੁਰੁ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਮਾਹੁ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਤੋ ਕਹਾਵ ਲਾਗਿ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵੁ ਛੋਰੇ ਖਿਨ ਭੀ ॥
ਰਿਅਗ ਨਿਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾ ਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਖੁੜੇ ਤੈ ਮਾਤੋ ਰਾਖੀ ਸਾਰਿ ॥ ਲੁਣੁ ਪਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾ ਮੋਹੀ ਪੇਖਤੈ ॥
ਦਾ ਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਾਧੇ ਕਉ ਪਿਛਿ ਤਨ ਭੀ ਤਰਿ ਟਰਤਨ ਕਾਹੁ ਟਾਰਿ ॥ ਪੁਰੁ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾਦੁਖ ॥
ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨ ਕਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਮਾਹੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪੁਰੁ ਰਖੇ ਚੀਰਿ ॥
ਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤੀਤੀ ਤਾਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥ ਅਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੋ ਸੋਊ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤਨ ਕਾ
ਛਟਾ ਪੇਅਪਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅਪੇਅਪਿ ਅਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
ਜਿਸ ਚਾਸੇਇ ॥ ਸੁਖ ਪਾਇਅ ਛਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧ ਚੰਦ੍ਰਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰੁ ਮਾਹੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰੁ ॥ ਪੁਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿ ਅਗਿਆ
ਥਾਹੇ ॥ ਛਮਦੁ ਚਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਦਰ ਦੁਲਭ ਜਨ ਮੁਅਕਾਰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰੇਨ ਰਐ ਸੀ ਕਰਹਿ ਇਅਨਥਾ ॥ ਭਵਿ
ਸਾਹਿਬ ਪਰਕ੍ਰਮਿ ਤੂਛੁ ਲਾਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੀਗਿ ਸਨਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਣੀ ਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ਲਾਸੇ ਦਹਿ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਰਥਾ ॥ ਛੇਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥਾ ॥ ੨ ॥ ਸਹਿ
ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਆਜੇ ਬਿਨਸਤ ਸੇਨਿਹ ਚਲਤ ਜਨਥਾ ॥ ਪਰਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕੀ ਐਸੇ
ਭੂਲ ਭੂਲਾਨਥਾ ॥ ੩ ॥ ਖੜੀ ਕੁਹਾ ਮਣੁ ਦੁਏ ਸਸਰੁ ਏਕੈ ਨ ਮਿਤਰਾਨਥਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਾਤੈ
ਜੈਸੁ ਤੈਸੇ ਪਰਿਪਰਾਨਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਹੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਕਰਤਾ ਸੀਗਿ ਸੋ ਪੁਰੁ ਰਹਾਵਥਾ ॥

ਅੰਗੁਲਿਸਾਹਿਤਿਗੀਉਬੇਬੇਗਰਿਤਪਤਬੰਮਗਲਿਲਾਇ॥੧॥ਰੇਨਰਕਾਇਪਰਕਿਰਿਜਾਇਕਚ
ਕੋਰੋਕਮਿਗਰਪਤੁਮਨੀਸੁਨਿਓਰਮਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਇਬਿਕਰਪਾਥਰਗਲਹਿਬਾਧੇਨੇਦੋਪੋਟਸਿ
ਸੁਮਹਾਸਾਗਰੁਸਮੁਦਲਿਘਨਾਪਰਿਨਪਰਨਾਜਾਇ॥੨॥ਕਮਿਕੋਪਿਲੋਭਿਮੋਰੇਬਿਅਪਿਓਨੇਤੁਰਥੇ
ਭਿਗਿਆਸੀਉਭਿਰਾਨਨਕਬਹੁਮਿਲਾਈਮਹਦੁਰੁਮਾਇ॥੩॥ਭੁਰੁਮੁਕਤਾਸਸਿਮੁਕਤਾਬੁਹਮਗਿਆਨੀ
ਅਭਿਪਾਇਸੁਰੁਫਤਜੈਸੇਬੈਸੰਤਰਅਲਿਪਤਸਦਾਨਿਰਮਲਾਇ॥੪॥ਸਿਸੁਕਰਮੁਲਿਖਿਅਤਿਸੁਲ
ਰੇਅਪਕੁਦਾਜਿਗੇਗੁਰਪਰਿਮੈਨਿਅਸੁਭਾਇਗੁਰਮੰਤੁਅਦਖਪੁਨਾਮੁਦੀਨਾਜਨਨਕਸੰਕਟਜੋਨਿਨ
ਪਾਇ॥੧॥ਰੇਨਰਾਇਨਬਿਧਿਪਰਿਪਰਾਇਅਧਿਆਇਹਰਿਜੀਉਰੇਇਮਿਰਤਕੁਤਿਅਗਿਦੂਜਾਭਾਉ॥੧॥
ਲਉਦੂਜਾ॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਬਾਹਰਿਦੂਚੁਨਤੇਛੂਟਿਪਰੇਕੁਰਿਘਰੀਮਹਿਦਿਖ
ਦੇਅਥਾਅਨਭਉਮਚਰਜਰੂਪਪ੍ਰਭੁਪੇਖਿਅਮੇਰਮਨੁਛੋਡਿਨਕਤਪੁਜਾਇਆਥਾ॥੧॥ਮਾਨਕੁਪਾਇਓਰੇ
ਅਭਿਹਰਿਪੁਰਪਾਇਆਥਾ॥ਮੇਲਿਅਮੇਲੁਨਪਾਇਅਜਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਦਿਵਾਇਆਥਾ॥੧॥ਰਹ
ਨਿਅਦਿਸਟੁਅਗੇਚਰੁਪਾਗਬੁਹਮੁਮਿਲਿਸਾਸੁਅਕਬੁਕਥਾਇਆਥਾਅਨਹਦਸਬਦੁਦਸਮਦੁਆ
ਰੇਕਿਓਤਹਾਮੀਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੁਆਇਆਥਾ॥੨॥ਰੇਟਿਨਾਹੀਮਨਿਕਿਸਨਾਬੁਝੀਅਭੁਭੰਗੁਰਸਮਾਇ
ਅਥਾ॥ਚਰਣਚਰਣਚਰਣਗੁਰਸੇਵੇਅਘਨੁਪਕਿਓਰਸੁਪਾਇਆਥਾ॥੩॥ਸਹਜੇਅਵਾਸਹਜੇਜ
ਵਾਸਹਜੇਮਨੁਖੇਲਾਇਆਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਚਰਮੁਗੁਰਿਓਇਅਤਾਹਰਿਮਹਲੀਮਹਲੁਪਾਇਆਥਾ॥੪॥
੧੨॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਿਸਹਿਸਜਿਨਿਵਾਜਿਅਤਿਸਹਿਸਿਉਰਚਿਨਹਿ॥ਅਨਰੂਤੀਅ
ਨਬੋਟੀਐਠਲੁਨਠਲੋਤਾਹਿ॥੧॥ਰੇਮਨਵਤਬੀਜਣਨਉਭੋਇਖੇਤੀਲਾਇਮਨੁਆਰੋਲੋਸੇਸੇਸੁਆਇ॥
ਅਗਉਭੋਇਖਹਤੁਰਮਨਕਾਸਤਿਗੁਰਸਰਾਈਜਾਇ॥ਕਰਮੁਜਿਸਕਉਤੁਰਪੁਲਿਖਿਅਸੋਟੀਕਾ
ਰਕਮਾਇ॥੨॥ਗੁਉਲਾਗਾਭੋਬਿਦਸਿਉਪਾਪਾਣੀਥਾਇਭੋਰਿਮੇਰੈਜੈਮਿਅਨਿਖੁਟਿਨਕਬਪੁਜਾਇ
॥੩॥ਪਾਇਅਅਮੇਲੁਪਦਾਰੋਭੋਛੋਡਿਨਕਤਪੁਜਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਪਾਇਆਵਿਪਤਿਰਹੇਅਘਾਇ
॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਛੂਟੇਅੰਤੁਭਰਮੁਕਮਨਹਿਭਉਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕਟੀਬੋਰੀਪ
ਗਹਰੇਗੁਰਿਕੀਨੀਬੀਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਅਵਟੁਜਾਣਹਰਿਓਪਤਪਤਕਤੁਹਾਭੁਛਿਗਇਆਗੁਰਿਸੰਤਲਾਨਾ
ਮੁਦੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੇਸਾਪੁਸੰਗੁਰਾਇਅਤਉਛੋਡਿਗਏਨਿਗਹਾਗਾਜਿਸਕੀਅਟਕਤਿਸਤੇਛੂਟੀ
ਤਉਕਹਾਕਰੈਕੋਟਦਾਗਾ॥੨॥ਕੁਕਾਭਭਕਰਮਕਹੋਏਨਿਹਕਰਮਾਸਾਗਰਤੇਕੀਛੈਚੜ੍ਹੇਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੩॥
ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਚੁਬੈਠਕਾਸਚੁਸੁਅਉਬਣਾਇਆ॥ਸਚੁਪ੍ਰਜੀਸੁਦੁਖਰੋਨਾਨਕਘਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੧੪॥
ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਬੋਦਪੁਕਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡਤਕਾਮਨਕਾਮਾਠਾ॥ਮੇਨੀਓਇਬੈਠਾਇਕਾਤੀਹਿਰਦੈਕਲਪ

ਨਗਰਾਦੇਵੇਂਦਸੀਦਿਉਤਚਿੰਨ੍ਹਛਿੰਨ੍ਹਟਕੋਨਹੀਨਤਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੋਪਹਿਬਤਕਹਾਅਪਮਾ
ਮੇਕਉਪਰਮੇਲੇਮੈਸੋਕਹਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਪੀਮਨੁਅਦਹਵਿਸਧਾਮਧੁ
ਚਰਿਬ੍ਰਮਚਤੁਕੀਨਰਿਦੈਭੁਇਅਨੁਮਨਾਸੀਨਿਅਸੀਰੋਇਕੈਤੀਗਥਿਭੂਮਿਓਸਮਧਿਭੂਮਿ
ਗਨਾ॥੨॥ਪ੍ਰਮਰਬਧਿਭੁਏਰਮਦਾਸਾਰੇਟੀਆਕਉਪਦਾਬਰਤਨੇਮਕਰਮਖਟਕੀਨੇਬਾਰਭਿਧੁ
ਵਪਗੀਤਨਵਤੁਖਿਰਾਗਅਲਾਪੇਮਨਨਹੀਹਰਿਭਰਿਗਦਾ॥੩॥ਹਰਖਸੋਗਲੇਭੁਮੇਹਰਤਦੀਹੀ
ਲਹਰਿਕੇਸੀਤਾਤਿਨਕੀਪੁਰਿਪਏਮਨੁਮੇਰਾਜਵਇਅਕਰੇਭਗਵੰਤਾਕਪੁਨਾਨਕਉਰੁਪੁਰਮਿਸਿ
ਉਤਰੀਮਨਕੀਚਿੰਤਾ॥੪॥ਮੇਰਾਅੰਤਰਜਮੀਹਰਿਗਇਆਸਭਕਿਛੁਜਣੈਮੇਰੇਜੀਅਕਪ੍ਰਿਤਮਏ
ਰਿਗਏਬਕਬਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉਵੁਜਾ॥੬॥੧੫॥ ਮਾਧੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋ
ਜਿਉਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤਮਾਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਅਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮਰਿਜਾਮਰਿਗਦਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸ
ਹੀਪਤਿਗੁਰਾਜੀਤਿਅਦਹਿਤਬੀਪਤਿਪੁਰੀਬਿਸਰਤਗਲੀਮੈਖਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉਵੁਪਰੰਗਪੁਸੀਅ
ਭੋਗਣਤੇਤੇਛਿੜਦਿਕਰਾਹਰਿਕਨਾਮੁਨਿਪਨੁਕਲਿਅਣਸੁਖਸਹਜੁਇਹੁਸਾ॥੨॥ਮਾਇਆਰੇ
ਗਪਿਨੈਮਹਿਜਿਉਬਦਰਕੀਛੁਇਆਸੇਲਾਭਏਕੁਰੇਰੰਗਰਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗਇ
॥੩॥ਉਚਮੁਚਅਪਰਸੁਅਸੀਅਗਮਦਰਬਾਨੁਮੇਵਡਿਅਈਸੋਰਾਨਕਖਸਮੁਖਿਆਰਾ॥੪॥

੧੬॥
੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਰਹੁਮਾਧੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ਅਰੁ ॥ਅੰਕਰਿਉਤਪਤੀਕੀਆਦਿਨਸੁਸਭਰੀ॥ਵਣੁਤਿਵੁਰਿ
ਵਠਪਣੀਚਰਿਬੇਦਚਰੇਖਣੀਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੇਆਏਕਕਵਦੈਤੇਸਭਿਰੇਅ॥੧॥ਕਰਣੈਹਰੁ
ਪੁਗੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਉਏਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉਵੈਗੁਣਕੀਆਪਸਰਾਨਰਕਸੁਰਗਅਦਤਰਾਹਉਮੈਅ
ਜਣੀਅਨੁਟਿਕਣਪਦੈਰਣੀਬਾਣੁਕੁਭੁਗੁਬਰਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਸਰਾ॥੨॥ਹਉਹਉਕਮਕ
ਣੇਤੇਤੇਬੰਧਗਲਣੇਮੇਰੀਮੇਰੀਧਰੀਪਓਪੈਰਿਲੇਹਰੀ॥ਸੇਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛੁਣੈ॥ਜਿਸੁਦੈਰ
ਗੁਮਥਣੈ॥੩॥ਸੇਅਲਿਜਿਹਰਿਸਨਿਭੁਣੇਅਗਸੇਭੁਲਾਜਿਪ੍ਰਭੁਭੁਲਾਇਆਨਹਅਪਹੁਮਰੁਕਿ
ਨੀ॥ਜਿਕਰਦੈਸੁਨਾਤੁਵਖਨੀਤੇਰਾਅੰਤਪਰਦਾਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਰਾ॥੪॥੧੭॥ ਮਾ
ਧੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਈਏਵੈਗੁਨੀਆਲੇਭੁਇਆਪੀਭੂਹੀਦੁਨੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕੈਸਰ
ਤਕੀਬਰਸਗਲਏਛੁਲੀਆ॥੧॥ਤਿਰਭੁਉਨਿਰੰਕਰੁਵਇਅਲੀਅਜੀਅਜੀਤਸਗਲੇਪਤਿਪਈਅ
੧॥ਰਹਾਉਏਕੈਸੁਖਕਰਿਗਤੀਗਤੁਹੈਏਕਹਿਸੁਪਨੈਦਾਮੁਨਛੁਡੇਗਰਾਜੁਕਮਏਕਰੀਚਿਨੀਥੋਲੀਰੋ
ਗਿਨਚੋਚਤਿਚਲੀਆ॥੨॥ਏਕਹਿਪਣੀਪਤੁਤੇਮਾਰੀ॥ਏਕਸੰਚੀਤਲਿਬਾਪਮਹਰਾਗੀਸੁਤਮੀਤਰੁ

ਨਾਨਕ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਹੈ ਏਕੀ ਖਲੀਆ ॥ ੩ ॥ ਏਕੀ ਆਉ ਪੁਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਰਹੀ ਧੰਯੇ ਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਰੀ
ਦਿਖੈ ਮੁਖੀ ਮਸਟੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਉਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਿ ਪਲੀਆ ॥ ੪ ॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਹਿਰਿ ਜਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਮੁਖਿ ਚਿੰਨੀ ਅਤ ਕੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਵ ਰਿਨਿ ਹਲੀਆ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥
ਮਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੇਉ ॥ ਜਤੋ ਬਿਰਥਾ ਜਤਨ ਕੇ ਉਮਾਤ ਗਰਬ ਮਹਿ ਤਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਗਿਆ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਦੇਸਾ ਜਿਸ ਦੁਰਿਆਸੇ ਏਕੀ ਬਿਧਾਤਾ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ
ਦੁਰੁ ਨ ਸਭਿ ਦੁਕੀਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਗਮੰਤਰਿ ਪਾਰਹੁ ॥ ਬੇਖਿਆ ਬਨ ਤੇਜੀ ਉਭਿ ਪਾਰਹੁ ॥ ਕਰਣ ਪ
ਰਾਹਿ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਭੋਵਿ ਦਭਰ ਮਭਉ ਛਟਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਕੈ ਬ
ਖਿਯਾਇ ਜਾਣੇ ॥ ੧ ॥ ਰਮਨਾ ਮਮਿ ਤਨਿਆ ਧਰਾ ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਮਿਥਿਆ
ਦੁਸਰੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਿਰਿ ਮੁਖੁ ਮਾਗਿਆ ਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉ ਡੀਬਦ
ਖੋਜਾ ਮਗ ਦੁਤਾ ॥ ਅਪਨ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇ ਐਰਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਤਾ ॥ ਦਿਸਨ ਨ ਬੁਝੈ
ਗੁਰ ਕਲੇਜਾ ॥ ਏਕੀ ਮਸੀਬਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਮਦ ਤਇਕੇ ਲਾਜ ਤਇਕੇ ਲਾ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਬੂ
ਝੇ ਬੋਲਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਗੀ ਮਾਪਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ
ਮਰੁ ਪੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਠਿਰਤ ਮੇਰਾ ॥ ਜਰ ਜਰੇ ਤਹਰਹੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਬਨ ਬਿਹੁ ਨ ਉਠਿ ਠਿਰਿ
ਪਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨੇ ਬਾਸ ਨਾ ਬਹੁ ॥ ਬਿਸਥਰਾ ਅਦੰ ਮੇਦੁ ਮੁਠੇ ਬੋਚਾਰਾ ॥ ਮਨਿ ਕਦੇ ਖਅਰੁ ਬਹੁ ਸੁਜਾਈ ॥ ਤ
ਤਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਨਰ ਕਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥
ਏਸ ਕਉ ਚੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾਜੁ ਆਮੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰ ਮੀ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਮਤ ਕ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਤ ਸਰਨੀਆਇਆ ॥
ਨੀਨਾ ਬਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਲਵੁ ਖਦਰ ਦਬਿਦਰਣਾ ॥ ਚਿਤੁ ਭਵੈ ਤਿਸਹੀ ਨਿਸਤਾ
ਨਾ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੁ ਨ ਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਗਤਿ ਚੋਦਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਪਾਅਪਤਾ ਤਨੁ ਪਾਗਿਆ ਮਹਾ ਅਗ
ਰੇ ਮਾਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਮਾਇਆ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਗ ਮਾਗਹੀ ॥ ਨਾਮੁ
ਨੇਹਿ ਮਗੈ ਦਸੁ ਤੇਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੯ ॥ ਮਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ॥
ਤਕਉ ਤਹ ਕਾਟਹੁ ਲੋਗ ਮੇਰਾ ਨ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥ ਸਗਣਿ ਸੁਰੇ ਗੁਰ ਦਾਤ ਰਖੈ
ਅਪਿ ਦੁਗਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਭਗਤ ਕਾ ਮਾਗਿਆ ॥ ਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰ
ਪਾਈ ॥ ਅਹੁਇ ਕੁਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ਦੁਤੀ ॥ ਭਗਮੁ ਭੁਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥
ਮਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਠਕੁ ਮਤਿ ਭਗਾ ॥ ਮੇਰਿ ਸੇਵ ਕੁ ਬੋਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ
ਆਪੁ ਨਾ ॥ ਮੇਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਸਗਲੇ ਮੈਦੇ ਬੇਜੇ ਏਕੀ ॥ ਬੀਜ ਉਅਦਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜੀਅ

ਨਾਪਤਿ-ਏਸਾਹੈ।ਹੈਰੋਸੀਆਹੈ।੩।ਦਇਅੰਮੋਹਿਕੀਜੈਦੇਵਾਨਾਨਕਲਾਗੇਸੇਵਾ॥੪॥੫॥੬॥
 ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪਤਿਤਉਧਰਨਤਰਨਬਲਿਬਲਿਬਲੇਬਲਿਜਾਈਐ॥ਮੈਸਕੋਏਭੈਸਕੋਏ
 ਤੁਹਰਿਹੋਰਿਹਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੇਕਉਕੋਏਨਜਾਤਾਕਹੀਅਤਦਾਸਤੁਮਰਾਏਹਏਦਾਸਪਰ
 ਵਹਉ।ਸਰਬਧਰਨਪ੍ਰਤਿਪਰਨਵਿਕਬਿਨਉਦੀਨਾਗੁਰਮਗੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਤਮਜਲਹਮਮੰ
 ੨॥ਪੁਰਨਬਿਬੀਗਨਸੁਅਮੀਆਹੇਆਥਪਛੈ।ਸਗਲੇਕ੍ਰਮੰਡਲਖੰਡਲਪ੍ਰਤੁਮਹੀਅਛੈਗਾਅ
 ਅਖਵਿਓਦੇਵਮੇਰਨਅਲਖਅਪਾਰਾਵਹੁਪਾਵਉਸੀਤਸੰਗੁਨਾਨਕਰੇਨੁਦਾਸਾਰਾ॥੪॥੫॥੬॥
 ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਵਿਪਤਿਅਘਾਏਸੰਤਾਗੁਰਜਾਨੇਜਿਨਮੰਤਾਤਾਕੀਕਿਛੁਕਹੁਨਜਾਨ
 ਜਾਕਉਨਾਮਬੁਝਾਈ॥੧॥ਲੁਲੁਅਮੇਲਾਲਾਏਅਗਹਅਤੇਲਾਨਮੋ॥੧॥ਰਹਉ।ਅਵਿਗਤਸਿਉ
 ਅਮਨੋ।ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਗਿਆਨੋ।ਪੇਖਤਸਗਲਧਿਆਨੋ।ਤਜਿਓਮਨਤੇਅਭਿਮਨੋ।੨॥ਨਿਯਤ
 ਤਿਨਕਾਠਾਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਛਾਣਾਅਮਾਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਜਕੋ।ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਲਗੇ॥੩॥ਪੂਰਨ
 ਪਤਿਅਘਾਏਸਹਜਸਮਧਿਸੁਭਏ।ਹਰਿਭੰਡੁਰਹਬਿਆਇਆ।ਨਾਨਕਕੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੪॥
 ॥੨੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ॥ ॥ਛੋਡਿਸਗਲਧਿਆਣਪਾਮਿਲਿਸਧਤਿਅਵਿਧੁ
 ਨਾਅਵਰੁਸਕੁਕਿਛੁਮੇਧਿਆਰਸਨਾਰਮਰਾਮਵਖਾਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕਰਨਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁ।ਨਿਟੀ
 ਘਤੇਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਕਵਨਬਪੁਰੇਜਾਮੁ॥੧॥ਰਹਉ।ਦੂਖਦੀਨਨਭਉਬਿਅਪੈਮਲੈਸੁਖਬਿਧੁ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਬਖਸੈ।ਹਰਿਭਜਨੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥
 ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੋਰੇਤਦੇਖੇਖੇਹਾਪ੍ਰਤਿਮਿਤਬਿਲਾਸਬਨਿਤਾਤੁਟਤੇਏਨੇਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁ
 ਨਿਤਏਹਾ।ਜਲਤਨਹੀਅਗਨਿਸਗਰਸੁਖਮਨਿਤਨਿਦੇਹਾ॥੧॥ਰਹਉ।ਬਿਰਖਛਾਇਅਜੈਸੇਵਿ
 ਤਪਵਨਛੂਲਤਮੇਯਹਰਿਗੁਰਤਿਫਿਰੁਮਿਲੁਸਾਧਨਨਕਤੇਰੈਕਮਿਅਵਤਏਹਾ॥੨॥੨॥੨੫॥
 ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਹਦਾਤਾਸੰਗਿਬਸਤੇਨੀਤਾਮਰੈਨਅਦੈਨਜਾਇਬਿਨਸੈਤ
 ਪਤਉਸਨਨਸੀਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ।ਚੇਤਿਮਨਅਹਿਹਰਿਹਰਿਨਿਧਨਾਏਹਨਿਗਾਈ
 ਨਵਲਨਵਤਨਚਤੁਰਤੀਦਰਮਨਾਨਕਤਿਸੁਸੰਗਿਬੀਧਿ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥
 ਚਲਤਬੈਸਤੇਸੇਵਤਜਗਤਭੁਰਮੰਤ੍ਰਹਿਦੈਚਿਤਾਰਿ।ਚਰਣਸਰਣਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੁਕੁਦਸਕਰਭਿ
 ਹਿਪਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ।ਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਤਨੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਅਵਰਸਗਧੁਦਿਸ
 ੧॥ਰਹਉ।ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪਾਣਪ੍ਰਭਕੇਤੁਅਪਨਾਪੁਨਿਦਾਰਿ।ਗੋਦਿਦਭਜੁਸਭਿਸੁਆਰਥੁਜੇਗਾ

ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੂ ਏਕਾ ॥ ਜਹ ਜਨ ਸੇਬੁ ਦੇਸੁ ਏਕਿ ਏਕੀ ਮਖਨੀ ਮਨੁ ਲਇ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰ ਕਲਤੁ ਰਿਦੈ ॥ ਜਮ
ਇਸਰੀ ਮਦਿ ਉਰੁ ਏਕਾ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਤੁ ਕੋਲੁ ਏਕਿ ਤੇਰੀ ਲਗਾ ਤੈ ਸੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਜੇ ਉਰੁ ਏਕਿ
ਰਸਾਹ ਸੰਤੁ ਪਾਇ ॥ ਅਜਨਨ ਨ ਕਬਹੂ ਧਿਆਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਮਾਗੁ
ਸੀ ਗੋਰੁ ਏਕਿ ਸਾਧੁ ਸੰਤੁ ॥ ਰਿਸ ਮਰ ਸੁਰਸਾ ਏਕਿ ਰੰ ਮਸਟਗੁ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੇ ਅਸਥਾ ॥ ਅੰਤ
ਸਖਾਬੰਧੁ ਅੰਤਰ ਜਮੀ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇ ਏਕਿ ਸਗਣਿ ਪੁਤ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰ
ਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਧੇ ਜਮ ਕੰਕਰ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੀਤ ਰਿਦਾ ਭੰਗੁ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁ
ਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਖਣਦਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਝੇ ਸਬਿਨ ਸਹਿ ਜਿ ਸੁਖ ਸੈ ਮਨ ਮਹਿ ॥ ਮਿਤਨ ਕਮਾ ਸਰ
ਬਿਖਰੇ ਬਿਭਨ ਪੈਰੈ ਤਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਰਿਦਿ ਸਿਧੈ ਨ ਦਾਨਿ ਰਿਸ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਦਾਰੁ ॥ ਮਾਦਿ ਅੰਤੈ ਮਦਿ ਪ੍ਰਾ
ਚ ਅਗਮ ਅਗਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਸਿਧਿ ਸਧਿਕ ਦੇਹੁ ਨਿਜਨ ਬੇਦ ਕਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਾਹਿ
ਚ ਹਿਤ ਹੀ ਅੰਤੁ ਪਰਦਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮਿ ਟਹਿ ਮਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਪਾਵਨ ਤੇ
ਵਨ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ੭ ॥ ਬਲੁ ਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਠ ਸਰਬ ਸੁਸੰਤਨ ਕੀ ਗਹਿ ॥ ਬਿਸਰਨ ਹੀ ਨਿਮ
ਨ ਤੇ ਨਨ ਕਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਸਤੁ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ ਰਹਿ ਮਨਿ ਨ ਕੀ
ਰੇ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਦੇ ਕੋਲੇਂ ਦੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੈ ਦੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨ ਮੇਰੇ ਗਮ ਰਹਿ ਨਿਤ ਨਿਤਿ ॥ ਦਇਆ ਲਵੈ ਦੇਵ
ਲੋਕੋਂ ਏਕਿ ਸੁਨੈ ਸੰਤਨ ਕੀ ਗਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਬੈਸਿ ਸੁਨਹੀ ਏਕ ਗਹਿ ॥
ਹਾਸ ਗੁਨ ਹਿਦਿਆ ਪੈਖਿ ਨਹਿ ਉਤਰਿ ਰਹਿ ਤੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨ ਤਿਸੁ ਸੰਦੇਹੀ ਪ੍ਰੰ
ਹਾ ਬਿਸਟਾ ॥ ਤੁਧੋ ਦੇ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਮਨਿ ਮਨਿ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਉਚੀਚ ਬਿਕਰ ਸੁਨਿ ਤ ਸੰਤਨਾ ਸੁ
ਖ ਛੁਕਾ ॥ ਮਿਤੁ ਸਤਨ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਮਤ ॥ ੪ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਚੰਦ ਪ੍ਰਗਟਿ ਏਕੀ ਧਕਰਿ
ਸਾ ਪਦਿਤੁ ਅਪਦਿਤੁ ॥ ਕਿਰਣਿ ਲਗੇ ਮਨਿ ਨ ਭੁਏ ਬਿਖਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਸੀਰ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਚਲਿ ਸਰਬ
ਨ ਸਮਾਨ ॥ ਜਹਾਸ ਕਿਛੁ ਤਹ ਲਾਗਿ ਤਿਲੁ ਨ ਸੀਕਾ ਮਾਨ ॥ ੬ ॥ ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁਨਿ ਕਟਿ ਅਵੈ ਸੀ
ਤਾ ਕਾਜਾਇ ॥ ਆਪ ਪਰਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੭ ॥ ਚਰਣ ਸਰਠ ਸਾਥਿ ॥
ਗਿਰ ਤੇ ਲਲਾਘੋ ਪਾਏ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉਨ ਨ ਕਛੁ ਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ੧ ॥ ਚਾਦਨਾ ਚਾਦਨ ਅੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅ
ਧਨ ਅਗਧਨੁ ਨਿਕਾਰਿ ਹਰਿਗਾਥੁ ਅਗਧਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਆਗਨਾ ਤਿਆਗਨੁ ਨਿਕਾ ਕਾ ਮੁਖੋਂ ਪੁਛੈ ॥ ਤਿ
ਆਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨਿਕਾਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ ਨਿਕਾਰਿ ਕੀ

ਮੁਖਿ ਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਲਗਨ ਲਗਨ ਨੀਕ ਕੁਰਚਰ ਟੀ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥ ੬ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤੋ ਜਕੈ ਮ
ਰੁਕਿ ਗਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨੀਕ ਜੋ ਪੁਰੀ ਸਗਨਾ ਗਨਾ ॥ ੮ ॥ ਮਾਰੂ ਪਤਿਸਹੀ ॥
ਅਉਜੀਤੁ ਅਉਹ ਮਹੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਦਨ ਸੁਨਦਨਾ ॥ ੯ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਰੂਪ ਅਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਹਿਅਹਿ
ਰਸੁ ਰਸ ਸੰਗਿ ਗਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਹਿ ਪਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਸੈ ਦੂਜਾ ਭਉ ਮੇਟਾ ਦਨਾ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤਿ ਦਇਅ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪ
ਰਾਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾ ਦਨਾ ॥ ੩ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟ ਤੋਹੇ ਤਪੁ ਨੀਤ ਪੁਨਰ ਪਿਗਰ ਭਿਨ ਪਦਨਾ ॥ ੪ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਰੂਪਿ ਸਿਧਿ ਪਈ ਜੋ ਤੁਮਹੈ ਮਨਿ ਰਾਦਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਬਿਨ ਮੈਥ ਉਨਕੋ ਏਈ ਅਦਗੁ ਮੁਝੈ ਜਾਦਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮੇ
ਰੁ ਨਿਰਯੁਗ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਭੋਲੈ ॥ ੭ ॥ ਗਿਸਮਾ ਦਨਾ ॥ ੮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਉ ਚਲਿਤਾ ਦਿਖਾਇਅ ਮਨ ਮਧੇ
ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਾਦਨਾ ॥ ੯ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਮਾਰੂ ਪਤਿਸਹੀ ॥ ਜੀਵਨਾ ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਸੁਨਿਹਰਿ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਪੀਵਨ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਅਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਖਾਦ
ਨ ਜਿਤੁ ਰੂਪ ਨ ਲਗੈ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤਿਪਤੀ ਦਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪੈਨਣ ਰੂਪ ਤਿਪਰ ਮੇਸੁਰ ਫਿਰਿ ਨ ਗੋਨਾ ਹੀ ਥੀ
ਦਨਾ ॥ ੩ ॥ ਭੋਗਨ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੰਤ ਸੰਗ ਤਿਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰੇ ਬਿਨੁ ਸੁਈ ਅਨੀ ਮਨੁ
ਲੋਗਤੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥ ੫ ॥ ਮਤਿ ਅਹਰਿ ਰਸ ਮਹਿ ਰਤੇ ਤਿਸੁ ਬਹੁ ਨਿਕ ਬਹੁ ਅਉਖੀਵਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਿ
ਭਉ ਤਿਸੁ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਿਸੁ ਦੀਵਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨ ਕੀਸੇ ਦਾਚਰਣ ਸੰਤ ਪੋਇ
ਜੀਵਨਾ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਾਮੁ ਮਾਰੂ ਪਤਿਸਹੀ ॥ ਅੰਜੁਲੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਕਿਹਿ ਚਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਕੇਹਿ ਬੋਲੀ ਸੁਫਿਰੈ ਕ੍ਰਮੰਤਾ ॥ ਦੂਬਿ ਦਸ ਥਾ ਤੇਜੇ ਮੁਕਤਾ ਸੇਈ ਸੁਰੇ ਲਾਗੁ ਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਰਾਜ ਮਹਿ
ਰਹੁ ਉਦਾਸ ਕਰੇ ਧਾਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਠ ਸਹਿ ਸੇਧਾ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ਤਿਸੁ ਜਨਕੀ ਪੁਰਨ
ਪਾਲੀਐ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਤ ਭਗਮਿਦਿ ਗੁਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਮੈਮੀਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ
ਉਪਨਾਏ ਕੋਏ ਕੁਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤਬੀਧ ਨਾ ਕਰੈ ਤਨਿ ਦਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਨੁ ਦਿਅ ਪਿਅਮਰਿ
ਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਜਾਣੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮੁਹਿ ਅਲੀਐ ॥ ੪ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਬਿਅਪੇ
ਅਕਬਰ ਬਾਅਗੋ ਚਰਨ ਹੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ॥ ਭੁਬਲ ਕਵਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥ ੫ ॥ ਛੇ
ਰਿਬੈ ਤਉ ਛੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਉ ਸਚੇ ਤਉ ਰੁਝਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਇਸਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸਕੀ ਪਤਿ ਰਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੁ ਚਉ
ਰੁਲੀਐ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਸੁਰਾਤਿਸਹੀ ਹੋ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਰਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਫਿਰਣਾ ॥ ਜੋ ਦਰਤਾ ਸੇਈ ਭਲ ਮਾਐ ॥
ਵਿਦੁਕ ਮੈਦੁਰ ਮਤਿ ਨਾਲੀਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਣੇ ਜਚ
ਗਾਨ ਨ ਕਰੇ ਪੁਰਾਨੁ ਖਦ ਤੇਰੁ ਦੇਹਿ ਤਨ ਮੁਸਮਾਲੀਐ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ਮਾਰੂ ਪਤਿਸਹੀ ॥ ਬਿਰਥੈ

ਹਿਸਤਿਜੀਤ ਦੁਹਾਇ ਕਿ ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੇ ਅਸਤੁਇ ਦੇਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅੰ
ਦਿਹਾਣੀਆ ॥ ੧ ॥ ਪਪਕਰੇ ਦਰੁ ਸਰਪਰਮੁ ਠਾ ਅਜਰਾਈ ਲਿਫਟੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ਦੇਜ ਕਪਾਏ ਸਿਰਾ
ਹਰੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ੨ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈ ਆਬੇ ਬਾਮਲੁ ਜੋ ਬਨੁ ਪਾਛੇ ਰਿਵ ਦੇ ਸਾਕੁ ਕਰ
ਰੀ ਮਨ ਜਤੋ ਕਰਤਾ ਤਿਲਪੀ ਕੈ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥ ੩ ॥ ਭਸਿ ਭੁਸਿ ਲੋਦਾ ਦਸਤੁ ਪਰਾਈ ਦੇਖੈ ਸੁਰ
ਰੈ ਨਾ ਲਿਖੁ ਦਾਈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਲਭਿ ਪਾਇਆ ਖਤ ਅੰਦਰਿ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥ ੪ ॥ ਜਮਿ
ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਘਾਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸੋਨਾ ਘਾਣੀਆ ਪੁਰੁ
ਚੈ ਪਰਾਈਆ ॥ ੫ ॥ ਖਾਲ ਕਥਾ ਦੁਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ਦੁਨੀਆ ਖੋਲੁ ਬੁਰਾ ਰੁਠਾ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੈ ਸੰਤੁ
ਨਿਭ ਦੁਤੇ ਆਪਣਾ ਘਾਣੀਆ ॥ ੬ ॥ ਮਉਲਾ ਖੋਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਆਪੇ ਘਾਇ ਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਿ ਰਿਦਿ ਅਪੇ
ਉਨ ਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨ ਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰ ਤੇ ਦਿਹਾਣੀਆ ॥ ੭ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾਖਸ ਖੁਸਿ ਆਈ
ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨਗਰਿ ਪਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮਦਾਨੁ ਨ ਕਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਦੁਖਾਈਆ ॥ ੮ ॥
੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁਖੁ ਸੋਲਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕਲਾਉ ਪਾਇ ਪਰੀਜਿ ਨਿਧਰਣਾ ॥ ਗਗਨ ਰਹਾਇ ਅਹੁਕ ਮੇ
ਣਾ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਈਧਨ ਮਹਿ ਬਾਧੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖੇ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜ ਕੁਸੰਬ
ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਧਿ ਉਬਾਧਨ ਹਰਾ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਤੁ ਰਾ
ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪੁਤਿ ਪਾਲਿਆ ॥ ਸਾਧਿ ਗਿਰਾ ਸਿਰੇ ਇਸੀ ਗਿਰਾ ਮਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਐਸੇ
ਮੁਦਰੀ ਜਿ ਸੁਦਰਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਖਿਨ ਕੀਰੇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਦ੍ਰਾ ਜਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ
ਰਬ ਨਿਦਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ॥ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਪਤਿ ਦੰਰਾ ਸੋ ਧਨ ਦੰਤਾ
ਸੁਮਨਿ ਦਸਿ ਆਹਰਿ ਭਗਦੰਤਾ ॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਸੁਤ ਬਿਪਭਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਏ ਸਰਣ ਭਉ ਨ ਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਚਉ ਚੈ ਰਹਣਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਰਧੇ ਕਾ
ਤਿ ਸੁਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਨ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਗਿ ਰਹੁ
ਆ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸਕੀਆ ॥ ਸੁਖਿ ਰੋਗ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ੬ ॥ ਮੀਰੁ ਹਮ ਰਾਸੋਈ ਸੁਆਮੀ
ਨ ਬਨਿ ਤਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਖ
ਟਿਲ ਪਥਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਪਨੁਤਾਹਾ ॥ ਗਿਆਨ ਬੜੁ ਗੁਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨਾ ॥ ਦੂਤ ਮਰੇ ਕਰ
ਈ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੁਜ ਪੁਜ ਪੁਜ ਪੁਜ ਪਨੋ ॥ ਜੀਤਿ ਆਵਹੁ ਦਸਹੁ ਪਾਰਿ ਅਪਨੋ ॥ ਲਖ ਕੀਰਤਨ
ਨਗਰ ਦੇਖਹੁ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਰੁਣ ਗਾਈ ॥ ੯ ॥ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਪਰਣ ਹਰਾ ॥ ਉਚਾ ਅਥਾਹਾ

ਅਸੀਸਨੇ ਦਿਖਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਨੀ ਸੋਚ ਨਹਿ ਸਹਿ ਧਿਆਈਓ॥੧੧॥ ਬੀਜਨ ਤੇ ਕੁਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿਸੇ
 ਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰ ਗਏ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਠ ਝੁਠ ਕਰੁ ਮਹਾਜਪਨੇ ਸਾਚੀ ਕਰ ਕਮਾਈਓ॥੧੨॥
 ਅਨਿਪਰਗੀ ਤੇ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਗੀ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਈ ਹਉ ਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਅੰਗੀ ਕਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ
 ਰਗ ਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈਓ॥੧੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਜਪੁ ਜਗਦੀਸੈ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇਈ
 ਕੇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਦਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਜਗਤਿ ਸਬਾਈਓ॥੧੪॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਰਾ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਗਤਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਚੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇ ਰੇਏ ਕੰਕਰ ਸਮਾਈਓ॥੧੫॥
 ਰੁਕਤਿ ਜਨਾਕਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਆਗਾਸ ਭੋਏ ਧਰਤੁ ਖਸ ਮੁਹ ਮਗਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਕੁਇ ਛਾਜਨਾ
 ਨ ਕਮੈ ਜਗਤਾਈਓ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੀਰੀ ਜੋਗੀ ਨਾਗਿ ਲਪਟਾਈ॥ ਉਰਸੁ
 ਰੀਰੇ ਗਰਸਮਟਿ॥ ਕਿਰਤ ਸੀ ਜੋਗੀ ਭਏ ਏਕਤਾ ਕਰ ਤੋਰੇ ਗਥਿ ਲਾਸਹੇ॥੧॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁਖਤ
 ਤਮਨੈ॥ ਪਿਰਾਸਨ ਹਿਸੀ ਗਰਿ ਰੇਖੈ ਸੀ ਗਨੈ॥ ਮਿਲਿਏ ਕਤਕ ਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਸਨ ਹਿ ਦਿਲਾਸ
 ਜਾ॥ ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਭਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ॥ ਜੇ ਮਦੈ ਸੋ ਅਣਿ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਏਕਦਸ ਕਉ ਪਹੁ ਚਿਨਸਾ ਕੈ
 ਗਨਹਤੀ ਰੂਪਿ ਅਸਹੇ॥ ਘਾਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਉ ਦੇਉ ਕਰਿ ਜੋਗੈ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ਦੁਪੁ ਘਰਿ
 ਮੈ॥ ਐਸਾ ਬਣ ਜੁ ਕਹਹੁ ਕਿਹੁ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ ਰੂਪਿ ਅਸਹੇ॥ ੪॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਪਰਮ ਜੁਗਸ
 ਨਾ ਬਿਨੁ ਧਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀਲਾ ਧਾਯਾ ਭਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗੇ ਤਉ ਪਨ ਪਿਰਾਮਨੀ ਦਉ ਲਾ
 ਸਹੇ॥ ੫॥ ਧਨਾਨੀ ਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕਾਰ ਚਨੁ ਚਾਰ ਚਾਰਾ॥ ਜਿਉ ਫਰਕਉ ਤੁ
 ਮਾਏ ਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੇ॥ ੬॥ ਧਨ ਕਹੈ ਤੁਫੁ ਸੁਮੈ ਨ ਲੋਗਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖ ਦਾ ਸੀ ਬਲ ਕੁਪਾ
 ਕੇ॥ ਸੁਝੈ ਬਿਨਾਉ ਕਿਤ ਹੀ ਲੇਖੈ ਦਚਹੁ ਦੇਹਿ ਛੋਰਿ ਨ ਜਾਸਹੇ॥ ੭॥ ਪਿਰਿ ਕਹਿਅਹਉ ਕੁਮੀ ਬੰਦਾ
 ਚਿਉ ਭਾਰੇ ਹਾਕਰੁ ਜਿ ਸੁਕਾਰ ਛਿਛੁ ਦਾ॥ ਜਿ ਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿ ਚਰੁ ਤੁਮ ਸੀ ਗਿਰਹਣਾ ਜਾਸਦੇ ਤਉ ਠਿਸਿ ਪਾ
 ਸਹੇ॥ ੮॥ ਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ਪਨ ਸਾਚੇ॥ ਪਾਕ ਛੁਨਾ ਸਮਝੈ ਚਲਿਕ ਚੇ॥ ਬਹੁ ਬਹੁ ਗਿਰਿ ਪਰ
 ਹੀ ਸੀ ਕੁਮਾਰੈ ਚਿਉ ਬਾਰ ਚਾਨੈ ਕਹਿਹਾਸਹੇ॥ ੯॥ ਆਵੈ ਅਗਿਆ ਪਿਰਾਉ ਬੁਲਾਇਆ॥ ਨਾਪਨ ਪੁਛੀ
 ਨਾਤ ਪਕਾਇਆ॥ ਉਠਿ ਸਿਧਾਇ ਛੁਟਿ ਰਿਮਾਈ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨੈ ਸੋਹਾਸਹੇ॥ ੧੦॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ
 ਕਾਏ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਤਿ ਸਦੇ ਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਗੁਰ ਪੰਚਿ ਖੁਏ ਸਾਕਤ ਨਿਭੁ ਰੇ ਗਲਿ
 ਜਮ ਛਾਸਹੇ॥ ੧੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਦੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਾਵੈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ॥ ਜਿ ਤਨੇ
 ਹਰ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤੇਰੇ॥ ਕੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇਖੁ ਨ ਮਾਸਹੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਜਿਹ ਰਿਜੀਭਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ
 ਛੁਟਿ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ॥ ਸਦਾ ਮਨੀ ਦੁਕਰੇ॥ ਮਨੀ ਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰ ਪਾਉ ਪਾਇਆ ਗਲਿ

ਖਾਸਾਰੇ॥੧੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਸਰਟਿਦਾਤੇਬਚਾਕੇਦੁਰੇਅੰਸਾਪੁਰੀ॥
ਖਦਾਰਾਵਿਛੁੜਿਨਕਤਹੀਜਾਸਾਰੇ॥੧੪॥ਧੁਣਨਿਧਾਨਕਿਛੁਕੀਮਨਪਣੀਘਾਟਿਘਾਟਿਪੁਰੀ॥
ਹਿਓਸੁਭਾਣੀਨਾਨਕਸਰਟਿਦੀਨਦੁਖਭੀਜਨਹਉਰੇਣਤੇਰੇਜੇਦਾਸਾਰੇ॥੧੫॥੨॥
ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕਰੈਅਨੰਦਅਨੰਦੀਮੇਰਾਘਾਟਿਘਾਟਿਪੁਰਨੁਸਿਰਸਿਰਹਿਨਿਬੇਰਾਸਿਰੀ॥
ਹਕੇਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਦੁਗਾਹੀਕੇਦੂਜਾਰੇ॥੧॥ਹਰਖਦੰਤਅਨੰਤਦਇਆਲਾਪੁਰੀਗਿਰੀ॥
ਰੁਸਰਬਉਜਾਲਾ॥ਰੁਪਕਰੇਕਰਿਦੇਖੈਦਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੁਜਾਰੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰਗਿਕਰੇਦੇਖੀ॥
ਆਪੇਹੀਸਦੁਕਰੇਪਸਰਾਆਪੇਖੇਲਖਿਲਦੈਦਿਗਤੀਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਭੀਜਾਰੇ॥੩॥ਸਦਾ
ਖਤੁਸਰੀਪਾਤਿਸਾਰੀਸਰੁਖਜੀਨਾਸਚਾਸਾਰੀਆਪੇਸਦੁਧਾਹਿਓਸਰੁਸਚਾਸਚੇਸਚੇਦਾ
ਜਾਰੇ॥੪॥ਸਚੁਤਪਾਦਸੁਸਦੇਕੇਰਾਸਾਚਾਬਨੁਸਦਾਪੁਰੁਤੇਰਾਸਚੀਕੁਦਰਗਿਸਚੀਬਣੀਸਦੁ
ਸਾਹਿਬੁਸੁਖੀਜਾਰੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਪੁਰੈਦੁਰਾਜਾਹੁਕਮਿਸਚੇਕੈਪੁਰੇਕਾਜਾਅੰਤਰਿਬੀਜੇ
ਕੁਕਿਛੁਜਣੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਰੇ॥੬॥ਰੂਢਰਸੀਅਤੁਦਰੁਭੇਗੀ॥ਤਨਿਰਬਾਣੁਰੁਭੇਗੀ॥
ਸਰਬਸੁਖਸਹਜਘਰਿਤੇਰੈਅਮਿਓਤੇਰੀਵਿਸਟੀਜਾਰੇ॥੭॥ਤੇਰੀਵਾਤਿਤੁਝੈਤੇਰੈਦੈਦੇਹਿਦਾਸਰੁ
ਜਤਲੋਐਤੇਰਿਨਅਦੈਪੁਰੁਭੇਗੈਤੇਪਤਿਰੇਆਪੀਜਾਰੇ॥੮॥ਜਚਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਾਦਸੀ
ਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਦਾਸੀ॥ਇਕੁਦਰੁਸਗਲਹੈਜਾਓਕਦੇਹਿਦਾਨੁਸਿਸਟੀਜਾਰੇ॥੯॥ਕਟੀ
ਗਤਿਅਰੁੰਗਅਪਰਾਧਿਨਮਹਿਬਾਪਿਓਥਪਨਹਾਗਾਭੇਰੇਤੇਲੁਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਹੁਕਮੁਮੰਗਿਯਾ
ਜਾਰੇ॥੧੦॥ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਰਸੁਸੇਈਤੁਪੁਜਣੈ॥ਓਪੁਰੁਕੈਸਬਦਿਸਦਾਰੰਗਮਣੈ॥ਚਤੁਰਸੁਪੁਰੁ
ਅਣਸੋਣੀਜੋਮਨਿਤੇਰੈਰਾਵੀਜਾਰੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਦਹਿਸੇਦੇਪਰਦਾਹਾਜਿਸੁਚੀਤਿਅਦ
ਹਿਸੇਸਚਾਸਾਹਾਜਿਸੁਚੀਤਿਅਦਹਿਤਿਸੁਭਉਕੇਹਅਦਰੁਕਾਕਿਛੁਕੀਜਾਰੇ॥੧੨॥ਤਿਸਾਹੁ
ਅੰਤਰੁਠੰਢਾਗੁਰਪੁਰੈਲੈਤੁਟਾਠੰਢਾਸੁਗਤਿਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਜਗੀਅਮਿਓਤ੍ਰਿਲੋਲੀਜਾ
॥੧੩॥ਮਰੈਨਾਹੀਸਦਸਦਹੀਜੀਦੈ॥ਅਮਰੁਭਇਅਅਥਿਨਾਸੀਥੀਦੈ॥ਨਕੋਅਦੈਨਕੋਜਾਦੈਰੁ
ਦੁਰਿਕੀਅਭਰਮੀਜਾਰੇ॥੧੪॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਬਾਣੀ॥ਪੁਰੈਲਾਗਪੁਰੇਮਾਹਿਸਮਣੀ॥ਚਰੈਸਦਾ
ਅਨਿਤਨਿਤਰੰਗਾਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੀਜਾਰੇ॥੧੫॥ਬਰਾਕਰਨੁਸੁਪੁਕਗਇਆਨਦਰਿਸਰੁਢਰੰਗੀ
ਚਰੁਇਆਪਰਖਿਖਜਨੈਪਟਿਅਸਰਾਣੀਠਿਰਿਨਾਹੀਤਾਣੀਜਾਰੇ॥੧੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਰ
ਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਣੀ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆਦੋਖਿਦਰਸਨੁਪੁਰੁਭੀਜਾਰੇ
੧੭॥੩॥ ਮਹਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰੁਗੋਪਾਲਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰਦਇਆਲੁਸਦਾਬਖਸਿਦਾ

ਸਮੁੱਚੇ ਮਿਤ ਪਟ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਾਭਿ ਕਿਲਾ ਵਿਖਾਸੀ ॥ ਗੁਰੁ
ਸਿਮਰਤ ਸਾਭਿ ਗਿਨਣਾ ਸਾਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਾਭਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕਾ ਏਅਪਮਾਨ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵ
ਨਾਗਿਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵ ਕੁਪਾਰਬੁ ਹੁਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵ ਕੁਸਾਧ ਸੀਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਨਿਤ
ਜੀਅਦਾਨ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਾਭਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਤੁ ਮੁਖਿ ਭੁਣੀਐ ॥ ਕ
ਸਿਲੇ ਸਾਭਿ ਏਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਅਗਮੁ ਅਹੋਰਾਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਮਾਗੇ ਸਾਭਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਕਰੁ ਬਿਘਨਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰਵਿ ਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਗੀਐ ॥
ਪਾਗੁਰਿ ਦਿਸਣਾਇਆ ਸਰੁਨੀਠੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥ ਉਚਊਤ ਸਰੁ ਏਕ ਸਮਾ
ਨ ਮਨਿ ਲਗਾ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਣੀ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਹ ਜੋਰੈ
ਮਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਅ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਪਾਨ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਰੁ ਮਹਿ ਸਮਣੀ ॥
ਅਪਿ ਸੁਣਿ ਤੈਅਪਿ ਦੁਖਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤੈ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਿਹਚਲ ਬਨ
ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਸਾਭਿ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿ ਸਾਭਿ ਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੇ ਸੁਆਪਨ ਰਾਣੈ ॥ ਸਾਭੁ ਪੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਤਨੇ
ਗੋਸਾਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਮਹੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਦਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨੀਰੰਕਾਰਾ ਸ
ਮਾਹਿਦ ਰੰਗੈ ਅਪਿ ਨਿਰੰਗਾ ॥ ਵਰਨੁ ਜਤਿ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਰੁ ਪੁਕਰੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਲਖ
ਰੰਗਿ ਸੀਹ ਜੋ ਨਿਸਬਾਣੀ ॥ ਅਠ ਸਕਉ ਪੁਰੀ ਦੀਈ ਦੁਰਿਅਾਈ ॥ ਏਸੁ ਪੁਰੀ ਤੇ ਜੋ ਨਹੁ ਚੁਕੈ ਸੋ
ਅਦਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਅਕਰੀਐ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ
ਜਿਸੁ ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੁਲੈ ਸੋ ਬੁਝੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰ ਬਸੇਗ ਕਾਨ ਗੁਰੁ ਦਿਉ ਕੀ
ਆਸੇਉ ਬਰੇ ਜੋ ਸਾਭਿ ਗੁਰੁ ਸਰਣੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਹ ਬੁਝਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰੰਗਾ ਸੇਵੁ ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੪
ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਜੇਕੀਐ ਸੋਬੰਧੁ ਪੈਰੇ ॥ ਕੁਰੁਤ ਬੀਜੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜੀਐ ਸਰੁ ਲਾਹੁ
ਪੁਰਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਕਲਜੁ ਗਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਪਾਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਅਪਿ
ਹੀ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਰਾਹੇ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਖੰਡੁ ਪਤਾਲ ਦੀ ਪਸਰਿ ਲੋਆਸ
ਭਿਕਲੈ ਦਸਿਅਪਿ ਪੁਰੀ ਕੀਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਅਪਿ ਮਥਿਨਾ ਸੀਸੇ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿ
ਅਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵ ਕੁਸੇ ਹਰਿ ਜੋਹਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲਤਰੀ ਗਉਠ
ਹੋ ਬਹੁਤੀ ਠਹਿਰਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ਯਾਇ ਕੁਜ ਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਜਾਪੁ ਭਭੈ
ਨਾਮੁ ਧਰੈ ॥ ਦੇਹੁ ਸੁਜਿਤੁ ਮਨਿ ਬਿਪਤ ਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਕਰ ਬਿਤੈ
ਵਸਾਅ ਦੇਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ॥ ਜਿਯਹਿ ਸਿਅਸੀਤ ਭਾਵੈ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋਕੁ ਨਿਸੇਈ ਕਰੁਣੀ ਹੋਵੈ

ਫੇਰਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਥੇ ਅਉ ਪਾਟਾ ਏ ਬਨ ਤੇ ਪਾਟੀ ਤਿਥੇ ਹਰਿ ਮੇ ਮਈ ਮੈ ਸਾ ਕੀ ਪਾਟੀ
ਜਿਥੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲੁ ਤਨ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੇ ਹਰਿ ਮੇ ਪਿਛਰਾ ਏਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਹਾ ਕਿ
ਮਿਲੀ ਮੈ ਪੁਰ ਦੇ ਪਰਦਾ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਦਿ ਚਿ ਸੰਗਤਿ ਦਸ ਪਾਏਦਾ ॥ ੧੨ ॥
ਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਹੀਐ ॥ ਬਰਾਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਸਹਿ ਸਹੀਐ ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਤੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕੁਝੁ
ਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਰਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਏਦਾ ਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ
ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜਿਉ ਪਿਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਲਭਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤੁਮਿ ਲੀਐ ਸਾ
ਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਏ ਅਤਿ ਜਨਕ ਏ ਜਿਨ ਧਰਿ ਮਸਤ ਕੇ ਲੇਖ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥
ਕਰਤ ਕਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸਿਧਾ ਏ ਉਪਾਏ ਧਰੀ ਸਤੁ ਪਰਣਾ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਸਰ ਠਿਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ
ਭਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਮਹੁ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੇਏ ਕੋਰੂ ॥ ਬਾਣੀ ਤੇ ਗੀਤੁ
ਈਐ ॥ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਪਾਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪਿ ਚਿਤ ਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਅਪੇ
ਅਪਿ ਅਪਿ ਪੁਰੁਖੀਆ ॥ ਅਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿ ਨਿਪਸਰਾ ਅਪੇ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿਉ ਪਾਏ
ਦਰਦੁ ਗੀ ॥ ਇਕਿਉ ਦਾਸੀ ਇਕਿ ਪਰਬ ਗੀ ॥ ਇਕਿਉ ਖੇਇ ਕੋਤੁ ਪਤਿ ਅਪਾਏ ਸਭ ਸੇਰੇ ਪਾਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇ
ਸਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਚਾ ॥ ਓਰਿ ਪੇਤਿ ਰਗਤ ਸੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ ਅਪੇ ਗੁਪਤੁ ਅਪੇ ਪੈ ਪਰਗਟੁ ਅਪਣਾ ਅਪੁਪਸ
ਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦੇ ਹੋਵਣ ਹਰਾ ॥ ਚਿਅਗਮ ਅਥਹਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਉਣੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਉਣੇ ਏ ਨਿਰਤ
ਰਸੁ ਅਮੀਕੇ ਕਰਣਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬੀ ਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਹਾ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਨੁਤਨੁ ਹਰਿ ਅਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉਧਰਣਾ ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਰਿਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸੇਈ ਦੇ
ਪਣਾ ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਅਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਦਰਿਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਣਾ ॥ ੭ ॥ ਸੰਤ ਸਭ ਜਹਥੈ ਸਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਸੇ
ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਚਲਤ ਤਮਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਵਹਿ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਰਹਨਾ ਕਦਾ ਚੁਚਿਤਣਾ ॥
ਅਵਣੁ ਜਾਣ ਸਬੁ ਚਲਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਬੇਬੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਉਪਵਣ ਹਰਾ ਅਪਣ
ਕੀਆ ਪਾਣਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵ ਸੇਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ਦੁਇ ਥੋਰੇ
ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਸਾਚੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ
ਪੀਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ਕੁਝੁ ਬਿਨੁ ਜਨ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾਇ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਪਾਣਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਜ ਪੀਐ
ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੇਰ ਮਰੀ ਗਿਰਾਚਾ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਤੁਟ ਹਿਸੁ ਭੀ ਪਤਾਇ ॥ ਹਰਮ ਮੇਰੁ ਪਰਜ ਸਨ
੧੨ ॥ ਜਹਰਾ ਥੈ ਸੇਈ ਸੁਖ ਥਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੇਈ ਭਲ ਮਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਥੈ ਰਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਰੋਗ
ਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭਰ ਭੁਕੇ ਬਿਨੁ ਸੇਅੰਧਿ ਅਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖ ਨਿਰਭੇ ॥ ਅਪੁਛੈ ਡਿਪਾਏ ਸਰਣਾਈ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਖਾ ਲਭਾ ॥ ੧੪ ॥ ਐਸ ਕੇ ਦੁਹਰਾ ਗੀਅ ਵਿਆਸਾਠ ਪਰ ਜਿਨਿ ਮਸ ਮੁਖਿ ਅਹਿ ਆਇ
ਸੁਖਾਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਸਰੋਕਾਈ ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਰਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਇਹ ਬਖਸੀ ਸੰਖਸਮ ਤੇ ਪਦਾ ਅਠ ਪਰ
ਕਰ ਜੇ ਤ੍ਵਿ ਪਿਆਦਾ ਨਾ ਮੁਜ ਪੀਨਾ ਤਿਸ ਹਜਿ ਸਮਵਾਨ ਮੁਨਾਨ ਕਮਿ ਲੈ ਓਰ ਚਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ੬ ॥ ਮਾਧੂ
ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੁਗਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੂਪੁ ਗਦਗਾ ਮਿਥਨ ਮੇਰਾ ਸੁਹੁ ਪਸਰਾ ਜਗਮਹਿ ਕੋਈ ਰਹੁ ਨ
ਪਏ ਨਿਹਰ ਲੁਏ ਕੁਨਰਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਨ ਮੇਰੇ ਸੇ ਗੁਸਤੁ ਰੁਮਿ ਟਾਈ ਗਏ ਕੋ
ਕਉਨ ਏ ਅਉਖਾ ਪੁਸਤੁ ਨ ਮੁਰਿ ਵਗਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਮੈ ਕਉ ਤਰਸਹਿ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ਸਗਲ ਰੁਗਤ ਜਾ ਕੀ
ਗਏ ਸੇਵਾ ਅਨਾਥਾ ਭਟੀਨ ਦੁਖ ਰੰਜਨੁ ਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰ ਦੁਖ ਅਰੋਕੇ ਇਨ ਸੁਭੇ ॥ ਤਿਭ
ਵਣ ਪਦੈ ਤ ਕਉਨ ਬੁਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹੁ ਤੇ ਰਹੁ ਨ ਮੁਜਿ ਸੁਇ ਪੁਰਤ ਨੁ ਤਿਸੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਿ
ਕੋ ਪੁਰੀਤਾ ਸੁਗਿਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਦਹਿ ਮੀਤਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤਪਾਪ ਲਾਇਣਾ ॥
੫ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋਕੁ ਹਿਮਨੀ ਪਾਮਰੇ ॥ ਕਾਮ ਯੋਗੁ ਸੇਹੀ ਵਰ ਬਹੋ ॥ ਤਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨ ਪੁਕਾਇ ਰਸ
ਇਣਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਮਹਾਂ ਪੰਚ ਪਤ੍ਰ ॥ ਭੈ ਪਰਬੁ ਮਹੇਦਹਿ ਨਿਰਮਲ ਤੁਆ ਪਰਸੁ ਜ ਬਥੇ ਟੈ ਗੁਰ ਪੂਰਤ
ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਦਿਖਾਇਣਾ ॥ ੭ ॥ ਕਈ ਬੈਠੁ ਰਾਹੀ ਲਕੈ ਲਗੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬੁਝੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ਤਿਆਗੇ ॥ ਏਕੈ ਕਰੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਈ ॥ ਮੇਰ ਉਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਬੁ ਮੁਅੰਗੇ ਚਰੁ
ਕੋਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦੁਭਾਗ ਮਥਾਇਣਾ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿ ਬੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੁਛ ਮ
ਤੁਸੁ ਟਿਸੁ ਟਿਕਵਣਹਿ ॥ ਪਰਬੁ ਮਾਪਰੇ ਪਰਸਾਰਿ ਗੁਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਇ
ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਜੀਏ ॥ ਏਵੇ ਸੇਤਾ ਰੰਗ ਬੀਏ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਮਲਾਏ ਤੇ ਸੇਰਾ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਮਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ ॥ ੧੧
ਜੰਤ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪਉ ਆ ॥ ਜੀਉ ਪਾਣੁ ਪੁਨੁ ਅਗੇ ॥ ਪਰਿਆਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਨਾਨਕਾਈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ
ਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੀਗਿ ਲੇਹੁ ਗਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਪਖ ਛੇਰ ਉਪੀਸੁ ਉ
ਸਤ ਮਹੈ ਚਰਣ ਪੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੈ ਕ੍ਰਿਮਿ ਕ੍ਰਿਮਿ ਅਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਣਾਇ
ਆਸ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਰਹੀ ॥ ਰਾਖਹੁ ਏਹੁ ਮੁਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਵਰਸਹੁ
ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾਨ ਕਵਾਸ ਦਾਸਾਇਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ੭ ॥ ਮਾਧੂ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫
ਜਿਮਹੈ ਪਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸਾ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਗੁਰ ਜਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ
ਜਗਲੁ ਪਰਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ॥ ਸਦੁ ਸੋਮਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ
ਵਦਿ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ॥ ਬਿਸਨ ਸਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ਤੇ ਕੋ
ਹਿ ਤੇਤੀ ਸੰਗਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਪਿ ਦੇਵ ਤੇ ਸਭਿ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨ ਤੁਨ ਜਾਈ ॥ ਜ ਸੁਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪੁਪੰਥੀ ਸ

ਭਿਭੁਤਾਸਿਮਹਿਬਨਪਰਬਤਅਭਿਭੁਤਾਸੁਤਬਲੀਸਾਖਸਭਿਸਿਮਹਰਿਹਰਦਿਗਹਿਅਸੁਅਮੀਸਾ
ਮਨਾ॥੧॥ਸਿਮਹਰਿਭੁਲਸੁਖਮਸਭਿਜੇਤਾਸਿਮਹਰਿਸਿਪਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮ
ਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਗਲਭੁਵਨਕਪ੍ਰਭਯਨਾ॥੫॥ਸਿਮਹਰਿਨਰਨਰੀਅਸਰਮਾਸਿਮਹਰਿਜਾਤਿਜੇਤਿਸਤਿ
ਛਨਾਸਿਮਹਰਿਗੁਣੀਚਤੁਰਸਭਿਥੇਤੇਸਿਮਹਰਿਹੋਣੀਅਹੁਦਿਨਾ॥੬॥ਸਿਮਹਰਿਘਟੀਮੁਰਤਪਲਨਿਅ
ਸਿਮਹਰੇਕਲੁਅਕਲੁਸੁਚਿਸੋਚਾਸਿਮਹਰਿਸਭਿਫੁਸਸਤ੍ਰਸੰਜੋਗਾਅਲਖੁਨਲਖੀਐਏਕੁਭਿਨਾ॥੭॥
ਕਰਨਕਰਦਨਹਰਸੁਅਮੀਸਗਲਘਟਕੇਅੰਤਰਜਮੀਕਰਕਿਰਪਾਜੇਸੁਰਗਤੀਲਾਦੁਜੁਪੁਸ
ਥੁਸੋਜਿਨਾ॥੮॥ਜਕੈਸਿਮਹਰੀਦੂਠਾਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੈਕਰਮਿਹਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾਸਰਬਨੇਰੰਤਰੇਸੋਧ
ਜਤਾਬਹੁਵਿਨੋਰੰਗਮਿਹਰਨਾ॥੯॥ਕੁਰਕਾਸਬਫੁਦਸੈਅਨਿਜਕੋਦੂਖਦਰਦੁਖੁਤਕਭਗੈਏਕਾ
ਚਜਅਨੰਦਨਾਮਹੁਅਨਹਦਬਣੀਸਹਜਪੁਨਾ॥੧੦॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਆਸੋਪਤਿਵੰਤ
ਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਕੈਮਨਿਦੂਠਾਸੋਪ੍ਰਭਕਰਮਾਨਾਛਿਨਾ॥੧੧॥ਜਲਿਥਲਿਮਨੀਅਜਿਥੁ
ਅਮੀਸੋਈਅਨਦਰੁਨਕਹੀਐਦੂਜਕੋਈਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੀਕਾਟਿਓਭ੍ਰਮੁਸਗਲਾਅਦਗੁਣੀਸੋ
ਕਥਿਨਾ॥੧੨॥ਊਚੇਰੇਊਚਦਰਬਾਰਾਕਹਨਜਣੀਅੰਤਨਪਾਰਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਹਸੁਅਮੀਅ
ਰੁਲਨਜਣੀਕਿਅਮਿਨਾ॥੧੩॥ਕੁਰਕਤਤੇਰਾਸਰੂਕੀਆਤੁਲੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਈਬੀਆਅਦੇਮਦਿ
ਤਿਪ੍ਰਭੁਰੈਸਗਲਪਸਰਤੁਮਤਨਾ॥੧੪॥ਜਮਦੂਤਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਅਦੈਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕ
ਸਗਲੁਅਨੇਰਥਤਕੇਪੁਰਨੇਜੇਸੁਦਣੀਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਸੁਨਾ॥੧੫॥ਦੂਸਰਨਾਕਾਸਰੂਕੋਤੇਰਾਸਚੇਸਾਹਿਬ
ਹਿਰਗੰਭੀਰਾਕਹਨਾਨਕਸੋਈਜਨਉਰਮੇਭੇਭਦਹਿਸੁਅਮੀਤੁਮਮਨਾ॥੧੬॥੮॥ਮਹੁਪਤਿਸਾਹਿ
ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਸਰਬਸੁਖਦਨਾਸਿਮਹਰਿਨਾਮੁਹੇਰੁਮਿਹਰਦਾਨਾਹਰਿਦਾਰਾਜੀਅਜੀਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁ
ਛੈਜਾਚੰਗਨਾ॥੧੭॥ਮਾਗਉਜਨਪੁਰਿਪਰਮਹਾਤਿਪਾਦਉਜਨਮਜਨਮਕੀਐਲੁਅਟਵਉਦੀਰਘੋਰ
ਟਹਿਹਰਿਅਉਥਧਿਹਰਿਨਿਰਮਲਰਾਖੈਮੰਗਨਾਸੁਦਣੀਸੁਣਉਬਿਮਲਜਭੁਅਮੀਮਏਕਾਛਿਤਤ
ਉਥਿਪ੍ਰਕਾਮੀਨਿਦਿਨਿਦਿਪਾਇਲਗਉਦਾਸਤੇਕਰਿਸੁਭਿਤਨਾਹੀਸੰਗਨਾ॥੧੮॥ਰਸਨਾਕੁਣਗਏਕੀ
ਰੇਗੇਮਿਟਹਿਕਮਤੇਅਦਗੁਣਮੇਗੇਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਅਮੀਮਨਜੀਵੈਪੰਚਦੂਤਤਜਿਤੰਗਨਾ॥੧੯॥
ਗਨਕਮਲਜਪਿਥੋਰਿਥਿਰੀਐਸਤਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤਿ
ਕਾਸੀਬਾਹੁਵਿਜੇਨਿਨੰਗਨਾ॥੨੦॥ਦਾਸਦਸਨਕੋਕਰਿਏਹੁਗੁਪਲਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਯਾਨਦੀਨਦਇਆਥਾਨ
ਥਾਸਹਾਈਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਿਲੁਕਦੇਨੋਵੀਭੋਕਨਾ॥੨੧॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਪਰੀਹਰਿਅਗੈਜਨਜਨ
ਕਸੋਇਅਜਗੈਜਿਸਕਾਸੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁਹਤਿਤਿਆਕੀਹਉਮੈਰੰਤਨਾਜਲਿਥਲਿਪੁਰਨੇਅੰਗਨਾ

ਅੰਤਿਕਾਵਿਅਮਾਨਛਲਸੁਆਮੀਭਰਮਭੀਤ੍ਰਿਕੁਰਿਪੁਰੋਏਕੁਰੰਦਿਨਾਸਰਬੰਗਨਾ॥੮॥ਜਤ
ਰਾਪੋਖਉਪੁਤਸੁਖਸਗਗਾਰਹਿਤੋਟਿਭੰਤਰੰਤਰੀਰਤਨਗਰਾਅਗਰਅਗਰਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਧਈਐ
ਕੁਛੁਕੇਜਿਸੁਕਿਰਸੰਗਨਾ॥੯॥ਛਤੀਸੀਤਲਮਨੁਤਨਠੰਛਾਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟਵੀਰੰਛੁਕਾਕੁ
ਕੀਕਾਵਿਛੁਈਏਪੁਛਿਅਪੁਨੈਅਮਿਓਧਾਰਿਵਿਸਟੰਗਨਾ॥੧੦॥ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਅਸਭੁਠਈਅਤਿਸੁਖਿ
ਹੁਛੁਜਕੋਈਨਹੀਅਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪੁਰੁਵਿਅਤਿਸਨਭੁਣੀਤਰਮੰਗਨਾ॥੧੧॥ਭੁਰਪਰਮੇਸਰੁਹੁ
ਗੋਬਿੰਦਾਗੁਰਕਰਤਾਗੁਰਸਦਬਖਸੰਦਾਗੁਰਜਪੁਜਾਪਿਯਪਤਛਲੁਪਇਅਗਿਆਨਦੀਪਕੁਸੰਤ
ਨਾਨਾ॥੧੨॥ਜੇਪੇਖਾਸੇਸਭੁਕਿਛੁਸੁਆਮੀਜੇਸੁਨਣਾਸੇਪੁਰਕੀਬਾਨੀਜੇਕੀਨੋਸੇਤੁਮਹਿਕਰਾਏ
ਸਿਗਣਿਸਹਈਸੰਤਹਤਨਾ॥੧੩॥ਜਾਚਰੁਜਾਚੈਤੁਮਹਿਅਰਾਧੈਪਤਿਤਪਦਨਪੁਰਨਪੁਰਸਾਧੈ॥
ਏਕੋਦਾਸਰਬਸੁਖਗੁਣਨਿਪਿਆਨਮੰਗਨਨਿਹਕਿਚਨਾ॥੧੪॥ਕਾਏਅਪਤੁਪੁਤੁਕਰਣੈਰਗਾਲ
ਨਿਛਾਗਿਸੰਤਸੰਗਾਰਗਨਿਰਮਲਸੋਇਬਣੀਹਰਿਬਣੀਹਰਿਬਣੀਮਨੁਨਮਿਅਜੀਠੈਰੰਗਨਾ॥੧੫॥
ਜੇਲਹਕਲਾਸੀਪੁਰਨਟਲਿਆਅਨਭਕਲੋਹੋਇਠਕੁਰਚਵਿਅਅਨਦਬਿਨੋਦਹਰਿਨਮਿਸੁਖ
ਨਾਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਭੀਚਨਾ॥੧੬॥੯॥ ਮਾਛੁਪਤਿਸਾਹੀਖਾ ਮਤੁਸਾਹਿਬੁਹਉਸੇਵਕੁਕੀਤ
ਜੀਵਿਮੰਤੁਸਭੁਤੇਰਾਦੀਤਾਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭੁਤੂਰੇਤੂਰੇਤੂਰੀਕਿਛੁਅਸਤੁ॥੧॥ਤੁਮਹਿਪਠ
ਵੇਰਾਜਗਮਹਿਅਏਜੇਤੁਪੁਭਾਣਾਸੇਕਰਮਕਮਏਧਣੁਤੁਥਾਹਰਿਕਿਛੁਨੋਅਤਾਭੀਨਾਹੀਕਿਛੁ
ਕਾਨਾ॥੨॥ਭ੍ਰਿਹਾਦੁਕਮੁਤੁਮਾਗਸੁਣੀਐਗਈਹਾਰਿਜਸੁਤੇਰਾਭੀਐਆਪੇਲੇਖਅਲੇਖੈਅਪੇਤੁ
ਮਸਿਛੀਨਾਹੀਕਿਛੁਕਾਨਾ॥੩॥ਭੂਪਿਤਸਭੁਬਾਰਿਕਬਾਗੋਜਿਉਪੇਲਾਵਹਿਪੇਲਣਹਰੇਭ੍ਰਿਕੁਨਾਮਾ
ਰਹੁਸਭੁਤੁਮਹੀਕੀਨਾਚਲੈਨਾਹੀਕੇਵੇਧਾਨਾ॥੪॥ਇਕਿਬੈਸਾਏਰਬੇਕਿਪਅੰਤਰਿਅਇਕਿਪਠਾਏ
ਏਸਵਿਸੰਤਰਿਅਇਕਹੀਕਉਪਾਸੁਇਕਹੀਕਉਰਾਤਾਇਨਮਹਿਕਹੀਐਕਿਅਭੁਤਾ॥੫॥ਕਵਨ
ਹੁਕਤੀਕਵਨਸੁਨਰਕਾਕਵਨੁਸੇਸਾਗੀਕਵਨੁਸੁਭਗਤਾਕਵਨਸੁਦਠਾਕਵਨੁਭੋਛਕਵਨਸੁ
ਤੁਰਤਕਵਨੁਜਨਾ॥੬॥ਤੁਕਮੇਮੁਕਤੀਤੁਕਮੇਨਰਕਾਤੁਕਮਿਸੈਸਾਗੀਤੁਮੇਭਗਤਾਤੁਕਮੇਹੋਛਾਤੁਕ
ਮੇਦਨਾਦੁਭਾਨਾਹੀਅਦਹੁਧਨਾ॥੭॥ਸਾਗਰੁਕੀਨਾਅਤਿਤੁਮਭਗਾਇਕਿਖਵੇਰਸਾਤਲਿਕਰਿਅਮੁ
ਖਾਦੁਰਾਇਕਨਾਧਰਿਲੀਪਾਵਹਿਅਪੇਸਤਿਭੁਰੁਜਿਨਕਾਸਚੁਬੇਨਾ॥੮॥ਕਉਤੁਕਾਸੁਇਹੁ
ਗੰਧਪਠਾਇਅਗਜੀਅਜੇਤਉਪਾਏਸਮਾਇਅਗਵੇਥੈਦਿਗਸੈਸਭਿਰੰਗਮਟੇਰਚਾਨੁਕੀਨਾਇਕੁਆ
ਖਾ॥੯॥ਦੁਤੁਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਧਵਰਦਾਤਰੁਵਡੀਜਿਸੁਜਾਈਅਗਸਅਗੋਚਰੁਬੇਅੰਤਅੰਤ
ਸਾਹੀਕਿਛੁਆਰਨਾ॥੧੦॥ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਏਵੁਜਾਅਪੇਅਪਿਰੰਜਨਪੁਜਾਅਪਿਸੁਰਿ

ਅਨੀਅਪਿਅਨੀਅਪਿਸਤਵੰਤਾਅਤੇਰਾਹਾ॥੧੧॥ਕੇਤਰੇਅਦਿਨਕੁਪਤੁਕਹਾਇਆਕੇਤਰੇ
ਦਿਨਸੁਨਿਸਮਾਇਆਕੇਤਰੇਅਦਿਨਸੁਪੁਕਰਾਅਪੇਕਰਤਪਰਗਟਰਾ॥੧੨॥ਅਪੇਸਕਰੀਸਦ
ਚਾਇਆਅਪੇਸਰਾਅਮਰੁਚਲਾਇਆਅਪੇਸਿਵਦਰਤਾਈਅਨੁਅੰਤਰੇਅਪੇਸੀਤਲੁਰੁਰਾ
ਅਜਿਸਹਿਨਿਵਯੇਗੁਰਮੁਖਿਸਜੇ॥ਨਮੁਦਸੈਤੇਸੁਅਨਹਦਵਾਜੇ॥ਤਿਸਹੀਭੁਖਤਿਸਹੀਰੁਕਰੀਤਿ
ਨਅਵੈਚਮੁਤੇਰਾ॥੧੩॥ਕੀਅਤਿਕਗਵਰੀਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥ਅਦਿਮਪਿਅਤਿ
ਸੇਈਹਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਬੇਰਾ॥੧੪॥ਤਿਸਹਿਸਹੀਕੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥ਕਿਸਹੀਭੁਰੇਜਬਾਭੁਨੇਰੇਈ॥ਨਾਨਕਕ
ਅਪੇਅਪੇਕਰਿਕਰਿਵੈਚੈਜਬਰਾ॥੧੫॥੧੦॥ ਮਾਹੁਪਾਤਿਸਹੀਪ ॥ਅਚੁਤਪਰਬਰਮੁਪਰਮੇ
ਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਭੁਦਨਦਮੇਦਰਸੁਅਮੀ॥ਰਿਖੀਕੇਸਹੇਦਰਪਨਧਰੀ॥ਪੁਰਲੀਮੇਰੇਹਰਹਿਰੰਗ
੧॥ਮੇਹਨਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰੇ॥ਜਗਦੀਸੁਰਹਿਜੀਉਅਮੁਰਸੀਘਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨਅਥਿਨਾਸੀਰੁਕ
ਟਪਟਵਾਸੀਰੈਸੀਗਾ॥ਪਰਈਧਰਈਸਨਰਸਿਘਨਰਾਇਣਾ॥ਦਫ਼ਾਅਕੇਪਿਥਮੇਧਰਾਇਣਾਬਦਾ
ਪੁਕੀਅਤੁਤਕਰਤੇਸਹੀਸੇਤੀਰੈਚੰਗਾ॥੩॥ਸੀਰਾਮਚੰਦਜਿਸੁਰੁਪਨਰੇਖਿਆ॥ਬਨਵਾਲੀਚਰਪਨਿ
ਰਸਅਨੁਪਿਆ॥ਸਹਸਰੇਕੁਮੁਰਤਿਹੈਸਹਸਾਇਕੁਦਾਤਾਸਰ੍ਹੋਰੈਮੰਗਾ॥੪॥ਭਗਤਿਵਛੁਲੁਅਨਥਹਨਾ
ਰੋਪੀਨਾਭੁਸਗਲਰੈਸਾਬੋ॥ਬਾਭੁਰੇਵੀਰੰਜਨਦਤੇਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ॥੫॥ਮੁਕੰਦਮੇਰੇਹਰ
ਖਮੀਨਾਰਾਇਣਾ॥ਦ੍ਰਿਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਓਧਰਣਾ॥ਕਮਲਾਕੰਤਕਰਹਿਕੀਤੁਹਲਅਨਦਬਿਰੇਦੀਕੈਰੇ
੧੬॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਅਜੁਨੀਸੀਭਉ॥ਅਕਲਮੁਰਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ॥ਅਥਿਨਾਸੀਅਥਿਨਾ
ਗੋਚਰਸਰ੍ਹਕਿਛੁਤੁਣੁਹੀਰੈਲਗਾ॥੭॥ਸੀਰੰਗਬੈਕੁੰਹਕੇਵਾਸੀ॥ਅਛੁਕਛੁਕਰਮੁਅਗਿਆਨਉਤਰੰ
ਅਕੇਸਦਚਲਤਕਰਹਿਨਿਰਲੇਕੀਰਲੇਕੁਰਿਸੇਰੋਇਗਾ॥ਯਾਨਿਰਹਰੀਨਿਰਦੈਰੁਸਮਾਇਆ॥ਧਰਿਗੁਪ
ਤੁਰਕੁਜਕਹਾਇਆ॥ਸਦਲਸੰਦਰੁਪਬਣਵਹਿਓਣੁਸੁਨਤਸਰ੍ਹਮੇਰੈਗਾ॥੮॥ਬਨਮਲਸਿਭੁਖਕਮ
ਨੈਨਾਸੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟਬੈਨਾ॥ਸੰਬਚਕੁਗਰੈਧਾਰੀ॥ਮਹਾਸਰਬੀਸਤਿਸੰਗਾ॥੯॥ਪੀਰਪਿਤਿਬਰਾ
ਭਵਨਧਣੀ॥ਅਗੰਨਥਗੋਪਲੁਮੁਖਿਰੁਣੀ॥ਸਰ੍ਹਿਧਰਭਗਵਾਨਬੀਰੁਲਾਮੈਗਣਤ੍ਰਅਵੈਸਰਬੰ
੧੧॥ਨਿਹਕੰਟਨਹਕੇਵਲੁਕਹੀਐ॥ਧਨਜੈਜਲਿਥਲਿਖੁਹੀਐ॥ਮਿਰਤਲੋਕਪਾਇਅਲਸਮੀਤੁ
ਸਥਿਰਬਹੁਜਿਸੁਹੈਅਭਗਾ॥੧੨॥ਪਤਿਤਪਵਨਦੁਖਭੈਭੀਜਨਾ॥ਅਹੰਕਾਰਨਿਵਾਰਣੁਹੈਭਵਖੰਡੁ
ਤੀਤੋਖਿਤਦੀਨਕ੍ਰਿਪਲਾਗੁਣੇਨਕਿਤਹੀਰੈਰਿਗਾ॥੧੩॥ਨਿਰੰਕਰਅਛੁਲਅੰਤੁਲੋਜੋਤਿਸਰ੍ਹਪਿਸਰ੍ਹਾ
ਮਉਲੋਪਸੇਮਿਲੈਜਿਸੁਅਪਿਮਿਲਾਏਅਪਹੁਕੇਇਨਪਵੈਗਾ॥੧੪॥ਅਪੇਗੋਪੀਅਪੇਕਨਾਅਪੇ
ਉਚਰਵੈਬਾਗਾ॥ਅਪਿਉਪਵਹਿਅਪਿਧਪਵਹਿਤੁਤਲੇਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੇਗਾ॥੧੫॥ਵੇਕਜੀਹਰੁ

ਸਰਸੰਗੀ ਸੇਖਰੀ ਤਨੁ ਸਾਨੋ ਨਦ ਤਨੁ ਮਜ ਪੈ ਦਿਨੁ ਰੀ ਇਕੁ ਗੁਣਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਰਿਸੀ ਗਾ ॥ ੧੫ ॥
ਵਿਗਰੀ ਚਰਿਤ ਪਤ ਸਰਣਾਇਆ ਭੈਰਵੀ ਅਨਕ ਸਮ ਦੁਤ ਦੁਤ ਰੋ ਮਾਇਆ ਰੋ ਹੁਕਿ ਪਾਲਿ ਫੁਕਰਿ
ਰਸ ਪਸੰਤ ਕੋ ਸੀ ਗੰਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਇਸ ਟਿ ਮਾਨ ਰੋ ਸਗਲ ਮਥੇ ਨਾਇ ਫੁਮ ਗਉ ਦਾਨੁ ਕੋ ਬੰਦ ਸੰਤਰੇ
ਨਾਮ ਸਤ ਕੀਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੇ ਪਾਵੈ ਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤਿ
ਸਦੁ ਚਰਣ ਲੇਹੈ ਪਰਤੋ ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਪਨੁ ਤਿ ਅਨਹ ਦਸ ਬਦ ਮਾਨਿ ਕ੍ਰਾਜੰਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਿਰਤ ਮਾ
ਨ ਅਰਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹ ਬਾਸ ਤਿਨ ਮੁਤੇ ਰਾਖ ਪ੍ਰਭ ਬਲਾ ਕਹੁ ਨਾ ਕਭੁ ਗਤਿ ਪਏ ਸਰਣਾਣੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਾਨਿ
ਫੁਲ ਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤੇਰੀ ਕਾਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਰੈ ਜਾਣਾ ਹੋ ਤੁਆ ਪੇਕ ਬਹਿਤੇ ਅਨਿਪਦ ਖਣਹਿ ਨਾਨਕ ਦਾ ਤੁਦਾ
ਸਨ ਕੋ ਕਰੀ ਅਹੁ ਰਿਭੁ ਦੇ ਦਸਾਰਾ ਸੰਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਧੁ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਪ ॥ ਅਲਹ ਅਗੀ
ਮੁਦਾਣੀ ਬੰਦੋ ਛੁਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਅ ਕੇ ਧੰਧੋ ਹੋਇ ਪੈਖਾ ਕਠਕੀ ਰਮੁ ਸਾਠੁ ਰੁਇ ਪੁਰਵੇ ਸਕ ਬੁਝੁ ਦ
ਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਚੁ ਨਿਦਾਨੁ ਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ਮਨ ਸਮਾਗਿ ਨਿਦਾ ਰਿਹੁ ਸਾਸਾ ਦੇਹ ਮਸੀਤ ਮਨ ਮਉਲਾਣਾ ਕ
ਲ ਮਉਦਾਣੀ ਪਾਕੁ ਪਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਰਾਸਰੀ ਅਤਿ ਲੋਕ ਮਦੁ ਪਾਤਰੀ ਕਤਿ ਤਰ ਕੋ ਬੋਝੇ ਦੇ ਲਾਧੁ ਮਰਠੀ
ਮਾਮਰੁ ਮਥ ਦਾ ਲਾਮਿਲ ਪੁਰ ਕੀ ਕਤਿ ਜਿਤੁ ਠਹਿਰਿ ਮਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕੁਰਾਣ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥
ਦਸ ਅਉਗਤ ਰਖ ਪੁਬਦਰ ਹੀ ॥ ਪੀਰ ਮਰਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇਬ ਪੁਥੈ ਰਸ ਬੁਰੀ ਕਭੁ ਲਪਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਅਕੀ ਮਹਰ
ਨੇਜ ਪੈਖਾ ਕਾਭਿ ਸਤੁ ਪੀਰ ਲਠ ਜਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ਪੂਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁਸਕੁ ਬੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹੁ ਮਾ
ਪੁਰੁ ਜਗਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜੋ ਦਿਲ ਸੇ ਪੈ ਸੋਈ ਰਾਜੀ ॥ ਸੇ ਮੁਲਾ ਅਲਉਨਿ ਨਿਦਾ ਰੋ ਸੋ ਦਰ
ਵੇਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿਫੁ ਤਿਧਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਭੇ ਦਖਤ ਸਰੋਕ ਰਿਦੇ ਲਾਗ ਪਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ਲੋ ਮਹਿ ਮਉਦਾ ॥ ਰਸ ਬੀਝਾ
ਦਿਕੁ ਗੁਣ ਸੁਮਰਵ ਨੁ ਮੁਨਿ ਸੀਲ ਬੰਧਾ ਬਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ਸੁਭ ਠਿਲ ਹਲਾ ਖਿਲੁ ਬੰ
ਨਾਭਿ ਦਰਹ ਮੁੰਜੰਜ ਲਾਗੀ ਰਮਲ ਕਉ ਮਰੇ ਠਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਬਦਾਇ ਦਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅਦਲਿ
ਭਿਭਿਭੁ ਚੀਸਾ ਬੁਰੀ ਗਤੀ ਤੇਰੇ ਮੀਰ ਉਥੈ ਬੈਸੀ ॥ ਪਾਜ ਦੇ ਪੰਜੇ ਇਕੁ ਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿ ਪੰਚ ਦਖਤ ਤੇਰੇ
ਅਪਰ ਪਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਉ ਮਉਦੀ ਠਾਥ ਬਦਾ ਮਮਲੇ ਛੁਡਿ ਕਰਹੁ ਧਿਕੁ ਜਾਸੁ ਬਦਾਇਏ
ਬੁਝੁ ਬਿਦੇਵੁ ਬੰਗ ਬੁਰਗੁ ਬਰਖੁਰਵ ਬਖਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਹਕੁ ਹਲਾ ਲੁਬਕੇ ਰੁਖਾ ਠਾਥ ਦਿਲ ਦਰੀਅ ਉਥੈ
ਪੈਲਾ ਠਾਥੀ ਰੁਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਣੀ ਲੁਗਾ ਦੇ ਜਹਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰ
ਗਲ ਕੀਨਾ ਰੰਗਤ ਸਾਸੋ ਮਣਹ ਕੀਨਾ ਨਾਪਾ ਕਾਪੁ ਕਰਿ ਹੰਦੁ ਰਿਹਈ ਸਾਸਾ ਬਤੁ ਸੁਰਤਿ ਦਸੰਤ ਰਸਿਗ
ਮਾਮੁ ਸਲਾਮਤੁ ਮੇਅ ਦਿਲਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰੀ ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੇ ਸੋਵੈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਰੰਗਨ ਅਵੈ ਨੇਰੈ ਜਿਏਰੁ
ਅਪਦੁ ਪਿਧਿ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਜਕਉ ਮਿਧਰ ਮਿਧਰ ਮਿਧਰ ਦਾਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ ਸੇ

[illegible]

ਪਰਾਗਿਰਸਮਾਮਾਪੀ। ਸਪਸੰਗਿਤੁਜਾਮਦਤਸੁਅਮੀਦਰਗਚਸੇਭਪਦਣਾ॥੩॥ ਚਰਿਪਟਰਥਅਸਟਦਸਮੇ
 ਬਨਾਸੁਸਿਧਨੁਸਚਜਸੁਖਨਉਨਿਕਿ। ਸਰਬਕਲਿਅਣ ਜੇਮਨਮਹਿਚਹਰਿਮਿਲਿਸਪੁਸੁਅਮੀਰਦਣਾ॥੪॥
 ਸਸਤੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਦਖਣੀ। ਜਨਮੁਪਦਰਬੁਜੀਤੁਪਰਣੀਕਾਮੁਕੁਪੁਨਿੰਦਾਪਰਹੀਐਹਰਿਸਨਨਕਗਦ
 ਣਾ॥੫॥ ਜਿਸੁਤੁਪਨਗੇਖਿਅਕੁਲਨਹੀਜਾਤੀ। ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਅਦਿਨੁਰਤੀ। ਜੇਜੇਜਪੈਸੇਈਦੁਭਾਗੀਬਹੁਵਿਨ
 ਜੇਨੀਪਦਣਾ॥੬॥ ਜਿਸੇਨੇਬਿਸਰੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ। ਜਲਤਠਿਰੇਰੇਨਿਤਤਤਾ। ਅਖਿਤਪਟੇਕਉਰਬੈਨਕੋਈਨ
 ਰਕਮੇਰਮਹਿਪਦਣਾ॥੭॥ ਜੀਉਪ੍ਰਣਤੁਪਨਜਿਨਿਸਾਜਿਅਮਾ। ਮਤਰਾਰਕੁਮਹਿਰਖਿਨਿਦਾਜਿਅਗਤਿਸਮਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਛਾਤਿਅਨਰਤਕਾਪੁਸਿਰੈਨਲਦਣਾ॥੮॥ ਜਪਰਿਅਨੁਕਾਦੁਸੁਅਮੀਮੇਗਾਪਟਿਪਟਿਦਸਹਿਸਭਨਕੈ
 ਨੇਗਾਹਥਿਰਮਰੈਕਛੁਐਨਹੀਜਿਸੁਜਾਣਾ। ਇਤਿਸੈਜਠਦਣਾ॥੯॥ ਜਕੋਮਸਤਕਿਪੁਰਿਲਿਖਿਪਟਿਅਸਾ
 ਤਸਹੀਪੁਰਖਾਦਿਅਪੈਸਾਇਆ। ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਣਾਈਦੁਸਰਨਦੈਨਲਦਣਾ॥੧੦॥ ਮਗਿਅਸਦੁ
 ਪੁਸਪਸਭਿਕੀਨੇ। ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿਰਲੈਹੀਜੀਨੇ। ਤਕੀਮ੍ਰਿਤਿਕਹਣਨਜਾਣੀਜਤਕਰਓਹੀਸਮਦਣਾ॥੧੧॥
 ਜੇਈਭਗਤੁਸੇਈਦਰਦਾਤਾ। ਜੇਈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ। ਬਲਸਹਾਈਸੇਈਤੇਰਜੇਤੇਰੈਮਨਿਰਦਣਾ॥੧੨॥
 ਅਮਰਤੁਦੁਖਸੁਲਿਖਿਪਟੇਗਤਿ। ਲੁਨਹੀਬਧਹਿਪਟਹਿਨਪਟਾਏ। ਜੇਈਹੋਇਓਕਰਤੇਭਵੈਕਹੀਐਐ
 ਪੁਦਦਾਦਣਾ॥੧੩॥ ਅੰਧਲੁਪਤੇਸੇਈਕਾਢੇ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੁਟਾਗਾਢੇ। ਕਿਰਪਾਪਰਿਰਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਮਿਉ
 ਜਪੁਗੋਬਿੰਦੁਪਿਆਦਣਾ॥੧੪॥ ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਣੀ। ਅਚਰਚਰੁਪਦਰੀਦੁਰਿਅਈ। ਕੁਰਤਿ
 ਰਹਮੰਗੈਸਨੁਤੇਰਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਦਣਾ॥੧੫॥੧੬॥

੧੬ ਸਾਂਤਿਗੁਰਪਸਦਿ

ਦਰਮਕੁਕੀਸਲੋਕਾਨਲਿਖਤਿਸਾਹੀਪ - ਰੁਪਟੇਪਤਿਸਾਹੀਪ - ॥ ਰੂਚਉਸਜਣਮੈਰਿਅਡੇਈਸੀਉਉਤ
 ਰਿਐਣਮਹਿਜੇਤਰਸਟੇਕਦਿਪਸੀਦੀਦਾਣਾ॥੧॥੫:੫॥ ਗਿਰੁਮਹਿਜਾਤਉਨਲਿਖਿਅਨੇਹਕੁੜਵੇਰੇਪੁਕਪ
 ਕੁਭੇਗਤਰਦਣੇਜਿਚਰੁਪੀਨਰੇਪੁ॥੨॥੫:੫॥ ਉਹੀਛੁਲੁਕਤਹੋਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਾਣਾਕਾਜਲੁਹਰਤੀ
 ਥਾਸੁਥਿਨੁਪਸੇਹਾਂਭਿਰਸਛੁਰਾ॥੩॥ - ਪਉੜੀ॥ - ਤੁਸਾਚਾਸਾਰਿਬੁਸਦੁਸਦੁਸਰੁਪਰਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਕੀ
 ਰੇਬਟੁਸਿਰਜਿਸੀਸਾਰਿਆ। ਹਰਿਆਗਿਆਹੋਏਵੇਦਪਾਪਪ੍ਰੰਨੁਵੀਚਰਿਆ। ਬੁਝਾਥਿਸਨਮਹੇਉਰੈਗੁਣ
 ਬਿਸਥਰਿਆ। ਨਦਪੰਡਪ੍ਰਥਮੀਸਾਜਿਹਰਿਗਸਦਹਿੰਦੇਕੀਜੀਤਉਪਾਇਅੰਤਰਿਕਲਪਰਿਆਪਤੇਰਾ
 ਜਤਨਜਣੈਕੋਇਸਦੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ। ਤੂਜਾਣਹਿਸਭਿਬਿਧਿਅਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਭਿਆ॥੪॥
 ਰਵਣੇ੫:੫॥ - ਜੇਤੂਮਿਤ੍ਰਅਸਰੁਰਾਹਿਕਭੇਗੀਨਦਿਛੋਕੀ। ਜੀਉਮਹਿਜਾਤਉਮੇਰਿਆਕਦਿਪਸੀਜਾਨੀਤੇ
 ਰਿਆ॥੫॥੫॥ ਦੁਰਜਨਤੂਜਲੁਕਹਕੀਦਿਛੋਕੇਮਹਿਜਾਨੀ। ਕੰਤਤੂਸਉਸੇਜਕੀਮੈਰਾਹਭੇਦੁਭਉਲਹਿ॥੬॥

ਪ: ਪਾਦੁਰਜਨਤੁਜਤੁਭਿਰੈਵੇਭੇਰੁਹਰਿਮੇਰੇਨੁਸਸਜਨੁਸਚਾਪਤਿਸਾਨੁਜਿਸੁਮਿਲੀਚੈਰੇਗਾ॥ ੧॥
ਤੁਮਗਮਦਇਆਫੇਅੰਤਤੇਰੀਕੀਮਨਿਕਰੈਕਭੇਨਾਤੁਪੁਸਿਰਚਿਆਸਰੁਸੰਸਾਤੁਤੁਨਾਏਕਸਗਲਭੁਟੇਨਾਤੇਰੇ
ਦਰਭਿਕੋਇਨਜਾਣੈਮੇਰੇਠਕੁਰਸਗਲਭੁਟੇਨਾਤੁਪੁਅਪਨਿਕੋਇਨਸਕੈਤੁਅਥਿਨਾਸੀਜਗਭਿਧਰਠਾਤੁਪੁਭਾਜ
ਰੇਤੁਗਤੁਕਤਾਸਗਲਧਰਠਾਤੁਪੁਅਦਣਜਣਕੀਆਤੁਪੁਲੇਪੁਨਲਗੈਰਿਠਾ॥ ਜਿਸੁਰੇਦਹਿਅਪਿਦੇਨਾ
ਤਿਸੁਲਦਹਿਸਤਿਗੁਰਚਰਠਾਤੁਰੇਰਤਉਪਾਇਨਲਭਹੀਅਥਿਨਾਸੀਸੇਸਟਿਕਰਠਾ॥ ੨॥ ਰੁਖਣਪ: ਪ
ਅਜੇਤੁਦੁਰਹਿਅੰਨਣੇਹਭਧਰਤਿਸੁਹਦੀਤੇਇਆਹਿਕਸੁਰੰਤੈਬਹੀਮੈਰੀਦਤਨਪੁਛੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਪ: ਪਾਹਰੰਟੇਨਾ
ਸੁਹਦਣੇਸਪੁਬੈਠਅੰਨਣਮਲਿਪਹੀਨਵਦੈਬੋਰਥਜੇਪਾਹਿਅਦੈਰਲਿ॥ ੨॥ ਪ: ਪਾਸੇਜਦਿਛਾਵੈਰੇ
ਕੀਆਹਰੁਸੀਗਗਾਇਤੀਮੀਭਿਨਸਮਾਦਈਜੇਗਲਿਪਹੈਰਹਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੂਪਾਦਬੁਧਮਪਰਮੇ
ਰੁਜੇਨਿਨਾਦਹੀਪਤੁਰੁਕਮੀਸਾਜਹਿਸਿਸਟਿਸਜਿਸਮਾਦਹੀ॥ ਤੇਗਰੁਪੁਨਜਾਈਲਖਿਆਕਿਉਹੁਸੁਨਿਕਿ
ਅਦਹੀ॥ ਰੁਸਭਮਹਿਦੁਰਤਹਿਅਪਿਕੁਰਰਤਿਦੇਖਦਹੀ॥ ਤੇਗੀਭਗਤਿਭਰੇਰੰਡਰੰਡੇਟੇਨਾਮਦਹੀ॥ ਏਹੀ
ਤਨਜਦੇਹਲਾਲਕੀਮਨਪਦਹੀ॥ ਜਿਸੁਰੇਦਹਿਅਪਿਦਇਆਲੁਰਿਸੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਦਹੀ॥ ਤਿਸੁ
ਦੇਨਾਮਦੈਤੇਟਿਜੇਹਰਿਗੁਣਗਦਹੀ॥ ੩॥ ਰੁਖਣਪ: ਪ ਅਜਮੁਪਸੀਹਰਮੈਪਹੀਮਹਿਜੈਨਲਿਯਾਯੇ
ਰੁਖਇਲਹਿਅਮੁਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਲਿ॥ ੧॥ ਪ: ਪਾਨਕਬੈਠਾਭੈਦਵਿਲੰਮੇਸੇਦਹਿਦਗੁਭਾਪਿਭੀਰ
ਰੁਜਣਮਹਿਜਾਸਤੈਜੇਈਸਦੀਮੁਖੜਾ॥ ੨॥ ਪ: ਪਾਕਿਆਗਲਾਏਭੂਛਪਰਦੇਲਿਨਜੇਹੇਰੰਡਰੁਪਾ
ਕਦੁਲਾਸੀਦੀਦਾਕੁਖਿਕੁਆਹਰੁਸੰਸਾਰਜਿਉ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਖਵਸੁਜਣਸਰੁਪੁਤੁਸਭਮਹਿਦ
ਗਾਹੁਅਪੇਰਕੁਰਸੇਦਕੋਆਪੇਪੁਜਤਾਸਦਾਨਾਬੀਨਾਅਪਿਤੁਅਪੇਸਤਵੰਤਾਜਤੀਸਤੀਪਕੁਨਿਰਮਲਮੇਰੇਹਰਿ
ਦੇਤਾਸਰੁਭੁਪੁਪਸਰੁਪਸਰਿਓਆਪੇਲੰਤਾਏਹੁਅਦਗਭਿਛੁਰਚਾਏਕਰਿਚੈਜਦਿਖੰਤਾਜਿਸੁਭਭੁ
ਕਰਭਿਨਪਦਹੀ॥ ਜਿਸੁਦੇਦਹਿਗੁਰਮੰਤਾਜਿਉਅਪਿਚਲਦਹਿਤਿਉਚਲਦੇਕਿਛੁਦਸਿਨਜੰਤਾ॥ ੧॥ ਰੁਖ
ਪ: ਪ ॥ ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਦੈਦਿਅਤੁਰਿਗਰੁਅਹਰੇਗਾਦੇਖੇਛਿਟਕੁਥੀਵਦੋਜਮਿਖਿਸੀਦੇਪੇਗਾ॥ ੧॥ ਪ
ਸਦੁਜਾਣੈਸਦੁਦੈਦਿਭਰੁਆਪੁਅਪੇਸਲਦੇਗਨਾਨਕਅਤਸਕੀਮੀਭਿਨੈਣੂਥਿਆਛਲਿਪਥਣਿਜਿ
ਜੀਮਿਓ॥ ੨॥ ਪ: ਪਾਭੇਰੇਭੇਰੇਰੁਹਵੇਸੇਵੇਦੇਅਲਗਾਮੁਦਤਪਈਚਿਰਾਣੀਅਠਿਰਿਕਰੁਅਦੈਰਤਿ॥ ੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਰੁਪੁਤੁਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਤੁਦਰਨਾਬਾਹਰਾਏਸਠਸਜਾਣਹਿਦੁਰਿਤੁਦਰਤਹਿਜਹਰਾਕੁ
ਰਿਪਟੇਰੇਗਹਿਅਪਤੁਪੁਲੇਪੁਨਲਹਰਾ॥ ਰੁਪੁਰੁਖਅਨੰਦੀਅਨੰਤਸਰੁਜੇਤਿਸਮਾਹਰਾ॥ ਰੁਸਭਦੇਵਅਹਿ
ਵਖਿਭਤੇਨਰਹਾਏਕਿਆਅਪੇਜਿਹਦਾਏਤੁਅਥਿਨਾਸੀਅਪਭਪਰਾ॥ ਜਿਸੁਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰਮੀਭਿ
ਕੇਸਭਿਕੁਲਤਰਾਸੇਦਕਸਤਿਕਰਦੇਸੇਦਦਾਰੇਨਾਨਤੁਜਨੁਤੇਗਾ॥ ੧॥ ਰੁਖਣਪ: ਪ ॥ ਗਾਹਰੁਰੁਖ

ਠੰਦਤਰਿਪ੍ਰਿਥੰਦਰਿਕਉਮਹਲਿਬਲਦੋਪਤਰਦੇਖਦਇਆਦੁਖਕੁਖਗਈਦੰਦੰਕਉਮਹਲੁ
ਅਦੋਸਭੇਇਛਾਪੁਰੀਅਲਗਪੁਰਕੋਪਦੋਹਉਸੀਰਗੁਣਦੰਦੰਬਖਸਿਓਪ੍ਰਿਥਿਪੁਰਖਦੇਦੰਦੰ
੨ ਰੁਖਣਪ:੫ ॥ਜਛੁਟੇਤਖਕੁਤੁਸੁਈਕੰਤਨਜਾਣਹੀ॥ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਪੁਤ੍ਰਕੈਗੁਣਿਕੋਟੁ
ਣਹੀ॥੧॥੫:੫॥ਨਾਨਕਾਚਿਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਜੀਵਠਾਦਿਸਹੈਸਹੈਨਚਿੰਦਾ॥ਤਿਸੁਮਿਉਕਿਉਮਾਨੁ
ਜਿਸਹਿਮਾਗੀਚਿੰਦਾ੨॥੫:੫॥ਰਤੇਹੀਪਰਬ੍ਰਹਮਕੈਮਨੁਤਨੁਅਤਿਗੁਲਾਭਾ॥ਨਾਨਕਾਦਿਠਨਦੋਅ
ਦਿਆਜਿਤੀਹੋਗੁਖਿਅਲਾ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜੀਇਜਤੁਮੇਰਾਮਿਤ੍ਰਹੈਤਾਕਿਆਮੈਕਨ੍ਹਾਜਿ
ਠਹੀਜਗੁਠਗਿਆਸੇਤੁਤਮਾਰਿਨਿਦਾਨ੍ਹਾ॥ਗੁਰਿਭਉਜਲੁਪਹਿਲੈਘਾਇਆਜਿਤਾਪਾਦਨ੍ਹਾ॥ਗੁਰ
ਸਭਿਰਸਭੇਗਦਦੁਨ੍ਹਾਅਖਾਨ੍ਹਾਸਭਿਏਈਅਦੁਸਿਕਰਿਦਿਤੀਓਸਤਦੰਤਸਪ੍ਰਾ॥ਜਿਤੁਲਈਅ
ਭਿਭੈਲਗਾਦੀਅਨਹਥਿਚੋਤਾਨ੍ਹਾ॥ਜੇਇਛੁਸੇਛਾਉਪਾਇਦਗੁਰਿਅੰਦਰਿਦਾਨ੍ਹਾ॥ਦੁਰਨਕੁਤੁਰਭੰ
ਰਹੁਹਰਿਦਸਦਨੇਨ੍ਹਾ॥੧॥੨੫੮੫:੫ ॥ਜਾਤੁਅਦਰਿਚਿਤ੍ਰਤਾਹਭੇਬੁਖਲਹਉ॥ਨਾਨਕਾ
ਯੀਮੰਡਿਰਗਦਲਾਪਿਰੀਤੇਹੀਜਾਨਉ॥੧॥੫:੫॥ਕਪੜੁਭੋਗਾਦਿਕਾਰਏਹਭੇਹੀਛਾਗਾਖਾਕੁਲੋਰੇ
ਤੀਖੇਜੇਰਤੇਦੀਵਾਗਾ॥੨॥੫:੫॥ਕਿਆਤਕਹਿਬਿਆਪਾਸਕਹਿਹੀਅਵੇਹਿਕੁਮਧਾਗਾਬੀਜਿਤਾ
ਰੇਣੁਜਿਤੁਲਭੀਬੁਖਦਤਾਗਾ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਿਣਕਰਸਾਹਰਿਜੀਇਪਈਮੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੁਅ
ਨਲਗੈ॥ਧਰਮੁਪੀਰਕਲਿਅੰਦਰੇਇਹੁਪਾਪੀਪ੍ਰਲਿਤਗੈ॥ਅਹਿਕਰਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰਿਪਾਏਇਕਾਮਰੀਪੁ
ਤੁਨਲਗੈ॥ਚਰੇਜੁਗਮਹਿਸੋਧਿਆਦਿਣਸੰਗਤਿਅਹੰਕਾਰਨਭਗੈ॥ਹਉਮੈਪੁਲਿਨਛੁਟਈਦਿਣਸੁ
ਸਤਸੰਗੈ॥ਤਿਚਰੁਬਾਹਨਪਾਦਈਜਿਚਰੁਸਹਿਬਸਿਉਮਾਭਗੈ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਦਿਆਰਿਜੁ
ਰਿਦੀਬਣਅਭਗੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਤੇਸੁਪੁਪਾਇਆਦੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗੈ॥੧੧॥ ਰੁਖਣਪ:੫
ਲੋਹੀਦਾਹਰਜਾਇਸੇਮੀਰਾਮੀਰੰਨਸਿਰਿ॥ਹਠਮੰਡ੍ਰਾਹੁਸੇਧਣੀਚਉਦੋਮੁਖਿਅਲਾਇ॥੧॥੫:੫॥ਮਾ
ਕੁਮੇਰਿਮਾਉਤ੍ਰਿਨਾਧਣੀਅਪਹਿ॥ਹਿਆਉਮਹਿਜਠੰਛਨ੍ਹਾਮੁਖਹੁਸਕੁਅਲਾਇ॥੨॥੫:੫॥ਮੁਖੀ
ਉਸੇਜਨੈਣਾਪਿਰੀਦਿਛਾਵਣਾ॥ਜੇਤੇਖੈਹੋਕਵਰਤਸੁਖਕੀਆਪੁਬਾਹੋ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁਦੇਰੇ
ਰਿਮਿਲਠਕਉਕਉਦਰਸਨੁਪਾਈਆ॥ਮੈਲਖਬਿਰੁਰੇਸਾਹਿਬਜੇਬਿੰਦੁਬੋਲਾਈਆ॥ਮੈਚਰੇਕੰਤੁਰ
ਅਤੁਭੁਜੇਦ੍ਰੁਨਸਈਆ॥ਮੈਦਸਿਪੁਮਰਗੁਸੀਤੋਰੇਕਉਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਈਆ॥ਮਨੁਅਗਪਹੁਉਮੈ
ਜਤੁਇਤੁਪੰਥਿਜੁਲਾਈਆ॥ਜਿਤੁਸੇਦਿਪੁਸਹਿਭੁਆਪਠਾਥਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ਸਭੇਖਸਤੁ
ਆਗੁਰਮਹਲਿਬਲਾਈਆ॥ਰੁਪੁਜੇਦ੍ਰੁਰੇਰੁਨਸੁਛੁਈਮੇਰੇਮਿਤ੍ਰਹੈਸਈਆ॥੧੩॥ ਰੁਖਣਪ:੫
ਮੁਖੀਅਉਤਖਤੁਪਿਰੀ॥ਹਿਜੇਪਾਤਿਸਹਾਧਾਦਮਿਲਦੇਕੋਲਿਕਦਲਜਿਵੈਬਿਗਸਦਦੋ॥੧੪॥੫:੫

ਮਾਮਾ ਸੰਦਰ੍ਭੁ ਖੁਲ੍ਹਾ ਲਫਟਾ ਬੀ ਦੇ ਬਗਾਜ ਫੁਮਿਰਾਈ ਇਖਬੋਈ ਪੀਰੋਨਾ ਹੁਟੋ ॥੨॥ ੫:੫॥ ਠਗਨੀ ਹੁ
ਮੋਰੋ ਜਾਣੁਗੀ ਪ੍ਰਬਨਗਨੀ ਸੁਖ ਘਟਾਉਰੁਇ ਇਸੁਪੰਧ ਘਰ ਘਟੋ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕਲਕ
ਬਨਾਪਈਐ ਪ੍ਰਭ ਅਲੰਮਲੇਖੀ ਘਟੁ ਦਰਸਨ ਕੁਮਤੇ ਫਿਰਹਿਨਹਿ ਮਲੀਐ ਰੇਖੀ ਦਰਤਕਰਹਿ ਚੋਟਾਇ
ਦਸੇ ਕਿਤੇ ਨਲੇਖੀ ਬੋਦੁ ਪੜ੍ਹਹਿ ਸੰਪੂਰਨ ਤਤੁ ਸਾਗਨ ਪੇਖੀ ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਕਲੇਖੀ ਰੇ
ਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ਫੀਰੁ ਦਿਨੁ ਸਚੀ ਸਿਖੀ ਭੂਲਾ ਮਾਗੀ ਸੋਪਦੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੀ ਤਿਸਿ ਸਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿਆਮ
ਪਰ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੀ ॥੧੩॥ ਰੁਖਣੇ ੫:੫ ॥ ਸੋਨਿ ਵਾਹੁ ਗੁਰਿ ਜੋਰਲਾਉ ਨਬੀਐ ਕਾਰਕੂਨਾ ਵੀਰੁ
ਕੁਸਮਲੁ ਸਦੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ੫:੫॥ ਹੁਸਮਣੀ ਜੋਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਪਰਗਟੁ ਬੀਅਮ ਅਪਿਨਨ
ਕੁਸਮਤੁ ਕਿਲਿਖਿਆ ॥੨॥ ੫:੫॥ ਮੁਖਸੁ ਹਵੇਨਾ ਮੁਚਉ ਅਰਪਹਰਗੁਣਗਾਇਨ ਨਕਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਸਿ
ਖੀ ਬਿਬਾਦੇ ਬਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਰਭੋਖਿਨਾਪਈਐ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਇਕਸੁਹਰਿ ਜੀਉ ਬਹ
ਰਿਸਰੁ ਫਿਰੇ ਨਿਕਾਮੀ ਮਨੁ ਰਤ ਕੁਟਿਬ ਸਿਉ ਨਿਤਗਰ ਬਿਠਿਰਾਮੀ ਫਿਰਹਿ ਗੁਮਨਿ ਜਗਮਹਿ ਕਿਅਗਰਬ
ਦਿਦਾਮੀ ਚਲਿਆਨਾ ਚਿਨਚਲਈ ਖਿਨਜਾਇ ਬਿਬਾਮੀ ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਮੀ
ਫਿਰਮੁ ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੁਪਾਇ ਅਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥੧੪॥ ਰੁਖਣੇ
੫:੫ ॥ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹਰੁ ਮਰਣੁ ਪਛਟੈ ਵੇਕੋਇ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖੁਜਿਨਾ ਹਿਕਸਿਉ ॥੧॥ ੫:੫॥ ਜਾ
ਦੁਸੰਦੋਸੀ ਪਿਛਾ ਵੇਕੋ ਹੇਕੋ ਰੋਰਨਿ ਪਰਦਨਾ ਹਿਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਭੋਇਆ ॥੨॥ ੫:੫॥ ਮਤਰੀ ਕਾ ਦੁ
ਪਦੋਵੇ ਦੇ ਪੀਦਸਾ ਯੁਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਹਪ ਸਣਕੂ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਟਿੰਕਾ
ਜਲਿ ਮਇਆ ਰਚਾ ਅਦੈ ਜਾਇ ਭਵਈਐ ਬਹੁ ਜੋਗੀਨ ਚਾਬਰਾ ਕਰੇ ਤੈਖਿ ਸਕਿ ਜਾਇ ਬੇਲੇ ਸਭੁ ਕਾ
ਰਾ ਅੰਦਰਹੁ ਬੋਥ ਕੁੜਿਆ ਹੁਕੂਨੀ ਸਗੁੰਚਾ ॥੧॥ ਦੈਰੁ ਕਰੇ ਨਿਦੈਰੁ ਨ ਲਿਖੂ ਰੇ ਲਾਲਚਾ ਮਰਿਆ ਸਚੇ ਪਤਿ
ਬਹਿ ਦੇਖਿ ਧਰਿਕਰ ਮਚਾ ਜਮ ਦੂਤੀ ਹੈ ਰੇਰਿਆ ਦੁਖਹੀ ਮਹਿ ਪਚਾਗੈ ਅਤਪਾਵੁ ਸੁਧਰਮ ਕਾਨਕ ਦ
ਰਿਸਰਾ ॥੧੫॥ ਰੁਖਣੇ ੫:੫ ॥ ਪਰਭੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਮੁਜਪਿ ਗੁਰਕੇ ਚਰਣ ਪਿਆਇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮ
ਲੁਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣਗਾਇ ॥੧॥ ੫:੫॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਦੀ ਨਾਮੁ ਦਿਹੁ ਟੀਅਨਾਨਕ ਸਫਲ
ਭੀ ਮੁਜੇ ਪਾਟਿਵੁ ਠਾਸ ਚੁਧਣੀ ॥੨॥ ੫:੫॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠੀ ਪਿਆਸ ਨ ਭੁਝੈ ਧੁਪਣੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ॥
੫੩॥ ਅਭਿਅੰਤਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੈ ਦੇਸੀ ਪੀਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੇਵਿਅਤਿ ਨਿ
ਬਭਿਸੁ ਖਪਈ ਓਹੁ ਅਪਿਤਰਿਆ ਕੁਟਿਬ ਸਿਉ ਸਰੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿਨਾਮ ਧਰੁ ਸੀਚਿਆ ਸਭੁ ਤਿ
ਸੁਖੁ ਭਾਈ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਛੁਰੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਲਿਖਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪਰਿਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸ
ਚਈ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਦੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਮਕੀਤਿਆ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭਾਈ ॥੫॥ ਜੋਆਹਿਰੀ ਅਭੁਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਜਪ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਉ ਭਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਿਸਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਰੁਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਸਚੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ
ਐਕੁ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਗੁ ਦੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਭਯੋ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਸਚੁ ਨ ਭੁਖੁ ਆਨੁ ਪੁਆਨੁ
ਪਹਰਿ ਜਾਤੁ ਸਾਸੁ ਤਨੁ ਸੋ ਸਚੁ ਭਿਉ ਤੈ ਸੁਪਨੇ ਹਉ ਖੀਨੀਐ ॥ ੨ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਸਚੁ ਨ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿ
ਲਾਏ ਭੋਬਗਾ ॥ ਮਨ ਮਝਾ ਪੁਲਖਿ ਤੁਧੁ ਪੁਛੁ ਰੇ ਨ ਸੁਖਿ ਮੀ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਰਤਿ ਨ ਕਸੁ ਪਤ
ਲੁਹੈ ਚੰਦੁ ਸੁਰਾਇ ਨ ਸੀ ॥ ਬਾਦਿ ਸਹਸਹ ਉਮਰੁ ਦੁਖਾਨੁ ਚਾਰਿ ਤੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥ ਰੰਗ ਰੰਗ ਗਗਨੀ ਬਸਤ
ਭੁਭੇਕੁ ਸਿਧਾ ਸੀ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸੁਰੇਉ ਠੀ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰ ਪਿਕਾ ਬਰਾਮੁ ਈਲੀਏ ਕੋ ਬਿਗਨਾ
ਸੀ ॥ ਰੋਜਾ ਬਹਿ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬਾ ਦਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਜਾਸੀ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀ ਹਮੇਦਨੀ ਸਭੁ ਆਦੈ ਜਾਸੀ ॥
ਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਏ ਕੁਖੁ ਦਾਇਏ ਦਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ॥ ੧੭ ॥ ਰੁਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਰਿਹੀ ਹਰੁ ਦੇਵੇ ਲੇਖਿ
ਸੁਖਾ ਭੂਨ ਕੋਇ ॥ ਅਉ ਸਜਣੁ ਤੁਮੁ ਖਿਲਾ ਭੁਮੇ ਰਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਠੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਅਸਕੁ ਅਸ ਬਾਹਰੁ
ਮਨਿ ਦਰੀਆ ਸਾ ॥ ਅਸ ਨਿਰਾਸ ਰਿਕਤੁ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈਆ ਸਾ ॥ ੨ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਦਿਓ ਰੁਖਣੇ
ਦਿਨੁ ਰਿਠੇ ਮਰਿਓ ਦਿ ॥ ਬਾਝੁ ਪਿਅਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨ ਪੀਰਿ ਦਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਟਤੀ ਰਬ ਦੇਵੇ
ਦਾਇਆ ਕੇਟਰੁ ਮਭਰ ਕਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਰੀ ਸਾਦੇ ਦੇ ਤੇ ਸਣੁ ਇਝੈ ਜਾਸੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਚਰਿਤ
ਦਰਸੁ ਸਮਾਸਿ ॥ ਪੋਥੀ ਪੀਰਿ ਤਗੀ ਤਕ ਦਿਤ ਕਾ ਦਿਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੀਨੀਆ ਸੀ ॥ ਅਸ ਰਿਗ
ਦਾਸੀ ॥ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗ ਬਰਾਜ ਮੈ ਸਣੁ ਚਾਸੀ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋ ਦਿਨ ਸਣਾ ਸਭੁ ਬਿਨਸਾ ਬੇਨਾਸੀ ॥ ਬਿਲ
ਰਬੁ ਅਪਰ ਮੇਸਰੇ ਸੇਵਕੁ ਬਿਰਹੇ ਸੀ ॥ ੧੮ ॥ ਰੁਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਸੈਨੀ ਗੋਨ ਹਨਿ ਗਭੁ ਬੇਲੁ ਨ ਭੁਖਿਆ ਨੂੰ
ਕੋ ਬਿਨੁ ਰੁਖਨਾਨ ਕਪਿਰੀ ਪਿਥੈ ਸੁਰੁ ਦਿਸਟਿ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਭੋਭੁ ਮਿਸ ਬਾਈ ਕੋ ਪਟੀ ॥
ਕਪੋਭੋ ਰੋਹੁ ਮਿਰਤ ਕਾ ਮਾਦਿ ਪੁਟੇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਰਿਕਸ ਭੁਭੁ ਅਹਿ ਪਛਾਣੁ ਭੀ ਹਿਕ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਆਸ
ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀ ਦੇਵੇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਾਦਾਇਏ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਜਾ
॥ ਨਿਹਚਲੁ ਨ ਮੁਨਿ ਧਾਰੁ ਜੇ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਰ
ਧਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਮੁਤ ਪੁਨਿ ਹਚਲੇ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਆਰਧਾ ॥ ਦਾਇਆ ਪਰ ਮੁਤ ਪੁਨਿ ਹਚਲੇ ਜਿਸੁ ਕਰਮ ਲਿਖਾ
ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤ ਕੇਏ ਪੁਲਿਖਿ ਆਸੇਟ ਲੈਨਟ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਨ ਨ ਬਚਾਨੇ ਹਚਲੁ
ਰਸ ਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿਨ ਸਵਾਸ ਦਾ ਅਰਧਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਰੁਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਯਜੋਰੁ
ਦੇ ਆਪਿ ਸੇਤਰਾਏ ਕਿਨ ਬੋਤਾਰੇ ਵੇਰੁ ਭੀ ਤਾਰੇ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਬੋਇ ਕਪੀ
ਉਸੁਣੈ ਮੇ ਪਿਰੀ ॥ ਜੁਲਾਊ ਤਾ ਬੇਨਾਨ ਕਪਿਰੀ ਪਸੈ ਦੇਹਿ ਓਥੀ ਓਥੀ ॥ ੨ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ
ਰਹਿ ਪੁਤ ਕਲਰੁ ਸਨੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਪੁ ਆਨਿ ਮੁਦੀ ਆਦੀ ਦੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋਨੀ ਦੇਖਿਤ

ਗਲੇ ਗੁਰਚਰਣੀ ਮਥਾ ਪੈਰੀ ਮਾਰ ਗੁਰਚਲਦਾ ਪਖਣੇ ਗਲਾ ਅਕਾਬੁਰਤਿਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ
 ਨੈਨੈ ਨਿਜ ਪੰਥਾ ਮੈਛੁਡਿ ਅਸਗਲਾ ਅਪਾਇਦੇ ਕੁਰਦਾ ਸੈ ਗੁਰਸਮਰਥਾ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ
 ਤੇਰੁ ਬੁਝਾ ਭੋਗੁ ਰੁਚਿ ਪੁਰਾਣਿ ਰਿਖ ਲੈਨਾ ਮੁਅਗਥਾ ਨਾਮੁ ਨਾਇ ਸਨਾਨੁ ਤਿਹੁ ਸਦਾ ਕਰੁ ਗੁਰਕਥਾ ਸ
 ਯੁਇਆ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਮਕਭਉ ਲਥਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਰਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਲਗਤੀਆ ਪਿਰੀਅਨਿ ਪੇ
 ਦਿਆਨ ਤਿਪੀਆ ਪੁਰਮ ਝੂਰੁ ਸੇਧਣਿ ਬਿਆਨ ਤਿਰੇ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਕਥਤੀਆ ਸੰਤ ਹੁਤੇ ਸੁਖ ਉਪੰਧੀ
 ਨਾਨਕ ਲਖਤੀਆ ਤਿਨਾ ਹਜਿਨਾ ਕਾਮਥਾ ਰੁਝੈ ॥ ੨ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਭੁਗਰਿ ਜਲਾ ਬਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਠਲ ਕੰਦ
 ਨਾਪਤ ਲਾਅਕਾ ਸੁਰੁ ਪਰੁ ਪਟਾ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓਇ ਕੁਰੁ ਸੁਤਿ ਪੋਰੇ ਤੀਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜੀਜੀਅਤ ਹਰਿਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿਜੀ ਉਪਤਿ ਪਾਲਕਾ ਹਰਿਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਬੇਬਾਲ ਕਾ ਸਹਜੇ ਸਹ
 ਕੇਖਿ ਲਾਇ ਦਾਨ ਹੀ ਕਰਦਾ ਅਲਕਾ ਅਉਗੁਠ ਕੋਨ ਚਿਤ ਰਵਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕਾ ਮੁਹਿ ਮੀਰੀ ਸੇਈ ਦੇਵ
 ਦਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ ਗਿਆਨ ਰਸਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਸਉਪੈ ਓਹੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕਾ ਸਾਡੀ ਗੁਰਨਾਨਿ
 ਹਰਿਅਸਰ ਬਸੁਖ ਪਾਇਕਾ ਮੈਨਾ ਲੁਕ ਦੇਹਾ ਦਿਛੁ ਤੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ
 ਰਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਕਚਰੁ ਤੀਆ ਸਿਉ ਤੇਰੁ ਚੁਛਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਦਿਛੁ ਤੈ
 ਇਸੁਇਆਨ ਜਾਈ ਛੋੜੀ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬੇਜੁਲੀਆ ਚਮਕੀਨਿ ਪੁਰਨਿ ਪਟਾ ਅਰਿਕਾਲੀਆ
 ਜਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਰਨਾਨਕ ਸੰਗ ਮਿਪਿਰੀ ਸੁਰੰਦੀਆ ॥ ੨ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਜਲ ਬਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤ ਲਪਟ
 ਝੁਲਾਵੇ ਸੇਜਤੀਆ ਸੇਇਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ਸੁਰੁ ਰਕਮ ਭੁਭੇਗਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਦਿਪੁ ਠੀਰ ਤੀਆ
 ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੇਕੀਆ ਸੇਈ ਹੋਕਰਣਾ ਜੇਸਉ ਧਰਿ ਪ੍ਰਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਪੁਰਿਲ
 ਹਰਾ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਨ ਲਭਈ ਜੇਠਿ ਹਰਿ ਸਭ ਪਰਣਾ ਗੁਰਮਿ ਓਹੁ ਓਹੋ ਦਿਵ ਕਾਭੇ ਰੁਦੁ ਰਿਕਰਣ
 ਭੁਭੇਰੇ ਗੁਪਿ ਜੋ ਹਰਿ ਬੰਝਤ ਠੀਰਣਾ ਬੇਜਤ ਬੇਜਤ ਸਹਜਉ ਪਜਿਅਠਿ ਰਿਜਨੀ ਮਨ ਮਰਣਾ ਹਿਆਇਕਾ
 ਹਿਮਇਆ ਪਾਇਆ ਸਧਸਰਣਾ ਬੇਰਿਭੁਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਤਿਹੁ ਹਰਿ ਚਰਣੇ ਤਿਹੁ ਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ਸਰ
 ਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਰਣ ਕੁਝ ਲਿਜੀਵਣ ਕੀਛੁ ਤਿਆਸਾ ਹੋਸੁ ਮਨ ਕੀਰੇਣ ਕਾਤਉ ਆਉ ਆਰੇ ਪਾਸਿ ॥
 ੫ ॥ ਮੁਆਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ਜਿਨਾ ਮੁਧ ਬਤਿਓ ਕਸਿਉ ਤੇ ਮਣ ਸਪਰਧਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
 ਹਰੁ ਮਨਿ ਕਟਿਨ ਅਵੈ ਪੀਗਾ ਭੁਖਤਿ ਖਤਿ ਸੁਨਾਇਆ ਪਈ ਜਮੁਨੀ ਅਵੈ ਨੀਗਾ ॥ ੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਰਣੁ ਨਾਈ
 ਮਰੁ ਮਰੁ ਮਰੇ ਲੋਧ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਆਉਣੁ ਤੁਧੁ ਤੇ ਲੋਧਾ ਭੀਨਣਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ਮਰੁ ਹੋਇ ਖਤਿ ਸਭ ਪਲੇਧਾ
 ਮਰਣ ਮਰੁ ਹੋਇ ਪਟਿ ਪਟਿ ਸਭ ਲੋਧਾ ਰਿਸ ਕੁਸਮ ਹੋਸੁ ਸੈ ਬਿਆਮਣ ਸੁਰੇ ਲੋਧਾ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਗੁਣਾਨਿ
 ਆਮੋ ਲੋਧਾ ਸੇਈ ਕੀਮੁਕ ਮਦਣਾ ਕੀਅ ਪੁਰਿ ਮਉਲੋ ॥ ਤੁਧੁ ਪੁਬਾਹਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀਨਾਨਕ ਗੁਠ ਬੋਲੋ ॥ ੨੩ ॥ ੧ ॥

ਦੁਖਮਾਤ੍ਰਕ ਚਉਪਦੇ ੩੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩॥ ਅੰਤੁਲੀਆ ੨੪॥ ਤੇਲਹੇ ੧੪॥ ਵਹਾ ੧॥ ੫੫੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੁਖਾਨਿਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀਘ ਘੋਲਿਪੁਮਾਈਲਾਲਨਾਗੁਹਿਮਨੁਦੀਨਾ॥ ਬੁਠਿਸਬਦੁਤੁਮਰਮੇਰਮਾਨੁ
ਤੁਮਨੁਭੀਨਾ॥ ਜੇਉਜਲਮੀਨਲਾਗਾਗੇਗੁਮੁਰਗਾਕੀਮਤਿਕਰੀਨਜਾਈ॥ ਹੁਕਮੇਰਮਹਲੁਮਪਾਗਾਸਗਦਾ
ਕੇਵਤੇਰੁਮਾਮੀਬਿਨਉਸੁਨਹੁਇਕਦੀਨਾ॥ ਦੇਹੁਦਰਸਨਾਗਥਲਿਹਾਰੀਜੀਅਨੁਬਲਿਬਲਿਕੀਨਾ॥ ੧੭੧
ਨੁਤੇਰਸਭਿਗੁਫੇਤੇਗੇ॥ ਖੰਨੀਐਵੇਦਰਸਨਤੇਗੇ॥ ਦਰਸਨਤੇਰੇਸੁਨਿਪੁਰਮੇਰੇਨਿਮਖਾਵੇਸਟਿਪੇਖਿਜੀਵਾਮੇ
ਨਾਮੁਸੁਨੀਜੇਤੇਗੇ॥ ਕੇਰਪਾਕਰਹਿਤਪੀਵਾ॥ ਅਸਪਿਅਸੀਪਿਰਕੈਰਾਈ॥ ਜਿਉਚਾੜਿਕੁਛੁਵੇਗੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅਨੁ
ਰਾਗੀਵੇਹੁਦਰਸਪੁਰਮੇਗੇ॥ ੨॥ ਰੂਸਾਚਸਾਹਿਬਸਾਹਅਮਿਰਾ॥ ਤੁਪੀਤਮਪਿਅਰਪ੍ਰਾਨਹਿਤਚਿਤਾਪ੍ਰਾਨਸੁਖਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਗਲਰੇਗਥਨੇਆਏ॥ ਸੋਈਕਰਮੁਕਮਵੈਪ੍ਰਦੀਜੇਹਾਭੂਫੁਰਮਾਏ॥ ਜਾਕਉਵਿਖਾਕੀਜਾਕਉ
ਹਿਤਿਨਿਸਾਸੀਗਿਮਨੁਜਿਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅਨੁਬਲਿਹਾਰੀਜੀਉਪ੍ਰਿਭੂਦੇਤਾ॥ ੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁਰਖਿਲੀਆਸ
ਕਾਸਦਕਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਚਾੜਿਲੀਆਸੋਹਿਪਾਪੀਪੜਵਾ॥ ਛਾਕਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭੂਹਮਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਤੇਅੰ
ਸੀਅਚਿਗਉਸੁਆਮੀਪੁਰਨਪੁਰਖਾਬਿਧਤੇ॥ ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇ॥ ਤੁਮਰੀਕਉਣੁਕਰੈਵੈਕਦਕਾਨਾ
ਸੁਤਕੈਬਲਿਹਾਰੀਮਿਲੈਨਾਮੁਹਰਿਨਿਮਕਾ॥ ੪॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਦੌਰੁ ਅਕਲਭੂਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਕੇਵਾਰਾਪਤਿਸਾਹੀਘ ਘਰੁ੨ ॥ ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਦੇਖੈਜਪਤੀਨਾਮੁਨਿਪਾਨੀ
ਰਹਉ॥ ਦਰਸਨਪਿਅਸਲੋਰਨਤਾਰਲਾਗੀ॥ ਬਿਸਰੀਤਿਅਸਬਿਡੁਨੀ॥ ੧॥ ਅਬਗੁਰਪਾਇਚਿਰੈਸਹਜਸੁਖਾ
ਕਦਰਸਨੁਪੇਰਤਮਨੁਲਪਟਨੀ॥ ਦੇਖਿਦਮੇਦਰਹਹਸੁਮਨੀਉਪਜਿਓਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ ੨॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੇਵਰਾਪਤਿਸਾਹੀਘ ਘਰੁ੩ ॥ ਵੀਨਬਿਨਉਸੁਨੁਦਾਇਆਲਾ॥ ਪੰਚਦਾਸਤੀਜਿਦੋਖੀਏਕਮਨੁਆਲਾ
ਰਾਹੋਕਿਪਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਅਨੋਕਜਤਨਗਵਨੁਕਰਉ॥ ਖਟੁਕਰਖਜੁਗਤਿਪਿਅਨੁਸਰਉ॥ ਉਪਦ੍ਰਵਾ
ਰਿਹਾਰਿਓਨਾਨਕਹੁਟਹਿਬਿਕਰਾਲਾ॥ ੧॥ ਸਰਣਿਬੰਦਨਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ ਭਵਹਰਣਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ ਏਕਤ੍ਰੀਨੀ
ਇਆਲਾ॥ ਪੁਰਚਰਨਨਾਨਕਅਸਰੇ॥ ਉਪਰੇਕ੍ਰਮਮੇਰਸਾਗਰਾ॥ ਲਗਿਸੰਤਨਾਪਨਪਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੇਵਰਾਪਤਿਸਾਹੀਘ ਘਰੁ੪ ॥ ਕਰਨੀਆਇਓਨਾਬਨਿਯਨਾਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ॥ ਮਨਭੀਤਹਿ॥ ਅਗਨਕਹਿਓ

ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਾਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖੁ ਮਾਨਾ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਰਾਧਿ ਗੁਰ ਸ
ਬਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਾਇ ਅਲਗੋ ਬਿਦ ਦੇਸੇ ਰਨਿ ਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੋ ਰੰਗਿ ਰੰਗੁ ਰ
ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਆਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇਦਰ ਸਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਚਉ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਅਪਨੇ ਨਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀ ਐਤਤ
ਸਿਰਸ ਉਤਾਰੀ ਠੇਗੀ ਸਦਾ ਪੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੁਪਤੇ ਰੋਠਾਉ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਸਗਲ ਸਮਾਧਿ ਸ
ਤਿਨਾ ਤੇਗੀ ਛੁਉ ਮਨ ਕਕੇ ਪੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਸੁ ਹਿਦਿਖਾਉ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤ ਦਉ ਅਸਨੈ ਤਤੁ ਰਤੁ ਰਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਚਿਦਿ ਦਿਨ
ਹਰਾਉ ਤਪਲ ਕੈ ਸੇਵਿ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਰਾਗੀ ਬੁਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤਿਸਨਾ ਜੀ ਦਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਗੀ ॥ ੧ ॥
ਕਉਨੁ ਜਗਤ ਉਪਦ੍ਰਿਸਿ ਨੇਹ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਭਿ ਮਾਨੁ ਮੇਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥
ਹਾਏ ॥ ੫ ॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਕਰ ਪ੍ਰਵਿਖ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦੇ ਅਪਨਾ
ਮੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਾਇਲੀ ਦੇ ਪੁਰ ਮਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ਬ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਹੁ ਕਟਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀਅ
ਨਾਦ ਸੁਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਰ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਮਨ ਮੇਰਾ ਅਹਿ ਬੁਝਿ ਤਜਾਵਹੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ
ਜਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਗਤੁ ਅਕਰ ਬਜਾ
ਤੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ਅਨੰਦ ਰਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿੰਤ ਖਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਮਨੁ ਜੋ ਬਨੁ ਸੰਪੈ ਬੁਝੈ ਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ
ਬਹਤ ਮਤਾ ਮਿਥੁ ਗਤਿ ਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿ ਬਿਦਰੁ ਮਛਾਇ ਮਾਰ ਗਤਾ ਮਨ ਜੋ ਹਮਾ ਮਦੇ ਮੇਹੁ ਕਮੁ ਕ੍ਰੋਧ
ਕੇਖਾ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਵਾਸਨਾ ਨਕ ਕਉ ਪੁਰਜੀ ਉਹੋਇ ਸਹਤਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ
ਬਿਗੋਇਨ ਚਾਲਾ ਸਿਸਾ ਬਾਦੀ ਨਾਨਕ ਕਰਣ ਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਥਾ ਬੇਨਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਸੁਰਸੀ ਪਤਿ ਬਿ
ਖਆਰ ਸਰੋਗ ਦਤਨ ਹਨਿ ਬਹਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥਾਨ ਮੁਨਿ ਸਾਨੁ ਗਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਉਧਰ ਸਾਗਰ ਕੇ ਖਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸ
ਨਿਸ ਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਰ ਰਹਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਪੁਰਿ ਜ ਨ ਬਾਛੁਰ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤੁ
ਰੇਮਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥
ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਹਿ ਮਨ ਤੇਹੀ ਅਬਾਇ ਹੁਪੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਅਨਥਿ
ਜਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਬੂਟ ਕਹਾਤਿ ਆਗਿ ਚਾੜ੍ਹੀ ਕੀ ਨਰ ਹਤਨ ਘਰੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਸਨਾ ਦੇਵ ਦੇਹ
ਧਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾਨਾਦ ਕਰੈ ਕਮੇਰਿ ਬੇਧਿਤੀ ਖਨ ਸਰੀ ॥ ਪੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਇ ਬਿਧਿ ॥ ੨ ॥
੪ ॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਥ ਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਬੇਗੁ ਰਮ ਮਹੀ ਰਿਨਿ ਦਰਿ ਰਾਬੁ ਰਗਹਿ ਲੇ
ਹੁ ਅਪਨੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਅਧਿਕ ਗਰਸ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਹੁ ਪੋਗਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ

ਉਧਰਤੇਲੋਮੇ॥੧॥ ਰਾਗਭੁਵਨਮਹਿ ਚਿਤਾਰਿਚਾਰਿਓਨੀ ਥੋਥੈ ਬਨਮਹਿਰੇਗੁ ॥ ਹਰਿਸਕਤਸਰਸਮਾਖ
ਕਾਮਨਾਹੀਰੇਗੁ॥੨॥੧੦॥ ਕੇਵਰਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰਸਨਰਮਨਾਮਬਖੁਨਾਗੁਨਰੇਖਾ
ਚਰਦਿਗੈਰਿਓਏਕਲਮਲਹਨਾ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਤਿਆਗਿਚਲਨਾਸਗੰਧੀਪਰਕਾਉਸਿਰਪਰਿਯਾ
ਬਨਮੋਹੁਏਤਾਸਾਫੂਰਸਰਪਰਮਨਾ॥੧॥ ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰਤਿਰਿਦੈਬਾਰਹੁਪਿਆਨਾਮੁਨਿ
ਯਾਭੁਨਾਕਬਸਤੁਇਹੁਪਰਵਨਾ॥੩॥੧੧॥ ਕੇਵਰਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਅਪਰਾਧ
ਕਲੇਸਨਾਨਾਕਛੁਬਿਅਪੈਸੰਤਸੀਹੀਬਿਓਹਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪਿਰਖਿਬਿ
ਸਤਉਕੇਕਹਾਹਿਸੁਪਰਪਤਿਰੇਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁਦਹਤਹਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ ਸੁਖਮੰਗਲਅਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪੁਤਰ
ਅਮ੍ਰਿਤਸਹਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਸਰਤੀਤੇਰੇਸੰਤਨਾਨੀਛੁਗੁ॥੨॥੪॥੧੨॥ ਕੇਵਰਪਤਿਸਾਹੀ ॥
ਕੇਨਾਮਬਿਨੁਪਿਰੁਸੇਤਾਜੀਵਨਤੁਪਬਿਸਰਿਜੀਵਨਿਤਿਹਕਤੰਜੀਵਨਹੋਤਾ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਖਤਪਤਿਨਾ
ਬਿਜਨਜੈਸੇਰਾਬਾਹਕਬੋਤਾਅਠਪਰਮਹਾਸ੍ਰਮਪਾਇਆਜੈਸੇਬਿਰਖਜੀਤੀਜੋਤਾ॥੧॥ ਤਜੇਗੁਪਾਥ
ਅਨਲਹੇਸੇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀਹੋਤਾਕਹੋਹਿਨਨਕਦਨੁਮਾਗੈਹਰਿਰਖਉਕੈਠਿਪੋਰਤਾ॥੨॥੫॥੧੩॥ ਕੇਵਰ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹਸੰਤਹਤੁਰਿਓਮੁਖਿਮਲੀਅਗੁਣਅਭੁਤਸਦਾਪੁਰਨਹਦੇਖਾਬਿਆਪਰਿਕਲੀ
ਰਹਉ ॥ ਭੁਰਬਚਨੇਕਾਰਜਸਰਲਪੁਰਨਈਤਉਤਨਹਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭਏਕਾਮਨਿਕਸਰਬਤਪੁਰਨਬਿਖੈਅਦ
ਜਲੀ॥੧॥ ਗਹਿਭੁਜਲੀਨੇਦਾਉਅਪਨੇਜੋਤਿਜੋਤੀਗਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਭਾਇਨਨਕਦਨ
ਚਤੁਰੀ॥੨॥੬॥੧੪॥ ਕੇਵਰਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਹੁਚੈ ॥ ਕੋਟਿਸਾਤਿਆਨੰਦਪੁਰਾ
ਲਭਭੀਭੁਏ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਸੰਤਮਾਗਹਿਚਲਤਪ੍ਰਾਪਤਿਤਉਧਰੇਤੁਓ ॥ ਰੇਹੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸਤਕਿਅ
ਤੀਰਬਸੁਚੈ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਿਸੁਆਮੀਸੁਚੈ ॥ ਸਰਨਿਦੇਵਅਪਰਨਕਦ
ਰਿਜਮੁਨਹੀਲੁਏ॥੨॥੭॥੧੫॥ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕੇਵਰਛੰਤਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬ
ਸੋਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾਮਰਹਾਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਸੰਤਸੰਗਿਜਾਤਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਜਾਤਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ
ਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਜੋਸਰਨੀਅਦੈਸਰਬਸੁਖਪਦੈਤੇਲੁਨਹੀਭੰਨੈ ॥ ਘਲਿਆ ॥ ਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਨਹੈ
ਹਜਸੁਭਏਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਮਤਾਨਾਨਕਦਾਸਤੇਹੀਸਰਣਈਤੁਪੁਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਰਾ॥੧॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸ
ਬੋਧਿਆਸੇਅਨਕਤਜਹੀ ॥ ਮੀਨੁਬਿੰਦੁਹਨਾਸਚੈਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਹੀ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀ ॥ ਐਵੁਖਰਿਓ
ਹੀਐਚੜਿਕਬੂਦਪਿਆਸਿਆਕਬਰੈਨੀਬਿਹਦੈਚਕਵੀ ॥ ਸੁਖਪਦੈਸੁਰਜਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਮਨੁਲਗਾਦਿਨਸੁਸਭਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਹੀ ॥ ਨਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੋਨੀਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪਾਨਿਓ

ਸਾ ਪੇਸਾ ਜਉ ਦੇਹੁ ਗੀ ਕਤ ਸੇਭ ਪਦੈ ॥ ਵਰਸਾ ਬੇਹੁ ਰਸਾ ਪਜਾਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਹੁ ਜੇ ਰਹਣਾ
ਰੁਕੇ ਸਹਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਾਨੁ ਬੇਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਿ ਬੈਠੀ ਨਾ ਮਿਲਿ ਦਾਗੀ ਕਤ ਤੁਜਾ ਜਾਇ ਨਿਕੋਧਿ
ਆਹਿ ਮਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲੁ ਨਾ ਸਾਧਸੀ ਗਿਹਣ ਸੇਭ ਤੁਅੰ ਕੀਨਾ ਆਵੈ ॥ ਦੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਨਾਨ ਕਕੇਲੁ ਅਮੀ ਹਰਿ ਚਰ
ਨਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤੁਐ ਜਤ ਬੇਜਤ ਪੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕੁਟਾਧ ਗੋ ॥ ਨਿਰਭੁ ਭੁਨੀ ਚੁਆ ਭੁ ਮੈਨ ਹੀ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੇ
ਨਹੀ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੇ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਸਰੋਪ ਵਨ ਬਿਰਦ ਬਖਾਨਿਆ ॥ ਰਗ ਤੇ ਦਛਾਉ ਸੁਨਿ ਅੰਚਲੇ ਗਹਿਅ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਪੁਰਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਾਇ ਮਾਸ ਪਜ ਸੁਭਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਗਹਿਲੀ ਨੇਨਾਨ ਕਦਾ
ਸਾ ਪੇਸਾ ਜਉ ਦੇਹੁ ਗੀ ਕਤ ਸੇਭ ਪਦੈ ॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਪੁਰਖੁ ਦਰਿ

ਗੁਰੂ ਬੈਠੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ੧॥ ਸਗਲੀ ਬੀਤਿ ਪਸਿਧੁ ਰਿਗ ਬੀ ॥ ਅਸਟ ਮਥੀ ਤਿਗੋਇ
ਦਯਾਨ ਮਸੀ ॥ ੧॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਰ ਗਇਣਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਾ ਰਇਣਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਰਿਪੰਜੀ ਰੁਖ ਵਾਇਓ ਚੋਗਾ ॥ ਚਿਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਰੇ ਸਕਤ ਦੋਗਾ ॥ ੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਧ ਦੇਹਿ ਲੋਰੇ ਨੀ ॥ ਸੇ ਮੁਖ ਜ
ਸੁਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰ ਜੇਨੀ ॥ ੩॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਅਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਰਹਿ ਚਿਸਮਾਇ ॥ ੧॥
ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਭਿਰਤ ਸੁਖੀ ਅਬੈਰਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਗੇ ਜਾਐ ਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥ ੧॥ ਰਾਖਾਏ
ਕਹਮ ਰਸੁ ਅਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾਕ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਇ ਅਚਿਤਾ ਜਾਇ ॥ ਅਚਿਤਾ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾ
ਪੁਰਖੁ ਦਰਤੀਤਾ ॥ ੨॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਦਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਪੁਨਾਨ ਕਉ ਰਿਮੰਤੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੩॥ ੨॥
ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਵਰਤਨ ਰਹਉ ਨ ਮਰਮ ਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੇ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧॥ ਦੇਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅ
ਲਪੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਨੇ ਬੋਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਜਕ ਬੈਜ ਉਤਤੀ ਰਬ ਪੁਜਾ ॥ ਏਕੇ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾ ॥ ੨॥
ਪੁਜਾ ਕਰਉ ਨਿਦਾਜ ਗੁਜਾ ਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੋਕਤ ਲੋਰੇ ਦੈਨ ਮਸਕਾਰਉ ॥ ੩॥ ਨਾਹ ਮਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਲ
ਹਰ ਮਕੇ ਪਿੰਡ ਪਰਨਾ ॥ ੪॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖਰਿਖ ਸੁਪਨਾ ॥ ੫॥ ੩॥ ਭੈਰ
ਉ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਦਸਿ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੀਧਿਆ ਨੀ ॥ ਪਾਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਦਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ੧॥ ਸੀਤ ਸੀਗਿ ਲੇ
ਚੁਕਿ ਸ੍ਰਿਕਾਗਾ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀ ਮਗ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਅਇਓ ਪਾਇਆ ॥ ਅਹੋਰ
ਪਾਇਓ ਘਰ ਵੇਗਾਇਆ ॥ ੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਅਟੇ ਪਾਟਿ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲੇਕਾਏ ਬੀਢੇ ਬਾਇਆ ॥ ੩॥ ਏਹੁ ਅਹੋਰ ਕੀਨੇ
ਦਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ੪॥ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸੇਸ ਉਲੇਚਿ ਲੋਚੇ ਪਾਇਆ ਸਾਕਤ
ਹਰਿ ਬਿਚੀਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧॥ ਸੀਤ ਜਨ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਰੇ ॥ ਸਾਧਸੀ ਗਿਆ ॥ ਦੁਖ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਥਰ

[illegible]

...ਸਾਨਾ ਸਾਨਾ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਮ ਟਾਏ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੁਰਤ ਹੋਨੀ ਪੁਰ ਬਿਕਰਮ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਨਾ
ਸਾਨਾ ਦੇਉ ਪਾਗੁ ਸੇਉ ਪਾਵੈ ਪੁਰ ਕੇਵਲ ਮਾਨਾ ॥ ਸਾਨਾ ਸਾਨਾ ਲਿਖਿ ਅਟਚਰਣ ਪੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਪੁਰਿ ਬਾਛੁਰਿ ਸਭਿ ਸੁਰੇਨ ਕੇ
ਦਾ ॥ ਸਾਨਾ ਕਪਾਇ ਅਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਿ ਮਾਸ ਗੰਯਹੁ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਠਿ ਬਗਦੈ ॥ ਨੀਂਦ ਕਕਉ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਪੀ ਤੇਰ ਬੇਨਾਰ ਏਨਾ ॥ ਪਾਪੀ ਚੁਕਿ ਕ
ਰੁਨਾ ॥ ਜੀ ਪਾਪੀ ਪਚਿਅ ਮਾਪ ਕਮਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸ ਰਾਮ ਜੀ ਲਿਖੀ ਪੀਤੀ ॥ ਨੀਂਦ ਕਕੀ ਹੋਈ ਬਿਪਰੀ
ਤੀ ॥ ਦਾਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਪਨਾ ਬਿਰਤ ਪੁਰਟਾਇਆ ॥ ਦੇਖੀ ਅਪਠਾ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਏਨ ਜਾਣੀ ਰਹਿ ਮ
ਯਾਈ ॥ ਜਾਨ ਕਦਾ ਸਹਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥

ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ

ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ਘਰੁ ॥ ਸਦੀ ਜਗੇ ਹਨ ਸਗਲ ਉਪਦਨ ਨੀਰੰਕਾਰ ਸੁਖ ਦਤਾ ॥ ਮੈ ਸਾਪੁ ਤੁ
ਭੁਰਿ ਕਰਹਿ ਅਨਾ ਸੇਵਾ ਕਦਨਾ ਬੇਖਿਅ ਰਸ ਮਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਾ ਮੇਰੇ ਹੁਗੇ ਦਿੰਦੁ ਭਾਗ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦਨ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇ
ਖੇ ਜੇ ਰਿਤ ਦੀ ਮੈ ਤਿਤੁ ਬਿਗਰ ਸਿਕਾਜੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਠਕੁਰੁ ਛੋੜਿ ਦਾਸੀ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨ ॥ ਰਹਿ
ਕੀਤੁ ਗਤਿ ਕਹਿ ਤਿਨ ਨੀਂਦ ਹਿਨਿ ਹੁਰੇ ਪਦੁਸ ਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰਤੁ ਪੁਨੁ ਸਰੁ ਪੁਰ ਕਾਸ ਕਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ ॥ ਅਹਿ
ਬੁਧਿ ਦਰਮ ਤਿਹੈ ਮੈਲੀ ਬਿਗੁਰੁ ਰੁਝੁ ਜਲਿ ਠੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਰੇ ਮਾ ਜਗ ਜਪਤ ਪਸਕਿ ਸੰਜਮ ਤਟੀ ਤੀਰ ਬਿਨਾ ਜੀ ਪਾਇਆ
ਅਮਿਟਿਅ ਅਪੁਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
ਅਗਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿ ਚਿੰਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿ ਚਿੰਟਿ ॥ ਪੇਖਿ ਚਿੰਟਿ ਦਾਸ ਏ ॥ ਰੰਗ ਪਰ ਜਟ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਚਿੰਟ ਨੇ ਮਤੀ ਰਬ ਏ ॥
੧ ॥ ਸਤ ਸੀਗੇ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਾਏ ॥ ਉਤ ਪਾਇਆ ਲਸ ਰਬ ਮਹਿ ਪੁਰਨ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਗੁ ਭੇਖੁ ਸੀ
ਜੇ ਅਸੈ ਪੇਖਿ ਜਤ ਜੰਗ ਮਕ ਪਰਾਏ ॥ ਤਪੀਰ ਪੀਤੁ ਮੁਨਿ ਪੇਖਿ ਚਿੰਟਾ ਟਿਕ ਨਿਰਤ ਏ ॥ ੨ ॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿ ਚਿੰਟ
ਮਹਿ ਪੇਖਿ ਚਿੰਟਾ ਸਟੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਏ ॥ ਸਭੁ ਮਿਲਿ ਏਕੇ ਏਕੁ ਦਖਨ ਹਿਤ ਵਿਸਤਰੇ ਕਹਉ ਦੁਰ ਏ ॥ ੩ ॥ ਅਗਰ ਅਗਰ
ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਮੈ ਜਿਹ ਪਾਇ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਾਏ ॥
੧ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਕਟਿ ਬੂਟੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕੇਉ ਕਰੈ ॥ ਬਿਖੁ ਸੈਰੈ ਨਿਤ ਰੁਝ ਰਹਿ ॥ ਰੈ ਨਿਕਟੇ
ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨੇਹੈ ਨੇਹੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਦਿਹ ਲੋਕ ਲੋ
ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਦਰ ਬੁਰਿ ਰੈ ਮਥਿਅ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪਈ ਹਗਉ ਗੀਹ ਰਿਸੀ ਗਿਨ
ਜਨੀਆ ਬਥਾ ॥ ਭੂਰੁ ਪੈਰੁ ਰੁਪੁ ਭੁਲਾ ਗਿਆ ॥ ੨ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਚਾਨੈ ਬੋਲੇ ॥ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਮੁਠਾ ॥ ਮੁਠਾ ਮੰਤਰਿ ਕੁਸ
ਤੁ ਦਿਸਤੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਛੁ ॥ ਕੁਰੂ ਪੈਰੁ ਮੁਠਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਬਿਕਰ ਮੁਲਿਖਿ ਅਲਿਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬੁਲੇ
ਦਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋ ਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮਾਏ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥

ਜਿਸਤੁਰਥੈ ਤਿਸੁਕਉਗੁ ਮੁਠੈ ਸਭੁ ਭੁਝੁ ਹੀ ਅੰਤ ਰਿਸਨਾ ਖਸੰਸ ਹੈ। ਕੋਟਿਉ ਪਦ ਚਿਰ ਹੈ ਪਾਣੀ ਸੋ ਰੋਵੈ ਕਿ
ਰੋਚੇ ਜਾਵੇ ਤੁਣੀ॥੧॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ। ਤੇਰੀ ਸਰਟਿ ਤੋਰੈ ਦਰਦਾਰਿ॥੧॥ ਰਾਖਹੁ। ਜਿਸੇ ਸੇਵਿ
ਨਿਰਕੁਉ ਸੁਖ ਦਤਾ। ਤਿਨਿ ਕੁਉ ਦੁਹਿ ਕੀ ਅਏ ਕੁਪਰਤਾ। ਜੇ ਤੁਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ। ਮਰੈ ਨ ਰਖੈ ਦੁਜ ਕੋ
੨੨॥ ਕਿਆ ਤੁਸੇ ਚਹਿ ਮਨ ਸਬਾਇ। ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪਰਖੁ ਜਾਣਾ। ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਪਾ। ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਜਣੈ
ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰ। ਤਿਸੁ ਜਾਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਦਾ ਹਿ। ਤਿਸ ਕਾਰਖਾਏ ਸੇ
ਇ। ਜਨਨਾਨਕ ਅਪਹ੍ਰਿਤ ਸਾਥੈ ਕੋਇ॥੪॥੧॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਤਉ ਕਹੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ
ਗਿ। ਤਉ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦਿਸੈ ਨ ਰਹਿ। ਤਉ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੁਜ ਭਾਏ। ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜੇ ਰਹਿ। ਮਾਸ ਮਾਏ
ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਪਾਚੇ ਆ। ਬਿਨੁ ਨਾ ਦੇ ਤੁਮਿ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਪਾਮਾ॥੧॥ ਰਾਖਹੁ। ਤਉ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੁਸ
ਕਰਤਾ। ਤਉ ਕਹੀਐ ਜੇ ਅਨਿਅਤਿ ਕੋ ਮਰਤਾ। ਤਉ ਕਹੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ। ਤਉ ਕਹੀਐ ਜੇ ਰੁਖੁ
ਸਮਾਹੀ॥੨॥ ਤਉ ਕਹੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਨ ਟੈ। ਤਉ ਕਹੀਐ ਜੇ ਰੂਲਿ ਰੋਵੈ। ਰੁਖਿ ਕਹਿਅ ਜੇ ਹੋਇ ਸ
ਭੁਪੁਰਤੋ। ਤਬ ਕਾਛੁ ਡਿਅ ਚਿਤਹ ਮਸੋਤੇ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਹਕੁ ਸਤੁ ਕੋਤੇਗਾ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਉ ਕਹਿਨਿ ਬਿ
ਰਾ। ਦੁਤੀ ਅਨਾ ਸਤਿ ਇਕੁ ਰਹਿਅ ਸਮਾਇ। ਰਾਖਹੁ ਪੰਜਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ॥੪॥੫॥੧੮॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ
੫ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈ ਸੇ ਨਿਰਤ ਕਰੀ। ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈ ਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ। ਜੀਤ ਬਿਨਾ ਕੈ ਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬਾ। ਨਾਮ ਬਿਨ
ਬਿਰਥੇ ਸਤਿ ਕਾਜ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਹੁ ਕੋਤਰਿ ਆ। ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਕੁਰ ਕੈ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਆ॥੧॥ ਰਾਖਹੁ। ਬਿਨੁ
ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ। ਬਿਨੁ ਸੁਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ। ਬਿਨੁ ਤੇੜ ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਰ ਕਹੀ ਨ ਖੈ॥੨॥
ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਹਾ ਕੋ ਪੰਤਿਤਾ। ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੈ ਸੇ ਰਾਜ ਮੰਤਿਤਾ। ਬਿਨੁ ਭੁਝੈ ਕਹਾ ਮਨ ਠਹਰਨਾ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਕੁ ਜ
ਭੁਖਉ ਰਨਾ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਹਾ ਬੈਰਾਗੀ। ਬਿਨੁ ਹਉਤਿ ਆਹਿ ਕਹਾ ਕੋਤਿ ਆਗੀ। ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ ਕਹਾ ਮਾਝੂ
ਗੇ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਝੂਰੇ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਕੁਰਦੀਖਿ ਅਕੈ ਸੇ ਗਿਆਨੁ। ਬਿਨੁ ਪੇਖੈ ਕਹਾ ਕੈ ਸੇ ਧਿਆਨੁ॥੪॥
ਨੁਭੈ ਕਥਨਿ ਸਰਬ ਬਿਕਾਗ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਕ ਬੀਚਾਰੁ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਹਉ ਮੈਰੇਗਾ
ਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ। ਕਮੋਰੇ ਗਿਐ ਗਲ ਬਜਿਲੀਨਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗ ਪਾਚਿ ਖੁਏ ਪਤਿਗਾ। ਨਾ ਦਰੋਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ॥
੧॥ ਜੇ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਰੋਗੀ। ਰੋਗ ਰੁਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਕੁਰੁ ਜੇ ਗੀ॥੧॥ ਰਾਖਹੁ। ਜਿਹਵਾ ਰੋਗੀ ਮੀਨੁ ਸਿਅਨੇ ਪਾ
ਸਨ ਰੋਗਿ ਭਵਤ ਬਿਨਾ ਸਨੋ। ਪੋਤੋ ਰੋਗ ਕਾ ਸਹਾਇ ਸੰਸਾਰਾ। ਤਿ ਬਿਪਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ॥੨॥ ਰੋਗੇ ਮਰਤੋ
ਜਾਨੈ। ਰੋਗੇ ਠਿਗਿ ਠਿਗੇ ਜੇ ਨੀਤਰ ਮੈ। ਰੋਗ ਬੰਧਹੁ ਨੁਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ। ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਕੁਰ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ॥੩॥
ਪਰਬੁ ਹਮਾ ਜਿਸੁ ਕੀ ਨੀਦਾਇਆ। ਬੰਹ ਪਕਟਿ ਗਹੁ ਕਛਿ ਲਇਆ। ਭੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧ ਸੀਧਿ ਪਾਇਆ।
ਦੁਨਾਨ ਕਹੁ ਰੋਗ ਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੭॥੨੦॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤਾ ਮਹਾ ਅੰਗ।

ਗੀਤਾਨਾਦੇ ਤੀਸਰੇ ਦੁਖਤਰੀਆ ਚੀਤਿਆਵੇ ਤੀਸਰਾ ਪੁਰੀਆ ਚੀਤਿਆਵੇ ਰਾਕਥਿਨ ਭੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਰਾਇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਇਆ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਦੀਓਰ ਗੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇਆ ਚੀਤਿਆਵੇ ਤੀਸਰਾ ਬਕੋਰ ਜਾਗੀਤਿ
ਅਵੇਰੇ ਪੁਰੇ ਕਾਜਾ ਚੀਤਿਆਵੇ ਤੀਰੀਗੇ ਗੁਲਾਲਾ ਚੀਤਿਆਵੇ ਤੀਸਰਾ ਨਿਹਾਲਾ ਚੀਤਿਆ
ਵੇਤੀ ਸਦਧਨ ਵੇਤਾ ਚੀਤਿਆਵੇ ਤੀਸਰਾ ਗੁਰੂਰਾ ਚੀਤਿਆਵੇ ਤੀਸਰੇ ਗਮਣੇ ਚੀਤਿਆਵੇ
ਤੀਰੀਕਣੇ ॥ ੩ ॥ ਚੀਤਿਆਵੇ ਤੀਸਰਾ ਜਪਗੁਪਾਇਆ ਚੀਤਿਆਵੇ ਤੀਰੀਸਮਾਇਆ ਚੀਤਿਆ
ਵੇਸਦਕੀਤਿ ਨੁਕਰਤਾ ਮਨੁਮਾਨਿਆਨ ਕਰਗਵੇਤਾ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥
ਪੁਰਮਾਗਸਦਰ ਰੀਝੀਵੀ ਗੁਣੀ ਹਮਾਰੇ ਸਦਹੀ ਜੀਵੀ ॥ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅਥਿਯਾਸੀ ॥ ਕੁਟੰਬੁ
ਮਾਰਾ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਹਮਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਰੀਸਰਹਿ ਸੁਰੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥
੨ ॥ ਅੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਉਚੇ ॥ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅਪੁਛੇ ॥ ਰਾਜ ਹਮਾਰਾ ਸਦਹੀ ਨਿਹਚਲਾ ॥ ਮਲੁ ਹਮਾਰਾ
ਅਪੁਟੁ ਅਬੇਚਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਭਾ ਮੇਰੀ ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ॥ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਪਰਿਪਰਿ ਰੇਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹਮਰੀ
ਸਭ ਨੀਲੇਈ ॥ ੩ ॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਣੁ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਲਿਖੀ ਨੀਲੀ ਸ੍ਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕਜ ਉਪਿਤ ਪਕੀ
ਨੇ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਵੇਕੋਰੀ ਗਲੀਨੇ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਨਿਗੰਧਰ ਬਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਵਰੇ
ਹਮਾ ਅਪਰਧੀ ਤੁਮ ਬਧਸਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਪੀਕ ਉਮਿਲੈ ਨ ਦੇਈ ॥ ਸਗਣਿ ਅਵੇਰੇ ਨੀਰਮਲੁ ਰੇਈ ॥ ੧ ॥
ਪੁਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਾਇਆ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਦੇਸੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥ ਭੂਕ ਪੜਦਾ ਤੀਰੀਅਇਆ ॥ ਬਸੁਤੁ ਰੇ ਸਭ ਨਾ ਕੇਰਾਇਆ ॥
ਕਾਰਿ ਸੁਰਾਣੁ ਕੇਕਾਸਟਹਿ ਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਾਣਾ ਤੀਰਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਾਣਾ ਤੀਰਲ ਫਲ ਪਾਏ
ਚਿਤ ਗਈ ਲਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਹਰਮ ਬੋਰਨਿ ਗੁਣ ਕਉ ਰੂਠਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਰਠੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਰੇਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭੁਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥ ਭੈਰਉ
ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭ ਸਕਦ
ਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਜੈਸਾਨਾ ਹੀ ਕੇਵੇਦਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਸਲਾ ਜਿਵਾ ॥ ੧ ॥
੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਲੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਹਿ ਜੀਵ ਲੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਕੀਰਤਿ ਅਈ ॥
ਪੁਰਾਣੁ ਭਈ ਰੇ ਸਭ ਨੀਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਨਿਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਰਿਦੀਬਾਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਕੇਹਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਪੁਰਾਣੁ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਹਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅਤਿ
ਗੁਰੁ ਨਿਦਿਅਯੋ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅਤਿ ॥ ਤਿਉ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਧੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ
ਰਾਹੀ ਰੇਦਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੨੪ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਮਨੁ

ਤਨਰੇਗਾਏਆਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪਰਬਾਇਆਨਾਮੁਲੈਤਮਰਸਠਿਮਜਨਾਏਆ॥੧॥ ਤੀਰਥਹਮਰਦ
ਕੋਨਮੁਲੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਤੁਗਿਆਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਵਤੁਰਿਪਰਨਾਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਉ
ਸੁਗਿਆਨਾਨਾਮੁਲੈਤਪਰਕਇਓਈਅਰਾਨਾਮੁਲੈਤਛੁਟੇਜੰਜਰਾ॥੨॥ ਨਾਮੁਲੈਜਪੁਨੇਨਿਨਾਮਵੇ
ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਪਦੈਨਾਮੁਲੈਤਪੁਕਰੈਸਾਬਾਸਿ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾਚੀਰਸਿ॥੩॥ ਗੁਰਿਉਪਦੇ
ਸੁਕਹਿਯੋਇਹਸਗਾਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਅਧਾਰਾਨਾਨਕਉਧਰੇਨਾਮਪੁਨਹਚਗਾਨਾਮਦਰਿਕਮਲੇ
ਕਹਪਰੀਆਗ॥੪॥੧੩॥੨੫॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਨਮਸਕਰਤਕਉਲਖਬਗਾਇਉ
ਮਨੁਦੀਜੈਰਕਉਦਾਰਿਸਿਮਰਨਿਤਕੋਮਿਟਹਿਸਤਪਾਰੋਇਅਨੰਦੁਨਦਿਆਪ੍ਰੇਤਪਾ॥੧॥ ਮੈਸੇਰੀ
ਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮਾਜਸੁਜਪਤੁਪੁਰਨਸਭਕਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖਰੋਗਦੁਖੈ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ
ਪੁਸੀਤਲੁਮਨਿਗਏ॥ ਅਨਿਕਭਗਤਜਕੇਚਰਨਪੁਜਾਰੀ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਹਰੀ॥ ਖਿਨਮਹਿਉ
ਟੇਸੁਰੁਰਭਰਿਆ॥ ਖਿਨਮਹਿਉਕੇਕੀਨੇਹਰਿਆ॥ ਖਿਨਮਹਿਉਨਿਬਫੇਦੀਨੋਥਾਨਾ॥ ਖਿਨਮਹਿਉਨਿ
ਟੇਕਉਦੀਨੋਮਨੁ॥੩॥ ਸਭਮਹਿਏਕਰਹਿਅਭਰਪੁਰਾ॥ ਸੋਜਾਪੈਚਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਹਰਿਕੀਰਤ
ਤਕੋਅਧਾਰਾਕੁਨਾਨਕਜਿਸੁਅਪਿਦਇਅਹੁ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਮੇ
ਦੁਹਗਨਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀਪੁਪਰਗਦੇਨਮਿਸਦਾਰੀ॥ ਮਿਟਿਓਦੁਖਅਰੁਸਗਲਸਤਪਾਲੁਰੁ
ਏਮੇਰੇਮਾਈਬਾਪ॥੧॥ ਸਖੀਸਹੇਰੀਮੇਰੈਕੁਸਤਿਅਨੰਦਾ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਭੇਦੇਮੇਰੀਕੰਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਪ
ਤਿਬਾਣੀਪੁਰਨਸਭਅਸਾ॥ ਮਿਟੇਅੰਸੇਰਭਏਪਰਗਸਾ॥ ਅਨਹਦਸਬਦਅਚਰਜਚਿਸਮਾਦਾਉ
ਏਪੁਰਾਪੁਰਪਰਸਾਦਾ॥੨॥ ਜਾਕਉਪੁਗਟਰੁਏਗੋਪਾਲਾ॥ ਤਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਨਿਹਾ॥ ਲਪਸਰਬਹੁਣਤਕੈ
ਬਹੁਰੁਨਿਧਾਨ॥ ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਨਾਮੁ॥੩॥ ਜਾਕਉਭੋਟਿਓਰਕੁਰਾਅਪਨਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਰਿਹਰਿਜਪਨਾ॥ ਕੁਨਾਨਕਜੋਜਨਪ੍ਰਭਭਏ॥ ਤਕੀਰੇਨੁਭਿਰਲਕੋਪਏ॥੪॥੧੪॥੨੭॥ ਭੈਰਉ
ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਾਮਲਕੁਅਦੈ॥ ਬੇਸੁਆਭਜਤਕਿਛੁਨਹਸਰਮਾਦੈ॥ ਸਾਧੋਦਿਨਸੁ
ਮਜੁਰੀਕਰੈ॥ ਹਰਿਸਿਅਰਨਕੀਦੇਲਾਬਜਰਸਿਰਿਪਰੈ॥੧॥ ਮਾਇਅਲਗਿਭੁਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ ਅਪਿਭੁਲਾਏ
ਆਰੁਲਾਵਣਹਰੈਰਾਚਿਹਰਿਆ॥ ਬਿਰਥਾਬਿਉਹਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੇਖਤਮਾਇਅਰੰਗਬਿਹਾਇ॥ ਗਰੁ
ਕਰੈਕਉਰੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ ਅੰਧਬਿਉਹਰਬੰਧਮਨੁਧਾਦੈ॥ ਕਰਣੈਹਰਨਜੀਅਮਹਿਅਦੈ॥੨॥ ਕਰਤਕਰ
ਇਦਹੀਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਪੁਰਨਹੋਤਨਕਾਰਜਮਾਇਆ॥ ਕਾਮਿਲ੍ਹੇਸੀਭੋਭਿਮਹੁਲੀਨਾ॥ ਤਕੁਠਿਮੁਅਜਿ
ਭਿਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੩॥ ਜਿਸਕੋਅਖੇਹੋਏਹਰਿਆਪਿ॥ ਹਰਿਹਾਰੇਨਾਮੁਸਦਾਚਪਜਪਿ॥ ਸਪਸੀਗਿਰੀ
ਕੇਕੁਣਗਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥੨੮॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਅਪਦਿ

ਦੇਸਕਰੇਸੇਪਏਹਰਿਕਾਮੁਮੰਨਿਦਸਏਅਚੁਸਬਦੁਹਿਰਦੇਮਨਮਹਿ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਦਿਖ
ਕਹਿਯਾਰਮਨਮਜੀਅਕੋਅਧਾਰਾਗੁਰਪਰਸਦਿਜਪਹੁਨਿਤਭਈਤੁਹਿਲਏਸਗਰਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਹਰਉ॥
ਸਾਕਉਖਿਅਹਰਿਏਹੁਨਿਧਨੁ। ਸੇਜਨਦਰਗਹਪਧਰਿਮਨੁ। ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਗੁਣਗਾਇਆਗੇਮਿ
ਲੇਖਿਏਥਾਉ॥੨॥ਯੁਗਹਜੁਗੀਰਹਿਇਹੁਤਤੁਸਾਰਾਹਰਿਸਿਮਰਦੁਸਾਚਾਬੀਚਾਰਾ। ਜਿਸੁਲਾਟਿਲੁਏਸੇਲ
ਨੈਸਨਮਜਨਮਕਸੇਇਆਜਾਯੋ॥੩॥ਤਿਰੇਗੁਰਭੁਲਤਨਕਾਅਪਿਅਪਣਿਮਹਿਮਾਅਪੇਜਪੀਜੀਅ
ਜਤਸੁਰਿਰੇਰੈਹਥਿ। ਨਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਸਾਥਿ॥੪॥੧੬॥੨੮॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਨਾਮੁਹਮਰੈ
ਅੰਤਰਜਮੀ। ਨਾਮੁਹਮਰੈਅਦੈਕਾਮੀ। ਰੋਮੰਗੇਮਿਰਦਿਆਹਰਿਨਮੁ। ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਨਾਮੁਹਤ
ਨਮੇਰੇਭੰਗਾਅਗਮਅਮੋਲਾਅਪਰਅਪਾਰ॥੧॥ਹਰਉ। ਨਾਮੁਹਮਰੈਨਿਹਚਲਧਨੀ। ਨਮਕੀਮਹਿਮਾ
ਸਰਮਹਿਬਨੀ। ਨਾਮੁਹਮਰੈਪੁਰਾਸਾਰਾ। ਨਾਮੁਹਮਰੈਬੇਪਰਦਾਰਾ॥੨॥ਨਾਮੁਹਮਰੈਭੋਜਨਭਉ। ਨਾਮੁਹਮਰੈ
ਮਨਕਾਸੁਆਉ। ਨਾਮੁਹਮਰੈਸਰੈਸਤਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਨਾਮੁਹਮਰੈਤਅਨਹਦਪ੍ਰੇਨਾਦਾ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਿਪਾਤੇਨਾਮੁਹਨਿਧਿ
ਪਈ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਹਿਬਨਿਆਈ। ਧਨਵੰਤੇਸੇਈਪਰਪਾਨਾ। ਨਨਕਜਕੋਨਾਮੁਨਿਧਨੁ॥੪॥੧੭॥੩੦॥
॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਤੂਮੇਰੀਪਤ੍ਰਤੂਰੈਮੇਰਾਅਤਾ। ਤੂਮੇਰੇਜੀਅਪਨਸੁਖਦਾਤਾ। ਤੂਮੇਰਾਭਭਉਹਉ
ਦਾਸਤੇਗਾ। ਤੂਝੁਬਿਨਾਅਵਰੁਨਹੀਕੋਮੇਰਾ॥੧॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਤਾ। ਤੂਮਹੀਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨਰਾ
ਤਿ॥੧॥ਹਰਉ। ਹਮਤੇਰੇਜੇਤਤੂਬਜਾਦਨਹਾਰਾ। ਹਮਤੇਰੇਭਿਖਾਰੀਦਾਨੁਦੇਹਿਦਾਤਾਰਾ। ਤਉਪਰਸਾਦਿਰੰਗਰ
ਸਮਾਏ। ਘਟਘਟਅੰਤਰਤੂਮਹਿਸਮਾਏ॥੨॥ਤੂਮਹੀਕ੍ਰੋਪਤੇਜਪੀਐਨਾਉ। ਸਾਧਸੀਗਿਤੂਮਰੇਗੁਣਗਾਉ॥
ਤੂਮਹੀਦਇਅਤੇਹੋਇਦਰਦਬਿਨਾਸੁ। ਤੂਮਹੀਮਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰਿਯਾਉਗੁਰ
ਦੇਦਾ। ਸਫਲਤਰਸਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਦਾ। ਦਇਆਕਰਹੁਭਭਉਪ੍ਰਭਮੇਗਾ। ਗੁਣਗਵੈਨਨਕਨਿਤਤੇਰੇ॥੪॥
੧੮॥੩੧॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਸਭਤੇਉਚਾਜਕਾਦਰਥਾ। ਸਦਾਸਦਾਤਕਉਜੋਹਾਰਾ। ਉਚੇਤੇਉ
ਚਾਜਕਾਥਾ। ਕੋਟਿਅਘਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸਦਾਸੁਪੁਰੋਇ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮੇ
ਲੈਸੋਇ॥੧॥ਹਰਉ। ਜਕੇਕਰਤਬਲਖੇਨਜਾਹਿ। ਜਕਾਭਰਦਾਸਾਸਤੁਪਟਮਹਿ। ਪ੍ਰਗਟਭਉਅਸਾਪੁਕੈ
ਜੀਯਾਰਗਾਤਾਮਰਾਧਹਿਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਵੇਤੇਟਿਨਹੀਭੰਤਾ। ਗਧਿਨਮਹਿਥਪਿਉਥਪਨਹਾਰਾਜਾ
ਕਹੁਕਮੁਨਮੇਟੈਕੋਇ। ਸਿਰਿਪਤਿਸਾਰਾਥਚਾਸੋਇ॥੩॥ਜਿਸਕੀਓਟਤਿਸੈਕਾਅਸਾ। ਦੁਖੁਖੁਖੁਹਮਗਤਿਨ
ਹੀਪਸਾ। ਰਾਖਿਲੀਨੋਸਰੁਜਨਕਾਪਦੁਦਾ। ਨਨਕਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰਦਾ॥੪॥੧੯॥੩੨॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ
॥ ਰੇਦਨਹਾਰੀਰੇਜੁਬਨਾਇਆ। ਬਲਨਥਰਤਨਕਉਸਨਬੰਧੁਚਿਤਿਅਇਆ। ਸੁਣਿਥੈਰਗਕਰੇਜੇਕੋਇ। ਜਨ
ਅਮਰਣਠਿਰਿਸੋਗੁਨਹੋਇ॥੧॥ਬਿਖਿਆਕਾਸਭੁਧੀਪੁਪਸਾਰਾ। ਦਿਗਲੈਕੀਨੋਨਾਮਾਧਾਰਾ॥੧॥ਹਰਉ। ਤਿਥਿ

ਮਇਨਾ ਰਹੀ ਬਿਅਪਿ ਜੇ ਲਪਟੇ ਤੇ ਤੁਰਦੁ ਸੰਤ ਪਾਸੁ ਰੁਨਾ ਹੀ ਬਿਨਾ ਮਪਿਆ ਏਨਾ ਮੁਨੀ ਕਾ ਬਚਨ
ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਮਨੁ ਗੀਏ ॥ ਸ੍ਰਗਿ ਉਰ ਰਿਸੈ ਠਹਿਰਿ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈ ਸੇ ਬਰਜਾ
ਤੈ ਸੋ ਪਰਪੰਥ ਮੋਹ ਬਿਕਰਾ ॥ ਗਾਏ ਕਦ ਸੁਜੇ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਪੁਰਨ ਕਾ ਜੁਗ ਹੀ ਕਹਿਓ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇ
ਅਨਾਮੁ ॥ ਨਨਕਾਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੨੩ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿਰਜੋਤੀ ਕੁਦ
ਸੰਤ ਕੀ ਨਿਰਜੋਤੀ ਕਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿਰਜੋਤੀ ਦੁਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਰੁਨੁ ਦੇ ਤਨਿ ਦਕ ਕਉ ਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾ
ਤਿਨ ਨਿਰਕ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੁਗਤ ਕੀ ਨਿਰਕ ਪੁਛੇ ਦਾਏ ॥ ਰੁਗਤ ਕੀ ਨਿਰਕ ਨ ਰੁਝੇ ਦਾਏ ॥ ਰੁਗਤ ਕੀ
ਨਿਰਕ ਰੁਝ ਮਹਿ ਗਏ ॥ ਰੁਗਤ ਕੀ ਨਿਰਕ ਰਜ ਤੇ ਟਲੇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤ ਤੁਨਾਹੀ ॥ ਅਪਿ ਬੀਜਿਆ ਪੇਰੀਯਾ
ਹੀ ॥ ਚੋਰ ਜਾਗੁ ਮਰੇ ਬੁਝਾ ਅਣਹੋਦ ॥ ਰੁਗਤ ਨਿਰਕ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਤਗਤੀ ਰਵੈ ॥ ਸੋ ਨਿਰਜੋ
ਪੁਜੈ ਪੈਗਾ ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰਕੁ ਤੇ ਏਨਾ ॥ ਨਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੩੪ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾ
ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਬੇਦ ਅਰਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਪੂਰੈ ਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਪੂਰੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਵਿਸ਼ਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੁਭੇ ਤੇ ਤੁਹ ਰਿਹਾ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ
ਪੁਰਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੋਤ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੈ ਭਈ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਸਉਣ ਸੀਝੇ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ
ਪਤਿ ਸੁਭੇ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਸਗਲ ਅਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਕੈ ਮਨਿ ਦੁਸਿਆ ਪੁਰੁ ਏਕੁ
ਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥ ਮਨਿ ਤੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੁਣ ਗਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੩੫ ॥
ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਪਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵੁ ਧਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮੋ
ਹ ਸੁਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਰੁਗਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੇਵੁ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਕੋ ਪਾਲ ਗਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਾ ਦੁਹਾਰ ਸੁਅਮੀ ਤੇ
ਰਬ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗੀ ਕਾ ਪੁਰਖੀ ਰੁਹੇ ਗੁਰਾ ॥ ਦੁਖੀ ਏਕਾ ਮਿਟਾਵੁ ਪੁਰੁ ਸੋ ਗਾਨਿ ਬਾਏ ਕਉ ਤੁਮ ਬੀ
ਰਾਵੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਰੁਗਤੀ ਲਾਵੁ ॥ ੨ ॥ ਨਿਮਣੇ ਕਉ ਪੁਰੁ ਦੇਤੇ ਮਾਨੁ ॥ ਮੁਕੁ ਮੁਗੁ ਪੁਰੇ ਵਿਚ ਰੁਸੁ ਰਿਆਨੁ ॥
ਗਲੁ ਰੁਇਆ ਨਕ ਭਉ ਨ ਸੈ ॥ ਜਨਾ ਅਪਨੇ ਕੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੁ ਪੁਖ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਹਲੇ ਲਾਏ ॥ ਨਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੩੬ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਕੁਨ ਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਾ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ
ਇਏ ਕਪ ਗੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਰ ਕਾਨਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਕੁਣ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਾ
ਮ ਮਰਣੁ ਹੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਾ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਣੀ
੨ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਰਚਲਾ ਅਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਾ
ਤਸੀ ॥ ਹਰਿ ਮੈ ਦੁਖ ਨ ਸਾ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ

ਸੁਖਾਨਾਨਕ ਰਿਪੋਤਿਰਹਦਾਨੁ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਹੋਰਕੁਦਨੁਸਾਰਥੈਅਪਿ॥
ਤੇਸੁਜਾਹੋਇਨਦੁਸੁਸੰਤਪੁਅਜਿਸੁਭਿਪਰਿਪੁਭੁਕਿਰਪਾਕਰੋਹਰਿਸੁਭਿਪਰਿਤੇਕਲੁਪਰਹੈ॥੧॥ਸਦਾਸਖਾਣੀਹ
ਮੇਰਿਨਾਮਾਜਿਸੁਚੀਤਿਅਦੈਰਿਸੁਸਦਾਸੁਭਹੋਦੈਸਿਕਟਿਨਅਦੈਭਕੋਜਮੁ॥੧॥ਹਰਹਉਜਬਇਹਸੇਤ
ਬਕੋਰਿਉਪਇਆ॥ਕਦਨਮੁਲਤੇਕਿਆਪੁਗਟਾਇਆਅਪਰਿਮਾਰਿਆਪਿਜੀਵਲੈਅਪਨੇਭਰਤਕਉ
ਸਦਾਪੁਤਿਪਾਏ॥੨॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣਹੁਤਿਸਕੋਧਥਾਪੁਭਮੇਰੇਅਨਥਕੋਨਥਾਦੁਖਭੈਜਨੁਤਕਹੈਨਉ॥
ਸੁਖਪਦਰਿਸਕੇਗੁਣਗਉ॥੩॥ਸੁਟਿਸੁਆਮੀਸੰਤਨਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਪਨੁਤਮਹੈਪਸਿ॥ਇਹੁਜਭੁ
ਤੇਸਭਤੁਫੁਰਿਧਿਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਨਕਸੁਭਪਾਏ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਤੇਰੀ
ਟੇਰਹਕਲਿਆਹਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰੇਗੁਣਗਹਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਪੈਰੈਕਲਾ॥ਤੇਰੀਟੇਕਬਿਨਸੈਜੀਜਲਾ॥੧॥ਦੀ
ਨਦੁਨੀਅਤੇਰੀਟੇਕਾਸਭਮਹਿਰਦਿਆਸਾਹਿਬੁਏਕਾ॥੧॥ਹਰਹਉਤੇਰੀਟੇਕਕਹਉਅਨੰਦਾ॥ਤੇਰੀਟੇਕਜਪ
ਉਗੁਰਮੰਤਾ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੰਗੀਐਭਉਸਾਗੁਰਾਰਖਣਹਾਹੁਪੁਰਸੁਖਸਾਗੁਰਾ॥੨॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਾਹੀਭਉਕੋਇਆ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਚਸੋਇ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਮਨਿਤਾਣਾਈਰੀਉਹੰਤੁਦੀਬਣਾ॥੩॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਗੁਰਦਸਅ
ਸਰਬਪਿਆਦਰਿਪੁਭਗੁਣਤਸਾਅਪਿਯਾਪਿਆਦੁਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸਚੇਉਣਤਸਾ
੪॥੨੬॥੩੯॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਛੋਰੀਪਰਾਈਨੰਦਾਉਤਰਿਗਈਸਭਮਨਕੀਓਦਾ॥
ਭੈਰਉਸੁਸਕੁਕੀਨੋਦੁਰਿ॥ਪਰਮਥੈਸਨੋਪੁਰਪੋਖਿਹਜੁਰਿ॥੧॥ਐਸੋਤਿਅਗੀਦਿਗਲਕੋਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਏਜਹੁਸੋਇ॥੧॥ਹਰਹਉਅਹੋਬੁਧਿਕਛੋਰਿਅਸੀਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਉਤਰਿਅਗੁਰਾਨਾਮਪਿਆਏਹਰਿਹਰਿ
ਹਰੇਸਾਧਜਨਾਕੈਸੀਗਿਨਿਸਤਰੇ॥੨॥ਥੈਰੀਮੀਤੋਹੋਏਸੰਮਨਾ॥ਸਰਬਮਹਿਪੁਗਨਭਗਦਨਾਪੁਭਕੀਆਹਿ
ਆਮਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੁਰੋਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇਆ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਥੈਅਪਿ॥ਸੋਈਭੁਗਤੁਜ
ਪੈਨਾਮਜਪਾਮਨਿੰਗਾਸੁਭੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਪੂਰੀਪਈ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ੫
॥ ਸੁਖਨਾਹੀਬਹੁਤੇਧਨਿਖਟੇ॥ਸੁਖਨਾਹੀਪੇਖੇਨਿਰਤਿਨਟੇ॥ਸੁਖਨਾਹੀਬਹੁਦੇਸਕਮਾਏ॥ਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਹਰਿ
ਹੁਣਗਏ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਲਹਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਈਐਦੁਰਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਹੁਰਾ
੧॥ਹਰਹਉਬੰਧਨਮਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕਰਤਾ॥ਬੰਧਨਕਟਨਹਰਮਸਿਦਸੈ॥ਤਉ
ਦੁਖਪਾਦੈਨਿਜਘਰਿਬਸੈ॥੨॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪੁਭਦੇਦਨਹਰਾਗੁਣਨਿਧਨਬੇਅੰਤਅਪਗਾਜਿਸਨੋਕਰ
ਮੁਕਰੇਪੁਤਾਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੈਜਨਿਜਪਨਾ॥੩॥ਗੁਰਮਪਨੇਅਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਖ
ਹੁਣਗਏ॥੧॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੁਮਹੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭੁਦੈਤਉਰਖਹੁਗੁਸਾਈ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ ਭੈਰਉਪਤਿ
ਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਰਮਿਤਿਅਗਿਓਦੁਜਭਉਪਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਬਿਸਰੀਓਤਨਾਮੰਨੁਲਗਾ॥

ਜਨਮਜਨਮਕਸੇਇਆਭਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਦਾਏ॥ਸਾਧੁਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥੧॥
ਗੋਗਦੇਖਕੁਰਸਬਦਿਸਿਕਾਰੇ॥ਨਮੁਅਉਖਸੁਮਨਭੀਤਰਿਸਰੇ॥ਕੁਰਬੇਟਤਮਨਿਉਇਆਅਨੰਦਾਸਰਬਾਨੰਦਾ॥੧॥
ਨਨਮਰਗਵੰਤਾਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟੀਜਮਰਾਸਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਧਕਮਲਾਭਿਗਾਸਾ॥ਗੁਣਗਦਰੀਨਾ॥੧॥
ਉਬਿਸਾਆਪੁਰਨੋਏਸਕਏਕਾ॥੩॥ਦਲਭਦੇਹਅਈਪਰਦਾਨੁ॥ਸਭਲੋਏਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਗਾ॥੧॥
ਕੁਨਾਨਕਪ੍ਰਤਕਿਰਪਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥੪॥੨੯॥੪੨॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ
ਸਭਤੇਉਚਾਜਕਾਨਉ॥ਸਦਾਸਦਾਤਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖਜਾਇ॥ਸਰਬਸੁਖ
ਸੈਮਨਿਅਇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਤ੍ਰਸਚਾਸੇਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤਮਰੀਗਤਿਏ॥੧॥ਗਹਉਪੁਰਖਾ
ਰਜਨਸਿਰਜਨਤਰਾਜੀਅਜੀਤਦੇਵੈ॥ਅਹਗਾਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਤਹਾਗਾ॥ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾਨਿਸਰਾ
ਕਾ॥ਸਚਾਧਨਸਾਚੀਵਡਿਅਈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਣੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਗਾ॥੧॥
ਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਰਬਹਮਸਿਉਲਗੇਧਿਆਨਾ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਹਿਓਨਿਰਬਾਨਾ॥ਕੁਮਭਉ
ਮੇਟਿਮਿਲੇਗੇਪਾਲਾ॥ਨਨਕਕਉਕੁਰਭਏਦਾਇਆਲਾ॥੪॥੩੦॥੪੩॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਿ
ਸਿਮਰਤਮਨਿਏਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਮਿਟਹਿਕਏਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਦਾਸਾ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭਦੇਇ
ਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਦਾ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਪ੍ਰਭਤੇਰੇਨਉ॥ਅਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥੧॥ਗਹਉਜੇਇਏ
ਸੇਈਠਲੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਦਸਾਏ॥ਅਦਣਜਾਠਹੇਹਰਿਧਿਆਇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਪ੍ਰਭਕੀਨਿ
ਦਲਾਇ॥੨॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਾ॥ਤੂਟੇਮਾਇਅਮੋਹਪਿਆਰਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਰਾਜਿਪਾ
ਧੁਮਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਦਨਹਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਪਨੀਸੇਦਾਏ॥ਨਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੧॥੫੪੪॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਲਾ
ਅੰਗੇਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਨਮਾਬਿਗੁਨਖੁਖੀਕਿਉਸੇਵੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਪਰਮਗਤਿਚਰੈ॥ਮੂਲਬਿਨਸਾ
ਕਤਅਰੈ॥੧॥ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਉਉਤਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਹਰਿਸੰਗਿਮਿਏ
ਇ॥੧॥ਗਹਉਤੀਰਬਿਨਾਇਕਹਾਸੁ॥ਚਿਸੈਲਾਮਨਕਉਦਿਆਪੈਹਉਮੈਮੈਲਾ॥ਕੋਟਿਕਰਮਬੰਧਨਕਪੁਰਾ
ਹਰਿਕੇਰਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੁਰਾ॥੨॥ਬਿਨੁਖਾਏਬੁਝੈਨਹੀਕੁਖਾ॥ਰੇਗੁਜਾਇਤਉਤਰੈਦੁਖਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੋ
ਹਿਬਿਅਪਿਆਸਜਿਨਿਪ੍ਰਤੀਕੀਨਸੇਪ੍ਰਭੁਹੀਜਪਿਆ॥੩॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧੀਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਅਠਪਹਰਕੀ
ਤਨੁਧੁਣਗਾਉ॥ਧਨੁਹਰਿਭਗਤਿਧਨੁਕਰਣੈਹਾਗਾ॥ਸਗਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾਗਾ॥੪॥੩੨॥੪੫॥ਭੈਰਉ
ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਭਉਗਾਏ॥ਨਮਨਿਰੰਜਨਮਨਮਹਿਲਏ॥ਦੀਨਦਇਅਲਸਦਗਿ
ਲਾ॥ਬਿਨਸਿਗਏਸਗਲੇਜੰਗਲਾ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਘਨੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈਭੈਰੁਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਦੇ

ਸਾਹਿਬੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਚਿਤ ਸਿਓ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ ॥ ਅਰਪਹਰ
 ਨਿਜ ਮੁਖੀ ॥ ਪਾਰਖ ਨਹ ਰਹੇ ॥ ਦਿਵ ਗੁਰਮਾ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਸਾ
 ਰੇ ॥ ਸਾਨਿਹ ਗੇ ॥ ਅਨਸਕੀ ਕਉ ਕੇਤਕ ਬਾਜ ਮਤੇ ॥ ਖੈ ਦੇ ਕਰਿ ॥ ਚਾ ॥ ਨਿਮਲ ਸੇਤੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਿ ॥
 ਪਰਬ ਹਮੁ ॥ ਏਸ ਮਾਮਿ ਚੀਤਿ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹਾ ॥ ਗੁਰ ਦੀ ਨੇਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ॥ ਨਮੁ ਨਿਯਾਨੁ ॥ ੩ ॥
 ੩ ॥ ੪ ॥ ਹੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ॥ ਗੁਰ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਣਤੁ ॥ ਖਦ ਤਾਨੇਰਾ
 ॥ ਭੈਓ ਜਨ ਅਥਿਨਾ ਸੀਗਾਇ ॥ ਦਰਸਨੀ ਦੇਖਿ ॥ ਐਸੁ ਭੁਖੁ ॥ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਰਕ ਤਪੇ ॥ ਉਰੇ ਹੀ ਸਰਣਾ ॥ ਬ
 ਲਿਖ ਲਿਖਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਕਮਾ ॥ ਮਲੈ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸਭਿ ਫਲ ਦਾਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ
 ਸੇਵਾ ॥ ਕਰੁ ॥ ਹਿਲੀ ਨੇ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਗਾਮਨਾ ॥ ਮੁਰਿ ਦਵੀ ॥ ਚਿਨਿਦਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਦੁ ਸੇਰੁ
 ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਨਹਾ ॥ ਬਿਅਪੈ ॥ ਰੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਣੈ ॥ ਹਾਹਾ ॥ ਪਰਬ ਹਮੁ ॥ ਗੁਰ ਮਗਮਾ ॥ ਪਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿ
 ਗਲ ਸੇਰਾ ॥ ਅਚਰ ਜਬਾਣੀ ॥ ਪਰਬ ਹਮੁ ॥ ਪੂਰਨ ਮਾਨਿ ॥ ਠੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ॥ ਅਧਿਰ ਦਿਆ ॥ ਸੇਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਰੁ ॥ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਤਤੈ ॥ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਹੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਰਨ ਰਾਰਾ ॥ ਮਰੀ ॥
 ਚਰਣਾ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਣੈ ॥ ਅਰਪਹਰ ॥ ਗਾਵਤ ॥ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨੇ ॥ ਪੂਰਾ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇ
 ਵਰੁ ॥ ਗੀਜਿ ॥ ਸੁਨਾ ॥ ਮਿਪਿਆ ॥ ਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੀ ॥ ਗਿਤੈ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਈ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਿ ਮਹੇ
 ਏਕਾ ॥ ਸੇਧਾ ॥ ਨਦੰਤ ॥ ਜਿਸੁ ॥ ਬੁਧਿ ॥ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਸੇਕੁ ॥ ਲਵੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰੈ ॥ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੇਪਤਿ ॥ ਦੰਤ ॥ ਜਿਅ ॥ ਪੁਪਛਾ
 ਜੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ॥ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ॥ ਦਿਨੁ ॥ ਰੈਨਿ ॥ ਪਿਆਇਆ ॥ ਤੂਟੈ ॥ ਬੰਧਾ ॥ ਪੂਰ
 ਨਾ ॥ ਸਾਹਾਰਿ ॥ ਕੇਚਰ ॥ ਠਹਿਰਿ ॥ ਦਮਾ ॥ ਹਿਨਿਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਕਪੁਨਾਨਕ ॥ ਜਕੇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸੇਜਨਾ ॥ ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭਕੀ ॥ ਸਰਨਾ ॥ ਅਪਿਪ ॥ ਦਿਤੁ ॥ ਪਦਨ ॥ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ॥ ਨਰਸਾ ॥ ਚੀਨੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਹੈਰਉ
 ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ॥ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ॥ ਨਲਾ ॥ ਗੋਨਾ ॥ ਮੁਖੁ ॥ ਨਤ ॥ ਜਮੁ ॥ ਦੁਰਗੁ ॥ ਗੋਨਾ ॥ ਮੁਖੈ ॥ ਰਸ ॥ ਭੁਖੁ ॥
 ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਮੁ ॥ ਜਪਤ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ॥ ਭਯਤਿ ॥ ਰਜੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਨਾਉ ॥ ਰਸ ॥ ਕਿਰਸ ॥ ਕਿਰ
 ਰਿਕੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਯਹਿ ਸਿਮਰਤ ॥ ਕਿਛੁ ਚਖੁ ॥ ਨੇਜੈ ॥ ਯਹਿ ਸਿਮਰਤ ॥ ਦੈਤ ॥ ਦੇਉ ॥ ਨੇਪੈ ॥ ਯਹਿ ਸਿ
 ਮਰਤ ॥ ਸੇਹ ॥ ਮਨੁ ॥ ਨਬਯੈ ॥ ਯਹਿ ਸਿਮਰਤ ॥ ਗਰੁ ॥ ਜੇ ॥ ਨਿਨ ॥ ਰੁਪੈ ॥ ੨ ॥ ਯਹਿ ਸਿਮਰਨ ॥ ਕੀਸ ॥ ਗਈ ॥ ਬਿਲਾ ॥ ਯਹਿ
 ਸਿਮਰਨੁ ॥ ਬਹੁ ॥ ਮਾਹਿ ॥ ਟਿਕੇ ॥ ਲਾ ॥ ਜਾਤਿ ॥ ਅਜ ॥ ਤਿਨ ॥ ਪੈ ॥ ਜਨੁ ॥ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ॥ ਜਾਪੈ ॥ ਤਿਸ ॥ ਕੀ ॥ ਗਤਿ ॥ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਯਹਿ ਕ
 ਨਾਮੁ ॥ ਜਪੀ ॥ ਐਸਾ ॥ ਪਸੀ ॥ ਗਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਕੇਨਾ ॥ ਮਕਾ ॥ ਪੂਰਨ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਕਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ॥ ਕਿਰਪਾ ॥ ਪਾਗਿ ॥ ਸਸਿ ॥ ਸਸਿ ॥ ਹਰਿ
 ਦੇਹੁ ॥ ਚਿਤੁ ॥ ਗਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਹੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਅਸਾ ॥ ਪੇਸਾ ॥ ਸਤੁ ॥ ਅਪੇ ॥ ਬੇਦਾ ॥ ਅਪੇ ॥ ਪਾਇ
 ਪਾਇ ॥ ਜਾਣੈ ॥ ਭੇਦਾ ॥ ਜੇ ॥ ਤਿਸ ॥ ਰੁਪ ॥ ਜਾ ॥ ਕੀ ॥ ਸਰ ॥ ਦੁਖ ॥ ਕਰਣ ॥ ਕਰਣ ॥ ਪੂਰਨ ॥ ਸਮਰਥ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਕੀਰਟਿ ॥ ਗਾਹ

ਪੁਸ਼ਪਮੇਰੇ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਰਮੁ ਖੇਅਰ ਪੁਦੁਸਮਨ ਦੁਖੁ ਨ ਅਵੈ ਨੇਰੇ॥੧॥ ਪਰ ਹਉਮੈ ਅਪੇਦਵਤ
ਵਿਚਿ ਭਵਣ ਸਹਾਜ ਕੈ ਸੁਤਿ ਪੇਰੇ ਇਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਅਪੇਸਿ ਦਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ॥ ਅਮਾਪਿ ਨਿਰਬਣ
ਅਪੇਰੇਗੀ॥ ੨॥ ਜਤਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਸੇਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਮੈਨਾ ਮੰ
ਗਿਆ॥ ਟੁਟਾ ਦੈਨ ਨ ਕੁਸਾਪ ਸੰਗੀ॥ ੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਿ ਜਾ ਕੈ॥ ਭੁਟਾਨਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਨ
ਕੈ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਜਿ ਸੁਹੋਇ ਸੁਪਸੰਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਪੰਨ॥ ੪॥ ੩੭੫੫॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿ
ਸਾਹੀ ੫॥ ਭਗਤ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਕੋਇ ਦਾ॥ ਅਸਥਿਰਿ ਭਏ ਬਿਨ ਸੀਸ ਚ ਚਿੰਦਾ॥ ਭੈਰਉ ਮਥਿ ਨਿ
ਰਾਏ ਬਿਨ ਮਾਹਿ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਅਇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ॥ ਪਰਿ ਬਰੀ
ਨ ਲੇਖ ਮੇਸਰੁ ਰਵਿਹਾਰਿ॥ ਪੁਰਨ ਸਭ ਠਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਮਾ ਭੁਜੇ ਬਹੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਲਾ॥
ਜੀਅ ਪਾਟੀ ਤਸੁ ਖਪੁਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਰ ਖੇਹਾ ਬਾ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਰੈ ਸਦਾ ਹੀ ਸਥਾ
ਰਾ॥ ਹਿਸਾਪੀ ਤਮੁ ਅਦਰੁ ਕੋਇ॥ ਸਰਿ ਸਮਾ ਲੇਸਾ ਚਾਸੇਇ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਨ ਰਾਇ ਦੁ
ਅਵਿ ਜੁਗਾਦਿ ਰਗਤਿ ਗੁਣ ਠਾਇ॥ ੩॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਗਾ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੁਜਾ ਨਹੀ
ਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹ ਪੁਰਖ ਰਬੁ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮਰਾ ਸਰੇ ਸੁਅਰਥੁ॥ ੪॥ ੩੮॥ ੫੧॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਹੀ
੫॥ ਭੈਰਉ ਭਉ ਪਾਇ॥ ਅਸਿ ਮਰਤੁ ਹਰਿ॥ ਅਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਮਿਟੀ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੋਰੇ ਦੇ
ਗਨ ਕਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿ॥ ਪੁਰਾਨ ਧਾਮਾ॥ ਜਨਕ ਦ
ਰੁ ਬੰਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ॥ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਪਰਮ ਰਾਇ ਜਾ॥ ੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਦਾ॥ ਨਿਦਾਸਾ ਪਸੰਗਿ ਮਿਟਿ॥
ਅਭਿਮਾ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਰੇਟਹਿ॥ ਦਰੁ ਭਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕਰ ਬਾ॥ ੨॥ ੩੯॥ ੫੨॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿ
੫॥ ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚ ਠਾਥੈ॥ ਮਿਥਿ ਆਰਾਸ ਨਾਨਿ॥ ਤਉ ਠਿਠੁ ਖੈ॥ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡਾ॥
ਹਿੰਦੁ ਰਿਪ ਚੈ ਜੋ ਸੇਵਿ॥ ਅਰੰਭੁ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਰੁ ਝੂਹੁ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਈ॥
ਸਾਹੀ॥ ਦਰਗਹਿ ਸਾਕਤ ਖੁਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ॥ ਨਹੀ ਜਾਨੈ॥ ਲੀਪਿ ਮੈ ਬਾਇ॥ ਸੁ
ਚਿਹਰਿ ਮਾਨੈ॥ ਅਤਿ ਰੁਮੈ ਲਾਬਾ॥ ਹਰਿ ਰਖੇ ਦੇ॥ ਸਾਹੀ॥ ਦਰਗਹਿ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਬੇਦੈ॥ ੨॥ ਮਾਇਨਾ ਕ
ਰਣ ਕਰੈ ਪਾਉ॥ ਕਬਹਿ ਨ ਘਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਉ॥ ਨਿਤਿ ਕੀ ਅੰਤਿ॥ ਸੁਚੀਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਏ॥ ਕੁੜੀ ਕੁੜੀ ਮੁ
ਖੁ ਦੁਖ ਏ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇ ਕਰ ਮੁਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ॥ ਹੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਉਰਾ॥ ਹਰਿ॥ ਨਾਮੁ ਰਹੀ
ਸਿਉ ਲਗਾ ਰੰਝਾ॥ ਕਹੁ॥ ਨਾਨਕ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਨਹੀ॥ ਚੰਗੁ॥ ੪॥ ੪੦॥ ੫੩॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫॥
ਦਕ ਕਉ ਛਿਟ ਕੇ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਨਿਰਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਰਾ॥ ਨਿਰਕ ਕਾ ਮੈਲਾ॥ ਅਚਾਰਾ॥ ਦਾਸਾ ਪਨੇ ਕਉ
ਖਨਹਾਰੁ॥ ੧॥ ਨਿਰਕੁ॥ ਅਨੰਦ ਕਰੈ॥ ਨਾਨਕ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਜਨਾ॥ ਖੇਨਿ॥ ਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਰੁ॥

ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਨੈਦਕ ਕਾ ਕਹਿਅ ਕੋਇ ॥ ਮਨੈ ॥ ਨੈਦਕ ਛੂਹੈ ॥ ਏਪਹੁ ਤਨੈ ॥ ਹਾਥ ਪਹੁ
 ਗਹੈ ॥ ਸਿਰੁ ਪਗਿ ਲਗਾਹਿ ॥ ਨੈਦਕ ਕਉ ਦਈ ਛੋਰੈ ॥ ਨਹਿ ॥ ਘਾਹਿ ॥ ਕਾਦੁ ॥ ਸੁਕਿ ॥ ਚੁਗਨਮ
 ਜੈ ॥ ਨੈਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖੁ ਸੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਲੇ ॥ ਜਿਉ ॥ ਰਹਿਅ ॥ ਪੰਖ ॥ ਪਸਾਰਿ ॥ ਖੁਖ ॥ ਤੇ ॥ ਬੋਲਿਅ ॥ ਤਕਿ ॥ ਦਿਅ
 ਚੰਚਰਿ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤ ॥ ਰਜਾ ॥ ਮੀਕ ॥ ਰਤ ॥ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ॥ ਜਨ ॥ ਕਰੈ ॥ ਸੁਨਿ ॥ ਚ ॥ ਲੁਹੇ ॥ ਏ ॥ ਹਰਿ ॥ ਕਾ ॥ ਦਾ ॥ ਸੁ ॥ ਸਾਰ
 ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਜਾਨਨ ॥ ਕ ਕਹਿਅ ॥ ਤਤੁ ॥ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗ ॥ ੪੧ ॥ ੫੪ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਦੁਇਕ
 ਰਜੈ ॥ ਰਿਕ ॥ ਰਉ ॥ ਅਰ ॥ ਦਾ ॥ ਸਿ ॥ ਜੀਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ॥ ਪਨੁ ॥ ਤਿਸ ॥ ਕੀ ॥ ਰਾ ॥ ਸਿ ॥ ਸੋਈ ॥ ਮੇਰਾ ॥ ਸੁ ॥ ਅੰਗੁ ॥ ਗੈ ॥ ਰ ॥ ਗਾ ॥ ਕੋ ॥ ਟਿ ॥ ਬਾ
 ਰਜੈ ॥ ਏ ॥ ਬ ॥ ਲਿ ॥ ਹਾ ॥ ਗ ॥ ੧ ॥ ਸਾ ॥ ਧੁ ॥ ਪੁ ॥ ਰਿ ॥ ਪੁ ॥ ਨਿ ॥ ਤ ॥ ਕ ॥ ਗੀ ॥ ਅ ॥ ਨ ॥ ਕੇ ॥ ਬਿ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਮਿ ॥ ਟ ॥ ਹਿ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਭ ॥ ਸਿ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਤ ॥ ਜ ॥ ਨ ॥ ਮ ॥ ਜ ॥ ਨ ॥ ਮ
 ਕੀ ॥ ਮੈ ॥ ਲੁ ॥ ਹ ॥ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜ ॥ ਕੈ ॥ ਗਿ ॥ ਹ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਲ ॥ ਨਿ ॥ ਧ ॥ ਨਾ ॥ ਜ ॥ ਕੀ ॥ ਸੇ ॥ ਵ ॥ ਪ ॥ ਏ ॥ ਐ ॥ ਮ ॥ ਠ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਲ ॥ ਮ ॥ ਨੈ ॥ ਰ ॥ ਬ ॥ ਪੁ ॥
 ਨਾ ॥ ਗ ॥ ਜੀ ॥ ਅ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਠ ॥ ਗ ॥ ਤ ॥ ਨ ॥ ਅ ॥ ਧ ॥ ਗ ॥ ੨ ॥ ਘ ॥ ਟਿ ॥ ਘ ॥ ਟਿ ॥ ਅੰ ॥ ਤ ॥ ਰਿ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਲ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਗ ॥ ਸਾ ॥ ਜ ॥ ਪਿ ॥ ਜ ॥ ਪਿ ॥ ਜੀ ॥ ਦ ॥ ਹਿ
 ਰੁ ॥ ਗ ॥ ਤ ॥ ਗੁ ॥ ਤ ॥ ਸਾ ॥ ਜ ॥ ਕੀ ॥ ਸੇ ॥ ਵ ॥ ਨ ॥ ਬਿ ॥ ਰ ॥ ਬੀ ॥ ਜ ॥ ਏ ॥ ਐ ॥ ਮ ॥ ਨਿ ॥ ਤ ॥ ਨਿ ॥ ਅੰ ॥ ਤ ॥ ਰਿ ॥ ਏ ॥ ਕੁ ॥ ਧਿ ॥ ਅ ॥ ਏ ॥ ੩ ॥ ਭੁ ॥ ਰਉ ॥ ਪ ॥ ਦੇ ॥ ਸਿ
 ਦੁ ॥ ਏ ॥ ਅ ॥ ਸੀ ॥ ਤੋ ॥ ਪੁ ॥ ਨ ॥ ਭੁ ॥ ਨਿ ॥ ਪ ॥ ਨੁ ॥ ਨਿ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਲੁ ॥ ਏ ॥ ਹੁ ॥ ਬੋ ॥ ਕਾ ॥ ਕ ॥ ਰਿ ॥ ਕਿ ॥ ਰ ॥ ਪ ॥ ਲੀ ॥ ਜੈ ॥ ਲ ॥ ਟਿ ॥ ਲਾ ॥ ਏ ॥ ਚ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਮ ॥ ਲ
 ਨਾ ॥ ਕ ॥ ਨਿ ॥ ਤ ॥ ਧਿ ॥ ਅ ॥ ਏ ॥ ੪ ॥ ੪੨ ॥ ੫੫ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮ ਪੁਰੋਸੁਤੀ ਅਰ
 ਦਸਿ ॥ ਕਾਰ ॥ ਚੁ ॥ ਆ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਲ ॥ ਰ ॥ ਸਿ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਤ ॥ ਨ ॥ ਅੰ ॥ ਤ ॥ ਰਿ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਭੁ ॥ ਧਿ ॥ ਅ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਰੁ ॥ ਰ ॥ ਭੁ ॥ ਰੇ ॥ ਰੁ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਲ ॥ ਚੁ
 ਕ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸ ॥ ਰੁ ॥ ਤੇ ॥ ਵ ॥ ਰੁ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਬ ॥ ਰੁ ॥ ਰ ॥ ਦੇ ॥ ਵ ॥ ਸ ॥ ਰਿ ॥ ਸੁ ॥ ਧਿ ॥ ਪ ॥ ਏ ॥ ਤਿ ॥ ਸ ॥ ਕੀ ॥ ਸੇ ॥ ਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਾ ॥ ਕਾ ॥ ਕੀ
 ਆ ॥ ਸ ॥ ਭੁ ॥ ਕਿ ॥ ਛੁ ॥ ਹੇ ॥ ਏ ॥ ਤਿ ॥ ਸ ॥ ਕਾ ॥ ਅ ॥ ਮ ॥ ਰੁ ॥ ਨ ॥ ਮੈ ॥ ਏ ॥ ਕੋ ॥ ਏ ॥ ਪਾਰ ॥ ਬ੍ਰ ॥ ਭੁ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਮੈ ॥ ਸ ॥ ਰੁ ॥ ਅ ॥ ਰੁ ॥ ਪਾ ॥ ਸ ॥ ਫ ॥ ਲ ॥ ਮੁ ॥ ਰ ॥ ਤਿ ॥ ਗੁ ॥ ਰੁ
 ਤਿ ॥ ਸ ॥ ਕਾ ॥ ਰੁ ॥ ਪੁ ॥ ੨ ॥ ਜ ॥ ਕੈ ॥ ਅੰ ॥ ਤ ॥ ਰਿ ॥ ਬ ॥ ਸੈ ॥ ਹ ॥ ਗਿ ॥ ਭੁ ॥ ਜੈ ॥ ਜੈ ॥ ਪੈ ॥ ਬੈ ॥ ਸ ॥ ਬ੍ਰ ॥ ਮ ॥ ਗਿ ॥ ਅ ॥ ਨੁ ॥ ਬੀ ॥ ਸ ॥ ਬਿ ॥ ਸੁ ॥ ਏ ॥ ਜ ॥ ਕੈ ॥ ਮ
 ਨਿ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਗ ॥ ਭੁ ॥ ਤਿ ॥ ਸੁ ॥ ਜ ॥ ਨ ॥ ਕੈ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਬ੍ਰ ॥ ਮ ॥ ਕ ॥ ਨਿ ॥ ਵ ॥ ਸੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿ ॥ ਸੁ ॥ ਗੁ ॥ ਰ ॥ ਕਉ ॥ ਸ ॥ ਵ ॥ ਕ ॥ ਰੀ ॥ ਨ ॥ ਮ ॥ ਸ ॥ ਕਾ ॥ ਗ ॥ ਰਿ ॥ ਸੁ ॥
 ਰ ॥ ਕਉ ॥ ਸ ॥ ਵ ॥ ਜ ॥ ਉ ॥ ਬ ॥ ਲਿ ॥ ਹ ॥ ਗ ॥ ਸ ॥ ਤਿ ॥ ਗੁ ॥ ਰ ॥ ਕੇ ॥ ਚ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਪੋ ॥ ਏ ॥ ਪੋ ॥ ਏ ॥ ਪੀ ॥ ਵ ॥ ਗੁ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਜ ॥ ਪਿ ॥ ਜ ॥ ਪਿ ॥ ਸ ॥ ਵ ॥ ਜੀ ॥ ਵ ॥
 ੪ ॥ ੪੩ ॥ ੫੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਪੜਤਲ ਘਰੁ ॥ ਪਰਤਿਪਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪ ਲਕਵਨ ਗੁਨ ਗੀ ॥
 ਅਨਿਕਰੰਗ ਬਹੁਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਪ ਜਪ
 ਰਾਪਾ ਅਨਿਕ ਗੁਨਿ ਤਪੁ ਨਿਤ ਲਿਤ ਅਨਿਕ ਪਾਰ ਮੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਨਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ
 ਅਨਿਕ ਸਦ ਅਨਿਕ ਦੇਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟਹ ਬਟਹ ਬ
 ਤਪੁ ਜਾਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਗਵਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਮੁਰਿ ਦੈ ਸੋਈ ਵਡੁ ਰਾਜਾ ॥

ਸੁਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟਿ ਪਤ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਣੈ
 ॥ ਰਿਸੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਾਖਿ ਸੇਵਕੁ ਰਾਖਿ ਜਿਸੁ ਭੁਭ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁ
 ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟਿ ਕਈ ਸੈਨਾ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਵੀਭ ਬਹੁ ਨਾਮੁ
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵਨੁ ਮੁਅਗ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਵੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸੁਖੁ
 ਦੁਗਤਾ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਮਾਰੈ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇ
 ਵੇ ਪਰਦਾਹਾ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹੀ ਲਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਦੁਰ ਪਰਦਾਹਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਲੁ
 ਥਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਾਸਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤ ਨਿਵਾਸਹੁ ॥ ਜਿ
 ਸੁਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਵਾ ਸਾਹੁ ਨਾਮ ਹੀ ਨਾਹੀ ਪਤੈ ਵੇਸਹੁ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਜਿ
 ਸੁਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਵਾ ਪੁਰਖ ਬਿਧਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਵਾ ਭਰਤੈ ਚਾਹਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਮਾਰੈ ਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ
 ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਗਾ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਾਅੰਧਾਗਾ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਵਾ ਪੁਰਖ ਪਾਦੁ
 ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਠਿਰਿ ਮਾਦਨ ਜਾਣੁ ॥ ੭ ॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਰਹਿ ਚਿਪ ਲਾਸਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ
 ਖੋਗੇ ਪਲਾਅ ਦਣ ਜਾਣਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੈ ਤਰੁ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸ
 ਹੀ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਤੇ ਅਦੁਤਾ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਪਰਮ ਸਾਲਾ ਕੋਟਿ ਮਹੇਸਉ ਪਾਇਸਾ ਮਾਏ
 ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗ ਸਾਜਣ ਲਾਏ ॥ ਐਸੇ ਧਣੀ ਹੋਵੇ ਦੁਹਮਾਗਾ ਬਰਨਿਨ ਸਾਕਉ ਕੁਠ ਬਿਸਥਾਗਾ
 ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹ ਜਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਰ ਜਾਨ ਤੇਰੈ ਮੀ
 ਗਿ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਬਸਤਹ ਰਿਸੀਗਿ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰ ਪਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮ ਸਕਾਗ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ
 ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਠੁ ਰਜ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਰੀ ਅਤ ਹੈ ਜਕੈ ਨਦਾ ਕੋ
 ਟਿਅ ਖਾਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਦਾ ਮਾਗਿਅ ਕਾਗ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਆਪਾਗ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ
 ਰੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਸ਼ੁਗ ॥ ਕੋਟਿ ਪਾਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਮਚਾਗ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਥ
 ਰਨੁ ਅਦੁਰਨ ਦੁਜਾ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿ ਮਾਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲੁ ਹੀਸਾ ॥ ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ
 ਕੋਟਿ ਪਰਬਤਿ ਚਿਤਿ ਮਖਮਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਕੁਠ ਤੇਰੇ ਗਠੇ ਨਜਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਥਹਿ ਗਿਆ
 ਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਪਿਆਨੀ ਪਰਤਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸੁਰਤ ਪਹੀ ਕਰਤੇ ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਖਿ ਸਰੋ ਮੁਖਿ ਮਹਿ ਰਤੇ ॥
 ੭ ॥ ਅਦਿਗਤ ਨਾਮੁ ਅਰੋਚਰ ਸੁਅਮੀ ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਪਟਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰਾ ਦਸ
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਕੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇ ਕਉ ਕੀਤੇ ਦਾਗਾ ॥
 ਮੇਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਹਜਿ ਚੇਜਾ ਮਨੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਓ ਮਹਿੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ

੧੦੧ ਸਾਚੀ ॥ ਬਹੁ ਰਿਬਤ ਰਿਤਿ ਸੁਸੀ ਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ ॥ ੧੦੨ ਰਹਾਉ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੈ ਭੇਜਨ ਭਉ ॥ ਅਚਿਤ
 ਹਮ ਰੈ ਲੀਚੈ ਨਉ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਗ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੈ ਭਰੇ ਭੰਗ ॥ ੧੦੩ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੈ ਕਰ
 ਕਪੂਰ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੈ ਲਬੋਦਿ ਬੁਰੇ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੈ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ॥ ਅਚਿਤ ਹੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਸਿ ਕੀਤਾ ॥ ੩ ॥
 ਅਚਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਕੀਆ ॥ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੀ ਪੁਰਾਨਾ ਸਾ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੰਤ ॥
 ਅਚਿਤ ਹਮ ਕਉ ਭੁਰਿ ਦੀਨੈ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ੪ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੈ ਬਿਨ ਸੇਧੈ ਗਾ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧੇ ਗਾ ॥ ਅਚਿਤ ਹੀ
 ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ॥ ਅਚਿਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੀਠਾ ॥ ੫ ॥ ਅਚਿਤ ਮਿਟਿ ਚੈ ਸਗਲੇ ਭਰਮਾ ॥ ਅਚਿਤ
 ਦਸਿ ਓਮਿ ਸੁਖ ਬਿਸੁਆ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੈ ਅਨਤ ਦਾਜੈ ॥ ਅਚਿਤ ਹਮ ਰੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੈ ॥ ੬ ॥ ਅਚਿਤ
 ਹਮ ਰੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਪਨੀ ॥ ਅਚਿਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਚਿਤ ਉਪਜਿ ਓਸ ਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਅਚਿਤ
 ਚਰੀਹ ਬਿਹਰਿ ਰਿਟੇ ਕਾ ॥ ੭ ॥ ਅਚਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਉਗਿਏ ਖਿਅਲੇ ਪੁ ॥ ਅਚਿਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੂ ਭਕੁਟੇ ਕਾ ॥ ਚਿ
 ਤ੍ਰਾ ਅਚਿਤ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭਾਨ ਕਨਾਨ ਕਨਾਨ ਕਮਣੀ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਭੈਰਵਿਕ ਸੁਮਲ ਚਉਪਦੇ ੫੫
 ਪੜ੍ਹਾਵਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ॥ ੬ ॥ ਜੇਕੁ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫ ॥ ਗੁਰਸੇਵ ਉਕਰਿ ਮਸਕਰਾ ॥ ਅਜੁ ਹਮ ਰੈ ਮੰਗਲ ਚ
 ਰਾ ॥ ਅਜੁ ਹਮ ਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਚਿਤ ਲਬੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਅਜੁ ਹਮ ਰੈ ਰਿਹਿ ਬਸੰਤਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ
 ਤੁਮ ਬੋਅੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਜੁ ਹਮ ਰੈ ਬਨੇ ਠਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲਿ ਬੇਲਾਨ ਲਾਗਾ ॥ ਚੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੀਤ ਸੇ
 ਵਾਰੰ ਗੁਲਾਗਾ ॥ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਮਉ ਲਿਓ ਅਤਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ਸੁਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਟੁ ਪੁਪਾ ॥ ਸਗਲੀ
 ਤੁਤੀਹ ਰਿਅ ਚੋਇਆ ॥ ਸਦ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਰਖੁ ਜਮਿ ਓਰਿ ਪਰਜਾਤਾ ॥ ਫੂਲ ਲਗੇ ਠਲ ਰਤਾ
 ਰੁਗਿ ॥ ਦਿਪਤਿ ਅਘਨੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਗਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ੫ ॥ ਬਸੰਤ ਪਤਿਸਾਰ
 ੫ ॥ ਘਟ ਵਾਣੀ ਪਨ ਮਾਲਹਾ ਟੁਕੀ ਤੁ ॥ ਜੁਆਰੀ ਜੁਏ ਮਹਿ ਚੀਰੁ ॥ ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥ ਰਿਉ
 ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਸਰੂ ਕੋਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ ਅਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਗ
 ਉਮੇ ਘਸ ਮੇਮੇ ਗਿਰਿ ਕਰਾ ॥ ਚੰਦ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਠਾਗਾ ॥ ਮਤਾ ਬਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ
 ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸਾ ॥ ਰਣ ਦੇਖਿ ਧੁਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਸਾ ॥ ਕਿਰਪਾਨ ਕਉ ਅ
 ਤਿਪਨ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬ ਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੀਨਾ
 ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਧਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਰੁਜਿ ਸੁਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਸੰਤ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਤਿ

ਸੁਖਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਹੁ॥ਤਿਸੁਖਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਹੁ॥ਮੰਗਲੁਤਿਸਕੈ॥ਜੇਸੁਖੈਕਕਮੁ॥ਤੇ
ਸਦਬਸੰਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਕ੍ਰਿਪਿਤਫੇਬਪ੍ਰਗਨੀ॥ਜਕੈਕੀਰਤਹੁਰਿਪੁਸਿ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਪ੍ਰੀਤਿਪਰ
ਬ੍ਰਹਮਮਇਲਿਖਨਾ॥ਗਿਆਨੁਕਮਾਈ॥ਐਪ੍ਰਫਿਜਨਾ॥ਸੇਤਪਸੀਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ॥ਸਦਪਿਆਨਿਜਿਉਗੁ
ਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਸੇਨਿਰਭਉਚਿਨਫਿਪਇਆ॥ਸੇਸੁਖੀਆਜਿਸੁਕੁਗੁਗਇਆ॥ਸੇਇਕੀਤੀ॥ਜਿਸੁਰਿ
ਦਾਬਾਇ॥ਸੇਈਨਿਰਭਲੁਸਾਚਰਾਇ॥੩॥ਏਕਾਏਜੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਚੀਤਿ॥ਰਹਿ
ਗਰੰਗਾਸਹਜਿਮਾਛੁ॥ਨਾਨਕਦਸੁਤਿਸੁਜਨਕੁਰਬਨੁ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰ
ਠਤੁਮਪਿਤਦੀਨਾ॥ਮੁਗਧਸੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤੀਨਾ॥ਸਭਿਜਰਿਕਪ੍ਰਭਤੁਮਦਇਅਲਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਦੇ
ਤਨਿਹਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੇਗਾ॥ਹਉਪਾਫਉਤੁਮਤੇਸਗਲਥੋਕਾ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਤਦੇਦਰ
ਉਧਗਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਸਾਗਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਤਿਸੇਭਾਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਬਿਘਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥
ਜਾਕਾਣਦਿਹਦੁਲਭਦੇਹ॥ਸੇਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਦੇਹ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇਹਬਿਸਾਖਾ॥੩॥ਤੁਛਬਿਨੁ
ਤੁਜਾਕੋਇਨਾਰਿ॥ਸਭੁਤੇਰੇਪੇਲੁਤੁਨੁਮਹਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਿਲੇ॥ਸੁਖਨਾਨਕਪੁਗੁਰੂ
ਮਿਲੇ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗਿਰਾਇ॥ਜਿਸਹਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਮ
ਇਸਜਾਕੈਸਿਮਰਨੁਤੁਭੁਜੇਇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਿਲਾਦੁਤਿਸਹਿਮੋਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਨਾਮਧਰਮਾ
॥ਜੀਉਪ੍ਰਨਾਮਭੁਤੇਰੇਪੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸੁਰੇਨਰਦੇਵਾ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਨਲਹਹਿਭੇਦਾਜ
ਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਰੰਹਿਅਸਮਾਇ॥੨॥ਜਾਕੇਭਗਤਅਨੰਦਮੈ
ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਹੀਖੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਹੀਭੋ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਸਦਾਜੈ॥੩॥ਕਉਨਉਪਾਤੇਗੀਕ
ਹੀਜਾਇ॥ਸੁਖਦਤਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਸਿਮਾਇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹਨਾਮੁ॥੪॥
੫॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਿਲਿਪਾਣਿਜਿਉਹਰੇਬੁਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਿਉਹਉਮੈਛੁਟਾਜੈ
ਦਾਸੇਪੀਨੀਗਾ॥ਤੇਸੇਉਧਰਨਧਰਪੀਗਾ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਹਾਗਾ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿਸੁਨਮਸਕ
ਗਾ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਜਿਸਹਿਪਰਪਤਿਸਾਧਸੰਗੁ॥ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗੁ॥ਤੇਬੰਧਨਤੇਭਏਮੁ
ਤਿਭਗਤਅਰਧਹਿਜੇਗਜੁਗਤਿ॥੨॥ਨੇਕਸੰਕੇਵਰਸੁਪੇਖਿ॥ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕਾ॥ਬਿਸਨਾ
ਤੁਹਿਧਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨੁਆਘਾਨਹਰਿਰਸਹਿਸੁਆਦਿ॥੩॥ਸੇਵਕੁਲਗੋਚਰਣਸੇਵਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਖ
ਪਰਦੇਵਾਸਗਲਉਧਰਣਤੇਰੇਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਓਇਹਨਿਧਨੁ॥੪॥੬॥ - ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
ਗਤੁਮਬਡਦਭੇਦੇਰਹੇ॥ਜੀਅਪ੍ਰਨਾਮਹਿਰਹੇ॥ਦੀਨੇਸਗਲੇਭੇਜਨਖਾਨਾ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਇਕੁਗੁ
ਨਜਨਾ॥੧॥ਹਉਕਛੁਗਜਨਉਤੇਰੀਸਗਾਤੁਕਰਿਗਰਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਅਗਾ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਜਪਾਤਪ

ਅਕਸਰ ਕੀਤਾ। ਅਫੈ ਨਹੀ ਕਛੁਗੀ ਰਿ। ਮਾਮਹਿ ਗਥਉ ਆਸਏ ਕਾ। ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀਤ ਰਹਿਏ ਕਾ। ਤਾਸ
ਸਥਕਲਾ ਪ੍ਰਭਤੁ ਮਪੁਬੀਨਾ। ਅੰਤੁ ਨ ਪਦਹਿ ਜਲਹਿ ਮੀਨਾ। ਅਗਮ ਅਗਮ ਉਚਰਤੇ ਉਚਾ। ਰਮੇ ਬੇਰੇ
ਤੁਮ ਬਹੁਤੁ ਚਾ। ਤੁਮ ਜਿਨੂੰ ਪਿਆਇ ਅਸੇ ਗੁਨੀ। ਜਿਨਾ ਤੂ ਪਾਇ ਅਸੇ ਪਤੀ। ਜਿਨਾ ਤੂ ਸੇਦਿ ਅਥੁਪੀ
ਕੇ। ਸੰਤ ਸਗਣਿ ਨਾਨਕ ਪਗੇ। ੪੧੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਤਿਸੁ ਤੂ ਸੇਦਿ ਜਿਨੀ ਤੂ ਕੀਆ। ਤਿਸੁ ਮ
ਰਿਪਿ ਜਿਨੀ ਜੀਉ ਦੀਆ। ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਹੋਇ ਠਿਰਿ ਰੂਪੁ ਲਗੇ। ਰਿਸ ਕੀ ਕਹਿ ਪੇਤ ਦਾਗੀ ਠਿਰਿ ਰੂਪੁ ਲਗੇ
ਗੇ। ੧॥ ਏਦਰੁ ਭੁਗੋਰੇ ਹਿਜਿ ਸੁਪਾਣੀ। ਸੇਪਾ ਏਇ ਪੁਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੂਜੀ ਸੇਦਾ ਜੀ
ਵਾ ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ। ਪੂਰਨ ਅਰਥਾ ਮਾਣਸ ਸੇਦਾ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ। ਸਾਪ ਕੀ ਸੇਦਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ
॥ ਮਾਜੇ ਲੋਕੁ ਹਿਸਦਾ ਸੁਪੁਭਾਣੀ। ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਈ। ਉਹ ਜਪੀ ਐਕੇ ਦਲਨਾ ਮਾਸਾ ਪੁਸੰ
ਵਤਿ ਪਾਗਾ ਰਮਾ। ਤਾਸ ਗਲਤੁ ਤਮਹਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ। ਸਤ ਬਧਿ ਆਨਮਹਿ ਏਤੁ ਧਿਆਨੁ। ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ
ਨਾਮਹਿ ਉਤਮ ਪੁਨਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਿਤਿ ਗਾਇ ਗੁਨਾ। ੪੧੨ ॥ ਬਸੰਤੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਜਿਸੁ ਬੋਲ
ਤਮੁ ਪੁਪਦਿ ਤੁਹੇਇ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਹੋਸੇਇ। ਜਿਸੁ ਅਗਧੇ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ। ਜਿਸ ਕੀ ਸੇ
ਦਾ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ। ੧॥ ਰਮ ਰਮੇ ਬੋਲਿ ਰਮ ਰਮਾ। ਤਿਅਗੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਸ ਕੇ
ਪਰੇ ਪਰਣਿ ਅਕਸੁ। ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿ ਤੁਪਨੀ ਤੁਹੇਇ। ਅੰਤ ਕਾ
ਲਿਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਨੇ ਹੋਇ। ੨॥ ਸਗਲ ਪਰਮਾਮਹਿ ਉਤਮ ਪਰਮਾ। ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿਕੈ ਉਪਰਿ ਕਰਮਾ। ਜਿਸ
ਕਉ ਚਾਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ। ਸੰਤ ਸਭ ਕੀ ਲਗਾ ਸੇਦਾ। ੩॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀ ਅਦਾਨੁ। ਤਿਸ ਕਉ
ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਨਿਪਾਨੁ। ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਨਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ। ੪੧੩ ॥
ਬਸੰਤੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੂਤਿ ਰਿਲਾਗੀ। ਪਿਆਸਾ ਗੁਰਿ ਦਇਆ। ਤਿਪੁਰੀ ਮੇਰੀ ਆਸਾ। ਕਿ
ਲਦਿ ਖਕਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਿ। ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚਿਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ। ੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤ ਥਾ। ਚਰਨ ਕਮਲਹਿ
ਵਏ ਉਰਿ ਸਰੇਸ ਦਾਸ ਦਾਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ਮੋਹਿ ਆਥ
ਪ੍ਰਭਤੇ ਹੀ ਸਰਣਾ। ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਤੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ। ੨॥ ਭਵ ਭੰਤੁ ਨ ਦੁਖਾਸ
ਦੇਵਾ। ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨਤਾ ਕੀ ਸੇਦਾ। ਸਗਣਿ ਅਕਾਸ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਮਹਿ। ਤੇਰਾ ਵੀ ਆਸ ਤਿਜੰਤ ਖਾਰਿ।
੩॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਲਾਭ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ। ਜ
ਪਿਜੀ ਫੈਨ ਨ ਕੁਤੇ ਹੋਨਾ ਮੁ। ੪॥ ੧੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਰਮ ਰੰਗਿ ਸਭ ਗਏ ਪਾਪਾ। ਰਮ ਜਪਤੁ
ਫੁਨੀ ਸੰਤਾਪਾ। ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤੁ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਗਾ। ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨ ਹਿਠੇ ਗਾ। ੧॥ ਬਸੰਤੁ ਰਮ ਰੰਗ ਰਮ
ਰਾ। ਸੰਤ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀ ਅਉਪਦੇਸੁ। ਜਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਸੇਈ ਨਿਦੇਸੁ।

ਹਰਿਗੁਰਮਤਿ ਪੈਰਿ ਵਿਆਨ ਬਹੁ ਕੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਤਨ ਰਸ ਰੇ
ਗੰਗਾ ਅਨਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਦਾਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕਟਿ ਪੈ ਖੁ ਪ੍ਰਕਰਣ ਹਾਗਾ ਈ ਤੁਝਿ ਤੁਝਿ ਪ੍ਰਕਰਣ ਜਸ
ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲੋਗੇ ਪਿਆਨਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨਾ ॥ ਤੇਰਿਆ ਸੀਤ ਜਨਾਨ
ਬਾਛੁ ਧ੍ਰਿਸਤਿ ਜਪਿ ਨ ਕਰੁ ਅਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਬਸੰਤ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸਚੁ
ਰਮੇਸੁ ਨਿਤ ਨਵਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ਪ੍ਰਕਰਣ ਲੇਖਾ ਈ ਬਖਾ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹਿ
ਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਖਸ ਮੁਖਿ ਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਤਾਇ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾ ਈ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ
ਖਿਅ ਕੈ ਠਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿਰਖੇ ਦੁਸਟ ਤੁਤ ਸਭਿ ਕ੍ਰਮ ਬਕੇ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤ ਰਿਹੇ ਪਾਇ ॥ ਕਿਹੁ ਚਿਨਾ ਕਾ ਮਿਟ ਸਿਨਾਹਿ ॥ ਚਿ
ਅਪਣਾ ਬੀਜ ਅਮਾਪਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕਾਰਖ ਵਲਾ ਅਪਿਸੇ ਆ ਜਨ ਕਉ ਪਹੁ ਚਿਨਾ ਸਕਾ ਸੇਕੇ
ਨਤਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਅਪਿਆ ਅਪੰਤੁ ਪੁਰਨ ਜਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਰਮਲ
ਗਾਇਨ ਨ ਕਜੀ ਦੈ ਹਰਿ ਚਰਣ ਪਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਬਸੰਤ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੋ
ਤ ਦੁਖ ਗਾਇਆ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋ ਰਥ ਪੁਰਨ ਕਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾ
ਕੁਰਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਭੁ ਤਿਸੁ ਹਦੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਅਦੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸੇ ਬਿਲਾਤੀ ਸਾਕੁ
ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਵੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿ
ਭੋ ਬਿਨ ਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਨ ਨ ਕੇਖ ਸੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ
ਚਿਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੁਰਨਾ ਸਾਧ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ॥ ਅਲਿਹ ਦਿਹ ਰਿਅਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿਨਾ
ਕਿਹ ਰਿਹ ਰਿਕਹਿ ਆਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਭ
ਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿ ਹਿਤੋ ਦੇਸਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਨ ਨ ਕਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ १ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਰੀ ਦਿਛੁ ਨਿਆ
॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰ ਦੁਹੋ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੇਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਗਵਿ ਮੇਲੁ ਖਸਹ ਜਿਭੇਗੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਰਮਲ
ਆ ॥ ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਅਪਿਸ ਮੁਲਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਸਿ ਬਨੀ ॥ ਅਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਹੀ
॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਅਦ ਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਬਸੰਤ ਪਤਿ
ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਕਿਲਾਬਿਖ ਬਿਨ ਸੇਗਾਇ ਬੁਠਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਸੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਉ ਬਿਚਿਰਿ
ਚਰਨ ਸੀਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਜਨ ਤੇ ਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਮਰੀਗਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਗੋਪਲਾ ॥ ਲਵਿ ਲਵਿ ਉਪਰੇ ਦੀਨਾਇ ਆਲਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇ ਅਸਾਧ ਧਰਿ ॥ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਖ

ਬਸੰਤੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੧੫ ॥ - ਬਸੰਤੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੧੫ ॥
 ਰਹਿਓ ਅਪਿਯਾ ਬਲਕਰਾਏ ਅਪਨੇ ਕਰਿਥਾਪਿ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਿਸਹਜਾ ਦੇਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤਾ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ ਸਰਟਿਅ
 ਏਕਾਇਆ ਟੁਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਸੰਤ ਪਕਟੇ ਪੁਰਾ ਅਪਿਯਾ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿ
 ਤ ਜਪਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਜਨ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਉ ॥ ਸਭਿ ਫਲ ਪਏ ਨਿਹਰ ਲਭੁ ਟਾ ॥ ਨਨਕ ਭਗਤ ਭਲੀ ਗੀਤਿ ॥ ਸੁ
 ਧਰਾ ਜਪ ਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤਿ ॥ ੧੫ ॥ ਬਸੰਤੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੧੫ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇ
 ਵ ਕਰਿਓ ਏਕਾਇਆ ਲੁਖ ॥ ਸਭੁ ਰਿਪੁ ਸੇਭੁ ਪੁਰਾ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ
 ਮੁਖ ਮੁਖੇ ਗਭਰੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਬਾਪ ਕਰਿਓ ਦਲਾਨੁ ਨੇ ਸਤਾਰਿਓ ॥ ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਾਟਿ ਮੈ ਲੁਕਿ ਰਖ ਮਝ ਕਰੋ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸਰਟਿ ਪਰੋ ॥ ਤੁਘਾ ਅਪਿ ਕਰਹਿ ਅਪਿ ਕਰਣੈ ਹਰੋ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਨ ਨ ਕਉ ਧਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ -

ਬਸੰਤੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰਿ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਫੂਰਿ ਕਰਹਿ ਦਲਾ
 ਦੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਕੋ ਹੋਵਹੁ ਜੇ ਨੀਹੁ ॥ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਸਭਾ ਦੇ ॥ ਏਨ ਬਿਧਿ ਪਾਸ ਚਲਹੁ ਬੀਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ
 ਮੁਖ ਪਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹੀ ਲਗੈ ਪੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ ਚਉ ਪੜ੍ਹਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕ
 ਰਮੁ ਮਸਗੀ ॥ ਕਾਮੁ ਰੋਪੁ ਲੋਕੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ॥ ਮੇਸੀ ਖੋਲਹੁ ਰਿਪੁ ਅਗੀ ॥ ੨ ॥ ਹੋਇ ਇਸਨ ਨੁਕਰਹੁ ਪਰ ਰੁਤੇ ਸੇ
 ਹੋਰਿ ਆਗਯੋ ॥ ਬਿਖੜੇ ਦਾਇ ਲਿਖਾਏ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਰੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਅਪੋ ਖੋਲੈ
 ਅਪੋ ਦੇਖੈ ॥ ਹਰਿ ਅਪੋ ਰਚਾਰ ਚਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਹੁ ਖੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਿਨਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਅਇ
 ਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥ ਬਸੰਤੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਡੂਝਾ
 ਜਣੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਿਪਾਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਸੇਈ ॥ ਤੂਝੈ ਪਛਣੈ ॥ ਤੇਰਿ ਅਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਬਨੁ ਸੁਹ
 ਵਸਦਾ ਪੁਰੁ ਤੇਰੇ ਗਤੇ ਹੋਆ ਪਾਠਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੁ ਤੂਹੈ ਦੇਅਉ ਗਾਢੁ ਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭੁਭੁਤੇ
 ਹੋਸੇਈ ॥ ਤੂਝੈ ਜਿਸਨੇ ਤੂਹੈ ਗੁਪਤਾ ॥ ੨ ॥ ਤੂਝੈ ਦਾਤਾ ॥ ਤੂਝੈ ਦਾਨਾ ॥ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕਿ ਦੂਜਾ ॥ ਤੂਝੈ ਸਮਰਭ
 ਭੁਖਾ ਮੀਠੈ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਾਨਾਮੋ ॥ ਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ॥ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰੇ ਹੋਭਟਾ ॥ ਕ
 ਰਾਨਕ ਚਹਿ ਪਇਆ ॥ ਦੁਆਰੇ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ॥ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਬਸੰਤੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥
 ੧੬ ॥ ॥ ਤੂਝੈ ਅਪੁਨਾ ॥ ਤੂਝੈ ਭਰਮਿ ॥ ਦਿਆਪੀ ਅਰੀ ਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪਿਤਾ ਪਰਬੁ ॥ ਮਾਪੁ ਪ੍ਰਧਨੀ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਸਿਤ ਰਹੁ ਨਿ
 ਰਹੁ ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪੁਰੁ ਤੇਰੇ ॥ ਦੇਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮ ਪੁਰੁ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ
 ਰੁਖੀ ਏਸੇ ਗਨੀ ॥ ੪ ॥ ਅਉਰੁ ਉਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੁਝੈ ਨਾਨਕ ਤਗੀ ॥ ਮੈਰੁ ਬਚਨੀ ॥ ੫ ॥ ੨੦ ॥ ਬਸੰਤੁਪਤਿ
 ਸਾਹੀਪ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਦੇਖੁ ਫੁਲ ਫੁਲ ਫੁਲੇ ॥ ਅਹਿ ਤਿਅਗਿਤਿ ॥ ਅਹੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰੋ ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪਰਸਤ

ਗਉਜਨਨਾਨਕਪਾਇਸਰਨਾ॥੫॥੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਬਮੇਰੇਨਾਚਨੇਰੇ॥ ਸਾਰਗ
ਲਾਸਹਜੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਲੋਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਆਰਕੀਨਿਆਜੇਸੇਸੰਗਿਸਰੇਗੀਪ੍ਰਾਅਬਲਾ
ਉਪਹਾਸਕਰੇ॥ ਜਉਸੁਹਿਜਨੁਕਿਹਰੀਤਰਿਆਇਓਤਬਖੁਖਕਾਜਿਲੋਜੇ॥ ਜਿਉਕੀਕੋਕੋਤਗੀਚਾਕੇ
ਓਕਬੋਰੇਤਫਿਰੇ॥ ਜਬਤੇਸੁਧਭਉਹੈਬਾਹਰਿਤਬਤੇਬਨਬਿਰੇ॥੨॥ ਜਉਦਿਨੁਹੈਨਿਤਉਲਭਿਓਬਜਿ
ਮੁਰਤਘਰੀਪਲੇ॥ ਬਜਦਨਹਾਰੇਉਠਿਸਿਧਾਰਿਓਤਬਫਿਰੇਬਾਜੁਨਭਉਓ॥੩॥ ਜੈਸੇਕੁੰਭਉਦਕਪੁ
ਅਨਿਓਤਬਉਹੁਰੇਨਦਿਸਟੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕੁੰਭਜਲੈਮਹਿਤਰਿਓਅੰਭੈਅੰਭਮਿਲੇ॥੪॥੩॥ ਸਾਰ
ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਬਪੁਛੇਕਿਅਕਹਾ॥ ਲੈਨੇਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਨੀਕੋਬਦਰਬਿਖਸਿਓਗਹਿਰੇ
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਲਭਜਨਮੁਚਿਰੰਕਾਲਪਾਇਓਜਤਓਕਉਗੀਬਦਲਹਾ॥ ਕਾਭੂਗੀਕੋਗਾਹਕੁਆਇਓ
ਦਿਓਕਾਲਗਬਿਰਥਜਿਦਹਾ॥੧॥ ਅਓਓਲਾਭੁਲਾਭਨਕੋਤਾਈਮੇਰਨਿਠਾਗਉਗੀਸਿਉਉਲਭਿਪ
ਹਾ॥ ਕਾਚਬਦਰੈਲਾਉਤੇਈਧੋਠਿਕਿਉਹੁਮਉਸਰਕਦਿਲਹਾ॥੨॥ ਸਗਲਪਰਾਪਏਕੁਕੁਣਾਹੀਰੁ
ਭੁਛੇਰੁਹਦਾਸਿਭਜਹਾ॥ ਅਈਮਸਟਿਜਤ੍ਰਦਤਕੀਨਿਆਈਜਿਉਤਸਕਾਉਦਰਿਸੀਨਿਹਾ॥੩॥ ਅ
ਉਪਾਉਨਕੋਉਸੁਝੈਹਰਿਦਾਸਾਸਰਣੀਪਰਿਹਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨਛੁਟੀਐਜਉਸਗਲੇਅਉਦ
ਨਮੇਟਿਧਰਹਾ॥੪॥੪॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮਾਈਧੀਰਿਰਹੀਪ੍ਰਾਅਬਹੁਤਬਿਗਾਓ
ਅਨਿਕਭੀਤਿਆਨੁਪਰੀਗਿਰੇਤਿਨਸਿਉਭੁਛੈਨਲਾਗਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਪ੍ਰਾਪਿਅਮੁਖਿ
ਟੇਰਉਨੀਦਪਓਕਨਹੀਜਾਗਿਓਹਾਰਕਜਰਬਸਕਾਅਨਿਕਸੀਗਰੇਬਿਨੁਪਿਰਸਰੈਬਿਖੁਲਾਗਿਓ
੧॥ ਪੁਛਉਪੁਛਉਦੀਨਭੀਤਿਕਹਿਕੋਉਕਹੈਪ੍ਰਾਅਦੇਸੀਗਿਓਹੀਓਦੋਉਸਭੁਮਨੁਤਨੁਅਗਪਉਸੀ
ਚਰਠਪਰਿਰਖਿਓ॥੨॥ ਚਰਣਬੰਦਨਅਮੋਲਦਾਸਰੇਦੋਉਸਾਧਸੰਗਤਿਅਰਦਗਿਓਕਰਹੁਕਿ
ਮੇਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਓਦਹੁਨਿਮਖਦਰਸੁਪੇਖਗਿਓ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਭੁਈਤਬਭੀਤਰਿਆਇਓਮੇਰਮਨਾ
ਦਿਨੁਸੀਤਲਾਗਿਓ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਏਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਬਾਜਿਓ॥੪॥੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸ
੫ ॥ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਬਤਿਸਾਧਾ॥ ਬਚਨੁਕੁਭੁਜੇਪੁਰੈਕਹਿਓਮੈਛੀਕਿਗੀਠਨ
ਧਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਨਖਿਅਕਬਿਨਾਸੀਰਦਿਸਸੀਅਰਬੇਨਾਧਾ॥ ਗਿਰਿਥਸੁਧਾਜਲਪ
ਨਜਾਇਗੇਇਸਾਧਬਚਨਅਟਲਾਧਾ॥੧॥ ਅੰਤੁਬਿਨਾਸੀਜੇਰਬਿਨਾਸੀਉਤੁਭੁਜਸੇਰਬਿਨਾਧਾ
ਰਿਬਿਨਾਸੀਬਟਹਿਬਿਨਾਸੀਛੁਸਾਧਬਚਨਨਿਰਚੁਧਾ॥੨॥ ਅਪੇਅਪਿਅਪਹੀਅਪੇਸਭੁਅਪ
ਬੇਲੁਦਿਖਾਧਾ॥ ਪਾਇਓਨਜਾਈਕਹੀਭੀਤਿਰੇਪੁਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਓਧਾ॥੪॥੬॥ ਸਾਰਗਪਤਿ
ਤੀ੫ ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਬਾਸਿਓਗੁਰਕੋਬਿਦਾਜਹਾਸਿਮਗਨੁਭਉਓਹੈਠਾਕੁਰਤਹੀਨਗਰਸੁਖਅਨੰਦਾ

ਰਜਬਿਨਾਸੀਤਮਬਿਨਾਸੀਸੰਤਕੁਭੀਬੇਨਾਧਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਹੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਸਾਧਬਚਨਾ

ਨਿਯਮੀ ਜਹ ਬੀਸਰੈ ਹਕੂਮੀ ਅਭੇਤ ਹੋਈ ਬਸਕਰਾਪਦਾ ਜਹ ਗੁਨਗਾਇਆ ਨਿਵਸੰਗਲਗੁਪਤਹੋ
ਸਦਾ ਸੁਖਸੰਪਦਾ ॥੧॥ ਜਹ ਹੋਸਦਨਹਰਿਕਥਾਨਸੁਰੀਸੈਤਹਮਹਾਭਾਇਆਨਉਦਿਅਨਦਾ ਜਹ ਕੀਰਤ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਰਸੁਤਹਸਪਾਨਬਸਫਲੀਨਦਾ ॥੨॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੋਟਿਬਰਖਜੀਫੈਸਗਲੀਅਉਧ
ਬਿਬਾਨਦਾਏਕਨਿਮਖੋਗੋਬਿਦਰਜਨੁਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਾਸੀਦਨਦਾ ॥੩॥ ਸਗਨਿਸਗਨਿਸਗਨਿਪ੍ਰਭਪ
ਕਉਟੀਜੇਸਾਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨਦਾਨਾਨਕਪੂਰਿਗਹਿਓਸਰਬਸੈਸਗਲਗੁਣਬਿਧਿਜਾਨਦਾ ॥੪॥
੧) ਸਾਗਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਅਬਮੇਹਿਰਮਭਰੋਸਉਪਾਏ ॥ ਜੇਜੇਸਗਣਿਪਰਿਓਕਰੁਣਾਨਿਧਿਭੁਫ
ਹਿਰਭਏ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਸੁਖਿਸੋਏਓਰੁਸਹਜਿਸਮਾਇਓਸਹਸਗੁਰਹਿਗਦਏ ॥ ਜੇਚਹਰਸੋਈ
ਹਰਿਕੀਓਮਨਬੰਛਤਫਲਪਾਏ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈਜਪਉਨੇਤ੍ਰਪਿਆਨੁਲਾਫਏਸਦਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ ॥ ਚਰ
ਈਰਓਉਮਾਗਗਠਾਕੁਰਿਕੋਰਸਨਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥੨॥ ਦੋਖਓਦਿਸਟਿਸਰਬਸੰਗਲਗੁਪਉਓਟੀਸ
ਤਕਰਏ ॥ ਪਉਓਲਾਸੁਅਮੇਲੁਨਾਮੁਹਰਓਰਿਨਕਤਹੁਜਾਏ ॥੩॥ ਕਦਨਉਪਮਾਕਉਨਬਰਾਈਕਿਅ
ਗੁਨਕਹਉਗੀਝਾਏ ॥ ਰੇਤਕਿਪਾਲਟੀਨਦਾਇਆਪੁਭਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਏ ॥੪॥ ੮ ॥ ਸਾਗ
ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਕੀਸੁਨਾਵਤਾਅਨਦਬਿਨੋਦਪੇਖਿਪ੍ਰਭਵਰਸਨਮਨਿਮੰਗ
ਪੁਕੁਨਗਦਾ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਬਿਸਮਤਈਪੋਖਿਬਿਸਮਾਦੀਪੂਰਿਹੋਕੋਰਪਦਤਾਪੀਓਮੀਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਨੇਰਮੇਲਕਜਿਉਚਾਖਿਗੁੰਗਾਵਤਾ ॥੧॥ ਜੇਸੇਪਦਨੁਬੰਧਕਰਿਹੀਭੁੰਨੁਨਅਦਤਜਾਵਤਾਜਾਕਉਓ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਕਉਓਹਰਿਉਅਕੀਕਹੀਨਜਾਇਕਹਾਵਤਾ ॥੨॥ ਅਨਉਪਦਜੇਤੇਕਿਛੁਕਹੀਅਹਿਰੇਤੇਸੀ
ਮੇਪਦਤਾਅਚੋਤਲਾਉਗ੍ਰਿਹਰੀਰਹਿਪ੍ਰਗਟਿਓਅਗਮਜੇਸੇਪਰਖਾਵਤਾ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣਨਿਰੰਕਾਰਅ
ਬਨਸੀਅਰੁਲੋਤੁਲਿਓਨਜਾਵਤਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਅਜਹੁਜਿਨਿਜਰਿਅਤਿਸਹੀਕਉਬਨਿਅਦਤਾ ॥੪॥ ੯ ॥
ਸਾਗਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਬਿਖਈਦਿਨਰੇਨਿਇਦਹੀਗੁਦਗੋਗੋਬਿਦੁਨਭਜੇਅਹੰਬੁਧਿਮੰਤਾਜ
ਨੁਜਾਐਜਿਉਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਨਾਮੁਅਮੇਲਾਪੀਤਿਨਤਿਸਸਿਓਪਗਨਿਦਾਰਿਤਕਾਗੋਛਾਪਰੁਬਾਧਿਸ
ਦਰੈਕਿਓਕੋਦੁਅਰੈਪਾਵਕੁਜਾਗੋ ॥੧॥ ਕਾਲਰਪੋਟਉਠਾਫੈਮੁਰਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇਰਾਗੋ ॥ ਓਫੈਬਸਤ੍ਰਕਾਜ
ਅਹਿਪਰਿਅਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਓਰਿਝਾਗੋ ॥੨॥ ਕਾਟੈਪੇਰੁਤਲਪਰਿਠਾਓਖਾਇਖਾਇਮੁਸਕਾਗੋ ॥ ਗਿਰਿਓ
ਓਇਰਸਭਲਿਪਰਿਓਛੁਟੀਛੁਟੀਸਿਰਭਾਗੋ ॥੩॥ ਨਿਰਫੈਰੈਸੀਗਫੈਹਰਚਾਏਪਹੁਰਿਨਸਕੈਗਦਾਗੋ ॥
ਤੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕਾਰਾਖਾਪਛਬਹੁਮੁਨਿਰੰਕਾਗੋ ॥੪॥ ੧੦ ॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਅਵਰਿਸ੍ਰੁਤਿ
ਬੁਝੇਕ੍ਰਮਤਨੰਜਾਨਿਆ ॥ ਏਕਸੁਧਾਬਰੁਜਾਕੋਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤਿਨਿਰੋਦਹਿਤਵਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਪਰਫਿ
ਰਿਮਰਭੁਜੇਤਕਿਛੁਰੋਈਮੈਤੇਤਾਓਗਪਚਾਗਾ ॥ ਜਉਲਉਰਿਦੈਨਹੀਪਰਗਾਸਾਤਉਲਉਅਧਾਮੀਧਾ

ਗ॥੧॥ ਜੈ ਸੇ ਧਰਤੀ ਸਥੈ ਬਹੁ ਭੈ ਚਿ ਬਿਨ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਹੋਈ ॥ ਹੋਤੈ ਨਾਮੁ ਮਨੁ
 ਮਨੈ ॥ ੨॥ ਨੀਰੁ ਬਿਲੋਟੈ ਮਤਿ ਸੁਖੁ ਪਦੈ ਨੈਰੁ ਕੈ ਸੇਰੀ ਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਕੁਰੁ ਭੋਟੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸ
 ॥ ੩॥ ਖੋਜਤੋ ਜਤਾਇ ਹੈ ਬੀਰਾ ॥ ਰੇ ਸਰਬ ਬੁਧ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਉ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜ ਕੈਲੇਖੁ ਮਥਾ ਮਥਾ
 ॥੧੧॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਬੁਧ ਬਿਦਯ
 ਬੰਛੁ ਤਛੁ ਲਾਗੀਐ ॥੧੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਦਰਸਤ ਪ੍ਰਾਨੁ ਖਦਭੇ ਸਿਮਰਹੁ ਪੁਰੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਅਨ ਬਹੁ ਨਾਮੁ
 ਨਦੁ ਖਭੰ ਜਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟਵਾਸੀ ॥੧੩॥ ਗਏ ਤੁਨ ਤੁਨ ਦੁਤ ਸਰਪਾਹਿ ਰਸ ਪੀਵੁ ਰਾਗੇ ॥ ਕਲਿ ਰ
 ਸਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਲਿਖੁ ਜਾਗੇ ॥੧੪॥ ਕਾਮ ਦੇ ਪਛੁ ਹਰਿ ਜੀਨਿ ਦਾਹਿ ਸਿਮਰੀ ਬੰਧਨ ਤੁਟੈ ਮੇਰਾ
 ਨਾਮੁ ਅੰਧ ਮਮਤਾ ਕੁਰਕਿ ਰਪਾ ਤੇ ਫੂਟੈ ॥ ੩॥ ਤੁਸਮ ਰੁਪ ਰਬੁ ਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਗੁ ਤੇਗਾ ਪੁਰਿ
 ਓਸ ਰਬ ਮਹਿ ਠਾਠੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁਰੁ ਤੇਗਾ ॥੧੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਰਦੇ ਦਰ
 ਨਾ ਜਾ ਕੈ ਸਗਿ ਪਾਰਬੁ ਹਮ ਧਿਆਈਐ ॥ ਏਪ ਦੇ ਸੁਹਮਾ ਗੀ ਗਤਿ ਕਰਨਾ ॥੧੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧੁਖ ਰੋਗੁ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾ
 ਸੇ ਜੋ ਅਦੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਅਪਿ ਜਥੈ ਅਦਰਸਨਾ ਖੁਜ ਪਦੈ ਦਫ਼ ਸਮਰਥਤਾ ਰਨ ਤਰਨਾ ॥੧੭॥ ਜੋ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰ ਉਤਰੈ
 ਹਸ ਉਟੈ ਕਉ ਸੁਭ ਰਤਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਕੀਆ ਗੀਆ ਮਾਨਤ ਤੇ ਨਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨਾ ॥੧੮॥ ਭਗਤ ਕੀਨ
 ਲਕਮਾ ਦੁਤ ਗਾਏ ਤੁਖ ਟੇਰ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ਜਾ ਕਉ ਭਉ ਭਿਖਾ ਏ ਬੀਹੁ ਲਾਤਿ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ
 ਰਨਾ ॥੧੯॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਮਘਾਨੇ ਸਹਜ ਸਮਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਜਤ ਬਰਨਾ ॥ ਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤੋਖੇ ਨਮੁ
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਏਕ ਰਨਾ ॥੨੦॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਗਾਇਓ ਗੀਐ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ
 ਲੇਖੀ ਜੋ ਗੁਣ ਲੇਖਿ ਨਾਮੁ ਓਸ ਰਜਭੈ ਪਲੁਗੀ ਛੁਇਓ ॥੨੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਚਰਨੇ ਮੇਰੇ ਲੇਖਾ ॥ ਹਮ ਰੇ ਮਾਥ
 ਕਿ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਥਾ ॥੨੨॥ ਸਾਧ ਹਮ ਤੁ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਆਤਾ ਤੇਗੁ ਰੋਏ ਕੈ ਗੁਨੀਆ ॥੨੩॥ ਭਗਤ ਹਰ ਸੁਦੇਖਿ ਨੈਨ
 ਲੇਖੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਸੰਗਾ ॥੨੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦਾ ॥ ਏਲਿ ਗੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ੨੬੨ ॥ ਕੈ ਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦ ਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਾਪੀ
 ਨੇਹ ਰਾਮ ਨਾਨਕ ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਕਾਈ ॥੨੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੁ ਦੁਨਿ ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਪ੍ਰਾਪੀ ॥ ਤਿਬੈ ਰਗੀ ਕਰਿ ਪਦ
 ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥ ਭਤ ਨ ਕਰਉ ਏਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੀਰੈ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥੨੭॥ ਜਪਤੁ ਪਸੰਜ ਮਪੁਨ ਸੰਤ
 ਤੇ ਮਉਤਿ ਸੁਅਰਪ ਉਸ ਰਿਸੁ ਖਜਾਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਾਪਿ ਅਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਕੈ ਬਿਜਾਈ ॥੨੮॥
 ਕਰਉ ਨੈਰੇ ਰਾਬੁ ਤੁ ਬੇਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੋਨਾਈ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਿ
 ਨਾਈ ॥੨੯॥ ਦੇਖ ਚਰਿਤੁ ਏਹੀ ਹਉ ਬਿਸਮੀ ॥ ਕੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਿਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗ ਦਇਆਲੀ

ੴ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਭੂਟਾਈ ॥੪॥੧੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ - ੧ ॥ ਰੇਖੁ ਵੇਤੁ ਕਿਉ ਮੇਰਾ
ਅਬਨਾਹੀ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧਤ ਪੁਕਰਤ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਭੂਟਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਕਜਨ ਮ
ਕੁਮਰੁ ਜੀਅ ॥ ਏਥੇ ਮਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਹਾਹੀ ॥ ਗਰਭੁ ਜੇ ਨਿਛੋਰੁ ਜਉ ਨਿਕਸਿਉ ਤਉ ਲਾਗੇ ਅਨਠੀ
॥ ਕਰਹਿ ਭੂਟਾਈ ਠਗਾਈ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋ ਨਿਨਿਹ ਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹ ਠਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥
ਵਿਦੁਖ ਪਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਸੀ ਗਿਛੁ ਵਿਲਪਣਾਇ ॥ ਏਉ ਗਿਛੁ ਪਰਿਛੇ ਕੁਸਮਾਹੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕ
ਰਸਿਬ ਵਰੇਤ ਉਕਾਲੁ ਮੁਖ ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਤੇਖੁ
ਲਿਖਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜੇ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਸਾਰਗ
ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਥਿਨੁ ਮਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤੇ ਤੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾਕਿ ਹਮਰਿ
ਹਨੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੇ ਸੀਗਿ ਸੁਰਾਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕਿਪਾਸੰਤੁ ਮੇਰਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭ
ਮੰਗਲ ਭੂਟਾਈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰਿ ਨੈਨ ਹੁਰਿ ਬਾਛਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀ
ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿਬਲਿਤ ਕੇ ਹਉਂਈ ॥੨॥੩॥੧੭॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਉਆਅਉ
ਸਰਕੈ ਹਉ ਬਲਿਜਾਈ ॥ ਅਠਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਵਰੁ ਗੀਹਰਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਲੇ
ਕਬੀਰੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਉਤਮ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥ ਉਚਤੇ ਉਚਨਾਮ ਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਹਰਿ ਦਾਸ ਠਾਕੁਰ
ਬਣਿਆਈ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰੰਤੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤਰੇ ਨਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਭੁ ਮਿਸਰਨਾ
ਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥੧੮॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਰਬ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ
ਪਿਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੇ ਅਠਪਹਰੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਤੇਰੇ ਜੇ ਪੀਏ ਤਿਸਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖਾ ਸਹਿਅ ਗੈ ਦਰਬਾਰੇ ਇਖਲਾ
ਸਾ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥ ਏਥੇ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨਾਮ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਪਿਆਵ
ਉਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸਪਿਆਸ ॥੨॥੫॥੧੯॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ੫੨੩ ॥ ਮਨਕਹਾ ਭੂਟਾਈ ॥ ਐਅਨਕਉ ॥ ਈਤਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾਸਹ
ਈ ਜੀਅ ਸੀਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਏਥੇ ਅਘਾਟਨ ਪਾ
ਨਕਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਪਿਆਨਕਉ ॥੧॥ ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾਪੁਰਖ ਨਕੀ
ਮਨਹਿ ਉਤਰਨ ਮਨਿ ਕਉ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਨ ਹਰਿਨਾਮਾ ਬਿਸੁਅ ਕਉ ॥੨॥੧੭੨੦
੪ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਨਸ ਦਾ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਰੋਗ ਸੇ ਗਤੇ ਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗ
ਭਅਘ ਨਿਮਖ ਹੀ ॥ ਐਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਉ ਸਿਆਨ ਪਬ ਚਤੁਰਾਈ ਸ

ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕਸਾਖਿ...
ਕੇਵੁ ਜਾਨਾਨ ਬੀਓਲ ਦੇਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨਮ ਗਏ ਧਰੇ ਸੰਗ ਕੇ ॥ ੨ ॥ ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਰਲੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥
ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਾਇ ਪਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਬਰੇ ਹੋਰਾਈ ਤਿਨ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮੁਖੁ ਜਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ॥ ੧ ॥
ਤਿਨ ਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨਮ ਗਏ ਧਰੇ ਸੰਗ ਕੇ ॥ ੨ ॥
ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਰਲੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਨੈ ਗਾਮ ਜਸੁ ਰਿਖ ॥ ੧ ॥
ਓਤ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਸਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏ ਦੁਭਾ ਗੀ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕਸਾਖਿ...
ਏਕਸਾਖਿ ਏਕਸਾਖਿ ਏਕਸਾਖਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਰਲੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਰਲੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਨੈ ਗਾਮ ਜਸੁ ਰਿਖ ॥ ੧ ॥
ਓਤ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਸਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏ ਦੁਭਾ ਗੀ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕਿਸੇ ਸੇਵ ਉਸੇ ਬਿਸਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣਾ ਸੇਈ ਕਰਿ ਰਹਿਅ ਦੇਹਿ ਨ ਉ ॥ ੧ ॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਰਲੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਰਲੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਨੈ ਗਾਮ ਜਸੁ ਰਿਖ ॥ ੧ ॥
ਓਤ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਸਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏ ਦੁਭਾ ਗੀ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕਿਸੇ ਸੇਵ ਉਸੇ ਬਿਸਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣਾ ਸੇਈ ਕਰਿ ਰਹਿਅ ਦੇਹਿ ਨ ਉ ॥ ੧ ॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਰਲੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਰਲੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਨੈ ਗਾਮ ਜਸੁ ਰਿਖ ॥ ੧ ॥
ਓਤ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਸਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏ ਦੁਭਾ ਗੀ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕਿਸੇ ਸੇਵ ਉਸੇ ਬਿਸਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣਾ ਸੇਈ ਕਰਿ ਰਹਿਅ ਦੇਹਿ ਨ ਉ ॥ ੧ ॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਰਲੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਰਲੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਏ ਪਦਿਤ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਨੈ ਗਾਮ ਜਸੁ ਰਿਖ ॥ ੧ ॥
ਓਤ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਸਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏ ਦੁਭਾ ਗੀ ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਸਾਦੀਐਖਿਆਇਸਰਬਥਨਦੇਸਪ੍ਰਿਅਰੇਮਨਸਮਸਰੇਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੈਰੀਰੇਅਨਿ
ਕੋਰੇਜਨਬਹੁਬਿਜਨਤਿਨਸਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੈਰੁਚੈਗੈ॥ਹਰਿਰਸੁਚਰੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਰੈਜਿਉਅਲਿ
ਕਮਲਲੋਰੈਗੈ॥੧॥ਗੁਣਨਿਪੰਨਮਨੋਮੇਹਨਲਾਲਨਸੁਖਦਾਈਸਰਬੰਗੈ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਹਿਪਠ
ਇਉਮਿਲਹੁਸਖਾਗਲਿਲਾਗੈ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਅਬਮੇਰੇਠਕੁਰਸਿਓਮਨੁ
ਮਨਾ॥ਸਾਧਕਿਪਾਲਦਇਆਲਭਏਰੈਇਹੁਛੇਦਿਓਵਸਟੁਬਿਗਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਤੁਮਹਿ
ਸਿਆਨੇਤੁਮਹੀਸੁਘਰਸੁਜਾਨਾ॥ਸਗਲਜੋਗਅਗੁਰਿਅਨਪਿਆਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਮਤਿਜਾਨਾ॥੧॥ਤੁ
ਮਹੀਨਾਇਕਤੁਮਹਿਛਤੁਪਤਿਤੁਮਪੁਰਿਗੇਰਗਦਾਨਾ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸੰਤਸੇਵਾਹਰਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥
੨॥੧॥੨੯॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਅਏਪ੍ਰਿਅਰੇਗਾ॥ਬਿਸਰਿਓਧੰਧੁਬੰਧੁਮਾ
ਇਆਕੋਰਜਨਿਸਬਾਈਜੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੇਵਉਹਰਿਰਿਦੈਬਸਾਵਉਹਰਿਪਾਇਆਸਰਸੰਗਾ॥
ਐਸੇਮਿਲਿਓਮਨੋਹਰੁਪੀਤਮੁਸੁਖਪਾਏਮੁਖਮੰਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਿਉਅਪਨਗੁਰਿਬਸਿਕਰਿਦੀਨਕੋਰਗਉਰੋਗਨਿ
ਸੰਗਾ॥ਨਿਰਭਉਰੁਏਨਨਕਉਮਿਟਿਆਹਰਿਪਾਇਓਪਠੰਗਾ॥੨॥੩॥੩੦॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫
॥ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਬਚਨਨਾਦਮੇਰੇਸੁਦਨਹੁਪੂਰੇਦੇਹਾਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਛੁਟਹਿਤੇਗੁਰਿਕੀਈਸੁਹਾਗਨਿਹਰਿਪਾਇਓਸੁਘਰਸੁਜਾਨੀ॥ਜਿਹਘਰਮਹਿਬੈਸਨੁਨਹੀਪਾਵਤ
ਸੇਬਾਨੁਮਿਲਿਓਬਾਸਾਨੀ॥੧॥ਉਨਕੈਥਸਿਆਇਓਭਗਤਿਬਛਲੁਜਿਨਿਰਾਖੀਅਨਸੰਤਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਹਰਿਸੰਗਿਮਨੁਮਾਨਿਆਸਭਕੁਕੀਕਾਟਿਲੋਕਾਨੀ॥੨॥੪॥੩੧॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਅਬ
ਮੇਰੇਪੰਚਤੇਸੰਕੁਤੁਟਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੁਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਮਬਾਨਬ
ਹੁਤਬਹੁਧਰੀਆਅਨਿਕਰਾਖਭੁਤੁਟਾ॥ਬਿਖਮਗਾਰੁਕਹੁਪੁਚੈਨਾਹੀਸੰਤਸਨਭਭਏਲੁਟਾ॥੧॥ਬਹੁਤੁ
ਖਜਾਨੇਮੇਰੇਪਲੇਪਰਿਆਅਮੇਲਲਾਲਾਪੁਟਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤਉਮਨਮਹਿਹਰਿਰਸੁ
ਖੁਟਾ॥੨॥੫॥੩੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਅਬਮੇਰੇਠਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾ॥ਪਾਨਦਾਨੁਕੁਰੇਪੁ
ਰੈਦੀਆਉਰਸੁਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਰਇਹਅਰਪਿਸਗਲਦਾਨੁਕੀ
ਨਾਅੰਤੁਫਿਰਾਏਹਰਿਅਉਖਮੁਹਰਿਦੀਓਤਉਮਿਲਿਓਸਗਲਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੧॥ਧਿਉਤੇਗਤੁਠਕੁਰਮੇਰਾਗੁਰਿਹਉ
ਖੋਈਪ੍ਰਭੁਦੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖਜੀਨਾ॥੨॥੧॥੩੩॥ ਸਾਰਗ
ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਮੇਹਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਤਾਰਹਿ॥ਛੁਟਹਿਸੰਘਾਰਨਿਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧ
ਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿਬਹੁਤੁਬੇਨਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸਮਾਰਹਿ॥ਹੋਰੁਕਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜ
ਨਾਬਦੇਇਨਿਸਤਾਰਹਿ॥੧॥ਬਿਆਏਭੂਪਤਿਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕਹੁਏਕਿਸਨੇਮਾਰਹਿ॥ਗਭਰਭਰਭੁਸੁਖ

ਦਰੁਸਾਨੁ ਨ ਕਦਹੁ ਮੁਕਤਿ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੪ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਅਥਮੋਹਿਯਾਨੁ
ਚਿਹਿਨਾਮਾ ॥ ਭਏਅਚਿਤ੍ਰਿਸਨਸਭੁਬੁਝੀਰੈਇਹੁਲਿਖਿਓਲਿਖੁਮਥਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਭਇਓਬੋਰਾਨੀ ॥ ਭਿਰਾਇਓਦੇਹਗਿਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਿਪਾਲਸਭਿਦਾਇਹੁਜੋਰਿਓਬਿਚਰਿਓਲਿਖਾ
ਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨਬਪਰਬ ॥ ਜੋਜੋਕਰਿਅਹਿਤੇਤੇਦੁਖਸਹਮਾ ॥ ਗੋਬਿਦਭਜਨਕੋਨਿਰਭੈਦੁਪਾਗੀਹਰਿ
ਸਿਨਾਨਕਰਮਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੩੫ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਾਪੋਲਾ
ਗੁਰਿਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਸੇਵਾਲਾਏਸਦਵਇਅਲੁਹਰਿਓਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਤੁਠਾਕੁਵਸਰਬਪਤਿਪਦ
ਕੁਮੇਰਿਕਲਤਸਹਿਤਸਭਿਗੋਲਾ ॥ ਮਾਣਤਾਣਸਭੁਤੁਰੈਤੁਰੈਇਕਨਾਮੁਤੇਰਾਮੈਓਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤਖਰਬੈਸ
ਲਹਿਤਉਦਸਤੁਮਾਰੇਘਾਸੁਬਛਾਵਹਿਕੇਤਕਬੋਲਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭਪਰਖਾਏਧਤੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਰਮ
ਤੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੩੬ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਰਸਨਾਮਕਹਤਗੁਣਸੇਹਾਏਕਨਿਮਖਓਪਾਇਸਮ
ਵੈਦੇਖਰਹਿਤਮਨਮੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁਸੁਣਿਐਮਨਿਰੇਇਹਹਸੁਅਤਿਰਿਦੈਮਨਦੁਖਜੇਹਾ ॥ ਸੁਖੁ
ਇਓਦੁਖੁਤੁਰਿਪਰਇਓਬਣਿਅਈਪ੍ਰਭਤੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਲਦਿਖਗਏਮਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਿਕਏਮ
ਇਆਵੇਹਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋਪ੍ਰਭਪਾਇਅਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੩੭ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥

॥ ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤਮਾਸਾ ॥ ਸਭੁਹੁਦੁਹਿਸਭੁਹੁਤੇਨੇਰੈਅਗਮਾਅਗਮਾਪਟਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਅਭੁਲੁਨਰੂਲੈਲਿਖਿਓਨਚਲਾਵੈਮਤਨਕਰੈਪਚਾਸਾ ॥ ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਦਾਰਿਬਿਨਾਹੈਭਗਤਿਦ
ਛਲਗੁਣਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਦੀਪਕੁਬਲਿਓਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਓਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਸੁਪੇਖਿਸੁ
ਪੁਪਾਇਅਸਭੁਪੁਰਨਹੋਈਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੩੮ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਚਰਨਹਰੇਬਿਦਮ
ਰਗੁਸੁਹਦਾ ॥ ਅਨਮਾਰਗਜੇਤਾਕਿਛੁਪਾਈਐਤੇਤੇਹੀਦੁਖਹਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰਪਨੀਤਭਏਦ
ਸੁਪੇਖੇਹਸਤਪੁਨੀਤਹਰਭਾਵਾਰਿਦਾਪੁਨੀਤਰਿਦੈਹਰਿਬਸਿਓਮਸਤਪੁਨੀਤਸੰਤਸੂਰਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬਨਿ
ਪਾਨਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਕੈਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਿਅਤਿਨਪਾਵਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਓਗੁਰਪੁਰਭੋਇਓਸੁਖਸਹਜੇਮ
ਨਦਬਿਹਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੩੯ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਬਰਨਮੁਸਖਾ ॥ ਜਹਮਤ
ਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਨਪਦਚੈਤਹਤਹਤੁਰਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕੂਪਕਿਹਮਹਿਤਿਨਿਸਿਮਰਿਓਜਿਸੁਮਸਤਿ
ਓਭਲਿਖਾ ॥ ਖੁਲੇਬੰਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨਿਸਭੁਤੁਰੈਤੁਹੀਦਿਖਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
ਅਘਾਏਰਸਨਚਖਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜੁਮੈਪਾਇਅਗੁਰਿਲਾਹੀਸਗਲੁਤਿਖਾ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੪੦ ॥

ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ ॥ ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਅਲੁਦਖਭੈ
ਲਗੈਨਤਤੀਬਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇਸਾਸਸਸਹਮਲੇਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਨਿਮਖਨਾਬੋਛੈ

ਮਹੇਨ ਬਿਸਰੈ ਸਦਸੰਗੇ ਜਤਨ ਇਅਮ ॥੧॥ ਚਉ ਬਿਬਿਥ ਬਿਬਿਥ ਬਿਬਿਥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਉ ਬਿਬਿਥ ਬਿ
ਕੁਰਦਰਸ ਇਅਮ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਕਾ ਪੁਰਵਾਹਾ ਚਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੈ ਪਇਅਮ ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ ਸਾਰਗ
ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸੇਰੈ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਲੋਗੇ ਗੁਰਮੀਰਾ ॥ ਬਿਬਿਥ ਕਉ ਚਉ ਪਿਰਗਾਸਾ ਪਟਿਘਟਿ
ਚਉ ਰਿਡੀਠਾ ॥੧॥੧੮॥੪੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਜੇ ਨੀ ਸੀ ਕਉ ਸਰਬ ਬਾਨ ਪਟ ਬੀਠਾ ॥ ਚਉ ਪਿਰਗਾਪਤਿਅੰ
ਸ੍ਰਿਤਾਮ ਬਿਬਿਥ ਪ੍ਰਚਰਣੀਠਾ ॥੧॥ ਸਤਸੰਗ ਤਿਕੀਰੇ ਨੁ ਮੁਖਿ ਲਗੀ ਕੀਏ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨੀ
ਠਾ ਕਰੁਨਾਨ ਕਗਿ ਚਉ ਲਭਏ ਚਉ ਰਿਡੀਠਾ ਲਭੈ ਮਜੀਠਾ ॥੨॥੧੮॥੪੩॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫
੧੮ ਰਿਡੀਠਾ ਚਉ ਰਿਸਾਥੋ ॥ ਨਿਮਖ ਚਤੁ ਪ੍ਰਗੀ ਅਰੈ ਬਸਿਓ ਸਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾਥੋ ॥੧॥੧੮॥
ਚਉ ਰਿਪਾਨਿਧਨ ਕੁਟਨਾ ਇਕ ਠਕੁਰ ਭਖਸ ਮੁਹ ਸਭਨ ਬੋਏ ਕਾਸ ਮੇਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ਅਉਰਦਾ
ਤੀਅਮ ਸਿਬਿਰ ਬੋਏ ॥੧॥ ਨੈਣ ਤ੍ਰਿਪਤ ਸੇਵੇ ਖਿਦਰ ਸਾਦਾ ਗੁਰਿ ਕਰਿ ਪਰੇ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਮੈ ਅਤੁ
ਲਸੁ ਪੁਪਾਇ ਅਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੋ ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰੇ ਮੁਢੇ ਆਨਕ
ਤੇ ਕਰਜਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਮਨੇ ਹਰਾਮੀ ਮੁਰਦੈ ਰੇ ਕੁਲਿਕੂਲਿ ਬਿਭੁਖਾਈ ॥੧॥੧੮॥੪੪॥ ਪ੍ਰਗੀ ਦਰਦੁਰਾਮ ਨੂਪ ਬਿ
ਧਤੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਰਚਨਾ ਹੀਰਾਈ ॥ ਮੇਰ ਨਿਸਿਉ ਬਾਦਰਾਮ ਨੂ ਮੇਰਿ ਛੂਹਿ ਠਗਾਈ ਸੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਚਉ ਚਉ
ਆਲੁਕਿ ਪਾਲਦੁ ਚਰਤਾ ਸੰਤ ਨਿਸਿਉ ਬਿਨਿਅਈ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਪਰੈ ਮਹਿ ਪਾਏ ਕਰੁਨਾਨ ਕਜੇ ਤਿਸਾ
ਈ ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਓਮੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਚੀਤਿ ਪਹਿਲੀਆ ॥ ਜੇਰ ਉਬਰ
ਨਦੀ ਓਮੈ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀ ਗਰੀਆ ॥੧॥੧੮॥੪੫॥ ਚਮਕੂਲ ਚਤੁਰ ਮਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ਚਮ ਪਤਿਤੁ ਮ
ਪਤਿਤ ਉਧਰੀਆ ॥ ਚਮਨੀ ਚਾਬਿਰ ਚਤੁਰ ਮੈ ਲਾਗ ਰਲਾ ਜਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਬਸਰੀਆ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਭੀਰ ਪੀਰ ਉ
ਪਕਾਰੀ ਚਮਕੀਆ ਬਪੁਰੇ ਜਤਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਚਰਿ ਮੇਰਿ ਉਤਉ ਮੇਰੀ ਸੁਖ ਸੇਜ ਗੀਆ ॥੨॥੨੨॥
੪੫॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮਨਿ ਚਉ ਦਿਨ ਸਪੀਨਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਫਲ ਤੇ ਪਰੀ ਸੰਜੇ ਗਸੁਰ
ਦੇਸ ਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਗਿਆਨਾ ॥੧॥੧੮॥੪੬॥ ਪੀਨਿ ਸੁਰਾਗ ਪੀਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ਪੀਨਿ ਦੇਤ ਜਿਨ ਮਨੀ ॥ ਇਤੁ ਤਨੁ ਤੁਮਰ
ਸਕੁ ਗਿਉ ਪਨੁ ਤੁਮਰਾ ਓਕੀ ਓਕੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਨਾ ॥ ਜਉ
ਕਹੁ ਮੁਖ ਪੁਸੇ ਵਕਾਇ ਚਬੈ ਸੀ ਐ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜੀਨਾ ॥੨॥੨੩॥੪੬॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸ
ਬੋ ਮੇਰੇ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਉਰ ਉਪਾਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧॥੧੮॥੪੭॥
ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਰੇ ਅਰੈ ਰੇ ਗਸਗਲੀ ਖਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਪਿਖਿ ਨ ਮਹਿ ਖਉ ਭਈ ਰੇ ਗੁਰਮ
ਸਿਰਿ ਰਿਕਰਿਆ ॥੧॥੧੮॥੪੮॥ ਪੰਚਵਾਹੁ ਤਿਉ ਸਕਤਿ ਕੀਨੇ ॥ ਨਾਨਿਹ ਚਲਤਿ ਰਹੁਣੇ ॥ ਅਭਿਨਵ ਜੈਨਕ
ਤੀਰੇ ਲੈ ਬਿਰੁਨਾਨ ਕਰ ਜਾਇਆ ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਇਤਉ ਤਸਦਾਸ

ਹਾਣੀ ਮਨ ਮੇਰ ਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਕੇ ਪਿਆਰੇ ਕਵ ਨ ਕਹਾ ਕੁਨ ਗਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੇਲ ਖਿਲਾਇ ਲਗ
ਰੁਧੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਬਾਝ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੈ ਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇ
ਖਨ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀ ਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗ ਤਿਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਖਾਈ
॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ੪੮ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ५ ॥ ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈ ਐ ॥ ਆਸਨ ਅਦਰ ਕ
ਦੂਕੀ ਕੀ ਜੈ ਸੁਖ ਦਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸੰਗ ਲਕਾਇਆ ਠਜਿ ਸਹਿ ਪਰਿ ਰਿਸਾ
ਸਰਣੀ ਪਈ ਐ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਪੁਜੇ ਸੇਵਹੁ ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਹੇਇ ਜਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਟਿਪਕ
ਠਾਕੁ ਰਕੀ ਬੁਰਮਿ ਤਿਸਹਿ ਬਿਪਾਈ ਐ ॥ ਕੁਣ ਨਿਪਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਗਲ ਕੁਕੀ ਮੁਤਾਈ ਐ
॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥ ੪੯ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਓਟਿ ਸਤ ਟੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ॥ ਦਿਸਟਿ ਨ ਲਿਆਵਈ
ਅਦਰ ਕਾ ਦੁਕਉ ਮਾਣ ਮਹਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗੀ ਕਰ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਾ ਢਿਲੀ ਆ ਬਿਭੁ ਘੇਰੈ ॥ ਅ
ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੈ ਜਾਇ ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਪੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ ਏ ਮੁਖ ਨਿਗੁਣ ਕੇ
ਤੇਰੈ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੈ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਘੇਰੈ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ੫੦ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫
॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬਿਨਸੀ ॥ ਕੁਇ ਚਿ ਪਾਉ ਜੀ ਅਸੁਖ ਦਤਾ ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੁ
ਨੋ ਕਉ ਏਥੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿਜਾ ਸੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਣਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਹੀ ਪਾਖ
॥ ਹਥ ਦੇਇ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦ ਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਕਟੀ ਜਮ
ਠਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ੨੮ ॥ ੫੧ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝੁ ਰਿਸਾ ਰੈ ॥ ਹਮ ਬਰਿਕਦੀ
ਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਜਾਣਹਿ ਤਿਉ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਭੂਖੈ ਤੋ ਬਠੇ ਜਨਮੀ ਗੈ ॥ ਅਘਾਏ ਸੁਖ ਸਾਧੈ
ਬਾਝੇ ਗਜ ਬਤੁ ਮਸੀਹਿ ਬਸੇ ਤੋ ਛੁਟਕਤ ਹੋਇ ਰਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਬਸੇ ਰੋਦਾ ਸਦਾ ਸਨ ਕੋ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹੈ
ਨਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੨੯ ॥ ੫੨ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ
॥ ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੁਹਿ ਪਰਾਇਓ ॥ ਲਾਲ ਦਇਆ ਲਗੁ ਲਾਲਾ ਰਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਾ ਤਿਕ ਮਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤ ਹੂਧਾਇਓ ॥ ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਅਸਯੁ
ਤਿਛੁ ਛੁਕਿ ਰਿਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੇ ਭਾਨੰਦਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਕਰਨ ਅਪਿਥ ਰਵਾ
ਅਪੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਿਅਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ੫੩ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ
ਧਰੈ ॥ ਜਿਨੀ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਝੀ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ਕਾ ਮੁਹਿ
ਬਿਭੁ ਜੋਗਾ ਅਇਨ ਜਾਇ ਬਸੇ ਇਹ ਠਾਹਰ ਜਹਾ ਅਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ ਗੁਪਤ ਏਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ
ਅਇਮ ਧਿਆਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਚਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੩੧ ॥ ੫੪ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਚਿਨ੍ਰ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ॥
ਜਿਸਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥ ਦੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਬਾਨ ਪਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ॥
ਦੇਵ ਸੁਨਨ ਕਹਨ ਹਰੇ ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਰਿ ॥ ਹਰੁ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਜਾਮਹਿ ਸੰਤੁ ਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ੫੫ ॥ ਸਾਰਗ
ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਰਸ ਨਾਜ ਪਤੀ ॥ ਰੂਪੀ ਰੂਪੀ ॥ ਮਾਤ ਹਰ ਰੂਪ ਮਹੀ ॥ ਪਤਿ ਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਭਇ ਕਰੁ ਹੀ ॥ ੧ ॥
ਹਉ ਮਹਿ ਪਿਤਾ ॥ ਮਹੀ ॥ ਨਿਮਤਾ ॥ ਮਹੀ ॥ ਮੀਤ ॥ ਹਿਰਕਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰਦਾਰ ॥ ਮਹੀ ॥ ਆਸਾ ॥ ਤੁਮ ਹਿਜੀ
ਪਾਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਹੀ ॥ ਪਿਤਾ ॥ ਮਹੀ ॥ ਜੀਨਾ ॥ ਮਹੀ ॥ ਮਾਟਿ ॥ ਕਲਾ ॥ ਮਹੀ ॥ ਪਰਜਾ ॥ ਤੁਮ ਹਰੇ ॥ ਪਾਏ ॥ ਭਇਨਾ ॥
ਕਉਣੇ ॥ ਨਿਹਲਾ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥ ੫੬ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਜਾਹੂ ॥ ਕਹੂ ॥ ਅਪਨੇ ॥ ਹੀ ॥ ਚਿਤਿ ॥ ਅਵੈ ॥ ਜੇਕ
ਰੁਕੇ ॥ ਰੋਹੇ ॥ ਦੁਰ ॥ ਕਰੁ ॥ ਹੀ ॥ ਪਹਿ ॥ ਜਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਨਾਮ ॥ ਪਨੇ ॥ ਪਹਿ ॥ ਦੁਖ ॥ ਅਪਨੇ ॥ ਪਹਿ ॥ ਦੁਖ ॥ ਅਪੁਨੇ ॥ ਹੀ ॥ ਪਹਿ ॥ ਬਿਭਾ
ਅਪੁਨੇ ॥ ਪਹਿ ॥ ਮਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ॥ ਪਹਿ ॥ ਤਾਨ ॥ ਅਪਨੇ ॥ ਹੀ ॥ ਪਹਿ ॥ ਅਰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਨ ॥ ਹੀ ॥ ਗਾ ॥ ਜੇ ॥ ਬਨ ॥ ਪਨ ॥ ਮਿਲ ॥ ਖਾ ॥ ਕਿਨ
ਹੀ ॥ ਬਾ ॥ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ॥ ਬੇ ॥ ਕਨਾਨ ॥ ਕਹੂ ॥ ਪਾਏ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ਅਸਹ ॥ ਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩੪ ॥ ੫੭ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫
॥ ਸੂਰ ॥ ਮਹਿ ॥ ਏ ॥ ਅਕੇ ॥ ਮਦ ॥ ਮਾਨੁ ॥ ਧੋ ॥ ਮੇ ॥ ਹ ॥ ਦੂ ॥ ਰਿ ॥ ਕ ॥ ਰਿ ॥ ਬ ॥ ਪੁ ॥ ਰੇ ॥ ਸੰ ॥ ਗਿ ॥ ਗੇ ॥ ਪ ॥ ਲ ॥ ਹਿ ॥ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਨਾਮ ॥ ਮਿ ॥ ਬਿ ॥ ਆ
ਰਜ ॥ ਜੇ ॥ ਬਾ ॥ ਮਹਿ ॥ ਮੇ ॥ ਮੀ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਲ ॥ ਕ ॥ ਮਹ ॥ ਖਾ ॥ ਨਾ ॥ ਮਿ ॥ ਬਿ ॥ ਆ ॥ ਕਾ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਸੁ ॥ ਰੀ ॥ ਧ ॥ ਚ ॥ ਤੁ ॥ ਰ ॥ ਈ ॥ ਮਿ ॥ ਬਿ ॥ ਆ ॥ ਰੇ ॥ ਜ ॥ ਨ ॥ ਪ ॥ ਨ ॥
੧ ॥ ਦੀ ॥ ਨ ॥ ਬੰ ॥ ਦੋ ॥ ਰੇ ॥ ਦਾ ॥ ਸ ॥ ਦਾ ॥ ਸੋ ॥ ਸੰ ॥ ਤ ॥ ਹ ॥ ਕੀ ॥ ਸਾਰ ॥ ਨਾ ॥ ਮੀ ॥ ਗ ॥ ਨਿ ॥ ਮੀ ॥ ਗ ॥ ਉ ॥ ਤੇ ॥ ਏ ॥ ਅ ॥ ਚਿ ॥ ਤਾ ॥ ਮਿ ॥ ਉ ॥ ਨਾ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਕੇ ॥ ਪ ॥ ਨ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥
੫੮ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਪੁਨੀ ॥ ਇ ॥ ਤ ॥ ਨਿ ॥ ਕ ॥ ਛੂ ॥ ਨ ॥ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿ ॥ ਕ ॥ ਕ ॥ ਅਨਿ ॥ ਕ ॥ ਪਾ ॥ ਦ ॥ ਰ ॥ ਤ ॥ ਉ ॥ ਰ ॥ ਛੂ ॥
ਗੀ ॥ ਨ ॥ ਜੇ ॥ ਜਾ ॥ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਨਾਮ ॥ ਦਿ ॥ ਉ ॥ ਸ ॥ ਚ ॥ ਰਿ ॥ ਕੇ ॥ ਦੀ ॥ ਸ ॥ ਹਿ ॥ ਸੰ ॥ ਗੀ ॥ ਉ ॥ ਨਾ ॥ ਹੀ ॥ ਜ ॥ ਹ ॥ ਤੁ ॥ ਗੀ ॥ ਤਿ ॥ ਨ ॥ ਸਿ ॥ ਏ ॥ ਰ ॥ ਚਿ ॥ ਮ ॥ ਚਿ ॥ ਹਿ ॥ ਤੁ
ਲਾ ॥ ਏ ॥ ਜਿ ॥ ਕ ॥ ਮਿ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ਗ ॥ ਦੁ ॥ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ॥ ਨਾ ॥ ਹੀ ॥ ਨਾ ॥ ਹੀ ॥ ਕਿ ॥ ਛੂ ॥ ਮੇ ॥ ਗ ॥ ਨ ॥ ਹ ॥ ਮੇ ॥ ਰ ॥ ਬ ॥ ਸੁ ॥ ਚ ॥ ਗੀ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਦੁ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਕੇ
ਪੁ ॥ ਸੰ ॥ ਤ ॥ ਨ ॥ ਸੰ ॥ ਗਿ ॥ ਏ ॥ ਪਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩੬ ॥ ੫੯ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮੇ ॥ ਹ ॥ ਨੀ ॥ ਮੇ ॥ ਹ ॥ ਤ ॥ ਰ ॥ ਤੇ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ਸਾ ॥ ਧਿ ॥ ਕ
ਸਿ ॥ ਪ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਲ ॥ ਕੀ ॥ ਪਿ ॥ ਆ ॥ ਗੀ ॥ ਰੁ ॥ ਏ ॥ ਨ ॥ ਕਾ ॥ ਪੁ ॥ ਤੇ ॥ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਨਾਮ ॥ ਪ ॥ ਦੁ ॥ ਸਾ ॥ ਸ ॥ ਤੁ ॥ ਏ ॥ ਚ ॥ ਰ ॥ ਤ ॥ ਰ ॥ ਸ ॥ ਨ ॥ ਗ ॥ ਰ ॥ ਤੀ ॥ ਰ ॥ ਬ ॥ ਹ ॥ ਦੁ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਬੋ ॥ ਹੀ
॥ ਪੁ ॥ ਜ ॥ ਚ ॥ ਕੁ ॥ ਬ ॥ ਰ ॥ ਤੇ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਪੀ ॥ ਆ ॥ ਉ ॥ ਹ ॥ ਗੇ ॥ ਲ ॥ ਨ ॥ ਛੂ ॥ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰ ॥ ਪ ॥ ਦੁ ॥ ਪ ॥ ਮਹਿ ॥ ਪ ॥ ਤਿ ॥ ਤੇ ॥ ਹ ॥ ਤ ॥ ਜ ॥ ਹੁ ॥ ਸੰ ॥ ਤ ॥ ਪੁ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਪੁ ॥ ਮ ॥ ਹ ॥ ਤਿ ॥ ਮੇ ॥ ਕੀ
॥ ਸਾ ॥ ਧ ॥ ਸੰ ॥ ਗ ॥ ਤਿ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਭੁ ॥ ਏ ॥ ਭੁ ॥ ਕ ॥ ਤਾ ॥ ਦ ॥ ਰ ॥ ਸ ॥ ਨ ॥ ਪੇ ॥ ਖ ॥ ਤੇ ॥ ਰੇ ॥ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ੩੭ ॥ ੬੦ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਕਹ ॥ ਕ ॥ ਰ
ਹਿ ॥ ਰੇ ॥ ਖ ॥ ਟ ॥ ਖਾ ॥ ਟੁ ॥ ਲੀ ॥ ਪ ॥ ਦੁ ॥ ਨਿ ॥ ਮ ॥ ਫ ॥ ਰ ॥ ਰੇ ॥ ਰ ॥ ਚ ॥ ਮੇ ॥ ਰੇ ॥ ਅ ॥ ਤਿ ॥ ਜ ॥ ਜ ॥ ਹੀ ॥ ਤੇ ॥ ਗੀ ॥ ਰੇ ॥ ਮ ॥ ਟੁ ॥ ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਨਾਮ ॥ ਉ ॥ ਹੀ ॥ ਤੇ ॥ ਹ ॥ ਰਿ ॥ ਏ ॥ ਉ ॥ ਹ
ਲੇ ॥ ਪ ॥ ਰਿ ॥ ਏ ॥ ਜੇ ॥ ਸੇ ॥ ਬਾ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ਸ ॥ ਦੇ ॥ ਤ ॥ ਟੁ ॥ ਟੁ ॥ ਲੀ ॥ ਏ ॥ ਦੁ ॥ ਨ ॥ ਹ ॥ ਰੁ ॥ ਬਿ ॥ ਸਾ ॥ ਰਿ ॥ ਏ ॥ ਮੰ ॥ ਧੁ ॥ ਲੇ ॥ ਜਿ ॥ ਉ ॥ ਸ ॥ ਫ ॥ ਹੀ ॥ ਉ ॥ ਦੁ ॥ ਰੁ ॥ ਭੇ ॥ ਬ ॥ ਹਿ ॥ ਹਾ ॥ ਟੁ
ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾ ॥ ਦ ॥ ਬਿ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਬਿ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਟੁ ॥ ਰ ॥ ਸ ॥ ਜ ॥ ਹ ॥ ਜਾ ॥ ਨੇ ॥ ਤ ॥ ਹ ॥ ਭੀ ॥ ਰ ॥ ਬਾ ॥ ਟੁ ॥ ਲੀ ॥ ਕ ॥ ਪੁ ॥ ਨ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ਛੂ ॥ ਗੇ ॥ ਏ ॥ ਅ ॥ ਨੇ ॥ ਮ ॥ ਭੁ ॥ ਕ ॥ ਲੀ
ਭਲੇ ॥ ਤੇ ॥ ਗੀ ॥ ਟੁ ॥ ਲੀ ॥ ੨ ॥ ੩੮ ॥ ੬੧ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ॥ ਜੀ ॥ ਉ ॥ ਸੰ ॥ ਗਿ ॥ ਰੁ ॥ ਹ ॥ ਰੇ ॥ ਜਾ ॥ ਨਿ ॥ ਏ ॥ ਕਿ ॥ ਏ ॥ ਜੇ ॥ ਪ
ਹੀ ॥ ਕੀ ॥ ਬ ॥ ਤ ॥ ਨ ॥ ਪੁ ॥ ਛੀ ॥ ਐ ॥ ਤਾ ॥ ਦ ॥ ਰ ॥ ਹ ॥ ਰੀ ॥ ਮ ॥ ਨਿ ॥ ਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਨਾਮ ॥ ਕ ॥ ਦੁ ॥ ਨ ॥ ਮੁ ॥ ਲ ॥ ਪੁ ॥ ਨੀ ॥ ਕਾ ॥ ਕ ॥ ਹੀ ॥ ਐ ॥ ਕ ॥ ਦੁ ॥ ਨ ॥ ਪੁ ॥ ਦਿ ॥ ਸ ॥ ਟ ॥ ਨਿ ॥ ਏ

ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਾਸਰੀ ਮਾਹੀ ਸੰਤੋਹ ਲਭ ਦੇਹ ਬਖਸੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸੇਵਕ ਮਤੇ ਜਪਤ ਪਤੁ ਮਤੇ ਤਤੁ ਪਛੁਤਿ ॥ ੧ ॥
ਤਕਿ ਪਰੇਕ ਟੀਜੇ ਫਰੀ ਨਾ ਘਟ ਸਦ ਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੮ ॥ ੬੨ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮਾ ਮਨੁ ਸੁਕ ਬੋਧ ਪੁਰੇ ਭਈ ਜੋ ਰਖ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਿ ਮਹਾ ਜਨਮਾ ਪੇਪ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ॥
ਮਾਮਾ ਪੇਸ ਗਲੇ ਦੁਤ ਬਿਦਾ ਹੋ ਭਲਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪਿ ਕੀ ਬੰਧਨਾ ॥ ਅਦਿ ਸੁਗ
ਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਖੈ ਨਾ ਕੋ ਪੁਰੁ ਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੦ ॥ ੬੩ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪੁਨ
ਮਨੁ ਪਨੁ ਜੀਉ ਪੈਰੁ ਸਹੁ ਤਮਰਾ ਏਹੁ ਤਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੈ ਪਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਮਰੀ
ਏਮਾਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮਰੀ ਪਤਿ ਰਖਤੁ ਅੰਤਰੇ ਜਾਮੀ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤ ਸੰਤ ਜਨੀ ਮਾਤੁ ਹਕੁਰ ਤੇਮਾ ਏਪਰ ਦਾ
ਜਨਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵਰ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੧ ॥ ੬੪ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਤੁਗਤਿ ਦਾਇਆ ਲਸੈ ਤੁਮਰੀ ॥ ਤੁਮਰਾ ਮਹਾਂ ਕਰਨ ਕਰਨ ਤੁਟੀ ਤੁਮਰੀ ਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬੋਧ
ਈ ਤੁਮਰੇ ਸੁਮਰੇ ਸੀਰੇ ਤੁਮਰੈ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਕੁਮਰੇ ਪੁਰ ਬੇਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ
ਗਿਮ ਲੇਸਾ ਧੁਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿ ਤੁਮਰੀ ਤਾ ਕੁਨਾਨਕ ਸਬੇ ਦਰੁ ਭਾਗੇ ਜੀ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥ ੬੫ ॥
ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨਮਾ ਏਛਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਸਹ ਜਗ ਸਮੁਨ ਰਹਾ
ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ਪਦੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸੁਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੇ ਛਾਏ ॥ ਸੁੰਤ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮਰੀ ਏ
ਅਪਨਾ ਅਪੁਨੇ ਸਟਾਏ ॥ ੧ ॥ ਨੈਨ ਦੁਸੰਗਿ ਸੰਤ ਨੀ ਸੇਵਕ ਰਨ ਲੂਕੀ ਕੇ ਸਾਏ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਦਰਸਾਸ
ਤਨਕਾ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ੪੩ ॥ ੬੬ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜਕੀਰਾ ਮਨਾ ਮਲਿਕੁਲਾ
ਸਜਨ ਸੁਰਿ ਦਾਸੁ ਹੋਲਾ ਸਹ ਜੋ ਸੋਕੀ ਐ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਰੰਭੁ ਬਿਛੁ
ਤਿਆ ਗੀ ॥ ਦਰਸਾਪਿ ਅਸਾ ਸਏ ਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕੀ ਐ ਪ੍ਰਮਾ ਪਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਚਿਤ ਸੋਏ ਜਾਗਨੁ ਏਥੈ ਸਨਾ
ਚਿਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕੁਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨੁ ਸੁਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੪੪ ॥ ੬੭ ॥
ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕੋਨੁ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਪੁਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋਏ ਦਮੁ ਕਰਤ ਕੁਰਪ ਮੇਸ
ਤਾ ਕਉ ਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਝੈ ਸੰਗਿ ਦੈਰੁ ਰਚੈ ਦੈਰਿ ਦਰਗ ਹਉ ਹਰੈ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪੁਰੀ ਦਫਿ
ਈ ਜਨਕੀ ਪੈ ਜਸ ਦਰੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ ਤੇ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨੀ ਜਪਿ
ਨਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟੁ ਏਛੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੪੫ ॥ ੬੮ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਜਨ ਛੇਰਿ ਅਸਲ
ਆਪਾ ਜਿਉ ਜਨ ਹਉਰਿ ਰਖਹੁ ਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਸਾ ਧਰੀ ਸੰਤ
ਬਿਨ ਸਿਉ ਸਗਲ ਸੰਤ ਪਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮੁਦ੍ਰਿਚ ਰਹਿ ਸਗਲ ਸੰਤਾ ਬਨ ਜਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੰਤ
ਆਪਾ ਨੇ ਸੁਨੇ ਅਨਹਥਿ ਸਮਰਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਅਨਦੁ ਏਅਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਨੁ ਪੁਰੈ ॥ ੨ ॥ ੪੬ ॥

ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਰੇ ਸਰਸੰਤ ਹਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੋ ਜਾਈ ਮੇਰੇ ਲਿਹਾ ਸੇਵਾ
ਸਦਾ ਦਿਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਪਦਿ ਨਿਰਭਰੀ ਤੁਰਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੁਰਿ ਨਰਭੀ
ਨਿਰਮਲ ਨਿਲ ਦਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਕਰ ਉਨਿ ਤਸੇ ਦੁਰਗ ਅਪਨਾ ਮਸਕਰਿਆ ਸਰਬ
ਫਲ ਦੀਨੇ ਭੁਭੁ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਰੁ ਰਿਸਿ ਸਤ ਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੪੭ ॥ ੭੦ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ
ਪੁਨਰੁ ਪਦੇ ॥ ਅਹਿ ਕਲੇਸੁ ਸਤ ਸਤ ਸਤ ਸੈਸਾ ਪਸੰਗਿ ਰਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਹਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿਆ ॥
ਗੇਰ ਸਾਹਿਬ ਜੁਗਾਏ ॥ ਤਜਿ ਮਭਿ ਮਾਨੁ ਕਾ ਮਕੋ ਪੁਨਿ ਦਸਾ ਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਦਮੋਦਰ ਦਇਆ ਲਾਸ
ਸਤੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਤ ਭੁਭੁ ਪਦੇ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਕਸਤੁ ਕੀ ਤੇਇ ਗੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ੪੮ ॥ ੭੧ ॥ ਸਰਗ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਲਿਹਾ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੇਰੇ ਰਖੇ ਰਖਾਨਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭੁਕੀ ਏਸੇ
ਦੁਰਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਬਿਦਾ ਹੈ ॥ ਅਨਉ ਪਦੁ ਤਿਆਰੇ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਾ ਮਲ ਰਿਦ ਪਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਨਾਮ
ਗੁਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪੁਰਏ ਕੈ ਏਕੈ ਰੋਸੇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਠਾਕੁਰਨਾ ਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰਨ ਮਸਕਾ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ੪੯ ॥ ੭੨ ॥ ਸਰਗ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤ ਦਹਾ ॥ ਸੁਖ ਸੁਖ ਹਕੁ ਮੈ ਕਰਤ ਤਿਸੁ ਪੁਰੁਸ ਦਾਇਆ ਦਹਾ ॥
ਗੁਰ ਹਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੁਤਿ ਪੋਹੇ ਜੀਤ ਤਿਸੁ ਪੁਰੁਸ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਅਨਕ
ਰ ਪਰਿਜਾ ਦਹਾ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਾ ਬੰਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਕਲਾ ਭੁਲਾਹ ਲੈ
ਲਹੁ ਸੁਖ ਸੇਰੀ ਪਰਿਜਾ ਦਹਾ ॥ ੨ ॥ ੫੦ ॥ ੭੩ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਸਰਣਾਈਆ
ਏਆ ॥ ਉਤਰਿ ਗਾਇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾਰ ਤੇਵਰ ਸਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਹਉ ॥ ਅਨਬੋਲ ਤਮੇ ਗੀ ਬਿਰਥਾ
ਨੀਆ ਪਨਾਨਾ ਮੁਜ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਚ ਪਕਰਿ
ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਕ੍ਰਿਹਾ ਪਤੁ ਪਤੇ ਮਾਏਆ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਕਲਾ ਰਿਬੀ ਸਨ ਕਾਏ ਬਿਛੁਰਤ ਅਨਿਲ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੫੧ ॥
੭੪ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਢੀ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘਿ ਤਿਸਾ ਪੁਜਨ ਕੇ ਜਰੇ ਪੇਜ
ਤਕਾਢੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਹਉ ॥ ਸਿਦ ਬਿਰੇਰ ਅਗੁਣਿ ਦੁਲੇ ਕਤਾ ਮਹਿ ਜਲ ਤੇ ਠਹਿਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭ
ਏ ਸੀਤਲ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਮੁਹਿ ਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਦਤੁ ॥ ਗੁਰ ਗਤਿ ਭੁਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾਨਾ ਨਕ
ਰ ਬੇਨੀਤੀ ਪੁਰੁ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਸੀਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੫੨ ॥ ੭੫ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਦੇਅ ਮ੍ਰਿਤੁ
ਗੇਰੁ ਠਾਢੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚਰੁ ਪੁਭ ਕੇ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਹਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨਾ ਪਨਾਮ
ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵੁ ਭੁਭੁ ॥ ਅਨਬਿਛੁਤ ਮਿਥਿਅ ਕਰਿ ਮਨੁ ਸਾਰਾਇ ਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਪਾਨ ਮੁਕਤਿ
ਕੇਰ ਦੇਕ ਸਾਸਿ ਉਲਿਛੁ ਲਾਉ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਕਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥ ੨ ॥ ੫੩ ॥ ੭੬ ॥
ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਨੀਕ ਦੁਨ ਕਛੁ ਕਰ ਟੰਕੀ ॥ ਇਹੇ ਟਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੀਤ ਹੋਗੇ ਪਾਲਏ ਕਰੀ

ਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਪਦਵੇਖਛੇੜਾਇਅਤਪਾਰਿਬੈਥੈਮਾਸੋਕੀਕਰਣੀ॥ਅਸਪਾਹਦਿਸਾਨ
ਰਬੇਰਸਤਜਾਤਬੁਜਰਣੀ॥੧॥ਅਨਥਹੁਨਬਦਾਇਅਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੇਖਛੇੜਾਇਅਤਪਾਰਿਬੈਥੈ
ਤਚਿਤ੍ਰਦਤਨਨਕਦਸਪੇਖਿਜੀਵਾਛੁਰਣੀ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥੬੬੬॥
ਕੇਨਅਬੇਨੁਸਦਾ॥ਅੰਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗਾਇਐਅਹਿਨਿਸ਼੍ਚਿਨਨਾਦਾ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਸਿਮਰਤਸਾ
ਮਹਸੁਪੁਪਈਐਮੇਟਿਜਾਹਿਸਗਲਬਿਖਵਾਹਰਿਹਰਿਤਭੁਸਾਧਸੀਗਿਪਈਐਪਰਿਲੈਅਦੁਰ
ਦਿ॥੧॥ਸਰੁਤੇਉਰੁਤੇਰਤੇਉਰੇਅੰਤੁਨਹੀਮਰਜਵਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਮਾਪੇਖਿਰੇਬਿਰ
ਵਾ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਏਓਨੁਨਪਕਨਕਉਬਣੀਨਾਨੁਦਿਸਾਇ
ਗਰਿਅਨਲਾਲਚਿਬਿਰਥਾਚਨਮੁਪਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਸਮਝੁਅਚੇਤਚੇਤਮਨਮੇਰੇਕਬੀਸੀਤਮਨ
ਬਕਦਣੀ॥ਭੁਲੈਪੁਰਹਿਰਿਦੈਅਰਪੁਛੁਕੈਅਦਣਜਾਣੀ॥੧॥ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਮਾਣਪਦੁ
ਗੀਦੇਰਿਤਨਮੁਦਖਣੀ॥ਸੇਈਰੁਗਤਰਤਿਸੇਲਗੇਨਨਕਜੇਪ੍ਰਭਰਣੀ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ ਸਰਗਪਤਿ
ਸਾਹੀ੫ ॥ਧਨਦੰਤਨਮਕੇਦਣਜਰੇ॥ਸੰਝੀਕਰਪੁਨਮਪਨੁਖਟਪੁਰੁਕਾਸਬਵਦੀਚਰੇ॥੧॥ਰਹਾਇ
ਛੇਰੁਕਪਟੁਰੇਇਨਿਰਦੈਗੇਪ੍ਰਭਸੰਦੀਨਿਹਾਰੇ॥ਸਦੁਪਨੁਦਣਜੁਸਦੁਪਨੁਸੰਚੁਕਬੁਝਾਨੁ
ਹਾਰੇ॥੧॥ਥਤਖਰਚਤਕੇਛੁਨਿਖਟਤਨਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਰੇ॥ਕਪੁਨਨਕਸੇਭਾਸੀਗਿਜਾਦੁਪਰਬ
ਮਕੈਦੁਆਰੇ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਦਨੁਅਨਭੁਬਿਚਰਾਕਦ
ਮੁਲਤੇਮਾਨੁਖਕਰਿਅਇਹੁਪਰਤਪੁਤਾਪੁਤੁਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸਰਬਕੇਦਤੇਭੁਟਕੇ
ਜਹਿਅਪਾਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸਰਬਕੇਪ੍ਰਤਿਪਲਕਸਰਬਅਟੰਅਧਾਰਾ॥੧॥ਕੋਇਨਜਣੈਰੁਮਗੀ
ਮਿਤਿਅਪਰਿਏਕਪਸਰਾ॥ਸਾਧਨੰਦਬੈਠਵਦੁਨਨਕਭਦਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਰ
ਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਏਰਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ॥ਏਕਸਬਿਨੁਕਿਛੁਰੇਰੁਨਜਣੈਅਦੁਰਿਉਪਦਨੁ
ਗੀ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਅਨਥਚਕ੍ਰਮਅਰਥੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੀਗਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਅਕਬਕਥਾ
ਸਚੈਸਹਜਿਸਮਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਜੋਅਪੁਨਾਕੀਨੋਤਕੀਉਤਮਬਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਨਕਾ
ਤਰੀਐਜੋਰਤੇਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਣੀ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜਤੇਸਾਧੁਸਰਣਿਗੀ
ਤਿਸਹਜਮਨਿਭੁਇਓਗਾਸਬਿਰਥਕਛੁਨਰਹੀ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਹੋਹੁਕਿਪਾਲਨਾਮੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਬਿਨੋਦ
ਹਕਹੀ॥ਅਨਬਿਉਹਰਬਿਸੇਖੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਪਾਇਓਲਭੁਸਹੀ॥੧॥ਜਹਤੇਉਪਜਿਓਤੀਸਮੋਲੋ
ਬਸਤੁਅਹੀ॥ਕਪੁਨਨਕਭਰਮੁਹਰਿਕੋਇਓਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਹੀ॥੩॥੬੦॥੮੩॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ
੧॥ਰਸਨਰਮਕੇਜਸੁਰਈਅਨਸੁਖਾਦਬਿਸਰਿਸਗਲੇਭੁਲੇਨਮਸੁਅਈ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਚਰਦ

ਤਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸਿਉ ਲਿਖਲਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਜੋਤਿ ਨ ਆਉ ॥ ੧ ॥ ਜੰਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰਾਸਾ
- ਹੁਤੇ ਗੁਰੂ ਨਿਬੰਧੇ ਬਾਉ ॥ ਸਸਿਸਾਸਿਸਮਾਜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਝਿ ਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ੬੧ ॥ ੮੪ ॥
ਸਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਰਪਿਅ ॥ ਏਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ਉਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਜੈਸ੍ਵਣੀ ਮਇਅ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਦਾਨਾ ॥ ਆਦਰ ਜਾਰੈ ਉਪਪ੍ਰਗਟਾ
ਏ ॥ ਸੁਖ ਬਿਸੁਆਸ ॥ ਸੇਧ ਤੇ ਸੇਧ ਰਤੁ ਬੀਚ ਰਿਓ ਗਤਿ ਸੇਸਟ ਪੁਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਕ ਗਮਨ ਮਥਿਨੁ ਅ
ਦਰਸਨ ਲਭਿ ਪਿਉ ॥ ੨ ॥ ੬੨ ॥ ੮੫ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਚੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇ
ਖ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿ ਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ਸਤਿ ਪਰੰਸਰੁ ਸਤਿਸਾਧ ਜਨ ਨਿਤ ਚਲੁ
ਰਿਕਨਾਉ ॥ ਗੁਰਤਿ ਭਾਵੁ ਨੀਪਰਥੁ ਹਮਕੀ ਅਥਿਨਾ ਸੰਕੁਟ ਗਈ ॥ ਅਗਨੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ
ਐਸ ਗਲ ਪਟਾ ਆਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਕ ਉਜਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੬੩ ॥ ੮੬ ॥ ਸਰਗਪਤਿ
ਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਓਠ ਕੁਰਸ ਭਥਾਈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ
॥ ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਰਾਮ ਲਿਖਲਾਈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਬਨਿਆਈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭੁਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁ
ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਸੇਹਰਿ ਕਾਜ ਸੁਗਧੈ ॥ ਅਠ ਪਹਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ
ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੬੪ ॥ ੮੭ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਜੀਵਨ ਤਉ ਗੰਠਿ ਐਹ ਰਿਪੋਖਾ ॥ ਕਰਹੁ
ਵੇਪਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮੋਹ ਨੋ ਟੋਰੈ ਚਰਮ ਕੀਰਿਖਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ਕਹਤੁ ਤਤਕਿ ਛੁਸਾ ਤਿਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਕਿ
ਅਸੇਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿਆ ਨ ਜੇਚਾਹਤ ਤਕੇ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਕਲੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਸਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਆਨਨ ਮਾ
ਭਰੇਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਮਗਨੁ ਮੇਰਿ ਪੁਰਨ ਮਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੨ ॥ ੬੫ ॥ ੮੮ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫
॥ ਸਿਮਰਨ ਰਮੈ ਕੋਇ ਕੁਨਾ ॥ ਕਲ ਮਲ ਦਗ ਧੋਹਿ ਧਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ॥
ਆਨ ਜੰਗ ਬਿਥਾਸੁ ਮੁਖ ਪਾਲਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਓਠ ਕਟ ਗਿਆਨਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੁਟੈ ਜਗਟੀ ਸਭੁ ਕ
ਨੁਖ ਧਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਕਨਿ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵੁ ਦਾਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਜੀਵੈ ਬਿਨਾ ਜਿਤਾਇ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ੮੯ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਪੂਰਤੁ ਸੇਈ ਜਿ ਪੂਰ
ਦੀਲਾਗੈ ॥ ਸੇਈ ਪਰੰਪਰਾ ਸੇਈ ਬਖਸ਼ਿ ਪਰੰਪਰਾ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਬਲ ਬੰਚਕ ਰੋਜ ਜਾਗੈ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰਤੁ
ਹੀ ਪੂਰਾ ॥ ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗਿਆ ਸਾਕਥਿ ਰਚਿਓ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਨਾ ॥ ਸੇਈ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਸੇ
ਭੁ ਸੇਵਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਨਾਨਕ ਸੇਧ ਦਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬੭ ॥ ੯੦ ॥ ਸਰਗਪਤਿ
ਸਾਰੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨੀ ॥ ਬਿਬੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਨ ਮਰਸੁ ਪੀਵਨੀ ॥ ੧
॥ ਜਗਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੁਰਤਨ ਮਨ ਤਨ ਭੀ ਤਰਿ ਸੀਵਨੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੁ ਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ

[illegible]

ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਰੁ ਸਰੁ ਤੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅਨਨੁ ਭੁਜੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਖ ਹਿਤਿ ਵੀ
ਨਦੁ ਤੁ ਮੇਰੇ ਨੈਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਬਹੁ ਹਿਨ ਜਨਮ ਧਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸਤੀ
ਸਰਣੀ ਜਿਉ ਤੁ ਦੇਵਿ ਦੇਵੈ ਚਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੮੮ ॥ ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ५ ॥ ਮਨ ਰੇ ਨ ਮੋਕੇ ਸੁਖ
ਸਾਗ ਅਨਕ ਮਥਿ ਕਾਰ ਮਾਇ ਅਸ ਗਲ ਦੀ ਸਹਿਛਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਧ ਕੁਪ ਪਤਿ ਤਪੁ ਟੀਨ ਰਕ
ਘੋਰ ਬੁਧਾਨਾ ਅਨਿਕ ਜੇ ਨੀ ਕੁਮਤ ਧਾਰਿਓ ਕੁਮਤ ਬਾਰੇ ਬਾਗ ॥ ੧ ॥ ਪਤਿ ਤਪੁ ਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਦੀ ਨਕਿ
ਨਪਾਧਾਗਾ ਕਰਿ ਜੇ ਨਿਨਾਨ ਕਦਾ ਨੁ ਮੈ ਗੋਸਾਧ ਸੰਗਿ ਉਧਾਗ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੮੯ ॥ ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫
ਅਬਿਰਜਿਤ ਰਮੇ ਪਰਤਾਪਾ ਅਧਿਧਿਆਇ ਪਿਪਾਸਿ ਸੁਨ ਸੀ ਬਿਨ ਸੇਤੀ ਨੈਤਾਪ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ॥ ਤਿਸ ਨ ਬੁ
ਝੀ ਪੁਗਨ ਸਭਾ ਸਾਧੂ ਕੇ ਸੇਗ ਸੰਤ ਪਾਗੁ ਟਗਾ ਵਤ ਅਉਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਮਾਭ ਮਧਾਪ ॥ ੧ ॥ ਬਮੇ ਹੋਧ
ਸਿਰੁ ਮਟ ਮਤ ਸਰਸਾਧੂ ਕੇ ਸੰਗਿ ਖਾਪਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟ ਨਾਹੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੧੦੦ ॥
ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਤੁਰਨ ਮਥਿ ਹੁਸੰਸਾਗ ਤਿਪਤਿ ਨੇਹੇ ਵਤ ਭੁਕਰੀ ਅਸਾਇ ਰੁਠਾ ਗੋਬਿਧਿ
ਅਛਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ॥ ਪਾਇ ਰੁਗ ਫਿਰੀ ਮਾਪਿ ਭੁਲਾਇ ਜਿਨ ਮਤ ਬਾਰੇ ਬਾਗਾ ਧਰਿ ਕਾਸਿ ਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿ
ਮਰਿ ਜਿ ਮਕੰਕਰ ਕਰਤ ਭੁਮਾਗ ॥ ੧ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਿ ਅਸੰਤਹ ਕੀਰਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ
ਵਸੁ ਪੁਰੁਜ ਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੇ ਅਧਾਗ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮੈਲ ਧਰਿ ਕੇ ਨ ਮਥਿ
ਜੀਉ ਤਿਨਿ ਪੁਰਿਸ ਚੈ ਅਪਿ ਭੁਲਾਇ ਮਥਿ ਬੈਰਗੁ ਫਿਰੀ ਪੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੁਮਤ ਬਤੁ
ਜੀਭਿ ਤੀਕਤ ਰੁਪਾਈ ॥ ਪੁਰਾਸਤੈ ਗੁਰ ਸਹਜਿ ਨ ਭੋਟਿ ਅਸ ਕਤੁ ਅਵੈ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪੁਰੁ
ਮੇਥ ਦਭੇ ਤੁਮ ਪੁਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ ਨਾਨਕ ਦਸਤੀ ਸਰਣਾਈ ਰੁਵ ਜਲੁ ਉਤਰਿ ਚਿਪਾਗ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ੧੦੨ ॥
ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਕੁਣ ਬਾਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈ ਐ ਪਰਮੇਸਵਰ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਕੇ ਭੁਅਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ॥ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ਅਉਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨ ਸੇਮਾਇ ਅਮਾਦਾ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਅਨਹ
ਦੁਖ ਨਿਬਟੈ ਬਹੁ ਹਿਨ ਭੁਏ ਬਿਖਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸਨਕਾਦਿ ਕਬੂਰ ਮਾਦਿ ਕਥਾ ਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ਪੀਵਤ
ਅਮਿਓ ਮੋਨੇ ਹਰ ਧਰਿ ਰਸੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਧਰਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਕੀ
ਨੇਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟਾ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਟੀਥ ਕਤ ਨੀਕਤ ਹਾਹੀ ਛੋਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ॥ ਮਹਾ ਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆਪੀ ਸਿਰਉ
ਠਈ ਪੋਟਾ ਉਪਰਿ ਗਈ ਮਾਧਿਨ ਹਿਭੀ ਤਰਿ ਜਮ ਹਿਕਾਸੇ ਝੋਟਾ ॥ ੧ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧ ਭੁਅਨਿਕ ਜੇ
ਨੀਝੇਟਾ ਰੁਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ ਛੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫
ਅੰਧੇਖ ਵਹਿ ਬਿਬੁ ਕੇ ਗਟਾ ਕਾਨੈ ਨ ਸੁਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸੁਰੁ ਟਿੰਜਿ ਸੁਗਇ ਭੁਰੁ ਘਾਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹੁ ॥ ਅਨਾ
ਬਰਦ ਏਉ ਦੁਲੇ ਪੋਖਰਿ ਮਾਇ ਅਗਈ ਅਹਾਟਿ ॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਵ ਹਿਕ ਬਹੁ ਨਾਕਹਿ

ਭੁਟੀ॥੧॥ ਜੇਦੁਜਮਦੁਤੀਅਇਸੀਅਠਿੰਦੇਵਹਿਉਭੁਏਪਰਿਮਟਕਾਨਨਕਅਪਤਕਟਾਂਗ
ਸਕਦਿਲਾਈਮਹੁਅਪਨਕੀਨੋਟਾ॥੨॥੮੨੪੧੦੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਭੁਟੀਨਿਵਰ
ਅਪਥੀਚਾਜਨਕਰਾਖਅਪਿਸੁਅਮੀਬੇਖੁਕਦਿਅਏਪਧੁਚੀਮੀਚਾ॥੧॥੪੪੬॥ ਉਸਕਕਦਿਮੇ
ਇਨਸੁਟਣੀਕਹੀਨਬੈਸੁਪਦੈ॥ਈਹੰਤੁਪੁਅਗੈਨਰਕੁਭੰਚੈਬੁਜੇਨੀਭਰਮਾਦੈ॥੧॥ਪੁਗਟਭੁਇ
ਖੰਡੀਬੁਧਮੀਕੀਤਾਪਣਪਾਇਅਨਨਕਸਰਦਿਨਿਰਭੁਏਕਰਤੇਕੀਅਨੀਦਮੰਗਲਗੁਣਗਇਨਾ
੮੩॥੧੦੬॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਵਿਸਾਹਿਲਤਬਹੁਪਰਕਾਪੁਰਨਹੋਤਨਕਤਪੁਬਤਹਿਅੰ
ਰਤੀਹਾਰੀ॥੪੪੬॥ ਸੰਤਿਸੁਖਨਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੈਵਿਸੁਬਿਉਹਰੀਅਪਪਰਕਾਕਢੁਨਜਾਨੈਕਮਹੇ
ਹਿਜਰਿ॥੧॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਦਖਿਬਿਅਪਿਟਿਸਲੇਵੁਤਗਿਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਨਕਸਦਸਕ
ਹਿਰਾਰੀ॥੨॥੮੪੧੦੭॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਦਨਕੀਮਹਿਲੀਨਾਨਿਮਖਪਰਾ
ਸਿਮਰਿਸੁਅਮੀਜੀਉਪਿਭੁਜੇਨੀਦੀਨਾ॥੧॥੪੪੭॥ ਖਤਪੀਵਤਸਵੰਤੁਪੀਅਨਮੁਸਿਮਰਤਪੀਨਾਨਾਤੁ
ਉਦਰਬਿਲਲਾਟਕਰਤਤਹੋਵਤਈਨਾ॥੧॥ਮਹਾਅਦਬਿਕਾਰਬਾਅਨਿਕਜੇਨੀਬੁਮੀਨਾਗੋਬਿੰਦਖੇਸਰੇ
ਵਨਦੁਖਗਤੀਅਹਿਸੁਖਾਨਕਹਰਿਪਦਚੀਨਾ॥੨॥੮੪੧੦੮॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮਾਈਗੀਚਰਾ
ਫਿਟਗੀ॥ਵਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਮਹੁਮੇਹਿਉਰਮਰਿਜਾਤਬਹੀ॥੧॥੪੪੮॥ ਅਗਹਅਗਾਧਿਉਰਮਬਿੰ
ਕੀਮਤਿਜਤਿਨਕਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਧੁਰਿਗਰਿਸ੍ਰਬਮਹੀ॥੧॥ਦੀਨਦਾਇਅਲਪ
ਅਮਨਮੋਹਨਮਿਲਿਸਾਧਹਕੀਨੋਸਰੀ॥ਸਿਮਰਿਸੇਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨਨਕਜਮਕੀਭੁਰਿਗਨਛਰੀ॥੨॥੮੪
੧੦੯॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮਾਈਗੀਮਹੁਮੇਰੋਮਤਦਰੋ॥ਪੇਖਿਦਇਅਲਅਨਦਤਖਪੁਰਾ
ਰਸਿਲਪਿਭੁਮੇਰੇ॥੧॥੪੪੯॥ ਨਿਰਮਲਭੁਏਉਜਲਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁਰਿਨਹੋਵਤਕਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇ
ਗੀਰਚੀਉਦੇਪੁਰਖਅਪਰੇ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਸਿਰਬਸੁਦੀਨੇਦੀਪਕਭਉਓਜਗੋਨਨਕਨਮਿਲਾ
ਬੈਰਗੀਕੁਲਹਸਪੁਰੀਤਰੇ॥੨॥੮੪੧੧੦॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮਾਈਗੀਅਨਸਿਮਰਿਮਰਿ
ਅਤਿਅਗੋਬਿੰਦਜੀਅਨਕੋਟਤਮਾਇਅਸੀਹਿਲਪਟਹਿ॥੧॥੪੫੦॥ ਨਾਮੁਬਿਸਰਿਚਲਹਿਅਨਮਨੀ
ਰਕਯੋਰਮਹਿਪਰੀ॥ਅਨੀਕਸਜਾਈਗਣਤਨਅਦੈਗਰਭੈਗਰਭਿਕੁਮਾਰੀ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੋਸੇਪਤਿਵੰਤੋਨਨਕ
ਸਰਦਿਸਮੀਰੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਾਵਹਿਜਾਹਿ॥੨॥੮੪੧੧੧॥ ਸਾਰਗਪਤਿ
ਅਹਿਕਟੀਕੁਟਿਲਰਕੁਠਾਗਿਕੁਮਬਨਦਹਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਰਮਨਅਪਰਹਾਰੀ॥੧॥੪੫੧॥ ਕਮਹੋਰੇ
ਪਰਹੀਅਕਦੇਸਪੁਕੋਸੀਕੇਮਰੇ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆਬਹੁਰਿਨਜੁਐਹਾਰੀ॥੧॥ਅਠਪਦਾਰਭੇ
ਕੁਣਗਾਵਹੁਪੁਰਨਸਥਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਨਕਦਸਨਿਦਾਸੁਜਨਤੇਰਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰੀ॥੨॥੮੪੧੧੨॥

ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਸਾਧਸੰਗੇਗਾਦਰੇਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੧॥
ਗੁਣਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਲੋਚਨਿਰਿਗਦੇਲਗੋਬਿੰਦਮਨੁ॥ ਜਿਸਹਿਖਿਪਚੁਰੇਇਮੇਰਸੁਅਮੀਤੁਰਨਤਾ
ਕੇਕਮੁ॥੧॥ ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਰੋਰੰਜਨੁਤਿਸੁਜਨੈਸਗਲਜਤਨੁ॥ ਬਿਨੁਪਲੁਬੇਸਰੁਹੀਮੇਰੇਕਰਤੇਇਹੁਨਾਨਕਮੁ
ਗੋਦਨੁ॥੨॥੮॥੧੧੩॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਫੁਟਸਰਬਬਈਮੇਹੁਅਨਦਮੰਗਲਗਉਹਰਿਜ
ਤੁਪਨਪ੍ਰਗਟਿਓਨਿਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰਿਕੁਟਦਹਦਿਸੇਜਲਨਿਪਿਉਨਬਉਨਕੇਹੁ॥ ਕ੍ਰਿਪਨਿਪਿਗੋਬਿੰਦ
ਪੁਰਨਜੀਅਦਾਨੁਸਭਦੇਹੁ॥੧॥ ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸੁਅਮੀਸਤਿਸਾਧਸੰਗੇਹੁ॥ ਸਤਿਤੇਜਨਜਿਨਪਰਤੀ
ਕੁੰਭਿਜੀਨਾਨਕਨਹਰੁਮੇਹੁ॥੨॥੮॥੧੧੪॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਨਾਮਪ
ਰਾਸਜਨਮੀਤਸਹਾਈਤੁਮਹੀਤੁਮੇਰੇਪਰਦਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਰਿਜਿਮੇਰੇਮਾਥੇਸਾਧਸੰਗਿਗੁ
ਣਗਾਏਹੁਤੁਮਗੀਰਿਪਤੇਸਭਫਲਪਏਰਸਕਿਰਮਨਾਮਪਿਆਏ॥੧॥ ਅਬਿਚਲ੍ਹੀਵਪਰਈਸਤਿਹੁ
ਰੇਕਬਹੁਰੇਲਤਨਾਹੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜਬਭਏਦਇਆਰਾਸਰਬਸੁਖਾਨਿਪਿਪਾਹੀ॥੨॥੮॥੧੧੫॥੮
ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਿਬੰਧੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾਲਾਭੁਹਾਰੇਗੁਣਗਾਇਨਿਧਿਧਨੁਬਿਬੇਖਾਰਿਅ
ਭੇਖਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੰਤੋਖੇਅਪਨਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਿਆਇਆਰਤਨਜਨਮੁਅਪਰੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿ
ਕੰਨੇਨਪਾਇ॥੧॥ ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲੋਗੋਬਿੰਦਕੁਇਆਸਪੁਸੰਗਾ॥ ਹਰਿਚਰਨਰਸਿਨਾਨਕਪਾਈ
ਹਗਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਿਓਰੁਹਾ॥੨॥੮॥੧੧੬॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ੮੫॥ ਮਾਈਗੀਪੇਖਿਰਹੀਬਿਸਮਾਦਾਅ
ਰਦਪੁਨੀਮੇਰਾਮਨੁਮੇਰਿਓਅਚਰਜਤਕੇਸੁਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਤਪਿਰਬੰਧਪਹੈਸੋਈਮਨਿਹਰਿਕੋਅਹਿ
ਕੁਦਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਏਗੁਨਗੋਬਿੰਦਬਿਨਸਿਧਿਸਭਪਰਮਦਾ॥੧॥ ਸੋਗੀਲਪਟਿਰਹੀਚਰਨਹਸੰਗਿਕੁਮਰੈਸਰ
ਲੇਖਦਾ॥ ਏਕੁਅਪਰੁਨਾਨਕਜਨਕੀਆਬਹੁਰਿਨਜੋਨਿਕ੍ਰਮਦਾ॥੨॥੮॥੧੧੭॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫
੮੬॥ ਮਾਈਗੀਮਾਤੀਚਰਣਸਮੁਹਾਏਕਸੁਬਿਨੁਹਉਆਨਨਜਾਨਉਤਤੀਅਭਉਸਭਲੁਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿ
ਅਗਿਗੋਪਾਲਅਵਰਜੋਕਰਣਤੇਬਿਖਿਆਕੇਖੁਹਾ॥ ਦਰਸਪਾਸਮੇਰਾਮਨੁਮੇਰਿਓਕਾਢੀਨਰਕਤੇਧੁਹਾ॥
੧॥ ਸੰਤਪਸਾਦਿਮਿਲਿਓਖੁਦਾਤਾਬਿਨਸੀਹਉਮੈਧੁਹਾ॥ ਰਾਮਰੀਗਿਰਤੇਦਾਸਨਾਨਕਮਉਭਿਓਮਨੁਰਨੁਚੁਹਾ॥੨॥
੮੮॥੧੧੮॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਨਸੇਕਚਕੇਬਿਉਹਾਗਾਰਾਮਭਜੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੈਜ
ਕਮਹਿਸਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਈਤਉਤਨੇਰੋਲਿਕਤਤੁਨਮੁਹਿਰਦੈਧਰਿ॥ ਗੁਰਚੂਨਬੋਹਿਥਮਿਲਿਓਗੀਉਤਰਿ
ਬੰਸੰਸਗ॥੧॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਗਹਿਓਸਰਬਨਾਥਅਪਾਗਾ॥ ਹਰਿਨਾਮਨਾਮੁਤੁਪੀਉਨਾਨਕਅਨਰਸਸਤਿ
ਬਗ॥੨॥੮੯॥੧੧੯॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤਤੇਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਅਹਬਿਕਾਰਮੇਹਮਦਮਾਤੋਸਿਮ
ਰਤਾਰਿਹਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਤੇਨਾਰਾਇਣਤਿਨਕੇਦੋਖਜਗੇਸਫਲਦੇਹਪਾਨਿਓਇਜਨਮੇਪ੍ਰਕ੍ਰਕੈਸ

ਗਿਰਥੇ॥੧॥ ਚਰਿਪਦਾਰਥਾਸਟਦਸਸਿਦਿਸਤੁਪਰਿਸਾਧੁਲੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਪਰਿਜਾਬੁਛਿਪਰ
ਲਾਗਿਪਥੇ॥੨॥੯੭॥੧੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਚਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਖੀ॥ ਮਨਿਤੀਯ
ਨਿਏਹੀਸੁਖਚਹਤਪ੍ਰਭਵਰਸੁਦੇਖਹਿਕਬਾਖੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੁਬੇਅੰਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਗਾਰਿਤੋਨੇ
ਇਨਲਾਖੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਅਕਰਿਸਰਬਸੁਅੰਤਰਿਰਾਖੀ॥੧॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਧੁ
ਹਬਾਟੀਰਸਨਭਾਖੀ॥ ਜਪਿਰਾਮਨਮੁਨਾਨਕਾਨੇਸਤਰੀਐਹੋਰੁਦੁਤੀਆਬਿਰਥੀਸਾਖੀ॥੨॥੯੮॥੧੨॥
ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੁਮਾਖੀ॥ ਜਹਦੁਹਗੰਧਤਹਤੁਬੈਸਹਿਮਹਾਬਿਥਿਆਮਦਰਾਖੀ॥
ਮਹਾਉ॥ ਕਿਤਹਿਅਸਥਨਿਤੁਟਿਕਨੁਪਦਹਿਇਹਿਬਿਧਿਦੇਖੀਆਖੀ॥ ਸੰਤਾਬਿਨੁਰੋਕੋਏਛੁਰਿਅਸੰ
ਰੋਗੇਬਿਦਕੀਪਾਖੀ॥੧॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਰੋਮੋਹੇਬਿਨੁਸੰਤਕਿਨੈਨਲਾਖੀ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਰਤੀਰ
ਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਦੁਸਾਖੀ॥੨॥੯੯॥੧੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਮਾਈਗੀਕਟੀਜਮਕੀਛ
ਮਹਾਉ॥ ਰਿਜਪਤਸਰਬਸੁਪਾਏਬੰਢੇਕੁਸਤਉਦਾਸ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕਰਿਅਪੁਨੇਉਪਜੰ
ਰਸਪਿਆਸਾਸੰਤਸੀਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਬਿਨਸੀਤੁਤੀਆਆਸਾ॥੧॥ ਮਹਾਉ॥ ਦਿਆਨਅਟਵੀਤੇਕੇ
ਰਗੁਸੰਤਕਹਿਓਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਸੇਹਰਿਨਾਨਕਰਤਨੁਲਹਿਓ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰਗਪਤਿ
ਸਾਹੀ॥੫॥ ਮਾਈਗੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਬੋਗਾਦਰਸਨਰਚਿਤਪਿਆਸਮਨਿਉਦਰਸਕਤਕੋਟੀਤੋਗਿ॥੧॥ ਰਹਾ
ਮਾਪ੍ਰਨਮਾਨਪਤਿਪਤਸੁਤਬੰਧਪਹਰਿਸਰਬਸੁਪਨੁਮੋਗਾਧਿਗੁਸਰੀਰੁਅਸਤਬਿਸਟਕ੍ਰਿਮਬਿਨੁਹਰਿਜਾ
ਹੋਗਾ॥੧॥ ਭਇਓਧਿਪਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਾਪੁਰਬਥਾਜੋਗਾਨਾਨਕਸਰਦਿਕ੍ਰਿਪਨਿਧਿਸਗਰਬਿਧਿ
ਓਆਨਤਿਹੋਗਾ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਉਨਿਸੋਇਚਰਨਕਮਲ
ਨੁਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾਧੁਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਿਤਦੁਤਾਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਾਕਨੁਪੋਇ॥ ਜਨਮਮਰ
ਕਰਅੰਕਹਰਿਕਟਿਛੁਡੋਏਇ॥੧॥ ਪਰਾਪੁਰਬਿਜਿਸਹਿਲਿਖਿਆਬਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥ ਰਵਟਭੁਣਗੋਪਲ
ਰਤੇਨਾਕਾਸਦੁਜੋਇ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਚਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਗਾਹਰਿਬਿਨ
ਜੁਅਨਿਰਾਚਹਿਮਿਥਨਸਭਬਿਸਥਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿਭੁਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪਹੋਦੁਤਖਗਾਚਰਨਕਰਿਦ
ਸਾਇਹਿਰਦੈਬਹੁਰਿਜਨਮਨਮਾਗਾ॥੧॥ ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਰਾਖਿਲੀਨੇਏਕਨਾਮਅਧਾਗਾਦਿਨਰੋਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾ
ਉਖਭੁਜਲਦਰਬਗਾ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਮਾਨੀਰੁੰਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ॥ ਸਾਧਸੰਦਿਮੇ
ਹਰਿਗੁਨਗਾਏਬਿਨਸੀਸਰਾਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪੁਨਿਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰੁਭਖਿਪੁਰਿਕਿਅ
ਸਰਬਦੁਖਅੰਨੰਦਪਾਨੇਹੋਰਕੁਰਦਰਸਧਿਆਨੀ॥੧॥ ਨੀਕਟਿਦਰਤਨਿਸਾਸਦਾਸੁਹਾਗਨਿਦਹਦਿਸਸਾਦਿਜ
ਅਪ੍ਰਿਅਰੰਗੀਗੀਰਤੀਨਗਾਇਨਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਨੀ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਰੁਮਰਾ

ਸੋਈ ਸਾਤੁ ਮਹਿ ਪਛਾਨੁ ਸਾਕੁ ਤੁਮਹਿ ਸੰਗਿ ਰਖਨ ਹਾਰਤੁ ਮੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਤੂ ਹਮਰੇ ਹਮਤੁ ਮਰੇ ਕਹੀ
 ਭੈਰਵੁ ਰਿਤੁ ਮਹੀ ਰਖੇ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪ ਕੋਈ ਲਖੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕ
 ਤੁਕਾ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਅੰਜਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੁਰਨਾਨ ਕੁ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ੧੦੫ ॥ ੧੨੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਅਰੁ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਜੇ ਅਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਗਾ ਮਾਨ ਮੇਹੁ ਨ ਬੁਝੁ ਤ ਬਿਸਨਾ ਕਲਕਸ
 ਸੰਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਥਾਤ ਪੀਫਤ ਹਸਤ ਸੇਵਤ ਅਉ ਸਬਿਤੀ ਅਸਗਾਨ ਰਕਉ ਦਰਕੁ ਮੰਤ ਜਲ ਤੇ ਜਮਹਿ ਕੀ ਨੀਸ
 ਗ ॥ ੧ ॥ ਪਰੇ ਹੋ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿਦਾ ਪਾਪਰਤ ਕਰਣੁ ਗਾ ॥ ਬਿਨਸਤਿ ਗੁਰਬੁਝੁ ਨਾਹੀ ਤ ਮੇਹ ਮਹੀ ਅੰਧਾਗ ॥ ੨ ॥ ਬਿ
 ਧੁਰਉ ਗੀਖਇ ਪੁਠੈ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨ ਹਗਾਗੇ ॥ ਬਿਦਲੁ ਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿ ॥ ੬ ॥ ਨਿਅਰੇ ਮਾਤੈ ਗਮਤਿ ਅਰੰਕਾਗ ॥ ੩ ॥ ਕ
 ਰਿਕੁ ਰਪਾ ਪੁਰਸੰਤ ਰਖੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਗ ॥ ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੨੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਪੜਤਲਾ ॥ ਅਰੁ ੬ ॥ ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੋਲ ॥ ਕਿਕਰੀ ਬਿਕਗਾ ਦੇ ਖੁਰੀ ਬੀਚਰ
 ॥ ਗੁਰਸਬਦੁ ਪਿਆਇ ਮਹਾਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰੇ ਗਕਰੀ ਮਹਾ ਕੋਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸੁਪਨਾ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ॥ ਮਿਥਿ ਸਿਥਿ
 ਨ ਬਹੁ ॥ ਸਖੀ ਕਇ ਮੇਹਿ ਮੇਹਿ ਲੀਪੁ ਅਪੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਗੀਤਿ ਤਿਪਾਗਾ ॥ ਪੁਰੁਸਦਾ ਰੀਦਇ ਅਗਾ ਕੀ
 ਏਨਾਨ ਅਨਰੁਚੀ ਮੇਹ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਬਚੀ ਮੇਹ ॥ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਏ ॥ ਅਬਰਹੇ ਜਮਹਿ
 ਮੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕੰਚਨਾਬਹੁ ਦਤ ਕਰਾ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਅਗੰਧਾਰਾ ॥ ਮਨ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਪ
 ਦਿਕਰਤਾ ॥ ਨਾਹੀ ਰੇਨਾ ਮਤੁ ਲਿਖਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਚਰਿ ਬੇਦ ਜਿਦੁ ਹਭਨੇ ॥ ਦਸ ਅਸਟ ਖਸਟ ਸੁਦ
 ਨਾਨੇ ॥ ਨਾਹੀ ਤੁਲਿਹੈ ਬਿਦਨ ਮੁਧੁਨੇ ॥ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਗੇ ॥ ੧ ॥ ਬਰਤ ਸੰਧਿ ਸੋਚ ਚਾਗਾ ॥ ਕ੍ਰਿਅ ਭੈਟ ਨਿਰਾਹਗਾ ਅ
 ਪਸ ਕਰਤ ਪਾਕਸਾਗਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾ ॥ ਪੁਪਦੀ ਪਕਰਤੇ ॥ ਹਿਨ ਮਤੁ ਲਿਖਨ ਲਗੇ ॥ ਗਮਦਇਆ ਰਜੁ ਨਿ
 ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨੈਨ ਪੇਖਉ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਨਾ ਅਮਿਸਟ ਲਗੇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸਰਗ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥
 ਨਮਾ ਮਹਾਮਜਾ ਪਿਰਮਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਗੇ ॥ ਕਮਲੇ ਪਲੇਭੁ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ਭਏ
 ਹਿਪਲ ਬਥਿਅ ਪਨਿਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨ ਸੇਕੁ ਮੇਹ ਅੰਧਟੁ ਏਮਾਇਆ ਬੰਧਾ ॥ ਪੁਰਨ ਸਰਬਤੁ ਠਾਠੁ ਰੁਨਹ ਕੋਉ ਬੈਰਾ
 ਈ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇਖਗਏ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸਰਗ
 ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖ ਹੁ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਨਿ ਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸੁਦਨ ਸੁਨਨ ਭਗਤਿ ਕਰਨ ਅਨਿਕ ਪਾ
 ਤਿਕ ਪੁਨਹ ਚਰਨਾ ॥ ਸਰਨ ਪਰਨ ਸੁਆਨ ਬਾਨ ਬਿਸਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪੀਤਿ ਨੀਤਿ ਨੀਤਿ ਪਦਨਾ ਮਹਿ ਮਹਾਪੁਨੀਤ ਸੇ
 ਵਰਭੈ ਦੁਰਿ ਕਰਨ ਕਲਿ ਮਲ ਦੇਖ ਜਰੇ ॥ ਕਹਤ ਮੁਤ ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ਰੂਤ ਜਨ ਮਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰਭੂਤ ਨਾਨਕ ਤੁ

ਬੀਚਰੇ ੨੫੪ ॥ ੧੩੩ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਨਾਮਭਗਤਿਮਾਹੁਸੰਤਤਿਆਗਿਸਗਲਕਮੀ ॥ ੧ ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਹਰਿਧਿਅਇਗੁਨਹੋਬਿਦਸਦਾਗਾਇਹਰਿਜਾਨਕੀਰੇਗੁਬੰਛੁਦੈਨਹਾਰੁਸੁਖਮੀ ॥ ੧ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥
 ਲਸੁਖਬਿਸਮਾਨਦਾਅਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਛੁਨਹਿਤਸਾਸਿਮਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਏਕਸਰਗਹੋਬਿਦਸਾ
 ਸੰਸਾਰਸਗਲਤਪਰਨਾਨਾਦਰੁਪਸਾਧਸੰਗਨਾਨਕਪਾਰਗਰਮੀ ॥ ੨ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਗੁਨਲਾਲਕਾਦਉਗੁਰਦੇਖੋ ॥ ਪੰਚਤੇਏਕਛੁਟਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿ
 ਜਾਇਮਾਨੁਤਿਅਗਿਮੇਹਾ ॥ ਏਕੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਸੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਇਉਚੈਗੁਣਨਿਧਾਨਸਾ
 ਲਾਸਪੁਰੀ ॥ ਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਰੁਤੋਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧੩੫ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਮਨਿਬਿਰਹੈਗੀ ॥ ਖੋਜੀਤੀਦਰਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਪੁਸੰਤਨਸੇਦਿਕੈਪ੍ਰਿਯੀਅਰੈਧਿਅਇਓਨਾਨੰਦੁ
 ਪੀਪੇਖਿਕੈਹਉਮਹਲੁਪਾਦਉਗੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮਕਰੀਸਭਤਿਆਗਿਕੈਪਉਸਰਟਿਪਰਉਗੀ ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਮੀ
 ਰਿਮਿਲੇਹਉਗੁਰਮਨਦਉਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਐਸੀਉਇਪਰੀ ॥ ਜਾਤਤੇਦੀ
 ਮਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮਤਰਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈਮਨੁਸੰਤਨਪਹਿਬੋਰਾਇਓ ॥ ਜਾਤਿਜਨਮਕੁਲਖੋਈਐਹਉ
 ਦਉਹਰਿਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਲੋਕਕੁਟਬਤੇਟੁਟੀਐਪੁਰਕਿਰਤਕਿਰਤਕਰੀ ॥ ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕਸੇਦਿਏ
 ਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧੩੭ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਲਲਲਲਮੇਹਨਹੋਪਲਤੁ ॥ ਕੀਟਹਸਤਿਪਾਖਣਜੰਤਸ
 ਬਮੈਪ੍ਰਤਿਪਲਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਨਹਦੁਰਿਪੁਰਿਹਜੁਰਿਸੰਗੇ ॥ ਸੁੰਦਰਸਾਲਤੁ ॥ ਨਹਬਰਨਬਰਨਨਹਕੁਲਕੁ
 ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਕਿਰਪਲਤੁ ॥ ੨ ॥ ੧੩੮ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੈਮੇਲਚੈਦੁਖੁ
 ਹੋ ॥ ਉਪਜਤਾਬਿਕਰਦੰਦਗਉਪਰੀ ॥ ਨੁੰਤਕਰਸੁੰਦਰਮਨਿਗਭਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਾਲਖੋਹੋ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਉ ॥ ਤੀਨਿਭਉਨੇਲਪਟਾਇਰੀ ॥ ਕਚਕਰਮਿਨਜਾਤਿਸਹੀਉਨਮਤਅੰਧਪੰਧਰਚਿਤਜੈਸੇਮਹਸਾਗਰੋਹੋ
 ॥ ਉਪਰੋਹਰਿਸੰਤਦਾਸਕਾਟਿਦੀਨੀ ॥ ਜਮਕੀਛਸਪਤਿਤਪਦਨਾਮੁਜਕੋਸਿਮਰਿਨਾਨਕਉਹੋ ॥ ੨ ॥ ੧੩੯ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹ

ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥ ॥ ਗੁਸਾਈਪਰਤਪੁਤੁਹੋਰੀਠਾ ॥ ਕਰਨਕਰਾਦਉਪਇਨ
 ਦਨਸਗਲਛਤਪਤਿਬੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਰਾਣਾਉਰਾਜਭਏਰੀਕਾਉਨਿਛੁਠੇਕਹਣੁਕਹਾਇਓ ॥ ਹਮਰਾਜਾਸਰ
 ਸਲਾਮਤਿਤਕੋਸਗਲਪਟਜਸੁਗਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਉਪਮਾਸੁਨਹੁਰਾਜਨਕੀਸੰਤਹੁਕਹਤਜੇਤਪਹੁਚਾ ॥ ਬੇਸੁਮਰਦਨ
 ਹਵਤਰਾਉਚੈਹੀਤੇਉਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਦਨਿਪੋਰੇਇਓ ॥ ਸਗਲਮਕਾਪਾਦਕਕਾਸਟਸੰਗੇ ॥ ਨਿਭਪਗਟਿਕਰਿਰਖੇਏਕੋ
 ਨਕਿਸਹੀਸੰਗੇ ॥ ੩ ॥ ਪਦਿਪਟਿਕਥਾਰਾਜਨਕੀਚਲੈ ॥ ਪਰਿਪਰਿਤੁਝਹਿਉਮਾਹਾ ॥ ਜੀਅਜੀਤਸਭਪਛੈਕੀ
 ਪ੍ਰਥਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰਨਾਸੁਆਪੇਕਰਣਾਮਸਲਤਕਾਹੁਟੀਧੀ ॥ ਅਨਿਕਜਤਾਕਰਿਕਰਹਿਦਿਏ

ਜਿਸਦੀ ਜਾਤਿ ॥੫॥ ਧਰਿ ਭੁਗਤ ਧਰਿ ਰਖੇ ਅਪਨੇ ਦੀਨੀ ਨਾ ਮੁਢ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿਕ ਗੀਅਦ ਗਿਅਾ ਜਾ ਕੀ ਤੇ ਤੈ
 ਦੇ ਭਾਈ ॥੬॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਏ ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਤੇ ਨ ਕੇ ਅਦ ਗਨ ਸਭਿ ਪਰ ਰਿਸਾ ਭਿਨ ਬਉ ਦੇ ਖਿਭ ਏ ਕਿਰਪਾਲਾ
 ਤੇ ਨ ਭੁਏ ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ ॥੭॥ ਹਮਾਨੇ ਨੀ ਚਤੁ ਮੇਢੁ ਸਾਧਿਕੁ ਦਰਿ ਰਉ ਟ ਬੀਚਾਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਗੁਰਦਰ
 ਸੁਦੇ ਕੋ ਨ ਕਨ ਮੁਅਧਾਨਾ ॥੮॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਗ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ੫੭੬ ॥ ਅਮਰ ਅਮਰਾ ਪਿਸੁਨੁ ਜਨ ਬਥਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਚਰ ਜਸ ਭਾ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮ ਕਾਗੁ ਗੁਰ ਨਿਰਪਤਿ ਬੁਨਗਾਇ ਅਪਗਾਮ ਨ ਭੀ ਤਰਿ ਤੈ ਪਰਗਾ ਸੁਖ ਗਿਆਨੁ ਮੰਜਰੁ
 ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਮਿਭਿਨ ਹੀਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾ ਸੇਭਾਤ ਕੀ ਅਪਰਾਪਾਗਾ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜ ਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾ
 ਜਾ ਸੋਗ ਰਖਵੁ ਹਰੁ ਮਹਿਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਗਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜ ਕੇ ਬੇਦ ਪੁਨਿਕ ਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸ ਪਿਆਨੁ ਕਰਹਿ ॥
 ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ਅੰਸਾ ਅਦਤਾਗਾ ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਭੁਏ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਪਦਨ ਪਾਦਕ ਅਰੁ ਨੀਗਾ ਅਨਿਕ ਰ
 ਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧੀਗਾ ਅਨਿਕ ਸੁਰਸ ਸੀਅਰੁ ਨ ਖਿਆਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਬਹੁ ਭੀ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਬਸੁਪ
 ਅਨਿਕ ਕਾਮ ਪੇਨਾ ਅਨਿਕ ਪਰਜਾ ਤ ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਬੇਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ਅਨਿਕ ਪਤਾਲਾ ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ਜਾਪੀ
 ਐਗੋ ਪਾਲਾ ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵੁ ਤ ਬਖਿਆਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ ਸੁਨਹਿ ਨਿਧ
 ਜਾਸਰ ਬਜੀਅ ਪੁਰਾਨ ਭਗਵਾਨ ॥੬॥ ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰਾ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰਾ ਅਨਿਕ ਸੇ
 ਯਾਕੁ ਤਨ ਮੁਲੇਹੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਤੇਹਿ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ ਤਪ ਖੰਡਾ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ਅਨਿਕ ਬਾਅਨਿਕ ਠਲ ਧੁਲਾ ਅਪਹਿ ਬੁਖਮ ਅਪਹਿ ਅਸਭੁਲਾ ॥੮॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ਦਿਨ ਸੁਅਰੁਤਿ ॥
 ਪਰਪਰ ਲਉ ਅਨਿਕ ਉਪਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੀਅ ਜ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਹਿ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੁਰਾਨ ਸ੍ਰਬ ਭਾਇ ॥੯॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ
 ਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਧੁਨਿ ਤਲ ਲਿਤ ਸੰਗੀਤਾ ਅਨਿਕ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤ
 ॥੧੦॥ ਸਰੋਤੇ ਚਤੁਰ ਗਤ ਜ ਕੇ ਸੀਗਾ ਅਰਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਅਨੰਦ ਸੁਨਕਾਰਾ ॥ ਉਆਰ ਸਕ
 ਕਉ ਅੰਤੁ ਪਾਗ ॥੧੧॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਚਿਤ ਰਮ ਲਗਿ ਰਬਨਾ ॥ ਅਪਨ ਕੀਆ ਜਨਹਿ ਅਪਿ ॥
 ਅਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਚਿਤਿ ਅਪਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨ ਨ ਕਦਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆਨ ਨ ਕਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧੨॥ ੧੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਸਾਗ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸਭ ਦੇਖੀ ਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਨ ਹੋ ਅਲਿਪਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਪੁਰਨ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰ ਨੁ ਜਲ ਤਰੰਗ ਚਿਉਰ ਚ ਨੁ ਕੀਆ ॥ ਧਰਿ ਰਸਮਾ ਏ ਰੋਗ ਘਟਾਏ ਅਨਨ ਬੀਆ ਕੋ ਬੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
 ਏਕੰਗੀਠ ਕੁਰਸੀ ਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਸਭ ਦੇਖੀ ਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਕਉ ਨਉ
 ਘਟੇ ਉਕਦ ਨ ਬਢਾਈ ॥ ਪੁਰਾਨੁ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਸ੍ਰਬ ਭਾਈ ॥ ਪੁਰਾਨ ਮਨ ਮੋਹਨ ਘਟ ਘਟ ਸੇਹਾਨ ਜ ਬਖਿਚੈ ਤ ਬਛਾਈ ॥ ਕਉ

ਅਗਰਹੁਮਿਓਕਰੇਸਾਚੁਪਰਾਮਰੁਤਕਬੇਲਾਈਅਗਰਹੁਤਰੁਸਕੁਜੇਕਿਛਦੀਸੈਸੀਰਿਨਕਛੀ
 ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਆਰਹੁਕਵਨਉਪਮਦੇਉਕਵਨਬਰਾਈ॥੨॥ਪੁਛਉਸੰਰਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਸਾਹਉਭਿਅ
 ਉਦੇਹੁਸੰਦੇਸਾਨਦੇਹੁਸੰਦੇਸਾਪੁਰਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੇਹਨਪਰਵੇਸਾਅੰਗਅੰਗਸੁਖਦਾਈਪੁਰਾਬ੍ਰਹਮਾਈਬਾਹ
 ਤਰਦੇਸਾਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕਹਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈਸਾਦੇਖਿਚਰਿਗਾਨਕਮਨੁਮੇਰਿਓਪੁਛੈ
 ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਸਾ॥੩॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਰਿਆਇਆਪੀਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰਨਬਸਾਇਆਚਰਨਬਸਾ
 ਅਸੰਤਸੰਗਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆਛਾਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪ੍ਰਕੁਲੇਤ੍ਰੀਦਪਾਇਆ
 ਤਨਠਾਸੁਖਘਰਿਮਹਿਦੂਠਾਮਹਾਅੰਦਸਹਜਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਸੈਪੁਰਪਾਇਆਕਹਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਰਿ
 ਇਆ॥੪॥੧॥ ਸਾਗਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ१੨੯॥ ਪਛਤਲ१੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੨॥ ਠੰ

੧॥ ੧੮੨ਜੇਰੁ॥

੧੬ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨੇਰਭਉਨੇਰਦੈਰੁ
 ਅਕਲਮੁਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰਮਤਿਰਸੀਮੁਖਦਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੭੧ ॥ਕਿਆਤੂਸੋਚਹਿਕਿਆਤੂਚਿਤਦੁਖਿ
 ਤੂਕਹਿਉਪਏਅਤਕਛਿਕਹੁਪਰਵਹਕਾਭੁਕੀਜਿਹਗੋਪਲਸਹਾਏ॥੧॥ਬਰਸੈਮੇਘਸਖੀਘਰਿਪਾਨਅਣ
 ਮੋਹਿਦੀਨਕਿਪਾਨਿਧਿਠਕੁਰਨਵਨਿਧਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਰਹਉਅਮਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੋਜਨਬਹੁਕੀਏਬਹੁਫਿ
 ਮਿਸਟਾਏ॥ਕਰੀਪਕਸਲਸੋਚਪਦਿਤਾਹੁਟਿਲਫੁਹੁਭੇਹੁਹਰਿਰਾਏ॥੨॥ਦੁਸਟਬਿਦਾਰੇਸਾਜਨਰਹਸੇਇ
 ਮੰਦਰਘਰਅਪਨਾਏ॥ਜਉਕਿਉਲਾਭੁਰੰਗੀਓਆਇਅਤਉਮੈਸਭਿਸੁਖਪਾਏ॥੩॥ਸੰਤਸਭਉਗੁਰੂਗੋਰੁ
 ਮਜਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕੰਤਰੰਗੀਲਾਪਾਇਆਛਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਅਏ॥੪॥੧॥ ਮਲਰਪਤਿਸਾਹੀ
 ੫ ॥ਖੀਰਅਧਰਿਬਰਿਕੁਜਬੋਹੇਤਾਬਿਨੁਖੀਰੈਰਹੁਨਜਾਈ॥ਸਾਰਿਸਮਲਿਮਾਤਾਮੁਖਿਨੀਰੈਰਬਉਤ੍ਰਿ
 ਅਘਾਈ॥੧॥ਹਮਬਰਿਕਾਪਤਾਪਕੁਦਾਤਾ॥ਭੂਲਹਿਬਰਿਕਅਨਿਕਲਖਬਰੀਆਅਨਠਉਰਨਹੀਜਹਜਾਤਾ॥੧॥
 ਉਚੰਚਲਮਰਿਬਰਿਕਬਪੁਰੇਕੀਸਰਪਅਗਨਿਕਰਮੇਲੈ॥ਮਤਪਿਤਾਕੀਠਿਲਾਇਰਖੈਅਨਦਸਹਜਰਬਖੈਲੈ॥੨॥
 ਸਕਪਿਤਾਤੂਹੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਬਭਿਕਕੂਖਕੈਸੀ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਰਿਹਿਤੇਰੈਮਨਿਬਛੈਸੋਲੈਸੀ॥੩॥
 ਹਿਪਲਮਾਰਿਆਇਹਦੀਨੀਬਰਿਕਮੁਖਿਮੈਰੈਸੋਦੇਨਾਨਾਨਕਬਰਿਕਦਰਸੁਪ੍ਰਚਾਰੈਮੋਹਿਰੁਦੈਬਸਹਿੰਤਾ
 ਨਾ॥੪॥੨॥ ਮਲਰਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਰਿਆਹਰੁਕਰਿਆਤਜਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥ਕਰਦਾਨੁ
 ਅਰਭਉਘਰਕਾਠਕੁਰਕਭਰੇਸਾ॥੧॥ਸੁਨੀਸੈਬਜੈਬਜਸੁਹਦੀਭੋਰੁਭਉਅਮੈਪਿਅਮੁਖਪੇਖੇਕਿਹਮੰਗਲੁਲਾ
 ੨॥੧॥ਰਹਉਅਮਨੁਅਲਾਇਸਦਾਰੇਥਨਾਪੁਛਉਸੰਤਜਾਏ॥ਬੇਜਤਬੇਜਤਮੈਪਾਹੁਨਮਿਲਿਓਭੁਗਤਿਕਰਉਦੈਦੇ

ਕੁਏ ਪ੍ਰਗਤੀ ਕਰੇ ਸਰਸਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਉਪਚੈ ਦੁਖ ਗਲ ਬਿਨਾ ਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਦੁ ਲਾਈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ
ਸਾਹੁ ਕਰਿ ਨ ਭੈਸ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਘਨਿ ਹਰਗੋਬਿੰਦ
ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਭਏ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦਮੰਗ ਬਿਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਮਿ ਮੈਟੇ ਕਾ
ਬਿਸਨ ਸਰਬੁ ਛਾਇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੇ ਧਿਆਈਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਰੁ ਰੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਰ ਰੂਪਾਇਆ ॥
॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨ ਮੂਰਿ ਰੰਜਿ ਰਾਤ ਉਚਰਨ ਕਮਲਾਇ ਦੁਆਇਆ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਏ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਕਦਾ ਸਰਣਾ
ਆ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੧੧ ॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀ ਦੇਉ ਇਜੀਦ ਨਾ ਚਿਤੁ ਰਿਉ ਲਸ ਮਸੰ
ਲਬੇ ਕੀਚਰਨ ਕਮਲ ਸਪੀਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਮਿ ਨ ਕਉ ਪਿਆਸੁ ਮਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਿਨ ਕਉ ਅੰਤੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਜਿ
ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਰ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮਾਜਗਦੀ ਬੁਧ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹੁਰੇ
ਨਾਨਕ ਰਹਿ ਰਹਿ ਸੁਭ ਅੰਤ ਰਿਸਰ ਬਹਿ ਅਭੁ ਰੂਪੇ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰਚ
ਨ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਤਰੇ ॥ ਪਗਤ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗਤ ਨ ਬਰਹਤ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਉਪਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਮਿ ਦੇਵ ਕੁਲ
ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖ ਕਿੰਨ ਰਨ ਰਸ ਗਾਰਉ ਤਰੇ ਪਰੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਨ ਕਰੈ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤਕੇ ਦੁਖ ਬਿਦਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕਮ ਕਰੇ
ਧਮ ਹਾਥਿ ਖਿਆਰ ਸਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਗੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਕਰੁ ਟਾ ਮੈਨਾਨ ਕਸਦ ਬਲਿ ਹਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥
ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿ ਰਹਿ ਰਾਗਾਨਾ ਮੁਗਾ ਸਿਸਾਣੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਰੇ
॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਮਿ ਧਾਰਿ ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗਥੇ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਖਲੇ ਕਪਟਾ ॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹ ਚਰਨੇ
ਧਿਖਾਣਾ ॥ ਸਗਲਿ ਗਹੀ ਅਭੁ ਰਾਖਿ ਨਾ ਸੀ ਕਿਲ ਬਿਖ ਕਦੇ ਹੈ ਛਾਇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸਨਾ ਕਥੁ
ਰਿਨ ਜੋ ਨੀਮਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੪ ॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੇਹ ਰਿਗੇ ਨੇ ਕੇ
ਮਧੇ ਕਉ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵ ਕੁ ਪ੍ਰਗਤ ਰਗਤ ਚਿਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਮਿ ॥ ਇਤ ਉਤਰੇ ਲਿਭੇ ਲਿਸੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ
ਨਹੇਤ ਬਿਗਨੇ ॥ ਲੋਗੁ ਰਾਇ ਕਰਤ ਰਹਿ ਆਈ ॥ ਚੋਤੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਰਜ
ਹ ਸੰਕਟ ਠਿਰਿ ਅਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਮਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੧੫ ॥ ਮਲਾਰ
ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਗੀਮਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਗਥਿ ਲੀਜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਉਮਿ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਸਰੁ ਮਹਿ ਦਰਤੈ ਤੈ ਕਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਣ
ਛੇਡਿ ਨ ਜਾਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਸੇਸੁ ਰੀਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਨਥਾਨ ਬੁਦੀ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲਹਿ ਲਾਈ ॥
ਹਰਿ ਕੀਏ ਜੀ ਦਹਿ ਦਾਸ ਤੇ ਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੧੬ ॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥
ਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀ ਜੋ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀ ਜੋ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇ ॥ ਸਿਧੁ ਸੋਇ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਕ੍ਰਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੋ

੧॥ ਕੁਹਿਤ੍ਰਾਹੇਕਰਿਸਰਨੀਅਏਜਲਤਉਕਿਰਪਕੀਜੈ॥ ਕਰੁਗਹਿਓਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਨਕ
ਅਪੁਨੇਕੀਜੈ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ ਪ੍ਰਕੋਕੁਗਤਬਛਲਬਿਰਦਾਇਓ
ਗਿਰਕਮਰਿਚਗਤਲਿਦੀਨੇਅਪੁਨੇਜਸੁਦਰਤਾਇਓ॥੧॥ਗਹਉਯਾਜੈਜੈਕਾਰਕੀਨੋਸਭਜ
ਗਮਹਿਦਇਅਜੀਅਨਮਹਿਪਾਇਓਕੋਠਿਲਾਇਅਪੁਨੇਦਾਸੁਗਖਿਓਤੀਵਾਉਨਲਈ
੧॥ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਓਮੇਰੇਸੁਅਮੀਕ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਸੁਖਾਇਓ॥ਅਹਅਨੰਦਕਰਹੁਦਾਸਹਰਿਕੇਨਾਨਕ
ਬਿਸਦਸੁਮਨਿਅਇਓ॥੨॥੧੪॥੧੮॥ ॥ ਸਾਰੀ ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ ਪੁਰੁ ਰਉਪਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰੈਗੁ
ਣੀਅਬਿਸਥਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਵਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੁ
ਰਕਰਤਸਦਾਸੁਭਪਾਈਐ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਿਓਸਾਸਿਗਿਰਸਿਅਪਣਾਖਸਮੁ
ਧਿਅਈਐ॥੧॥ਗਹਉਯਾਗੁਰਕੇਚਰਣਦਿਟਪੁੰਬਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰਕੇਗੁਣਅਨਦਿਨੁਨਿਤਗਾਉ॥
੨॥ਗੁਰਕੀਪੂਰਿਕਰਉਇਸਸਾਰੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨ॥੩॥ਗੁਰਬੋਹਿਭਰੁਦਲੁਤ
ਰਣਹਗਾਗੁਰਿਭੇਈਐਨਹੋਇਜੇਨਿਅਦਤਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਜਨੁਪਾਏ॥ਜਾਕਉਕਰਮੁਲਿਖਿ
ਅਧੁਰਿਅਏ॥੩॥ਗੁਰਮੇਰੀਜੀਵਨਿਗੁਰਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਮੇਰੀਦਰਤਣਿਗੁਰਪਰਦਾਰੁ॥ਗੁਰਮੇ
ਰਖਸਮੁਸਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥੧॥੧੯॥ ਮਲਾਰ
ਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਿਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉ
ਭਏਪ੍ਰਭੁਲਾਇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਤੁ
ਚਿਤਿਅਦਰਿਅਠਪਹਰਤੇਰੈਗਿਰਾਤੇ॥੧॥ਗਹਉਯਾਗਾਵਣੁਸੁਨਣੁਸਭਤੇਗਠਾ॥ਹੁਕਮੁਭੁਣੈ
ਸੋਸਰਿਸਮਣਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇਗਨਾਉ॥ਤੁਝੁਬਿਨੁਦੁਜਨਾਹੀਥਾਉ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤੇਹੁ
ਕਮੁਰਜਾਇ॥ਗੁਣੈਬਖਸਭੁਟੈਦੇਇਸਜਾਇ॥ਦੁਹੰਸਿਹਿਅਕਾਕਰਤਾਅਪਿ॥ਕੁਰਬਾਣੁਜੀਈਤੇਰੇ
ਪਰਤਪੁ॥੩॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਤੂਹੈਜਣਹਿ॥ਤੂਆਪੇਭੁਣੁਹਿਸੁਣਿਅਪਿਦਖਾਣਹਿ॥ਸੇਈਭਗਤਜੇਤੁਧੁ
ਭੁਣੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਥਾਣੇ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਪਰਮੇਸਰੁਹੋਆਦਇ
ਆਲੁ॥ਮੇਧੁਦਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾਸਗਲੇਜੀਅਜੀਤਤ੍ਰਿਪਤਸੋ॥ਕਾਰਜਅਏਪੁਰੇਰਸੋ॥੧॥ਸਦਾਸ
ਦਮਨਨਮੁਸਮਾਇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸੇਵਾਪਾਇਅਐਬੈਓਬੈਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥੧॥ਗਹਉਯਾਦੁਭੁਭੰਨਭੈਭੁ
ਜਨਹਗਾਅਪਣਿਅਜੀਅਕੀਕੀਤੀਸਾਗਾਗਥਨਹਾਰਸਦਾਮਿਧਰਦਾਨਾ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰ
ਬਨ॥੨॥ਕਲੁਗਦਾਇਅਕਰਤੇਅਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਮਨਤਿਸੋਨੇਜਾਪਿ॥ਵਿਸਟਿਧਰਿਰਾਖੇਸਭਜੀਤ॥

ਗੁਣਗਾਢੁਤਿਤਨੇਤਰੁਗਵੰਤ॥੩॥ਏਕੋਕਰਤਾਅਪੋਆਪਾਹਰਿਕੋਕਰਗਜਾਣਹਿਪਰਤਾਪਾ
ਵੈਕੀਪੈਜਰਖਵਾਅਇਆਨਨਕੁਬੋਲੈਤਿਸਕਾਬੋਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਰੀਪ
॥ਗੁਰਸਰਣਾਣੀਸਗਲਤਿਪਾਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਹਾ॥ਕੁਮੁਭਉਵੁਤਦਰਦੁਸਭੁਜਾਣੀਅ
ਸਸੰਗਿਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਢਿ॥੧॥ਅਨਮੇਰੇਗੁਰੁਪੁਰਸਾਸਹਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਪਹੁਦਿਨਗਤੀਮਨਦਿ
ਛਲਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਦਰੁਅਦਰੁਨੋਕੋਇ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਸੋਇ॥ਜਨਮਮ
ਭੁਖਤੇਰਖੈ॥ਅਇਆਬਿਭੁਠਿਰਿਬਹੁਕੋਨਚਖੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸ
ਸਭੈਨਾਇ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਭੁਸਾਚੀ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੇਗੁਰਸੰਗਿਰਾਚੀ॥੩॥ਗੁਰਪੁਰਪਾ
ਐਦਰੁਗਾਕਾਮੁਕੋਪੁਏਤੁਮਨਤੇਰਿਆਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਚਰਣਨਿਦ੍ਰੁਸਿ॥ਨਨਕਕੀਪ੍ਰਸਦੁ
ਰਵਾਸਿ॥੪॥੪॥੨੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਲਾਰਪਤਿਸਾਰੀਪ ਪੜਤਲਾ॥ ਪੁਰੁ੩ ॥ਗੁਰਮਨਰਿਪਿਅਦਇਅਰਸਿਉਰੰਗੁਕੀਨਾ
ਕੀਨੋਗੀਸਗਲਸੰਗਾਰਾਤਜਿਓ॥ਸਗਲਬਿਕਾਰਾਧਵੰਤੈਅਸਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੇਰੇਮਾ
ਪਾਇਕੈਆਪੁਗਾਢਾਇਕੈਕਰਿਸਪਨਸਿਉਸੰਭਾ॥ਬਾਜੈਬਜਹਿਮਿਦੰਗਅਨਾਹਦਕੋਕਿਲਰੀਰਮਨਾਮੁਬੋਲ
ਮਪੁਰਬੈਨਅਤਿਸੁਰੀਆ॥੧॥ਐਸੀਤੇਰੇਦਰਸਨਕੀਸੋਰੁਅਤਿਅਪਾਰਪ੍ਰਾਨਮਸੋਘਤੈਸੋਰੀਸੰਗਿਸਤਰ
ਨੋ॥ਗੁਰੁਉਤਰਨਾਮਭਨੋ॥ਰਮਰਾਮਰਾਮਮਲਾ॥ਮਨਿਛੇਰਤੇਹਰਿਸੀਰੀਸੀਰੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿ
ਮੁਥੀਆ॥੨॥੧॥੨੩॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਨੁਘਨੈਬ੍ਰਹਮੈਥਨੈ॥ਉਮਕਿਤਰਸਿਚਲੈ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਲਬੋਕੀਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੈਗੁਨਮਾਈਮੋਹਿਆਈਕਹੰਉਬੋਦਨਕਾਰਿ॥੧॥ਅਨਉਪਾਦਸਗਰਕੀ
ਨਹਿਦੁਖਸਕਹਿਲਾਰਿ॥ਭੁਜੁਸਰਨਿਸਾਧੁਨਾਨਕਾਮਿਲੁਗੁਨਗੋਬਿੰਦਹਿਗਾਰਿ॥੨॥੨॥੨੪॥
ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਰੁਸੁਹਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਹਾਹਾਹੁਹੁਗੰਧਬਅਪਸਰਾਅਨੰਦਮੰਗਲਗਾ
ਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਨਿਲਤਿਤਗੁਨਗਅਨਿਕਭਾਤਿਬਹੁਬਿਧਿਰੁਪਦਿਖਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਜਿਨਿ
ਥਲਜਲੁਭਵਨਭਰਪੁਰਿਪਾਟਿਪਾਟਿਲਾਲਨਛਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰਾਮਈਅਰਸੁਪਾਇਜਿਨਕਜ
ਭਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੨॥੩॥੨੫॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਚਰਨਕਮਲਹਿਦਅੰਤਰਿ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਗੁਸਛਲਿਦਰਸੁਪੇਖਿਓਗਣੇਕਿਲਬਿਖਗਣੇ॥ਮਨਨਿਰਮਲਉਜੀਅਰੇ॥੧॥ਇਸ
ਮਥਿਸਮੈਬਿਸਮਭਈ॥ਅਘਕੋਟਿਹਰਤੇਨਮਲਈ॥ਗੁਰਚਰਨਮਸਰਕੁਡਾਰਿਪਹੀ॥ਪ੍ਰਭੁਏਕਤੁਰੀਏਕਤੁ
॥ਭਗਤਏਕਤੁਹਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਅਰੇ॥੨॥੪॥੨੬॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਬਰਜੁਸਰ
ਅਗਿਆਰੋਹਿਅਨੰਦਸਗਲਭਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗੇਮਨਪਰਛਵੈਮਿਲਿਮੇਘਧਰਜੁਹਾਰ॥੧॥

ਨਮੋਤਪ੍ਰੀਤਿ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਚਾੜ੍ਹਿਕ ਬੁੰਦ ਭੰਗਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਸੇਰੇ ਮਨ ਮੇਰਾ ਤਿਅਗਿ ਮਇ ਆਧੇਰਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤਨ
 ਕਜਾਗਿ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੭ ॥ ਮਲਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਉ ਨਿਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਿ ਚੀਰ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਰਿ ਮਨੁ ਤਜਿ ਕੁਮਾਰੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਅਕੈਸੀ ਗਿਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦੇ ਕਰੰਗਿ ॥ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ਦੇਖੀ
 ਤੁ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾਭਿ ਨ ਸਿਰਏ ਬਿਖੈ ਜੰਮ ਲਾਭਾ ਪਜਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਏ
 ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੮ ॥ ਮਲਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ੫ ॥ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪਾ ਗੁਨ ਗਾਵਤੁ
 ਚਰੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਪੁਨਿ ਅਨਤ ਰਸ ਬੈਨਾ ॥ ਪਥਿ ਕਪਿ ਅਸ ਚਿਤ ਸੋਰੇ
 ਰਾਤ ਮਜਲ ਲੈਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨਨ ਨ ਕਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੈਨਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੨੯ ॥ ਮਲਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ
 ੫ ॥ ਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰੇ ਗੋਪਾਲ ਰੇ ਦਇਆ ਲਾਲ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਨ ਬਖਸਿ ਅਨਾਥ ਸਬੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ
 ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਪੂਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਏ ਅਨਨ ਕਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ੩੦ ॥
 ਰਗੁ ਮਲਾਰ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ੫ ਛੰਤਾ ॥ ਪੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਤੋ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਤੋ ॥ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਤੇ
 ਦਿਨ ਸੁਰਤੋ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨੁ ਨ ਟੀਸੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਪਿਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਮਨੁ ਮੇ
 ਰੇ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ॥ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨਮ ਤੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਾ ਧ੍ਰਿਕ ਨੈਕੋ ॥ ਟਿਮਿਰੇ ਜਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਪੀਤਮ ਤੋ
 ਗਿਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਦਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਗਮ
 ਤਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ॥ ਉਸਦਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਬ੍ਰਮੰਤ ਜੋ ਨੀਤੋ ॥ ਮਸਿ ਮਰਤ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ
 ਪਾਸਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ॥ ਅਪਿਲੇ ਪੁਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ
 ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ॥ ਏਕ ਰੂਪੇ ਭਿੰਨ ॥ ਅਨਨ ਜਾਨੀ ॥ ਐ ਗਹਿਭੁ ਜਲੇ ॥ ਦੁਨਾ ਮੁਦੇ ॥ ਦੁਤ ਉਪਸਾਦੀ ॥ ਮਾਨੀ ॥ ਐ ਭਜੁ ਸਾ
 ਧਸੰਗੇ ॥ ਏਕ ਰੰਗੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾ ॥ ਇਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨ ਕੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪ
 ਸਕ ਉਪਾਧਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਇਆ ॥ ਅਚਰ ਜਸੁ ਅਮੀ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਪਿਪਿ
 ਅਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅੰਗ ਲਖੁ ਖਉ ਪਜੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਰਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੇਚੇ ॥ ਦੇਖਿ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖ
 ਆਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਟੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ੨੨ ॥

ਪੜਤਾਲ ੮ ॥ ਛੰਤ ੧ ॥ ੩੧ ਜੋਰੁ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦ ਕਪਤਿ ਸਾਰੀ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੨ ॥ ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿਪਿ ॥ ਦੁਖ

ਬਿਦਾਰਨ ਲਖਵਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਕੁ ਭੇਟ ਤੋ ਏਸ ਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤਾ ਮੁਖ ਮਹਿ ਸਾ
ਕੋਟਿ ਪਰਾਪੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਰੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਤ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਹੀ ਰਿਉ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥
ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਖੈ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸੁਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੀਮ ਏਨਾ ॥੪॥
ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਭਇਆ ॥੪॥ ॥੧॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ ਅਗਸਤਿ ਤੁਝੁ ਹਿਸੁ ਮਾਮੀ ਅਪਨੇ
ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋ ਦਤ ਜਗਤ ਸਿਸ ਸੋ ਸਿਹਰਿ ਜਾਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਮੁਖਿ ਜੋ
ਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਤ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਭਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਏ
ਨਾਨਾ ਮਨੁ ਕਉ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤ ਕੋ ਬਝਿ ਜਾਇ ॥ ਕਉ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜੀਨਾ ॥੪॥
॥੪॥ ॥੨॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ ਕੀਰਤਿ ਪੁਰੀ ਗਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਾ
ਸੰਤਨ ਕੀ ਉਹ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਵੈ ਜੋ ਏਕੁ ਪ
ਲੁਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ਉਹ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰ ਬੋਲਾ ॥੨॥ ਤਿਸਾ
ਨ ਬੁਝੀ ਬਹੁਰੰਗ ਮਾਇਆ ਨ ਮੁਲੇ ਤ ਸਰਬ ਬੁਝਾਇਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤ ਉਛੁਟੇ ਜੰਜਲਾ ॥੪॥ ॥੩॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ ਐਸੀ ਮੰਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋ ॥ ਦਹ ਲਖ
ਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸੁਖੁ ਕਹਿਨਾ ਮੰਜ ਪਿਪਰ ਮਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ
ਕੁਜੀ ਉਕਰਨਾ ॥੧॥ ਸਭ ਲੋਚਨ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇਆ ਕਰੇ ਹੀ ॥੨॥ ਅਗਿਆਨ
ਰਮੁ ਬਿਨ ਸੋ ਦੁਖ ਤੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪੂਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ॥੪॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਤਾਨੁ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਨ ਮਨ
ਤਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਵਨ ਹਰੀ ਗਵੈ ਗੀਤ ॥ ਤੇਉ ਪਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹਦੇ
॥੧॥ ਪੇਖੇ ਬਿੰਨ ਪਰੇ ਸਨਹੈ ॥ ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੇ ਤੇ ਬਿਪਤ ਹੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਸੁਗਛ ਕੇ ਭੋਖ ਮਾਹੀ ॥ ਜੈ ਸੋ
ਭੈ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਨੁ ਸਗਲ ਜੰਜਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਮੁਖੁ ਕਰਣੀ ਸਾਹ ॥੪॥ ॥੫॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿ
ਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪੁਰੀ ਸੋਭਾ
ਤ ਪੇਖਿ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਪਰੇ ਪਰੇ ਉਚਾਗ ਹਿਰੀ ਭੀ ਰਾਖਹਿਓ ॥੨॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਗੁਰ
ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਹਿਓ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇਓ ॥੪॥
ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਮਾਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟ ਤੋਰੇ ਪੁਰੀ
ਰਹਿ ਰਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇਓ ॥੧॥ ਕਟੇਰੇ ਭਏ ਮਨ ਹਿਰ ਮਲਹਿ ਰਹਿ ਅਉਖਾ ਖਾਇਓ ॥੨॥ ਅਸਥਿਰ
ਬਸੇ ਸੁਖ ਬਨ ਬਹੁ ਹਿਨ ਕਤ ਹੁਪਾਇਓ ॥੩॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਲ ਲੋਗਾਨ ਨ ਕਲਿ ਪਤਨ ਆਇਓ ॥੪॥

ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਸਰੇ ਗਈ ਸਰਤ ਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ਨ ਕੋ ਬੈਗੀ ਨਹੀ ॥ ਬਿਗਨ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਕੀਨੇ ਸੇਭ ਲਮਕਿ ਏਹੁ ਸੁ
 ਮਰਿ ਸਾਧੁ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਰਮ ਹਿਰਦਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਕਨ੍ਹਾ
 ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹੈ ਪਰਨਾ ॥ ਆਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮਰੇਉ ਪਰਤੁ ਮਰੀਓ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਅਸਭੇ ਸਾਤੁ ਮਰਤੁ ਮਰਨਾ ਮੁਹਿ ਏਲੈ ਪਰਨਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਲੁ ਤੁਮਰੀ ਸੁਹੇਲੈ ਜੇ ਕਹਹੁ ਸੇ
 ਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਪਿਪਲਤ ਭਉ ਜਲੁ ਤਗਨਾ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ
 ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸਿਰੁ ਰਹਿੰ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਚਰਨ ਚਿ
 ਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਮਮਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ॥ ਨਹ ਤਿਪਤੋ
 ਰ ਜੇਥੀ ਪਨਿਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਠਿ ਰਿਧਾਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਸਤਾ ਸਭੁ ਪ੍ਰਣੀਤੈ ਸੰਗਿ ਪਈ ਗੁਨ ਗਾਇ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਕੀਨਿਆਈ ॥ ਕ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾ ਪਿਓ ਮਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਜੇ ਵਰੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖ
 ਸੰਤਿ ਮੁਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ॥ ਸਗਲ ਅਸਹੇਤ ਪੁਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁ ਫਿਕਾਉ ਨ ਖਾਇ ॥ ੨ ॥
 ੧ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ —
 ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪਰੁ ॥ ਕਥੀ ਐਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਤਿਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰ
 ਤੁਪਾਈ ਐਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ॥ ਆਦਤ ਜਾਰਹੇ ਸੁਮਨਾ ਸੇ ਸਿਮਰਤੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਰਿਖਿ ਨ ਭੀ
 ਰਹਿ ਪਾਹੁ ਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ॥ ਕੀ ਦੁਹ ਮਤਿ ਨਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ
 ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਪਿਹਰਿ ਕੋਨਾ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ
 ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ॥ ਸੰਤ ਹੋਨੁ ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀਉ
 ਰੀਬਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤੇਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਹੋਰੁ
 ਨ ਗਾਇ ॥ ਮਾਨਤੁ ਪਨੁ ਪਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸਿਮਰਤੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ॥ ਈਤਉ ਤਕਾਉ ਰਾਏ ਰਿਏ ਕਸਿਉ ਮਰੁ
 ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਪਦਿ ਸੰਤ ਅਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਗਨਿਆਇ ਚਿਨ੍ਹ
 ਕਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨ
 ਏਕੰਤ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ॥ ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੁਗਤਿ ਤਿਸੁ ਅਨਾਹੀ ਭਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਤੁ ਇਕ ਬਾਹੁ ਰਿਹਰਿ ਮਿ
 ਏਕੋ ਇਕ ਸਮਲ ਜਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਹਮੰਤ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦਭੁ ਏਅੰਤ ਸੰਤਿ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਰ ਸਨਾਨ ਨਕ

ਹਰਿਗੋਗਰਾਤਾ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਕਨਕਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਾਜਨਸੰਤਮਾਉਮੇਰੈ॥੧॥੪੫੫॥
ਨਦਾਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਿਜਹਿਪਰੇਰੈ॥੧॥ਸੰਤਚਰਨਧਰਉਮਾਥੈਚੰਦਨਾਗਿਟਿਏ
ਅੰਧੇਰੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲਾਬਿਗਸੈਗੋਬਿੰਦੁਜਉਪੇਖਿਨੇਰੈ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੰਤਪਾਏਦੁਰਿਦੀ
ਨਾਨਕਉਹਬੇਰੈ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਕਨਕਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀਯੋਗਮਨੇ
ਹਰਮਨਾਖਿਲੀਜੈਕਾਟਿਬੇਰੀ॥੧॥੪੫੬॥ਬੁਰਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰਉਧਰੇਹਰਿਸਿਮਰਿਤੋਨਾਗਾ॥੧॥
ਸੀਤਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪੂਰਨੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੨॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਦੁਰਿਤਾਰਨਾਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਭਿ
ਉਧਰਨਾ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖਕਰਿਪਾਇਓਸੁਖੀਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਕਨਕ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਧਨਿਉਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੰਗਿਲਾਗੀ॥ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਸੁਖਪਾਏਆਇਮਿਲੇਪੁਰਾ
ਬਰਕਾਈ॥੧॥੪੫੭॥ਮੋਹਿਅਨਾਬੁਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਅਦਰਓਟਸਗਲੀਮੋਹਿਤਿਆਗੀ॥ਭੋਰਕੁਰਮਕਦੇ
ਪ੍ਰਸਿਮਰਤਾਗੀਅਨਅੰਜਨਮਿਲਿਸੋਦਰਜਾਗੀ॥੧॥ਤੂਅਬਾਹੁਅਤਿਬਰੇਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਦੂ
ਨਰਤਨਗੀ॥ਨਨਕੁਜਾਚਿਕੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੀਰੈਮਸਤਕੁਅਨਿਧਰਿਓਪ੍ਰਭਪਾਈ॥੨॥੭॥੧੮॥ ਕਨਕ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕੁਚਿਲਕਠੋਰਕਪਟਕਮੀ॥ਜਿਉਜਨਹਿਤਿਉਤਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥੪੫੮॥ਤੂਸ
ਰਭੁਸਗਨਿਜੇਹੁਤੁਰਾਖਹਿਅਪਨੀਕਲਧਰਿ॥੧॥ਜਾਪਤਾਪਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਨਾਹੀਇਨਬਿਧੇਛੁਟਕਰ
ਗਰਤਪੋਰਾਅੰਧਤੇਕਾਦਹੁਪ੍ਰਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਗਿ॥੨॥੮॥੧੯॥ १੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਨਕਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ॥ ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਮਸਕਰੈ॥ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ
ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੋਹਿਤਰੈ॥੧॥੪੫੯॥ਕਦਨਕਦਨਕਦਨਗੁਨਕਹੀਐਅੰਤੁਨਹੀਕਛੁਪਾਗੈਲਾਖਲਾ
ਲਾਖਕਣੀਕੋਰੈਕੋਰੈਐਸੇਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮਬਿਸਮਮਹੀਭਈਪੈਲਾਗੁਲਾਲਰੰਗੈ॥ਕਤੁ
ਕਸੰਤਨਰਸੁਆਈਹੈਜਿਉਚਾਖਿਭੁੰਗਾਮੁਸਕਰੈ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਕਨਕਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਨਜਾ
ਸੰਤਪ੍ਰਭੁਬਿਨੁਅਨਾਉਚਨੀਚਸਰੁਪੇਖਿਸਮਨੇਮੁਖਿਬਕਨੇਮਨਿਮਾਨ॥੧॥੪੬੦॥ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਿ
ਸੁਖਸਾਗਰਭੈਰੰਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰਨਾਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਕ੍ਰਿਮੁਨਸਿਓਮੰਤ੍ਰਦੀਓਹੁਰਕਾਨ॥੧॥ਕਰਤਰੇਕੁਰ
ਕਰਣਾਐਅੰਤਰਜਮੀਗਿਨਾ॥ਅਠਪਹਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਦੈਮੰਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਕਨਕ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕਹਨਕਹਦਨਕਉਕਈਕੇਤੈ॥ਐਸੇਜਨੁਬਿਰਲੇਹੈਸੇਦਕੁਜੇਤਤਜੇਗਕਉਬੇਤੈ॥੧॥
੪੬੧॥ਦੁਖਨਾਹੀਸਰੁਸੁਖਹੀਪੈਰੇਏਕੈਏਕੀਨੇਤੈ॥ਬੁਰਾਨਹੀਸਰੁਭਲਾਹੀਪੈਰੇਹਾਰਨਹੀਸਰੁਜੇਰੈ॥੧॥
ਨਾਹੀਸਦਾਹਰਖੀਪੈਰੇਛੋਰਿਨਾਹੀਕਿਛੁਲੇਤੈ॥ਕਹਨਾਨਕਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੈਕਤਮਾਦੈਕਤਮਤੈ॥੨॥
੨੨॥ ਕਨਕਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਨਜਾਇ॥ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਤਿਹਸੈਐ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਗੀਅਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਸੈ ਪਹਿਕਉ ਬਿਬਾਹਉ ਪੁਨੀਤਉ ਤੇਉ ਗਹਿਰੇ ਅਟਕਾਇ ॥੧॥
 ਕੁਛੁ ਤਿਕੈਏ ਕੈਜਲੀਤ ਕੀਕੈ ਠਿਨਹੀਛੋਰਾਇ ॥੧॥ ਠਿਰਤਠਿਰਤ ਨਨਕਦਾ ਸੁਆਇ ਸਿੰਤਨਹੀਸਗਾਇ ॥
 ਕਾਟੇਅਗਿਆਨ ਭਰਮੇਸੇਹਮਾਇਅਲੀਓਕੈਠਿਲਗਾਇ ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫
 ਆਨੰਦਗਬਿਰੇਦਤਮਾਰੈ ॥ ਨਾਸੇਗਾਦਨੁਨਾਮੁ ਬਿਅਦਨੁਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇਪੁਨਅਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਸੇਗਿਆਨੁ
 ਨਾਮੁਇਸਨਾਨਾਹਰਿਨਾਮਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸਦਾਰੈ ॥ ਹਰਿਨਾਸੇਸੋਭਨਾਮੁਬਰਾਈਚਉਜਲੁਬਿਖਮੁਨਾਮੁਹਰਿਤਰੈ
 ॥੧॥ ਅਗਮਪਦਾਰਥਲਾਲਮੇਲਾਭਉਓਪਰਾਪਰਿਗੁਰਚਰਨਾਰੈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਰੁਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਮਗਨ
 ਹੁਏਹੀਅਰੈਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਆਮੀਨੇਰੋਪੋਖਤਸੁਨ
 ਤਸਭਨਕੈਸੀਏਬੋਰੈਕਾਜਬੁਰੈਕਹਛੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਬਿਨਜੇਤੋਲਪਟਾਇਓਕਛੂਨਹੀਨਾਹੀਕਛੂਤੋਰੈ
 ਆਗੈਰੂਸਟਿਅਦਤਸਭਪਰਗਟਈਹਮੇਹਿਓਰਮਅੰਧੇਰੈ ॥੧॥ ਅਟਕਿਓਸੁਤਬਨਿਤਸੰਗਮਾਇਆ
 ਏਦਨਹਾਰੁਦਤਰੁਬਿਸੇਰੈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੈਰੋਸਉਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਬੁਝੇਰੈ ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਕਾਨ੍ਹਾ
 ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਬਿਬੈਦਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮਰੈਗਹਿਓ ॥ ਤੁਮਰੀਏਕਛੁਰੇਸਾਠਕਰਸਰਨਿਤੁਮਰੀਅਹਿਓ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਹਾਪਰਾਛਤਦਰਸਨਭੇਟਿਮਿਟਾਹਿਓ ॥ ਕੁਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨਦਉਜੀਆਰਾਸਹ
 ਰਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਕਉਨਕਹੈਤੁਮਤੇਕਛੂਨਾਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਰੋਗਰੂਪਰਸ
 ਯੁਨਾਨਕਲੈਲਾਹਿਓ ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਬੁਝਤਪੁਨੀਹਰਿਓਪਿਧੀਰੈ ॥ ਬਿਨਸੈ
 ਹਰੁਮੁਦੁਭੁਪੀਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉਰੈਨਿਗੁਰਕੇਛਰਨਾ ॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੁਮਰੀਸਗਨਾ ॥੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
 ਦਹਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਿ
 ਮਰਤਨਮਮਨਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਜਨਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਿਦੇ
 ਏਸੇਰੋ ॥ ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮਾਥਐਰੋ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ ॥੨॥
 ੨੮॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਹਰਿਪਰਸਨਾ ॥ ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾ
 ਨਿਅਪੀਅਨਕਉਸੰਤੋਖੁਪੁਰਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨਨਿਪੁਰਿਗਹਿਓਸੁਪ੍ਰੀਤਮਕਲਮਲਦੋਖਸਗਲ
 ਮਲਹਰਸਨਾ ॥ ਪਾਦਨਧਾਦਨਸੁਆਮੀਸੁਖਪੰਥਅੰਗਸੰਗਕਾਇਆਸੰਤਸਰਸਨਾ ॥੧॥ ਸਰਨਿਗਹੀਪੁਰਨ
 ਅਬਿਨਸੀਅਨਉਪਦਥੁਕੰਤਨਹੀਕਰਸਨਾ ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਏਨਾਨਕਜਨਅਪਨੇਅੰਧਘੋਰਸਗਰਨਹੀ
 ਮਰਸਨਾ ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲਗਰਜਤਮਰਜਤੁਮੀ
 ਤੁਅਭਿਕਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਮਤਅਨਰਤਕੁਮਿਤਹਿਤਪ੍ਰੀਤਮਪੋਖਤਕੁਮਤਲਖਗਰੀਆ ॥੧॥ ਅਨਿ
 ਤਬਿਉਹਰਅਚਾਰਬਿਧਿਹੀਨਤਮਮਦਮਤਕੋਪਜਗੀਆ ॥ ਕਹੁਣਕ੍ਰਿਪਾਓਹੁਪਲਦੀਨਬੰਧਨਨਕਉਧ

ਰੁਸਗਨਿਪਰੀਆ ॥ ੨੫੧੧ ॥ ੩੦ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜੀਅਪੁਨਮਨਦਤਾ ॥ ੧੧ ॥
ਰਤੇਹੀਪਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਗੋਬਿੰਦਤਿਆਗਿਆਨਲਾਗਹਿ ॥ ਨੀਮਿਰਤਾਰਿਕੁਮਪਾਗਹਿ ॥ ੧੧ ॥
ਸਿਉਆਸਕਤਮੁਹੇਕਾਰੇਸੁਖਮਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਕਮਿਹੋਮਿਲੋਭਿਓਪਿਓਜਨਮਹੀਕੀਖਾਨਿਪਤਿ ॥ ੧੧ ॥
ਵਨਸਗਨਿਆਇਓਧਰਨਾਨਕਜਾਨਿ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੩੧ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਦਿਉ
ਉਰਮਕੋਮੁਖਾਰਬਿਦਾਏਜਤਏਜਰਰਤਪਾਇਓਬਿਸਰੀਸਭਚਿਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਚਰਨਥਮਲਾ
ਦੈਧਰਿਉਤਰਿਆਦੁਖਮੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਜੁਪਨਪਰਦਰੁਮੇਰੈਸਰਬਸੋਗੋਬਿਦਾਸਾਧਸੰਗਮਿਲਭੁਯੈ
ਓਨਨਕਛਿਰਿਨਮਰਦਾ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੩੨ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਦਿ

ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਪੁਰਖੁਜਹੇਨਾਮੁਅਰਾਧਿ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਹਿ ॥ ੧ ॥
ਵਹੁਮਾਨੁਆਗਾਧਿ ॥ ਜਗਜੀਵਤੋਹੋਕਿਰਪਾਧਿ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕਪੁਜਮੈਬਹੁਬਿਓਬੇਜੀਸਾਪੁਜਾਨਿ
ਹਰਿਭਵਸਿ ॥ ਮਾਟੀਕੀਇਤੁਪੁਤਰੀਜੇਗੀਕਿਆਇਹਕਰਮਕਮਾਸਿ ॥ ਪੁਰਬਹੁਪਕਰਿਜਿਸੁ
ਰਗਿਪਾਦਹੁਸੋਤੁਪੁਜਤਮਿਲਸਾ ॥ ੧ ॥ ਅਦਰਓਟੈਮੈਕੋਇਨਸੁਣੈਇਕਹਰਿਕੀਓਟੈਮੈਆਸਾਕਿ
ਦੀਨੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਉਸਭਘਟਪ੍ਰਭੂਨਿਵਾਸਾ ॥ ਪੁਰਚਰਨਕੀਮਨਪਿਆਸਾ ॥ ਜਨਨਨਕਦੁਖ
ਅਤੁਹੈਤੁਮਰਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੩੩ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਦਿ

ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ॥ ਜਗਤਉਧਰਨਾਨਾਪੁਅਤੇਹੈ ॥ ਨਦਨਿਪਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁ
ਕੇਹੈ ॥ ਹਰਿਗੰਗਗੰਗਅਧੁਪੈਹੈ ॥ ਕਾਰੇਰੇਮਨਮੋਹਿਅਗਨੇਹੈ ॥ ਨੈਨਦੇਖਸਾਧਦਰਸੇਹੈ ॥ ਸੋਪਦੈ
ਸੁਲਿਖਤੁਲਿਲੇਹੈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਉਸਾਧਸੰਤਚਰਨੇਹੈ ॥ ਥੀਛਉਧਰਿਪਦਿਤਕਰੇਹੈ ॥ ਅਰਸਹਿਮ
ਮੈਲੁਕਟੇਹੈ ॥ ਸਸਿਸਿਧਿਅਦਹੁਮੁਖੁਨਹੀਮੈਹੈ ॥ ਕਿਛੁਸੀਗਿਨਚਲੈਲਾਖਕਰੇਹੈ ॥ ਪੁਰਜੀ
ਨਾਮੁਅੰਤਿਪੁਕਰੇਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰਕੇਹੈ ॥ ਸਗਲਤਿਆਗੁਭਾਉਦੂਜੇਹੈ ॥ ਕਦਾ
ਹਉਗੁਨਪਿਅਤੇਹੈ ॥ ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਏਕਟਲੇਹੈ ॥ ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤਮਨਮੈਹੈ ॥ ਮਿਲੁ
ਕਦੇਦਨਗਤਗੁਰਕੈਹੈ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੩੪ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੇ

ਸਨਪਰਸਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਪਿਆਸਸਫਲਪੁਰਤਿਉਮਗਹੀਉਤਰਸਨਾਦੀਨਲੀਨਪਿਆਸ
ਨਸੰਤਾਹਰਿਸੰਤਨਾ ॥ ਹਰਿਸੰਤਨਕੀਰੇਨਾ ॥ ਹੀਓਅਰਪਿਦੇਨਾ ॥ ਪੁਰਏਹੈਕਿਰਪੇਨਾ ॥ ਮਾਨੁਮੋਹਿਤਿ
ਛੋਰਿਓਓਨਨਕਹਰਿਜੀਉਭੇਟਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰੰਗਰੰਗ
ਕੇਰੰਗਾ ॥ ਕੀਟਹਸਤਪੁਰਨਸਭਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਬਰਤਮੇਤੀਰਥਸਹਿਤਗੰਗਾ ॥ ਜਲੁਦੇ
ਭੁਖਅਰੁਨੰਗਾ ॥ ਪੁਜਚਕਰਤਮੇਲੰਗਾ ॥ ਚਕਰਮਤਿਲਕਖਟੰਗਾ ॥ ਦਰਸਨੁਭੇਟੇਬਿਸਾ

ਤਰੋਰੇਪੁਤਜੋਰੋ। ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਮਹੇਰੋ। ਪਿਆਪੀ ਤੇਪਿਆਰੇਮੋਰੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਹਾਵੀਆਗਨਿਦੈਨਾਤੇਰੋਗੀਤੇਰੋਪੰਚਵਤਨਸਿਉਸੰਤੁਤੇਰੋ॥੧॥ ਆਇਨਜਾਇਬਸੇਨਿਜਮ
ਨਿਉਧਕਮਲ। ਬਿਗਸੋਰੋ। ਛੁਟਕੀਹਉਮੈਸੋਰੋ। ਗਾਇਓਗੀਗਾਇਓਪ੍ਰਭਾਨਕਕੁਨੀਗਰੋਰੋ॥੨॥
੪੩॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੪॥ ਤੇਜਾਪਿਮਨਾਹਰਿਜਪਿ। ਜੇਸੰਤਬੇਦਕਹਤਪੰਭੁ
ਖਰੋਮੋਹਨਗਨਅਹਿਤਾਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਰਾਤੇਮਤੇਸੀਗਬਪੁਰੀਮਾਇਆਮੋਹਸੀਤਾਪ॥੧॥
ਜਪਤਸੋਉਜਨੁਉਧਰੋਜਿਸਹਿਉਧਾਰੁਆਪਾ। ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੋਹਭੈਰੁਮਨਾਨਕਸੰਤਪੁਰਾਪ॥੨॥
੪੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਅਰੁ॥ ੧॥ ਐਸੋਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤਿਜੀਉਬਲਿਹਰਿ। ਮਨਮੋ
ਪੰਚਦੇਹੀਉਰਾਇਨਿਕਟਿਬਸਿਉਤਕੀਸਰਨਿਸਾਪੁਆਦੁਤਸੰਗੁਨਿਦਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਨਿ
ਨਮਜੋਨਿਕੁਮਿਓਹਰਿਪਰਿਓਦੁਆਰਿ॥੧॥ ਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਰਈਮਿਲਿਓਨਾਮੁਅਧਾਗਾਦੁਲ
ਜਨਮੁਸਫਲੁਨਾਨਕਭਵਉਤਾਰਿਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੪੫॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਅਰੁ॥ ੧॥ ਸਜ
ਸੁਰਾਏਆਪਨਾਏਕਛੂਨਜਨੈਕਛੂਦਿਖਾਏ। ਪੁਰਮਿਲਿਓਸੁਖਬਾਲੇਭੋਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਜੋ
ਮਿਲਾਏਸਾਧਸੰਗਾਏਕਤਪੂਨਜਾਏਅਹਰਿਬਸਾਏ। ਗੁਨਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਗਟਿਓਇਹਚੋਲੇ॥੧॥ ਚਗ
ਲੁਭਾਏਆਨਤਜਾਏਥਾਨਥਨਾਏਸਰਬਸਮਾਏ। ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕੁਗੁਨਬੋਲੇ॥੨॥੧॥੪੬॥
ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨਦੁਰਾਈ। ਪਰਮਿਤਿਰੂਪਅਗੀਮਅਗੋਚਰਰਹਿ
ਸਰਬਸਮਾਈ॥੧॥ ਕਹਨਿਭਵਨਿਨਾਹੀਪਾਇਓਪਾਇਓਅਨਿਕਉਕਤਿਚਤੁਰਾਈ॥੧॥ ਜਤਨਜ
ਅਨਿਕਉਪਾਵਰੇਤਉਮਿਲਿਓਜਉਕਿਰਪਾਈ। ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਰਕ੍ਰਿਪਾਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜਨਾਨਕਸੰਗ
ਨਾਈ॥੨॥੨॥੪੭॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਮਈਸਿਮਰਤਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਹਿ
ਗੁ। ਚਿਤਦਉਚਰਨਾਰਬਿੰਦਸਾਸਨਨਿਸਿਭੇਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਕੀਨਾਪਾਨਤੂਟਨਦੀ
ਗੁ। ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਪਨੁਸਰਬਸੋਹਰਿਗੁਨਨਿਧੇਸੁਖਮੋਰਾ॥੧॥ ਈਤਉਤਰਾਮਪੁਰਨੁਨਿਰਖਤਰਿਦੇਖੇਨਿ
ਸਰਨਤਰਨਨਾਨਕਬਿਨਸਿਓਦੁਖੁਪੋਰਾ॥੨॥੩॥੪੮॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਜਨਕੋਪ੍ਰਭਮੇ
ਅਸਨੇਹਾਸਾਜਨੋਤੂਮੀਤੁਮੇਰਾਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਸਭੁਕੇਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨੁਮੀਗਉਤਨੁਮੀਗਉਪਨੁਲਖ
ਚੁਤਦੇਹਾ॥੧॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੁਗਤਿਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਨਿਧਾਨ। ਭੈਰੁਇਭੁਗਤਿਨਿਹਲਨਾਕ
ਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੪॥੪੯॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਚਰਚਰਚਰੀ
ਗਪਿਆਨਭੇਖਗਿਆਨਠਿਰਤਠਿਰਤਧਰਤਧਰਤਧਰਚਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਹਿਅਹਿਅਹੈਅਹੈ

ਜੇਗਗਿਆਨਧਿਆਨਸੇਖਾਗੈਸਰਲਜਪਹਿਤਰੰਗੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਬਾਇਹਰੈਜੇਪ੍ਰਭਕੇਸਦ
ਗੀ॥੨॥੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਕਲਿਆਨਪ:੫ ਘਰੁ੨ ॥ ਤੇਰੈਮਾਨੇਹਰਹਰਿਮਾਨਿ। ਨੈਨਬੈਨਸਦਨਸੁਨੀ। ਐਅੰਗਅੰਗੇਸੁਦ
ਨਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਤਉਤਦਹਦਿਸਿਰਦਿਓਮੇਗਤਿਨਹਿਸਮਾਸੀ॥੧॥ ਜਤਕਤਤਤਪੇਖੀ। ਐਰਿਪੁ
ਖਪਉਪਰਧਾਨਾ। ਸਾਧਸੀਗੇਕ੍ਰਮਭੈ। ਐਟੇਕਬੋਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨ॥੨॥੧॥੪॥ ਕਲਿਆਨਪ:੫
॥ ਗੁਨਨਦਪੁਨਅਨੰਦਬੇਦ। ਕਬਤਸੁਨਤਪੁਨਿਜਨਾਮਿ। ਤਿਸੰਤਮੰਡਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨਧਿਆ
ਨਮਾਨਦਾਨਮਨਕਰਸਨਨਾ। ਭੁਜਪਤਤਹਪਾਪਖੰਡਲੀ॥੧॥ ਜੇਗਜੁਗਤਿਗਿਆਨਭੁਗਤਿਸੁਦਤਿ
ਬਦਤਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁਅਖੰਡਲੀ॥੬॥ ਤਿਪੋਤਿਮਿ। ਤਿਜੋਤਿਨਾਨਕਕਛੁਦੁਪਾਤੰਡਲੀ॥੨॥੨॥੫॥
ਕਲਿਆਨਪ:੫ ॥ ਕਉਨਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਾਕਰਉ। ਧਰਤਿਧਿਆਨੁਗਿਆਨੁਸਸਤੁਗਿਆਨਜਾ
ਪਦੁਕੈਸੇਜਰਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸਨਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿ। ਇੰਦ੍ਰਕੈਦਰਿਸਗਤਿਪੁਰਉ॥੧॥ ਕਹੁਪਦਿ
ਜੁਕਾਪੁਪਹਿਸੁਰਗਾਕੋਟਿ। ਮਪੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮਰਸੁਪਾਈ। ਐਸਾਭੁਚਰਨਗਹਉ॥੨॥੨॥
॥੬॥ ਕਲਿਆਨਪ:੫ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਇਅਲਪੁਰਖਪ੍ਰਸਖੋ। ਗਰਭਜੇਨਿਕਲਿਕਲ
ਦੁਖਬਿਨਾਸਨਹਰਿਰਖੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮਧਰੀਸਰਨਿਤੇਰੀ। ਪ੍ਰਭਦਇਅਲਟੇਕਮੇਰੀ॥੧॥ ਅਨਾ
ਦੀਨਾਸਦੰਤਾਨਾਮੁਆਮੀਮਾਨਹਿਮੰਤਾ॥੨॥ ਤੁਝਬਿਧਾਪ੍ਰਭਕਿਛੂਨਜਾਨੁ। ਸਰਬਜੁਗਮਦਿ
ਮਪਛਾਨੁ॥੩॥ ਹਰਿਮਨਿਬਸੇਨਿਸਿਬਾਸੋਗੇ। ਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਾਸੋਗੇ॥੪॥੪॥੭॥ ਕਲਿਆਨਪ:੫
॥ ਮਨਿਤਨਿਜਪੀ। ਐਰੁਗਣਨਾ। ਗੁਰਪੁਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏ। ਪੈਸਦਭੁਖਕਲਿਆਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰ
ਰਜਸਿਧੇਭਏਗਾਇਗੁਨਗੋਪਲਾ। ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਪਛੂਸਿਮਰੇਨਾਰਿਆ। ਦੁਖਕਾਲਾ॥੧॥ ਕਲਿ
ਪਾਪ੍ਰਭਮੇਲਿਆਕਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸੇਵਾ। ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਗਤੀ। ਹਰਿਪੁਰਖਪੁਰਨਦੇਵਾ॥੨॥੫॥੮॥
ਕਲਿਆਨਪ:੫ ॥ ਪ੍ਰਭਮੇਰਾਅੰਤਰਜਮੀਜਾਣੁ। ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁਰਨਪਰਸਮੇਸਰੁਨਿਹਚਲੁਸ
ਸਬਦੁਨਿਸਾਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਨਨਕੋਈਸਮੁਥਤੇਰੀ। ਅਸਤੇਨਤਾਣੁ। ਸ
ਬਪ੍ਰੰਦਵਤੇਸੁਆਮੀ। ਦੇਹਿਸੁਪਹਿਰਣੁਖਣੁ॥੧॥ ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਾ। ਪੁਰੰਗੁਪਨੁਮਾਣੁ।
ਬਭੁਖਾਮਨੰਦਨਾਨਕਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਕਲਿਆਣੁ॥੨॥੬॥੯॥ ਕਲਿਆਣਪ:੫ ॥ ਹਰਿਚਰਨਾ
ਨਕਲਿਆਨਕਰਨਾਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪਤਿਤਪਦ੍ਰੋਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਜਪਿਨਿਸੀ। ਗਜਮਕਲੁਤਿਰੁ
ਦ੍ਰੋਨੋ॥੧॥ ਭੁਕਤਿਜੁਗਤਿਅਨਿਕਸੁਖਹਰਿਭਗਤਿ। ਲਵੈਨਲਾਵਨੋ॥ ਪ੍ਰਭਦਰਸਲੁਬਧਦਸਨਾਨਕਬੁ
ਜੇਨਿਪਾਦਨੋ॥੨॥੭॥੧੦॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰਸ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਨੁ ਧਰਿ ਕੀ ਅਤਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਪਰ ਰਤ ਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਦਾ ਜਿਅਾ ਸਿਹ ਜਾਧਰ ਤਿਬਰਤਨ ਕਉ ਪਨਿਹਾਨਿ ਮਖਨ ਦਿਸਾਰ ਹੁ ਸੇਵਹੁ
 ਸਾਹਿਬ ਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਰੋਇ ਪਰਮ ਗਤੋ ॥ ਹਰਖ ਸੇ ਗਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਾਤਾ ਤੂ ਪਦਹਿ
 ਪ੍ਰਾਪਤੋ ॥ ੨ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਕਾਪੜੇ ਗਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਗਲ ਬਨਾਏ ॥ ਰਿਜ ਰੁਸ
 ਮਹੇਜ ਸਿਥਲੀ ਮੀਤਾ ਸੇ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ਨੀਤ ॥ ੩ ॥ ਤਹਾ ਸਖਾਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਪੋਏ ॥ ਕੋਇ ਅਪ੍ਰਧਾਇਕ
 ਖਾਨ ਮਹਿ ਪੋਏ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਛੋਰਾਏ ॥ ਏਕ ਬਖਸ ਠਹਿਰਿ ਬਹੁ ਗਿਨ ਬੁਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੀ ਜੋਗੀ
 ਪਇਆ ਭੁਲਿਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸੇ ਕੁਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਏਤੁ ਮਹੈ ਦੁਆਗਾ ਜਨਨਾਨਕ ਦਰ
 ਸਨੁ ਦੇਹੁ ਗੁਰ ਰਿਖ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ५ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿ
 ਠੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ ਕੈ ਭੰਗੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ
 ਚ ਜਨਾਈ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਦਰੀ ਜਨਲੀ ਏਛੁ ਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਾ ॥ ਤਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੀਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਅਇ ਅਸੇਈ ਜਾਨੈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤੈਰਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਸੇਤੁ ਖੀਅਸ ਭਤੇ
 ਜਿਸੁ ਸੇਇ ॥ ਜਕੈ ਰੂਏ ਦਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥ ਸੇਈ ਨਿਹਚਲੁ ਅਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਰਿ ਭੁ
 ਣਾਇ ॥ ੪ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਰਾਕੁਰ ਦੇਵ
 ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਰੋਇ ਅਨੰਦ
 ਅਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿਕਲ ਮਲ ਜਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮਦ ਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਤੁਮਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੨ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਹਿ ਆਮਾਰ ਗੁਸੀਧਾ
 ਸਗਲ ਰਿਅਗਿਨ ਸਿਹਰਿ ਗੀਧਾ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥
 ੩ ॥ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਹਿਰਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਪਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਹਿ
 ਸਦਾ ਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਦਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ਅਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ਕੀ ਅਨੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਈ
 ਪਾਰਬਰ ਮਨਾਨ ਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਗ
 ਲੇਵ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਦੀਏ ਅਪਨਾਨ ਮੁਜ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
 ੧ ॥ ਹਮ ਬਰਿਕ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਦਗ ਨਿਕਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪ ਲਿਖ ॥
 ੨ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਬਿਨ ਭੀਤ ਰਿਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਪਾਰਬਰ ਮੁਅਰਾਧੀ ਅਪੁਨੇ ਸ

ਭਿਰੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ਅਗਮਅਰੋਚੁਬਿਅੰਤੁਸੁਅਮੀਤਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦੀ॥
ਐਧਨਵੰਤਅਪੁਨਾਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਅਈਐ॥੩॥ਅਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮਪਿਗਾਈਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੁਰੇਮੰਨੋਰਥਪਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮਪਾਈਆ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਸਿੰਘ
ਤਨਾਮਕਿਲਬਿਖਸਰਨਾਸੇ॥ਸਦੁਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਨੀਰਸੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹੁਸੇਕਦੰਤੇ॥ਸੇਕਦਕਸੇ॥
ਦਸੇਰੰਤੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਗਲੇਰੇਗਦੇਖਸਕਿਥਿਨਸਹਿਅਗਿਆਨਾ॥
ਰਾਮਨਤੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਨਹਾਰਿਰਾਖੇਮੀਤਾ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਲਾਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਰੇ
ਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸਾ॥ਜੋਤਿਸੁਭਦੈਸੇਕਲਹੇਸਾ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰ
ਦਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਐਸਾਗੁਰਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਿਸੁਮਿਲਤੇਰਾਮਨਾਮਲਿਦਲਾਗੀ॥੩॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਪਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਠਪਹਰਅਪੁਨੀਲਿਦਲਾਇ
ਜਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਈ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਭੁ
ਕੀਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਨਕਉਦੀਏ॥ਅਠਪਹਰਗੁਨਗਾਈਏਬਿੰਦਾ॥ਭੁੰਬਿਨਸੈਉਤਰੀਸਰ
ਦਾ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਜੋਗੁਰਕਰੈਸੇਈਭਲਮਰਿਰਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਰਿ॥੧॥
ਉਮਾਨੀਤਨਿਵਸਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ਕਲਿਕਲੇਸਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਹੇਈ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਕੈਸੀਗਿ॥ਉਤਰੀਮੈਲੁਨਾਮਕੈਗੀ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੇਪਿਆਰਾ॥ਬਿਨਸੈਕਾਮਕੈਧਾ
ਕਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਨਕਾਮਾਰਗੁਜਨੀ॥ਭਾਇਭਗਤਿਹਰਿਸਿਓਮਨੁਮਾਨੀ॥੩॥ਸੁਣਿਸਜਣਸੰਤ
ਸੁਹੇਓ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਅਗਹਅੰਤੋਲੇ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਿਧਿਗਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਯੋ
ਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਸੇਧਨਵੰਤਸੇਈਸਚੁਸਾਹਾ॥ਹਰਿਕੀਦਗਾ
ਖੁਦਿਸਾਹਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੀਤਾ॥ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਨਿਰਮਲਪੁਰਾਨ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਅਲਾਭੁਦਯੋਦਾਪਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਈ॥੨॥ਸਭਲਜਨ
ਦਨਪਰਦਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੁ॥੩॥ਬਿਨਸੈਕਾਮਕੈਧਅੰਤਕਾਹਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਹਿਪਾਰਿ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਗੁਰਪੁਰਾਪੁਰੀਤਕੀਕਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸ
ਸਦਅਟਲਾ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖਦਰਦੁਸਭੁਤਾਕਨਸੈ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਤਾ
ਰਾਮਗੁਨਗਦੈ॥ਮੁਕਤੋਸਧੁਪੁਰੀਨਦੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰੇਪਾਰਿ॥ਭੁੰਬਿਗੁਮੁਖਿ
ਬਿਕਾ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਬਸੇਗੁਰਚਰਨਾ॥ਨਿਰਭੈਸਾਧਪਰੇਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਅਨਦਸਹਜਰਤ
ਧਪਪਨੇਰੇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੁਖਨਅਦੈਨੇਰੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਿਲਬਿਖ

੧੦੦੦ ੩ ॥ ਸੰਤਸਾਜਨਸਿਖਰਏਸੁਰੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭਸੇਉਲੇ ਮੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖਠ
 ਹਕਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਕਿਆ ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਿਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਆਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਰ ਜੁਸ ਗਲਾਰ ਸਿਥੀਆ ॥ ਪਾਰਹ
 ਭਾਗਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਦੂਠੇ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕੁ ਮਥਿਨ ਸੇਝੂਠੇ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿਗਾ ਦੁਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬ
 ਥਿਆ ॥ ਪਹਰਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਬਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਨੀਥਾਈ ॥ ਸੀਰਿਸਹਾਈ ਜਹ
 ਹਉ ਜਾਈ ॥ ਤਾਦੇ ਇਕ ਰਜੇ ਕ੍ਰਿਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥੪॥੯॥
 ਪ੍ਰਭਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਸੁਜਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ਐਕ ਰੁਭਾਗੀ
 ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਐਕ ਰਬਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲ ਬਿਖ ਮੇਟੇ ਸਬ ਦਿਸੰਤੋ ਭਾਨਾ ਮੁਅਰਾਧਨੁ
 ਚੋਆ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਓ ਆਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਮਾਹਿ ਨਿਦਾਸੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ
 ਬਿਨਲੀਆਰ ਥੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਅਨਥਕਾਨ ਥੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਦ ਜੇ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਤਾ
 ਕੇ ਆਚਾਰ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਿਰਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀ ਹੋਜੇ ਨਿਨ ਭਵੇ ॥ ਈਹ ਉਹੰ ਚ
 ਰਣ ਮੁਜਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਰਪੁਰਿ ਪਰਿਆਹ ॥ ਭਾਕੋ ਟਿਮਥੇ
 ਕੇ ਦਿਰਲਾ ਦਾਸੁ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿਖੇ ਬੈਰੁ ਰੂਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰ ਸਿਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ॥੪॥
 ੧੦੦੦ ॥ ਪ੍ਰਭਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਭੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਹਰਿ
 ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲਾ ॥੧॥
 ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੋ ਆਪਰਗਾ
 ਸੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀਨਾਰਿ ਵੈ ਨਿਦਾਸੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ
 ਰੁਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈਆ ॥ ਦੀਨ
 ਦਇਆ ਲਭਏ ਕਿਰਪਾ ਲਾ ਅਪਣਾਨਾ ਮੁਖਿ ਜਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਾਇ
 ਆਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਭੁਈਆਸਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਮਨਿ ਦੂਠੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
 ਏ ਗੁਰਨਾਨਕ ਭੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਪਰੁ ੨ ॥ ਅਟਰੁਨ ਵੂਜਠਾਉ ॥ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਇ ॥ ਸਰਬ
 ਸਿਧਿ ਕਲਿਆਣਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੋਨਾ ਮੁਖ ਪੀਐ ਨੀਤਾ ॥ ਕਮਝੇ ਧਮ ਪੀਕਾਰ ਬਿ
 ਨ ਸੈਭ ਗੈਏ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖ ਭਾਗੈ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਮੁ ਨ ਭੇਟੈ
 ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਗੈਨਿ ਦਿਨ ਸੁਖਿ ਆਇ ਹਰਿਹਰਿ ਤਜੁ ਮਨ ਕੇ ਭਗਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ

ਮਲੈ ਜੇਸਹਿ ਪੁਰਨ ਕਰਮ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਰ ਬਿਨਸੇ ਗਏ ਖਿਲੀ ਨੇ ਅਪਿ ਪਾਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥
 ਤਰਾਣੀ ਜਨਨਾਨ ਕਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਰਾਸ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ ਪੜਤਲਾ ॥ ਰਮਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਾ ਕਲਿਕਲੇਸੇ
 ਰੁਮੇਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਤ ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨੁ ਪਦਿ ਜੁਗਿ
 ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਨਨਕੁ ਬਰਿਕੁ ਛੁਨ ਜਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣੀ ਬਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
 ਪ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨ ਟੇਕਾ ਉਚੁ ਚਾਬਿ ਅੰਤ ਠਾਕੁ ਸਰਬ ਉਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਪ੍ਰਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਟਾਰ ਦੇਨ ਹਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਰਖਨ ਹਰ ਮੁਨਿ ਅਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕਾ ॥ ਸੰਤ ਰੇ ਨੁਕਰ ਉਮ ਜਨਨਾਨ ਕਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਰਾਸ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਮਾਤ ਪਿਰਾਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ ਚੂਹਾਰਿ
 ਗਾਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥ ਓਹ ਛੁਪਿ ਰਿਮਿ ਮਿਠੀ ਠੇਹੇ ਹਰਾਗੁ ਨ ਗਾਹ ਕਮੇਰੇ ਪ੍ਰਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਅ
 ਰਾਮੰਤ ਰਜਾ ਮੀਆ ਪਰਏ ਕਮੈ ਟਿਕ ਏਕ ਸੁਕੀ ਸਿਰਿ ਸਹਦੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਲਿਨਾ ਰਨਿ
 ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟ ਨੇਹੇਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਅਾ ਏਹ ਝੂਠੀ ਧੋਯੀ ॥ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉ ਗਇਆ ॥ ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿ
 ਨੁਹਰਿਆ ਅਘਾਇ ॥ ੨ ॥ ਲੋਕੁ ਮੇਹ ਸਿਉ ਗਈ ਦਿਖੈ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਮੇਰਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟੀ ॥ ਏਹ ਠਕ
 ਦਰੀਬ ਹੁਤੁ ਪਰਗਲੇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਾਟਨ ਬਨਿਆ ॥ ਝੂ
 ਉਪਦੇਸੁ ਮੇਰਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਅਾ ਏਹ ਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨਿ ॥ ਇਨ ਸਨ ਬੀਰ ਸਾਤ ਲਿਜਾਇ
 ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਗਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਦਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਅਹੰ ਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲ ਤਿਛੋਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਅਾ ਏਹੁ ਪੁਰਖੁ
 ॥ ਏਹੁ ਨੀਘਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੀਨ ਪਾਏ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਦਲਾਏ ॥ ੫ ॥ ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਹਮ ਗੁਰੇ
 ਰਾਣੀ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਮ ਹਿਦੁ ਇਨ ਪੀਟਾਣੀ ॥ ਅਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਿਅੰਚਰਿ ਲਾਗੇ ॥ ਕਰਹੁ ਤਪ ਦਸੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਬਾਗੇ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਬੋਲੀ ਕੀਏ ਨਿਅੰਏ ॥ ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਭੂਠਾ ਕੁਰੁ ਇਹੁ
 ਹੁਸਰੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਅਨਿ ਬੇਰਾ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ ॥ ਮਨਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧ ਅ
 ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਪੁਜ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਤਨਿ ਚਕੁ ਬਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮੁਲ ਕਬਹੂੰ
 ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਸੰਜਮ ਪ੍ਰਕੁ ਬਿਨ ਧੀਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਮੁੰਦਾ ਮਨੁ ਮੇਰਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚ ਕੇ ਬਸਿਰੇ ॥ ਠੀਕ ਬਿਨਾ ਏਕ ਹਰਿ ਸਭਿਉ ਤੇਰੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕਾ ॥ ਜਾਤ
 ਰਿਬੀਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ਪੁਖ ਪਰਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਠਿਹਰਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਦਰਮ
 ਗੀਸ ਪਨਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨੀ ਭੂਕੀਆ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਰੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤਾ ਅਪਦਕ

ਜਹਾਦੇ ਬਉਤਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮਨੁ ਜੋਗੁ ਰਗੋਪਲਾ ॥ ੨ ॥ ਦਸਨ ਗੀਐ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਾਨੀ ॥

੧. ਰਿਸਾਗਿ ਹਰੇ ਨਸਤਾ ਦੇ ਸੁਛੇ ਡਿਪਰ ਦੇ ਸਹਿਧਾਇਆ ਪੰਚਰੀਤ ਲਾ ਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥
 ੨. ਨਾਨਕੁ ਇਹਿ ਰਾਏ ਟੁਕਾ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੀਰੈ ਤਿਪਤ ਵਨ ਤੇ ਚੁਕਾ ਬਨਿ ਤਾਛੇ ਰਿਬ ਦਨ ਰਹਿ ਪਰਨਾ
 ੩. ਸੀ ਦੇ ਸਿਨ ਪਾਈ ਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿ ਆਰੀ ॥੫॥ ਬੇਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠ ਮੋਨੀ ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਭਵਾਈ
 ੪. ਜੇ ਜੋਗੀ ਅੰਨ ਤੋਰਹਤਾ ਦੁਖ ਦੇ ਹੀ ਸਹਤਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਦਿਆਖਿਆ ਮਸਤਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ੫. ਰਕਿ ਨੈਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੋ ਪੁਛੁ ਹੁਸ ਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰ ਮ੍ਰਿਗੇ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥੭॥ ਜਿਉ ਬਾ
 ੬. ਲੁਪਰਠ ਉਗਠਾਈ ॥੮॥ ਜਿਸਨੇ ਭੁਏ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆ ਲਾਗੁ ਰਕਾ ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿ ਪਿਛਾ
 ੭. ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋਟੀ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਨਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੯॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਰਦਰਸਨੁ ਪਾ
 ੮. ਈਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਭੁਟ ਬਤਰਾਈ ਐ ॥੧੦॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥
 ੯. ਸਿਮਰਤਾ ਮਕਿਲ ਬਿਖਸਤਿ ਕਟੋ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਕਾਗਰ ਫਟੋ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰਿਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ
 ੧੦. ਆਪਾਰ ਬਹੁ ਮੁਰਿਦ ਮਾਹਿਸ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਹ ਰਿਹ ਰਿਸੁ ਖੁਪਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਚਰਨ
 ੧੧. ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੁਕਾ ਗਏ ਨਿਮਿਟਿ ਆਮੰਧਿ ਅਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਗੁ ॥
 ੧੨. ਹਰਿ ਪੇਸੁ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦਗਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹਿ ਏਕਾ
 ੧੩. ਜੋਇ ॥ ਤਿਉ ਬਿਨੁ ਬੀਜੇ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬੈਰ ਬੈਰੇ ਪਛੇ ਦੇ ਭੈਰਵ ਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁੰਨਿਆ ਤ ਮੈ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥
 ੧੪. ਯਾਤਰੀ ਗਤੇ ਕੰਢੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੁਟ ਗੀਛਾ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਨਾ ਮੁਸਮਾਇਆ ਅਪੁ
 ੧੫. ਰਾਕੁਰਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇਆ ॥੪॥ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਕਲਿਆਣ ਬਿਥਾਈ ॥ ਜਹ ਜੇ ਦਕ ਗੋਪਾਲੁ ਹੁਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰ
 ੧੬. ਭੁਪੁਸੰਨ ਭੁਏ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲਾ ॥੫॥ ਹੋ ਮਜਰਾ ਉਰਧਤ ਪੁਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ
 ੧੭. ਇਸਨ ਨੁਕਰੀ ਜਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਧਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੬॥ ਉਰੇ ਤੇ ਉ
 ੧੮. ਚ ਪ੍ਰਭਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਹਿ ਸਯੋਜਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨਿਕੀ ਬੀਛੁ ਉਧੁਗਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭ
 ੧੯. ਰੁਪਿ ॥੭॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਨੇ ਗਾ ॥ ਮੀਰਸਾ ਜਨ ਭਰਵਾਸ ਤੇ ਗਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀ ਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਾ ਜ
 ੨੦. ਪੰਜੀ ਦੈ ਨਨਕੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥੮॥ ੩॥ ਚਉਪਦੇ ੧੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ॥ ੧੮ ॥ ਜੋਗੁ

੧. ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਸਹਸਰ ਕ੍ਰਿਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਤੀ ਚਮਾਤ ਕਤੀ ਚ ਪਿਤਾ ਕਤੀ ਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੇ ਦਸੁਤਾ ॥ ਕਤੀ ਚ
 ਦੁਸ਼ਮੀ ਰਹਿਤ ਬੰਧ ਕਤੀ ਚ ਮੋਹ ਕਟਿ ਬਤੋ ॥ ਕਤੀ ਚ ਚਪਲ ਮੋਹ ਨਿਰੂਪੀ ਪੇਖੰ ਤੇ ਤਿਆਗੀ ਕਰੋ ਤਿਆਹੀਤ ਸੰਗ

ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਨ ਨਾਨਕ ਲਬਧੀ ਅਚੁਤ ਰਨਹਾ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰੀਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥ ਕੁਝ ਬੰਦ
ਵਹਾ ॥ ਫਿਰੀਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹਾ ॥ ਫਿਰੀਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ
ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹਾ ॥ ੨ ॥ ਮਿਥੰਤ ਦੇਹੀ ਖੀਣੰਤ ਬਲਨੀ ॥ ਬਰਧੰਤਿ ਜਗੁਆਹਿ ਤੰਤ ਮਾਇਆ ॥ ਅਚੁਤ
ਅਸਾ ਅਥਿਤੰਤੁ ਨੀ ॥ ਗਨੰਤ ਸੁਸਾਭੈ ਯਨ ਪਰਮੀ ॥ ਪਰੰਤਿ ਮੋਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੰਤ ਮਾਯਾ ॥
ਕਾਗੋ ਬਿੰਦੋਗੋ ਬਿੰਦੋਗੋ ਬਿੰਦੋਗੋ ਪਾਲਕਿ ਪਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਚ ਕੋਟੀ ਰਚੰਤਿ ਤੇਯੰ ਲੋਪਨੀ ॥ ਰਕਤ ਚਰਮਣ
ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੀ ਤਰਹਿ ਰਿਬਾਇ ਰੂਪ ਅਸਥੰਤੁ ਨਹਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰਤ ਹਸਿ ਮਰੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ॥
ਤਿਅਸਥਿਰੀ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਪਰੰਤ ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪੰਤੁ ॥ ੪ ॥
ਰੰਤੁ ਤੁਯੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣ ਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਬਹੁ ਲੋਕਿ ਪਾਲਾ ॥ ਗੰਭੀਰੰ ਉਚੈ ਸਰਬ ਗਿਆਪਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਤਿ ਅਪ੍ਰਿ
ਪੰ ਬਿਸਾਮ ਚਰਣੀ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥੋ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ॥ ੫ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਰੇਣ ਲਖ ਅਦਧਾ
ਅਹੋ ਜਸਿ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹਾ ॥ ਨਾਨਕੋ ਰੋਮਨ ਛੋਵੰਤਿ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤ ਕਰੀ ਸੇਵੰਤ
ਸੁਰਾਚਰੁ ਦਿਸਹਾ ॥ ਬਿਖਮਥਾਨ ਬਸੰਤ ਉਚਹਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਰਣੰ ਕਦਾਚਹਾ ॥ ਹੋਵੰਤਿ ਅਗਿਆ
ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਅਕਰਖਤੇ ॥ ੭ ॥ ਸਬਦੰ ਰੰਤਿ ਹਿਤੰ ਮਾਇਆ ਕੀਰਤੰ ਕਲੀਕਲ
ਕ੍ਰਿਤੁਆ ॥ ਮਿਟੰਤਿ ਤ੍ਰਾਗਤ ਰੁਮ ਮੋਹੀ ॥ ਭਗਵਾਨ ਰਮਣੰ ਸਰਬ ਤ੍ਰਥਾਨੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਤੁਯੰ ਅਮੋਘਦ
ਰਸਨੀ ਬਸੰਤ ਸਾਧ ਸਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੰਤ ਪੁਜਾਪਨਾ ॥ ੮ ॥ ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰ
ਦੀਪੰ ਘਟੰਤ ਰਦਿਸ ਸੀਅਰਨ ਖਿਤ੍ਰ ਗਗਨੀ ॥ ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿਤਰ ਸਿਖੰਭੀ ॥ ਘਟੰਤ ਲਲਾ
ਸੁਤ ਕ੍ਰੁਤ ਹੀਤੀ ॥ ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰੁਤ ਪ੍ਰੀ ॥ ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤਾ
ਸਥਿਰੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ ੯ ॥ ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਪਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੀ ॥ ਤ੍ਰਿਵੰਤ ਨਾਮੰ ਰਜੰਤ ਲੋਕੀ ॥ ਸਨੰ
ਸੰਤਿ ਕਿਲ ਬਿਖਨਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਪਰਮ ਲਖਿਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਦਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਿਰਤੁ ਮੋ
ਲਪ ਬੁਧੰ ਰਚੰਤ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੀ ॥ ਜੋਬਨ ਬਹਿਕੁ ਮਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹਾ ॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋਗੰਭੀ
ਸਤ੍ਰਾ ॥ ਇਵੰਤ ਮਾਇਆ ਬੁਧਿਤੀ ॥ ਹੋ ਅਚੁਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋਭਗਵਾਨ ਏਨ ਮਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਨ ਮੰਤ
ਣੰ ਹਰਖੰਤ ਸੋਗੰਭੀ ਰੰਤੋਗੀ ॥ ਉਚੰਤ ਨੀਚੰਤ ਨਾਸੁ ਮੁਚੀ ॥ ਰਾਜੰਤ ਮਾਨੀ ਅਭਿਮਾਨੰਤ ਹੀਨੀ ॥ ਪਰਦਿਤੁ
ਗੰਦਰਤੰਤ ਬਿਨਾਸਨੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੀ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾਸਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਫਿਰੰ
ਗੀਅੰ ਮਰਿਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿਗਸਿ ਪਿਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਬਾਨੀ ॥ ਬਸਿੰਤ ਰਿਖਿਅੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਸੰਤ ਲੋਕੀ
ਯੰਦ੍ਰਿਸ੍ਰ ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ ॥ ਰਹਿਤ ਜਨ ਮੰਤ ਰਿਦਰਸਲੀਣਾ ॥ ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹੰਤ ਬੇਦ
ਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ॥ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਵੰਤ ਸੁਬਿਦਿਅਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮਦੁਸ਼

ਮਣੀਓ ਟੰਗੁਰਸਬਦਕਰਚਰਮਣਹਾਅਮਾਤ੍ਰੁ ਤੇ ਅਸਦੁ ਬਨਗੰਧੁ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਗਗਾ ਬਿਚਰ
ਨਿਰਭੁਯੰਸਤੁ ਸੈਨਾਪਯੰਤੋਹੋ ਪਾਲਕੀਰਤਨਹਾਅਿਤਤੋ ਬਿਸੁਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਦਸੰਕਰੋਤ੍ਰਿਪੰਚਜ
ਕਰਹਾ॥੨੮॥ਮਿਥੁਗਤਿਸਨਾਗੰਧਰਬਨਗਰੰਦੁਮਛਾਇਆਰਚਿਦੁਰਮਤੀਹਾਤਤਹਕੁਟੰਬਮੋਹਮਿਥੁ
ਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਮਰਮਨਾਮਹਾ॥੩੦॥ਨਚਬਿਦਿਆਨਿਧਾਨਨਿਗਮੀਚਗੁਣਗੁਣਾਮਕੀਰਤਨਾ
ਨਚਰਾਗਰਤਨਕੰਠੰਨਚਰੰਚਚਤੁਰਚਤੁਰਹਾ॥ਭਾਉਦਿਅਲਬਪੰਮਾਇਆਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਖ
ਲਪੰਭਿਤਹਾ॥੩੧॥ਕੰਠਰਮਣੀਯਰਮਰਮਮਲਾਹਸਰਉਚਪ੍ਰੇਮਧਾਰਣੀ॥ਜੀਹਭੁਟਿਜੋਭਿਤਮਸਾ
ਲੋਕਉਧਰਣੰਨੈਨੰਦਨੀ॥੩੨॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਹੀਣਸੁਜੇਪ੍ਰਣੀਧਿਰੰਤਜਨਮਕ੍ਰਸਟਣਹਾ॥ਕੁਕਰਗੁ
ਕਰਹਾਰਧਭੁਹਕਕਹਸਰਪਨਤੁਲਿਖਲਹਾ॥੩੩॥ਚਰਣਚਬਿੰਦਭਜਨੰਰਿਦਯੰਨਾਮਧਰਣਹਾ॥ਕੀ
ਰਤਨੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਨਹਾਤ੍ਰਿਸਟੰਤਿਜਮਦੁਰਨਹਾ॥੩੪॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਧਨੰਗੁਪੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਰ
ਗਰਜਨਹਾ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਭੋਜਨੰਬਿੰਜਨੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਛਮੰਬਰਹਾ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਤਮਿਤ੍ਰਕ੍ਰੁਤ
ਬਾਧਦਨਚਦੁਰਲਭੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਹਾ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਬਿਦਿਆਪ੍ਰਬੀਣੰਨਚਦੁਰਲਭੰਚਤੁਰਚੰਚ
ਲਹਾ॥ਦੁਰਲਭੰਏਕਗੁਗਦਨਾਮਹਨਾਨਕਲਬਪਿੰਸਾਧਸੰਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੰ॥੩੫॥ਜਤਕਤਹਤਤਹ
ਤ੍ਰਿਸਟੰਸੁਰਗਮਰਤਪਯਾਲਲੋਕਹਾ॥ਸਰਬਤ੍ਰਮਣੰਗੋਬਿੰਦਹਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪੁਤੇ॥੩੬॥ਬਿ
ਖਯਾਭਯੰਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੰਦ੍ਰੁਸਟੰਸਖਾਸ੍ਰਜਨਹਾ॥ਦੁਖੰਭਯੰਤਿਸੁਖੰਭੈਭੀਤੰਤਨਿਰਭੁਯਹਾ॥ਬਨਬਿਧੂ
ਨਬਿਸ੍ਰਮਨੰਮੀਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰਹਾ॥੩੭॥ਸਰਬਸੀਲਮਮੰਸੀਲੇਸਰਬਪੀਦਨਮ
ਮਪੀਦਨਹਾ॥ਸਰਬਕਰਤਬਮਮੰਕਰਤਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪੁਤੇ॥੩੮॥ਨਹਸੀਰਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵ
ਨਹਸੀਰਲੰਬੰਦਨਚੰਦਨਹਾ॥ਨਹਸੀਤਲੰਸੀਰਰੁਤੇਣਨਾਨਕਸੀਤਲੰਸਾਧਸ੍ਰਜਨਹਾ॥੩੯॥ਮੰਤ੍ਰ
ਮਰਮਨਾਮੰਤ੍ਰੰਸਰਬਤ੍ਰਪੁਰਨਹਾ॥ਗਨੰਸਮਦੁਖਭੁਖੰਜੁਗਤਿਨਿਰਮਲਨਿਰਦੈਰਣਹਾ॥ਦਯਲੰਸ
ਬਤ੍ਰਜੀਆਪੰਚਦੋਖਬਿਦਰੁਜਿਤਹਾ॥ਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰਅਲਪਮਾਇਆਜਲਕਮਲਰਹਤ
ਉਪਦੇਸੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹਭਗਦੰਤਭਗਤਿਭੁਵਨੀ॥ਪਗਨੰਦਾਨਹਸ੍ਰੋਤ੍ਰਿਸ੍ਰਵਣੰਆਪੁਤ੍ਰਿਗਿਸਗਲਰੇਣ
ਕਹਾ॥ਖਟਲਖਣਪੁਰਨੰਪਰਖਹਨਾਨਕਨਾਮਸਾਧਸ੍ਰਜਨਹਾ॥੪੦॥ਛੁਲੰਛਿਦ੍ਰੰਕੋਟਿਬਿਘਨੰਅਪਰਪੰਡਿ
ਲਬਿਖਮਲਾ॥ਭੁਰਮੋਹੰਮਨਅਪਮਾਨੰਮਦੰਮਯਾਬਿਆਪੁਤ੍ਰੰ॥ਮਿਤ੍ਰਜਨਮਕ੍ਰਮੰਤਿਨਰਕਹਮਿਕ
ਉਪਦੰਨਸਿਧੁਤੇ॥ਨਿਰਮਲੰਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰ॥ਗਮੰਤਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਰ
ਤਹਾ॥੪੧॥ਤਰਣਸਰਣੰਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹਾ॥ਕਰਣਕਰਣਸਰਮਰਬਹਦਗੁਰੇਤ
ਭੁਪੁਰਨਹਾ॥ਨਿਰਾਸਾਮਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥਅਲਯਹਾ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਾਧ

ਰਾਗ ਰਿਗ ॥ ੧ ॥ ਦੁਰਗਾ ਮਾਸ ਨਾਮੁ ਗਮੰ ਮਹਾ ਦੁਖ ਸਰਬ ਸੁਖ ਖਣਹ ॥ ਦੁਰਬ ਚਰਭੇ ਦੁਰਮੰ
 ਸਰਪਿਸ ਨੰਤ ਸੁਰਜਨ ਹਾ ਅਸਿਥ ਤੇ ਸੇ ਗਹਰ ਖੰ ਭੈ ਖੀਣ ਤ ਨਿਰਭਵ ਹਾ ਭੈ ਅਟਵੀ ਅੰਮਹਾਨਗ
 ਰਬ ਸੀ ॥ ਪਰਮਲਖਣ ਪ੍ਰਭੁ ਮਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਰਮ ਰਮਣੀ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯ
 ਬਰਣ ॥ ੧੪ ॥ ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੁਰ ਸੰਗ ਮੰ ਅਤਿ ਬਲਨ ਬਹੁ ਮਰਦਨ ਹਾ ਗਣਗੰ ਪਰਬ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖੰ
 ਪਸੁ ॥ ਖੀ ਬਿਸੇ ਹਨ ਹਾ ਹਰ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਨਾਮ ਸਕ ਰੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗ ਦੀ ਸ੍ਰਗ ॥ ੪੫ ॥ ਹੇ ਕਮੰ
 ਨਰਨ ਬਿਸੁ ਮੰ ਬਹੁ ਜੇ ਨੀਭੁ ਰਮਾ ਦਣਹਾ ॥ ਚਿਤ ਹਰਣੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਗੰ ਮੰ ਜਪਤੁ ਪਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹਾ
 ਅਲਪ ਸੁਖ ਅਦਿਤ ਚੰਦਲ ਉਚੀ ਚਸਮਾ ਦਣਹਾ ॥ ਤਦ ਭੈ ਬਿਮੁੰ ਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਓਟ ਨਾਨਕ
 ਨਰਾਇਣਹਾ ॥ ੪੬ ॥ ਹੇ ਕਲਿ ਮੁਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ਕਦੰ ਚਕਰਣ ਨਉ ਪਰਜ ਤੇ ॥ ਬਿਖਿਯੰ ਤਜੀਵੈ ਦਸੰ ਕੋ
 ਤਿ ਨਿਰਵੰ ਕੋਰੇ ਤਿ ਜਥਾ ਮਰਕਟਹਾ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾਵੰ ਤਿ ਜਮ ਦੂਤਹਾ ॥ ਤਦ ਸੰਗੇ ਅਧਮੰ ਨਰ
 ਗਾਵੀ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦਯਾ ॥ ਲਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀ ਅਰਖ ਕੋਰੇ ਤਿ ॥ ੪੭ ॥ ਹੇ ਲੋਭ ਲਿਪਟ ਸੰਗ ਸਿ
 ਰੇ ਹਾ ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੇ ਲਤੇ ॥ ਧਵੰ ਤਜੀ ਅਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਭੋਲਤੇ ॥ ਨਚ ਮਿ
 ਤ੍ਰੰ ਚ ਇਸਟੰ ਨ ਚ ਬਾਧ ਦਨ ਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਦ ਲਜਯਾ ॥ ਅਕਰਣੈ ਕੋਰੇ ਤਿ ਅਖ ਵਿਖਾਵੀ ॥ ਅਸ
 ਜੰ ਸਾਜਿ ਸਮਜਯਾ ॥ ਤ੍ਰਹਿਤ ਹਿਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਗਾਪ ਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਰਹਰ ॥ ੪੮ ॥ ਹੇ ਜਨ
 ਮ ਮਰਣ ਮੁਲੰ ਅਹੰ ਕਾਰੰ ਪਪਾਤ ਮਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰੰ ਤਜੀ ਤਿ ਸਵੰ ਦ੍ਰਿਵੰ ਤਿ ਅਨਿਕ ਸਾਯਾ ਬਿਸਤੀਰਨਹ
 ਅਵੰ ਤਜਵੰ ਤਥ ਕੰਤ ਜੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗਣਹਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਭਯੰ ਉਦਿਆਨ ਰਮਣੰ ਮਹਾ ਬਿ
 ਕਟ ਅਸਾਧੋ ਗਣਹਾ ॥ ਬੈਵੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਅਰਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੇ ॥ ੪੯ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਣ
 ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਹ੍ਰਿਪਾਤਿ ਪਜਗ ਦੁਹੇ ॥ ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣ ਹਰੁਣਾ ਮੈਂ ਦੁਖ ਹੋਗੇ ॥ ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋ
 ਗਣਯ ਲਹ ਦੀਨਾ ਥਾਯਾ ਕੋਰੇ ॥ ਸਰੰ ਰਸੁ ਸਬ ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿ ਮਰੇ ਤਿ ਨਾਨਕ ਦੰ ਮੇ ਦਰਸਾਧਵ
 ਹਾ ॥ ੫੦ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੰ ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨ ਹਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਟ ॥ ਤਰਣੰ ਨਾਨਕ ਮਹਾ
 ਸਾਗਰ ਭੈ ਦੂਤਹਾ ॥ ੫੧ ॥ ਸਿਰਮਸ ਤੂਰ੍ਧ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ॥ ਹਸੁ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹਾ ॥ ਅਤ
 ਮਰਖ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਪਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗ ਦੀ ਸ੍ਰਗ ॥ ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰ ਦਯ ਲਹ ਭੈ ਦੁਖ ਬਿ
 ਨਾਸਨਹਾ ॥ ਭਗਤਿ ਦਛਲ ਮਾਨਾ ਬਨਾ ਬੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹਾ ॥ ੫੨ ॥ ਜੇਨ ਕਣਕ ਧਾ
 ਰਿ ਅਕਸੰ ਬੈਸੰ ਤਰੰ ਕਾਟ ਬੇਸਟੀ ॥ ਜੇਨ ਕਣਕ ਸਿਧੁ ਗਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਸਾਸੰ ਸਗੀਰਧਾਰਣੰ ॥ ਜੇਨ
 ਕਣਕ ਅਤ ਗਰੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਨ ਹਛੇ ॥ ਵੰਤ ਜਠਰ ਹੋਗਣਹਾ ॥ ਤੇਨ ਕਣਕ ਅਸਥੀ ਭੀਸ ਰੂਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਹ ਛਿਤੀ ਤਿ ਤਰੰ ਗੋਤ ਯਣਹਾ ॥ ਗੋਸਾਈ ਗਰਿ ਸੁਰੂਪੇ ਟ ਸਿਮਰਣੰ ਸਰਬ ਤ੍ਰਜੀਵਣਹਾ ॥ ਲਬ

ਪੰਜਤਸੰਨੋਠਨਾਨਕਸ੍ਵਛਮਾਰਾਹਿਭਗਤਣਹਾ॥੫੪॥ਅਸਕੰਤਹਾਨਤਸੰਲੀਕਰਦਮੰਤ
 ਰੰਤਪਪੀਲਕਹਾਸਾਗਰੰਲੰਪੰਤਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਗਾਸਅੰਧਕਹਾਸਾਧਸੰਭੋਣਸਿਮਰੰਤਰੋਧੇ
 ਦਾਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਟੰਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਸਾਮਮਰਹੀਟੰਜਥਾਰ
 ਨਹਾਅਦਧਹੀਟੰਜਥਾਸੁਗਾਨਾਨਕਧਰਮਹੀਟੰਤਥਾਬੈਸ੍ਰਦਹਾ॥੫੬॥ਨਮੰਬੰਨਚੰਨਰ
 ਦਾਨਸਿਆਮੀਅਧੁਰਜਤੁਪੰਰਹੀਤਜਨਮੀਨੇਤਨੇਤਕਬੰਤਿਬੇਦਾਉਚਧੁਚਅਪਾਰੋਧੇ
 ਵਹਾਬਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰਅਦੁਤਾਭੁਣੰਤਨਾਨਕਬੰਤਾਗੀਅਹਾ॥੫੭॥ਉਦਿਆਨਬਸੰਸੰ
 ਸਾਰੀਸਨਥੰਧੀਸ੍ਵਨਸਿਆਲਖਰਹਾਬਿਖਮਸਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਅਸਾਧਪੰਚਤਸ
 ਕਰਹਾਹੀਤਮੋਹਭੈਰੁਮਕ੍ਰਮਣੰਅਹੰਫਾਸਤੀਖਣਕਠਿਨਹਾਪਾਦਕਤੋਅਮਸਾਧਯੋਰੰ
 ਗਮਤੀਗਨਹਥੰਪਨਹਾਭੁਜੁਸਾਧਸੰਗਿਹੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪਦਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲੰਗੇਗਖੰਡਣਹਾਸਾਧਸੰਗੇਣਿਗੁਣਰਮਤਨਕ
 ਸਰਣਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਾ॥੫੮॥ਸਿਆਮਲੀਮਧੁਰਮੰਧੰਰਿਦਯੰਕ੍ਰਮਿਦੈਰਣਹਾਨਿਦੰ
 ਤਿਹੋਵੰਰਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਰਸ੍ਵਜਨਹਾ॥੫੯॥ਅਚੇਤੁਤ੍ਵਾਨਜਾਣੰਤਘਟੰਤਸਾਸਾਨੇ
 ਤਪ੍ਰਤੋਛਜੰਤਮਹਾਉਦਗੀਕੀਇਅਕਾਲਕੀਨਿਆਗੁਸਤੋਰਚੇਤਿਪੁਰਖਚਕੁਟੰਬਲੀਦ
 ਅਨਿਤਾਸਾਥਿਥਿਆਥਿਨੋਦਾਕ੍ਰਮੰਤਿਕ੍ਰਮੰਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਚਸਰਣਿਨਾਨਕਕਹੁਣ
 ਣਾਮਯਹਾ॥੬੦॥ਹੇਜਿਹਬੇਹੇਰਸਗੇਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅਤੁਯਾਸਤਹਤੰਪਰਮਬਾਦੰਅਦਰਤਏਥਾ
 ਸੁਧਅਛਰਣਹਾਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਮਾਧਦੇ॥੬੧॥ਗਰਬੰਤਿਨਾਗੀਮਦੇਨਮਤੀਬਲਦੰਤਬਲ
 ਤਕਰਣਹਾਚਰਨਕਮਲਨਹਭਜੰਤਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਧਿਗੁਜਨਮਨਹਾਹੇਪਪੀਲਕਾਕੁਸਟੇਰੋ
 ਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਯੰਧਨੋਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਿਨਮੋਨਮਹਾ॥੬੨॥ਤ੍ਰਿਣੰਤਮੋਰੰਸਹਕੰਤਹੀਅ
 ਭੁਰੰਤਤਗੀਅੰਉਣੰਤਭਗੀਅੰਅੰਧਕਾਰਕੋਟਿਸੁਰਉਜਾਗੀਬਿਨਦੰਤਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦਯੰ
 ਭੰ॥ਬ੍ਰਹਮਣਸੰਗਿਉਧਰਣੰਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜਿਪੁਰਣਹਾਅਤਮਰਤੰਸੰਸਾਗਾਗਰੰਤੇਨਗਾ
 ਨਿਹਛਲਹਾ॥੬੩॥ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬਹੁਦਿਪਨਕਰਣੰਉਚਰਣੰਸਰਬਜੀਅਕਹਾਲੰਦ
 ਈਤ੍ਰਿਸਨਅਤਿਪਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਸੁਕਰਹਾ॥੬੪॥ਮਤੇਸਮੇਦਚਰਣੰਉਧਰਣੰ
 ਦੁਤਰਹਾਅਨੇਕਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੀਸਯਹਾ॥੬੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ

ਗਾਥਾਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਕਰਪੁਰਪੁਰਪਸੁਗੀਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖਦੇਹੰਮਲੀਟੰਮਜਾਨੁਪਿਰਤੁ

[illegible]

ਫੁਨਹੋਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਹਥਿਕਲੰਮਅਗੀਮਮਸਤਕਿ ਲਿਖਦੁਤੀ॥ ਉਗਤਿਗਹਿਓਸਕੁ
ਗਿਆਨੁਪਰੁਪਵਤੀ॥ ਉਸਤਿਤਕਹਨੁਨਜਾਇਉਖਤੁਤਹਗੀਆ॥ ਮੇਹੀਦੋਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਓ
ਗੀਆ॥ ੧॥ ਸੰਤਸਭਮਹਿਬੈਸਕਿਕੀਰਤਿਸੈਕਹੀ॥ ਅਗਪੀਸਭੁਸੀਗਾਰੁਦੇਹੁਜੀਇਸਕੁਦੇਹ
ਅਸਪਿਆਸੀਸੇਜਸੁਕੰਤਿਦਿਛਾਈਐ॥ ਹਰਿਹੰਮਸਤਕਿਹੋਦੈਰਾਗੁਤਸਾਜਨੁਪਈਐ॥
ਸਖੀਕਾਜਲਹਾਰਤੋਬੋਲਸਭੈਕਿਛੁਸਾਜਿਆ॥ ਸੋਲਹਕੀਏਸੀਗਾਰਕਿਅੰਜਨੁਪਾਜਿਆ॥
ਘਰਿਆਵੈਕੰਤੁਤਸਭੁਕਿਛੁਪਈਐ॥ ਹਰਿਹੰਮਤੋਬਾਸੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਬਿਰਥਾਜਾਈਐ॥ ੨॥
ਸੁਘਰਿਦੁਸਿਆਕੰਤੁਸਾਦਰੁਰਗਣੇ॥ ਤਿਸੁਬਣਿਆਹਰੁਸੀਗਾਰੁਸਾਈਸੋਹਾਗਣੇ॥ ਹਉਸੁਤੀ
ਹੋਇਅਚਿਤਮਨਿਆਸਪੁਰਾਈਆ॥ ਹਰਿਹੰਮਤੋਬਾਸੁਸੀਗਾਰੁਸਾਈਸੋਹਾਗਣੇ॥ ਹਉਸੁਤੀ
ਹੋਆਸਾਇਤੀਅੰਕਿਆਸਪੁਰਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭਏਦਇਆਲਤਪੁਰਾਪਈਐ॥ ਮੈਰਾ
ਅਦਗਣਬਹੁਤਕਿਅਦਗਣਛਾਇਆ॥ ਹਰਿਹੰਮਤਿਗੁਰੁਭਏਦਇਆਲਤਮਨੁਰਹੋਇਆ
ਪਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਪਿਆਇਆ॥ ਦੁਤਰੁਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਤਿਗੁਰੁਤਰਾਇਆ॥ ਮਿਹਿ
ਆਦੁਗਉਣੁਜਪੁਰਾਪਈਆ॥ ਹਰਿਹੰਮਤਿਗੁਰੁਭਏਦਇਆਲਤਮਨੁਰਹੋਇਆ॥ ੩॥
ਬਿਪਦਮੁਆਗਨਿਸੁਖਬਾਸਨਾ॥ ਸਖੀਮੇਰੈਕੀਰਤਿਨੁਪੇਖਿਦੁਖਨਾਸਨਾ॥ ਬਾਸਉਸਗਿਰੇ
ਲਸਗਲਸੁਖਗਸਿਹਗੀ॥ ਹਰਿਹੰਮਤਿਗੁਰੁਭਏਦਇਆਲਤਮਨੁਰਹੋਇਆ॥ ੪॥
ਕ੍ਰਿਅਗਦਣਜਹਿਸੇਈਤਲਾਜੀਅਹਿ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹਿਗਹਿਪਰਦਰਬੁਛਿੜਕਤਛਕੀਅਹਿ
ਰਿਗੁਣਰਮਤਪਦਿਤਸਗਲਕੁਲਤਾਰਣੀ॥ ਹਰਿਹੰਮਤਿਗੁਰੁਭਏਦਇਆਲਤਮਨੁਰਹੋਇਆ॥
ਉਪਰਿਬਨੈਅਕਾਸੁਤਲੈਧਰਮੇਹਤੀ॥ ਦਹਦਿਸਚਮਕੈਬਿਜੁਲਿਖੁਖਕਉਜੋਹਤੀ॥ ਬੇਜਤਛਕੀ
ਬਿਦੇਸੀਪੀਉਕਤਪਈਐ॥ ਹਰਿਹੰਮਤਿਗੁਰੁਭਏਦਇਆਲਤਮਨੁਰਹੋਇਆ॥ ੫॥
ਦਨਹੀਭੁਭੁਜੇਹਿਆ॥ ਬਧੋਪੁਪਰਖਿਬਿਧਾਤੈਤੰਤੁਸੋਹਿਆ॥ ਦਸਦੀਸਘਨਾਮਪਾਰਅਨੁਪਾਨ
ਸਪੁਰਾ॥ ਹਰਿਹੰਮਤਿਗੁਰੁਭਏਦਇਆਲਤਮਨੁਰਹੋਇਆ॥ ੬॥
ਨੁਚਾਹੀਐ॥ ਜਿਸੁਸੰਗਿਲਾਗੇਪ੍ਰਣਤਿਸੈਕਉਅਹੀਐ॥ ਬਨੁਬਨਛਿਰਤਉਦਾਸਬੁੰਦਜਲਕਲੇ
ਹਰਿਹੰਮਤਿਉਹਰਿਜਨੁਮਾਰੀਨਾਮੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਣੇ॥ ੭॥
ਗਾਹਕਗੁਨੀਅਪਾਰੁਸੁਤਤੁਪਛਾਣੀਐ॥ ਚਿਤਹਿਚਿਤੁਸਖਾਇਤੋਹੋਦੈਰਾਗੁਪਨਾ॥ ਹਰਿਹੰਮਤਿ
ਚੋਰਹਿਮਾਭਿਤੁਪਦਹਿਸਦੁਪਨਾ॥ ੮॥
ਸੁਪਨੈਉਭੀਭਈਗਹਿਓਕੀਨਅੰਚਲਾ॥ ਸੁੰਦਰਾ

ਭੇਦਾ ਜੇਤ ਪੇਖਿ ਮਹਾ ਬੰਚ ਲਾਭੇ ਜੇਤ ਕੇ ਚਰਣ ਕਹਾਤੁ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸੇ ਈ ਜੇਤੁ ਬਰਾਇਸ
 ਖੀ ਪ੍ਰਿਥਾਈ ਐ ॥ ੧੩ ॥ ਨੇਨ ਨ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ਸਿਨੈ ਨ ਬਿਹਾਇਆ ॥ ਕਰਨ ਨ ਦੁਨੀਆ ਵ ਕਰਨ ਭੁੰਦਿਆ
 ਲਾਭਾ ॥ ਰਸ ਨ ਜਪੈ ਨ ਭਾਉ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਕਰਿ ਕਟੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਦਿਨੇ ਦਿਨੁ ਘਟੀ
 ਐ ॥ ੧੪ ॥ ਪੰਕਜ ਠਾਥੇ ਪੰਕਜ ਮਹਾ ਮਦ ਹੁੰਦਾ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰ ਸੁਇ ਬਿਸਰੈ ਸੁੰਦਰੀਆ ॥ ਚੈ ਕੋਊ ਐ
 ਸਾਮੀ ਤੁਜਿ ਰੈ ਬਿਖ ਮੁਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੁਸੀ ਪਰਨਾ ਭੁਜਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸੀ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਦ ਉਦਿਸਾ ਅਨੇ
 ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰ ਕਰਣੇ ॥ ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਣੇ ॥ ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇਨਾ ਮੁਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ
 ਐ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਬਿਖਾ ਦੀ ਘਾਤੁ ਪੁਰਨ ਲੁਗ ਪਾਈ ਐ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦਾ ਤਿ ਮੂਲਿ ਨਿਖਟਈ ॥
 ਖਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੁਟਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਰਧਿ ਕਦੇ
 ਨ ਜਾਹਿ ਮਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਏ ਗੁਰੁ ਸੁਭਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਣਾ ॥ ਜੀ
 ਅਕਰਨਿ ਜੈ ਕਰੁ ਨੀਂਦ ਕੁਏ ਪਚਿ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿ ॥ ੧੮ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀ
 ਤ ਕਰੁ ਜਾਸੇ ਦੀ ਐ ॥ ਛੂਟੈ ਰੋਗ ਖਾਅ ਕਹਾ ਲਭੁ ਬੇ ਦੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗੀ ਪੇਖਿ ਕਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿ ਮ
 ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਉਬਲਿਹਾ ਗੀਤਿ ॥ ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿ ਮਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇ ਕਰਾਵਹ ਬਿਕਾਰ ਘਨ
 ॥ ਮਹਾਦੁਗੀ ਧਤਵਾ ਸੁਸਠ ਕਾਛੁ ਰੁਤਨਾ ॥ ਠਿਰਤ ਉਗਰ ਬਗੁ ਬਾਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹਜਾਨਈ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਹਰਿ ਚੰ
 ਦ ਉਗੀ ਪੇਖਿ ਕਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਈ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਪੁਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉ ਟੁਗਾ ਖਈ ॥ ਬੈਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਉ
 ਪਾਵ ਕਹਾ ਲਉ ਭਾਖਈ ॥ ਏਕੋ ਚੋਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾ ਜਿ ਰੈ ਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਾ ਛੁਰਾ ਬਿਖ
 ਸਰੁ ਜਾਵਈ ॥ ੨੧ ॥ ਅਉਧ ਪੁਨਾ ਮੁਖ ਪਾਹੁ ਅਮੋਲ ਕੁਪੀ ਜਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ
 ਕਉ ਦੀਜਈ ॥ ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਉਬਲਿਹਾ ਗੀਤਿ ॥ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
 ਰਵਣੇ ॥ ੨੨ ॥ ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕ ਠਹੋਇਆ ॥ ਅਉਧ ਦਾ ਏਗ ਸਿਦ੍ਹਿ ਚਿਆ ਪਿਥੇ ਲਿਇਆ
 ॥ ਜੇ ਜੇ ਚਿਨਾ ਕਰਮੁ ਸੁਕਰ ਮੁਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੁਖਿ ਪਾਪ ਰਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥ ੨੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਬੇਲੇ ॥ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸੰਮਤ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮ ਕਿਉ ਹੋਤੀ ਸਾਟਾ ॥ ਗਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁਰੰਗ
 ਨੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟੇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿ ਆਬੀ ॥ ਦੁਨ ਗਈ ਹੋਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇ
 ਧਿ ਉਛੁਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੀ ਜੋਗ ॥ ੨ ॥ ਸਾਗਰ ਮੇਰਉ ਦਿਆਨ ਬਨਨ ਵਖੰਡ ਬਸੁ ਪਾਰੁ ਮਾ ॥ ਮੁਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰ
 ਮ ਕੈ ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥ ੩ ॥ ਮੁਸਨ ਮਸਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ॥ ਜੁ ਅੰਬੁ ਛੁਟਾਇ ॥ ਬੀਧੇ ਬਾਧੇ ਕਮਲ
 ਮਹਿ ਰਵਰ ਹੋਲ ਪਟਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਹਾਰਖੁ ਖਮਾਨ ਮਹਤ ॥ ਅਰੁ ਗਰਬਾ ॥ ਮੁਸਨ ਨਿਮ

ਥਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਵੇਉ ਸਰਬ ॥ ੫ ॥ ਧੂਸਨ ਮਰਨ ਜਨਣੀ ਮਰਤ ਹਿਰਤ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੇ ਮਾਣੁ
 ਓਉ ਗਏ ਓਉ ਮਿਥਾਇਉ ਹਰ ॥ ੬ ॥ ਘਬਰਾਉ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ਧੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੁਖੀ ਮੇ
 ਬਿਸਰਤ ਪੁਰਖ ਵਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਜਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ਚਰਨ ਚਿਤ ਵਸਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਬਿਰ ਸੀਬੁ ਮਰੇ
 ਨਨਕ ਤੁਜਾ ਹਿ ॥ ੮ ॥ ਯਯ ਘਟੀ ਉਠੇ ਪੋਧੇ ਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ਨੀਚ ਕੀ ਚੀਜ੍ਹ ਤਘਨੀ ਕਰਨ ਕ
 ਮਾਯਾ ਜਾਣਾ ॥ ੯ ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ਚੰਦ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਗਾ ॥ ਧੂਸਨ ਮਰਨ ਮਰ ਮਾਇਉ ਪੁਰਖ
 ਕਰਿ ਹਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਰਨੁ ਏਓ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੁਧਨ ਸਿਮਰਤ ਅੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਉ ਸਿਉ ਲੋਅਸ ਹਿ ਨਾਕ
 ਅਧਮ ਪਭੰਗਾ ॥ ੧੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਵਰਤੋ ਧੀਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿਉ ਭੁਨਮੇ ਹੀਨਿ ਜਿਨੀ ਸਿਫਤਾ ਸਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਵਿਪਵ ਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹਿ ਜਿਨ ਕਾਰਨ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਧਣੀ ਦਿਹੂ ਠਾਪਾ ਟਪ ਟਪ ਰਹੀ ਸੇਤੀ ਜਲੇ ॥ ਧੂਹੀ
 ਦਿਓ ਚੁੰਦਰੀ ਸੇਤੀ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਨ ਲੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀ ਐਨ ਮਿਗ ਗਬੈ ਰਗੁ ॥ ਜੀਤੋ ਪੰ
 ਬੈਰਾਣੀ ਆਨਨ ਕਸ ਫਲ ਮਾਝੁ ਏਹੁ ਰਗੁ ॥ ੩ ॥ ਜਾਨੂੰ ਇਕੁ ਭਲ ਖਤ ਉਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ਵਰਕਿਤ ਹੋ ॥ ਬਮਣੁ
 ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨਮੁ ਜਿ ਨਿਕੀਤੋ ਸੇਵਿ ਸੁਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸੇਰ ਠੇ ਸੇਰ ਸੁਪੀ ਜੀ ਐਕ ਬਹੁਨ ਫੀਕੋ ਤੇਇਆ ॥
 ਰਮਨ ਮਰਨ ਗਾਈ ਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੇਇ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿਰ ਖੇਅ ਪਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥ ਅੰਦ
 ਰੇਨ ਭੂਨਿਧਨ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸੰਗਈ ॥ ਏਕਾਟੇ ਕਅਗੀ ਮਮਤਿ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਈ ॥ ਲਗ ਰੰਭੁ ਅਪਭੁ ਕੋਨ ਉਤ
 ਏਨਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭੁਣ ਗਇਸਹ ਜਿ ਸੁਖ ਸਾਰਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਓਰਿ ਹਰਈ ॥ ੬ ॥ ਕਰੇ
 ਸੁਚੰਗਾ ਮਨਿ ਦੁਯੀ ਗਣ ਭਲਾ ਹਿ ॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤਿ ਉਪਦੇ
 ਦਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਸੇਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਦੇਵ ਸਿਦ੍ਹੀ ਜੀਨ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਭਏ ਪ੍ਰਕੀ ਮਨਿ ਰਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਜਿ ਨਿਸਿ ਮਰਿਆ ਸੇਈ ਰੁਏ
 ਹਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ਕਾਰ ਭੁਆਵੈ ਗਾਇ ॥ ੮ ॥ ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ਦੇ ਕਰ ਦੇਹਾ ਏਹਾਇ ॥
 ਕਜਿਉ ਮਥਾ ਤਿਆ ਧਣੀਆ ਤਿਉ ਮਥੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ॥ ੯ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸਾ ਜਨਾ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
 ਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਰਿਤ ਕੀਤੋ ਭਵਨੁ ਪੁਰੀਤ ॥ ੧੦ ॥ ਭੁਭਵੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲ ਟਿਕੁ ਮੰਤ੍ਰੀਆ
 ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਭਗੁਮਥਾ ਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਤ ਵੇਸੁ ਖੀਸਦੀ ਨਿਜੇ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਓ
 ਧਣੀ ਸਉ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੈ ਨਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਤ ਵੇਸੁ ਅਸੀਖ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਾ ਹੀ ਨਿਜ
 ਨਾਨਾ ਮਉਚਰਣੇ ॥ ੧੩ ॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਤਿਸਨ ਪੇਖੁ ਭੁਭਵੇ ਫੂਠੇ ਨਗਰੀ ਪ੍ਰਬਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਦੁ ਅਰਧਿਆਨ

ਜੇਕੁ ਕੁਲੁ ਬਣੀ ਕਿਥ ਜੀ ਕੀ ਕਾਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਨਵੀਤਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੩ ॥ ਅਸਟ
 ਆਰਦ੍ਰ ॥ ਛਿਨ੍ਰ ॥ ਕੁਠਵੰਤੀ ਕੁਚਜੀ ਸੁਚਜੀ ੩ ॥ ਥਿਤੀ ੨ ॥ ਦਿਨ੍ਰੋਨ ੧ ॥ ਰੁਤੀ ੧ ॥ ਸੋ
 ੧ ॥ ਦਠਜਾ ੧ ॥ ਕਰਹਲੇ ੨ ॥ ਪਟੀਅੰ ੨ ॥ ਸੇਦਰੁ ੧ ॥ ਸਥਦ ੨ ॥ ਅਲਾਹਟੀਆ ੨ ॥
 ਬਾਰਹਮਾਰੇ ੨ ॥ ਸੇਲੇ ੬ ॥ ਪਹਰੇਤਥਾਛੀ ਦਾ ੧੪੩ ॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀ ੧ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ੧ ॥ ਵਾ
 ਸਤ ੨ ॥ ਅਨੰਦ ੧ ॥ ਓਅੰਕਰੁ ੧ ॥ ਸਿਧੋਸੇਸਟੇ ੧ ॥ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਲਿ ੨੧ ॥ ਰਤਨਮਾਲਾ ੧
 ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ੭੧ ॥ ਗਾਥਾ ੨੪ ॥ ਫੁਨਹੇ ੨੩ ॥ ਚਉਬੋਲੇ ੧੧ ॥ ਸਾਧਯੇ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ
 ਰਤੇਦਧੀਕਤਥਾਮੰਦਾਵਟੀਰਥਾਬਇਆਤਸਕੇਤਥਾਨਵੀਪਤਿਸਾਹੀਕੇ ੨੩੨ ॥ ਕੁਲਕਾਜੁ ੬
 ੩੦੩੮ ॥ ਤਿਨਹਜਰਅਠਤੀਹ ॥ ੩੦੩੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੇ

ਅਕਲ ਦੁਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਪਤਾਇ

ਸਦਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਾਕ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਭਾ ਪੋਸਰ ਬਰਹਿ
ਚੰਡ ਪੁਰਿਸ ਗਲਾ ਘਟ ਰਹਿ ਚਿਥਿ ਅਪੋਸਾ ਪਤੁ ਦੇਖੀ ਐਜਗਤਿ ਜਨੈ ਕਉ ਨੁਤੇਗੀ ਗਤਿ ਸਰਬ ਕੀਰ
ਖਕਰੈ ਅਪੋਹਿ ਪਤਿ ॥ ਅਚਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤਾ ਅਪੋਸਾ ਪਿਉ ਤਪਤਿ ॥ ਏਕੈ ਤੁਹੀ ਏਕੈ ਅਨਨਾਹੀ ਤੁ
ਮਕੁਤਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਰਾ ਦੁਕਉ ਨੁਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਰੁ ਜਗਰ ਪਿਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰਨਕੋ ਅਧਾ ਗਾਜਨੁ
ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿਥੁ ਮਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸ
ਦ ਬਲਿ ਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਦਾਹ ਸਰਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿ ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ ਅਪਰਾਪਾਰ ਪਰਿ ॥ ਅਪ
ਨੇ ਭਾਵੁ ਨੁਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਦੂਸਰੇ ਪਰਿ ਚਿਤਿ ਪਰਲੋ ਏਕੈ ਨਿਮਖਤੁ ਘਰਿ ॥ ਅਨਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ ਉਜਿਆ
ਰੇ ਨਿਰਮਰਿ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਾਤ ਜਾਹਿ ਨਾਮਿ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿਥੁ ਮਸ
ਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ
ਰੇ ਏਕ ਬੇਕੀਏ ਬਿਸਥਰੇ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਸਰਬ ਮਹਿ ਅਪਿਰੈ ਨਿਰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੇ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਭਿ ਬਾਰੇ ਸਗਲ ਕੇ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਗੇ ॥ ਅਪਹੀ ਪਾਰਨ ਪਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਏਕਾਰੇ ਬਰਨੁ
ਚਿਹਨ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਨਾਮ ਸਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿਥੁ ਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਕਿਬ
ਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰਿ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਨ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਗਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚੇ ਜਾ
ਨਿਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਰੋਥਾਨੀ ॥ ਮਨੁ ਮਨੁ ਤੇ ਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਏਕੈ ਸੂਰਿ ਹੈ ਜਹਾਨੀ ॥ ਕਉ ਨੁ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡੀ ਜਾ
ਨੈ ਕਉ ਨੁ ਤੇ ਰੋਥੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਪਾਨੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ
ਤੁਲਿਥੁ ਮਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ਕਿਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰਿ ॥ ੪ ॥
ਜਿਹ ਕਰਾ ਅਕਰੁ ਅਚਲ ਪੁਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਖ ਦ੍ਰੁਪਾਨੰਤ ਪੁਨਿ ਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਢ
ਚਿਬੇ ਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੇਜਨ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ ੫ ॥
ਨਿਧੀ ਤੇ ਧੀ ਨਿਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਾਨ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪਰ ਸਿਉ ਸਿ ਜਨ ਮਮ
ਠ ਦੁਹ ਬੇਰਹਿ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿਸਤਿ ਸਤਿਸਤਿ ਭੁਣੀਐ ॥ ਦੂਸਰਾ ਅਨਨ ਅਦਰੁ ਪੁਰਖ ਪ
ਉਗਤੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹਰ ਸਨਚਾਖਿ ਚਿਤੇ ਹਜਨ ਤਿ
ਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਉ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰ
ਸਿਧਿ ਰਿਨ ਸੁਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਯਹੁ ॥ ੬ ॥ ਸਦੁ ਸਕਾਦੀ ਬਾਣੁ ਸਦੁ ਸਚੇ ਪਰਿ ਪਰਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿ

ਵਸੁਸਭੁਤਪਦਸੁਕਰਿਦਾਸਚਿਸਿਰਜਿਓਸੰਸਾਰੁਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਿਓਰਤਨਾਮੁਖ
ਪਾਰੁਕੀਮਨਹੁਪਦੈਅਮੁਲਓਜਿਹਪਿਪਲਹੋਯਓਗੋਬਿੰਦੁਸਰਬਸੁਖਤਿਨਪੁਪਾਏਹਓ
ਰਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਓਤੇਬਹੁਕਿਓਰਿਜੇਨਿਨਅਏ॥੭॥ਕਦਾਜੇਗੁਕਉਨਗਾਨੁਪੁਨਕਦਾ
ਬਿਧਿਉਸਤਤਿਕਰੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਤੇਰੀਸਕੋਰਿਤਿਹੁਕੀਮਨਪਰੀਐਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਾਧ
ਦਿਸੇਬਹੁਟਅੰਤੁਪਾਏਅਗਹੁਗਹਿਓਨਹੀਜਾਇਪੁਰਿਸਬਰਹਿਓਸਮਾਏਜਿਹਕ
ਟੀਸਿਲਕਦਯਲਪੁਰਿਸੇਜਾਨਲਗੇਭੁਤਤੇਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਓਤੇਇਤਉਤਸਦ
ਮੁਕਤੇ॥੮॥ਪ੍ਰਭੁਦਤਉਦਾਰਪਕਿਉਜਾਚਕੁਇਕੁਸਰਨਾਮਿਲੈਦਾਨੁਸੰਤਰੇਨਜੇਹਲਗਿ
ਉਜਲੁਤਰਨਾਗਬਿਨਾਤੇਕਰਉਅਰਦਾਸਿਸੁਨਹੁਜੇਠਾਕਰਚਾਏਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਭਰਤਿ
ਹੁਮਨੁਹਰਦੈਬਲਿਓਚਰਦਾਅੰਧਾਰਮਹਿਸਭਕਲਿਉਧਰੀਇਕਨਾਮਧਰਮਾਪ੍ਰਗਟੁਸਾ
ਲਹਰਿਭਵਨਮਹਿਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੯॥

ਸਦਯੋਸ਼ੀਮੁਖਬਾਕੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਕਾਚੀਦੇਹਮੋਹਫੁਨਿਬੰਧੀਸਠਕਰੋਰਕੁਚੀਲਕੁਗਿਅ
ਨੀਪਾਦਤਕੁਮਤਰਹਨੁਹੀਪਦਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਜੇਬਨਹੁਪਮਾਇਆਮਦ
ਮਤਾਬਿਚਰਤਬਿਕਲਬਰੈਅਭਿਮਾਨੀਪਰਧਨਪਰਮਪਦਦਨਾਰਿਨਿਦਾਯਹਮੀਰੀਜੀਅ
ਮਹਿਹਿਤਾਨੀਬਲਬੰਧਛਪਿਕਰਤਉਪਦਾਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਸੀਲਧਰਮਦ
ਯਸੁਚਿਨਾਸਿਯਾਇਓਸਹਨਿਜੀਅਕੇਦਾਨੀਕਾਰਣਕਰਣਸਮਰਥਸਿਰੀਧਰਥਖਿਲੇਹੁ
ਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੧॥ਕੀਰਤਿਕਰਨਸਰਨਮਨਮੋਹਨਜੇਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕਉਹਰਿਤਰਨਤਰਾ
ਸਮਰਥਸਭੈਬਿਧਿਕੁਲਹਸਪੁਹਉਧਰਨਸਉਚਿਤਚੇਤਿਅਚੇਤਜਾਨਿਸਤਸੰਗਤਿਕੁਲ
ਅਧੇਰਮੋਹਿਓਕਤਧਉਪੁਰਤਘਰੀਚਸਾਪਲੁਸਿਮਰਨਰਾਮਨਾਮਰਸਨਾਸੰਗਲਉਹੋਏ
ਉਕੰਜੁਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨੰਮਕਧਾਦਖਰੈਉਸਿਖਾਸੰਤਨਾਮੁਭਯੁਨਾਨਕਰਮਰੇਗਾ
ਤਮਸਿਉਰਉ॥੨॥ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨਿਰਮਿਤੁਦਰਲਭੁਦੇਹਸਦ੍ਰਹਿਧਰੀਖਾਨਪਨਸੋਧੇ
ਖਰੁੰਚਤਸੰਕਟਿਕਾਟਿਬਿਪਤਿਹਰੀਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਹੁਬੰਧਪਬੁਝਨਕੀਸਭਸੁਖਪਰੀਦ
ਧਮਾਨਹੋਦਰਦਿਨਪੁਤਨਿਤਾਅਦਤਨਿਕਟਿਬਿਖੰਮਜਗੀਰੇਹੁਨਹੀਨਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਮਿ
ਮਰਿਸੁਆਮੀਏਕਘਰੀਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕਾਟਿਭਰੰਮਭਗੀ॥੩॥ਦੇ
ਨਹੁਸਬਿਲਾਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਮੁਖਨਾਸੰਪਤਦੋਲਏਲਸੰਗਝੂਲਤਮਹਿ
ਮਗਨਕੁਮਤਪਾਪਨਾਸੁਤਬਨਿਤਸਾਜਨਸੁਖਬੰਧਪਤਸਿਓਮੋਹਬਦਿਓਸੁਖਾਭਿਓ

ਬੰਨ੍ਹਾਅੰਮਮਅੰਕੁਰਬੀਤਤਅਉਧਕਰਤਅਪਨਾਮਿਰਤਮੰਜਰਪਸਰਿਮੁਖੁਨਿਰਖਤਉਚਤਕੁਰਾ
ਤੰਕੁਰੁਪਨਾਮਿਸਾਰਿਗੋਪਾਲਦਇਆਲਸਤਸੰਗਤਿਨਨਕਜਗੁਜਨਤਸੁਪਨਾ॥੪॥ਦੇਹਨਗੇ
ਨਨੇਹਨਗਿਰਮਇਆਮਤਕਹਾਉਗਾਰਹਾਛੁੜਨਪੋਰਨਚਉਰਨਚਦਰਬਹਤੀਜਾਤਿਰਿਦੈਨ
ਬੀਚਾਰਹਾਰਥਨਅਸਨਗਜਸਿੰਘਾਸਨਛਿਨਮਹਿਤ੍ਰਿਅਗਤਨੰਗਸਿਧਾਰਹਾਧੁਰਨਬੀਰਨ
ਮੀਰਾਖਨਮਸੰਗਿਨਕੋਉਦ੍ਰਿਸਾਟੇਨਿਹਾਰਹਾਕੋਟਨਓਟਨਕੋਸਨਛੋਟਕਰਤਬਿਕਾਰਦੇਉਕਰਸੁ
ਹਾਮਿਰਨਪੁਰਨਕਲੜਸਾਜਨਸਖਉਲਟਤਜਤਬਿਰਖਕੀਛੰਗਹਾਦੀਨਦਯਾਲਪੁਰਖਪੁਰਖ
ਪੁਰਨਛਿਨਛਿਨਸਿਮਰਹੁਅਕਮਅਪਰਹੁਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਰਣਿਨਨਕਜਨਹੇਰੁਗਦੰਤਕ੍ਰਿਪਕਰਿ
ਤੰਗਹੁ॥੫॥ਪੁਨਮਨਦਨਮਗਯੋਹਨਹੀਤੁਚੀਤੁਦੇਲੋਲੋਪਾਰੀਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸਭਭਾਈਤ
ਤੁਲੋਲੋਰਖੀਨਿਗੀਪਾਦਨਪਾਦਨਭੁਰਕਮਾਦਨਇਹਬਿਧਿਕਰਤਅਉਧਤਨਜਾਗੀਗਕਰਮਧਰ
ਮਸੰਜਮਸੁਚਨੇਮਾਚੋਚਲਸੰਗਿਸਗਲਬਿਧਿਹਾਰੀਪਸੁਪੁੰਖੀਬਿਰਖਅਸਥਦਰਬਹੁਬਿਧਿਜੋ
ਨਿਕੁਮਿਓਅਤਿਭਾਗੀਪਿਨੁਪਲੁਚਸਨਾਮੁਨਹੀਸਿਮਰਿਓਦੀਨਾਥਪੁਨਪਤਿਸਾਰੀਖਾਨਪਾਨ
ਮੀਰਸਓਛੋਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰਹੋਤਕਤਖਾਗੀਨਨਕਸੰਤਚਰਨਸੰਗਿਉਧਰੇਹੋਰਿਮਾਇਆਮਗਨਚ
ਏਸਭਿਰੁਗੀਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰਦਮੁਨੀਸਰਰਸਕਿਰਸਕਿਠਭੁਰਗੁਨਗਾਦਤਾਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰਦ੍ਰਥੋ
ਤੰਗੋਰਖਧਰਣਿਗਗਨਆਦਤਛੁਨਿਧਾਦਤਾਸਿਧਮਹੁਖਦੇਵਅਹੁਦਨਵਟਿਕੁਤਿਲੁਤਕੋਮ
ਮੁਨਪਾਦਤਾਪ੍ਰਿਅਪੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੇਦਰਸਿਸਮਾਦਤਾਤਿਸਹਿਤਿਅ
ਗਮਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਲਘਸਿਜਵਰਾਰੇਮਨਛੁੜਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਨਨਕਦਾ
ਕਤੁਛੁਹਿਸਮਛੁਵਤਾ॥੬॥ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਕਰਤਕੁਮਮੋਹਕੈਕੂਪਗੁਬਾਰਿਪਰਿਓਹੈ॥ਏਤਾ
ਗੁਬਾਅਕਸਿਨਮਾਦਤਬਿਸਟਾਅਸੁਕ੍ਰਿਮਿਉਦਰੁਭਰਿਓਹੈ॥ਦਹਦਿਸੁਧਾਇਮਹਾਬਿਖਿਆਕਉ
ਪਰਧਨਛੁਨਿਅਗਿਅਨਹਰਿਓਹੈ॥ਜੋਬਨਬੀਤਿਜਗੋਕੋਗ੍ਰਿਸਿਓਜਮਛੁਤਨਤੰਨੁਮਿਰਤਮਰਿਓ
ਹੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੰਕਟਨਰਕਭੰਚਤਸਾਸਨਦੁਖਗਰਤਿਗਰਿਓਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਧਰਹਿਸੇਨਾਨਕਕ
ਰਿਕਿਰਪਸੰਤਅਪ੍ਰਿਕਰਿਓਹੈ॥੭॥ਗੁਣਸਮੁਹਛਲਸਗਲਮੋਨੋਰਬਪੁਰਨਹੋਈਅਸਹਮਾਗੀ॥
ਅਉਖਧਮੰਤਤੰਤਪਰਦੁਖਹਰਸਰਬੋਰਗਖੰਡਗੁਣਕਾਰੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਤਸਰਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਨ
ਨੇਜਾਹਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥ਇਸਨਾਨਦਾਨਤਾਪਨਸੁਚਕਿਰਿਆਚਰਣਕਮਲਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਧਾਰੀ॥
ਸਜਨਮੀਤਸਥਾਹਰਿਬੰਧਪ੍ਰਜੀਅਧਾਨਪ੍ਰਭਪੁਨਅਧਾਰੀ॥ਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਥਹਨਨ
ਦਵਾਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥੮॥ਆਦਧਕਟਿਓਨਜਾਤਪ੍ਰੇਮਰਸਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਦਾਦਨਬੀਬ

ਓਨਜਤਬਿਧੇਮਨਦਰਸਮਈਪਾਫਕਜਰਿਓਨਜਤਰਹਿਓਨਪੂਰਿਲਗਿਨੀਰਨਸਕ
ਬੋਰਿਚਲਹਿਰਿਪੰਥਪਗਿਨਾਨਕਰੇਗਦੇਖਅਘਮੋਹਛਿਦੇਹਰਿਨਾਮਖਗਿ॥੧੦॥ਉਦਮੁਕ
ਲਾਗੇਬਹੁਭਾਰੰਬਿਚਰਹਿਅਨਿਕਸਾਸਕੁਬਹੁਖਟੂਆ॥ਤਸਮਲਗਾਇਤੀਰਬਬਹੁਮੁਕੁਖ
ਦੇਹਬੰਧਹਿਬਹੁਜਟੂਆ॥ਬਿਹਰਿਭਜਨਸਗਲਦੁਖਪਾਫਤਜਿਉਪ੍ਰੇਮਖਛਾਇਸੁਤਕੇਹਟੂ
ਪੂਜਾਚਕਰਤਸੇਮਪਕਾਅਨਿਕਭੀਤੇਬਟਹਿਕਰਿਬਟੂਆ॥੧੧॥੨੦॥

ਸੁਖਹਿਰਿ... ॥

ਤਸਮਲਗਾਇਤੀਰਬਬਹੁਮੁਕੁਖ
ਦੇਹਬੰਧਹਿਬਹੁਜਟੂਆ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ
ਸੈਰੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰ ਸਬਦੇ ਕਾ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ

੧	ਗਉੜੀ	੫੪੮
੨	ਗਉਅਸਾਦੁਰੀ	੫੪੮
੩	ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ	੫੪੮
੪	ਬਿਹਾਗੜਾ	੫੪੮
੫	ਸੋਗਰੀ	੫੪੮
੬	ਪਨਸਰੀ	੫੫੦
੭	ਜੈਤਸਰੀ	੫੫੦
੮	ਟੋਡੀ	੫੫੦
੯	ਤਿਲੋਗ	੫੫੦
੧੦	ਬਿਲਾਵਲੁ	੫੫੧
੧੧	ਰਾਮਕਲੀ	੫੫੧
੧੨	ਮਾਰੂ	੫੫੧
੧੩	ਬਸੰਤ	੫੫੧
੧੪	ਸਾਰੰਗ	੫੫੨
੧੫	ਜੈਜਵੰਤੀ	੫੫੨
੧੬	ਸਲੋਕ	੫੫੩
੧੭	ਤੁਲਸੀ	੫੫੩
੧੮	੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ	
੧੯	ਸਾਧੋ ਮਾਨਕਾ ਮਾਨਤਿਆਰੇ	੫੫੪
੨੦	ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮਬਨਾ	੫੪੮
੨੧	ਪ੍ਰਾਨੀਕਉ ਹਰਿਜਨੁ ਮਨਨ	੫੪੮

੨੨	ਸਾਧੋ ਦਿਹਮਾਨੁ ਗਰਿਓ ਨ	੫੪੮
੨੩	ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਕੁਲਗਾ	੫੪੮
੨੪	ਕੋਈ ਮਾਈ ਨੂੰ ਲਿਖਿ ਮਰ	੫੪੮
੨੫	ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਗਨੇ ਬਿ	੫੪੮
੨੬	ਮਨਰੇ ਕਹਾਉ ਓਇ ਬਉ	੫੪੮
੨੭	ਨਰਾਮ ਚੇਤ ਪਾਪਤੋਰੁ	੫੪੮
੨੮	੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ	
੨੯	ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਿਉ ਨ ਸਿਉ	੫੪੮
੩੦	੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ	
੩੧	ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਰੁ ਨ ਕਹਿਓ	੫੪੮
੩੨	ਸਤੁ ਕਿਉ ਨੀਦਰ ਕੋ ਬਿ	੫੪੮
੩੩	ਜਗਤੁ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀ	੫੪੮
੩੪	੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ	
੩੫	ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀ	੫੪੮
੩੬	ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿਰ	੫੪੮
੩੭	ਮਨਰੇ ਕਉ ਨ ਕੁਮਤਿ ਤੋਲੀ	੫੪੮
੩੮	ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਨ ਉਪਾਵ ਕਰੇ	੫੪੮
੩੯	ਮਨਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਨਿ	੫੪੮
੪੦	ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਉ ਬਿਲਾਖ	੫੪੮
੪੧	ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਬਸਿਨਾ	੫੪੮
੪੨	ਰੇ ਨਰ ਦਿਹ ਸਚੀ ਜੀਅ	੫੪੮
੪੩	ਦਿਹ ਜਨਮੀ ਮੀਤਨ ਦੇਖਿ	੫੪੮
੪੪	ਮਨਰੇ ਗਰਿਓ ਨਿਗੁਰਉ ਪ	੫੫੦
੪੫	ਜੇ ਨਰ ਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖ ਨ ਹੀ	੫੫੦
੪੬	ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ	੫੫੦

१६ सतिगुरुप्रसादि
पतसगी॥

१	कहेरेबनबेननन	५५०
२	साधेरेहुनगुरुम	५५०
३	तिउनेगीकहुनगुरु	५५०
४	अधमैकदतडिपडिकर	५५०
१६	सतिगुरुप्रसादि॥ जैतसगी॥	
१	हुलिमिनुमडिआ	५५०
२	मनरेसाचागहुलिउ	५५०
३	उरिजुगधिलेहुपडिमे	५५०
१६	सतिगुरुप्रसादि॥ टेडगी॥	
१	कहुएकपापनीअप	५५०
१६	सतिगुरुप्रसादि॥ तिलेगा॥	
१	जागलहुमेमनजाबुलहु	५५०
२	उरिजसुमेमनगहुलिउ	५५१
३	चेतनरैरुचिउलिउनिम	५५१
१६	सतिगुरुप्रसादि॥ बिछादलु॥	
१	दुषहरतउरितमुपहु	५५१
२	जामैरुजतगामेकनगी	५५१
३	उरिबेनमबिनपुपुपुदु	५५१
१६	सतिगुरुप्रसादि॥ लामकली॥	
१	रेमनकडिलेहुपुगुगाम	५५१
२	साधेकदतजुगुतिअध	५५१
३	पुनीनगहुतिनमुपिले	५५१
१६	सतिगुरुप्रसादि॥ माडु॥	

१	उरिबेनमसदसुध	
२	अधमैकपाकहुलिगी	५५१
३	माडीमैमनकेमानुनउ	५५१
१६	सतिगुरुप्रसादि॥ बसरी॥	
१	साधेरेहुनगुरुम	५५२
२	पापीरीममैकमध	५५२
३	माडीमैपतपडिउरि	५५२
४	मनकपाबिसरिउरिमान	५५२
५	कहुहुलिउरेपुकेपेउ	५५२
१६	सतिगुरुप्रसादि॥ सारीगा॥	
१	उरिबिनउरेरेकेनसग	५५२
२	कहुमनबिधिअमिउ	५५२
३	कहुतगामपेननमुग	५५२
४	मनकरिकबहुनउरिगुन	५५२
१६	सतिगुरुप्रसादि॥ जैतदडी॥	
१	गामिमरिगामिमरि	५५२
२	गामुभनुगामुभनुजतमु	५५२
३	रेमनकडिलेहुपुगुगाम	५५२
४	बिडिजैरैबिडिजैरैजत	५५२

१६ सतिगुरुप्रसादि
सलेक॥

१ गुरुगोबिंदगहुतिनगी

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਧਿ ਗਾਰਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀਤ
 ਤੇ ਅਹਿ ਨਿਸਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਖ ਦੁਖ ਦੋਸੇ ਸਮਕਰਿ ਜਨੈ ਅਉਹਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ
 ਤੇਰੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਤੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਿਅ ਦੇਉ ਤਿਆਗੈ ਬੇਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
 ਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਰਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਤਿ ੯ ॥ ਸਾਧੋ
 ਰਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਕ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿ ਓਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠ ਤਨੁ ਸਚ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਓ ਸੁਫਲਾ
 ਹੋਨਾਈ ॥੧॥ ਜੇਦੀ ਸੈਸੇ ਸਗਲ ਬਿਨਸੈ ਚਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀਛਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿ
 ਬਿਅਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਤਿ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਾਹੀ
 ਅਵੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਹੋ ਮਾਇਆ ਮੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ
 ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਨ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਤਸਉ ਠਿਧਾ
 ਵੈ ॥੧॥ ਕੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੁਕਤ ਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨ
 ਅਕੋਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਤਿ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੀ
 ਰੇ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤਾਏ ਬਿਰੁਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਠਨ ਕੋ ਰੋਧ ਘਟਹੀ ਕੇਤੀ ਤਰਜਿਹ ਸੁਖਿ ਸਰੂਪਿ
 ਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਲੀਨਾ ਤਾ ਸਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਜੇ ਗੀਜਤਾ ਕਰਤ ਸਭਿਹ
 ਵੇਲੁ ਨਿਰੋਹੁ ਨ ਗਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾਤ ਉਸਭਿ ਬਿਧਿ ਬਨਿਆਈ ॥੨॥੪॥
 ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਤਿ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਮਨ ਸਜਨ ਮੁਅਮੋਲ ਕੁਪਾਇਆ ਬਿਰਥ ਕਾਰਿ
 ਨਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਗਨਿ ਤਾ ਹਿਤੁ ਮਾਏਉ ॥ ਗਜੇ ਕੇਤਾ ਸਮਿਟਿ
 ਰਜਿਹ ਸਿਮਰਤੁ ਮਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥ ਤਜਿਅ ਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਧੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ
 ਰਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਤਿ ੯
 ਕੋਈ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕੈਨੇ ਮਖਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਮਨ ਸਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਸਿਰਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਹਾ ਸੀਕਟ ਬਨਤਾ ਸਿਉ
 ਰਹਿ ਪਜਾਵੈ ॥੧॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਸਦਾ ਸੀਗਿ ਹਰਿ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾ ਹਿਤੁ ਮਾ
 ਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇ ਰਾਮੁ ਬਸਾਵੈ ॥੨॥੬॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਤਿ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਗਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁ

ਪੁਰਨਪਟੇਕਾ ਏਹਕੁ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ਕੀਸੇਵਾ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ਕੰਚਨ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ਤਿਹਤੁ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ੨੧ ॥ ਮਨਰੇਕਹਤੁ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ਚਾਹੀ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ਉਥਿਤ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ਰਮਾ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ੨੨ ॥ ਏਹ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ਤਕੇਨਾ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ਮਾਨਸ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥
 ਉਸਗ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥ ਰਹਾਉ... १॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥
 ਪਦਤ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥
 ਰਹਿਦੁ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥
 ਜਨਲੋ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥
 ਸੀਦੁ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥
 ਚਜਗ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥
 ਨਕਭ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥
 ਦੁਹਰਿ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥
 ਨਿਅਰੇ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥
 ਰਰਨਾ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥ ਰਹਾਉ... ੧੬ ॥

ਦੇਸਾਧਾਰੀਃ੯ ॥ ਜਗਤਮੈ ਸੁਰੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਰੁਲ ਹੋ ਕਿ ਨਾਦਰਾਕਿ
ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਉ ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭ ਕਹਤੁ ਹੈ ਚਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿ ਚੀਤਾ ਅੰਤਿ ਕਾਇ ਸੰਗੀਤ ਹੀ ਕੋ
ਦੁਹਰ ਅਚਰ ਜਹੈ ਹੀਤਾ ॥੧॥ ਅਨੁਰਥ ਅਜ ਪੂਨ ਹੀ ਸਮ ਸੁਤ ਸਿਉ ਦੋਹਰਿ ਨਿਤਾ ਨਾਨਕ ਭਉ ਜਲੁ
ਪਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪੁਰ ਕੋ ਹੀਤਾ ॥੨॥੩॥ ੧੩॥ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਹਉ ਗਾਧਾਰੀਃ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਾਤਿ ਨਦੀ ਕੋਉ ਜਨੈ ਜੋ ਗੀਤ ਤੀਰ ਪੀਪ ਚਿਹਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿ
ਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਉ ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਰਹੈ ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨ ਦੈ ਇਹ ਤੋ ਕੋ ਬਿ
ਹੁਰੇ ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਮਾਏ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਅਪੇ ਦੇਖਿ ਪਾਰਾ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਬਹੁ ਰੀਸ ਭੁਤੇ ਹੋਇ
ਆਰਾ ॥੨॥ ਅਗਤ ਅਪਾਰ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਆ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰੀਤ ਰਨ ਤਾਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੩॥੧॥੧੪॥ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੁਸੇਰ ਠਿਪਤਿ ਸਾਰੀ ९ ॥ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸ੍ਵਦਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਉਰ
ਸਾਗੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਉ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਧੋ ਹੋਰਿ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ
ਪਰਿ ਭੋਲੈ ਮੁਖ ਪਸਾਰੈ ਹੀਤਾ ॥੧॥ ਆਚੁ ਕਾਲਿ ਛੁਨਿ ਤੋਰਿ ਕ੍ਰਿਸਿ ਹੋ ਸਮਝਿ ਰਾਖੁ ਚੀਤਿ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕ
ਨਮੁ ਜਿ ਲੋਚਨ ਅਉ ਸਹਿ ਬੀਤਿ ॥੨॥੧॥ ਸੇਰ ਠਿਪਃ੯ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਦੀ ਮਹਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾਹਿ
ਜੋਤੀ ਰਬਨਾ ਏਹੇ ਟੀ ਕਾ ਬਗੀ ॥੧॥ ਰਹਉ ਦਰਾਮੀ ਤਪੁਤ ਰਬ ਸੰਪਾਤਿ ਪਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥
ਦਰਸ ਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਨ ਹੁਭ ਜਨ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥ ਛਿਰਤ ਛਿਰਤਿ ਬਹੁ ਤੇਜੁ ਗਹਰਿ ਚਿਮਨ
ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀ ਆਸਿ ਮਰਤ ਕਹਨ ਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸੇਰ ਠਿਪਃ੯ ॥ ਮ
ਰੇ ਕਉ ਨ ਕੁਮਤਿ ਤੈਲੀ ਨੀ ॥ ਪਰਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿ ਆਸਿ ਉਗਰਿ ਚਿਰ ਮਭ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕੀ ਨੀ ॥੧॥ ਰਹਉ ਮੁਕ
ਤੇਖ ਜਾਨਿ ਓਤੈ ਨਹਿ ਪਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ਅੰਤਿ ਸੰਗਿ ਕਪੂਨ ਹੀ ਦੀਨ ਬਿਰਥਾ ਮਪੁ ਬੰਧਾਇਆ
੧੧ ॥ ਨਹਿ ਭੁਜਿ ਚਿਨ ਗੁਰ ਜਨ ਸੇਵਿ ਚਿਨ ਹਉ ਪਜੈ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪਟਹੀ ਮਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਤੇਰੈ ਤੈਥੋ
ਜਤਉ ਦਿਅਨਾ ॥੨॥ ਬਹੁ ਜਨ ਮਭ ਰਮਤ ਤੇਹਰਿ ਚਿਅ ਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਮਾਫਸ ਦੇਹ ਪਾਇ
ਪਟੁ ਹਰਿ ਜਨਾਨ ਕਬਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥ ਸੇਰ ਠਿਪਃ੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਨ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ॥ ਜਾਤੇ ਭਗ
ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਉ ਕਵਨ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਪਰਮ ਕਵਨ ਛੁਨਿ ਕਰਈ
ਕਵਨਾ ਮਗੁ ਜਾ ਕੈਸਿ ਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨ ਮੁਕਿ ਪਾਨਿ ਧਿਯਾਹਿ
ਪੈਤਿ ਪਦੈ ॥ ਅਦਰਸ ਰਮ ਜਾ ਕੈਸ ਮਨਾਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਰਹਤੁ ਸਦਾ ਨਿਰ
ਯੋ ਪੀਤ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇਤੁ ਮਹੀ ਮੈ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਾਨਿ ਆਈ ॥੩॥੪॥

ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਮਨਰੇ ਪ੍ਰਭਨੇ ਸਰਨਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜੇਹ ਸੇ ਮਰਤ ਰਾਨਿ ਕ ਸੁੰਦਰੀ ॥
ਜਸੁ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟਲ ਭਾਇ ਚੰਦ੍ਰਜ ਕੈ ਸੇ ਮਰਨਿ ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਰੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਯੀ ਸਰਨਿ ਗਈ ॥ ਕੇਰ ਪਾਨੋ ਪੈਗ ਜਗਤ
ਛੁਟਾ ॥ ਅਹਿ ਮਾਨਾ ਮਕਹਾਲ ਉਬਰਨ ਉਰਾ ਮਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਭੁਟਾ ॥ ੨ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜ
ਜੈ ਨੈਨਿ ਮਖਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾ ਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰੈ ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥
ਠੇ ਪਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਲਖ ਉਗ੍ਰਸਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੇਹ ਅਗਿਆਨ ਤਿ ਮਰੇ ਮੇ
ਹਿ ਉਰਸੁਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨ ਮੁਕੁਮ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਖੋਇ ॥ ਨਹ ਅਸ ਬਿਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥
ਖਿਆਸ ਕਤਰਹਿ ॥ ਨਿਸਬ ਸੁਰਨ ਹਛੁਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਕਬਹੂ ਨਹ ਕੀਨਾ ਨਹ
ਤਿ ਪ੍ਰਭਗਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮੈ ਨਹਿ ਕੋਊ ਹਨ ਗੰਥ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ
੯ ॥ ਮਾਈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਸਿਨਾਹਿ ॥ ਨਿਸਬ ਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਪਾਵਤ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਰਖਉ ਤਾ
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮਰਤ ਕੋ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖਨ ਹੀ ਮੈ ਬਸਾਏ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰ ਸਿਉ
ਸ੍ਰਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਸਿਰਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਦਮਾਇਆ ਕੈ ਭਉ ਓਥੇ ਦਰਸ ਮਸਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ
ਟਹੀ ਭੀ ਤਰੇ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨ ਤਕੋ ਮਰ ਮੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਯੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧਕੀ ਅਇਓ ਰਮ
ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਓਚਿਤ ਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ਸੇਰਠਿ
੯ ॥ ਰੇਨ ਰਯਹ ਸਾਚੀ ਜੀ ਅਧਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਸੁਫਲਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗੈ ਨਬਾ
ਹਾਉ ॥ ਬਾਰੂ ਭੀ ਤਿਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ॥ ਦਿਨ ਚਾਗਿ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਏ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੋ ਉਰ
ਕਹਾ ਗਏ ॥ ੧ ॥ ਅਜ ਰੂਸ ਮਸ਼ਿਕ ਛੁਬਿ ਗਰਿਓ ਨਹ ਨਿਭ ਜਿਲੇ ਨਾ ਮੁਮੁਰਾਹਿ ॥ ਕਹਨਾਨਕ
ਮਤ ਸਾਧਨ ਕੋ ਭਾਖਿ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਇਹ ਜਗੀਸ
ਏ ਖਿਓ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿ ਓਧ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਗ
ਪੂਤ ਸਨ ਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਪਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ ਯੀ ਨਿਰਧਨ ਏ ਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੀ ਗੁਏ ਭਿਕਾਰ
੧ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾਧਾ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਨਿਸਿਓ ਨਿਹਲ ਗਾਇਓ ॥ ਵੀਨਾ ਨਾਕ ਸਗਲ ਕੈ ਭੰਜਨਾ
ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛੁ ਜਿਉ ਏ ਨਿਭੁ ਪੋਬਹੁਤ ਜਤਨ ਮੈ ਕੀਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਾ
ਖਉ ਨ ਮੁਤਿ ਹਰੇ ਲੀਨੇ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਕੁਰਉ ਪ੍ਰੇ
ਕਹਤ ਓਥੇ ਜਉ ਮੁਰੁ ਮੁਰੁ ਓਥੇ ਭਗਵੇ ਕੀਨੇ ਭੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਛਡਿ ਕੇ ਛੁਠੈ ਲਾਗਿ ਜਾ
ਕਾਰ ਏ ਓਥੇ ॥ ਕਥਿ ਪਰਪੰਚਉ ਵਰੁਨਿ ਜਪੈ ਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀਨਿਆਈ ਸੇਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਮ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਬਿਬਕਾਨਾ ॥ ਓਹ ਭ੍ਰਮ ਰਹਿ ਚਿਤਿ ਬਿਅਨ ਜੀ ਗਥ ਉਗਨਾ ॥ ਪੁਰਤਨ ਬਿਸ
 ਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਿ ਓਹਿ ਮਚੇ ਤਨ ਚੇਤਿ ਓਹਿ ਬਿੰਦੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਅਉ ਧਸਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪ
 ਛਨ ਉਲੇਸ ਦਾ ਪਰਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਅਜੇ ਨਰਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਮਨੈ ॥
 ਸੁਖ ਸਨੇਹ ਅਰੁ ਭੋਨ ਜੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਮਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਨਿਦਿ ਆਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋ
 ਭੁ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਅਰੋਗ ਰਿਮਾਨੁ ਅਪਿਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆ
 ਗੇ ਜਗਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਮੋ ਕ੍ਰੋਧ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹ ਨਿਤਿ ॥ ਘਟ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਜਿਹ ਨਰਪਰਕੀ ਨਿਤਿ ॥ ਹਇ ਹਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ ਗਬਿਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪ
 ਸਿ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾ ਨਿਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
 ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਰਬ ਧਿਓ ਕੋ ਕਾਹੁ ਕੇਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਅਨਿਬਤੁਤ ਮਿਲਿ ਬੈ
 ਰਹਹੁ ਤਰਹੁ ਦਿਸ ਘੇਰੈ ॥ ਬਿਪਤਿ ਪਰੈ ਸਭ ਹੂਸੰ ਗੁਛੁ ਡਿਓ ਕੋਝੀ ਆਵਤੁ ਨੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪਰਕੀਨਾ
 ਰਿਬਹੁ ਤੁਹਿ ਤੁਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਕੁਤ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥ ਜਬ ਤੇ ਹੰਸਤ ਜੀ ਇਹ ਕਾਹਿ ਆਪ੍ਰੇਤੁ ਪ੍ਰੇਤੁ ਕਰਿ
 ਰਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਅੰਤ ਬਾਗਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੋਝੀ ਕਾਮਿਨਾ ਅਇਓ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ੨੬ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਗੁਰੁ ਪਾਸ ਸਰੀਪਃ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਬੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਦਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੇ ਹੀ ਸੰਗਿ
 ਰਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਖ ਮਾਧਿ ਜਿਉ ਬਾਬੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸੁਕਰ ਮਹਿ ਜੈ ਸੇਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੈ
 ਨੇਰੁ ਰਿਘਟ ਹੀ ਬੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਹਰ ਭੀਤ ਰਿਏ ਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਥਭਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨ
 ਕ ਬਿਨੁ ਆਖਾ ਚੀਨੇ ਮਿਟੈ ਨ ਕੁਮਕੀ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਪਨਾਸਰੀਪਃ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰ
 ਮਿਭੁਲਾਨਾ ॥ ਗਮਨਾ ਮਕਾਸਿ ਮਰਨੁ ਛੋਡਿ ਆਮਾਇਆ ਹਰਿ ਬਿਬਕਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ
 ਚੰਦੀ ਤੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੋ ਰਸ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਭੋਬਹੁ ਪਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਦ ਮੈ ਮਹਿ ਨਿਸਰੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੀ
 ਨਦਇਆ ਲੁਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੋਟ ਨ ਮੈ ਕੋਝੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ
 ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਪਨਾਸਰੀਪਃ ॥ ਤਿਹ ਜੇ ਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹ
 ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਨਿੰਦ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰ
 ਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤ ਜੇ ਗੀਤ ਹਿਬਖਾਨੋ ॥ ੧ ॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹਾਇ ਕਉ ਧਾਵ
 ਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੇ ਨਹ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਪਨਾ
 ਸਰੀਪਃ ॥ ਅਬਸੈ ਕਵਨ ਉਪਾਇ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾਰੁ ਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿਪ

ਰੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਪਾਇਕਛੁਰਾਨਕੀਨਤਤੋਅਯੋਕਰਹਉ॥ਮਨਬਚਕਰਮਚਰਿਨੁ॥
ਹੀਗਾਏਇਹੋਜੀਅਸੋਚਧਰਉ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਕਛੁਗਿਆਨੁਨਉਪਜਿਉਓਰੁਚਰਉ॥
ਹੁਨਨਕਪੁਰਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਤਬਰਉਪਤਿਤਰਉ॥੨॥੪॥੩॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਗੁਜੈਤਸਰੀਪਃ੯ ॥ਧੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਅਉਰੁਣੁਇਓ॥ਜੇਜੇਕਰਮਕਰੈਲਾਲਚਲਵਿਤੁ
ਹਤਹਅਪੁਬੰਧਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਸ੍ਰਾਪਰੀਬਿਖੈਰਸਗਚਿਓਜਿਸੁਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾਇਓ
॥ਸੰਗਿਸੁਆਮੀਸੋਜਾਨਿਓਨਹਨਿਬਨਖੋਜਨਕਉਧਾਇਓ॥੧॥ਰਤਨਨੁਪਟਹੀਕੋਓਤਿਓ
ਤਕੋਗਿਆਨਪਾਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਇਓ॥੨॥੧॥
ਜੈਤਸਰੀਪਃ੯ ॥ਮਨਰੇਸਾਚਗਹਉ॥ਬਿਚਾਰਾਗਾਨਾਮਾਬਿਨੁਮਿਥਿਆਮਨੋਸਗਰੋਰੋ
ਦੁਸੈਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਜੋਗੀਥੋਜਤਹਰੇਪਾਇਓਨਹਤਿਹਪਰਾਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮਾਨਿ
ਕਟਿਪਛੁਨੇਰੁਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥੧॥ਪਾਵਨਨਾਉਜਗਤਮੇਹਰਿਕਾਕਬਹੁਨਾਰਿਸੰਭਾਰਾਨਨਕ
ਰਨਿਪਰਿਓਜਗਬੰਦਨਰਾਖਹੁਬਿਰਦੁਤੁਹਰਾ॥੨॥੨॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਹਰਿਜੁਗਾਖ
ਲੋਹੁਪਤਿਮੇਰੀ॥ਜਮਕੇੜਾਸਭਉਓਰਮੰਤਰਿਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਪਿਤੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਹਾਪਤਿਤਮੁਗਪਲੋਯੀਨੁਨਿਕਰਤਪਾਪਅਬਹਰਾ॥ਭੈਮਰਬੋਕਉਬਿਸਰਤਨਾਹੀਤਿਹਚਿਤਤ
ਜਾਗਾ॥੧॥ਕੀਏਉਪਾਫੁਮੁਕਤਿਕੈਕਰਨਿਦਹਦਿਸਕਉਓਰੋਧਾਇਆ॥ਪਟਹੀਭੀਤਰੋਬਸੈਨੀ
ਜਨਤਕੋਮਰਮੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਨਹਨਿਭੁਨਨਾਹਨਿਕਛੁਜਪਤਪਕਵਨਕਰਮਅਬਕੀਜੈ॥ਨਾਨਕ
ਕਹਾਰੇਪਰਿਓਸਰਨਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥੩॥੩॥੩੩॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਗੁਟੋਰੀਪਤਿਸਾਰੀ੯ ॥ਕਹਉਕਹਅਪਨੀਅਪਮਾਈ॥ਉਰਾਉਕਿਨਕਕਾਮਨੀਕੈਰਸਿਨਾ
ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਸੂਰੇਕਉਸਾਦੁਜਾਨਿਕੈਤਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ਦੀਨਬੰ
ਸਿਮਰਿਓਨਹੀਕਬਹੁਹੁਤੇਜੁਸੀਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਮਗਨਰਹਿਓਮਾਇਅਮੈਨਿਸਦਿਨਛੁਟੀਨਾਨਕ
ਕਾਈ॥ਕਹਿਨਾਨਕਅਬਨਾਹਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥੩੪॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਤਿਲੀਗਪਤਿਸਾਰੀ੯ ॥ਜਾਗਲਹੁਰੇਮਨਾਜਾਗੁਲਹੁਕਹਾਗਾਠਲੁਸੋਇਆ॥ਜੋਰਉ
ਪਜਿਆਸੰਗਹੀਸੋਭੀਸੰਗਿਨਹੋਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਜਨਹਿਤੁਜਾਸਿਉਕੀਨਾ
ਉਛੁਟਿਓਜਬਦੇਹਤੇਰੁਰਿਅਗਨੇਮਹਿਦੀਨਾ॥੧॥ਜੀਵਤਲਉਬਿਉਹਾਰਹੈਜਗਕਉਤੁਮਜਾਨੈ
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਸਭਬੁਠਲਸਮਨੋ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੀਗਪਤਿਸਾਰੀ੯ ॥ਹਰੇਕੁਸੁ

ਜਾਣੇ ਭੈਰੋ ਸੰਗੀ ਚੰਡੇਰੇ ਅਉਸਰੁ ਚੀਤਿ ਜਤੁ ਰੈ ਕਰੇ ਯਮ ਨਿਲੈ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਪਤਰਥਧ
ਨਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਪੁ ਲਗਾਇ ॥ ਕਾਲ ਫਸ ਜਬਗ ਲਪਗੀ ਜਬੁ ਏਓ ਪਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨਿ ਬੁਝਿ
ਕੈ ਬਾਦ ਰੋਤੇ ਕਜੁ ਬਿਗਾਰਿ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕ ਚਿਨਿ ਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ
ਨਿਪ ਦੇਸਿ ਅਸੇ ਸੁਨ ਪੁਰੇ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗੁਪ੍ਰਸਰਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਤਿਲੀਗ
ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਚੇਤੁ ਰੋਤ ਉਰੇ ਤੇ ਲੈ ਨਿਸ ਦਿਨ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਸਰਿ ਹਾਤੁ ਰੈ ਛੁਟੈ ॥
ਟਜਿਉ ਪਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਯੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ॥ ਮੁਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਛੂਠੈ ਲਲਾਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ
ਨਾਮ ਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਜ ਪੁਕਛੁ ਬਿਗਾਰਿ ਨੀਜੁ ਉਪ੍ਰਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭੁਜਨ
ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੩੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਬਿਲਾਦੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਅਜਾਮ ਲਗਾ ਨਿਕਾਜਿ ਹਸਿਮ
ਰਤ ਮੁਕਤਿ ਭਟੇ ਜੀ ਅਜਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਮਿ ਟੀਛੁ ਨ ਪੁਐ ਜਬ ਹੀ ਰਾਮ ਬਖਨੈ ॥ ਨਾਰਦ
ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਥਾ ਰਿਕਭ ਜਨਮਾ ਹੋ ਲਪਟੈ ॥ ੧ ॥ ਅਚਲ ਅਮਰ ਹੀ ਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇ ਅਜਗਤ ਜਾ
ਲੈ ਰੋਨੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਛ ਕਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਹਿ ਤੁਮ ਅਨੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਦੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥
॥ ਜਾ ਮੈ ਭੁਜਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਤਿਹ ਨ ਰਜਨ ਮੁਅਕ ਰਥ ਖੋਇਆ ॥ ਯਹ ਰਾਖੁ ਮਨਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬਰਤ ਬੁਧਾ ਖੈ ਨਹ ਮਨੁ ॥ ਮਾਬ ਸਿਜ ਕੋ ॥ ਨਿਹ ਛਲ ਸਰਮਤ ਹਿਤੁ ਮਾਨੈ ਸਦੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਕੋ ॥
ਜੈ ਸੇ ਪਾਹੁ ਨ ਜਲ ਮੈ ਰਾਖਿ ॥ ਬਿਧੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਤੁਮਤਾ ਹਿਯ ਛੋਭ ਗਤਿ ਹੀ ਨ ਜੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
੨ ॥ ਕਲਿ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤੁ ਗੁਰ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਇ ਨਿਰਗੁਣ ਅਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾ
ਵੈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਾਦੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਿਸਤ
ਹੀ ਚੁਕੈ ਗੁਰ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹ ਕਉ ਏਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀ ਏਰਾ ਮਸਰ ਨਿਨੀ ਅਵੈ ॥ ਜੋ
ਗਜਗ ਨਿਹ ਛਲਾ ਤਿਹ ਮਨੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੰਤੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨ ਸੇ ਹੋਵੇ ਨੇਕ ਉਪਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਏਏ ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਜਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿਦਰ ਮਤਿ ਨਾਮੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਉ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋ
ਇਕੈ ਛੁਨਿ ਬੈਠਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਜਾਮੇ ਲਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੈ ਨ ਰਾਇ ਨ ਸੁਧਿਅਾਈ ॥ ਜਾਗਤਿ ਕਉ
ਜੋਗੀ ਸਰਬ ਛੁਪਿ ਸੋਗ ਤਿਛਿ ਨ ਮੈ ਪਈ ॥ ੨ ॥ ਨਹ ਨਿਗੁਨਾ ਹਨਿ ਕਛੁ ਬਿਦਿਅਾ ਧਰਮ ਕਉ ਨ ਗਜਕੀ

ਨਾਨਕਾਬਿਰਦੁਰਾਮਕਾਟੇਖਹੁਅਭੈਦਾਨੁਤਿਰਦੀਨਾ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਪਃ੯ ॥ਸਾਧੋਕਦੁ
ਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੋ॥ਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿਸਗਲਾਬਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਚੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁ
ਇਅਮੈਉਰਦੁਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾਕਵਨਨਾਮਜਗਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਦੈਪਦੁਨੀਰਬ
ਨਾ॥੧॥ਭੁਏਦਾਇਅਲਾਨਿਪਲਸੰਤਜਨਤਬਾਇਹਬਾਰਬਤਾਈ॥ਸਰਬਧਰਮਮਾਨੋਤੇਹਕੀਏਨ
ਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਨਰਨਿਸਬਾਸਰਮੈਨਿਮਪਏਕਉਰਧਰੇ॥ਜਮਕੇਤੁਸਮਿਓ
ਨਕਤਿਹਅਪਨੋਜਨਮੁਸਦਾਹੈ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਪਃ੯ ॥ਪ੍ਰਾਨੀਨਗਇਨਸੁਪਿਲੇਹਾ
ਨੁਛਿਨੁਅਇਧਪਟੈਨਿਸਬਾਸੁਰਬਿਥਜਤੁਇਹਦੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਰਨਾਪੇਬਿਖਿਆਨਸਿਉਖੈ
ਓਬਾਲਪਨਅਗਿਆਨਾਬਿਰਧਭੁਏਓਅਜਤੁਨਹਸਮਝੈਕਵਨਕੁਮਤਿਉਰਨਾਮਾਨਸ
ਜਨਮੁਦੀਓਜਿਹਠਾਕੁਰਸੇਤੈਕਿਉਬਿਸਰਾਇਓ॥ਤੁਕਤਿਹੋਤਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਨਿਮਪਨਰਕੋਗ
ਇਓ॥੨॥ਆਈਅਕੋਮਦੁਕਹਕਰਤੁਹੈਸੀਗਿਨਕਾਧੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਿਓਤਮਾਨੋਇਓ
ਤਿਸਹਾਈ॥੩॥੩॥੪੩॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਰਾਗੁਮਾਧੁਪਾਤਿਸਾਰੀ੯ ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜਕਉਸਿਮਰੈਅਜਮਲੁਇਧਰੈ
ਗਨਿਕਾਧੁਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਾਲੀਕਉਰਾਜਸਭਾਐਰਾਮਨਾਮਸੁਧਿਆਈ॥ਭਕੋਦੁਖ
ਹਰਿਓਕਰੁਣਾਐਅਪੁਨੀਪੈਜਬਛਾਈ॥੧॥ਜਿਹਨਰਜਸੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਾਇਓਤਕਉਰੁਇਓਸਾ
ਈ॥ਕਰੁਨਾਨਕਮੈਇਹੀਭੋਰੇਸੈਗਹੀਆਨਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥ ਮਾਧੁਪਾਤਿਸਾਰੀ੯ ॥ਅਬਮੈ
ਹਕਉਗੀਮਾਈ॥ਸਗਲਜਨਮਾਬਿਖਿਆਨਸਿਉਖੈਓਨ੍ਹਿਰਿਕਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਠਸ
ਜਬਗਰਮੈਮੇਲੀਤਹਸੁਧਿਸਭਾਬਿਸਰਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਯਾਸੀਕਟਮੈਕੋਅਬਹੋਤਸਹਾਈ॥੧॥
ਜੇਸੰਪਰਿਆਪਨੀਕਰਿਮਾਨੀਛਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥ਕਰੁਨਾਨਕਾਸਹਸੇਚਰਹੀਮਨਿਹਰਿਜਸਕਦੁ
ਨਗਾਈ॥੨॥੨॥ ਮਾਧੁਪਾਤਿਸਾਰੀ੯ ॥ਆਈਮੈਮਨਕੋਮਾਨੁਨਤਿਆਗਿਓਮਾਇਅਕੋ
ਮਦਜਨਮੁਸਿਰਾਇਓਰਾਮਭਜਨਿਨਹਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਮਕੇਤੁੰਡਪਰਿਓਸਿਰਭੁਪਰਿਤੁਏ
ਸੇਵਤਤੈਜਾਗਿਓਕਹਹੋਤਅਬਕੈਪਛੁਤਾਏਛੂਟਤਨਾਹਨਿਭਾਗਿਓ॥੧॥ਇਹਚਿਤਉਪਜੀਜ
ਘਟਮੈਗੁਰਚਰਨਨਾਮਨਗਾਗਿਓ॥ਸੁਫਲਜਨਮੁਨਾਨਕਤਬਹੁਅਜੋਪ੍ਰਭਜਸਮੈਪਾਗਿਓ॥੨॥
॥੪੩॥੪੬॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਰਾਗੁਥਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਰੀ੯ ॥ਸਾਧੋਇਹੁਤਨੁਮਿਥਿਆਜਾਨੋ॥ਯਥੀਤਰਜੇਰਾਮੁਬਸਤੁਰੈਸੋ
ਤਾਰਿਪਛਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਜਗੁਹੈਸੰਪਤਿਸੁਪਨੇਕੀਦੇਖਿਕਹਾਐਰੂਨੋ॥ਸੰਗਿਤਿਓ

ਰਾਗੇ ਤੇ ਰਿਕਾ ਲਪਟਾਨੇ ॥੧॥ ਉਸ ਤੇ ਤਿਲੇ ਦਾ ਦੇਉ ਪਰ ਹਰ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਉਰਿ ਆਨੇ ॥ ਜਨ
 ਨਾ ਕਮੇ ਕੁੰਝੀ ਸੁਪੁਰਾਣੇ ਕਪੁਰ ਖਰਾਦਾਨੇ ॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਪਾਪੀ ਹੀ
 ਅਮੈ ਕਾਮ ਬਸਾਇ ॥ ਮਨ ਚੰਚਲੁ ਯਤੋਗ ॥ ਹਿੰਦੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆ
 ਸਾ ॥ ਸਰਹੀ ਪਰਗੀ ਇਹ ਛਾਸਾ ॥੧॥ ਜਹ ਜਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਾਗਿ ॥ ਤੇਰੁ ਦੁਸ ਗਰਉ ਤਰੇ ਪਾਰਿ
 ॥੨॥ ਜਨਨ ਨ ਕਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹਾ ਕੁਨ ਗਾਈ ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤ ਪਾਤਿਸਾਰੀ
 ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਪਨੁ ਪਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਪਾਦ ਨ ਤੇ ਛੂਟੇ ਕਰਿ ਬੈਠੈ ਬਿਸਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿ ਉਨਿ ਰਮਲਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਪੰਗ ਸਿਨ ਸਾ ਕੈ ਰਹੀ
 ਕੁਗਤਿ ਭਗਵਨ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ਕਾਰ ਤਨਾਮੁ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਰਿਸਨਾ ਸਕਲ
 ਬਿਨਾਸੀ ਤਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿਸੇ ਗੋਬਿੰਦ
 ਕੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸਿਪੈ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯
 ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਓ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਤਨ ਬਿਨ ਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਪੁਣੇ
 ਕਪਹਾ ਗੁਤਿ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਓ ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪਨੁ ਦਰਾ ਸੀ ਪਤਿ ਗੋਹਾ ॥ ਸੀ ਗਿਨ ਚਲੈ ਸਮਾਇ ਲੇ
 ॥੨॥ ਇਕ ਭਗਤਿ ਨ ਰਾਇ ਨ ਹੋਇ ਸੀ ਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੀਗਿ ॥੩॥੪॥ ਬਸੰਤ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਕਹਾ ਬੁਝਿਓ ਭੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗਿ ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਜਾਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਸੁ ਪਨੇ ਕੇਇ ਭੁਝੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਨੁ ॥੧॥ ਸੀ ਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤੀ ਤਾ ॥ ਨਿਸਬਾ ਸੁਭ ਭੁ
 ਤ ਹਿਮੀਤਾ ॥੨॥ ਬਾਰਿ ਅੰਤੁ ਕੈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥੩॥੫॥੫੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਾਰ ਗਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਕੀ ਮਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿ ਤੇ ਕੋ ਕਾਹੁ ਕੋ ਭਾ
 ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਨੁ ਪਰਣੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ॥ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੀ ਗਿਨ ਚਲੈ
 ਕਹਤਾ ਹਿਲ ਪਟਾਈ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥ ਸਿਉ ਭਰਨ ਬਦਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗ
 ਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ॥ ਜਿਉ ਸੁਫਨ ਰੈਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਸਾਰ ਗਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ
 ਸਿਉ ਲਪਟਾਈ ॥ ਯਾ ਜਗ ਮੈ ਕੋਉ ਰਹੰ ਨੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਕਾ ਕੋ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਕੀ ਕਾ ॥ ਸਿਉ ਤੇ ਪੁਲ ਗਾਹੀ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੰਗ ਲਖ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜਿਉ ਚ ਦਰ ਕੀ ਛੁ
 ਹੀ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਸਗਨਿ ਸੰਤ ਗੁਰਮੁਖ ਤਿਹੋ ਹਿਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਭੁ ਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿ
 ਲੁਖੁ ਪਨੈ ਭੀਨਾਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸਾਰ ਗਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਕਹਾ ਨਰ ਅਪਨੇ ਜਨ ਮੁਗਵਾਵੈ ॥ ਮਾਇ

ਮਾਮਦਾਏਖਿਆਰਸਿਰਚਿਰਮਸਰਨੇਨਹਿਆਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹਸੰਸਾਰਸਗਲਹੈਸੁਪਨਏ
ਲੋਭਏ॥ ਜੇਉਪਜੈਸੇਸਰਸਾਭਿਨਾਸੀਰਹਨੁਕੋਉਪਏ॥੧॥ ਮੇਥਿਆਤਨੁਸਚੇਕਰਿਮਾਪਿਓ
ਪਿਆਪੁਖੀਧਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਸੇਉਜਗਮੁਕਤਰਾਮਭਜਨਚਿਤੁਲਏ॥੨॥੩॥ ਮਾਗਪਤਿਸਾਨੁ
ਮਾਮਨਕਰਿਕਬਹੁਨਹਰਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ ਬੇਖਿਆਸਕਤਹਰਿਓਨਿਸਬਾਸੁਰਕੀਓਮਪਨੇਭਾਇਓ॥
ਰਹਾਉ॥ ਬੁਰਦਿਪਦੇਸੁਸੁਨੇਓਨਹਕਾਨੀਪਰਦਾਰਾਪਟਾਇਓ॥ ਪਰਨਿੰਦਿਆਕਰਨੇਬਦੁਪਦ
ਤਸਮਾਇਓਨਹਸਮਾਇਓ॥ ਕਹਕਰਉਮੈਅਪਨੀਕਰਨੀਜਿਹਵਿਧਿਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥ ਕਹਨਾ
ਸਕਿਅਉਗਨਮੋਰੋਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥ ੫੫॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਕੁਉਨਿਰਦੋ
ਅਕਲਪੁਰਖਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪੁਸਰਿ

ਰਾਗੁਜੈਜੰਤੀਪਤਿਸਾਰੀ੯ ਦੁਪਦੋ॥ ਰਾਮਸਿਮਰਿਗਾਮਸਿਮਰਿਏਹੈਤੇਰੈਕਾਜਿਐ॥ ਮਾਇਸੇ
ਸੰਤੁਤਿਆਗੁਪ੍ਰਭੂਕੀਸਰਨਿਲਾਗੁਜਗਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆਝੂਰੇਸਭੁਸਾਜੁਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁ
ਨੇਜਿਉਪਨੁਪਛਾਨੁਕਾਹੇਪਰਕਰਤਮਾਨੁਬਹੁਕੀਤੀਤਜੈਸੇਬਲਪਕੋਗਜੁਐ॥ ਨਾਨਕਜਨਕਹਤਬਾਤਬਿ
ਜੈਹੈਤੇਰੋਗਾਤਾਛਿਨੁਛਿਨੁਕਰਿਗਾਇਓਕਾਲਤੈਸੇਜਾਤੁਆਜੁਐ॥੨॥੧॥ ਜੈਜੰਤੀਪਤਿ੯॥ ਰਾਮੁ
ਰਾਮਭਜੁਜਨਮੁਸਿਰਾਤੁਐ॥ ਕਹਉਕਹਾਬਾਬਾਰਸਮਝਤਨਹਕਿਉਗਵਾਰਬਿਨਸਤਨਹਲਗੈਬਾਰਓ
ਗਤੁਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਭਰਮਭਾਰਿਦੇਹਿਯੋਥਿਦਕੋਨਾਮੁਲੇਹੁਅੰਤਬਾਰਸੀਗਿਏਹਇਹੈਏਕਜ
॥੧॥ ਬਿਖਿਆਬਿਖਿਜਿਉਬਿਸਾਰਿਪ੍ਰਭਕੋਜਸੁਹੀਏਧਰਿਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਿਅਉਸਕਿਬਿਧਤੁ
੨॥੩॥ ਜੈਜੰਤੀਪਤਿ੯॥ ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿਹੁਇਹੈਤੇਰੀ॥ ਇਹਜਗਮੈਰਾਮਨਾਮਤਕਉਨਹੈ
ਨੈਕਾਨਬਿਖਿਆਨਸਿਉਅਤਿਲੋਭਾਨੁਮਤਿਨਹਿਨਠੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨਸਿਮਗ
ਹਨਿਮਖਕੀਨਦਾਰਾਮੁਖਭਇਓਦੀਨਪਗਹੁਪਹੀਬੇਰੀ॥੧॥ ਨਾਨਕਜਨਮੁਕਹਿਪੁਕਾਰਿਸੁਪਨੇਸਿਉਜ
ਸਾਭੁਸਿਮਰਤਨਹਕਿਉਮੁਰਾਰਮਾਇਅਜਕੀਚੇਰੀ॥੨॥੩॥ ਜੈਜੰਤੀਪਤਿ੯॥ ਬੀਤਿਜੈ
ਤਿਜੈਹੈਜਨਮੁਅਕਾਸਰੇ॥ ਨਿਸਦਿਨਸੁਨਿਕੈਪੁਰਾਨਾਸਮਾਇਓਨਹੇਅਜਾਨਕਾਉਤਉਪਹੁਓ
ਅਨਕਹਜੈਹੈਭਾਜਿਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਥਿਰਜੈਮਾਨਿਓਦੇਹਾਸੇਤਉਤੇਰੋਹੁਇਹੈਬੇਗਾਕਿਉਨ
ਕੋਨਾਮੁਲੇਹੁਮੁਰਖਨਿਲਾਜੁਐ॥੧॥ ਰਾਮਭਗਤਿਹੀਏਅਨਿਛਾਡਿਦੇਰੈਮਨਕੋਮਾਨਾਨਾਨਕਨਾ
ਹਬਖਾਨਜਗਮੈਬਿਰਾਜੁਐ॥੨॥੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਦੇ ਕ੍ਰਮ ਮੁਖਦਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓਨ ਜੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਥਕੀਨਾ ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਰਮ ਨਾਮੋ ਜੋਤਿ ਪਿਜਲ ਕੋ ਮੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਰੋ ਰਚਿਓ ਨਿਅਖਨ ਹੋਇ ਉਦਾਸਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਰਮ ਨਾਮ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਨਾ ਪੈਇਦ ਹੀ ਗਾਇਓਨ ਜੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਥਕੀਨਾ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਰਮ ਨਾਮੋ ਏਧ ਜਤ ਹੋਈ ਤਿ ॥ ੩ ॥ ਬਿਗਧਿ ਰੁਇਓ ਧੁਨੈ ਨਹੀ ਕਾਲ ਪਹੁ ਚਿਅਨੀ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਨਰਬਾਦ ਹੋ ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਨਾ ॥ ੪ ॥ ਧਨ ਦਰਸੈ ਪਤਸ ਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਨਾਇਨ
ਮੈਕਛੁ ਸੀ ਗੀਨ ਹੀ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਜਨਾ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭ੍ਰੋਹਤ ਨਹਿ ਅਨਾਥ ਕੋਨ ਥਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ
ਜਾਨੀ ਐਸ ਦਾ ਬਸਤੁ ਮਸਾਥਿ ॥ ੬ ॥ ਤਨ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੇ ਕਉ ਦੀਓ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਬਾਦ ਹੋ ਅਥ ਕਿਉ ਰੋਲਤ ਦੀਨਾ ॥ ੭ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਹੁ ਜਿਹ ਨੀਕੋ ਧਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਨਿਰੋਮ ਨਾ ਸਿਮਰਹੁ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਪੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹ ਨਿਕੋਇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੋਮ
ਨਹਿ ਹਸਿ ਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ਤਿਹ ਭਜੁ ਰੋਤੈ ਮੀਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੋਮ
ਰੋਮ ਨਾ ਅਉਧ ਘਟਤੁ ਹੋਈ ਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੰਚਤਤ ਕੋਤ ਨ ਰਚਿਓ ਜਾਨੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨਾ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੈ ਨਾਨਕ
ਭੀਤ ਹਿਤੈ ਮਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੈ ਹਰਿਗੁਰ ਬਸੈ ਸੰਤ ਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮ
ਨੁ ਉਨਿ ਪਿਉ ਤਰਹਿ ਪਾਗਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੋਮ
ਨਾ ਸੋ ਮੁਰਤਿ ਭਗਵਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਉਸਰਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹਿ ਜਿਹ ਕੰਢ ਲੋਹ ਸਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੋਮ
ਰੋਮ ਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੋਮ ਨਾ ਮੁ
ਕਰਿਤ ਹਿਤੈ ਜਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈ ਕਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨੁ ਤਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੋਮ ਨਾ ਗਿਆ
ਨਿਤ ਹਿਥ ਖਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਹ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੈ ਭੈ ਰਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੋਮ ਨਾ
ਤਿਹ ਨਰਾਥੈ ਭਾਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭੁ ਤੇਰੁ ਇਉਂ ਉਦਾਸਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੋਮ
ਮਾਤਿਹ ਘਟਿ ਧ੍ਰਮ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉ ਮੈਤ ਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ਪਛਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਹਮੁਕਤਿ ਨ ਰਹਸ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋਨਾ ਮਾਨਿਸ ਦਿਨ
ਜੋਨ ਕਭੁ ਜੈ ਸਫਲ ਹੋਤਿ ਹਕਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਹ ਬਾਹਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨੁ ਨਹਿ ਹਰਿਨਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਨਿਰੋਮ ਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਪਾਤਰੈ ਅਉਗਲੇ ਤਉ ਧਾਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਉ ਤੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਾ ਇਨ ਮੈਕਛੁ
ਸਚੈ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਵਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰੋਲਤ ਨੀਤਾ ਕੋਟ ਨ ਮੈਨਾ

ਕਕੋਉਤਰਾਇਨਜਿਹਚੀਤਾ॥੨੪॥ਜੇਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਉਪਜੈਬਿਨਸੈਨੀਤਾ॥ਜਰਾਚਾਤੇ
 ਰਚੀਕੁਨਾਨਕਸੁਨਿਮੀਤਾ॥੨੫॥ਪ੍ਰਨੀਕਛੁਨਚੇਤਈਮਦਮਾਇਆਕੈਅੰਧਾ॥ਕੁਨਾਨਕਬਿਨੁ
 ਹਰਿਭੁਜਨਪਰਤਤਾ॥੨੬॥ਜਉਸੁਖਕਉਸਦਾਸਰਨਿਰਾਮਕੀਲੇਹਾ॥ਕੁਨਾਨਕਬਿਨੁ
 ਮਨਦੁਏਭਮਾਨੁਖਦੇਹਾ॥੨੭॥ਮਾਇਆਕਾਗਨਪਾਦਹੀਪੁਰਖਲੋਕਅਜਾਨਾ॥ਕੁਨਾਨਕਬਿਨੁ
 ਰਿਭੁਜਨਫਿਰਬਾਜਨਮੁਸਿਰਾਨਾ॥੨੮॥ਜੇਪ੍ਰਨੀਅਹਿਨੀਸਭਜੇਭੁਪਰਮਤਿ॥ਜਨਾ॥ਹਰਿਜਨ
 ਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਦੀਮਾਨਾ॥੨੯॥ਏਕਭਗਤੇਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਨੀਕੈਨਹਿਮਨੀ॥ਜੇਸੇ
 ਕਰਸੁਆਨਾਨਕਮਨੋਤੇਹਿਤਨਾ॥੩੦॥ਨਰਚਾਪਰਕਛੁਅਦਰਅਦਰੈਤੇਅਦਰੈਭਈ॥ਚਿਤ
 ਤਰਹਿਥਿਠਰ॥ਉਰਨਾਨਕਠਾਸੀਗਲਿਪਰੀ॥੩੧॥ਤੀਰਥਬਰਤਅਭਦਨੁਕਰਿਮਨਮੈਧਰਤੁ
 ਮਨਾ॥ਨਾਨਕਨਿਹਠਲਜਤਤਿਹਜਿਉਕੁੰਚਰਾਇਸਨਾਨਾ॥੩੨॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਠੀਧਿਰਦਿ
 ਬਿਸਰਿਓਗੀਬਿੰਦਨਾ॥ਕੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਜੀਵਨਕਦਨੈਕਾਮਾ॥੩੩॥ਪ੍ਰਨੀਭੁਮਾ
 ਚੇਤਈਮਦਮਾਇਆਇਆਕੈਅੰਧਾ॥ਕੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਪਰਤਤਾ॥੨੬॥ਜਉਸੁਖ
 ਮੁਖਮੈਬਹੁਸੰਗੀਭਏਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਕੋਇ॥ਕੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਇ॥੩੪॥
 ਪਾ॥ਜਨਮਜਨਮਭਰਮਤਠਿਰਿਓਮਿਟਿਓਮਨਕੋਤਾਸੁਆਕੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮਨਾਨਿਰੰ
 ਪਾਦੈਬਾਸਾ॥੩੫॥ਜਤਨਬਹੁਤਮੈਕਰਿਹਰਿਓਮਿਟਿਓਮਨਕਾਮਨਾ॥ਦੁਰਮਤਿਉਨਾਨਕਠੰ
 ਓਰਖਿਲੇਹੁਭਗਵਾਨਾ॥੩੬॥ਬਾਲਭੁਆਮਰੁਬਿਰਪਿਠਾਨਿਧਿਦੁਸਥਾਜਾਨਾ॥ਕੁਨਾਨਕ
 ਰਿਭੁਜਨਭਿਰਬਸਭਹੀਮਾਨਾ॥੩੭॥ਕਰਨੋਪੁਤੇਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓਲੋਭਕੈਠੀ॥ਨਾਨਕਸਾ
 ਰਮਿਗਾਇਓਅਥਕਿਉਰੋਦਤਅੰਧਾ॥੩੮॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੋਰਮਿਰਹਿਓਨੀਕਸਤਨਾਹੀਮੰ
 ਨਾਨਕਮੁਗਾਰਚਿਤਜਿਉਛਾਡਤਤਾਹਿਨਹੀਤਾ॥੩੯॥ਜਤਨਬਹੁਤਮੁਖਕੋਕੀਏਦੁਖਕੋਕੀ
 ਕੋਇ॥ਕੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਰੋਇ॥੪੦॥ਸੁਆਮੀਕੋਕਿਉਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨ
 ਜਤਨਹੀਨੀਤਾ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਹਰਿਭੁਜਹੁਇਕਮਨਰੋਇਕੈਚਿਤਾ॥੪੧॥ਜਗਤੁਭਿਖਹੀਠ
 ਤੁਪੈਸਭੁਕੋਦਤਾਰਾਮਾ॥ਕੁਨਾਨਕਮਨਸਿਮਰਿਤਿਹਪੁਰਨਰੋਦਹਿਕਾਮਾ॥੪੨॥ਭੂਠੇਮਨੁਕਦਰੈ
 ਜਗਸੁਪਨੇਜਿਉਜਾਨਾ॥ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਨਹੀਨਾਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨਿ॥੪੩॥ਗਰਬੁਕਰਤੁਰੈਦੇ
 ਬਿਨਸੈਛਿਨਸੈਮੀਤਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਨੀਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨਕਤਿਹਜਗਜੀ॥੪੪॥ਜਿਹਪਾਇ
 ਰਨਰਾਮਕੋਸੇਨਰੁਕਤਾਜਾਨਾ॥ਤਿਹਨਰਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਦੀਮਾਨਾ॥੪੫॥ਜਿਉਕੈਓ
 ਰੁਗਮਗੋਨੈਨਜੇਤੇਤੇਹੀਨਾ॥ਕਹਿਨਾਨਕਇਹਗਤਿਭਈਤਉਨਹਰਿਜਸੁਲੀਨਾ॥੪੬॥ਨਿਜਰੇ

ਬਿੰ

ਜਿਹਾਤਮੈਕੋਕੁਕੋਨਹਿ।।ਨਾਨਕਾਥਿਹੁਹਰਿਗੁਨਾਤਿਹੈਤਿਹਰਖਹੁਮਨਮਹਿ।।੪੮।।ਕਰਾਰਚਨਾਸਕੁਲੁ
ਹੁੰਨਾਨਿਲੇਹੁਰੇਮੀਤਾਕਹੁਨਾਨਕਾਥਿਹੁਨਾਰਹੈਜੇਉਬਹੁਕੀਭੀਤਿ।।੪੯।।ਰਾਮਗਇਰਿਦਨਗਇਰਿ
ਦਕੋਬਹੁਪਰਵਾਗਾਕਹੁਨਾਨਕਾਥਿਹੁਕਛੁਨਹੀਸੁਪਨੇਜਿਉਸੀਸਾਰ।।੫੦।।ਚਿਤਤਕੀਕੀਜੀਐਜੋਅਨ
ਰੇਨੀਹੋਇ।।ਇਹੁਮਾਰਗੁਸੀਸਾਰਕੋਨਾਨਕਾਥਿਹੁਨਹੀਕੋਇ।।੫੧।।ਜੇਉਪਜਿਓਸੇਥਿਨਸਿਹੈਪਰਿਓਅਜੁ
ਕੈਕਾ।।ਨਾਨਕਾਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਛੁਰਿਸਗੁਲਜੀਜਾਲਾ।।੫੨।।ਦੋਹਰਾ।।ਬਲੁਟੁਟਿਓਬੰਧਨਪ
ਰਿਓਰੇਨਕਛੁਉਪਾਇ।।ਕਹੁਨਾਨਕਾਥਿਹੁਹਰਿਗੁਨਜਿਉਹੋਇਸਹਾਇ।।੫੩।।ਪਾਤਿਸਾਰੀ१੦
ਦੋਹਰਾ।।ਬਲੁਪੁਓਬੰਧਨਛੁਟੇਸਭਕਿਛੁਹੋਤਉਪਾਇ।।ਸਭਕਿਛੁਤੁਮਹੋਹਾਬਸੈਤੁਮਹੀਹੋਇਸਹਾ
ਇ।।੧॥੫੪॥ ਪਾਤਿਸਾਰੀ੯॥ਦੋਹਰਾ।।ਬੰਧਸਖਾਸਭਤਜਿਗਏਦੀਓਨਕਾਪੁਸਾਥਾ।।ਕਹੁ
ਨਾਨਕਾਇਹਬਿਖਤਮੈਏਕਓਟਹਪੁਨਾਥਾ।।੫੫।।ਨਾਮੁਹਰਿਓਸਾਧੁਹਰਿਓਰਿਓਗੁਰੋਗੋਬਿੰਦਾ।।ਕਹੁਨਾਨ
ਕਾਇਹਜਗਤਮੈਕਿਨਜਪਿਓਗੁਰਮੰਤ੍ਰ।।੫੬।।ਰਾਮਨਾਮਉਰਿਮੈਗਹਿਓਜਕੈਸਮਨਹੀਕੋਇ।।ਜਿਹਸਿ
ਮਗੁਸੀਕਟਮਿਟੈਦਗਸੁਤੁਹੋਰੋਇ।।੫੭॥੧॥

245

ਗੁਰਮਿਤੀਗੁਰਮੀਕਬੀਰਜੀਉਕਾ ਏਕੁਸੁਆਨੁਕੈਘਰਿਗਵਣਸੁਧੁ॥ ਜਨਨੀਜਨਤਸੁਤੁਬਡੇਰੇਤੁਏਇਤਨਕੁ
 ਨਜਨੀਜਿਦਿਨਦਿਨਮਦਧਘਟਤੁਏਅੰਗਮੇਕਕਰਿਆਧਿਕਲਾਡੁਧਹਿਪੇਖਤਹੀਜਮਰਾਉਹਸੇ॥੧॥ਐਸਾਤੈਜਗੁ
 ਰੁਮਲਾਇਆਕੈਸੇਬੁਝੈਜਬਮੇਰਿਆਰੈਮਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰੁਭੀਕਰਤਕਬੀਰਛੇਰਿਬਿਖਿਆਰਸਿਦਿਤੁਮੀਗਤਿਨਿਹ
 ਜੀਮਰਣਾਗਮਈਆਜਪਪੁਪਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਣੀਇਨਬਿਧਿਭੁਵਸਾਗਭੁਤਰਠਾ॥੨॥ਜੀਤਿਸੁਭਦੈਰਾ
 ਭਗੈਰੁਭੀਭਰਮੁਭਲਾਵਾਵੇਭੁਜਾਇਉਪਜੈਸਧਜੁਗਿਆਨਮਤਿਜਗੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਹਿਲਿਵਲਾਗੈ॥੩॥
 ਗੁਰੁਸੰਗਤਿਨਹੀਮਰਣਾਪੁਕਮੁਪਛਾਣਿਤਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥੧॥ਗੁਰੁਭੀ॥੨॥੩॥

ਜੀਗੰਗਾਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕਾ॥ ਅਰਜਾਏਕਸੁਨਹੁਰੇਪੰਛੀਆਮਥਕਿਢੁਕਹੁਨਜਾਈਗੁਰਿਨਰਗਣਗੀਧ
 ਬੁਜਿਨਿਮੇਏਕਿਭੁਵਣਮੇਖੁਲੀਲਾਈ॥੧॥ਗੰਗਾਗਮਅਨਹਦਕਿਗੁਰੀਬਾਜੈਜਾਕੀਦਿਸਟਿਨਵਲਿਵਲਾਗੈ॥
 ੧॥ਗੁਰੁਭੀਭੁਭੀਗੰਗਾਸਿੰਢਿਆਅਰੁਭੀਢਿਆਕਨਕਕਲਸਇਕੁਪਾਇਆਤਿਸਮਹਿਧਰੁਭੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲ
 ਰਸਮਹਿਰਸਨਭੁਅਇਆ॥੨॥ਏਕੁਸੁਬਤਮਨੁਪਬਨਿਰੈਪਵਨਪਿਆਲਾਸਾਜਿਆਤੀਨਿਰੁਵਾਨਮਹਿਏਕੋਜੈ
 ਰੀਕਹੁਕਵਨਏਗੰਗਾ॥੩॥ਐਸੇਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰੇਬਤਮਕਪੁਕਬੀਰਗੰਗਿਗਤਾਅਉਰਦੁਨੀਸਰਭਮਿ
 ਕੁਲੀਮਨੁਰਮਰਸਾਇਨਮਤਾ॥੪॥੨॥

ਗੁਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕੀ॥ ਗੁਰੁਗਉੜੀਗੁਅਗੇਗੰਮੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ॥ ਅਥਮੇਰਿਜਲਤਰਮਜ
 ਸੁਪਾਇਆਗਮਉਦਕਿਤਹੁਜਲਤਬੁਝਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰੁਭੀਅਨੁਮਾਰਣਕਾਗਟਿਬਨਜਾਏਮੈਸੇਜਲੁਬਿ
 ਨੁਰੁਭੀਤਨਪਾਈਐ॥੧॥ਜਿਹਪਦਕਸੁਰਿਨਰੇਜਗੈਗਮਉਦਕਿਜਨਜਲਤਉਬਰੇ॥੨॥ਭੁਵਸਾਗਰਸੁਖਸ
 ਰਮਾਹੀਪੀਢਿਰੇਜਲਨਿਖੁਟਰਾਹੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਭੁਜੁਸਰਿਗਪਨੀ॥ਗਮਉਦਕਿਮੇਰੀਤਿਬਬੁਝਨੀ
 ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਲਾਇਜਲਮਹਿਅਗਠਿਉਠੀਅਧਿਕਾਇ॥੧॥ਗੁਰੁਭੀ
 ਮਧਉਜਲਨਿਧਿਹਉਜਲਕਮੀਨਾਜਲਮਹਿਰਹਉਜਲਹਿਬਿਨੁਖੀਨਾ॥੧॥ਤੂੰਪੀਜਹੁਪਉਸੁਅਟਾਤੇਗਾਜਮੁਖੀ
 ਜਹੁਕਹਾਕੈਮੇਗਾ॥੨॥ਤੂੰਤਰਦੁਹਉਪੀਖੀਆਰਿ॥ਅੰਦਰਾਗਿਓਰੇਰਸਮਨੁਆਰਿ॥੩॥ਤੂੰਸਤਿਗੁਰਹਉਨਉਤਨੁ
 ਰੇਲਾਕਹਿਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਬੋਲਾ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਬਹਮਟੇਕੇਏਕਕਰਿਜਨੀਅਨਾਤਬਲੇ
 ਕਹਾਹੇਦੁਖਮਨੀਆ॥੧॥ਹਮਅਤਹਮਪੁਨੀਪਤਿਭੋਈ॥ਹਮਰੈਬੋਜਿਪਰਹੁਮਤਿਕੋਈ॥੧॥ਗੁਰੁਭੀਹਮ
 ਮੰਦੇਮੰਦੇਮਨੁਮਾਹੀ॥ਸਾਣੁਪਤਿਕਾਹੁਬਿਉਨਾਹੀ॥੨॥ਪਤਿਆਪਤਿਤਕੀਨਹੀਲਾਜਾ॥ਰਬਾਜਪੁਰੇਜਾਬਇ

ਪਰੋਗੋਪਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਪਤਿਹਉਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਰਬਾਤਿਅਗਿਓਚੁਕੇਦਲਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਉੜੀ॥
ਨਗਨਵਿਰਤਜੇ॥ ਪਾਈਐਜੇਗਾ॥ ਬਨਕਮਿਰਗੁਪੁਕਤਿਸਭੋਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਕਿਅਨਗੇਕਿਅਬਾਧੇਚਾਮਾਜਬਾ
ਜੀਨਸਿਅਤਮਰਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਅੰਤਮੁਤਏਜੇਸਿਧਿਪਾਣੀ॥ ਮੁਕਤੀਭਿਤਨਗਈਅਕਾਣੀ॥ ੨॥ ਬਿਦੁਤ
ਜੋਰਗੀਐਤਾਣੀ॥ ਪੁਸਰੈਕਿਉਤਪਰਮਗਤਿਪਾਣੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਨਰਗਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨੈਨਾ
ਪਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਸੰਧਿਆਪੁਤਇਸਾਨਕਰਾਹੀ॥ ਜਿਉਰੁਏਦਾਤੁਪਾਨੀਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਐ
ਧੈਰਾਮਨਾਮਗਤਿਨਾਹੀ॥ ਤੇਸਭੁਪਰਮਰਾਇਕੈਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕੀਇਅਗਤਿਬਹੁਪਰਚਾਹੀ॥ ਤਿਅਉਰੁ
ਅਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਚਾਰਿਰਗਨਕਹਹਿਬਹੁਮਾਗਗਾ॥ ਸਪੁਸੁਪੁਪਦਹਿਕਲਿਸਾਗਗਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰ
ਚੁਕਾਇਕਗੀਜੇ॥ ਸਰਬਉਛੇਡਿਮਹਾਰੁਪੀਜੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਿਅਜਪੁਕਿਅਤਪੁਕਿਅਕੁਤੁ
ਜਾ॥ ਜਾਕੈਰਿਏਰਉਪੈਦੁਜਾ॥ ੧॥ ਰੇਜਨਮਨਮਾਪਉਸਿਉਲਾਈਐ॥ ਚਰੁਗਈਨਚਰੁਰੁਜੁਪਾਈਐ॥ ੧॥
ਰਹਉ॥ ਪਰੁਹਰੁਏਭੁਅਹੁਲੇਕਾਚਰੁ॥ ਪਰੁਹਰੁਕਮਕੋਪੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ ੨॥ ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਹੰਮੇਦਾਮਿ
ਪਾਬਰਕੀਕਰਹੀਸੇਦਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਭਗਤਿਕਹਿਪਾਇਆ॥ ਓਲੇਭਾਇਮਿਲੇਰਪੁਰਾਇਆ॥ ੪॥ ੬॥
ਗਉੜੀ॥ ਗਰੁਭਵਸਮਹਿਕੁਲੁਨਹੀਜਤੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੁਤੇਸਭਉਤਪਾਤੀ॥ ੧॥ ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਬਾਮਦਕਾ
ਕੋਰੁਏਭਾਮਨਕਹਿਕਹਿਜਨਮਅਤਿਧੋਏ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜੇਤੂਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ॥ ਤਉਆਨਬ
ਕਾਪੇਨਹੀਆਇਆ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਣੁਹਮਕਤਸੁਦਾ॥ ਹਮਕਤਲੇਹੁਤੁਮਕਤਦੁਪਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੇ
ਹਮੁਥੀਚਾਰੇਯੋਬ੍ਰਹਮਣਕਹੀਅਤਹੈਹਮਾਰੇ॥ ੪॥ ੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਅੰਧਕਾਰਸੁਥਿਕਬਹਿਜੇਸੇਦੀਓ
ਰਾਜਾਰੁਏਉਮਿਲੇਰੇਈਹੈ॥ ੧॥ ਜਉਪੈਰਸਨਾਰੁਨਕਰਹਿਬੋ॥ ਉਪਜਤਬਿਨਸਰੋਰੇਵਤਹਹਿਬੋ॥ ੧॥ ਰਹਉ
ਜਿਸਦੇਖੀਐਤਰਵਰਕੀਭਾਇਆ॥ ਪੁਨਗਏਕਹੁਕਾਕੀਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਸਜੀਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾ॥ ਪੁ
ਏਮਹੁਕੋਕਾਕਰਜਨਾ॥ ੩॥ ਹੀਸਸਰਵਰੁਕਾਸੁਸਰੀਗਾ॥ ਰਾਮਰਸਾਟਿਨਪੀਉਰਿਕਬੀਗਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਗਉੜੀ॥
ਜੇਤਿਕੀਜਾਉਜਤਿਕੀਜੇਤੀ॥ ਤਿਤੁਭਗੇਕੰਭੁਅਠਲਮੇਤੀ॥ ੧॥ ਕਵਨਸੁਪਹੁਜੇਨਿਰਭਉਕਹੀਐ॥ ਭਉਭਿ
ਜਾਇਆਰੋਹੁਇਰਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਤਟਿਤੀਰਬਿਨਹੀਮਨੁਪਤੀਅਹੀ॥ ਚਾਰਅਚਾਰਰੋਹਿਰਭੁਇ॥ ੨॥
ਪਪੰਨਵਾਇਏਕਸਮਾਨਾ॥ ਨਿਜਘਰਿਪਾਹੁਤਜਹੁਨੁਨਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਮਨੋਹੋਸੁ॥ ਇਸੁਪਨਾ
ਪਰਚਿਰਹੁਏਸੁਅਹੰ॥ ੪॥ ਗਉੜੀ॥ ੧॥ ਜੇਜਨਪਰਮਿਤਪਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ ਬਾਤਨਹੀਬੈਰੁਠਸਮਨਾ॥ ੧॥
ਜਾਨਬੈਰੁਠਕਹਾਹੀ॥ ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਿਕਹਹਿਤਹਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਵਨਕਵਾਨਨਾਪਤੀਅਈਹੈਭੀ
ਅਨੁਮਾਨੈਜਭੇਹਉਸੈਜਣੀਐ॥ ੨॥ ਜਾਂਬਲਹੁਮਠਬੈਰੁਠਕੀਆਸਾ॥ ਤਬਲਹੁਰੋਇਨਾਹੀਚਗਨਾਇਦੁਸਾ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਭਕਰਕੀਐਕਾਹਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਰੁਠੈਆਹਿ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈ

ਸਿਸਮਾਈ ਨੈਨਹ ਦੇਖਤੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਲਾਜਨ ਮਹਾਪੁਰੁ ਰੁਪੁ ਮੇਰਾ ਅਤ ਕੀਬਾਰਨ ਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰ
ਜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਈ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਰਤੀ ਸੀ ਗਿਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਚੇਅ ਚੰਦਨ ਮਰਦ
ਸਾਗਿ ਸੇਤੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੀ ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਣਿਆ ॥ ਬਿਨ ਸੈਗੇ ਰੂਪ ਦੇ ਖੈਸ ਕੁਦੁ ਨੀਆ ॥ ੪
੪੧੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਅਵਰੁ ਮੁਏ ਕਿਸੇ ਸੇ ਗੁਰਗੀ ਜੈ ॥ ਚਉਕੀ ਜੈ ਜਉ ਆਖਨ ਜੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਮੈਨ ਮਹਉ ਮਰਬੇ
ਸੰਸਾਰ ॥ ਅਬ ਸੋਹਿ ਮਿਲਿ ਚਿੰਤੀਆ ਵਨ ਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਾਦਾ ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੈ ਪ
ਰਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕੁਮਟਾ ਏ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ਤੇ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨ
ਹਿ ਕੁਮਟਾ ਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਅਸਥ ਦਰਜੀ ਗਮਕੀ ਟਪਤੀ ਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀ ਦੇਬ
ਪੁਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਧ ਪਰਮ ਬਹੁ ਬਖਾਏ ॥ ਜਬ ਧਮਗ ਮਗਰ ਬੁਝੇ ਇਆਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹ
ਮਚਾਰੀ ॥ ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛੁੜ ਪਤਿ ਕਬਹੂ ਕੁਖਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਕਤ ਮਹਾ ਹਿੰਸਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀ
ਦਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਜੈ ॥ ਚਰਿ ਪਰੈ ਅਬ ਪੁਰਾਣੀ ਜੈ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾ
ਲਿਲਾਇ ਲਿਖਿਆ ॥ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਚਰ ਜੁ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਗਾਵਿ ਕੈ ਰੇ ਲੈ ਬਿਰੇ ਲੈ ਨੀ
ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ ਅੰਗੁਰੀ ਗਵਹਾਰ ਹੈ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਰਸੈ ਹੀ ਗੈ ਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਤ ਭੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਣਿ ॥ ਕੁਟਿਕੁ
ਦਿਓ ਰਸ ਤਾਇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡਾ ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੁਪੈ ਨਿਤ ਰੇਡਾ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਰਸ ਮਤਮ
ਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਰਿ ਬਾਰਿਕੁਇ
ਮੀਨਾ ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਪਉਤ ਪਕਾਹੀ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਰਜੀ ਲੇਬ ਨ ਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਕੋਰੀ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਸਿਟੁ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਰ ਉਠਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁ ਤੁਬਸ
ਰੁਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥ ਮਗਰੁ ਭਉ ਆਮਗਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਕਾਸੀ ਮਗਰ ਰਸ ਮਬੀਚਾਰੀ ॥ ਛਿਨੀ ਭਗਤਿ ਕੈ ਸੇਉਤ
ਰਸਿ ਪਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕੁਰਜ ਗਸਿਟੁ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਆ ਕਬੀਰ ਰਸ ਤਸੀਰਾਏ ॥ ੫ ॥ ੧੫ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਚੇ
ਅਚੰਦਨ ਮਰਦ ਨ ਮੰਗਾ ਸੇਤੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੀ ਗਾ ॥ ਪਾਇ ਸੁਤਨ ਧਨ ਕੀ ਕਵਨ ਬਰਾਈ ॥ ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰ
ਦਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਤਿ ਜਿਸੇ ਦਰਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿ ਨਹਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਧਾਥਿ
ਚੰਗੇ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਚੰਗੇ ਬੰਗਾ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸਿ ਬਾਧਿ ਚੰਗੇ ॥ ੩ ॥ ਕੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਾਮੈ
ਰਾਮ ਰਸ ਤੁਧੁ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਫਿਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ ॥ ੫ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ
ਉਰੇ ਅੰਧਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਭੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਪੈਰਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ
ਸੁਖ ਕੀ ਬਿਸਰਾ ॥ ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਪੈਰੀ ਤਾ ॥ ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਸੋਹਿ ਸਰਬ ਕੁਸ
ਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨਮ ਹਿਰੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ ॥ ਉਲਟਿ ਭ

ਈਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਅਪੁਪਛਲੈਅਪੈਅਪਾਰੇਗੁਨਬਿਆਪੈਤੀਤੋਤਪਾ॥੨॥ਅਬਮਨਉਤਰਿ
ਤਨੁਪੁਆ॥ਤਬਜਾਨਿਆਜਬਜੀਵਤੁਪੁਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਵਉ॥ਅਪਿਤਰਉਪਸ
ਰੁਗਵਉ॥੩॥੧੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਪਿਰਮੁਏਜੀਉਕਿਹਘਰਿਜਤਾ॥ਸਬਦਿਅਤੀਤਿਅਨਾਹਟਰਤਾ॥ਜਿ
ਨਿਰਮਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ॥ਜਿਉਹੁਸੇਸਾਕਰਮਹੁਮਾਨਿਆ॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਕਬੈਬਨਦਰੀਅਮ
ਰੇਪਦਨਤ੍ਰਿਕੁਸੁਖਮਨਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਉਸੇਗੁਰੁਕਹੁਨਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ॥ਸੇਪਦਰਵਹੁਨਿਬਹੁਰਿਨਕਰ
ਨਾ॥ਸੇਧਿਆਨਧਰਹੁਨਿਬਹੁਰਿਨਧਰਨਾ॥ਐਸੇਮਹੁਨਿਬਹੁਰਿਨਾਰਨਾ॥੨॥ਉਲਟੀਗੀਗਾਜਮੁਨੀਮਲ
ਵਉ॥ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਨਮਹਿਨਵਉ॥ਲੋਚਾਸਮਸਹਿਉਬਿਉਰਗਾ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਕਿਆਅਦਬੀ
ਚਾਰਾ॥੩॥ਅਪੁਤੇਜਬਾਇਪ੍ਰਥਮੀਆਕਾਸਾ॥ਐਸੀਰਹਤਹਉਹਰਿਪਾਸਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨਪਿਆ
ਵਉ॥ਤਿਤੁਪਾਰਿਜਉਜਿਬਹੁਰਿਨਾਵਉ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਤਿਪਦੇ॥੧੫੬੪
ਸਿਉਪਾਈਐਨਹੀਤੋਇ॥ਮਨੁਦੇਹਮੁਲੀਅਹੈਮੋਲਿ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆਸਹਜ
ਰੁਭਾਇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਉਥੁਮੇਕਬਿਕਬਿਅੰਤੁਪਾਇਆਪਰਾਮਭਗਤਿਬੈਠੇਪਾਰਿਆਇ
ਆ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਚੰਚਲਮਤਤਿਆਗੀ॥ਕੇਦਲਰਾਮਭਗਤਿਜਭਾਗੀ॥੩॥੧੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਜ
ਹਮਰਨੈਸਰੁਜਗਤੁਤਰਸਿਆ॥ਸੇਮਰਨਾਹੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਸਿਆ॥੧॥ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ
॥ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਉਮਰਨੈਮਰਨੁਕਹੈਸਰੁਕੇਈ॥ਸਹਜੇਮਰੈਅਮਰੁਹੋ
ਇਸੇਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਮਨੁਰਇਆਅਨੰਦਾ॥ਗਇਆਭਰਮੁਰਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥੨੦॥
ਗਉੜੀ॥ ਕਤਨਹੀਠਉਹੁਲੁਕਤਲਾਵਉ॥ਧੋਜਰਤਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥੧॥ਲਾਗੀਚੋਇਸੁਜਾ
ਪੀਗਾ॥ਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਅਲੇਤੀਗਾ॥੧॥ਰਹਉਏਕਭਾਇਦੇਖਉਸਭਨਾਰੀ॥ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਉਨਾਇ
ਆਰੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਕੈਮਸਤ੍ਰਕੇਭਾਗੁ॥ਸਭਪਰਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗੁ॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀ॥
ਜਕੈਹਰਿਸਾਠਨੁਰਭਾਈ॥ਮੁਕਤਿਅਨੰਦਪੁਕਾਰੁਣਿਜਾਈ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮਭਰੇਸਾਰੇਗਾ॥ਤਬਕਹੁਕਾਵ
ਨਤਿਹੋਗਾ॥੧॥ਰਹਉਤੀਨਿਲੋਕਜਕੈਹਰਿਤਾਗਾ॥ਸੇਕਾਹੇਨਕਹੈਪ੍ਰਤਿਪਾਗਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਭੁਧੇਬੀਰ
ਹੀ॥ਕਿਆਬਸੁਜਇਬਿਭੁਦੇਮਹਤਾਗੀ॥੩॥੨੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਬਿਨਸਤਸਤੀਕੈਸੇਹੋਇਨਾਗਿ॥ਪਤਿਰਦੇ
ਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨਕੈਸੇਬਧੇਸਨੇਹੁ॥ਜਬਲਗਰਸੁਤਬਲਗਨਹੀਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਉਸਾਹਿਬ
ਭੁਕਹੈਜੀਅਮਪਨੈ॥ਸੇਰਾਮਯੋਕਉਮਿਲੈਨਸੁਪਨੈ॥੨॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਕ੍ਰਿਹਸਉਪਿਸਗੀਹੁ॥ਸੇਈਸੇਰਾਬਨਿਕੈ
ਕਬੀਰ॥੨੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਬਿਖਿਆਬਿਖਿਆਪਿਆਸਗਲਸੀਸਾਹੁ॥ਬਿਖਿਆਲੈਤੂਬੀਪਰਵਹੁਰੇਨਗਲ
ਚਉਟਿਕਤਬੋਟੀ॥ਹਰਿਸਿਉਤੇਰੂਬਿਖਿਆਸੀਗਿਜੇਟੀ॥੧॥ਰਹਉਚੁਰਿਨਰਦਾਪੇਲਗੀਅਗਿ॥੪॥

ਕਦੁਕਬੀਰਾਮਬਰਦੁਇਭਾਖੀਰੋਇਗਾਬਸੁਤਲੇਇਗਾਖੀ॥੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਏਪਦੇ॥ ਨਮੋ
 ਧਿਆਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਬੈਰਾਨਫੂਟਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ ਕੈਸੇਜੀਵਨੁਹੋਇਚਮਾ॥ ਜਾਕਨਹੋਇਗਮਨ
 ਅਧਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਦੁਕਬੀਰੋਜੋਇਅਸਮਾਨਾ॥ ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉਮਨਾ॥੨॥੩੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਸਿਮ
 ਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗਾ॥ ਸੇਸਿਉਚੋਚਸਦਾਰਿਕਾਗਾ॥੧॥ ਇਸੁਤਨੁਪਨੁਕੋਕਿਆਗਰਕਈਆ॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁਕਾਹੋਨਫਿੜਈਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਦੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ ਇਹੀਹਦਲਹੋਰਿਗੇਤੇਰੇ॥੨॥੩੫॥
 १॥ ਭਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁਗਉੜੀਕੁਆਰੇਰੀ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਸੁਖਮੀਗਤਦੁਖਮਾਗੈਆਏ॥ ਸੇਸੁਭ
 ਧਮਹੁਨਮੀਗਿਆਏ॥੧॥ ਬਿਖਿਆਅਜਹੁਗਤਿਸੁਖਮਾਸਾ॥ ਕੈਸੇਹੋਈਰੀਰਾਜਾਮਨਿਦਸਾ॥੧॥
 ਚਉ॥ ਇਸਸੁਖਤੇਸਿਦਥੁਮਤਰਾਨਾ॥ ਸੇਸੁਖਹਮਹੁਸਾਏਕਰਿਜਾਨਾ॥੨॥ ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਹਦਮੁਸਿਥ
 ਧਤਿਨਤੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਹੀਪੇਖਾ॥੩॥ ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਛਾਈ॥ ਤਨਫੂਟੇਮਨੁਕਹਾਸਮਾਈ॥੪॥
 १॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੇਦੇਈਨਾਮੀ॥ ਰਗਤਕੈਪ੍ਰੇਮੀਇਨਹੀਹੋਜਾਨਾ॥੫॥ ਇਸੁਮਨਕਉਨਹੀਆਦਨਜਾਨਾ॥ ਜਿ
 ਸਕਠਗੁਗਇਆਤਿਨਿਸਦੁਪਛਾਨਾ॥੬॥ ਇਸੁਮਨਕਉਭੁਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ ਚੁਕਮੇਹੋਇਅਹੁਕਮੁ
 ਚੁਛਿਸਮਾਈ॥੭॥ ਇਸਮਨਕਕੋਈਜਨੈਤੇਉ॥ ਇਹਮਨਿਲੀਠਠਏਸੁਖਦੇਉ॥੮॥ ਜੀਉਏਕੁਮਹੁਸਗ
 ਲਸਗੀਰਾ॥ ਇਸੁਮਨਕਉਰਦਿਹੋਕਬੀਰਾ॥੯॥੧॥੩੬॥ ਗਉੜੀਕੁਆਰੇਰੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਾ
 ਮਜੇਜਾਗੇ॥ ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿਦਲਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਹਾਗੇ॥ ਏਕਨਾਮਕਪਤਗ
 ਏ॥੧॥ ਜੇਹਰਿਏਸੁਹੋਇਨਾਮਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਾਮਕਾਪਛਾਨਾ॥੨॥੩੭॥ ਗਉੜੀਗੁਸੇਗਉਰੀ॥
 ਰੇਜੀਅਨਿਲਜਲਜੇਤੇਹਿਨਹੀ॥ ਹਰਿਤਜਿਕਤਕਾਹੂਕੇਜਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਕੇਠਭਰਉਚਾਹੋਈ॥ ਸੇ
 ਨਪਰਘਰਜਾਤਨਸੇਹੀ॥੧॥ ਸੇਸਾਹਿਬੁਰਹਿਅਭਗੁਪੁਰਿ॥ ਸਦਾਸੰਗਿਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ॥੨॥ ਕਦਲਚਗਲ
 ਰਨਹੈਜਕੇ॥ ਕਹੁਜਨਕਾਨਹੀਘਰਤਕੇ॥੩॥ ਸਭਕੋਏਕਹੋਜਾਸੁਕੀਬਾਤਾ॥ ਸੇਸੰਖੁਨਿਜਪਤਿਹੋਦਰਾ॥੪॥
 ਕਹੋਕਬੀਰੁਪੁਰਜਗਸੇਈ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਅਦਰੁਨਹੋਈ॥੫॥੩੮॥ ਗਉੜੀਸੇਗਉਰੀ॥ ਕਉਨਕੋਪੁਰੁ
 ਪਿਤਕੋਕਕੋ॥ ਕਉਨੁਮਰੈਕੋਦੈਇਸੀਤਪੋ॥੧॥ ਹਰਿਠਗਨਗਕਉਠਗਉਰੀਲਾਈ॥ ਹਰਿਕੋਚਿਯਕੋਸੇਜੀ
 ਅਉਮੇਰੀਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉਨੋਪੁਰੁਕਉਨਕੋਨਹੀ॥ ਇਮਾਤਤਲੇਹੁਸਗੀਰਬਿਚਾਰੀ॥੨॥ ਕਹਿਕਉ
 ਰਠਗਸਿਉਮਨੁਮਨਿਆਗਈਠਗਉਰੀਠਗਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩॥੩੯॥ ਗਉੜੀਕੁਆਰੇਰੀ॥
 ਬਸੇਕਉਤਏਗਜਗਮਸਹਾਈ॥ ਜਨਮਮਗਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਦੀਠ
 ਇਅਪਿਰਦੁਤਤੇਲੀਛੰਡੁਇਆ॥ ਅੰਤਨਾਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ॥ ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ॥੧॥੪੦॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਿਪਕਵਾਕਾ ਛਲੀ ਨਾਗਰਸੀ ਸਾਗਾ ਧਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪਿਤਿ ਭੋਗੇ ਬਿਦੁ ਬੈਠੀ ਤੀਤ ਚੀਤ
ਆਇਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਿਆ ਅੰਗਿ ਆਗਾ ਮਨਿ ਸੇਰੇ ਪੁਨ੍ਹਾ ਧਰਾ ਜਾਇ ਬਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ॥
ਭਰੋਖ ਉਤਰਤ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ॥ ੩॥ ਅਪਨੀ ਤਗਤਿ ਅਪਨੀ ਵਿਚਾਈ ਪੁਰ ਬਲਿ ਬਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਈ॥
ਜਿਉ ਪੁਕਾਰੇ ਤੇ ਸੁਪੁਰਨ ਸਾਜਾ ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਦਾਜਾ॥ ੪॥ ॥ ਭਉ ਨੀਮਾ ਲਾ॥ ॥
ਉਹੈ ਸੁਤ ਬੁਝਿ ਹੈ ਸੁਤ ਬੁਝਤ ਕਰ ਪਤਿ ਹੋਈ ਜਾਨ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਬੁਝੁ ਏਨੁ ਨਿਸੁਤ ਬੁਝਤ ਕਪਰ ਜਾਇ ਹੋਈ॥ ੧॥
ਪੁਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਅਕਉ ਨ ਪਵੀਤਾ ਐਸਾ ਮਿਆਨੁ ਜਪੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੈਨ ਪੁਰਤ ਕੁਥੈ ਨ ਪੁਰਤ ਕੁਝੁ
ਸਦ ਨੀਰੋਈ॥ ਉਤਰੈ ਹੋਤ ਸੁਤ ਕੁਲਾ ਗੇ ਸੁਰ ਕੁਪੈ ਹੋਸੇਈ॥ ੨॥ ਫਾਸ ਨ ਕੀਏ ਧਿਸ ਚੋਕੇ ਉਜਾਨੈ ਛੂਟ ਨੀ
ਇਕੋਈ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਪੁਰਿ ਦੇਖੀ ਚੈ ਸੁਤ ਕੁਤਿ ਨੈਨੋਈ॥ ੩॥ ੪॥ ॥ ਭਉ ਨੀਮਾ ਲਾ॥ ॥
ਦੇਖ ਨਿਚੇਰੇ ਰੁਮਾਜ ਉਹੁ ਮਾਪੇ ਜਨ ਸੇਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਮਾਨੁ ਬਡਾ ਕਿਜ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮੁ ਬ
ਡਾ ਕਿਰਾਮ ਰਿਜਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਬਹੁ ਮਾ ਬਡਾ ਕਿਜ ਸੁਉ ਪਾਇਆ ਬੇਤੁ ਬਡਾ ਕਿਜ ਹੀ ਤੇ ਅਇਆ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਉਉਇਆ ਉਦਾਸੁ॥ ਤੀਰੁ ਬਡਾ ਕਿਹ ਰਿਕਾਵਾਸੁ॥ ੩॥ ੪॥ ॥ ਭਉ ਨੀਮਾ ਲਾ॥ ॥
ਅਪੀ ਸਭੈ ਉਤਰੀ ਤਰਮ ਟਾਟੀ ਹੋਈ ਨਮਾਇਆ ਬੀਧੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਿਤੇ ਨੀਤੁ ਇਉ ਨਿਹਿ ਰਾਜਿ ਮੇਰੇ ਬਲੇ
ਬਡਾ॥ ਤਿਸ ਨਾਛਾਨਿ ਪਰੀ ਪਰਿ ਪੁਰਿ ਦੁਰਮ ਤਿਠੈ ਤੁਟੂਟਾ॥ ੧॥ ਅੰਧੀ ਪਾਛੈ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇਰਾ ਜਨ
ਮੀਨਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰਾ ਨਿਤੁ ਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ਉਦੈ ਭਾਨਾ ਬਚੀਨਾ॥ ੨॥ ੪॥ ॥ ਭਉ ਨੀਮਾ ਲਾ॥ ॥
ਹਿਨਰੀ ਧੁਨ ਗਵਹਿ॥ ਬਾਤ ਨਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਰਵਹਿ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਲੋਗ ਨ ਸਿਉ ਕਿਅ ਕਹੀ ਮੈ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਏ
ਗਾਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜਾ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਰਹੇ ਹੀ ਮੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪੀ ਪਨ ਦੇਹਿ ਦੁਰੁ ਰਿਖਾਨੀ॥ ਤਿਹਿ ਨੈਨ ਰਿਜਿ
ਗਿਆਨੀ॥ ੨॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁਟਿਤ ਚਲਹਿ॥ ਅਪੁਗਏ ਅਉਰ ਨ ਧੁਪਾ ਲਹਿ॥ ੩॥ ਫਾਤਿ ਰੁਚਰ ਚਾਅ
ਨਾਨਾ ਹਿ॥ ਬਹੁ ਮਾ ਬੁਝੇ ਕਹਿ ਨ ਮਾਨਹਿ॥ ੪॥ ਅਪੁਗਏ ਅਦਰ ਨ ਧੁਬੇ ਦਹਿ॥ ਅਗਿਲ ਗਾਇ ਮੰਟਰ
ਹਿ ਸੇਵਹਿ॥ ੫॥ ਅਦਰ ਨ ਹਸਰਾ ਪਹਿ ਕੀਨੋ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੋ॥ ੬॥ ੪॥ ॥ ਭਉ ਨੀਮਾ ਲਾ॥ ॥
ਸੀਕਤ ਪਿਤਰ ਨ ਮਨੈ ਕੋਉ ਪੁਏ ਸਿਰਧ ਕਰਾ ਹੀ॥ ੧॥ ਤਰੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਕਉ ਅਛੁ ਕਰਾਵਹੀ
॥ ੨॥ ਐਕ ਉਕੁਸ ਬੁਝਤ ਦਹੁ ਸੇਈ॥ ਕੁਸਲ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਹਾ ਬਿਨੈ ਕੁਸਲੁ ਕੁਝਿ ਸੋਹਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮੰਟੀ ਕੋ ਕਹਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਰਿਸੁਆ ਗੋਜੀ ਉਦੈ ਹੀ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਆਪਾ ਕਹਿ ਨ ਲੋਹੀ॥ ੨॥
ਸਤਿ ਉਕਟ ਹਿਰੀ ਜੀਉ ਪੁਜਾਇ ਮੰਤਰ ਕਾ ਲਕਉਰ ਗੀਰਾ ਮਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈਰਵ ਸੀ ਸਾਗੀ॥ ੩॥
ਚੰਦ ਪੁਜਾਇ ਭੋਲਾ ਹਿ ਪਰ ਬਹੁ ਮਾਨਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕਲੁ ਨਹੀ ਚੇਖੀ ਅਧਿਕ ਮਾ ਸਿਉ ਲਾਪਾ
॥ ੪॥ ੫॥ ॥ ਭਉ ਨੀਮਾ ਲਾ॥ ॥
ਜੀਵਤ ਮਰੇ ਮਰੇ ਨਿਜੀ ਦੇਖੇ ਸੇਖੀ ਸਮਾਇਆ॥ ਅੰਤ ਮਹਿ ਨਿਜੀ ਦਿਖੈ

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਮੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਟੀਕੀ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਮੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪਾਏ ॥
ਪਿਐ ਮਿਤ ਪੀਠੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਾਹਰ ਕਲਛੇ ਦੀ ਪੁਗਦਿਆ ਪਤੁ ਪਰਗਾਸਾ ਸਕਤਾ ਮੇਰੇ ॥
੬੬ ॥ ਕੁਕਰਿ ਰਚਲ ਸੇਰੁ ਪਰਿਬਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤ੍ਰਿਨਿ ਰਿਹੁ ਬੈਠੈ ਧਰੁ ਖਚ ਚਾਈ ॥ ਮੈਂ ਦਿਹੁ ਜਗੁ ਖੇਪਿਆ ਬਾਣੀ ॥
੬੭ ॥ ਚਰਦਿ ਸਤੁ ਰੁਪਿ ਰਨ ਸੁਲਾਏ ॥ ਰੋਗੀ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਾਧੁ ਨਿਸਮਾਨਾ ॥ ਬਿਧਾਵੁ ਮਾਧੁ ॥
੬੮ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮਾਮੇ ਮਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੬੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਉਥਰੁ ॥
ਪਦਾਰਥੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੇਖੁ ਰਹਿ ਮਨ ਮਨ ਰਹੀ ॥ ਅਨਦੈ ਨ ਜਾਇ ਮਨ ਮਨੀ ਦੈਤ ਭੁਖੇ ਭੁਖੈ ਰਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ॥
ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸ ਵਿਅਕਲਿਤ ਟੀਕਾ ਦੈ ਨਾਤ ਟੁਥਾ ਬੇਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਦਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨਿਕ
ਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈ ਸਾਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਅਲਹਿ ਤੀਕਾ ਜੈ ਮੇਭਾਇਆ ਬਰੇ ਰਜਿ ਨਿਪੀਆ ॥ ਤਿਨ ਜਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ॥
ਰਹੁ ਨ ਕਥਾ ਕਉ ਮੇਭੀ ਕੀਐ ਮੇਸਾ ਕੋਈ ਬਿਬੇਕੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਧਲੀਤ ॥ ਤਿਨਿ ਸਿਖੁ ਲਵੇ ਬੀ ॥ ੩ ॥
੬੯ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਤਹ ਪਦਸਿੰਧੁ ਪੁਪਨੀ ਛਹੀਆ ॥ ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲ ਉਨਾਹੀ ॥ ਜਨਿ ਦੁਨਾ ਮਿਸੁ
ਨਵੁ ਭੁਖੁ ਭਿਅਾ ਪੈਉ ਨ ਸਮਾਧਿ ਦੇਉ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਰਾਹੀ ॥ ਨੁਲਿ ਨਹੀ ਚੈ ਜਾਇ
ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਹਰੁ ਕਲਿ ਗੈਨ ਭਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧ ਉਪਦੇਉ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਰਤਿ ਦਿਨ ਸੁਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜਲਸ ਨਹੀ
ਵਹੁ ਪਦੁ ਕੁਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬਹੀ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇਸ ਤਸੈ ਗਤਿ ਮਲਿ ਰਹੀ ॥ ੩ ॥ ੬੯ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁਨ
ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਦਨ ਪੁਜੀ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਵਿਸਨਾ ਗੁਠਿ ਭਗੀ ਪਟਠੀ ਤਰਿ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਟੀਕਾ ਬਿਸਾਹਿ ॥
ਮੈਸੇ ਨਾਇਕੁ ਰਹੁ ਮਾਗਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨ ਜਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਮਾਏ ਧਤੁ ਇਥੈ ਜਗਾ ਤੀ ਮਨ ਤਗਾ ॥
ਵਦਰਾ ਪੰਚਤਤੁ ਅਲਿਦਾ ਨਿਬੇਰਹਿ ॥ ਭਉ ਤਓ ਭਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨ ਪੁਰੇ ਸਤਹੁ ਅਬਾਏ ਸੀ ॥
ਆਈ ॥ ਪਾਟੀ ਚਢਤ ਬੈਲੁ ॥ ਇਰੁ ਬਾਕ ਚਲੇ ਗੇਨ ਛਿਟਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ੬੯ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣੀ ॥ ਪੇਦ ਕਰੈ ਦਿ
ਚਾਰਿ ਰੇਸਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜਣਾ ਅੰਧ ਲੋਕੁ ਨ ਜਣਈ ॥ ਪੁਰਖੁ ਇਅਣਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਰੂਪੀਆ ਬਾਧੇ ਧਨ ਖੜੀ ॥ ਪਾਪੁ ਪਰਿ
ਏ ਪੁਕਲਾਉ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਹਿ ਜਿਦਿ ਮੈ ਪੁਰਖੀ ਕਉ ਨ ਲਜੁ ਦਹਾਹੀ ॥ ਲਾਜੁ ਪਾਵੀ ਸਿਉ ਤੁਟਿ ਪਈ ਉਥੀ
ਚਲਿ ਪਨਿਹਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਹਿਬੋਹੇ ਦਿਵਿਆ ਲੁਕਿ ਪਾ ਕਰੇ ਮਪੁਨ ਕਾਰਜੁ ਸਦਾਹੇ ॥ ਤਸੇ ਹਰੁ ਦਿਨ ਟੀਕੈ ॥
ਰਸ ਬਦੁ ਬੀਚਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਤਿ ਕੀਯੀ ਸਭੁ ਛੋਟੈ ਧਰੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸੇ ਨੇਕਿਆ ਧੀ ॥ ਮੈਕਿਆ ਕਰੇ ਦਿਹਾ ॥
੬੭ ॥ ਉਈ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬਿਪਿਨ ਪੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਹਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬੯ ॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋਗੁ ਲਮੀਨਾ ॥ ਅਦਰੁ ਨ ਦੁਖ ਭਾਈ ॥ ਉਤਿ ਰਹੈ ਭਿਤੈ ਕੈ ਸਬਦੀ ॥ ਏਕੈ ਕਹਹਿ
ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਬਹੁ ਰਮਿ ਭੁਲਨੇ ਮੇਧਾ ॥ ਜਾਪਹਿ ਜਉ ਮਾਪੁ ਛੁਟਕਾ ॥ ਦਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਚਹੁ ਟਹੇ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਸਤੀ ਤਰਹੀ ॥ ਪਤਿਤੁ ਭੂਗਰਮਰ ਤੇਏ ਹਿਰਹਿ ਬਹੁ ਹਮਰੀ ॥ ੨੦ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਸਤੀ ਤਰਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਸੀ ਅੰਧੇਰਾ ਚੁਕੈ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਆਣੁ ਲਹੀ ॥ ੨੧ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਸਤੀ ਤਰਹੀ ॥ ਕਰੁ ਕੀਰਤੀ ਗੈਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੇਏ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ ੨੨ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਸਤੀ ਤਰਹੀ ॥ ਜਹਕਾ ਮਹਤਰਾ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਪੰਚਤਰਤਰਨਹੀ ॥ ਟਿਕੁ ਪਿਗਲਾ ਸੁਖਮਨ ਪੈਏ ਏਕਦਰ
 ਘਰਤਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਤਗਾ ਡੁਟਾਗਾ ਨਹਿ ਨਿਗਾਇਅ ਤੇਰੇ ਬੋਲਤੁ ਕਰਸਾਇ ॥ ਇਹ ਪੈਸੇ ਸੇਧਾਇ ਅਨਹਿ ਨ ਬਿਅ
 ਧਿ ਕਉ ਕੋਨ ਨਹੀ ਸਮਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜਹ ਬਰਬੀਰੁ ਪਤੁਤਰਨਹੀ ਰਚਨਾ ਪਤੁਤਰਨਹੀ ॥ ਜੇ ਕੁਠਰੇ ਸੇਵਾ
 ਜਾਗਤਿ ਇਹ ਕਹੀ ॥ ਐਸਾ ਮਾਹੀ ॥ ਜੇ ਕੁਠਰੇ ਤੇਰੇ ਟਿਕੁ ਟਿਕਾ ਬਝਾਏ ਇਸਿਨਾ ਮਹੀ ॥ ਕੋ ਕੋਠਾ ਕੁਰਕ ਕੋ ਕੋ ਕੁਤ
 ਕੋ ਕੋ ਕੋਨਾ ਸੀ ॥ ੨੫ ॥ ਕਰੁ ਕੀਰਤੀ ਗੈਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗਿਰਹੀ ਰਿਜਾ ਬਸੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਇਕਾ ਕਮਰੁ ਚੀਪਰੁ ਜਨੈ ਚਿਤੁ
 ਸਟਾਅ ਬਿਨਾ ਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਸਤੀ ਤਰਹੀ ॥ ਸੁਗਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਨੀਤਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਬਿਬਾਹਿ ਪੀਧਾ ॥
 ਸੁਗਤਿ ਮਹਿ ਆਣੁ ਹੈ ਸੁਕਲਾ ਪਬਿਬਾਹਿ ਤਪਧਾ ॥ ੨੭ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਜਨੀ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥ ਮਰਤਨ ਜੋਗ ਬਿਬਾਹਿ
 ॥ ੨੮ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਮਹਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਮੇਰੀ ਬਟੁ ॥ ਅਸਰੁ ਜਪੁਤੁ ਸਮਾਧੀ ॥ ਤਾ ਕੁਲਿ ॥ ਰੀਪਲੁ ਪਲਟੀ ॥ ਐਕੁ
 ਟੋਰੇ ਇਪਸਾਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਮਹੁਪਦ ਟੁਟਿ ਤੁਬ ਕਹੀ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਮਹਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ॥ ਤਿਤੀ ਤੁਟਿ ਸਿਨਾਹੀ ॥ ਅਨ
 ਰਧ ਕਿਉ ਗੀ ਬਾਜੀ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਤੁਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾਇਆ ਤੇਲ ਨਲਾਹੀ ॥ ਕਰੁ ਕੀਰਤੀ ਕਉ ਪੁਨਰੀਪਿ
 ਲੁਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਸਤੀ ਤਰਹੀ ॥ ਰਾਜਨ ਦਗਜ ਦਸਗਜ ਦਿਸੀ ॥ ਸੁਪੁਰੀ ਮਏ
 ਰਾਣੀ ॥ ਸਤੁਤੁਤਨ ਦਧੰਤ ਬਹਤ ਰਿਪਾ ਟੁਲੇ ॥ ਅਪਿਕਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਗਈ ਤੁਨਾ ਦਨਮਾਰੀ ॥ ਪਰਛੇ ਚਿੰਨਾ ਇਨੁ
 ਚੋ ॥ ੩੩ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗਾਨੀ ਨਮਿਨੀ ॥ ਮੈ ਤੇ ਦਿਨ ਟੁਲੀ ॥ ਮੈ ਪਾਉਨ ਸੇਰਾ ਅਢਾਈ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਚਨੁ ਬੋਗਿਨ ਪਾਏ ॥ ਬੁਗਭਰੇ
 ਘਰਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠਾ ਸਮਕੀ ਬਰਕਸਾਇ ॥ ਬੋਲ ਕਤਾ ਅਈ ॥ ਟੁਟੇ ॥ ਤੇਰੀ ਗੈਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਲਿਓ ਬੁਲ੍ਹੰਤੀ
 ਸਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਛੋਛੀ ਨਈ ਤਿਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ॥ ਤਰਹੀ ਉਡਾਈ ॥ ਛੋਛੀ ਪਸਰੁਈ ॥ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ॥ ਕਰੁ ਕੀਰਤੀ ਸਮਾਧੀ
 ॥ ੩੬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਸਤੀ ਤਰਹੀ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕ ਮਲੀ ॥ ਕਿਥੋ ਰੋਇ ਮੋਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਇਨਾ ਮਨੁ ॥ ਪੈਏ ਫੁਟਿ ਮ
 ਨੇ ਜਹੇ ॥ ੩੭ ॥ ਜਾਦਲਾ ਤੇਰਾ ਮਈਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਤੇਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਾਧੁ ਮਲੈ ਸਿਧ ਪਾਈ ॥ ਐਕਿ ਏਕੁ
 ਬੋਲਿ ਤੇਰਾ ॥ ਦੁਹਿ ਏਕਾ ਰਜੁ ॥ ਇਪ ਜੋਗਾਨਾ ਮਜੇ ॥ ੩੯ ॥ ਏਕੁ ਜਨੈ ॥ ਇਹ ਗੀਤੁ ॥ ਰੋਇ ਰੋਇ ਬਹੁ ਬੀਰਾ ॥
 ਬਿਉ ਕਾਪੁ ਉਪਦੇ ॥ ਰੋਇ ਮਨਾ ਮਰਤੀ ਬਾਗ ॥ ੪੦ ॥ ਕੋਈ ਕਦੈ ॥ ਮੁਟੈ ਰਹਿਨਾ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਰੁ ਕੀਰਤੀ ਸਮਾਧੀ ॥
 ਸਿਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ॥ ੪੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਸਤੀ ਤਰਹੀ ॥ ਜੋਤਿ ਜਤਨ ਕਰਤੇ ॥ ਤੁਝੇ ਦਸਾਗੁਨ ਹੀਤ ॥ ਰੋਗੀ ਕਰਾ
 ॥ ੪੨ ॥ ਮਕਰੇ ॥ ਜੁਗਿ ਮਾਹਿ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਜਾਗਿ ॥ ੪੩ ॥ ਸਸਕੁ ਸੇਕੇ ॥ ਤੇਰੇ ਕੁਰਸੇ ॥ ਕਉ ॥ ਨਹੁ ਬਿਸਾਇ ॥ ਗੀਤ

[illegible]

... १॥ ... २॥ ... ३॥ ... ४॥ ... ५॥ ... ६॥ ... ७॥ ... ८॥ ... ९॥ ... १०॥ ... ११॥ ... १२॥ ... १३॥ ... १४॥ ... १५॥ ... १६॥ ... १७॥ ... १८॥ ... १९॥ ... २०॥ ... २१॥ ... २२॥ ... २३॥ ... २४॥ ... २५॥ ... २६॥ ... २७॥ ... २८॥ ... २९॥ ... ३०॥ ... ३१॥ ... ३२॥ ... ३३॥ ... ३४॥ ... ३५॥ ... ३६॥ ... ३७॥ ... ३८॥ ... ३९॥ ... ४०॥ ... ४१॥ ... ४२॥ ... ४३॥ ... ४४॥ ... ४५॥ ... ४६॥ ... ४७॥ ... ४८॥ ... ४९॥ ... ५०॥ ... ५१॥ ... ५२॥ ... ५३॥ ... ५४॥ ... ५५॥ ... ५६॥ ... ५७॥ ... ५८॥ ... ५९॥ ... ६०॥ ... ६१॥ ... ६२॥ ... ६३॥ ... ६४॥ ... ६५॥ ... ६६॥ ... ६७॥ ... ६८॥ ... ६९॥ ... ७०॥ ... ७१॥ ... ७२॥ ... ७३॥ ... ७४॥ ... ७५॥ ... ७६॥ ... ७७॥ ... ७८॥ ... ७९॥ ... ८०॥ ... ८१॥ ... ८२॥ ... ८३॥ ... ८४॥ ... ८५॥ ... ८६॥ ... ८७॥ ... ८८॥ ... ८९॥ ... ९०॥ ... ९१॥ ... ९२॥ ... ९३॥ ... ९४॥ ... ९५॥ ... ९६॥ ... ९७॥ ... ९८॥ ... ९९॥ ... १००॥ ...

[illegible]

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਹੋ ॥ ਜਾ ਕ ਬਿਨੁ ਰਤ ਬਿਨੁ ॥ ੪੪ ॥ ਬਦਨ ਮਪਰੇ ਰੇ ਮਾਨਿ ॥ ਸਕਿ
ਜਾਨਾ ਪਰੇ ਰੇ ॥ ਛਾਨਿ ॥ ਸਤ ਕ ਸਬਦ ਕ ਬੀਰ ਕੋ ॥ ਪੰ ॥ ਰੋ ॥ ਰੋ ॥ ਇਉ ਮਨ ਤੋਰੇ ॥ ਪੰ ॥ ਤੋਰੇ ॥ ਗਰ ਕਉ ॥ ਕਉ ॥ ਰਾ ॥
ਇਸਨਦੰਤ ਕਉ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚ ਗਾਜ ਕੋ ॥ ਜੀ ॥ ਮਐ ॥ ਸੀ ॥ ਬੁਧਿ ॥ ਰੋ ॥ ਇ ॥ ਕਹਿ ॥ ਕਬੀਰ ॥ ਜਾ ॥ ਨੈ ॥ ਸੋ ॥ ਇ ॥ ੪੫ ॥ ੧ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਸਦੋ ॥ ਪੰ ॥ ਦੁ ॥ ਬਿਤੀ ॥ ਸਤ ॥ ਦਗ ॥ ਕਹਿ ॥ ਕਬੀਰ ॥ ਉ ॥ ਦੁ ॥ ਰਨ ॥ ਪਗ ॥ ਸਹਿ ॥
ਕਸਿ ॥ ਪਤ ॥ ਪੈ ॥ ਜਉ ॥ ਤੇ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਪੇ ॥ ਕਰ ॥ ਤਾ ॥ ਅ ॥ ਪੇ ॥ ਦੇ ॥ ਉ ॥ ੧ ॥ ਸਿ ॥ ਤੀ ॥ ਅੰ ॥ ਮ ॥ ਦ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਮ ॥ ਸ ॥ ਨਿ ॥ ਦ ॥ ਰ ॥ ਹੁ ॥ ਅੰ ॥ ਤ ॥ ਰ ॥ ਜ ॥ ਮੀ ॥ ਰ
ਮੁ ॥ ਹ ॥ ਮ ॥ ਹੁ ॥ ਜੀ ॥ ਦ ॥ ਤ ॥ ਪ ॥ ਦ ॥ ਤੇ ॥ ਮ ॥ ਦੁ ॥ ਮ ॥ ਗ ॥ ਅ ॥ ਨ ॥ ਰ ॥ ਉ ॥ ਸ ॥ ਬ ॥ ਦ ॥ ਤ ॥ ਤੁ ॥ ਨਿ ॥ ਹੁ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ੧ ॥ ਚ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਮ ॥ ਲੋ ॥ ਗੋ ॥ ਬਿ ॥ ਦ ॥ ਰੰ ॥ ਭੁ ॥ ਲਾ ॥ ਗ
ਸਿ ॥ ਤ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਸ ॥ ਦਿ ॥ ਤੁ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਨਿ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਲ ॥ ਹ ॥ ਰਿ ॥ ਕੀ ॥ ਰ ॥ ਤ ॥ ਨ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਦਿ ॥ ਨੁ ॥ ਜ ॥ ਗ ॥ ੧ ॥ ਰ ॥ ਹ ॥ ਉ ॥ ਪ ॥ ਰੀ ॥ ਵ ॥ ਪ੍ਰਿ ॥ ਤ ॥ ਮ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਹੁ ॥ ਬੀ ॥ ਚ
ਘ ॥ ਘ ॥ ਟ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਤੇ ॥ ਲੈ ॥ ਮ ॥ ਘ ॥ ਟ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਗ ॥ ਕ ॥ ਲ ॥ ਕ ॥ ਲ ॥ ਪ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਦੇ ॥ ਨ ॥ ਘ ॥ ਟਿ ॥ ਆ ॥ ਦਿ ॥ ਪੁ ॥ ਰ ॥ ਖ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਰੇ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ਟਿ ॥ ੨ ॥ ਦੁ ॥ ਭੀ
ਅ ॥ ਦੁ ॥ ਹ ॥ ਕ ॥ ਰਿ ॥ ਜ ॥ ਨੈ ॥ ਅੰ ॥ ਗ ॥ ਮ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਘ ॥ ਹ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਮੈ ॥ ਸ ॥ ਭ ॥ ਸੀ ॥ ਗ ॥ ਨ ॥ ਓ ॥ ਹੁ ॥ ਬ ॥ ਢੈ ॥ ਨ ॥ ਘ ॥ ਟ ॥ ਤ ॥ ਜ ॥ ਟਿ ॥ ਆ ॥ ਕੁ ॥ ਲ ॥ ਨਿ ॥ ਰੰ ॥ ਜ ॥ ਟੇ
ਜੈ ॥ ਭ ॥ ਟਿ ॥ ੩ ॥ ਭੀ ॥ ਤੀ ॥ ਅ ॥ ਤੀ ॥ ਨੈ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ਕ ॥ ਰਿ ॥ ਲਿ ॥ ਆ ॥ ਢੈ ॥ ਆ ॥ ਨ ॥ ਦੁ ॥ ਮੁ ॥ ਲ ॥ ਪ ॥ ਗ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਦੁ ॥ ਪ ॥ ਢੈ ॥ ਸ ॥ ਧ ॥ ਸੀ ॥ ਗ ॥ ਤਿ ॥ ਉ ॥ ਪ ॥ ਨੈ ॥ ਬਿ ॥ ਸ ॥ ਦ ॥ ਸ
ਜ ॥ ਹ ॥ ਰ ॥ ਤੀ ॥ ਰਿ ॥ ਸ ॥ ਦ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਗ ॥ ਸ ॥ ੪ ॥ ਚ ॥ ਉ ॥ ਬ ॥ ਰਿ ॥ ਚੰ ॥ ਚ ॥ ਲ ॥ ਅ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਉ ॥ ਗ ॥ ਪੁ ॥ ਕ ॥ ਮ ॥ ਕ੍ਰੋ ॥ ਪ ॥ ਸੀ ॥ ਗਿ ॥ ਕ ॥ ਬ ॥ ਹੁ ॥ ਨ ॥ ਬ ॥ ਹੁ ॥ ਜ ॥ ਲ ॥ ਬ ॥ ਲ
ਹੁ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਪੇ ॥ ਰੀ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਮ ॥ ਪੇ ॥ ਜ ॥ ਪ ॥ ਹੁ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਨ ॥ ਜ ॥ ਪ ॥ ਪ ॥ ਪ ॥ ਪੰ ॥ ਚੈ ॥ ਪੰ ॥ ਚ ॥ ਤ ॥ ਤ ॥ ਬਿ ॥ ਸ ॥ ਬ ॥ ਗ ॥ ਕ ॥ ਨਿ ॥ ਕ ॥ ਮਿ ॥ ਨੀ ॥ ਜੁ ॥ ਗ ॥ ਬਿ ॥ ਉ ॥ ਹ ॥ ਰ
ਪ ॥ ਪੇ ॥ ਮ ॥ ਸੁ ॥ ਧ ॥ ਰ ॥ ਸੁ ॥ ਪੀ ॥ ਢੈ ॥ ਕੋ ॥ ਏ ॥ ਜ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਟ ॥ ਦੁ ॥ ਭੁ ॥ ਠੇ ॥ ਰਿ ॥ ਨ ॥ ਰੋ ॥ ਏ ॥ ੬ ॥ ਛ ॥ ਠਿ ॥ ਖ ॥ ਦੁ ॥ ਚ ॥ ਛ ॥ ਛ ॥ ਛ ॥ ਛ ॥ ਦਿ ॥ ਸ ॥ ਧ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਬਿ ॥ ਨੁ ॥ ਪ ॥ ਰ
ਏ ॥ ਨ ॥ ਧੀ ॥ ਬਿ ॥ ਗ ॥ ਰ ॥ ਹ ॥ ਏ ॥ ਦੁ ॥ ਬਿ ॥ ਧ ॥ ਮੇ ॥ ਟਿ ॥ ਖਿ ॥ ਮ ॥ ਗ ॥ ਹਿ ॥ ਰ ॥ ਹੁ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਧ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਕੀ ॥ ਭੁ ॥ ਲ ॥ ਨ ॥ ਸ ॥ ਹੁ ॥ ੭ ॥ ਸ ॥ ਤੈ ॥ ਸ ॥ ਤਿ ॥
ਕ ॥ ਰਿ ॥ ਬ ॥ ਚ ॥ ਜ ॥ ਟਿ ॥ ਮ ॥ ਤ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਲੇ ॥ ਹੁ ॥ ਪ ॥ ਰ ॥ ਟ ॥ ਟਿ ॥ ਛੁ ॥ ਟੈ ॥ ਸੀ ॥ ਸ ॥ ਮਿ ॥ ਟਿ ॥ ਜ ॥ ਹਿ ॥ ਦੁ ॥ ਖ ॥ ਸੁੰ ॥ ਨ ॥ ਸੋ ॥ ਰੇ ॥ ਦੁ ॥ ਪ ॥ ਦੁ ॥ ਹੁ ॥ ਸੁ ॥ ਧ
੮ ॥ ਮ ॥ ਸ ॥ ਟ ॥ ਮੀ ॥ ਅ ॥ ਸ ॥ ਟ ॥ ਧ ॥ ਤੁ ॥ ਕੀ ॥ ਕ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਤ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਮ ॥ ਕੁ ॥ ਲ ॥ ਮ ॥ ਹ ॥ ਨਿ ॥ ਧਿ ॥ ਗ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਗੁ ॥ ਰ ॥ ਗ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਤ ॥ ਤੁ ॥
ਵੈ ॥ ਤੇ ॥ ਟ ॥ ਉ ॥ ਲ ॥ ਟ ॥ ਰੋ ॥ ਅ ॥ ਰੀ ॥ ਗ ॥ ਅ ॥ ਛੇ ॥ ਦ ॥ ੯ ॥ ਨ ॥ ਉ ॥ ਮੀ ॥ ਨ ॥ ਢੈ ॥ ਦੁ ॥ ਮ ॥ ਕ ॥ ਕ ॥ ਉ ॥ ਸ ॥ ਧਿ ॥ ਬ ॥ ਹ ॥ ਤੀ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਖ ॥ ਹੁ ॥ ਖ ॥ ਧਿ ॥ ਲੋ ॥ ਭੋ ॥ ਜੋ ॥ ਰ
ਸ ॥ ਭੁ ॥ ਭੀ ॥ ਸ ॥ ਹਿ ॥ ਜ ॥ ਹੁ ॥ ਭੁ ॥ ਭੁ ॥ ਭੁ ॥ ਜੀ ॥ ਦੁ ॥ ਮ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਟ ॥ ਲ ॥ ਖ ॥ ਦੁ ॥ ੧੦ ॥ ਦ ॥ ਸ ॥ ਪੀ ॥ ਦ ॥ ਹ ॥ ਦਿ ॥ ਸੋ ॥ ਹੋ ॥ ਏ ॥ ਅ ॥ ਨਿ ॥ ਟ ॥ ਛੁ ॥ ਟੈ ॥ ਛ ॥ ਮੁ ॥ ਮਿ
ਛਿ ॥ ਜੋ ॥ ਬਿ ॥ ਟ ॥ ਜੋ ॥ ਤਿ ॥ ਸ ॥ ਰੂ ॥ ਪੀ ॥ ਤ ॥ ਤ ॥ ਮ ॥ ਰੂ ॥ ਪ ॥ ਮ ॥ ਮ ॥ ਲ ॥ ਨ ॥ ਮ ॥ ਲ ॥ ਨ ॥ ਛ ॥ ਹ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ਧੁ ॥ ਪ ॥ ੧੧ ॥ ਏ ॥ ਕ ॥ ਦ ॥ ਸੀ ॥ ਏ ॥ ਕ ॥ ਦਿ ॥ ਸ ॥ ਧ ॥ ਢੈ ॥ ਰ ॥ ਉ
ਜੋ ॥ ਨੀ ॥ ਰੰ ॥ ਕ ॥ ਟ ॥ ਬ ॥ ਹੁ ॥ ਰਿ ॥ ਨ ॥ ਟ ॥ ਐ ॥ ਸੀ ॥ ਰ ॥ ਲ ॥ ਨਿ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਲ ॥ ਤ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਸ ॥ ਗੀ ॥ ਗ ॥ ਦੁ ॥ ਰਿ ॥ ਬ ॥ ਤ ॥ ਦੁ ॥ ਤ ॥ ਪ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਨੀ ॥ ਗ ॥ ੧੨ ॥ ਛ ॥ ਰ
ਸਿ ॥ ਬ ॥ ਭੁ ॥ ਉ ॥ ਗ ॥ ਢੈ ॥ ਭੁ ॥ ਗ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਨਿ ॥ ਸਿ ॥ ਬ ॥ ਜੋ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਹ ॥ ਦੁ ॥ ਗ ॥ ਏ ॥ ਖਿ ॥ ਮ ॥ ਤਿ ॥ ਹੁ ॥ ਏ ॥ ਕ ॥ ਕ ॥ ਪੀ ॥ ਉ ॥ ਮ ॥ ਚ ॥ ਰ ॥ ਭੁ ॥ ਤ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਜੀ
ਢੈ ॥ ਸੀ ॥ ਉ ॥ ੧੩ ॥ ਤੋ ॥ ਗ ॥ ਸਿ ॥ ਤੋ ॥ ਰ ॥ ਹ ॥ ਮ ॥ ਗ ॥ ਮ ॥ ਬ ॥ ਪ ॥ ਟਿ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਧ ॥ ਉ ॥ ਰ ॥ ਧ ॥ ਬਿ ॥ ਚਿ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਹਿ ॥ ਚ ॥ ਟਿ ॥ ਨਿ ॥ ਚ ॥ ਉ ॥ ਰ ॥ ਨ ॥ ਹੀ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਅ
ਮਿ ॥ ਨ ॥ ਬਿ ॥ ਆ ॥ ਪ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਸ ॥ ਗ ॥ ਲ ॥ ਸ ॥ ਮ ॥ ੧੪ ॥ ਚ ॥ ਉ ॥ ਦ ॥ ਸਿ ॥ ਚ ॥ ਉ ॥ ਦ ॥ ਹ ॥ ਲੋ ॥ ਕ ॥ ਮ ॥ ਛੁ ॥ ਗਿ ॥ ਰੋ ॥ ਮੋ ॥ ਰੋ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਬ ॥ ਸ ॥ ਹਿ ॥ ਮੁ ॥ ਗ ॥ ਗਿ ॥ ਸ
ਮਿ ॥ ਭੋ ॥ ਖ ॥ ਕ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਹੁ ॥ ਧਿ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਬ ॥ ਨਿ ॥ ਕ ॥ ਬੀ ॥ ਐ ॥ ਭੁ ॥ ਮ ॥ ਹਿ ॥ ਮ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁ ॥ ਨਿ ॥ ਉ ॥ ਪੁ ॥ ਗ ॥ ਚੰ ॥ ਦ ॥ ਮ ॥ ਕ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਹਿ ॥ ਕ ॥ ਲ ॥ ਸ ॥ ਹ

ਸਪਰਸ਼ਸਾਸਿਦਿ ਮਹਿ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ਮਹਿ ਸੁਖੇ ਸਹਾਸਿ ਮਹਿ ਰਹੀ ॥ ੧੬੫ ॥ ਮਲੇਰੁ
ਸਰਸੀ ਪਰਦਿ ਚਿਕੇਲ ਕੀਤਿ ਹਰਿ ਲਗੁ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ॥ ਅਪਰੰ ਹਰਿ ਪਰੰ ਨਿਜ ਕਰੈ ਰਹੁ ॥ ੧ ॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਰਸਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ॥ ਬਰਬਾਰ ਰਿਕੇ ਉਤਰਾਵੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਸੁਹਿ ਕਾ ਪਦੁ ॥ ੧ ॥
੧ ॥ ਮਹਿ ਤਰੈ ਰਹਾਤਿ ਮਹੰਤਾ ਕਾ ॥ ਮਹਿ ਮਨਸਾ ਬੰਤਾ ॥ ਮਹਿ ਨਿਸਿਅਤੁ ਸੁਹਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥
੨ ॥ ਚਦ ਬੇਦੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਮਹਾਰਿਸ ਸਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਫੁਰੈ ॥ ਚਖਤ ਬੇਗਸ ਗਲ ਬਿਖਰੈ ॥ ੨ ॥
੩ ॥ ਰੋਇ ਮਹਾਰਿਸ ਮਨਸਤ ਦੋ ਪੀਦਾ ਹਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਗਲ ਦੋਰੇ ਮਹਾਰੀ ॥ ਪਚੇ ਰਕੀ ਜਾਣੈ ਗੀਤਾ ॥ ੩ ॥
੪ ॥ ਫੋਰੈ ਬਾਰਿਸਿ ਨਿਜਾਇ ॥ ਨਤੁ ਪਰਾ ਰਿਸੈ ਰੋਇ ॥ ੩ ॥ ਬੁਧ ਦਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਿਰੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ॥
੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਦੋ ਕਸਮ ਪਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕਥੈ ਧੁਪ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਿਸ ਪਤਿ ਬਿਖਿਅ ਦੇਇ ਬਾਰਿ ॥
੬ ॥ ਭੀਜਿ ਦੇਵੁ ਦਿਕਸੀ ਹਿਲਾਇ ॥ ਭੀਜਿ ਨਦੀ ਤਹ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਿ ॥ ਮਹਿ ਨਿਸਿਕ ਮਲੋ ਦੇਹਿ ਨਹਿ ॥ ੫ ॥
੭ ॥ ਉਸਹਰੈ ਸੁਇ ਹਰੁ ਚਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨ ਮਹਿ ਪਸਿਉ ਲਏ ॥ ਸੁਰਖੀ ਪਚੈ ਰਖੈ ਸਬੈ ॥ ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸੈ ॥
੮ ॥ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥ ੬ ॥ ਬਦਰ ਬਿਛੁ ॥ ਕਰਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇਤੀ ਟੀਵਟੀ ਪਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ ਬਾਰਿ ਭੀਤਿ ਰਹਿ ॥
੯ ॥ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਮਸਗਲ ਕਰਮ ਕਨ ਸੁ ॥ ੭ ॥ ਜਬਲ ਗੁਪਤ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਅਨਾ ॥ ਤਉ ਲਉ ਮਹਿ ਲਏ ॥
੧੦ ॥ ਚਨਾ ਰਮ ਰਮ ਸਿਉ ਲਏ ਰੰਗਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਚਮਲਾ ਗੁਰੂ ਰੰਗ ਕਰੈ ॥
੧੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਬਦਨ ਅਖਰੀ ॥ ਬਿਤੀ १ ॥ ਦਰਸਤ १ ॥ ਜੇਤੂ ੧ ॥

ਉਪਦੇ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਾਈ ਭਰਤ ਕੀ ॥ ਅਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਗੁਰਚਰਣ ਲਾਹਿ ਹਮ ਬਿਨੁ ਦਰੁ ॥ ਛਤ ਕਰਾ ॥
੧ ॥ ਚੀਉ ਪਦੁ ॥ ਅਕ ਵਨ ਕਾ ਜਨਾ ॥ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਸੈ ਕਹ ਹੁੰਮੇ ਹਿਸਮ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵ ਕਰੁ ਦੁਇ ਮਹਿ ॥
੨ ॥ ਅੰਗਲ ਦੋਰੇ ਮਹਾਰੀ ॥ ਪਚੇ ਰਕੀ ਜਾਣੈ ਗੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਿ ॥
੪ ॥ ਫੋਰੈ ਬਾਰਿਸਿ ਨਿਜਾਇ ॥ ਨਤੁ ਪਰਾ ਰਿਸੈ ਰੋਇ ॥ ੩ ॥ ਬੁਧ ਦਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਿਰੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ॥
੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਦੋ ਕਸਮ ਪਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕਥੈ ਧੁਪ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਿਸ ਪਤਿ ਬਿਖਿਅ ਦੇਇ ਬਾਰਿ ॥
੬ ॥ ਭੀਜਿ ਦੇਵੁ ਦਿਕਸੀ ਹਿਲਾਇ ॥ ਭੀਜਿ ਨਦੀ ਤਹ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਿ ॥ ਮਹਿ ਨਿਸਿਕ ਮਲੋ ਦੇਹਿ ਨਹਿ ॥ ੫ ॥
੭ ॥ ਉਸਹਰੈ ਸੁਇ ਹਰੁ ਚਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨ ਮਹਿ ਪਸਿਉ ਲਏ ॥ ਸੁਰਖੀ ਪਚੈ ਰਖੈ ਸਬੈ ॥ ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸੈ ॥
੮ ॥ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥ ੬ ॥ ਬਦਰ ਬਿਛੁ ॥ ਕਰਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇਤੀ ਟੀਵਟੀ ਪਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ ਬਾਰਿ ਭੀਤਿ ਰਹਿ ॥
੯ ॥ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਮਸਗਲ ਕਰਮ ਕਨ ਸੁ ॥ ੭ ॥ ਜਬਲ ਗੁਪਤ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਅਨਾ ॥ ਤਉ ਲਉ ਮਹਿ ਲਏ ॥
੧੦ ॥ ਚਨਾ ਰਮ ਰਮ ਸਿਉ ਲਏ ਰੰਗਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਚਮਲਾ ਗੁਰੂ ਰੰਗ ਕਰੈ ॥
੧੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਬਦਨ ਅਖਰੀ ॥ ਬਿਤੀ १ ॥ ਦਰਸਤ १ ॥ ਜੇਤੂ ੧ ॥

ਦੁਹਰੇ ਸਰੇ ਮਣ ਸਖ ਥਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਪੀਸਾ ਦਿਹਿ ਅੰਪਰਾ ਧੰਨੁ ਬਹੁ ਅਪਰ ਸਕਹਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਫਿਰਿ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ਸਗਲ ਭੁਟ ਬਹੁ ਬਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿ ਤੋ ਕੋਲਾ ਦਿਆ ਭਿਤ ਹੀ ਰਾਗ ਤੇ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਬ
ਬੀਗ ਜਿ ਸੁਸਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਏ ਪੁਨਰ ਪਿਜਾਨ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਅਸਾ ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਲਾਸਾ ਮੋਰੇ ਕੀਨਾ ਸੇ ਜਾਤੁ
ਬਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨ ਹੁਦਿ ਸਾਗੀ ॥ ਅਯੋਗਾਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੁਈ
ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਬਹੁ ਸੁਖ ਲਾਪਹਿ ॥ ਹਉ ਨਹੀ ਦਗ ਲੀਲਾ ਗੈਰ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਪੋ ਜਿਨ ਹਉ
ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਕੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਿਨੀ ਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਅਹੁਤੁ ॥ ਨੁਕੀਨੇ
॥ ੧ ॥ ਪਿਤਾ ਹਮੇਰੇ ਦੁਹਰੇ ਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਬਾਹੁ ਦਿਖਾਇ ਅੰ
ਜਾਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹਉ ਪੁਤੁ ਤੇ ਗਵੰਥਾ ਪੁਮੇਰਾ ॥ ਏਕੈ ਠਹਰਦੁ ਹਬ ਸੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੋ ਬੁ
ਛਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਸੁਖਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਅਸਾ ॥ ਇਕੁ ਪਤੁ ਰਿਭੁ ਰਿਭੁ ਰਿਭੁ ਕਟ ਕਟ ਕਟ ਏਕੁ ਪ
ਤੁ ਰਿਭੁ ਪਾਨੀ ॥ ਅਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਨਕਟ ਦੇਹੀ ॥ ੧ ॥ ਨਕਟੀ ਕੋਠ ਨਗਨੁ ਬਹੁ ਤੂ ॥ ਕਿਨਹਿ ਬਿ
ਬੇ ਕੀ ਕਟੀ ਤੂ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਟਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੀ ॥ ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬ
ਚਿਨ ਚਾਨਕੀ ॥ ਜਿਨਹਿ ਬਗੀ ਤਿਸੁ ਚੇਹੀ ॥ ੨ ॥ ਹਮੇਰੇ ਭਰਤਾ ਬਰੇ ਬਿਬੇ ਕੀਆ ਪੇਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਚਿਹੁ ਮੇਰੇ ਮਾ ਬੈਕਾ
ਇਸੁ ਅਉਹੁ ਹਮੇਰੇ ਨਿਕਟਿ ਨਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਨਾ ਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਛੁਟਿ ਕੈਰਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਨਕੀ
ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਅਸਾ ॥ ਜੋਗੀ ਸਤੀਤ ਪੀਤੀ ਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ਉ
ਸਿਤ ਮੁੰਜਿ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜਟਾ ਧਰਾ ਮੰਡਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤਤੇ ਸੇਵੀ ਅਲੇਰਾ ਮਨਾ ॥ ਰਸ ਨਾਮਨਾ ਮਹਿਤ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ
ਜਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਜੋਤਿ ਕਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭਾ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ
ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜੇ ਰੋਗਾ ਅਛੁਤ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ ਮਨਾ ॥ ਪਾਨਕ ਪੂਰ ਸੁਬਾ ਸਕਰੈ ਦਰਾ ਮੀਰੇ
ਭਉ ਮਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਬੇਟ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘਿ ਤਿਸੁ ਕੁਬੇ ਜੇ ਕਹੁ ਨਉ ਬਗਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਮਹਿ ਜੀਪਉ ਮੇਰਿ ਜਨ ਮਮਰ
ਨਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਅਸਾ ॥ ਠੀਲੁ ਰਬਾ ਬੀਬਲ ਦੁਪਥਾ ਵਜ ਕਉ ਆਤਾ ਲਬਜਾਵੈ ॥ ਪਹਿਰਿ ਚੋਲ ਨਗ ਦਹਾਨਾ ਏ
ਭੈ ਸਤੁ ਗਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਵੈ ॥ ਕਿਨੈ ਭੁਝਨ ਹਰੈ ਖਾਏ ॥ ੧ ॥ ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾ
ਲਾਗਾਵੈ ਪੀਸ ਗਲ ਉਗੇਲਿਆਵੈ ॥ ਪਹਿ ਪਹਿ ਮੁਸਹੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੈ ॥ ਹਿਕਛੁ ਅਸੰਖ ਬਜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਬੀਸ ਕੋ ਪੁ
ਰਬੀਆ ਹਨਿ ਚਲਿਆ ਸੁਣਿ ਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਛਾਣੇ ॥ ਗੁਪਕੀ ਨਿਆਤੁ ਦਰਬੇ ਪੀਸ ਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਗੁਨ ਹਰੇ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਟੀਪਰ ਬਹੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਛੁ ਅਕਰੈ ਅੰਗ ਬਬੇ ਲੋਹ ਉਕੀਸ ਬਹੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥
ਅਸਾ ॥ ਬਟੂ ਅਏ ਕੁਬਹੁਤ ਰਿਆਧਾ ਗੀਏ ਕੋ ਜਿ ਸਹਿਦਾ ਰਾ ॥ ਨਵੈ ਧੰਤ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੁ ਗੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਾਗਿ ਸਾਗਾ ॥ ੧ ॥
॥ ਮੈਸ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਲਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇਗਾ ਨਿਚਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਧੰਬ ਗੀਅਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੁਈ

ਸਭ ਦਤਾਗਮ ਪ੍ਰਿਯ ਲੋਕ ॥ ੫ ॥ ਤਤ ਕਰਿ ਮਹਾਦੀ ਪੁਰ ਕੇ ਮਹਾਦੀ ਲੋਕ ॥ ੬ ॥ ਏਵਿ ਮਾਠਾ ਪੁਰ ਕੇ ਮਹਾਦੀ
 ਕਰਿ ਪੁਰਾਣੀ ਸੁਸਤਿ ਕੀ ਮਹਾਦੀ ਲੋਕ ॥ ੭ ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਉਲਾਹੇ ਰਿਦਾਨੀ ਰਿਚਤੁ ਗਤ ਕੀ ਲੋਕ ॥ ੮ ॥ ਸਭ
 ਜੋਗਤਣ ਰਾਮਨ ਮੁਰੈ ਸਿਸਕਾ ਪ੍ਰਿਯ ਪਰਾਨਾ ਕਰੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਰੈ ਦੇਇ ਸਾਚੀ ਸਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ੭ ॥
 ਅਸਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਰਕਹ ਤੇ ਅਏ ਕੀਨੇ ਏਹ ਰਚ ਲਾਈ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰ ਦੇ ਤਿਸੁ ਦੇ
 ਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਜਿ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖਸੀ ॥ ਪਤਰੁ ਲੁਨਤ ਮੈ ਸੇਸੁ ਮਹੇ ਕਿਨ ਰੂਪ ਬਿਨਾਜੀ
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ਸਕਤਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਉਨਤ ਕਰੀ ਮੈ ਮੈਨ ਬਦਉ ਗਭਾਈ ॥ ਜਇ ਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੋਹਿ ਤੁਹ ਕਰੈ ਕਾਮਾ
 ਪਾਤਹੀ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਤ ਕੀਏ ਤੁਹੁ ਜੋਹੇ ਇਗਾ ਅਉਰਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀ ਮੈ ॥ ਮਸੁ ਸਗੀ ਗੀਤਾ ਰਿ
 ਨ ਛੋਰੈ ਤਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀਰੀ ਮੈ ॥ ੪ ॥ ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਰਾਮਨ ਚੁਬਉ ਰੇ ਜੁਲਾ ਪੁਕਰਤ ਹੈ ਰਾਗੀ ॥ ਕਬੀਰੈ ਪਕਸੀ ਏਕ
 ਰਾਮ ਕੀ ਤੁਹ ਕਰਹੇ ਪਚਿਹਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ਅਸਾ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਏ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਖੁਫੈ ਸੁਕੇਈ
 ॥ ਤੇਲੁ ਲਏ ਬਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ਸੁਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਬਉਰੇ ਤੁਹਿ ਪਗੀਨਾ ਕੈ ਕੋਟੀ ॥ ਤੁਹਾ ਮਨ ਮਜ ਪਿਸੇਈ
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ਕਾਕੀ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕੋ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ ॥ ਪਟ ਫੂਟੇ ਕੋਊ ਬਾਰਨ ਪੁਛੈ ਕਾਢੁ ਕਹੁ ਚਹੁ ਹੋਈ
 ॥ ੩ ॥ ਏਹੁ ਸੀਥੈ ਠੀ ਮਤਿ ਰੇ ਧੈਰਵੀ ਲੋਗ ਏਭਾਈ ॥ ਲਾਟੇ ਛਿਟ ਕਾਏ ਤ੍ਰੀ ਮੋਰੇ ਧੈਰਵ ਸੁਇ ਕੇ ਲਾਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਹਤ
 ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੀਤ ਹੁਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਰਵੀ ॥ ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਸੁ ਹੋਤ ਹੈ ਜਮੁਨ ਹੀ ਹਟੈ ਸੁਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ੯ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਰਜੀ ਉਕੇ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਾਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨ
 ਮੁਗਧ ਏਆ ॥ ੧ ॥ ਚਰਿਕਾ ਬਿਲੋਦਨਾ ਬਿਲੋਦਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਦਹੁ ਜੇ ਸੇਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
 ॥ ੩ ॥ ਰਹਉ ਤੁਕਰਿ ਮਟਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਟਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੀਜੇ ਟੀ ॥ ੪ ॥ ਚਰਿਕਾ ਬਿਲੋ
 ਦਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਏ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ ॥ ਰਾਮਨ
 ਮਲਹਿ ਉਤਰੈ ਤੀਰਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸਾ ॥ ਬਤੀ ਸੁਕੀ ਤੇਲੁ ਕਿਧੁ ਟਾਮੰਦ ਲੁਨ ਬਜੈ ਨਟੁ ਪੈਸੁ ਤਾਮ
 ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨਿਕਸਿਓ ਪ੍ਰਿਅ ॥ ਰਹਿਅ ਏਕੁ ਮਦਹੁ ਨ ਹੀ ਦੁਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ
 ਬਜੈ ਰਬਾਬੁ ॥ ਕੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਓਅਪਨ ਕਾਜੁ ॥ ੨ ॥ ਕਬੀਰ ਬਦਨਿ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ ਸਮਝਿ ਪਗੀਰ ਉਝਿ
 ਰਿਗਵਨੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਜੇ ਚੁਗੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਹਿ ਪਰਾਪਦੁ ਚੁਗੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸਾ ॥ ਸੁਤਾ
 ਰਾਧਕਰ ਤੁਹੈ ਜੇਤੇ ॥ ਜਾਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖ ਸਿਤੇਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਈ ਅਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਪੰਡ ਸਿਅਦ ਗੁ
 ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ਸੋਅ ਤਿਰੋਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ॥ ਤਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖ ਸਿਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਿਤ ਭੁਵਨਿ ਮ
 ਰਿਓ ਮਾਠਾ ॥ ਅਭਿਨਵੈ ਸੇਉਤ ਰਸਿ ਪਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਏਹ ਬਿਮਲਾ ਮਤਿ ਬਦਾਸ ਗੀਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ

[illegible]

ਭੁਤਿਧਰਿਤਿਅਹੁਲਾ
ਪਸਕਰਦਾਕਸਰੁ
ਭੋਗਨਦਾਭੋਗਿਅ
ਇਉਸੁਭਤਿਮੁਦ
ਹੁਭੁ)

[illegible]

महाराष्ट्र
महाराष्ट्र
महाराष्ट्र
महाराष्ट्र

ਹਰਹਿਮਤਪਰਭੋਕੇਸੰਗਥਸੇਗਯੋਜਣੇਕਪੈਮਪਨੁਤੁਹੇਭਾਅਪੈਨਿਚਹਗਤਿਜੋਪੀਅਭਾਵੈਅਕਿਕ
ਬੀਰਹਿਰਿਜਨਮਿਨਮਦੈ॥ ੩੫॥ ੫੫ ੩੦॥ ਅਸਸੀਕਬੀਰਜੀਵਿਕੇਵਪਦੇ॥ ਧੀਰੇਹੀਰਾਬੇਪਿਪਦਨ
ਮਨੁਸਹਜੇਹਰਿਅਸਮਣੀਸਰਫੇਜੋਤਿਇਨੀਹੀਰੇਬੇਪੀਸਤਿਉਰਬਰਮਿਐਪਾਣੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਕਬਾਅਸ
ਹਦਬਨੀਅਹਿਉਤੁਇਹੀਰਾਫੇਪਛਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਹਉਅਕਿਕਬੀਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਭਜਗਮਹਰਹਾਮਾਦੀ
ਅਹੁਪਤਾਹੀਗਪ੍ਰਗਟਹੁਇਭਜਬਧੁਰਗਮਦੀਅਹਿਖਟੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ਅਸਾਪਾਪਹਿਭੀਕਬੁਪਿਤੁ
ਜਤਿਕੁਲਥਨੀਸਹੁਰੇਪੋਟੀਐਬੁਗੀਅਬਕੀਸਦੁਪੇਸੁਜਨਿਸੁਲਥਨੀਸਹਜੇਉਹਿਧੀ॥ ੧॥ ਭੁਲੀਸਹੀ
ਮੁਈਮੇਗੀਪਹਿਭੀਸਹੀਅਹੁਪਤੁਜੀਵਉਮੇਗੀਅਬਕੀਸਹੀ॥ ੧॥ ਹਰਹਉਅਕੁਰਬੀਰਜਬਲਹੁਗੀਅ
ਈਬਰੀਕੁਰਹੁਹੁਟਹਿਭੀਲਹੁਗੀਸੀਗਭਟੀਅਬਮੇਰੇਚੇਠੀਅਉਕਰਿਭੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੩੨॥ ਅਸਾਪਾ ਮੇਗੀ
ਬਹੁਗੀਅਕੋਥਨੀਅਨਉਪਏਗਥਿਭਰਮਜਨੀਅਨਉਪ॥ ੧॥ ਇਨਮੁੰਗੀਅਨਮੇਗਪਤੁਪੁੰਧਰਾਕਾਥੇ
ਵਦਹਿਰਮਅਉਅਭਾਵਾ॥ ੧॥ ਹਰਹਉਅਕੁਰਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਗੀਮਾਣੀ॥ ਇਨਮੁੰਗੀਅਨਮੇਗੀਜਤਿਭ
ਵਈ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੩॥ ਅਸਾਪਾ ਹਰਹਉਗੀਬਹੁਗੀਅਪ੍ਰਾਪਤੁਜਿਨਿਕਾਢੇ॥ ਅੰਤਕੀਬਰਲਹੈਗੀ
ਨਕਾਢੇ॥ ੧॥ ਹਰਹਉਅਪ੍ਰਾਪਤੁਕਾਢੇਗਈਤੇਗੀਅਗੈਭੀਨਕੀਕੈਲਤੇਹਿਜਿਨਿਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਪਤੁਕਾਢੇਕੀ
ਇਹੈਬਰੀਟੀ॥ ਇਨਦਸਪਚਬਹੁਉਐਅਈ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਾਪਤੁਤੇਰੇਤਉਪਰਿਸਾਢੇ॥ ਹਰਿਹੁਨਗਾਇਬੁਦਹਿ
ਅਹੁਨਚੈ॥ ੩॥ ਅਕੁਰਬੀਰਬਹੁਤਬਜੀਤੈ॥ ਹਰਿਹੁਨਗਾਵਤਜਨਮੁਬਿਤੀਠੈ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੪॥ ਅਸਾਪਾ ਹਰ
ਵਰਭਲਨਕਰਵਟਤੇਗੀਲਾਭੁਗਲੇਸੁਨੁਬਿਨਭੀਮੇਗੀ॥ ਅਹਉਵਾਗੀਮੁਪੁਠੇਰਿਪਆਰੇ॥ ਅਕਰਵਟਦੇਮੇਕ
ਉਕਾਢੇਕਈਅਰੇ॥ ੧॥ ਹਰਹਉਅਜਤਿਤਹੁਗੀਹਰਿਅੰਭਨਮੇਰਭੀਪ੍ਰਾਪਤੁਪਰੈਤਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੇਰਹੀ॥ ੨॥ ਹਰਹਉਅਬ
ਬੁਭਉਭੀਨਹੀਕੋਟੀ॥ ਬੁਭਹਿਸੁਬੰਤਨਹਿਰਮਸੇਈ॥ ੩॥ ॥ ਅਕੁਰਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੈਈਅਬਹੁਮਾ
ਪਰਤੀਤਿਨਹੈਈ॥ ੪॥ ੩੫॥ ੩੫॥ ਅਸਾਪਾ ਕੋਗੀਕੋਕਾਪੁਮਹਮੁਨੁਬਾਨੀਅਸਬੁਜਮੁਅਤਿਤਨਹਿਭਿਨ
੧॥ ਹਰਹਉਅਬਹੁਮਾਉਨਿਲੇਬੇਟਪੁਗਨੀ॥ ਤਬਹਸਇਰਨਧੁਸਕਰਿਤਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਹਉਅਕਸਕੀਕਾਥ
ਹਬਨਈ॥ ਚੰਡਹੁਗੁਰੁਵੈਸਬਚਲਈ॥ ੨॥ ਪਾਣੀਜੋਭਿਚਤਇਕਕਥਿਤਿਪਰੀਮਨੁਮਾਨਪਜੇਲਾਹੇ
ਘਟੁਅਪਨਚੀ॥ ਪਾਣੀਗੁਪਛਨਾ॥ ੩॥ ਅਕੁਰਬੀਰੁਕਰਗਪਤੇਗੀਸੁਰੈਸੁਤਮਿਲਾਏਕੋਗੀ॥ ੪॥
੩॥ ੩੬॥ ੩੬॥ ਅਸਾਪਾ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਜੇਤੀਰਬਨਵੈਤਿਸੁਬੈਭੁਨਨਜਾਠੈਕਪਤੀਣੈਕਛੁਨਹੈਛੈਤਹੀਨ
ਮੁਅਠਾਨੀ॥ ੧॥ ਪੁਜਹੁਗਾਮੁਏਭਹੀਦੇਵਾਅਚਨਵਟੁਹੁਰਬੀਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਅੰਤਰੈਅਬਜਿਨੇਗਤਿਹੈਵੈਤੀਤ
ਨਿਤਮੇਰੁਕਨਵਹਿਯੋਸੇਮੇਰੁਕਤੈਸੇਭੀਯਾਹਿਭਿਨੇਨੀਅਵਹਿਭਾਅਸਨਪੁਸਠੇਰੁਮਰੈਬਜਰਸਿਨਗੁਰ

ਮੇਰਾ ਜਾਣੀਅਰਿਕਾਸੀਤੁਮਹੈਹਰੈਬੈਸਗਲੀਸੈਨਤਰਾਣੀ॥੩॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਬੇਵਹੀਸਾਸਤਤਾਬਸੈਨਿਰ
ਕਹਿਕਬੀਰਗਰਤਿਸਹਿਧਿਅਵਹੁਬਵਰਿਅਸੀਸਰਾ॥੪॥੩੭॥

੧੬ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੀਰਗਤਕੀਬਣੀ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ॥ ਚਰਿਪਦਵਦਿਸਿਗਗੁਰ
ਮੁਖਤਬਕੈਸੇਗੁਨਗਈ॥ਉਠਤਬੈਠਤਠੇਗਪਹਿਹੈਤਬਕਤੁੰਡਲੁਕਈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਬੈਲਬਿਰਾਨੇਹਈ
ਏਛਟੇਨਕਨਟੂਟੇਕਾਪਨਕੋਦਵਿਕੋਰੁਸਖਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰੋਵਿਨਸੁਲਤਬਨਮਹੀਅਮਜਹੂਨਪੇਟਅ
ਖਈ॥ਜਨਭਗਤਨਕੋਕੋਰੇਨਮਨੇਕੀਓਅਪਨੇਪਈ॥੨॥ਵਖਸੁਖਕਰਤਮਹਾਕ੍ਰਮਭੂਰੋਅਨਿਕਜੇਨਿਭਰਮ
ਈ॥ਰਤਨਜਨਮੁਖੇਦਿਓਪ੍ਰਤਬਿਸਰਿਓਇਹੁਅਉਸਰੁਕਤਪਈ॥੩॥ਕ੍ਰਮਤਫਿਰਤਤੇਲਕਕੇਕਪਿਜਿਓਗ
ਭੁਬਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਾਮਬਿਨੁਮੁੰਡਪੁਨੈਪਛੁਤਈ॥੪॥੧॥ ਗੁਜਗੀ॥ ਘਰੁ੩॥
ਮੁਖਮੁਖਿਰੋਵੈਕਬੀਰਕੀਮਾਈ॥ਏਬਾਰਿਕਕੈਸੇਜੀਵਹਿਗਪਰਈ॥੧॥ਤਨਾਭਨਨਾਸਕੁਤਜਿਓਕਬੀਰਾਹ
ਕਨਮੁਲਿਖਿਲੀਓਸਰੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਤਗਾਥਾਹਉਥੇਹੀ॥ਤਬਲਗੁਬਿਸਰੈਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥੨॥
ਛੁਮਤਿਮੇਰੀਜਤਿਜੁਲਾਹਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲਹਿਓਮੈਲਾਹਾ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਮਰ
ਇਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਰਪੁਰਈ॥੪॥੨॥

੧੬ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸੇਰਠਿਭਗਤਕੀਬਣੀ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀਬਣੀ॥ ਘਰੁ੧ ॥ਬੁਤਪੁਜਿਪੁਜਿਹਿਦੁਖੁਏਤੁ
ਰਕਮੁੰਸਿਰੁਨਈ॥ਉਇਏਜਾਰੇਓਇਏਗਾਰੇਤੇਗੀਗਤਿਦੁਹੁਨਪਈ॥੧॥ਮਨਰੇਸੀਸਕੁਮੀਪਗਹੇਰਾਚ
ਹੁਦਿਸਪਸਰਿਓਜਮਜੇਵਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਿਤਪਛੇਪਹਿਕਬਿਤਪੁਏਕਪੜਕੇਦਰੇਜਾਈ॥ਜਟਾਧਰਿਧ
ਰਿਜੇਗੀਪੁਏਤੇਗੀਗਤਿਇਨਹਿਨਪਈ॥੨॥ਦਰਬੁਸੀਚਿਸੀਚਿਗਜੇਪੁਏਗਾਰਿਏਕੰਚਨਭਾਰੀ॥ਬੇਦਪਛੇਪਹਿ
ਪਰਿਤਪੁਏਰੁਪੁਏਖਿਦੇਖਿਨਗੀ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸਭੈਬਿਗੁਤੇਦੇਖਹੁਨਿਰਖਸਰੀਸਾ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿੰ
ਰਤਿਪਈਕਹਿਉਪਦੇਸੁਕਬੀਰਾ॥੪॥੧॥ ਸੇਰਠਿਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਜਬਜਗੀਐਤਬਰੋਇਭਸਮਤਨੁਰੋਪੈਕਿ
ਰਮਦਲੁਖਈ॥ਕਾਰੀਗਾਗਰਨਿਰੁਪਰਤੁਰੈਇਅਤਨਕੀਇਰੋਬਰਾਈ॥੧॥ਕਾਰੇਭਈਆਫਿਰਤਉਛੁਲਿਅ
ਛੁਲਿਅ॥ਜਬਦਸਮਾਸਉਰਧਮੁਖਰਤਾਸੇਦਿਨਕੈਸੇਕੁਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮਧੁਮਾਖੀਤਿਉਸਠਾਰ
ਰਸੁਜੋਰਿਜੋਰਿਧਨੁਕੀਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਲੇਹੁਲੇਹੁਕਰੀਐਕੂਤਰਹਨਕਿਉਈਆ॥੨॥ਦੇਹੁਗੀਲਉਬਰੀਲਭਿ
ਸੀਭਈਆਗੈਸਜਨਸੁਹੇਲਾ॥ਮਰਘਟਲਉਸਭੁਲੇਹੁਭਟਿਬੁਭਟਿਓਆਗੇਰਿਸੁਇਕੇਲਾ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰੇਕਾਲਕ੍ਰਮਕੁਆ॥ਛੁਨੀਮਾਇਆਆਪਬੀਧਾਇਆਜਿਉਨਲੀਕੁਸੀਧੁਆ॥੪॥੨॥ਸੇਰਠਿ॥
ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਾਤਸੁਨਿਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀਆਸਾ॥ਕਾਲਕ੍ਰਮਤਸਭੁਲੇਗਸਿਆਨੇਉਠਿਪੀਰਿਤਪੈਚਲੇਨਿਰਾਸਾ॥

१॥ अतरेसविनदेवैरजाकुजितिरगुपतिरजासुनभरुसविनेकुतपुकीनेरदृष्टुदतिपतिमन
चेदीसबदीमैनीजमकेपटैछिपदिअपयकुगतिरदीरिदैतमाटीकडिबडितुदीनागरगगति
कुंरेछिपैठाछिनेगिपरिदिअलीना॥३॥ परिदिबलसडैजगुपिपरमारिछिपेकुमगिआति॥कुमुषीर
तडुएधलसेपेअभरुगतिजिहसनी॥४॥॥॥

१६ सतिगुपसदि

मेरुठि॥ ५॥२॥ दुदिदुदिलेचनपेध॥रुछिपरिबिनुमदहनदेध॥नैनरहेरगुलादीनामबचेगलस
हनुनजादी॥१॥रमरभरमुगुडिअडुडिगगाजबभनमचिबुलगा॥१॥रगुछि॥बजिगरुकीब
जादी॥सहधलकरममेमदी॥बजिगरुसंदगसबेला॥अपनेरगरदैअकेला॥२॥कबनीकडिगु
नजादी॥सभकबिबिरोलुकदियाजकईकुमुपमा॥धुष्टादी॥तकैरिरेरहिंसमादी॥३॥रुबे
किचडकिरपकीती॥सभुतनुमनुदेरगिछिती॥कडिबिगरीगिरता॥मिलिजिगजीदतदता॥४॥
१॥४॥ मेरुठि॥ जकेनिगमदुपकेठा॥सभुंदबिलेदतकईमाटा॥तकीरेरुबिलेदतगगी॥
उमेदैछाडिडुगगी॥५॥चेगीडुगमुनकरसिभुतरा॥जगजीदतपुनमापगा॥१॥रगुछि॥तेरेगलस
तुईकपगचेगी॥पुअरअरमदीमैठेगी॥रुअजगुनचेतसिचेगी॥रुजमबपुगीपैरेगी॥२॥पुब
नकरदतगगी॥बिअचेगी॥बबिचगी॥मेदीमेदीजगी॥जिनुलादीरिनुलागी॥३॥चेगीरैमुम
करीतेपादी॥३॥तेकुमकीछिभिटादी॥सुरसुकडीरैजतिआ॥मेरेगुपसदिमनुमानिआ॥४॥२॥
५॥ मेरुठि॥ जिहसहूननीअजादी॥सडुमिलेडयसअपादी॥सदजीदतभलेकरुनी॥पु
बिनुजीदतुनगी॥५॥अबबिआकडीमैगिआनुषीचरा॥निजतिरधतगतबिछिउरा॥१॥रगुछि॥
सिबुंकरमचेदतुगारिआ॥बिनुनैतपुजगनुतिपरिआ॥पुत्रुपितरिबुजदिआ॥बिनुठपुनग
घसदिआ॥२॥जचकरजतदतापादिआ॥सेदीआनजादी॥छिआजनेमुका॥अदिग
परिजनिबुका॥३॥जेजीदतमगतजने॥सेपचसेलसुभमनै॥कडीरैसेपनुपादिआ॥रिभुटता
पुमिटादिआ॥४॥३॥६॥ मेरुठि॥ बिअपट्टि॥मैकिआगुती॥मैकिआघेदपुगनीसुती॥५॥पु
नेकिअरेदी॥जडिसजतमिछिसेदी॥१॥रकिनामुनजपसिगदरा॥किआसेचरिचरिबा॥
रगुछि॥अपिअचेदीपकुचगी॥मै॥दिबसतुअगेचरलगी॥मै॥ससतुअगेचरुपादी॥पदिदीपु
रहिआसमादी॥२॥कडिबिगअबजतिआ॥जबजतिआतडि॥मनुमानिआ॥मनुमनेलेकुनपती
जै॥तपतीजेडुकिआकीजे॥३॥४॥१॥ मेरुठि॥ रूदैकपटमुषिगिआती॥रूठेकरुबिलेदसिपनी
१॥कदिआमी॥सिकडितुनी॥जडिपटडुतिरिपैमलनी॥रगुछि॥लुईकीअठसठितीरबनदी॥दी

ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਬੀਰਗੀਭਵਸਾਗਰਗਿਰਗੀ॥੩॥੮॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਬਹੁਪਰਪੰਥਕਰਿ
ਸਾਹਿਬਾਹੈ॥ਪੁਰਦਾਰਪਹਿਅਗਿਲੁਟਾਵੈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਬੁਲੇਕਪਟਨਕੀਜੈ॥ਅੰਤਿਨਿਬੇਰਤੇਰੇਜੀਅਪ
ਦੀਜੈ॥੧॥ਗੁਰੁ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਤਨੁਛੀਜੈਜਗਜਨਾਵੈ॥ਤਬਤੇਰੀਕੋਕੋਈਪਾਨੀਛਿਨਪਾਵੈ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀ
ਜੋਈਨਹੀਤੇਰਾ॥ਹਿਰੈਰਾਮੁਕੀਨਜਾਪਹਿਸਦੇਰਾ॥੩॥੯॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਸੰਤਪੁਮਨਪਦਨੈਸੁਖੁਬਨਿਆ॥ਕਿਛੁ
ਰੋਪਰਾਪਤਿਗਨਿਆ॥੧॥ਗੁਰੁ॥ਗੁਰੁਦਿਖਲਾਈਮੇਰੀ॥ਜਿਉਮਿਰਗਪਵਤਹੈਰੇਰੀ॥ਮੁਦਿਲੀਏਦਰਦੁਜੇ
ਰਾਜੀਅਲੇਅਨਹਦਬਜੇ॥੧॥ਭੁਭਕਾ॥ਲਿਜਤੁਗਿਆ॥ਜਨਮੁਮੇਟਿਆ॥ਭੁਭਕਰਿਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਜਾ
ਗਿਆ॥ਜਉਜਾਨਿਆਰਉਮਨਮਨਿਆ॥੨॥੧੦॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਤੁਖੇਰਗਤਿਨਕੀਜੈ॥ਸਹਮਾਲਾਅਪਨੀਲੀ
ਜੈ॥ਹਉਮੀਗਉਸੰਤਨੇਰਾ॥ਮੈਨਹੀਕਿਸੀਕਦੇਨਾ॥੧॥ਅਸੋਕੈਸੀਬਨੈਤੁਮਸੰਗੇ॥ਅਪਨਦੇਪੁਰਲੇਦਉਮੀ
ਰੇ॥੧॥ਗੁਰੁ॥ਦੁਇਸੇਰਮੀਗਉਛੁਨਾ॥ਪਉਪੀਉਸੀਗਿਲੁਨਾ॥ਅਸੇਰਮੀਗਉਦਾਏ॥ਮੇਕਉਦੈਨੇਦੁਖਤਜਿ
ਦਾਏ॥੨॥ਘਟਮੀਗਉਚਉਪਾਈ॥ਸਿਰਹਲਾਮਦਰਦੁਲਾਈ॥ਉਪਰਕਉਮੀਗਉਘੀਧਾ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਕੋਰੋਜ
ਦੀਧਾ॥੩॥ਮੈਨਹੀਕੀਠਾਏਥੋ॥ਇਹਨਉਤੇਰਾਮੈਠੋਕੋ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਨਿਆ॥ਮਨੁਮਨਿਆਤਉਹਰਿ
ਗਈਆ॥੪॥੧੧॥

੧੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਬੀਰਬੀਰਜੀਉਨੀ॥ਸੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਸਨਕਸਨਿਦਮਹੇਸਸਮਾਨੀ॥ਸੇਖਾਗਤੇ
ਮੇਰਮੁਨਜਨਾ॥੧॥ਸੰਤਸੰਘਤਿਰਾਮੁਰਿਦੈਬਜਾਈ॥੧॥ਗੁਰੁ॥ਪੁਨਮਨਸਹਿਗਏਨੁਸਮਾਨਾ॥ਗੁਰਪਤਿਨ
ਪਤਿਨਹੀਗੁਨਜਨਾ॥੨॥ਚਾਰਿਬੇਦਅਰੁਸਿਮ੍ਹਿਤਪੁਰਾਨੀ॥ਕਮਲਪਤਿਕਦੁਲਾਨਹੀਜਾਨੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀ
ਜੋਰੁਮੈਨਹੀ॥ਪਗਲਗਿਰਾਮਹੇਸਰਨਾਹੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਸਰੀ॥ ਦਿਨਤੇਪਹਰਪਹਰਤੇਘਰੀਆ॥
ਦੁਖਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਕਦੁਅਹੇਰੀਠੇਰੇਬਧਿਕਜਿਉਕਹਪੁਕਦਨਬਿਧਿਕੀਜੈ॥੧॥ਸੇਦਿਨੁਆਦਨਲਾਗ
ਅਤਪਿਤਾਈਸੁਰਬਨਿਠਕਹਪੁਕਉਹੈਕਕਾ॥੧॥ਗੁਰੁ॥ਸਜਬਲਧੁਜੇਤਿਕਉਅਮਹਿਬਰਤੇਆਖਾਪ
ਗੁਨੁਭੁਭੈ॥ਲਾਲਚਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਗਨਲੇਚਨਕਛੂਨੁਭੁਭੈ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪਾਨੀਛੋਰੁਮਨ
ਰੋਗਮਾ॥ਕੇਦੁਲਾਨਮਜਪਹੁਰੇਪਾਨੀਪਰਪੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥੩॥੨॥ ਧਨਸਰੀ॥ ਚੇਜਨੁਰਉਭਗਤਕਛੂ
ਗੈਤਕੋਅਚਰਚੁਕਾਰੇ॥ਜਿਉਜਲੁਜਲਮਹਿਪੈਸਿਨਨਿਕਸੈਤਿਉਦੁਰਿਮਿਲਿਛਿਜੁਲਾਹੇ॥ਹਰਿਕੋਲੋਗਾਮੈ
ਭਉਮਝਿਕਭੋਗਾ॥ਸਭਿਤਨੁਕਸੀਤਜਹਿਕਬੀਰਰਮਈ॥ਮੈਕਹਾਨਿਹੋਰਾ॥੧॥ਗੁਰੁ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇ
ਲੋਈ॥ਭਰਮਿਨਕੁਲਪੁਕੋਈ॥ਕਿਆਕਸੀਕਿਆਉਖਰੁਮਗੁਰਮਰਿਦੈਜਉਹੋਈ॥੨॥੩॥ ਧਨਸਰੀ॥
ਦੂਲੇਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੈਥੋ॥ਛੈਤਪਕਰਿਬਾਹੁਰਿਮੈਥੋ॥ਕਿਆਮੀਗਉਕਿਛੁਬਿਹੁਨਰਹਈ॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਰੁ
ਸਮਾਹੀ॥੧॥ਗੁਰੁ॥ਸੇਭਾਗਜਬਿਭੇਬਰਿਆਈ॥ਅੰਤਿਨਕਾਰੁਸੀ॥ਕਸਹਈ॥ਪੁਕਕਲਕਲਛਮਾਇ

ਆਇਨ ਤੇ ਕਹਾਵੈ ਨੈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਤਾਰੀ ਕਾ ॥ ਆਮਰੈ ਸਨਧਨ ਰਮਕੋ ਨਾਮਨਾ ॥
ਪਨਾਸਰੀ ॥ ਰਮਸਿ ਮਰਿ ਰਮਸਿ ਮਰਿ ਰਮਸਿ ਮਰਿ ॥ ਏਹ ਰਮਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਭੁਤ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਥਨਿ ਤੇ ਸੁਤ ਦੇਹ ਰੇ ਸੀ ਪਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਨ ਚਿਤੈ ਰੇ ਕਲ ਅਵਧਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਜਾਮੁ ਲਗਾਸਾ ॥
ਕਾ ਪਤਿ ਤ ਕਰਮ ਕੀ ॥ ਤੇਉ ਉਤਰੇ ਪਰੇ ਪਰੇ ਰਮਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਕਰ ਭੁਯੋ ਜੇ ਨਿਭੁ ਮੇਤਉ ॥ ਭਾਜਨਾਮਾਈ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਮਿਤ ਕਰੇ ਬਿਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਭੁਯੋ ਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨ ਖੋਧ ਰਮਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਕ ਬੀ
ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨੂਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗ ਛਾਈ ਰਗਤਿ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬੇਟ ਕਤੇਬ ਇਨ੍ਹ ਤਗਤਾਈ ॥ ਦਿਲੁ ਕਾ ਠਿਕਾਣਾ ॥
ਭੁਯੋ ਮੁਕਰਾ ਗੀਤ ਉਕਰਾ ॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ॥ ੧ ॥ ਬੰਦੇ ਬੰਦੇ ਜਿ ਦਿਲ ਹਰੇ ॥ ਜਨਾ ਠਿਕੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ॥ ਰਿਹ
ਇਹ ਜੁਝਨੀ ॥ ਅਸਿਹ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀ ਗੀਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਰੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸੀਹੇ ॥ ਇਬੋ ਬਬਰ ਬਦੁਬ
ਕਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਤਾ ਲਤਾ ਕਮਿ ਅਨੇਸਿ ॥ ਅਮੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਅਸਮਾ ਮਿਨੇ ਲੰਗਵੀ ॥ ਮਾਗੁ ਸਲਕੁ
ਦਨ ਬੂਟਾ ॥ ਕਰਿ ਛਕਾਵੈ ॥ ਇਮਲਾ ਇਚ ਸਮੇਜਹਤ ਹਮ ਇਜੂਦਾ ॥ ੪ ॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕ ਪਾਕ ਹੈ ॥ ਸਕ ਕਹੈ ਜੀ ॥
ਰੇਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ॥ ਹਿਕਾਏ ਜਨੈ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨੂਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁ ਸੁਹੀ ॥ ਛਾਈ ਰਗਤਿ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅਵਤਾਰਿ ਆਇ ਕਹਾਵੈ ਮਕੀਨਾ ॥ ਰਮਕੋ ਨਾਮੁ
ਨਕਬੁ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮੁ ਨ ਜਪੁ ਕਦਨ ਮਤਿ ਲਗੇ ॥ ਮਰਿ ਜਇ ਬੇਕਉ ॥ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਕੈ ਕੁਟੁਬੀ ॥ ਦਇਆ ਸਰਤੀ ਬਾਰਿਕ ਸਰਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕੀਰਗ ਹਨ ਤਬ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਬੀਰ
ਗੋਤੇ ਨ ਸਮਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਬਹਰ ਕੰਧੈ ਬਾਲ ਜੀਉ ॥ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥
ਰੇ ਨਿਗਈ ਮਤ ਦਿਨ ਜੀ ॥ ਭਾਉ ਦਰਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਏ ਕਰਦੈ ਰੇ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਹੋ ਸੁਚਰਿ
ਆਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਕੁਮਾਰ ਕੀ ਨਾਮ ਜੈ ਸੇ ਕਰਤ ਸੀ ਗਗਾ ॥ ਕਿਉ ਗਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਤਤਾ ॥ ੩ ॥
ਗਉਰਾ ਦਰ ਭੁਜ ਪਿਰਾਨੀ ॥ ਕਰਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅਮਲੁ ਸਿਰੇ
ਬਦੇ ਨਾਮਾ ਏਕ ਠਿਨ ਦੁਤ ਜਮ ਲੇਸਾ ॥ ਕਿਆ ਤੇਖਾਇਆ ਕਹਾਵੈ ॥ ਦਇਆ ਚਲਹੁ ਸਿਤਾ ਬਦੀ ॥ ਬੀਬੁਲਾਇ
॥ ੧ ॥ ਚਲੁ ਦਰਹ ਲੁਟੀ ॥ ਦਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਭੁਰਮ ਨੁਦਰਗ ਹਕਾਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਵਤਾਰੀ
ਗਾਵ ਕਿਛੁ ਬਕੀ ॥ ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਅਜੁ ਕੀਰਤੀ ॥ ਕਿਛੁ ਭੀ ਪਰਦੁਤ ਮਾਰਾ ਸਾਹਉ ॥ ਸੁਬ ਪਤਿ ਦਾਜ ਸਰਾਇ ਭੁ
ਰਉ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਗੁਲਾਗਾ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸੇਜ ਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਈਤਉ ਤਨ ਮਦਾ ਸੁਰੇ ਲੋਯਾ
ਮੁਖ ਦਰ ਭੁਜੀ ॥ ਰਿਖ ਮੇਲੇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਹਤੁ ਸੇਇਆ ਜਨਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਮਾਹੁ ਪਾਨੁ ਜੇ ਰਿਆ ਭੁਇਆ ਪਰਾਇਆ

ਹੁਕਮੀ ਹੋਰੇ ਮਾਧਵ ਤੁਸਰ ਬਸਿਅ ਮੀ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਹੀ ਦਇਆ ਲੇ ਮੇਰੇ ਸਮਸਰਿ ਪਾਪਿ ॥ ੧ ॥
 ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਮਨੈ ਲਾਪਤ ਜੀਉ ਵਿਚਿ ਰਾਖਾ ਕਰ ਕਰੁ ਨਾਨਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਲਪੁ ਦਿਖਿ ॥ ੧ ॥
 ਲਕਛਿ ਨੇਰਾ ਮਕਰਿ ਜਬਦੀ ਮਾਲਾ ਲਵੀਨ ਪੂਰੇ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਭਵਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਹੁ ਜਿਤ ਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦਿਨ
 ਅਰਹੁ ਚੁਏ ਕਰੁ ਦਿਖਿ ਸਤ ਸਤ ਦਿਨਿ ਮੂੰਹੀ ਏਧੇ ਏਧੇ ਹੁੰਦੀਆ ਕਿੰਨਿ ਮੁਖਿ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਏ
 ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕੁਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਦਿਖਿ ਸਤ ਪੁਰਾ ਵਕੀ ਖੈ ਜਨਿ ਨਿਰਾਖੀ ਹਰਨਾਖ ਸੁਨਖ ਬਿਦਰਿ ॥ ੩ ॥ ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ
 ਹਰੇ ਛੋਰੀ ਸੋ ਧੁਰਾ ਬਦਲ, ਏਥਾ ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਸਗਲ ਪਾਪ ਧੰਨੁ ਸੰਤ ਨ ਲੈਉ ਬਰਿ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਕੋਉ ਹਰਿ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਗਾਯਾ ਏਹੁ ਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਸੁਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜਾਨੇ ਦਿਖੈ
 ਕਤ ਨੇ ਲੈਤੀ ਨਿਰਦਨ ਪਗੁ ਜਾਹੁ ਬੁਧ ਸਹਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤੁ ਮੁਖ ਮਾਨੈ
 ਜੇ ਅਨਹਟ ਬਾਜਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੀਸ ਕੁਮਰੁ ਕੋ ਪੁਰਿ ਲਵਨਿ ਦਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਰਖਿ ਲੇਹੁ
 ਬਿਗਰੀ ਮਾਧਿ ਪਗੁ ਜਪੁ ਬਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਨ ਏਹੁ ਪਗੁ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੁਚੀਤਿ ਪਰ
 ਦਿਆ ਦਿਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਨੀ ਜਿਨ ਹਿਨਿ ਦੁਜੈ ਸੁਜੀ ਹਮ ਕੀ ਏਤਿ ਸਹਿ ਬਿਸਰਿ ਅਦਰਲ ਗਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰ
 ਤੇਰਿ ਸਧਨ ਹੀ ਕਹੀ ਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮ ਹੀ ਪਗੁ ਹੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਦਿਹ ਬਿਨ ਤੀਸੁ ਨੀ ਅਹੁ ਮਤ ਪਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ
 ਫੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਵਰਮਾ ਦੇਹਾ ਏਹੁ ਵਰਮਾ ਗਾਏ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਕਉ ਨ ਮੇਰੀ ਦਰਸਾਈ ਜੈ ਖੋ
 ਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਧਰਿ ਉਦਰ ਤਿਆਰੀ ਸੁਦਨ ਨਹੀ ਅਤੁ ਸੁਜ ਸੁਤੁ ਮਾਗਾ ਮਾਂਗੁ ਕਹਿ ਰਿਹਾ
 ਦੇਖ ਉਤੁ ਮਹੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰੁ ਗਾਏ ਏਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪਸੁ ਦਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਫਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸਾ
 ਦਾ ਤੇਰਾ ਰਿਖ ਦਾ ਬਢੇ ਤਨ ਬਰਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਭੰਗੁ ਮੁਖਿ ਬਿਥਾ ਮਾਧੀ ਹਕੂਮ ਕੈ ਰਹਿ ਫੈਏ ਬਾ
 ॥ ੧ ॥ ਅਸਨ ਪਵਨ ਫੁਰਿ ਕਰਿ ਬਦਰੇ ਛੇ ਰਿਕ ਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਤੁਝ ਦਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹੁ ਜਾਚਿ ਸੇ ਤਿਹੁ ਵਰੇ
 ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੋਚਹਿ ਸੇ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਦਿਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ ਲੁਸਾਈ ਤੁਮ ਰੇਚ ਗੁਰਿ ਸੋ
 ਕਿਰਤ ਪੀਤਿ ਨਉ ਪਚੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਦਿਹੁ ਮਾਇਆ
 ਪ੍ਰਿਥੁ ਮਰਿ ਬਿਛਿਨੀ ॥ ਦਿਹੁ ਮਾਇਆ ਕਉ ਫਿਰੁ ਕਰਿ ਰਖਹੁ ਧੰਧੇ ਅਪਬੰਧਿ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਬੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵ ਦੇ
 ਧੰਧਾ ਕਰਹੁ ਮਾਧਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਛੁਤੇ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲੁਨਿ ਦਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਸਰੀਰ ਕੈ
 ਰਚਿਤ ਰੇਅ ਛੇਕ ਮਲਾ ਅਪਾ ॥ ਪਰਮ ਜੇਤੀ ਪੁਰਖ ਰੇ ਮੇਜ ਕੇ ਰੇਖਾ ਨਹੂ ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰੇਅ ਨਹ ਰਿਤੁ ਧੁਪੁ ਧੁਪੁ ਜਗ ਚੀ ਦਾ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਤ ਕਛੁ ਨ ਦੀਸੁ ਦੀਨ ਦੀ ਸੈ ਜਾ ॥ ਅਜਹੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੈ ਬਿਨ ਸੋਰੀ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰਖ ਨ ਪਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮਿਥਿਆ
 ਦਿਖਾਤ ਸੀ ਸੁਖ ਸਹਾਇ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਾਮੀ ਫਿਰੁ ਰਹਿ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਜਾਮ
 ਨ ਕਰੁ ਮੁਗ ਦਿਆ ਭੋਇ ਦਿਵਲਾ ਗੀ ਸਾਇਤੁ ਮੁਨ ਸਮਾਨਿ ਨਾ ਧੁਰਾ ਧੀ ਜਾਗਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਇਤੁ ਮੁਨ

ਕਰਮਾਨੀਆ ਕਾਸੀਫੁਟੀਪੰਡਿਤਾਪੁਨਿਕਰਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਕ੍ਰਿਤੁਟੀਸੀਧਿਐਯੋਧਾਮਾਪਟੁਪਾਟਾਈ॥
 ਕ੍ਰਿਤੁਧਿਮਾਕਰੀਪਾਟਮਹਿਤਿਮਾਈ॥ ੨॥ ਅਪਾਪਤੋਜਨਿਅਤੇਜਤੇਚੁਸਮਾਨਾਕਹੁਕਬੀਰਅਬਜਾ
 ਕ੍ਰਿਤੁਧਿਮਾਪਾਨਾ॥ ੩॥ ੧੧॥ ਚਿਲਵੰਲੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੋਰਿਦੈਬਸਹਿਸੋਜਨੁਕਿਉਰੋਲੈਦੇਵਾ
 ਅੰਸਭਸੁਖਾਨੁਨਿਧਿਤਕੈਸਹਜਿਸਹਜਿਜਚੁਕੋਲੈਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਉਤਬਦਿਹਮਤਿਜਉਸਭਮਹਿਪੈਖੈਕੁਣ
 ਲਾਹਿਜਪੋਲੈਦੇਵਾ॥ ਬਰਬਰਮਇਅਤੇਮਟਕੋਲੈਨਰਜਮਨੁਤੋਲੈਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਜਹਉਹਜਾਇਤਹੀਸੁਭਪਾ
 ਕ੍ਰਿਤੁਅਤਚੁਨਵੇਲੈਦੇਵਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰਮਨੁਮਨਿਮਾਰਮਪ੍ਰਿਤਿਕੀਉਲੈਦੇਵਾ॥ ੨॥ ੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁਗੋਰੁਪਟੀਗੁਰਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ੫੨੧॥ ਸੰਤੁਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ॥ ਮਿ
 ਲੈਅਸੰਤੁਮਸਟਿਕਰਿਹੀਐ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਬੋਲਨਕਿਆਕਹੀਐ॥ ਜੈਸੇਰਾਮਨਮਰਦਿਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਉਸੰਤ
 ਕਮਿਉਬੋਲੈਉਪਕਾਗੀ॥ ਮੁਰਖਸਿਉਚੋਲੇਖੁਖਮਾਗੀ॥ ੨॥ ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਦਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਬੋਲੇਕਿਆਕਰ
 ਚਬਿਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਫੁਲਪਟੁਬੋਲੈ॥ ਭਉਅੰਤੋਇਸੁਕਬਹੁਨੋਲੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਰੁ॥ ਨਰੁਮਹੈਨਰੁ
 ਕਮਿਅਨਾਕੈ॥ ਪਸੁਮਹੈਦਸਕਾਜਸਦਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਰਤਿਐਕਿਆਜਾਨਉ॥ ਮੈਕਿਆਜਾਨਉਬਾਬਾ
 ਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਰਾਤੁਜਲੈਜੈਸੇਲਕਗੀਕਾਭੁਲਾ॥ ਕੇਸਜਲੈਜੈਸੇਪਾਸਕਾਭੁਲਾ॥ ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਤਬਹੀਨਰੁਜਹੈ
 ਸਮਕਰੈਤੁਮੁੰਡਮਹਿਲਾਗੈ॥ ੩॥ ੨॥ ਗੋਰੁ॥ ਅਕਸਿਗਗਨੁਪਤਲਿਗਗਨੁਪੈਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਰਹਾਇਲੇ
 ਜਾਨਦੁਸੁਸਦਪਰਬੋਤਮੁਪਟੁਬਿਨਸੈਗਗਨੁਜਾਇਲੇ॥ ੧॥ ਮੇਰਿਬੈਰਗੁਰੁਇਹਿਪਾਇਹੁਜੀਉਅਭਿਗੁਇਹਿ
 ੧॥ ਰਹਉ॥ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀਨੁਗੋਕਰਮਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹੈਕਰਮਹਿਕਿਨਿਜੀ
 ਉਈਨੁਗੋਰੁਹਰਿਮਹਿਤਹੁਚੈਰਨਮਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਗੋ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਗਮਨਮੁਨਛੋਰੁਇਸਹਜੇਹੋਇ
 ਜੁਹੋਇਗੋ॥ ੩॥ ੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁਗੋਰੁ॥ ੫੨੨॥ ਰੁਜਾਬੀਧਿਉਕਾਕਰਿਤਾਰਿਓ॥ ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਮੁੰਡਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ ਹਸਤਿਗੁਰਿਕੈਚੀਸਮਾ
 ਗੈ॥ ਇਆਪੁਰਤਿਕੈਹਉਬਲਿਹਚੈ॥ ੧॥ ਅਹਿਮੇਰੇਠਾਭਰਤੁਮਰਾਜੇਰੁ॥ ਕਾਜੀਬਕਿਬੋਹਸਤੀਤੇਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਰੇਮ
 ਹਵਤਤੁਫੁਰਾਹਉਕਾਟੀ॥ ਇਸਤੁਰਾਦਹੁਪਾਲਹੁਸਟੀ॥ ਹਸਤਿਨਰੈਪੈਪੈਧਿਆਨਾ॥ ਵਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭਗਵਾਨੁ॥ ੨॥
 ਬਸਅਪਰਾਧਜੀਤਹੈਕੀਨਾ॥ ਬਾਧਿਪੋਟਉਚਕਉਦੀਨਾ॥ ਭੰਚਹੁਪੋਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਗੈ॥ ਭੁਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿ
 ਯਾਗੈ॥ ੩॥ ਭੀਨਿਬਰਪਰੀਅਭਰਿਲੀਨਾ॥ ਮਨਕਠੋਰਾਮਜੰਤੁਨਪਤੀਨਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਹਮਰੇਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਚਉਬੇਪ
 ਦਮਹਿਜਲਕੀਜਿੰਦਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ਗੋਰੁ॥ ਨਾਇਗੁਮਾਨਸੁਨਾਇਦੁਵੇਈ॥ ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉਮਨਾਇਉ
 ਮੇਰੀਨਾਮਦੁਰਾਨਾਇਸੁਮਾਭਿਕਾਹੁਪੁਤਾਅਸਾਇਅਮੀਦਗੰਮਹਿਕੋਬਸਾਬੀਭਤਕਾਮਹਿਨਕੋਉਪਾਈ॥ ੧॥

ਹਰਿਮਨਾਦਿਹੁਰਿਹਰੀਨਉਦਸੀ। ਨਾਇਹੁਰਾਜਨਤੀਖਮੀਗਾਸੀ। ਨਾਇਹੁਪਿੰਨੁਨਕਕੁਰਤੀ। ਨਾਇਹੁਬੁਧਮਤ
ਨਾਇਹੁਮਤੀ। ੨॥ ਨਾਇਹੁਤਪਕਰਦੈਸੇਭਾ। ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਦੇਭਾ। ਨਾਇਹੁਮਰਤੇਕਉ। ਨਾਇਹੁਰੇਵੈਜੋਰੇਵੈਸੇ
ਈਪਤਿਰੇਵੈ। ੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਰਗੋਪਇਆ। ਜੀਵਨਮਰਨਦੇਉ। ਮਿਟਵਇਆ। ਕਹੁਕਬੀਰ। ਨਿਹਮਤੀ
ਨੀਤੁ। ਜਸਕਾਕਟਪਰਮਿਟੈਂ। ਮੀਰਾ। ੪॥ ੫॥ ਗੋਰਾ। ਤੁਟੇਤਗੇਨਿਪੁਟੀਪਨਿ। ਦੁਮਾਰਪੁਰਿ। ਬਿਲਕਲਾ। ਰੂਰ
ਬਿਚਾਰੇਤੁਏਫਾਦਾ। ਇਸਮੁੰਡੀਆਸਿਰਿਚਾਢਿਬੋਕਲਾ। ੧॥ ਨਿਹੁਤੁੰਡੀਆਸਗਲੇਤੁਰੁਪੇਈ। ਆਵਤਜਤਨਾ
ਸਰੋਈ। ੧॥ ਗੁਰਉਪਤੁੰਡੀਆਠਿਕੀਛੋਰੀਬਾਤਾ। ਰਾਮਨਾਮਦਕਮਨਗਤਾ। ਲਹਿਕੀਲਹਿਕਨਦੈਬੋਨਾਹਿ। ਹੰਗੀ
ਆਮਨਦਿਨੁਧਾਪੇ। ੨॥ ਇਕਦੁਇਮੰਦਰਿ। ਇਕਦੁਇਬਟਾ। ਹਮਕਉਸਬਰਉਨਕਉਪਟਾ। ਮੂਰਪਲੇਸਿਕਮਲ
ਧਿਪੋਥੀ। ਹਮਕਉਚਾਬਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ। ੩॥ ਮੂਰਤੀਆਮੂਰਤੀਆਪੁਏਏਕਾ। ਏਤੁੰਡੀਆਬੂਤਤਕੀਟੇਕਾ। ਸੁਨਿਅੰ
ਲੇਈਬੋਪ੍ਰਿਥੀ। ਇਨਮੂਰਤੀਆਤੁਜਿਸਰਨਿਕਬੀਗ। ੪॥ ੫॥ ਗੋਰਾ। ਖਸਮੁਮਰੈਤਉਨਰਿਨਰੇਵੈ। ਇਹੁਪਖ
ਗਾਨਦਰੋਚੈਵੈ। ਰਖਦਰੇਕਹੋਇਬਿਨਾਸਾ। ਅਗੈਨਰਤੁਈਹਭੋਗਬਿਲਾਸਾ। ੧॥ ਏਕਸੁਹਾਗਨਿਜਗਤਧਿਅਸੀ
ਭਸਗਲੇਜੀਅਜੈਤਕੀ। ਨਨੀ। ੧॥ ਗੁਰਉਪਸੋਹਗਨਿਗਸਿਸੋਹੈ। ਗੁਰਸੰਤਕਉਬਿਖੁਬਿਗਸੈਸੰਸਟਾਕਰੀ
ਲੀਗਤੁਬੋਪਖਿਆਰੀ। ਸੰਤਕੀਠਿਠਕੀਠਿਠੋਬਿਚਾਰੀ। ੨॥ ਸੰਤਭਾਇਓਹਪਛੈਪਗੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਰਤੁ
ਗੈ। ਸਕਤਕਉਪਿੰਤਪਰਦਿਣਿ। ਹਮਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰੈਤ੍ਰਿਖਰਾਇਣਿ। ੩॥ ਹਮਤਿਸਕਾਬਹੁਜਨਿਅਭੇਉਪਜਬਹੁ
ਏਕਿਪਾਭਮਿਲੇਗੁਰਦੇਉ। ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਹਰਿਪਰੀ। ਸੰਸਰੈਕੇਅੰਚਲਿਲਗੀ। ੪॥ ੫॥ ਗੋਰਾ। ਕਿੰ
ਸੋਰਜਕੈਰੇਨਾਹਿ। ਆਵਤਪਰੀਆਭੁਪੇਜਹਿ। ਪਦਕੈਅੰਤਰਿਨਪੀਸੰਤੋਭਾ। ਬਿਨੁਸੋਹਗਨਿਲਗੈਦੇਭਾ। ੧॥ ਪਰੁ
ਸੋਹਗਨਿਮਹਾਪਦੀਤਾ। ਤਪੇਤਪੀਸਰੋਲੈਚੀਤਾ। ੧॥ ਗੁਰਉਪਸੋਹਗਨਿਕਿਰਪਨਕੀਪੁਤੀ। ਸੇਵਕਤਜਿਜਗਸਿੰ
ਭੁਤੀ। ਸਾਧੁਕੈਠਢੀਦਰਬਾਰਿ। ਸਰਨਿਤੇਗੀਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰਿ। ੨॥ ਸੋਹਗਨਿਰੋਅਤਿਸੁੰਦਰੀ। ਪਗਨੇਦਰਛਾ
ਕਛਨਹੀ। ਨਉਲਗਪ੍ਰਨਤਉਲਪੁਸੰਗੇ। ਨਹਿਤਰਲੀਬੇਗਿਉਠਿਸੰਗੇ। ੩॥ ਸੋਹਗਨਿਭਦਨਤੈਲੀਆ
ਦਸਮਠਪੁਰਣਤੀਰਬਰਸਕੀਆ। ਭ੍ਰਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਰਬੇਧੋ। ਬਡੇਰੂਪਭਿਰਚੇਰੈਛੇਧੋ। ੪॥ ਸੋਹਗਨਿਉਕ
ਰਿਨਪਾਰਿ। ਪੀਚਨਾਰਦਕੈਸੀਭਿਬਦਰਿ। ਪੀਨਾਦਕੇਮਿਟਦੇਫੂਟੋ। ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਕਿਰਪਾਫੂਟੋ। ੫॥ ੬॥
ਗੋਰਾ। ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿਬਲਹਰਨਾਹਰੈ। ਨਾਮਬਿਨਕੈਸੇਪਰਿਉਤੈ। ਕੁੰਭਬਿਨਜਲੁਨਟੀਕਾਵੈ। ਸਾਧੁਬਿਨੁ
ਐਸੇਅਬਗਤੁਜਾਵੈ। ੧॥ ਜਾਗਉਤਿਸੈਜੁਰਾਮੁਨਚੇਤੈ। ਤਨਮਨਗਮਤੁਹੈਮਹਿਬੇਤੈ। ੨॥ ਗੁਰਉਪਜੈਸੇਹਭਯ
ਬਿਨਾਜਿਮੀਨਹੀਰੋਈਐ। ਸੁਤਬਿਨਮਣੀਪਰੇਈਐ। ਪੁੰਡੀਬਿਨੁਕੀਅਗੀਠਿਚਡਾਈਐ। ਸਾਧੁਬਿਨੁਤੈ
ਸੇਅਬਗਤੁਜਾਈਐ। ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨੁਬਲੁਨਹੋਈ। ਬਿਬਬਿਨਕੈਸੇਕਪਰੇਧੋਈ। ਪੋਗਬਿਨਕੈਸੇ
ਅਸਦਗਸਾਧੁਬਿਨੁਨਹੀਦਰਦਗ। ੩॥ ਜੈਸੇਬਜੇਬਿਨੁਨਹੀਲੀਜੈਠੇਗੀ। ਧਸਮਿਦੁਹਾਗਨਿਤਜੀਅੰ

ਕਰੀ ਕਬੀਰ ਏਕੋ ਕਰਨਾ ਭੁਗਤੁ ਪਿਥੁ ਹਿਨੁ ਹੀ ਮਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ਗੋਰਾ ॥ ਕੁਟਨੁ ਸੋਇ ਨੁਮਨ ਕਉ ਭੁਟੈ ਮਨ
ਜੁਝੈ ਜਮ ਤੇ ਭੁਟੈ ॥ ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ਮਨੁ ਕਸਵ ਟੀਲਾ ਦੈ ॥ ਸੋ ਕੁਟਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕੁਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ਸੀਸ
ਰਾਸਾ ਲਛੋ ਲਨ ਕੇ ਮਹਿ ਬੀਚਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਨਾ ਚਹੁ ਸੋਇ ਨੁਮਨ ਸਿਉ ਨ ਚੈ ॥ ਭੂਰੁ ਨ ਪਤੀ ਐ ਪਰ ਚੈ ਸ ਚੈ ॥ ਇ
ਨੁਮਨ ਮਾਗੈ ਪੁਰੈ ਤਲਾ ॥ ਇਸੁ ਨ ਚਨ ਕੇ ਮਨ ਰਖ ਦਲ ॥ ੨ ॥ ਬਜਾ ਗੀ ਸੇ ਜੁ ਬਜਰਹਿ ਸੇ ਧੈ ॥ ਪੰਚ ਪਲੀਤ ਹ ਕਉ ਪ
ਰੈ ॥ ਪਾਨ ਉਨਾ ਇਕ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਪਛਨੈ ॥ ਸੋ ਬਜਾ ਗੀ ਹ ਮਗੁ ਮਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝੈ ਸੋਇ ਜਿਤ ਤਨ ਕਰੈ ॥ ਇਤੀ
ਬੰਤਨ ਨਾ ਮੁਢਿ ਚਰੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹ ਮ ਐ ਸੇ ਲੁਖਨਾ ॥ ਪੰਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਤਿ ਪੁ ਬਿਚਖਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਗੋਰਾ ॥
ਚੁਪਾ ਲਪੰਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਪੰਨੁ ਮਨਾ ਦਿਓ ਬੇਟੇ ਹ ਕੇਵਾ ॥ ਪੰਨੁ ਓਇ ਸੀਤ ਜਿਨ ਐ ਸੀ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਬ
ਖਿਗ ਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੋਇ ਮਨਾ ਦਿ ॥ ਸਜ ਪੀਐ ਨ ਮੁ ਮੰਨ ਕੋ ਸ ਦਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਜਾ ਪੀਐ ਨ ਮੁ
ਜ ਪੀਐ ਮੰਨੁ ॥ ਅੰਤ੍ਰੈ ਸੀ ਗਿਨੀ ਕਵਨੁ ॥ ਅੰਨੈ ਬਹਿ ਜੋਨ ਹੋਵਹਿ ॥ ਤੀਨਿ ਭੁਟਨ ਮਹਿ ਅਪਸਿ ਬੋਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਭੋਰ
ਲਾਨ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥ ਨਾ ਸੋ ਹਰਨਿ ਨ ਓਹਿ ਰੰਗ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧ ਪਾਗੀ ॥ ਚੁਪਤੀ ਖਵਹਿ ਦਿਕਾਸ ਗੀ ॥ ੩ ॥
ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ ਚੁਕਾ ਚੁਪਰ ॥ ਜਿ ਐ ਮੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਚੁਪਾ ਲੁ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹ ਮ ਐ ਸੇ ਜਾਨਿ ਮਾ ॥ ਪੰਨੁ ਮਨਾ ਦਿ
ਰਹੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

[Faint, mostly illegible handwritten text in Gurmukhi script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ਮਰਦੀਰਗਤਕਬੀਰਜੀਇਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਇਸ ॥ ਘਰ ॥ ॥ ਕਲਿੰਗਕਾਕਾਦਲਠੀਲਾਹਰਿਮੇਲਉਘੁ

ਰਕਾਸਬਦੁਰੁਕੀਨੁਗੇ। ਤਿਸਨਕਮਰੇਪੁਮਦਮਤਸਰਕਾਟਿਕਾਟਿਹੰਸੁਦੀਨੁਗੇ॥੧॥ਕੋਈਹੋਮੇਸੁਸਰਾ
ਬਾਮੀਤਰਿਜਾਕਉਜਪੁਤਪੁਦੇਉਦਲਾਉਗੇ। ਏਕਉਦਲਾਉਤਨੁਮਨੁਦੇਦਇਜੇਮਦਦੇਇਕਲਾਉਗੇ॥੧॥
ਉ। ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਿਭੁਠੀਕੀਨੀਬ੍ਰਹਮਾਮਗਨਿਤਨਿਜਾਗੀਰੇ॥ਮੁੰਦਾਮਦਕਸਪਜਪੁਨਿਲਾਗੀਸੁਖਮਾਨੇ
ਹਾਗੀਰੇ॥੨॥ਤੀਰਬਬਰਤੇਮਸੁਰਿਸੰਜਮਭਵਿਸਸਿਗਹਨੈਦੇਉਗੇ। ਸੁਰਤਿਪਾਮਲਾਸੁਪਾਰਸੁਮਾਨੇ
ਮਹਾਰਸੁਪੇਉਗੇ॥੩॥ਨਿਝਰਪਾਰਦੁਮੈਅਤਿਨਿਰਮਲਾਇਹਰਸਮਨੁਮਾਭੋਗੇ। ਕਹਿਕਬੀਰਸਗਲੇਮ
ਛੇਇਹੈਮਹਾਰਸੁਸੋਚੇਗੇ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਤੁਰਕਰਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਕਰਿਸਪੁਆਭਉਠੀਮਿਧੁ
ਗਾ। ਸੁਖਮਨਨਾਰੀਸਹਜਸਮਾਨੀਪੀਵੈਪੀਵਨਹਗਾ॥੧॥ਅਉਪੁਸੇਰਮਨਮਤਵਗਾਉਨਮਦਚਚਮਾਨੇ
ਸੁਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਭਵਨਭਾਇਆਉਜਿਅਗਾ॥੧॥ਰਹਉ। ਦੁਇਪੁਰਜੋਰਿਰਸਾਈਭਾਈਪੀਉਮਹਚਸੁਭਾਗੇ
ਮਰੇਪੁਦਇਕੀਏਜਲੇਤਛੁਟਿਗਈਸੀਸਾਗੀ॥੨॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਸਗਿਆਨਗੁਰਨੀਮਿਤਸਤਿਪੁਰਤੇਸੁਖ
ਈ। ਦਾਸੁਕਬੀਰਤਾਸੁਮਦਮਾਤਾਉਚਕਿਨਕਥਪੂਜਾਈ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਤੁਮੇਰੇਮੇਰੁਖਰਬਤੁ
ਮੀਓਟਗੀਮੈਤੇਗੀ। ਨਤੁਮਰੇਲਪੁਨਹਮਗਿਰਤੇਰਖਿਲੀਨੀਹਰਿਮੇਰੀ॥੧॥ਅਬਤਬਜਬਥਤੁਜਿਤੁ
ਹਮਤੁਅਪਰਸਾਦਸੁਖੀਸਦਹੀ॥੧॥ਰਹਉ। ਤੋਰੇਰੋਸੇਮਗਹਰਬਸਿਮਿਰੇਤਨਕੀਤਪਤਬੁਝਾਈ॥ਪਉ
ਰਸੰਨਮਗਹਰਪਾਇਓਨਿਕਾਸੀਬਸੇਆਈ॥੨॥ਜੈਸਾਮਹਰੁਤੈਸੀਕਾਸੀਹਮਏਕੈਕਰਿਜਾਨੀ। ਹਮ
ਧਨਜਿਉਇਪੁਪਨੁਪਾਇਆਮਰਤੇਛੁਟਿਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਕਹਹਿਗੁਮਾਨੁਦੁਭਹਿਤਿਸੁਚੁਲੇਕੇਕਾਛਨਕਉ
ਅਮਜੈਸੁਚੇਤੁਕਉਬਿਲਾਭਿਲਾਤੇਨਰਕੇਘੋਰਪਰਾਹੀ॥੪॥ਕਵਨਨਰਕੁਕਿਆਸੁਰਗੁਬਿਚਾਰਸੀਭਾ
ਰਾਵੇ। ਹਮਕਾਹੁਕੀਕਾਣਿਨਕਛਤੇਅਪਨੇਗੁਰਪਰਸਾਵੇ॥੫॥ਅਬਤਉਜਾਇਚਢੇਸਿਘਾਸਨਿਮਿਲਿ
ਰਿਗਪਾਨੀ। ਰਾਮਕਬੀਰਾਏਕਭਏਹੈਕੋਇਸਕੈਪਛਾਨੀ॥੬॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਰਸੰਤਾਮਾਨਉਦੁਤਗਾ
ਇਹਕੁਟਵਾਰੀਮੇਰੀ। ਦਿਵਸਰੈਨਿਤੇਰੈਪਾਉਪਲੇਸਉਕੇਸਚਵਰਕਰਿਛੇਰੀ॥੧॥ਹਮਕੁਕਰਤੇਰੇਦਰਬਜ
ਉਕਰਿਅਗੈਬਦਨੁਪਸਾਗੀ॥੧॥ਰਹਉ। ਪੁਰਬਜਨਮਹਮਤੁਮਰੈਸੇਵਕਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨਜਾਈ॥੨॥
ਅਰੈਪੁਨਿਸਹਜਕੀਮਾਥੈਮੇਰੇਦਗਈ॥੨॥ਦਾਗੋਰੇਹਿਸੁਰਨਮਹਿਜੁਝਹਿਬਿਨੁਦਾਗੇਰੁਗਿਜਾਈ॥੩॥
ਇਸੁਤਗਤਿਪਛਾਨੈਹਰਿਲਏਖਜਨੈਪਾਈ॥੩॥ਕੋਠਰੇਮਹਿਕੋਠਰੀਪਰਮਕੋਠਰੀਬੀਚਹਿਗਾਗੁਰਿਦੀਨਿ
ਤੁਕਬੀਰਕਉਲੇਵਪੁਬਸਤੁਸਮਾਰਿ॥੪॥ਕਬੀਰਦੀਈਸੀਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ। ਮੀਮਿਧੁ
ਨਿਪਾਇਆਥਿਰੁਤਕਸੇਹਗਾ॥੫॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਜਿਹਮੁਖਬੇਟਗਾਇਤ੍ਰੀਨਿਕਸੈਸੋਕਿਉਬ੍ਰਹਮਾਉ
ਕਰੈ। ਜਾਕੈਪਾਇਜਗਤਸਰੁਲਰੈਸੋਕਿਉਪੀਰੇਤੁਹਰਿਨਕਰੈ॥੫॥ਕਰੇਮੇਰੇਬਾਮਨਹਰਿਨਕਹਹਿ। ਰਾਮਕਲੀ
ਪਰੇਦੇਜਕੁਰਹਿ॥੧॥ਰਹਉ। ਅਪਨਉਚਨੀਭਘਮਿਭੇਜਨੁਪਠੇਕਰਮਕਰਿਉਦਰੁਭੁਰਹਿ। ਚਉਦਸਮੇ

ਕਰਕਿ ਮਹਿਕਰਿ ਦਿਖਾਈ ਪੁਕਾਈ ਪੁਕਾਈ ॥ ਆਉ ਕਰਮੁ ਨੈਕ ਸੀ ਕਰਮੁ ਲਹਿ ਜੋਹਿ ਤੇਹਿ ਬਰਾ ਬਰੀ ਕੈ ਸੇਕੈ
ਕਹਿ ॥ ਹਮਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਉਬਰੇ ਬੇਦ ਬੁਝੇ ਸੇਖੈ ਰੇ ਰੂਪਿ ਮਹਿ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਹੀ ॥ ਤਰਵਰੁ ਦੇ ਰਾਮ ਨੈ
ਕਰਮਾ ਬਾਪੁ ਪਾਪੁ ਤਰਸਰੁ ਗਿਆਇ ਰਾਮ ਨੈ ਮੁਤ ਕੀ ਬੜੀ ਹੋਇ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਜਾ ਨਿਰੋ ਰਾਜ
ਰਾਮ ਕੀ ਕਹੀ ॥ ਨੈਤ ਰਿਝੇ ਤਿਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਯੁਗੁ ਮੁਖਿ ਬਿਰਲੇ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਵਰੁ ਦੇ ਰੂਪੁ ਪਾਪੁ ਬੀਧ
ਭਾਉ ਲੇਉ ਰਾਮ ਰਿਅਾ ਸੇ ਰਹਿ ਮਧੇ ਪਦੁ ਨੁਕੋ ਰਿਅਾ ਅਕਸੇ ਛੁਟੁ ਛੁਟਿ ਰਿਅਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਜਨ ਸੁਨਿ ਇਕ ਬਿਰਵਾ
ਪੁਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲੁ ਰੁਸੇ ਧਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਬੀਰ ਪਉਤਾ ਕਸੇ ਦੁਖ ਜਿਨਿ ਇਉ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥
ਰਾਮ ਕਹੀ ॥ ਮੁਖੁ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪੜਕਾ ਕਰੁ ਬੀਚ ਰੁਗੇ ॥ ਖਿੰਬਾਇ ਰੁਤ ਨੁਚੀ ਅਉ ਮਪਨਾ ਮੁ
ਕਰੁ ਮਾਧੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਐਸ ਜੇਹੁ ਕਮਾਵੁ ਜੇਹੀ ॥ ਜਪਤ ਪਸੈ ਜਪੁ ਯੁਗੁ ਮੁਖਿ ਰੇਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਬਿਰੁ
ਬਿਰਦੁ ਦਉ ਮਪਨੀ ਸਿਰੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾ ਯੁਠਿ ਰਉ ਤਨਿ ਗਰੀ ਮਾਕੀ ਕਿਹੁ ਗੀ ਬਜਾਈ ॥ ੨ ॥
ਬੰਤੁ ਲੋਹਿਰ ਦੇ ਰਾਖ ਪੁਰੈ ਨਿਰਲਾ ਮਤ ਰੂਪਾ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਚੁਨਹੁ ਸੰਤ ਹੁਧਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ੩ ॥
ਰਾਮ ਕਹੀ ॥ ਕਦਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗਿ ਭੀਰ ਰਿਜਾਨ ਮਕਦਨ ਛਲੁ ਪਇਆ ॥ ਭੁਵਨਿ ਪਿਤਰਨ ਤਰਨ ਚਿ
ਕਸਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਾਇ ਪੁਮ ਨੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਐਸੇ ਮਾਪਰ ਧੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭਾ ਦੀਆ
ਭੁੰਡਿ ਰਹਿ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਤੀ ਨਿਦਾ ਪਰਾਪ ਬਾਵੁ ਨ ਛੁਟੈ ॥ ਅਵਰੁ ਉਹੁ ਦੇਤੁ ਰੇ
ਭੁਨਿ ਭੁਨਿ ਇਉ ਪਰਸੰ ਚੁਨ ਛੁਟੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਪਰਕਥ ਚੇਤਹ ਰਿਸੰ ਤਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੈ ਸੈ ਠੇਗਾਲੀ ਪਟੇ ਚੋਰੁ
ਮਰਦ ਰੇ ਤਨ ਸੀਹਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧਾਇਆ ਮਦਮਤ ਸਰਿ ਦੇਸੈ ਪੈ ਮੇਮਾਰੀ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਹੁਰੁ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੁਪਨੰਤ ਰਿਨਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਵੀਨ ਦਇਆ ਲਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੋਸੇ ਦਰੁ ਰਹੀ ਬਛਲੁ ਭੈਰਾਹੀ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ
ਰਾਜਨ ਰਾਖ ਚੁਹਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮ ਕਹੀ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਹਾ
ਨਿਝੈ ਭੁੰਨਿ ਨਹੀ ਸੀਸ ਗਿਗਿਰ ਭਉ ਕੈ ਪਰਿਥ ਜਾਵਹਿ ਰੂਹਾ ॥ ਅਨਾਹਤ ਬਜਹਿ ਸਦਾ ਰੁਪੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਸਿਮਰਨੁ
ਬਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਮੁਕਤਿ ਕਤਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਹਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤ
ਬਿਭੁ ਰਾਮ ਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਰਿ ॥ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹਿ ਤੁਕੇਲ
ਦੀਪ ਭੁਖਿ ਧਿਧਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਲਾ ॥ ਸੇਵੀ ਪਰਾਮ ਮਰ ਕੁਸੀ ਸਾਰਿ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਣੀ ਮਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮ
ਰਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਨਿ ਰੁਕੀ ਠਿਪੇਰੇ ॥ ਜੇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ਗਉਤਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉ
ਭਰਿ ਪੁਰੀ ॥ ੪ ॥ ਐਸੀ ਸਿਮਰਨ ਨਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ ॥ ਸੰਦਰਿਸੇ ਦਹਿ ਪਟੇ ਬਰਿ ਤਨਿ ॥ ਸੇ ਜਥੁ ਖਾਈ ਬਿਲ ਸੈਨੀ ਉ
ਜਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤੁਮ ਨਹੀ ਉਪਾਇ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਤੁਮ ਪੈਰੈ ਨਾਇ ॥ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮਨਿ ਗਈ ॥ ਐਸੇ ਸਿਮਰਨ ਸਹਿ ਯੁਗੁ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨ

[illegible]

ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਟ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।
 ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਸੋਧ ਦਿਵਾ ਦੇਵੇਗਾ। ੧॥ ਮਨੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰਾਗ ਨਕਉ ਨਹੁ ਮਹੈ ਮਦੈ ॥ ਮੈ ਸੇ ਬਾਉ ਬਿਦਰ ਕੇ ਦੇਖਿ
 ਰਿਦਵਾਹੈ ॥ ੮॥ ੧॥ ੮॥ ਮਨੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰਾਗ ਨਕਉ ਨਹੁ ਮਹੈ ਮਦੈ ॥ ਮੈ ਸੇ ਬਾਉ ਬਿਦਰ ਕੇ ਦੇਖਿ
 ਪੁਗਰੀ ਖੁਸੇ ਹਿਭੁ ਦੇ ॥ ੧॥ ਰਾਗ ਉਪਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭੁਗਮਤੇ ਭੁਲਾ ਸੀਭਿ ਕਵਨੁ ਨ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਮਹੈ ਧੁਪੁ ਬਿਦਰ ਕੇ
 ਨੇ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਮਾ ॥ ੧॥ ਪੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਕੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਕੁਨ ਗਵਤੁ ਰੈ ਨਿਬਿਧਾਨਿ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਰਾਗ
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਹੂ ਸੀਮਾਨਿ ॥ ੨॥ ੧॥ ੮॥ ਮਨੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਬਿਸਾਹਿ ਰਿਦਵਾਹੈ ਦੇਵੇ ਦੇਵੀ
 ਸਾਰਿ ਰਿਦਵਾਹੈ ਦੇਵੀ ਪੁਸ਼ਪਾਨਿ ਰਿਦਵਾਹੈ ਮਨੁ ਖਜਨ ਮੁਹੈ ਰਹਿ ॥ ੧॥ ਰਾਗ ਉਪਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭੁਗਮਤੇ ਭੁਲਾ ਸੀਭਿ
 ਰਿਦਵਾਹੈ ਦੇਵੀ ॥ ਸੁਆਨੁ ਕਰ ਬਾਇਸ ਨਿਦੈ ਭੁਟਕਤੁ ਰਹਿ ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰਾਗ ਨਕਉ ਨਹੁ ਮਹੈ ਮਦੈ ॥ ਮੈ ਸੇ ਬਾਉ ਬਿਦਰ ਕੇ ਦੇਖਿ
 ਕਉਲ ਗਮਤੁ ਮਨੁ ਸਾਬਾ ਕਰਮਨ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੇਖ ਕਜਤੁ ॥ ੨॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਹੁ ਬਾਜੀ ਗਰਬੇ ਕਾਮਾਨਿ
 ਕਰਤੇ ਜਨ ਮੁਸਿਹੇ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿ ਰਿ ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੇ ਨਹੀ ਧੁਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਹਾ ॥ ਰਾਮੁ ਤਮੁ ਜਾਨਿ
 ਨਹੀ ਕੈ ਸੇਉ ਰਸਿ ਪਰਿ ॥ ੪॥ ੧०॥ ਮਨੁ ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਗਗਨ ਦਮਾ ਬਨਿ ਰਿਖਿ ਰਿਖਿ ਸਿਖੈ
 ਉਪੇਤ ਜੁ ਮਨਿ ਰਿਖੁ ਮਾਮ ਬਹੁ ਨ ਕੋ ਦਉ ॥ ੧॥ ਸੁਗਧੇ ਪਰਿ ਚਾਨਿ ਮੈ ਜੁਲੈ ਦੀਨ ਕੇ ਰੇਤਾ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ
 ਕਟਿ ਮਹੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਹੇ ਬੇਤਾ ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰੁ ਪਛਤਾਹਿ ਗਮਨਾ ॥ ਪਾਪੀ ਜੀਅ ਗਲੇ
 ਕਰਤੇ ਮਨੁ ਕਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧॥ ਰਾਗ ਉਪਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭੁਗਮਤੇ ਭੁਲਾ ਸੀਭਿ ਕਵਨੁ ਨ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਮਹੈ ਧੁਪੁ ਬਿਦਰ ਕੇ
 ਰਾਗ ਪਨੇਜੇ ਬਨ ਕਰਮਨੁ ਕੀਨੈ ਕਰਮਨੁ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧॥ ਜਉ ਜਮੁ ਮਹੈ ਕੇ ਸਗਰਿ ਪਟੈ ਤਉ ਦਿਨ
 ਛੁਨ ਬਸ ਰਿਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਤਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਨਿਤ ਉਮੁਖੇ ਟਪਾਹਿ ॥ ੨॥ ਰਾਮ ਰਹੈ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮੈ
 ਕਿਸਾ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨ ਪੁਰੇ ਸੰਤ ਪੁਸ਼ਪਾਨਿ ਤਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੩॥ ੧੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਰਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਇਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੇਉ ਬਿਬਰ ਜਿਤ ਤਨੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰ
 ਨੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਪੁਰਤਿ ਭਯਾਨਾ ॥ ੧॥ ਰੇ ਰਾਜੇ ਨੁ ਦੇਹੁ ਮਾਧੁ ਕੇਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪੁਬਿ ਬਰਜਿਤ ਹਿ
 ਦ ਚੀਨੈ ਸੇਈ ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ਨਰਮ ਕੁਣ ਸਤ ਕੁਣ ਕਹੀ ਮੈ ਦਿਹ ਤੇ ਹੀ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋਗੁ
 ਜੈ ਤਿਨਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ਤੀਰਥ ਚਰਤ ਨੇ ਮਸੁ ਚਿਸੀ ਜਮ ਸਦਾ ਰੋਇ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ਇਸਤਾ ਅਰੁ ਮੈ
 ਅਭੁ ਮਦੁ ਕਾ ਚਿਤੁ ਤਨੁ ਮਰਮਾ ॥ ੩॥ ਜਿਹ ਮੈ ਦ੍ਰਿਦੀ ਪਰੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਮੈ ਪਕਾਉਤ ਹਨੁ ਸਾ ॥ ੪॥
 ਪੁਰਿ ਰੇ ਕੁਮਾਰਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸ ॥ ੧॥ ਕੇਦਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਿਨਹੀ ਬਨ ਜਿਅ ਕੀ ਸੀਤਿ
 ਕਿਨਹੀ ਲਉਗ ਸੁਖਾ ॥ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਜਿਅ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਮੈ ਸੀਖੇ ਪਰਮਾਰੀ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਅਰ

[illegible]

ਕਬੀਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਭੀਯੋ ਭਾਗੁ ਜਲੇ ਸੁਆਮੀ ਦੁਇ ਹਥ ਭਰਿਯੋ ॥੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮੈਲਾ ਬੁਧਾ ਮੈਲਾ ਦਿਤੁ ਰਾਇ ਮੈਲਾ ਮਸਤਕ
ਦੁਆ ॥੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਰਾਇ ਹੁਸੀ ਮਹਾਇ ਹੁਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਨਤੁ ਨ ਪਦੁ ॥੨॥ ਰਹਉ ॥ ਮੈਲੇ ਬੁਧਾ ਮਹਾਇ ਬੈਠੀ ਸਾਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲਾ
ਰਵਿਨਤੀ ਸਾ ॥੩॥ ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ਮੈਲਾ ਹੀਰਾ ਮੈਲਾ ਪਦੁ ਨੁਪਦੁ ਬਾਖੁ ਨੀਰਾ ॥੪॥ ਮੈਲੇ ਸਿਦਾਸ ਕਰਮ ਯੋਗਾ ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਭਿ ਕਾ
ਭੋਖਾ ॥੫॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਨਿਰਮਲਾ ਜਾਨਤਾ ਸੇਤਾ ॥ ਮੈਲੀ ਕੰਦਿਆ ਹੀ ਸਸ ਮੇਤਾ ॥੬॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ ਜਨ ਨ ਪਰਦੁ ਨਾ ਨਿਰਮਲਾ ਰੋਜੇ ਰਾਜ
ਕਾਨਾ ॥੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕੋ ਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ ਬੋਲਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾ ਬੁਧਾ ਨਿਦਾ
ਦੇ ਕਾਸੀ ਤਿਰ ਮੈਰਾ ਦੁਨਾ ॥੨॥ ਰਹਉ ॥ ਮਿਸਿ ਮਿਸਿ ਤਾਮਰੁ ਰੁਖੁ ਧੂਰੀ ॥ ਭਾਖਿ ਲੇਖੈ ਪੈਰੈ ਪੈਦਿ ਸਭੁ ਗੀ ॥੩॥ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰਾ
ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰਾ ਕਹੈ ਮੁਲਾ ਬੁਧਾ ਕਹੈ ਸੇਖਾ ॥੪॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ ਹਉ ਭੁਇਆ ਦਿਦੁ ਨਾ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੁ ਆਸਹੁ ਨਿਸਮਾਨਾ ॥੫॥
ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੀਰਾ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋਸਲਿਤ ਗੰਗਾ ਰੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ਸਾ ॥ ਕਹੁ ਰੇ
ਅਨਕ ਤੁਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਰਹਉ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੀਰੀ ਤਰ ਦਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋਤਰ ਦਰੁ ਚੰਦਨੁ ਰੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ ਪਾਸ ਕੇ ਸੇ
ਗਤੀ ਬਿਗਰਿਓ ਸੋਤੀ ਬਕੰਗ ਰੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥ ਸੰਤ ਨ ਸੀਰੀ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮੁ ਰੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੫॥
॥੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲ ਕੁਹਾ ਬਾਲਾ ਬਨਾ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਖਿ ਲਉ ਨਾ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਜਨਉ ਹਉ ਬਉ ਗਤ ਉਗਤੋ ਰਾ
ਲੋਗੁ ਮਰੁ ਮਰ ਜਨੈ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਰਹਉ ॥ ਤੋਹਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੁਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਿਰਮਲਾ ਸੇਵਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਜ
ਉ ਸਦਾ ਮੁਖ ਮਾਨੁ ਦਉ ॥ ਮੈਸੀ ਸੇਵਾ ਰਾਮੁ ਪੁਪਾ ਦਉ ॥੪॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਬਉ ਗਤਾ ॥ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਪਹਿਚਾਨ
॥੫॥ ॥੬॥ ਭੈਰਉ ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਹਿ ਲਕੁ ਦੇਉ ਬਿਸਾਹੀ ॥ ਸੀਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤੁ ਹਮਾ ਕੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਹੈ
ਅੰਤਿ ਤੁਲੀ ਛੁਡੈ ਦੇਉ ॥੨॥ ਰਹਉ ॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਮਾਪਾ ਮਾਪਾ ਪਹਿਰਾ ਦਉ ॥ ਜਹਨੀ ਆਪੁਤ ਹੋਇ ਗਾ ਦਉ ॥੩॥ ਅੰਤਿ ਤੁ
ਲਾਜੇ ਲੀਖੀ ਦੀਆ ॥ ਛੁਡੈ ਰਾਮੇ ਹਮ ਕਹੁ ਨ ਲੀਆ ॥ ਰਿਦੈ ਦਿਖਲਾ ਸੁਨਿ ਰਬ ਲੇਖੀ ਰਾਮਾ ॥ ਪੁਛੇ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਨਿਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥
੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ਨਿਰਧਨਾ ਦੁਹੈ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਹੈ ਚੁਰਿਤਿ ਨ ਪਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨ ਸਹ
ਨ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਰਾਗੇ ਬੈਠ ਪੀਠੀ ਛਿਰਦੀ ॥੨॥ ਸਤ ਉਸਰ ਪਾਨ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਦੀਆ ॥ ਰਾਮ ਦੁਲੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਿਰਧਨ
ਸਹ ਪਾਨ ਦੇ ਨਉ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੀ ਕੀ ਕਲਾ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰਾ ਨਿਰਧਨ ਹੋ ਸੇਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥ ੧॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਭੈਰਉ ॥ ਪਰੁ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮੇ ਦੁਤੇਰ ਕਤੀ ਕਮਾਈ ॥ ਰਬ ਦਿਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਧਾਈ ॥ ਇਸ ਦੇਹੀ
ਉਸਿ ਮਹਿ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵੇ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਬੁਨ ਹਉ ਬੈਰਾ ਬੁਝਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਦੇਹੀ ਬਾਹੁ ॥੨॥
ਰਹਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਗ ਰੋਗੁ ਨੀਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਸਿ ਕਸੀ ਨੀਕਾਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਰੁਧੀ ਨੀਕੀ ਬੀਬੀ
ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਾਨਸ ਰਿਗ ਪਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬ ਨ ਬੁਨ ਸਿਰਜ ਸਿਕਰਾ ਦੀਆ ॥ ਅਦੈ ਅੰਤੁ ਨ ਬੁਨਿਆ ਜਾਈ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਡਾਹਿ ਜੋਈਆ
ਸਹੁ ਛਿਰਿ ਪਛੁਤਾ ਪੁਸਪਾ ਦੁਪਾਰਾ ॥੪॥ ਸੇਵੇ ਦੁਰਜੋ ਬਾਇਸ ਸੇਵਾ ॥ ਤੇ ਨੀਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰੁਕੀ ਸਿਰੁ ਬੇਖੁ

[illegible]

[illegible]

[The text in this block is extremely faint and illegible due to poor scan quality.]

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦਸੰਤਰ ਭਟਿਕਾਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਨੀਂ ॥ ਸ੍ਰੀਕ ਕੀਰਤੀਉ ॥
 ੨੨੧ ॥ ਅਉਰੀ ਪਰਤੀ ਮਉ ਲਿਖਾ ਅਕਾਸੁ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਮਉ ਲਿਖਾ ਅਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪਾਰ ਜਾਗ ਅਉ ਲਿਖਾ ਅਨਤਰੁ ॥
 ਇਕ ਹਏ ਪਾਰ ਹਰਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਦੁਤੀਆ ਮਉ ਲੇਚ ਰਿਝੇ ਦਾਸਿ ॥ ਮੁਤ ਮਉ ਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਕਾ ॥ ਸੀਕ ਰੁਮਉ ਸਿਉ
 ਰੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਖ ਮੀ ਸਚੁ ਸਮਾਨ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪੰਛਿਤ ਨਾਮ ਤੇ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੋ ਕੀਮਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥
 ਸੀਮਤੇ ਅਹਿ ਮੇਧਾ ॥ ਰਾਖਸੀ ਮਾਤਿ ਤਪ ਕੈ ਰੇਦੁ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਮਦ ਮਰੇ ਕੋ ਫੁਨ ਜਾਗਾ ਸੀਰਾ ॥ ਜੀਵੇ ਰਾਖੁ ਪੁਸਤਕਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਜਾਗੀ
 ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅੰਕੁਰਾ ॥ ਪਣ ਵੰਤ ਜਾਗੀ ਪਰਿ ਲਿਕੁਰਾ ॥ ਸੀਕਰ ਜਾਗੀ ਚਰਨ ਸੇਵਾ ॥ ਕਲਿ ਜਾਗੀ ਨਾਮ ਜੈ ਰੇਦੁ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗਤੇ ਸੇਵਕ
 ਬਹੁ ਕਾਗ ॥ ਧਰਮੁ ਧਿਨ ਗੈ ਸੇਵਿ ਸਾਗੁ ॥ ਇਉ ਦੇਹੀ ਕੋ ਆਧਿਕ ਕਾਮਾ ॥ ਕਹਿ ਕਸੀਰ ਭੁਜਿ ਰਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਬਸੰਤੁ ॥
 ਚੇਖਾ ਸਮੁਹੀ ਜਾਇਆ ॥ ਪੁਤ ਕਪੁਖੇਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਦਣਾ ਕੀਰ ਪੀਯਾਇਆ ॥ ਦੇਖੁ ਲੋਕ ਬਲਿ ਕੋ ਭਉ ॥ ਸੁਰ ਮੁਕਲਾ
 ਈਆ ਸਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਪਗਾ ਬਿਨੁ ਹੁਰੀਆ ॥ ਮਾਰਤਾ ਬਟ ਨੇ ਬਿਨੁ ਧਿਰ ਧਿਰ ਹਾਸਤਾ ॥ ਲਿਖੁ ਬਿਨੁ ਨ ਰਪੈ ਸੋਧੈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਮਨ ਪਰਿ ਲਿਖੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਅਸਥਨ ਭੁਲਿ ਦੇਹੀ ॥ ਪੈਰੇ ਬੇਨੁ ਬਾਟ ਪਾਨੇ ਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਗੁਰ ਬਟਨ ਪਈ ॥ ਕਹੁ ਕਸੀਰ ਸਮਾਧ
 ਈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪਹਲਾ ਵਪਰਾਏ ਪਣ ਸਾਸਾ ॥ ਸੀਰੀ ਸਥਾ ਬਹੁ ਲੀਏ ਬਾਲਾ ॥ ਮੋਕਉ ਕਰ ਪੜਾ ਸਿਆਲ ਜਾਗਾ ॥ ਮੋਰੀ ਪਟੀ
 ਮੋਰੀ ਪਟੀ ਦੇਸੀ ਹੋ ਪਾਯਾ ॥ ੧ ॥ ਨਹੀ ਛੋਡੁ ਰੇ ਬਾਬਾ ਮਨ ਮਾਮੋਰੇ ॥ ਉਪ ਪ੍ਰਣਨ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਸਰੀ ਮਰ ਕੈ ਕਹਿ
 ਬਇ ਪੁਲਾਵ ਸੁਲਾਵੇ ਬੇਹੀ ਧਾਇ ॥ ਫੁਰਮਾ ਕਹਨ ਕੀਛੋ ਰੁਬੀ ॥ ਧੁਤੁਰੁ ਰੁਛੁ ਉਮੇਰੇ ਕਹਿ ॥ ਅਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮੋਕਉ ਕਰ ਸਰ
 ਕੁਬਾਗ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਜਾ ਬਲ ਨਿਰੀ ਕੀਏ ਪਾਰਾ ॥ ਇਕੁ ਮੁਨ ਛੋਡੁ ਭਇਨ ਹਿਰੀ ॥ ਮੋਕਉ ਪਾਇ ਜਾਗੀ ॥ ਨਿਰੀ ॥ ੩ ॥

[The text in this block is extremely faint and illegible due to significant fading or damage to the original document.]

[illegible]

[illegible]

[The text in this block is extremely faint and illegible due to poor scan quality. It appears to be a continuous passage of handwritten text.]

... ॥ १ ॥ ... ॥ २ ॥ ... ॥ ३ ॥ ... ॥ ४ ॥ ... ॥ ५ ॥ ... ॥ ६ ॥ ... ॥ ७ ॥ ... ॥ ८ ॥ ... ॥ ९ ॥ ... ॥ १० ॥ ... ॥ ११ ॥ ... ॥ १२ ॥ ... ॥ १३ ॥ ... ॥ १४ ॥ ... ॥ १५ ॥ ... ॥ १६ ॥ ... ॥ १७ ॥ ... ॥ १८ ॥ ... ॥ १९ ॥ ... ॥ २० ॥ ... ॥ २१ ॥ ... ॥ २२ ॥ ... ॥ २३ ॥ ... ॥ २४ ॥ ... ॥ २५ ॥ ... ॥ २६ ॥ ... ॥ २७ ॥ ... ॥ २८ ॥ ... ॥ २९ ॥ ... ॥ ३० ॥ ... ॥ ३१ ॥ ... ॥ ३२ ॥ ... ॥ ३३ ॥ ... ॥ ३४ ॥ ... ॥ ३५ ॥ ... ॥ ३६ ॥ ... ॥ ३७ ॥ ... ॥ ३८ ॥ ... ॥ ३९ ॥ ... ॥ ४० ॥ ... ॥ ४१ ॥ ... ॥ ४२ ॥ ... ॥ ४३ ॥ ... ॥ ४४ ॥ ... ॥ ४५ ॥ ... ॥ ४६ ॥ ... ॥ ४७ ॥ ... ॥ ४८ ॥ ... ॥ ४९ ॥ ... ॥ ५० ॥ ... ॥ ५१ ॥ ... ॥ ५२ ॥ ... ॥ ५३ ॥ ... ॥ ५४ ॥ ... ॥ ५५ ॥ ... ॥ ५६ ॥ ... ॥ ५७ ॥ ... ॥ ५८ ॥ ... ॥ ५९ ॥ ... ॥ ६० ॥ ... ॥ ६१ ॥ ... ॥ ६२ ॥ ... ॥ ६३ ॥ ... ॥ ६४ ॥ ... ॥ ६५ ॥ ... ॥ ६६ ॥ ... ॥ ६७ ॥ ... ॥ ६८ ॥ ... ॥ ६९ ॥ ... ॥ ७० ॥ ... ॥ ७१ ॥ ... ॥ ७२ ॥ ... ॥ ७३ ॥ ... ॥ ७४ ॥ ... ॥ ७५ ॥ ... ॥ ७६ ॥ ... ॥ ७७ ॥ ... ॥ ७८ ॥ ... ॥ ७९ ॥ ... ॥ ८० ॥ ... ॥ ८१ ॥ ... ॥ ८२ ॥ ... ॥ ८३ ॥ ... ॥ ८४ ॥ ... ॥ ८५ ॥ ... ॥ ८६ ॥ ... ॥ ८७ ॥ ... ॥ ८८ ॥ ... ॥ ८९ ॥ ... ॥ ९० ॥ ... ॥ ९१ ॥ ... ॥ ९२ ॥ ... ॥ ९३ ॥ ... ॥ ९४ ॥ ... ॥ ९५ ॥ ... ॥ ९६ ॥ ... ॥ ९७ ॥ ... ॥ ९८ ॥ ... ॥ ९९ ॥ ... ॥ १०० ॥ ... ॥

[illegible]

[illegible]

ब्रह्मविद्या के ब्रह्मसूत्रे श्रीगुरुभ्यो नमः

[The page contains handwritten text in Gurmukhi script, which appears to be a continuation of the historical record or account from the previous page. The handwriting is dense and fills most of the page area.]

[illegible]

... १६ ... १७ ... १८ ... १९ ... २० ... २१ ... २२ ... २३ ... २४ ... २५ ... २६ ... २७ ... २८ ... २९ ... ३० ... ३१ ... ३२ ... ३३ ... ३४ ... ३५ ... ३६ ... ३७ ... ३८ ... ३९ ... ४० ... ४१ ... ४२ ... ४३ ... ४४ ... ४५ ... ४६ ... ४७ ... ४८ ... ४९ ... ५० ... ५१ ... ५२ ... ५३ ... ५४ ... ५५ ... ५६ ... ५७ ... ५८ ... ५९ ... ६० ... ६१ ... ६२ ... ६३ ... ६४ ... ६५ ... ६६ ... ६७ ... ६८ ... ६९ ... ७० ... ७१ ... ७२ ... ७३ ... ७४ ... ७५ ... ७६ ... ७७ ... ७८ ... ७९ ... ८० ... ८१ ... ८२ ... ८३ ... ८४ ... ८५ ... ८६ ... ८७ ... ८८ ... ८९ ... ९० ... ९१ ... ९२ ... ९३ ... ९४ ... ९५ ... ९६ ... ९७ ... ९८ ... ९९ ... १०० ...

१६ मतिगुपसदि
... १७ ... १८ ... १९ ... २० ... २१ ... २२ ... २३ ... २४ ... २५ ... २६ ... २७ ... २८ ... २९ ... ३० ... ३१ ... ३२ ... ३३ ... ३४ ... ३५ ... ३६ ... ३७ ... ३८ ... ३९ ... ४० ... ४१ ... ४२ ... ४३ ... ४४ ... ४५ ... ४६ ... ४७ ... ४८ ... ४९ ... ५० ... ५१ ... ५२ ... ५३ ... ५४ ... ५५ ... ५६ ... ५७ ... ५८ ... ५९ ... ६० ... ६१ ... ६२ ... ६३ ... ६४ ... ६५ ... ६६ ... ६७ ... ६८ ... ६९ ... ७० ... ७१ ... ७२ ... ७३ ... ७४ ... ७५ ... ७६ ... ७७ ... ७८ ... ७९ ... ८० ... ८१ ... ८२ ... ८३ ... ८४ ... ८५ ... ८६ ... ८७ ... ८८ ... ८९ ... ९० ... ९१ ... ९२ ... ९३ ... ९४ ... ९५ ... ९६ ... ९७ ... ९८ ... ९९ ... १०० ...

[The text in this block is extremely faint and illegible due to poor scan quality. It appears to be a continuous passage of text, possibly a historical record or a religious manuscript.]

[illegible]

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

१६ सतिगुरुपसादि

ਰਾਮਕਲੀ

בְּקֶמֶחַ

ਅਬਨਾਹਸੀਤਪੁਰੀ

ਉਲਟਿਰੀਰਥਮਹੈਅਭਾਨਿਦਰੋਕਾਇਆਕਧਪੁਕੀਜੈਅਸੁਮੇਧੁਜਧੁਕੀਜੈਸੈਨਾਗਰਭਦਾਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਭਿ
 ਨਪੁਜੈ॥੧॥ਏਭਿਭੇਭੁਰੇਪਾਠਿਮਿਨੁਕਪਦੁਸਕੀਜੈਹਰੇਕਾਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਹਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹੁਉਗੀਗਾਜਉਹੋਦਵਰੁ
 ਏਸੀਨੁਕੁਭਿਭਿਦਕਿਨਾਈਮੈਕੋਮਰੀਸਹਸਰਗਉਦਾਨੁਕੀਜੈਕੋਟਿਜਉਤੀਰਥਕਰੈਤਨਜਉਹਿਦਾਲੈਗਾਹੈਰਾਮਨਾਮ
 ਸਿਭੁਉਨਪੁਜੈ॥੨॥ਅਸੁਦਾਨੁਗਜਟਨਸਿਭਜਨਾਹੀਤੁਮਿਦਾਨਮੈਸੇਦਾਨੁਨਿਤਨਿਤਹਿਕੀਜੈਅਤਮਜਉਨਿਰਮਲਿਭੁ
 ਜੈਆਪਬਰਾਬਰਿਭੰਚਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਭਿਤਉਨਪੁਜੈ॥੩॥ਅਨਹਿਨਕੀਜੈਰੇਸੁਜਮਹਿਨਦੀਜੈਦੇਸੁਨਿਰਮਲਨਿਰਥਾ
 ਵੁਹੀਨੁਲੀਜੈਅਸਰਬਰਥਿਨਿਦੁਰਜਾਮੇਰਾਮਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਤਤੁਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥੪॥੧॥੬॥

१६ मन्त्रिभूषणप्रभुपदमसहि

ਗੁਰਮਤੀਗੁਰੂਗਣਿਗਤਕੀ ਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਉਰੀ॥

ਧੰਨਿ ਪੰਥਿ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ ਅਪੁਰਖ ਪੁਰਖੁ ਨਿਅਨੁ ਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਧਨਿ ਪਨਿ ਮੇਘੋ ਮਾਦਨੀ ॥ ਧਨਿ ਪਨਿ
 ਨਰਿ ਦੁਖ ਮਰਨੀ ॥ ੧ ॥ ਧਨਿ ਪਨਿ ਤੁਮ ਤਾ ਦੇਵੁ ਤਨਿ ॥ ਜਿਹ ਗਿਰਮਣੀ ਆਕਰ ਬਾਪਤੀ ॥ ੨ ॥ ਧਨਿ ਪਨਿ ਬਨ ਬੰਡੁ ਬਿਨੁ ਬਨਾ ॥
 ਧੁਧੇਰੀ ਸੁਨਿ ਰਾਇ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ਰੋਸੁ ਨੁਚੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਨਾਮੀ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਣੀ ਗਉਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬੰਡ
 ਪਉਤੁ ਪਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮਾਦਨੀ ॥ ੫ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਰ ਬਰਚ ਕੁਝੈ ਨੂੰ ॥ ਤੇਅ ਦੇਗੁ ਜਪਸਤੀ ਕੇ ਪਾਉ ਧਾਗੀ ॥ ੬ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

१६ सतिगुणसदि— गुणगिबदिगदिदसजिदि। यरु ॥ दृष्टुबहूषन
 १६ सतिगुणसदि— गुणगिबदिगदिदसजिदि। यरु ॥ दृष्टुबहूषन

[illegible]

[The page contains handwritten text in Gurmukhi script, which appears to be a continuation from the previous page. The handwriting is dense and somewhat faded.]

[illegible]

7

३

[The page contains dense handwritten text in Devanagari script, which is mostly illegible due to extreme blurring.]

[illegible]

[The text in this image is extremely faded and illegible. It appears to be a single column of handwritten text, possibly in Devanagari script, but no specific words or phrases can be discerned.]

[The text in this image is extremely faded and illegible.]

[illegible]

... १३९ ...
... १४० ...
... १४१ ...
... १४२ ...
... १४३ ...
... १४४ ...
... १४५ ...
... १४६ ...
... १४७ ...
... १४८ ...
... १४९ ...
... १५० ...
... १५१ ...
... १५२ ...
... १५३ ...
... १५४ ...
... १५५ ...
... १५६ ...
... १५७ ...
... १५८ ...
... १५९ ...
... १६० ...
... १६१ ...
... १६२ ...
... १६३ ...
... १६४ ...
... १६५ ...
... १६६ ...
... १६७ ...
... १६८ ...
... १६९ ...
... १७० ...
... १७१ ...
... १७२ ...
... १७३ ...
... १७४ ...
... १७५ ...
... १७६ ...
... १७७ ...
... १७८ ...
... १७९ ...
... १८० ...
... १८१ ...
... १८२ ...
... १८३ ...
... १८४ ...
... १८५ ...
... १८६ ...
... १८७ ...
... १८८ ...
... १८९ ...
... १९० ...
... १९१ ...
... १९२ ...
... १९३ ...
... १९४ ...
... १९५ ...
... १९६ ...
... १९७ ...
... १९८ ...
... १९९ ...
... २०० ...

[illegible]

10

१६ मतिभुक्तमदि-

ਗੁਰਮਤਿ ਕੀ ਦਰਸਨਿ ਜਗਦੰਤਰਿ ਬਾਸੈ ਨੂੰ ਅਪਾਰੀ॥ ਨਉ ਕਰਤਾ ਕਾ ਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਰੋਜੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਦਰਿ
ਨਾਸੈ ਤੈ ਨ ਹੋਵੈ ਪਰੰਗਤਿ ਦੁਖ ਪਤੀ ਦੈ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇ ਅਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਇ ਪੀਵੈ॥ ਲਖੈ ਧਰਮਿ
ਨਿਰਿਕ ਕਿਸਿ ਛਰੀ ਅੰਤੁ ਪੀਵੈ॥ ਸਹਾਇ ਕਾ ਦਿਤੋ ਮੁਖੀ ਦੈ॥ ੧॥ ਲਾਹਣੀ ਟਿਕਾਈ ਐ ਨਾਨਕਾ ਦੇ ਹੀ ਪਈ ਐ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਾਇ ਅਛੈ ਪਲਾਈ ਐ॥ ਧੂਲੈ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਅਤਿ ਤਖਤ ਬੈਠਾ ਗੁਰਹ ਟੀ ਐ॥ ਕਹਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮਤਿ
ਸਿਲਜੇ ਚ ਅਧੁ ਟਿਕਾਈ ਐ॥ ਗਰਚਲੈ ਗੁਰਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨਾਮ ਦੈ ਪਈ ਐ॥ ਖਰਚੈ ਦਿਤ ਪਸੰਦੀ ਅਪਾਰ
ਬੈਠ ਬੈਠੀ ਐ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਸਮਾਇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਾਇ ਟੀ ਐ॥ ਤੁਧੁ ਤੋਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਮਣੁ ਜਾਮ ਜਾਮਣਿ
ਸੀ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਕਿਉ ਦੇਵੈ ਬੋਲੁ ਟੀ ਐ॥ ਪਤੀ ਕਉ ਲੁਖ ਪਾਇ ਭਕਿ ਪੀਰੁ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀ ਐ॥ ੨॥

[The text in this block is extremely faint and illegible due to poor scan quality. It appears to be a dense block of handwritten text.]

१८५३

१८५३

[The text in this block is extremely faint and illegible due to extreme blurring and low contrast. It appears to be a dense paragraph of handwritten or printed text.]

... १०० ...
... १०१ ...
... १०२ ...
... १०३ ...
... १०४ ...
... १०५ ...
... १०६ ...
... १०७ ...
... १०८ ...
... १०९ ...
... ११० ...
... १११ ...
... ११२ ...
... ११३ ...
... ११४ ...
... ११५ ...
... ११६ ...
... ११७ ...
... ११८ ...
... ११९ ...
... १२० ...
... १२१ ...
... १२२ ...
... १२३ ...
... १२४ ...
... १२५ ...
... १२६ ...
... १२७ ...
... १२८ ...
... १२९ ...
... १३० ...
... १३१ ...
... १३२ ...
... १३३ ...
... १३४ ...
... १३५ ...
... १३६ ...
... १३७ ...
... १३८ ...
... १३९ ...
... १४० ...
... १४१ ...
... १४२ ...
... १४३ ...
... १४४ ...
... १४५ ...
... १४६ ...
... १४७ ...
... १४८ ...
... १४९ ...
... १५० ...
... १५१ ...
... १५२ ...
... १५३ ...
... १५४ ...
... १५५ ...
... १५६ ...
... १५७ ...
... १५८ ...
... १५९ ...
... १६० ...
... १६१ ...
... १६२ ...
... १६३ ...
... १६४ ...
... १६५ ...
... १६६ ...
... १६७ ...
... १६८ ...
... १६९ ...
... १७० ...
... १७१ ...
... १७२ ...
... १७३ ...
... १७४ ...
... १७५ ...
... १७६ ...
... १७७ ...
... १७८ ...
... १७९ ...
... १८० ...
... १८१ ...
... १८२ ...
... १८३ ...
... १८४ ...
... १८५ ...
... १८६ ...
... १८७ ...
... १८८ ...
... १८९ ...
... १९० ...
... १९१ ...
... १९२ ...
... १९३ ...
... १९४ ...
... १९५ ...
... १९६ ...
... १९७ ...
... १९८ ...
... १९९ ...
... २०० ...

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

१७००

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[The text in this image is extremely faded and illegible.]

[The text in this image is extremely faded and illegible.]

[The text in this block is extremely faint and illegible due to extreme blurring and low contrast. It appears to be a dense block of handwritten or printed text in Devanagari script.]

[illegible]

7
[Faint handwritten text in Devanagari script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ਅਸੀਂ ਹੀ ਹੋਏ ਸੁਖਾਨੁ ਸਿਖਸੀ ਤੇ ਸਭਾ ਹੈ। ਸਿਰੁ ਪੁਰਾਣ ਬੀਅਰਿ ਬੇਦ ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਹੋਏ ਸੁਖਾਨੁ ਹੈ।
ਅਸਿਖ ਮੁਖਿ ਲੀਅਹਿ। ਕੁਰਮਾਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਮੁਖਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਹਿ। ਸਿਨਾਨਕ ਅਯਾਸ ਅਗਨੁ ਕੁਰਮਾਨੁ
ਤਰਿਖ ਰਿਖਾਨੁ। ਹਰਿ ਬੀਅਰ ਤੇ ਜਗਮੀਰੁ। ਸੁਕਦਨੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਪੁਰੀਅਰਿ ਗਯਾਨੁ। ਅਖਿਪਰਮੇਸਰੁ
ਕਹੁ। ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਸਭ ਦੀਅਹਿ। ਨਿਗੀਰੁ ਕੁਰਮਾਨੁ। ਰਹਸੁ ਕੀਅਹਿ। ਸੁਰਦੇਵ ਤੇ ਹਿਜ ਮੁਖਿ ਜਲੀ ਪਰਿ। ਅਸੁ
ਰਦੇਵੇ ਕੁਰਮਾਨੁ। ਪਰਿ ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ਪਰਿ। ਏਹੁ ਮੁਖਿ ਰਿਗ ਰਹੁ। ਕੁਰਮਾਨੁ। ਸੁਨਿਤ ਪਾਇਯਾਨੁ। ਛਤੁ ਸਿਖਾਨੁ ਪਰਮੇ
ਕੁਰਮਾਨੁ ਕੁਰਮਾਨੁ। ਏਹੁ ਮੁਖਿ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਜੇਨੁ।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਮਾਨਸੁਖੀਤਾਅਪਹੀਤੋਰਸੀਭੀਗੁਰਮੁਖੀਲਿਖੀ॥ ਪਤਿਸਾਹੀ१ ਹਕੀਕਤਿਗੁਰਮੁ
 ਕਾਮਨੇਮਿਦਾਤਰੀ॥ ਨਗਪਟਦੁਖਿਦਹੁਤਜਦਰਤਥਤਗਾਹਤਪਾਕਾਜਾਅਇਰਾਪਤਿਨਾਇਕਾਤਹਦ
 ਲਾਇਗਮਾਜੇਕੀਪੈਤਿਨਿਦਿਨਿਤਿਨਿਰਤਿਦਿਜਪਾਪਟਪ੍ਰਿਕਾਬੰਦਹੁ॥ ਤਹਤੇਲੋਕਜਹਾਜਚਤਹੈ॥ ਸੇਸਿ
 ਘਣਾਦੀਪਰੈ॥ ਚਉਦਹਸੈਬਾਉਦਿਚਿਦਸਦਾਹੈ॥ ਤਹਸਤਿਗਜੇਸੋ॥ ਗੁਰੂਦੇਵਚਨਿਦਿਕਰਾਜਹੋਇਆ॥ ਸਿਵਨਾਤਰਾ
 ਜੇਕੀਸਤਰਸਰਾਉਦਿਸਹਰਹੈ॥ ਤਖਤਗਾਹਤਹਅਬਰਾਜਮਾਇਆਦਉਨੀਪੈ॥ ਰਾਜੇਰਾਇਸਿਘਕਾਬੇਟਾਰਾਜੇਸਿਵਨ
 ਰੂਪੋਤਹੈ॥ ਤਹਗੁਰੂਜੀਕੀਧਰਮਸਥਹੈ॥ ਸੰਗਤਿਜੁਤੀਤੀਹੈ॥ ਕੀਰਤਨੁਹੋਤਹੈ॥ ਰਸੇਈਬੀਸਮਠਹੋਜਲਗਤਹੈ॥
 ਕਪਟਦੁਖੀਜਨਗਰਤੇਇਕੀਕੋਸਹੈ॥ ਪਰਬੁਟਤ੍ਰਿਅਕੇਥੇਗਪੁਰਖੀਜਪੁਰਤੇਥੇਸਾਸੀਪੈ॥ ਅਰੇਗਪੇਠਿਹੈ॥ ਤਹ
 ਸੰਗਤਿਚੰਗੇਤਾਨ੍ਹੇਕੀਹੈ॥ ਓਸਕੀਗਿਰਦਨਦਾਈਸਿਖਸੰਗਤਿਬੁਧੁਹੈ॥ ਅਉਰਾਤ੍ਰਿਅਕੇਥੇਘਰੇਕੁਜਲੀਬਠਕੋਸ
 ਅਸੀਹੈ॥ ਤਿਹੀਅਗਾਜੁਹੈ॥ ਤਹਗੁਰੂਬਾਬੇਕਾਦੇਹੁਰਹੈ॥ ਸੰਗਤਿਤ੍ਰਿਅਕੇਚੁੜਦੀਹੈ॥ ਚਧੈਗੁਰੂਸਿਧਾਨਾਉਰੇ
 ਸਟਿਕੀਕੀਪ੍ਰਜਾਬੰਚਲੀਤੀਹੈ॥ ਤਬਸਿਧਗੁਰੂਕਾਜੇਰਾਜਮਾਇਕੈਪੈ॥ ਨਿਅਪਿਪਟੇਪੈਨੀ॥ ਉਸਬਉਕਨਾਉਕਜ
 ਲੀਘਾਉਕਾਗਾਹੁਹੈ॥ ਤਹਗੁਰੂਸੰਗਤਿਹੈ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗਮਲਾ॥ ਰਗਏਕਸੀਗਪੰਚਬਰੰਗਨਾਸੰਗੇਅਲਾਪਹਿਅਹਉਨੰਦਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਮਰਾਗਤ੍ਰੈਰਉਦੈਵਰਹੀਸਪੰਚ
 ਰਾਗਸਿੰਘਉਚਰਤੀ॥ ਪ੍ਰਥਮੈਰੈਰਵੀਬਿਲਾਵਲੀ॥ ਪੁਨਿਅਕੀਗਾਦਹਿਬੰਗਲੀ॥ ਪੁਨਿਅਸਲੇਖੀਕੀਛਈਬਰੀ
 ਸੇਠੈਰਉਕੀਪੰਚਉਗੀ॥ ਪੰਚਮਤਰਖਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿ॥ ਬੰਗਲਮਸੁਮਾਧਵਗਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਲਲਤਬਿਲਾਵਲਗ
 ਹਉਅਪਾਧੀਅਪੁਨਿਤ੍ਰਿਅਸਟਪੁਬਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਤਹ॥ ੨॥ ਏਤੀਅਲੁਕਉਸਰਾਯਪਹਿ॥ ਸੰਗਿਰਾਗ
 ਘਿਚਈਬਪਹਿ॥ ਰੋਗਰਗੀਅਰੁਦੇਵਗਾਵਹੀ॥ ਗੰਧਾਰੀਸੀਪੁਤ੍ਰੀਉਚਾਰੀ॥ ਧਨਸਿਰੀਏਪਚਉਗਾਈ॥ ਲਰਾਕਥਉ
 ਸਕਸੰਗਿਲਾਈ॥ ਮਾਗੁਮਸਤਅੰਗਮੇਵਰਾ॥ ਪ੍ਰਥਲਚੰਡਕਉਸਕਕਉਠਰਾ॥ ਬਉਥਟਅਉਰਉਗਨੰਦਗਾਏ॥ ਅਸਟਮ
 ਲਉਸਕਸੰਗਿਲਾਏ॥ ੧॥ ਪੁਨਿਅਇਓਰਿਤ੍ਰੇਲੁਪੰਚਨਾਰਿਸੰਗਿਅਸਟਸੁਤਾਉਠਹਿਤਨਕਲੋਯਾ॥ ਗਾਇਨਤਰੰਮ
 ਠਵਹੀ॥ ੧॥ ਭੋਲੀਗੀਦੇਵਕੀਅਦੀ॥ ਧਸੰਤੀਸੰਪੁਰਜੁਗਾਈ॥ ਸਰਸਅੰਤੀਰੀਲੈਭੁਰਜਾ॥ ਸੰਗਿਲਈਪੰਚਉਆ
 ਰਾ॥ ਸੁਰਮਲੰਦਭਾਸਕਰੀਆਏ॥ ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਦ੍ਰਮੁਲਿਨਸੁਰਾਏ॥ ਸਰਸਬਜਾਅਉਅਹਿਬਿਨੋਦਾ॥ ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸੰਤਕ
 ਮੇਵਾਅਸਟਪੁਕਮੈਕਹੈਸਵਾਗੀ॥ ਪੁਨਿਅਈਈਪਕਕੀਬਾਰੀ॥ ਕਛੁਦੀਪਟਮੀਸਗੀਟੇਰੀਕਹੀਅਲਾਪਾਕਮੇਵੀਅ
 ਉਗੁਜਰੀਸੰਗਿਈਪਕਕੇਬਾਪਿ॥ ੧॥ ਕਾਲੀਕਰੁੰਤਲਾਅਉਰਾਅਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾ॥ ਗਉਗਾਉਕਾਨਗਕਲਾ
 ਸਾਅਪੁਤ੍ਰਵੀਕਕੇਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਸਤੁਮਿਲਿਸਿਰੀਗਾਗਦੈਗਾਵਹਿ॥ ਪੰਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਿਲਾਵਹਿ॥ ਬੈਰਾਗੀਕਰਨਟੀਧ

